

„ИЗГРЕВЪТ“

НА

БЯЛОТО БРАТСТВО

ПЕЕ И СВИРИ,

УЧИ И ЖИВЕЕ

18

Библиотека

„Житен клас“

ИЗГРЕВЪТ НА БЯЛОТО БРАТСТВО

**ПЕЕ И СВИРИ
УЧИ И ЖИВЕЕ**

**Сборник
ТОМ 18**

Спомени на съвременници и последователи на
Всемировия Учител БЕИНСА ДУНО

Събрал, подбрал, записал, съхранил и представил
Вергилий Кръстев

Библиотека "Житен клас"
София 2003

ПОСВЕЩЕНИЕ

1. Астрономията и астрологията са науки на обективния ум. Тия науки разширяват ума и сърцето и отварят път към идейния свят.

Вселената е сбор от разумни същества, между които отношенията са абсолютно хармонични. Тези живи, разумни същества дават цена на целия Космос.

2. Слънцето и планетите са населени с възвишени същества. Те живеят в по-възвишен и по-организиран свят от този на земята. Земните жители не са готови за възвишените светове, понеже центровете на мозъка не са им развити и не могат чрез тях да възприемат възвишените светове. Нямат сетива за тях.

3. Астрономията е анатомия на небесните тела. Астрологията е физиологията на небесните тела. Зодиакът с 12-те зодиакални знаци е кръгът на живота на Космическия човек.

Хелиоцентричната Астрология засяга психичния живот на човека. Геоцентричната астрология засяга физиологическия му живот.

Човек трябва да хармонизира и двете системи в себе си, заедно. Слънцето, както и всички останали планети имат своя специфичен зодиак. За да има верни и правилни разбирания върху Астрологията, човек трябва да носи в ума си зодиаците на всички планети.

4. Всяка една планета си указва своето влияние у човека. Тя си създава особен тип.

Човек минава през влиянието на планетите и трябва да борави с тях, за да си създаде новото звездно и Космическо тяло. Ние го наричаме и Духовно тяло. Чрез него можеш да пътуваш в Космоса, да посещаваеш планетите и да се съобщава с възвишените същества от тези планети.

5. Планетите са един ключ. Чрез тях човек си отваря вратите за Космическия свят вътре в него и вън от него. Тогава той борави със символи, които носят влияние на планетите и звездите от Космоса. Едни указват влияние върху субективния или вътрешен живот на човека. Други указват влияние върху външния или обективния живот на човека.

6. Развитието на отделния индивид, на семейството, на обществото, на държавата, както и на цялото човечество, са в зависимост от влиянието на планетите върху Земята.

Когато говорим за влияние на планетите върху човека, ние имаме предвид известно количество енергия, която действа съзнателно върху човека. От правилното съчетание на тези енергии, зависи посоката, която взема човека в живота си - нагоре или надолу.

7. Задачата на науката се свежда именно до това, да изучава влиянието на различните енергии върху човека, за да може правилно да ги използва. На влиянието на планетите върху човека се дължи неговия стремеж към придобиване на здраве, богатство и знание. От гледна точка на Астрологията човек може предварително да определи всяка част от деня и нощта на какви мисли ще се натъкне.

Колелото на живота се върти. Мислите и чувствата се въртят заедно с него. Който движи колелото, Той знае защо нещата стават по един, а не по друг начин.

8. Ученикът на Божествената наука изучава влиянието на планетите върху човека, за да може да се справи с тях. Едни от влиянията на планетите са благоприятни за човека, а други са неблагоприятни. За да преодолява мъчнотииите човек трябва да бъде разумен. Без астрологията вие не можете да си обясните отношенията между хората. Астрологията знае, защо едни хора си хармонизират, а други не си хармонизират. Който разбира причините, които създават лошите отношения между хората, той може да ги отбегне. На научен език, лошите отклонения между хората се нарича карма, лош съвпад на планетите и човека.

9. Ние трябва да разглеждаме Вселената като жив организъм, във всеки уд, на който са концентрирани различни динамични сили. Както всеки орган в човешкото тяло, изпълнява точно определена форма и роля, така и различните планети указват различно влияние върху него. Всеки човек има своя орбита на движение от която никой не може да го измести.

10. Над Астрологията стои Бог. Бог е основател на Астрологията, Космоса и човека.

Амин.

ИЗ СЛОВОТО НА ВСЕМИРОВИЯТ УЧИТЕЛ - БЕИНСА ДУНО

Съставил: *Вергилий Кръстев*

8.30 - 9.30 часа,
26 юли 2003 г. София

ISBN 954-9915-09-3, том XVIII

© Всички права запазени

Не се разрешава препечатването на отделни части от книгата в периодичния печат - вестници и списания, без разрешение на съставителя на сборника.

Не се позволява преразказването на отпечатания летописен материал от нелегални и явни разказвачи с цел - издаването на пиратски издания.

АСТРОЛОГИЯТА

В

ШКОЛАТА

НА

ВСЕМИРНОТО ВЕЛИКО

БЯЛО БРАТСТВО

НА

УЧИТЕЛЯ

ПЕТЪР ДЪНОВ –

БЕИНСА ДУНО

част I

София – Изгрев

1922 г. – 1944 г.

ГЕОРГИ РАДЕВ

(12.IX.1900 г. – 22.VII.1940 г.)

АСТРОЛОГИЯ

ПЛАНЕТНИ ВЛИЯНИЯ

**Публикации
в списание “Житно зърно”
и други печатни издания
(1924 г. - 1941 г.)**

**Публикации
в списание "Житно зърно"
и други печатни издания**

1. Езикът на природата. (Астрология). // <i>Житно зърно</i> , Г. I, бр. 1 (II.1924), с. 7-11	с. 9
2. Планетни влияния. (Астрология). // <i>Житно зърно</i> , Г. I, бр. 2 (III.1924), с. 17-24	с. 12
3. Бележки по повод статията "Астрология и медицина" // <i>Житно зърно</i> , Г. I, бр. 7 (X.1924), с. 17-18	с. 16
4. Астрология и медицина : Рецензия /Д-р Верн ; [Прев. Г. Радев]. // <i>Житно зърно</i> , Г. I, бр. 7 (X.1924), с. 19-21	с. 17
5. Езикът на звездните небеса / Н. Р. Burgoyne ; [Прев. Г. Радев]. // <i>Житно зърно</i> , Г. I, кн. 8 (XI.1924), с. 22-25	с. 19
6. Научна астрология I // <i>Житно зърно</i> , Г. II, кн. 1 (I.1925), с. 13-19	с. 22
7. Научна астрология II // <i>Житно зърно</i> , Г. II, кн. 2-3 (II-III.1925), с. 73-77	с. 27
8. Строежът на човека // <i>Житно зърно</i> , Г. V, кн. 7-8 (III-IV.1930), с. 217-219	с. 32
9. Енергията на атома // <i>Житно зърно</i> , Г. XII (1938), кн. 6, с. 137-139	с. 35
10. Астрологията и възпитанието // <i>Житно зърно</i> , Г. V, кн. 6-7 (XI.1929), с. 176-177	с. 38
11. За родителите / М. Иванов	с. 39
12. Астрология – Предислов. – В: Сефариал. Астрология / Прев. от англ., предислов Г. Радев, София, Библ. Водолей, 1929, с. 3-20	с. 41
13. Покана за записване абонати за библиотека "Водолей" // <i>Житно зърно</i> , Г. IV, кн. 6-7 (IX-X.1928), с. 225-226	с. 55
14. Новогодишна молитва / Олга Славчева. – В: Календар "Братство" за 1936 година. Севлиево, книгоизд. Братство, 1936, с. 2	с. 57
15. Воля за добро. – В: Календар "Братство" за 1936 година. Севлиево, книгоизд. Братство, 1936, с. 3-4	с. 57
16. Годишната // <i>Житно зърно</i> , Г. V, кн. 7-8 (III-IV.1930), с. 196-197	с. 58

17. Представите ни за небето // <i>Житно зърно</i> , Г. XII (1938), кн. 7-8, с. 164-168	с. 60
18. Езикът на зодиака. – В: Календар “Братство” за 1936 година. Севлиево, Братство, 1936, с. 17-42	с. 64
19. Най-високата истина във Вселената. – В: Календар “Братство” за 1936 година. Севлиево, Братство, 1936, с. 45-46	с. 76
20. Сферата на Марс // <i>Житно зърно</i> , Г. X (1936), кн. 2-3, с. 44-47	с. 77
21. Сфера на Сатурна // <i>Житно зърно</i> , Г. X (1936), кн. 4-5, с. 88-94	с. 80
22. Сфера на Юпитера // <i>Житно зърно</i> , Г. XI (1937), кн. 7-8, с. 194-197	с. 86
23. Сфера на Меркурия // <i>Житно зърно</i> , Г. XII (1938), кн. 7-8, с. 186-190	с. 90
24. Сфера на Венера // <i>Житно зърно</i> , Г. XII (1938), кн. 9-10, с. 230-235	с. 94
25. Сфера на Луната // <i>Житно зърно</i> , Г. XIII (1939), кн. 1, с. 11-17	с. 99
26. Луната в земеделието и градинарството. // <i>Житно зърно</i> , Г. XII (1938), кн. 6, с. 145-147	с. 106
27. Сфера на Слънцето // <i>Житно зърно</i> , Г. XIII (1939), кн. 2-3, с. 46-53	с. 108
28. Сфера на Урана // <i>Житно зърно</i> , Г. XIII (1939), кн. 4-5, с. 89-95	с. 115
29. Сфера на Урана: Из “Пътя на звездата” // <i>Братство</i> (Севлиево), Г. XII, бр. 248 (20.X.1939), с. 1, 3	с. 121
30. Сфера на Нептуна // <i>Житно зърно</i> , Г. XIII (1939), бр. 9-10, с. 222-228	с. 125
31. Нещо за планетата Плутон // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), бр. 5, с. 140	с. 131
32. За близнаците // <i>Житно зърно</i> , Г. XIV (1940), бр. 2-3, с. 51-54	с. 132
33. Денонощния ритъм на ражданията и умираията // <i>Житно зърно</i> , Г. XIV (1940), бр. 1, с. 20-22	с. 135
34. Магелан – покорителят на моретата // <i>Житно зърно</i> , Г. XIII (1939), кн. 7-8, с. 168-174	с. 138
35. Из житието на апостола Павел // <i>Житно зърно</i> , Г. XIV (1940), бр. 1, с. 3-8	с. 145
36. Животът на старозаветните I // <i>Житно зърно</i> , Г. XIV (1940), бр. 4-5, с. 84-91	с. 150
37. Животът на старозаветните II // <i>Житно зърно</i> , Г. XIV (1940), бр. 6, с. 133-136	с. 157

1. Езикът на природата

Житно зърно, Г. I, бр. 1 (II. 1924), с. 7-11
рубрика Астрология

Фактите – това са
стъпки на Истината

Природата е проникната от дълбока разумност. И за да схванем тази разумност, няма защо да се катерим по голите канари на метафизиката – доволно е да спрем поглед на онези малките, дребните неща: цветята, насекомите, семенцата. И преди човек да перне и унищожи с нехайна ръка пъстрата мушица, която е кацнала на неговата книга – някой бележит трактат по философия или някоя "система на етиката" – нека отдели няколко мига поне, да разгледа крилцата на тази мушица, прозирани от светлината, нейните дивно устроени очи и пъргави крачка. И ще види, че всичко в нея е така разумно, така на място поставено: нищо лишно, нищо случайно. И бих казал, че тази неканена мушица ни е дошла на гости негли да ни припомним, че природата е върховно разумна. Няма защо да дирим доказ за това в книги и писания. Няма и защо да чакаме откровение или чудо: откровения ни дава живота всеки ден. И защо ще чака човек чудо? Мигар е малко чудо нашето око, тънкото му и дълбоко устройство?

Ето, на дрехата ти казва едно крилато семенце. Ти го вземаш в ръка и се занимаваш: кой е научил това растение да поставя крилца на своите семена? Знае ли то за динамичните свойства на вятъра, та е поверило нему грижата за увековечаване на поколението?

И ако се вмисли човек в дребните факти, които всеки ден му се изпречват пред очите, ако започне да наблюдава и проучва формите, в които се разраства живота, ще види, че живата природа пипа с веща и разумна ръка.

Фактите – това са стъпки на Истината.

И тия стъпки са налице. Те са живият език на природата, който ние тепърва ще учим да разчитаме. Тя записва, и то с трайни знаци, всичко, което става. По тези знаци, по тия белези, стига да знаем да четем, ние ще разбираме какво ни говори тя. Безпристрастно и строго отбелязва тя всичко, което става, всичко, за което се е похарчило макар и грам от нейната енергия. Бележи и добро и зло, и строеж и разстройство.

Тя изписва и по човека – точно и подробно – образа на онова, което той мисли, чувствава и върши. И както когато четем някоя книга, ние не виждаме самата мисъл, не чуваме и звучно изказана реч, а разчитаме само ония символи, с които думите са изразени, и все пак разбираме, така и когато четем живата книга на човешкото лице. Стига да можем да разчитаме писмената на природата, ние ще знаем какво крие този човек в себе си. А това ще ни избави от опасността да съдим на презумица за хора и неща, ще ни избави и от склонността едно да надценяваме, а друго да подценяваме. Па и няма нищо чудно в разчитане

на белезите — нали когато видим нейде изровено корито знаем, че вода е текла? Или кога видим корените на някое дърво изпокривени и гърчави, ние знаем, че сума пречки е трябвало да превъзмогнат те в коравата и гъста почва. Па и не ни трябва да отиваме много надалеч, за да видим, че природата пише нашия живот по нас. Достатъчно е да наблюдаваме как тя бразди бръчка подир бръчка по човешкото лице от млада връст до старини. Или вижте жилестата едра ръка на ковача, който всеки ден върти чук. Защо е наедряла? Защото към нея постоянно прелива повече кръв и я храни. Ония органи в човека, които най-дейтелно работят, най-се развиват и укрепват. Това са най-явните белези, които всеки знае. А има и други по-тънки и по-скрити знаци и писмена на природата, за чието разгадаване се иска богат вътрешен опит и тънко, спазливо око.

Целият свят на форми, достъпен за нашето физично възприемане ни явствено говори, че природата пише. Всяка енергия, каквато и да е тя, на което и стъпало на проява да действа, има способността да твори форми. Спомнете си трептящите плочки. Посипем ли ги с прашец и докараме ли ги в трепет, те зазвучават в определен тон, прашецът заиграва и се занарежда по посока на известни линии, и ние добиваме някакъв образ. Знайно е, че този образ зависи от сума физични условия — строеж на плочката, форма, точките в които е опряна и т.н. Явно е, че по този образ ние можем да отгадаем дори и условията, при които музикалната енергия се проявява.

И когато казват: "очите са огледало на душата" — това не е само поетичен образ. Защото ириса на окото, ако внимателно се наблюдава, търпи непрекъснати промени, макар тънки и едва уловими. То е като онези чувствителни плочки, в които трептят образите, що образува светлината. Като в тия плаки, и в ириса се отразяват трептенията на светлината на нашето съзнание. И ако човек може интуитивно да схване тия живи образи, те по симпатия ще възбудят в него същите трептения и той ще долови техният език.

Днес за днес съществува особена наука за окото. По цвета и белезите на ириса — резчици, петна — се проследжат болезнените състояния на организма, органите, които са засегнати и т.н. Ще рече окото се явява един от най-верните диагностични апарати. И това не са голословни твърдения, а факти, които могат да се наблюдават и да се проверяват.

Но в окото се отразяват не само физиологичните промени на организма. Окултната наука твърди, че в него се отразява мъничката вселена на човека с всички промени, които стават в нея — от мига на раждането до последното издихание. И не само окото на човека говори живият език на природата, а и целият му организъм.

Френологията, Физиогномията, Хиромантията, Графологията и сродните тям науки, изучават този език в свръзка с характера на човека. Те всички имат своята дълбока, вътрешна страна, която едничка може да ни разкрие невидимите връзки, които свързват организма на човека с целокупния организъм на живата природа. И ако някои от твърденията на тези науки ни се струват на пръв поглед странни и безосновни, то е защото ние виждаме така да се рече, само мънички отсечки от цялостните процеси, в които се развива живота на природата. Запример на всеки, който не може да се откъсне от ограничените представи на

сетивата, изпървом ще се стори нелепица учението на Астрологията за планетните влияния. Та мигар онези светли точки, които виждаме в пространството, на милиони километри далеч от нас, могат да упражнят какво годе влияние върху нас! Пък и нали Астрономията ни учи, че в повечето от тях надали има органически живот? Така е, наивният реализъм на нашите сетива, така ни казва. Ала онези, които виждат по-широко и по-дълбоко от нас ни казват, че туй което изглежда разкъсано и далечно, в същност е един целокупен жив организъм, в който тече един единен живот. Планетите си влияят една на друга така, както органите на нашето тяло си влияят един на друг, както сърцето влияе на мозъка, и мозъка на сърцето. Нашите сетива ни представят и растенията пръснати отделно, без видимо влияние едно над друго. Но виждащите и ведящите казват, че растителното царство е един едничък жив организъм, че отделните растения са свързани помежду си с органични връзки, че те са само отделни форми, които възникват в едно огромно море от жива, разумна енергия, което непрестанно се мени под ритъма на живота. Но нашите сетива виждат само разкъсани едно от друго мънички сечения от единното...

Странни или не, твърденията на поменатите окултни науки намират своето фактично оправдание. Данните, които те ни дават, подлежат на непрекъсната проверка. И макар че нам са недостъпни засега на това стъпало на развой, дълбоките основи на тия науки, за достигането на които са необходими висши способности, ние можем уверено да пристъпим към тяхното проучване на чисто опитна база и да се задоволим само с фактическа проверка.

Ключ на тези науки е закона на съответствията. Научи ли се човек нещо да борави с него, природата ще му се разкрива все по-дълбоко и по-дълбоко, щом в него трепне свещеният трепет на благоговение пред нейната върховна разумност.

И както проникателното око на математиката схваща вътрешният динамизъм на физичните процеси и ни дава едно по-друго откровение за света, от това на сетивата, така и законът на съответствията, който се покои на окултната хармония за числата, ни дава едно по-пълно и по-дълбоко откровение за вселената.

В неговата светлина всичко оживява и започва да говори – и отвесните бръчки между очите на онова чело, и сключените, електрически настръхнали вежди на оня човек, и опърничавата коса на другия, и мекият, пластичен поглед на този.

Лицето, с всичките си линии и ъгли, се превръща в жива геометрия и числата ни разкриват съотношения, които сами за себе си говорят...

Тези науки тепърва започват да растат. Те са били някога едри клонести дървета, които сега са изчезнали, ала семената им са се опазили и днес никнат тук-таме в разработената почва на нечий мозък.

Те излизат из приказните одежди на мита и иносказанието и встъпват в нова фаза на развой.

Наистина езика им звучи още странно за непривикналото ухо, мъчен е за проумяване, и само хора с тънък ум, дълбока интуиция и богат вътрешен опит могат нещо да го разбират.

Г. Р.

2. Планетни влияния

Житно зърно, Г. I, кн. 2 (III. 1924), с. 17-24
рубрика Астрология

Един от най-светлите изводи на съвременната наука е негли извода, че всичко е Слънце: сгъстена и преработена слънчева енергия. Слънцето е сърце на нашата система, то крепи в лъчите си живота на всичко живо. И астрономи и физици, които следят промените на земния магнетизъм – жизнения флуид на земята – в зависимост от слънчевата радиация, най-сетне идват до заключения, които граничат с истините, що астрологията твърди. Те признават, че “промените на земния магнетизъм се дължат на видимото движение на Слънцето, Луната и пр., промени, които стават по непознати закони (Joubert-Traité d'électricité). С. Flammarion, като говори за междузвездния магнетизъм, за магнитните сношения на Земята със Слънцето, съвсем недвусмислено подчертава: “Каквото и да бъде естеството на силата, която работи, онова което знаем и което е безспорно, то е че една магнитна връзка, невидима и същевременно могъща, свързва нашата земя с централното светило на нашата система, и че Феб-Аполон държи всички ни в крепката си ръка. Тази тайнствена връзка между светилото-управител и планетите, които хармонично гравитират около него, е един вид родство, което се отличава от всемирната гравитация и което е не по-малко тясно. Едно двойно притегляне управлява звездния космос”. Наблюденията върху вариациите на слънчевите петна – като външен белег на дейността, що кипи на Слънцето – дава повод за любопитни статистични проучвания. Идва се до извода, че климатични промени, плодородие, дори женитбите са във връзка с живота на Слънцето. Това са десетки, леки докосвания до древната астрологична истина.

Че живеем чрез Слънцето – това не е тайна за никого, дори за животни и растения.

Явно е влиянието и на Луната: непрекъснати ритъм на приливите и отливите постоянно ни натрапва това. Фактите, които наблюдаваме показват, че тя влияе мощно върху развитието на органичния живот на земята. Влияе и върху физиологичния и психичен живот на човека. И това влияние се мени спроти нейните фази, спроти ония ъглови разстояния, в които тя идва преди всичко със Слънцето. Защото установява се, че първите две мени на Луната носят по-други влияния, отколкото последните две – след пълнина. Интересни наблюдения са правени в тази посока. Запример мъртва жаба, оставена на лунни лъчи, кога Луната се намира вече на разсип, много бързо се разпува. Остър нож, изложен презнощ на открито-когато Луната се празни, отъпява и става негоден за по-нататъшна употреба, колкото и добре да се наточи след това. Явно е, че лунната енергия на разсип действува разрушително върху органичната и неорганична материя. А и сума други наблюдения са правени. Знаино е запример въздействието на Луната върху душевно болните, например върху сомнамбулите. Знаино е влиянието на месечината и върху физиологичния живот на жената. А многобройните наблюдения върху животни и растения, чийто живот и бит са понякога

така явно свързани с промените на Слънцето и Луната, не само подгатват, а и рязко подчертават реалността на тези влияния. Кой не знае, че целият живот на растения и животни – от процесите на разплод и размножаване до зимния сън, който заспиват някои животни – зависи от годишните времена, сиреч от промените в космичната поларност на слънчевата енергия?

В такъв случай някои от "пустовериците" на народа няма да излязат дотам пусти. Запример това дете народът се пази да сее на разсип или да сече дърва през дните, когато Луната се празни, не са негови приумици, а факти извлечени от всекидневния му опит. Той може да не знае тяхното астрологично основание, ала опитното им оправдание той отлично знае. Но по това ние няма да се спираме надълго и широко: на запад има сума писано по този въпрос.

Едно във всеки случай е явно: че Слънцето и Луната влияят мощно върху живота на земята и върху ония същества, що я населяват.

Дотук наистина няма нищо ново. Това са отдавна установени научни факти. Новото – за някои – започва с учението на астрологията, че влияят върху живота на земята и човека не само Слънцето и Луната, а и останалите планети от слънчевата система.

Стъпим ли върху почвата на динамичната теория на трептенията и вълнообразните движения, ние идваме до едно чисто научно обяснение на планетните влияния. Наистина знайно е, че всички планети, които еднакво са обгърнати от мощната слънчева радиация, създават свои силови полета, които вън от общите си свойства, носят специфични, индивидуални особености. Тези полета непрекъснато се менят в зависимост от положението на планетите в пространството (във физичен смисъл на думата пространство, не геометричен), в зависимост от техните съотношения и създават онова огромно море от планетни течения, в което се развива живота на системата. Това сложно силово поле се мени всеки миг, и астрологията изучава тъкмо тия постоянно променливи трептежни състояния на нашето пространство.

Положението на планетите относно Земята като център (координатната система не важи), техните взаимни конфигурации са ония астрономични фактори, които обуславят енергетичното състояние на пространството, което обкръжава земята. Това, което обикновено се нарича земен магнетизъм, всъщност една още твърде малко позната съвкупност от енергии, подлежи на непрекъснати промени, които се отразяват върху целокупния живот на земята и на съществата, що я обитават.

Но астрологията не спира дотук. Тя не се задоволява само с проучване на небесната механика, с анатомията на небето. Тя изучава вътрешната динамика на небето, физиологията му и ония духовни влияния, които светилата упражняват. Тя учи, че зад тези светила и техните хармонични движения, стоят разумни същества, които регулират и канализират планетните течения, обладаващи няколко степени на проява: не само физична. И наистина, кой от нас като види един навит часовник, чиито стрелки с такава планомерна точност ни показват времето, не знае, че нечия разумна ръка го е навила? Слънцето, Луната и планетите – това са големите показалци на времената, в астрологичен смисъл на думата.

Ето защо всички мъдреци твърдят, че има време за всяко нещо,

сиреч, че всяко нещо трябва да се извърши при онези естествени, благоприятни за него условия. Така астрологията наистина се явява ключ на всички окултни науки. И истинските окултисти от всички времена не вършат нещата когато им скимне, както върши днешният човек. Днес се лекува кога да е, операции се правят кога да е, всичко се започва все на сполуки. И да се не чудим, че понякога не успяваме: то е защото излизаме да седем на сняг, или се греем на лунни лъчи, вместо на Слънце. А ако на някои хора им върви, то е защото, астрологически погледнато, те инстинктивно се подчиняват на планетните течения, които у тях действуват в дадения миг хармонично.

Следователно не е все едно кога се ражда човек, кога поема той първата вдишка като независимо от живота на майката същество. В този миг то приема оня миговен отпечатък на мировото трептение, който определя главните линии на неговата съдба, на неговия път в живота.

И астрологията определя общите условия, материални и духовни, всред които индивида се ражда и проследва в бъдещето ония благоприятни или неблагоприятни фази, в които неговия живот ще минава в своето развитие.

Тук му е мястото да направим едно късо отклонение. Много се е писало, спорило, разисквало върху това — не е ли учението на астрологията учение фаталистично, сиреч, не се ли обуславя живота само от звездните влияния, като се пренебрегва личната воля.

Астрологията никога не е отричала индивидуалната воля и винаги е твърдяла, че тя може да реагира на звездните влияния, които представят само оня възможности що се представят на човека в даден миг. Възшност астрологията се занимава само с една част от ония сили, които обуславят живота на човека. Индивидуалната воля тя не отрича. Не отрича съществуването и на други фактори.

Накъсо астрологията учи, че Слънцето, Луната и планетите упражняват чрез съвокупността на своите трептения, влияния върху една определена част от сложното човешко естество.

Самите планетни влияния, законите, които ги регулират и границите, в които те се проявяват, подлежат на опитно изследване.

И онези, които твърдят, че астрологията била някаква пустоверна останка от старината, и че не почивала на опитни факти, повтарят, робски овързани за чужда мисъл, една стара, отдавна овехтяла песен.

Астрологията — в своята практична част — е поставена на строга научна почва и си служи с ония методи, с които си служат всички други науки.

Данните на астрологичното издирване са строго математични: дата и място на раждането, сиреч изчисляване положението на Слънцето, Луната и планетите по еклиптиката за дадено място и време на земното кълбо.

Самата техника на астрологията е строго математична. Астрологичното изследване е един вид математичен психологически анализ, въз основа на ония астрални съответствия, които представят основата на нейните закони.

Психологичната интуиция е необходим елемент за едно истинско астрологично издирване. То е едно необходимо качество на истинския астролог.

Днес на запад с голямо усърдие се разработва научната астрология. Ще приведем тук някои и други откъслечи от Paul Flambar, виден френски астролог, един от най-бележитите работници в областта на научната астрология. Неговите изследвания са строго научни: чрез прилагане на статистичните издирвания и теорията на вероятностите, той научно показва не само реалността на астралните влияния, а и очерта един сигурен път за проверка на нейните закони. Така бидоха подхвърлени на проверка и сума правила, които са дадени без научна обосновка в някои астрологични съчинения, предимно средновековни.

В статията си "Астрологията експериментална наука ли е?" той казва:

"Астрологията почива на изчисления и факти. Изучаването ѝ е наистина сложно, подпомогнато от онази своего рода астрологична интуиция, ала основата ѝ е математична и осезаема".

"Астрологията може лесно да разбули всичката си убедителност за математика, отдаден на психологични издирвания."

"Всеки от нас притежава свой хороскоп, сиреч, математични данни, които разкриват в известни граници неговите способности и неговата съдба."

"Тия данни са съчетанията на планетите, тяхното положение по еклиптиката в мига и мястото на раждането. Ясно е за всеки едно, който е изследвал голям брой хороскопи ("небето" на един човек в мига и мястото на раждането), че съществуват закони на съответствие между планетните съчетания и характера и бита на изучавания индивид."

Като експериментални доказателства ние предлагаме следните:

1-о. Намиране часа на раждането като се познава дадена личност, сиреч, някои рязко изпъкващи качества на характера и деня на раждането.

2-о. Астралната наследственост, сиреч, подобие в съчетанията на астрологичните фактори у лица, между които има тесни роднински връзки, съчетания, които в обикновените случаи, в хороскопи на лица без кръвни връзки, не се срещат в същия размер.

(Този въпрос Р. Flambar е разработил най-богато. От тия изследвания с научна очевидност произтича онова, което Астрологията твърди: че човек не се ражда кога да е, произволно).

3-о. Статистики на хора, чиито характер носи известни ясно определени, отличителни черти.

4-о. Планетни преходи (транзити), които показват важността от преминаване на планетите през различни точки на рождения хороскоп едни от най-важните преходи са тия, които указват смъртта).

5-о. Различни тълкувания и предсказания и т.н.

"Светилата управляват в известни граници съдбата на човека. Бъдещето е донейде отнапред дадено, ако не по *форма*, то поне в *потенциал*. Свободната воля, обаче, играе роля, която никой сериозен астролог не е отричал.*)"

"Астрологията е едничката наука, способна да даде каква-годе представа за смесицата от фаталност и лична свобода, която съставя нашата земна орис, независимо от непосредната намеса на Провидението."

*) Едно старо астрологично изречение твърди: Светилата предразполагат, но не налагат.

“Последният фактор изисква компетентност от друго естество, това ние почитателно предоставяме и на други”.

“Една бележита фаза от човешкото съществуване не идва никога без рязко изразена намеса на планетните влияния. Това условие, ако не е винаги достатъчно, е поне необходимо”.

“Като познаваме обществената среда, лесно е да предвидим формата, в която ще се развие дадено планетно течение, в което попадат по необходимост хората, и което те не могат да избегнат, защото е по-силно от тях. А оттук и предсказването на събитията, което е почти винаги възможно, като се подпомогне астрологичното издирване с психологичната интуиция.”

“Явно е следователно, че астрологията може да предскаже бъдещето, сиреч една фаза от човешкото развитие, без да е потребно затова някакво вълшебство, както не е потребно то и на астронома, когато той предсказва едно слънчево затъмнение запример.”

“И така астрологията, астралната психология, в своя математически език, притежава един напълно научен критерий, който произтича от законите на астралните съответствия”.

Лесно може да се провиди тогава ползата от прилагане на астрологията в медицината, психологията, педагогията, социологията, па и във всички отрасли на живота. Наука за „времената“ – астрологията е ключ на всички окултни науки.

2.

3. Бележки по повод статията “Астрология и Медицина”

Житно зърно, Г. I, бр. 7 (X. 1924), с. 17-18

Когато хората убиват, те дълбоко се заблуждават, защото мислят, че с унищожаване на тялото, унищожават и онова съзнание, което го е обитавало...

Така е когато те убиват една идея, едно учение, една наука. Днес за днес има много древни науки погребани – астрологията е една от тях. Знайни им са и гробовете дори: в едикой “енциклопедия”, едикой “речник”, и ония, които посещават гробищата на човешките предубеждения и догми, ала нямат око за живото, в живота ще ви се присмоят, ако им заговорите за неща “отдавна умрели” според тях. Те дори могат да ви посочат и имената на ония “официални учени”, свещенослужители в храма на науката, застроен от Ренесанса насам и достройван до ден днешен, които са извършили погребението на тия “суеверици” и да ви цитират нещо от техните “надгробни речи”. Наистина във времето на Ренесанса от астрологията бяха останали само дрипи – тази божествена Девица се изплъзна из ръцете на оная сган от шарлатани-гадатели, и те успяха да откъснат от нейните одежди само по някоя и друга дрипа. Та когато дойдоха по-последните учени, те всъщност погребяха не астрологията, а няколко “астрологически дрипи”.

Па и тъй е: когато хората погребват, те погребват само дрипите – живото си заминава, за да влезе в нова форма и нова фаза на развой.

Така беше и с Астрологията. Днес хората мислят, че тя е мъртва наука и това предубеждение така се е укрепило в техните умове, че и не смятат за нужно сами да проверят това, което им са натрапили. Една от чертите на съвременния човек, какъвто и да е той – учен или прост – е, че пази ревниво своите догми. Той дреме над своето наследено от дядо и баба имане, над своите наследени ценности и не си дава труд да провери дали повечето от тях не са фалшиви. И днес по разните пазарища на живота – религиозни пазарища, политически пазарища – хората си служат с тия фалшиви монети на атавизма и наричат това "почтена търговия". А има и много хора, интелигентни особено, които знаят фалшивостта на тия монети – знаят лъжата на всички ония религиозни и обществени догми, които спъват развитието на човека – ала от страх мълчат.

Все пак има и доблестни хора, които пристъпват непредубедено към нещата, и които не се боят да изкажат истината, въпреки подсмива и хулите на страхливите и ревнивите пазители на догмите.

Днес за днес мнозина учени на запад и в Америка се запретват да проверят астрологичните данни, като поставят тази наука на чисто опитна база – наред с другите експериментални науки. Не голословията и отрицанията на разните скудоумци – каквито и да бъдат те: "официални" или "неофициални" учени – а опита дава научно оправдание на едно твърдение.

И ето, опитите и наблюденията на редица учени идат да оправдаят древната астрологична истина за влиянието на звездното небе – частно за Слънцето, Луната и планетите върху живота на човека и земята.

В тия бегли бележки, написани по повод рецензията на д-р Верн в *Voile d'Isis*, ние нямаме за цел да изложим научната постановка на астрологичната проблема. По-нататък можем да сторим това. Ще поменем само, че някои учени, които са се отървали от книжническия догматизъм, навлизат смело в областта на астрологията и се добират до интересни факти. Изследванията на Д-р Romary, които са предмет на горепоменатата рецензия достатъчно говорят за това. А те не са единствени.

4. Астрология и Медицина

Рецензия в сп. "Voile d'isis" от д-р Верн

Житно зърно, Г. I, бр. 7 (X. 1924), с. 19-21

В редица статии, които се явиха в списанието *Curier medical*, Д-р Romary изучава приложенията на астрономията в медицината. Това е едно похвално дело, което заслужава да се отбележи. Защото знайно е, че в наши дни, осмиването на всички ония древни науки, които ни е завещало миналото, е в реда на нещата, както и възгледа, че има нещо превратно – да не кажем повече – в ума на всички ония бележити мъже, които са посветили живота си на тези науки. А рече ли човек да изследва мозъчния строеж на един Парацелзус, на един Птоломей, на един Кеплер и сравнили го с този на нашите съвременни сорбонисти (професори), не може да не установи едно рязко различие, което далеч не е в полза

на тия последните. Както и да е, ала аз пак ще повторя, че е похвално делото на Д-р Romary, най-вече задето е дръзнал да се залови с този въпрос. Ала все пак аз ще му направя някои малки забележки, за които той ще ме извини, уверен съм, като познава моята дълбока почит към него. За пример той употребява думата астрономия в своя труд наместо астрология. Защо, щом въпросът е за астрално влияние, за радиация, за тънко вибриране, което въздействува на нашата нервна система, да не се употребява чисто и просто думата астрология, която много по-подхожда в случая? Защо, при наличността на всички радиации, които ни обхващат от вси страни, да се избира като пример едничко слънчевото влияние? Аз знам, че а priori, слънчевото влияние изглежда да господствува над целия ни организъм, но нищо не доказва, че покрай Слънцето и други планетни или звездни радиации, по-тихи и по-неуловими, не упражняват значително въздействие върху биологичния процес изобщо и върху физичното ни тяло в частност. Така например - за да поменем само Луната - ние изложихме в списанието "L'Homeopathie française" цяла редица неопровержими факти за лунното влияние, които имат отношение към горния въпрос. Що се отнася пък до твърдението, както казва Nardmann, че поради голямото разстояние на известни звезди, които се включват в Зодиака, тяхното влияние трябва да се счита практически за равно на нула, това е един аргумент, който не притежава никаква стойност, защото има - пак повтарям това - влияния едва доловими, безкрайно малки, които обаче са в състояние да внесат големи промени в нашата нервна система. Кой не знае наистина, че в хомеопатията известни медикаменти, доведени до хилядния разтвор, произвеждат понякога върху болните мощни действия, които при това траят дълго време? Това е един неопровержим, експериментален факт*. Следователно, пак повтарям, голямото отдалечение на едно светило не значи, че неговото действие не съществува, че трябва да се пренебрегне. Наопаки, аз съм на мнението на Д-р Romary, който изказва предположението, че тези електроидни вълни, както той ги нарича, въздействуват по всяка вероятност на големия симпатичен нерв и радиират чрез него върху тази или онази част на организма. Това схващане ми се струва твърде логично, твърде правдиво и твърде приемливо. Само че слага се един въпрос: Отде идат тези електроидни вълни? От Слънцето или от планетите? Вероятно и от двата източника. Авторът признава наистина, че влиянието на Марс и Сатурн му се е сторило, че поражда вълни по-болезнени от тия на останалите планети, но неговият опит не е все-таки окончателен по този въпрос. Наопаки, той много ясно е отбелязал връзката, що съществува между слънчевите петна и кризисите, които настъпват в хода на една болест. Той изповядва обаче, че наблюденията на древните астролози трябва да са лежали на една точна основа, и че Марс и Сатурн, окачествени в древността като зловонни планети, му са се показали наистина активни планети.

Ние сме честити да регистрираме едно подобно признание, което свидетелствува за искреността на Д-р Romary. Известно време след тия констатации, докторите Сарду и Фор направиха и те от своя

*) Спомнете си проблема за "безкрайно малкото" в химията. За ролята на така наречените катализатори, ензими и пр. Б.Пр.

страна цяла редица преинтересни наблюдения върху болни, които страдат от сърдечни, бъбречни, чернодробни, нервни болести. Те са отбелязали възбуждения, безсъница, отпадане, гърчене, мускулни сътресения, стомашни разстройства, невралгии, задуха, треска, виене на свят, синкопи, аритмия и пр. и пр. През 25 периода от по 3 дни със слънчеви петна, авторите са наблюдавали 22 пъти обикновени разстройства и 3 пъти тежки разстройства. Следователно, има 25 пъти повече разстройства във време на слънчеви петна. Тия съвсем ясни и неоспорими наблюдения могат да бъдат за изходна точка на важни изследвания в областта на медикалната астрология. Те ще донесат едно опитно потвърждаване на твърденията на древните астролози, които изглеждат за съвременните хора лишени от експериментална база и ще ни дадат ключа на известни алгии, необясними днес за днес, на известни болести или лечителни усложнения, както и на известни критични явления, които се наблюдават в хода на болестите като автора, и аз мисля, че лекарят, който би се заинтересувал от астрология, не ще изгуби залудо своето време, защото освен дето ще издигне душата си над земните дребнавости, но ще окаже грамадна услуга и на своите болни като ги облекчи, а понякога и излекува, туй което е най-съществено разбира се.

5. Езикът на звездните небеса

(Из книгата "Небесна динамика" на Н. Р. Burgoyne)

Житно зърно, Г. I, кн. 8 (XI. 1924), с. 22-25

В природата няма нищо няма, нищо лишено от смисъл; и онова, което на човека се струва няма, безжизнено и инертно, е само наглед такова, и то за грубите му сетива. Това е туй наречената майа, илюзията на материята. Науката отново, в цикъла на своята пробуда, показва всеки ден с помощта на микроскопа, спектроскопа и камера обскура, че всичко в природата се намира в непрекъсната дейност, че не само е одарена с движение и живот, а и постоянно еволюира. Да живееш, ще рече да притежаваш известна степен на разумност, сиреч да притежаваш битие и следователно съзнание в една или друга форма. Животът и интелигентността налагат притежаването на една или друга форма на език, присъщ на дадено поле на проява. Тия форми на говор са достъпни за човека, стига само да може да дойде във връзка с тяхното поле, защото нему е била дадена власт над всички неща, както и на небето, туй и на земята; така че агностика, който твърди, че "материята може да мисли" се твърде приближава до истината.

За оня, който изучава природата, признат факт е, че всяка област в нея притежава свой собствен език, както и не по-малко ценната способност да пише своята собствена история, не по изкуствен начин като човека, а с една научна ясност и красноречие, носещи строгото величие и голота на чистата истина. Великите геологични глави от миналата история на нашата земя са дълбоко поучителни, не толкова поради божественото откровение за нейния произход и развитие.

колкото поради положителното знание, що придобиваме за нейното бъдеще и за нейния край. Същото е и за звездите, Слънцето, Луната и планетите. Математиката и разума могат да разкрият техните движения, техните съчетания и техните трансформации в коя да било епоха на миналото. Те могат също да предскажат в еди-кой ден, еди-кой час относителните им положения в космоса, било в близко или далечно бъдеще. Това е, в известна смисъл, външният език на звездните небеса. Това е математична формула на езика на природата. Така говори тя на човешкия ум и му позволява да навлича мантията на пророк и да предскаже бъдните събития.

Ала има един по-дълбок и по-скрит език от този на математиката. Този вътрешен език говори на душата и на интуитивния дух и разкрива недоловимите хармонии на нашата звездна система, породени от вечноменящите се движения на световите, пръснати в пространството. И чрез изпитване на тия движения човешкият ум с помощта на интуитивните долавяния на душата, може да види и проумее реакциите и дисонансите в природата, възникващи непрекъснато съобразно с всемирния закон за равновесието.

Какъв е този тайнствен език и как можем ние, обитателите на земята, не само да разчетем блестящата азбука на звездното небе, а и да се научим ясно да проумяваме уроците и откровенията, които то ни дава? Нашата задача е да отговорим именно на тия въпроси. Ала преди това, ние обръщаме вниманието на читателя върху великия херметичен закон: "Това, което е на земята, е като онова, що е на небето; и туй, което е горе на небето, е като това, което е на земята", или по-накъсо "както горе, тъй и долу".

Читателят ще стори добре да размисли дълбоко върху този велик закон, който прониква във всички области на живата природа. Това е оня миров закон на съответствията, който е едничкия ключ на всички метафизични загадки.

Окултните закони и духовните сродства не могат да се докажат експериментално във физичните лаборатории. Законите и принципите, които регулират вечните аналогии на природата, не могат да бъдат постигнати и разбрани по чисто външен път - по пътя на сетивния опит и логичните разсъждения. Този род явления са чисто духовни, окултни, и следователно те трябва да се изследват непосредно на тяхното поле на проява.

След тия кратки забележки ние можем вече да проникнем в по-вътрешните области на човешкото съзнание, където така наречената точна наука, със своите ограничения и условности, не ще може вече да ни следва.

Човек е една вселена, един микрокосмос, едно съвършено съкращение на небесата. Дванадесетте подразделения на слънчевата година, наречени знакове на зодиака или зодии, отговарят на дванадесетте подразделения на човешкия организъм и намират в тях

*)The Language of the Stars от същия автор, преведена и на френски "Le langage des Etoiles" par Burgoyne; Paris, Librairie Chaconna; 11 Quai Saint Michel.

своя пълен израз*, когато пък 12-те съзвездия на зодиака имат същото мистично сродство с човешката душа. Ала има голяма разлика между знакове и съзвездия.*

И тъй човек може да се разглежда като един вид миниатюра на мировата природа. Той може да се смята и като приемател на оня непрекъснат ток от жизнена есенция, която съдържа всички качества, присъщи на физичния живот, както и всички елементи, необходими за духовния растеж и развитие. В окултизма това се нарича "едничкия принцип на живота". Той е едновременно и физична сила, и духовна енергия, и божествено "Дишане на Бога", спроти състоянието и полето, където се появява.

Понеже човек възприема непрестанно, той трябва и непрестанно да предава според изискванията на закона за акцията и реакцията. А качеството на силата, която той излъчва и препраща, зависи от неговото умствено и душевно развитие, от естеството на неговите вътрешни стремежи. Най-главните фактори са чистота на желанията и силата на разумната воля. Така че човек е в състояние да предаде на тези, що го заобикалят, или своята отровна мисъл душевно неравновесие, или една досущ безполезна и отрицателна субстанция без определена форма (в случай, когато волята е слаба и умът суетен и повърхностен), или светлината на духовния живот, който може да пробуди околните да асимилират божествената енергия.

Най-сетне, ако човек действа и реагира постоянно вътре в себе си, то е защото той е едно съзнателно средоточие, в което се кръстосват разнообразни трептения, възбудени от живите сили на природата. Човек е един голям музикален инструмент, чието тяло е корпуса, а сетивата – струните, които непрестанно трептят в отговор на непрекъснатите вибрации, приведени в движение от Слънцето, Луната и планетите. Мозъкът е оня извънредно чувствителен апарат, който работи в строга зависимост от хармонията или дисонансите, предизвикани от тези трептения. Да се проучат причините на тия трептения, ще рече да познаем сами себе си и ония вечно деятелни сили, които предизвикват

*Еклиптиката е разделена, както е знайно, на 12 части от по 30°, като се почне от пролетната равноденствена точка. Знаковете следват реда на зодиакалните съзвездия и носят техните имена: Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби. Някога знакове и съзвездия са съвпадали, но днес, вследствие прецесията на равноденствените точки, това съвпадение е нарушено: фактически днес знака Овен стои срещу съзвездиято Риби. Тук някои съвременни астрономи смятат, че са открили Ахилесовата пета на астрологията. Но те забравят, че между знак и съзвездие в астрологична смисъл на думата има дълбока разлика: Знаковете в астрологията не са произволни деления на еклиптиката, а се обуславят от промените в космичната поларност на слънчевата енергия. Така че, дето и да се намират пресечните точки на еклиптиката с екватора, сиреч дето и да се намират равноденствените точки по отношение на неподвижните съзвездия, реда на знаковете ще си остане същ и имената ще останат неизменни, защото те са чисто и просто символи на последовните смени на слънчевата поларност. Б. Пр.

различните събития и чиято съвкупност образува потока на всекидневния ни живот.

Нека не се забравя, че Слънцето е първопричина на всяко земно битие, на всеки живот тук на земята, а Луната – вторичен фактор. Планетите от своя страна образуват светлините и сенките – подробностите на картината.

В течение на дванадесетте слънчеви месеца, сиреч от встъпване на Слънцето в първия градус на знака Овен в мига на пролетното равноденствие, до възвръщането му пак в същата точка на следната година, в този именно цикъл се раждат всички възможни видове на човешкото естество.

Слънцето, със своето реално, истинско положение в зодиака, показва първия подтик за духовния развой на човешката раса, а с видимото си годишно движение, (което е в същност отнесеното към Слънцето движение на земята), показва първият импулс на индивидуалния човек: планетите пък и Луната чрез своето положение в зодиака поляризират силата на Слънцето и разкриват същевременно природата и направлението, в което неговото влияние се проявява. Но за да се проучи вътрешното, окултно естество на силите, които управляват даден индивид, нужно е преди всичко да се научат елементарните начала на астрономията и астрологията, с други думи да се усвои напълно външната азбука на небесния език. Едва след това може да се започне с излагане на най-простите форми на този език, чиято музика е вдъхновила големият Самоски мъдрец Питагор да го формулира пред своите избрани ученици като "хармония на сферите".

6. Научна астрология – I

Житно зърно, Г. II, бр. 1 (I. 1925), с. 13-19

Ония, които пишат биографиите на Птоломея, Кеплера, Тихо Брахе – все бележити астрономи, които са оставили дълбоки следи в развитието на астрономията – изпадат често в неловко положение. Защото тези учени мъже са се занимавали и с астрология, практикували са я и са оставили съчинения върху нея! Как да си обясни човек това противоречие – трезви умове като Йохана Кеплера, способни на търпелива и систематична научна работа, да се занимават с пустоверици, и да не разберат това. Кеплер, който години наред прави възможно най-точни и най-прецизни за времето си наблюдения над Марс, за да определи неговата орбита, и следователно знае що е трезва научна работа, да не може да схване своята заблуда по отношение на астрологията! Чудно, наистина. Да беше само той – как да е, но до негс се нижат цяла низа видни учени, които са изучавали и практикували астрологията: Тихо Брахе, Йохан Мюлер, наречен Региомонтанус, който издигна първата обсерватория в Нюрнберг, и когото немците тачат като баща на немската астрономия; прочутият математик Кардано, докторът по медицина и професор по математика Морен де Вилфранш, живял във времето на Ришельо и Мазарини, който ни е оставил един от най-бележитите трудове по астрономия – *Astrologia Gallica*; Newton, Лютер, Св. Томас Аквински и редица още други.

Интересна психологическа загадка. Но кой ще се спира да ти разрешава загадки – нали официалната наука в лицето на някои свои представители е произнесла своята смъртна присъда над астрологията, въпроса е изчерпан, по-нататъшни занимания с този въпрос стават излишни. Отворете която щете енциклопедия или речник, и вие ще прочетете категорично решение на официалните учени – процедура и бърза и лесна, освобождава човека от лишни главоболия, спестява и време и труд.

И тия, които пишат биографиите на поменатите учени, или мълком отминават факта, че те са били астролози, или пък с няколко евтини фрази, повечето пъти насмешливи, си умиват ръцете. Спомням си тук думите на един французки учен, който е дал впрочем най-систематическо изложение на прочутия Птоломеев Алмагест – книга, която представя истински синтез на тогавашните знания по астрономия. Той разглежда надълго и широко оня дял от книгата, който носи названието *Sintaxis mathematica*, а само пътем, в няколко сиромашки страници, резюмира астрологичната част на Алмагест – прочутият в средновековието астрологичен трактат Тетрабиблон. В тия си бегли бележки той казва: "Но вие вече се досещате, че аз нямам смисъл да третирам сериозно този въпрос". Тези думи изразяват напълно отношението на официалната наука към астрологията - и вие виждате доколко то е научно!

Поменавам тия неща не за друго, а защото - за мислещия човек, който се интересува от психология – те представят голям психологичен интерес. Ние се намираме пред едно колективно внушение, което за да се изкорени из човешките мозъци, нужни са големи усилия и много светлина. Случаят с астрологията не е единствен - спомнете си запример Богомилството. Трябваше да минат столетия, за да се откърти онази дебела кора от клевети и обвинения, с която го бяха покрили тогавашните духовници, мятайки своите собствени престъпления на негов гръб, за да блесне отново, чиста и лъчезарна, истината за него.

Това време е настанало и за астрологията. И днес, въпреки осъждането, което тегне над нея, просветени умове в Англия, Америка, Франция, Германия, а де по-малко, де повече и в другите страни, изучават астрологията, проучват – строго и опитно – законите на този звезден език на природата, и се учат да разчитат нейната веща мисъл.*

Разбира се, това че в миналото, па и в наши дни много просветени умове са се занимавали с астрология, не е още никакъв научен доказ. Туй само може да ни вдъхне вяра в нейната достоверност и да ни подтикне към самостоятелни проучвания.

Въпросът за истинността на астрологията днес е разрешен чисто научно. И следователно, щом тя може да се постави на една чисто експериментална база, досущ така, както и останалите природни науки, и да се изследва по ония общи методи, които са достъпни на съвременната наука, по-нататък за някакви субективни вярвания в астрологията и дума не може да става – ние ще бъдем изправени пред

*) В тези страни има създадена богата астрологична книжнина: книги, списания, алманаси, годишници. Има основани и астрологични бюра, които засягат най-вече практическата астрология – нейните многообразни приложения в различните отрасли на живота. В Америка освен това има и Висше Училище по астрология и сродните ней науки.)

нейната научна достоверност, която сама ще определи своята стойност с правдивия език на числата.

Но преди да пристъпим към научното поставяне на астрологичната проблема, ще хвърлим един бегъл поглед върху астрономичните елементи, с които астрологията оперира.*

Астрологичното изследване изхожда от следните данни: дата и място на раждането на даден индивид или на извършването известно събитие, което значи: изчисляване положението на Слънцето, Луната и планетите по еклиптиката за дадено място и време на земното кълбо.

С други думи, ние снимаме небесна карта за даден астрономичен момент, в която фигурира кръга на зодиака с 12-те си знакове, по които са разпределени Слънцето, Луната и планетите според своите дължини (еклиптически координати) и ориентираме този зодиак според местните данни: географска дължина и широчина и час на раждането. При това нас ни интересува геоцентричното положение на астрономичните елементи. Ще изясним горното:

Еклиптиката или видимият път на Слънцето се разделя, както знаем, на 12 знака, като се изхожда от пролетната равноденствена точка, всеки от по 30°. Тези знакове са подред: Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби. На нашата фигура кръга представя еклиптиката. Планетите, които както е знайно, се движат в плоскости, твърде близки до плоскостта на еклиптиката, се поставят на съответното място по еклиптиката според своите геоцентрични дължини. (Плоскостите на планетните орбити сечат небесната сфера в кръгове, които лежат в пояса на зодиакалните съзвездия с горните имена, които и всъщност представят зодиака).

Имената на планетите са следните: Слънце, Луна, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран и Нептун.

Техните астрономични знаци и геоцентричен ред са тези: Луна, Меркурий, Венера, Слънце, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун.

Но вследствие денонощното движение на земята, небесната сфера видимо се завърта около оста си за 24 часа. Следователно и зодиака, по който се движат Слънцето, Луната и планетите от запад към изток, прави една пълна обиколка за едно денонощие от изток към запад. В дадено място на земното кълбо, в дадено време, както е знайно, изгряват различни съзвездия от зодиака или по-точно казано, в дадено място и време в източната точка на хоризонта и през меридиана на мястото, минават точно определено число градуси, минути и секунди от еклиптиката. Това именно представя локалната ориентировка на зодиака. Какъв е астрологичния смисъл на това е отчасти уяснено в поменатите статии в първата годишнина на "Житно Зърно", а ще се изясни още по-подробно в по-нататъшното изложение.

Онази точка от еклиптиката, сиреч, градусите, минутите и секундите, която минава през източната точка на хоризонта се нарича *асцендент* (възход). Ще го бележим тук с Asc.

А градусите, минутите и секундите от еклиптиката, които минават

*) За по-подробно запознаване с характера на астрологията и основните проблеми, които тя третира, обръщаме внимание на читателя върху следните статии, печатани в първата годишнина на "Житно Зърно": *Планетни влияния*, кн. 2; *Езикът на звездните небеса*, кн. 8; *Астрология и мед.* кн. 7

през меридиана на даденото място ни дават онази точка, която се нарича Medium Coeli (среда на небето). Бележим я с М. С.

Ясно е следователно, че за 24 часа през източната точка на хоризонта ще минат едно по друго 12-те знака на зодиака: ще изгреят така, както Слънцето изгрява, ще се издигнат, ще минат през меридиана и ще залязат подобно Слънцето. И понеже планетите са разположени в тия знакове, във всеки момент тяхното локално положение се мени: едни от тях изгряват, други греят на меридиана или близо до него, трети клонят към заниз, четвърти са под хоризонта и т.н. В друг някой момент на денонощието, тяхното разположение относно хоризонта и меридиана е вече друго. Та ясна е онази сложна картина на планетни положения, която създава денонощното движение, във от онова многообразие – по-бавноменящо се – което се поражда от собствените движения на планетите по зодиака. И както не е все едно дали Слънцето е на изгрев, или на меридиана, дали залязва или е дълбоко под хоризонта, дали е в този или оня знак на зодиака (защото както е знайно това е равносилно на туй да кажем, че имаме пролет, лято, есен или зима: така например когато Слънцето минава през знаковете Овен, Телец и Близнаци имаме пролет и т. н.), така не е все едно и дали една планета е при изгрев, дали е на меридиана, дали захожда или е под хоризонта. При денонощното движение планетите, носени от зодиака, един вид опасват земята със своите магнетични течения и индуцират по такъв начин своите влияния, обособени от знака, в който те се намират.

И тъй Asc. и М. С. ни дават ориентировката на зодиака. Но за да се определи с по-голяма точност положението на планетите относно хоризонта и меридиана на дадено място, астролозите са разделили небесната сфера на 12 резена или сегмента, като се тръгне от хоризонта и се вземе пладнената линия (линията север-юг) за ос. Тия 12 резена пресичат еклиптиката в 12 точки, които са две по две противоположни, но на различни разстояния една от друга.

Те представят 12-те върха на така наречените домове или къщи, които следват от I до XII реда на зодиакалните знакове.

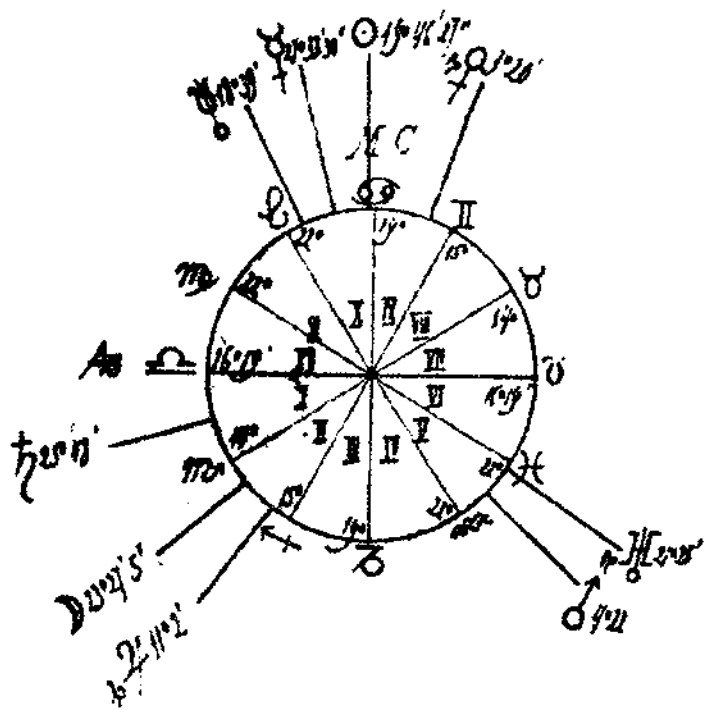
Това разпределение става по различни методи с помощта на доста сложни сферично-тригономични изчисления, но таблиците съставени за намиране на домовете, за ориентиране на зодиака в дадено място и време на земното кълбо, ни освобождават от този труд.

Изобщо съставянето на небесна карта за един определен момент и място на земята става лесно и бързо с помощта на таблици (ефемериди или годишници). Наи-удобни за астрологични изчисления, защото са специално пригодени за тях, са ефемеридите на Raphael (Raphael's astronomical Ephemeris, London: W. Foulsham & Co Ltd. 10-11 Red. Lion Court, Fleet Street E. C. 4)*

Фигурата, която даваме тук, ни дава един лек, графичен наглед на всичко казано досега. Тя представя небесна карта на 12 юли 1924 год. 12 ч. обяд м. соф. вр. София ($23^{\circ}19'47''$ изт. дълж. и $42^{\circ}41'57''$ сев. шир.).

Астрономичните данни могат да се вземат от един кой да е годишник, а географската широчина и дължина се вземат приблизително точно от една географска карта.

*) Могат да се изпишат и от Париж, Librairie anglaise Galignani 224, rue Rivoli, Paris. Струват 4 fr.)

Asc. $16^{\circ}19'$ от Везни – показва че на соф. хоризонт на пладне 12 юлий е изгрявал 16-тия градус от знака Везни, т. е. на изток е изгрявал $196^{\circ}19'$ от еклиптиката (Дължините се броят – както е знайно от пролетната равноденствена точка 0° на Овена и като се помни, че всеки знак има 30° , лесно е да се види, че $196^{\circ}90'$ от еклиптиката попадат точно в знака Везни. По същия начин се разполагат и другите елементи.

М. С. се намира в 19° от Рака, т. е. през меридиана минава 169-тия градус от еклиптиката (3 знака: Овен, Телец и Близнаци по $30^{\circ} = 90^{\circ} + 19^{\circ}$ от знака Рак дават точно 109°).

Точно противоположните точки на Asc. и М. С. са съответно $16^{\circ}16'$ от Овена и 19° от Козирога, както е видно от чертежа.

Ясно е как са разпределени и планетите. Запример Слънцето е на $19^{\circ}46'27''$ от Рака, намира се следователно на меридиана (приблизително) в X дом. Луната е на $23^{\circ}27'5''$ от Скорпиона във II дом и т. н. Ще рече фигурата ни дава от една страна небесното положение на планетите, положението им по еклиптиката, а от друга страна тяхното положение относно хоризонта и меридиана на даденото място (в случая София).

При това домовете се броят от връх до връх. Тъй X дом се смята от 19° Рак до 22° Лъв и т. н.

Ще поменем най-сетне едно важно астрологично понятие – така наречените аспекти. Под аспект между 2 планети или 2 кои да било точки от еклиптиката се подразбира изобщо ъгловото разстояние помежду

им, или дъгата от еклиптиката (изразена в градуси, минути и секунди), която ги дели.

Най-употребими аспекти са следните:

1-о *Съединение* (съвпад) – планетите се намират в една и съща точка на еклиптиката, ъгловото им разстояние 0° ; например такова е положението на Слънцето и Луната при новолуние.

2-о *Опозиция* (противопоставяне) – планетите се намират на 180° една от друга.

3-о *Квадратура* – дели ги дъга, равна на 90° (както Слънцето и Луната при първа и последна четвърт).

4-о *Тригон* – ъгловото им разстояние е 120° .

5-о *Секстил* – ъгловото разстояние е 60° .

6-о *Паралел* – когато планетите имат еднаква северна или южна деклинация (склонение от екватора).

Има и други аспекти, които се употребяват в астрологията, но засега, за простота, ще се ограничим с тези.

При това трябва да се отбележи, че тези аспекти се простират в известни граници, т. е. аспекта съществува и тогава, когато той се отклонява от точния с известно число градуси (най-много 10°). Например в нашата фигура Слънцето и Луната са в тригон, макар ъгловото им разстояние да не е точно 120° , а $123^\circ 20' 38''$. Съображенията за това ще се изтъкнат в последствие.

Като се вземе следователно под внимание, че всеки човек притежава своя карта на раждане, или както се казва свой Хороскоп, то ясно е, че могат да се правят сравнителни изследвания на два или повече хороскопа, нещо което е от голяма важност за научната астрология.

След тези предварителни бележки, ние можем вече да пристъпим към поставената от нас в начало задача – нещо което ще сторим в следния брой на списанието.

2.

7. Научна астрология – II

Житно зърно, Г. II, кн. 2-3 (II-III. 1925), с. 73-77

Всички науки са само несъзнателни приложения на теорията на вероятностите. Отхвърли ли се тя, с това ще бъде отхвърлена и цялата наука.

В много случаи физикът се намира в положението на играч, който пресмята своите благоприятни и неблагоприятни възможности. И когато той тегли своите индуктивни заключения, трябва винаги да прилага, повече или по-малко съзнателно, вероятностите.

Анри Паункаре – Наука и Хипотеза

Мислите, изказани от бележития французки математик и

философ Паункаре, са достатъчно ясни за всеки един, който е щогоде запознат със съвременната наука, за да имат нужда от коментари. Наистина, всички закони на днешните тъй наречени точни науки, са статистични.

Астрологията, както вече не веднъж се изтъкна, почива на системни статистични издирвания. Нейните закони, статистични по естество, са толкова убедителни, колкото и законите на всички останали експериментални науки и да се отрекат те, ще каже да се отрекат основите на цялото съвременно познание.

Ще изложим накъсо и в едри черти начина, по който се третират астрологичните проблеми, без да се впускаме в разните математични подробности, с които е свързано прилагането на теорията на вероятностите в астрологията. При това излагане ние ще се придържаме към работите на Пол Фламбар, един от най-видните работници в областта на научната астрология, който и най-систематично е разработил тези въпроси.

Видяхме в миналия брой на списанието, че всеки индивид притежава свое "небе на раждане", свой хороскоп. Ясно е следователно, че ние можем да сравняваме хороскопите – да извършваме известни сравнителни проучвания над тях. Едно просто разглеждане на два хороскопа може тутакси да ни разкрие едни или други прилики и отлики. Възможно е запример една планета и в двата хороскопа да заема едно и също положение в зодиака. Може да се случи Луната в единия хороскоп да е на 15° от знака Лъв (135° по еклиптиката). Ако и във втория хороскоп тя е на 15° от Лъва или в границите на планетния кръг на влияние,* който се простира по на 10° отсам и оттатък точката, която заема Луната в първия хороскоп, т.е. ако се намира между 5° и 25° от Лъва счита се, че тия планети имат еднакво зодиакално положение. Може да се случи после някои планети да се намират в един и същ дом, например в XI-и дом. Най-сетне могат да се срещнат в разглежданите хороскопи един или ред еднакви аспекти. Могат да се срещнат да речем следните аспекти, общи и за двата хороскопа: Слънцето в секстил (60°) с Марса, Луната в паралел с Венера. Меркурий в квадратура (90°) с Юпитера и пр.**

С една реч при разглеждане на два или повече хороскопа винаги е възможно да попаднем на известни аналогии, но възможно е и обратното – да не попаднем на никакви прилики. Именно тук се явяват на помощ статистичните изследвания и вероятностите, за да ни дадат сведения, кога изобщо ние можем да се надяваме да срещнем това или онова съвпадение на 2 или повече астрологични фактора, с други думи да ни дават вероятността, с която ние можем да очакваме в общия случай да попаднем на това или онова аналогично съчетание.

*) Орбисите или кръговете, в които се простира влиянието на аспектите между планетите, са установени от дълговековен опит. Те търпят обаче известни вариации, които зависят както от вида на аспектите, тъй и от много още други причини. Фламбар за да опрости теоретичните изследвания, приема орбиса на планетите кръгло 10° .

**) Върху аспектите и разните технически термини виж миналия брой на Ж.З.

Но нека още веднъж прецизираме основите, върху които оперира астрологичното сравнение. Ние сравняваме 1-во положението в зодиака на 11-те елементи: Asc., M. C. и 9-те планети; 2-ро положението на 9-те подвижни светила: Слънце, Луна и планети и 3-то аспектите, които образуват 11-те горепоменати елементи помежду си в единия и другия хороскоп.*

Едно просто изчисление ще ни даде броя на ония астрологични фактори, които играят роля като елементи на сравнение.

11 положения в зодиака на 11-те елементи дава 11 фактора.

9 положения в 12-те дома на 9-те подвижни елементи дава още 9 фактора.

11-те елементи: Asc., M. C. и 9-те планети в своите всевъзможни съчетания в границите на 6-те аспекта, след като се изключат ония случаи, които нямат астрономичен смисъл**, дават още около 313 фактора. Та всичко на брой около 333 фактора, върху които е ограничил своите изследвания поменатия французки астролог. Ще поменат само пътем, че привличането и на други елементи, които играят роля в астрологията, ще предизвика едно силно покачване в броя на астрологичните фактори, които в такъв случай може да надхвърлят няколко хиляди.

Следователно ние бихме могли да се запитаме, каква е вероятността даден астрологичен фактор да се среща едновременно в два хороскопа (като се съобразяваме с всички изисквания за периодите на планетните обиколки, с една реч като спазим всички астрономични условия). При това ще се разграничат три вида вероятности, които Фламбар е нарекъл - астрономична, обща и специална или частна. По един-два примера за всички тия категории вероятности ще ни избави от дълги обяснения, па освен това тутакси ще ни доведе до самата ядка на въпроса, що зачекнахме още в начало.

Астрономичната вероятност произтича от собственото движение на 11-те елемента. Да се попитаме например каква е вероятността да се намира Слънцето в хороскопа на лицето В в същото зодиакално положение като в хороскопа на лицето А. Това зодиакално положение е равносилно на съвпад. Понеже на 360° има изцяло 20° (10° отсам и 10° отатък точката на съвпада), които могат да ни дадат този съвпад, то явно е, че има всичко на всичко 20 благоприятни случая, и че вероятността е $20/360$ или $1/18$. Следователно астрономичната вероятност в този случай е $1/18$ или приблизително 5,5%, което значи, че на 100 хороскопа има поне 5,5, в които се среща поменатото положение на Слънцето, на разстояние приблизително 10° . Такава е астрономичната вероятност например и на Asc. Така всеки фактор си има своя присъща нему астрономична вероятност.

*) Под аспекти, както се изтъкна в миналия брой, ние разбираме ъгловото разстояние между планетите. При това в изследванията си Фламбар включва само така наречените главни или големи аспекти: съвпад, секстил, квадратура, тригон, опозиция и паралел.

**) Например Между Меркурий и Слънцето от една страна, и Венера и Слънцето от друга, никога не могат да се образуват други аспекти освен съвпад и паралел, поради малката им елонгация от Слънцето.

Общата вероятност пък произтича собствено от статистични изследвания върху произволен брой произволно взети хороскопи. Не е необходимо тя да съвпада винаги с астрономичната. Нейното установяване е лесно: достатъчно е да имаме голям брой хороскопи, например няколкостотин, за да намерим търсения процент за кой да е фактор. Трябва да поменем обаче, че почти във всички случаи общата вероятност съвпада напълно с астрономичната. Така изследванията показват, че за As например общата вероятност възлиза пак на 5,5%.

Нека допуснем обаче, че нас ни интересува как стои въпроса с Луната, например не в общия случай, когато имаме произволно подбрани лица – и по място на раждане, и по възраст – а в специалния случай, когато тия лица са свързани помежду си с роднински връзки (родителски, братски, сестрински). Т. е. да си зададем въпроса каква е вероятността, при разглеждане хороскопите на хора, свързани помежду си с тесни роднински връзки, да намерим Луната в едно и също зодиакално положение (приблизително на около 10°). Изследванията в този специален случай ще ни доведат до така наречената специална или частична вероятност. В много случаи частната вероятност се рязко отклонява от общата – и тъкмо тук, в това отклонение на частната от общата вероятност лежи опитния доказ за съществуването на една естествена връзка между светилата и човека.

Специалната вероятност на Луната, за която по-горе загатнахме, т. е. случая, когато имаме хороскопи на сродници, възлиза според многобройните изследвания на Фламбар на около 18% (по точно 18,6%), когато пък общата вероятност както видяхме не надхвърля 5,5%. Същото се получава и за Asc.

Изследвания от този род са позволили на бележития французки астролог да формулира ясно и категорично Закона за астралната наследственост – именно, че индивидите не се раждат кога да е, а тяхното небе на раждане е в известна закономерна връзка с "небето" на техните родители. Не само това, ами ако вземем хороскопи на близки роднини ние често попадаме на такива поразителни аналогии, които никога не можем да очакваме в общия случай – когато имаме хороскопи на какви да е лица. Само този факт вече е достатъчен да потвърди истинността на астрологията – тази древна наука, в която не напразно са вярвали и не само вярвали, а и практикували такива светли умове в миналото. И наистина, ако планетните влияния не съществуваша, ако те бяха нещо фиктивно, тогава не би трябвало да получим такова рязко отклонение между общата вероятност и частната – трябваше да се получат цифри, които едва-едва да се различават, които почти да се покриват.

Няколко примера още за частни вероятности, чийто брой въпрочем е твърде голям и може произволно да расте с всеки нов частен случай.

Аспектите между Меркурий и Луната са характерни за философския ум. Общата вероятност да попаднем на един от 6-те аспекти между Меркурий и Луната е 50%. Но когато разгледаме въпроса, когато тия лица попадат в специална категория на "философите" (Фламбар е разгледал 167 случая на знаменити философи с всесветска известност), добиваме като специална вероятност 77,2%.

Изследванията показват, че творческите, продуктивни умове (в

наука, изкуство, литература) се раждат повече под така наречения тригон на въздуха, който обхваща знаците Близнаци, Везни и Водолей, а също и под знаците Дева и Скорпион, т. е. техният As, или точката от еклиптиката, която изгрява на източния хоризонт в мига на тяхното раждане, лежи в някой от тези знаци (вж. миналия брой). Именно процента е около 75%, когато пък общия случай ни дава едва 42%.

Общо казано – без да се впускаме в повече подробности и да цитираме повече примери – по този път ние се добираме до ценни факти. Може да се изследват ред въпроси, като запример наследствеността, дълготрайността на живота, смъртността (също да се прецизират ясно астрологичните фактори на смъртта), да се установят астрологичните данни, които са характерни за творческите натури, за хората на науката, математици, философи, музиканти, поети и пр.

Аз само нахвърлям тук някои по-външни въпроси, без дори и да зачеквам ония по-дълбоки проблеми, които са твърде сложни в своята психологична постановка – тъй като целта ми е да дам само една идея за научното третиране на астрологичната проблема.

Ще изтъкна още някои и други цифри, за да изпъкне още по-ясно и по-нагледно факта, че индивидите не се раждат под произволно "небе", а под такива съчетания, които най-хармонизират с тяхното вътрешно и външно естество и с тяхната материална съдба.

Поменах, че хороскопите на родни лица ни дават понякога път поразителни аналогии (планети в едно и също зодиакално положение, сума еднакви аспекти, еднакво положение на планетите по разните домове и пр.). Нека допуснем, че освен другите аналогични съчетания в хороскопите на двама души (баща и син например) съществуват и следните: 1-во - тригон (120°) между Луната и Сатурн, (обща вероятност $1/9$), 2-ро - еднакво положение на Юпитер в зодиака (обща вероятност $1/12$), 3-то - Юпитер се намира и в двата хороскопа в един и същи дом (обща вероятност $1/12$) и 4-то общо зодиакално положение на Слънцето (обща вероятност $1/12$).

За да попаднем на едновременно съществуване на тия 4 фактора, нещо което е възможно, защото те са напълно независими един от друг и могат да се случат едновременно, в два какви да било хороскопа, т. е. в общия случай, ние трябва да вземем $9 \times 12 \times 12 \times 12 = 34992$ хороскопа. (Тъй като вероятността, както се лесно изчислява, е $1:34992$).

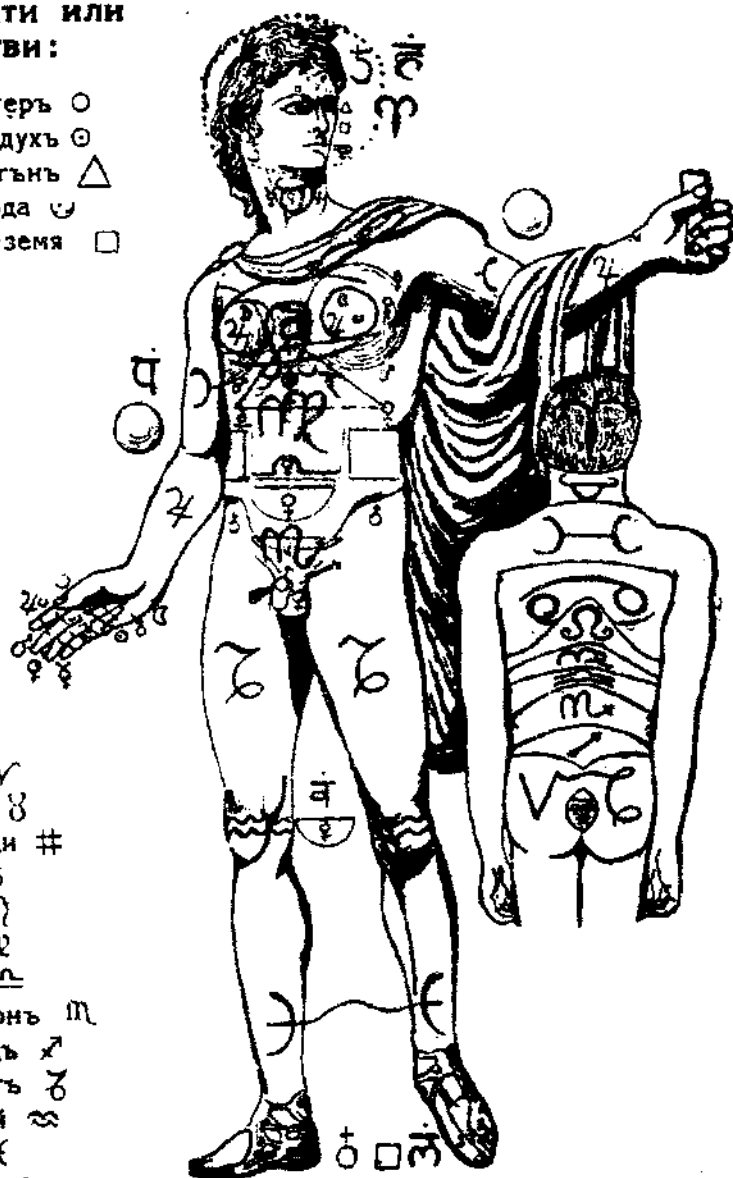
Тук ние разглеждаме случая за 4 еднакви съчетания, а често хороскопите на сродници ни показват толкова много и такива поразителни, че ние без мъка можем да разгадаем мисълта на природата, която тя пише със своите живи звездни писмена.

Изобщо, изследванията в областта на астралната наследственост изобилстват с факти, които ясно и убедително ни говорят за реалността на звездните влияния.

Накрая ще изтъкна още веднъж, че стига да проучваме търпеливо и добросъвестно, голямата книга на природата ще ни се отвори, и природата ще ни повери ключовете на един от най-великите езици, които е дадено човеку да разбира – езика на звездното небе.

Элементи или татви :

Акаша-етеръ ○
Вайо-въздухъ ⊙
Тейасъ-огънь △
Апасъ-вода ☾
Притиви-земя □

Овень ♈
Телець ♉
Близнаци ♊
Ракъ ♋
Лъвъ ♌
Дѣва ♍
Вѣзни ♎
Скорпионъ ♏
Стрелець ♐
Козирогъ ♑
Водолей ♒
Риби ♓
Слънце ☉
Луна ☾
Сатурнъ ♄
Юпитеръ ♃
Марсъ ♀
Земя ♂
Венера ♀
Меркури ☿

8. Строежът на човека

Житно зърно, Г. V, кн. 7-8 (III-IV. 1930), с. 217-219

Още от незапомнени времена мъдреците са казвали, че ние никога не ще добием безсмъртната истина, ако не я открием вътре в себе си. Още в ранни времена опитността е потвърдила тази теория, понеже въпреки всички прогрес в научните изследвания относително естеството на човека, които бяха извършвани чрез изследвания на външното царство на природата, същинското устройство на човека — онова, което съставлява съществения му бит, не е било още открито. Ние знаем, че от яйцето се развива зародишът, от зародиша — детето, от детето — възрастния; ние знаем реда, по който тези процеси се извършват, ала ние не знаем нищо относно силите, които ги произвеждат. Такава една алхимична игра от страна на природата, за да израсте от една клетка, в която никакъв човек не се съдържа, би изглеждало абсурдна, невероятна и чудесна, и не би била повярвана от никого, ако това да не бе добре познат факт, и бидейки ежедневен, той е престанал да изглежда чуден, тъй че сега се вижда странно, ако някой се удивлява, като как би било възможно такова нещо.

Хорн казва: "Чрез един мълчалив, невиден, мистериозен процес, най-красивото цвете в градината изниква от едно малко незначително семе". Такъв един мистериозен процес се случва и в еволюцията на човешкото тяло. Всички тези процеси са очевидно последствията на действието от една причина, пригодна за да ги произведе; да отказваме — това би било равносилно да твърдим явния абсурд, че нещо би могло да стане от нищо, и законът на логиката ни показва, че една физична причина произвежда един физичен ефект, едно живо тяло може да се произведе само от една жива сила, един умствен организъм — от едно разумно същество. Дали физическото тяло е еволюирало от по-долното животинско царство, и дали известни животни са резултат на едно извращение и понижение на човешката природа, не ни занимава засега. Онова, което знаем е, че никакъв живот, нито пък разум биха могли да се проявят в една форма, ако тези сили не се съдържат в нея; и ние знаем така също, че не би могъл да се създаде живот чрез смърт, нито пък да се създаде някакъв разум от онова, което няма разум.

Но, ако популярната наука очевидно не знае нищо относно произхода на проявата на живота, нищо от онова, което смътно се нарича "душа", нищо относно естеството и произхода на ума (чиито функции се изискват, за да даде възможност на мозъка да изследва подобни неща), нищо относно духа и нищо относно висшето устройство на човека, чийто вънкашен израз и символ е физичното му тяло, не би било неуместно да се отнесем към други източници за сведение и да чуем, какво са учили древните мъдrecи досежно принципите, които обясняват устройството на човека.

Древните индийски мъдrecи сравняваха човека с едно водно лале, което расте във водата (света), чиито корени извличат своята хранителност от земята (материално естество), като издига главата си

към светлината (духовното царство), от което приема силата да развива заложите си, които се таят в неговото устройство.

Много е било казано вече в окултната литература относно седмория състав на човека; но за да има пълнота, ние ще го прегледаме пак:

1. *Рупа*. Физичното тяло, обвивката на всички други "принципи" през живота.
2. *Прана*. Живот или жизненият принцип.
3. *Линга Шарира*. Етерният образ или дубликат на физическото тяло "призрачното тяло".
4. *Кама Рупа*. Животинската душа. Седалището на животинските пожелания и страсти. В този принцип се съсредоточава живота на животинския и смъртен човек.
5. *Манас*. Ум. Разум. Съединителната връзка между смъртния и безсмъртния човек.
6. *Буди*. Духовната душа. Обвивката на чистия и всемирен дух.
7. *Атма*. Дух. Отражението на Абсолюта.

Гете казва: "Една дума се явява удобна, когато отсъства понятието". В нашия материален век самото значение на термините, означаващи духовни сили и състояния, се е загубило и извратило: "Бог" се предполага да означава едно неестествено, свръхестествено съзнание вън от природата. "Вяра" е станало доверчивост и вярване в мненията на другите. "Надежда" е станала лична корист. "Любов" се предполага да е себелюбиво пожелание и пр. Не е чудно, следователно, ако горните термини са непроумеваеми за мнозина или пък криво се тълкуват от тях, тъй като те всички представляват известни състояния на съзнателност, които човекът никога не е изпитал. В това именно се съдържа мистерията.

Философите на средните векове символизираха тия седем принципа със знаците на седемте планети, от които седем космични тела, видими в небесата, получиха своите имена; и ако това се проумее, то ще стане тутакси ясно, че ония които отричат седмория подразделение на планетите, излагат само собственото си невежество и криви понятия. Никой в същност не може да критикува онова, което не разбира; но в самомнението си въобразява, че стои по-горе от всичко, и се мисли по-мъдър, отколкото всичките мъдреци, забравяйки думите на Шекспир: "Глупецът си мисли, че той е умен, ала умният знае, че той е глупав".

Когато древните учени говореха "за седемте планети", те разбираха седем духовни, творчески принципи, на които популярната наука знае само външната им проява в областта на явленията. Право е казано, че никой не е виждал даже и земята; това, което виждаме, е само едно проявление на един принцип, наречен "земя". Същинската есенция на "материята" е отвъд понятията на земния ум.

Погледнати от това становище, седемте планети в устройството на човека, както и в устройството на природата изцяло, представляват следните елементи, сили, есенции или форми на съществуване:

1. *Сатурн* (Пракрити) – Материя – вещество, материалният елемент във всички неща в трите царства на природата (физическото, астралното и менталното полета). Тя е това, което дава стабилност и солидност.

2. *Луна (Линга)* – Етерното или звездното тяло на човека; царството на сънищата, мечтите, в което съществува само отражение на истинския живот и светлина на Слънцето; тя представлява също интелектуална спекулация без мъдрост; и формите принадлежащи на това царство са тъй променчиви, както са и човешките мнения.

3. *Слънце. Сол (Прана)*. Животът на физическото и духовно полета. Център на планетната система, то произвежда проявленията и дейността на живота във всяко поле на съществуване.

4. *Марс (Кама)*. Страстният, емоционалният, животинският елемент у човека и в природата; седалище на пожеланията и собствената воля; това, което се проявява като лакомия, завист, гняв, сладострастие и самолюбие във всичките му форми; но което е така също източник на сила. Има многобройни болести, които се причиняват от чрезмерното или нередовно действие на силите, присъщи на това царство;

5. *Меркурий (Манас)*. Умът ;

6. *Юпитер (Буди)*. Принципът, който се проявява като духовна сила, била тя за добро или зло. Разум, интуиция, вяра, твърдост, схващане на истината.

7. *Венера (Атма)*. Принципът, който се проявява като всемирна Божествена Любов в своята чистота, бидейки сходна с Божественото самопознание. Ако се съедини с Меркурий (разум), тя съставя мъдрост. Действаща в животинското поле тя произвежда животински инстинкт и на физическото поле тя причинява притегляванията на противоположните полярности, химическите афинитети и пр.*.

9. Енергията на атома

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 6, с. 137-139

Когато днешният човек чуе нещо за откритията на съвременната астрономия, изразени повечето пъти в огромни, недостъпни за въображението му цифри, той се и учудва, и възхищава, но все пак остава някак равнодушен. Защото какво могат да му кажат, да речем, 500-те милиона светлинни години, на които са отдалечени, според повече или по-малко хипотетичните изчисления на астрономията, последните мъглявини, що може да съзре най-голямото астрономично око на днешния свят, 250 сантиметровия рефлектор на Маунт Уилсън?. И наистина, какво представя един човешки живот, чиято продължителност не надхвърля и 100 години, в сравнение с тези 500 милиона години, които трябва да пропътува светлината с непостижима за нас скорост от 300,000 км в секунда, за да достигне тези далечни предели на видимата за нас звездна вселена? – Той е по-малък и от миг.

Когато, обаче, узнае за откритията, които днешната физика прави в областта на "безкрайно-малкото" – атома, те макар да са изразени едва ли не в астрономически цифри, все пак събуждат в човека трепета на една смътна надежда – надеждата, че тези цифри могат кога да е да се превърнат в реални величини; в реални количества. Така, когато

*) Който желае да знае в какъв смисъл се употребяват имената на планетите, нека прочете книгата на Анри Дюрвил "Познаване на болезнените предразположения и на темперамента по лицето" (издание на "Водолей").

съвременната физика твърди, че в невъобразимо малкия, недостъпен за човешко око атом, е свързано огромно количество енергия, у човека се събужда надеждата, че един ден науката все ще намери начин да освободи тази грамадна енергия, за да се използва за практичните цели на живота. Човек е така алчен за забогатяване! Той с почуда, но и с радост посреща твърденията на физиците, че в един грам материя се крие енергия, която е предостатъчна да издигне цели тонове тежест на височина, равна на тази на Хималаите. Разбира се, той не би се запретнал да върши засега такава празна работа, дори и да беше възможно освобождаването на интраатомната енергия, защото не е изгодна, защото не би му донесла никаква печалба. Друг е въпросът, когато съвременната физика чрез своите тъй съблазнителни изчисления му разкрие, например, следната възможност: само с 1 кг каменни въглища да преплува един параход от 50,000 конски сили от Хамбург до Ню-Йорк! Защото, според формулата, която дава Айнщайновата теория за потенциалната енергия, що се крие в едно вещество, 1 кг каменни въглища може да развие цели 20,000,000,000,000,000 калории. От това огромно количество днес могат да се използват едва 7,000 калории!

Явно е, че ако един ден човечеството сполучи да разтвори тоя грамаден резервоар от енергия, какъвто представя материята, ако то успее да развърже интраатомната енергия, която поддържа устойчивостта и равновесието на онова, що наричаме материя, пред него ще се разкрият перспективите на необикновени постижения. Но като се има пред вид умственото и нравствено ниво на съвременното човечество, едва ли може да се каже, че тия перспективи ще бъдат светли. При тия материалистични разбирания, които хората имат за природата и човека, при тия груби схващания за живота и неговите цели, обладаването на подобни неизчерпаеми източници на енергия би било гибелно за тях. Ако те днес се разпореждат така безогледно и безотговорно с всички блага на природата, защото я смятат за бездушна, мъртва, управлявана от слепи механични закони, ако те с такова остръвление пробиват земята, за да изсмучат и последната капчица петрол, ако те с такова къртичино усърдие се ровят в почвата, за да оберат нейните руди, каменни въглища, скъпоценни камъни, ако те така безпощадно използват нейната растителност, нейните води, нейните станали прословути днес "сурови вещества" от всички природни царства – и то с главната цел да се въоръжат до зъби – какво биха сторили, ако притежаваха огромните запаси на скритата атомна енергия? Те надали биха се замислили да дигнат във въздуха и цялата земя! С прискърбие трябва да се констатира, че голяма част от днешните хора, които в дълбочината на душата си са останали езичници, са готови да оберат "майката-земя", както с умиление я наричат техните поети, за да принесат скъпите ѝ дарове в жертва на Молоха, така както във време на война принасят на тоя най-древен от всички човешки богове скъпоценната кръв на милиони хора и плодовете на техния труд. Не мислете, че като споменавам думата Молох, си служа с нея като с метафора. Защото Молох и днес е жив и си богува. Дори той е много по-могъщ, отколкото в миналото. И наистина, какво представят десетките деца и юноши, принасяни от неговите някогашни жреци като кървава жертва пред страшния му изтукан, в сравнение с милионите човешки жертви, които вземат днешните опустошителни войни? Днес

Молох пак съществува, но така преобразен, че съвременните хора, които се отвръщат с ужас от тоя кървав езически култ на "далечното минало", не съзнават, че са пак негови служители. Защото Молох днес е една от най-крупните организации на земята, която е пушила мрежите си навсякъде – във висшите финансови и стопански среди, в политиката, в армията, в религията, в науката. Неговите жреци, много от които са едри финансови магнати, ръководители на крупни тръстове, на най-мощните финансови и индустриални предприятия, имат своите светилища в оръжейните заводи. А поклонниците му – съзнателни и несъзнателни – са пръснати навред по света. Те носят печата на Каина. И ако съвременните политици и държавници бяха хора посветени, ако ученици бяха също посветени, те щяха да знаят, че "Молох" е една мощно организирана ложа, широко разпространена на земята, по върховете на която стоят човешки същества с голяма интелигентност, знания и опит. Древните, на своя символичен, език биха ги нарекли "змии". Те образуват едно от най-мощните оръдия за действие на "княза на тоя свят", за който Христос загатва на своите ученици в интимната си мистична беседа с тях през един от своите последни дни.

Ако си позволих да говоря за тия неща, то е за да покажа поне отчасти, как се проектират, в процеса на историческия живот, известни форми на миналото – обществени, религиозни, психологически – в плоскостта на съвременния живот, какви преображения претърпяват и какъв израз добиват. Ако човек не може да транспонира миналото в настоящето, ако не може да проследи "проекционните лъчи" на историческите форми, ако не може да открие сегашното състояние на тези форми, видоизменени от перспективата на времето, той не може да разбере тайната на културно-историческия процес, в който действуват все едни и същи първични сили. В този смисъл са интересни и древните писания, повечето от които са написани на езотеричен език. В този език, който има това свойство, че в него може да се върти ключът на окултните съответствия, се крият и начините за транспониране на миналото в настоящето. Ако тия писания се четат само като сказания на миналото, ако не могат да разкрият "трансформационните формули" на културно-историческия процес, те ще си останат за човека само сказания, митове, паметници на едно "суеверно", "преднаучно минало", за каквито мнозина днешни учени ги смятат.

В страниците на това списание, аз много често съм наблягал върху необходимостта да се познава символичния, езотеричен език, на който са написани писанията на древните, особено техните "свещени писания". Защото само по тоя начин могат да се избегнат ония жалки недоразумения при тълкуване словесните паметници на миналото, в които изпадат повечето днешни учени, които не могат да "поляризират" своя ум, да изменят неговия съвременен "строй", обусловен от днешния мироглед.

След тия ми думи, може би няма да се стори странно твърдението, че древните Посветени са знаели за тая мощна концентрация на енергия в материята. Те са забулили тоя факт в един от най-драматичните митове на древността, който съществува в разни варианти във всички религии – митът за "падналите ангели". Знайно е, че според тоя мит разбунтуваните ангели са били хвърлени в "бездната на мрака", където са били оковани в несломими вериги. Едно от съответствията на тоя

мит е, именно това свързване в атома на огромно количество "интраатомна енергия", която в Айнщайновата теория се изчислява по невинната формула mc^2 . В нея поне няма ни небесни бунтове, ни падения на ангели, ни страшни окови! Тя няма нищо общо с каквито да било живи същества – това са прости измерими величини: m е белег на масата, а c^2 е квадрата на скоростта на светлината. Това m , обаче, не е така просто, то има цяла история! Най-важното е, че в съвременната физика то изгуби своята твърда неизменност и някак оживя – започна да се мени в зависимост от скоростта на движението. А c – скоростта на светлината, която също си има своята история, е един интересен символ на съвременния научен мироглед, защото потвърждава, между другото, една основна окултна аксиома: че знанието произтича от светлината.

2.

10. Астрологията и възпитанието

Житно зърно, Г. V, кн. 6 (X. 1929), с. 176-177

И най-обикновеният земеделец знае, че иначе со сеят и отглеждат картофите да речем, иначе боба, иначе житото, съвсем другояче лозата или овощните дръвчета. Може да има нещо общо в култивирането на плодните дървета запример, но всеки вид си има нещо специфично, нещо особено, което трябва да му се даде при отглеждането. Ако това е тъй за различните земеделски култури, колко повече е така за децата.

И децата са едно – "ябълка", друго – "круша", трето – "боб", четвърто – "жито". Има – говоря общо – и "магарешки бодили", па и "отровни билки". Има деца "пролетни", други "летни", трети – "есенни", четвърти – "зимни". Все еднакво ли ще ги третира опитният земеделец-възпитател?

Защото наистина работата на възпитателя може донейде да се сравни с тая на земеделеца – само че той има да отглежда по-фини и по-сложни култури.

Та който има да борава с деца, добре трябва да разбира тяхното естество – не само теоретично, не само от гледище на съвременната вербална педагогика и повърхностна психология, а обективно, конкретно.

Днес много се говори за душата на детето, за такива или онакива възпитателни методи, пише се много, още повече се приказва (надали има по-големи словоохотливци от педагозите!), но резултати има много малко. Не е липсата на интерес у тия люде, нито недостиг на желание да работят – а липсата на сигурно и обективно знание.

Та въпроса се свежда към това – има ли обективен критерий за познаване характера, заложите, склонностите на детето и неговите възможности. Нещо, което не окръжаващите говорят за него по техни – повърхностни и непълни наблюдения – а което Живата Природа говори? Нещо, което Природата да е написала със сигурни, вещи знаци?

Има. Преди всичко – формата на човека. Строежът на неговата глава, лице, тяло, око, ръка – обект на ред психологични науки с конкретна база на изследване: Физиогномия, Френология, Хирология,

Иридология (ирисдиагностика). И после един по-отвлечен, космографски апарат – хороскопа, сиреч карта на небето, снета в мига на раждането на даден индивид, карта, чиито ключове за разчитане и разгадаване ни дава Астрологията.

Хороскопът – външно погледнато – е само един графичен образ: един кръг, представящ еклиптиката, която е разделена по известен астрологичен метод на 12 дома и по която са нанесени геоцентричните еклиптични положения на планетите. Но за астролога-психолог той е един жив свят, един комплекс от живите сили на природата, които вечно творят и претворяват, рушат и създават формите, в които се излива Живота.

Представете си, че един педагог има пред очи хороскопите на ония, които възпитава. Не че това е достатъчно – той трябва пак да бъде “тънък психолог”, да има богат душевен опит и дълбока интуиция. Обаче хороскопът – колкото и ясно да говори – ще остане мъртви знаци. Но този обективен образ, що природата му дава, това писмо, което тя пише, ще послужи като сигурна опора на неговите наблюдения и изследвания, на неговото психологично прозрение.

Малцина у нас познават техническия език на астрологията и затова аз не бих могъл да дам един поглед за начина, по който един педагог, запознат с астрологичната техника, може да работи при педагогичната си практика. Но да речем, че имате подръка хороскопа на едно дете, респективно ученик, изчислен с възможната точност (знае се точната дата, час (до минути), място на раждането).

По него астрологът веднага ще разбере с какво дете имате работа. Ще разбере какво е по темперамент, какъв му е натюреля (в Хутеровски смисъл на думата – това е технически термин), какви му са дарбите и способностите, какви слабостите и недъзите, от що се нуждае – от лека ли, деликатна обхода, в която чувството взема превес, или от твърда, но разумна ръка; лесно ли възприема и учи: кое по-лесно и как – все практични въпроси, които определят вече и метод, и третиране.

Много още неща ни разкрива хороскопът – не само характерологичната страна на известен индивид. Но за възпитателя, бил той родител или учител – това е достатъчно за неговата по-специална задача.

По този начин възпитателят ще може да схване конкретно каква е мисълта на природата за даден индивид и ще поведе неговото възпитание не по мъртвите, отъпкани пътища на измислени правила, норми, методи, схеми, а по живите линии, които сама природата е начертала с веща ръка. Така задачата на възпитателя ще добие донейде общочовешки смисъл.

11. За родителите

Колко е важно за всеки родител, който живо се интересува за живота и развитието на своето дете, да знае какво е вложено в това малко същество, за какво е родено и какво може да стане от него.

Да се знаят всички положителни качества, способности, дарби и таланти. Също да се знаят и отрицателните страни на неговата развиваща се природа.

Колко е важно всеки родител да знае, кои органи от тялото на детето ще бъдат слаби и подложени на сътресения, болести и нещастни случаи, за да може предварително да се вземат мерки и чрез разумни методи да се внесе подобрение.

Има родители, които са готови да положат големи усилия, да дадат много жертви, за да видят своите деца здрави, умни, способни и щастливи.

Колко средства са употребени от учени, психолози и педагози с апарати, уреди, тестове, за да могат посредством тях да определят дарбите, качествата, интелектуалните способности на детето, но всичко това не е в състояние да попълни голямата празнина, която съществува в тая област.

Липсват още много данни от науката за човешкото същество, за ония сложни двигатели и механизми, скрити в него, за ония невидими сили и влияния, на които е подхвърлен човек през своя земен живот.

Има една наука, която може да хвърли велика светлина, може да даде чудна ориентировка, да насочи развитието на човешкото същество по най-добрите естествени пътища, с най-малко съпротивление.

Тази наука разкрива, пред разумния и мислещия, нов свят от възможности. Посочва начини как да се развият скритите сили на душата, тялото и му дава правила за истински живот. Най-хармоничният живот в съгласие със законите на природата!

Тази наука е Астрологията – една от най-възвишените науки на древността!

За да се ориентира Астролога за живота, здравето и развитието на едно дете, съставя се хороскоп.

Хороскопът е карта на небето в момента на раждането. Това е фигура, която нагледно показва положението на планетите в знаците на зодиака и положението им спрямо земята. Всичко това чрез изчисления се извлича от астрологически таблици, които всяка година се приготвяват от големи учени в Гринвичката обсерватория.

Хороскопът е огледало на целия живот. Това е чудесно ръководство за живота. Той е разделен на 12 области и от различното положение на планетите и звездите в различните области на хороскопа, заедно с различните аспекти, които планетите сключват помежду си, астрологът дава сведения върху:

I. Темперамента, характера, склонностите, предразположенията, здравето и продължителността на живота.

II. Финансовото положение, пари, богатство, бедност.

III. Умствени занимания, писане, четене, връзки, братя, сестри, съседи, пътувания.

IV. Семейни положения, баща или майка, недвижими имущества, къщи, земя, имоти и края на живота.

V. Сърдечни преживявания, любовни влияния, удоволствия, спекулации, предприятия, деца.

VI. Служене, работа, болести, прислуга.

VII. Обществена работа, открити врагове, женитба, брак, съдружници – описание на съпруга или съпругата, процеси.

VIII. Смъртта, кои от органите ще пострадат.

IX. Далечни пътешествия, по-висши занимания, философия, метафизика, изкуство, религия.

X. Професия, призвание, служба, общественно положение, слава, реноме, подигане или падение.

XI. Приятели, покровители, реализирани надежди.

XII. Скрити врагове, изпитания, болести, затвори, заточения.

Какви други възможности се съдържат в един хороскоп?

Чрез изчисления може да се открият годините на известни благоприятни и неблагоприятни влияния, на нещастни или щастливи събития.

Чрез сравнение хороскопите на две лица може да се определи дали те могат да живеят един съвместен, щастлив живот, или в тях липсват елементите и данните за хармоничен такъв, или с други думи, дали са създадени от самата природа да бъдат един за друг или да воюват.

Хороскопите определят в какво могат да се разбират, какви допирни точки имат и в какво ще се отблъскват. Също чрез изчисления може да се намерят годините и месеците, когато те ще дойдат в конфликти, ненавист или разбирателство, хармония и любов.

Чрез хороскопа може да се даде най-подходящия индивидуален метод за възпитание.

М. Иванов* - астролог- педагог, София

12. Астрология

Предислов**

*Сефариал. Астрология***. Прев. от англ., [предислов]*

Г. Радев. София, Библ. Водолей, 1929, с. 3-20

Когато хората убиват, те дълбоко се заблуждават, защото мислят, че с унищожаване на тялото, унищожават и онова съзнание, което го е обитавало.

Така е и когато те убиват една идея, едно учение, една наука. Днес има много древни науки, които са погребани – Астрологията е една от тях. Знайни им са и гробовете дори: в еди-коя “енциклопедия”, еди-кой “речник”, и ония, които посещават гробищата на човешките предубеждения и догми, ала нямат око за живота в живота, ще ви се присмееят, ако им заговорите за неща “отдавна умрели” според тях. Те дори могат ви посочи и имената на ония “официални учени”, свещенослужители в храма на науката, застроен от Ренесанса насам и достройван до наши дни, които са извършили погребението на тия “суеверици” и да ви цитират нещо от техните “надгробни речи”. Наистина

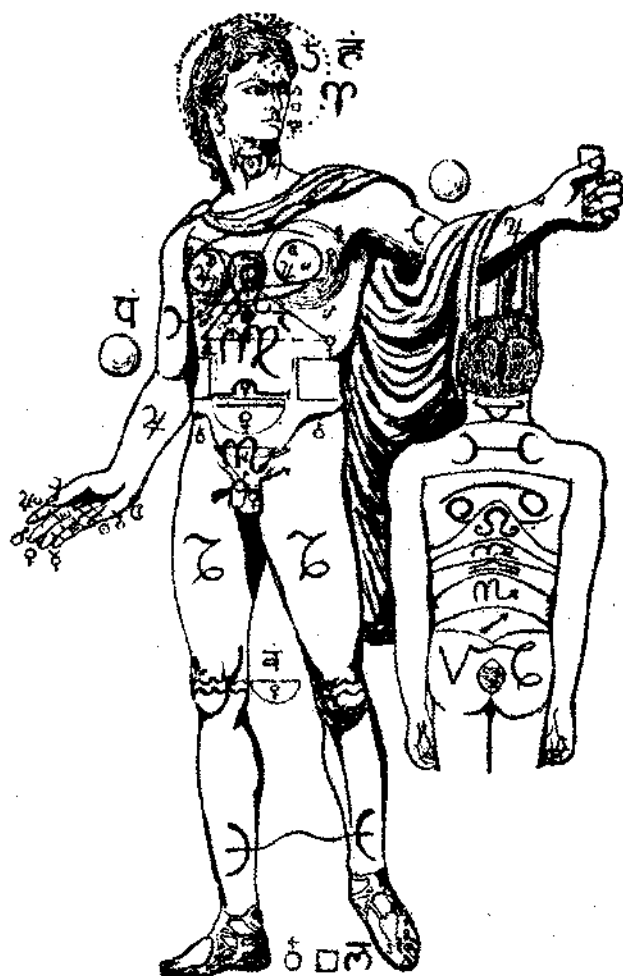
*Забележка на съставителя: Материалът е включен от тематични съображения. Отпечатан е като рекламна листовка.

**Настоящият предислов е сглобен от статии и наброски, които съм печатал по разни поводи в списанието “Житно зърно”, четиригодишници [Г. Радев].

***Забележка на съставителя: Тази Астрология на библиотека Водолей, водена от Никола Нанков, е била препоръчвана за начинаещи от Учителя Петър Дънов.

Библиотека Водoley

СЕФАРНАЛЪ

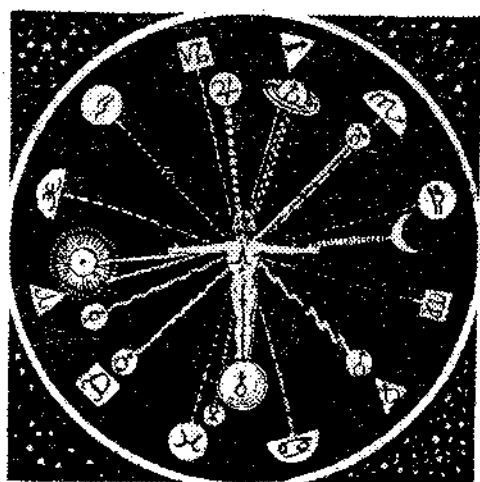
А
С
Т
Р
О
Л
О
Г
И
Я

ИЗДАВЪ: Н. НАНКОВЪ — СОФИЯ БУЛ. ДОНДУКОВЪ № 16

СЕФАРИАЛЪ

АСТРОЛОГИЯ

ПРЕВОДЪ ОТЪ АНГЛИЙСКИ

БИБЛИОТЕКА „ВОДОЛЕИ“
БУЛ. ДОНДУКОВЪ № 16 СОФИЯ

във времето на Ренесанса от Астрологията бяха останали само дрипи – тази божествена Девига се изплъзна из ръцете на оная сган от шарлатани-гадатели, и те успяха да откъснат от нейните одежди само по някоя и друга дрипа. Та когато дойдоха по-последните учени, те всъщност погребяха не Астрологията, а няколко "астрологически дрипи".

Па и тъй е: когато хората погребват, те погребват само дрипите – живото си заминава, за да влезе в нова форма и нова фаза на развой.

Така беше и с Астрологията. Доскоро мнозина мислеха, че тя е мъртва наука и това предубеждение така бе залегнало в техните умове, че и не смятаха за нужно сами да проверят онова, що им бяха натрапили. Една от чертите на съвременния човек, какъвто и да е той – учен или прост – е, че пази ревниво своите догми. Той дреме над своето, наследено от дядо и баба, имане, над своите наследени ценности и не си дава труда да провери дали повечето от тях не са фалшиви. И днес по разните пазарища на живота – религиозни пазарища, политически пазарища – хората си служат с тия фалшиви монети на атавизъма и наричат това "почтена търговия". А има и много хора, интелигентни особено, които знаят фалшивостта на тия монети – знаят лъжата на всички ония религиозни и обществени догми, които спъват развитието на човечеството – ала от страх мълчат.

Все пак има и доблестни хора, които пристъпват непредубедено към нещата и които не се боят да изкажат истината, въпреки подсмива и хулите на страхливите и ревниви пазители на догмите.

Днес за днес мнозина учени на Запад и в Америка са се запретнали да проверят астрологичните данни, като поставят тази наука на чисто опитна база – наред с другите експериментални науки. Не голословията и отрицанията на разни скудоумци – каквито и да бъдат те: "официални" или "неофициални" учени – а опитът дава научно оправдание на едно твърдение.

И ето, опитите и наблюденията на редица учени идат да оправдаят древната астрологична истина за влиянието на звездното небе – частно за влиянието на Слънцето, Луната и планетите върху живота на човека и земята.

Данните за научна обосновка (в съвременен смисъл на думата) на Астрологията се събират по два пътя: по пътя на астрофизиката и по пътя на статистичните изследвания.

За да се види в общи черти в каква фаза се намират астрофизичните изследвания, които ни водят до древната астрологична идея за звездните влияния, ще приведем част от статията на E. Caslan "Опити върху научна Астрология", печатана във Френското списание "Le voilé jsis", което е посветило два свои броя специално на Астрологията.

"Като разглеждаме планетното пространство като едно магнитно поле, в което Слънцето е индуктор, а планетите – приемници на индукцията, можем да кажем, че всяка точка от повърхността на една планета е подложена на електрични пълнежи, които се менят всеки миг вследствие движението на небесните светила и закона на Ленц. Тия пълнежи изменят съответно не само потенциала на елементите на почвата, но и самия човек, който може да се уподоби на редица батерии, свързани с една-едничка батерия, която представя психомоторния център на мускулната система. Следователно проучването на земния

магнетизъм може да позволи да се докаже влиянието на небесните светила върху човека и да се изследват неговите свойства.

Така Брук (*Земният магнетизъм*), като изследва токовете, що браздят земята, отбелязва, че към земния магнетизъм трябва да се прибави комбинираното действие на Слънцето и Луната. От него произлизат известни напрежения и контракции, известни изпражнения, които се менят под влияние на земното движение, като упражняват реципрочни въздействия, та по такъв начин непрекъснато менят собствената си интензивност. Брук отбелязва дневни, седмични, месечни, годишни, четиригодишни, шестнадесетгодишни и петвековни колебания. Дневните осцилации зависят от земния магнетизъм; Седмичните флукуации са свързани главно със сизигиите на Луната; Месечните колебания менят своите скорости, а годишните промени видоизменят пълнежите. Четиригодишният период се дължи на възвръщането на Слънцето към същото положение в един и същи час; Шестнадесетгодишният произтича от съчетанието на предходния с деветнадесетгодишния лунен цикъл (цикъл на поврата на новолунията в същите дати). Петвековният период обхваща точно 516 години и се мести непрекъснато на 11° всеки 19 години. Всички тия цикли се придружават със съответни промени, както в метеорологията, тъй и в историята на народите. Брук, като ги сравнява с хода на историчните събития, установява, че те отговарят на големите периоди на културен подем и извежда следните няколко общи закона:

"Апогея, в периода на познатите цивилизации, е бил достиган все в същата периодична вековна епоха, именно епохата на преминаването на вековния полюс през столицата или по-скоро през центъра на владенията на ръководния народ; тия апогеи са траяли колкото времето на това преминаване".

"Един ръководен народ управлява и напътва човечеството само в течение на един петвековен период".

Без да познава съчиненията на Брука, Сулейр подзема аналогична идея (*Сулейр: Дейността на слънчевата корона*). Той смята, че Слънцето и земята, които са и двете наелектризувани, трябва да се влияят взаимно. Нещо, което става очевидно като се забележи връзката що съществува 1) между отклоненията на магнитната стрелка и слънчевите бури; 2) между тия отклонения и северните сияния, които представят електрични изпражнения с бавни трептения, предизвикани в горните слоеве на атмосферата. Това взаимодействие между Слънцето и Луната не може да се отнася само за земята, то трябва да съществува и между другите планети и Слънцето. И наистина Сулейр доказва, че главните периоди на слънчевите петна отговарят на времето, що изтича между съединенията и опозициите на следните планети: Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун. От друга страна знайно е, че съществува едно съотношение между слънчевите петна и периодичността на валежите; между тях и известни епидемии. Сулейр заключава за една връзка между планетите, които са причина за слънчевите петна, и човешкото здраве, което бива засегнато при епидемиите.*

В "*Електродинамичното влияние на светилата*" от Casian се

*) За връзката между слънчевите петна и епидемиите са дадени интересни данни в книгата: "*Naturheilkunde auf energetische Grundlage*" от Wachtelborn.

подзема същия проблем, но се развива още по-нататък. Там се изчислява действието на планетите и анализът на формулата ни показва начини на действие от страна на планетите, аналогични на тях, които им приписва астрологичната традиция.

Напоследък този въпрос е бил засегнат още по-отблизо. Като се излиза от факта, че бързините на трептенията са обратно пропорционални на масите, (Ш. Анри: *Опити за обобщаване теорията на излъчванията* и т.н.) изчислили са трептенията на планетите и са смогли да ги свържат с нервните трептения. Този метод показва ясно начина, по който може да се определи, по един строго научен път психологичната и физична роля на планетните влияния. Но това са още само скици. Този метод налага значителни изчисления и прилагане на най-последните данни на модерната физика. Изследванията, до които той е довел, са в състояние на развой и могат днес за днес да се разглеждат само като първи елементи на една физична Астрология.

Вместо да се изчисляват действията на планетните трептения, може да се постигне тяхното експериментално определяне с приспособени за целта инструменти от рода на биометрите, сиреч уреди чувствителни за нервното въздействие във връзка със звездните влияния. И тук проучванията са още в своето начало. Това се дължи на обстоятелството, че наблюденията, които е необходимо да се направят в течение на много планетни цикли, за да се синтезират и проверят, изискват значителен период от време, поради голямата продължителност на някои от тях цикли. Все пак може да се каже, че първите резултати са интересни и представят едно отлично обещание за в бъдеще.

Ония, които пишат биографиите на Птоломея, Кепелера, Тихо Брахе – все бележити астрономи, които са оставили дълбоки следи в развитието на астрономията – изпадат често в неловко положение. Защото тези учени мъже са се занимавали и с Астрология, практикували са я и са оставили съчинения върху нея! Как да си обясни човек това противоречие – трезви умове като Йохана Кеплера, способни на търпелива и систематична научна работа, да се занимават с пустоверици, и да не разберат това. Кеплер, който години наред прави по възможност най-точни и най-прецизни за времето си наблюдения над Марс, за да определи неговата орбита, и следователно, знае що е трезва научна работа, да не може да схване своята заблуда по отношение на Астрологията! Чудно, наистина. Да беше само той – как да е, но до него се ният цяла низа видни учени, които са изучавали и практикували Астрологията: Тихо Брахе, Йохан Мюлер, наречен Региомонтанус, който издигна първата обсерватория в Нюрнберг, и когото немците тачат като баща на немската Астрономия; прочутия математик Кардано, докторът по медицина и професор по математика Морен дьо Вилфранш, живял във времето на Ришелю и Мазарини, който ни е оставил един от най-бележитите трудове по Астрология – *Astrologia Gallica*; Нютон, Лютер, Св. Томас Аквински и редица още други...

Интересна психологическа загадка. Но кой ще се спира да ти разрешава загадки – нали официалната наука в лицето на някои свои представители е произнесла своята смъртна присъда над Астрологията, въпроса е изчерпан, по-нататъшни занимания с този въпрос стават излишни. Отворете която щете енциклопедия или речник, и вие ще прочетете категоричното решение на официалните учени – процедура

и бърза, и лесна, освобождава човека от лишни главоболия, спестява и време, и труд.

И тия, които пишат биографиите на поменатите учени, или мълком отминават факта, че те са били астролози, или пък с няколко евтини фрази, повечето пъти насмешливи, си умиват ръцете. Спомням си тук думите на един французки учен, който е дал впрочем най-систематичното изложение на прочутия Птоломеев Алмагест – книга, която представя истински синтез на тогавашните знания по Астрономия. Той разглежда надълго и широко оня дял от книгата, който носи названието *Syntaxis mathematica*, а само пътем, в няколко сиромашки страници, резюмира астрологичната част на Алмагест – прочутия в средновековието астрологичен трактат Тетрабиблон. В тия си бегли бележки той казва: "Но вие вече се досещате, че аз нямам умисъл да третирам сериозно този въпрос". Тези думи изразяват напълно отношението на официалната наука към Астрологията – и вие виждате доколко то е научно!

Поменавам тия неща не за друго, а защото – за мислещия човек, който се интересува от психология – те представят голям психологичен интерес. Ние се намираме пред едно колективно внушение, което за да се изкорени из човешките мозъци, нужни са големи усилия и много светлина. Случаят с Астрологията не е единствен – спомнете си например богомилството. Трябваше да минат столетия, за да се открие онази дебела кора от клевети и обвинения, с която го бяха покрили тогавашните духовници, мятайки своите собствени престъпления на негов гръб, за да блесне отново, чиста и лъчезарна, истината за него.

Това време е настанало и за Астрологията. И днес, въпреки осъждението, което тегне над нея, просветени умове в Англия, Америка, Франция, Германия, а де по-малко, де повече и в другите страни, изучават Астрологията, проучват – строго и опитно – законите на този звезден език на природата, и се учат да разчитат нейната веща мисъл.*

Разбира се, това че в миналото, па и в наши дни много просветени умове са се занимавали с Астрология, не е още никакъв научен доказ. Туй само може да ни вдъхне вяра в нейната достоверност и да ни подтикне към самостоятелни проучвания.

Въпросът за истинността на Астрологията обаче е разрешен чисто научно. И следователно, щом тя може да се постави на една чисто експериментална база, досущ така, както и останалите природни науки, и да се изследва по ония общи методи, които са достъпни на съвременната наука, по-нататък за някакви субективни вярвания в Астрологията и дума не може да става – ние ще бъдем изправени пред нейната научна достоверност, която сама ще определи своята стойност с правдивия език на числата.

Но преди да пристъпим към научното поставяне на астрологичната проблема, ще хвърлим един бегъл поглед върху астрологичните елементи, с които Астрологията оперира.

Астрологичното изследване изхожда от следните данни: дата и място на раждането на даден индивид или на извършването известно

*) В тези страни има създадена богата астрологична книжнина: книги, списания, алманаси, годишници. Има основани и астрологични бюра, които засягат най-вече практичната астрология – нейните многообразни приложения в различните отрасли на живота. В Америка освен това има и Висше Училище по Астрология и сродните ней науки.

събитие, което значи: изчисляване положението на Слънцето, Луната и планетите по еклиптиката за дадено място и време на земното кълбо.

С други думи, ние снемаме небесна карта за даден астрономичен момент, в която фигурира кръга на зодиака с 12-те си знакове, по които са разпределени Слънцето, Луната и планетите според своите дължини (еклиптически координати) и ориентираме този зодиак според местните данни: географска дължина и широчина и час на раждането. При това нас ни интересува геоцентричното положение на астрономичните елементи. Ще изясним горното.

Еклиптиката, или видимият път на Слънцето, се разделя както знаем, на 12 знака, като се изхожда от пролетната равноденствена точка, всеки от по 30°. Тези знакове са подред: Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби. На нашата фигура кръгът представя еклиптиката. Планетите, които както е знайно се движат в плоскости, тавърде близки до плоскостта на еклиптиката, се поставят на съответното място в еклиптиката според своите геоцентрични дължини. (Плоскостите на планетните орбити сечат небесната сфера в кръгове, които лежат в пояса на зодиакалните съзвездия с горните имена, които и всъщност представят зодиака).

Имената на планетите са следните: Слънце, Луна, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун.*

Но вследствие денонощното движение на земята, небесната сфера видимо се завърта около оста си за 24 часа. Следователно и зодиака, по който се движат Слънцето, Луната и планетите от запад към изток, прави една пълна обиколка за едно денонощие от изток към запад. В дадено място на земното кълбо, в дадено време, както е знайно, изгряват различни съзвездия от зодиака или по-точно казано, в дадено място и време в източната точка на хоризонта и през меридиана на мястото, минават точно определено число градуси, минути и секунди от еклиптиката. Това именно представя локалната ориентировка на зодиака. Какъв е астрологичния смисъл на това ще се види в книгата, чийто превод даваме.

Онази точка от еклиптиката, сиреч градусите, минутите и секундите, която минава през източната точка на хоризонта, се нарича **асцендент** (възход). Ще го бележим тук с **Asc**.

А градусите, минутите и секундите от еклиптиката, които минават през меридиана на дадено място, ни дават онази точка, която се нарича *medium coeli* (среда на небето). Бележим я с **M. C.**

Ясно е следователно, че за 24 часа през източната точка на хоризонта ще минат едно по друго 12-те знака на зодиака: ще изгреят така, както Слънцето изгрява, ще се издигнат, ще минат през меридиана и ще залезат подобно на Слънцето. И понеже планетите са разположени в тия знакове, във всеки момент тяхното положение се мени: едни от тях изгряват, други греят на меридиана или близо до него, трети клонят към закат, четвърти са под хоризонта и т. н. В друг някой момент на денонощието, тяхното разположение относно хоризонта и меридиана е вече друго. Та ясно е онази сложна картина на планетни положения,

*) Техните астрономични знаци и геоцентричен ред са тези: Луна ☾, Меркурий ☿, Венера ♀, Слънце ☉, Марс ♂, Юпитер ♃, Сатурн ♄, Уран ♅, Нептун ♆.

която създава денонощното движение, вън от онова многообразие – по-бавноменящо се – което се поражда от собствените движения на планетите по зодиака. И както не е все едно дали Слънцето е на изгрев, или на меридиана, дали залязва или е дълбоко под хоризонта, дали е в този или оня знак на зодиака (защото както е знайно това е равносилно на туй да кажем, че имаме пролет, лято, есен или зима; така например когато Слънцето минава през знаковете Овен, Телец и Близнаци имаме пролет и т.н.), така не е все едно и дали една планета е при изгрев, дали е на меридиана, дали захожда или е под хоризонта. При денонощното движение планетите, носени от зодиака, един вид опасват земята със своите магнетични токове и индуцират по такъв начин своите влияния, обособени от знака, в който те се намират.

И тъй **Asc.** и **M. C.** ни дават ориентировката на зодиака. Но за да се определи с по-голяма точност положението на планетите относно хоризонта и меридиана на дадено място, астролозите са разделили небесната сфера на 12 резана или сегмента, като се тръгне от хоризонта и се вземе пладнената линия (линията север-юг) за ос. Тия 12 резана пресичат еклиптиката в 12 точки, които са две по две противоположни, но на различни разстояния една от друга.

Те представляват 12-те върха на така наречените домове или къщи, които следват от I до XII реда на зодиакалните знакове.

Това разпределяне става по различни методи с помощта на доста сложни сферично-тригонометрични изчисления, но таблиците съставени за намиране на домовете, сиреч за ориентирване на зодиака в дадено място и време на земното кълбо, ни освобождават от този труд.

Изобщо съставянето на небесна карта за един определен момент и място на Земята става лесно и бързо с помощта на таблици (ефемериди или годишници). Най-удобни за астрологични изчисления, защото са специално пригодени за тях, са ефемеридите на *Raphael (Raphael's astronomical Ephemeris, London: W. Foulsham & Co Ltd. 10-11 Red Lion Court, Fleet Street E. C. 4).*

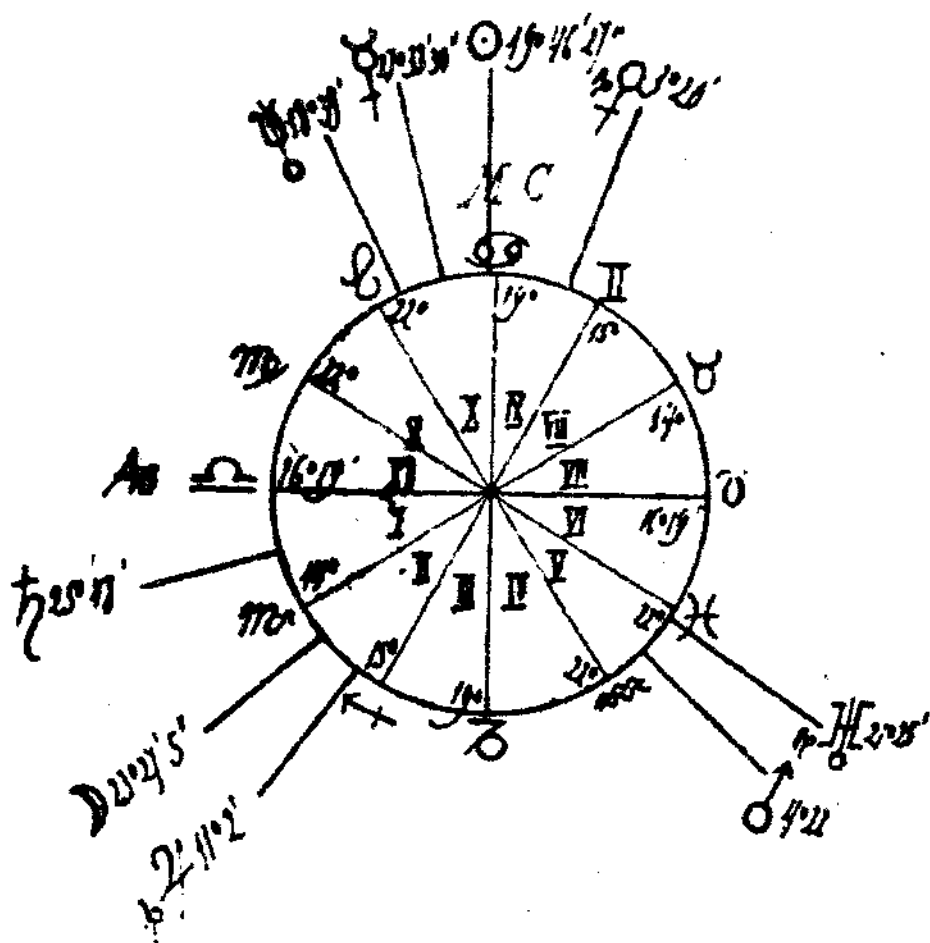
Фигурата, която даваме тук, ни дава един ясен графичен наглед на всичко казано досега. Тя представя небесна карта на 12 юли 1924 год. 12 ч. обяд м. соф. вр. София ($23^{\circ}19'47''$ изт. дължина и $42^{\circ}41'57''$ сев. шир.).

Астрономичните данни могат да се вземат от един кой да е годишник, например от *Connaissance des Temps*, а географската ширина и дължина се вземат приблизително точно от една географска карта.

Asc. $16^{\circ}19'$ от Везни – показва, че на соф. хор. на пладне 12 юлий е изгрявал 16-тия градус от знака Везни, т.е. на изток е изгрявал $196^{\circ}19'$ от еклиптиката. (Дължините се броят – както е знайно от пролетната равноденствена точка 0° на Овена и като се помни, че всеки знак има 30° , лесно е да се види, че $196^{\circ}19'$ от еклиптиката попадат точно в знака Везни. По същия начин се разполагат и другите елементи.

M. C. се намира на 19° от Рака, т.е. през меридиана минава 169-тия градус от еклиптиката (3 знака: Овен, Телец и Близнаци по $30^{\circ} = 90^{\circ} + 19^{\circ}$ от знака Рак дават точно 109°).

Точно противоположните точки на **As.** и **M. C.** са съответно $16^{\circ}19'$ от Овен и 19° от Козирог, както е видно от чертежа. Ясно е как са разпределени и планетите. Запример: Слънцето е на $19^{\circ}46'27''$ от Рака, намира се следователно на меридиана, в X дом. Луната е на $23^{\circ}27'5''$ от

Скорпиона във II дом и т.н. Ще рече, фигурата ни дава от една страна небесното положение на планетите, положението им по еклиптиката, а от друга страна тяхното положение относно хоризонта и меридиана на даденото място (в случая София).

При това домовете се броят от връх до връх. Тъй X дом се смята от 19° Рак до 22° Лъв и т.н.

Ще поменем най-сетне още едно важно астрологично понятие – така наречените аспекти. Под аспект между 2 планети или 2 кои да било точки от еклиптиката се подразбира изобщо ъгловото разстояние помежду им, или дъгата от еклиптиката (изразена в град., мин. и сек.) която ги дели.

Най-употребими аспекти са следните:

1-о – **Съединение** (съвпад) – планетите се намират в една и съща точка на еклиптиката, ъгловото им разстояние е 0°; например такова е положението на Слънцето и Луната при новолуние.

2-о – **Опозиция** (противостояние) – планетите се намират на 180° една от друга.

3-о – **Квадратура** – дели ги дъга, равна на 90° (както Слънцето и Луната при първа и последна четвърт).

4-о – **Тригон** – ъгловото им разстояние е 120°.

5-о – **Секстил** – ъгл. разстояние е 60°.

6-о – **Паралел** – когато планетите имат еднаква северна или южна деклинация (склонение от екватора).

Има и други аспекти, които се употребяват в Астрологията, но засега, за простота, ще се ограничим с тези.

При това трябва да се отбележи, че тези аспекти се простират в известни граници, т.е. аспекта съществува и тогава, когато той се отклонява от точния с известно число градуси (най-много 10°). Например в нашата фигура Слънцето и Луната са в тригон, макар ъгловото им разстояние да не е точно 120°, а 123° 20' 38". Съображенията за това ще се изтъкнат в последствие.

Като се вземе следователно под внимание, че всеки човек притежава своя карта на раждане, или както се казва свой Хороскоп, то ясно е, че могат да се правят сравнителни изследвания на два или повече хороскопа, нещо което е от голяма важност за научната Астрология.

След тези предварителни бележки, ние можем вече да пристъпим към поставената от нас в начало задача.

Астрологията, както вече се изтъкна, почива на системни статистични издирвания. Нейните закони, статистични по естество, са толкова убедителни, колкото и законите на всички останали експериментални науки и да се отрекат те, ще каже да се отрекат основите на цялото съвременно познание.

Ще изложим накъсо и в едри черти начина, по който се третират астрологичните проблеми, без да се впускаме в разните математични подробности, с които е свързано прилагането на теорията на вероятностите в Астрологията. При това излагане ние ще се придържаме към работите на Пол Фламбар, един от най-видните работници в областта на научната Астрология, който и най-систематично е разработил тези въпроси.

Видяхме, че всеки индивид притежава свое "небе на раждане", свой хороскоп. Ясно е следователно, че ние можем да сравняваме

хороскопите – да извършваме известни сравнителни проучвания над тях. Едно просто разглеждане на два хороскопа може тутакси да ни разкрие едни или други прилики и отлики. Възможно е запример една планета и в двата хороскопа да заема едно и също положение в зодиака. Може да се случи Луната в единия хороскоп да е на 15° от знака Лъв (135° по еклиптиката). Ако и във втория хороскоп тя е на 15° от Лъва или в границите на планетния кръг на влияние, * който се простира по на 10° отсам и отгатак точката, която заема Луната в първия хороскоп, т.е. ако се намира между 5° и 25° от Лъва счита се, че тия планети имат еднакво зодиакално положение. Може да се случи после някои планети да се намират в един и същи дом, например в XI-и дом. Най-сетне могат да се срещнат в разглежданите хороскопи един или ред еднакви аспекти. Могат да се случат да речем следните аспекти, общи и за двата хороскопа: Слънцето в секстил (60°) с Марса, Луната в паралел с Венера, Меркурий в квадратура (90°) с Юпитера и пр.

С една реч при разглеждане на два или повече хороскопа винаги е възможно да попаднем на известни аналогии, но възможно е и обратното – да не попаднем на никакви прилики. Именно тук се явяват на помощ статистичните изследвания и вероятностите, за да ни осветлят, кога изобщо можем да се надяваме да срещнем това или онова съвпадение на два или повече астрологични фактора, с други думи да ни дадат вероятността, с която можем да очакваме в общия случай да попаднем на това или онова аналогично съчетание.

Но нека още веднъж прецизираме основите, върху които оперира астрологичното сравнение. Ние сравняваме 1) положението в зодиака на 11-те елементи: Asc., M. C. и 9-те планети; 2) положението на 9-те подвижни светила: Слънце, Луна и планети; 3) аспектите, които образуват 11-те горепоменати елементи помежду си в единия и другия хороскоп. **

Едно просто изчисление ще ни даде броя на ония астрологични фактори, които играят роля като елементи на сравнение.

11 положения в зодиака на 11-те елементи дава 11 фактора.

9-те положения в 12-те дома на 9-те подвижни елементи дава още 9 фактора.

11-те елементи: Asc., M. C. и 9-те планети в своите всевъзможни съчетания в границите на 6-те аспекта, след като се изключат ония случаи, които нямат астрономичен смисъл*** дават още около 313 фактора. Та всичко на брой около 333 фактора, върху които е ограничил своите изследвания поменатия французки астролог. Ще кажем само пътем, че привличането и на други елементи, които играят роля в

*) Орбисите или кръговете, в които се простира влиянието на аспектите между планетите, са установени от дълговековен опит. Те търпят обаче известни вариации, които зависят както от вида на аспектите, тъй и от много още други причини. Фламбар, за да опрости теоретичните изследвания, приема орбиса на планетите кръгло 10°

**) В изследванията си Фламбар включва само така наречените главни или големи аспекти: съвпад, секстил, квадратура, тригон, опозиция и паралел.

***)) Например между Меркурий и Слънцето от една страна, и Венера и Слънцето от друга - никога не могат да се образуват други аспекти освен съвпад и паралел, поради малката им елонгация от Слънцето.

Астрологията, ще предизвика едно силно покачване в броя на астрологичните фактори, които в такъв случай може да надхвърлят няколко хиляди.

Следователно ние бихме могли да се запитаем, каква е вероятността даден астрологичен фактор да се среща едновременно в два хороскопа (като се съобразяваме с всички изисквания за периодите на планетните обиколки, с една реч, като спазим всички астрономични условия). При това ще се разграничат три вида вероятности, които Фламбар е нарекъл астрономична, обща и специална или частна. Няколко примера за всички тия категории вероятности ще ни избавят от дълги обяснения, па освен това тутакси ще ни доведат до самата ядка на въпроса, що зачекнахме още в начало.

Астрономичната вероятност произтича от собственото движение на 11-те елементи. Да се попитаме например каква е вероятността да се намира Слънцето в хороскопа на лицето В в същото зодиакално положение, както в хороскопа на лицето А. Това зодиакално положение е равносилно на съвпад. Понеже на 360° има изцяло 20° (10 отсам и 10 оттатък точката на съвпада), които могат да ни дадат този съвпад, то явно е, че има всичко на всичко 20 благоприятни случая и че вероятността е $20/360$ или $1/18$. Следователно астрономичната вероятност в този случай е $1/18$ или приблизително 5,5%, което значи, че на 100 хороскопа има поне 5,5, в които се среща поменатото положение на Слънцето на разстояние приблизително 10° . Такава е астрономичната вероятност например и на Asc. Така всеки фактор си има своя, присъща нему, астрономична вероятност.

Общата вероятност пък произтича собствено от статистични изследвания върху произволен брой произволно взети хороскопи. Не е необходимо тя да съвпада винаги с астрономичната. Нейното установяване е лесно: достатъчно е да имаме голям брой хороскопи, например няколкостотин, за да намерим търсения процент за кой да е фактор. Трябва да поменем обаче, че почти във всички случаи общата вероятност съвпада напълно с астрономичната. Така изследванията показват, че за Asc например общата вероятност възлиза пак на 5,5%.

Нека допуснем обаче, че нас ни интересува как стои въпроса с Луната например не в общия случай, когато имаме произволно подбрани лица – и по място на раждане и по възраст – а в специалния случай, когато тия лица са свързани помежду си с роднински връзки (родителски, братски, сестрински). Т. е. да си зададем въпроса каква е вероятността, при разглеждане хороскопите на хора, свързани помежду си с тесни роднински връзки, да намерим Луната в едно и също зодиакално положение (приблизително на около 10°). Изследванията в този специален случай ще ни доведат до така наречената специална или частна вероятност. В много случаи частната вероятност се рязко отклонява от общата – и тъкмо тук, в това отклонение на частната от общата вероятност лежи опитния доказ за съществуването на една естествена връзка между светилата и човека.

Специалната вероятност на Луната, за която по-горе загатнахме, т. е. случая, когато имаме хороскопи на сродници, възлиза според многобройните изследвания на Фламбар на около 18% (по точно 18,6%), когато пък общата вероятност, както видяхме, не надхвърля 5,5 %. Същото се получава и за Asc.

Изследвания от този род са позволили на поменатия французи астролог да формулира ясно и категорично Закона за астралната наследственост – именно, че индивидите не се раждат кога да е, а тяхното небе на раждане е в известна закономерна връзка с "небето" на техните родители. Не само това, ами ако вземем хороскопи на близки роднини, ние често попадаме на такива поразителни аналогии, които никога не можем да очакваме в общия случай – когато имаме хороскопи на какви да е лица. Само този факт вече е достатъчен да потвърди истинността на Астрологията – древна наука, в която не напразно са вярвали и не само вярвали, а и практикували такива светли умове в миналото. И наистина, ако планетните влияния не съществуваша, ако те бяха нещо фиктивно, тогава не би трябвало да получим такова рязко отклонение между общата вероятност и частната – трябваше да се получат цифри, които едва едва да се различават, които почти да се покриват.

Няколко примера още за частни вероятности, чийто брой въпреки е твърде голям и може произволно да расте с всеки нов частен случай:

Аспектите между Меркурий и Луната са характерни за философския ум. Общата вероятност да попаднем на един от 6-те аспекти между Меркурий и Луната е 50%. Но като разгледаме случая, когато тия лица попадат в специалната категория на "философите" (Фламбар е разгледал 167 случая на знаменити философи с всеобща известност), добиваме като специална вероятност 77,2%.

Изследванията показват, че творческите, продуктивни умове (в наука, изкуство, литература) се раждат повече под така наречения тригон на въздуха, който обхваща знаковете Близнаци, Везни и Водолей, а също и под знаковете Дева и Скорпион, т.е. техният As., или точката от еклиптиката, която изгрява на източния хоризонт в мига на раждането им, лежи в някой от тези знаци. Именно процента е около 75%, когато пък общия случай ни дава едва 42%.

Общо казано – без да се впускаме в повече подробности и да цитираме повече примери – по този път ние се добираме до ценни факти. Може да се изследват ред въпроси, като например наследствеността, дълготрайността на живота, смъртността (също да се прецизират ясно астрологичните фактори на смъртта), да се установят астрологичните данни, които са характерни за творческите натури, за хората на науката, за математици, философи, музиканти, поети и пр.

Аз само нахвърлям тук някои по-външни въпроси, без дори и да зачеквам ония по-дълбоки астрологически проблеми, които са твърде сложни в своята психологична постановка – тъй като целта ми е да дам само една идея за научното третиране на астрологичната проблема.

Ще изтъкна още някои и други цифри, за да изпъкне още по-ясно и по-нагледно факта, че индивидите не се раждат под произволно "небе", а под такива съчетания, които най-хармонизират с тяхното вътрешно и външно естество и с тяхната материална съдба.

Поменах, че хороскопите на родни лица ни дават понякога път поразителни аналогии (планети в едно и също зодиакално положение, сума еднакви аспекти, еднакво положение на планетите по разните домове и пр.). Нека допуснем, че освен другите аналогични съчетания в хороскопите на двама души (баща и син например) съществуват и

следните:

- 1) тригон (120°) между Луната и Сатурн, (обща вероятност $1/9$);
- 2) еднакво положение на Юпитер в зодиака (обща вероятност $1/18$);
- 3) Юпитер се намира и в двата хороскопа в един и същи дом (обща вероятност $1/12$);
- 4) общо зодиакално положение на Слънцето (обща вероятност $1/18$).

За да попаднем на едновременното стичане на тия 4 фактора, нещо което е възможно, защото те са напълно независими един от друг и могат да се случат едновременно, в два какви да било хороскопа, т.е. в общия случай, ние трябва да вземем $9 \times 18 \times 12 \times 18 = 34992$ хороскопа. (Тъй като вероятността, както се лесно изчислява е $1/34992$).

Тук ние разглеждаме случая за 4 еднакви съчетания, а често хороскопите на сродници ни показват толкова много и такива поразителни, че ние без мъка можем да разгадаем мисълта на природата, която тя пише със своите живи звездни писмена.

Изобщо, изследванията в областта на астралната наследственост изобилстват с факти, които ясно и убедително ни говорят за реалността на звездните влияния.

Накрай ще изтъкна още веднъж, че стига да проучваме търпеливо и добросъвестно, голямата книга на природата ще ни се отвори, и природата ще ни повери ключовете на един от най-великите езици, които е дадено човеку да разбира – езика на звездното небе.

Изгрев, 14 април 1929 год.

От преводача

13. Покана

за записване абонати за библиотека "Водолей"

Житно зърно, Г. IV, кн. 6-7 (IX-X. 1928), с. 225-226

Днес никой не смее да пише или говори каквото му хрумне за електричеството да речем, или за строежа на тоя или оня орган от човешкото тяло, или дори за обитаемостта на планетите – колкото и волен простор да дава последната тема на фантазията. Не смее – защото всички тия неща са обект на научно проучване и подлежат на научен контрол. Ала за човека, за човешкия характер почти всички се произнасят на презум – защото липсва научен критерий за преценка на личните мнения. Мисли се, че няма външни данни, на които да се опре изследването, нито сигурна основа, на която може да се изгради една обективна наука за четене характера и дори съдбата на човека.

А всъщност такава сигурна основа има. Тя е самият строеж и форма на човека. Неговата глава, лице, ръка, движения и жестове, почеркът като разумна система от движения, които оставят материални следи, в отличие от другите движения, чиито динамични линии се губят безследно за човешкото око след като се извършат – туй е все език на

природата, чрез който тя пише характера и съдбата на човека.

Без да се впускаме в подробности, ще кажем, че от много години насам, след откриване съответствието между формите и строежа на човека и неговия характер, се натрупаха сума данни, нахвърлиха се общите линии на ред науки като **Френологията** – наука за четене душевните способности, заложибите и характера на човека по структурата на черепа. **Хиромантия** или **Хириология** с няколко дяла – наука за отгатване характера и съдбините на човека по строежа на ръката и линиите и знаците на дланта, **Физиогномия** или наука за определяне характера по лицето, **Астрология** – древна наука за планетните и изобщо космични влияния върху земята и човека, която днес се усилено разработва в Англия, Америка, Франция и Германия, **Графология** – официално призната и прилагана с голям успех наука за почерка.

Тия науки излизат вече от своята емпирична фаза на развой и се оформят в стройни системи. На запад има богата литература по тях, издават се сума списания, образувани са бюра за практическото им прилагане, а в Америка дори има Висше Училище по тия науки.

У нас, в България, по тези науки има оскъдни сведения – за Астрологията се знае по вестниците, за Хиромантията – от гадачките циганки, поради което мнозина мислят, че туй е някакво циганско изкуство, без дори да предполагат, че светли умове на запад, със строга научна подготовка правят своите научни изследвания и изграждат с търпеливо усилие основите на Науката за ръката. За Физиогномията, Графологията, Френологията също малко се знае.

Понеже тия науки имат практическо значение в живота, сметнахме, че е добре да дадем в превод на български език няколко хубави съчинения, третиращи горните въпроси. Мислим да издадем една Хириология, една Френология, една Физиогномия, по-точно Типология или наука за физиогномичните човешки типове, една Графология и една Астрология.

Нашата мисъл не е да дадем нещо случайно и пазарско, а нещо ценно и свързано.

Съчиненията, които имаме предвид, са подбрани така, че притежават няколко достоинства наведнъж:

1) да бъдат кратки и стегнато написани, и

2) да съдържат по възможност повече и сигурно проверени данни и упътвания, за да могат веднага да послужат за практично използване.

Книгите ще бъдат преведени на хубав български език, а не на някой от ония преводни жаргони, които пълнят българската преводна литература.

Изданията ще бъдат спретнати и придружени с необходимите клишета.

Ще излязат на първо време:

1). **Хириология** от *Вреге*.

2). **Четене характера, темперамента и болестните предразположения по лицето** от *Д-р Гастон* и *Д-р Андре Дюрвил*.

3). **Астрология** от *Сефариал*.

Всяка книга ще струва на *абонати* по 30 лв. Или трите заедно 90 лв.

Абонирането може да стане поотделно за всяка книга или за трите заедно.

Срокът за внасяне на абонамента е до 1 Януарий 1929 г. Или най-късно до края на Януарий. След тази дата абонамента се увеличава на 110 лева. Който запише и трите книги може да внесе абонамента и на два пъти по 45 лева.

Всеки, който запише седем (7) абонати получава едно безплатно сачение. А който запише повече от петнадесет (15) получава и един екземпляр от романа "Занони".

Всичко се изпраща на адрес:

В. Пашов – "Оборище" N 24, София, за биб. "Водолей"

14. Новогодишна молитва

*Календар "Братство" за 1936 година.
Севлиево, книгоизд. Братство, 1935, с. 2*

Нова година – трийсет и шеста,
С хубава дреха – мила невеста!
Бързо пристигай и приближавай!
Светли дарения вече раздавай!
- Вярa в доброто в нази повдигай!
Бодрост в сърца ни, моля, въздигай!
Както изглежда – зло побеждава...
Второ пришествие кат че настава –
Бедний по-беден горкий умира.
Чулът народний веч се съдира...
Здраво с вериги стягай злината!
Нек да живее в мир добрината!
Дай на мъжете разум, търпение,
А на жените – скромност, смирение!
И на децата – воля да учат,
Дарби душевни веч да отключат.
Нива обилно жито да ражда!
Щедро да жъне, който посажда!
Дай ни на всички – мъдрост и знание
Богу да служим – силно желание.

Олга Славчева

15. Воля за добро

*Календар "Братство" за 1936 година.
Севлиево, книгоизд. Братство, 1935, с. 3-4*

Почвата, по която се движим днес, е извънредно хлъзгава, затова са нужни големи и непрестанни усилия, голяма и непрестанна будност на съзнанието, за да не се подхлъзне човек, да не падне и да стане по такъв начин роб на злото.

Днес е време на воюване, време на борба, време на изпитание. Но не е толкова страшна външната борба, във физическия, материалния свят. Не е толкова страшна войната с гранати и куршуми, с самолети и задушливи газове, при която човек може да бъде осакатен физически, или, най-много, да изгуби тялото си. Не е страшна и икономическата борба, при която можем да останем без средства, в лишения и мизерия.

Има нещо по-страшно, има нещо по-опасно от всичко това, а то е – великата вътрешна духовна война; то е борбата между злото и доброто вътре в самите нас, в нашата душа. В тази страхотна борба между неземни, нематериални сили, водена с непознати нам, но не по-малко усъвършенствувани средства и методи, ние можем да пострадаме не само физически и да изгубим нещо временно – в нея ний можем да бъдем осакатени духовно и да изгубим душата си!

Ето защо, в тия дни на вътрешно изпитание трябва да бъдем винаги будни, да противостоим на опитите на злото да зароби душата ни, да я окове в своите вериги.

Нужна е силна воля, воля за доброто, за да запазим равновесие и да можем свободно да се движим по тая хлъзгава почва на съвременния живот, под буйните нападения на силите на злото.

Да вървим в правия път на живота! Да вървим по пътя на Доброто! И тогава ще бъдем науязвими и няма да се боим от нищо.

Годината 1936 е година на изпитания*.

Да тръгнем по пътя на Любовта и на Жертвата, и победата ще бъде наша.

16. Годината

Житно зърно, Г. V, кн. 7-8 (III-IV.1930), с. 196-197

Животът започва от малкото – едно семе, един зародиш. Столоватият дъб се е зародил и израсъл от един дребен жълд. Ябълката – от малка семка. Малкото – и обикновеното наблюдение ни го показва, и научните изследвания в древността и в наши дни ни го сочат – е могъщо. Искра огън може да причини грамаден пожар. А в атомът – според пресмятанията на днешната физика – е скрита могъща енергия, ала е свързана в Гордиев възел, та мъчно би могла да се развърже. Да се развържеше, би била цял змей, чийто пръстени биха опасали цялата земя. И най-великото чудо на Природата е негли това – дето може да събира в малкото голямото: и по време, и по пространство.

Човешкият зародиш не преповтаря ли фазите на целия развой – не само формите на органическият живот, а и геологическите епохи, които са се редували на земята?

Годината, чийто изгрев е в мига кога Слънцето встъпва в Овена, сиреч пролетната равноденствена точка, също започва от един зародиш – един огнен импулс. Една искра на първичния Огън. И се разраства в организъм. Годината е като живо същество – със своя физиономия, със

* *Забележка на съставителя:* През 1936 г. месец май бе извършен побоя върху Учителя Дънов, последва Разпятието, а след това на 12 август 1936 г. става и Възкресението. За тия събития виж "Изгревът", том IX, с. 393-397.

свой характер, свой живот, своя съдба. Година с година не си приличат, както ден с ден, както дори миг с миг.

Разбира се, че когато говорим за година, ние не подразбираме една мъртва редица от дни, отбелязани на книжен календар с имената на разни светии, царе, мъченици – икони, на които се кланят пустоверни люде, които не могат да живеят без идоли. Годината – това е един жив органически цикъл на земния живот, който черпи соковете си от Слънцето. То е живот, работа на разумни сили – и механически, и органически, и духовни. Работа на живи съзнания, които образуват по сила и степен един спектър, една дъга, единият край на която е в сърцето на земята, а другият – в сърцето на Слънцето.

Годината е един завитък от безкрайната спирала на земния живот. Същество, родено от живота на безчетни същества, знайни за нас и незнайни...

Годината се роди, но и в наши дни все още далеч от градове и села – далеч от съзнанието на хората – в "пещера". И само прости "овчари" негли са видели "звездата" на годината и са отишли да ѝ се поклонят и да ѝ дадат дар от сърце: агне непорочно. И неколцина мъдrecи – тоя път може би повече от трима – които разбират езика на звездите, са отишли да видят новородения отрок, очиданият нов живот, чрез който Бог по веднъж в годината слиза на земята.

Аз срещнах един от тия мъдrecи и той ми описа отрока – Година. Показа ми и рожденото му свидетелство: някакъв кръг, на който видях нанесени знаковете на зодиака, а в тях планетите на нашата слънчева система. То било техните подписи – печати.

Годината има светли огнени очи – със смел и проникателен поглед. Така прям и така смел, че погледне ли някого, който лъже, или е с гузна съвест – ще го разтрепери, ще извади на показ всички му задни мисли и кроежи – защото ще запретне да чисти не с вода, а с огън. И в него, като спретната чевръста мома, която шета в къщи, и съвсем не ѝ е до приказки и задявки – тя ще хвърли безжалостно всички партушини и вехтории. Не ще търпи нищо вехто. Който иска да гради с вехти греди, с останки, който иска да преправя стари дрехи, износени, който иска да кърпи вехтото с ново – ще изпита замаха на нейната ръка. И ще види вехториите му да пламтят в огъня. Който иска да бърха стари, отпъкани пътеки, които водят не до изворите на живота, а до застояли и почти изчерпани щерни, до плесенясали води, в които кватат политически и религиозни жаби, и да носи на хората вода от тях – ще се види настигнат от вихър и ще намери всички мостове по тия пътища изгорени.

Дойде ли при нея някой не за работа, а за задявки и удоволствия, ще получи такава плесница, че ще му светнат очите: че тя не обича помътнените от сласт погледи, а ясните, прямни, трезви взори. Тя ще свърне като светкавица в кабинетите на царе, управници, ръководещи, челни люде и на мнозина ще развали домашните сметки: тя не търпи лъжа, не търпи нищо старо, не търпи кърпеж, не търпи подпори на онова, що вече клони да рухне. Тя носи и иска ново, ново! Тя носи инструменти в торбата си и раздава наляво и надясно – на всеки, който иска да работи с нея, да оре, да сее да гради с "отвес, ъгъл и кръг". Който иска да чисти извори, да гради чешми, да проправя нови пътища до бликащите на воля извори в планинските пазви. Който иска да работи – тя му се

усмивка, тази усмивка ще му влее бодрост – бодростта на ясен, тих зимен ден – студен, но добър и здрав, който те кара не да се разполагаш и седиш, а да ходиш спретнат, чевърст и да работиш нещо, за да се раздвижи кръвта ти. За тия – работните – тази година е благодатна и тя ще ги повика след работата на богато угощение.

е.

*
* *

“Подсъзнанието – това е душата, съзнанието – това е сърцето, самосъзнанието – това е умът, свръхсъзнанието – това е човешкия дух – И когато старите гърци са казвали: “Познай себе си”, те са се занимавали само със съзнанието и самосъзнанието. – Сега Християнската философия се занимава с великото учение на подсъзнанието и свръхсъзнанието”.

Учителя

17. Представите ни за небето

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 7-8, с. 164-168

Под небе, в най-обикновен смисъл, се подразбира синия свод, който се издига като купол над главите ни, и по който денем обикаля Слънцето, а нощем греят месечината и звездите. По него се реят облаците, и когато те покрият цялото небе, казваме, че последното се е заоблачило. Изразите “ясно небе”, “облачно небе” явно показват, че простите, неучи хора отъждествяват небето с това, което днес наричаме атмосфера. Така са си представяли небето и старите гърци – за да не навлизаме по-дълбоко в древността. И за тях то е било онова полукълбо, което се е издигало над земята, считана тогава за площ, и което Атлас крепял на мощните си плещи. Този свод бил надупчен като сито, и през дупките на това сито светел вечният небесен огън на емпирея. Така си обяснявали по онова време естеството на звездите и техния блясък.

По-късно, когато в образованите среди, тези полу-емпирични полу-митологични представи за небе и звезди били преодолени и се установил окончателно възгледа за кълбовидността на земята, създала се друга, по-“научна” представа за небето, която лека-полека проникнала и wśród народа. Според тези по-нови вярвания, земята, която е в центъра на вселената, е заобиколена от концентрични сфери, които са кристални и идеално прозрачни. Тия, именно, сфери образуват небето. По вътрешния свод на тия сфери, които се движат с различна скорост около земята, са прикрепени отделните планети. В първата, най-близка сфера, се намира Луната, във втората - Меркурий, в третата - Венера, в четвъртата - Слънцето и т.н. Всички тия прозрачни кълба, на които са прикрепени планетите, се обгръщат от сферата на неподвижните звезди, зад която пък се стели областта, наречена емпирей – царство на вечната светлина, на първичния огън и обиталище на блажените души. Няма да се спирам върху това, какви мъчнотии е създала тая представа за небето на гръцките астрономи при обясняване движението на планетите около земята. Въпреки поправките и допълненията, които са

анесли при описване на планетните обиколки, общата представа за "небето" се запазва непокътната в течение на повече от 12 века, дори до Коперниково време. Тая представа виждаме отразена и в драматичните описания на ада и рая, които Данте ни дава в своята "Божествена комедия". Броят на небесата, от които е съставено небето, у разните народи е различен. У гърците небесата са десет, а като се брои и емпирея – единадесет. У мюсюлманите тия небеса са девет. У други народи те са седем. Познат е изрза "седмо небе" като място на най-голямо, върховно блаженство. Християнското богословие признава три небеса: първото небе е туй, което днес наричаме атмосфера – областта на въздуха и облаците; второто небе е пространството, в което се движат небесните светила; третото, отвъд областта на светилата, е туй да речем, същинското небе – обиталище на Бога, на ангелите и на светиите, които блажено съзерцават лика Божи. Ясно е от тия богословски представи за небето, че областта на небесните светила е ограничена и че зад нея именно се простира третото небе. Странно е, че жилището на Бога, според тия вярвания, се намира не в центъра на вселената, а някъде в периферията – в третото небе, което се простира зад първите две. Види се, във въображението на богословите, небето е представляло не толкова концентрични сфери, колкото нещо като огромно триетажно здание. Естествено е тогава Бог и неговите избраници да обитават най-горния етаж.

Тия представи за небето бидоха окончателно разклатени от откритията на съвременната астрономия. Тя създаде една друга представа за "небе", която в края на краищата се свежда към представата за едно безкрайно пространство – пространството на безпределната звездна вселена. Ясно е, че "второто небе" на теолозите, небето на небесните светила, не е ограничено до известни предели в пространството, а се простира "до безкрайност". Де ще трябва да преместят те тогава "третото небе"? Едно очевидно затруднение.

При това астрономията отдавна отне на земята привилегията на земята да бъде център на света. Тя не е нищо друго, освен едно от най-малките, най-незначителните небесни тела, което няма дори своя собствена светлина. Слънцето, от своя страна, е само една звезда сред безкрайното множество звезди и доколкото се явява като център, то е такъв само на нашата планетна система. Много други звезди го превъзхождат, както по-големина и блясък, туй и по богатство и разнообразие на ония планетни системи, на които те се явяват негли като мощни централни ядра. При това, установява се, че всички ония звезди, които виждаме с просто око на небето, както и милиарди други, невидими за невъоръжено око, ала достъпни за мощния поглед на съвременните телескопи, принадлежат към едно и също звездно семейство – това на Млечния път или на така наречената галактична система, която според съвременните астрономични схващания, представя един лещовиден звезден куп със спирална структура. А такива звездни купове като Млечния път, отдалечени на милиони светлинни години от нас, както и мъглявини, които ще се развият в бъдеще в звездни купове, има не малко. Видимите граници на вселената, следователно, постоянно се отдалечават, и никои не може да каже, какво се крие зад тях – в бездънните глбини на безкрайното пространство.

Това е "небето" на съвременната астрономия – безпределното физическо пространство, в което се движат милиарди звезди,

принадлежащи към различни "галактични системи", отдалечени една от друга на огромни разстояния, образуващи същински космични пустини. Дали тия звезди и планетите, които се предполага да обиколят около много от тях, са населени с живи същества, за съвременната астрономия е загадка. Така както обаче го описват, това "небе" изглежда пусто, неодоухотворено от живот и живи същества.

Ясно е от изложеното дотук, че колкото и да е пораснало по размери небето в съзнанието на хората, то си остава в края на краищата все онова физическо пространство, в което са пръснати небесните светила. Вярно е, че в съзнанието, най-вече на религиозните хора, има и една друга представа за небето, макар и твърде смътна. Небето за тях е оня невидим свят, оня "загробен мир", в който отиват душите на праведните след смъртта. В това небе царува Бог, там е Неговият "престол", там пребивават ангелите и светиите, които постоянно Го хвалят и Го славят. Религиозните хора от християнската епоха са добили тази представа за небето благодарение на ония символични картини, които пророците от Стария и Новия завет са нарисували в свещените писания. Един хубав образец на такава картина на небето – една от най-последните – представя картината, нарисувана от Йоана в Откровението.

Мистиците и ясновидците от по-ново време, когато умовете на хората се подготвиха за едно по-научно схващане на действителността и за едно по-дълбоко разбиране символичния език на писанията, ни дават една по-друга картина на небето. Небето, според тях, не е нито синия небесен свод на необразованите хора, нито локализирането в пространството небе на теолозите, нито безкрайното звездно пространство на астрономите. То е оня възвишен, високо организиран, макар и невидим за физическите очи свят, в който пребивават най-разумните, най-високо напреднали същества. Този свят не е нематериален – той е образуван от най-тънката, най-фина материя, която все пак е на степени, за да може да изрази живота на духовните същества, които също са на степени.

Небето, според схващанията на окултистите, се организира по силата на ония вътрешни сродства, на оная вътрешна "гравитация" по закона на любовта, която съществува между обитателите на този велик свят. Ангелите, които се привличат едни други благодарение на тия тъкмо вътрешни сродства, по мисли, по чувства, по действия, образуват по-големи или по-малки общества. Всеки отделен член на тия общества, по силата на едно вътрешно "тежнение" заема точно мястото, което му се пада и изпълнява службата, която отговаря на неговите знания. Сам излъчващ светлина, която се предава на всички членове на обществото, той, от своя страна, непрекъснато възприема пълните с любов и живот излъчвания на другите. Това е един живот на непрекъснатата вътрешна обмяна, правилна и хармонична, която образува от това общество един жив организъм. Членовете на тия общества ту се пръскат в пространството в изпълнение на своите високи функции, ту се събират в един определен център във вселената, за да споделят резултатите от своята работа, ту се съединяват около някое възвишено същество от по-висока йерархия, за да получат неговите наставления и напътствия.

Макар че обитателите на небето са навред, небесните тела са все пак фокуси, към които те обикновено се привличат, по силата на сродството, което съществува между тях и жителите на поменатите тела.

Около напредналите небесни светила се привличат и високонапреднали духовни същества; духовната атмосфера на ония от тях, които са на едно по-ниско стъпало на развой, гъмжи от недотам напреднали духове. Земята, например, е едно от последните небесни тела. Ясно е, следователно, че всяко небесно тяло си има свое собствено население от възплътени и не възплътени души. "Движението" на това население се обуславя от оня непрекъснат процес на превъзпяване и "умиране", който засяга недостатъчно още напредналите, подвластни на смъртта, души от целокупната човешка раса. В духовната атмосфера на по-ниско стоящите светове, обаче, работят и високо напреднали същества, които принадлежат към висшите царства на "небето"; те дори понякога се възпяват на това или онова небесно тяло, за да изпълнят някоя духовна мисия, свързана с повдигането на душите, обитаващи физическата и духовна сфери на небесните тела.

За да обобща изложените схващания за "небето", ще приведа някои мисли от Учителя, засягащи тъкмо тоя въпрос.

"Според нас, казва Учителя, има три вида слънчеви системи. Първите от тях, които са органи на цели звездни вселени, образуват материалния, физически свят, изтъкан от най-плътната материя, макар и тя да е на степени. Вторите са направени от по-фина материя, от материята на духовния мир и спадат към ангелския свят. Третият вид слънчеви системи образуват в своята съвкупност божествения свят и са направени от най-фината материя.

"Небето, за което се говори в свещените писания, не е оня син свод над нас, зад който се губи мировото пространство, и на който светят нощно време звездите. Небето е организирано от висши същества, от велики души, и затова то е велико в своите действия. Ангелите, които населяват "небето", са велики души, които постоянно изпращат светлината си в целия свят. Енергията на тяхната мощна мисъл се разпределя в целия космос и движи като една колективна сила всичко в света. Не мислете, че ангелите са някакви неведеществени същества, някакви призрачни "духове". Те са същества, чиито тела са високо организирани, образувани от чиста, лъчиста материя. Един ангел може така да владее тялото си, че да става видим и невидим. Той може свободно да пътува в безпределното пространство със скорост много по-голяма от тази на светлината, той може да преброди цели слънчеви системи, цели звездни вселени.

Ангелите също се намират на разни степени на развитие, но те се делят изобщо на две възвишени царства. Тези от по-високото царство рядко слизат на земята. Принадлежащите към по-долното царство, обаче, слизат по-често, за да помагат за духовното повдигане на хората. Тези велики братя на човечеството са произлезли все от човешката раса, но са минали по свой път на развитие милиарди години преди земния човек, при условия много по-благоприятни, които са използвали разумно.

И ако животът на човечеството върви по известен план, ако на земята цъфтят култури, с техните науки, религии, изкуства, ако хората имат един вечен стремеж към развитие и съвършенство, това се дължи на тия разумни същества, които са тясно свързани с хората и постоянно работят и се грижат за тях. От техните сърца блика любов, радост и живот. И благодарение на този техни импулс хората живеят и се стремят. Тяхното желание е човечеството да добие онази

светлина, която те имат, онази свобода, на която те се радват. Те искат да научат хората да живеят съобразно с ония велики закони, по които те живеят. А те прилагат най-разумните закони в света. Те водят най-чистия и възвишен живот, живот на абсолютно безкористие”.

С това цитат от Учителя, който хвърля жива светлина върху същината на небото, аз привършвам своята статия относно общите представи за небото, които са царували и царуват в умовете на хората. Но мисля, че не ще е безинтересно за читателите, да прочетат едно по-конкретно и по-подробно описание за небото и небесния живот на неговите светли обитатели. Такова именно описание е дадено в непосредствено следващата статия: “Небесният живот”, чийто материал е почерпен из книгата “Небото и неговите чудеса и адът” от **Сведенборг** – един от най-мощните западно-европейски ясновидци, смогнал да опише ясно и конкретно един свят, който мъчно се подава на описване.

2.

18. Езикът на Зодиака

Календар “Братство” за 1936 година. – Свблиево, книгоизд. Братство, 1935, с. 17-42

Установено е от вековни наблюдения, че дванадесетте знака на Зодиака символизират дванадесет човешки типа. Описанието на тези типове е познато почти на всички от Вечния календар. Може би много от онова, което е дадено в тия популярни описания, да изглежда необосновано и наивно. Но едно е вярно – оскъдни остатъци от едно древно знание, откъслечните данни в тия описания приличат на стари, изтъркани монети, по които едва личат образи и надписи. Все пак много от тия монети са от чисто злато. Който умее да вижда и да цени, ще отличи истинските от фалшивите монети и ще разчете загадъчните надписи по тях. Това, впрочем, не е необходимо. Защото писаното по тях може да се разчете направо оттам, отдето и древните са го почерпили – от безсмъртната Книга на звездното небе.

И днес, както и в миналото, се раждат хора. Раждат се по всяко време на годината, във всеки час от денонощието. Едни през март, други през юни, трети през януари, февруари и т.н. – Сутрин, по пладне, вечер, в полунощ. А кръгът на Зодиака минава денонощно през небесния свод, и Слънцето видимо обикаля всяка година 12-те зодиакални знака. Значи, раждането на всеки човек може да се отчете по звездното небе.*

*) Това тъкмо представя задача на Астрологията. Тя съставя **хороскоп**, т.е. звездна карта за момента на раждането на дадено лице и **тълкува** този хороскоп по известни правила, които почиват на опитно-установени съответствия. Съвременната астрология, след като привлече в своите изследвания едно от най-мощните средства за издирване в съвременната наука – статистичния метод, установи, че връзка между “небото на раждане” на даден индивид и неговия характер и съдба действително съществува. Тя провери, освен това по статистичен път много от данните на астрологичната традиция и ги включи в кръга на своите изследвания. След работата на редица научно школувани астролози, може да се каже, че научната астрология, в съвременния смисъл на думата, е в процеса на своето изграждане.

Във всеки съвременен труд по Астрология има повече или по-малко подробно описание на 12-те зодиакални знака, с всичките им съответствия.

А това дава възможност да се сравняват хората помежду си, да се издири приличат ли си по нещо и защо? Такива наблюдения – от древност още и до наши дни – са показали, че хората, въпреки привидното разнообразие, попадат под 12 главни типа, които съответствуват на 12-те зодиакални знака. Затова се говори за хора, родени в "зодията" на Овена, на Телеца, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби.

Що значи това? То ще рече, че ония, които се намират под зодиакалната власт на някой от тия знаци – нещо, което зависи от момента на раждането – имат определени *телесни и душевни белези* и са предразположени изобщо към един определен *кръг* дейност. Не че тия хора досущ си приличат – по външен вид, по душа и по съдба в живота. Не. Но те подпадат под един *общ тип*, имат – в главните линии – нещо общо, принадлежат с една реч, към една особена група, предназначена от природата да върши определена работа. Иначе, между тях има много различия – и по физиология, и по психика, и по съдба. Защото, не е само знака, който определя всичко в човека.

За да дам що-годе представа за това, ще си послужа с една аналогия от музиката. Имаме 12 мажорни и 12 миньорни тоналности. Една музикална пиеса може да е написана на една, коя да е от тях, например в До-мажор. Е, добре, в до-мажор може да се напишат безброй музикални пиеси, но общото в тях е, че звучат все в до-мажорна тоналност.

Така е и с всеки от 12-те зодиакални знака – те *тонира*т хората в една определена гама, създават една обща нагласа у ония, които органически и душевно "звучат" в даден знак.

След тия общи указания, ще пристъпя към едно сбито описание на 12-те зодиакални типа. Нека читателите не очакват – като от Вечния календар – "разгадаване" на техния живот и съдба. И да не се разочароват, ако туй схематично описание не съвпадне напълно с онова, що те са наблюдавали у себе си и другите. Туй описание се отнася до *общите, чисти* типове. Но ако те са прозорливи, ще схванат, че всички хора, а в туй число и те самите, са разумно организирани, по живи пътища, от Силите на Природата и ще се помъчат да намерят мястото си в тази *естествена организация на Живата Природа*.

а.

ОВЕН

Слънцето минава през този знак
от 21/22 март до 21/22 април.

Първ знак от елемента *Огън*.

Дом на *Марс* – планета на динамичните сили, които се стремят към бързо, механично устройство и преустройство. Движение – центробежно и ускорително. Действие – и съграждащо, и разрушително. Сфера на животинските инстинкти за съхраняване на живота, на борбата за съществуване и страха.

Символ на *войната*.

Родените под този знак имат обикновено висок ръст. Мускулести са и снажни, но не пълни. Наглед дори изглеждат мършави. Това се дължи на *холеричния* им темперамент, който им придава по-резки черти

и по-мършав вид. Кожата им е мургаво-жълта. Ръцете – горещи и сухи. Движения – резки, отривисти, повелителни.

Лицето изглежда триъгълно – едно защото главата е разширена под ушите и друго, защото брадата е трапецовидно удължена. Чело, не особено високо, коса гъста, остра и къдрава. Вежди дебели, често пъти сключени. Очите имат остър, енергичен блясък – очи на марсианци. Носът е често разширен в ноздрите, които при разгневяване пръхтят. Бърни – обикновено дебели.

Това са хора енергични и стремителни, хора на прякото действие. Бързо обмислят по в едри линии – и тутакси пристъпват към действие. Обичат да застават начело, да водят и направляват, изисквайки при това безпрекословно подчинение. И трябва да се признае, че те наистина имат инстинкт на водачи, който често ги води право към целта. Естествено е, че тяхната повелителност и самоувереност на водачи и пионери често може да се изроди в деспотизъм и насилие. Затова им трябва регулатори и спирачи – бодри съветници и способни люди, които да им импонират със своето умение и воля.

Родените под Овен обичат да заемат отговорни, ала независими постове. Често тяхната самоувереност надхвърля способностите им – и там е тяхната слаба страна. Като хора на дейността, те не обичат подробностите и тънкия анализ. Но при разискване и обсъждане на известни проекти и предприятия, те обичат критиката и логичната аргументация. Борчески натури – те пренасят борбата и в умствения свят.

Отрицателните черти на хората от този тип са нетърпение и нетърпимост, прекомерно честолюбие, сприхавост и недомислие.

Призванието им е в областта на армията, индустрията, техниката, хирургията и приложните изкуства. Амбициозни – те обикновено се издигат в своята професия, макар и не без пречки и борби. По-оригиналните измежду тях изпъкват като пионери – било в интелектуално отношение, било в общественото или военно поприще.

ТЕЛЕЦ

Слънцето преминава през този знак
от 21/22 април до 21/22 май.

Пръв знак от елемента *Земя*.

Дом на *Венера* – планета на жизнения
афинитет и привличането по симпатия. Сфера
на инстинкта за продължаване на рода,
половите, семейни, домашни и приятелски
чувства. Символ на *любовта*.

Родените под знака Телец са хора средни, дори ниски на ръст – добре сложени, набити. Имат здрав, жизнен вид. Отличават се с къс и дебел врат, обло лице, с не особено високо чело. Устните им са месести – като на хора, които обичат добре да си хапват и да си угаждат.

Родените под тази зодия имат *сангвинично-лимфатичен* темперамент. Изглеждат самообладани, макар и понякога у тях да кипят силни страсти. Консервативни – те не обичат резките и бързи промени. Самоуверени – те мъчно се поддават на чужди съвети и внушения.

Склонни са дори упорито да поддържат своите вкусове, влечения и възгледи. Работят бавно, но методично и с постоянство. Работата им – спокойна, трезва, търпелива – прилича на мудното преживяне на храната от тревопасните. Пресметливи са, практични и трудолюбиви. Тяхната твърдост и постоянство, особено у по-неинтелигентните натури, често се изразжда в упорство, твърдоглавие и педантизъм.

Чувствата са силно развити у тях. Отношенията си към хората те определят по симпатия. Но "телците" изобщо не издават лесно своите чувства – те са сдържани, скрити и мълчаливи.

Склонност към охолност и чувствени удоволствия – ето слабостите на родените под тази зодия. Една черта, която почти всички последователи изтъкват у родените под Телеца, е особено характерна за тях – тия люде мъчно се разгневяват, но ядосат ли се веднъж, стават яростни и бавно се укротяват. Затова у тях нерядко се заражда желание за мъст.

Родените под тоя знак, са изобщо чувствителни натури, с добре развит природен ум, с поетични, музикални и литературни дарби. Измежду тях – освен хора на практичната стопанска дейност, свързана със земята и производството – се срещат и добри писатели, художници, певци и дори оратори.

Прекомерното угаждане в ядене и пиене, прекаляването в областта на чувствените удоволствия често съкратяват техния живот, който иначе би могъл да бъде по-продължителен. Болестите, от които най-често страдат са: разстройства на черния дроб, жлъчката и бъбреците, диабет и болести на гърлото.

БЛИЗНАЦИ

Слънцето преминава през този знак от
21/22 май до 21/22 юний.

Първ въздушен знак.

Дом на Меркурий – планета на интелекта.

Сфера на познавателните процеси, на обмяната между индивид и околна среда, на практическата дейтелност и на разпространението.

Символ на знанието, на съобщителните и разменни средства. Затова и в митологията Меркурий се е считал за посланик на боговете и покровител на търговията.

Възвисоки и стройни хора, но с дребни и фино изработени гърди и форми, в които се чувства нещо обтегнато и остро. Пъргави, чевръсти и подвижни. Фини черти на лицето. Обикновено високо чело, но не изпъкнало, тънък нос, тънки устни, заострена брада. Интелигентен и буден израз.

Родените под Близнаци изобщо притежават дарби и способности, които будят у тях многостранни интереси. Негли на това се дължи склонността им да се отдават на разни умствени занятия, които може би лесно им се поддават, но които те никога не задълбочават и закръглят, за да дойдат до практично прилагане на придобитите знания. Ето защо, макар и многостранни и широки, познанията им са често повърхностни.

Като се прибави и липсата на твърда воля и постоянство, лесно може да се предвиди приложната стойност на познанията, с които тия безспорно интелигентни, схватливи и прозорливи натури разполагат.

Самият символ Близнаци вече навежда мисълта на нещо двойствено. Ала в най-добрата смисъл на тази двойственост се схваща по-скоро като съюз у тия натури на разума и интуицията.

И действително, родените под Близнаци са хора с тънък, бърз и схватлив ум и силна прозорливост. Те са любознателни и ученолюбиви – еднакво обичат науките и изкуствата, които им се лесно поддават.

Литература, изкуство, наука, право, журналистика, бюро, агенатура, съобщения и търговия – ето обширния кръг на дейност, в който се подвизават родените под Близнаци.

РАК

Слънцето преминава този знак от 21/22 юни до 21/22 юли.

Пръв *Воген* знак.

Дом на *Луната* – сфера на вегетативния живот на ритмичните и периодични процеси, на промените. Управлява фантазията.

Символизира *личността* в човека.

Родените под знака Рак са обикновено ниски хора. Имат деликатно телосложение. Форми халтави, закръглени. Преобладаващият темперамент е *лимфатичния*. Бял или блед цвят на лицето, обикновено сини или зеленикави очи.

Родените под Рак са чувствителни, възприемчиви, сензитивни натури, със силно развита фантазия. Впечатлителни за външните промени, те сами изглеждат променчиви и капризни – истински хора на настроението. На тази тяхна природа се дължи обстоятелството, че близките им понякога просто не могат да ги разберат и да проникнат в психиката им.

Сами по себе си те са умни, хитри, досетливи и схватливи. Външно лесно се приспособяват – като водата, която приема формата на съда, в който е налята. Но вътрешно те са упорити и си знаят своето. Пак като водата – излезе ли от съда, тя започва да се лее свободно, следвайки своето естество и наклона на терена. Тия хора – особено нисшите натури – имат донейде характера на котките – умилкват се и правят мили очи, докато получат желаното, а след това напушат равнодушно оня, от когото са добили каквото им е било нужно. В най-добрия случай родените под Рак са хора религиозни, въздържани и благонравни – и туй укрепва нравствено тия иначе приспособими, податливи на влияние и внушение натури.

Наблюденията показват, че макар способни и паметливи, родените под Рак са повечето възпроизвеждащи, отколкото творчески производителни натури. Те умеят добре да асимилират чуждото и да го възпроизвеждат. Всред тях често се срещат писатели-белетристи и то доста плодовити, актьори, певци, музиканти виртуози – добри изпълнители, но не и творци.

Болестите, на които са изложени родените под Рак са следните – белодробни и стомашни разстройства, рак, ревматизъм и ишиас. Една

характерна черта у тия люде, особено жените – те често си въобразяват, че са болни, страдат от така наречените "въображаеми болести".

ЛЪВ

Слънцето преминава през този знак от
21/22 юли до 21/22 август.

Втори *огнен* знак.

Дом на *Слънцето* – жизненото и
организиращо начало.

Символизира *индивидуалността* в
човека, неговия "*висши аз*".

Родените под Лъв са снажни, представителни хора. Имат отворено лице, светъл цвят, сини блестящи очи, високо чело, което изглежда още по-просторно поради ранното оголване на горната му част. Коси руси и къдрави – навити на едри къдрици. Гласът им е обикновено силен, звучен и отворен. Темперамент – *холерично-сангвиничен*.

Типовете на Лъва са отворени, прями и искрени натури. Те обичат широкия замах, рицарския жест. Величавото, грандиозното им силно импонира и те са готови да му се отдадат в служба. Понякога дори те стават страстни привърженици на известни идеи, които смело пропагандират и словом, и делом. Пламенни оратори, те обичат понякога високопарната фраза, жестикулацията и словесния блясък. Тия натури са склонни към страстни, безкритични увлечения и доверчива преданост, които нерядко им носят горчиви разочарования.

Обичат властта и високите постове, но тяхната импулсивност, гордост и самоувереност, подкопават понякога техния авторитет.

Тщеславни и честолюбиви – те обичат да блеснат пред хората. Луксът, светският живот и разкош упражняват особено обаяние върху тях.

У по-установените люде, родени под тоя знак, ние имаме налице един от най-красивите черти – твърд, прям и благороден характер, способен на жертви за справедливи каузи. Една характерна черта у тоя тип хора – подобно лъва, който ако не сполучи да улови своята плячка при първия още скок, не я напада повторно, и те не обичат да повтарят своите опити. И още една – победят ли врага си, обезоръжат ли го, те вече са готови великодушно да му простят. Те не обичат да поразяват до смърт победения враг.

Това са – едро нахвърлени – основните черти на хората, роде ни под този "царствен" знак.

ДЕВА

Слънцето преминава през тоя знак от
21/22 август до 21/22 септемврий.

Втори *земен* знак.

Жилище на *Меркурий* (вж. "Близнаци")

Би трябвало да се видят два чисти типа – един "Близнаци" и друг – "Дева", за да се установи нагледно по какво си приличат и по какво се различават тия две разновидности на "Меркуровия" тип.

“Близнаци” са по-фини, по-лекоподвижни, по-експанзивни, по-въздушни от “Дева”.

Типовете “Дева” са по-устойчиви, по-уредни, по-закръглени в себе си, по-съсредоточени, по-“земни”, по-тежки.

Бих ги сравнил с една добре подредена библиотека – много натрупано знание, записано в книги, наредени всяка на своето място.

И наистина, родените под “Дева” са хора на умствения и физическия ред. Всичко у тях – и знание, и физически вещи, е добре систематизирано и грижливо подредено. Методичност, систематика, отиваща дори до догматичност и педантизъм у крайни натури от този тип – ето една от характерните черти на тия схватливи, съобразителни, добре ориентирани, и богато запасени с фактическо знание умове.

Ако са учени – което често се случва – те имат голяма ерудиция. Ако са писатели, редактори на вестници и списания – което също нерядко се случва – те добре подбират и подреждат своя материал. Техният ясен, трезв, пресметлив и утилитарно-ориентиран ум, им дава възможност да устройват практически отлично своите работи. И като учители те пак са строги методици. Като художници – те са хора на детайлите, установената и прецизна линия, точното възпроизвеждане на форми и багри – възпроизвеждане, което у неособено оригинални натури, се приближава до фотографско изобразяване на действителността.

Няма защо да се поменава, че те са трудолюбиви и че могат – чрез труд и постоянство – да добият всестрани знания, при това не като у “Близнаци” само теоретични, а и практически приложими и полезни.

Една характерна черта за хората от типа “Дева” е различаването. Наблюдателни, критични, находчиви, те си служат с различаването, за да проведат всички ония тънки разграничения, без които никаква систематика не може да се постигне.

У тези натури има един “концентриран” егоизъм, един тесногърд практицизъм, който те трябва да превъзмогнат.

Тази скица на типа “Дева” е далеч от един портрет или фотография в негов стил – точен, прецизен, подробен, фотографски нагледен.

ВЕЗНИ

Слънцето минава през този знак от
21/22 септември до 21/22 октомври.

Втори въздушен знак.

Дом на Венера

По общо признание, типът “Везни” е един от най-красивите. Стройно, изящно изваяно тяло, с хармонични форми. Естествена елегантност, която се чете във всичко – и в стойка, и в жестове, и в походка. Лице – овално. Хубаво заоблено чело, тънки и красиво изписани вежди. Очи – повечето сини, рядко кафяви, но винаги светли и пръскащи магнетичен чар. Нос правилен, изящен, с фино изваяни ноздри. Устни – трептящи от руменина и свежест, хубаво изваяни. Брада изящно заоблена. Това са черти по-вече на женския тип “Везни”.

Родените под този знак са хора на изящната обхода – деликатни, нежни, учтиви. Те притежават едно естествено чувство за справедливост

и равновесие. Мирслюбиви, правдиви и естествено вежливи – те често застават като арбитри между хората. За едно само може да им се натекне – обичащи премного равновесието и спокойствието, те мъчно пристъпват към действие и към прилагане на хубавите си идеи. Затова понякога изглеждат нехайно-равнодушни и сякаш високомерни.

Чувствителни за грубостите, жестокостите и пошлостите в света, те изпадат понякога в меланхолия. Иначе, те са изобщо жизнерадостни натури – обичат културните удоволствия, музиката, театрите, избраното общество, всред които забравят своите неприятности.

При добре развити умствени способности, хората, родени под знака Везни, лесно успяват в науките и изкуствата – музика, литература и особено живопис. Констатирана е склонност към архитектура, инженерство и техника.

Болестни предразположения: разстройство в черния дроб и бъбреците, а също и чревни разстройства. Вените също са обект на заболявания. Това е, разбира се, много общо казано, защото и при болестите, както и в другите случаи, играят роля и други астрологични фактори.

При добри други условия, хората от типа Везни, чието призвание ги поставя в по-тесен контакт с разните слоеве на обществото, обикновено добиват известност и обществен престиж.

СКОРПИОН

Слънцето минава през този знак от
21/22 октомврий до 21/22 ноемврий.

Втори *воден* знак.

Дом на планетата *Марс*.

Родените под Скорпион са телесно добре сложени. Обладаващи голяма енергия, те имат вид на здрави и силни хора. Гъста, гладка, черна коса засеня тяхното чело, което у интелигентния тип е добре развито. Цвят на лицето – възжълто-румен. Очите им са характерни – в тях дреме някаква особена хипнотична сила – като у змията. Брадата е енергична, волева.

Хората от типа Скорпион се отличават със силна воля – ако са издигнати, и със силни, буйни страсти – ако принадлежат към нисшия уровень. Изобщо у Скорпион се срещат два полярни типа – силни натури с голямо самообладание и воля, и люде на силните, необуздани страсти, на които те са играчка. Но изобщо тоя тип хора са положителни, прями, често пъти груби, резки и сурови. У нисшия тип нерядко срещаме жестокост и агресивност.

Енергични, те са способни на упорит труд. Имат критичен и твърде проникателен ум – долавят неща, за които другите често нямат око. Независими и горди, те не обичат да бъдат подвластни, но затова пък драговошно властвуват. Долавящи известни скрити страни на събитията и явленията в живота, чувствителни за контрастите в света, те често чувствуват своето превъзходство над другите и не се боят да го изразят по пътя на иронията и сарказъма. Това им поведение, очевидно отблъсква хората и им навлича тяхното недоброжелателство и дори вражда.

Като говорители те се отличават с внушителна и ярка реч. Затова и въздействуват силно. Тънката им ирония, богатата им фантазия и здравето им аргументирано разсъждаване завладява слушателите. Но често тяхната язвителна на места реч буди у някои хора силни реакции. Те са непримирителни, а предизвикателни. Врагове на старото, отживялото – и в наука, и във философия, и в религия – типове от тази марсова зодия често се отдават на разрушителната марсова стихия и критикуват безпощадно. Това, естествено, предизвиква бурни разисквания, спорове и пререкания.

Бликащи от енергия – знакът Скорпион е свързан с половата дейност – обикновените индивиди, родени под този знак, я пилеят безогледно в дирене на "силни усещания". Но тук лежи и нещастieto им – болестите са неизбежна последица на техния разпуснат живот.

Много химици, хирурзи, зъболекари, биолози – експериментатори, индуктивни философи, парапсихолози и окултисти, скулптори, писатели и поети, а също и механици, техници и занаятчии, които боравят с огън, желязо и остри инструменти, спадат под знака Скорпион. Ясно е общото у тях хора, макар да принадлежат към различни уровни и към различни области на дейност.

* *

Понеже в битието е поставен като основа закона на свободата, всеки е свободен да мисли както иска, но и всеки ще си носи сам последствията на своята мисъл. Ние сме свободни в мисълта си, но ако тя не е в хармония с мировите закони, последствията на тази мисъл ни ограничават.

Из Беседите

СТРЕЛЕЦ

Слънцето преминава през тоя знак от 21/22 ноември до 21/22 декември.

Трети огнен знак.

Дом на планетата *Юпитер* – разпределител на богатата на Провидението. В древната митология го наричат "баща на боговете". Астролозите го считат за най-щастлива планета и го наричат "великия благодетел".

Родените под Стрелец са хора добре сложени. Те имат спортменски вид от типа: атлети на скоростта, пъргавината и ловкостта. Овално, отворено лице, със светъл цвят. Очи обикновено сини, коса тъмно руса, но не много гъста и изобилна. Темперамент *сангвинично-холеричен*.

Хората от типа Стрелец са жизнерадостни, оптимистично настроени натури, с добро и великодушно сърце, способно на съчувствие и милост. Макар и да са склонни към раздражение и гняв, те бързо се успокояват и прощават. Покровителствени, повелителни и свободолюбиви, те не обичат други да им заповядват, да им се налагат и дори да ги покровителстват. Тук често се засяга тяхното честолюбие и суетното им желание да стоят над другите. Те не обичат да тиранизират – и това е характерно за тия великодушни и благородни иначе натури –

но обичат да покровителстват, да упражняват авторитет и власт.

Високо издигнатите хора от типа Стрелец имат религиозно-философски дух. Те мислят широко и често – по вдъхновение. Моралните и етични проблеми стоят на първо място в техните философски размишления. Самите им постъпки са етично мотивирани.

Все пак у тях натури често се констатира една нестабилност, едно колебание и раздвоение – само главата е човешка у Кентавъра, символизиращ тоя знак, а туловището е още животинско. Онова, което у тях е вяра, прозрение и интуиция, трябва да се подложи на опит.

У по-ниско стоящи люде от типа Стрелец, освен тщеславието и импулсивността, често се наблюдава една плиткост в чувствата и постъпките, много често те са чисто външно мотивирани. Добротата и щедростта им ся проява по-скоро на един темперамент, отколкото израз на един изработен добродетелен характер. Но това са тънкости, които само един вещ характеролог може да долови.

“Стрелците” обичат спорта и движението на открито. Това е едно прекрасно средство за закрепване на здравето и за предотвратяване на известни болести, към които те естествено са предразположени (белодробни болести, ревматизъм, ишиас и нервни разстройства).

*

Много болести, много обществени и природни бедствия се дължат на безразборното изсичане на горите и избиване на животните.

КОЗИРОГ

Слънцето минава през тоя знак от 21/22
декември до 21/22 януарий.

Трети земен знак.

Дом на *Сатурн* – планета на системната,
конструктивна, формално-логическа мисъл.

Силите щ действуват концентрационно,
кристализиращо и втвърдяващо. В митологията
Сатурн е познат като бог на времето и съдбата.

Символизира *Правдата* и *Закона* на
*Възмездие*то.

Родените под знака Козирог се отличават със силно развита костна система, което им придава сухощав вид. Имат смугъл цвят на лицето, тъмни очи, с печален и замислен поглед, ръбато чело и черни гладки коси. Изгледът им е почти винаги сериозен, още повече че говорът рядко оживява тяхното лице – те по-вече мълчат и слушат.

Хората от този тип са сериозни, затворени в себе си натури, които не обичат да се бъркат в чужди работи, но още повече не обичат другите да се месят в техните работи. Ако пък обстоятелствата им наложат да се заинтересуват за другите, те правят това или тайно, или по дипломатичен път. Там не им са чужди хитрината и лукавството.

Търпеливи, издръжливи и сдържани, действащи скритом и с голям такт, те постигат накрай своите цели. Техният девиз е “бавно, но сигурно”. Работейки предпазливо и тактично, те рядко се оставят да бъдат изненадани. Не обичат резките промени и революционните похвати. Възгледът им за живота е чисто утилитаристичен – във всичко

те дирят практичната полза.

Имат здрав разсъдък, макар че мисълта е мудна и мъчноподвижна. Стараят се да проникнат по-дълбоко в нещата и да ги овладеят здраво, с оглед на практичното им приложение. Повърхностните познания им са чужди. Лишени от сантименталност, те рядко се водят по симпатии и антипатии. Чувствата им, обаче, са постоянни – и когато са приятелски и когато са неприязнени. Слабо експанзивни, те не ги изявяват навън. И затова изглеждат студени и равнодушни.

Хора на дълга и изпълнителността, с реалистичен поглед за действителността, трезви, самообладани и издръжливи, хитри и дипломатични, те с достойнство могат да заемат известни отговорни постове. Затова измежду типовете, спадащи под Козирога, се срещат добри държавни мъже, висши чиновници, администратори и финансисти, сериозни учени, индустриалци и пр.

ВОДОЛЕЙ

Слънцето минава през този знак от
21/22 януари до 21/22 февруари.

Трети въздушен знак.

Дом на Урана, а според традицията - на
Сатурна.

Уран е планетата на оригиналната, изобретателна и творческа мисъл, която се движи по нови пътища. Енергията ѝ действа внезапно и непредвидено. Тя внася неочаквани и безвъзвратни промени. Планета на висшата мисъл, тя извежда човешкия ум от ограничения свят на сетивата и го издига до сферите на чистия разум и мъдростта.

Родените под знака Водолей имат възвисок ръст, но не са нито много снажни, нито пълни. Имат дори сухощав вид. Цветът на лицето им е повечето пъти светъл – или бял със сангвиничен отенък, или само бял. Чело – високо и отворено, очи – обикновено сини, нос продълговат, уста голяма. Общият им вид – особено у чистия и издигнат духовно тип – е благороден и привлекателен.

Този тип хора са хуманни по естество, толерантни и свободолюбиви. Дори и когато принадлежат към нисшия уровень, те проявяват известна човешина и търпимост. Една слабост имат обаче – че са не дотам устойчиви в своите убеждения, неустойчивост, която у по-слабохарактерни представители на тоя знак, може да се изроди в безпринципност. Умствено са добре одарени. Склонни са към философска мисъл, към психология, към научни занятия в областта на експерименталните науки, а нерядко се занимават и с изкуство. Но тях особено силно ги занимават ония въпроси, които са свързани с новите и слабо изследвани области в науката. Клонят към новото, към онова, което се развива под влияние на окултните схващания за живота. И затова под този знак нерядко се срещат учени, които третират въпроси, намиращи се на междата, що дели официалната наука от окултизма. Метапсихика, характерология, астрология, психология, хуманни и общочовешки проблеми – ето ония области, които най-вече привличат по-високо издигнатите представители, принадлежащи към този знак. Те с ясен и непредубеден поглед търсят истината и са готови да я

направят достойние и на другите. Работят за духовно издигане на човечеството, подбуждани от истинско убеждение и хуманни чувства. Така тези хора дават израз на ония възвишени качества, които лежат в естеството на този духовен знак.

РИБИ

Слънцето минава през Риби от
21/22 февруари до 21/22 март.

Трети *воден* знак.

Дом на *Юпитер*, а според съвременната
Астрология и на *Нептуна* – планетата на
по-тънките душевни сили, които днес се
стремят към проява: интуиция, ясновидство,
психометрия, телепатия.

Символ на *всеобгръщащата Любов*.

Родените под знака Риби, имат изглед на пълни хора, но те не са нито месести и набити, нито пълнокръвни – имат дребна кост и халтави, пълни форми. Рамената им са кръгли, лицето също кръгло с блед цвят и влажни, мечтателни очи – това, което се нарича "риби очи". Темпераментът *нервно-лимфатичен*.

Чувствителни и мекосърдечни натури, способни да се вживяват в чуждите състояния, хората от този тип драговолно се отдават в служение на другите. Закон на техния живот е самопожертвуванието и служба на ближните. Затова много от чистите типове, родени под този знак, напускат светския живот и удоволствията и отиват между страдащите да им помагат. Болници, затвори, квартали на мизерията и нищетата – ето местата, където често ще срещнете на служба, в една или друга форма, този тип люде.

Разбира се, не всички родени под този знак непременно се отдават на такъв род служение. Има измежду тях хора, които принадлежат към разни професии, но всички се отличават с по-голяма или по-малка състрадателност и отзивчивост към човешките неволи.

Много от родените под Риби имат добре развити музикални и поетични дарби. Те са романтични натури, одарени с богата фантазия, която им създава един вътрешен свят, изпълнен с постоянноменящи се образи и видения. Възприемчиви за външните впечатления, и не помалко чутки за внушенията, които изхождат из областта на подсъзнанието, техните състояния постоянно се менят. Ето защо, нерядко, след състояние на душевен подъем и вдъхновение – те изпадат в мрачни настроения и изпитват безпричинна тъга.

Водата, морето и звездното небе им упражняват силно влияние и те обичат да ги съзерцават. Колкото и да е благоприятна за някои от тях обстановката, сред която живеят, не може да се каже, че тия чувствителни натури са изобщо щастливи. Те често изживяват моменти на силен душевен гнет, на най-дълбок песимизъм и меланхолия. Някакъв непонятен страх ги измъчва, който ги кара да дирят самота и уединение. Изобщо, на родените под знака Риби не е съдено да изпъкнат на преден план в живота – те остават в сянка и то не поради липса на дарби и способности, а поради една властна повеля на тяхната съдба да се жертвуват и да служат.

Сърдечни, приветливи и дружелюбни натури, с тиха и скромна обхода, те правят добро впечатление в обществото, още по-вече че винаги се стараят да доставят удоволствие на другите.

Мнозина родени под Риби имат медиумични дарби, а по-напредналите духовно са способни на дълбоки мистични преживявания. Те са може би оня дълбок душевен извор, от който произтича техния алтруизъм и тяхната воля за жертва и служение.*

За да живее и прогресира, човек преди всичко трябва да има предвид общите интереси, защото личните му интереси се включват в общите. Ако всеки лист от дървото почне да мисли само за себе си, той ще изсъхне, защото соковете, които текат по дънера, са общи за всички.

Из Беседите

19. Най-високата истина във Вселената

Календар "Братство" за 1936 година. – Севлиево, Братство, 1935, с. 45-46

Великата основна истина във вселената е онзи дух на безкраен живот и на безкрайна сила, който е в основата на всичко, всичко оживява, който се проявява във всичко и чрез всичко; онова самобитно начало на живота, от което всичко е произлязло и постоянно произлиза. Това е изворът на всеки индивидуален живот, източник на сила, мъдрост, любов и на всички материални неща.

Този дух на безкраен живот и на безкрайна сила, който лежи в основата на всичко, се нарича Бог. Той твори, действа и владее чрез велики и неизменни закони и сили; тези закони са всеобщи и ни заобикалят от всички страни. Всичко в света става по тези закони. Може да се каже, че във вселената не съществува нищо друго освен закони.

Следователно, Бог е този дух на безкраен живот, който изпълва цялата вселена. От него и в него съществуват всички неща, както ап. Павел казва: "в Него живеем, движим се и съществуваме". Той е живот на нашия живот, да, Той е самият наш живот.

Ние сме получили от него своя живот и непрестанно го получаваме. Ние участвуваме в живота на Бога; и макар че като индивидуални духове да се отличаваме от него, тази разлика не е разлика по същност, а разлика по степен. Колкото повече божественото течение се усилва в човека, толкова повече човек е по-близо до Бога и придобива духовни сили. А понеже божествените сили са безгранични, то излиза, че единствените ограничения за човека са тези, които той сам си постави, просто защото не познава себе си.

ЗАБЕЛЕЖКА НА СЪСТАВИТЕЛЯ:

1. "Езикът на Зодиака" от Георги Радев, "Новогодишна молитва" от Олга Славчева и статиите "Воля за доброто", "Най-високата истина във вселената" (написани по идея на Учителя) са поместени в Календар "Братство" за 1936 година, издание на книгоиздателство Братство, гр. Севлиево, на Сава Калименов.

2. "Езикът на Зодиака" е поместен непосредствено след отпечатания календар за 1936 година. Статията е подписана с *З.* ръкописно (с. 20).

3. В календара са представени различни материали на приятели от Изгрева, София. Авторството на Г. Радев се потвърждава и от подписа *З.*, с който той подписва и повечето от статиите си в сп. "Житно зърно".

4. Основното доказателство, че авторството принадлежи на Г. Радев се намира в един каталог "Наши издания" - отпечатан на гърба на корицата на книжката със стихове "Вечната поема" от Айгого (псевдоним на Мария Зафирова), издадена през 1936 г. от книгоиздателство Братство на Сава Калименов. В каталога на издателството, като книжка № 10 е посочен "Езикът на зодиака" с автор Георги Радев, а като книжка № 11 – "Вечната поема" на Айгого. Под списъка с книги е отпечатано – книгоиздателство Братство, Севлиево.

Доказателствата бяха открити по време на съставянето на "Изгревът", том XVIII.

20. Сферата на Марс

Житно зърно, Г. X (1936), кн. 2-3, с. 44-47

Злобата на деня:
Всички съвременни народи
усилено се въоръжават.
(Из ежедневната преса.)

Напоследък телеграфът разпространи из цял свят вестта, че в Япония се извършил опит за преврат, чиято жертва станали няколко души министри. Автори на преврата били група военни измежду младите. В печата се дадоха малко-много сведения за причините на този насилствен акт, разбира се, за причините от политическо естество. Върху тях ние няма да се спираме, защото външната, чисто политическа страна на въпроса в случая не ни интересува. Констатираме само едно събитие, което ни най-малко не ни изненадва, защото не е нещо единично. Събития от подобно естество, и то в по-голям мащаб, като революции, метежи, диктатури, са днес явления твърде чести в политическия живот на народите, претърпял тежки разстройства след световната война. Би могло да се каже дори, че те взеха епидемичен характер. Като оставим настрана политическата страна на тия общи явления, която предимно интересува съвременните хора, ние ще се спрем да ги разгледаме като резултат от действието на известни *космични* сили, които функционират на земята.

За да ги характеризираме с една дума, взета из символичния език на Посветените, ние ще определим тия явления като присъщи на *Марсовата сфера*. Тази дума буди митологични представи и извиква във въображението ни образа на кърваво-червения Марс, който често виждаме да блести на нашето небе. Колкото и дълбоки истини да се

крият в древно-гръцките митове за боговете, един от които е и Марс, колкото и обосновано – от чисто астрологическо гледище – да се именуват тия явления “марсови”, ние засега ще отменим и митовите, и астрологичните факти.

Ще се спрем да разгледаме известни *действителни* явления, които стават тук на земята, и чертаят съдбините на земните люде. Ние обхващаме тия явления в една обща група и ги характеризираме като явления, принадлежащи на *Марсовата сфера*.

Не мислете, че Марс действа само през време на война. Тогава става само едно избухване на Марсовата стихия, която се дължи на едно частично нарушаване на равновесието в силите, при което Марсовата енергия взема изключително надмощие. В мирно време Марсовата сфера е също тъй активна, но тя е уравновесена от действието на други космични сили. Тази сфера обхваща цялата земя. Нейните токове, подобно електричеството, циркулират там, където работят човешките мишци, огънят, желязото, инструмента, машината. С една реч, навред дето има *организирана* човешка дейност за практични цели.

Най-мощните марсови организации на земята, това са армиите. Влезте в една казарма и веднага ще схванете в какво седи особеността на марсовия дух. Зданията – прости, еднообразни, без украса, “униформени”. Преобладава изключително правата линия – отсечките, острите ъгли, елементарната симетрия. Чистота и ред, но сурови и студени. Вътре – в помещенията, дето живеят войниците, проста обстановка, еднообразни сиви легла, наредени в прави редици. Украса – никаква. Очевидно, казармата не е място за удоволствия и естетични наслади. Тук се цени само полезното, необходимото. Всичко друго се смята за излишен лукс. Животът в казармата е същият – суров, еднообразен, спартански, пълен с напрежения, не толкова умствени, колкото мускулни. Подчинен на една сурова, “желязна” дисциплина, която действа с неумолимостта на механизъм, той е предназначен да кали преди всичкото волята, издръжливостта, борческата сила, бойната сръчност, безстрашието, твърдото превъзможване на всички пречки, от какъвто и характер да са те. Тук няма лични воли. Има една единна воля, която се предава по строг иерархичен път, чрез най-стегнатия и кратък словесен израз – заповедта. Отговор на *заповедта*, това е *послушанието*, така безпрекословно и безусловно, каквато е заповедта. Послушанието – това е първа добродетел на войника. Каквато и да е заповедта – умна или глупава, той е длъжен да се подчинява безпрекословно. Най-малкият бунт нарушава дисциплината. Тук се крие една от най-непонятните и най-неприятни особености на военщината. Всъщност, обаче, когато у един индивид действа марсовата енергия в своята първична чистота, той носи в себе си всичките нейни добродетели – самообладание, смелост, дисциплина, повелителна мощ. Той знае да заповядва. Защото не всички хора умеят и имат правото да заповядват. Той знае, обаче, и да се покорява на една по-висока воля. В съвременните армии, които не са вече отбор марсови типове, както е било в първите исторически времена, когато са се оформявали спонтанно племената, попадат много хора, които не са родени нито да заповядват, нито да се подчиняват. И тогава имаме нарушение на оня основен закон, по който се предава енергията в марсовата сфера от

центъра към периферията, и който може да се изрази в думите: заповед – подчинение.

Така се е създавала онази началническа психика във военщината, изразявана често чрез думите: "Молчатъ, не рассуждайтъ. Начальство лучше знает и больше может!"

Изтъквам тия всеобщо познати черти на казармения живот, за да извикам у читателя известни живи образи, чрез които да схване действието на силите в Марсовата сфера. Марсовата сфера, с една реч, е *сфера на енергията, която се стреми да се разпространи навън и да преустрои, организира и подгрепи механически околния свят*. Тук действа *личната воля*, която често влиза в борба, от една страна с личните воли на другите, които имат противоположни стремежи, а от друга – с колективната воля на Природата, която марсовите натури искат да покорят, да подчинят по един често пъти брутален начин. Когато волята на един марсианец намери отзив в стремежите на околните, тя ги организира по посока на силовите линии, които тя създава и ги обединява за една обща акция. Така се създават социални движения, така се организират революционни акции, така се налагат диктатури, така се организират и всички предприятия от практично естество. Изобщо там, където има механична организация на индивиди, в която се налага подчинение, желязна дисциплина, точност, изпълнителност – там действа Марс. Грамадните индустриални предприятия на наши дни, в които са впрегнати мишците на хората и машините – като организации – попадат в Марсовата сфера. Фабрики, заводи, рудници, мини и особено заводите, в които се произвеждат оръжия, разните петролни и други тръстове – като физически организации – принадлежат пък към същата сфера. Железнопътните мрежи във всички страни – това са мрежи, по които текат токовете на марсовата енергия. Цялата земя днес, в която царува желязото, машината, чукът и ножът, е проникната дълбоко от енергиите на марсовата сфера. И сигурно не е проста случайност факта, че земята, като планета, се намира между Венера, от една страна, и Марс – от друга. Два полюса, между които протича днес астралният живот на земята.

Активна дейност, изпълнена с напрежение, със сурови и безпощадни борби, с непрекъснато стълкновение на страсти, с безогледния стремеж да се покори околната среда за лични цели – това е сферата на Марс. Съграждането с широк замах, както при индустриалните предприятия, но и разрушенията с широк замах, както при войни, революции и метежи, когато се унищожават резултатите от труда на ред поколения, градили със същата марсова енергия, с която днешните поколения безмилостно рушат – това са функции все на Марсовата сфера.

Очевидно, тя е поляризирана: от една страна енергия, която съгражда, организира за механична дейност, подвизава се и се бори с трудните условия, за да осигури по-сносен живот на цели поколения, а от друга – енергия, която руши, разстройва, сее гибел и смърт, страх и ужас, съсипвайки материалните блага и културните ценности на ред поколения.

Красив е Марс, който действа у хероя, у бореца за правда и свобода, у рицаря, у човека, който се жертвува за една благородна кауза, който полага живота си, за да подобри живота на другите, с една

реч, у човека, у когото гори свещеният огън на жертвата – *Агнецът Божи*.

И колко е съдържателен астрологичният символ на Агнеца Божи – *Слънцето*, което влиза в деня на пролетното равноденствие в Овена – огнения знак на Марса, за да се извърши свещената мистерия на жертвата.

Марс, без *Слънцето* – неговият цар, и без *Юпитер* – свещеникът на слънчевата воля, който му *вдъхва волята и вярата* да се бори за възтържествуване на Истината и Правдата, е една необуздана, стихийна сила, която руши и пояжда като огън.

И наистина, страшен е Марс на Скорпиона – знака на смъртта. В Евангелието той е символизиран чрез Юда, който предава Христа на смърт чрез разпятие. Дълбоки символи, каквито са и образите на Марта и Мария, двете сестри на Лазара. Активната, неспокойна, сприхава, недоволна от живота, но иначе трудолюбива, обичаща ред и порядък Марта – това е Марс. Съзеркателната, спокойна, тиха и нежна Мария – това е Венера. Двете планети, между които минава орбитата на земята!

Не мога да се спирам повече в този бегъл очерк върху Марсовата сфера. Но едно ще подчертая: съвременното човечество, след кризата, която преживя в *Юпитеровата сфера*, сиреч сферата на правовия държавен ред, на демократичния и парламентарен строй, на гражданската и политическа свобода – с допускането на европейската война допусна и един *пробив* на Юпитеровата сфера, вследствие на което се получи един поврат назад към Марсовата сфера – диктатури, агресивен национализъм и всепоглъщащ милитаризъм, в който се проявява волята за власт на тъмния Марс, чиито крепости са в оръжейните заводи.

Нека *Слънцето* – основният закон, установеният държавен строй, със или без физически център и *Юпитер* – политическата воля на народа, изразена в неговите държавници-промислители, не оставят Марс да вилнее необуздано. Иначе, ще дойде хаоса на разрушението, в който ще рухнат ценностите на цялата съвременна култура.

2.

21. Сфера на Сатурна

Житно зърно, Г. Х (1936), кн. 4-5, с. 88-94

Има един анекдот за Диогена, прочутия кинически философ на древна Елада, че като видял веднъж един млад овчар да пие вода направо от извора, черпейки просто с шепя, тутакси захвърлил кратунката, с която пиел вода дотогава.

Да бе минал по туй време покрай Диогена някой учен, естественик да речем, и то в съвременен стил – натоварен с разни научни пособия, инструменти, бележници – с цел да изследва всевъзможните микроорганизми, що се въдят във водите на този извор или в околните води, сигурно би останал учуден, както от вида на философа, така и от постъпката му.

Да седиш по цял ден пред една бъчва да се печеш на слънце и да размишляваш кой знае за какво, когато природата с всичките си богатства е широко разкрита пред твоя любознателен взор, да живееш

не в хубава, удобна къща, а в някаква бъчва, па да изхвърлиш на туй отгоре и своята единствена, макар и първобитна съдина, това е просто "цинично"!

Но ако този учен би се запретнал да бърка в извора, за да вади разни животинки или водорасли, сигурно би чул безцеремонните думи на Диогена: "Я не ми мъти извора! Като не можеш да правиш извори, поне не ги мъти".

Позволявам си да мисля, че Диоген би казал така на нашия естественик, като имам предвид, какво бил рекъл според легендата на Александра Македонски, който отишъл при него за разговор. Спомнете си, нали, че кога на разделяне прочутият завоевател попитал Диогена, що да му подари, последният просто му направил знак с ръка да се махне отпред лицето му, за да му не затуля слънцето, казвайки: "Не ми отнемай поне онова, което не можеш да ми дадеш!".

Нека си представим сега, че покрай Диогена минеше не някой съвременен учен – защото това би било за някои умове непоносим анахронизъм – а някоя гръцка девойка, съвременница на тоя своего рода философстващ отшелник, хубава като Венера. Дори, ако си позволим да мислим с митологичните представи и понятия на древните елини, можем преспокойно да допуснем, че това е било самата Венера, която е отивала на среща с някой простосмъртен, но красив момък, например с някой от тогавашните победители на Олимпийските игри. Защото позната е слабостта на Венера към Марса, а следователно и към неговите земни чеда.

Сигурно и сам Диоген, който – като философ – е гледал съвсем иначе на митовите за боговете, би веднага разпознал в тази очарователна девойка богинята Венера. Защото, пак като философ, той знае, че тя има многобройни възплъщения на земята.

Както и да е, но да кажем, че тази двойка – "Венера" и "Марс" – видеше този странен старец да хвърля своята кратунка, за да пие вода с шепата си направо от извора. Може би самото пиене из шепи, колкото и простолюдно да изглежда, не би отблъснало щастливата двойка, но при едно условие: ако "Венера" пие вода от шепите на "Марса" и Марс – от розовите шепи на Венера. Ала друго би отвърнало от Диогена тия красиви юноши, в сърцата на които е цъфтяла пролет – суровият му отшелнишки вид, нерадостната самота, в която е живял и – бъчвата.

Не, те не могат да живеят така самотно, като пустинници, и при това – в бъчви!

Но докато младата двойка, хваната под ръка, отвръща насмешлив поглед от Диогена, който си седи кротко пред бъчвата и се прави че мижи, ето – затрещава автомобил. На автомобила – сам Юпитер, придружен от Меркурия – неговия небесен секретар, придържащ на коленете си своята портативна пишеща машина.

"Е, ще възкликнат някои, но това е вече непростителна игра на фантазията! Какви ти автомобили по времето на Диогена, какви ти Юпитеровци, които се возят на автомобил, какви ти Меркуриевци, които работят на пишеща машина!"

Но вместо да се възмущават тия добри люде, които се движат все още с волска кола във времето на аероплана, на радиото и на киното, нека се вгледат по-добре в лицата на всички тия люде. Те ще видят с учудване, че всъщност тук няма никакъв Диоген, ами един съвременен

привърженик на природосъобразния живот, който прави водни и слънчеви бани по метода на Луи Куне. При това няма никаква бъчва, ами една проста колиба – нещо като дървена барака, която била много по-хигиенична, според този краен вегетарианец и въздържател, отколкото кой да е апартамент в някоя съвременна кооперация. Като се озърне наоколо, ще съгледа зад колибата малка зеленчукова и овощна градина, която този човек сам обработва. Оказва се, дори, при по-точно осведомяване, че той е суровоядец и едва ли не нудист – т.е. голишар.

А двойката? Сами вижте! Момата е една съвременна госпожица, кандидатка за "мис" не знам що, с фризирани коси, притиснати от баретка във вид на каскет, с ярко начервени устни, с лице излеко напудрено с матова пудра, облечена в проста, но изящна спортна рокля. А момъкът? – Един кавалерийски офицер, един от героите на конните състезания, който минава за голям прелъстител на жените. И затова бащата на девойката – виден фабрикант, почетен председател на някакъв филантропичен клуб по подобие на Ротари-клуб, виден член на една от десните, умерени партии, аспириращ дори за министър – така тревожно догонва дъщеря си с автомобил. Той има сведения от своя всезнаещ секретар, който навсякъде го придружава по американски маниер в неговите предприятия и сделки, че дъщеря му се е увлякла по този млад, вятърничав офицер, за който всички знаят, че е лекомислен прелъстител. А баща ѝ има вече за нея сериозни кандидати за женитба!

Как се разправя той с дъщеря си, ние не знаем, защото Диоген, ядосан от праха, вдигнат от автомобила, се прибира в бъчвата си.

За да допълня сведенията си за този Диоген, ще трябва да кажа, че един журналист, след многократни опити, успял най-сетне да го интервюира. В това си интервю, Диоген казал, че се оттеглил далеч от града и се прибрал да живее в бъчвата, след като дълго време търсил по сред бял ден, със запален фенер в ръка, да намери *човек* – и най-сетне действително го намерил. Журналистът забелязва, че под "човек" Диоген подразбирал учението за природосъобразния живот.

Образът на Диогена – човек, загърнат в плащ, ходещ с фенер в ръка посред бял ден, странно напомня една от картите на Таро – отшелник, загърнат в тъмен плащ, уловил в едната си ръка чепата тояга със седем колана, а в другата държа фенер скрит под плаща.

Отшелникът – това е най-висшият тип, който кристализира в сферата на Сатурна.

А най-високият тип на отшелник и пророк, по свидетелството на Христа, е Йоан Кръстител, наречен Предтеча.

"Що излязохте да видите в пустинята?" се обръща великият Учител към народа. Тръст ли от вятъра разлюлявана, или човек облечен в скъпи дрехи? Ето, онези които носят разкошни дрехи и живеят в сред наслади, живеят в царските дворци".

"Но що излязохте да видите? Пророк ли? Да, казвам ви, и нещо повече от пророк. Защото, истина ви казвам, *между родените от жена няма по-голям от Йоана. Ала и най-малкият в Царството Божие е по-голям от него*".

Ето го в пустинята великият пророк, облечен в камилска кожа, препасан с ремък, бос. Той се храни с акриди и див мед. Гласът му, строг, суров и повелителен, зове: "Оправете пътя Господен, прави правите пътеките му!". Той звучи безпощадно в ушите на ония, които –

покаяни – идват да се кръстят при него във водите на Йордан.

"Рожби ехидни, кой ви научи да бягате от божия гняв? Покажете плодове достойни за покаяние, защото секирата е вече при подножието на дърветата: всяко дърво, което не ражда добър плод, ще бъде отсечено и хвърлено в огъня".

През Йоановото кръщение във "водите на Йордан" минават в края на краищата всички хора, които са "родени от жена". В пустинята завършва пътя на всички земни люде, които са опитали земния живот във всичките му перипетии. Пустинята – това е чистилището на Сатурна, онази планета от слънчевата система, която включва в орбитата си орбитите на всички други планети и представя последната граница на "планетния мир". Там е седалището на "страшния съд". Психологически, Сатурн представя *философското съмнение и отрицание* – на всичко преходно, на всичко илюзорно, което човек е опитал в останалите планетни сфери – сфери на живота – Меркурий, Венера, Марс, Юпитер.

След като човек се разочарова от стремежа да познае и опита материалния свят, за да го използва за лични изгоди; след като се разочарова от любовта между мъжа и жената, от семейство, дом, деца, от груби удоволствия и мимолетни наслади; след като се разочарова от своя стремеж да овладее света, да го организира механически и да го покори под властта на своята марсова воля; след като се разочарова от богатството и разкоша, от почестите, от политическата власт, от право, религия, етични системи, условен морал; след като се разочарова, че може да оправи света чрез правото, религията, морала и външната филантропия, човек идва до философското усъмняване във всичко, което дотогава е било смислено за него. У него се заражда стремеж да се отдели от света, да се прибере в себе си, да направи една основна преоценка на всичко и да подири негли нов смисъл в живота.

В това душевно състояние, пред съзерцаващия поглед на най-висшия тип в Сатурновата сфера – отшелника, аскета, философа минават пътищата на съдбата на хората от всички категории в света, от всички сфери на живота, и той в пророчески взор вижда техния фатален завършек. Вижда го, защото е опитал. И в този висш тип се заражда пророческият патос на великия Предтеча.

В по-ниските си степени Йоановски тип се проявява в лицето на философа – стоик. Тук се явява идеята за редуциране на живота до най-простото, най-потребното, най-необходимото – онова, без което физическият живот е невъзможен. Диоген представя един от най-завършените образи на тази тенденция в Сатурновата сфера.

Аз не мога да се спирам на разните вариации, в които се явява този тип, като се почне от най-високия му израз, символизиран в образа на Йоана Кръстителя и се стигне до най-ниските му степени, които срещаме в лицето на разни фанатизирани въздържатели и привърженици на така наречения "природосъобразен живот".

У всички има едно основно душевно състояние – разочарование от земния живот с всичките му измами, безпощадна критика на целия човешки мироглед и възвръщане към един по-прост, по-трезв, по-чист, по-смислен живот, в по-близък досег с природата. Дали при това тази критика на съвременния мироглед ще прозвучи с пророческия патос на един Толстой, дали ще се изрази в едно философско примирение и мълчаливо отдръпване в себе си или ще се редуцира във фанатичното

следване на един опростен режим на хранене и живеене – това зависи от онази степен на духовно развитие, на която се намира дадения индивид.

Всички тия стремежи, обаче, като се почне от ония, които се раждат по най-високите философско-етични върхове на човешкото съзнание и се стигне до долините на живота около тялото и стомаха – са родени все в сферата на Сатурна.

А тази сфера обгръща всички области на живота, тя го прониква така, както съдбата. Навсякъде, където се проявява закона на необходимостта с фаталната му неумолимост, навсякъде, където има ограничения, лишения, оскъдица, мизерия, където човек го връхлита онова, което се нарича "удари на съдбата", навсякъде, където има съмнения, разочарования, безверие, песимизъм, там е Сатурн. Със своята безпощадна ръка той покосява всичко. Но в много от плодовете, които той е обрулил, хората виждат, че се е таял червей. Сатурн е горчивата утайка в дъното на всяка чаша на удоволствие и наслада, която човек изпива.

Макар че аз се позовах на образи из древността като този на Диогена и Йоана Кръстителя, за да извикам известни асоциации и да съкратя по тоя начин едно дълго и схематично описание на Сатурновата сфера, бих могъл, обаче, да насоча вниманието на читателя към по-съвременни образи и явления. Който иска да види философстващия Сатурн, да схване инструментите на неговата мисъл, да погледне през неговото "око", нека прочете например *"Залезът на Запада"* от Шпенглера. Само един зрял син на Сатурна, който има око за целия оня органически цикъл на развой, през който преминава всичко в живота – от най-дребния растителен организъм до сложния организъм на една култура, може да дойде до такива пророчески прозрения за съдбините на човечеството, до които идва този философ. Ще припомня само бегло, каква роля играят във философията на Шпенглера идеята за "хронологическото време" и "съдбата" – две типични идеи свързани с древния бог на времето и съдбата – Хроноса, гръцкото име на Сатурна.

Който пък иска да схване, как се проявява сатурновия дух в областта на обществения живот, религията и морала, нека чете *Толстой*. Със своята безпощадна критика на всички "суеверия" и "заблуди", със своя акт на самоотричане от всичко, в което дотогава е живял, почти винаги в дъното на душата си терзан от червея на съмнението, със своята искрена изповед, сиреч неговото публично покаяние и кръщение във "водите на Йордан", със своята проповед за прост, трудов и природосъобразен живот, със своето решително ориентиране към учението на Христа, Толстой от всички най-ярко представя в наши дни духа на древния Предтеча.

И може да се каже, че не само учението на този велик славянин, но и всички учения за ненасилието, всички учения за прост, нравствен, трезв, природосъобразен живот се развиват под знака на Предтечата.

Ала трагизмът на всички предтечи е този, че те водят само до пустинята на очищението. Големи са предтечите, най-големи измежду "родените от жена", ала по-малки от "най-малките в Царството Божие". Затова сам Йоан, узнал за Христа, пратеник от Царството Божие, казва: "Той трябва да расте, а аз да се смалявам".

Разбира се, всичко това трябва да се преживее като вътрешни състояния, да се опита в неговите дълбочини, за да се открие психологичния му смисъл.

Аз правя само намеци, давам указания, прокарвам тук-там съединителни линии между лица, събития, явления, за да подпомогна мисълта за един по-широк синтез. Очевидно, това са само малки сечения в сферата на Сатурна, които разкриват бегли образи и състояния.

Накрай, ще дам едно схематично описание на сатурновия тип, в неговите крайни изражения като висш и низш сатурнов тип.

Студеният и сух Сатурн, антитеза на пълното с живот и сила Слънце, носи умората, затвореността и автоматизма на старческия живот. Топлината на живота сякаш изчезва под зимния му дъх. Вместо живите цветя, които се разпукват пролетес, тук имаме кристалните цветя, които се явяват зимно време по прозорците. Наистина, и те имат своята своеобразна красота, но са мъртви. Кристализационният процес в минералното царство е сатурнов процес, а има го и в мисълта.

Висшият сатурнов тип мисли бавно, съсредоточено, строго, стремейки се да затвори своята мисъл в кристални форми. Ако е философ, неговата мисъл излиза винаги от строго определени основоположения, върху които изгражда своята система. Характерна е тази *систематична конструктивност* на сатурновия тип мислител.

Мълчалив, сериозен, затворен в себе си, несъобщителен, той обмисля дълбоко, дълго и зряло нещата. И преди да ги изрази в една затворена форма, той не приказва.

Сатурновият тип обича самотата и уединението. Този стремеж към уединен, сериозен, трезв, интелектуално обогатен живот, избива често към аскетизъм.

Сатурновият тип от висш разред е човек на правдата. Той е съвестен до педантизъм. Строг, правдив и безпощаден към себе си, той е такъв и към другите. И затова често пъти ни изглежда суров и безмилостен.

Враг на всяка експанзивност — душевна и физическа — Сатурн е пестелив, икономичен, дори скържав. Широтата, жестът, щедростта му са чужди. Те дори му се виждат като израз на тщеславие. Сам той клони към прост живот, към подвижничество сред несгоди и лишения и затова иска да даде на хората не готови блага, а воля за подвижничество, себепревъзможване и дисциплина.

„Учениците Йоанови постят и се молят“, защо при тях не е „женихът“ — Слънцето на Живота, идейният център на оня живот, който настъпва след пустинята, след излизане от сферата на Сатурна и неговите пръстени.

У низшия сатурнов тип строгата, дълбока, съвестна мисъл се превръща в хитра пресметливост. Стремежът към опростяване и освобождаване от всичко лишно се превръща в едно скъперническо пестене и лишаване дори от най-необходимото.

Студен егоизъм, лукавство, хитрина, скържавост, жестокосърдие и студено равнодушие към хората, подмолност в преследване на своите кроежи правят низшия тип на Сатурна подобен на паяка. Пазете се от тоя тип — той плете тайно своите мрежи и търпеливо чака да паднат жертвите му в тях.

За да завърша, ще уподобя Сатурновата сфера на коравата костилка, която обвива плода. Тя пази резултата от целия оня органически цикъл на развитие, който е минало растението, за да даде семе. В това семе се крие резултата и от пролетния цъфтеж, и от връзването на плода, и от неговото узряване. Венчетата на цветовете са окапали, листата – също. Дъждове, ветрове, бури са отминали. Дървото стърчи голо на зимния студ, но плодовете му, семената са в хамбара на Сатурна.

Влезеш ли в сферата на Сатурна, знай, че ти ще останеш само със семената, корави, сухи, безжизнени отвън, но криещи вътре скъпоценната ядка. Не съжалявай за пролетния разцвет, за тихите дъждове, за слънчевите празници. Лишното от тях е окапало – ценното е затворено в семето.

И както семето чака пролетното слънце, за да поникне и се развие, така и човекът-семе в Сатурновата сфера – прост, гол, тъжен като костилка отвън и така корав като нея, чака великия пратеник Божи да го докосне с лъчите си, да го кръсти с "дух и огън", за да влезе в един нов, по-висок цикъл на развой.

2.

22. Сфера на Юпитера

Житно зърно, Г. XI (1937), кн. 7-8, с. 194-197

Ако живеехме в библейски времена и исках да ви покажа един хубав Юпитеров тип, бих ви завел при Авраама. Макар да не сме ангели, като троицата пътници, които са се отбили да му гостуват при Мамвриевите дъбове, той и нас би приел радушно и би ни богато угостил. За няколко часа поне ние бихме се чувствували прекрасно разположени всред тази патриархална обстановка, всред охолното благополучие, в което Авраам е живял. Защото Авраам, като Юпитерово чедо, е бил успешен, благополучен човек. "Господ беше благословил Авраама във всичко", се казва за него в хубавия библейски разказ, в който се повествува живота на израилския патриарх, призван да стане "отец на вярващите". Прочетете този разказ, за да видите безпримерната вяра на Авраама – основен двигател на Юпитеровата сфера – неговото благородство, неговата честност и справедливост, неговия съобразителен ум, неговото великодушие и щедрост, неговото миролюбие, за да видите ония черти, които правят от положителния Юпитеров тип оня обществен индивид, който обладава най-пълна и най-всестранна *социална приспособимост*. Само по дълбоко символичния разказ за Авраама би могла да се проучи Юпитеровата сфера с всичките ѝ типични функции. И тогава би станало ясно, как "Юпитер" означава оня културен стадий от живота, в който хората излизат от чергарския живот, от постоянните борби, за да се насочат към "обетованата земя", където цари един напълно йерархизиран социален строй, с неговия религиозен култ, с неговия правов ред, с неговите законно-установени политически и обществени учреждения. Ала да оставим на мира библейския патриарх, защото животът му е толкова далечен, че звучи като мит. Няма да се спираме и при друга една още по-древна, ала типична библейска фигура – Йов. Защото след един Юпитеровски охолен и благополучен живот, щедро обсипан с всички блага на живота, той

попада под ударите на Сатурна, и съдбата му взема трагичен обрат. Няма да се спираме на историята на Йова, развиваща се в оная плоскост, дето се секат сферите на Юпитера и Сатурна; макар Йов като тип и като съдба в живота да е вечен.

Ако, напускайки легендарните библейски времена, бихме се пренесли в историческите времена, например във времето на Римската империя, то ние бихме посочили като историчен образец на Юпитеров тип римския патриций. Изобщо, целият древен Рим се намира под знака на Юпитера. Не случайно Зевс-Юпитер става главно божество в римския пантеон, а Юпитеровият култ – държавна религия. Само един Рим можеше да създаде римското право. А не забравяйте, че правната функция е една от основните функции на Юпитеровата сфера. Аз само бегло посочвам на тази връзка между Рим и Юпитеровата сфера. Не че животът на римския народ се е движел изключително в тази сфера, защото в нея са се пресичали всички "планетни сфери". Но тя, във всеки случай, е основната и придава характерните черти на древно-римската империя, нейният основен стил, от гледище на историческата физиогномика. С това искам да подчертая, че космичната формула на зодиака ни дава един сигурен ключ за разбиране историческото битие на един народ, на една култура.

Ала да напуснем и Рим, и историческата действителност и да навлезем в света на литературното творчество. Ще ви припомня един-два образа от "Клетниците" на Виктор Юго. (У последния "юпитеровският психологичен комплекс" е силно развит. Затова той е намерил такава ярка проекция в неговото литературно дело. Някои от героите на неговите романи, рожби на неговата художествена фантазия, са наистина типични юпитерови типове). Спомнете си абат Мериел – тип на истински духовник: една от зрелите рожби на Юпитеровата сфера. Със своята доброта, със своето човеколюбие и щедрост, със своето милосърдие, напомнящо това на милостивия самарянин, той обузда инстинктивната природа на Жан Валжана и пробуди у него латентната Юпитерова природа, която достигна отпосле такъв разцвет у героя на "Клетниците". Жан Валжан заслужава да се разгледа и затова, защото Виктор Юго, съвсем несъзнателно, може би, верен, обаче, на своята художествена интуиция, е дал една хубава картина на еволюцията на един Юпитеров тип, който постепенно се диференцира в сферата на елементарните жизнени нагони. При това, той е докоснал, пак несъзнателно може би, една от най-високите точки в психологичната проблематика на Юпитеровия тип – именно в развързката на Жан Валжановата любов към Козета, при залаз на неговия живот. Изобщо "Клетниците", въпреки своите недостатъци като художествено произведение, присъщи впрочем на романтизма, може да се разгледа като едно типично произведение на латинския гений, защото в него латинската раса, в лицето на един свой виден представител, показва най-високата точка, до която се издига в своето морално схващане за живота. В него може дори да се проследи психологичната линия, която води от Рим до Париж. В известна смисъл на думата "Клетниците" е така характерен за френския гений, както Гьотевият Фауст за немците и "Воина и мир" за славянския руски народ.

Колкото и да са интересни, обаче, тия въпроси, ние ще напуснем и литературата, богата с художествени възплъщания на Юпитерови типове и ще се спрем на някой съвременен натурален Юпитерианец – такъв,

който можем да срещнем навсякъде в живота.

Е добре, представете си, че сте на угощение, да речем в собствения дом на някой виден индустриалец. Цялата къща е ярко осветена – очевидно тук не се пести електричеството. Къщата е в съвременен стил, има всички модерни удобства, защото юпитерианецът обича всичко да му е удобно, широко, охолно. Може мебелировката да не е така художествено издържана в стил, както в къщата, да речем, на един слънчев тип, но тя е все пак разкошно мебелирана с най-скъпото, което има на пазаря. Важното е, че навсякъде се чувствава комфорт. Картините, които висят по стените – всред които личат на челно място портретите на домакина и домакинята – са все от видни художници. Юпитерианецът обича да бъде меценат. Той щедро откупва картини от художествените изложби, особено ако се всеобщо харесват. Често изборът му се ръководи от някой познат художник, чието авторитетно мнение той уважава. Юпитерианецът, изобщо, цени и уважава всичко авторитетно. Може в къщата му да видите и два, и три портрета, особено на жена му. Не се учудвайте – в меценатските си жестове, той е поръчал портрети при няколко художници, които често ще срещнете да се навъртат в дома му, особено при угощения и приеми. Юпитер обича да покровителства.

Всред пистрата смесица от гости, вие веднага различавате домакина. Добродушно усмихнат, той топло се ръкува с новодошлите и покровителствено ги кани. На ръст е среден. Доста пълен, дори корпулентен. Както се казва, охранен човек. Костите и мускулите на тялото му не личат под неговите меса. Главата му е заоблена, горната част от веждите до коренната част, е доволно висока. Очите му се усмихват добродушно. Усмивката му така се е разляла по лицето, че още по-разширява доволно широкия му, средна големина нос, и разтваря дебеличките му, месести устни, които, вижда се, обичат да си вкусват и да мляскат. Брадата му, изобщо долната част на лицето, е доста широка и голяма. Челната зона на лицето имат значително надмощие. Лицето му, макар охранено и заоблено, може да се затвори в един правоъгълник.

Чувствава се, че домакинът е приятно разположен в тази охолна, богата обстановка, всред толкова гости. Обърнете внимание на костюма му – той е съвсем нов, хубаво, грижливо съшит от виден шивач, но е някак широчък. Защото домакинът е доста пълничък. В момента той е разкопчан дори, та се вижда по-добре неговата нова връзка от тежка коприна. За "линия", за фино изящество и дума не може да става. Просто и чисто добре ушит, нов костюм.

Вечерята започва. Трапеза буквално пишна. Вижте домакина! Той целият се е отдал на свещенодействие. Яде, мляска, усмихнато подканя – има нещо заразително, което се предава по симпатия и на другите, когато Юпитерианецът подканя! Тия люде не само обичат добре, сито да си похапнат и попийнат, но често страдат от прекалено чревоугодие. Там е слабата им страна. Оттам и тяхното затлъстяване, техния "буржоазен", "чорбаджийски" вид, тяхната тежка, важна походка.

Това е така, защото биологичната основа, върху която израства и се съгражда юпитеровият тип, е инстинктът за хранене. От този инстинкт произтича у юпитеровия тип инстинкта за придобиване на материални блага, за забогатяване. У юпитерианците любостежанието е обикновено силно развито. То е, което определя и чисто положителното, конкретно,

практично направление на техния ум, на тяхната склонност към стопанска дейност. Тоя тип люди се интересуват най-вече от производството и обмяната на материални блага, и то в широк мащаб. Благодарение на своя развит, уравновесен ум, на своя вроден усет за материалните ценности и обществената стойност на индивидите, благодарение на своите организационни способности, на своята умереност, тактичност и примирителност, те са в състояние да развият широки и едри предприятия. За всичко, което има отношение към сделките, към практичната, чисто стопанска дейност, техният ум се ориентира необикновено бързо. Особено лесно схваща общите линии, широките планове в тяхната цялост. Подробностите юпитерианецът предоставя на непосредствените изпълнители, на чиновниците в предприятието.

Благодарение на своя *лимфатично-сангвиничен* темперамент, който му придава от една страна спокойствие, умереност и хладнокръвие, а от друга – експанзивност, общителност, веселие и оптимизъм; благодарение на своята завидна интелигентност, способна да обхване в общи линии всички прояви на обществения живот; благодарение на своята толерантност и покровителствена, бащинска благосклонност, намираща такъв ярък израз в цялата му юпитеровска външност; благодарение на своята превъзходна приспособимост към социалния живот, с всичките му законни институти, към всички режими на "законността и реда"; благодарение на широките си връзки с управници, с влиятелни, авторитетни лица; благодарение, най-сетне, на своята любов към високи постове, към богатство, почести, титли и награди, Юпитеровият тип във всички случаи се явява най-желан председател – като се почне от председател на република и се свърши с председател на някое бакалско сдружение.

На младини Юпитерианците са добри спортисти. Но в зрялата си възраст те се "обуржоазяват", стават по-тежки, по-мъчноподвижни. Вместо всред природата, обичат да ходят по клубове, по кафенета и ресторанти или на гуляи, с автомобил, до някой ближен добре уреден курорт, където има добри ресторанти. Всред юпитерианците, различно одарени, ще срещнете търговци на едро, индустриалци, директори на големи стопански предприятия, крупни финансисти, капиталисти и пр. Стремещи се към видни постове, те почти винаги заемат най-високите административни длъжности. Ще ги срещнете като началници из учрежденията, като директори на банки, шефове на бюра, ще ги срещнете като съдии, като големи държавни сановници. Най-богато одарените измежду тях са финансови или стопанско-политически гении.

Западно-европейската култура, с нейните големи демокрации, в които се шири капитализмът, икономическия либерализъм, колониалният империализъм, се разви в сферата на Юпитера. Днес в тази сфера, поради настъпилите крайности и аномалии в нея, стана известен пробив, развиха се известни борби, които се изразяват в едно стълкновение между "капитала и труда", вследствие на което Юпитеровият строй преживява криза. Ала това е признак, че настъпва едно разширение в общо-човешкото съзнание, от самосъзнателното, на което най-висок израз се явява Юпитер, към свръхсъзнателното. От затворените, макар и добре организирани системи, човечеството ще премине към единението, в което ще има не затворени системи, а свободни колективни движения.

2.

23. Сфера на Меркурия

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 7-8, с. 186-190

Ако ви се случи да влезете в някое добре уредено търговско заведение, да речем в някое стено-дактило и литопечатно заведение, първото нещо, което ще поразии слуха ви, то е тракането на пишешите машини. Това не е тежкия бумтеж на някоя стара печатарска машина, нито острият, резлив шум на машините в някоя дърводелска фабрика, а тракане – леко, пъргаво, ловко, с едва доловими приливи и отливи в бързината, прекъсвано навремени от кратки паузи. Наистина, туй тракане не прилича на бумтежа на грамадните, тежки машини, от които на непривикналия му гръмва главата, ала слушаш ли го дълго време, ще изпиташ същото нервно раздразнение, каквото изпитваш, когато слушаш нескончаемото брътвене на някой бърбивец, който спира своя брътвеж, колкото да си поеме дъх. Това почти равномерно тракане е безсловесния говор на една машина, която ще да е изобретена от Меркурия – отдавна знайния от митологията бог на речта и на писмото. Пишешата машина – подобно телеграфа – е “меркурианка”. Тя е дело негли на изобретателния гений на Меркурия, който, в нашата епоха на машината, е смогнал чрез дактилографията да машинизира писането – една от най-типичните функции в сферата на Меркурия – за да бъде то в съгласие със стила на времето. Меркурий, впрочем, е неподражаем в своята приспособимост към условията на живота. При това, той обладава рядък изобретателски дар – нещо, което е майсторски изтъкнато във великолепия мит, който са ни завещали древните гърци. Спомнете си, как той успява, благодарение на дивния музикален инструмент – лирата, изобретена от него, да укроти благородния гняв и възмущение на Аполона. Божественият музикант, воден от своята интуиция, от своята тънка способност да отгадва, пристига разгневен при Меркурия, който не преди много време му бил задигнал цяло стадо най-отбрани крави. Той връхлита с укори хванатия на тясно Меркурия, но последният не е глупак като Марса да се бие – че и без това престъплението му е вече открито. Той гузно се усмихва на Аполона, и цялата му мисъл е, не как да се защити, а как по-ловко да се изплъзне из тая беда, как да замаже работата. И той, наистина, успява да стори това. Като показва лирата си на Аполона, последният се захласва от възторг пред тоя чуден инструмент – майсторско изобретение на Меркурия, който открил звучащата струна и законите на нейните съкращения, подчинени на известни числа. Тук проличава, у тоя иначе безскрупулен бог, който не се подвоумява и да полъгва, и да пооткрадва, кога му падне сгода (нали затова търговците и крадците го тачат като свой бог!), неговата будна интелигентност, която схваща свойствата на нещата и ги използва за практични цели. Както и да е, но двамата богове се примиряват и сключват може би първата търговска сделка по правилата на натуралната обмяна – Меркурий дава лирата си на Аполона, а последният му връчва своята кадуцей, златна тояга, чийто връх завършва с разперени крила, и около която са обвити две змии, образуващи осморка. Един символ с дълбоко езотерично значение, който, обаче, ще отминем засега. Така галантно бива ликвидирана кражбата на Меркурия. Разбира се, Аполон си прибира кравите.

Тук ще е мястото да отбележа онова обаяние, което, благодарение на своята интелигентност, понякога упражняват меркуриевите типове, особено в детската си възраст. Децата, родени под влиянието на Меркурия, обикновено са живи, пъргави, с особено буден и схватлив ум. Те често правят големи пакости, но са така остроумни и находчиви, когато дойде ред да се оправдават, така ловко се изплъзват от затруднението, в което са попаднали, че незолно бъдат симпатия у околните. Искате ли да отдадете техните пакости на една невинна игривост, на един преждевременен изблик на умствена енергия, която търси по някакъв начин да се прояви. Симпатията си към този род деца народът изказва с израза "хитро дете".

Но да се върнем в нашето заведение. Ако се вгледаме в един от машинописците, който в момента замества и е седнал на неговото писалище, ще видим, че той е типичен меркурианец. Не ще и дума, че чисти меркуриеви типове се срещат твърде рядко – повечето хора са обикновено смес от няколко планетни типа. Така че, да се възползуваме от този рядък случай и да снимем една скица "от натура" на чистия меркуриев тип.

Лице овално, твърде продълговато, с изострена брада. В случая, тя не е особено заострена и удължена, защото имаме пред себе си един доста енергичен тип, с по-устойчива и съсредоточена воля. Косата му, гладко причесана, с тънък, прав косъм, кестенява на цвят, покрива доста плътно удължения му отзад-напред, сиреч долихоцефален череп. Челото му е право, доста високо и отворено, ала по-гладко и плоско от това на слънчевия тип. Вертикални бръчки в основата на носа, и в случая, както и в общия случай, липсват. Кожата, обаче, е тънка, деликатна и чувствителна към нервните трептения. Веждите, по-скоро дълговидни, отколкото прави, вземат живо участие при говора. Те нерядко реагират, като някакви чувствителни апарати, и при слушане. Изобщо, мимиката на веждите и очите у меркурианците, твърде жива и изразителна, е особено интересна за наблюдаване. Очите, живи, подвижни, с умен и по-скоро бързо-схватлив, отколкото съсредоточено-наблюдателен поглед, отбелязват особено ясно ония бързи промени на нервните токове, които се развиват в мозъка на Меркурианеца, притежаващ обикновено голям интелектуален капацитет. Особено е характерен у меркуриевия тип от долния уровень оня беглив, "крадлив" поглед, чийто блясък излиза сякаш на пресекулки, и който често издава неговата склонност към лъжа и лукавство. У такива типове, зеницата на окото е полускрита под горния клепач и изнича човека някак косо. Носът на меркурианеца е прав, доста изтънен на края, дори в много случаи заострен. Устата е с тънки устни, особено горната устна е понякога твърде изтънена и права като черта – признак на прекалена "мозъчност" и сухота. Брадата е типичната изострена меркуриева брада. Изобщо, всичките форми на лицето, иначе фини и детайлно изваяни – имат нещо обтегнато, удължено и остро. Изпъкналите форми тук изобщо имат тенденция да се сплескват, да се изравняват. Това е особено характерно у меркурианката, чийто телесни форми – иначе гъвкави и еластични – далеч не обладават оня разкошен разцвет, какъвто показват, например, формите на венериния женски тип.

Тялото е тънко, стройно, лекоподвижно. Движенията – бързи, пъргави, нервни – се придружават с чести жестикулации. Ходът е същия

– чевръст, пъргав. У някои меркурианци с венерин примес, ходът дори е някак "танцуващ". Не напразно измежду меркуро-венерините типове – мъже и жени – се срещат нерядко отлични танцьори.

Ние снемме тая бегла скица, наблюдавайки нашия меркурианец в бюрото. Но където и да го срещнем, ще констатираме все същите основни черти и във физиономия, и в характер.

Ако потърсим основната, господстваща душевна черта у меркуриевия тип, ще установим, че тя е бързият и схватлив ум, който тутакси се приспособява към условия и среда. Ето защо, той се стреми към ония отрасли на човешката дейност, дето се иска не борческа енергия, не физическа или нравствена сила, не организаторски талант и воля на водач, а способностите на обективния ум, на интелекта – като се почне от най-високите му прояви в наука, изкуство, философия и се стигне до най-ниските му форми, където се явява автоматизъма на простото регистриране, копиране, преписване, машинописство.

Всекиму е известно, че в митологията Меркурий е бил наричан посланик на боговете. С това е символизирана една от основните функции на меркуриевата сфера: разпространението. Меркурий – планета на интелигентността, представя всички форми на разпространението и обмяната, като се почне от разпространението и предаването на мировите идеи в ума на човека, мине се през предаването на мисълта чрез речта и писмените знаци, и се свърши с разпространението и обмяната на материалните блага чрез съобщителните и транспортни средства.

Навсякъде, където има разпространяване и обмяна чрез слово и писмо, било на резултатите от научната, литературна и философска мисъл, било на произведенията на материалния труд, прониква влиянието на меркуриевата сфера.

Училища, университети, научни институти, библиотеки, читалища, дето се предава и разпространява светлината на знанието – всичко това са центрове на разпространение на разнородните вълни, които циркулират в меркуриевата сфера.

Всички финансови, индустриални, търговски предприятия, които в никой случай не могат да минат без счетоводители, касиери, секретари, писари, машинописци, разсилни, комисионери, разни видове агенти, а по-големите и без адвокати-юристконсулти, са силно проникнати от меркуриевата сфера, към която гореизброените служби принадлежат.

Адвокати, нотариуси, посредници от всякакъв род, също попадат до голяма степен в същата сфера, или както и горепоменатите, в онова сечение на Юпитерово-меркуриевата сфера, в което се разви така нареченият от съвременните социолози капиталистически строй.

Издатели, печатари, книжари – сътрудници в разпространяване на словото – принадлежат също така към меркуриевата сфера.

Ала една от най-мощните сили, които действуват в сферата на Меркурия, изразявайки негли най-типичната му функция – разпространението, това е пресата. Не напразно в наши дни наричат печата осма велика сила на света. Печатът, респективно журналистите, така силно белязани от Меркурия, носят всички добри и лоши качества на този лекостъпен, бърз и ловък бог. Ако те са понякога така повърхностни, ако с такава лека ръка и сърце изопачават фактите, ако

злоупотребяват със словото, това сигурно не е техен грях, а на самото бога Меркурия. Защото нали той е, който според митологията и древните предания, одарява хората с буден ум, и прозорлива мисъл, с красноречие и изобретателност, ала и той е, който им дава оръжията на хитростта и лъжата, злоупотребата със словото, всичката онази изтънчена извъртливост на разсъдъка, всичката онай перверзна фантазия, която е така характерна за мошениците и крадците.

Трябва, обаче, да поменем, че тия отрицателни прояви на "Меркурия", сиреч на онова велико космично течение на мисълта, което слиза към материалния свят, се дължат на своеобразните пречупвания на средата, която в случая е среда на грубите животински страсти и нагони, дето цари "борбата за съществуване".

Лесно е да се предвиди, следвайки закона на съответствията, че към сферата на Меркурия принадлежат и всички учреждения, които обслужват кореспонденцията и които работят следователно, със съобщителните средства: пощи, телеграфи, телефони, радио и пр. А също така и морските и сухопътни транспортни средства.

Споменах по-горе, че западноевропейската култура, с нейния политико-икономичен строй възникна и се разви в едно специфично сечение на Юпитеро-меркуриевата сфера. Преди да обоснова това твърдение, трябва да припомня, че в най-дълбоката езотерична формула, която ни е завещала окултната традиция – зодиака, Юпитер и Меркурий се явяват полярни и същевременно комплементарни, сиреч допълващи се една друга сили. Така на Меркурий в знака Близнаци противоположен и допълнителен се явява Юпитер в знака Стрелец, а на Меркурий в Дева – Юпитер в Риби. Тази интимна връзка между Юпитера и Меркурия е загатната и в древната гръцка митология, където виждаме Меркурия като посланик на бащата на боговете – Юпитера.

Западно-европейската култура, както изтъкнах това в "Сферата на Юпитера", с нейните големи демокрации, в които се шири капитализмът, икономическия либерализъм, колониалният империализъм, е безспорно под знака на Юпитера – планета, между другото, на икономическата експанзивност, на едрите стопански и финансови предприятия, на световната търговия. В областта на икономиката той символизира капиталът. Рожба на така нареченото "трето съсловие" или буржоазията, тази култура на търговци и индустриалци не можеше да достигне тоя разцвет и да прояви такава удивителна експанзивност, ако не беше подпомогната от науката. И виждаме, че редом със стопанския подем на третото съсловие, на неговото Юпитерово ядро, настъпва мощен подем и в областта на науката, представяща Меркуриевото течение. Без постиженията на науката и техниката, стремящата се към експанзивност икономическа енергия на Юпитеровия слой в съвременното общество, не би могла да се развие в тази мощна стопанска дейност, която е така характерна за нашата епоха.

Съвременната наука е галено чедо на капитализма, неговото върховно интелектуално постижение. И затова образованието, сиреч добиването на знания, на наука, става такъв характерен белег на така нареченото буржоазно общество. Образованието създава така наречената "интелигенция" – меркуриев цвят на юпитерова почва, един своего рода "аристократичен елит" на третото съсловие. Разбира се,

това не е аристокрация на меча, а на ... "цилиндъра и бастуна". Вземам тези две думи като характерни символи. При това, не произволно, а като се основавам на един смъшен, може би, обичай в Полша, според който всеки младеж, издържал матура, има право да носи цилиндър и бастун. "Матурата, казва Тадеуш Желенски Бой в статията си "Социология на зрелостния изпит"* , даваше право на юношата да носи цилиндър, а особено бастун. Обикновено някоя леля или вуйчо подаряваше на младия матурист бастун и цилиндър, който той гордо вземаше в ръка и слагаше на глава. Те му придаваха вид на възрастен човек, но същевременно и на господин; простите хорица не носеха бастун, нито цилиндър. Не се ли крие тук несъзнателен и комичен спомен за посвещаването в рицарство, при което са давали на младия дворянин шлем и меч?"

Меркуриевата сфера така дълбоко прониква Юпитеровата в капиталистическия строй, че нейното влияние навсякъде е налице. Представете си каквото щете крупно индустриално предприятие на наши дни, в което са съсредоточени огромни капитал и си помислете, възможно ли е то без научни лаборатории – "научна секция", без счетоводство, без цял щаб от чиновници, без връзки с пресата – и не само за рекламни цели – без адвокати, юрист-консулти, без съдействието на всички модерни съобщителни и транспортни средства. Навсякъде се явява Меркурий със своята папка документи, със своите подробни статистики и пресмятания, със своите баланси.

Цифрата – изобретение на Меркурия – владее цялата съвременна култура, в която често пъти и човекът се явява само едно жалко число в дългите статистически редици...

Не ще и дума, че Юпитерово-меркуриевото сечение, в което се разви западно-европейската материалистична култура е само едно "сечение" – то не изчерпва цялото съдържание на двете сфери. В тези сфери има едно светло и едно тъмно полукълбо, в тях има едно разпределение на сектори, в които енергията на тия сфери функционира по различни начини. Възможни са и други сечения на двете сфери. Това, в което се разви западноевропейската култура, засяга не само светлите, но и "тъмните полукълба" на Юпитера и Меркурия – и то в голяма степен.

При това, особено интересно би било да се проследи влиянието и на другите планетни сфери върху тази юпитеро-меркуриева основа. И особено, това на Урана.

Но този въпрос излиза из кръга на настоящата статия и изисква специално разглеждане.

2.

24. Сфера на Венера

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 9-10, с. 230-235

Ще ви представя една малка сцена из живота. Действието се развива в дома на един млад офицер – поручик. Строен, снажен, широкоплещест, той цял кипи от енергия. Във всяко негово движение личи мускулна сила. Целият му външен вид показва характерните белези

*) Виж сп. "Философски преглед", год. X, книжка 3.

на марсианеца. Това проличава и от гласа му – силен и гръмлив – от резките, отривисти и повелителни думи, с които се обръща към своя вестовой, зает да лъска най-старателно ботушите му.

- Лъскай, лъскай, да светнат като джам. Мундира изчетка ли?
- Тъй верно, господин поручик.
- Туй изчеткване ли е? – гръмва гневно гласът на поручика.

Очите му пръскат светкавици от гняв.

- Ами тия косми какво търсят на яката?

Вестовоят, цял разтреперан, хвърля плах поглед към яката. На нея едва се забелязва един тънък косъм. "За един косъм крещи като луд", помисля си той.

Поручикът ядосано крачи из стаята и току изръмжава от време на време: "Бързай!". Вестовоят още по-усилено лъска ботушите. От сума време ги лъска, но поручикът е все недоволен: ту носовете на ботушите не лъщели както трябва, ту горниците не били достатъчно намазани с боя.

- Готово ли е?
- Тъй верно, господин поручик!

Пак щателен преглед.

- Ами токът на десния ботуш на мен ли оставяш да го лъсна, гневно кресва поручикът, понечил да замахне с ръка към вестовоя. Но тъкмо в тоя миг електрическият звънец издрънкава. Вестовоят, възползуван от това, бързо се измъква изпод дигнатата ръка на поручика и отива да провери, кой звъни.

- Госпожица Х. Исква да ви види.

Ала недоизрекъл още вестовоят тия думи, и госпожицата сама влиза през полуотворената врата, весела, засмяна, трептяща от свежест и младост.

Поручикът, изненадан на първо място от ненадейното идване на девойката, но облъхнат сякаш от пролетен ветрец, тутакси отпуска смръщени вежди, погледът му, гневен дотогава, омеква, очите излеко се усмихват, навъсеното му лице се отпуска и се озарява от усмивка. Госпожицата се приближава към него да се ръкува. Той удря ток о ток, и отсича рязко един мъжествен поклон – чисто по марсовски!

- Бихте ли желали да ме придружите на кино? Дадохте ми обещание. Дават "Пролетна песен".

- С удоволствие, с удоволствие, госпожице.
- Само че трябва да побързаме, нямаме много време...
- Иване, вика той на вестовоя, вече с по-мек глас, донеси по-скоро мундира в другата стая.
- Ама нали на яката...
- Нищо, нищо, добре е. Дай веднага и ботушите!
- Десният ток...
- Нищо, нищо, давай по-скоро.

Вестовоят си отдъхва облекчено. Сърцето му се отпуска. "Нищо е, ама като дойде госпожицата. По-напред се чудеше какъв кусур да ми намери и току крещеше на главата ми за щяло-нешяло!" помислюва си вестовоят и хвърля за миг поглед към госпожицата, която е застанала до масичката и прелистя небрежно някакъв моден журнал, който е донесла със себе си.

"Наистина хубавица", решава вестовоят и изтичва към съседната стая, отдето се чува гласът на поручика, който го вика за нещо.

Описаната по-горе сцена е твърде обикновена, ала тя се е повтаряла откак свят светува в най-различни вариации. Даже, според древногръцката митология на Олимп се е разиграла една още по-драматична сцена между Венера – защото и нашата хубавица е един красив Венерин тип – и Марс, т.е. между Афродита и Ареса – най-опърничавия и буен син на Зевса, чиито очи гледали все на бой, все на кръвнина. Той постоянно нарушавал мира на Олимп, ала никой не можел да го укроти и да му излезе насреща. Наистина, Атина-Палада, богинята-воин го победила в бой, но Арес си оставал все така лют, все така необуздан и неукротим. Ала Афродита успяла да победи Ареса, и то без оръжие, без бой. Защото обладала най-мощното магично оръжие в света – чара на женствената красота. Афродита е била най-красивата, най-чаровната от всички богини на Олимп. Пред нея Марс смирено свалил и бойни доспехи, и оръжие и се оставил, без всякаква съпротива, Афродита да му отреже главата, без да пролее нито капка кръв. Как, ще попитате вие? Много просто – като обвила ръцете си около шията му. Защото така Венера “обезглавявала” мъжете – чрез прегръдка, чрез кратко обвиване на ръце около шията им.

И митът за Афродита разказва по-нататък, че тя не само победила Марса, ами го още опозорила пред олимпийските богове, като извадила на показ неговото жалко поражение. Макар че тя сама не извършила това, а нейният хром съпруг, небесният ковач Хефест. Той ги заварил в момента на прелюбодеянието и им отмъстил по своему – метнал върху оскверненото си брачно ложе една изкусно изкована металична мрежа и ги впримчил в нея, като в клопка. Повикал тогава цял Олимп да ги види и да им се насмее. Можете да си представите, какво страшно унижение е било това за Марса.

Ала и тази история, която, според митологията, се е случила някога на Олимп, се е повтаряла многократно в живота. Колко “Марсовци” са претърпели поражение от “Венера” и колко “Венери” са бивали излагани на позор и са понасяли какви ли не наказания!

Но да оставим Олимп и митичните сказания за боговете и да спрем поглед на нашата “Венера”, която се е облегнала до масичката и разглежда някакъв моден журнал, в който е дадена последната парижка мода.

Колкото и силен отпечатък да е оставил модерният спорт и гимнастиката върху нашата венерианка, все пак той не е смогнал да заличи и “омъжестви” типичните женствени форми, които у венериния женски тип достигат най-пълен разцвет. Меката, изящна крива линия личи навсякъде – и в овалния череп, и в овалното лице, по-широко от това на женския слънчев тип, по-напълнено с магнетизъм от него и далеч не така изопнато, удължено и стеснено към брадата, както у меркурианката. В него се чувствава сочността и свежестта на добре разцъфналия цвят. Косата – светлокестенява, макар и да е фризирана в случая – личи, че има тънък и лъскав косъм, и че е рехава, и излеко накъдрена. Челото не е така изпъкнало като слънчевото, ала все пак има доста голяма прилика с него. Преди всичко, и то е спокойно като него, защото венерините типове не обичат напрегнатата мисъл, силното съсредоточаване, волевите напрежения. Те обичат животът да тече като вода, да се лее като песен. Веждите, макар в случая да са подправени чрез скубане на космите – едно явно неудобство при физиогномичния

анализ — все пак са запазили своята основна дълговидна линия. Скубането, може би, е отнело малко нещо от гъстотата им. "Венера" няма защо да подхранва и поддържа своите ресници — те са си естествено дълги, гъсти и образуват една фина завеса, която още по-вече увеличава с движението си чара на очите. Тия бадемовидни Венерини очи, пълни с нежа, ласкави, разтапящи! Те излъчват обаяния магнетизъм на любовта и у високо развития в душевно отношение венерин тип лъчеизпускат доброта, симпатия, топло участие. Носът е не особено дълъг, към ноздрите — трептящи често от чувственост — той е по-месест. Не рядко той е излеко вирнат нагоре. Устата — ето оня рай, който обещава венерините очи. Те са хубаво моделирани, румени, меки и сочни. Долната устна е по-месеста от горната. Брадата е обла, но в нашия случай липсва оная трапчинка, която често украсява хубавата брадичка на венериния женски тип. Усмивката, която разкрехва устните, за да остави да се провидят наредените като бисери зъби, е още едно от очарованията на Венера, заедно с мекия, приятен и музикален глас.

Ако Венера дава сравнително най-красив човешки тип в женската му форма, то е защото един от основните принципи, които действуват във Венерината сфера, е принципа на естетически завършеното настояще. Венера обладава силата да придава най-завършена форма на онова, което се проявява във време и пространство; тя се стреми да му придаде по възможност най-голяма завършеност и хармония като форма, въпреки нейната преходност. Ето защо, Венера често се определя като принцип на конкретната хармония в света — хармония на външните форми. Ясно е, следователно, защо тя е била обожавана в древността и като богиня на красотата.

Венерините типове изобщо притежават силно развит усет за хубавото, хармоничното. Този усет за красивото се проявява на първо място в най-близкото до всекидневния живот, най-материалното — облекло, външна обстановка, мебелировка. Венерианките умеят да се обличат с вкус, те притежават естествена елегантност и "шик". Затова спомага, без съмнение, и хубавото им тяло. Ако венерините типове сами не са хора на изкуството и са богати, те стават естети-мecenати. Те призовават хора на изкуството да им строят разкошни дворци, богато украсени отвътре и отвън. Те искат да им се даде колкото красива, толкова и приятна обстановка. Градини, паркове около дворците, с приятно закътани беседки в тях — това е мечта на венерианеца. Бляскави зали, в които да могат да се устройват пищни балове, празненства, концерти — това също е по негов вкус. Защото Венера обича охолния и весел живот в сред обществото — балове, танци, празненства, увеселения, карнавали, концерти, театри. Насладата от живота, който се разцъфтява в хиляди форми, непосредственото вкусане на неговия нектар, на неговите животворни сокове, с една реч, вкусането на всичко онуй, което се зове "наслада на момента" — ето стихията на Венера. Обичаща топлото, мекото, приятното, сладкото, безметежното, тя отблъсква всичко онова, което носи горест и беди. Тя не обича трагизма в живота, нито е склонна към героични подвизи. Ето защо, Венера сама е нежна, приветлива, човеколюбива и миролюбива. Тя се стреми към балансиране на силите към помиряване. Обича, с една реч, мирния и спокоен живот, мирното съжителство на всички хора.

Във Венерината сфера, която носи формите на хармонично уравновесеното настояще (спомнете си, че един от зодиакалните

знакове, които се намират под властта на Венера, е Везни) – се съдържа нормата за онова, което бихме могли да наречем относително щастие в живота. Ето защо, древните астролози са я наричали "fortuna minor" – малката фортуна. "Голямата фортуна" – големият източник на благополучие е Юпитер, който носи етичните норми – "Habeas corpus'a" на природните закони за осъществяване на онова, което Венера чувства като красиво, "естетично", хармонично, носещо щастие в живота. Чрез своя инстинкт за красота, Венера чувства доброто, което Юпитер познава и разпределя като блага в живота. Тия две сфери съдържат идеята за доброто и красивото в идеален смисъл на думата. Ала в материалния свят добро и красиво не всякога се покриват, и затова Венера често се заблуждава, отъждествявайки ги с лепешката. Колко девойки са се полъгвали по външната красота на своите избраници, считайки, че те са същевременно и "добри" по венерин вкус и разбиране.

Чувството за красота е вродено у Венера, и то е твърде сложно. То съдържа и усет за съразмерност на формите, и за хармония на багрите, и ритмично, и музикално чувство. И затова венерините типове, у които артистичните заложби са започнали да се развиват и оформяват, естествено минават през изкуството на танца (балерини), през музиката (певци), през лиричната поезия.

Във Венерината сфера се съдържат основните елементи на изкуството, слети в един първичен синкретизъм. Астрологичната практика показва, обаче, че за да се активират, да се извадят от състоянието на женствена пасивност и да се оплодят, те трябва да се съчетаят с другите "планети". На Венера ѝ трябва благоприятни "аспекти" на Луната и Меркурий, за да могат да се проявят в областта на изкуството латентните ѝ артистични сили. Така е, впрочем, и с половата енергия – една от най-мощните енергии във Венерината сфера – която функционира в цялата органическа природа. Тя остава недействителна, ако не бъде активирана от мъжкия полюс на половата енергия – Марс. Марс и Венера – това е първата полярна двойка, родена в недра на Природата. Ала тя има двойна полярност, която е така хубаво изразена в зодиака. Венера "владее" в зодиака два "дома" – Телец и Везни. Марс също два – Овен и Скорпион. Полярни са, от една страна, Венера в Телец и Марс в Скорпион, а от друга – Венера във Везни и Марс в Овен.

Без да се впускаме в подробности върху биологичния и психологичен смисъл, който съдържат тия полярни двойки, ще кажем, че те означават двете течения на "биоса" (Марс - Венера): "възходящо" и "низходящо". От първичния извор на живота излизат две мощни струи, които у човека имат следните съответствия: двойката Телец (Венера) – Скорпион (Марс) представя специфично половата енергия, която служи на преките биологични цели на живота – размножаване, разпространяване и съхраняване на рода; физиологически, тя представя половите продукти и половите функции. Двойката Овен (Марс) – Везни (Венера) представя "сублимираната" полова енергия, която се насочва към главата. Ще припомним, че Везни символизира, според астрологичната традиция, скрепена в зодиака, бъбреците и кръста, а Овен – главата, мозъка, тъй както Телец съответствува анатомически на гърлото, а Скорпион на външните полови органи. Следователно, второто, възходящо течение представя онова вътрешно излъчване,

което постъпва в кръвта от половите жлези, заедно с излъчванията на другите жлези с вътрешни секреции, и влияе така мощно върху душевния живот на човека.

Всички процеси, свързани с "женските" прояви на нагона за продължаване на рода в целия органически свят, със сложните прояви на половата енергия в женския полюс на органичното битие, принадлежат на Венерината сфера. Тук, обаче, деятелно участие взема другата "женска" планета – Луната. Ето защо, любовта, така както се проявява в живота на средния човек – любовта като стремеж в сърцето и чувство в душата – с целия она свят, който създава, също принадлежи на Венерината сфера, чиято есенция тя впрочем представлява. Животът на чувствата и емоциите се регулира от ритъма на Венера. Нейният геоцентричен цикъл в зодиака ни дава психологичния цикъл на любовта у човека и фазите, през които минава енергията на любовта в процеса на нейното трансформиране.

Изкуството, и по-специално танца, музиката – главно пеенето – поезията, особено лиричната, както и другите изкуства се развиват във "възходящо течение" на Венерино-Марсовата енергия, като "сублимации" на първичната енергия на биоса. Ето защо, всички хора на изкуството са малко или много белязани от Венера.

Лесно е да се разбере, че в сферата на Венера се развиват и всички дисхармонични форми на половия живот и на чувствата. Всички форми на порока, разврата и разгулността, с ония учреждения, които ги поддържат, представят тъмната сянка на Венера, в която се преплитат сенките на тъмния Марс и тъмната Луна – Хеката на древните елини. И интересно е да се отбележи, че когато се развихри стихията на Марс по бойните полета, тогава най-много се проявява порочната страна на Венера. Негли затова, защото нейната енергия остава неасимилирана. Има, обаче, едно съответствие: както Марсовата стихия сее смърт и разорение отвън, така и Венера сее тогава смърт и разрушение отвътре – тя разпада биологичното ядро на живота, около което се организира първичната клетка на социалния живот – семейството.

Венерината сфера прониква с мощна сила живота на земята, която се намира астрономически между планетите Венера и Марс. Това е външно съответствие на една реалност: она свят – така нареченият от окултистите астрален свят – който най-непосредствено обгръща и прониква земята, това е светът на Венера и Марс. Човечеството е така дълбоко потопено в този свят, че засега той най-мощно се проявява в неговия живот и удря най-силен отпечатък върху цялото му битие.

2.

25. Сфера на Луната

Житно зърно, Г. XII (1939), кн. 1, с. 11-17

Ония, които се занимават с трудните въпроси на окултната космогония, почти единодушно признават, че Луната е едно от най-тайнствените небесни тела. Не само защото материалът, с който разполагат – многобройни митове за Луната, произхождащи от разни народи, откъслечи от езотерични книги и писания, засенчени от един често пъти тъмен символизъм, скъдните вести на астрологичната

традиция – е труден за разчитане. А и защото онези, които са оставили някакви устни или писмени предания за Луната, съзнателно са премълчали и забулили много неща, като са състипали по такъв начин още повече тайната около това тъй дълбоко и неразривно свързано със Земята небесно тяло, което днес се върти около нея като нейн спътник.

Физиогномистите-типолози, от своя страна, се оплакват, че лунният тип, – а той е специфично женски, макар да има и мъже, които попадат под него – е с такава подвижна, капризна и загадъчна психика, че е мъчно да се следят и отгадават нейните непрестанни флукутации.

А какво да кажат астрономите? Те имат, може би, най-голямо право да се оплакват от това капризно, крайно променливо небесно тяло. Защото астрономичната теория на Луната е била открай време най-трудната задача за астрономията. И днес, въпреки километричните формули за определяне елементите на Луната, съдържащи стотици членове, определянето на точни лунни координати, особено за по-значителен период от време, си остава само мечта. Таблиците за Луната, които астрономите съставят след толкова уморителни изчисления, след няколко десетки години стават вече негодни за точно определяне на нейните координати, защото между изчисленияте и наблюдавани нейни положения се явяват значителни разлики. Луната с бързо променливите елементи на своята орбита около Земята: перигей, възли, наклон на площта на въртенето ѝ относно еклиптиката, ексцентрицитет на лунния диск и пр. и пр. непрестанно изменя на астрономите, които се мъчат да фиксират движенията ѝ в точни числа! Въртейки се около Земята по своята тъй променлива орбита, Луната описва около еклиптиката, сиреч орбитата на Земята около Слънцето, същинска змия. Това са приблизително 13 пълни вълни, които отговарят на около тринадесет синодични обиколки на Луната около Земята в течение на една година.

Може би, не ще е безинтересно да приведа тук някои изчисления във връзка с циклите на Луната и Сатурна, които съм правил по друг повод – изчисления, които разкриват ония тънки връзки, що съществуват между спътника на Земята и стария бог на времето и съдбата – тайнствения Хронос.

Известно е, че има няколко лунни месеци, сиреч обиколки на Луната около Земята: звезден (сидеричен) месец, който трае 27 д. 7 ч. 43 м. 11-55 с.; тропичен (от едно преминаване през пролетната равноденствена точка до следно преминаване) с дължина 27 д. 7 ч. 43 м. 4 78 с.; синодичен (от новолуние до новолуние) с дължина 29 д. 12 ч. 44 м. 2-68 с.; аномалистичен (от перигей до перигей), който трае 27 д. 13 ч. 18 м. 33-1 с. и драконичен (от възел до възел), който трае 27 д. 5 ч. 5 м. 36 с. Нарочно приведох числата, които дават тяхната продължителност, за да се види, че тя е различна за различните лунни обиколки. Ала оня лунен цикъл, който в случая ни интересува, е така наречения синодичен месец. Той е резултат, както е известно, от комбинираните движения на Луната около Земята и на последната около Слънцето. Той е, по тази тъкмо причина, и най-дълъг – 29 д. 12 ч. 44 м. 2-68 с. От едно новолуние до следно новолуние протичат тъкмо толкова дни, и те представят, както е знайно, продължителността на оня лунен месец, който лежи в основата на лунния календар.

Без да се впускам в подробностите на разните изчисления, които са свързани с този или другите месечни цикли на Луната, ще пристъпя направо към ония резултати, които ни дават пресмятанията, засягащи синодичния лунен месец и звездната обиколка на Сатурна около Слънцето. Знайно е, че последната брой 29 год. 166-95 дни, т.е. е 29-46 год.

Оказва се, именно, че в течение на едно пълно звездно завъртане на Сатурна около Слънцето, т.е. на 29-46 год. Луната прави 365-3 синодични обиколки. А 365-3 ни дава с приближение до няколкостотни броя на дните, които се съдържат в една земна година. От горното е ясно, че една синодична обиколка на Луната, сиреч един синодичен месец, разгледан циклически по отношение годината на Сатурна (=29-46 земни години) представя същото, каквото представя един ден по отношение на земната година. С други думи, един синодичен лунен месец представя един ден от "Сатурновата година". Триста шестдесет и петте синодични месеца, които се съдържат в Сатурновата "година" са неговите 365 "дни". Разбира се, тия отношения трябва да се разбират циклически – по закона на аналогичните или съответстващи цикли. Нека дадем сега една по-точна формулировка изразяваща горните съотношения:

Звездната обиколка на Земята около Слънцето се отнася към денонощното завъртане на Земята около нейната ос така, както се отнася звездната обиколка на Сатурна около Слънцето към синодичната обиколка на Луната около Земята.

Ако означим звездната обиколка на Земята с T_z , звездната обиколка на Сатурна с T_c , едно земно денонощие с d , а един синодичен месец с cM , ще имаме формулата:

$$\frac{T_z}{d} = \frac{T_c}{cM}$$

Изразено в цифри, това отношение е приблизително равно на 365.

За ония, които са запознати с астрологията, това съотношение между един типичен лунен цикъл и сатурновия звезден цикъл, само още веднъж подчертава познатата интимна връзка, що съществува между Луната и Сатурн. Не само защото тя се подсказва от очевидното съвпадение на числата 29-5 (синодичен месец) и 29-46 (звездна обиколка на Сатурна) – съвпадение, чиито последици изпъкват с особена сила, при изчисляване на така наречените "прогресии" в хороскопа. Защото за всеки, който се занимава с астрология, става тогава ясно, че един какъв да е аспект между Луната и Сатурн в радикалния хороскоп, да речем един тригон, или една квадратура, продължава да съществува и при движение на тия два астрологични фактора – "прогресивно" на Луната и сидерично на Сатурна – тъкмо затова защото то става в еднакви по време цикли.

Разбира се, приведената по-горе формула ни навежда на по-други изводи из областта на езотеричната астрология, на които ние за сега няма да се спираме. Приведохме я, обаче, за да подчертаем още веднъж връзката между Луната и Сатурн, която ни е дадена в геометричната формула на зодиака. В зодиака, както е знайно, Луната, която "владее" в знака Рак, е полярно спрегната със Сатурна, владееща в знака Козирог. Тия две "планети", тия две течения в аурата на Земята, се явяват полярни и допълнителни.

Луна-Сатурн, това е човешката личност, ограничена от своята съдба. Луната – това е психичната енергия на човешката личност, която енергия се проявява в превратностите на ежедневиения живот по силовите линии на съдбата, определени от Сатурна. Луната и Сатурн – това е типичното ядро на съдбата в живота на човека. В това ядро се крие цялата наследственост на човека, резултат на неговото минало, неговата "карма". Ако се изразим с езика на индуската езотерична философия, популяризиран от теософията, ще кажем, че Луната – това е превъплъщаващата се "личност" с нейната карма.

Споменах по-горе, че Луната, в движението си около Земята, се вие около еклиптиката като същинска змия. Това е едно вълнообразно движение с около 13 цели вълни. "Хълмовете" на тия вълни (при пълнолуние) са разположени към "външните планети", сиреч към ония планети, чиито орбити включват орбитата на Земята – Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон. А "долините" на тия вълни (при новолуние) гледат към "вътрешните" по отношение на Земята планети: Венера, Меркурий. Това обстоятелство ясно показва онази роля, която винаги се е приписвала на Луната по отношение на Земята – да бъде един вид събирателна леща на влиянията, както на "външните", така и на "вътрешните" планети, които влияния да предава и разпределя на Земята по законите на периодичитета. И наистина, като се проследи движението на Луната в зодиака в течение на един месец, ще се види, че тя идва в досег с всички планети от слънчевата система - идва в "съвпад" с тях, отделя се след туй, като образува всички видове "аспекти". Луната през време на месечната си обиколка около Земята, като че ли възприема и отпечатва цялата подвижна геоцентрична схема на планетните положения, проектирани в зодиака. Трябва, обаче, да споменем, че Луната не само предава на Земята планетните енергии, а и извлича, изсмуква от нея периодически известни енергии, които са изгубили своя творчески ритъм. Луната е, която постоянно "очиства" Земята от натрупаните в нея нечистотии. Само това е достатъчно, за да се види каква огромна роля играе тя във биопсихичния живот на Земята, като жив организм.

Не само астрологичната традиция, а и множество съвременни научни наблюдения показват, че Луната е дълбоко свързана с цялата органическа природа в нейните основни биологични функции. Всички вегетативни процеси в органическия свят, размножаването, растенето, с неговите периоди на подем и упадък, с неговите фази на градеж и рушение, на разцвет и гниене са все процеси, които спадат към сферата на Луната, в която царува закона на периодичността.

Психологически Луната е свързана с възприятията и представите, с паметта и фантазията. Лунната сфера в човека носи не само паметта на настоящето, на настоящия човек като "възприемащо и представящо съзнание", а и паметта на миналото, както индивидуална така и колективна. Ето защо, Луната е така дълбоко свързана с онова, което в съвременната психология се нарича "несъзнателно" или "подсъзнание". В психичната сфера на Луната се съхраняват всички образи на миналото, целия родов и расов атавизъм на индивида. Това се потвърждава и от изследванията на съвременните астролози, които работят по методите на научната статистика. В своите статистични изследвания върху астралната наследственост видният французки астролог Пол Фламбар

идва до заключението, че Луната, покрай хоризонта (асцендент-десцендент), представя главен фактор на наследствеността.

Аналогически разгледана, по закона на съответствията, Луната представя жената-майка, съпругата привързана към бащата на нейните деца и към домашното огнище. Като такава, тя е хранителка на традицията, на родовия и расов опит. В образа на древната Пития – жрица в прорицалището на Аполона в Делфи, ние имаме женската пасивна, "нощна" страна на астралната светлина, чието положително, светло, "дневно" течение представя Аполон. Тя представя онази материя, която отпечатва послушно всички образи на пластичната фантазия – лична или колективна; тя носи всички клишета на миналите, настоящи, както и на ония бъдещи събития, които ще станат в даден период от време, определен от "Сатурна". Ето защо и Питията, един типичен медиум, каквито са спиритичните медиуми, носещи силно отпечатъка на Лунната "сигнатура", е била внятен за хората глас на рода, на прадедите, които се прижат за потомци, глас на предците на племето или расата. И нейните прорицания са били често изричани в несвързани думи, в смътни символи, по-смътни и по-несвързани понякога път от сънищата. Защото и сънищата или сънуването изобщо, така дълбоко свързани със символичната функция на подсъзнанието, спадат все към сферата на Луната.

В астрологията Луната представя, пак по закона на съответствията, народа, широките маси, чиято психика – лунна по естество, е предмет на днешната психология на масите.

Луната цари навред, където преобладава пасивното, възприемащото, отразяващото; навред, където чисто вегетативното изпъква с особена сила. Народи и племена, които живеят, трудят се, размножават се, ядат, пият, без да се стремят към нещо по-високо, живеят по "лунному". Те живеят със създаденото от деди и прадеди, със старите вярвания и предания, със старите нрави и обичаи. Често, по силата на известни политически и културни влияния, те възприемат по подражание и отразяват чужди разбирания, политически и социални идеологии, технически постижения и пр. те възприемат, с една реч, всичко онова, което изисква не творческо напрежение и усилия, а просто подражание. Така се разпространяват по "лунния" ефир на масовата душа всички политико-обществени идеи, всички моди, не само по отношение на външното облекло, а и на вътрешното "облекло", т.е. възприемането и "обличането" с ония общоразпространени идеи, възгледи, обноси, които придават съвременен, модерен облик на човека, какъвто е, да речем, обликът на съвременния спортист.

Това показва пасивната същина на Луната, която отпечатва всички влияния, идеши отвън. Затова загатнахме и когато говорихме за змиевидната орбита на Луната, която се издава ту към "външните", ту към "вътрешните" планети. Луната изобщо попада под силното влияние на другите планети. Под влияние на Марса, Юпитера, Сатурна и пр. тя бива "нагласена" и "тонирана" марсовски, юпитеровски, сатурновски. Ето защо и масите, под влияние, да речем, на едно марсово, милитаристично течение, се настройват борчески, агресивно, военнoлюбиво. Те лесно се поддават на хипнозата на така наречените "силни личности", които често са мощни акумулатори преди всичко на марсовата енергия, която действа принудително, налагаща се. Епохи,

в които религията играе преобладаваща роля в живота на масите, се намират под знака на Юпитера. Тогава народната "психея", лунното море на колективната психична енергия, се намира под силното въздействие на юпитеровските религиозни внушения. Въздействията на Венера, които се проявяват с особена сила през време на празненства, народни увеселения, карнавали, по театри, опери, кина, са най-достъпни за наблюдение. Трябва човек да отиде в някое кино – една от най-типичните проекции на Нептуна в областта на техниката и изкуството – за да изпита, какво е "Луна" в психологичен смисъл на думата. Морето от зрители непрестанно се вълнува – присъстващите възприемат подвижните образи, представят си, фантазират, преживяват. В късо време те попадат под силното художествено внушение на картината и преживяват с особена сила зрителната илюзия. Вслушайте се във виковете, възклицанията, шумните одобрения и ръкопляскания, които издават вълненията на лунното психично море, предизвикани от силното въздействие на Венера – сфера на емоциите.

В спектаклите изобщо, както и в парадите, религиозните празненства, политическите събрания, ние имаме един прекрасен символ на въздействието, което оказват разните "планети" върху Луната. И не само един символ, а и една реалност: пред нас се разиграва въздействието на активните обществени сили върху масата, народа.

Би било интересно да се направи един подробен астрологичен анализ на едно театрално представление, да речем или на едно празненство, в което участвуват цар, духовенство, управници, държавни служители, войска, и най-сетне народът, за да се видят живите проекции на ония отвлечени астрологични фактори, които наричаме "планети", "зодиакални знаци", "аспекти", и които са фиксирани в даден момент в една "небесна карта" или "хороскоп".

На какво се основава това съответствие между една отвлечена, чисто символична, планетна схема и събитията на индивидуалния и колективен живот, е един дълбок въпрос, който е занимавал астролозите-посветени от всички времена, а занимава и в наши дни всички онези, които сериозно проучват проблемите на астрологията.

Аз няма да се спирам върху "светлите" и "тъмни" влияния на Луната, символизувани в гръцката митология, от една страна, от Диана – сестра на Аполона, девствената ловджийка, която наказва безмилостно всеки смъртен, който дръзне да я оскверни с поглед, когато е обнажена, и която, влюбена в овчаря Ендимион, го съзерцава само докато той спи – и от друга страна, от Хеката, "нощната царица", към която черномагесниците се обръщат в своите заклинания. Накрай ще дам образа на лунния тип, така както е нарисуван в книгата "Четене характера, темперамента и болестните разположения по лицето" от Д-р Гастон Дюрвил и Д-р Андре Дюрвил.

"У лунните типове череп и лице са кръгли. Косата е руса, пепелява или кестенява. Тя е обикновено гладка у мъжа, а у жената е гладка или къдрава. Челото е в кръгла гама: то е изпъкнало. Черепът е средно интелектуализуван. Вещите са си естествено дъговидни, без да има нужда да се намръщва челото, за да станат такива – нещо което показва, че у лунните типове, учудването не е само временно положение, а морфологична особеност. Окоото също изглежда учудено, както веждата. То е голямо, кротко, мечтателно, добро. У низшите лунни типове, то е

глупешко.

Носът е обикновено разширен накрая и вирнат. Той прилича на венериния, ала е по-широк. Устата също прилича на венерината, но не е така красива: тя е голяма, джунеста, добре очертана като венерината. Тя не е освободена от плътски апетити, но ги прави някак "по-мозъчни" – прекарва ги през ума. Брадата е обла, тлъста, мека – ней ѝ липсва енергия.

Лунните типове са, преди всичко хора на въображението – имажинативни натури. Те са кротки, тихи, мечтателни, боязливи и обичат спокойствието. Те са общителни, любезни към другите, весели и приличат на деца.

Лунните типове не са създадени за люти борби в живота – те са съзерцателни натури. Тях ги бива за чиновници и, като такива, те са приятни, послушни, честни, добросъвестни. Те добре изпълняват, но лошо управляват, защото им липсва решителност.

Жената-Луна е очарователна. Тя сладко се усмихва, старее се да ви се понрави, макар че си остава все свенлива и сдържана. Погледът ѝ е пълен с поезия. Той разказва ония приказни блянове, с които е пълна душата ѝ. Боязлива, суеверна често пъти, тя обича да се притиска до мъжа когото чувства силна. Винаги религиозна, тя чувствава Бога в природата, вълнува се от хубавата музика, от хубавите картини, от хубавите момци. Тя има силни предчувствия, силна интуиция и усет за хармония. "Доста студена по чувства, тя е сладка във въображението си". (Льодо).

Психически, тя се твърде различава от венерианката, на която прилича понякога, и с която един новак във физиогномиката може лесно да я смеси.

Зле белязаните лунни типове са лъжливи, лениви, глупави, клюкари, хитри. Лошите жени от този тип са лицемерки, те лъжат мъжете си, дори кога ги обичат. Невинността им е присторна: животът им е лошо играна комедия.

Чистите лунни типове имат чисто *лимфатичен темперамент*. Кожата им, която е много бяла, страда от допира със слънчевата светлина. Затова се подслоняват под чадъри. Кожата им се зачервява от Слънцето, наместо да помургавее. Те не могат да използват тъй добре облагите на слънцелъчението, като марсовите, слънчеви, меркурови и земни типове. Твърде домоседи по натура, те се оставят да затлъстят и да се артритизуват. Страдат от разширение на стомаха. Сутрин езикът им е бял и кога станат от сън, чувствуват се все още морни. Имат лениво храносмилане и едър чер дроб. На младини са разположени към болести от токсичен характер и към болести на жлезите. Трябва да се стимулира храносмилането на лимфатиците (чрез масажирание на атонния им стомах, ленивия им черен дроб и слабините), да се карат да правят гимнастики и да се открие средство да се отърсят от вродената си инертност. Трябва най-сетне да се подложат на един здрав хранителен режим. Един добре лекуван лунен тип, добре подпомогнат, се делимфатизува и еволюира към сангиничния темперамент. Ако освен това пожелае да се култивира психически, той може да стане по-енергичен и по-способен да превъзмогва мъчнотите в живота. Напътвайте винаги скъпите вам люде от лунния тип към методите на здравословния живот и плодотворната дейност".

2.

26. Луната в земеделието и градинарството

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 6, с. 145-147

Прелистете който искате астрологичен календар и между многото други работи, ще срещнете почти неизменно няколко страници, в които се дават практични указания и съвети относно работата на земеделци, градинари, скотовъдци и пр. Тези наставления се дават обикновено във вид на "златни правила за земеделци, градинари, стопани и стопанки", както често гласи подзаглавието на отдела: "Селски астрологичен календар". За някакво обяснение от теоретично естество, разбира се, и дума не може да става в тия календари. Популярни сами себе си, те са предназначени за широките маси и гонят чисто практични цели. Както и да е, но тези правила са облечени в астрологична форма и, следователно, са свързани с теорията и практиката на тая древна наука.

Рече ли човек да ги разгледа, още при пръв поглед ще констатира, че това са скъдни остатъци от един отрасъл на древната приложна астрология, който би могъл да се нарече "стопанска астрология". Ясно е, че в ония далечни времена на миналото, когато астрологията е била не само предсказвателна наука, а и всеобщ мироглед, този отрасъл ще да е бил подробно разработен. От него са останали, спастрени от традицията, някои и други правила, които и днес още се спазват тук-там от народа, както се пазят обичаите на миналото, езическите поверия и пр. За съвременните учени те са чисто и просто "суеверия", които не заслужават да бъдат разглеждани, освен като "остатъци на едно преднаучно съзнание". Нека, обаче, оставим тоя въпрос настрана и да разгледаме съдържанието на тия правила. Във всички тях се взима под внимание един единствен астрологичен фактор — Луната. Всичко се върти все около нея: държи се сметка затова, пълни ли се тя или се празни, в кой знак от зодиака се намира, дали е под или над хоризонта. Може да се каже, че тези три неща изчерпват цялото съдържание на упътванията, които дава "астрологичният календар". С оглед на това се определя, кое кога да се сее и посажда, за да се добие най-много и най-добър плод.

Така например, твърди се, че когато Луната се намира в някой от плодовитите знаци на зодиака, посятото или посаденото по това време ще расте и ще се развива добре, и ще даде обилен плод. Обратно ще бъде, когато Луната се намира в някой от слабо-плодовитите знаци. За плодовити знаци се считат на първо място: Рак, Риби и Скорпион. На второ място по плодовитост идват знаците: Телец, Везни, Стрелец и Козирог. За слабоплодовити или неплодовити изобщо се считат знаците: Овен, Близнаци, Лъв, Дева и Водолей. Това, обаче, не е достатъчно да се определи благоприятния момент за садене или за извършване каквато да е друга земеделска или градинарска работа. Трябва да се вземе под внимание и в каква фаза се намира Луната: новолуние, първа четвърт, пълнолуние или последна четвърт. По-просто казано, трябва да се държи сметка затова, пълни ли се или се празни Луната. Най-сетне трябва да се има предвид и трето едно обстоятелство: къде се намира Луната, под или над хоризонта.

Така че, ще оре ли, ще сее ли, ще сади ли, ще реже ли, ще присажда ли, стопанинът трябва да знае най-благоприятните условия, посочени в правилата, ако иска да има успех в работата си.

Нека, обаче, дадем няколко нагледни примера, за да се схване характера на правилата и тяхното приложение. Да предположим, че ще се садят репи. Що трябва да се съблюдава в случая? Първо, трябва да се подбере ден, в който Луната минава през някой от изброените по-горе плодови знакове. Второто нещо, което в случая трябва да се вземе под внимание, ако искаме репите добре да се развият и растат, то е Луната да се пълни. Третото нещо, което трябва да се спазва, то е Луната да бъде под хоризонта, т.е. да се сади, преди тя да изгрее и след като залезе. Ясно е, следователно, че при саденето не само на ряпа, но и на какви да било други зеленчуци, важи правилото: Луната да е в плодovit знак, да се пълни и да е под хоризонта.

Това, обаче, е най-общото правило за саденето. Има и други подробности, които трябва да се спазват, когато се избира най-благоприятния момент за дадена земеделска работа. Например едно необходимо условие при сеитба и садене е зодиакалният знак, който изгрива на хоризонта, да бъде също измежду плодовитите знаци. Друго правило, което трябва да се спазва е следното: да не се сее, когато Луната изгрива на хоризонта, макар знакът в който се намира да е плодит. Това, впрочем, спада към общото указание – Луната да бъде обезателно под хоризонта.

За отделните растения, както и за разните видове растения има специални правила. Така запример най-благоприятните условия за садене на цветя са, когато Луната се намира в знака Риби, пълни се, а на изток изгрива знакът Везни. Тогава и третото условие – Луната да бъде под хоризонта е изпълнено, защото в тоя случай тя е залязла преди около два часа. През пролетта, когато Слънцето е в Телец, от 21 април до 21 май, или в Близнаци, от 21 май до 21 юни, благоприятни часове за садене на цветя са след обяд между 2½ и 6 часа.

Много още тънкости трябва да се спазват при разните видове растения. Така запример, едни правила важат при отглеждане на растения, които дават плодове си под земята, подобно картофите, а други – при отглеждане на растения, чиито плодове се раждат на открито, под непосредственото влияние на разните природни агенти.

Както поменах още в самото начало, не само за сеенето и за саденето, а и за всички други работи, свързани със земята и растителността, има известни благоприятни моменти, които трябва да се спазват. Интересни са наблюденията, които са правени във връзка, например, със сеченето на дървета, предназначени за строителен материал. Оказва се, че дърветата, отсечени при пълнолуние, трудно съхнат и дори понякога път бързо загиват. Напротив, материалът от дървета, които са сечени няколко дни преди новолуние или при новолуние, съхне добре и не загива. Това е, без съмнение, във връзка с циркулацията на соковете в растенията, която е подчинена на Луната, както са подчинени на нея и всички ритмични процеси в природата, в това число и приливите и отливите. Но в тази статия аз няма да се спирам върху астрологичното обяснение на тия явления, защото тя има за цел да засегне само бегло въпроса за ролята, която играе Луната в стопанския живот на народа, а също и да наведе читателя на мисълта,

че областта на приложната астрология открива широко поле за експерименти. Ако се освободим от предразсъдъка да смятаме за суеверия тия прости емпирични правила, които засега се срещат само в популярните астрологични календари и се заловим да ги проверим най-добросъвестно в земеделската и градинарска практика, ако ги вмъкнем, с една реч, в опитните станции като обект за систематични статистични проучвания, тогава много от тия правила ще се окажат неглиценни монети, изпоцапани и потъмнели от времето, с полуизтрити надписи, но направени от чисто старо злато.

Това старо злато за нас е ценно, то е което ни интересува и ако го вложим в съкровищницата на съвременното знание, ще изгубим ли нещо?

2.

27. Сфера на Слънцето

Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 2-3, с. 46-53

Ония, които биха искали да намерят в древните митове наченки от някакви астрономични познания за Слънцето като небесно тяло, биха се разочаровали. Защото в гръцката митология, запример, не става толкова реч за видимото Слънце, колкото за Аполона, най-блестящият от олимпийските богове. Наистина, той носи всички белези на слънчев бог, но не олицетворява Слънцето като физическо тяло, а по-скоро съвкупността от всички физически и духовни сили, и качества на слънчевата радиация. Има, впрочем, едно друго слънчево божество, което олицетворява дневното светило — Хелиос. Надали има някой да не познава неговият образ, защото е бил възпроизвеждан от поетите през всички векове до втръсване. И досега още във въображението на някои поети, които не са си дали труд да добият поне ония елементарни познания за Слънцето, които съвременната астрономия е така щедро пръснала в многобройни популярни съчинения — познания, които биха извикали във въображението им много по-богати и грандиозни образи — Слънцето е все оня пламенен Хелиос, който се понася при изгрев по небето, на своята огнена колесница, запрегната в буйни, бели жребци, из чиито ноздри изскачат пламъци, и чиито дихание се разлива в топли и светли струи.

Птоломеевата система, макар да минава вече за научна, също не ни дава никакви научни вести за Слънцето като небесно тяло. Птоломеевото Слънце е едно въображаемо кълбо, прикрепено към една прозрачна въртяща се сфера, която има за център Земята. Впрочем, самото геоцентрично гледище на старите гръцки астрономи им е пречило да узнаят нещо по-положително за Слънцето, и преди всичко факта — че Слънцето е център на нашата планетна система, а не Земята. С една реч, древните астрономи (не говорим за посветените) не са знаели, нито че Слънцето е звезда, нито че е център на слънчевата система. Те не са знаели нито истинското му разстояние от земята, нито истинската му големина и обем, нито неговата тежест (съвременните астрономи, изхождайки от плътността на Земята я изчисляват на 2,000,000,000,000,000,000,000,000, т.е. два октилиона и 200 септили-

она тона!). те не са знаели нито за слънчевата фотосфера с нейните флокули и гранулации, за неговата хромосфера, корона, протуберанси, нито че то се върти с намаляваща скорост от екватора към полюсите, значи с различна скорост за различните хелиоцентрични ширини. (Средният период на завъртане на Слънцето около оста си е около 25.38 дни). Наблюдавайки с просто око лъчезарния диск на Слънцето, те не са допускали, че то съвсем не е едно спокойно светещо тяло, и че в него пулсира един мощен живот. Ако някой им кажеше, че светлият лик на Хелиоса е "оцапан" с тъмни петна — тия смутители на мирния живот на Слънцето, а оттам и на земята, чието съществуване е така дълбоко и неразривно свързано със слънчевата дейност — те биха го сметнали негли за богохулец. С една реч, дори един съвременен гимназист може с гордост да каже, че и най-големите астрономи на древността не са знаели почти нищо от онова, което те знаят за Слънцето, благодарение откритията на съвременната астрономия. Впрочем, те със снизхождение биха добавили, че древните далеч не са разполагали с оня мощен инструментарий, с който разполагат днешните астрономи. И наистина, само за наблюдаване на Слънцето, днес има пет слънчеви обсерватории, с техните слънчеви кули: две в Mount Wilson, една в Pasadena (Калифорния), една в Arcetri (Италия) и Айнщайновата в Potsdam (Германия).

Все пак аз бих казал, че ако се поразчепка малко онази картина, която митологията дава за Хелиоса, картина или по-скоро символично видение на някой древен ясновидец, посветен в Мистериите, който може би е създал този мит, ще се открият известни загатвания и за фотосфера, и за хромосфера, и за протуберанси и т.н. На същото ни навежда и мита за Фаетона. В заключение ще кажа, че ония люде в древността, все едно учени или прости, които са виждали с просто око, действително не са знаели нищо от онова, което ние днес знаем за Слънцето, благодарение зрителната мощ на телескопите и тънката аналитична способност, на спектроскопа. Ала ония, които са виждали, Посветените, навярно са знаели за Слънцето и като физическо тяло, и като център на духовна дейност, много повече от нас. Те са загатнали за това свое знание чрез символиката на митовете — един особен език, с който са си служили древните посветени от всички школи и времена, и който почива на великия закон за съответствията.

Така стои въпросът с митовете за Слънцето на древните народи.

Какво представят техните научни астрономични системи, като например Птолемеевата, която е владела умовете на хората в течение на векове, също се знае. Но тъй като за мнозина западноевропейци историята и на наука, и на изкуство, и на философия започва от древна Гърция, малцина знаят, че в Индия, например, са се развили известни научно-метафизични системи за космоса, в които са застъпени интересни схващания за Слънцето. Ще изложа накъсо една от тези индуски системи. Източникът, от който почерпвам следващите по-долу данни, е книгата на G.W.Surya и M.E.Valier: *Okkulte Weltallslehre* (Окултно учение за Всемира).

Предварително ще кажа, че индуската физика се коренно отличава от модерната, западно-европейска физика, и по метод, и по техника. Преди всичко, тя не е резултат на експериментални изследвания в съвременен смисъл на думата, а резултат на оная практика, която е

позната под общото име Йога. Отгледеше на Запада, физиката на индусите ще се покаже чиста метафизика.

Но нека пристъпим към самото изложение. За да разбере индуската физика, читателят трябва да си състави преди всичко ясна представа за четирите взаимопроникващи се *материални сфери* на света. Под материя, в случая, индусите разбират не само най-грубата, физична материя, достъпна за нашите сетива, а изобщо всички състояния на материята, които се срещат в поменатите четири сфери. И тъй, според индусите, има четири диференцирани състояния на материята: 1. *Prakriti* (най-грубото физическо вещество, това, с което ние боравим); 2. *Prana* (много по-фина от етера материя, която е свързана с органическото състояние на веществото); 3. *Kama* (материята на емоционалния свят, света на желания, страсти, чувства); 4. *Manasa* (материята на умствения свят). Тези четири видоизменения на материята имат "прекъснат строеж", те не са непрекъснати флуиди. Такова е, впрочем, схващането за материята и на западната физика. Имащи общ произход, тия четири състояния на материята се различават само по групиране на частиците и по броя на трептенията, които следват един възходящ октавен ход. Затова индусите говорят за "октави" в разните полета. Във всяко поле има само една "осъществена октава", а между отделните полета има сума "загубени октави". Това твърде напомня нашата стълбица на трептения. Знайно е, че между звуковите трептения, запример, и тия на светлината има цяла пустиня. Такива "пустини" се срещат и по други места на стълбицата. От горното е ясно, че между броя на трептенията на разните "полета" има грамадна разлика. Ако броят на трептенията на Прана, да речем, възлиза на билиони, този на Кама ще възлиза на квинталиони, а тоя на Манаса ще се изрази с число, което притежава много нули. Тия числени сравнения са дадени, разбира се, само като илюстрации.

След тези предварителни бележки за четирите състояния на материята, за четирите материални свята, ще приведем един цитат от книгата *Östliche und westliche Physik* (Виж в оригинала с. 48) от Th.E. Wilson и Charles Johnston, цитат, който е приведен в книгата на Surya-Valier, и който представя едно сбито изложение на поменатата по-горе теория.

"Земята, според твърденията на индуската физика, е едно кълбо, състоящо се от Пракрити, което плава в море от *Прана*. Тази прана има за център Слънцето, и следователно, и тя образува сфера. Диаметърът на праничната слънчева сфера възлиза на около 600,000,000,000 км (Той е равен на диаметъра на Нептуновата орбита, взет приблизително 70 пъти, или на диаметъра на земята, взет около 2100 пъти). Ясно е, че разстоянието на най-близката звезда е стотина пъти по-голямо от диаметъра на праничната слънчева сфера. Така че, диаметърът на слънчевото кълбо на индусите е около 100 пъти по-малък от разстоянието на Слънцето до най-близката звезда. Във вътрешността на тази сфера от прана – в един особено диференциран нейн слой – се движат планетите около Слънцето. Това пранично слънчево кълбо се завърта около оста си за около 21,000 години (число, което се приближава до полярната година). То, заедно с други подобни нему, пранични сфери, се върти около Алционе – най-светлата звезда на Плеадите. Пространството между тия пранични кълба е изпълнено с третото видоизменение на материята, наречено *Кама*. По финост Кама

се намира в същото отношение към Прана, както последната към Праkritи. Кама има за център Алционе и се разпростира също така във вид на сфера. Има многобройни такива Кама-сфери, които плават в необятното море на най-тънкото видоизменение на материята – Манаса. С Манаса, която образува една огромна сфера, завършва материалния свят”.

Няма да излагам ония сложни процеси на кондензация, които стават в разните “полета”. Ще спомена само, че например кама-сферите не са пръснати из цялата Манаса-сфера, а кондензират в един определен слой от нея, който се отличава по своята специфична “гъстота”. Така е и с прана-сферите. И те кондензират в един определен слой на кама-материята. Същото, естествено, важи и за Прана и Праkritи. Оттук е ясно, че планетите на слънчевата система се въртят около Слънцето в един определен слой от слънчевата пранична сфера.

От цялата тази индийска теория за материалния свят, за нас е важно едно обстоятелство – че Слънцето е център на една огромна пранична сфера, която се простира далеч зад орбитата на най-отдалечената планета от слънчевата система.

Тук му е мястото да спомена за ценните данни, които Учителят дава в статията си “Влиянието на слънчевата енергия”* . Понеже са изложени много сбито, би трябвало да цитирам половината статия, ако искам да ги направя достояние на читателите. Ще кажа само, че те представят основни елементи за разработване на една научна теория за Слънцето и неговите отношения със земята. Енергетичният строеж на Слънцето – една огромна централа с приемателна и предавателна станция, неговата постоянна обмяна на енергии със земята – друга такава централа също с два полюса – обмяна, която е подчинена на периодичитета на годишния и деконошен кръговрат, най-сетне практичното приложение, което следва от това за използване животворната енергия на Слънцето, особено през пролетта сутрин, при изгрев-слънце, образуват богатото съдържание на тази сбито написана статия.

Но нека се повърнем за малко върху митологията. Каквито и да са съвременните научни теории за мита, едно не трябва да се забравя – че те са остатъци от една епоха на величествен синкретизъм, в който религия, наука, изкуство са били слети в едно цяло, споено чрез връзките на съответствията. В тази епоха астрологията не е била само една предсказвателна наука, едно гадателско изкуство, а едно величествено мирозъзерцание. От гледище на това мирозъзерцание, физическият свят със своите форми, е една символична картина на света на идеите. Нещата в този свят не само представят физически обекти със своите особености, които са предмет на едно непосредствено проучване, а същевременно означават нещо. Те се явяват символи, съответствия на известни идеи. Ето защо, и видимата гледка на небето, специално на нашата слънчева система, е един символ. Слънцето, Луната, планетите, покрай физичното си значение, имат символичен смисъл.

Слънчевата система представя един образец, един модел, по който е устроено всяко живо същество, което живее в нейните предели. Каквито сили действуват в нея, такива сили действуват и във всички

*) Вж. книгата “В царството на живата Природа”.

същества, принадлежащи към нейната система. Тези сили на живота, функциониращи в слънчевата система, с всички възможности за развитие, които съдържат в себе си, с всичките им взаимоотношения, са намерили още в най-дълбока древност израз в геометричната формула на Зодиака. Ако погледнем, именно, този астрологичен зодиак, установяващ преди всичко връзката между знакове и планети, ще видим, че на Слънцето, което се третира привидно като планета, е отреден само един знак за жилище – знака Лъв*. Но тъкмо до Лъва – жилище на Слънцето, се намира знак Рак – жилище на Луната. Ясно е, че от астрологично гледище, като се вземе предвид окултния строеж на зодиака, Слънцето и Луната се явяват два полюса на оная първична енергия, която се развива в цяла система от сили, проявяващи се полярно. Тия, именно, сили са свързани, по закона на съответствията, с планетите от нашата слънчева система. Движението на планетите, погледнато геоцентрически, не показва нищо друго, освен движението на тия мирови сили в аурата на земята. Слънцето, Луната и планетите, в случая, представят стрелките на един идеално работещ небесен часовник, който всеки момент показва състоянието и взаимодействието на силите, които функционират в организма на земята. За да се изразим с един термин от модерната теоретична физика, астрологичното пространство представя един четириизмерен времепространствен континуум, един свят на събития. Астрологията, в която времето се схваща като една сложна система от цикли, най-простите от които са планетните обиколки, е една наука за събитията *par excellence*.

Необходими бяха тия малки назъртания в областта на Астрологията, за да се разбере, защо Слънцето и Луната се смятат за два полюса на астралната светлина. Това ни обяснява, защо Аполон, бог на Слънцето, е така тясно свързан в гръцката митология с Артемида, богиня на Луната, която му е "сестра". Това ни обяснява, защо и в книгата Битие, Слънцето и Луната, наречени съответно "голямото светило, което да владее над деня", и "малкото светило, което да владее над нощта", са създадени в един и същи ден – четвърти, заедно с другите светили на твърдата небесна, "които да разлъчат деня от нощта, и да са знамения за времена, и за дни, и години". Ясно е, че "светилото на деня" представя светлия, положителния, лъчезарния полюс на първичната светлина – полюсът, който дава. Той символизира духа. "Малкото светило" – Луната представя негативния, възприемащ, пасивен, женски полюс на първичната светлина. Той символизира материята. Зодиакът, който е едно развитие на двойката, е съставен от тия две велики течения – слънчево и лунно, които в своята съвместна работа създават великото многообразие на живота.

Макар в Библията Слънцето и Луната да са наречени "голямо" и "малко" светило, но те са всъщност, за съзнанието на хората, еднакво големи. И тоя психологичен факт намира дори физически, нагледен израз в небесното пространство: видимият диск на Слънцето и дискът на Луната са почти еднакво големи, около $\frac{1}{2}$ градус. Това се дължи на факта, че Луната, която е около 400 пъти по-малка от Слънцето, се

*) *Забележка на съставителя*: Виж в бр. 1 от настоящата годишнина на "Ж. З." фигурата на астрологичния зодиак, в статията "Елементарни астрологични комбинации" - там са дадени именно тия съотношения между знаци и планети.

намира около 400 пъти по-близо до земята. Двете светила, погледнати от земята, заемат едно и също пространство на небето. А това значи, погледнато символично, че ония сили, които са свързани с тях, заемат еднакво място, по важност и значение, в съзнанието на хората.

За да покаже, че Слънцето и Луната са два мирови символа, които съществуват във всички светове, ще приведа един цитат от Сведенборга, из книгата му "Небето, с неговите чудеса, и ада"*

"Господ е небесното Слънце. Светлината му е божествената истина, а топлината му – божественото добро. На небето ние съзерцаваме Господа като Слънце, защото Той е Любов, от която произтича всичко в Духовния свят. Любовта е, която грее като Слънце.

Ангелите виждат Слънцето не в зенита, а под известен ъгъл. Те го виждат, при това на две места – едното пред дясното око, а другото – пред лявото. Пред дясното око именно, те виждат Господа като същинско Слънце, а пред лявото – като Луна, която свети с мека бяла светлина и е заобиколена с множество малки луни, които светят също с бяла светлина.

Ангелите виждат Бога по този двоен начин, защото възприемат Бога различно. Онези, които Го възприемат като любов, Го виждат като Слънце, пламтящо и огнено. Тези ангели пребивават в Божественото царство на небето. Ангелите, които Го възприемат като вяра, Го виждат като Луна, блестяща и бяла. Те пребивават в по-долното от двете ангелски царства, на които се разделя небесният мир – в духовното (Вж. статията "Небесният живот според Сведенборга", в която се говори за тия две царства).

Ето защо и в Писанието Бог като Любов е символизиран чрез Слънцето, а като Вяра – чрез Луната".

Но да напуснем висините на небесния свят, да напуснем и приказните царства на митовете, и да стъпим на земята, за да видим, кои именно явления от живота принадлежат към сферата на Слънцето.

Широко погледнато, целият живот на земята е обхванат и проникнат от радиацията на Слънцето. Според съвременната наука всичко, което съществува на земята, е съгстена и трансформирана

слънчева енергия. Но има неща, в разните царства – минерално, растително, животинско, човешко; в разните области на човешкия живот – политически, социален, стопански, културен, които са специфично слънчеви, защото в тях слънчевият принцип е достигнал сравнително най-завършен израз на земята.

Така, може всички метали да са съгстена слънчева енергия в различни фази на развитие, но само златото е типично слънчево. То е Слънце всред металите. И не случайно златото е взето като еталон на монетната система. За забелязване е, че и всички финансови учреждения, преди всичко банките, които съхраняват златото и оперират с него, се намират под силното влияние на Слънцето. Наблюденията показват, че много банкери, крупни финансисти – царе във финансовия свят, носят явните морфологични белези на слънчевия тип. Тук, обаче, действа най-материалното въплъщение на слънчевия принцип. Голямото

*) Из същата книга е извлечена и статията "Небесният живот според Емануил Сведенборг" (кн. 7-8 год. XII, сп. "Ж. 3."), към която отправяме читателя за допълнителни сведения.

натрупване на злато затъмнява благородното влияние на този метал, в резултат на което се явява една отрицателна черта в характера на човека – алчността.

Няма да се спираме за представителите на Слънцето в растителния и животинския свят, защото това би ни отвело твърде далеч. В тялото на човека, сърцето представя Слънцето, което, както е знайно от астрологичната традиция, е вечно туптящо, разливащо живот сърце на нашата слънчева система. Като си спомним, че Слънцето е център на една сфера от пранична енергия – животворната сила, която прониква целия органически свят, лесно можем да разберем твърдението на древните, че Слънцето е носител на жизнената сила.

Психологически то представя *висшият аз* на човека, неговата индивидуалност, за разлика от личността, която е символизирана от Луната. Благородството, ентусиазма, способността да се вдъхновяваме от възвишени идеали, да се подвизаваме и жертваме за благородни каузи, великодушието, царственият жест – това са все черти на Слънцето. Ала и славолубието, тщеславието, любовта към лукса и разкоша, към външния показ, към тържествените церемонии, в които има много външен блясък, са също така черти на Слънцето, които спадат към неговите низходящи влияния. Най-добра илюстрация на тия положителни и отрицателни черти на Слънцето намираме у царете, монарсите, обладатели на неограничена власт. Ако се случи един такъв монарх, слънчев тип, да възплъщава благородните качества на другите две планети от тригона на огъня: Юпитер (широта и воля за разширение: териториално, стопанско, културно) и Марс (борческа енергия), ние ще получим типа на царя-воин, предводител на своя народ, който той води към победи и слава, благодарение мощния магнетизъм на своята натура, "предопределена" да достигне слава, почести, богатство и мощ. Ако се случи, обаче, за цар на един народ, някой "юпитеризиран" слънчев тип, с някои и други положителни черти на Слънцето и с всички негови слабости – подобно на Людовика XIV – тогава крайният резултат на неговото царуване ще бъде съсипване на държавата, въпреки временният ѝ подъем и блясък. Който иска да схване някои от проявите на "Слънцето" в политическия и обществен живот, нека се позанимае малко с живота на "царя-слънце" и неговата епоха. Защото има и отделни епохи или по-малки периоди в историческия и културен живот на народите, които са "слънчеви".

Ще завършим с една бегла скица на слънчевия тип. Яйцевиден череп (долихоцефален) с хармонични пропорции. Коса златисторуса или светло-кестенява у по-южните типове, нахъдрена на едри вълни. За нещастие, обаче, у мъжете тя скоро окапва, и затова повечето слънчеви типове са плешиви. Чело високо, с развити челни издатини, но хармонично. То се спуска спокойно към веждите, като образува типичната за Слънцето надочна аркада, чиято хубава линия, следват веждите. Слънчевото чело е ясно, спокойно, ведро. Очите на слънчевия тип са забележителни – блестящи, доволно големи, замрежени от хубави ресници. Погледът им е пряк – не проникателен, нито повелителен, а изпълнен с магнетична сила, която сама по себе-си завладява. Ирисът, полузакрит от клепачите, е осеян със златисти петна. Устата е красиво моделирана – и у нея личи "слънчевата линия". Брадата не е нито квадратна както у Марса, нито прекалено заоблена както у Венера,

нито удължена и изтънена като у Меркурия. Тя е типичната квадратно-яйцевидна слънчева брада, показваща една уравновесена воля.

Господстваща черта в характера на слънчевия тип е самообладанието. Но не самообладание, което произтича от едно усилие и напрежение на волята, а от постигната хармония и равновесие на душевните сили. Най-добрият израз, с който можем да характеризираме душевното състояние на слънчевия тип, е ведра яснота. Истинският слънчев тип е тих и спокоен – той излъчва своята душевна сила навън така спокойно и тихо, както Слънцето. Обладаващ тънка и деликатна чувствителност, възприемчив за чистите идеи, способен да схваща непосредствено "дълбоките съзвучия" в природата, поет и музикант по душа, която е способна да трепти от възторг и вдъхновение, той е роден човек на изкуството. У него действа по-скоро непосредственото вдъхновение, творческото въображение и интуицията, отколкото аналитичния интелект. Умът му е по естество синтетичен. Най-високо развитият "Аполон" често се издига до пророчески екстаз. Завършеният слънчев тип – благороден, великодушен, самообладан – е човек на качеството, не на количеството. Навсякъде той търси истината и красотата. Понякога твърде развитото съзнание за лично превъзходство кара слънчевите типове да стоят настрана от обществото, или по-скоро над него.

Впрочем съдба на слънчевия тип е да бъде център в своята среда, да я организира в една "система", и да я поддържа със своята магнетична сила, както Слънцето поддържа своята планетна система. Това не важи за всички "аполоновци" в еднакви размери. Ала най-големите между тях са родени да управляват. Властта им е проникната от великодушие, защото истинският слънчев тип винаги се въодушевява от един висок идеал.

г.

28. Сфера на Урана

Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 4-5, с. 89-95

Мъдрецът живее без закон.

Глупецът трябва да живее със закон и под закон.

Ако мъдрецът живее със закон, той е нещастен.

Ако глупецът живее без закон, и той е нещастен.

Бейнса Дуно, "Учителят говори"

Уран е една от ония планети, които упражняват силно обаяние върху въображението на хора, запознати поне малко от малко с астрологията. Като четат, че Уран поражда у човека склонност към напредничави идеи и стремеж към освобождаване от всякакви предразсъдъци – неща, които по тяхна преценка, и тях особено силно възбуждат – те считат себе си за "уранианци". И нерядко, като отидат при някой астролог да им състави хороскоп, те очакват да намерят потвърждение на това свое, често пъти, суетно желание. Разбира се, в

повечето случаи те остават разочаровани – оказва се, че Уран не заема никакво силно положение в техния хороскоп, за да играе в душевния живот и съдбата им някаква важна роля. В най-добрия случай, той може да хвърля добър аспект към някой от основните астрологични фактори, определящи характера и темперамента, умствения строй и съдбата на човека. Оттам произтича, астрологически погледнато, известно “ураново влияние”, което може да се прояви в най-различни посоки. У един индивид със стремеж към напредничаващи идеи, то ще подхрани тъкмо този стремеж. Това, обаче, не ще рече, че той е уранианец. Тук му е мястото да кажа, че уранови типове, така завършени и оформени, каквито са, да речем, сатурновият, юпитеровият, слънчевият или марсовият тип, днес за днес не съществуват на земята. Има, обаче, известни умствени, емоционални и волеви прояви, има и известни физически прояви, които се характеризират като “уранови”. Очевидно, Уран действа като един свят от сили, които сега се събуждат в човечеството и се стремят да добият въплъщение у него. Тия сили са по-тънки, по-флуидни, по-неуловими от силите на планетите, включени в орбитата на Сатурна – старият напълно оформен вече свят на личното, егоцентрично съзнание. Това са сили на един нов, отвъд-сатурнов свят, които се стремят да разчупят твърдата “сатурновска” черупка на затворената в себе си личност и да свържат човека с *космичното съзнание*. В този смисъл, Уран може да се нарече врата на космичното съзнание в човека. За да изразят принадлежността на Урана към един по-висок свят, който астрономически се простира зад пръстените на Сатурна, астролозите го наричат *октава на Меркурия*, имайки предвид неговия ясно подчертан умствен характер. В това название, обаче, мнозина подозират скритата умисъл да се спаси класическата седморка от планети, нарушена от откриването на новите, транс-сатурнови планети. Ние няма да разискваме тук разните спекулации на астролозите по този въпрос. За нас е съществено, че в дадено историческо време започват да действуват известен род сили, които се проявяват в ред типични явления, както в индивидуалния, тъй и в обществения живот на човека – в наука, изкуство и пр., и че този род явления, както показват астрологичните изследвания, могат да се свържат с един физически център на нашата слънчева система – планетата Уран, респективно с нейния астрономичен цикъл. И наистина, многобройните изследвания на хороскопи, в които е бил привлечен този нов астрологичен фактор – изследвания, които имат характер на емпирически статистики – потвърждават недвусмислено горното допущение. Така или иначе, след откриването на Урана от Уилям Хершел в 1781 год., тази транс-сатурнова планета, която донейде революционизира класичната астрологична система в нейните седем планети, биде въмъкната, не без основание, в астрологичната практика.

Някои, може би, ще попитат: “Нима Уран не е упражнявал влияние преди датата на неговото откриване? Нали и преди е съществувал като планета от слънчевата система?” – Действително, Уран е съществувал и преди да стане видим и знаен за нас. Астрономите са го наблюдавали и по-рано – още през 1690 година, па и отпосле – ала са го смятали като звезда. Уран е съществувал досущ така, както е съществувало и електричеството в природата, преди да бъде то открито и проучено през миналия век, най-напред в лабораториите на физиците. Ала

електричеството стана онова, което днес е за човечеството – именно една от най-мощните енергии, които преобразиха външния образ на човешката цивилизация – едва след като биде открито. И преди радиото хората са плували в океан от електрически вълни, ала едва след изобретяването на този дивен апарат, стана възможно да се улавят тия вълни и да станат покорни носители на човешката мисъл и човешкото изкуство. Същото се отнася и за по-тънките сили на Урана, от чисто психично естество. Човек трябваше да стане възприемчив за трептенията на тези сили, той трябваше да развие у себе си известни “възприемателни” психични апарати, за да може да улавя урановите вълни. За да станат известни сили творчески у човека, за да може той да ги прояви в живота, трябва да направи съзнателна връзка с тях. Тази, именно, връзка и времето, по което тя се извършва, представят интерес за нас. В случая с ония сили, които астрологичната символика обединява под името “Уран”, защото ритъмът на техните много сложни прояви в земния живот съпада с цикъла на този далечен член от нашата слънчева система, наистина се потвърждава многократно изтъкваният от астролозите окултен закон – *една планета става позната и видима за хората тогава, когато нейните сили започнат да се проявяват активно в техния живот*. Явно е, следователно, че Уран и преди е действувал, но така както електричеството е действувало в природата, преди да бъде впрегнато на работа от творческия дух на човека. Уран е произвеждал известни общи процеси, които са стояли вън от обсега на човешкото съзнание.

Както, обаче, и да се обясняват нещата – с изтъкнатия по-горе окултен закон, или с просто съвпадение – характерен е фактът, че както Уран тъй и Нептун биват открити по време, когато у хората се явява един мощен порив към индивидуална и социална свобода, когато у тях се поражда стремеж да разрушат всички овехтяли обществени, морални и религиозни прегради, всички догми, всички стари вярвания, които са спъвали свободната мисъл и пълната проява на човешката индивидуалност. Политически и социално, това се изразява в американската и френска революции, които избухват около времето, когато Уран бива открит.

В литературата този стремеж към освобождаване на човека от всички условности и предразсъдъци, които сковават неговите творчески сили, е намерил твърде ярък израз в драматичните произведения на Ибсена. Знайно е, че мирогледът на Ибсена се характеризира обикновено като индивидуализъм. Това означава, че и в социалните си, и в етичните си възгледи, Ибсен поставя на преден план отделния човек, а не обществото. За Ибсена най-голяма ценност в живота представя самосъзнателният и цялостен човек, пълната и закръглена индивидуалност, която се ръководи не от външните писани закони, а от вътрешните закони на своето естество. Той иска пълна свобода за тази съзнателна и самоотговорна личност, която съзнава своето призвание и иска да го следва неотклонно. Очевидно, пред погледа на норвежкия драматург се е мяркал идеалният образ на Урановия тип, който намира най-пълно въплъщение в символичния образ на Водолея. Водолей – това е човекът, който след като се е катерил, подобно козата, по планинските стръмнини и върхове на “Козирога”, след като е познал самотата, ограниченията, лишенията, съмненията и борбите на Сатурна и ги е

превъзмогнал чрез самоотричането, най-сетне се е добрал до извора на космичния живот, от който налива своята урна, за да излее водите ѝ на изжаднялото човечество. Издигнат над всички условности на временния живот, свободен от всички човешки ограничения, защото ги е превъзмогнал, той представя образ на мъдрец, "който живее без закон". Понеже у него е пробудено космичното съзнание, той всъщност "живее според оня жив закон, който е написан в душата му". ("Учителят говори". Из главата за "Мъдростта"). Между този идеален тип на човек – мъдреца и глупеца, "който трябва да живее със закон и под закон" има грамадна междина. И в тази огромна междина, в която се срещат хора от различни степени на съзнание, действа Уран със своите мощни "електрически" токове. На хора с непобудено съзнание, Уран често влияе отрицателно. Оригиналноста и гениалният полет на мисълта, които той събужда у напредналия духовно и интелектуално човек, у обикновения човек се израждат в ексцентричност. Свободата на духа, издигането над човешките ограничения и предразсъдъци, които отличават първия, се превръщат у втория в безпринципност, своеволие и слободия: той отхвърля безразборно всички обществени и нравствени закони и ако е социално настроен, често се противопоставя с наивни средства на установения ред. От този тип са ония анархисти-терористи, които искат да въдворят безвластническия строй чрез насилнически средства. Учението за безвластието, разгледано в неговата идейна страна, спада, без съмнение, към сферата на Урана. То представя един прекрасен пример за това, как високите трептения на Урана се пречупват в съзнанието на хората. Без външна власт, без външен закон може да се живее само в света на истината и свободата. И Уран "будителят", със своите трептения иска да пробуди у човека дълбокия копнеж към този, именно, свят на истината и свободата, да го подтикне да развие у себе си тия високи качества, чрез които единствено може да стане гражданин на този свят. Уран – индивидуалистът, в най-благородна смисъл на думата – подтиква човека да постигне първом индивидуално тази висока степен на развитие, та след това да помага и на другите да я постигнат. Това е мисията на "Водолея". У обикновения човек, обаче, той пробужда само един смътен инстинкт за свобода, който се изразява в бунт срещу всичко, което потиска и ограничава човека. Често, при лоши аспекти на Урана, както се изразяват в астрологията, индивидите от този тип биват крайно своеволни, ексцентрични, резки в обноски и постъпки. Мислейки се за свободни, те не марят ни семейни връзки, ни обществени нрави и обичаи, ни нравствен дълг, ни юридически закон. В своята най-крайна форма, тук се явява така нареченият асоциален тип. Астролозите поддържат, че и в типа на диктатора, с неговите изострени лични чувства, с неговото повишено самочувство на "водач", на "силна личност", чиято воля е закон не само за него, а и за всички ония, които води и управлява, е доста силно влиянието на Урана. Поне фактите, които ни предлага съвременната политическа действителност, потвърждават това. Но у тях урановото влияние, пречупено в една силно развита лична сфера, се състява и в съчетание с други планетни фактори, дава характерния "диктаторски комплекс".

Уран, изобщо, има два полюса – единият му полюс лежи в областта на *космичното съзнание*, което носи новото, идейното в света;

другият му полюс се намира в *колективното подсъзнание*, от което, под неговото активизиращо влияние, изпъкват на повърхността образи и идеи на минали раси и култури. За погледа на някои астролози, диктаторите са само фокуси на една дълга расова наследственост. Те са носители на неосъществяваните, потиснати идеи на миналото, които се стремят към осъществяване. Те са фокуси на цяла низа поколения, които трябва по необходимост да дойдат до логичния край на своята съдба. Разбира се, между индивидуалния строеж и съдбата на диктатора и тия на расовия колектив има едно съвпадение, което за астрологичната философия е напълно ясно, като се има предвид законът за съответствията.

Споменатите по-горе два полюса на Урана се изразяват астрономически във възходящия и низходящ възел на неговата орбита. Знаино е, че равнините, в които лежат орбитите на планетите, се сечат с равнината на еклиптиката, сиреч плоскостта, в която лежи земната орбита, в така наречените възлови линии. Възловата линия на Урана минава през знаковете Близнаци и Стрелец. Възходящият му възел е на около $13^{\circ}40'$ от Близнаци, а низходящият – на около $13^{\circ}40'$ от Стрелеца. Според астрологията, *възходящият възел* представя полюса, през който се вливат известни космични сили и се асимилират, за да се изразят навън. *Низходящият възел* е полюс на дезасимиляцията, където става освобождаване на онова, което подлежи на разпадане. Първият е свързан с "настоящото", вторият с "миналото".

Обстоятелството, че възходящият възел на Урана лежи в Близнаци – знак на конкретния ум, на разните видове интелектуална и физическа обмяна – показва, че обновителните, творчески сили на Урана действуват по интелектуален път, чрез конкретния ум. И наистина, силното развитие на съвременната физика, както експериментална, така и теоретична, в която господстваща роля играе електричеството, многобройните изобретения, чрез които тази енергия биде впрегната на работа за задоволяване практичните нужди на живота, новите съобщителни средства – телеграф, телефон, радио, бързото развитие на въздухоплаването – това е една огромна дейност на човешкия ум, която се разви в сравнително кратко време. Цялата тази дейност се разрасна благодарение мощния импулс на Урана, под влияние на неговия изобретателен гений. Конкретният резултат от бързото разрастване на новите съобщителни средства беше едно неочаквано скъсяване на географските разстояния, които делят хората на Земята. Днес хората общуват чрез вълните на етера, който разнася техните мисли, тяхната музика, с бързината на електрическата вълна. Днес няма "далечни" разстояния – вестта за едно събитие, което става в известно място на земята, се предава по всички посоки с магична бързина, така че всички хора взимат, ако не непосредствено, то поне духовно участие в него. Физически поне, в областта на съобщителните средства, в които главен фактор е електричеството, разстоянията и границите между хората изчезнаха. А тъкмо това носи Уран – освобождаване от всички изкуствени граници, както физически, така и умствени и морални, които човек е прокарал. Той издига човека в един свят на свободно движение, което се извършва не по предварително очертани пътища, каквито са например шосетата и железопътните линии върху твърдата почва. Той издига човека във въздуха, който символизира умствения свят. Един

прекрасен символ на Урана е аероплана. Както аеропланът носи в себе си своите апарати за движение и ориентирание във въздуха, така и свободния ум носи в себе си силите и способностите за своя "полет" и за своето ориентирание в онай сфера на умствения свят, където няма отпъкани пътища. И както аеропланът лети във въздуха, без да остави видима, "лична" следа, така и свободният ум се движи в умствения свят, без да пресича пътищата на другите и без да оставя каква годе "лична" диря.

Пътем ще спомена, че интересните теории на математичната физика – един от шедьоврите на западно-европейската научна мисъл, развитието на неевклидовата геометрия и на геометрията на многоизмерното пространство, както и на други клонове от модерната математика, които създават едно ново чувство за пространството и числата, едно ново виждане на света, се дължат във висока степен на урановия импулс.

Няма да се спирам на известни прояви в изкуството – поезия, музика, живопис, които носят явните белези на Урановото влияние, не толкова положително, може би, колкото отрицателно. В изкуството често се проявява особено ярко ексцентричността, която тази планета поражда у някои натури, неспособни да възприемат нормално неговите високи трептения.

За да резюмирам влиянието на Урана върху човешкото естество, ще кажа следното: у различните хора тази планета действа различно – според степента на съзнанието и душевния им строеж. Колкото един човек е по-издигнат умствено и морално, колкото по-широко и по-универсално е неговото съзнание, толкова по-съзидателно действа у него тази планета на вдъхновението, дълбокото прозрение и гениалния полет на мисълта. У хора, у които висшето съзнание не е пробудено, които никога не са имали проблясъка на космичното, той или остава в латентно състояние, или събужда експлозивните и разрушителни сили, събарящи всичко старо и назадничава.

По времето, когато се разнесе в света "урановата вълна", констатираме едно възраждане и на окултизма с всичките му почти течения и школи, които са съществували в миналото. В известна смисъл на думата, западноевропейският окултизъм е един вид археология – той изрови много съкровища на древната мъдрост, изтъкна непреходността на известни принципи, които лежат в основата на религиозния опит през всички времена, показва широтата и синтетичната мощ на възгледите за Бога, човека и вселената, които са имали древните мъдреци и посветени, разбули отчасти тайните на античните мистерии, възбуди много въпроси около видимото и "невидимо" естество на човека и света, постави в друго осветление проблемата за душата, за безсмъртието, за развоя на човека, в когото дремят още много скрити сили. Покрай ценните познания, обаче, които имат действителна стойност и могат да послужат като капитал за едно ново духовно предприятие, той изрови и сума отживелици, сума мумифицирани заблуди и суеверия на миналото. Цялата негова археологическа работа изобщо се развива под знака на низходящия възел на Урана, който се намира в Стрелеца – знак на отвлечената философска мисъл, на религията и етиката. В низходящия възел на Урана, където се чува "последната дума" на едно минало, Уран действа пасивно. Затова в окултизма, както и в археологията, сравнителното проучване на

религията и митологията, които получиха особен разцвет по същото време, когато се разрасна и окултизмът, ние имаме едно възсъздаване на миналото, един синтез на ония религиозни, философски и научни ценности, които то създаде. Макар окултизмът да упражни мощно влияние върху съвременната мисъл, макар да допринесе твърде много за превъзможване на материалистичния мироглед, макар да раздвижи материалистичната научна мисъл, макар да измени умонастроението на мнозина учени и да навлезе чрез ред проблеми в официалната наука, той все пак не може да се нарече носител на новото в света.

Новото иде от другаде. То изхожда като една мощна вълна от космичния център на живота. То е така мощно, че прониква цялото естество на човека, прониква цялата земя и всичко, което живее на нея. То разтърсва всичко издъно – народи, общества, с техните религии, морал, семейни отношения, социални и политически схващания. То изважда на показ всичко дълбоко потаено от миналото – и добро и зло. Оттам тоя кипез всред човечеството, оттам тия стълкновения и борби, в които старото в света се мъчи със сетни сили да се закрепи в живота. Това е, безспорно, една грандиозна драма, която се разиграва на великата сцена на живота.

На нас, които имаме високата привилегия да присъствуваме на тази грандиозна драма, може да се пожелае едно – да имаме поне окото на Урана, което зад видимите символи на събитията, що се разиграват на сцената на живота, вижда скритите, разумни сили, които ги направляват. Да имаме неговото прозрение, което долавя – зад мрака на нощта, която си отива, и в която човечеството все още блуждае – зазоряването на космичното съзнание, на което той е провъзвестник.

2.

29. Сфера на Урана Из "Пътя на звездата"

Братство (Севлиево), Г. XI, бр. 248 (20.X.1939), с. 1, 3

Уран може да се нарече врата на космичното съзнание в човека. За да изразят принадлежността на Урана към един по-висок свят, който астрономически се простира зад пръстените на Сатурна, астролозите го наричат октава на Меркурия, имайки предвид неговия ясно подчертан умствен характер. В това название, обаче, мнозина подозират скритата умисъл да се спаси класическата седморка от планети, нарушена от откриването на новите, трансатурнови планети. Ние няма да разискваме тук разните спекулации на астролозите по този въпрос. За нас е съществено, че в дадено историческо време започват да действуват известен род сили, които се проявяват в ред типични явления, както в индивидуалния, тъй и в обществения живот на човека – в наука, изкуство и пр., и че този род явления, както показват астрологичните изследвания, могат да се свържат с един физически център от нашата слънчева система – планетата Уран, респективно с нейния астрономичен цикъл. И наистина, многобройните изследвания на хороскопи, в които е бил привлечен този нов астрологичен фактор – изследвания, които имат характер на емпирически статистики – потвърждават недвусмислено горното допущение. Така или иначе, след откриването

на Урана от Улиам Хершел в 1781 год. тази трансатурнова планета, която донейде революционизира класичната астрологична система с нейните седем планети, биде вмъкната, не без основание, в астрологичната практика.

Някои, може би, ще попитат: "Нима Уран не е упражнявал влияние преди датата на неговото откриване? Нали и преди е съществувал като планета от слънчевата система?" – Действително, Уран е съществувал и преди да стане видим и знаен за нас. Астрономите са го наблюдавали и по-рано – още през 1639 година, па и отпосле – ала са го смятали като звезда. Уран е съществувал досущ така, както е съществувало и електричеството в природата, преди да бъде то открито и проучено през миналия век, най-напред в лабораториите на физиците. Ала електричеството стана онова, което днес е за човечеството – именно, една от най-мощните енергии, които преобразиха външния образ на човешката цивилизация – едва след като биде открито. И преди радиото хората са плували в океан от електрически вълни, ала едва след изобретяването на този дивен апарат, стана възможно да се улавят тия вълни и да станат покорни носители на човешката мисъл и човешкото изкуство. Същото се отнася и за по-тънките сили на Урана, от чисто психично естество. Човек трябваше да стане възприемчив за трептенията на тези сили, той трябваше да развие у себе си известни "възприемателни" психични апарати, за да може да улови урановите вълни. За да станат известни сили творчески у човека, за да може той да ги прояви в живота, трябва да направи съзнателна връзка с тях. Тази, именно, връзка и времето, по което тя се извършва, представят интерес за нас. В случая с ония сили, които астрологичната символика обединява под името Уран, защото ритъмът на техните многосложни прояви в земния живот съвпада с цикъла на този далечен член от нашата слънчева система, наистина се потвърждава многократно изтъкваният от астролозите окултен закон - една планета става позната и видима за хората тогава, когато нейните сили започнат да се проявяват активно в техния живот. Явно е, следователно, че Уран и преди е действувал, но така както електричеството е действувало в природата, преди да бъде впрегнато на работа от творческия дух на човека. Уран е произвеждал известни общи процеси, които са стояли вън от обсега на човешкото съзнание.

Както, обаче и да се обяснят нещата – с изтъкнатия по-горе окултен закон, или с просто съвпадение – характерен е фактът, че както Уран, тъй и Нептун, биват открити по време, когато у хората се явява един мощен порив към индивидуална и социална свобода: когато у тях се поражда стремеж да разрушат всички овехтяли обществени, морални и религиозни прегради, всички догми, всички стари вярвания, които са спъвали свободната мисъл и пълната проява на човешката индивидуалност. Политически и социално, това се изразява в американската и френската революции, които избухват около времето, когато Уран бива открит.

В литературата този стремеж към освобождаване на човека от всички условности и предразсъдъци, които сковават неговите творчески сили, е намерил твърде ярък израз в драматичните произведения на Ибсена. Знайно е, че мирогледът на Ибсена се характеризира обикновено като индивидуализъм. Това означава, че и в социалните си, и в етичните си възгледи, Ибсен поставя на преден план отделния

човек, а не обществото. За Ибсена най-голяма ценност в живота представлява самосъзнателният и цялостен човек, пълната и закръглена индивидуалност, която се ръководи не от външните писани закони, а от вътрешните закони на своето естество. Той иска пълна свобода за тази самоотговорна личност, която съзнава своето призвание и иска да го следва неотклонно. Очевидно, пред погледа на норвежкия драматург се е мяркал идеалният образ на Урановия тип.

На хората с непобудено съзнание Уран често влияе отрицателно. Оригинаността и гениалният полет на мисълта, които той събужда у напредналия духовно и интелектуално човек, у обикновения се израждат в ексцентричност. Свободата на духа, издигането над човешките ограничения и предразсъдъци, които отличават първия, се превръщат у втория в безпринципност, своеволие и слободия: той отхвърля безразборно всички обществени и нравствени закони и ако е социално настроен, често се противопоставя с наивни средства на установения ред.

За да резюмирам влиянието на Урана върху човешкото естество, ще кажа следното: у различните хора тази планета действа различно - според степента на съзнанието и душевния им стремеж. Колкото един човек е по-издигнат умствено и морално, колкото по-широко и по-универсално е неговото съзнание, толкова по-съзидателно действа у него тази планета на вдъхновението, дълбокото прозрение и гениалния полет на мисълта. У хора, у които висшето съзнание не е пробудено, които никога не са имали проблясъка на космичното, той или остава в латентно състояние, или събужда експлозивните и разрушителни сили, събарящи всичко старо и назадничаво.

По времето, когато се разнесе в света "урановата вълна", констатираме едно възраждане и на окултизма с всичките му почти течения и школи, които са съществували в миналото. В известна смисъл на думата, западноевропейският окултизъм е един вид археология - той изрови много съкровища на древната мъдрост, изтъкна непреходността на известни принципи, които лежат в основата на религиозния опит през всички времена, показва широтата и синтетичната мощ на възгледите за Бога, човека и вселената, които са имали древните мъдреци и посветени, разбули отчасти тайните на античните мистерии, възбуди много въпроси около видимото и "невидимо" естество на човека и света, постави в друго осветление проблемата за душата, за безсмъртието, за развоя на човека, в когото дремят още много скрити сили. Покрай ценните познания, обаче, които имат действителна стойност и могат да послужат като капитал за едно ново духовно предприятие, той изрови и сума отживелици, сума мумифицирани заблуди и суеверия на миналото.

Новото иде от другаде. То изхожда като една мощна вълна от космичния център на живота. То е така мощно, че прониква цялото естество на човека, прониква цялата земя и всичко, което живее на нея. То разтърсва издъно народи, общества, с техните религии, морал, семейни отношения, социални и политически схващания. То изважда на показ всичко дълбоко потаено от миналото - и добро и зло. Оттам тоя кипез всред човечеството, оттам тия столкновения и борби, в които старото се мъчи със сетни сили да се закрепва в живота. Това е безспорно, една грандиозна драма, която се разиграва на великата

сцена на живота.

На нас, които имаме високата привилегия да присъствуваме на тази грандиозна драма, може да се пожелае едно – да имаме поне окото на Урана, което зад видимите символи на събитията, що се разиграват на сцената на живота, вижда скритите, разумни сили, които ги направляват. Да имаме неговото прозрение, което долавя – зад мрака на нощта, която си отива и в която човечеството все още блуждае – зазоряването на космичното съзнание, на което той е провъзвестник.

30. Сфера на Нептуна

Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 9-10, с. 222-228

Откриването на Нептуна на 23 септември 1846 г. е един от най-познатите примери на научно предсказание. Астрономите Леверие и Адамс, изхождайки от пертурбациите на Урана, които не могли да се обяснят само с въздействието на известните дотогава планети, допуснали съществуването на една нова планета, която трябвало да се сметне като виновница за смущенията на Урана. Те предизчислили нейното положение и елементите на нейната орбита и съобщили тия данни на астронома Галле в Берлин. Той действително открил новата планета на посоченото място – наблюдаваното положение на Нептуна се отличавало от изчисленото с по-малко от градус. Така броят на познатите членове от слънчевата система пораснал с още един. За астрономията това е представляло един нов и интересен обект за наблюдение и пресмятания, а за астрологията – едно ново неизвестно, което е трябвало да се определи чрез ред наблюдения и проучвания. Впрочем и астролозите, подобно астрономите-математици, се бяха натъкнали на известни "пертурбации" в живота, на известни явления, които не можеха да се обяснят изцяло с влиянието на познатите дотогава астрологични фактори. И те чувстваха, че има негли и други членове в слънчевата система, които вече действуват като фокуси на известни космични сили. Тези им интуитивни досетки се подкрепяха впрочем от окултната наука, която винаги е говорела за съществуването на трансатурнови планети. Както и да е, но Нептун, след като биде открит, се вмъкна, подобно Урана, в астрологичната практика и лека полека неговото тънко, трудно уловимо "влияние" доби по-определен характер. Оказа се, преди всичко, че и новата планета, като Урана, е един носител на "пертурбации", един смутител на стария ред. Астрономически, това се изрази между другото и във факта, че Нептун наруши Тициус-Бодевия закон за планетните разстояния. В астрологичната пък система той се явява заедно с Урана (а днес и с Плутонa) нарушител на нейната класическа планетна седморка.

Как обясняват астролозите тоя факт, за това говорих вече в "Сфера на Урана". Там споменах също и за това, как схващат окултистите връзката между откриването на една нова планета и пробуждането на известни сили в съзнанието на хората, за които тя в дадения момент става видима и знайна. Пак там най-сетне загатнах за това, как се схваща влиянието на една планета, която е съществувала и

допреди откриването ѝ от астрономите и, следователно, не е могла да не влияе по един или друг начин върху живота на земята. Обясненията дадени в "Сфера на Урана" по тия въпроси, важат очевидно и за Нептуна, както впрочем и за всяка новооткрита планета, каквато е запример Плутон.

Ала тия обяснения на окултистите, колкото и да са правдоподобни, все пак имат теоретичен, спекулативен характер. От чисто научно гледище нас ни интересува въпросът, съществува ли съответствие между известни явления в живота, както личен, така и обществен, от една страна, и геоцентричните положения на Нептуна по еклиптиката – от друга. Астролозите смятат, че след около стогодишни наблюдения и изследвания, могат с увереност да твърдят, че такова съответствие наистина съществува. В резултат от тия наблюдения смята се, че са установени известен род явления, които могат да се отнесат към неопределената още, твърде флуидна сфера на Нептуна, чиито "влияния" изобщо мъчно се дешифрират.

И тъй, що представя Нептун, не като небесно тяло – това е от вторичен интерес за астрологията – а като "планетен принцип", като фокус на известни космични сили, които функционират в слънчевата система? Наблюденията показват, че в своите най-високи прояви Нептун е свързан с ония възвишени състояния на човешката душа, при които тя се издига до преживяване на *космичната любов*, на онова слияние на индивидуалното съзнание с мировото съзнание. При тия състояния, присъщи само на великите мистици, изчезват всички граници, що отделят душа от душа, живот от живот. Само при тия състояния може да се изпита великото *единство на живота*.

Ако преведем терминологията на индуската езотерична философия на езика на астрологичните символи, ще трябва да свържем Нептун с будическия свят, светът на "Нирвана". Тъй както Уран пък ще съответствува на причинния свят – светът на висшия манас. Едва в тоя свят човек разбира, какво е свобода, какво е освобождение от веригите на личното съзнание, тъй както в будическия свят той постига пълнотата на живота чрез единение с Цялото. Ето защо, ако *Уран символизира света на свободата* и е свързан в човешкия живот с ония процеси на освобождаване от всички изкуствени ограничения, които сковават човешкия дух и му пречат да се приобщи към космичното, *то Нептун пък символизува Любовта*, която носи единството на живота. Ясно е тогава, защо Уран, чието влияние се пречупва по един своеобразен начин в съзнанието на обикновения човек, създава типа на революционера, на анархиста – човека със силен "инстинкт за свобода". Ясно е, защо и Нептун, чиито тънки трептения, пречупени в съзнанието на хората, създават понякога у тях същински хаос, в който също изчезват всички различия, но по пътя на разпадането и разрушението, бележи типа на религиозния и социален nihilist. И ако проявите на Урана в човешкия свят се движат между двата полюса – свободния човек, у когото е пробудено космичното съзнание, и асоциалния тип на анархиста-терорист, то проявите на Нептуна се движат между следните два полюса – *мистика, човека на любовта*, който съзнава единството на живота и работи по пътя на жертвата и безкористното служене за неговото осъществяване в живота на хората, и типа на *религиозния или политически маниак*, който проповядва пълно разрушение на тоя "грешен", респективно "несправедлив" свят. В този долен полюс на

Нептуна, който лежи в хаоса, се явяват също така ония патологични типове на разните наркотици, които употребяват морфий, кокаин и опиум, за да се изтръгнат от тежките вериги на този свят и да потънат в света на "далечното", "безбрежното", в света на неясните видения и смътните сънища, на гибелните, но упоителни блаженства. Под знака на злокобното Нептуново влияние попадат и ония поети от типа на Бодлера, които търсят "странното", "чудноватото", "примамното", "екзотичното", и които си създават чрез упояване на алкохол или наркотични средства свои "paradis artificiels" – изкуствени райове. Астролозите са констатирали, че всички тия отрицателни, патологични прояви се дължат на така наречените "лоши аспекти" на един "зле поставен" в хороскопа Нептун. Поради това някои астролози наричат Нептуна вълшебник, магьосник, който създава у хората, неподготвени да възприемат неговите високи трептения, всевъзможни илюзии, измамни видения, халюцинации. И докато тия нещастници си мислят, че са се издигнали в някакви "висши сфери" на духовния свят, те всъщност са попаднали в ония слоеве на подсъзнанието, в които плават разпокъсани архаични образи, остатъци от едно праисторично минало. На такива патологични прояви най-вече се натъкват психиатрите в своите клиники и затова считат за патологични всички душевни преживявания без изключение, които попадат в "нептуновата сфера". Но между тия прояви в "тъмния полюс" на Нептуна и чистите и светли преживявания на великите мистици, които се издигат до неговия "светъл полюс", има грамадна разлика. Тази разлика, обаче, лекарите-психиатри и въобще официалните учени или не схващат, или не желаят да схванат.

Под силното влияние на "вълшебника" Нептуна се намират и разните "магьосници", фокусници, илюзионисти, а също и мнозина мошеници, които са майстори да оплитат хората в своите мрежи, като им създават какви ли не илюзии.

Дотук бе дума повече за отрицателното, низходящо влияние на Нептуна. Неговото възходящо влияние се проявява в едно разширение на съзнанието, което наистина става способно да долавя повече или по-малко отчетливо трептенията на "будическия свят" – светът на любовта и единението. Ето защо, у ония, които се намират под това Нептуново влияние, интуицията, фините предчувствия, тънките долавяния на най-потайни мисли и чувства са силно развити. Понеже, от друга страна, чувството за единството на живота се проявява с особена сила у тях, те по-чутко от другите долавят да трепти единния, общия живот във всичко живо. Ясно е тогава, *защо те схващат човека преди всичко като душа, като съзнание, а не само като личност, принадлежаща към тази или онази обществена среда, към тази или онази класа, националност, религия. Тези различия за тях не са особено меродавни, макар и да ги имат предвид. Тяхното разширено съзнание, което се е издигнало над човешките форми, не може да се ограничи в рамките на една религия, на една философия, на един тесен научен мироглед, на една социална идеология. Затова те са космополити по дух, братя на всички хора по земята, независимо от това към коя раса, народ, класа или верую принадлежат. Ако са хора със силно развита духовна природа и чувствуват нужда да се свържат с някоя среда, те обикновено се ориентират към свободните духовни движения, където се култивира братското чувство между хората в духа на любовта и свободата. Ако са*

пък социално настроени, тия идеалисти, белязани от Нептуна, се ориентират към социализма и по-специално към комунизма.

Тук му е мястото да отбележа, че комунизмът, към който се ориентира обикновено споменатият по-горе социално настроен тип, се намира според съвременната астрология под силното влияние на Нептуна. Под същото влияние попада, от друга страна, и съвременният спиритизъм, към който има по-голямо сродство първият, духовно настроен тип. На някои, може би, ще се стори странно, че астролозите поставят под знака на една и съща планета две тъй различни по характер и по тенденции движения. Но ако се вземе предвид общия характер на Нептуновото влияние, така както то бе очертано в по-предните страници, ще се види, че тия две коренно различни на пръв поглед движения черпят своя импулс от един и същ идеен свят, от един и същ източник на сили, само че поляризирват тия сили в две различни плоскости.

Интересно е да се отбележи, че съвременният спиритизъм – казвам съвременен, защото спиритични явления и спиритична практика винаги са съществували – възникна и се разпространи непосредствено след откриването на Нептуна (23 септ. 1846 г.). След сензационните спиритични прояви в дома на семейството Fox, Америка, които предизвикаха масова възбуда в тая страна, спиритизмът заля като буйна вълна цяла Америка и Европа. Масичките започнаха да танцуват в тъмните стаи, а медиумите – необходим фактор за спиритичните явления: разиграване на масички, "апорти", местене или вдигане без контакт на тежки предмети, спонтанно издигане на медиума във въздуха или левитация, материализации и пр., станаха най-желаните люде. Необикновените психични способности на тия субекти в будно състояние, а особено в състояние на транс, способността им да изпадат лесно в хипнотичен или магнетичен сън, минавайки бързо през разните му фази, редките дарби, които се проявяват у тях във високите степени на магнетичния сън, като например телепатия, ясновидство, психометрия, проникване в миналото и предсказване на бъдещето, не можеха в края на краищата да не преодолеят скептицизма на официалните учени и да не станат обект на научни наблюдения и изследвания. Образуваха се дори научни общества, които си поставиха за цел да проверят спиритичните явления. Многократните проверки от непредубедени учени в разни страни потвърдиха по един недвусмислен начин истинността на спиритичните явления. И ако спиритичната теория за обясняване на тия явления все още можеше да се оспорва, то фактите, които лежах в нейната основа, не можеха повече да се отхвърлят. Резултат от всичко това беше, че тези именно факти, натрупани в грамадно количество, пробиха фронта на официалната наука и навлязоха в нейните "непревземаеми" крепости, като създадоха – въпреки съпротивата на жреците на материализма – един нов клон от психологията: метапсихиката или парапсихологията. Така, от мъглявината на спиритизма се излъчи едно ядро от безспорни научни факти, които родиха метапсихиката.

Сам по себе си спиритизмът, макар да претендира, че е преди всичко научна доктрина, почиваща на проверени факти, има по-скоро характер на масово, религиозно движение. Със своите доказателства, че има "загробен мир", че има "отвъден свят", в който пребивават душите на умрелите, с възможностите, които откри, да се дохожда във връзка с този свят и с душите на заминалите чрез медиумите, със

заслугата си, че показва наличността на медиумични способности и психични дарби у човека, спиритизмът бързо овладя сърцата на широките маси, обезверени от религиозния и научен материализъм. И въпреки някои заблуди и суеверия, въпреки психичните поражения у мнозина верующи, които не можеха да не се породят при една такава масова практика на спиритизма, той има безспорната заслуга, че повдигна заспалата вяра у хората в безсмъртието на душата и в съществуването на духовен свят, а също и заслугата, че стана повод за научно потвърждаване на редица "метапсихични" явления – обстоятелство, което ще играе важна роля в бъдещото развитие на човечеството.

Прозорливият читател лесно ще схване "нептуновия" характер на тази нова религия: копнежът към "отвъдното", към света на обезплетените духове, жаждата за едно ново откровение, за една нова религия, която има универсален, общочовешки характер и в която вярата да почива на опит, стремежът да се разбият веригите на един сковаващ материализъм, за да се освободи душата и да се свърже със своя първоизвор – това са все нептунови прояви.

Роден при един съвпад на Нептуна със Сатурна в знака Водолей – една астрологична формула, която сама по себе си говори много на вещия астролог – спиритизмът пое своя път, осеян с борби и противоречия, с очарования и разочарования, с проблясъци на истината и миражи на илюзията, под знака на "великия Вълшебник". Неговите научни инструменти – медиумите, според изследванията на астролозите, също се намират под силното негово влияние – в техните хороскопи Нептун обикновено е силен по положение и аспекти. Така че в оня комплекс от психични сили и способности, които характеризират медиума, покрай Луната и Уран, най-силно участие взема Нептун.

Да минем сега към социализма, респективно комунизма и болшеvizма. Родоначалник на това политико-социално движение и създател на неговата доктрина – на така наречения марксизъм – е както се знае Карл Маркс. Един бегъл поглед върху хороскопа на последния ни сочи Нептун, ретрограден, в съвпад с Урана, също ретрограден, в знака Стрелец. Този съвпад е в квадратура с друг един характерен съвпад – между Сатурна и Плутона в знака Риби. Няма да се спираме да тълкуваме тази астрологична конфигурация, колкото и да е интересна тя, защото ще надскочим целта, която в случая сме си поставили – да набележим позициите на Нептуна в хороскопите на идеолозите и водачите на комунизма, респективно болшеvizма. Ще кажем само, че този съвпад в Стрелеца – знак на религията, етиката, философията, на йерархичната Юпитерова концепция за социален строй – между "революционера", "реформатора" Уран и "утописта", мечтателя за нов социален ред Нептун, е израз на оная дълбока революционна нужда, която човечеството е изпитвало в оня момент. Вярно е, че хиляди и хиляди индивиди по времето на Маркса са се родили под същия съвпад. Ала Маркс е бил "избранникът", упеченият от Природата "man of destiny", както се изразяват англичаните, човекът, който е трябвало да стане фокус на набраната революционна енергия, напиреща да се прояви навън. Присъствието на тия планети в интелектуалния, философски знак на Стрелеца – знак на доктрините – показва, че революционните идеи е трябвало да се оформят първом в стройна доктрина. Този съвпад е в квадратура със Сатурна и Плутона в Риби – знак на нашата, християнска

епоха и последен "ликвидационен" знак в Зодиака. Сатурн, последна планета от "подлунния свят" на древните, символ на всичко старо, установено, излято в строго определени форми, действащо с автоматизма на традицията, е атакуван от трите "транс-сатурнови" планети – Уран, Нептун и Плутон. На астролога-съзерцател, който разбира езика на астрологичните символи, тази конфигурация-формула: Уран в съвпад с Нептуна в Стрелец, в квадратура със Сатурна и Плутона в Риби, говори много.

Всъщност, точният съвпад на Урана с Нептуна се образува почти три години по-късно от неточния, формиращ се съвпад на тия планети у Маркса. Ала той се случи в Козирога. А за целите на природата изглежда че е бил необходим знака Стрелец и посочената по-горе конфигурация, която настъпва много рядко и бележи епохи.*

Без да се спирам на по-нататъшни подробности, ще кажа, че Нептун се среща в една типична конфигурация в хороскопите на тримата най-видни водачи на революционния комунизъм и на болшевишката революция: Ленин, Троцки и Сталин – именно той е в съвпад с Марса. Тук ще отбележа, че тъкмо този съвпад на Нептун с Марс е астрологичният символ на комунистичното движение. Той бележи и неговия борчески, революционен период, а също и оформяването му в политически партии, които се стремят към завземане на властта.

И наистина, у Ленина, Сталина и Троцки, които са предимно революционери-дейци, а не само теоретици-доктринери, какъвто е бил преди всичко Маркс, ние срещаме тоя типичен съвпад като техния печат. Но докато у Ленина той е в знака Овен – знак на пионерите, организаторите, водачите – у Троцки и Сталин той е в Телец – знак на материалното осъществяване.

В хороскопа на СССР, съставен за момента на неговото обявяване, виждаме Нептун, идейният двигател на комунизма, в царствения знак на властта – Лъв, в съвпад със Сатурна. Пак един интересен астрологичен символ, който бележи момента, в който една доктрина, една политико-социална идеология започва да се излива във формите на един държавен строй. Връщайки се към началото на комунистичното движение, ще отбележим, че не по-малко интересни са астрологичните данни за момента, когато Маркс и Енгелс издават своя прочут манифест (близо 2 години след откриване на Нептуна, по същото

*) Интересно е да се посочат някои по-крупни политически събития, станали около времето на точния съвпад: Южна Америка се освобождава от игото на Испания, Холандия добива своята независимост, Гърция залочва войната за освобождението си от турско робство, Мексико също получава свобода. При това, в първите 20 години от Урано-Нептуновия цикъл, който трае 170 години (от съвпад до съвпад) се правят най-големите научни открития в областта на електричеството, които едва по-късно получават практическо приложение. В тази именно атмосфера са расли Маркс и Енгелс, роден две години и някой месец след Маркса. Би било интересно да се проследи връзката между тия двама създатели на марксизма. защото ако Маркс, тоя нов Мойсей, представя законодателя и външния оформител на марксистичката доктрина, Енгелс, чиято роля остава по-скрита, защото е била засенчена от ярката фигура на Маркса, е свързан повече с вътрешното ѝ съдържание.

време, когато се появи и спиритизмът). Както са интересни и хороскопите на Първия интернационал, на Третия интернационал и пр. ала един подробен астрологичен етюд на комунизма, в лицето на неговите създатели и дейци, би представлял един значителен том. Тук аз само набелязвам твърде бегло известни конфигурации на Нептуна. Все пак не ще е безинтересно да изтъкна за ония, които са запознати с астрологията, че като се вземе хороскопа на Маркс за основа и се суперпозират хороскопите на Енгелс, Ленин, Троцки, Сталин, Съветската република и Третия интернационал (по липса на точни данни в момента, ограничил съм се с тия хороскопи), ще се окаже, че най-голямо натрупване на астрологични фактори (Слънце, Луна, планети и асцендент или възходен знак) имаме в знаците Телец и Стрелец. На второ място идват Риби – пак Юпитеров знак, какъвто е и Стрелец, а на трето – Марсовите знаци Овен и Скорпион. При това в Телец се намират Слънцето и Луната на Маркса – астрологичното ядро на движението, около което се струват Слънцето, Меркурий, Юпитер и Плутон на Ленина, съвпадът на Марс с Нептун на Сталина и неговия Плутон, както и двойният съвпад на Марс с Нептун и Плутон у Троцки. Очевидно, Телец – един от икономическите знаци на зодиака, знак на производството, се явява един мощен акумулатор на енергия, която чрез последователни изпразвания, регулирани от така наречените "направления" на астрологичните фактори и на транзитите или преминаванията на планетите през този активен по цялата си дъга знак, предизвиква едно насилствено изменение на икономическите отношения и на политическия и социален строй в Русия.

В тия бегли бележки относно знака Телец – типичен знак на производителните сили в природата – ние искахме да посочим, че той особено ярко очертава характера на комунистичното движение, което е не само политико-социално, но и религиозно в края на краищата. Разбира се, тук религията достига своя най-материален израз. При нея "небето", сиреч блажения живот, и "боговете", сиреч ръководителите на човешките съдбини, слизат на земята, където се изразяват като стремеж към материално благополучие за всички на почвата на социалното равенство, и в култ към "водачите" и "героите".

Запознатите с окултната история и по-специално с историята на така наречения цикъл на Рама, който се е развил под знака на Овена и Слънцето, ще си припомнят негли за бунта на масите срещу жреците на Рама, повдигнат от Иршу – бунт, който се е развил под знака на Телца. Ще си припомнят и ще съзрат, може би, интересни съответствия с революционните движения на нашето време.

След всички тия разглеждания, направени с едри крачки, аз най-сетне напускам сферата на Нептуна, в която наистина има чудни въздействия.

2.

31. Нещо за планетата Плутон

Житно зърно, Г. XV (1941), с. 140

Новооткритият член на нашето планетно семейство – Плутон – се движи по самия край на слънчевата система. Тя е деветата голяма планета на слънчевата система. Тайните, които са забулвали това

небесно тяло в първите месеци след неговото откритие, сега са се разпръснали до известна степен. Ние сега знаем, че Плутон се движи по разтегнат затворен път, доста много наклонен към земната орбита. Средното му разстояние от Слънцето е 40 пъти по-голямо от това на Земята до Слънцето. Пълното обръщане на Плутона около Слънцето се извършва за 250 земни години. Има основание да се предполага, че Плутон по масата си е 100 пъти по-малък от съседната Нептун, и следователно, 6 пъти по-малък от нашата Земя. Плътността на веществата на Плутон ще да е такава, каквато е на земята. Следователно, Плутон и по обема си е 6 пъти по-малък от Земята. Накъсо казано, Плутон е почти равен на Марс, но е 1-1.5 пъти по-тежък от него. Такава е по обем и по плътност крайната планета на нашата слънчева система.

32. За близнаците

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 2-3, с. 51-54

Раждането на близнаци, особено ако са повече от двама, винаги е будило жив интерес у хората. Затова в ежедневиия печат, който може днес почти веднага да съобщава дори и такива събития, които са станали в най-отдалечените и затънтени кътове на земята, често се срещат съобщения за близнаци, родени в тая или оная част на света. Всеки, който чете вестници – а днес кой ли не чете тия вонящи на незасъхнало още печатарско мастило листове, пълни с "пресни новини" – знае за прочутите пет канадски близнака, които създадоха цяла сензация в Америка. Разбира се, раждането на петима близнака, които са при това живи и здрави, е наистина едно рядко явление, което заслужава не само вестникарски, но и научен интерес. Затова и канадските близнаци се отглеждат на държавни разноски – така върху тях могат свободно да се правят най-подробни научни наблюдения, които ще бъдат негли ценен принос към интересната проблема за децата-близнаци.

Ако раждането на трима, четирима, дори и петима близнака се случва сравнително рядко, то раждането на два близнака, особено еднояйчни, изглежда, че не е така рядко явление. Наблюденията показват, че такива близнаци проявяват в повечето случаи очебийно сходство не само по характер, ами и по съдба. Това не ще рече, че те изцяло си приличат като личности, и че живота им протича досущ еднакво във всичките му подробности. Сходството се явява обикновено в най-едриите линии от характера и съдбата, които са обаче и най-съдбоносни. Един интересен факт, който показва, че между близнаците има съществени различия, засягащи преди всичко тяхната психика, е обстоятелството, че те рядко пишат еднакво – почерците им почти винаги се твърде различават един от друг. Все пак приликите по характер и съдба у близнаците са тъй големи, съвпаденията на еднакви или сродни събития в живота им са тъй чести и поразителни, че не могат да не се хвърлят на очи и при най-повърхностно наблюдение.

Ще приведа няколко примера из живота на някои близнаци, които се срещат в литературата, третираща въпроса за близнаците.

Моро, в книгата си *Psychologie morbide* (1859) изнася историята на двама братя-близнаци, които си приличали не само по външност, а и

по психика. И двамата били обзети от една и съща идея-фикс, и двамата страдали от манията за преследване: едни и същи въображаеми врагове ги преследвали, искайки да ги унищожат с едни и същи средства. И двамата имали слухови халюцинации, и двамата били мрачни и меланхолични. От време навреме, понякога през два, понякога през три или повече месеца, без видими причини, някак спонтанно, и с двамата настъпвала рязка промяна в душевното разположение. Тогава те, почти по същото време, дори често в един и същи ден, излизали от своето душевно безразличие и вцепенение, правели пред лекарите едни и същи оплаквания, настоявали да бъдат пуснати на свобода. Любопитното е в случая, че те се намирали в две различни клиники за душевно-болни, отдалечени на много километри една от друга.

Друг един случай, разказан от Бом (*Annales medico-psychologiques*, 1863). Двата близка, Франсуа и Мартин, на възраст 50 години, работили заедно по железопътната линия от Кимпер до Шатолен. На 15 януарий кутията, в която прибирали своите вещи, им била открадната. Франсуа живеел по това време в Кимпер, в Сент Лорет, заедно с жена си и децата си. И двамата, обаче, били нападнати от ужасен кошмар по едно и също време, към 3 часа призори, крещейки: "Хванах крадеца. Той нарани брат ми". Мартин, който на два пъти имал леки пристъпи на лудост, живеел на две левги от Кимпер. И двамата били страшно възбудени, викали, скачали и танцували. Мартин ръгнал с нож внука си, като крещял, че той е крадеца и налитал да го заколи. Той се оплаквал от страшно главоболие. По едно време се затекъл към реката, за да се удави. Но синът му се хванал за него и му попречил да се хвърли във водата. Стражарите го отвели в лудницата, където той умрял след три часа.

Франсуа, поуталожен сутринта на 24, през целия ден търсел крадеца, но изведнъж, съвсем неочаквано, се затекъл към реката, спрял се на същото място, отдето Мартин искал да се хвърли и скокнал във водата.

Трети пример. Едно петгодишно момче на име Томас Стокър си играло със своите другарчета някъде в околностите на Манчестър. При построяването на една палатка, едно от по-големите момчета, като замахнало с чука, наранило без да ще момченцето в лявото око. Отвели го веднага в болницата, където лекарите положили всички усилия да спасят скъпоценният орган на детето.

Само няколко часа след тази случка, братът близък на малкия Томас, Улиям, започнал да страда от силно възпаление на лявото око – нещо, което изисквало незабавни лекарски грижи. Бащата, впрочем, уверил лекарите, че двете близкачета често страдали от общи болки, било зъбобол, било ухобол и т.н.

Друг подобен случай. Един мъж почувствувал внезапно болки в главата, толкова силни, че щял да припадне. На следния ден той узнал, че неговият брат-близък, който живеел другаде, паднал от кон и се ранил тежко в главата.

Още един подобен случай. Край Шо-де-Фон един горски работник, Верней, като се разхождал, получил апоплектичен удар и умрял. В същия ден и час, брат му, с когото били близкаци, и който живеел в друго село, бил постигнат от същата участ.

Преди известно време италианските вестници пишеха за троицата братя-близнаци Бартини, чиито прилики по характер и съдба бяха подложени на методични проучвания. Кулминационната точка на успоредиците, които минават в живота на тримата близнаци, бива достигната в смъртта: първият брат пада в Рим под един автомобил, който го премазва. След един час, вторият брат, без да узнае за тази злосчастна случка, умира от сърдечна криза. Вечерта, в Милано, дошъл ред и на третия брат, който също умира от сърдечен удар.

Изглежда, че и телепатичните явления се наблюдават по-често у близнаците. Рекорд държат в това отношение двамата братя-близнаци Бодингтон, живеещи в Англия, единият от които можел да завършва фразите, които брат му затворен в друга стая, започвал да произнася.

Биолозите се стремят да обяснят физичните и душевни прилики, както и приликите в съдбата на еднородните близнаци, с еднаквостта на биологичната наследствена материя, която лежи в основата на техния психофизичен строеж. Има, обаче, други случаи на общност в характеристиките или поне в стремежите, както и на паралелизъм в съдбата на двама души, които не са близнаци, деца на едни родители, но са родени горе-долу по едно и също време, макар и в различни места. Тях К. Е. Krafft, от чиято книга "Traité d'Astro—Biologie" (1939) са заети приведените по-горе примери, както и следващите, нарича "деца-близнаци пред звездите".

Ето няколко примера за такъв вид близнаци.

Паул Ерлих е роден на 14 март 1854 г. в Щрелен, Силезия. Малко след четиридесетата си годишна възраст (1896) той бива избран за директор на Института за серологични проучвания, в Берлин-Щеглиц. Той се счита за пръв представител на съвременната био-патология. Чрез своите изследвания върху имунитета и върху серотерапията, той полага научните основи за проучване процеса на имунизацията и за използване на серумите. За тия си заслуги той бива награден в 1908 год. с Нобеловата премия. Умрял е на 19 август 1915 год. в Хамбург.

Един ден след Ерлиха, на 15 май 1854 г. се ражда в Хаусдорф Емил Август Беринг. На 40 години той става професор по хигиена в Халле. Добил известност като един от първите представители на бактериологията и на въпросите около имунитета, той бива повикан през 1895 год. в Марбург. Там той изучава по-специално условията, при които се пораждат заразните болести, както и проблемата за придобития имунитет. За тия си проучвания той получава в 1901 год. Нобеловата награда. Умира на 31 март 1917 год. в Марбург.

Като се има предвид, забелязва Крафт, че и двамата работят като пионери в сродни области на изследване, не е никак чудно, дето имената им биват споменавани едно до друго в литературата.

Ще приведем още един пример от тоя род. Пол Шуанар (известен повече под псевдонима Пол Фламбар) и Е. Пикар са родени и двамата на 13 февруарий 1867 г. в интервал от няколко часа, в два малки провинциални града. И двамата следват Парижката Политехника, за да станат по-после висши офицери във френската армия. Сравнително рано, и двамата се заинтересуват за астрологията, която се заемат да изучават в научен дух. И двамата стават по-късно членове на един и същ научен кръжец ("Палеософско общество", чиито членове никога не са били повече от 20 души). И двамата умират — единият на 63, а другият на 67 години.

Друг пример. Едуард Буле е роден в Лайпциг на 15 август 1875 г. Още млад, той се проявява като композитор. Ала преждевременната му смърт към края на 1913 год. го откъсва от неговата многообещаваща кариера, когато е бил на 38-годишна възраст.

В същия ден, 15 август 1875 г. се ражда в Лондон Самуел Колридж. Още в ранни младини той се прочува като виден цигулар, ала смъртта го покосява през есента на 1912 год., едва достигнал 37 години, като туря край на неговото блестящо музикално поприще. Той е умрял, значи, 14 месеца преди своя "близък пред звездите".

Ще завършим тия редица примери с един по-съвременен случай.

На 12 януарий 1893 год. се раждат в две диаметрално противоположни точки на Германия двама души, които коренно се различават по характер. Ала въпреки различията си по темперамент и характери, тия двама души се увеличат от един и същ политически идеал, издигнат като знаме от нищожната на първо време национал-социалистическа партия. След възтържествуването на последната, на 30 януари 1930 г., тия двама души стават не някакви обикновени държавни функционери, а министри на третия Райх. Думата е за всесилния днес маршал Гьоринг и за Алфред Розенберг, автор на книгата "Митът на двадесетия век" и министър на просветата.

В случая имаме, ако не сходство в характеристиките на тия двама души, родени в един и същи ден, то поне успоредност на някои важни отсечки от линиите на тяхната съдба.

Примери за близнаци от тоя род има и в астрологичната литература. Но те са привеждани толкова често, че са изгубили вече своята свежест.

Даваме горните примери, без да влизаме в какви да било разисквания, ни научно-биологични, ни астрологични. Даваме ги, защото са едни от редките явления в живота, които тъкмо затова, може би, навеждат човека на интересни размисли.

2.

33. Денонощният ритъм на ражданията и умиранията

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 1, с. 20-22

Има много явления в живота, които поради това, че стават често и в голям брой, ни изглеждат безразборни, неподчинени на никаква закономерност. Да вземем запример ражданията и умиранията, които се случват в едно населено място. На пръв поглед, те ни се струват случайни – раждат се и умират хора по всяко време на денонощието, еднакво, може би, през всички часове. Статистичните изследвания, обаче, показват, че това съвсем не е така. Оказва се, че както ражданията, така и умиранията са подчинени на един денонощен ритъм. С други думи, има известни часове от денонощието, когато ражданията се случват в най-голям брой, когато те достигат един максимум. След това, постепенно намалявайки се, те достигат пак в определен интервал от денонощието един минимум, един най-малък брой, за да започнат пак постепенно да растат. Това, което се установява при ражданията, се установява и при умиранията. И те са подчинени на един денонощен

ритъм, който разбира се е различен от тоя на ражданията.

Тия факти, установени от статистиката, все пак не ни изненадват. При тия масови явления, каквито са ражданията и умираията, би могла да се очаква известна закономерност. Ала има събития, които привидно се дължат на "сляпа случайност".

Такива редки събития са, да речем, смъртните случаи от конски ритник. Тук биха могли да се очакват по-резки скокове в цифрите, които показват броя на тоя род смъртни случаи за отделни години. За най-голяма изненада, обаче, и тук статистиките показват едно сравнително постоянство в цифрите: броят на смъртните случаи от конски ритник остава горе-долу еднакъв през всички години. Излиза, че сякаш е определено за дадено място, колко души през годината ще умрат от удар на конско копито!

Така седи въпросът и със самоубийствата. И те не стават така безразборно и случайно, както би могло да се предполага на пръв поглед. Установено е, именно, че като обществено явление, самоубийствата се отличават със свой определен годишен ритъм, чийто максимум пада средно през месеците май и юни, а минимумът – през ноември и януари. При това, те проявяват явна тенденция към редуване в течение на няколко дни или седмици, която не може да се обясни с действието на социални причини (мизерията, например).

Самоубийствата са по-чести всред интелектуалците, отколкото всред другите обществени слоеве. По-чести са в протестантски, отколкото в католишки страни, по-чести са също всред мъжете, отколкото всред жените, по-са чести в известни възрастни и пр.

След тия кратки сведения за някои явления в живота, в които статистиката открива известна ритмична закономерност, ще се спрем по-специално на денонощния ритъм на ражданията и умираията.

Първите по-точни изследвания относно **ритъма на ражданията** е дал Кетле, когото наричат "баща на социалната статистика". Той събрал данните за всички раждания, 2680 на брой, регистрирани в болницата "Св. Петър" в Брюксел, от 1811 до 1822 година. Като разпределил денонощието на интервали от по 3 часа, той установил следните резултати дадени в таблицата:

Часове	0-3	3-6	6-9	9-12	12-15	15-18	18-21	21-24	Сбор
Действителен брой	445	353	299	315	279	295	351	343	2680
В % от средн. стойност	133	105	89	94	83	88	105	103	860

От тази таблица се вижда, че **максимумът** на ражданията се пада между полунощ и 3 часа (0-3), именно случили са се 445 раждания или 133 % от средния брой. Минимумът настава между пладне и 15 часа (12-15). Той показва 279 раждания или 83 % от средния брой.

Подобни изследвания са правени от Ranken, в Единбург, от Виек от Хамбург и Berlinski в Берлин. Те прецизират донейде резултатите на

Кетле, но и те почиват на сравнително малък статистичен материал.

С по-обширен материал е разполагал Goelert при своите изследвания. Той е имал под ръка 86850 раждания, регистрирани в кантона на Цюрих през годините 1876-84. Този материал, в който има около 5 1/2% случаи на мъртво-родени, е разделен по двучасови интервали. Ето таблицата, която дава резултатите от издирванията на Goelert'a:

Интервали	Брой	% от средната ст.
0 - 2	8771	121.0
2 - 4	8302	114.6
4 - 6	8410	116.3
6 - 8	7801	107.8
8 - 10	7215	99.7
10 - 12	6474	89.5
12 - 14	6123	84.7
14 - 16	6324	87.5
16 - 18	6429	88.8
18 - 20	6611	91.3
20 - 22	7434	102.7
22 - 24	6952	96.1
M	86850	1200.0

И тук *максимумът* се пада през *ранните* утринни часове (от полунощ до 6 часа). А *минимумът* съвпада точно с този, установен от Кетле, сиреч веднага след *пладне* (от 12-14 часа).

Да се обърнем сега към *денонощния ритъм на умираанията*.

И в този случай изглежда, че Кетле е първият, който се е занимал с тоя въпрос. Като разпределя своя материал, съдържащ повече от 5000 случаи, в четири сектора от по 6 часа, той получава следните цифри:

Часове	0-6	6-12	12-18	18-24	Сбор
Деиств.брой	1397	1321	1458	1074	5200
В процент от ср. стойност	106	101	111	81	400

Тук максимумът идва между пладне и 18 часа, минимумът – между 18 и 24 часа. Отношението между броя на смъртните случаи през третата и последната четвърт от денонощието е 1,36:1 или кръгло 4:3.

Други по-точни изследвания върху денонощния ритъм на умираанията, при които е взета под внимание и причината на смъртта (Berlinski), показват известни различия в резултатите, сравнени с тия на Кетле. Така запример, максимумът у Берлински се пада между 6 часа сутринта и пладне, а минимумът, за всички хронични болести, съвпада с този на

Кетле (между 18 ч. и полунощ).

Няма да изнасям ония по-тънки изследвания, при които разпределбата на материала става по двучасови интервали, и които вземат под внимание и пола, защото те изискват познаване на статистичната терминология. Наистина, те разкриват интересни тънкости, които навеждат изследователите на смели размишления относно причините на денонощния ритъм на ражданията и умиранията, но аз няма да се спирам на тях. С настоящата статия исках само да обърна вниманието на читателите върху факта, че и там, дето ни се струва да цари случайност, все пак има известна закономерност.

2.

34. Магелан – покорителят на моретата

Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 7-8, с. 168-174

“В начало бяха подправките”. Така започва Стефан Цвайг хубавата си книга “Покорителят на моретата”, в която се опитва – по скъдни документи – да възсъздаде образа на човека Магелан и неговия подвиг. В що собствено се състои този подвиг, в основата на който е лежала материалната подбуда да се завладеят за испанската корона прочутите в онова време Молукски острови, от Малайския архипелаг, които били наречени “Острови на подправките”: на черния пипер, на карамфила, на мускатовия орех, на джинджифила, канелата и на още ред други лечебни растения и ароматични вещества? Може би на днешните хора ще се стори странно, че по онова време тия подправки са се ценяла така високо и че са станали външен повод за толкова мореплавателски подвизи, за толкова ценни географски открития, които са обогатили преди всичко познаващия дух на човека. Каквото и да е отговорът на този въпрос, ала исторически факт е, че в първите векове на второто хилядолетие от християнската ера, никой търговски артикул не е бил така високо ценен, както скъпите “*especeria*”. Като че ли, както казва Цвайг, мирисът на тия източни цветове е упоил по магичен начин душата на Европа. Може би, забелязва той, тия ароматни вещества са упражнявали такъв хипнотичен чар било поради далечния си произход, било поради редкостта и екзотиката си, било най-сетне поради скъпата си цена. Разбира се, материалната причина за скъпата цена на тия подправки е била мъчното им и свързано с безброй рискове и опасности пренасяне от Малайския архипелаг до Европа. Защото през ония далечни времена, както правдиво забелязва Цвайг, “Изтокът лежи тъй далеч от Запада” и какви опасности и пречки имат да преодоляват из пътя си корабите, керваните и колите! Каква одисея има да изтърпи всяко отделно зърно, всеки отделен цвят, докато стигне от зеления храст в Малайския архипелаг до продавницата на европейския търговец. Сама по себе си никоя от тия подправки не е някаква рядкост. Напротив, отвъд, в другата половина на земното кълбо, канелата, карамфила, мускатовите орехи и пиперовите храсти растат в Тидор, в Амбойна, в Банда и в Малабар, също така буйно и свободно, както у нас бодилите, и един квинтал от тях струва в Малайските острови не повече отколкото, в Европа, една грибка с върха на ножа”.

При това, по дългия си път, скъпоценната стока, ако е смогвала да се отърве от бури, тайфуни и пирати, или от пиратите на пустинята – бедуините, не е могла да се освободи от тежките налози, с които са я товарили владетелите на ония земи, през които е имало да премине. Но макар че стоката е минавала най-малко през дванадесет ръце, които са изстисквали доволно златен сок от нея, търговията с подправки и лековити растения в средновековието е била най-доходна от всички. Понятно е тогава, дето европейците са хвърляли погледи пълни с омраза и гняв към Египет и Сирия, където Ислямът бе поставил непристъпна преграда между Индия и Европа. Понятно е, дето са искали да се освободят от унизителния и съсипателен надзор на Исляма, упражняван над тяхната търговия с Изтока. И с право изтъква Цвайг, че "кръстоносните походи не са били само един мистично-религиозен опит да се изтръгнат светите места, Божия гроб от ръцете на неверниците. Тая първа европейска коалиция представлява едновременно първото логично и целесъобразно усилие да се пробие тая преграда и да се направи източната търговия свободна за Европа, за християнството. И понеже тоя удар не сполучил, понеже Египет не могъл да бъде изтръгнат от мохамеданите, и Ислямът продължавал да държи затворен пътя към Индия, по необходимост се е родило желанието да се намери друг, свободен, независим път към Индия."

Спрях се повече върху историята на подправките, за да изтъкна стопанските и политически предпоставки на великите географски открития през 15 и 16 векове. Защото, макар в основата на великите открития да лежи вродения стремеж у човека да познае непознатото и волята за подвиг у героичните натура, макар духовните придобивки за човечеството от тия открития да са неоценими, макар да са разширявали твърде много духовния му кръгзор, те надали биха се осъществили, ако чисто материалният интерес, стремежът към материални придобивки не им дадеше последния тласък. Разбира се, не това е движело волята за подвиг у конквистадорите, не то е възбуждало фантазията на ония дръзки мечтатели, които са се осмелявали да се противопоставят на твърдателите на най-големите космографски авторитети по онова време – Птоломей и неговите тълкуватели. Защото след като бива открит морски път от Португалия за Индия, който заобикаля крайбрежието на Африка, нанася се смъртен удар на авторитета на Птоломея – този "geographus maximus", този непогрешим папа на земезнанието. С откриването на тоя път е била преодоляна една от най-големите заблуди на Птоломея и неговите почитатели, заблудата, че Африка достига до Южния полюс и е свързана с terra australis, без да има какъв-годе морски проток между тях. Мечтателите-космографи стават по-смели, а у конквистадорите укрепва волята за откриване на нови пътища и нови земи. Очевидно, нещо е било видяно, прозряно с окото на интуицията от нечий будни умове по онова време, за да се роди такава увереност и у крале, и у търговци, па и у пъстрата сган авантюристи, които главно са образували екипажа на дръзките флоти, предприемащи опасни морски походи през непознати океани. Защото кралете и техните съветници надали биха се решили да съоръжават флоти на мореплаватели като Магелана, устремени към неизвестното, ако не се надяваха да получат в замяна стократно повече – териториални придобивки за короната и увеличаване стопанската и

политическа мощ на държавата. Търговците-спекуланти, от друга страна, не биха хвърляли парите си на вятъра, ако не се надяваха да получат лъвския пай от тия, макар и рисковани, предприятия. Случаят с Магелановия поход блестящо потвърждава, че сметките им наистина са излизали прави. От петте кораба, с които тръгва Магелан от Севиля, се връща след тригодишно бродене из непознати води, само един – връща се със “скърцащи стави, бавен и морен, влачейки се със сетни сили по водите”. От целия екипаж – 265 души смелци, изпоизмрели най-вече от глад през време на похода, слизат на испанския бряг всичко на всичко 18 души, грохнали, разнебитени, мъкнещи се като сенки от умора и продължително гладуване. Но те носят на своята “Виктория” чак от Молуките скъпоценно бреме – петстотин и двадесет квинтала (около 26 тона) подправки. Товарът на този кораб е напълно достатъчен, за да покрие загубата на другите четири кораба, защото не само плаща разносните на предприемачите, които бяха съоръжили Магелановата флота, ами дава и една чиста печалба от петстотин златни дуката. Както виждате, сметката на търговците и тук е излязла права, макар в тая сметка да не влиза загубата на повече от двеста човешки живота, на първо място – той на Магелана!

Винаги едно голямо предприятие, едно голямо събитие изисква сътрудничеството на всички сили, които действуват в живота на земята – и духовни, и физически. В него трябва да вземат участие и най-идеалните пориви, и най-безкористните подбуди, и най-отвлечените замисли, и най-фантастичните кроежи, и трезвите изчисления, и зрялото обмисляне, и разумното използване на целия минал и сегашен опит, и майсторската сръчност, но и користните сметки за предобив и печалба, и тайните амбиции, и зависти, и козни, и интриги, и борби. В него трябва да вземат участие както силите на доброто, така и силите на злото. И факт е, че колкото по-голямо е едно събитие, колкото по-мощно влияние упражнява върху развитието на човечеството, толкова по-голяма и по-безпощадна е при него борбата между злото и доброто, толкова от по-остри противоречия е изтъкано, толкова по-резки дисонанси прозвучават в него, но и толкова по-дивни хармонии ги разрешават. Защо това е така, никой досега не е отговорил на този въпрос. Никой, защото най-мъдрите, които най-тънко познават пълната с дисонанси музика на земния живот и най-майсторски умеят да ги разрешават, най-вече мълчат по това. Най-многого – те отговарят с парадокси, с афоризми или притчи. Не отговори ли на един подобен въпрос и Христос с притчата за плевелите, които трябва да бъдат изтръгнати и изгорени от жътварите, чак когато настъпи жътва?

Ако проследим и подвига на Магелана, великото откритие, което той направи, ще видим, че то е изтъкано от най-остри противоречия, че е проникнато от един жесток трагизъм. И ако аз се спрех на неговото дело, изнесено така хубаво в книгата на Цвайга, сторих го, за да го взема като илюстрация на изказаните по-горе мисли.

Що извърши собствено Магелан? Пряката му цел е била да намери по-прав и по-кратък път през Атлантическия океан за “Островите на подправките”, които е искал да завладее за испанската корона. По онова време Америка, позната вече, е била считана за непреодолима преграда между Атлантически и Тихи океан. Смятало се е, че няма

проток, който да ги свързва, че няма, следователно, проход към ония води, където се намират Молукските острови, и които – по-далеч – мият бреговете на Индия. Магелан, обаче, е твърдял, че има такъв проток, и че той го знае с увереност. Този тъмен, неизвестен дотогава морски капитан, отритнат от краля на Португалия, неговата родина, за която дотогава е лял кръвта си, и на която е желал да подари плода на своя подвиг, отива в Испания, добива възможност да се яви при нейния крал, комуто заявява с патоса на пророк: "Има проток между Атлантическия и Тихи океани. Аз знам, знам точно мястото му. Дайте ми флота, и аз ще ви покажа. Не само това, но като плавам от изток към запад, ще обиколя цялата земя".

Работите, по едни или други причини, колкото рационални, толкова и ирационални, се стекли така, че дали възможност Магелану да осъществи смелия си проект, да предприеме своя смел поход към незнайното, да предприеме първото кръгосветско пътешествие.

Подвигът му успява. Прочетете книгата на Цвайга, за да видите, след какви трудности, пречки, борби и съпротивления, той достига своята първа цел – откриване на протока. Защото, нищо не е пощадило Магелана: ни пречките и козните на неговите съотечественици, които искали всякак да осуятят неговия проект, още в началото, при съоръжаване на неговата флота, ни спънките, които му правели на всяка крачка испанските кралски чиновници, ни тайната вражда на капитаните-испанци, които кралският двор му наложил като надзорници, унижаващи неговото адмиралско достойнство, ни по-сетне бунтът на същите тия капитани край бреговете на Америка, в най-мъчителните мигове на неговия живот – когато, не намерил многожелания проток там където го очаквал, изпаднал в мрачна неизвестност, той е събирал сетните сили на своята покрусена надежда и на своята конквистадорска воля, за да дири и намери на всяка цена бленувания проток. Не са го пощадили ни бурите, ни мразовете, ни острите лишения, ни гладът – най-страшният от всички врагове – който е превръщал в жалки призраци здравите мъже, образуващи неговия екипаж. Не са го пощадили и моралните страдания от страшната картина, когато е гледал, как се топят един след друг неговите моряци, загубени в безкрая на водната пустиня на своите жалки рибарски корабчета, със съзнанието, че в течение на много, много дни не ще срещнат да се мерне корабно платно, че са сам сами в сред водната пустош, изложени на хиляди опасности от всички стихии. И плавайки така, без никаква храна, освен вкаменения сухар и гранясалата солена сланина, а напokon – и без тях – без какво питие, освен вмирисаната топла вода в буретата или събраната от дъжда, без никаква светлина нощем, Магелан е тръпнел при мисълта, че те ще измрат, може би, от глад един след друг или ще бъдат погълнати от водната бездна при някоя буря.

Но походът на Магелана се увенчава с успех. Нали поне един от петте кораба на неговата флота – малката "Виктория" – полуразнебитена се довлича след три години в Севиля, и нали 18 души от неговата смела дружина слизат на испанска земя с една безспорна придобивка за човечеството: земята е обиколена по море, земята, следователно, е къбло!

Тъкмо в това откриване на проток между Атлантически и Тихи океан, именно "Магелановия проток", (едничкото географско название, което днес напомня безсмъртното дело на Магелана), тъкмо в това обикаляне на земята седи подвига на смелия мореплавател и неговото значение за цялото човечество. "Вестта, пише Цвайг, за благополучното завръщане на осемнадесетте моряци се разнася с огнен размах над цяла Европа, като възбужда от първом безмерно удивление, а после и безмерен възторг. След Колумбовото пътешествие никое друго събитие не бе така развълнувало света. Сега вече е сложен край на всяка неувереност. Съмнението, този най-жесток враг на човешкото знание, е победено на географското поле. Откак един кораб излиза от пристанището на Севиля, и пътувайки все направо, се връща отново в същото пристанище, вече е неоспоримо доказано, че земята е кълбо, което се върти около себе си, и че всички морета са свързани в едно единствено море. Космографията на гърци и римляни е окончателно надмогната, веднъж завинаги е свършено с твърденията на църквата и с нелепата басня за антиподите, които ходят по главите си. Установен е за вечни времена обема на земята и с това е спечелена най-сетне известна мярка за земния свят. Други смели откриватели биха могли все още да допълнят някои подробности на земната картина, но основният ѝ образ е даден от Магелана. Сега земята е една неограничена област, и човечеството завоюва тази област. И поколението, което преживява щастливо и опиянено този преврат в схващанията за пространството, станал в течение на един човешки живот, чувства: започнало е едно ново време, Новото време".

Магелану, обаче, не е уречено да вкуси от плодовете на своя труд. Тъкмо когато е вече осъществил делото, за което душата му така жадно е копнеела години наред, когато е намерил западния път към Индия, напразно търсен от Колумба, Веспучи, Кабо, Пинсон и безброй други мореплаватели; когато е открил води и земи, които никой преди него не е виждал, когато е преплувал благополучно, като пръв европейец, а негли и като пръв човек през всичките времена, един нов, величествен океан – Тихия, когато на път за Молукските острови, се натъква на Филипините и ги завладява за императора Карла, като основава и за себе си царство, защото съгласно договора му с императора, нему се падат два нови острова, в случай че открие повече от шест; когато следователно той, който е бил довчера беден авантюрист, отчаян и пред прага на гибелта, става аделантадо, губернатор на собствена земя, съдружник за вечни времена във всички печалби, които ще текат от тия нови колонии, а с това и един от най-богатите хора на земята; когато ще се върне назад в Испания, през другата половина на земята, по така добре познатия му път през Индия и нос Добра Надежда, като победител, като богат човек, като "аделантадо" и губернатор, с лавров венец на главата, с венеца на безсмъртието, тъкмо, с една реч, когато е пред прага да осъществи всичко, за което е бленувал, Магелан загива. При това той свършва живота си така жалко, така безсмислено. При една военна демонстрация, в която искал да покаже необорната сила на белите, и която излязла несполучлива, при една жалка схватка с орда голи диваци, той бива убит, а тялото му отвлечено от тях всред вой и бесни кръсъци, за да се погаврят с него.

Така жалко загива един от най-големите мореплаватели на земята. И него постига трагичната орис на другите големи конквистадори, макар и в друга форма. Ако един Колумб се връща в Севиля, окован във вериги, ако Кортес пада в немилост, ако Пасаро бива умъртвен, ако Нунес де Балбоа, откривателят на Южното море, бива обезглавен, ако Камоенс, борецът и поетът на Португалия, бива наклеветен от дребнави провинциални чиновници и прекарва, подобно великия си събрат Сервантеса, месеци и години в един затвор, който по нищо не се различава от торна яма; ако завърналите се назад войници и моряци, които са завладели за испанското кралско съкровище скъпоценностите на Монтецума и златото на Инките, биват посрещнати с черна неблагодарност в родния си край, и като просяци и инвалиди, недъгави, мръсни, въшкави, съсипани от треска, скитат из пристанищните улици на Кадикс и Севиля; ако никой от конквистадорите не става управител на новите провинции, а стават такива ония дворцови търтеи, които никога не са напускали спокойния кралски дворец, и които с ловка ръка са си присвоявали богатствата, за които други са леели кръвта си по бойните полета – можел ли е Магелан да се надява, че него го очаква по-друга съдба?

И наистина, друг получава почестите и славата, които се припадат Магелану, защото "светът, както казва Цвайг, възнаграждава последния, щастливеца, който завършва един подвиг и забравя всички ония, които го подготвят и правят възможен чрез своя дух и своята кръв. Тъкмо оня, който искаше да попречи в решителния миг на Магелановото дело, бившият бунтовник против Магелана: Себастиан дел Кано, обира всичката слава, всичката чест, всички почести. Още по-непонятна става несправедливостта чрез награждаването и на оня Еставаон Гомес, който дезертира в Магелановия проток, като лиши Магелана от най-богато снабдения с хранителни припаси кораб, и който бе разправял пред съда в Севиля, че не е бил намерен никакъв проход, а само един отворен залив; тъкмо този Еставаон Гомес, който така дръзко бе отричал Магелановото откритие, получава благородническа титла за заслугата, че "като водач и главен пилот е намерил протока". Всичката слава, целият подвиг на Магелана бива по някаква злоба на съдбата приписан тъкмо на ония, които най-ожесточено се бяха опитвали през време на пътешествието да попречат на неговото жизнено дело".

Не излизат ли по-честити поне неговите наследници? Не получават ли, според договора, неговите потомци една пета част от всичките печалби? Не стават ли неговите внуци и правнуци наследствени управители на новооткритите острови? "Не, отговаря Цвайг, никой не наследява нищо от Магелана, защото никой от неговата кръв не е вече жив. През трите години умират след него и жена му, и двамата му невръстни сина. Нито брат, нито племенник, нито какъвто е кръвен роднина няма налице, за да носи Магелановия герб: никой, никой, никой!"

Всички, с които Магелан е бил свързан, които са му помогнали, които са му останали верни, биват безмилостно затрити от съдбата. "Себастиан дел Кано, който бе се дигнал против него, получава всичката слава на верните, на мъртвите и всичката печалба". (Цвайг). Ала не стига този личен трагизъм, той сякаш преследва и неговото дело. Дори и подвига, за който Магелан жертвува живота си, и той сякаш изглежда

напразно извършен, защото не постига пряката си цел. Завладяването на Островите на подправките, което той започва като героичен подвиг, завършва като жалка търговска сделка – Молукските острови не остават на Испания, защото императорът Карл ги продава на Португалия за 350,000 дуката. Не само това – Магелановият проток съвсем не става онзи път към Запад, какъвто го е мечтаел Магелан. Поради страшните бури, които вилнеят в него, поради рисковете, които съпровождат плаването по него, той скоро бива напуснат и дори забравен още през живота на същото поколение. Днес той също е напълно занемарен – Панамският канал, много по-удобен и безопасен, играе ролята на връзка между Атлантика и Велики и Тихи океан.

Защо бе тогава подвига на Магелана? Защо ни една от ония непосредствени цели – и лични негови, и на Испания – не бидоха постигнати? Като че ли неговият подвиг е имал чисто духовен смисъл – за пръв път човечеството, след като единственият оцелял кораб от неговата флота, воден и след смъртта му от неговия дух и неговата воля, обикаля земята, обхваща последната в своето съзнание като една действителна, а не само хипотетична сфера. Какво велико освобождение за човешкото съзнание е било това, какви мощни творчески сили е освободило в душата на човечеството, какъв устрем за овладяване на земята и за разширение е породило, за туй свидетелствува Новото време, което настъпва след това.

Магелан е, който със своя безсмъртен подвиг удря печат на своето време. И защото неговото дело има преди всичко духовно значение, затова негли и съдбата така безпощадно го лишава от всички материални плодове, които то е донесло. Той, достойният избранник на съдбата, получава онова, което са получавали на земята от паметивека най-големите нейни синове, и което външно завършва в най-остри противоречия и най-голям трагизъм.

Защо, ще попитат мнозина, трябваше да завърши Магелан така жалко живота си? Защо други – недостойните – обраха неговите лаври и си присвоиха неговата печалба? Защо, защо, и още десетки защо? Ала всред дисонансите, които прозвучават от тия защо, и които така гъсто изплитат Магелановото дело, прозвучава един мощен заключителен акорд, който дава сякаш конечно разрешение на тия дисонанси: Магелан обиколи земята и придоби по опитен път за човечеството едно от най-ценните познания за нея. А с това той издигна съзнанието на човеците от плоскостта, светът на второто измерение, към сферата – най-хармоничната и проста форма, която принадлежи към света на трите измерения. Или математически казано: *с откритието на Магелана, че Земята е кълбо третото измерение като активна, творческа сила в живота, се превърна в съзнанието на хората от имажинерно в реално.*

С.

35. Из житието на апостола Павла

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 1, с. 3-8

А Савел съизволяваше на
убиването му.

Деяния на Апостолите 8 гл. 1 ст.

"Савле, Савле, защо ме гониш?"

Деяния на Апостолите 9 гл. 4 ст.

За личността на апостола Павла в християнските Писания имаме малко вести. Ала макар и малко, те се считат за достоверни.

Така, в Послание към Римляни (11 гл. 1 ст.) Павел заявява: "И аз съм израилянин, от семето Авраамово, от племето *Бениаминово*". Последното пояснение е конкретно – то сочи от кое Израилево коляно води потеклото си християнският апостол.

На друго място (Деяния, гл. 22, 3 ст.) Павел говори за себе си така: "Аз съм човек Юдеин, роден в Тарс Киликийски, и възпитан в този град при нозете Гамалиилови, изучен точно в отцепедания закон".

В гл. 23 от Деяния, 6 ст. е дадена още една подробност: "мъже братя, аз съм фарисей, син фарисеев. Съдят ме за надеждата във възкресение на мъртвите".

Тая подробност е подчертана още веднъж в 5 ст. гл. 26 от Деяния: "Понеже ме знаят отначало (стига само да поискат да свидетелствуват), че според най-точното учение на нашата вяра живях фарисей".

Това са сведенията които имаме за ап. Павла относно неговото родно място, произход, общественото положение, образование. Смята се, че те са излезли от собствената му уста. Резюмирани, те гласят:

Шаул (Саул, а по гръцка транскрипция Савел) или Павел – хеленистична форма на Шаул – е роден в Тарс, Киликия. Учил се е за рабин в Йерусалим, в училището на Гамалиеля. Там е усвоил, между другото, и един занаят – тъкане на килими – та като бъдещ мисионер, да си вади сам хляба.

(В Деянията това е споменато: 20 гл. 33 ст.)

Като юдей – хеленист, той е бил запознат с тогавашната култура. А като строг фарисей е преследвал безпощадно християните до момента на неговото "обръщане" по пътя за Дамаск (на 33-та си година).

Какъв е бил външният образ на Павла, не знаем. Да беше живял и се подвизавал в наше време, сигурно щяхме да имаме не десетки, а стотици негови ликове. И 1% от неговите слушатели да имаха фотографски апарати, пак щяха да се натрупат купове снимки на тоя пламенен говорител – в най-различни пози.

Една косвена представа за външния вид на Павла може да се получи от един пасаж из Деянията (14 гл. 11 ст.)

В Листра, Павел, придружен от своя съратник Варнава, изправил на крака с едно само слово едного човека "немощен в нозете и хром от утробата на майка си". Народът – все езичници – удивен от това чудо, започнал да вика: "Боговете, уподобени на човеци, слязоха при нас". И наричали Варнава Юпитер, а Павла – Меркурий, "понеже той началствуваше в словото".

Вярването, че Юпитер и Меркурий слизат заедно на земята за съвместна работа, е било твърде разпространено в древността. То почива на астрологичната традиция, според която Юпитер и Меркурий са взаимно допълващи се сили, подобно допълнителните цветове на светлината. Понятно е тогава, дето езичниците от Листра, които вярвали, че Юпитер и Меркурий слизат дружно между земните люде, взели Варнава за Юпитер, а Павла за Меркурия. Навярно, не само защото Павел е "началствувал в словото", а защото Варнава ще да е носел явно белезите на Юпитеровия тип, а у Павла ще да са били силно изразени чертите на Меркуриевия. Впрочем и от други места на Писанието проличава, че Павел ще да е бил не особено висок на ръст, пъргав, ловък, подвижен, не само умом, но и тялом. А това са все характерни признаци на Меркуриевия тип. Разбира се, типът на Меркурия далеч не ще да е изчерпвал сложната личност на апостола Павла. Но може да се предполага, че той ще да е бил една от главните му съставки.

Даваме тия "гадания" за външния вид на Павла, не защото туй особено ни интересува в случая, а за да допълним скъдните, пръснати тук-там из Посланията на Павла и Апостолските деяния, сведения за безспорно интересната личност на най-културния апостол.

Тази тъкмо интересна личност в историята на християнството, този Саул или Савел, познат най-вече под името Павел, е преживял две особено важни събития, които са изиграли съдбоносна роля в живота му. Без съмнение, апостолът, в своя деятелен, пълен с подвизи живот, е преживял отпосле и други, не по-малко значителни събития, и физически и духовни*, ала двете събития, за които е реч, са не само значителни, но и съдбоносни. Те определят един важен завой в живота на този изключителен човек, комуто е предстояла важна мисия в разпространяване на Христовото учение.

На тези, именно, събития искаме да се спрем.

Първото е: убиването с камъни на стареца Стефана, един от първите проповедници на новото учение, а същевременно и един от първите мъченици на новата вяра.

Кой е Стефан? – За него се казва, че бил един от седемте мъже, "изпълнени с мъдрост и Дух свят", които били избрани, по съвета на апостолите, да пристоят при всекидневното раздаване на "потребностите" в първоначалната християнска комуна. За да изпъкне по-ясно образът на Стефана, ще приведа един откъслек из 6 гл. на Деянията, още повече, че той ни разкрива и причината за неговата мъченическа смърт.

"А Стефан, изпълнен с вяра и сила, правеше големи чудеса и знамения всред народа. И повдигнаха се някои от съборището и препираха се със Стефана. И не можеха да устоят срещу мъдростта и духа, с които говореше. Тогаз подстрекнаха човеци да казват: Чухме го да говори думи хулни против Мойсея и против Бога. И подсториха народа и старейшините и книжниците, и нападнаха та го дръпнаха и докараха го в съборището. и представиха лъжливи свидетели, които казваха: Този човек не престава да говори хулни думи против това свето място и против Закона. Защото го чухме да казва, че този Исус Наза-

*) Запример "възвисяването му до третото небе" (*Посл. към Коринтияни, гл. 12*)

рянин ще развали това място и ще измени обичаите, които ни предаде Мойсей. И всички, които седяха в съборището, като се вгледаха в него, видяха лицето му като лице на ангел”.

А първосвещеникът попита: “Така ли е това?”. А той рече: “Мъже братя и отци, слушайте!”...

Препоръчвам на читателите да прочетат защитната реч на Стефана, защото е един хубав образец на вехтозаветно красноречие и на ораторски похват у старите евреи. Не е важно при това, че съчинителят на тази реч е всъщност авторът на Деянията. Може, обаче, с увереност да се твърди, че речта на Стефана не се е много отличавала от нея, защото във всички подобни библейски речи има нещо стереотипно. Те започват изложението си едва ли не от Адама, или ако не от него, то непременно ще тръгнат от патриарха Авраама, и като преминат през по-главните събития, разказани в Библията, ще дойдат най-сетне на предмета. Очевидно, този по-пълн или по-бегъл преглед на библейските събития, отразяващи историята на Израилския народ, е имал за цел от една страна да припомни Свещеното Писание на една невежествена, неграмотна маса, която не е знаела четмо и писмо, да повдигне нейното религиозно и национално самочувствие, а от друга – да представи разглежданото събитие като логическа последица от онази низа предопределени свие събития, които съставят историята на Израилския народ.

Отпращам ония, които се интересуват от словата, що са държали вехтозаветните “началници народни” пред множествата, към “Неемия” – една от книгите на Стария Завет. Тя е интересна между другото и поради това, че ни дава ясна представа за начините, с които са си служили тогавашните водачи народни за да повдигнат религиозното и национално самосъзнание на своя народ, особено в дни на общи бедствия и национален упадък. Характерна е в това отношение 9 гл. от Неемия. В нея четем, че след като всички израилеви синове застанали в продължение на една четвърт от деня, та изповядали своите грехове и беззаконията на отците си, употребили друга четвърт от деня за четене на Закона. В същата глава е дадена една молитва – слово, която е напълно издържана в споменатия по-горе стил.

Но да оставим тия вехтозаветни слова и да се върнем отново към речта на Стефана, която е била последната негова реч. Ще предадем нейния край, когато тя достига върха на своя патос. “Твърдоглави и с необрязани сърца и уши! Вие всякога се противите на Светия Дух – както бащите ви, така и вие. Кого от пророците не изгониха бащите ви, а още и убиха ония, които предизвестиха за идването на тогози Праведника*, на когото вие сега станяхте предатели и убийци – вие, които приехте закона чрез служение ангелско и го не удържахте”.

Като чуват тия думи, силно разгневени, “скърцащи със зъби от яд”, те се спускат настървени върху Стефана, извеждат го извън града и там го убиват с камъни. Казва се при това, че свидетелите сложили дрехите си при нозете на някой си момък на име Савел. “А Савел съизволяваше на убиването му”.

При това, при голямото гонение, което се повдига веднага след убиването на Стефана против християните в Йерусалим, той взима дейно участие: “А Савел нанасяше голяма повреда на църквата, понеже

*) Христа

влизаше във всяка къща, влачеше мъже и жени, та ги предаваше на тъмница", както е отбелязано в Деянията. В този си гонителски бяс, Павел, който е бил тогава заслепен религиозен фанатик и върл националист, отива дотам, че поисква от първосвещеника писма до синагогите в Дамаск, за да повдигне гонение против последователите Христови, да ги издири и да ги докара вързани в Йерусалим.

Но тъкмо когато вехтозаветната ревност на Павла достига своя връх, и той гори от желание да извърши своето пъклено дело, по пътя за Дамаск се случва с него второто събитие, на което искам да спра вниманието на читателите. В Деянията (9 гл. 3-6 ст.) туй събитие е предадено накратко така:

"И на отиване, когато приближаваше Дамаск, внезапно блесна около него светлина от небето. И като падна той на земята, чу глас, който му говореше: Савле, Савле, защо ме гониш? А той рече: Кой си ти, Господи? И Господ му рече: Аз съм Исус, когото ти гониш. Не ти е лесно да риташ срещу остен. А той разтрепран и смаян рече: Господи, що искаш да сторя? И Господ му рече: Стани и влез в града и ще ти се каже, що трябва да правиш." Сам Павел го разказва много по-живо в 22 гл. от същите Деяния, към която отправяме читателя.

Съвременните учени, които са склонни в подобен род преживявания да виждат все патологични явления, ще кажат дълбокомислено, че Павел е станал жертва на една зрително-слухова халюцинация. Че има халюцинации, това е факт. Но че всички явления от тоя род са все халюцинации, това е голям въпрос.

Ала както и да обясняваме това събитие, едно е важно – че то е било съдбоносно за този млад, високо интелигентен, пълен с енергия и воля за работа мъж. След туй преживяване, в съзнанието му настъпва коренен преврат, който изменя из основи целия му живот. Мощната енергия, която е текла у него, и която се е движила дотогава в низходяща посока, изведнъж рязко променя направлението си – то става възходящо.

Павел е останал привидно същия: все същия буден ум, все същата висока интелигентност, все същия пламенен темперамент, все същата смела и непреклонна воля, все същата енергия, все същия мисионерски и организаторски дух, все същата жажда да работи за едно общо дело. Но докато преди обръщането си при Дамаск той е влагал всичките тия сили и способности за защита на една стара, отживяла времето си религия, която само е спъвала развитието на човечеството, докато е бранил с кървави средства една мъртва традиция, която е обвързвала хората към едно отдавна надживяно минало, след "обръщането" си, той впряга същите тия сили и способности, озарени от една нова светлина, оживени от един нов дух, в служба на едно велико и светло дело, което разкрива велики бъднини на човечеството.

След обръщането на Павла, и в живота му всичко се обръща, приемайки сякаш обратен ход. Докато по-преди той преследваше, гонеше, биеше и оковаваше във вериги привържениците на новата вяра, сега него преследват, гонят, бият и оковават заради службата му на новото учение. Докато по-напред той причиняваше страдания на своите близки заради една своя заблуда, сега нему причиняват страдания онези, които лелеят същата заблуда. Докато по-преди жертвуваше живота на другите, сега той жертвува живота си за тяхното повдигане.

Ала той носи всичките тия страдания със себеотрицанието на истински апостол, с високото морално съзнание, че страда за една велика, божествена кауза.

В лицето на апостола Павла ние имаме един типичен случай на едно често наблюдавано обръщане в обратна посока на душевната енергия. При това обръщане човек запазва своите сили и способности, своя темперамент, своята волева мощ, но ги насочва в друга посока*. Така и Павел, от ревностен гонител и рушител на едно дело, става не по-малко ревностен негов апостол и съзидател. Вълкът – изстребител на овцете се превръща в овчарско куче – пазач на стадото.

Как става този процес, всъщност е една загадка за съвременната психология. Окултната наука, обаче, която познава видимият и невидим човек, видимият и невидим за хората свят, може да хвърли светлина върху този въпрос. Специално за Павловия случай тя дава едно интересно обяснение, което – знам – ще прозвучи странно за слуха на ония, които не са запознати с окултните истини.

Това обяснение ще ни разкрие и връзката между разгледаните по-горе събития в живота на Павла – убиването с камъни на Стефана, за което Павел "съизволявал", и просветлението му по пътя за Дамаск. Защото, наистина, външно погледнато, между тия събития няма никаква явна причинна връзка.

Но ако приемем като факт твърдението на окултната наука че след убиването на Стефана, неговият дух се е вселил у Павла и че това става при просветлението му при Дамаск, връзката между тия две събития изведнъж става ясна. Трябваше да умре Стефан телом, за да оживее духом Павел. Защото Стефан, въпреки своята мъдрост, въпреки силата на своя дух, въпреки безпримерната си вяра и самоотверженост, въпреки големите си психични дарби, не е могъл да играе сам в изграждането на християнството онази роля, която се е налагала от тогавашната историческа действителност. Преди всичко, той е бил вече стар. А най-вече, той е нямал ония дълбоки душевни връзки, които Павел е имал с тогавашния културен свят. Павел е бил не само млад, енергичен, ревностен, пълен с желание да работи, а е обладал и онази широка култура – покрай мисионерските си и организаторски дарби – която го е правела годен да стане апостол на езичниците. С други думи – да стане апостол на една универсална религия, която седи над всякакви верски, национални и расови ограничения.

И тогава силният дух, самоотвержената вяра и волята за жертва на първия мъченик за Христовото учение, неговата ясновидска мощ и интуиция се съединяват с младата жизнена сила на Павла, със смелата му воля, с будния му ум, богат с обективни знания, проникателен за проблемите, които са вълнували тогавашните улове, способен да се приспособява еднакво към менталитета на светски и религиозни хора. Характерен е неговият израз: "С всички всякак, та да би някак". Израз, който говори за един гъвкав характер, за един пластичен ум, способен бързо да се поляризира.

Ние няма да се спираме повече на въпроса за този особен вид

*) Ето защо се твърди, че един лош човек, който е силно активен в злото, като се обърне в пътя на доброто, става също тъй активен и в доброто. Големите грешници, когато се пробуди съзнанието им, чрез непрестанно и самоотвержено подвизаване, стават големи светии.

сътрудничество на две души, което се установява чрез процеса на вселяването. Искахме само да изтъкнем, че две на пръв поглед отделни събития в живота на един изключителен човек, какъвто безспорно е бил ап. Павел, между които не личи явна връзка, всъщност са дълбоко свързани. И че онова, което е противоречиво за нас – защото какво по-противоречиво от това, да се всели духът на Стефана у един човек, който е съдействувал за неговото убиване – в разумния свят се осмисля по един дивен, макар и непонятен за нас начин.

2.

36. Животът на старозаветните - I

Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 4-5, с. 84-91

Ние разделяме хората на четири категории: старозаветни, новозаветни, праведни – хора на новите времена, и ученици. Какви са били възгледите на хората за живота в миналото, ще намерите това в Стария Завет. Какви са възгледите на новозаветните, ще намерите това в Новия Завет.

Вие трябва да имате ясна представа за старозаветния човек, за новозаветния, за праведния, сиреч човека на новата епоха, на новите времена, за ученика. Това са пътища, фази, през които човек е минал, и затова ученикът трябва да ги познава.

★

Като говорим за богатства, за материални блага в света, подразбираме стремежите на известен род хора. Това са старозаветните хора. Прави са техните стремежи, затова и Бог им дава. Докато са старозаветници, те са в правото си да имат ниви, волове, разни видове добитък, рала, мотики – да орат, да копаят земята, да се раждат и да се прераждат, да се убиват – всичко могат да правят. Това е една обстановка на физическия свят.

★

Озлобяват се старозаветните, съблазняват се новозаветните, наскърбяват се праведните, а ученикът винаги се радва на противоречията, които среща в живота. Тия противоречия са резултат на всичките четири вида живот, които текат в човешкия организъм. Старозаветният живот тече в жилите на човека, в дебелиите му черва. Никой не може да се избави от него. Той носи ред противоречия в себе си, които не могат да се избегнат. Новозаветният живот тече в дробовете, в симпатичната нервна система, в слънчевия възел. Животът на праведния обхваща долните пластове на мозъка, а животът, който обуславя Пътя на ученика, тече във висшите слоеве на мозъка. Той е заел най-хубавото място. Затова този живот представя идеалното в човека.

Из "Пътят на Ученика" – от Учителя

Надали има нещо по-скучно от това да четеш дългите-предълги родословия, които се срещат на всяка стъпка в Стария Завет. Но докато си мислиш, че след като си затворил неговите страници, ти си се отървал от дългите върволици имена, ето че в първата книга на Новия Завет – Евангелието на Матей – налиташ пак на едно дълго родословие – това на Исуса Христа. И започва отново монотонното: Авраам роди Исаака, Исаак роди Якова, Яков роди Юда и братята му и т.н. и т.н. – цели четиридесет и два рода.

Ония, които познават добре Библията, които са я чели толкова много, та я знаят дори наизуст, ще ми възразят, че четенето на Исусовото родословие е скучно само за хора, които не са запознати със Стария Завет. Ако го познаваха, имената на Авраама, Исаака, Якова, Давида, Соломона и т.н. щяха тутакси да извикат във въображението им техните образи – те щяха да изпъкнат като живи хора, всеки със своя характер, със своята история, разказана така просто, но и така живо в Библията. Не отричам, че това възражение е право.

Езотеристите, от своя страна, ще ми припомнят, че това скучно за несведущите родословие, което е дадено в първата глава от Евангелието на Матей, представя всъщност съкращение на цели страници от Стария Завет. То е същинска формула или по-скоро окултна скица, по която посветените в езотеричното познание, могат да проследят оная линия по плът, по която е дошъл Исус. За тях **Авраам, Исак, Яков и пр. не са само човешки същества, а и символи на космогонични принципи и сили, които движат еволюцията на човешкия род и създават цели епохи.** Против този възглед на адептите на езотеричното познание не мога нищо да възразя, още повече, че съм убеден в неговата правота.

Най-сетне и кабалистите ще потвърдят, че поне за тях няма нищо скучно в родословието. Напротив, за тях всяко име е формула, която крие дълбоки кабалистични тайни. Числата, които се явяват при развиване на родословните дървета, също са за тях ключове на тайни. Те ще ни обърнат внимание, запример, че онзи, който е писал родословието на Исуса, ненапразно е разделил четиридесетях и два рода на три цикъла от по четиринадесет рода.

Тия внушения на кабалистите са впрочем напълно понятни. Ние не можем да не се съгласим с тях, още повече като си спомним, че скучни неща, именно защото са неразбираеми, се срещат на всяка крачка и в съвременната наука, особено в математиката, която борави изключително с формули. Отворете, да речем, Айнщайновото съчинение "Математични основи на теорията на относителността". Още в първите страници ще се сблъскате с буквени символи, с разни "вектори", "тензори", "трансформации" и пр. и пр. Ако не сте математик, какво ще разберете от тия термини, и най-вече от буквените символи, с които те са изразени? Разбира се, нищо. И ще захвърлите книгата на Айнщайна като нещо непонятно и до немай-къде скучно.

След всичко това, някои, може би, ще ме попитат, защо аз собствено се спирам на библейските родословия, и по-специално, на родословието на Исуса, което е дадено в Евангелието на Матей. Дали нямам намерение да оживя цялата тази мъртва линия от имена, като възсъздам образите на техните носители? Не. Или, може би, искам да я разгледам като окултна скица, от чисто езотерично гледище. И това

не. Или, най-после, да разтълкувам кабалистически това сложно родословно дърво? Нито това.

Целта ми е друга – *да изтъкна основните, съществени черти на старозаветния живот*. И понеже този живот е намерил най-типичен израз и най-пълно въплъщение у библейските патриарси и техните потомци, затова се спирам на споменатата вече родословна линия. Разбира се, аз нямам намерение да я разглеждам във всичките ѝ точки. Ще се спра само на най-характерните старозаветни типове: Аврам, Исаак, Яков, на някои от синовете на последния, а най-вече на Йосифа и на Юда. На Юда затова, защото в родословието на Исуса той, именно, продължава линията на Якова, а не Йосиф, избраният син, "превъзходният между братята", както го нарича сам Яков. Ще засегна, може би, след това още някои важни представители на родословната линия, най-вече Давида и Соломона.

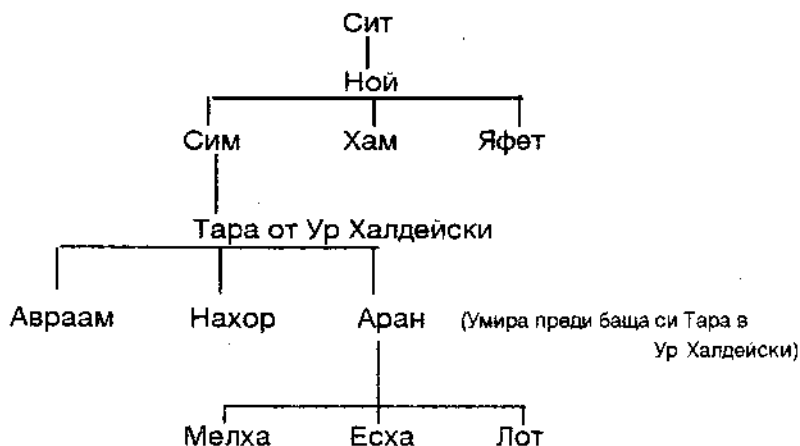
При разглеждане на споменатите библейски типове, аз ще се постарая да възстановя техните образи така, както биха сторили това добрите познавачи на Библията. Ще зачекна, при това, някои езотерични и кабалистични страни, които изпъкват в простите, но съдържателни сказания за техния живот. Надявам се, че по този начин ще отдам съответната дан както на библиоведците, така и на езотеристите и кабалистите, които еднакво тачат Библията като съкровищница на мъдрост и житейски опит.

Главната цел, обаче, както и по-преди, изтъкнах, е да дам една характеристика на старозаветния живот. Ако този живот беше безвъзвратно изчезнал, ако той принадлежеше на едно далечно минало, надали би си струвало труда да се занимава човек с него, освен от историчен и археологичен интерес. Ала този живот, както е изтъкнато това и в мотото на настоящето изследване, и днес съществува като едно мощно течение в съзнанието на човека. В психиката на съвременния човек прозвучават всеки ден сума старозаветни мотиви. Той много пъти потъва и пак изплава от това струящо в душевния му живот течение. Но не само това: голяма част от съвременните хора, макар и да живеят в една епоха, в която действуват мощните струи и на "новозаветния живот", и на "живота на праведните", и на "живота на ученика", остават в дълбочината на душата си, в основната тенденция на своя живот, същински старозаветници.

Нека пристъпим сега към очертаване архаичния образ на най-големия от патриарсите – Авраам.

Авраам

За да бъдем верни на стила на Стария Завет, ще дадем една скица на неговото родословие.

Ето някои пояснения на горната скица. Сит, това е третия син на Адама и Ева, роден след Авела, който бива убит от Каина, без да остави поколение. Сит е един вид заместник на Авела ("друго семе вместо Авела", както се казва в книгата Битие). Ной е всеизвестният герой на сказанието за потопа. Останал единичък жив след това страшно бедствие, той ражда трима сина: Сим, Хам и Яфет. По линията на Сима се ражда, след девет поколения, Тара, баща на Авраама. Така че ако свържем главните точки, които очертават родословната линия на Авраама, ще получим: Сит-Ной-Сим-Тара-Авраам.

От скицата се вижда, че Тара има още двама сина. За техния живот и съдба в Библията са дадени много скъдни вести. Малкото, обаче, което е дадено, е важно, и затова ще го изтъкна. Най-младият син на Тара, Аран, умира преди баща си в родната си земя. Той остава след смъртта си един син – Лот и две дъщери – Мелха и Есха. Мелха се оженва за Нахор, син на Тара и брат на Авраама. От този брак на Нахора с Мелха се раждат осем сина. Последният, Ватуил, е баща на Ревека, която ще стане жена на Исака, единственият син на Авраама от Сара. Лот, от своя страна, бива взет от Авраама. Така че енергията на рода (Мелха и Лот, чеда на Арана) не се разпилява в странични посоки, а се асимилира от другите двама синове на Тара – Нахор и Авраам.

В книгата *Битие* се повествува, че Тара взима сина си Аврама, жена му Сара, и Лота и излиза из Ур Халдейски, за да се посели в Ханаанската земя. В Харан, дето се заселват на първо време, Тара умира. От този момент собствено започва самостоятелната история на Аврама. Тя започва с един обет на Бога. "И рече Господ Авраму: Излез из земята си и из рода си, и из дома бащин си, и иди в земята, която ще ти покажа. И ще те направя народ голям; ще те благословя и ще възвелича името ти; и ще бъдеш в благословение. И ще благословя онези, които те благославят, и онези, които те кълнат, ще прокълна. И ще се благословят в тебе всичките племена на земята".

След този обет на Бога, Аврам напуска Харам заедно с Лота и, като скотовъдец, започва истински скитнически, чергарски живот, защото е принуден да търси за стадата си все по-хубави, по-обширни пасища. Така Аврам стига дори до Египет. Тук го виждаме вече твърде забогатял: "и той имаше овци, и говеда, и осли, и раби, и рабини, и камили". Когато напуска Египет, където Аврам е принуден да отиде като пришлец поради глада, който настъпва в Ханаанската земя, "той е много богат с добитък, със сребро и злато". Нарочно подчертавам причината, която е накарала Аврам да слезе в Египет, защото този мотив се повтаря и в по-нататъшната история на неговото потомство: Яков със синовете си слиза в Египет, също поради глада, настъпил в земите, дето пасли стадата си.

Макар че причината за слизането им в Египет външно е една и съща, в условията на пребиваването им в най-цивилизованата страна през онова време, има голяма разлика. Аврам слиза като пришлец в Египет, непознат и неизвестен. Той слиза със страх. Защото старозаветните нрави, които са съществували тогава, животът му не бил твърде сигурен. Ето един малък епизод от пребиваването на Авраама в Египет, който е характерен не само в едно отношение. Ще го приведа така, както е предаден в *Битие*: "И когато наближи да влезе в Египет, рече на жена си Сара: Ето, знай че си жена хубава наглед. И може би, като те видят египтяните да рекат: жена му е тази; и мене ще убият, а тебе ще оставят жива. Кажй, моля, че ми си сестра, за да ми бъде добре поради тебе и да се олази животът ми заради тебе". Египетските първенци наистина харесали Сара и я отвели в дома на фараона. Последният, поради нея "сторил добро на Аврама": Аврам твърде забогатял. По-нататък се казва, че Господ поразил с язви дома на фараона, който узнал истината, върнал Сара на Аврама и го отпратил от Египет: "него, жена му, и всичко що имаше". Така Аврам, след като заложил жена си в Египет, отново си я възвръща. Той забогатял, но трябвало да заложил жена си: човек трябва да заложил в материалния свят, светът на фараона, сърцето си, за да придобие материални богатства. Умът и сърцето в този свят живеят разделени. И все някой трябва да робува в "Египет" – или сърцето, или умът – за да се избегне смъртта. Аврам започнал зле в Египет, но свършил добре, благодарение закрилата на провидението.

Яков слиза с домочадието си в Египет при съвсем друга обстановка. Там е Йосиф, продаденият от своите братя любим син на Якова, който след многобройни изпити, достига накрай най-високото обществено положение в земята на фараоните. С пребиваването си в Египет Йосиф е приготвил благоприятни условия за тяхното заселване в тази високо цивилизована и плодородна страна, но заедно с това и бъдещето тежко робство на еврейското племе. Последното започва добре в Египет, но свършва зле.

Отбелязахме по-горе, че Лот, братовия син на Аврама, живее заедно с него и го следва във всичките му пътища. Той също придобива много имоти: има овци, говеда и шатри. Естествено е, че земята с нейните пасища, с нейните извори и кладенци, става скоро тясна за двамата. Между пастирите им започват да възникват разпри. Те по необходимост трябва да се разделят, и да тръгнат в различни посоки. Тук, при раздялата на Аврама с Лота, изпъкват едни от най-красивите черти в характера на вехтозаветния патриарх. Той дава на вечния

икономичен въпрос за разпределба на земите с техните източници на блага, който въпрос виждаме да възниква тук в неговата елементарна вехтозаветна постановка, едно колкото безпристрастно, толкова и справедливо разрешение. Ще посоча това просто, но правдиво разрешение така, както е предадено в *Битие*, в няколко само стиха: "И Аврам рече Лоту: Да няма препиране между тебе и мене, между моите пастири и твоите пастири, защото ние сме братя. Не е ли всичката земя пред тебе? Моля ти се, отлъчи се от мене; ако идеш ти наляво, аз ще отида надясно; ако ли ти надясно, аз наляво". Аврам предоставя свободен избор на Лота. Макар че последният дължи всичко на него, Аврам не го насилва, не му се налага. Той е готов да последва решението, което Лот вземе. Мнозина "старозаветници" днес, които имат материални спорове, биха завидели на справедливостта, миролюбието, безкористието и великодушието на вехтозаветния патриарх.

В един друг епизод от живота на Аврама, се разкриват нови черти от характера му, като се подчертават същевременно и тия, които бидоха изтъкнати по-горе. Това, впрочем, не може да бъде иначе, защото навсякъде, при всички свои действия, Аврам се проявява като цялостен, закръглен в себе си характер – най-пълния, най-хармоничния, който ни е завещал Стария Завет.

Ето епизода. Девет царе – тогавашните царе са владеели по един град с околностите му – се опълчват на бой четирима срещу пет. Между претърпелите поражение са и царете Содомски и Гоморски. Лот, който пребивава в техните предели, бива пленен, а имотът му заграбен. Той бива подкаран като роб към пределите на царете-победители. Когато вестител съобщава Авраму нерадостната вест, той веднага решава да поведе своите обучени раби, родени в дома му, на брой триста и осемнадесет, и да се впусне подир неприятеля, за да освободи Лота от плен. Благодарение на своето бързо действие, на умната си бойна тактика, при която Аврам изпъква като способен и смел военачалник, той догонва врага, разбива го и освобождава Лота, с всичките му люде и с всичкия му имот. Той възвръща същевременно от плен и пълчищата на Содомския цар. Тук, именно, при срещата му с този цар, изпъкват с особена сила великодушието, благородството и безкористието на Аврама, покрай неговата смелост и готовност да защити изпадналите в неволя – черти, които видяхме да се проявяват при освобождаването на Лота от плен. Ето оня пасаж из *14 гл. на Битие*, в който са отразени споменатите по-горе черти: "И рече Содомският цар Авраму: Дай ми човеците, а имота вземи за себе си. А Авраам рече на Содомския цар: Аз вдигнах ръката си пред Господа Бога Вишного, Владетеля на небето и земята и заклех се, че няма да взема от всичко що е твое, от жица до ремък на обуца, за да не речеш: аз обогатих Аврама. Освен онова, което изядоха момците и дела на мъжете, които дойдоха с мене, Анер, Есхол и Мамврий: те нека вземат дела си". Този пасаж е толкова ясен, че не се нуждае от коментари.

Ако при сключване на мир съвременните държави – победителки биха постъпвали така, както Аврам постъпи със Содомския цар, надали щяхме да имаме такива несправедливи мирни договори, каквито бяха наложени след миналата световна война.

В епизода с Лота, Аврам посочва едно положително разрешение на вечния спор за земя и за свързаните с нея източници на блага. В

този със Содомския цар, той дава образец на онова поведение, което трябва да държи достойният победител в една война. Същевременно тук се изтъква един от важните случаи, при които тя неминуемо се налага. Защото в старозаветния живот, войната е една неизбежност. Но дали споровете и войните ще се разрешават по примера, даден от Аврама или по начина, по който са постъпвали повечето стари народи, включително и неговите потомци, това е въпрос на съзнание, на вътрешно разбиране. Ние всички достатъчно ясно помним ужасните жестокости и изстъпления на недавна миналите Балканска и Европейска войни, ясно виждаме и ужасите на последната война, за да има нужда да четем описанията на Библията за страшните изстъпления, съпътстващи войните, които са водили евреите, както и с околните племена и народи, така и помежду си. Няма защо да четем и за опустошителните нашествия на Ниневия и Вавилон, за да се отвърнем с ужас от демоничните картини на едновременните войни. Защото и днес, въпреки съществуването на някакво международно право, което воюващите погизват на всяка крачка в името на произволно издигнатото от тях начало *raison de la guerre*, ние имаме достатъчно поводи да се отвращаваме от жестокостта на хората през време на война.

След победата, която Аврам нанася над Ходолгомора и неговите съюзници, при възвръщането си той бива посрещнат в дола Сави ("който е дол царски"), освен от Содомския цар, още и от Мелхиседек, цар Салимски, който е останал неутрален във войната между двете коалиции. Ето съответното място от *Битие*: "И Мелхиседек, цар Салимски, изнесе хляб и вино. А той беше свещеник на Бога Вишного. И благослови го и рече: Благословен Аврам от Бога Вишного, Владетеля на небето и земята; благословен Бог Вишний, който предаде враговете ти в ръката ти. И Аврам му даде десятък от всичко".

Кой е този Мелхиседек, пред когото и патриархът Аврам благоговейно се прекланя, за да получи благословение, чрез символите на общение между членовете на Бялото Братство – виното и хляба – и комуто той дава десятък от всичко?

Отворете седма глава от Павловото послание към Евреи, за да получите поне едно общо очертание на величествения образ на Мелхиседек, може би най-загадъчния и величав библейски образ. Ето няколко стихове от тази глава. "Защото този Мелхиседек, цар Салимски, свещеник на Бога Вишного – той, който се тълкува първо цар на Правда, а после и цар Салимски, сиреч цар на Мир – без баща, без майка, без родословие, който няма нито начало на дни, нито край на живот, но уподобен на Сина Божия, пребъдва винаги свещеник. А вижте колко велик бе той, та и патриарх Аврам му даде десятък от обирите. Той взе десятък от Аврама и благослови тогава, който имаше обещанията. А без всяко противоречие по-малкото се благославя от по-голямото. И тук вземат десятък човеци смъртни, а там взема той, за когото се свидетелствува, че живее. И така да река, самият Левий, който взема десятък, даде и той десятък чрез Аврама; защото беше още в чреслата на баща си, когато го срещна Мелхиседек. И тъй, ако съвършенството можеше да дойде чрез Левитското свещенство (защото народът под него прие закона), каква нужда имаше да се издигне друг свещеник по

чина Мелхиседек, а не – по чина Ааронов?”.

Този нов свещеник по чина Мелхиседек, за когото Павел говори, е Исус. Тезата на Павла е ясна: не може да дойде новото в света, нито да се подтикне напред развитието на човечеството, ако останем в границите на закона и създадената от него обредна религия с нейния обикновен свещенически институт – най-обикновени смъртни люде, служители на един мъртъв култ. Великият тласък към един нов цикъл на развой, към едно истинско повдигане и разширяване съзнанието на човека, може да дойде само от великите Учители на човечеството, какъвто е бил Христос – “цар и свещеник по чина Мелхиседек”. А Мелхиседек – това е един от безсмъртните Предици на човечеството, “без начало на дни, нито край на живот”, “без родословие”. Това ще рече, че той не е свързан с никой от еволюционните цикли на адаминното човечество. Него го няма в никоя от дългите родословни линии, като се почне от Адама и се свърши с неговите по-далечни потомци.

2.

37. Животът на старозаветните – II

Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 6, с. 133-136

Във връзка с изнесеното по-горе, може би, не ще е безинтересно да надзърнем в окултната история на онази епоха, така както е изнесена от Сент Ив д'Алвейдър в неговата обемиста книга *Mission des Juifs* (Мисия на евреите). Сент Ив се спира преди всичко на дълго и нашироко върху историята на така наречения цикъл на Рама, цикъл на Овена или Агнеца (Ram на стар келтски език значи Овен). Рама – това е велик религиозен и социален реформатор, бележит военачалник и водач на народи (Овен!) от келтски произход. Той се ражда в едно време, когато в неговата родина цари пълно религиозно, нравствено и социално безначалие. Жреческият институт на друидесите (жени-жрици: жертвоприносителки, ясновидки и пророчици, собладалелки на магията и лечителки) се намира в упадък. Тия жрици, от верни тълкувателки на Божия Закон, се превръщат в извратителки на Истината. Те насаждат у народа хиляди заблуди и суеверия, за да удържат на всяка цена свещеническата власт. Но най-страшното от суеверията, поддържано от изпадналите в черна магия друидеси, е било принасянето на човешки жертви. Изхождащо като повеля от храмовете, “по волята на боговете и прадедите”, то е опустошавало цвета на келтската младеж – юноши и млади мъже, предимно храбри воители. Рама, млад друид, посветен не само в науките и изкуствата на друидите, но и в тайните на хреците от Черната раса, предприема един смел опит – той си поставя за цел да укроти разюзданите страсти, да притъпи борбата за власт между двата пола от жреческото съсловие, да възвърне предишното равенство на мъжа и жената пред храмовите олтари, в семейното огнище и в социалния строй. Опитът му по ред причини не успява. Рама бива изправен пред алтернативата: или да подигне гражданска война или да се обрече на доброволно заточение. Той избира последното. Последван от грамадно

множество келти, негови привърженици, предимно измежду работническата класа, към които се присъединява цветът на другите класи, Рама напуска своята родина и започва победоносното си шествие към сърцето на Азия, с крайна цел Индия. Ние няма да се спираме на перипетиите на неговия грандиозен поход, на войните, които е водил по своя път, докато достигне да покори Индия, която се е намирала тогава под владичеството на мощната още черна раса. "Рамайана", грандиозната поема на Валмики, е увековечила величествената епопея, която представя завладяването на Индия. След разпростиране владичеството на завоевателите дори до Египет, Рама се заема с организиране на обширните владения в духа на теократичния строй, или да употребим термина, с който Сент Ив си служи, в духа на *Синархичния строй*. Няколко думи за този строй. Той почива върху съответствието, което съществува между устройството на човешкия организъм и социалния организъм, който е очевидно от по-висок ред. Тук става реч за съответствие, а не за пълно подобие. Следователно, законите, които регулират социалния организъм, схващан като биопсихична цялост, са само аналогични на законите, които направляват човешкия организъм, без да бъдат напълно тъждествени. Без да се спираме на подробности, за които тук не е място, ще кажем, че синархичният строй почива върху тройния дял на организма на три главни части (изразен в най-схематична форма): глава, гърди и стомах. Това са всъщност три области, включващи разни органи и системи, между които съществуват сложни функционални връзки.

В синархичния строй има една глава, един управителен и ръководен принцип, създаващ единство и хармония във функциите на социалния организъм. Това е така нареченият от Сент Ив *Съвет на Бога* (Божествен съвет), съставен от корпорацията на посветените в малките и големи мистерии, чиито външни, социални функции се изразяват в званията на свещеника и учения. Всъщност, това е една сложна йерархия от учени, посветени люди, каквито срещаме и в египетските храмове, средища на мистериите. Те са познавали "волята на Бога", познавали са оня план, по който човечеството се развива при разните условия по място и време. Те са били свързани с по-горните йерархии на Великото Всемирно Братство. Ето защо, Божественият Съвет, Главата на социалния организъм е можел всеки миг да направлява неговия живот съгласно законите на мировия ред.

Вторият съвет, така нареченият Съвет на Боговете, състоящ се от посветените предимно в малките мистерии, е бил свързан с функциите на "гърдите" в социалния организъм – с целия изпълнителен съдебно-административен апарат, във всичките му разклонения. От този Съвет на Боговете са изхождали и царете, чиято власт тогава не е била наследствена. Царете, следователно са били посветени, избрани за такива, след като са издържали успешно всички изпити на посвещението. Висш арбитър на всичките им действия е бил Божественият Съвет, представител на *Върховния Авторитет*, а не на онази принудителна власт, която е отличавала всички монархични, олигархични или републикански режими на древността, която отличава и съвременните държави. Най-голямото нещастие на днешните държави е, че те нямат живи глави, върховни арбитри, звена, които да свързват живота на народите с мировия живот, държавния строй – с великия

строй на Мировата държава, управляващите – с ония йерархии от разумни същества, които се занимават с управата на целия космос. Затова животът на съвременните държави, възглавявани от непосветени хора, без връзка с космичния свят, издигащи понякога личната си воля над всеки авторитет, често идва в разрез с мировия живот и неговите закони. Ролята на върховен авторитет, арбитър или поне регулатор на социалния живот не може да бъде играна от религията, която в наши дни е дошла до пълен упадък, който се изразява в разпадането на единната Църква на отделните национални църкви - едно чисто езическо състояние, когато отделните племена са имали свои племенни богове.

Идването на великите Учители на човечеството, без да споменаваме работата на пророците, религиозните и социални реформатори, които само подготвят пътя на Учителите, е именно едно велико духовно предприятие на Невидимия Свят, целящо да свърже отново хората с Бога, с космичното Съзнание, с великия миров ред на така нареченото от Христа "Царство Божие". Затова те създават нови епохи, нови култури.

Да се спрем най-сетне в няколко реда и на така наречения Трети Съвет, представящ икономическия, стопанския живот, свързан със стомаха. Тук основна клетка се явява семейството, устроено съобразно с ония природни закони, които лежат в основата му. Общините, с тяхното доста сложно устройство, характеризират напълно функциите на Третия Съвет. Всички съвети са били тясно свързани помежду си чрез ония естествени функционални зависимости, които съществуват във всеки жив организъм. Така запример, при избора на цар са участвали и трите съвета. Индивидът, който подлежал да бъде избран за цар, преди да надене короната, е трябвало, както споменахме и преди, да мине през изпитите на "Съвета на Боговете", както и през тия на "Божествения Съвет". Ставайки цар, той е бил, тъй да речем, свърхличен представител на Трите Съвета, изпълнител на един кодекс на народно и международно право, почиващо на Правдата, срещу който кодекс той не е могъл да действа по личен произвол.

Синархичният строй на Рама, след като просъществувал няколко хилядолетия, накрай се разпада поради така наречения разкол на Иршу (3200 г. пр. Хр.). Иршу въздига отново женското начало, чиято емблема се явява венериният знак на Телеца. А с това започва пак старата история на нескончаеми борби, политическа и религиозна анархия, каквито видяхме да царуват и при разюзданата власт на друидесите в древна Келтия. Великият религиозен синтез, който характеризира цикъла на Рама, се разпада на отделни култове, предимно фалически; мощният съюз от държави, подчинени на Синархичния строй – на отделни държави, в които се възцарява принудителната власт, чиито носители се явяват най-вече монарсите. Така се явяват една по друга на историческата сцена мощните древни държави Асирия, Вавилон, Персия, Рим, които се развиват под знака на Телеца и вървят по пътя на "Немрода": пътя на тигъра. Ето тия пасажии от Мойсеевата книга Битие (гл. 10; 8, 9 ст.), преведен от Сент Ив с по-голямо приближение до езотеричния смисъл, скрит в тия стихове, който определя характера на оня политически режим, който Мойсей изразява идеографично с иерограмата "Немрод".

“Арбитралната власт (власт, в която царува авторитетът като върховен арбитър, Б. пр.) бива заместена от произволната власт (по френски: arbitraire, която дума Сент Ив противопоставя на “arbitral”, Б. пр.), чието име е път на тигъра, Немрод – цезаризмът.”

“Този вид политически строй господствува над държавите чрез военното насилие, както северният полюс господствува над планетата.”

“В този строй, управляващият полюс, личната, произволна власт, водеща към безначалие, се опълчи срещу Царството Божие срещу оня социален строй, който, в устройството си, е едно отражение на IEEVE в човешкото царство.”

“Оттам сравнението: Немрод, произволната, лична власт, е пълна противоположност, антипод на Мировия ред; тя пречи ликът на Иеве да се отрази в социалния строй на човечеството”.

През тези, именно, времена, които се намират под знака на Немрода, когато разколът на Иршу е обхванал всички страни, в Халдея, пъшкаща под властта на “Телеца”, възниква движението на *Абрамугите* или Неорамидите. Из средите на Халдейското жречество, върно на традициите на Рамовия цикъл, ала подтиснато от произволната политическа власт, изхожда едно движение на синтетично посвещение, което има за цел да приведе отново народите към древната социална синтеза. Видяхме как е хроникрирано това в Битие: Тара със сина си Аврама, със Сара жена му, и с Лота напуца Ур Халдейски, за да търси нова земя, в която да осъществи целите на ордена. Именно, Аврам е (името му съдържа изцяло иерограмата “Рам”), комуто е възложена тази мисия. Струва ми се, не е излишно да спомена, че от езотерично гледище, човекът Аврам се явява възплъщение на един космичен принцип – специфичен принцип на социалната организация, чието начало започва от създаването на един род, и след като мине по сложните пътища на диференциация и подбор, завършва с една напълно организирана социална общност. Аврам, от друга страна, е символичното име на един орден, на едно окултно движение. Той е глава на една колегия от посветени. И тази глава на ордена на Неорамидите, бъдещ патриарх и родоначалник на един “избран народ”, се прекланя благоговейно пред Мелхиседека, представител на великия религиозен и държавен синтез на Рамовия цикъл, за да получи неговото благословение (“посвещение”). Ето връзката, що свързва движението на Абрамидите, и специално Аврама, с цикъла на Рама и със социалното учение на древната Синархия. Това е един символ на приемственост при предаване Учението на Великото Всемирно Братство, което Аврам е призван да възстанови в една нова форма на земята, чрез своето потомство – чрез един народ, който се ражда из неговите чресла.

Чрез тия бегли вести, които окултната история, така както е предадена в *Мисията на Евреите*, ни дава, става ясно това, което личи с прозрачна яснота и в самия символичен текст на Библията: че всички нови религии, всички нови култури, с тяхната многосложност, възникват чрез мощния дух на някой велик посветен, на някой представител на Великото Всемирно Братство, което е движело, движи и ще движи еволюцията на земното човечество.

Аврам, патриархът на "избрания народ", бащата на "верующите", е именно такъв посветен и такъв представител на Великото Всемирно Братство.

Затова, макар и животът му да се излива във формите на вехтозаветния живот, макар да създава едно поколение, в което този живот се диференцира във възходящо и низходящо направление, той стои над него.

(Следва)*

**Забележка на съставителя:* Следващият брой на сп. "Житно зърно", Г. XIV (1940), бр. 7-8, е посветен на заминаването на Георги Радев на 22 юли 1940 г., поради което статията остава недовършена.

Петър Манев

(----- - 16. V. 1963)

АСТРОЛОГИЯ

Публикации
в списание "Житно зърно", София
1937 год. – 1941 год.

**Публикации
в сп. "Житно зърно"**

1. Астрологията в миналото и днес / П. М-в // *Житно зърно*, Г. XI (1937), кн. 4-5, с. 102-109
..... с. 164
2. Планети. (Астрологически елементи). / П. М-в // *Житно зърно*, Г. XI (1937), кн. 7-8, с. 200-203
..... с. 172
3. Зодиакални знаци. (Астрологични елементи). / П. М-в // *Житно зърно*, Г. XII (1938), кн. 1, с. 13-15 ; кн. 2-3, с. 50-52
..... с. 176
4. Домове или силови полета. (Астрологични елементи). / П. М-в // *Житно зърно*, Г. XII (1938), кн. 4-5, с. 103-107
..... с. 181
5. Аспекти. (Астрологични елементи). / П. М-в // *Житно зърно*, Г. XII (1938), кн. 6, с. 140-143 ; кн. 7-8, с. 191-194 ; кн. 9-10, с. 226-229
..... с. 187
6. Планети и зодиакални знаци. (Елементарни астрологични комбинации). / П. М-в // *Житно зърно*, Г. XIII (1939), кн. 1, с. 18-20 ; кн. 2-3, с. 54-56 ; кн. 4-5, с. 102-103
..... с. 198
7. Планети и домове. (Елементарни астрологични комбинации). / П. М-в // *Житно зърно*, Г. XIII (1939), кн. 4-5, с. 103-104 ; кн. 6, с. 145-147 ; бр. 7-8, с. 181-183
..... с. 205
8. Планети в аспект. (Астрологични комбинации). / П. М-в // *Житно зърно*, Г. XIII (1939), бр. 9-10, с. 237-239 ; Г. XIV (1940), бр. 1, с. 17-19 ; бр. 2-3, с. 55-57 ; бр. 4-5, с. 105-107 ; бр. 6, с. 151
..... с. 212
9. Тълкуване на аспектите по аналогия, Планетни аналогии за професия, занимания и пр. (Елементарни астрологични комбинации). / П. М. // *Житно зърно*, Г. XIV (1940), бр. 6, с. 151-153 ; бр. 7-8, с. 200-202
..... с. 222
10. Главни значения и аналогии на планетите. (Астрология). / П. М. // *Житно зърно*, Г. XIV (1940), бр. 9-10, с. 235-237
..... с. 229
11. Тълкуване на аспектите. (Астрология). / П. М. // *Житно зърно*, Г. XV (1941), бр. 1, с. 28-30
..... с. 232

1. Астрологията в миналото и днес

Житно зърно, Г. XI (1937), кн. 4-5, с. 102-109

“Една от съществените цели на всяка естественонаучна дейност е да направи възможно предсказването на бъдещи събития”.

Проф.
В. Оствалд

Известно е, че само някои места от “тъмните пророчества” на Нострадамуса (1503-1566) са понятни за читателите. От тия места, обаче, става ясно, че Нострадамус е предвидил между другото френската революция – “годината 1789, за която ще се казва, че е начало на нова ера”, идването на Наполеона – “Близко до Италия ще се роди император, който ще струва скъпо на царството...”. Нещо повече – той е дал и имената на исторически лица, които са живели няколко века по-късно.

Доскоро не се знаеше с положителност, по какъв път Нострадамус е стигнал до своите предсказания, граничещи с ясновидството. Сам той не е намерил за нужно да осветли напълно и тоя въпрос. В писмото си до Хенриха II, при когото е бил придворен лекар, Нострадамус се задоволява да забележи само, че предсказанията са направени въз основа на египетски и персийски документи, които той е трябвало да изгори, за да не попаднат в недостойни ръце.

От изследванията на П. Пиоб, който изглежда пръв успя да дешифрира литературното завещание на Нострадамуса, се установява, че в случая имаме работа с една *астрологическа система*, която познава Кеплеровите закони, закона за гравитацията, планетите Уран и Нептун и то много десетилетия и даже столетия преди официалната наука да се бе добрала до тия открития. Същият автор твърди още, че Нострадамус ни е оставил в произведенията си, всъщност, своята висша наука, забулена с няколко шифри, и че предсказанията, направени “с точност до секунда във времето и няколко сантиметра в пространството”, са само илюстрация на изложената теория.

Обаче, и самият Пиоб не смее да съобщи в своя труд “Тайната на Нострадамуса” (1927 г.) нещо повече от някои общи положения и няколко странични, но твърде интересни подробности, т.е. колкото да покаже, че действително е разкрил ключовете на загадъчното наследство на великия астролог.

На всеки случай, сега може да се каже, че и ако нямаше никакви други доказателства за астрологически предвиждания, предсказанията на Нострадамуса биха били неопровержимо свидетелство за това, че някога е имало една сигурна астрология – типичната предсказателна наука. Прогнозите на някои съвременни астролози, които често ни смайват със своята точност, идват от своя страна да покажат, че тая наука съществува и в наши дни.

Ние нямаме, обаче, предвид астрологията на някогашните и днешни посветени, защото за нея ни липсват почти всякакви данни. Европейският културен цикъл е заварил общодостъпната астрология в напълно разнебитено състояние. От съществуващите в древността няколко екзотерически системи до нас е достигнала по-цялостно една, която със своята космофизическа основа е и най-близка до манталитета на съвременното човечество. Настоящият бегъл исторически преглед се отнася до тая именно европейска астрологическа традиция.

*

*

*

Сглобена от остатъците на една солидна наука, традиционната астрология, в своя стремеж да установи наново закономерната връзка между космичните явления от една страна и живота върху нашата планета от друга страна, е засегнала един жизнен проблем и с това е предизвикала съответната реакция. Както в древността, така и в по-ново време тя е имала ожесточени противници и горещи защитници.

Общо взето, в миналото, когато чувството и знанието за единството във вселената и за органическата връзка на отделните ѝ части е било по-живо, астрологията се е радвала дори на особена почит. В течение на вековете тя е имала на своя страна едни от най-големите представители на човечеството, някои от които първоначално са били враждебно настроени към нея.

Характерно е, например, обстоятелството, че трима от най-големите лекари в историята – Хипократ, Гален и Парацелз – са се занимавали активно с астрология. Хипократ, бащата на медицината, е смятал, че "оня, който не познава астрологията, заслужава по-скоро името глупец, отколкото името лекар".

В школата на Питагора е било задължително изучаването на математиката и астрологията. Последната се е считала като привилегия на мъдреца. "Остави заблудените да действуват без цел и основание, а ти ще трябва в настоящето да наблюдаваш бъдещето".

Тъй като астрологията често се схваща като фантазиране на мечтателно настроени души, не е безинтересно да се спомене, че и Бекон (Бейкън), човекът, който въвежда експерименталния метод в съвременната наука, също е бил един от почитателите на астрологията.

Между почитателите на науката за астралните влияния намираме още умове като Платон, Аристотел, Сенека, Данте, Джордано Бруно, Спиноза, Шекспир, Гьоте, Лайбниц и други.

Привърженици на астрологията са били и астрономи като Птолемея, Тихо де Брахе, Нютон и Кеплер, които е оставил толкова литература върху тая област, че би трябвало да бъде разгледан отделно.

В лицето на Морен дьо Вилфранш (1583-1656), лекар и професор по математика в Колеж дьо Франс, традиционната астрология е имала последния си голям представител. Морен, "най-научният дух и най-светлият талант, който се е появил в астрологията досега" (Х. Селва), пръв въвежда рационалното и критично изучаване на завареното астрологическо наследство и така е създал "една стройна, логична и добре обмислена система" (Синдбад - д-р Байс), изложена в неговата двадесет и шест-томна "Астрология галика".

Твърди се, че никой още не е успял да посочи едно погрешно предсказание на тоя майстор астролог. Това важи изглежда, и за най-смелите му твърдения. Така, поканен да присъства при раждането на

Людвиг XIV, Морен е предсказал, че бъдещият монарх ще царува 57 години.

Не по-малко куриозно е обстоятелството, че Кромвел [Кромуел], сигурно един от най-трезвите държавници, които историята познава, е разчитал на това предсказание на Морена като на положителен факт, който впрочем се е потвърдил от живота. (Фон Себотендорф).

*

*

*

След Морена започва упадък на астрологията.

Причините трябва да се дирят отчасти у самите астролози. *Използването на астрологията за търговски цели, от една страна, и неспособността на мнозинството астролози да се справят с оскъдната и затова извънредно трудна материя, от друга страна, са допринесли не малко за дискредитирането на предсказателната наука на древните мъдrecи.*

Но тия упреци, които впрочем могат да се направят почти във всяка научна област, засягат астролозите, не и астрологията.

За компрометирането на астрологията са съдействали, обаче, доста много и нейните противници и то със своята неосведоменост, с криви заключения и, може би, поради липса на добра воля.

Нашата цел, без съмнение, не е да доказваме чрез теоретически построения правотата на нашите възгледи, тъй като смятаме, че *единствен опитът е меродавен при установяване стойността на астрологическите принципи.* Все пак, не можем да не кажем по няколко думи и за критиките, които се правят на астрологията от страна на нейните противници.

Така, някои от тях отричат астрологията от страх пред детерминизма. А всеизвестно е, че има детерминисти, които нямат нищо общо с астрологията; знаят се от друга страна и не малко астролози, които съвсем не са фаталисти. Всеки, който е прочел някое по-голямо ръководство по астрология, сигурно е срещнал двете стари астрологически максими: **“звездите правят наклонен, но не принуждават”** и още **“звездите управляват съдбата, но мъдрецът управлява звездите”**. А и най-модерни автори говорят за “условен детерминизъм” и “условна свобода на волята” (фон Кльокар).

Прочее, едно излишно недоразумение.

Други отричат астрологията пак априори, понеже не могли да си представят как е възможно планетите да влияят върху живота на Земята.

Безспорно, съмнението има своите добри страни. То освобождава от труда да се проучват неприятни въпроси, и освен това, човек може да мине за “критичен ум”. В случая се забравя само, че отричането съвсем не е разрешение на даден проблем, и че упоритото затваряне очи пред фактите е не по-малко смешно, отколкото сляпото вярване. Така например, ако се приеме горната логика, ще трябва да се обявят за невалидни всички природни закони и явления, докато те не бъдат обяснени и “признати”.

Впрочем, не за пръв път човечеството отхвърля фактите по простата причина, че последните не подхождат на господстващия мироглед. Не е много далеч от нас епохата, когато под страх на най-голямо наказание бе забранено да се говори за въртението на Земята.

Но колкото отрицателното отношение тогава измени нещо в естествения ред на работите, толкова то може да измени фактите и в нашия случай.

За критиците от тая категория нищо не значи и обстоятелството, че редица светила на човечеството са били привърженици на астрологията. Това становище – формално вярно – се чува твърде често и с оглед на това заслужава да бъде разгледано по-отблизо.

Преди всичко трябва да се забележи, че ако мненията на първоразредни учени още не са доказателство за истинността на астрологията, то не по-малко абсурдно е от друга страна да се допуска, че свръхкритични умове като Кеплер например, са могли да се забавляват и вярват в празните фантазии и дори да ги отстояват въпреки всички неудобства.

Освен това, тук се изпускат из предвид и още някои важни моменти. Забравя се, че онези, които с иронична или снизходителна усмивка предсказват за астрологическото суеверие на Кеплеровци, обикновено нямат ни най-малко понятие от въпросите, върху които се произнасят с такава авторитетност. От друга страна, критикуваните са не само хора, оставили дълбока следа в официалната наука, не само са познавали спорната област, но са имали и резултати от своите изследвания в нея.

Ясно е, че при това положение няма място за сериозно разискване.

Между отрицателите има, обаче, и такива, които познават астрологическата теория. Тяхната грешка е, очевидно, че не са я опитали на практика. Един от тях е проф. А. Краузе.

Колкото е солиден в първата част на своята "Астрология", където излага основните принципи на астралните влияния и изнася добросъвестно редица сбъднали се астрологически предсказания, толкова изглежда неубедителен в критичния отдел на книгата си. В една глава от тоя отдел проф. Краузе повдига няколко щекотливи астрологически проблеми, в друга се опитва да обясни сбъдналите се предсказания и най-после неочаквано тегли заключението, че "Коперниковото откритие за хелиоцентричността на слънчевата система е подронило завинаги почвата на астрологията".

Няма никакво съмнение, че традиционната астрология далеч не е успяла още да се справи с всички свои трудности. Оставяме настрана въпроса, дали повдигнатите от проф. Краузе проблеми са наистина неразрешими дори при сегашното състояние на астрологическото знание. Нещо повече, би могло да се посочат и други въпроси, които чакат своето разрешение. Но това не може да бъде доказателство за "ненаучността" на астрологията. Кой ще посочи науката, която е превъзмогнала всичките си затруднения?

Както и други автори, проф. Краузе иска да обясни сбъдналите се астрологически предсказания с теорията на вероятностите, която допуска случайното сбъдване на някои от многото предсказания.

Но тук възниква въпросът, как е възможно случайно да се сбъднат всичките перипетии в даден живот? А самият проф. Краузе говори за два такива случая – житейските пътища на два датски принца са протекли точно така, както са били предварително описани от Тихо де Брахе и само животът на третия е направил отклонение.

С каква случайност ще се обясни и другият факт, че един Морен не се е излъгал нито в едно от своите предсказания?

“Тая случайност, все пак, би била чудновата, ако постоянно се “стреми” само да потвърждава астрологическите твърдения” (Фон Кльокар).

Хелиоцентричността на слънчевата система е била неведнъж изтъквана като аргумент против геоцентричния начин на работа на традиционната астрология, но най-малко можеше да се очаква, че и проф. Краузе ще прибегне към тоя аргумент.

Собствено, като център на астралните влияния се взима не центърът на Земята, а мястото на събитието. И ясно защо. Влиянието на Слънцето в даден момент спрямо разните точки на Земята е най-различно, вследствие на което някъде имаме зима, на други места летни горещини, в едното полукулобо – ден, в противоположното – нощ. Естествено, за астрологията е важно влиянието, което Слънцето упражнява тъкмо в точката, която я интересува. Значи, строго взето, имаме не геоцентрична, а локоцентрична, или, както я нарича един американски автор, антропоцентрична ориентация.

Едва ли ще отрече някой, че една хелиоцентрична астрология е мислима. Но също така, не е трудно да се допусне, че една такава астрология дохожда под съображение на първо място за своя център – Слънцето, а само по косвен път “по отражение”, и за нашата Земя. Изследванията на астронома д-р Крицингер идват да потвърдят това теоретическо допускане. В своята книга “Пулсът на света” той установява от една страна връзката между обиколките на планетите около Слънцето, респективно техните съвпади спрямо него, и появата на слънчевите петна. От друга страна, той посочва паралелизма между слънчевите петна и наблюдаваните цикли в атмосферните и обществено-исторически процеси върху нашата Земя.

Повикът срещу “геоцентричната ориентация” на астрологията изхожда от погрешната предпоставка, че астрологията е рожба на геоцентричния мироглед и, следователно, трябва да бъде погребана с него. Недоразумението се дължи на обстоятелството, че се смесват две съвършено различни неща – устройството на слънчевата система със силовите отношения между небесните тела. Няма нужда от силно въображение, за да се разбере, че каквото и да е устройството на нашата планетна система, всеки неин член, значи и Земята, е център на влияния съгласно закона на гравитацията. Понятно е също, че конкретно за нашата Земя дохождат под съображение главно геоцентрично ориентираните радиации на тая грандиозна космична симфония. А да се отрича, че планетите упражняват пряко влияние върху Земята, би значило да дойдем до абсурдното заключение, че “хелиоцентричността на слънчевата система е подновила почвата и на гравитацията между нашата планета и останалите небесни тела като ориентирани геоцентрично”.

Впрочем, при разрешаването и на тоя въпрос последна дума има опитът, а неговите показания не остават никакво съмнение в тоя пункт.

Така или иначе, със съдействието на свои и чужди, астрологическата мисъл след Морена залязва лека-полека. През 18 век тя е все още застъпена в някои университети – Йена, Хале, Дрезден и пр. В

началото на миналото столетие само малцина се занимават вече с това "суеверие" или "шарлатанство".

*

*

*

Едва най-новото време отбелязва няколко по-сериозни опити за възстановяване на Халдейската мъдрост. Едни от тия опити са направени от астрологическа страна, други принадлежат на представители на официалната наука.

Като израз на това ново веяне се появи една доста богата литература върху разните области на астрологията — индивидуална, политическа, медицинска, метеорологическа, стопанска и др., обаче съвсем не може да се поддържа, че всички твърдения на тая литература съдържат стопроцентови истини. Напротив, с малки изключения, съвременната астрологическа литература дори не достига нивото на старата (ф. Кльоклер) и съдържа твърде много баласт, тъй като "болшинството от съставителите на хороскопи се задоволяват да следват сяпа често противоречивите данни на една обременена, понякога изопачена традиция" (Г. Тамо).

Други астролози, види се, не особено възхитени от резултатите, получени от тоя най-разпространен курс на "рецептарната" астрология, дирят в новаторства — често твърде смели — разрешението на съществуващите затруднения.

Не е чудно, че качеството на ръководствата е убило интереса към астрологията у не един критично настроен читател. Чудното е, че докато астрологията е била отричана като нелепа измислица, почти пренебрегната е била както от противници, тъй и от защитници, тъкмо най-логичната астрологическа система, предложена и блестящо приложена от Морен дьо Вилфранш. Както се спомена вече, авторът на "Астрология галика" е стигнал до своята метода чрез критично разглеждане и пречистване на заварения астрологически материал. Обаче неговата детерминационна теория, "издържана в строго научния дух на Декартовия век" (проф. Требюк), бе доскоро застъпена в литературата само от едно елитно малцинство: във Франция — главно от Х. Селса, в Австрия — фрегатния капитан Фр. Швикерт (Синдбад) и неговия сътрудник д-р мед. Вайс, в Германия — предимно Кюр. Напоследък към тая система се е присъединил и Карл Брандлер Прахт, създателят на астрологическото движение в Германия в ново време.

Първият опит от научна страна да се провери истинността на астрологическата традиция е направен, както се знае, във Франция от П. Шоанар (Фламбар) чрез прилагане на теорията на вероятностите върху доста богат статистически материал. Кльоклер в Германия, Крафт в Швейцария и много други вървят по същия път, като основават своите изследвания често върху десетки хиляди случаи. Авторите стоят на становището, че "те са готови да приемат крайната присъда на обективните — т.е. обширни статистически проверки, независимо дали тя ще бъде за или против застъпеното от тях гледище" (Кльоклер). Друг въпрос е, че добрият опит е направил от тях пионери на отхвърлената някога астрология.

Понеже начинът на работа в тоя случай е вече изнесен в списанието — виж статиите на Георги Радев в първите годишници на "Житно зърно" — ние можем да се задоволим само с констатацията, че

статистическият метод изясни редица проблеми по един очевиден начин. Нека споменем само проблемата за астралната наследственост. И ако този метод не държи сметка за астрологическите детерминации, в който случай би дал още по-големи резултати, за това има да съжالياват най-много привържениците на астрологията.

Докато в горния случай имаме работа с една преднамерена проверка на стойността на астрологическата традиция, в други случаи стоим при неочаквани пресрещания на официалната наука с отречената наука за космичните влияния.

През последните десетилетия науката се добра самостоятелно до факти, които дойдоха да потвърдят редица твърдения на астрологическата традиция. Въз основа на тия новооткрити зависимости между Космоса и нашата планета, върху които е писано също доста обстойно в списанието, можаха да се направят някои забележителни предсказания. Нека споменем един случай за илюстрация.

Докато Требюк, професор по математика в Сорбоната, е предсказал през 1912 година с методите на традиционната астрология настъпването на общата война и убийството на Жореса за август 1914 год., директорът на Парижкия метеорологически институт е посочил въз основа на новоустановените астрофизически зависимости още по-рано и не по-малко точно времето за избухване на световния пожар. (Последният случай бе изнесен преди няколко години и от вестник "Мир" в статията "Астробиология").

Паралелно с това, все по-често се чуват гласове за реабилитиране на астрологията. Професори като Дриш, Фервайен, Щрунц, Требюк, Бенеш, Мюлер, Уле, астрономи като Вьолнер, Крицингер, Мирбах, и цяла редица учени смятат, че науката разполага вече с достатъчно данни, за да започне наново изграждането на осмяната някога астрология или астробиология, космобиология, периодология, както я нарекоха някои. Америка изпревари в това отношение – там съществува вече висше училище по астрология и сродните ѝ науки.

Естествено, и тук има възражение: понастоящем има не по-малко учени, които са на противно мнение. Нека се изясним.

Ние нямаме намерение да споменаваме имената на всички, които днес работят в областта на астрологията. Нито пък бихме могли да направим това, защото "много от нашите най-големи хора в интелектуалната област са се занимавали с астрология, но най-вече повечето от тях никога не са се изказвали върху това, от страх да не бъдат поставени на едно стъпало с шарлатаните в тая област – така наречените звездобройци и гадатели" (Проф. Макс Мюлер) и защото това положение не се е изменило много и до наши дни.

Но независимо от това, ние охотно ще се съгласим, че мнозинството учени днес са на друго мнение. Обяснението на тоя факт е дадено още от Нютъна. Когато веднъж астрономът Халей е изказал своето учудване пред Нютъна от това, че един такъв светъл ум като него може да се занимава със суеверия като астрологията, Нютон му е отговорил просто: "Разликата между мен и Вас, сър, е тая, че аз съм се занимавал с въпроса".

А и всеки, който си даде труд да опита астрологическите принципи

на практика, се убеждава, че наистина привържениците са прекалили, когато са вярвали или си давали вид, че притежават ключовете на езотерическата астрология, но че и противниците са отишли в друга крайност, като са отрекли всякаква стойност на астрологическата традиция.

На всеки случай, най-добре подготвените и най-критични автори, включително тия, които още не са наклонни да признаят астрологията като пълноправна наука – Синдбад, д-р Вайс, Кльоклер – са единодушни в твърдението си, че “милионократната статистика” (Синдбад – д-р Вайс) е установила едно безспорно ядро истина в астрологическата традиция.

Крайно предпазливият фон Кльоклер, резюмирайки изводите от своите статистични изследвания върху астрологическата прогноза, казва следното в своята “Астрология, като опитна наука” (1927 г.), снабдена с предговор и издадена от проф. Ханс Дриш:

“Предсказателните средства на астрологията се нуждаят – като всичко друго в астрологията – от едно основно изследване и по-нататъшна разработка. Вземем ли предвид всичко, което говори за и против отделните методи, то може, дори при спазване на най-голяма предпазливост, да се твърди:

Няколко основи на астрологическото предсказание трябва да се разглеждат като статистично осигурени (транзити); при интензивна комбинация на тия осигурени елементи е дадена възможността за една продължителна прогноза, която определя типичното в събитията вярно по време, която, обаче, не може да каже нищо безусловно сигурно по отношение тежестта на събитията и която не обхваща също всички събития на живота без остатък”.

Тия обстоятелства дават право да се мисли, че имаме работа с една естественонаучна област, която понастоящем няма право на гражданство поради това, че ние сме изгубили и още не сме успели да възстановим всичките ѝ закони.

Въпреки всички несъвършенства на съвременното астрологическо знание получените резултати, от една страна, сериозните учени, които работят в тая област, от друга страна, са гаранция, че по-рано или по-късно ние ще бъдем поставени наново в притежание поне на част от може би най-интересната и безспорно най-онеправданата от науките, науката за астралните влияния, която ще ни разкрие тайните и свещени връзки, съществуващи между микрокосмоса и макрокосмоса.

П. М-в

2. Планети

Житно зърно, Г. XI (1937), кн. 7-8, с. 200-203
рубрика Астрологически елементи

“Критичният философ може *à priori* да отрича само тогава, когато са налице вътрешни противоречия, а случаят с астрологическото учение сигурно не е такъв. Че “духът на времето” уж е превъзмогнал това учение, не ни говори нищо. Витализмът и окултизмът бяха вече също веднъж “превъзможнати”, но днес цъфтят прекрасно в нова строга форма”.

Проф. Ханс Дриш

В миналото астрономията и астрологията са представлявали неразделно цяло – първата като анатомия, втората като физиология на космоса. Това е било така и за класиците на европейската астрономия – Тихо де Брахе, Кеплера и Нютона. Традиционната астрология гради и днес върху астрономическа база. Както е известно, като изходна точка за астрологически изследвания служи *хороскопът*, т.е. *карта на небето за даден момент и дадено място*, изчислението на който е една математическа работа.

Елементите на тая небесна карта, т.е. факторите, които се взимат предвид, при астрологическото изследване са:

1) **Планетите**, Слънцето и Луната, като *извори* на астрална енергия (Х. Селва). За по-точни изследвания се взимат под съображение още влиянията на неподвижните звезди от по-голяма величина и, евентуално, налични комети.

2) **Знаците**, като *зони* на астрална енергия (Селва)

3) **Домовете** или *силови* полета и

4) **Аспектите**.

Планети

За влиянието на космичните тела се е писало твърде подробно в списанието (виж статиите на Г. Радев в първите годишници на “Житно Зърно”). Затова ние ще се задоволим да припомним само няколко най-елементарни факти.

Днес е общоприето, че Слънцето е извор на всички енергии и живот не само на Земята, а и на цялата слънчева система. Влиянието на слънчевите петна върху магнитните бури на Земята, ритмичните повторения на сухи и влажни периоди и кризите при известни нервни болести е вече научно установен факт.

Влиянието на Луната върху приливите и отливите също е известно не само на хората на науката.

Много по-незабележими и затова силно подценявани са влиянията на планетите. Достатъчно е, обаче, да вземем предвид гравитацията, която поддържа равновесието между колоси като

планетите на нашата слънчева система, за да стане ясно, че както при Слънцето и Луната, така и при планетите имаме работа със сили, които далеч надхвърлят ония, с които разполага днешното човечество.

С оглед на горното, логично би било да се допусне, че огромните планетни електромагнити, които според науката действуват върху Земята като цяло, не може да не упражняват някакво влияние и върху нейните части, респективно обитатели.

Впрочем, науката с най-новите си изследвания установи наличността на "космични лъчи 100 пъти по-проникващи от най-проникващите известни досега лъчи – рентгеновите", установи, че "смущенията на земния магнетизъм, електромагнитните вълни, северното полярно сияние и дори някои земетръсни явления са последица на това влияние" и още, че "космичните лъчи безспорно имат влияние и върху проявите на живота" (виж брошурата "Космични лъчи" от проф. Ас. Златаров).

Значи, официалната научна мисъл идва да потвърди онова, което астрологията застъпва от хиляди години.

Многовековните астрологически наблюдения са показали, че едни от планетите се явяват като по-активни, други като по-пасивни в своите влияния. Според преобладаването на позитивните, електрични или негативните, магнетични радиации, астролозите разделят планетите на:

1. *Мъжки*: Слънцето, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран и Меркурий и
2. *Женски*: Венера, Луната и, може би, Нептун.

Някои автори смятат, че Меркурий променя своето естество, като става електричен в мъжки знаци и магнетичен в женски.

Астрологическият опит е установил още, че въздействието на разните планети е различно – влиянието на Луната не е еднакво с това на Меркурий, Марс действа съвсем различно от Венера, вибрациите на Сатурн се чувствуват съвършено по-иначе от тия на Юпитер и пр.

Въз основа на това обстоятелство, планетите се делят още на добри и лоши.

Като *добри*, обикновено, се смятат **Юпитер, Венера и Слънцето**.
Като *зли* – **Сатурн, Марс и Уран**.

Луната, Меркурий и Нептун минават за *неутрални*.

Впрочем, и тука няма пълно единство. Има автори, които смятат, че повечето от хората още не могат да възприемат вибрациите на Нептуна, планетата на висшата любов, и затова ги схващат като дисхармонични.

Изразите "добър" и "лош", "благотворна" и "неблаготворна планета" имат в астрологията само относително значение. Така, Сатурн не е всякога зъл и Юпитер не е всякога добър; тяхното фактическо влияние зависи от тяхното положение и аспектиране в съответния хороскоп. Всяка планета може да бъде разглеждана като един принцип, чиито въздействия могат да преминат всички степени между добро и зло". (Синдбад - д-р Вайс).

Диференциацията на влиянията и значенията на разните планети отива още по-нататък. Нека оставим да говори по този въпрос един майстор – Сефариал, който е дал следните колкото кратки, толкова и инструктивни характеристики.

“**Луната** прави родения под нейно влияние непостоянен, капризен, със силно въображение, способен да спечели обществено признание, но изложен на опасността от обрати.

Тя дава промени, пътувания, тайнствени или романтични преживелици, популярност, обществен живот.

Меркурий прави родения под негово влияние склонен към писателска дейност или към проста писарска работа, годен също за научни занимания и интелектуални постижения. Той прави родения хитър, приказлив, зает и неспокоен.

Той дава отношения към търговията и индустрията, пътешествия, писма, послания, интелектуална дейност.

Венера прави родения под нейно влияние кротък, културен, оптимист, добре сложен, с обноски, които спечелват човека, любвеобилен, практичен, склонен към чувствената и по-висша красота и към изящните изкуства.

Тя създава любовни работи, увлечения, бракове, приятели, удоволствия, благоволения от страна на жени, успех, благосъстояние.

Слънцето прави белязания от него щедър, благороден, честолюбив, сръчен в изкуствата, обичащ истината, мъдър съветник и със здрав разсъдък.

То дава почести, слава, издигане, високо покровителство, високо положение на държавна служба, здраве и власт.

Марс прави белязания от него безстрашен, храбър, лесно възбудим, импулсивен, демонстративен, шегобиец, циничен, независим, действащ реформаторски или разрушително.

Той докарва неприятелства, борби, наранявания с огън и желязо, предателства, клевети, кражба, внезапна, най-често насилствена смърт, бойна слава, ентузиазъм, лудост, остри болести и болки.

Юпитер. Роденият под негово влияние е йовиален, великодушен, умен, учтив, честолюбив, симпатичен, човечен.

Той дава щастие, богатство, изобилие, успехи, почести, приятели, покровителства, превъзходство и плодовитост в работата.

Сатурн прави родения под негово влияние да обича независимостта, нещастен, затворен, недоверчив, ревнив, скъперник и роб на навици.

Той създава закъснения, пречки, недостатъци, тайни, злополука, падане от положение, нещастие, меланхолично настроение, хронически болести и злини, грижи, скърби и изпитания.

Уран прави родения под негово влияние непостоянен, капризен, ексцентричен, импулсивен, находчив, оригинален и духовит, критичен; упорит в своите мнения, егоцентричен, романтичен, горд и своеобразен в много отношения.

Той дава конструктивни и механически способности, внезапни промени, отчуждавания, грижи, заточение, неприятелства, несигурно издигане и бунтарска импулсивност.

Нептун. Един човек, роден под влиянието на Нептуна е интуитивен, непостоянен, сензитивен, мистичен, крайно емоционален, изложен на самоизмама и подражание.

Той създава много промени в живота. Издигане и падане чрез женски влияния, артистични заложби, тайни в живота, интриги и тайни връзки”.

Това могат, според Сефариал, главно да означават планетите като показатели на живота.

“Обикновено на планетите биват приписвани известни общи аналогии към определени състояния и събития в живота на родения” (Синдбад - д-р Вайс). Ето и тия аналогии пък според Сефариал.

“*Луната*, аналогия към майката, дома, пътувания, промени, жени, брачни въпроси, здраве, популярност и простия народ.

Меркурий, аналогия към ума и неговата работа; към паметта, любов, удоволствия, изкуства и отношения към другия пол.

Слънцето, аналогия към почести, слава, положение, безсмъртна индивидуалност, властна воля, издигане, към бащата, към жизнената сила на родения.

Марс, аналогия към огън, треска, лудост, борби, честолюбие, пожелания, насилие, енергия, приключения, отрова, насилствени наранявания, страсти, насилствена смърт.

Юпитер, аналогия към мъдрост, религия, дълг, правни въпроси, духовенство, благочестие, изобилие, увеличение, богатство и щастие.

Сатурн, аналогия към баща, болест, хронически заболявания, пречки, падения, бедност, тъмнота, отпадък, вкоренени навици, дълготрайни отношения.

Уран, аналогия към катастрофи, внезапни събития и промени, загуби, самоубийства, трагедии, романтични работи.

Нептун, аналогия към тайнствени работи, измама, засада, скитнически живот, странна неестествена смърт, заточение, тайни общества”.

Синдбад и д-р Вайс, които дават горните характеристики на Сефариал, неколккратно подчертават, че така дадените аналогии в никой случай не бива да се използват изцяло. *В отделния хороскоп, дадена планета ще има само някои от тия значения, които ѝ се приписват, а кои са те, се определя от положението на планетата по знак, дом и аспекти.* Но това е въпрос, който предполага познаването на четирите астрологически фактори.

Както виждаме, за символическото представяне на планетите служат 3 фигури: кръгът, полукръгът и кръстът.

Кръгът е символ на Духа.

Полукръгът е символ на душата.

Кръстът е символ на тялото, материята.

Който обича да размишлява върху планетарната символика, ще получи, може би, и по тоя начин осветления, а може би, дори още по-дълбоки осветления върху природата на планетите” (Синдбад - д-р Вайс).

Повече подробности по тоя въпрос виж в статиите на Г. Радев върху “Сферите на разните планети”, печатани в “Житно зърно” и литературата, особено петтомния труд “Astrologische Bausteine” от Sindbad и Dr. Weiss.

3. Зодиакални знаци

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 1, с. 13-15 ; кн. 2-3, с. 50-52
рубрика Астрологични елементи

“Съществува една космична хармония, която обуславя зачатие и раждането на хората, съобразно характерните им душевни предразположения. Върху несъзнателния психизъм на човека, от който зависи и неговото поведение, влияят толкова много фактори, че това, което съставя неговата личност, е наистина равнодействащата на целия Вселен.

Психоаналитикът: д-р Рене Аланди

Наблюденията са показали от друга страна, че основните влияния на планетите, за които се говори миналия път, подлежат на промени. Изследвайки законите на тия промени, астрологията е установила, че една от причините е въртението на Земята около Слънцето.

Както се знае, вследствие наклонението на земната ос спрямо плоскостта, в която Земята се движи около Слънцето, последното в течение на една година променя видимо своето положение към екватора от $23\frac{1}{2}^{\circ}$ южна до $23\frac{1}{2}^{\circ}$ северна ширина и обратно.

Всички познаваме отраженията във влиянието на главния силов център на нашата планетна система, които произлизат от това обстоятелство. Всички знаем, че в резултат от различното положение на Слънцето спрямо даден хоризонт, обусловено от споменатото въртене на Земята, ние имаме годишните времена с всичкото им разнообразие, за всекиго е ясно, че действието на слънчевата енергия през май, септември и декември не е еднакво.

Астрологията е взела предвид движението на Земята около Слънцето чрез въвеждане на зодиакалния кръг, т.е. оная ивица на небесния свод, в която лежат видимите пътища на Слънцето и планетите. Зодиакът представлява координатна система, едната ос на която минава през двете равноденствени, а другата през двете кръговратни точки.

Видимото движение на Слънцето през четирите квадранти на Зодиака бележи четирите годишни времена.

Като се раздели всеки квадрант на три равни части, получаваме дванадесетте зодиакални знаци, всеки от които Слънцето изминава за около 30 дни.

Първ знак се смята Овен, който почва от точката на пролетното равноденствие. Останалите знаци: Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби следват в посока обратна на часовата стрелка.

Трябва да се прави разлика между съзвездията, които образуват естествения Зодиак и знаците, които съставят така наречения интелектуален Зодиак, макар имената и символите им да са същите. Собствено, знаците са получили имената си от съзвездията, с които са

съвпадали преди близо две хиляди години. Но понеже началото на интелектуалния Зодиак – пролетната равноденствена точка – се движи макар и бавно в посока обратна на реда на зодиакалните съзвездия, се е получило едно изместване на двата Зодиака. Вследствие на споменатото прецесиално движение, пролетната равноденствена точка преминава зоната на едно съзвездие за една епоха от 2160 години, следователно, ново пълно покриване на двата Зодиака ще има след всеки 25,920 години, т.е. една платонова година.

Според Алан Лео естественият Зодиак има отношение към еволюцията на Макрокосмоса, а интелектуалният Зодиак, с който работи европейската астрология, има отношение към еволюцията на човека.

Промените в биофизичното действие на Слънцето, които знаците причиняват поради своето северно или южно положение спрямо екватора, не са единствените. Хилядолетни наблюдения са довели до мисълта, че знаците сами по себе представляват зони на астрални енергии, и че те по силата на своите собствени качества модифицират влиянията на всички тела от нашата планетна система.

Ето едно от астрологическите твърдения, за които не се дават никакви теоретически доказателства. Колкото и да изглежда необосновано, това схващане не ще да е лишено от известна доза истина. Ние сме склонни да мислим така, не само защото в случая имаме работа с опитно установени влияния или съответствия, издържали контрола на много векове, но и поради факта, че те са били признати дори и от хора като Кеплера и астролозите-статистици, които бяха отхвърлили по принцип всички астрологически положения, за да приемат впоследствие само ония, които са се оказали верни след проверка, направена от тях лично. С оглед на това и като се има предвид, че земното привличане е съществувало и преди Нютон да го бе обяснил, ние можем да разглеждаме въпросния възглед, както и много други в астрологията, като проста хипотеза за работа, която ще трябва да се приеме или отхвърли, след като я опитаме достатъчно на практика.

Въз основа на качествата, които се приписват на зодиакалните знаци, традицията дава следните класификации.

С оглед на техния позитивен или негативен характер, тя различава мъжки или женски знаци, които се редуват един след друг.

Според **динамичното им естество** знаците се делят на: 1) *кардинални* – това са знаците, с които започват годишните времена, 2) *неподвижни* – средата, най-типичното време на всеки сезон и 3) *подвижни* – последните месеци на сезоните, които представляват край на едно годишно време и преход към следващото.

“Динамичните групи показват следните възможности на дейност:

Кардинална: Овен, Рак, Везни и Козирог – честолюбие, предприемчивост, любов към независимост, самосъзнание, дейност, стремеж за вземане ръководството в свои ръце, за заставане начело.

Неподвижна: Телец, Лъв, Скорпион и Водолей – гордост, достойнство, догматизъм, издръжливост, търпение, солидарност.

Подвижна, обикновена: Близнаци, Дева, Стрелец и Риби – многостранност, приспособимост, безпокойство, нерешителност”. (Синдбад – д-р Вайс).

Според **елементите**, към които принадлежат, знаците образуват четири групи. Ще дадем и техните прояви пак с думите на същите автори:

“Огнена: Овен, Лъв и Стрелец – дава огнения, холеричен темперамент с неговата сила, енергия, почин, с неговия полет и идеализъм.

Земна: Телец, Дева и Козирог – дава земния нервен темперамент с неговите практични, материалистични, издръжливи прояви.

Въздушна: Близнаци, Везни и Водолей – дава въздушния сангвиничен темперамент с неговата изтънчена интелектуалност и вдъхновение.

Водна: Рак, Скорпион и Риби – дава водния, лимфатичен темперамент с неговите инстинкти, влечения, чувства, с неговата впечатлителност, често достигаща до медиумизъм”.

Не е трудно да се види, че знаците на всяка динамична група образуват равноностранен четириъгълник в Зодиака. а знаците от всеки елемент – равноностранен триъгълник. Огненият и въздушният триъгълници са разположени един срещу друг и образуват шестоъгълната звезда на мъжките знаци; същото важи за земния и водния триъгълници, които дават хексаграмата на женските зодиакални знаци.

От по-горе изложеното може също да се види, че знаците във всеки елементарен триъгълник, които, естествено, принадлежат към един и същи елемент, се различават помежду си по своята динамичност, тъй като един от тях принадлежи към кардиналната, друг – към неподвижната и трети – към подвижната група.

Обратно, знаците във всяка от динамичните групи – четириъгълници или кръстове – се различават помежду си по своята елементарна принадлежност: във всеки динамичен четириъгълник е представен един огнен, един воден, един въздушен и един земен знак.

Разбира се, никой сериозен човек, който има макар и най-малка представа за нивото на миналите култури, не би могъл да мисли, че под елементи древните са разбирали конкретно огъня, земята, въздуха и водата. Не ще съмнение, че в тия символи те са виждали носителите на един сбор от качества, които не биха могли да се изразят по-кратко и по-картинно.

(Продължение)

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 2-3, с. 50-52

“Космичните влияния създават само една душевна чувствителност, предварително нагласена, както и редица възможности, поставящи човека при раждането му в оная среда, която му подхожда. Узряването на тия предразположения е резултат на Живота и неговите опитности. Психическото лекуване доказва, че създаденото от контакта ни с хората, други хора могат да го развалят отчасти; но първичната ориентация си остава незасегната. Без съмнение, тя е, която остава трайна, основна и за всякога неизменна в съдбата на човека”.

д-р Рене Аланди

Символиката на знаците също подсказва някоя тяхна характерна черта, защото “имената на знаците стоят в някакво съответствие с

техните качества" (М. Хайндел). Така, Овен напомня борчески импулс, Телец – постоянство, Лъв – мощ, благородство, Везни – равновесие, хармония, справедливост и пр.

Най-после, връзките, които според традицията съществуват между планетите и съответните знаци, обясняват известни оттенъци при някои знаци, които като че ли не могат да се изведат от дадените миналия път общи класификации и характеристики на знаците, например типично марсовите черти в един женски и воден знак като Скорпион.

Астрологията поддържа, че Слънцето управлява знака Лъв, т.е., че между Слънцето и този знак има някакво сродство. Луната владее знака Рак. Според същата хипотеза, планетите управляват по два знака – един сроден и един допълнителен на тяхната природа. Така, Меркурий владее знаците Близнаци и Дева, Венера Телец и Везни, Марс господства в Овен и Скорпион, Юпитер има своя "дом" в знаците Стрелец и Риби и, най-после, Сатурн е господар на Козирог и Водолей.

Според традицията, радиациите на дадена планета, запазвайки своя основен характер, се оцветяват или пречупват различно в зависимост от знака, в който планетата се намира. Нейното действие, например, ще се активизира в един огнен знак, особено кардинален, какъвто е Овен, докато в подвижния воден знак Риби то ще се прояви много по-флегматично. По аналогия, влиянието на една планета, разположена във въздушен или земен знак, ще получи съответна окраска в духа на елементарната и динамична принадлежност на този знак.

Ако се групират планетите на един хороскоп според тяхното положение по елементи, може да се получи една приблизителна представа за преодоляващия темперамент на индивида, а като се разпределят според присъствието им по динамични групи, ще може да се съди за динамизма, с който този темперамент би могъл да се прояви.

Някои автори се опитват въз основа на елементарните комбинации, които дава този метод, да теглят далечни заключения дори за съдбата на индивида. Синдбад и д-р Вайс смятат, че такива опити може би са оправдани, доколкото характерът и темпераментът имат дял в определяне съдбата на човека, но съветват да се избягват увлечения в тая посока, защото по този метод могат да се получат само твърде общи (сумарни) резултати, толкова повече, че в хороскопа има фактори, които дават по-добър и по-обоснован поглед върху съдбата на човека.

Но въпросната хипотеза отива и по-нататък. Тя твърди още, че знаците упражняват влияние и без посредничеството на планетите. Според нея, цялата физиономия на човека получава отпечатък на знака, под който се е родил, т.е. знакът, който в момента на раждането, респективно първата вдишка, е заемал източния хоризонт или, както се казва още, е възлизал или изгрявал.

Обратно, от телесната форма може да се вади заключение за изгряващия знак, или както се нарича в астрологията – асцендента. "Колкото са трудни, от една страна, ясни дефиниции на телесните белези, толкова лесно могат да се направят, от друга страна, опити в това направление, които без съмнение могат да докажат поддържаната връзка между хороскопа и външния вид. Д-р Шваб (Берлин) има заслугата, че е проверил и потвърдил чрез опит реалността на застъпването гледище. Той е накарал астролози, които са били особено

упражнени в тая област, да отгатнат по формата на тялото, дори отчасти само по фотографии, асцендента на 50 лица, чиито рождени дати на първо време не са били познати. При това са се получили 36 улучвания, което отговаря на 72 %. Случайността тука би допуснала само около 8-3 % улучвания (фон Кльоkler).

Понеже в едно денонощие всички знаци преминават през източния хоризонт, като всеки знак го заема в продължение на около 2 часа, то всеки ден на едно и също място могат да се родят представители на всички 12 зодиакални типове. Изгряващият в определен момент знак се намира чрез изчисление и не бива да се смесва със знака, в който стои Слънцето по това време.

На родените под разните знаци традицията приписва не само известни външни белези, но още и определени душевни заложби, които могат да се обяснят, като се вземе предвид всичко казано за качествата на зодиакалните знаци. Изводът на съвременната характерология, че "една връзка между формата на тялото и характера е неоспорима в главните линии" (фон Кльоkler), идва да потвърди това астрологическо схващане. Впрочем, трябва да се изтъкне, че физическият облик на типовете е от второстепенно значение за астрологията.

Ние даваме тук характеристиките, които е дал Алан Лео в своята малка астрологическа серия, като си позволяваме да ги съкратим значително с оглед на мястото, с което разполагаме.

"Овен – характер: смелост, честолюбие, борчески дух.

Среден ръст, тяло сухо, продълговато лице, глава широка към слепите очи, пронизателен поглед, гъсти коси".

"Телец – характер: постоянство, упоритост, консерватизъм, практични способности, понякога бавен и равнодушен; яростен при разгневяване.

Малка фигура, склонност към пълнота, четвъртитя форма на тялото и лицето, къс и дебел врат, къси и широки ръце".

"Близнаци – характер: жив ум, обича четене и писане, занимаването с умствена работа; притежава добри заложби и голяма сръчност.

Тънко, стройно тяло, лице, нос и брадичка удължени, пръсти и ръце дълги, цвят на лицето блед или сангвиничен, остър поглед, жива и бърза походка".

"Рак – характер: променчив, обича пътуванията, но е привързан и към домашния живот; има психични и окултни заложби.

Среден ръст, обло лице, къс нос, очи сиви или ясно сини, цвят блед, склонност към пълнота".

"Лъв – характер: самоувереност, честолюбие, властолюбие, благородство, любвеобилност.

Мощна фигура, светли коси, пълна, кръгла глава, цветущ изглед, изправена походка".

"Дева – характер: добри умствени качества, находчив, методичен, критичен, склонност към медицина.

Среден ръст, лице кръгло, тъмни коси и очи, възпълен".

"Везни – характер: обича дружбите и удоволствията, любвеобилен, но променчив, добри умствени качества, насочени по-скоро към изкуство, отколкото към наука и практична дейност.

Добре оформено тяло, над среден ръст, склонност към пълнота над средна възраст, кръгло лице, хубав цвят, правилни черти, приятна външност".

"*Скорпион* – характер: самоувереност, решителност, упоритост, силна омраза и любов, критичен дух, гневлив и отмъстителен, ако е предизвикан. Склонност към хирургия.

Гъсти и тъмни коси, понякога къдрави, орлов нос".

"*Стрелец* – характер: добросърдечен, весел, деятелен, справедлив, откровен, обича пътуване и спорт. Понякога склонен към религия, философия, право.

Висок, добре оформено тяло, кафяви коси, сини очи, овално лице, свеж цвят".

"*Козирог* – характер: самообладан, търпелив, упорит, справедлив, пестелив, затворен, хитър, сериозен, студен, понякога тъжен.

Дребен до среден ръст, понякога костелив и мършав; дълъг и голям нос, тъмни коси, рядка брада".

"*Водолей* – характер: интелектуални и практически способности, самообладание, находчив, оригинален, интуитивен, обича науките, понякога проявява склонност към окултизма, добър познавач на хората.

Среден ръст, добре оформено тяло, светъл цвят, правилни черти, лице дълго".

"*Риб*и – характер: мекота, равнодушие и нерешителност; променчив, чувствителен, любвеобилен, понякога затворен в себе си или самотен.

Малък ръст, пълно лице, блед цвят, големи очи".

Чистите типове са редки. Измененията се обуславят от редица обстоятелства, разглеждането на които предполага познаване на всички астрологични елементи.

4. Домове или силови полета

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 4-5, с. 103-107
рубрика Астрологични елементи

Друга причина за изменение влиянията на небесните тела е едно второ движение на Земята, именно, около нейната ос от запад към изток, което обуславя видимото движение на небесния свод в противоположна посока.

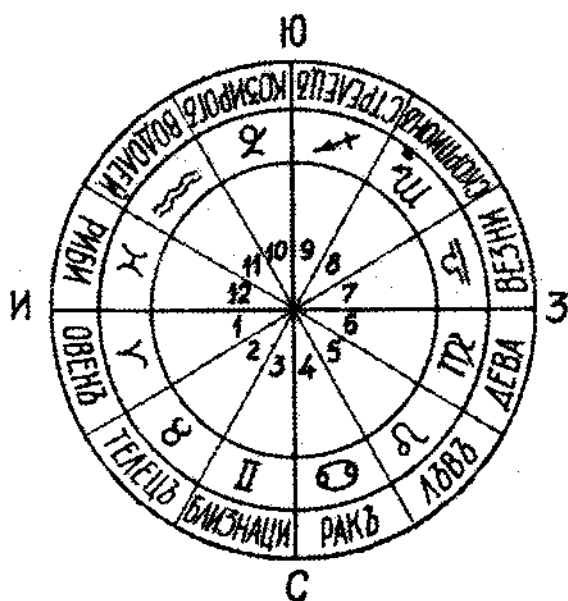
По силата на това въртене на нашата планета, в течение на 24 часа Слънцето видимо изгрява на източния хоризонт на дадено място, на пладне достига горния меридиан, после слиза към западния хоризонт и долния меридиан, за да се появи на другата сутрин пак на хоризонта на изток.

Оттук имаме редуването на деня и нощта с всичките им особености, респективно известни промени в действието на дневното светило. Смятаме, че няма нужда да се доказва, какво е влиянието на слънчевите лъчи сутрин, на обяд и на полунощ – не е еднакво.

Астрологията държи сметка и за околоосното движение на Земята, което предизвиква споменатите промени, като за тая цел към

зодиакалната координатна система прибавя втора с оси хоризонтът и меридианът на мястото на събитието.

Хоризонтът в хороскопа се проектира като хоризонтална, а меридианът – като отвесна линия. Вместо видимия хоризонт се взема истинският, който е успореден на първия, но минава през центъра на Земята. Разстоянието от един земен радиус, което ги отделя, се пренебрегва, понеже представлява незначителна величина в сравнение с космичните разстояния.

фиг. 1

Зодиакалните знаци съвпадат с домовете: първият знак заема първия дом, вторият знак - втория дом и т.н.

Тъй като при съставянето на тая система в северното полукълбо се изхожда от положението на един наблюдател, който *гледа към юг*, то наляво се получава източният хоризонт, горе дохожда горният меридиан с южна посока, надясно пада западният хоризонт, а долу – долният меридиан, който бележи северна посока. С други думи, посоките в тая схема, която разделя Зодиака на четири части и образува скелета на хороскопа, са точно противоположни на посоките в географските карти.

Като разделим всеки от четирите квадранти на хоризонт-меридионалната система на три части, ще получим така наречената домификация на хороскопа с нейните 12 дома или силови полета (фиг. 1).

Първ дом се смята той, който почва от източния хоризонт надолу. Другите следват реда на зодиакалните знаци, следователно, и те вървят в посока обратна на часовата стрелка.

Хоризонтът разделя домовете на *долни*, намиращи се под хоризонта – 1. до 6. – и *горни*, разположени над хоризонта – 7. до 12.

Меридианът ги разделя на *източни*, разположени на изток от него, това са: 10., 11., 12., 1., 2. и 3., и *западни* – на запад от меридиана, т. е. 4., 5., 6., 7., 8. и 9. домове.

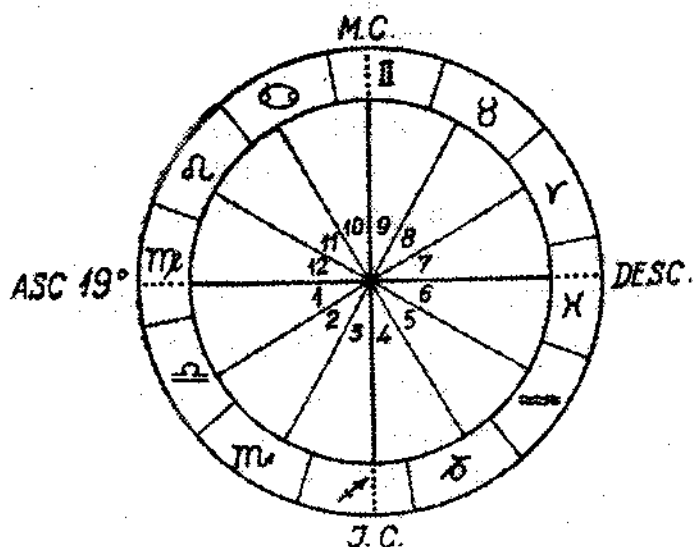
Домовете се разделят още на три групи:

1. *ъглови*, именно: първият дом – под източния хоризонт, десетият – на изток от горния меридиан, седмият – над западния хоризонт и четвъртият – на запад от долния меридиан,

2. *следващи*, т. е. които идват след ъгловите – те са 2., 5., 8. и 11. домове и

3. *падащи* – това са последните домове във всеки квадрант, а именно 3., 6., 9. и 12.

Лесно може да се види, че има съответствие между ъгловите домове и кардиналните знаци, между следващите домове и неподвижните знаци, както и между падащите домове и подвижните знаци, но те не винаги съвпадат в хороскопа, понеже знаци и домове променят постоянно взаимното си положение (фиг. 2).

Фиг. 2

Зодиакалните знаци, изместени спрямо домовете.

Даден е моментът, в който на изток възлиза 19 градус от Дева, в зенита кулминира 19 градус от Близнаци, 19 градус от Риби залязва, а в надира се намира 19 градус от Стрелец.

Хоризонт-меридионалната система е неподвижна за дадено място и характерна само за това място и за никое друго, но тя се върти ведно със Земята. Поради това нам се струва, че неподвижната система на зодиакалните знаци се движи от изток към запад. Зодиакът се проектира върху кръста, образуван от хоризонта и меридиана, като подвижен пояс и ние получаваме впечатлението, че знаците възлизат последователно на източния хоризонт, кулминират при горния меридиан, след това залязват на западния хоризонт и най-после се спускат към долния меридиан.

Изгряващият градус на Зодиака се нарича *асцендент*, кулминиращ – *зенит* или *медиум цели*, залязващият – *десцендент*, а тоя, който заема долния меридиан – *надир* или *мум цели*.

Подобно явление имаме и при небесните тела.

Както е известно, истинското движение на планетите става в посока на реда на зодиакалните знаци, т.е. в *посока обратна на часовата стрелка*. Онова, което се наблюдава периодически като въртателно движение и в астрологическите таблици се отбелязва с R (ретроградност), е само зрителна измама. Вследствие относително бързото околоосно въртене на Земята, обаче, ние виждаме, че както Слънцето и зодиакалните знаци, така и Луната и планетите, които се намират в знаците, всеки ден обикалят в посока на часовата стрелка, т.е. от изток през горния меридиан към запад.

От гореизложеното става ясно, че **домовите** всъщност **бележат положението на даден силов център спрямо определено място или с други думи ъгъла, под който падат слънчевите, респективно планетни лъчи спрямо хоризонт меридионалната система на това място.**

Наблюденията са показали, че от тоя именно ъгъл или с други думи от положението на небесното тяло по дом зависи преди всичко силата на неговите радиации. Това важи както за Слънцето, така и за планетите, макар и в различен мащаб.

Знае се, че интензивността на слънчевите лъчи с чисто физическо действие или както в астрологията ги наричат елементарни радиации, е толкова по-голяма, колкото Слънцето е по-издигнато над хоризонта и по-близо до перпендикуляра на дадено място. Елементарните радиации, обаче, действуват само доколкото центърът, от който те произхождат (Слънцето или планетите), е над хоризонта или близо до него, понеже те не са в състояние да проникнат Земята. Известно е, че кривата на дневната температура показва максимум за 2 часа след пладне и минимум – малко преди изгрев-слънце.

Силата на по-висшите невидими радиации, както на Слънцето, така и на планетите, които влияят върху душевната и умствена сфера на човека, и които представляват най-голям интерес за астрологията, според традицията действуват по друг начин. Трябва да се отбележи преди всичко, че Земята не представлява препятствие за проникването на тия лъчи. Освен това, вековният опит е установил, че те действуват най-силно, когато небесното тяло, от което те произлизат, приближава хоризонта или меридиана на дадено място, т.е. когато се намира в ъглов дом. Интензивността на радиациите на небесните тела, разположени в следващи домове, е по-малка, а е най-малка при космични тела, намиращи се в падащи домове.

Обаче, интензивността на дадено астрално влияние не е еднаква и в един и същ дом. Тя е най-голяма, когато съответният силов център е в началото, при така наречения връх на дома, после намалява към края му, за да се засили на разстояние от 5° - 6° пред върха на следващия дом.

Тая зона на влияние в сферата на предходния дом се нарича *орбис* на върха. Тя е най-голяма при ъгловите домове. Някои автори, например Бейли, смятат, че зоната на влияние на асцендента, върха на първи дом, обхваща последните 10 градуса на 12 дом.

Горните домове, т.е. разположените над хоризонта, имат това предимство над долните, че космичните тела, разположени над хоризонта, развиват всичките си радиации, значи включително елементарните, които, както се спомена вече, отпадат при небесните тела, които се намират под хоризонта, освен ако са близко до него.

С оглед на това, някои домове в хороскопа се смятат като места с по-голяма интензивност. Такива са 3 от ъгловите домове, именно, първият, който е близо до хоризонта, 10. и 7., един от следващите – 11. – и един от падащите – 9.; последните два като прилежащи към десетия дом. Тия пет дома са получили и специално наименование – *хилегиални*.

*

Но домовете имат и друго значение.

“Астрологически, домовете служат за *установяване на Влиянието, което упражняват планетите и зодиакалните знаци Върху характера, дейността и съдбата* на индивида, роден на едно определено място в едно определено време” (Синдбад – д-р Вайс).

Ще дадем тук същественото оттова, което Бейли – бивш председател на Дружеството на английските астролози, е писал върху значението и съответствията, приписвани на домовете, с известни допълнения, направени от Синдбад и д-р Вайс, от които ги взимаме.

I дом - дава указания за живота, заложибите, манталитета, волята и изразните форми (маниери) на родения, за добитите чрез сетивните възприятия физически олитности; той владее главата и лицето и отговаря на знака *Овен*.

II дом - дава указания за финансовите изгледи, парични работи и всички неживи неща със стойност (злато, сребро, стоки на домакинството и пр.); той владее шията и гърлото и отговаря на знака *Телец*.

III дом - дава указания за кръвни близки, особено братя и сестри, къси пътувания, учение и възпитание и за интелекта; той владее раменете и ръцете и отговаря на знака *Близнаци*.

IV дом - дава указания за родителите, също средата на родения, неговите условия в последния период на живота; той допуска и тълкувания за наследените тенденции (наследствена маса); той владее гърдите и стомаха и отговаря на знака *Рак*.

V дом - дава указания за децата, половата сила, усещания и емоции, идващи от сетивата, както и за светски предприятия; той владее сърцето и гърба и отговаря на знака *Лъв*.

VI дом - дава указания за болести, собствено служене, а също за всички живи неща, принадлежащи към собственото удобство, като слуги, домашни животни и пр.; той владее коремните органи и слънчевия възел и отговаря на знака *Дева*.

VII дом - дава указания за брак и съдружничества, обществени работи, борби и открити врагове; той владее хълбоците и бърбреците и отговаря на знака *Везни*.

VIII дом - дава указания за всички преходи на съзнанието, на първо място за смъртта и свързаните с това работи като завещания и пр.; той владее отделителната и полова система, и отговаря на знака *Скорпион*.

IX дом - дава указания за религия, философия, метафизика, накратко за по-висшата духовност, по-нататък, за отношенията към закона, за далечни пътувания, за връзки с чужбина; той владее бедрата и отговаря на знака *Стрелец*.

X дом - дава указания за професията, светски почести и достойнства, слава и уважение, светска деятелност и морална отговорност; той владее коляното и отговаря на знака *Козирог*.

XI дом - дава указания за приятели, познанства, желания и надежди; за печалбата от професията; той владее подколennата част на крака и глезените и отговаря на знака *Водолей*.

XII дом - дава указания за тайни лични врагове, грижи, лишения, окултни тенденции, психично наследство от миналия живот; той владее нозете и отговаря на знака *Риб*.

Трябва да забележим, че на друго място същите автори препоръчват да не се схваща твърде тясно връзката между домове и знаци. А аналогията между домовете и съответните знаци от една страна и чертите на човешкия организъм от друга, е една от неуяснените проблеми в съвременната астрология.

Подобно елементарните триъгълници при зодиакалните знаци, за които се говори по-рано, и домовете образуват въз основа близостта на техните значения 4 групи: *триъгълник на живота* – 1., 5. и 9. дом, срещу който е разположен *триъгълникът на връзките* – 7., 11. и 3. дом; *триъгълник на дейността* – 10., 2. и 6. дом и срещулежащия към него *триъгълник на края* – 4., 8. и 12. дом. Както се спомена вече, триъгълниците на елементите и триъгълниците на домовете не всякога съвпадат в хороскопа.

Тъкмо "Поради бързата променливост на положението на домовете спрямо зодиакалните знаци, ние трябва да виждаме във взаимодействието на двете най-съществения и "най-индивидуалния" момент на хороскопа. Действително, и статистическият опит тук показва най-силно доказващите за астрологията честоти" (фон Кльоклер).

"Съгласно един познат окултен закон, четвъртият член (тук дом 6. н.) е реализираната цел на предходната тройка и същевременно изходната точка на един нов аналогичен период, продължаващ по същия закон.

Според елементите, домовете I, V и IX отговарят на огъня и с това символизируют в хороскопа *духовността* на родения, II, VI и X отговарят на земята и с това на *материалните постижения* на индивида. Домовете III, VII и XI съответствуват на въздуха, на едно влияние от духовен характер, но една духовност, която е по-нисша от тая на огъня. Това съответствие указва на *психологическите качества* на родения и предизвиканите чрез това външни връзки (семейство, общество и пр.) При домовете IV, VIII и XII, които отговарят на елемента вода, според гореизложеното се касае за един временен резултат (четвърти членове

на предходни тройки б. н.), който ще образува основата на други по-нататъшни и с това ще развие съдбата на родения, касае се за реакциите, които се предизвикват в космичната среда от действията на отделните индивиди, с една дума за *фаталността*, на която са подхвърлени тия индивиди, тъй като именно те са я извикали сами със своите дела.

В Зодиака на всеки воден знак е противопоставен един земен знак, а на всеки огнен един въздушен. При домовете намираме аналогично духовното значение да лежи срещу психичното, така да се каже срещу неговата материализация, а фаталността срещу собствената дейност" (Синдбад – д-р Вайс).

5. Аспекти

*Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 6, с. 140-143; кн. 7-8, с. 191-194 ;
кн. 9-10, с. 226-229
рубрика Астрологични елементи*

Третият фактор, който причинява промени във влиянието на небесните тела, са аспектите, при които, собствено, имаме комбинирано влияние на два астрални източника.

Аспектите се образуват от това, че планетите се движат с различна скорост в зодиака и така образуват различни ъглови отстояния помежду си. Тук става дума, разбира се, за ъглови отношения спрямо Земята, като връх на космичния ъгъл. Големината на последния се мери с дъгата, която съответните планети, гледани от Земята, образуват в зодиака, и която се дава в градуси и минути от еклиптиката.

За главни аспекти се смятат следните шест:

- 1) *съединение или съвпаг* – ъгловото отстояние между двете планети е 0° . Новолунието представлява съвпад на Слънцето и Луната.
- 2) *секстил* – отстоянието между двете планети е $\frac{1}{6}$ от кръга = 2 знака = 60° ; аспектът представлява страна на вписан в зодиака правилен шестоъгълник.
- 3) *квадрат* – отстоянието между двете планети е $\frac{1}{4}$ от кръга = 3 знака = 90° ; тоя аспект е страна на вписан в зодиака квадрат. При първа и последна четвърт на Луната, последната се намира в квадратура със Слънцето.
- 4) *тригон* – отстоянието между планетите е $\frac{1}{3}$ от кръга = 4 знака = 120° ; аспектът образува страна на вписан в зодиака равностранен триъгълник.
- 5) *опозиция или противостояние* – отстоянието между двете планети е равно на $\frac{1}{2}$ кръг = 6 знака = 180° ; аспектът представлява диаметър на зодиака. При пълнолуние Слънцето и Луната се намират в опозиция.
- 6) *паралел на отклонението* или накратко *паралел* – двете планети са на еднакво разстояние от Екватора, следователно имат еднаква деклинация, все едно дали се намират от една страна на екватора или едната планета е на север, а другата на юг от него.

Ако планетите, които са в паралел, образуват аспект, то важи преди всичко аспектът, последният, обаче, се засилва от паралела.

*

Астрологията различава благоприятни и неблагоприятни аспекти.

И при разглеждането на планетите имаме случай да обърнем вниманието върху това, че разделянето на "добри" и "лоши" е твърде относително. Същото важи и при аспектите.

"Наименованието "благоприятни" и "неблагоприятни" при отделни констелации, както и по отношение на целокупността на констелациите в един хороскоп, има нужда още от няколко специални разсъждения. Това наименование е направено изключително от гледна точка на момента, тъй като е сигурно, че събития от критично естество, душевни и материални конфликти, сматрjami от гледна точка на бъдещия ни живот, често се оказват "благоприятни" за нашето вътрешно развитие. Следователно, може да се каже, че хороскопът с многобройни критични ъгли, обикновено ще даде по-големи духовни и душевни възможности за развитие вследствие съпротивленията, доколкото само общата картина не е твърде потискаща. Когато ние, следователно, казваме за една констелация, че показва един неблагоприятен момент в характера или съдбата, то с това мислим, че тая съдба в момента на преживяването се чувства като дисхармонична или изобилна с конфликти, не, обаче, тя трябва да тикне цялото наше душевно развитие в един неблагоприятен път; от тая гледна точка, която трябва да се нарече почти метафизична, ние съвсем не знаем, какво би трябвало да се нарече благоприятно или неблагоприятно.

Съвсем не може да се каже, че един хороскоп само с добри ъгли отговаря на един значителен живот. В много отношения дори е съвсем необходима наличността на няколко лоши ъгли, за да се предизвикат значителни "влияния". (фон Кльоклер).

Аспектите, почиващи на тройното разделяне на еклиптиката, се означават от всички автори като благоприятни, хармонични аспекти.

Най-важният от тия благоприятни аспекти е **тригонът**, при който "хармонията се вижда вече от това, че планетите, които стоят точно в тоя аспект помежду си, трябва да се намират в знаци на един и същи елемент, които както е известно, отстоят на 120° един от друг". (Синдбад – д-р Вайс).

Вторият по сила от благоприятните аспекти е **секстилът**, при който отстоянието на планетите е два пъти по-малко от това при тригона.

Аспектите, почиващи на четворното деление на еклиптиката, се дават във всички ръководства като неблагоприятни.

Най-силен от тия неблагоприятни аспекти е **опозицията** при която планетното отстояние е 180° .

След него идва **квадратът**, при който планетното отстояние е 90° .

"Неблагоприятните ъгли отговарят, във всеки случай, на борба и пречки. Като "аспект на пречките", според моето мнение, трябва да се счита повече квадратът, като "аспект на борбата" – повече опозицията. Още Гьоте, който се е занимавал с астрологични проблеми, посочи на това, че опозицията при известни условия би трябвало да бъде благоприятна. Нашата статистика потвърждава това, а също и геометрическото разглеждане на ъглите, от гледна точка на преминаванията на планетите, потвърждава тоя възглед. Когато именно

една сама по себе си лоша опозиция между Слънцето и Сатурн, например, се неутрализира по тоя начин, че Марс или Юпитер хвърлят един секстил към едната, един тригон към другата планета, то се получава едно неустойчиво равновесие, което, тъй като съдържа напрежения, обикновено извиква творчески сили. При квадрата няма такива неутрализиращи точки. Планети с противоположно съответствие ще развият във всеки случай и при опозицията неблагоприятни "влияния". При опозициите между Слънцето, Луната и Юпитер може да се говори често по-скоро за едно, макар и напрегнато, но все пак благотворно влияние" (фон Кльоер).

За съвпадите и паралелите могат да се дадат само общи правила.

Съвпади и паралели между благотворно действащи планети (Слънцето, Юпитер, Венера) трябва да се разглеждат като *благоприятни*; тия между *неблагоприятните* (Сатурн, Марс, Уран) – като *неблагоприятни*. Съвпади между *неутрални* планети – Луна, Меркурий, Нептун (мнозина считат Нептун за неблагоприятна планета) – обикновено нямат ясно изразено влияние в положителен или отрицателен смисъл.

Съвпади между *благотворни* и *неутрални* планети клонят към *хармония*, тия между *неблагоприятни* и *неутрални* – към *дисхармония*.

Съвпади между *благотворни* и *неблагоприятни* планети имат *двойствен* характер.

Синдбад и д-р Вайс, които дават едно по-друго разпределение на съвпадите според Бейли, продължават:

"Бейли съветва, това да се схваща само в общ смисъл, тъй като във всеки отделен случай трябва да се вземе под внимание и знакът, в който се намират въпросните планети, както и другите аспектирания на двете планети. Един благоприятен съвпад или паралел може, поради лошо аспектиране на планетите, които се разглеждат, да бъде ослабен, един неблагоприятен може да бъде подобрен чрез благоприятно аспектиране".

Тъй като, обикновено, надмощие взима планетата, която е по-силна във въпросния знак, последният има голямо значение при двойствените съвпади. Така съвпадът на Венера с Марс ще бъде съществено по-добър във Везни (знакът на Венера), отколкото в Скорпион (знакът на Марс), съвпадът Юпитер и Сатурн ще бъде по-добре във Стрелец (знак на Юпитер), отколкото в Козирог (знак на Сатурн).

Общо взето, при преценяване на хармоничното или дисхармонично влияние на всички аспекти, трябва да се вземе предвид освен видът на интересувания ни аспект, още характерът на планетите, които го образуват, тяхното положение по знак и по дом, както и аспектиите, които те получават от другите планети. При такава една анализа може да се дойде до заключение, че "при известни условия доброто влияние на благоприятни аспекти може да се извърти, лошото влияние на неблагоприятни аспекти да бъде ослабено, дори почти анулирано" (Синдбад – д-р Вайс).

Един аспект не почва да действа едва тогава, когато двете планети са точно на разстоянието, което е установено за него, а неговото въздействие се простира от двете страни на това разстояние с по няколко градуса, броя на които зависи от вида на аспекта, както и от естеството на планетите.

За определяне на външните граници на обсега – орбис – на аспектите има приблизителни норми. Според мнозина астролози, като крайни граници на орбиса на главните аспекти могат да се считат следните:

при съпада	- 10°
при опозицията	- 10°
при тригона	- 8°
при квадрата	- 8°
при секстила	- 7°

Паралелът може да се смята в сила, ако разликата в деклинациите не е по-голяма от $1\frac{1}{2}^{\circ}$.

При аспектите между Слънцето или Луната и другите планети, особено при аспекти между тях самите, обсегът може да се вземе с по 1° по-голям, при съпада – с 2° повече.

“Ние вярваме, че това би трябвало да важи и при аспекти, които излизат от кардинални знаци или от ъглови домове. Да се дадат точни правила при тая тема, е невъзможно. Практиката тук най-добре може да ни покаже, доколко може да се отклоним от правилото” (Синдбад – д-р Вайс).

Трябва да забележим, обаче, че споменатите автори дават според английските астролози по-малки орбиси, т. е. орбиси, при които влиянието на аспектите е още твърде силно.

Впрочем, би било добре, на първо време да не се работи с твърде големи орбиси.

(Продължение)

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 7-8, с. 191-194
рубрика Астрологични елементи

Тъй като планетите се движат с различна скорост по еклиптиката, една по-бърза планета ще се приближи, значи, към една бавна планета, която се намира пред нея, ще я достигне и най-после ще я отмине, т. е. ще се отдалечи от нея.

Ето средните дневни движения на планетите.

Луна	13°58'	Марс	0°38'
Меркурий	1°19'	Юпитер	0°4'59"
Венера	1°15'	Сатурн	0°3'49"
Слънцето	0°59'8"	Уран	0°3'
Нептун	0°1'40"		

Действителната видима скорост на отделните планети, посоката на тяхното видимо движение, както и техните зодиакални положения за всеки конкретен случай може да се намерят в астрологическите таблици. Най-точните и най-пълни таблици засега са тия на Raphael, които се издават в Лондон за всяка следваща година. Немските таблици, които в 3 тома обхващат периода от 1850 до 1950, са издание на Barth Verlag – Мюнхен. Най-евтини са таблиците за времето 1850-1929 г., издадени от теософското издателство в Лайпциг, но те не са така пълни – само позициите на Луната са дадени за всеки ден, тия на другите планети са дадени за всеки седем дни, следователно, позициите за междинните дни трябва да се изчисляват чрез интерполация.

Ония аспекти, които се образуват по този начин, че по-бързата планета се приближава към точния аспект в рамките на установения обсег (орбис), се наричат приближаващи се – *apI.* – аспекти.

Ако по-бързата планета е вече отминала границата, установена за един точен аспект без, обаче, да е напуснала още аспектния обсег, то тя образува един отдалечаващ се – *sep.* – аспект.

Няколко примери ще изяснят въпроса.

Нека приемем, че в даден хороскоп Луната се намира в 18° Телец. Нейният точен тригонал аспект пада, следователно в 18° Козирог и 18° Дева. Ако в същия хороскоп Сатурн се намира в 22° Дева, разстоянието между двете планети ще бъде с 4° по-голямо, отколкото установеното за един точен тригон разстояние, което Луната ще достигне едва няколко часа след момента на раждането. Луната в този случай се намира в приближаващ се аспект към Сатурн.

Ако, обаче, Луната бе в 26° Телец, то тя е вече отминала границата на точния тригон – 120 еклиптични градуса – когато е била в 22° Телец, но тя би се намирала все още в сферата на влияние на един отдалечаващ се тригонал аспект.

Ако Луната би се намирала в 20° Телец, а Уран R – в 26° Дева, то бихме имали един тригонал аспект с двойно приближение, тъй като по-бързото небесно тяло още не е достигнало позицията на по-бавното (26°) и поради вързателното движение на Уран, означено с R.

Естествено, един неточен аспект е толкова по-силен, колкото той се приближава до точния (партилен).

Образуват ли две планети един и същ аспект с еднаква неточност, например от 4 градуса, но в единия случай имаме приближаващ се, а в другия – отдалечаващ се аспект – виж горния случай с Луната и Сатурн – то първият ще бъде значително по-силен от втория.

*

За да се установи, дали две планети стоят в аспект помежду си, трябва да се преброят знаците, които ги отделят и да се види, дали това разстояние, взимайки под съображение орбиса, дава едно отстояние, което отговаря на някой от аспектите. Така, разстоянието от два знака (всеки по 30°) би отговаряло на един секстил; разстоянието от три знака (по 30°) дава квадрат, от четири знака би отговаряло на тригонал аспект; разстоянието от шест знака би дало опозиция.

По-напредналите трябва да свикнат да виждат аспектите, без да броят знаците.

Добре е, при това, първо да се почне с издирване аспектите на асцендента – изгряващата точка на зодиака. – Морен е на мнение, че аспектите към асцендента и зенита – кулминиращата точка на зодиака – са дори по-силни от тия между планетите.

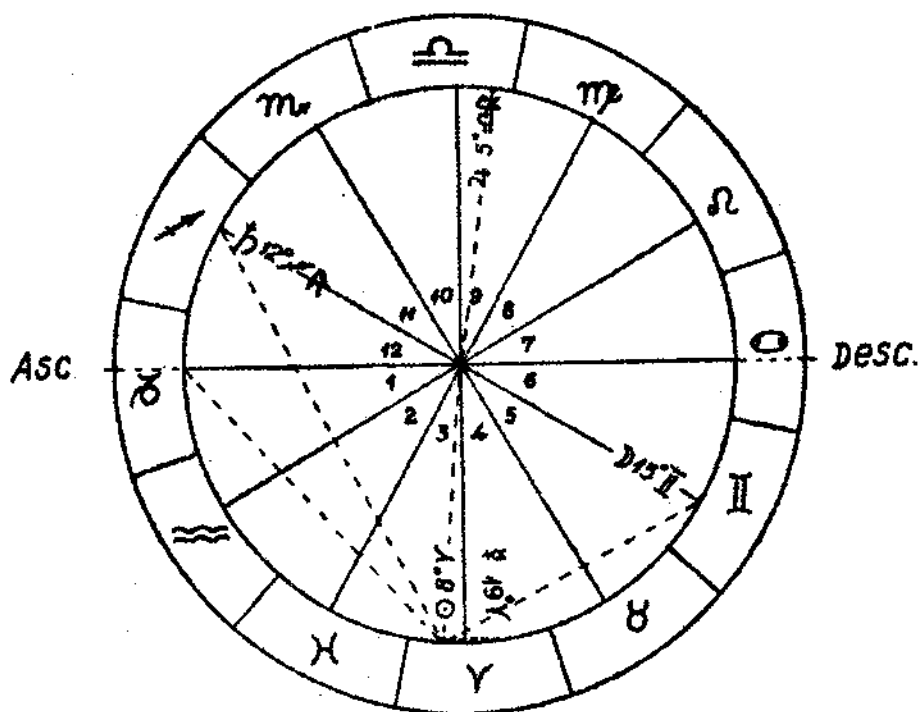
После се издирват аспектите на всяка планета поотделно, като се почне с тия, които се намират в първи дом и се свърши с разположените в 12 дом.

Обикновено аспектите се означават с леко изтеглени или пунктирани линии. Някои отбелязват при това дисхармоничните аспекти с червен цвят, а хармоничните със син.

Самото откриване на аспектите ще посочим с един пример.

Нека предположим, че в даден хороскоп Слънцето се намира в края на трети дом в 8° от Овен.

1. Най-силният аспект – **съвпадът** – може да се открие най-лесно, тъй като още на пръв поглед става ясно, дали има планети в обсега от 10° - при Слънцето и Луната 12° - от двете страни на планетата, която ни интересува.

В нашия случай сферата на влияние на слънчевия съвпад обхваща обсега от 26° от знака от знака Риби до 20° от Овен, следователно тук имаме съвпад на Слънцето с Меркурий, който се намира в 19° Овен, значи близко до границата на аспектирания обис.

Според традицията това положение било все по-благоприятно, отколкото ако Меркурий би се намирал много близко до Слънцето, т.е. на по-малко от 5° разстояние, в който случай планетата се счита "обгорена" от слънчевите лъчи. На слънчевия съвпад приписват още една особеност, именно, ако Меркурий е в точен съвпад със Слънцето – според някои с разлика в дължините до 5', според други до $\frac{1}{2}^\circ$ - положението на планетата се смята пак добро.

Като се вземе сега предвид средната бързина на двете планети и техните положения в горния случай, или още по-добре, действителната им скорост в момента според астрологическите таблици, може да се установи, дали имаме един приближаващ се или отдалечаващ се аспект, какъвто е в случая.

2. **Опозицията**, вторият по сила аспект, също не е трудно да се открие. Касае се да се види, има ли в срещуположния знак друга

планета, която да лежи в обсега от 10° от едната и другата страна на мястото, дето пада точният опозиционен аспект на интересувашата ни планета – в нашия случай 8° от Везни.

Виждаме, че в зоната, която е под влиянието на опозиционния аспект на Слънцето, а именно от 28° Дева до 18° Везни, се намира Юпитер R и то в 5° Везни, значи само на 3° разстояние от 8° Везни. Поради това считаме, че Юпитер се намира в опозиционен аспект със Слънцето и то с двойно отдалечаване, тъй като по-бързото небесно тяло – Слънцето – е отминало вече позицията на по-бавното (5°) и понеже Юпитер е ретрограден R.

3. За разпознаване на **квадрата**, вторият дисхармоничен аспект, трябва да се запомнят трите динамични четириъгълници, за които се говори по-рано, а именно:

кардинален – Овен, Рак, Везни и Козирог
неподвижен – Телец, Лъв, Скорпион и Водолей и
подвижен – Близнаци, Дева, Стрелец и Риби.

Знаците във всеки динамичен четириъгълник отстоят или на 180 или на 90 еклиптични градуси един от други. Дали имаме единия или другия случай, личи още на пръв поглед. Планети, разположени в два съседни знака на един четириъгълник, се намират в квадратура, ако дължинните градуси на една планета не се различават от тия на другата с повече от 8° - орбиса на квадратния аспект.

Точната квадратура на Слънцето в нашия случай пада в 8° Козирог и 8° Рак, следователно засяга зоната от 0°-16° в тия два знака. Там, обаче, няма планети, освен асцендентът който се намира в 12° Козирог, значи, само на 4° разстояние от точната квадратура на Слънцето. И понеже Слънцето едва тепърва ще достигне 12°, то имаме една приближаваща се квадратура на Слънцето към асцендента.

4. Хармоничният **тригонал аспект** се разпознава лесно, като се запомнят триъгълниците на четирите елемента, за които също става дума по-рано

- триъгълник на огъня – Овен, Лъв и Стрелец
- триъгълник на въздуха – Близнаци, Везни и Водолей
- триъгълник на водата – Рак, Скорпион и Риби,
- триъгълник на земята – Телец, Дева и Козирог.

Знаците във всеки от тия триъгълници, както се знае, се намират на 120° еклиптични градуси един от друг. Естествено, и планети, разположени в два знака, принадлежащи на един и същ елемент, ще бъдат в тригонал аспект помежду си, ако дължинните градуси на едната планета не се различават с повече от тригоналния орбис - 8° - от дължинните градуси на другата.

В нашия случай, точният тригон на Слънцето пада в 8° Стрелец и 8° Лъв, т.е. засяга зоната от 0° - 16° в тия два знака. И тъй като в 12° Стрелец се намира Сатурн R, имаме тригонал аспект между Слънцето и Сатурн и то с двойно приближаване, понеже по-бързото космично тяло – Слънцето – още не е достигнало позицията на по-бавното (12°) и поради връщателното движение, означено с R, на Сатурн.

5. За да се установи, дали дадена планета получава някой **секстил** – вторият хармоничен аспект, трябва да се види, дали има планети в най-близките знаци от същия род, т.е. на два знака разстояние в дясно и ляво от знака, в който тя се намира, и дали те лежат в рамките на

обсега, определен за секстила, именно 6° , т.е. дали тяхното ъглово отстояние е в границите от 54° до 66° .

В нашия случай, точният секстил на Слънцето пада в 8° Водолей и 8° Близнаци или сферата на неговото влияние се простира от 2° до 14° на тия два знака, а понеже Луната се намира в 13° Близнаци, казваме, че тя се намира в секстил със Слънцето и то отдалечаващ се, понеже Луната, която има по-голяма скорост, е отминала вече позицията на Слънцето (8°).

6. Дали две планети се намират в паралел, може да се види от астрологичните таблици, като се сравнят деклинациите на интересуващите ни небесни тела през съответния ден. Както се каза вече, при паралела важи орбисът от $1\frac{1}{2}^\circ$.

(Продължение)

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 9-10, с. 226-229
рубрика Астрологични елементи

Трябва да се спомене още за *непълноценните аспекти*. Това са такива аспекти, при които отстоянието между планетите отговаря на установеното отстояние за даден аспект, но той не се образува в знаци, меродавни за тия аспекти.

Така, съвпадът се образува нормално в един и същ знак, опозицията – в срещулежащи знаци, т.е. в знаци от един и същ род – мъжки или женски; един тригонал аспект се образува нормално в знаци от един и същи елемент, квадратурата се образува в съседни знаци от един и същи динамизъм, а секстил се образува между планети, разположени в два най-близколежащи знака от същия род, т.е. през един знак.

Нека вземем за пример нашия случай със Слънцето в 8° Овен. Ако в 28° Риби би била разположена някоя планета, например Венера, то бихме имали съвпад, но тоя съвпад не би бил пълноценен, тъй като се образува от планети, разположени в два знака.

Ако в 29° Телец имаме една планета, в 4° Везни – друга, отстоянието между двете би било 125° , значи в рамките на обсега, установен за тригона ($120^\circ \pm 8^\circ$), но тоя тригонал аспект не се образува в знаци от същия елемент.

Непълноценните аспекти имат по-малко значение, но не могат да се пренебрегват.

*

Според Синдбад и д-р Вайс, от които взехме не една дефиниция за нашето изложение върху аспектите, Бейли посочвал още един специален случай, дето планети, стоящи във от обсега за даден аспект, биват свързани в такъв чрез трета планета.

Например, ако Слънцето се намира в 10° Овен, а Марс е в 24° от Овен, двете планети не се считат в съвпад, тъй като отстоянието от 14° , което ги дели, надминава валидния за един съвпад със Слънцето обсег от 12° . Квадратът на Луната, стояща в 16° Рак, би паднал в 16° Овен, значи в орбиса на един съвпад както със Слънцето, така и с Марс и по тоя начин, разстоянието Слънце – Марс е превърнато в един действущ съвпад. При това тоя съвпад, създаден чрез квадрата на Луната, би имал неблагоприятно влияние.

Ако Слънцето и Марс са пак в гореспоменатите места, но Луната е в 16° Лъв, то падащият в 16° Овен тригон на Луната пак би създал връзката между Слънцето и Марс, но сега вече в благоприятен смисъл, поради хармоничния тригонал аспект на Луната.

Въпросният съвпад между Слънцето и Марс би могъл да се създаде и от някоя планета, която би се намирала между тях и в рамките на техните орбити, например в 19° Овен. В тоя случай съвпадът би бил хармоничен или дисхармоничен в зависимост от характера на планетата, която би го създала.

Това са тънкости, които с течение на времето ще трябва да се вземат под внимание.

*

За да обясним действието на аспектите, трябва да споменем за един от основните астрологични принципи, именно, че планетните радиации, и в частност комбиниранияте радиации на планетите свързани с аспект, оставят своя отпечатък върху новородения.

Опити за обяснение има повече от един.

Едни приемат, че младият организъм, който влиза в напълно нова среда, заживява самостоятелен живот, развива нови функции – дишане, хранене, реагиране и пр. – е особено чувствителен към новите условия. Поради тая чувствителност на младия организъм, която някои сравняват с тая на фотографическата плоча спрямо първия допир със светлината, видимите и невидими трептения на небесните тела упражняват едно толкова силно влияние, че го тонират за през цял живот.

Има и друго мнение, което би могло да се нарече по-чисто астрологично. Интересно е, че това второ гледище получи своята най-категорична формулировка не от представител на традиционната астрология, а от един човек на науката – П. Шоанар (Фламбар), който, както е известно, при изследване валидността на астрологичните принципи си служи изключително с теория на вероятностите, приложена върху статистически данни.

Въз основа на своя доста богат материал Фламбар е дошъл до заключението, че "човек не се ражда под кое да е небе, а природата избира за тая цел тъкмо оня четвърт час от всички 35,064 четвърт часове в годината, при които планетните конфигурации имат възможно най-голяма прилика с конфигурациите в хороскопите на родителите или най-близките роднини на новородения".

И в тоя факт, изразен в горния закон за астралната наследственост, Фламбар вижда едно от най-големите доказателства за верността на астрологията, защото при математическа вероятност $\frac{1}{35,064}$ не може да става и дума за някаква случайност.

Въз основа на същия факт, който е бил известен, разбира се, много време преди да бъде формулиран от френския учен, някои астролози са заключили, че не са звездните вибрации, които слагат своя печат върху младия организъм, а че по силата на една сложна закономерност в природата човек се ражда в момент, когато планетните вибрации съответствуват на неговата физическа и психична структура.

Колкото странно и да изглежда на пръв поглед това схващане, не бива да се забравя, че то има зад себе си както многовековния опит на астрологичната традиция, така и проверката на безпристрастния статистичен метод на съвременната наука.

При наличността на горните възгледи, остава открит въпросът, дали между "реакционната основа" (фон Кльоер) на индивида и констелациите в момента на раждането му има каузална връзка, почиваща, може би, на електрическа индукция (Х. Селва) или пък микрокосмосът се движи в паралелни ритми с макрокосмоса (Д-р Фанкхаузер), т.е. без всякаква причинна връзка. Привържениците на второто гледище смятат, че двете паралелни редици явления – космични и земни – биха могли, евентуално, да се разглеждат като резултат на трета някоя неизвестна причина.

Впрочем, в нашия случай обяснението не е най-важно. По-меродавни са фактите, а те говорят, че човешкият организъм и психика резонират при всяко повторение на ония хармонични или дисхармонични аспекти (или сродни на тях), които намираме в момента на раждането му и обратно, при наличността на даден космичен аспект, респективно вибрации, реагират само ония индивиди, които ги имат в своите хороскопи, т.е. които са тонирани на подобни вибрации.

И това съответствие, което дава едно от твърде добрите предсказателни средства на астрологията, може лесно да се провери на практика. Тъй като в английските астрологични таблици е дадено, кога кои аспекти са в действие през текущата година, достатъчно е човек да познава аспектите на своя хороскоп, за да знае предварително, кога и с какви влияния има да се справя.

Противниците на астрологията тук обикновено поставят въпроса, защо едни ъглови отстояния между планетите (аспекти) се смятат хармонични, а други дисхармонични.

По повод на такива възражения Кеплер бе казал: "Дайте ми метод, за да се обясни, защо някои акорди в музиката схващаме като хармонични, а други като дисхармонични, и аз ще приложа същия метод, за да обясня, защо известни аспекти се чувствуват като хармонични, а други като дисхармонични".

*

Както се вижда от досега изложеното върху астрологичните елементи, термините са средновековни. И ние ги оставихме такива, следвайки в това отношение примера почти на всички модерни астролози, които се водят от желанието да се запази еднаква терминология, та по тоя начин да не се увеличават и така съществуващите трудности чрез въвеждане на нови понятия.

От друга страна е също ясно, че основните фактори, с които борави астрологията – планети, знаци, домове и аспекти, имат космофизичен характер и са общи с тия на официалната наука, само по-диференцирани.

Традицията е проучила доста подробно биофизичните сили на небесните тела, които ние само бегло зачехнахме. По-добре са разгледани влиянията, които космичните тела упражняват върху душевната и умствена сфери на човека, които за астрологичните изследвания са от първостепенно значение. Изяснени са донякъде и законите, по които знаците, домовете и аспектите изменят основните планетни енергии.

Разбира се, ще има да се поработи още доста, докато се получи пълна ясност по всички въпроси. Защото, трябва да се признае, че както построената върху гореспоменатите елементи диагностична (статична) астрология, която има задачата да определи основния характер на

индивида и общата картина на неговия живот, така и надстроената прогностична (динамична) астрология, която цели да пресметне периодите, респективно времето на събитията в живота на родения, имат все още метафизичен вид.

Нашата задача тук не е да се спираме върху принципите и методите на тия отдели от астрологичната традиция, които често са твърде сложни и изискват доста изчисления. Ще забележим само, че от теоретичната обосновка на много от тях е останал, току-речи само един единствен аргумент – опитът, многовековният опит на традицията, като доказателство за верността на застъпваните становища, от една страна, и като средство за проверка на същите – от друга.

Но най-честите и най-груби грешки, които, безспорно, все още съставят един голям процент в астрологичните предсказания, се дължат не на "необосноваността", не дори и на действителната несигурност на основните елементи и методи, нито на трудността да се определи точната тежест на отделните астрологични фактори. Главният извор на грешки е безкритичното използване на тия фактори.

Работата е в това, че характеристиките на всички комбинации, които могат да се получат въз основа на всички астрологични елементи, биха изпълнили цели библиотеки. Ето защо, авторите често се виждат принудени за улеснение на тълкуването да дават правила, базирани само върху два от четирите фактора, например планета и знак, планета и дом или планети и аспект, който ги свързва. Грешката на повечето от тях е, дето не подчертават достатъчно, че ако се приложат безкритично тия шаблонни афоризми, ще се получат съвсем непълни и неориентирани преценки. Така, дава ни се една неизменна характеристика на квадратурата между две дадени планети, като че ли е все едно в кои знаци и в кои домове ще се намират те.

Не по-добре стои работата и когато въз основа пак само на два елемента, се теглят далечни заключения, които биха могли да се направят само с оглед на всички фактори. Например, един голям автор, само въз основа на обстоятелството, че Марс е бил добре поставен в Близнаци, вади заключение за интелект и семейство, за приятели и подчинени, за съюзници и брак, за смърт и пр.

Разбира се, самият той ще вземе от всички изброени възможности само една или две, които, с оглед на останалите фактори, ще бъдат верни за някой конкретен случай. Учащият се, обаче, като вземе да преписва цялата "рецепта" от учебника за всеки хороскоп, в който срещне Марс силен в Близнаци, има най-голяма вероятност да поднесе редица абсурдни предсказания.

Обръщаме вниманието върху горните грешки, за да не бъдем криво разбрани, когато и ние поднесем елементарни астрологични комбинации. Винаги ще трябва да се помни, че те са само помощни средства, а не окончателна преценка.

Те могат да послужат само като опора, въз основа на която ще се дири действителната крайна резултанта, която важи в конкретния случай. Това ще стане, обаче, само след като се вземат предвид всички фактори, а не само тия, взети под внимание във въпросната елементарна комбинация.

Как трябва да се извърши тая синтетична работа, най-добре е показал Морен дьо Вилфранш в своята детерминационна теория. Но

преди да минем към тая материя, нам предстои да се занимаем с простите астрологични комбинации по два елемента.

6. Планети и зодиакални знаци

*Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 1, с. 18-20 ; кн. 2-3, с.54-56 ;
кн. 4-5, с. 102-103*

рубрика Елементарни астрологични комбинации

След като се запознахме с четирите астрологични елементи, с които работи астрологията – планети, знаци, домове и аспекти – нам предстои да разгледаме простите комбинации, които те образуват помежду си. Както казахме в последната статия, това ще бъде само подготовка за пълната астрологична синтеза, в която ще бъдат застъпени и четирите астрологични фактори.

На първо място идва отношението между планетите и зодиакалните знаци, в които те се намират.

1. Едно положение на астрологичната традиция, което характеризира това отношение, гласи, че **всяка планета слага своя отпечатък върху мястото на Зодиака, дето тя се е намирала в момента на раждането на дадения индивид**. Тоя отпечатък остава в хороскопа на тоя индивид и след като планетата е напуснала това място. По тоя начин, позицията на Слънцето в хороскопа има слънчев, тая на Сатурн – сатурнов характер през целия живот на родения.

Това на пръв поглед странно твърдение се проверява твърде лесно при транзитите, т.е. преминаванията на небесните тела през радикалните места на планетите, значи местата, които те заемат в радикалния, рождения хороскоп.

Ако, например, един ден Юпитер премине през радикалното положение на Слънцето в един хороскоп, което може да се види от астрологическите таблици, обикновено това ще означава настъпването на едно благоприятно време за индивида, докато преминаването на Сатурн, Уран или Марс върху същото място, обикновено, ще бъде свързано с критични събития за него, както и за всички, при раждането на които Слънцето е заемало това зодиакално положение.

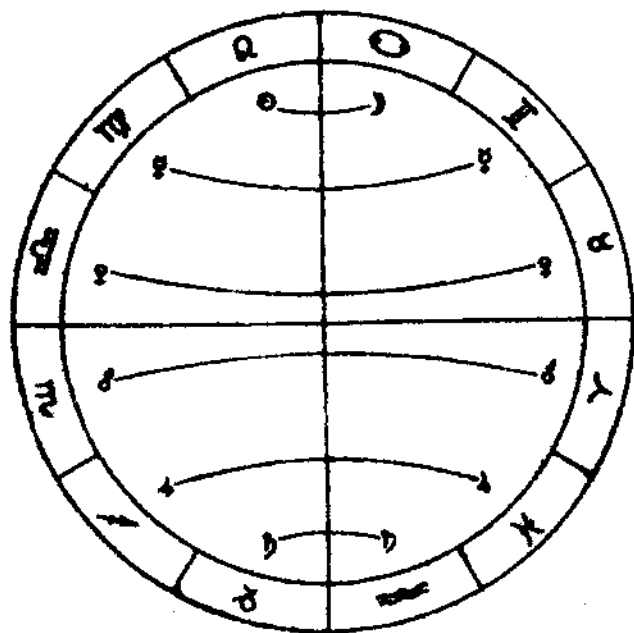
Един тригонален транзит на Юпитера към радикалното място на Слънцето обикновено също така показва хармонични влияния. Така, когато Юпитер при своето движение в Зодиака стигне точката 8° от Лъв или 8° от Стрелец, той ще оповести един благоприятен период за притежателя на хороскопа, даден в по-миналия брой на списанието, тъй като тогава "големият благодетел" ще бъде в тригонален транзит спрямо мястото на Слънцето (8° от Овен) в хороскопа на това лице.

Напротив, дисхармоничните транзити – квадратура и опозиция – особено на неблагоприятните планети към радикалната позиция на Слънцето, обикновено бележат неблагоприятни влияния. Така, преминаванията на неблагоприятните планети през 8° от Рак (точка, която се намира в квадратен аспект с 8° Овен), през 8° Везни (като опозиционната точка спрямо 8° Овен) и през 8° от Козирог (като квадратура към 8° Овен) обикновено ще се придружават от по-големи

или по-малки мъчнотии за същото лице.

Разбира се, това, което се каза за Слънцето във връзка с преминаванията на някои планети, важи по принцип и за преминаванията на всички планети спрямо позициите на всички планети в хороскопа, само че в съответни разлики в силата и характера на получените ефекти. Но ние няма да се спираме върху тия въпроси, понеже ги споменахме само за изяснение на един факт, за който нямаме никаква теоретическа обосновка. Засега ще се задоволим да забележим, че методата на транзитите, употребена правилно, представлява едно от твърде сигурните предсказателни средства на традицията.

2. И друг път имавме случай да споменем за астрологичната хипотеза, според която **планетите от старата серия управляват или владеят по два, а светилата – по един от зодиакалните знаци.** В тоя случай знакът се нарича жилище на въпросната планета, която пък се счита негов господар (Виж фигурата).

Както се каза и по-рано, един от двата знака, които се управляват от един и същ господар, е сроден по естество с владеещата планета, а другият има допълнителен, комплементарен характер на нейния.

Следната таблица изразява тия отношения:

господар	елемент	жилище	
		от същия елемент	от допълн. елемент
Слънце	огън	управл. Лъв-огън	-
Луна	вода	управл. Рак-вода	-
Меркурий	земя	управл. Дева-земя	и Близнаци-въздух
Венера	въздух	управл. Везни-въздух	и Телец – земя,
Марс	огън	управл. Овен-огън	и Скорпион – вода
Юпитер	огън	управл. Стрелец-огън	и Риби – вода
Сатурн	земя	управл. Козирог-земя	и Водолей-въздух.

Новооткритите планети – Уран, който се смята горна октава на Меркурий, и Нептун, когото считат горна октава на Венера, - нямат свое жилище. Твърди се, че Уран, на който приписват огнен характер, се чувствувал добре във Водолей, а може би и в Скорпион, а Нептун, който минава за водна планета – в Риби, а може би и в Рак.

Обратно, в знаците, които лежат срещу техните жилища, планетите се считат, че са на "заточение". Така:

Слънцето	се смята заточено във Водолей,
Луната	- Козирог,
Меркурий	- Риби и Стрелец,
Венера	- Овен и Скорпион,
Марс	- Везни и Телец,
Юпитер	- Близнаци и Дева,
Сатурн	- Рак и Лъв.

Има още едно "достойнство", което традицията приписва на планетите. Според нея влиянието на планетите се проявява особено силно още в някои знаци. Това са знаците на техния "подем", които не трябва да се смесват с жилищата на планетите.

Твърди се, че:

Слънцето	е в подем в	Овен,
Луната	-	Телец,
Меркурий	-	Дева,
Венера	-	Риби,
Марс	-	Козирог,
Юпитер	-	Рак,
Сатурн	-	Везни.

Противоположните знаци на току-що споменатите са знаци на "падение" за същите планети. Така че,

Слънцето	се смята в падение във Везни,
Луната	- Скорпион,
Меркурий	- Риби,
Венера	- Дева,
Марс	- Рак,
Юпитер	- Козирог,
Сатурн	- Овен.

Обикновено се приема, че планетите, разположени в свой знак, развиват най-добрите си качества, и тяхното влияние е трайно.

Планетите в заточение губят положителните си качества и проявяват по-скоро отрицателните.

Повечето автори приемат, че планетите, разположени в знака на своята екзалтация (подем), развиват едно понякога внезапно проявено, но силно влияние. Например, ако се касае за господаря на хороскопа, може да имаме едно забележително издигане на индивида.

Според същата хипотеза, планетите в падение губят значителна част от своята сила.

(Продължение)

Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 2-3, с.54-56
рубрика Елементарни астрологични комбинации

Когато една планета не е нито в знак на своето "достоинство", нито в знак на своята "слабост", тя се смята peregrinna, т.е. чужденка. В този случай нейното положение не е нито много добро, нито много лошо. Разбира се, и тук има цяла редица степени, които се определят преди всичко от хармонията или дисхармонията между характера на планетата и естеството на знака, в който тя се намира.

При равни други условия, смята се, че една магнетична, женска планета (Луна, Венера) ще се прояви по-хармонично в магнетични, женски знаци (водни и земни), отколкото в електрични, мъжки (огнени и въздушни) и обратно.

Тук трябва да се имат още предвид симпатиите и антипатиите, които съществуват между елементите. Така, огненият и въздушен елементи от една страна, и водният и земният елементи, от друга, хармонират помежду си като елементи от един род. Огненият елемент се счита още допълнителен на водния и в дисхармония със земния, а въздушният елемент смятат комплиментарен на земния и в дисхармония с водния елемент.

Следващата скица изразява тия отношения :

Елементите, разположени на един диагонал, се считат допълнителни:

Огън – Вода и Въздух – Земя

Така, че една планета, принадлежаща към даден елемент (виж таблицата, дадена в миналия брой на списанието), в peregrinno положение, значи, доколкото не е разположена нито в знака на своето достоинство, нито в такъв на своята слабост, ще се чувства сравнително по-добре, когато се намира в знак от същия елемент, по-малко добре в такъв от симпатичен и комплиментарен елемент, и неособено добре в знак от несимпатичен елемент.

Средното положение на една pereгpинна планета може да се повиши или понижи още и от нейния "диспозитор", т. е. господаря на знака, в който тя се намира, но тоя въпрос ще се разгледа към края на настоящата статия.

Колкото и необосновани и да изглеждат тия твърдения на традицията, за тях ще трябва да се държи сметка, особено за "достойнствата" и "слабостите", за които говорихме миналия път, защото практиката, изглежда, потвърждава теорията в тоя пункт. Нещо повече – най-критичните автори са съгласни, че и обратното твърдение на астролозите, именно, че знаците се проявяват съгласно доброто или лошо положение на техните господари, е също така вярно.

Ние споменахме и по-рано за голямото влияние, което упражнява изгряващият знак или асцендентът върху външността (формата) и характера, следователно, и върху съдбата на родения (Ф.Кльоклер). Наблюденията са показали, че това влияние може да получи един повече или по-малко хармоничен израз в зависимост от космичното положение на господаря на асцендента, който се счита и господар на хороскопа, следователно, представлява самия индивид. Ако, именно, господарят се намира в свой знак или в знака на своя подем, то това ще се отрази върху самия асцендент, който ще прояви най-добрите си качества. Ако ли пък господарят не е добре поставен по знак, то и това ще измени влиянието на асцендента, само че в неблагоприятен смисъл. Отрицателното въздействие на един такъв злепоставен господар може да се смекчи, ако той е добра, добре аспектирана и разположена в добър дом планета.

3. Трето едно положение гласи, че **планетите действат заедно със знака, в който се намират**. Така, ако Слънцето се намира в знака Овен, то комбинира своето влияние с тия на знака Овен.

С оглед на това, смята се като неблагоприятен признак, когато в един женски хороскоп много планети, особено господарят на хороскопа и самият асцендент са разположени в електрични, мъжки знаци (огнени и въздушни).

Ако, разпределени по динамични групи, планетите от даден хороскоп, а особено господарят на хороскопа и самият асцендент са сгрупани главно в:

кардинални знаци (Овен, Рак, Везни и Козирог) – те ще придадат инициатива на родения,

неподвижни знаци (Телец, Лъв, Скорпион и Водолей) – постоянство, устойчивост, упоритост,

подвижни знаци (Близнаци, Дева, Стрелец и Риби) – подвижност, общителност, приспособимост.

Когато много планети, особено господарят на хороскопа и асцендентът, се намират в:

огнени знаци (Овен, Лъв и Стрелец) – се получават хора с повече или по-малко пламенен темперамент,

въздушни знаци (Близнаци, Везни и Водолей) – интелектуални типове,

водни знаци (Рак, Скорпион и Риби) – те създават чувствителните натури,

земни знаци (Телец, Дева и Козирог) – практичните хора, "реалните политици", хора с усет към действителността.

Естествено, това, което се казва за планетните групи, важи и за отделните планети. "Обяснението" извеждат от астрологичната хипотеза, която разглежда знака като среда, в която се проявяват жизнените сили на индивида, представявани от планетите в неговия хороскоп.

4. Тъй като планетите действат заедно със знака, в който се намират, а **знакът се проявява всякога в съгласие със своя господар**, то в случая ще имаме едно оцветяване на дадена планета не само от знака, но и от господаря на тоя знак, т. е. ще имаме комбиниране на влиянията на владяната планета с тия на нейния владетел или диспозитор. При това може да се получат различни ефекти в зависимост от хармонията или дисхармонията, която съществува между двете небесни тела.

Чистотата и силата на влиянията на една планета, разположена в свой знак, се дължи именно на това, че тя се намира в хармонична среда – сродна или комплиментарна – и освен това, нейните вибрации не се смесват с радиациите на друга планета.

Лошото влияние на планета в заточение се обяснява с дисхармоничната резултанта, която се получава поради обстоятелството, че влиянията на въпросната планета се кръстосват с радиациите на диспозитора, които по естество са противоположни на нейните. Поради това добрите качества на заточените планети намаляват, а се засилват лошите. Едно подобрене на това влияние може да се получи, ако се касае за една добра, разположена в добър дом и много добре аспектирана планета.

Но отношението между владяната планета и диспозитора е важно главно при peregrinните планети. В тоя случай би могло да се приеме, че:

1. ако владяната планета и диспозиторът са благотворни планети (Слънце, Юпитер, Венера) – получената комбинация ще бъде хармонична;
2. когато владяната планета и диспозиторът са неблагоприятни (Сатурн, Марс, Уран) – получава се дисхармонична резултанта;
3. комбинацията между владяна планета и диспозитор, принадлежащи към неутралните небесни тела (Луна, Меркурий, Нептун) – обикновено дава също един неясно изразен ефект;
4. ако владяната планета е благотворна, диспозиторът – неблагоприятен, обикновено се намалява благотворното действие на владяната планета. Обратно – ако владяната планета е неблагоприятна, един благотворен диспозитор ще смекчи лошото влияние на първата;
5. владяна планета благотворна, диспозитор – неутрална или обратно – дава обикновено резултанта, клоняща към хармония;
6. владяна планета неблагоприятна, диспозитор – неутрална или обратно – полученият ефект клони обикновено към дисхармония.

Дадените в миналия брой общи правила нямат абсолютна стойност, както не е абсолютно и самото разделяне на планетите на добри и лоши. Така, че не трябва да ни учудва, че в отклонение от последното правило Меркурий се счита сравнително добре поставен в сатурновите знаци Козирог и Водолей, поне доколкото се касае за умствените способности и развитие на индивида, докато в друго отношение същата комбинация може да даде по-малко благоприятен резултат.

Не трябва да се забравя, при това, че **споменатите правила важат само за планетите в перигринно състояние**, но не и за планетите в знаковете на своето достойнство или слабост.

Така, въпреки че имаме работа с неблагоприятни планети, Марс се чувства добре поставен в знака на Сатурна – Козирог, защото там той има своя "подем". Макс Хайндел обяснява този факт с хипотезата, че буйната енергия на Марс се обуздавала от съдържаения владетел на Козирог – Сатурн.

Обратно, въпреки симпатията, която съществува между благотворните небесни тела Венера и Слънцето, последното е слабо във венериния знак Везни, понеже Везни е знакът на неговото падение. Встъпвайки в този знак, Слънцето слиза на юг от екватора и по този начин неговото влияние отслабва в северното полукукло.

Меркурий в Стрелец, макар че се намира на разположение на "големия благодетел" Юпитер, не се проявява добре, понеже Стрелец е знак на заточение за Меркурий; в Риби, дето Меркурий комбинира своето влияние пак с това на Юпитер, също така не е добре поставен, понеже Риби е знакът на заточение и падение за тази планета.

Връзката между владяната планета и нейния владетел е един вид съвпад, силата на който е по-малка от тази на обикновения съвпад, но – според Морен – по-голяма от силата на един тригонал аспект. Ето защо, трябва да се държи сметка за тази връзка, нещо, което неоснователно се пренебрегва често пъти.

*

Нека сега разгледаме за пример положението на Сатурн в знака Стрелец, както го намираме в хороскопа, даден в един от миналите броеве на списанието.

Както се каза вече, ние няма да изследваме засега влиянието на аспектите и дома. Ще се ограничим да установим само ефекта, който се получава от взаимодействието между планетата и знака, в който я намираме.

Въз основа на гореизложението можем да направим следните заключения :

1. Отпечатък – Дванадесетият градус от Стрелец в този хороскоп ще носи през целия живот на индивида тежкия печат на най-строгата планета. Ние ще знаем предварително, че насочените към този пункт преминавания (транзити) на планетите, които в рождения хороскоп са свързани по някакъв начин със Сатурна, ще съживят латентните му енергии. И докато хармоничните транзити не ще се проявят особено силно, дисхармоничните транзити, особено на планетите, които и в

рождения хороскоп са в дисхармоничен аспект с тая планета, ще се чувстват толкова по-тежко. С други думи, всяко преминаване на тия последните през 12° от Риби (като квадрат спрямо 12° от Стрелец), през 12°, от Близнаци (като опозиция спрямо 12° от Стрелец), 12° от Дева (като квадрат спрямо 12° от Стрелец), пък и върху самото радикално положение на Сатурна – 12° от Стрелец, доколкото се касае за транзити на неблагоприятни планети, ще бъде съпроводено с неприятности за родения.

2. Космично положение – Както видяхме по-миналия път, Сатурн в Стрелец е "чужденец". Огненият, подвижен знак представя при това несимпатична атмосфера за бавното темпо на земната планета. Положението се смекчава от обстоятелството, че знакът, както и планетата, е електричен, мъжки. Прочее, средата на Сатурн в случая не е особено благоприятна, без да е така лоша, както ако се намираше в знак на заточение или падение. С една дума, имаме положение под средно.

3. Влияние на знака – Интензивният характер на средата едва ли ще даде възможност на Сатурна да прояви своите практически способности. В замяна на това, подвижният динамизъм на Стрелец ще засили свойствения на Сатурн такт, а огненото естество на същия знак ще прибави известна доза импулсивност, макар и маскирана, към издръжливостта на Сатурна. Огненият елемент ще бъде добра почва и за развитието на духовните качества, заложили от планетата на мъдростта.

4. Влияние на владетеля – Известно е, че Юпитер е планетата, чието въздействие е най-често положително. Неговото влияние, и в случая като владетел на Сатурна, ще бъде благотворно. То преди всичко ще подобри доста космичното положение на последния. Би могло да се очаква още, че Юпитер ще смекчи песимизма и фанатичната строгост на съдбовната планета, ще засили склонността към научни, философски и религиозни проблеми, както и характерното за Сатурна чувство за справедливост.

7. Планети и домове

Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 4-5, с. 103-104 ; кн. 6, с. 145-147 ; бр. 7-8, с. 181-183

рубрика Елементарни астрологични комбинации

Сега ще разгледаме отношенията между планети и домове. Трябва да бъдем, следователно, наясно, че и в тоя случай ще имаме работа с прости, основни комбинации, които ще трябва да се попълнят с данните, които ще се получат от знака, в който се намира дадената планета, както и аспектите, които тя получава, за да преценим нейния точен ефект във въпросния дом.

Както видяхме и по-рано, домовете определят положението на небесните тела спрямо хоризонта и меридиана на мястото на събитието. По положенията на една планета в даден дом се съди за силата на нейните радиации от една страна и за посоката на нейното действие – т. е. за оная област от живота на родения, върху която тя ще упражни своето влияние, от друга страна.

а) Общи бележки:

Тук ще припомним някои положения, повечето от които са вече изнесени в главата върху домовете. Общо взето, планети разположени над хоризонта или близо до него, проявяват по-пълно своето влияние.

Някои автори са на мнение, че когато повечето планети са разположени над хоризонта, те дават добри условия за проява във физическия свят, докато много планети струпани под хоризонта, говорят за един по-богат вътрешен живот на индивида – едно твърдение, което би могло да се приеме само условно.

Знае се, че планетите развиват най-голяма сила, когато се намират в ъглови домове и то повече в 10. и 1. и по-малко в 7. и 4. домове.

При равни други условия, силата на планетите, разположени в следващите домове – 2., 5., 8. и 11. – е по-малка и най-малка в падащите домове – 3., 6., 9. и 12.

От следващите домове най-интензивен е 11., от падащите – 9., които заедно с ъгловите домове 1., 10. и 7. образуват така наречените хилегиални места в хороскопа. Всеки дом представлява едно силово поле с една зона на максимална интензивност – това е неговото начало или връх. Влиянието на последния – неговият орбис – се простира и в предходния дом на разстояние 5-6°, а при асцендента – началото на първия дом – до 10° в сферата на предходния 12. дом.

1. и 10. дом се смятат особено щастливи. Напротив, 8. и 12. – нещастни.

Има два дома, които могат да имат и едното и другото значение. Това са: 6. дом, който има отношение към прислугата, личното служене, но и към болестите на родения, и 7. дом – дом на сдруженията, брака, но и на откритите врагове.

Останалите домове – 2., 3., 4., 5., 9., и 11., се считат добри.

4., 8. и 12. домове минават още за окултни. Някои автори прибавят към тях и 6. дом.

Според положението си по домове планетите могат да имат вторични достоинства и вторични слабости, които не трябва да се смесват с достоинства и слабостите, които те притежават в известни знаци, за които се говори по-рано. Така, положението на една планета в 1. или 10. дом се счита за едно такова "вторично достойнство"; вторично, защото е краткотрайно – след около два часа, по силата на въртенето на Земята, планетата преминава от 1. в 12. съответно от 10. в 9. дом на хоризонт-меридионалната система на това място и следователно изгубва това свое достойнство.

Напротив, позицията в 8. и 12. дом се счита за "вторична слабост" на въпросната планета.

(Продължение)

Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 6, с. 145-147
рубрика Астрологични комбинации

Друго вторично достойнство е *елевацията*. В тесен смисъл на думата, под елевирана, издигната планета се разбира оная, която е най-близо до зенита. В по-широк смисъл, всяка планета, която е по-близо до зенита от друга, се счита издигната по отношение на последната:

Например, една планета във 2. дом е издигната по отношение на друга в 3. дом, която е по-близо до надира и по-далеч от зенита, отколкото първата.

Смята се за добър признак, когато в един хороскоп са издигнати благотворни планети. Това важи и при аспектите – една квадратура между Марс и Венера, при равни други условия, се счита по-мека, ако добрата планета – Венера в случая – се намира в елевация над Марс, отколкото ако имаме обратния случай.

6) Общо влияние на планетите в домовете

Тук ще дадем думата на Сидбад – Д-р Вайс, съответно на бившия председател на дружеството на английските астролози – Бейли.

“Ако една планета в един хороскоп се намира в определен дом, то тя упражнява съгласно своята природа влияние върху всички работи на тоя дом. Дали това ще стане в благоприятен, неблагоприятен или среден смисъл, зависи от нейните достойнства и слабости и нейните аспекти, обуславя следователно всеки път едно синтетично обхващане на всички фактори, които дохождат под съображение. Обаче, пред всеки синтез трябва да вървят познанията на тия фактори. Поради това, ние ще дадем по-долу едно късо изложение, как една планета само според своето естество, без оглед на знака, в който тя стои, и аспектите, които тя получава, би действувала върху работите на съответния дом. При това, за по-просто, нека отминем въздействията върху характера и заложите и нека вземем под внимание само другите значения на дома.

Най-краткото, най-прегледно и най-сгодно за първоначалното изучаване изложение дава Бейли в своите частни лекции, поради което намираме за добре да публикуваме по-долу неговите данни, непроменени от наши или чужди прибавки; ние бихме желали, обаче, тук веднага да подчертаем, че нашите възгледи много пъти се различават от тия на Бейли и че ние следваме точно неговото изложение само за това, защото то е именно така удобно за начинающия”. (Сидбад - д-р Вайс):

Слънцето в 12-тых домове

- I – Способност за заемане на отговорни места; изобщо успех.
- II – Финансови успехи от предприятия. Помощ от страна на високопоставени.
- III – Влияния от страна на роднини върху живота на родения. Печалба от интелектуална работа и пътувания.
- IV – Печалба от наследство. Последната част на живота е по-важна.
- V – Успех в спекулации. Амбиция да се подобрят жизнените условия.
- VI – Печалба чрез служаци на родения. Здравето е слабата страна.
- VII – Животът е под силното влияние на други. Обществено признаване и изпъкване през някой период на живота.
- VIII – Облагите от съдружници, печалба от завещания. Мистични тенденции.
- IX – Печалба от пътувания. Успехи във философията и във връзка с религията. Дълбочина на мисълта.

X – Издигане по чин и положение. Способност за ръководство, организиране и контрол.

XI – Влияние от страна на познати върху живота. Облагн от страна на познати и благодетели.

XII – Способност да се превъзмогнат всички пречки. Въпреки това, съществува повече тенденцията да остане човек неизвестен, отколкото да постигне слава.

Луната в 12-тых домове

I – Много промени. Признание от страна на обществото. Стремение към ръководна роля.

II – Колебания във финансовото положение. Печалба от обществени дела.

III – Влияния от страна на роднини върху живота. Множество малки пътувания.

IV – Опитности в домашния живот. Много промени в последния период на живота.

V – Склонност към удоволствия и развлечения. Много опитности в чувствения живот.

VI – Много промени в служащия персонал на родения, който обикновено сам би бил повече годен за слуга, отколкото за господар. Слабо здраве.

VII – Популярност в обществото (в добър или лош смисъл). Много промени и вражди в живота, силно повлиян от връзки с други.

VIII – Животът на родения е силно повлиян от смъртни случаи. Собствената смърт е повече или по-малко публична (на улицата, при пътуване и пр.).

IX – Много големи пътешествия. Капризност и вечна жажда за новости във висшите области.

X – Популярност. Обществено признаване. Много промени в положението. Често влияния от женска страна.

XI – Приятелства, познания и женски влияния от нетрайно и променчиво естество играят важна роля в живота на родения.

XII – Липса на обществено признание. Опасност от някакво недоброволно затваряне или оттегляне. Тайни вражди от женска страна.

Меркурий в 12-тых домове

I – Издигане, благодарение на интелектуални способности и дела. Живот пълен с промени и деятелност.

II – Финансови печалби и успехи, които се дължат на личната способност и сръчност.

III – Опитности от отношенията с братя и сестри. Много пътувания и промени. Печалби от интелектуална дейност.

IV – Животът е силно засегнат от семейните работи в смисъл на много промени. Особено последната част на живота е изпълнена с дейност.

V – Много опитности с деца и удоволствия. Множество малки затруднения в спекулативни работи. Непостоянство в чувствения живот.

VI – Много трудности и пречки в личните работи при липса на признание.

VII – Много, но незначителни вражди, малки борби и затруднения в обществения живот. Много промени във връзките с другия пол.

VIII – Малки затруднения във финансовите работи, свързани с брака и сдружаванията.

IX – Печалба от пътувания и работи, свързани с чужбина. Много занимания в областта на висшата духовност.

X – Много промени в положението и заниманието. Успехи в търговския живот.

XI – Много приятели. Печалби от връзки с интелектуалци.

XII – Много тайни вражди, грижи и разочарования във връзка с непризната лична интелектуална дейност.

Венера в 12-тых домове

I – Обществени успехи. Удоволствия. Лек жизнен път.

II – Печалби от изкуство или дейност, свързана с удоволствия. Задоволителни финансови условия.

III – Много пътувания за удоволствие. Приятни отношения към роднини.

IV – Любов към домашния живот и щастие в него. Много успехи на старост.

V – Успех и печалба във връзка с художествена дейност. Много опитности в чувствения живот и с деца.

VI – Вярна прислуга, голям комфорт. Лошо здраве поради прекалявания.

VII – Щастлив брачен живот. Популярност. Успехи в правни дела и в сдружавания.

VIII – Финансови печалби от брака и сдружавания, завещания. Приятен край.

IX – Благоприятно за пътувания и отношения с чужбина. Любов към всичко хубаво и към висшата духовност.

X – Обществено признание и популярност. Печалба от художествена дейност" (Бейли).

(Продължение)

Житно зърно, Г. XIII (1939), кн. 7-8, с. 181-183
рубрика Астрологични комбинации

XI – Множество добри приятели, благородни желания и надежди.

XII – Тайни любовни отношения, които водят към ревност и вражда от женска страна. Любов към животни. Някакво затваряне от мирно естество по личен вкус.

Марс в 12-тых домове

I – Успехи благодарение на енергия и предприемчивост. Опасности от необмисленост и импулсивност.

II – Способности за придобиване на добри доходи, но склонност към разпиляване и опасност от загуби.

III – Интелектуална енергия. Борби и загуби от писмена деятелност. Опасности при къси пътувания. Много спорове с роднини.

- IV – Неприятен, дисхармоничен домашен живот. Спорове с родители, борби и затруднения на старост.
- V – Импулсивност в чувствата и при спекулативна дейност. Много опитности в чувствения живот.
- VI – Спорове при служенето и много опитности с прислугата. Склонност към остри заболявания от трескаво и възпалително естество.
- VII – Нещастен брак, борби и процеси. Открити вражди. Разни пречки в обществения живот.
- VIII – Опасност от насилствена смърт. Трудности с наследства и зестра.
- IX – Опасности при дълги пътешествия и в отношенията с чужбина. Борби и спорове в работи от религиозен и философски характер.
- X – Успехи във военни работи. Професия, изпълнена с борби. Опасност от скандали, спечелване врагове и клевети.
- XI – Незадоволителни социални отношения. Спорове с приятели и познати.
- XII – Много грижи, разочарования и вражди. Опасност от едно наложено затваряне.

Юпитер в 12-тых домове

- I – Много щастие, напредък и издигане.
- II – Добре за благоденствие и финансов успех.
- III – Успех при къси пътувания и в умствена дейност. Приятни отношения с роднини.
- IV – Печалба от наследство. Щастлив домашен живот. Много успехи на старост.
- V – Успехи в спекулации. Приятни опитности с деца.
- VI – Голям комфорт и добра прислуга. Добро здраве, което обаче, е изложено на опасност да пострада от прекаляване и невъздържаност в наслаждаването.
- VII – Щастлив брак. Признание на обществената дейност. Печалби от сдружавания и правни дела.
- VIII – Финансови печалби от завещания и брак. Спокойна смърт.
- IX – Успехи при дълги пътешествия и пребивавания в чужбина, във философски, религиозни и правни дела.
- X – Издигане до голямо положение, почести и признаване.
- XI – Множество добри приятели и връзки с високопоставени.
- XII – Превъзможване на тайните врагове, които често биват спечелени за приятели.

Сатурн в 12-тых домове

- I – Много затруднения и спънки в живота. Само голямо постоянство и търпение дават възможност за издигане.
- II – Финансови затруднения, бедност. Възможности за успех само при крайна пестеливост.
- III – Затруднения с роднини. Спънки в интелектуалната дейност.
- IV – Много затруднения в собствения дом. Опасност от бедност и самота на старост.

V – Скръб и разочарования в чувствените работи. Загуби при спекулации.

VI – Малко удобства в живота. Лошо здраве. Лоша прислуга и загуби чрез нея.

VII – Много врагове, пречки и борби. Разочарования в брака.

VIII – Затруднения със завещания и зестра. Смърт след дълго боледуване.

IX – Затруднения и опасности при дълги пътувания и отношения с чужбина. Склонност към религия и философия, но и тук затруднения.

X – Възможност за издигане, свързани с най-голяма издръжливост и постоянство и обикновено завършващи с падане от спечеленото положение. Липса на признание в професията. Непопулярност.

XI – Неблагоприятни, вредящи приятелства, най-често с по-стари хора.

XII – Много тайни вражди, грижи и изпитания. Усамотяване и затваряне.

Уран в 12-тых домове

I – Неочаквани събития, развитие на скокове. Забележителни, неочаквани опитности.

II – Финансови обрати. Внезапни печалби и загуби.

III – Разделяне с роднини. Ексцентрична интелектуална дейност и съответни затруднения. Опасности при пътувания.

IV – Прекъснатост в домашния живот. Преврати в него. Отчуждаване от дом и семейство.

V – Непостоянство в чувствените работи. Романтични, импулсивни, ексцентрични влечения.

VI – Мъчно изцерими болести най-често от нервно естество.

VII – Импулсивни връзки. Прибързан брак, след който идва отчуждаване и развод, често и загуба на съпруга или съпругата.

VIII – Внезапни, неочаквани загуби във връзка с наследства, зестра или поверени пари.

IX – Склонност към окултни занимания; успехи във философско или метафизично отношение. Затруднения в правни дела. Опасности при пътувания в странство и неприятности в отношенията с чужбина.

X – Неочаквани социални промени в положението и професията. Един живот богат с неочаквани събития и обрати.

XI – Ексцентрични, несигурни приятелства. Импулсивни влечения, които свършват зле.

XII – Своеобразни, неочаквани вражди. Отчуждаване от отечество и семейство. Затваряне в чужда страна.

Нептун в 12-тых домове

I – Непостоянство, свръхчувствителност, възприемчивост, често достигаща до медиумизъм. Ясновидски манталитет. Необикновени психични опитности.

II – Загуби поради измама и мошеничество. Хаотично състояние на финансите.

III – Плодовито въображение. Психични способности. Находчив дух. Загуби или измамничества от страна на роднини.

IV – Опасност от съзаклятия и разочарования в собствения дом. Наследствена болезненост. Краят на живота при някакво затваряне. Загуба на недвижим имот поради измама и мошеничество.

V – Морални слабости. Чувственост. Извратености. Необикновени любовни отношения. Преобладаваща страст към удоволствия и стремеж към сензации. Разочарования в любовния живот.

VI – Изтощаващи тайни болести вследствие на болезнени състояния. Предателска, невярна прислуга. Интриги и загуби чрез нея.

VII – Своеобразни опитности в брачния живот. Ревност, скандали и прелюбодейство или пък напротив, платонични съюзи.

VIII – Финансови загуби във връзка със завещания и поверени пари. Своеобразно линеене. Опасност човек да бъде погребан привидно умрял.

IX – Своеобразни опитности при пътувания и в чужди страни. Странни сънища, видения и предчувствия. Опасност от умопомрачение и загуби поради религиозни или правни дела. Често религиозни халюцинации.

X – Странен, богат със събития живот. Често положение, спечелено и поддържано с измама. Често и някаква тайна във връзка с раждането.

XI – Своеобразни, най-често недостойни за доверие, несигурни приятели и познати и загуби чрез тях.

XII – Много тайни неприятели; предателства, опити за надхитряне, съзаклятия и засади от тяхна страна. Прекален страх от непознати опасности. Опасност от някакво затваряне против собствената воля". (Бейли)

8. Планети в аспект

*Житно зърно, Г. XIII (1939), бр. 9-10, с. 237-239 ;
Г. XIV (1940), бр. 1, с. 17-19 ; бр. 1, с. 17-19 ; бр. 2-3, с. 55-57 ;
бр. 4-5, с. 105-107
рубрика *Астрологични комбинации**

В изложението на Бейли, дадено в последните броеве на списанието, остана неразгледан последният известен член на нашата слънчева система, именно планетата **Плутон**, която бе открита през последните години.

Макар че е още твърде рано да се говори за характера на нейното влияние, все пак много автори са наклонни да я смятат за *октава на Марс*. Както теоретически съображения, така и досегашните наблюдения говорели в полза на това схващане. Във всеки случай избухването на войната на 1. IX. т. г. би било доста необяснимо без предполагаемото марсово естество на новооткритата планета.

Ние няма да разглеждаме въпроса по методите на политическата астрология, а ще си позволим само няколко общи разсъждения.

На 1.IX.1939 г. е имало само два големи дисхармонични аспекта между планетите от старата серия – една квадратура между Уран и Меркурий и една непълноценна такава между Марс и Сатурн.

Въпреки експлозивния характер на Уран, неблагоприятният му аспект към Меркурий едва ли би създал нещо повече от едно нервно

напрежение, прибързаност в решенията и склонност към криви заключения.

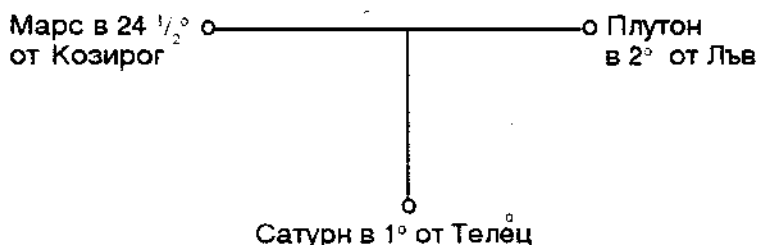
Истинската опасност идва от втората квадратура, която, както поради присъствието на Марс, имащ явно отношение към войната, така и поради участието на Сатурн – между друго принципа на унищожението – има тясна връзка с интересувания ни случай.

И действително, дисхармоничните аспекти между тия две планети, които се повтарят на всеки няколко месеца, бележат епохите на сериите нещастия – катастрофи, срутвания, минни злополуки, скандали, убийства, които често се хвърлят в очи със своята масова поява.

Неблагоприятните съчетания на "голямото и малко зло", обаче, не са всякога еднакво трагични. Наистина, сегашната квадратура, по причини, върху които няма да се спираме сега, съвсем не е от доброкачествените. Все пак, обаче, тя не би била достатъчна да обясни избухването на един международен конфликт, толкова повече, че на 1. IX. т. г. тя е била още в началото на своето образуване.

Едва като вземем предвид Плутона с неговия хипотетичен буен темперамент, намираме една планетна констелация, която значително по-добре подхожда на изключителното събитие.

На 1. IX. т. г. Сатурн е в доста точна квадратура с Плутона, а същевременно Марс е встъпил в орбиса на непълноценната опозиция с Плутона. Излиза, че квадратурата между Марс и Сатурн е всъщност един "Т"-аспект, т. е. опозиция с две квадратури, който, естествено, значително влошава влиянието на най-дисхармоничния аспект между двете най-неблаготворни планети.

Тук се присъединява още един елемент, за който ще стане дума малко по-долу.

*

Освен планетите, в астрологията се взимат под внимание и **лунните възли**. На тая тема Синдбад - д-р Вайс казват следното:

"Би трябвало да забележим още, че лунните възли – главата и опашката на дракона – съгласно по-нови възгледи и наблюдения на английски астролози дойдоха пак на почит като *фактори с голямо значение според тяхното положение по дом*. Горният възел – главата на дракона – подобрява работите на дома, в който той се намира, и при добри аспекти действа силно и към зенита и асцендента; той е особено силен в благоприятен смисъл, когато стои близко до асцендента. Долният възел – опашката на дракона – е неблагоприятен и влошава работите на дома, в който се намира, като носи съответни затруднения и нещастия".

Голямата роля на лунните възли напоследък се подчертава и другаде, особено във Франция.

Започналите враждебни действия в Средна Европа, като че ли идват да потвърдят и тоя възглед, който впрочем съвсем не е нов, но който в последно време бе изгубил донякъде своето значение.

На 1. IX. т. г. долният възел се е намирал в 2° от Телец, следователно, в тесен съвпад със Сатурна, в почти точна квадратура с Плутона и в обсега на влияние на една непълноценна квадратура с Марс. Значи, имаме едно ново засилване на квадрата между Сатурн и Марс, както изобщо едно удвояване на опасния "T"-аспект от страна на силно дисхармоничната опашка на дракона.

Ако речем да вземем в сметка и хармоничния горен възел, намиращ се в 2° от Скорпион, който хвърля по една квадратура към Плутона и Марса, и една опозиция към Сатурна, получаваме една от най-фаталните астрологични конфигурации – кръста.

Два дни по-късно, когато Луната достига позицията на съвпада между Сатурн и долния лунен възел и с това възбужда и засилва от своя страна споменатите кръстосани дисхармонии, конфликтът се разширява значително – Англия и Франция се намесват във войната.

По всяка вероятност не е без значение, че отгоре на всичко тоя кръст засяга вторичните космични оси, едната от които разделя знаците, които се управляват от Слънцето и Луната – Лъв и Рак, т. е. съединява 0° от Лъв с 0° Водолей, а другата разделя знаците, в които светилата имат своя подем – Овен и Телец, т. е. свързва 0° от Телец с 0° от Скорпион.

По тоя начин, с привличането на споменатите два недобре изследвани астрологични фактори – Плутон и лунните възли – може да стане по-понятно настъпването на едно историческо събитие, за което не виждаме достатъчно предпоставки от гледна точка на астрологическата традиция.

При това положение би могло да се допусне, че взривните материали, символизиращи от по-горе дадения кръст, на 1. септ. са били възпламенени от спривавата квадратура между Уран и Меркурий.

Макар, че не може да има съмнение върху опасностите, които крият тия влияния, ние смятаме, че е мъчно да се установи, дали искрата е дошла от космичните течения или от реакцията на хората. Трудността

иде от обстоятелството, че ние нямаме мярка, за да определим точната сила на един астрален импулс.

Така, неведнъж е имало критични планетни съчетания, които са създавали някое драматично положение, без да доведат до голям конфликт. При гореизложените напрежения в началото на септемврий т. г. би могло да се очаква, и то с доста голяма положителност, една криза, евентуално и едно ограничено стълкновение, но едва ли война в такъв мащаб.

Нашето впечатление, прочее, е, че тоя път много държавници са се поддали като че ли твърде лекомислено на нажежената космична атмосфера. И неохотността, с която поне до днес – три месеца след избухване на конфликта – се водят военните действия на Западния фронт, иде да покаже, че в случая имаме работа с една война, която е предизвикана или поне ускорена от съдействието на човешкия произвол.

(Продължение)

Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 1, с. 17-19
рубрика Елементарни астрологични комбинации

Някои автори – К. Брандлер Прахт, Пикар и др. – работят не само с планетите и лунните възли, но и с така наречените **чувствителни точки в хороскопа**. Ето мнението на Синдбад и д-р Вайс и по тоя въпрос: “Често пренебрегваният пункт на щастието в по-ново време се взема пак под внимание”.

Обикновено тоя пункт се получава като се прибави разстоянието между Слънцето и Луната в хороскопа към градусите, минутите и секундите на асцендента.

Според Синдбад и д-р Вайс тоя пункт ще подобри или влоши работите на дома, в който се намира, според неговите аспекти и според положението на планетата, управляваща неговия знак, т. е. неговия диспозитор. Както се знае, това положение на диспозитора се определя от знака и дома, в които той се намира, както и от аспектите, които получава.

“Ако, например, пунктът на щастието би бил в знака Телец, управляван от Венера, и последната – диспозиторка на пункта на щастието – се намира в 10. дом в знака Скорпион, то би трябвало тая позиция на диспозиторката Венера по знак, дом и аспекти да се вземе под съображение при оценката на пункта на щастието.

Чувствителните точки не заслужават според нашия опит внимание нито от страна на начезащия, нито от напредналия” (Синдбад – д-р Вайс).

“Чувствителните точки за даден хороскоп се получават обикновено, като се прибави към асцендента на хороскопа разстоянието, на което се намират в същия хороскоп две планети, които имат аналогия към дадено значение. Например, разстоянието между Сатурн и Марс, прибавено към асцендента, давало точката на смъртта, разстоянието между Меркурий и Луната – пункта на пътуванията и пр.

Ако качествата и съдбините на родения са познати, то при големия брой чувствителни точки е твърде просто за астролога, който не може да извлече нищо от другите фактори, да каже това, което тъкмо му подхожда. Ако, обаче, трябва да се преценяват непознати лица и

съдбини, то изобилието на чувствителните точки само забърква и спъва интуитивната синтеза на тълкувателя, който с малко, но изпитани опорни точки ще отиде много по-далеч. Хвалебствията за чувствителните точки са често пъти само маскиране на липсата на положително астрологическо знание" (Синдбад – д-р Вайс).

Ако пунктът на щастието има някакво значение, то би могло да се допуска, че и останалите чувствителни пунктове, които се получават по същия принцип, не са лишени от смисъл. Трудността идва от обстоятелството, че астролозите не са на чисто нито по отношение броя на чувствителните точки, нито по методите за тяхното определяне. Ясно е, че в случая имаме една непроучена материя, с която засега не може да се работи, още по-малко в един елементарен курс, като настоящия.

*

"В даденото по-горе изложение, дето бидоха преценени планетите в различните домове само според тяхното естество, не се касаеше за това, да дадем на начеващия изчерпателни сведения върху всички възможни въздействия, които могат да се установят по-точно само като се вземат предвид положенията на планетите по знаци и аспекти. Такива данни не са за начеващия; те могат да бъдат за него едва тогава от полза, когато той асимилира дадения тук материал; поради това ние можехме да дадем, естествено, само твърде общи опорни точки, съвсем не, обаче, една синтеза, която трябва да се вземе буквално.

По-дълбоките познания, с които може да се постигне тая цел, учащият се ще намери по-късно в астрологичната синтеза" (Синдбад – д-р Вайс).

*

Сега нека се върнем към нашия пример – **Сатурн** в хороскопа, даден в бр. 7-8, год. XII на "Ж. Зърно" (Изгревът, том 18, с. 192).

Трябва да се прецени неговото положение съгласно гореизложеното, значи, с оглед на домовете, обаче, без да се държи сметка за другите два астрологични фактора, т.е. нито за знака, в който се намира – едно отношение, което е вече разгледано, нито за аспектите, които той получава.

Във въпросния хороскоп Сатурн се намира в 12. дом. Но понеже знаците, които той владее – Козирог и Водолей – заемат в тоя случай 1. и 2. дом, то трябва да го считаме като показалец на значенията и на трите дома, макар и в различна степен.

По начало, Сатурн би трябвало да се вземе тук като най-меродавен за дома, който заема и след това за домовете, в които владее, ако там няма някаква планета.

В нашия случай, обаче, във 2. дом се намира Марс (неозначен във фигурата), който ще бъде меродавен на първо място за значенията на тоя дом, ето защо Сатурн остава като показалец за 12. дом, в който се намира, и за 1. дом, който е зает от сатурнов знак и в който няма друга планета.

По изключение, понеже се касае за господаря на хороскопа, в тоя хороскоп Сатурн ще бъде по-меродавен за дома, в който владее, значи 1. дом, и едва след това за дома, в който се намира – 12. дом.

Това ще каже, че Сатурн по своето естество и космично положение ще характеризира преди всичко личността и живота на

родения - 1. дом – и на второ място неговите тайни неприятели, указани от 12. дом.

В дадената таблица на Бейли, в която не се държи сметка за знака, в който планетата се намира, нито за аспектите, които получава, значението на Сатурна в 1. дом се характеризира накратко така:

"Много затруднения и спънки в живота. Само голямо постоянство и търпение дават възможност за издигане".

А пък за влиянието на Сатурн в 12. дом, пак без оглед на знак и аспекти, там четем следното:

"Много тайни вражди, грижи и изпитания. Самотност и затваряне".

От друга страна, обстоятелството, че господарят на хороскопа, т.е. господарят на знака, заемащ 1. дом – Сатурн, се намира в друг дом – 12 – показва, че той ще свърже предмета на 1. дом – живота на родения – със значенията на 12. дом – тайни вражди, грижи и изпитания, усамотяване и затваряне.

Едва, обаче, след като вземем предвид космичното положение на Сатурн, т.е. неговото положение по знак и аспекти, ще можем да съдим, дали ще се смекчат или ще се засилят горните мрачни перспективи, както за бъдещите вражди, с които ще има да се справя индивидът, така и изобщо за живота на родения, неговите изпитания и усамотяване.

С други думи, само с оглед на космичното положение на показалеца ще може да се прецени, дали, например усамотяването ще бъде наложено отвън на индивида, или пък той ще си го наложи сам, дали неприятелите ще увредят значително интересите на родения, или техните усилия ще останат безплодни, дали най-после те ще бъдат спечелени за приятелите и т.н.

(Продължение)

***Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 2-3, с. 55-57
рубрика Астрологични комбинации***

Когато две планети са свързани с аспект, те действат заедно. При това те могат да си помагат или да си пречат една на друга. Естествено, в резултат се получават най-различни ефекти – от най-добри до най-неблагоприятни.

Трябва да предупредим, че сега засягаме една от най-трудните области на астрологията, мненията върху която още не са напълно установени.

Наблюденията са показали, например, че хармоничните аспекти не всякога създават способностите, които обикновено се очакват от тях. И обратно, дисхармоничните аспекти не винаги съответствуват на недъзи в характера на индивида. Напротив, понякога те бележат някакво качество, което, обаче, се натъква на вътрешни или външни спънки при своето проявление.

Също така и постиженията при добрите аспекти не винаги са блестящи. От друга страна, успехът при лошите аспекти съвсем не е безусловно изключен, а само идва по-късно и след по-малки или по-големи затруднения.

Във всеки случай, много модерни автори, между които и председателят на дружеството на английските астролози – Картер –

признават, че характеристиките, които традицията дава за разните аспекти между две дадени планети с така наречените астрологични афоризми, имат само относителна, а в много случаи – съмнителна стойност.

Ние ще се опитаме да дадем онова, което според мнението на меродавни автори може да се смята като по-сигурно или поне по-вероятно върху тая материя.

При преценката на един аспект трябва да се определят три момента: силата, качеството и посоката на влиянието му.

I. Сила на аспекта

Тя е резултанта от силите на елементите, които влизат в състава на аспекта. Тия елементи, както се знае, принадлежат към четири категории:

1. силата на *планетите* според тяхната природа или естествен ранг.
2. силата на *аспекта, който ги свързва*; освен това, трябва да се вземат под внимание още и *аспектите, които всяка от двете планети получава поотделно*.
3. силата на планетите според тяхното положение *по знак*, и
4. силата на планетите според положението им *по дом*.

Тук ще разгледаме първата и втора точка, тъй като нашата задача засега не е да правим пълна преценка на силата на аспекта с оглед на всички фактори, а само с оглед на два от тях – планетите и свързващия ги аспект.

1. Сила на планетите.

При равни други условия, аспектите на бързите, долни или вътрешни планети, т.е. тия, орбитите на които са включени в орбитата на Земята, значи, Меркурий и Венера, са по-слаби.

Аспектите на по-бавните, горни или външни планети, разположени вън от орбитата на Земята – Марс, Юпитер, Сатурн, Уран и Нептун – се смятат силни.

Силни са също и аспектите на светилата – Слънцето и Луната.

2. Сила на аспектната връзка.

Тя зависи от вида, точността и фазата на аспекта, т.е. от това, дали той се намира в период на образуване или разпадане.

а) Вид на аспекта.

Както е известно, разните аспектни форми имат различна мощ. Ние ще ги дадем наново в низходящ ред на тяхната сила:

съвпад	- 0°	или	360°
опозиция	-		180°
тригон	-		120°
квадрат	-		90°
секстил	-		60°

Освен гореспоменатите *големи* аспекти, традицията познава и по-малки, следователно, по-слаби аспекти. Най-важният от тях е:

- полуквадрат - 45°, който представлява страна на правилен, вписан в Зодиака осмоъгълник. Слабо дисхармоничен. Обсег 3°;

- полусекстил - 30°, страна на правилен, вписан в Зодиака дванадесетоъгълник. Действие слабо хармонично, орбис 2°;

- квадрат и половина - 135°, слабо дисхармонично влияние, орбис 2°;

- 150° - влияние слабо дисхармонично, орбис 2°.

Към тия традиционни аспекти Кеплер бе прибавил между друго и:

- хармоничния аспект от 72° - страна на правилен, вписан в Зодиака петоъгълник, и

- аспекта от 36° - страна на правилен, вписан в Зодиака десетоъгълник.

Видни модерни астролози, следвайки примера на древността, работят само с първите пет големи аспекти, към които обикновено прибавят и паралела, когото разглеждат като един вид съвпад (виж главата за аспектите в "Астрологични елементи").

За начеващия е не само достатъчно, но и във висша степен препоръчително да работи само с големите аспекти.

б) Точност на аспекта.

При равни други условия, най-силно действа, разбира се, точният аспект.

Като силен може да се смята един аспект, неточността на който е по-малка от половината от допустимия орбис, а като слаб, когато неточността е по-голяма от тая мярка (виж главата за аспектите в "Астрологични елементи").

в) Фаза на аспекта.

При равни други условия, както се знае, един аспект в приближаване е по-силен от един отдалечаващ се аспект.

II. Качество на аспекта.

То зависи от качеството на гореспоменатите негови четири компонента.

1. Естество на планетите.

Няма нужда да се доказва, че две добри планети (Слънце, Юпитер, Венера), две неутрални (Луна, Меркурий, Нептун), две дисхармонични (Сатурн, Марс, Уран) или две планети, принадлежащи на различни групи, ще наложат различен отпечатък върху качеството на аспекта, както и че този отпечатък ще бъде в духа на техния характер.

В тоя смисъл се казва, че влиянието на добрите аспекти между добри планети е добро, влиянието на лошите аспекти между лоши планети е лошо, а влиянието на добрите аспекти между лоши планети или на лошите аспекти между добри планети е средно.

Както се знае, при аспектите се взимат в сметка освен планетите още и някои математически точки, като например лунните възли, т.е. пресечните точки на орбитата на Луната с еклиптиката.

Интересно е, че статистичната астрология, която отхвърли някои приложения на традицията, потвърди значението на *лунните възли*, дори и това на възлите на някои други планети, с които традиционната астрология въобще не работи (К. Крафт).

Приема се, че лунните възли не могат да хвърлят, а само получават аспекти от планетите.

Това важи и за асцендента, т.е. пресечната точка на еклиптиката с източния хоризонт на дадено място в даден момент, а така също и за зенита – пресечната точка на еклиптиката с горния меридиан на дадено място в даден момент, които също са издържали проверката на статистичния метод.

Относно характера на тия астрономични места важат следните

положения:

на горния лунен възел се приписва – юпитерово влияние,

на долния лунен възел – сатурново естество;

асцендентът има отношение към здравословното, морално и интелектуално състояние на индивида, а

зениът – към социалното положение на същия.

(Продължение)

Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 4-5, с. 105-107

рубрика Елементарни астрологични комбинации

2. Естество на аспектната връзка

Вторият елемент при определяне качеството на един аспект е самата форма на аспекта.

Както се знае, хармоничните аспектни форми – тригон и секстил – при равни други условия, упражняват благотворно влияние,

Дисхармоничните – опозиция и квадратура – неблагоприятно,

Съвпадът и паралелът действуват различно в зависимост от естеството на планетите, които ги образуват (виж главата за аспектите в "Астрологични елементи" в "Изгревът", т. 18, с. 185).

Тук няма да разглеждаме качествата, които аспектите придобиват по силата на положението на планетите в останалите два астрологични фактори – знаци и домове, тъй като, както се каза, засега имаме работа с прости комбинации от два елемента.

Все пак ще засегнем бегло и другите, доколкото това е нужно, за да се избегне някое недоразумение.

Така, доста разпространено е схващането, че при хармоничните аспекти планетите проявяват добрите си качества, а при дисхармоничните аспекти – своите слабости.

За да си изясним въпроса, нека вземем преди всичко влиянието на дадена планета без оглед на някой определен аспект.

Каза се, че не само аспектната форма, а *всеки фактор допринася по нещо за качеството на планетното влияние*. Елементарната аритметика ни води към заключението, че ако четирите негови компоненти са положителни, ще получим много добър ефект; ако имаме три положителни срещу една отрицателна – въздействието ще бъде все още добро; при два положителни срещу два отрицателни фактори противоположните влияния биха се неутрализирали; обратно, имаме ли една положителна срещу три отрицателни компоненти, влиянието става лошо, за да стане крайно дисхармонично, когато всички елементи са отрицателни.

В действителност сметката не е толкова проста – нюансите са далеч по-многобройни от споменатите пет главни степени, но засега те са достатъчни.

При аспектите се налага, щото интересувашата ни аспектна връзка, поради нейното специално значение в случая, да се разгледа отделно като самостоятелен пети фактор.

Преценяването на влиянието на дадена планета с оглед на известен аспект ще стане въз основа на едно претегляне на петте компонента по начин, подобен на оня, по който определяме нейното общо влияние въз основа на четиритях фактора.

Според това, при *добрите аспекти* може да се получи от идеално влияние, когато планетите както по естество, така и по знак, дом, аспекти и връзки са хармонични, до твърде лошо – когато имаме лоши планети, поставени зле както по знак, така и по дом, зле аспектирани и само аспектната връзка е хармонична.

При *лошите аспекти* може да имаме от крайно лош ефект, когато всички 5 елемента са дисхармонични, до твърде добър, когато четири елемента са хармонични, с изключение само на петия – аспектната връзка.

Спепента на доброто или лошо влияние ще зависи, очевидно, от отношението между положителните и отрицателните компоненти, влизащи в състава на аспекта. Естествено, колкото повече преобладават положителните елементи спрямо отрицателните в даден случай, толкова въздействието на аспекта ще бъде по-благоотворно и обратнo.

Ако е въпрос за относително най-меродавния фактор, то най-авторитетните астролози са наклонни да приемат, че това е *не формата на аспекта*, а знакът, в който се намира аспектиращата планета.

Поради важността на въпроса ще приведем и мнението на председателя на дружеството на английските астролози – Картер – по този въпрос:

“Нека напомним на астролога, че при всички преценки той трябва да държи точна сметка за знаците и домовете, в които се намират планетите. Също така и за другите аспекти, които те евентуално получават покрай този, който тъкмо разглежда.

Хармоничността или нехармоничността на трите фактори - планети, домове и знаци – е от най-голяма важност и една планета, поставена добре по дом и знак, може дори с един дисхармоничен аспект да действувa все още твърде благоприятно. Така че *един лош аспект може да донесе добро, ако домът и знакът са благоприятни за даденa планета*.

Обратно, хармоничният аспект на слаба планета ще може да донесе само малко добро. Това правило може да се разшири до твърдението, че един хармоничен аспект, като например тригон между Слънцето и Сатурн от знака Лъв (лоша планета, зле поставена по знак – б.н.) би било по-правилно и по-задоволително да се изтълкува в духа на казаното за дисхармоничните аспекти.

Не бих желал да отида толкова далеч да твърдя същото и за една благотворна планета, тъй като тя по своята природа е по-склонна към доброто. Тригонът между Слънцето и Юпитер от знака Козирог (добра планета в лошо зодиакално положение) е, очевидно, по-малко благоприятен, отколкото тригонът между Слънцето и Юпитер от знака Стрелец (добра планета в собствен знак), но все пак оставя едно благодатно влияние.

Обратно, струва ми се, че квадратурата между Слънцето и Юпитер от знака Стрелец (добра планета в своя знак) трябва да се прецени все още като благотворно влияние и дори една квадратура между Слънцето и Сатурн от знака Водолей (лоша планета в свой знак) не трябва да се смята като напълно вредна.

Само когато тия ограничения се помнят винаги, ще се види точността на следващото изложение и ще може да бъде приложено с

успех." (Картър)

От горния цитат се вижда, че според Картера, при определяне качествата на аспекта трябва да се държи сметка за всички фактори, респективно за тяхното съотношение, и че **аспектната форма отстъпва по значение пред знака, в който се намира аспектиращата планета.**

От друга страна трябва да се има предвид и обстоятелството, че лошото зодиакално положение на една планета може да се подобри значително от един хармоничен аспект или съвпад на една силна по знак планета и особено, ако последната е и по естество добра.

III. Посока на влиянието на аспекта.

"Всеки аспект, образуван от две планети, има винаги двойно значение в зависимост от това, дали ще го отнесем към единия или към другия партнер, една истина, която очевидно бе избегнала на старите астролози, ако се съди по ученията за влиянието на аспектите, които те са оставили." (Морен)

Ако например Слънцето и Сатурн са свързани с тригон, то едната посока ще бъде въздействието, което Слънцето упражнява върху Сатурна, другата – влиянието на Сатурна върху Слънцето, респективно работите, означени от него.

При това може да се случи, щото едната планета – добра по естество, в добро космично (по знак и аспекти) и земно положение (по дом) – да действа добре върху другата, докато последната, лоша по природа, зле поставена във всяко отношение, може да упражнява неблагоприятно влияние върху първата, дори и ако двете планети са свързани помежду си с хармоничен аспект.

9. Тълкуване на аспектите по аналогия.

Планетни аналогии за професия, занимания и др.

Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 6, с. 151-152 ; бр. 7-8, с. 200-202
рубрика Елементарни астрологични комбинации

Според Морена има две възможности за тълкуване на всяка от двете посоки на аспекта в зависимост от това, дали ще разглеждаме планетата, която хвърля интересувания ни аспект.

1) сама по себе си, по проста аналогия; ако например господарят на хороскопа се намира в благоприятен аспект със Слънцето, то той би бил с това "детерминиран" в слънчев смисъл към почести, достойнство и пр.;

2) от гледна точка на локалната детерминация на планетата, т.е. според значенията на домовете, в които се намира или владее аспектиращата планета.

Засега няма да разглеждаме втория начин, понеже той предполага привличането на третия астрологичен фактор – домовете.

1. Тълкуване на аспектите по аналогия

То се основава на правилото, че чрез аспектите планетите предават своите качества и слабости на аспектните си партньори.

За да определим това взаимодействие, трябва да си припомним значенията на планетите, както те са дадени, например според Сефариал, в главата за планетите в "Астрологични елементи".

За улеснение ще приведем още няколко таблици от този род по Либра, Морен и Макс Хайндел, толкоз повече, че още навремето считахме дадените в "Астрологични елементи" планетни характеристики за твърде недостатъчни.

Таблиците, които ще предадем по-долу, са попълнени или преработени според данни на Барле, Брандлер, Прахт, Бъргойн, Жюлевно, Кльокар, А. Лео, Либра, Морен, Г. Радев, Сефариал, Синдбад - д-р Вайс, Д-р Фанкхаузер, Фламбар, М. Хайндел и Х. Щайн.

Ето и самите таблици:

Някои общи аналогии на планетите за жизнения път по Либра и др.

Слънце

- харм.— Слава, почести, достойнство, мощ, покровителство, успех в науки, изкуства и обществена дейност;
дисхарм.— Неуспешни предприятия или успех като изходна точка на разочарования и нещастия.

Луна

- харм.— Популярност, обществена дейност, благоприятни промени и пътувания;
дисхарм.— Същите неблагоприятни или силно намалени, несигурни, колебливи и като изходна точка на разочарования и нещастия.

Меркурий

- харм.— Успех в научна, литературна, обществена и търговска дейност; кореспонденции, връзки, пътувания;
дисхарм.— Неуспех в горните области, несигурно положение, разочарование, интриги, измами, загуби, съмнителен край.

Венера

- харм.— Щастие, хармония, изкуство, популярност, любовни връзки, благоденствие, удоволствия, красота, лукс;
дисхарм.— Същото в по-малък размер и като изходна точка на разочарования и нещастия.

Марс

- харм.— Бойна слава, успех, дейност;
дисхарм.— Спорове, раздори, борби, вражди, клевети, грижи, ядове, рискове, разпиляване, ограбване, насилие, рани от изгаряне, порязване или ухапване, остри заболявания, нещастни случаи.

пожари, разрушения, предателство, затвор, неуспех във военни предприятия, смърт, особено насилствена, война.

Юпитер

харм.- Щастие, философия, религия, право, авторитет, почести, покровителство, изобилие, богатство, увеличение;

дисхарм.- Горните постижения в по-малък размер и с помалки или по-големи затруднения или пък тяхната привидност и неуспех.

Сатурн

харм.- Наука, бавно, но постоянно издигане, стабилизиране, самоотричане, упорит труд, опитност;

дисхарм.- Служене, ограничение, пречки, интриги, борби, закъснения, застой, осуетяване, неуспех, разочарование, самотност, грижи, лишения, оскъдност, бедност, скръб, изпитания, изкушения, депресии, падане от високо, осакатяване, премазване, хронически болести, унижения, нещастия, падане от обществено положение, обрати на съдбата, затвор, разрушения, отчаяние, насилствена смърт, позор, лош край.

Уран

харм.- Внезапно издигане, пионерски или романтичен живот;

дисхарм.- Несигурна съдба, отчуждаване, скъсване отношения, загуби, нервни заболявания, катастрофи, преврати, изгнание, трагедии.

Нептун

харм.- Необикновен тайнствен живот;

дисхарм.- Опиянение, илюзии, разочарование, интриги, измами, загуби, заточение, хаотично положение, душевни заболявания, затвор, престъпления.

Аналогии за професия, занимание и пр. по Морен и др.

Слънце

харм.- Най-високопоставени лица – държавни глави, посланици, ръководители на големи организации; покровители, хора на науката и изкуството – изобщо хора на зряла възраст;

дисхарм.- Лица, заемащи по-низки места в горните области; златари, мощни, но великодушни врагове, тирани.

Луна

харм.- Благородни дами, обществени функционери, медиуми, домакини, търговци (особено на течности), моряци, пътници – изобщо възрастни жени;

дисхарм.-	Лица, подчинени на горните; пасивната народна маса.
Мерхурий	
харм.-	Интелектуалци – учени, писатели, учители, особено филолози, експериментатори, критици, артисти, дипломати, адвокати, чиновници, оратори, журналисти, секретари, търговци, посредници, пътници – изобщо млади хора.
дисхарм.-	Лица, заемащи второстепенни места в горните професии; измамници, крадци, мошеници.
Венера	
харм.-	Хора на изкуството, помирители, естети, любовници, търговци на луксозни предмети – изобщо млади жени;
дисхарм.-	Бохеми, куртизанки, хора на необузданите наслаждения
Марс	
харм.-	Борци за свобода и справедливост, хора на висшата техника, боравеща с огън и метали, хирурзи, организатори, критици, диктатори, военни, делови натури, хора, имащи работа с огън и метали – изобщо възрастни мъже;
дисхарм.-	Огнени натури, бунтари, открити врагове, деспотични натури, милитаристи, експлоататори, разбойници, убийци.
Юпитер	
харм.-	Морал - философи, учени, държавници, висши чиновници, съдии, духовни лица, председатели на общества (особено благотворителни), покровители, миролюбци, големи търговци и финансисти, улегнали натури - изобщо хора на зряла възраст;
дисхарм.-	Лица, заемащи по-нисши места в горните професии, хора на удоволствията, надуты големци, лицемерни духовници.
Сатурн	
харм.-	Философи, учени, изследователи, аскети, директори на мини, строители, пазители на пари и съкровища, земеделци – изобщо стари хора;
дисхарм.-	Консерватори, нощни работници, хора на черния труд, гадатели, просяци, експлоататори, тайни врагове, палачи.

(Продължение)
Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 7-8, с. 200-202
рубрика Астрология

Уран	
харм.-	ясновидци, видни окултисти, пионери, революционери – или диктатори – реформатори, изобретатели, откриватели, хора на електро-

техниката и въздухоплаването – изобщо оригинални хора;
 дисхарм.- Обикновени представители на горните категории, неврастеници, ексцентрици, демагози, асоциални типове.

Нептун

харм.- Мистици, идеалисти, хора на изкуството, космополити, утописти, медиуми – изобщо загадъчни хора;

дисхарм.- Слабоволни натури, манияци, истерични хора, морфинисти, съзаклятници, измамници, шарлатани, престъпници.

Психологичните значения на планетите по М. Хайндел и др.

Слънце

харм.- Великодушие, благородство, творчество, артистични дарби, организаторски талант, идеализъм, възвишени стремежи, покровителство, щедрост, достойнство, авторитетност, честност, вяност, истинолюбие, откровеност, воля, солидарност, деловитост, жизнерадост, независимост, сериозност, спокойствие, енергия;

дисхарм.- Липса на всякаква амбиция, небрежност, самонадеяност, бомбастичност, тщеславие, страхливост, надменност, гняв, властолюбие, себелюбие, деспотичност.

Луна

харм.- Майчинска любов, градивни способности, мистични склонности, разсъдливост, доброта, религиозно чувство, магнетичност, въображение, чувствителност, възприемчивост, съзерцателност, кротост, мек, тих характер, скромност, приспособяване, общителност, обич към домашното удобство, но и към пътуванията, романтичност, послушност;

дисхарм.- Мечтателност, подражание, свенливост, равнодушие, болезнена чувствителност, меланхоличност, нерешителност, колебливост, безпокойство, боязливост, суеверие, непостоянство, детински характер, суетност, страхливост, недеятелност, небрежност, наивност, капризност, фантастичност, сервилност, необмисленост, безхарактерност.

Меркурий

харм.- Интелигентност, остроумие, находчивост, прозорливост, писателски дарби, ораторски способности, логика, финост, любознателност, убедителност, хитрост, схватливост, съобща-

телност, приспособимост, практичност, сръчност, бързина;
 дисхарм.- Недейтелност, разсеяност, безпокойство, забравяне, бърбивост, повърхностност, непостоянство, капризност, любопитство, неодяланост, нахалство, глупост, сервилност, профаниране, скритост, демагогия, интриги, невярност, нечестност, лукавство.

Венера

харм.- Хармония, любвеобилност, самопожертвувателност, артистичност, доброта, нежност, помирителност, състрадание, милост, чувствителност, съзерцание, спокойствие, общителност, приспособяване, елегантност, гъвкавина, весел нрав;

дисхарм.- Нехайство, безредие, мекушавост, безгрижие, леност, тщеславие, просташина, разпуснатост, лекомислие.

Марс

харм.- Въодушевление, самопожертвувателност, самообладание, градивни способности, реформаторство, ненавист към робство и несправедливост, организаторски талант, предприемчивост, храброст, вярност, искреност, откровеност, самоувереност, решителност, бойкост, динамичност, деловитост, независимост, практичност, сила, бързина, дисциплина;

дисхарм.- Критичност, самонадеяност, лудешка смелост, амбициозност, недисциплинираност, прибързаност, нетърпеливост, разпиляване, непостоянство, нехармоничност, самохвалство, сладострастие, цинизъм, надменност, буен, раздразнителен, горещ, заядлив, повелителен, нападателен темперамент, своенравие, отърничавост, ревност, груб, гневен, дързък, нахален, див, необуздан характер, необмисленост, безпътство, алчност, егоизъм, омраза, деспотичност, разрушителност, жестокост.

Юпитер

харм.- Великодушие, благородство, мъдрост, благо-разумие, благотворителност, човеколюбие, милосърдие, честност, сърдечност, благо-склонност, справедливост, религиозност, преданност, авторитетност, разбиране и прощаване, толерантност, откровеност, приветливост, тактичност, помирителност, спокойствие, уравновесеност, умереност, оптимизъм, общителност, съхраняване, приспособяване, почтителност, верност към закона;

дисхарм.- Човек на традицията, равнодушие, отлагане, надутост, разточителност, обич към удоволствията и външния блясък, тщеславие, самохвалство, лицемерна набожност, беззаконие.

Сатурн

харм.- Съвестност, самоотричане, справедливост, вяръност, достойнство, дълбокомислие, предвидливост, преценяване, логика, съсредоточеност, методичност, тактичност, търпение, трудолюбие, солидност, постоянство, твърдост, издръжливост, сдържаност, независимост, сериозност, предпазливост, въздържание, обич към простотата, пестеливост, аскетизъм;

дисхарм.- Мълчаливост, затвореност, бавност, умора, свенливост, равнодушие, меланхолия, печал, нерешителност, навъсеност, недоволство, скептицизъм, обезсърчаване, съмнение, подозрителност, самоизмъчване, песимизъм, отчаяние, скъперничество, материализъм, студенина, упоритост, твърдоглавие, боязливост, страхливост, догматичност, консервативност, тесногърдие, егоизъм, строгост, скритост, ревност, завист, нетолерантност, деспотизъм, безсърдечие, безпощадност към себе си и другите, неумолимост, подмолност, злоба, отмъстителност, суровост, разрушителност, жестокост, коварство.

Уран

харм.- Напредничавост, окултни интереси, реформаторски стремежи, изобретателност, интуиция, свободолубие, обич към извънредното, независимост, критичност, оригиналност, романтичност, пъргавост;

дисхарм.- Недружелюбност, нервност, критикуване, непостоянство, опърничавост, ексцентричност, избухливост, фанатичност, невяменяемост, порочност.

Нептун

харм.- Пророческо вдъхновение, мистичност, духовност, музикалност, сензитивност, чувствителност, любов към непонятното, въображение;

дисхарм.- Доверчивост, податливост на влияния, равнодушие, медиумичност, неврастеничност, истеричност, маниачество, хаотичност, хитрост, измамничество, нечестност, извратеност.

(Следва)

10. Главни значения и аналогии на планетите

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 9-10, с. 235-237
рубрика Астрология

Роднински връзки и социални отношения

Главно според Морен

Слънце -	Баща, мъж, водач – изобщо възрастни хора.
Луна –	Майка, сестра, приятелка, съпруга, вдовица, дъщеря, леля, слугиня, неприятелка, публика – изобщо възрастни жени.
Меркурий –	По-млади братя, другари, слуги – изобщо млади хора
Венера –	Майка, сестра, любовница, съпруга, дъщеря – изобщо млади жени.
Марс –	По-стари братя, мъжът, героят, кавалерът, открити врагове – изобщо хора на средна възраст.
Юпитер –	Началници, учители, приятели, понякога деца – изобщо хора на зряла възраст.
Сатурн –	Предци, дядото, бащата, по-стари братя, слуги, самотници, селяни, просяци, бедните народни слоеве, тайни врагове – изобщо стари хора.
Уран –	Окултисти, изобретатели, пионери, реформатори, революционери, романтични натури – изобщо оригинални хора.
Нептун –	Медиуми, утописти, измамници - изобщо тайнствени личности.

Места

Главно според Морен

Слънце -	Дворци, домове на водачи.
Луна -	Природа, гори, море, вода изобщо, дом, улици, площади, публични места.
Меркурий -	Учебни заведения, библиотеки, книжарници, печатници, редакции.
Венера -	Градини, ливади, гори, места за удоволствия, театри, концертни зали и пр.
Марс -	Лейарници, ковачници, фабрики за оръжие, металургически юзини, арсенали, крепости, касарници и пр.
Юпитер -	Палати, особено тия за правосъдието, черкви, учреждения, банки, паметници.
Сатурн -	Земя, постройки, особено стари, недвижими имоти, рудници, кладенци, осамотени места, пустини, затвори, болници, клоаци, развалини, гробища, позорни места.

- Уран - Модерни средства за съобщение – тренове, трамваи, автомобили, особено авиация; електрически инсталации.
- Нептун - Места за окултни занимания, клубове за морфинисти и пр., болници, лудници

Кратка характеристика на планетите

Според Барле, Кльоклер, Г. Радев, Синдбад - д-р Вайс и др.

- Слънце - Първична сила, жизнена енергия, топлина; Блясък, слава, мощ, организация; Човешкият дух, индивидуалност, воля, творчество, изкуство, истинолюбие, великодушие, идеализъм, щедрост, чистота, смелост, деловитост, жизнерадост, гордост, властолюбие, деспотизъм.
- Луна - Ритмични процеси, растителна сила, плодородие, наследственост, формуваш принцип; Промени, пътувания, популярност, общественост, болести на лимфатичната система; Душата, човешката личност, майчински чувства, разсъдливост, въображение, пасивният женски принцип, възприемчивост, мекота, религиозност, медиумичност, скромност, свенливост, колебливост, приспособяване, подражание, романтика, равнодушие, флегматичност, боязливост, меланхолия, капризност.
- Меркурий - Движение, съобщителни и транспортни средства – пътища, телеграфи, телефони, книги, вестници, документи, кореспонденция; Размяна, посредничество, търговия, пропаганда, връзки, нервни болести; Практически ум, интелигентност, литература, критика, прозорливост, пъргавост, сръчност, хитрост, капризност, любопитство, повърхностност, непостоянство, демагогия, измама.
- Венера - "Малкото щастие" – Хармония, ритъм, цъфтѣж, красота; Удоволствия, лукс, връзки, венерически болести; Любав, милосърдие, доброта, чувствителност, нежност, миролюбие, изкуство, общителност, веселие, гъвкавост, разпуснатост.
- Марс - "Малкото нещастие" – Двигателна енергия, огън, желязо, кръв, бързина; Борба, спорове, разпиляване, кражба, насилие, остри заболявания, разрушение, смърт; Храброст, предприемчивост, амбиция, дисциплина, нетърпение, гняв, страсти, ревност, егоизъм, необузданост, омраза, жестокост.

- Юпитер - "Голямото щастие" – Равновесие, съхраняване; Изобилие, авторитет, покровителство, философия, религия, право, здраве; Висш разум, благородство, доброта, морал, достойнство, честност, толерантност, миролюбие, откровеност, любов към наслажденията, суетност, надутост, лицемерна набожност.
- Сатурн - "Голямото нещастие", планетата на съдбата – Време, старост, минало, традиция, тежест, студ, свиване, кристализация, костна система, сухота, покой, тишина, тъмнина. Стабилност, трайност, служене, съпротива, осустване, ограничение, оскъдност, лишние, съблазн, изпитание, грижи, депресии, разочарование, самоизмъчване, скръб, обезсърчение, самотност, падане, хронически болести, обрати на съдбата, унижение, затвор, разрушение, отчаяние, смърт; Мъдрост, логика, предвидливост, самоотричане, справедливост, трезвост, напрежение, твърдост, постоянство, труд, концентриране, вдълбочаване, търпение, методичност, мълчание, простота, въздържание, свенливост, бавност, равнодушие, аскетизъм, консерватизъм, скъперничество, страхливост, тесногърдие, песимизъм, съмнение, подозрение, роптание, строгост, материализъм, егоизъм, ревност, омраза, коварство, жестокост. Необикновеното; неочаквани събития, експлозии, земетръси; Реформи, раздяла, нервни заболявания, катастрофи, преврати, революции; Интуиция, окултни склонности, напредничавост, свободолубие, изобретателност, оригиналност, ексцентричност.
- Уран - Тайнственото; наркотични средства; море, течности; Новаторство, интриги, съзаклятия, душевни заболявания; Висша любов, мистика, вдъхновение, медиумичност, болезнена чувствителност, илюзии, податливост на влияния, измама, хаотичност.
- Нептун -

Към горното трябва да направим следните бележки:

Дадените таблици не би трябвало да се вземат буквално. Преди всичко, в едно късо изложение не могат да се дадат всички възможни аналогии на планетите, а още по-малко техните нюанси. Тълкувателят тук има случай да покаже своята съобразителност. Ето защо, би било добре, **планетните характеристики да се усвоят по дух и да се прилагат по смисъл.**

Много естествено, всички изброени значения на дадена планета няма да се използват едновременно. Кои именно от тях ще дойдат под съображение в конкретния случай, ще трябва да се види от другите

астрологични фактори – домове, знаци, аспекти.

Нека вземем за пример значенията на Луната от таблицата за роднински връзки. От самосебе си се разбира, че в един и същи хороскоп тя няма да представлява и майката, и съпругата, и дъщерята и пр., а само една или друга от тях. Така, ако Луната се намира в първи дом на тоя хороскоп, тя ще характеризира преди всичко самия индивид, неговата "личност", в 3. дом – сестрата, в 4. – майката, в 5. – дъщерята, в 6. – слугинята или публиката, в 7. дом – съпругата, в 11. – приятелката, а в 12. – неприятелката на индивида.

П. М.

11. Тълкуване на аспектите

*Житно зърно, Г. XV (1941), бр. 1, с. 28-30
рубрика Астрология*

Тъй като въпросът е твърде труден, ние ще започнем с няколко най-прости примери, които заемаме от "Астрологичните елементи" на Синдбад - д-р Ваис.

За повечето от изучаващите астрология твърде разпространените разни учебници с астрологични афоризми за тълкуване на хороскопа са повече от вредни. Те насърчават злоупотребата да се разлага хороскопът на фактори, които никога не могат да се разделят един от друг. Учениците преписват буквално афоризмите от такива ръководства и след това ги нареждат безкритично според някоя механическа схема, без да държат сметка за противоречията, които произлизат от това (и които обикновено биват приписвани на характера на индивида, вместо да се разложат в по-висшето единство на синтеза).

Тоз, който иска действително да научи астрология, първо трябва да научи добре естеството на планетите, както и на знаците и домовете, чрез които те се проявяват. След това идва под съображение влиянието на различните аспекти, които особено трудно се подават на преценка, една задача, която едва вторият том на нашата серия ще може да изясни според принципите на Морена, тъй като тя предполага основното познаване на астрологичните елементи.

Между това, ние ще дадем на ученика опорните точки, които му са понятни засега, за да има представа, как могат да влияят и какви вариации могат да произвеждат отделните аспекти поне при показателя на живота. (Както се знае, показател на живота се смята господарят на знака, който е изгрявал на източния хоризонт в момента на раждането).

Бейли препоръчва в своите частни лекции, всяка планета да се разглежда като един принцип, (чието естество може да се схване от неговите качества, дадени в характеристиките на планетите). Ако две планети са в аспект, това може да означава три неща, в зависимост от това, дали те са в съвпад, в добър или пък в лош аспект помежду си.

В случай на съвпад двата принципа действуват заедно, а когато са хармонични, това става в благоприятен смисъл, ако са дисхармонични – в неблагоприятен смисъл, създаващ дисхармония и раздор.

Ако двете планети са лоши или зле поставени по знаци, трептенията, които произлизат от този съвпад, ще повлияят

неблагоприятно и обезпокоително върху живота на индивида. Ако такива планети са противоположни по същество, то това може да значи един конфликт на два принципа, от които в края на краищата единият ще се окаже по-силен, което трябва да се прецени от силите или слабостите на съответните планети.

В случай на добри аспекти, принципите, които идват под съображение, ще си сътрудничат хармонично, ще си помагат взаимно, ще произведат хармонични трептения, а чрез тях таланти, заложиби, помощи и случаи за успех.

При неблагоприятни аспекти тия принципи работят един против друг, създават дисхармонични трептения, недъзи в характера и предразположенията, затруднения и спънки за успехите. Лоши аспекти на лоши планети са крайно неблагоприятни, на добри планети или планети, които са поставени добре по знак – слаби, а в някои случаи – съмнителни.

Нека няколко примера направят по-нагледно това теоретично изложение.

Съгласно дадените аналогии, Слънцето между друго означава и безсмъртната индивидуалност, волята, а Марс – желанието. Съвпадът на двете – като вземем по едно значение за всяка планета – би означавал конфликт между волята и желанието и те или ще дойдат най-после до сдружаване, примирение, или едното ще победи другото, волята – желанието или обратно.

В лош аспект те ще упражнят дисхармонични, разрушителни влияния, които вредят на качествата и възможностите за успех. Освен това, видът на тия въздействия ще трябва да се прецени различно в зависимост от това, дали Слънцето или Марс в даден хороскоп е показател на живота. Ако обаче, никой от тия планети не е показалец на живота, а на други работи, например на тия на 2. или 6. дом, то дисхармоничните влияния, произлезли от аспекти, не ще се отнасят вече до качествата, а до парични работи или болести.

При добри аспекти настъпват в същия смисъл противоположни ефекти.

Виждаме, следователно, колко е повърхностна методата, която се употребява почти навред, да се преписват просто като характеристика на родения дадените в учебниците данни, които са получени само от хармонията или дисхармонията на два принципа в тяхното общо влияние върху първи дом. Същото важи за всички други планети и техните аспекти.

Ние ще дадем за изяснение още няколко други примери, които трябва да се съставят при същите предпоставки.

Меркурий и Марс, интелект и желание. В съвпад, интелектът се динамизира от желанието и става или слуга на желанието, което би го направило склонен към преувеличения, лъжи, дори, може би, към кражба, или интелектът ще победи желанието, което ще даде интелектуална сила, острота, деятелност и будност.

Меркурий и Юпитер, интелект и мъдрост. Съвпадът ще бъде почти винаги добър и ще благоприятствува за една от най-висшите прояви на интелекта. Лошите аспекти показват, че интелектът е в конфликт с мъдростта, което дава скептицизъм и неспособност да се преценяват нещата в техните истински отношения.

Меркурий и Сатурн, последният в неговата най-висша октава, дето той означава справедливост. Добрите аспекти правят интелекта да разсъждава справедливо, съвестно и грижливо; в изроден вид, едно твърде силно чувство за справедливост може да се изрази в строгост, педантична точност и неотстъпчивост.

Венера и Марс, висше чувство и желание. Съвпадът ще означава победа на едното над другото според това, коя планета е по-силна и коя е показалец. При неблагоприятни аспекти ще имаме една постоянна борба между двете...

От това крайно опростяване се вижда вече, колко е необходимо, ученикът да се научи сам да мисли и да прави синтези и колко малко би му се услужило, ако му се дадат любимите рецепти за всички възможни аспекти, които, ако се преценяват безкритично и се преписват буквално, за един определен хороскоп могат да доведат само до грешки и фалшиви диагнози.

Една от най-простите синтези, която далеч още не е изчерпателна, е *преценяване на аспектите според знаците, в които двете планети се намират*, особено според знака на планетата, която образува аспекта чрез приближаване.

Юпитер в Рак, образуващ една опозиция чрез приближение към Марс в Козирог, съвсем не трябва да се прецени лошо, тъй като и двете планети са в подем и добрата планета създава приближаващия се аспект. Марс в Рак, а Юпитер в Козирог, особено ако Марс създава приближаващ се аспект, би действувал напротив съвсем решително неблагоприятно.

От това съвсем прост случай става ясно, колко би сбъркал ученикът, ако би преписал просто това, което е казано за Юпитер опозиция Марс в ръководствата. Самостоятелното мислене е необходимо, следователно, дори и в най-простите случаи, тъй като никой учебник не може да даде всички възможности, които безкритичният би желал да препише при тълкуването на един хороскоп. Към това идва още един нов фактор, който затруднява синтезата и умножава възможностите за комбинации.

И диспозиторът на планетите, които дохождат под съображение, това е *господарят на знака, в който те се намират*, трябва да бъде взет под внимание при преценката на аспектите, особено при аспектите на Слънцето, Луната и Меркурий. Ако диспозиторът е в добро положение, той действува много благоприятно върху синтезата, която трябва да се направи, ако е в лошо положение, напротив – неблагоприятно".

Георги Томалевски

(17.IX.1897 г. – 28.IV.1988 г.)

Псевдоними:
Georg Nordmann
Стрелец - Sagittarius

**ПО
КОЛЕЛОТО
НА
ЗОДИАКА**

Публикации
в списание "Житно зърно", София
1937 год. – 1942 год.

Публикации в списание "Житно зърно"

1. Една страничка от древната символика / Nordmann // <i>Житно зърно</i> , Г. XI (1937), кн. 1, с. 14-16	с. 237
2. Звездното небе / Г. Т. // <i>Житно зърно</i> , Г. I, кн. 5 (VI.1924), с. 24	с. 239
3. По колелото на Зодиака – Овен / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 3, с. 104	с. 240
4. По колелото на Зодиака – Телец / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 4, с. 134	с. 240
5. По колелото на Зодиака – Близнаци / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 5, с. 168	с. 241
6. По колелото на Зодиака – Рак / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 6, с. 200	с. 242
7. По колелото на Зодиака – Лъв / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 7, с. 233	с. 243
8. По колелото на Зодиака – Дева / G. N. // <i>Житно зърно</i> , Г. XIV (1940), кн. 7-8, с. 206	с. 244
9. По колелото на Зодиака – Везни / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 8, с. 266	с. 245
10. По колелото на Зодиака – Скорпион / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 9, с. 296	с. 246
11. По колелото на Зодиака – Стрелец / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 10, с. 331	с. 247
12. По колелото на Зодиака – Козирог / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 1, с. 37	с. 248
13. По колелото на Зодиака – Водолей / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 2, с. 73	с. 249
14. По колелото на Зодиака – Риби / Стрелец // <i>Житно зърно</i> , Г. XVI (1942), кн. 1, с. 22	с. 250
15. Автобиография / G. // <i>Житно зърно</i> , Г. XV (1941), кн. 10, с. 229	с. 250
16. Астрологията в огледалото на Гьотевото творчество / Georg Nordmann // <i>Житно зърно</i> , Г. XII (1938), кн. 2-3, с. 47-49	с. 251

Приложение:

Употребление на Вечния календар : извънредна премия на "Росна китка"	с. 254
---	--------

1. Една страничка от древната символика

Житно зърно, Г. XI (1937), кн. 1, с. 14-16

Науката за цикличната промяна на световната физиономия, ведно и в зависимост с някои космични промени, е известна на мнозина и към нея не се отнасят вече с това класично недоверие, което бе характерно за началото на материалистичната епоха.

Някога мислещите хора са вярвали, че животът на цялото човечество се дирижира от една мирова воля и от едно предназначение. Светът е преминавал от фаза във фаза, така както преминава едно дело, замислено с разум и цел. Животът на целокупното човечество е бил схващан като такова огромно дело, подхванато от великите и направляющи сили на космоса. Тоя особен възглед за живота си има своите големи концепции и своите адепти. В просветеното съзнание на тия адепти, нашата земя е преминавала през различни фази на своя развой, защото е попадала през различни космични влияния. Израстващите цивилизации са еманация на творческите сили на космоса през даден етап на неговия живот, израз на една мирова воля.

Ето една интересна страница от тия древни науки:

Според езика на съзвездията, ние сега преминаваме космичната епоха на Водолей — една ера, която носи своите възможности и сили. За да стане по-ясно значението на тия епохи от гледището на езотеричната наука, ние ще направим едно малко отклонение и ще се запознаем с едно астрономично явление. То ще ни даде възможност да видим съществува ли някаква връзка между звездните аспекти в периодичните векови движения на земята, и символите, които са съществували през различните епохи. Това астрономично явление се нарича прецесия на равноденствените точки.

Прецесията е едно особено конусообразно движение на земята, така че мисленото продължение на нейната ос описва в пространството една коническа повърхнина, а по небесната сфера една крива линия. Тъй като северен небесен полюс ние наричаме мястото, където тая ос пробоща "небесната сфера", явно е тогава, че северният небесен полюс не ще е една постоянна точка, а различни точки от тая крива, описана от световната ос. При това движение на земята, следва да се местват и две други точки - точките на пролетното и есенното равноденствие. (Тия две точки са "краищата" на оная линия, в която се секат равнините на екватора с еклиптиката). Това местене става обратно на зодиакалните съзвездия. В зависимост от това, в кое от зодиакалните съзвездия се намира пролетната равноденствена точка, и епохата се именува със съответното име. Понеже прецесионалното движение, за което става дума, се извършва бавно (едно пълно завъртане на оста става за около 26,000 години), то пролетната равноденствена точка престоява във всеки знак по-около 2,160 години.

През времето на Христа тая точка е била в зодиакалното съзвездие Риби. Рибите, според тогавашните тълкувания, са символ на мекия, женствения принцип, и най-великата от идеите, която е могла да се роди под този знак, е любовта, милосърдието и кротостта. В тоя знак са властни Юпитер и Венера, които са символи на благородство и величав полет. И затова геният на тая епоха е Исус, най-великият от

родените на земята, неповторимият и лъчезарен Учител за Любовта. Случаен ли е фактът, че първите истински християни са имали за знак рибата? Противоположното съзвездие на Рибите, което, впрочем, винаги играе решаваща роля при дадена конфигурация на небето, е било съзвездието Дева. Не се ли роди тогава безсмъртният образ за мировата Дева и не е ли символика твърдението, че пророкът от Назарет е роден от Дева?

В по-предната от нея епоха, над света е властвувал зодиакалният знак Овен – символ на мъжкото начало, воинствуващо и властолюбиво. Под тоя знак се роди и укрепна учението на Рама на изтока, и много народи са имали Овена като знак и свещен символ. Неговото противовесно съзвездие е Везни. Тогава са се родили доктрините за мировото равновесие и за хармонията – учението за безстрастното блаженство на Нирвана. Философският възглед за каузалността, познат при индусите като учение за кармата, е била най-значителната философска рожба на мъдреците от онова време. Тогава не се е приказвало за победа на кротостта и доброто, колкото за победата на справедливостта и правдата. Тия учения са строги, безответни към повика на сърцето и разкаянието. Идеята за разкаянието и опрощението, която възникна после при християнския морал, е била непозната, като вместо нея е било познато само изкуплението. Строгий закон на карма не може да се измени с никакво друго средство, освен чрез острия меч на изкуплението и мъдростта.

През време на Египетското владичество знак, управляващ тогавашната епоха, е бил Телец. Телецът е символ на упорития труд. Бикът Апис е бил свещеният символ. Ученията са били както знаем тайни, мълчаливо властващи в живота. Скорпионът, противовесът на Телеца, е знак на страстта и смъртта. Тогава контролирането на страстите и пожеланията е било най-висшата добродетел и достигналите до нас писания ни говорят, че най-тежкият изпит, на който са били подлагани учениците на тайните школи, е бил подвигът за укротяването змията на пожеланията. Тая змия, завладяна и превърната в творчески импулс, е символ на фараоните. И сега ние можем да я открием по египетските изображения – малката змия на челото на фараоните и посветените адепти. Змията като символ е изобразена и на магическите жезли.

Сега, както споменах и в началото на тая статия, ние се намираме под космическото влияние на знака Водолей. Господар на тоя знак е Уран – тая тайнствена планета, която владее най-фината еманация на материалния свят. Затова нашата епоха обещава да бъде електрична. Тя крие възможностите за проникване в тоя тайнствен свят на материята и за доближаване до нейната същност. От друга страна, Уран е планета на големите смущения и внезапни катаклизми. Това носи световни войни и бедствия. Не е изключено да бъдат изтръгнати из недрата на природата някои скрити сили, както например междумолекулярните и други такива. Из пепелищата на най-страшните бедствия може да се очакват вдъхновени хора, които ще покажат редки неземни сили и познания. Противодействаща сила на Водолея е знакът на Лъв, който е символ на мировото сърце, което още липсва, но към което по-късно ще прибегнем, за да утолим пожарите на изжаднялата си и изсъхваща душа.

Тия неща, за които става дума в настоящата статия, ги даваме,

за да се види едно очебийно съответствие между различните образи на древната символика, които ние срещаме в останалите до наше време паметници, и астролого-астрономичните истини и положения в отделни епохи на историята. Ние се отнасяме повърхностно към тях, очевидно от липса на по-добри знания по тия въпроси. Колко би бил интересен светът, ако човечеството би могло да роди сега един синтетичен гений, който да може да преброди духът на вековете и да даде една цялостна и непрекъсната картина на развитието. Днес е твърде опасно да се твърди, че всяко нещо оставя трайни следи върху ненаписаната книга на вселената, защото сме в последните фази на аналитичния век, който е раздробил света на отделни късове, а събитията на изолирани епизоди. Всичко около нас, обаче, говори че това не е така, а в общото развитие има план и закономерност. Помощник за нашето невежество се явява и лекият хумористичен начин, с който ние се отнасяме понякога към толкова големи и налагащи се въпроси, хумор, зад който ние прикриваме собственото си невежество.

Nordmann

2. Звездното небе

Житно зърно, Г. I кн. 5, (юни 1924), с. 24

Аз възлюбих небето с неговите безчислени, блестящи звезди в нощите, когато моят взор се повдигна нагоре и за първи път може би, подири там във висините нещо ново, светло, родствено.

Тогава, в смълчаните часове на тия нощи, аз видях неговото безмълвно тържество. Тогава разбрах нещо от онова, което трудно се разбира от книгите и преданията. В тия часове аз гледах милионите слънца, пръснати по безконечния шир на вселената, и възлюбих още по-силно нашето Слънце, което всяка сутрин, със своята огнена колесница раздира мрачните завеси на нощта. Тогава възлюбих и хората, що се движат по земята, малките ръчички на детето, които се протягат утринна към слънчевия лъчезарен лик, възлюбих всяка тревица и цветче, до които се допира лъч от великото огнено сърце.

Звездното небе! То откри за мене ритъма на великия оня пулс, под който се движат всички живи. То ми разказа за душите, за великото дело на Вечният!

Странен, непонятен е езика на звездите; него го разбира само душата, а душата ни приказва само в стихията на ненарушим покой...

Звездното небе - книга на времената, книга за гадание пътя на слънцата. Откровение и свидетелство на хората заради това, че те са Божии.

Звездното небе е направено за нас, когато в потайна късна доба, притиснати от скърбите на земята, повдигнем взор нагоре, да не срещнем непрогледна мрачина, а погледът ни да се спре върху приветствения лик на милионите трептящи очи.

Г. Т.

3. По колелото на зодиака

Житно зърно, Г. XV (1941), кн. 3, с. 104

ОВЕН

Една пееща стрела нарани небето на изток, и оттам надникна денят.

Слънцето тръгна по колелото на зодиака, за да извърши отново чудото на своя път, за да се затвори още един извитък по спиралата на вечното време.

Aries – тайна на всяко начало, велико пробуждане на света, предвечен ден на дните, когато започна разгъването на световната тайна, ключ на мъдростите и глава на вечния закон.

Aries – в твоите трепетни дни се събужда пролетта на земята, и прелетните птици идат с виковете в долините, където още лежат неразтопените преспи на дълга зима.

Слънцето е вече родено из утробата на предвечното битие. Огнените коне са запрегнати и пътят е очертан. Ще полети колесницата и ще запее четирите времена на годината.

Денят е разделен от нощта с мярката на правдата; светлината е разделена от тъмнината със синора на словото; животът е отделен от смъртта с меча на духа!

Ще тръгне Слънцето, ще поеме своя път, ще запее небесата, и на земята ще цъфнат първите бели цветове. Един кос ще кацне на клончето и ще извика възторжено към лазура на чистото небе. Децата ще се пробудят в утрото, и в лъчите, нахлули в стаята им, ще танцува радостта на новия ден.

В обич се роди светът, с мъдрост начена той първите си стъпки, в истина ще се облече вселената.

С пролет ще почне кръгът на времето, с пролет ще се затвори той, за да започне нова пролет.

Aries – главата на великия кръг, глава на всеки почин, начало и край, миг в безкрая на живота, към който се връща лъчезарното огнено сърце, за да започне все новото начало!

Стрелец

4. По колелото на зодиака

Житно зърно, Г. XV (1940), кн. 4, с. 134

ТЕЛЕЦ

Над широките поля и пресните угари се носи тихата песен на флейта, излязла от влажната хладина на горите, от цъфналите храсти и от планината, където вече са плъзнали стада и се чуват гласове на звучни хлопци.

Дърветата са облечени с прозрачни зелени облачета, по които блести росата, преломила слънчевия лъч в седем багри, по долините руменееят първите цветя с крехки чашки.

На небето грее остър сърп на новолуние, клоните тихо прошумяват от вечерника и две очи наблизко чакат с копнежа, събуден

от цъфналата пролет.

Днес е празник на земята. Изпръхнала е нейната снага, и в топлите ѝ пазви мълчаливо спи зърното, от което ще израстне пълен клас. Като невеста, която чака своя жених, земята чака часа, когато Слънцето ще я обгърне в своите обятия и ще пришепне бликащата радост на своето щедро сърце.

И твоите очи са пълни с очакване и обич. И на твоите устни са цъфнали като бели цветове малките усмивки на надеждата. Ти седиш безмълвна и се вслушваш за тихите стъпки на Оногова, когото чакаш в низата на безкрайните мигове, часове, дни и столетия.

Колко е хубаво да чакаш! Не си отивай ти, благословен копнеж, ти, свещена жажда! Нека винаги устата ни да чака благодатната небесна влага, нека винаги ухото да е будно за стъпките на белия гостенин, който ще похлопа на вратите ни. Хубаво е, когато пъпките на дърветата са готови да ни покажат скрития в тях цветец, хубаво е, когато очите са натезали от радостни сълзи.

От днешния ден аз помня едно синьо, кристално небе, от топлата привечер – един тъничък сърп на запад, една самотна звездица, която трепка далече в дълбините и твоите очи, които тихо чакат.

Ще дойде младият пастир с ведрите очи, слязъл от планината, донесъл със себе си нейната буря, свежият лъх на снежните върхове и нейната безкрайна обич.

Вслушай се. Не чуваш ли, как се носи вече над широките поля тихото молене на медногласния кавал, долитнал от горите, от широките влажни лъки, от планинските чукари и от сърцето му, което те обича?

Не ще чакаш дълго. По склоновете на планината текат събудени буйни пролетни води, градините ухаят вече, дръвчетата са облечени като нежни тънички царкини и в небесната шир лети колесницата, която носи сбъднати всичките ти сънища, всичките приказки, които ти нашепва самотата на твоето съзерцание...

Днес е празник на земята и Слънцето ѝ носи богатите си дарове. Ще се зарадва земята, ще се зарадват и твоите тъжни зеници, които мълчаливо чакаха в нощта, когато сърпът на новолунието блестеше на запад, и ръцете ти, прилични на бели цветове, кротко лежаха на твоя скут.

Стрелец

5. По колелото на зодиака

Житно зърно, Г. XV. (1941), кн. 5, с. 168

БЛИЗНАЦИ

Един младенец с изпъната тънка снага като фиданка свири по струните на своето сърце и песента му е нежна като вечерният повей, който кротко навежда цветята. Седем струни смесват гласове и един поток от възторжена мелодия достигна небесата като димът от жертвеника на Авеля, достигнал благодатните шепи на Всемогъщия.

Един трогателен глас на скиталец меко звучи във вечерната тишина, напоена от парфюма на цъфналите люляци и буди сърцата със сладкия болеж на своята мъка.

Защо е тъжен тоя глас? Като загубено дете проплаква той в топлата вечерна тишина и дири ответ. Какво дири тоя небесен зов в коравата земя? Родината ли е загубил някой тук, небесната родина, където текат сребърни реки и гласът на птичките е като едва дочутият звън на идещата пролет?

Един младенец, роден от целувката на слънцето и земята, възпява чара на един сънуван сън, който сън ще слезе от царството на сънищата, ще се облече с красивите одежди на земята и ще стане действителност, ще влезе в нашия живот, за да ни научи на онай тайна, която дирят мъдrecи и знахари цял живот.

Сега е месецът на мечтите и измамата, но скоро ще познаем великата реалност на мечтите и измамната цена на туй, което сме тачили за ценност.

Сега е цветният месец на любовта, но скоро ще познаем една нова обич, която ще разтвори тежките врати на нашите затвори, за да дойде светлината, гостенка при нас.

За тая обич пее тоя младенец с тънката стройна снага в меката тишина на пролетната нощ. За тая обич звъни небесната мелодия на онава съзвездие, звездите на което са наредени като лира върху модрия купол на небето.

Сега е цветният месец. Месецът на месеците. Спри и вслушай се в тишината. Ще чуеш зова на новия човек, който изтръгва из струните на своето сърце най-тихата и най-чаровната мелодия.

За една нова обич пее той!

Стрелец

6. По колелото на зодиака *Житно зърно, Г. XV (1941), кн. 6, с. 200*

РАК

Синьо небе, бели облаци, равна и спокойна следпладнена тишина. Зреят нивите, разтварят чашки полските цветя и косачи размахват в такт изпънати мишци.

Слънчевият празник приближава. Младенецът става мъж и девица – малкото момиче. Ще иде Слънцето там в трепетните висини на своя огнен път, където са най-могъщи силите и най-пламенно сърцето, ще спре за миг вихрения бяг на колесницата и ще огледа хоризонтите на своето далечно царство.

Ще блестят в цялата вселена огнените жребци, ще сияе колесницата и усмивка ще се появи върху лъчезарното лице на младия Бог.

Радостни ще бъдат небесата, по нивите ще пробегне сладостната тръпка на пладнения зной, а жетварите ще запая, усетили в себе си поздрава и докосването на Слънцето и земята.

Хората ще се пробудят от мъртвия сън и в техните сърца ще се огледа великолепието на света. Ще се скротят душите им като води на планинско езеро, по огледалната повърхност на които ще побегне като крило на водно конче музиката на всемира.

Всеки ще познава другия по мълчаливия зов на сърцето, защото след тоя слънчев празник във висините на вечното колело ще се роди

голямото пламтящо сърце на обичта.

Синьо небе, бели облаци и следпладнена тишина. И в нашите души плавно се люлеят налети житни класове, сърцата ни се разтварят като едри макове, а очите ни закопнели чак стъпките на небесния жетвар.

В трепетните висини на духа пърха бяла птица.

Скоро над света ще прозвъни мелодията на едно сърце, което има пеещи струни.

Ще трепне небесната лютня и светът в тая песен ще се роди изново.

Стрелец

7. По колелото на зодиака

Житно зърно, Г. XV (1941), кн. 7, с. 233

ЛЪВ

Едно огромно сърце трепти във Всемира. В тия трепети се раждат слънцата, пътуват тежките кървани на хилядолетията и светът се люлее като в майчина прегръдка.

Едно сърце, което беше живо и тогава, когато не бяха още планините, облаци и вековните гори, над които възлизват звездите. Едно сърце, което помни раждането на Всемира и детството на всички слънца.

Когато тръгнеш по пътя на мъдреците и гадателите, когато преминеш през всичките листа на голямата житейска книга и паднеш изморен на сетната страница, ти не ще си познал нищо повече от това, което ти носи в редки мигове далечната и невидима обич на световното сърце.

Ако тръгнеш по пътя на победите и капнал от умора, наранен от острите кървави кремъци на земята, подириш покой, ти не ще го намериш никога, ако не хвърлиш суетния венец на славата и не разтвориш ръце за тихата ласка на голямата световна обич.

Ако си богат със злато, но никога не те е докосвал трепет от лъчезарното сияние на тая любов, ти си сетен бедняк.

Ако си бедняк, от сетните печални дрипи на живота, триж победен ставаш без тоя поздрав на всемира, който е най-скъпият дар.

Не заспивай вечер, докато не прозвъни у тебе тихият шепот; чакай в нощта, макар и да си уморен, макар че мишците ти са отпаднали от усиления труд, макар че цял ден под трепетната мараня да си вдигал тежките снопове. Спри! Почакай! Потърси по тъмния купол на небето колелото на вечното възхождение, и виж там – в зенита – далечния знак, откъдето идва обичта! Разтвори длани за нея, преди да затвориш очи за сън!

Обилна жетва пада по нивята. Пеят хоризонтите, блестят сърповете, тракат налетите класове и зърното чака своята съдба. Слънцето се приближава до великото сърце на Всемира. Там го чака най-светото кръщение, чието тайнство е Любов.

Изминат е трудният път на възхода. Преминати са тръните на съмнението и коравите скали на самотната скръб. Пътят се насочва вече към великото сърце, което раздава щедро своята любов. Няма по-голям

празник от тоя миг, когато ще познаем обичта, когато душата ни ще стане бликащ извор. Колко е хубаво да дойдат жадните и да напълнят своите шепи от него!

Жътва е на земята, а на небето, в модрата мрак, когато пее щурчето и вечерният покой тихо гали уморените жетвари, сияе Лъвът – знакът на пламналото в обич сърце.

Жетварите събират зърното, пее полето, звучат лъчите на слънцето, звънкат сърпове и един глас се носи над разлюлените ниви.

Една сребърна нишка е пусната от сърцето на небесния Лъв и по нея слиза небесната радост.

Затова пеят жетварите – нашите смугли и корави братя.

Стрелец

8. По колелото на зодиака *Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 7-8, с. 206*

ДЕВА

Печална и суха като пустиня е земята без обич! Ридаят хълмовете, плаче вечерният късен повей от планината, а звездите – високо, високо, тръпнат замислени и мълчаливи, зачакали с векове да цъфне едно цвете в сърцата ни.

През деня зреят житата, а вечер потрепват тънките им стволи сякаш жални струни – издали едва дочут шепот.

В среднощния час, забулена с тъмно наметало, с влажни очи, бди над света чистата небесна жена, която роди самотното и бездомно дете, привито в чужди дворове, замръкнало по незнайни друмища.

Кога ще се завърне? Ще дойде ли то някога в топлиите скути на своята майка, навела скръбен лик над долините? Докога по неговите сирашки сълзи ще се отразяват далечните блясъци на късните съзвездия?

Ти чуваш ли го, чиста небесна жено, когато то проплаква в нощта? Не е ли пълно с отровна скръб сърцето ти, че то не те познава, а ти не можеш да го приближиш и да избършеш с топли устни тия едри, много печални сълзи?

Навън бушува късния повей от планината и ридает, защото без обич е останала земята!

Сирак е човек без тебе, любов небесна! Трънаци са пътищата му, рани глождат нозете и сърцето му, безответна хладина го огражда!

Прекрасна девице! Ти, която ни роди през огъня на сърцето си, ти, която чакаш да те позовем, да откъснеш узрелия житен клас от нашата нива и да го отнесеш в небесната житница, преминала чертата и синора, които отделят живота от смъртта. Ти, небесна майко, която ще ни направиш силни, ти, която ще ни направиш безсмъртни...

Тъжна е земята без обич! Бродници без радост са людете без теб. По мрачни друмища стъпва ногата им, защото ти още не си запалила светилника пред тях. Корави и студени камъни са сърцата им, защото ти не си ги докоснала с пръст, за да рукнат пробудени и шумящи водите на нов живот!

Капки кръв има по камъните на земята. Затова са скръбни долините, и хълмовете ридаят, затова са тъжни и песните на прибиращите се жътвари.

Ти ще слезеш, велико небесно сърце! Видиш ли там, сред черните угари на изоставените ниви, по които минаха мрачни конници, там, небесна майко, един ранобуден младеж, с млада още като нова фиданка снага, впряга едри бели воловци, за да оре земята, да пръсне семето – златното жито, хлябът и животът!...

Тогава, когато детето и семето на нивата се възправят, преминали през земята, вятъра, водата и огъня, ти ще откъснеш най-хубавия клас от богатата нива и ще го отнесеш през колелото на зодиака към небесната житница, като дар от новия, възродения човек.

G. N. [Georg Nordman]

9. По колелото на зодиака

Житно зърно, Г. XV, кн. 8, с. 266

ВЕЗНИ

Детето стана юноша, а юнощата възрастна и стана мъж. Премина времето, когато над небесната люлка се носеше тихата песен на младенчеството и пръстите на световна майка милваха меките къдрици на младенеца.

Сега той е зрял сред плодните градини на небесното колело, на кръстопътя между светлината и сенките, на възела, където денят е равен на нощта.

Ръцете му са силни от устрема в дългия и труден път, и в шепите си той държи даровете, които ще постави в небесните капони.

В жилите на тоя младенец тече пламналата кръв на лъва, в сърцето му звънят тихите слова на небесната дева. Пътят му е вече очертан и светът се готви за деня на великата правда.

По родните поля на земята появява ранният есенен повей. Той носи аромата на зрелите плодове, мириса на още топлата земя и шумоленето от уморените листа на горите.

Хлябът се пече, преминал през мъката на житеното зърно, през морните въздишки на орача, през копнеещите песни на жътварките.

Зърното на гроздето е вече ново, кипнало вино, което бушува в делвите и търси млади, яки съдове, за да стане кръв на новото време.

Хамбарите и скривниците са препълнени, и скоро крината на великия дар ще нагрее от тях дела според мярката на правдата. Ще получи старецът при топлото огнище, орачът и жетварите, детето с чистите зеници, птичката под стрехата и малката мравя.

Там, където са текли капките пот в зноя на морното пладне, е възрастнал стрък с клас, там където е звъняло златно крило на пчела, тече мед с цветен мирис, там където е имало морна въздишка, сега тече песен като планински ручей, там където е капнала кървавата капка на жертвата, възраства цветето на безсмъртието.

Люлеят се небесните капони, но иде ден, когато на техните блюда ще тежи обилието на човешкия труд. На едното блюдо мъката, на другото

– небесната радост; на отвъдната страна на сълзите – драгоценни бисери, на едната страна вражда, на другата – братска обич !

Ще заслиза оня, който беше младенец, после юноша и най-сетне зрял мъж по долините, в които препускат конниците на есенния вятър и ще възвести на тия, които населяват тия долини, за великата правда, която иде от планината на духа.

Ще запеят тучните угари, ливадите и реките песен на правдата, родена там във възела на небесното колело, където са равни денят и нощта.

Стрелец

10. По колелото на зодиака ***Житно зърно, Г. XV (1941), кн. 9, с. 296***

СКОРПИОН

Ето и тясната врата по възхода на огромната спирала. Тука се опознава великият миг, защото душата надниква в отвъдното и опознава царството на духа.

Тука стихва шумът на земната измама, побягват миражите, стопяват се радостта и скръбта, възторгът и надеждите.

Остава великата и безответна тишина на безкрая, в която не се отеква нито буря, нито радостен вик, нито горест.

Една ладия безшумно ще заплува по смълчаните води на тъмно езеро. Душата ще се понесе към острова на мълчанието. Един запален светилник, който сама тя ще донесе, ще сочи пътя ѝ, а отражението му ще се плъзга по равното огледало на небесните води ...

Есен е на земята. Някой гали там долини и лесове с бледата ръка на есенната скръб. Облечени в много багри, горите шумят, и листата, които се отронват от клоните, полюляват се в хладния въздух, като късове от захвърлено прощално писмо.

Върху чистото теменужено небе огромен и властен блести знакът на смъртта. Антарес се казва звездата, която грее на челото му. Безмълвно тя трепти като рубин върху тъжната корона на есенната вечер.

Настъпва часът на великото изпитание. Душата е претеглена на небесните капони, начертан е пътят на безсмъртието ѝ, който води през тясната пролука на смъртта.

Там, където се докосват върховете на два конуса и свършва един, за да начене друг свят, там е точката, през която може да премине само голата искра на аза, без смъртното си име, без почестите, без венеца на шумната земна власт, без горестите и без радостта. Там, където чистата ядка на Всевечното се съблича от всички дрехи, няма никой друг, освен любовта, която е и в живота и в смъртта, любовта, която е родена преди световите, любовта, която пребъдва и след смъртта. Тук, при тая врата на тайната, живеят заедно края и новото начало, нищото и множеството на световите, Гетсиманската градина и Възкресението. Тук, зад мълчаливата врата, чака най-кроткият ангел, когото никой не е видял.

И защото е най-прекрасен от всички и целувката му е по-нежна от трепета на среднощните съзвездия, затова той е обвит с тайна и със страх.

Там, в тая синя точка, която е край и начало, душата ни ще опознае великата истина. Тя ще види пътя си, ще види извора, реките, по които е текла, и океана, в който ще се влее пак.

Есен е на земята. Високо в небето сияе знакът на смъртта, която мъдрите зоват начало на ново битие, и на челото му блести едра звезда, като рубин, върху короната на тъжната и блеодолика есен.

В една малка синя точка по извитъка на великата спирала чака часът на голямото изпитание, където смъртта е начало на нов живот.

Стрелец

11. По колелото на Зодиака **Житно зърно, Г. XV (1941), кн. 10, с. 331**

СТРЕЛЕЦ

Върху модрия фон на късното есенно небе блесят елмазите, които очертават могъщия лък на небесния стрелец.

Една стрела лети вече към вселенските висини, и трепетната зеница на едно око дири огнената ѝ следа. Това е стрелата, дето бележи диря на светкавица и която скоро ще срещне тежката завеса, разделила света на мрак и светлина.

Там някъде, при тъмната преграда, ще потече бялата кръв на светлината, а денят, когато ще стане това, ще бъде наречен празник на огъня.

Тъмна нощ, а някъде лети бял конник — бляскав като снежна преспа, огряна от лъчите на пролетно слънце. Бялата грива на жребецът плющи като знаме, а косите на конникът са златни пламъци. В ръката си той държи двуостър меч със сияние като лице на слънце.

Непрогледна нощ, а над света препуска един от небесните войни, чийто баща е баща на Боговете, а майка му е смълчаната и тъжна земя. От далечни времена лътува тоя конник във вихрен бяг по чистата диря на небесната стрела понесъл копнежите на сърцата ни към великото сърце на света. Той е, що прогонва мрачните сенки по кръстопътищата ни: него виждаме в съня си, когато заспиваме с музиката на чистите желаня.

Един бял конник, преминал през тъмната врата на смъртта, препуска към царството на своето безсмъртие. Очите му са ведри като сини небеса, смела е десницата, в която блести слънчевият меч, бързи са стъпките на младия жребец.

Пее ранната утринна, изтока се залива със светлини, птиците чакат празника на слънчевия изгрев. Ние будни чакаме огнената колесница в далечината на хоризонтите, а сърцата ни пеят своите химни.

Вечер, когато тъмносиньото крило на нощта обвие полята, ние лягаме върху коравите и любещи длани на майката земя и сънуваме небесния стрелец, пуснал с приказен замах своята стрела. Огнена диря на светкавица сочи пътя ѝ, по който ще преминат тия, що от смърт минават в безсмъртие. В тоя час на късното есенно небе брилянти бележат могъщия му лък.

Победил скорпиона, той лети по царственото колело, което опасва като съдба вселенската снага.

Който е роден от светлината и е приет между слънчевите деца,
да изкове своя меч, да запали огъня в сърцата си, да яхне белия жребец
и да поеме път по светкавичната диря на небесната стрела – по чистия
път нагоре!

Стрелец

12. По колелото на Зодиака

Житно зърно, Г. XV (1941), кн. 1, с. 37

КОЗИРОГ

Земята е постлана с меката постелка на искрящ сняг. Слънцето
бяга между пролуките на сивата облачна покривка и скоро върхът на
планината пламва в червените зари на залеза, като че по него е потекла
обилна лава.

Настъпва мъдроока нощ и по небето се сипят едри, трептящи
звезди. Навън утихват фъртуните, а в мълчаливата стая догарят червени
въглени.

Студена е земята, вковани в ледове са водите, в които играеше
слънчевият лъч и водното конче, вковани са човешките сърца.

Дълбока и мълчалива е нощта, в която небето е извезано със
студени звезди, нощта в която гасне въгленчето на огнището и надеждите
на чакащите люде. Но никой не знае, колко е богата тая бременна нощ,
защото из сърцето на света ще се роди светлият младенец, обещан
още тогава, когато земята беше неустроена и пуста.

Ще грейне на небето едра пътеводна звезда и ангели ще запечат
в сърцата ни. Никой не знае, колко е богата тая вкована в ледове нощ,
под снежните пресли на която спи и чака житното зърно.

Тъкмо сега, когато всички са престанали да вярват и нищо не
очакват от земята, тъкмо сега тя ще разтвори топлите си пазви, за да
даде най-скъпия си плод. В тая корава гръд, шибана от камшиците на
зли фъртуни, напукана от мъка, изтъпкана с копитата на вражи конници,
тихо зреє ласката на идещия ден, който ще залее света със своя блясък.

Който знае да чете писмото на съзвездията, той е буден и чака.
Той е приготвил даровете си и когато на тъмния купол светне
великолепието на звездата, той ще тръгне да се поклони на любовта,
която се роди.

И колко са тия, които чакат!

Сега дните са малки, а нощите дълги като нощи на затворник.
Слънцето бързо пробягва по небето, заспиват планините, мрак пада
над света и в дълбоката нощ, която обвива света, будни са тия, които
чакат тихия зов.

Навън е сковаващ студ. Вътре блещукат сетните въглени на
огнището.

Но знаете ли, колко е богата тая нощ над света?

Знаете ли, че младенецът ще се роди?

Пригответе дара – смирна и елей, да идем да ги поднесем!

Стрелец

ВОДОЛЕЙ

Когато стигнеш високия връх на "планината", ти ще срещнеш слизащите води на буйните потоци и пеещите ручей. Зная, ти ще останеш там, при смълчаните езера, в които е отразено чистото небе на планината, но не за дълго. Ще те повикат гласовете на тия, които срещна през дългото си пътешествие, и ти ще ги чуеш в сърцето си тогава, когато планината, небето, езерото и ти станете едно.

- Сбогом, мои слънчеви дни, сбогом, лъчезарен връх и тишина, в която Всемирът разкрива своето дълговечно сказание. Аз тръгвам, защото в сърцето ми се препълни съдът, в който събирах твоята обич. Потеклоха реки в Космоса и като сребърни струни очертаха пътя, по който иде Оня, който ще разреже мрачния обръч.

И ще тръгнем надолу с тихи стъпки край планинските потоци, които скачат като радостни деца. И няма да знаеш пътя си, и къде отиваш, и кому ще дадеш първите шепи от събраната си радост, както водите не знаят, кой ще бъде тоя, чиято жажда ще утолят в палещото пладне.

Светът бе загинал за теб, но отново ще се роди светът в сърцето ти, преобразен и чакаш като засъхнала градина, като цветна лека, която чака благодатните капки под свода на небесната дъга. Не свършва пътят тук при планинското езеро. Не се затваря колелото в спокойната тишина на съзерцанието, защото ти не си един, а множество, което трябва да дойде в теб, след като ти отидеш при него.

Който знае да чете писмото на съзвездията, ще познае, че е дошло времето да се отключат небесните извори и да лумнат реки на нов живот сред сухотата на нашите дни, когато земята е напукана и очите са пламнали в пустинна мъка.

Със сребърно вземю върху чистото смято небе на Юг, звездите чертаят съдбини, от Север духат ветрове като студени пълчища, на Запад бягат подгонени сенки, а на Изток небето скоро ще покаже пролука, из която първом ще надникне зеницата на утрото, а после ще се втурнат като победни конници светлините на идещия ден.

Разкъсан е обръчът! Прогонено е съмнението, разпукани са ледовете, и земята мирише на влага, стадата се пробуждат от зимния сън, гласът на хлопките пее в планината, децата поглеждат през синьото прозорче на къщурката, и едно цвете разтвори своята чашка.

Ще заслизат планинските води по долините, ще напоят ливади и градини. Ще ударят колелото на мелниците, ще забучи радостно реката, и сърцето ще се събуди от един вик в ранното утро.

Ти ще тръгнеш надолу като капчица вода, излязла из огромната делва на световното сърце. Ще влезеш в потока, за да те намерят скоро засъхналите жадни уста. Понесъл любовта на планината и синьото небе над нея, ти ще намериш сърцето, което те чака, цветчето, което е разтворило чашка за теб. Пътувай ти, капчице от небесната вода, защото е станало вече великото тайнство, защото е разресчен кръгът на тъмнината, и огнените жребци на деня препускат с развети гриви.

Стрелец

14. По колелото на Зодиака

Житно зърно, Г. XVI (1942), кн. 1, с. 22

РИБИ

Има зеници на очи, от които наднича една голяма тайна. Мълчаливи и замислени, те са като водите на изумрудно езеро, в което се оглежда великолепието на света.

Когато душата – бродница премине през тайната на четирите стихии, когато слезе от върха, спуснала се с пробудените пролетни води, тя ще намери огромната снага на океана, из който е излязла. Тогава тя ще носи скрита голямата тайна, притихнала на изумрудените ѝ зеници.

И както океанът мълчи след бурята, така мълчат и тия очи.

Колелото е затворено. Небесните риби заключиха една от извивките на голямата спирала, за да започне нова и да продължи това, което е почнало преди всички векове.

Мълчат зениците на душата – бродница, достигнала края на един от небесните мигове. Тия очи са пълни с мъдрост, но блестят като очи на малко дете, с трепкащи светлини на далечни сияния. Гледаш тия зеници и проумяваш, че животът на Великото е почнал в безначалието, и краят му се губи – в безкрайността.

Една небесна капка току що е капнала в океана и пак се готви за ново пътешествие. Една капчица вода, дошла от висината на лазурното небе, понесла опита от четирите годишни времена, скрила в себе си слънцето, езерата в планинските дебри, ширината на просторите и топлата пазва на земята, над която се люлее златен клас.

Една бродница душа чака своя час да полети отново.

Познавам в света две зеници на очи, от които поглеждат тайни. В изумрудените им дълбини е отразено, като в повърхност на стихнало езеро, мъдрото великолепие на света.

Стрелец

15. Автобиография

Житно зърно, Г. XVI (1941), кн. 1, с. 229

Моят баща е свещеният огън на Слънцето, който ми подари живота, а майка ми е прекрасната Земя с гордите планини, моретата и долините, където в топлите градини зреят сочни плодове.

Люлката, в която пораснах, е небесната обич, която непрестанно слизаше отгоре, а песните, с които заспивах, бяха песните на четирите годишни времена.

Когато майка ми ме е родила, на изтока на небето могъщ Стрелец* е изпъвал своя лък. Затуй аз непрестанно гледам хоризонтите и диря пеещата му стрела.

*) *Забележка:* Георги Томалевски е роден на 4.IX.1897 г. нов стил в 1 (един) часа след обяд в София)

Братя и сестри в живота ми са тия, в чиито очи познах свещения,
никога неутолен копнеж към белия, искрящ от светлина връх на духа.

Своята казан и своята радост нося в себе си.

Моята надежда са звездите, и моят път се губи във вечността.

G. [Georg Nordman]

16. Астрологията в огледалото

на Гьотевото творчество

Житно зърно, Г. XII (1938), кн. 2-3, с. 47-49

Не само че не потъмнява с течение на времето, но повече блисти сияющий ореол около името на безсмъртния немски поет и мислител Гьоте. Цяла плеяда изследователи се занимават с неговото огромно наследство, в което блестят като скъпоценни бисери безсмъртните истини, постигнати от поета, натурфилософа и съзерцателя. Творчеството на Гьоте е една богата мина, над която се работи много десетилетия, и в която се намират всякога все нови и ценни неща, които дават да се разбере, колко обширна, с какъв грамаден обseg е била душата на този безсмъртен гений.

Пред мен е книгата на германския писател, познавач на Гьоте, М. Хайман, озаглавена *"Астрологията в огледалото на Гьотевото стихотворно творчество"*. Тая книга буди голям интерес още повече и поради факта, че Гьоте е бил някога противник на астрологията. По-късно, обаче, когато той навлязъл по-дълбоко в диплите на човешката мистерия, когато на зенита на неговото творческо досягане се очертава идеята за безсмъртния Фауст — тая велика книга за човека — той е видял истината по-зряло, и това, което се нарича съдба и предопределеност, се среща вече на всяка стъпка в неговото творчество. Тъкмо тия места от стиховете на Гьоте разглежда и ни дава Хайман. Своя възглед за астрологията, Гьоте е изказал много открито:

"На 28 август 1749 г. по обяд, при дванадесетиях удара на часовника, аз дойдох на света във Франкфурт на Майн. Констелацията бе щастлива: Слънцето беше в знака Дева и кулминираше на пладне. Юпитер и Венера се поглеждаха любезно. Меркурий не бе в ретрограден ход. Сатурн и Марс бяха равнодушни, а Луната, която бе пълна, упражняваше своята сила със сиянието си, толкова повече, че бе настъпил нейния час и се противопоставяше на моето раждане, което не можеше да стане по-рано от уречения миг".

Идеята за предопределеността и за предначертания път в живота, по-право, за дадените възможности, които се откриват на човека, защото "звездите предразполагат" но не принуждават", или както казва Птоломей: "звездите управляват съдбата, но мъдростта управлява звездите", Гьоте изрази в следните стихове:

“Защото Бог самин
Всекиму е пътя начертал,
По който бързо стига
Радостната цел щастливият.

Ако, обаче, някому
Нешастие сърцето оковава,
Той все още бори се, стоманените върви да разкъса
Който все пак, сал веднъж
Горчиво острие ще раздвои.

Гьоте говори, че "във всяко слънце е скрита една възможност, скрит е дял от общия живот, способен да се развива и да процъфти, като розов храст.

"Живот кипи във всякоя звезда,
Охотно движи се тя с други
По същия избран от нея равен друм.
В недрата на земята се пробуждат
Сили, които ни извеждат
Към могъщество и светлина"

Идеята, че всяко нещо преди да се осъществи на земята се осъществява в света на идеите и творческата промисъл, е дадено в стиховете:

"Още като е лежал света
На Бога във вечний скут,
Сътворен е бил първия му ден
В чуден творчески екстаз.
И после рекъл е "Да бъде!"
И когато тоя свят
Властно в дело се превърнал,
Чул се стон, въздишка, "ах!"

Това, че човек е свързан с живота на земята, с нейния ритъм и нейния огън, че той е мост между това кълбо на изпитания и небето, Гьоте е изразил в следните редове:

"И земни глъбини и небесни сфери
Потвърдяват закона що се крие
На човека във гърдите."

Между тонове, багри и форми има неразривна връзка. Ония, които имат отворени духовните си очи, чувствуват тоновете като багри и багрите като тонове. Ние също говорим за цвят на тона, както и за крещящи, дисхармонични или хармонични цветове. Често в говора си ние даваме израз на онова у нас, което лежи като забравена истина. Слънцето за Гьоте не е само един център на багри и извор на светлина, но извор и на своеобразна и велика музика:

"Чуйте, напрегнете слух!
Бурята на хорите се чува
Ясна за духовни сетива.
Ражда се и новий ден.
Песен ни донася светлината!"

(Фауст II, 1 част)

Докогато човек не превъзмогне всичко земно, докогато се не освободи от непрестанното вълнение на океана, върху плещите на който се намира неговата ладия и се издигне до оная мъдрост, където душата и съдбата намират своето същинско начало, дотогава, той ще преминава през бурите на своята съдба, за да завърши великия кръг:

“Душата на човека
Прилича на водата:
От небесата иде
Пак издига се към тях.
И в тая, вечната промяна,
Наземи отново слиза.
Съперник на вълните – вятъра
Издига на високо пенливите вълни.
Душа човешка – приличаш на водата,
Съдба човешка,
Как много си близка на вятъра ти!”

При тоя бърз набег на мисли, които Хайман ни дава, става ясно, че в творчеството на Гьоте има примеси от ония проблеми, които е поставяла за разрешение някогашната и днешната астрология. Гьоте ги е доловил не толкова, може би, с вникване в тая наука, колкото с необятната мощ на своето сърце и интуиция.

Georg Nordman

Употрѣбление на „Вѣчния Календаръ“

(Извънредна премия на „Росна Китка“).

Съ тоя „Вѣчния Календаръ“ може безпогрѣшно да се опредѣли въ какъвъ седмицѣнъ день се пада който и да е дата, опредѣлена съ години, мѣсець и число, отъ Рождество Христово и до 2800 г. слѣдъ Христа — по Юлианския календаръ —, а до 3000 г. — по Грегорианския календаръ.

За тая цѣль въ колоната отлѣво се трѣси числото на мѣсеца въ коя вертикална колонка се пада, а въ квадрата на мѣсецѣтъ се трѣси въпросниятъ мѣсець въ коя хоризонтална графа лежи. Слѣдъ това се гледа, дѣ се прѣсичатъ двѣтъ графи (хоризонтална и вертикална). Пунктирниятъ диагональ, който прѣсича квадратчето на прѣсѣчката, се продължава до съставения долъ отъ букви ромбъ. По сѣщия начинъ въ квадрата отъ дѣсно се намерва въ коя хоризонтална графа стоятъ тия цифри отъ числото на годината, които представляватъ стотиците и хилядиците, а въ дѣсната колонка се търсятъ десетиците и единиците отъ числото на годината въ коя вертикална колонка се намиратъ. Слѣдъ това се гледа въ кое квадратче долъ се прѣсичатъ двѣтъ графи. Пунктирниятъ диагональ, който минува прѣзъ това квадратче, се продължава въ посоки къмъ ромба на буквите. Тая буква, въ която се прѣсичатъ продълженіята на двата пунктирни диагонали (отлѣво и отдѣсно) ще бѣде точния седмицѣнъ день на въпросната дата.

Примѣри:

1. Юлиански календаръ. — а) 4 октомври 1582? 4 и октомври даватъ 6-и диагональ, като се смѣта отъ горния дѣсенъ връхъ на лѣвия пунктиренъ квадратъ. 15 и 82 даватъ 3-я диагональ, като се смѣта отъ долния дѣсенъ връхъ на дѣсния пунктиренъ квадратъ. Точката на прѣсичането на двата диагонала показва, че 4 окт. 1582 г. се пада въ четвъртъкъ. — б) 19 февруари 1878? 19 и февруари даватъ 2-я диагональ, като се смѣта отъ горния дѣсенъ връхъ на лѣвия квадратъ. 18 и 78 даватъ 4-я диагональ, като се смѣта отъ долния дѣсенъ връхъ на дѣсния квадратъ. Мѣстото на прѣсѣчката на двата диагонала е надъ буквата Н, сир., недѣля.

2. Грегориански календаръ. 15 февруари 1840? Годината е високосна. Затова 15 и февруари даватъ 7-я диагональ, като се смѣта отъ горния дѣсенъ връхъ на лѣвия квадратъ. 18 и 40 даватъ 7-я диагональ отъ долния дѣсенъ връхъ, или 1-я отъ горния дѣсенъ връхъ, на дѣсния квадратъ. Прѣсѣчката на тия два диагонала показва, че 15 февруари 1840 се пада въ сѣбота.

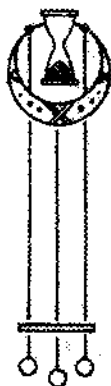
Забѣлѣжка. Въ имената на мѣсецѣтъ въ третия редъ отдолу трѣбва да се пише *Юлий* — на мѣсто юний.

Продамната цѣна на „Вѣчния Календаръ“ е 15 стотинки, а съ пощата 20.

ВѢЧЕНЪ КАЛЕНДАРЪ

Числа прѣдъ лѣтца

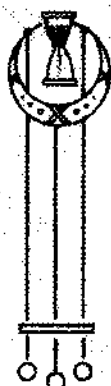
БЕЖАНЦА И АПОКРИФ 270
УПРАВО НА СОДРЖАНА:

•	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	•	•	•

0	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	
17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	
28	29	30	31	32	33
34	35	36	37	38	39
40	41	42	43	44	
45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	
56	57	58	59	60	61
62	63	64	65	66	67
68	69	70	71	72	
73	74	75	76	77	78
79	80	81	82	83	
84	85	86	87	88	89
90	91	92	93	94	95
96	97	98	99		

Notes

[illegible]

Стотина и хиляди
от наслото не са разнати

0	7	14	21	28	17	21	25	29	
6	13	20	27						
5	12	19	26	36	20	24	28		
4	11	18	25	35	19	23	27		
3	10	17	24						
2	9	16	23	34	22	26	30		
1	8	15	22						

Not represented by Pidgeon
in August of 30. ¹ ~~1~~ ² ~~2~~ ³ ~~3~~ ⁴ ~~4~~ ⁵ ~~5~~ ⁶ ~~6~~ ⁷ ~~7~~ ⁸ ~~8~~ ⁹ ~~9~~ ¹⁰ ~~10~~ ¹¹ ~~11~~ ¹² ~~12~~ ¹³ ~~13~~ ¹⁴ ~~14~~ ¹⁵ ~~15~~ ¹⁶ ~~16~~ ¹⁷ ~~17~~ ¹⁸ ~~18~~ ¹⁹ ~~19~~ ²⁰ ~~20~~ ²¹ ~~21~~ ²² ~~22~~ ²³ ~~23~~ ²⁴ ~~24~~ ²⁵ ~~25~~ ²⁶ ~~26~~ ²⁷ ~~27~~ ²⁸ ~~28~~ ²⁹ ~~29~~ ³⁰ ~~30~~ ³¹ ~~31~~ ³² ~~32~~ ³³ ~~33~~ ³⁴ ~~34~~ ³⁵ ~~35~~ ³⁶ ~~36~~ ³⁷ ~~37~~ ³⁸ ~~38~~ ³⁹ ~~39~~ ⁴⁰ ~~40~~ ⁴¹ ~~41~~ ⁴² ~~42~~ ⁴³ ~~43~~ ⁴⁴ ~~44~~ ⁴⁵ ~~45~~ ⁴⁶ ~~46~~ ⁴⁷ ~~47~~ ⁴⁸ ~~48~~ ⁴⁹ ~~49~~ ⁵⁰ ~~50~~ ⁵¹ ~~51~~ ⁵² ~~52~~ ⁵³ ~~53~~ ⁵⁴ ~~54~~ ⁵⁵ ~~55~~ ⁵⁶ ~~56~~ ⁵⁷ ~~57~~ ⁵⁸ ~~58~~ ⁵⁹ ~~59~~ ⁶⁰ ~~60~~ ⁶¹ ~~61~~ ⁶² ~~62~~ ⁶³ ~~63~~ ⁶⁴ ~~64~~ ⁶⁵ ~~65~~ ⁶⁶ ~~66~~ ⁶⁷ ~~67~~ ⁶⁸ ~~68~~ ⁶⁹ ~~69~~ ⁷⁰ ~~70~~ ⁷¹ ~~71~~ ⁷² ~~72~~ ⁷³ ~~73~~ ⁷⁴ ~~74~~ ⁷⁵ ~~75~~ ⁷⁶ ~~76~~ ⁷⁷ ~~77~~ ⁷⁸ ~~78~~ ⁷⁹ ~~79~~ ⁸⁰ ~~80~~ ⁸¹ ~~81~~ ⁸² ~~82~~ ⁸³ ~~83~~ ⁸⁴ ~~84~~ ⁸⁵ ~~85~~ ⁸⁶ ~~86~~ ⁸⁷ ~~87~~ ⁸⁸ ~~88~~ ⁸⁹ ~~89~~ ⁹⁰ ~~90~~ ⁹¹ ~~91~~ ⁹² ~~92~~ ⁹³ ~~93~~ ⁹⁴ ~~94~~ ⁹⁵ ~~95~~ ⁹⁶ ~~96~~ ⁹⁷ ~~97~~ ⁹⁸ ~~98~~ ⁹⁹ ~~99~~ ¹⁰⁰ ~~100~~ ¹⁰¹ ~~101~~ ¹⁰² ~~102~~ ¹⁰³ ~~103~~ ¹⁰⁴ ~~104~~ ¹⁰⁵ ~~105~~ ¹⁰⁶ ~~106~~ ¹⁰⁷ ~~107~~ ¹⁰⁸ ~~108~~ ¹⁰⁹ ~~109~~ ¹¹⁰ ~~110~~ ¹¹¹ ~~111~~ ¹¹² ~~112~~ ¹¹³ ~~113~~ ¹¹⁴ ~~114~~ ¹¹⁵ ~~115~~ ¹¹⁶ ~~116~~ ¹¹⁷ ~~117~~ ¹¹⁸ ~~118~~ ¹¹⁹ ~~119~~ ¹²⁰ ~~120~~ ¹²¹ ~~121~~ ¹²² ~~122~~ ¹²³ ~~123~~ ¹²⁴ ~~124~~ ¹²⁵ ~~125~~ ¹²⁶ ~~126~~ ¹²⁷ ~~127~~ ¹²⁸ ~~128~~ ¹²⁹ ~~129~~ ¹³⁰ ~~130~~ ¹³¹ ~~131~~ ¹³² ~~132~~ ¹³³ ~~133~~ ¹³⁴ ~~134~~ ¹³⁵ ~~135~~ ¹³⁶ ~~136~~ ¹³⁷ ~~137~~ ¹³⁸ ~~138~~ ¹³⁹ ~~139~~ ¹⁴⁰ ~~140~~ ¹⁴¹ ~~141~~ ¹⁴² ~~142~~ ¹⁴³ ~~143~~ ¹⁴⁴ ~~144~~ ¹⁴⁵ ~~145~~ ¹⁴⁶ ~~146~~ ¹⁴⁷ ~~147~~ ¹⁴⁸ ~~148~~ ¹⁴⁹ ~~149~~ ¹⁵⁰ ~~150~~ ¹⁵¹ ~~151~~ ¹⁵² ~~152~~ ¹⁵³ ~~153~~ ¹⁵⁴ ~~154~~ ¹⁵⁵ ~~155~~ ¹⁵⁶ ~~156~~ ¹⁵⁷ ~~157~~ ¹⁵⁸ ~~158~~ ¹⁵⁹ ~~159~~ ¹⁶⁰ ~~160~~ ¹⁶¹ ~~161~~ ¹⁶² ~~162~~ ¹⁶³ ~~163~~ ¹⁶⁴ ~~164~~ ¹⁶⁵ ~~165~~ ¹⁶⁶ ~~166~~ ¹⁶⁷ ~~167~~ ¹⁶⁸ ~~168~~ ¹⁶⁹ ~~169~~ ¹⁷⁰ ~~170~~ ¹⁷¹ ~~171~~ ¹⁷² ~~172~~ ¹⁷³ ~~173~~ ¹⁷⁴ ~~174~~ ¹⁷⁵ ~~175~~ ¹⁷⁶ ~~176~~ ¹⁷⁷ ~~177~~ ¹⁷⁸ ~~178~~ ¹⁷⁹ ~~179~~ ¹⁸⁰ ~~180~~ ¹⁸¹ ~~181~~ ¹⁸² ~~182~~ ¹⁸³ ~~183~~ ¹⁸⁴ ~~184~~ ¹⁸⁵ ~~185~~ ¹⁸⁶ ~~186~~ ¹⁸⁷ ~~187~~ ¹⁸⁸ ~~188~~ ¹⁸⁹ ~~189~~ ¹⁹⁰ ~~190~~ ¹⁹¹ ~~191~~ ¹⁹² ~~192~~ ¹⁹³ ~~193~~ ¹⁹⁴ ~~194~~ ¹⁹⁵ ~~195~~ ¹⁹⁶ ~~196~~ ¹⁹⁷ ~~197~~ ¹⁹⁸ ~~198~~ ¹⁹⁹ ~~199~~ ²⁰⁰ ~~200~~ ²⁰¹ ~~201~~ ²⁰² ~~202~~ ²⁰³ ~~203~~ ²⁰⁴ ~~204~~ ²⁰⁵ ~~205~~ ²⁰⁶ ~~206~~ ²⁰⁷ ~~207~~ ²⁰⁸ ~~208~~ ²⁰⁹ ~~209~~ ²¹⁰ ~~210~~ ²¹¹ ~~211~~ ²¹² ~~212~~ ²¹³ ~~213~~ ²¹⁴ ~~214~~ ²¹⁵ ~~215~~ ²¹⁶ ~~216~~ ²¹⁷ ~~217~~ ²¹⁸ ~~218~~ ²¹⁹ ~~219~~ ²²⁰ ~~220~~ ²²¹ ~~221~~ ²²² ~~222~~ ²²³ ~~223~~ ²²⁴ ~~224~~ ²²⁵ ~~225~~ ²²⁶ ~~226~~ ²²⁷ ~~227~~ ²²⁸ ~~228~~ ²²⁹ ~~229~~ ²³⁰ ~~230~~ ²³¹ ~~231~~ ²³² ~~232~~ ²³³ ~~233~~ ²³⁴ ~~234~~ ²³⁵ ~~235~~ ²³⁶ ~~236~~ ²³⁷ ~~237~~ ²³⁸ ~~238~~ ²³⁹

КАЛЕНДАРЬ:

Кривола на, Ровна Катина!

Р. ~~с. 100~~ ПЕТЬКО

Влад Пашов

(11.IX.1902 - 5.II.1974)

АСТРОЛОГИЯТА
И
СМИСЪЛА НА ЧОВЕШКИЯ
ЖИВОТ

Влад Пашов

част I. Астрологията като увод в херметичната наука и философия

..... с. 258

част II. Елементите на астрологията

..... с. 299

част III. Космичният и Земният човек

..... с. 410

Влад Пашов

ЧАСТ I

**АСТРОЛОГИЯТА
КАТО УВОД
В
ХЕРМЕТИЧНАТА НАУКА
И
ФИЛОСОФИЯ**

Статии

**от в-к "Братство" (Севлиево),
Г. X, бр. 207 (6.II.1938) – Г. XI, бр. 225 (2.X.1938),
издаван от Сава Калименов**

Основни принципи на херметичната наука и философия

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 207 (6.II.1938), с. 3-4

Тъй като астрологията е само една част от великата и обширна Херметична наука и същевременно е ключ към цялата Херметична наука, затова, за да станат ясни и достъпни принципите на астрологията, ще ги разгледаме във връзка с цялата херметична наука и философия, чиито принципи са едно велико откровение, което е разкрило пред човешкото съзнание тайните на битието.

Разгледана така, астрологията се явява като един метод за практическо приложение на великото знание.

За онези, които знаят, не изнасям нещо ново, но за онези, които не са запознати с тази материя, изнасям едно ръководство, каквото няма засега у нас.

I. ГЛАВА

Мястото на Херметичната школа в човешкото развитие

В своето развитие човечеството винаги е било ръководено от Великия Божествен Дух, който се е проявявал чрез напредналите синове на човечеството, които са били Учители на човечеството. Винаги зад тия Учители е стоял Великия Божествен Дух, познаван в различните епохи под различни имена. И тези велики души, които са били във връзка с Него, са били Негови помощници и проводници в ръководството на човечеството. Те по откровение са добивали познание върху великите тайни на света и живота.

Понеже разволя на човечеството следва един много строго определен план, то и Учителите на човечеството не се явяват произволно и безразборно, но те като изпълнители на волята на Великия Космичен Дух, се явяват точно на определено време и на определено място със специална мисия и задача – да дадат един нов подтик на човечеството и да внесат един нов импулс в живота на човечеството, и да научат хората как да живеят при новите условия, в които развитието ги поставя. Следвайки един общ план, всеки последващ импулс продължава работата на предшестващия. И всичките носители на тези импулси са били във връзка и проводници, на велики разумни същества, които ръководят човечеството и целия космос. Това е Всемирното Братство, което ръководи човечеството, глава на което е Великият Божествен Дух, който ние познаваме като Христос.

Според учението, което Учителят ни предава, което е в съгласие с историческите факти, в развитието на Бялата раса Всемирното Братство досега е изпратило три клона и сега се явява вече четвърти, който работи под ръководството на Учителя.

В първия клон, който е работил в древния Египет и Персия и е изградил египетската и персийска култури, са изнесени основните принципи на Божествената наука. Като казвам, че от първия клон са изнесени принципите на Божествената наука, някои ще кажат, нима в по-предишните епохи не са били изнасяни принципите на Божествената наука. Когато казваме, че от древно-египетската епоха са изнесени принципите на Божествената наука разбираме, че оттогава човешкото съзнание добива ново отношение към света.

Докато в древно-индуската култура гледаха на физическия свят като на "майа", като на илюзия, защото тогаз още е съществувало древното ясновидство, което е било общо достояние на цялото човечество, и тогаз хората са съзерцавали причините на всички физически явления, затова са гледали на тях като на илюзия. Когато в персийско-индуската епоха външния свят, цялата звездна вселена, не е бил вече "майа", както за индусите, а писменост, написана от Боговете във физическия свят.

В древния Египет, освен школите за посвещение, подобни на древно-индуските, е имало и други школи, в които те са изучавали външния свят с всичките му процеси и явления, като писменост, като проява на дейтелността на духовния свят във физическия. За тях физическия свят е бил откровение, което им разкрива волята на Боговете. Основател на тази школа е бил *Хермес Трисмегист* (Триждивеличайши), който пръв е научил хората да четат великата книга на природата. Затова казваме, че тогаз са изнесени принципите на онази наука, която свързва целия свят в едно велико цяло, в един жив организъм. Хермес е бил във връзка с духа на Слънцето и е имал едно велико откровение, с което прониква в тайните на трите свята. И нищо не е останало за него скрито под Слънцето. Той е проникнал във всички тайни на времето и пространството. И когато говорим за Херметичната наука, имаме предвид Божествената наука, чиито принципи са изнесени от Хермес Трисмегист, които са били светлина в пътя на човешкия възход, от древния Египет до днес.

Като представител и Учител на този **първи клон** в Персия е работил великият Учител, известен под името *Заратустра*, който е бил във връзка с Ахура-Мазда, духът на Слънцето и затова там се наричат маздаисти. От същия клон излизат и *Орфей* и *Питагор*, които са работили в Гърция и Тракия. От същия клон излиза и *Мойсей* – в петокнижието на когото са вложени всичките тайни на херметичната наука. И Учителят каза в една своя беседа, че **в първата глава на Битието са скрити всичките тайни на окултната наука** стига да знае човек как да ги чете.

Вторият клон почва от *Мойсея* и има за център Палестина, където се явяват много посветени, които под върховното ръководство на Великия Дух на Слънцето, подготвят човечеството да приеме великия импулс на Словото, станало плът. Към този клон принадлежат всички пророци и апостолите и са известни под името Есейска школа. В тази епоха Словото става плът и дава един велик и мощен импулс на човешкото развитие, който е още в началото си и за в бъдеще има да се реализира. Този клон е имал за задача чрез пророците да подготви човечеството да приеме импулса на Любовта и чрез апостолите да разнесе Божественото учение по лицето на цялата Земя.

Третият клон минава през Мала Азия в България, където полага основите на *Богомилското движение* и след разгрома на богомилството в България, този клон пренася дейността си в Западна Европа и основава школата на Розенкройцерите, която дава един мощен духовен импулс на Запада и пробужда западното човечество от дълбокия духовен сън, осветлявайки го със светлината на Божествената мъдрост и полага основата на западната култура. Задачата на този клон е да даде методите за приложение на Божественото учение в живота.

И най-после се явява **четвъртият клон** в България, носител и ръководител на който се явява *Учителят (Петър Дънов)*, който е синтез на трите клона и плюс това внася нещо ново, което човечеството в миналото не е могло да приеме. Той също така има за задача да даде методи за приложение на Божественото учение.

Горните бележки изнасям, за да стане по-ясно какво разбираме под "Херметическа наука и философия", като увод и ключ към която се явява астрологията, и мястото и ролята на Херметичната наука в развитието на човечеството.

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 208 (20.II.1938), с. 3-4

Древната херметична наука е стигнала до нас чрез Александрийската школа. По-голямата част от богатството на тази школа е изгорено при изгарянето на александрийската библиотека от турците. Но това, което е останало, пак е достатъчно да ни покаже величието и дълбочината на онази наука, с която са разполагали посветените на тази школа. За това ни говорят и пирамидите, сфинкса и цялата египетска култура.

От това, което е запазено от древния херметизъм, това, което е най-типично, и което във най-синтетична форма ни предава учението са следните запазени документи.

1. *Изумрудения скрижал на Хермеса*;

2. *22 велики аркани или тайни*, които в символична форма ни представят 22 от великите тайни на Битието, и съставят азбуката на окултната наука, т.е. абсолютните принципи и ключове, които се явяват като източник на мъдрост и сила, ако се приведат в действие от разумна воля. Всеки един символ е свързан с една буква от свещената азбука, и с едно число, и с определен цвят.

3. За трети източник на древния херметизъм може да ни послужи "*Откровението или видението на Хермеса*", в което се предава откровението на Хермеса и срещата му с Озириса – великия Разум или великия Дух на Слънцето. В тази среща му се разкриват великите тайни на Битието и тайните на човешкото битие и на човешката еволюция.

4. Според окултното предание, още от най-древни времена на Школата съществуват формулирани основните принципи на учението, които са предавани само устно от Учителя на ученика, който ги е заучавал наизуст. Тези принципи, така изложени в синтетична форма, образуват символичен свод, през който човек трябва да мине, за да се добере до великите тайни. Този свод от принципи е известен под името "*Kybalion*". Значението на тази дума с течението на вековете е изгубено. Този свод от изречения е било запретиено да се записва и обнародва, макар че

отделните изречения от него да са употребявани в съчиненията на различни херметични философи. Едва в началото на 20 век - 1908 г. трима посветени живущи в Америка са обнародвали част от тези изречения. Изреченията, изложени в "Kyballion'a", ни дават съвършено ясна картина за херметичната философия, която ще изложим по-долу.

Това са четирите оригинални източници, от които можем да почерпим древната херметична мъдрост. Върху 22 аркани няма да се спирам; ще се спра върху другите три източници, като ги изложя почти без коментари. Те са дадени в такава синтетична форма, че всяка дума, всеки слог е пълен с тайни и смисъл. Всеки, като ги чете, нека сам размишлява върху тях, за да види какъв обширен свят и какво велико знание разкриват те пред него.

Ще почна изложението с Изумрудения скрижал на Хермеса който до средните векове също е бил предаван устно от учител на ученик, и тогаз е бил записан и публикуван, затова някои критици мислят, че е написан от някой средновековен философ-алхимик.

II. ГЛАВА

Изумрудният скрижал на Хермеса

1. Истинно. Несъмнено. Действително.

2. Това, което се намира долу, е аналогично (подобно) на онова, което се намира горе. И това, което е горе, е аналогично (подобно) на онова, което се намира долу, за осъществяване чудесата на единството.

3. И подобно на това, както всичко е произлязло от Единния (чрез посредството на Единния) или чрез размишлението на Единния, т.е. Словото, Мировото "Аз", така всички неща са се родили от тази единна същност, чрез приспособление (или чрез приемането ѝ отвън чрез приложението ѝ).

4. Слънцето ѝ е баща, Луната – майка. Вятърът я е носил в утробата си. Земята е нейна хранителка. Тази същност – Бащата на всичко – Телеам – прониква цялата вселена. Нейната сила си остава цяла (т.е. неизразходвана), когато тя се превръща в земя.

5. Ти ще отделиш земята от огъня, тънкото от грубото, внимателно и с голямо изкуство.

6. Тази същност се издига от земята към небето и отново слиза на земята, възприемайки силата, както на висшите, така и на нисшите области на света. По такъв начин, ти ще спечелиш славата на целия свят. Затова от тебе ще излезне всякаква тъмнина.

7. Тази сила (същност) е най-силната от всички сили, понеже тя побеждава и най-изтънчените неща и прониква във всички плътни неща.

8. Така е бил създаден светът.

9. Оттук ще възникнат неизчислими приспособления, образът на които е изложен по-горе.

10. Затова аз бях наречен Хермес Трисмегист (три пъти най-велик), тъй като аз притежавам познанието на трояката философия на всемира във всичката ѝ пълнота.

11. Пълно е това, което казах за действието на Слънцето.

Това е прочутият Хермесов скрижал, който съдържа в себе си принципите на цялото окултно знание. Но за да се добере човек до това знание, необходим е ключ. Хермесовия скрижал, както и всички херметични съчинения са така написани, че едновременно крият в себе си няколко значения – седем, или най-малко три. Тези значения са следните: 1) *Метафизическо*; 2) *космогоническо*; 3) *антропогенетическо*; 4) *психологическо* или *мистическо*; 5) *окултно* (т.е. отнасящо се към алхимия, астрология, магия); 6) *астрономическо* и 7) *Историческо* (Д. Странден).

На същия принцип са построени и Библията, и Новия завет.

III. ГЛАВА

Основни принципи на Херметизма

Сега ще изложим основните принципи на херметизма, тъй както са изнесени в "Kybalion'a" – издадена на английски * (1908 г.)

В основата на херметизма лежат следующите седем принципа:

1. Принципът на *ментализма*;
2. принципът на *аналогията* или *съответствията*;
3. принципът на *вибрацията*;
4. принципът на *полярността*;
5. принципът на *ритъма*;
6. принципът на *причинността*, и
7. принципът на *двойствеността* на *активното* и *пасивното* *начала*.

Тези принципи лежат в основата на творчеството, във всички области на Битието.

Учителят често се спира върху тези принципи, като казва, че всеки ученик трябва да борави с тях.

1. Принципът на ментализма.

"Този принцип е изразен в следующото изречение в "Kybalion'a":

"Всичко е ум. Вселената е нещо умствено. Тя се съдържа в ума на Всеединния".

"Всеединното създава в своя безконечен Разум безчислени вселени, които съществуват в течение на еони, и при все това, за всеединното съзнание, развитието, упадък и смъртта на милионите вселени, се явява като един миг".

"Макар че всичко съществува във Всеединния, но не по-малко вярно е и това, че Всеединният е във всичко. Този, който действително е разбрал тази истина, се е добрал до великото знание".

В основата на съществуващата във време и пространство, и изменяща се вселена, или зад тази вселена, всякога може да се намери субстанционалната Реалност – основната Истина".

*) "The Kybalion. A study of the Hermetic Philosophy of ancient Egypt and Greece" by three Initiates (The Yogi Publishing Society. Chicago, 1908.)

2. Принципът на съответствията или аналогията

Това е вторият принцип от "Изумрудения скрижал на Хермеса", който ни разкрива метода на аналогията, който е като извор от всеединството на Битието. Той гласи:

"Това, което се намира долу, е аналогично (подобно) на това, което се намира горе, и обратно, това, което се намира горе, е подобно на това, което се намира долу, за изпълнение на чудното единство".

Този принцип ни посочва онази безконечна мъдрост, която прониква цялото Битие и го свързва в едно органическо цяло. Този принцип ни дава онзи метод, по който можем да изследваме света и живота и да открием законите и силите, които функционират в тях. Съгласно този принцип, съществува съответствие между трите свята – умствения, духовния и физическия. Този принцип ни позволява да видим правилни заключения, - изхождайки от *фактите във видимия свят, към фактите в невидимите светове*. На основание на този принцип, съществува съответствие между човека и космоса, и между видимия и невидимия човек, и видимата и невидимата вселена. Но за да може човек да работи с този принцип, той трябва да има големи знания, да бъде мъдрец, за да намира съответствията.

3. Принципът на вибрациите

Според този принцип *"Всичко в Природата е в движение. Нищо не се намира в покой; всичко се движи, всичко трепти"*.

Херметистите придават на този принцип огромно значение, както това се вижда от следующето херметическо изречение.

"Този, който разбира принципа на вибрациите, той е хванал скиптъра на властта".

Съгласно учението на херметизма, всичкото многообразие на явленията във вселената се обяснява с разликата в бързината на трептенията (вибрациите) на единната мирова същност. На единия полюс на огромната стълба на космичните вибрации – там, гдето те са най-бързи, - се намира духът на противоположния полюс, - това, което наричаме материя. Между тези два полюса се съдържат безчислени видове и степени на трептения, съответстващи на различните проявления на енергията и ума. Този принцип има широко приложение в съвременната наука, която също така разглежда всички явления като различни степени и форми на трептения. Също така и мислите, чувствата и волята в човека са пак трептения в една много фина среда. Такива вибрации, възникнали в мозъка на един човек, имат стремеж да възбудят сродни вибрации в други хора. Способността да произведе съзнателно едни или други астрални или умствени вибрации, а така също и да ги придаде на другите хора, се отнася към областта на духовната или умствена алхимия, която особено ревностно се култивира от херметистите, като най-ценно от всички изкуства" (по Странден).

Този принцип има широко приложение в астрологията и при по-конкретното разглеждане на астрологията ще се повърнем към него.

4. Принципът на полярността

Този принцип е формулиран в следующето изречение из Kybalion'a:

"Всичко е двойствено; всичко има полюси, всичко има нещо противоположно на себе си, - сходното и несходното са също полюси; противоположностите са тъждествени по природа; между тях има различие само в степени; крайностите си сходят; всички истини са само полуистини; всички парадокси могат да бъдат примирени".

Така че от гледището на херметизма полярността е универсален закон. Той се проявява във всички области на живота – топлина и студ, светлина и тъмнина, дух и материя, добро и зло, мъжко и женско начала, са полюси. Херметичната наука поддържа, че абсолютната противоположност на положителните и отрицателни полюси е привидна. Полярността е всякога относителна. Противоположните полюси не са нищо друго, освен разнородни вибрации на една и съща мирова субстанция. Затова във всеки плюс има в нищожна форма минус и обратно. Тъй че във всеки полюс имаме и двете начала, само че едното е активно, дейно, а другото потенциално или слабо проявено. Следователно, при разбиране на закона за вибрациите, единият полюс може да се превърне в другия, противоположен нему. На основание на този закон става трансформирането на нисшите състояния и енергии във висши. Голямо изкуство е да знае човек как да превръща нисшите елементи във висши. Учителят обширно разглежда този принцип в лекциите, като изнася и методите, по които човек може да приложи този принцип.

"Едно състояние може да бъде превърнато в друго, както могат да бъдат превърнати едни в други и металите и елементите. Една степен на ума може да се превърне в друга, едно условие за неговото проявление – в друго, един полюс – в друг, една умствена вибрация в друга". Така гласи едно от изреченията из "Kybalion'a".

5. Принципът на ритъма

"Навсякъде имаме втичане и изтичане. Всичко има свои приливи и отливи. Всички неща възникват и дохождат в упадък. Мярката на размаха вдясно е също и мярката на размаха вляво. По силата на ритъма едното се компенсира в друго. Така изразяват в "Kybalion'a" принципа на ритъма.

"Периодическата смяна на деня и нощта, приливите и отливите, времената на годината, противоположните настроения, революционните и реакционни епохи, материалистически и спиритуалистически мировъзрения и т.н. – във всичките тези примери виждаме как се проявява принципа на ритъма в явленията на природата, и в живота на човека и човечеството.

Едно из проявленията на принципа на ритъма се явява така наречения закон за компенсацията. В "Kybalion'a" този закон е формулиран в следното изречение: "Мярката на размаха надясно е същата такава, каквато е мярката на размаха наляво; в ритъма едното се компенсира в друго". Проявленията на този закон във физическият свят са безчислени. Един от основните закони на механиката, гласящ,

че действието е равно на противодействието, не е нищо друго освен една от формите, в които се проявява действието на закона за компенсацията. Студът през зимата се компенсира с топлината през лятото. Радостният подем на духа се компенсира с мрачното настроение и песимизъм и т.н.

6. Принципът на причинността.

“Всяка причина има свое последствие; всяко последствие има своя причина; всичко се извършва по известни закони; случайността е само название, давано от нас на закони, които още не познаваме; има много плоскости на причинност, но нищо не става без закон” – така е изразен този принцип в “Kybalion’a”.

Този принцип лежи в основата на цялото съвременно познание. Също така и във всички религиозни и философски системи на миналото той е бил силно подчертаван. Индусите го наричат закон за кармата, в християнството – закон за Божествената справедливост.

7. Принципът на двойствеността на активното и пасивното начала.

Този принцип от херметическата философия е формулиран в “Kybalion’a” по следния начин:

“Двойствеността на активното и пасивното начала се наблюдава навсякъде – във всичко има мъжко и женско начало, тяхната двойственост се проявява във всички области на “Битието”.

Този принцип се силно потвърждава от електронната теория за материята, според която всеки материален атом се заражда при участието на две начала – активно и пасивно. Херметистите твърдят, че с течение на времето науката ще установи, че и явленията на химическото сродство и молекулярното сцепление и даже и всемирното притегляне всъщност не са нищо друго, освен форми на проявление на мировия принцип на двойственост на активното и пасивно начала.

В психическия живот двойствеността на активното и пасивното начала се проявява като двойственост между нашето “аз”, от една страна, и всичките негови проявления, всичкото отнасящо се към него съдържание на нашето съзнание, от друга. Нашето “аз” е активен център на самосъзнание и инициатива, към което, като към обединяващ и координиращ център, се отнася всичкото съдържание, състоящо се от мисли, желания, емоции и т.н.

Двойствеността на мъжкото и женското начала се проявява също и в двойствеността на нашия съзнателен ум и подсъзнанието*.

С тези седем принципи, които лежат в основата на херметичната философия, се обясняват всички явления и процеси в човека, човечеството и природата. Тук се намират принципите на познанието, тук се намират законите на мисленето и методите на изследването. И

*) В изложението на 7-те принципи съм използвал хубавата книга на Д. Странден – “Херметизма” – на руски.

тези принципи са предавани от уста на ухо от дълбока древност до началото на 20 век, когато са записани и публикувани. Тези принципи ни показват каква реална прозорливост е притежавал великият Хермес, когато ги е формулирал. Пред неговия поглед и в неговото съзнание ясно са изпъквали всички тайни, скрити във времето и пространството. И той казва: - Аз съм наречен Хермес Трисмөгист – защото владее тайните и познанието на трите свята. И седемте принципа са универсални и имат отношение към всички области на Битието и живота. Това са принципи, до които съвременните учени постепенно се добират в обяснението на явленията и процесите в Битието и живота. И когато са формулирани от Хермеса, тогаз е посято семето, зародиша на съвременното познание и култура.

Всичките тези принципи са обстойно разработени в беседите и лекциите на Учителя, като са дадени и методите, произтичащи от тях.

Седемте херметически принципи лежат в основата и на астрологията.

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 211 (27.III.1938), с. 3-4

ГЛАВА IV

Видението на Хермеса

(Видението на Хермеса се намира в началото на книгите на Хермес Тримогъщи под заглавие – *Poimandres* – дошли до нас чрез Александрийската школа).

“Веднъж Хермес, след дълго размишление над произхода на нещата, изпаднал в транс. Тежко вцепенение обхванало неговото тяло; но докато тялото се вцепенявало, умът му се издигнал в пространството. И тогава му се открило, че същество, необятно по размер, без определена форма, го викало по име. Кой си ти? – питал Хермес изплашен. – Аз съм Озирис, Върховния Разум, и аз мога да сменя покривалото от всички неща. Какво искаш ти да видиш? – Аз желая да съзерцавам източника на всичко съществуващо, аз желая да позная Бога.

И незабавно Хермес се почувствувал облян от чудна светлина. През нейните прозрачни вълни минавали пленителните форми на всички същества. Но внезапно страшна тъмнина, изпълнена с пълзящи сенки, се спуснала върху него. Хермес бил потопен във влажен хаос, пълен с дим и зловещ рев. И тогава се повдигнал един глас из дълбините на бездните. Това бил *Призива на светлината*. И след това бърз огън се устремил из влажните дълбини, в неизмеримите ефирни висоти. Хермес се издигнал с огъня в светлите пространства. Хаоса се погълнал от бездните. Звездни хорове блестели над неговата глава, и *гласът на светлината* изпълнил Безконечността.

- Разбра ли видяното от тебе, попитал Озирис Хермеса, унесен в своите мечти.

- Не, отговорил Хермес.

- Узнай прочее, какво е видяла твоята душа. Ти видя пребиваващото във вечността. Светлината, видяна от тебе в началото,

е Божественият Разум, който всичко съдържа в своята всеобхватност и заключава в себе си праявленията на всички същества. Тъмнината, в която ти след това беше потопен, е този материален свят в който живеят обитателите на Земята. Огънят, който се устреми из тъмните дълбини, е Божественото Слово, Бог е Бащата. Словото е Синът, тяхното съединение е Живота. – Какво чудо е станало с мен! – възкликнал Хермес, аз не гледам вече с телесните си очи, аз виждам с очите на духа. Как е могло да стане подобно чудо? – То става затова – отговорил Озирис, защото Словото присъствува в тебе. Това, което в тебе слуша, вижда, действа е самото Слово, свещения Огън, творческото Слово.

- Щом това е така – казал Хермес, - дай ми да видя живота на световите, пътя на душите, *откъде* произхожда човек и *къде* се възвръща?

- Да бъде според желанието ти. И тогава Хермес почувствувал отново притегляне към земята, той станал тежък като камък и се спуснал подобно на аеролит, със страшна бързина и се понесъл през пространството. Спуснал се на върха на планина. Било нощ. Земята била обвита в мрак. Членовете му тежали, като че били от желязо.

- Подигни очи и гледай – чул той гласа на Озириса.

И тогава Хермес видял чудна гледка. Безграничното пространство, звездното небе, го обгръщало със седемте си сияещи сфери. С един поглед Хермес видял седемте небеса, разширяващи се, подобно седем прозрачни концентрични сфери, в звездния център на който се намирал сам той.

Този център бил опасан от Млечния път. Във всяка сфера се движела планета, съпроводжана от един Гений (Дух ръководител) различни по форма, знак и цвят. В това време, когато Хермес поразен съзерцавал техните цветове и тяхното величаво движение гласа говорил:

- Гледай, слушай и разбирай. Пред теб са седемте сфери, обгръщащи всички степени на живота. В техните предели става падението и възходането на душите. *Седемте Гении са седемте Лъчи на Словото – Светлина*. Всеки от тях господствува над една сфера на Духа, над една степен в живота на душите. Най-близо до тебе е *Геният на Луната*, с безпокойна усмивка, увенчан със сребрист сърп (полумесец). Той *управлява ражданията и умираията*. Той освобождава душата от тялото и я притегля в кръга на своето влияние. *Над него бледния Меркурий*, указващ със своя гадуцел (жезъл с две преплетени змии, представляващи инволюционния и еволюционен път на развитието) *пътя на душите, слизащи и възлизащи*. *Още по-високо е блестящата Венера*, държаща огледалото на Любовта, *гдето душите ту се забравят, ту отново се познават*. *Над нея Гения на Слънцето* тържествено издига факела на вечната красота. *Още по-високо Марс* размахва меча на Правосъдието. *Възкачен на престола си над лазурната сфера Юпитер* държи скиптъра на върховното могъщество, който е Божествения Разум. *На границите на вселената, под знаците на зодиака, Сатурн* внася в света всемирната Мъдрост.*

*) Само по себе си се разбира, че тези божества другояче са наричани у египтяните. Но седемте космогенични божества съвпадат във всички митологии и по смисъл, и по атрибут. Техния общ корен е в древното езотерическо предание. Тъй като западното предание е възприело латинските имена, и аз запазвам тях за по-голяма яснота.

- Аз виждам, казал Хермес – седем области, съдържащи в себе си видимия и невидимия свят. Аз виждам седемте лъчи на Словото – Светлина, единия Бог, който господствува посред тях. Но, о, Господи, как се извършва странствването на човека през всичките тези светове?

- Виждаш ли – раздал се гласът на Озириса – светещия посев, който пада из пределите на Млечния път в седмата сфера? – Това са зародишите на човешките души. Те живеят като леки облачета в царството на Сатурна, щастливи, безгрижни, но несъзнаващи своето щастие. Но спускайки се из сфера в сфера, те се обличат в обвивки, все по-плътни и по-тежки. Във всяко въплъщение те добиват ново телесно чувство, съответстващо на обитаемата сфера. Тяхната жизнена енергия постоянно се увеличава. Но тъй като те се обличат с тела все по-плътни, то те губят възпоминание за своето небесно произхождение. Така става падението на душите, идещи от Божествения Ефир. Все повече и повече обвързани в материята, все повече упоявани го отразяват в едни само мечти от живота, те се спускат, подобно на огнен дъжд, със сладострастни тръпки през областите на Страданието, Любовта и Смъртта, в дълбините на своята земна тъмница. В също такава тъмница и ти стенеш, задържан от огнения център на Земята и из тази тъмница Божествения живот представлява за тебе само безполезен сън.

- Могат ли душите да умират? – попитал Хермес

- Да, отговорил гласа на Озириса, много погиват, спускайки се в материята. Душата е дъщеря на небето и нейното странствование е изпитание. Ако в своята безудържана любов към материята, тя изгуби възпоминание за своето произхождение, скритата в нея божествена искра, способна да се превърне в сияеща звезда, се възвръща обратно в ефирното пространство и душата се разпръсква във вихъра на грубите елементи.

При тези думи на Озириса, Хермес затрепери, защото страшна бушуваща буря го окръжавала с черни облаци от всички страни. Седемте сфери изчезнали в гъсти мъгли. Той видял в тях сенките на хората, изпускащи страшни викове, тях ги хващали и разкъсвали на части призрачни чудовища и животни посред невъобразими стонове и проклетия... Такава е – раздал се гласът на Озириса – съдбата на душите неизправимо ели и низки. Тяхното мъчение ще се свърши само с тяхното унищожение, което е изгубване на всякаво съзнание. Но гледай, мъглите се разсейват, седемте сфери се появяват наново. Погледни на тази страна. Виждаш ли този рой души, стремящи се да се подигнат в лунната сфера? Едни от тях падат на земята, сметени от вихъра, като ято птици под напора на буря, други със силни движения на крилето достигат по високата сфера, която ги увлича в своето движение.

Достигайки до нея, душите отново почват да познават божественото в себе си. Но този път те не се удовлетворяват от възможността дори за непостижимо щастие. Те се проникват от него, поглъщат го в себе си, задържат го с ясно съзнание, просветено от страданието, с енергична воля, укрепнала в борба. Те стават светли, защото подхранват в себе си Божественото и го излъчват в своите проявления. Укрепи своята душа, Хермесе, и проясни твоят помрачен дух при вида на тези летящи души, подигащи се до седмата сфера, гдето блестят като светкавици, защото и ти можеш да ги последваш, затова е необходимо само едно: *желание да се подигнете.*

- Погледни, как те летят и описват кръгове, съединяващи се в божествени хорове. Всяка се приближава към *своя гений*. Най-прекрасните обитават в областта на Слънцето. Най-мощните се изкачват до Сатурн. И само малцина се подигат до самото Отца, ставайки всред свършените сами свършени, защото там, където всичко се свършва всичко се вечно започва и всичките седем сфери възгласяват:

"Мъдрост! Любов! Правосъдие! Красота! Слава! Знание! Безсмъртие!"

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 213 (17.IV.1938), с. 3-4

ГЛАВА V

Четирите състояния на материята и енергията

Астрологията е език на посветените, тя е езика на природата. Да изучаваме елементите на астрологията, това значи, да изучаваме азбуката на природата, да изучаваме онзи език, на който се разкриват тайните на посветените. От гледището на херметичната философия, цялата природа, както и живота, са велика книга, която посветения разчита и вижда какъв е плана на Великото в света и каква е онази мъдрост, която чертае и ръководи този план. Всичко в природата е белег, знак и дума на великата книга, и който знае този тайнствен език на боговете, той лесно може да чете великата книга на природата и да се добере до мъдростта, която е вложена в нея.

Астрологията ни учи на азбуката на херметичната наука и философия, като ни дава и практическите методи за ползване от великото знание на природата. Без познаването, астрологията, херметичната наука остава недостъпна.

За херметичната наука цялата природа, целия Космос е жив и е проникнат от едно велико съзнание, от една велика Разумност. И всички процеси и явления в природата са резултат на взаимоотношение на разумни и съзнателни единици. В процеса на своята проява разумно съзнателните единици си служат с материята и енергията. И Херметичната наука изучава състоянията на материята и енергията, на съзнанието и на онази разумност, която прониква и използва тези три същини. Всяко едно живо същество е съчетание и комплекс на тези четири елемента, които обуславят неговото Битие. И цялата вселена в своята целокупност е проява на тези четири принципи. Това също бих нарекъл, четири състояния на Битието, на Единната Първична Същина, която сама по себе си остава непознаваема. Това е тайнствената Първична причина, за която Хермес казва, че е недостъпна за обикновеното познание. На познанието се подават само вторичните причини, проявени в четирите състояния на Битието, за които споменахме. Ето дословно какво казва Хермес: "Ни една от нашите мисли – говори Хермес на своя ученик Асклепиос, не е в състояние да познае Бога, и никой език не е в състояние да Го определи. Това, което е безтелесно, невидимо и няма форма, не може да бъде възприето с нашите чувства; това, което е вечно, не може да бъде измерено с късата мярка на временното; следователно, Бог е неизразим. Наистина, Бог

може да съобщи на няколко избраници методите да се подигнат над естествените неща, за да се приобщят към сиянието на неговото духовно съвършенство, но тези избраници не могат да намерят думи, с които биха могли да предадат на обикновен език безплътното видение, привеждащо ги в трепет. Те могат да обяснят на човечеството второстепенните причини на творчеството, които минават пред техните очи, като образци на космическия живот, но Първопричината остава неразкрита".

Херметичната наука и философия разграничават четири състояния на материята и енергията. Първо – *твърдата материя*, като емблема на която е *въглерода*. И затова средновековните алхимици, като говорят за твърдата материя, наричат я *въглерод* или *земя*. В нея работят силите на *жизнения етер*. Второто състояние на материята е *течното*, наречено от алхимиците *водород* или *вода*. Във водата работят силите на тъй наречения *химически етер*. Всички химически процеси са зависими от него. Третото състояние на материята е *газовото* или *въздухообразното*, наречено от алхимиците *азот*, в което работят силите на *светлинния етер*. Четвъртото състояние на материята е тъй нареченото *светлинно* или *огнено*, известно като елемент *огън*. В това състояние работят силите на *топлинния етер*. Тъй че имаме четири състояния на материята, известни в херметичната наука под следните названия: *земя* – твърдата материя; *вода* – течната материя; *въздух* – газовото състояние на материята и *огън* – светлинното и топлинно състояние на материята. С тези четири състояния на материята са свързани четири вида етерни сили, известни под следните названия: *жизнен етер*, *химически етер*, *светлинен етер* и *топлинен етер*. Има генетическа връзка между четирите състояния на материята и енергията, което ни показва на появата на известна материя и енергия в процеса на космическото развитие.

С тези четири състояния на материята и енергията са свързани в различните области на Битието ред разумни същества, които стоят зад всички процеси в природата, като си служат с четирите състояния на материята и енергията, като с агенти за проява. В най-низшия план на Битието – физическия, тези четири състояния на материята и енергията, са свързани с тъй наречените природни духове, или тъй да се каже тези елементи са като среда, в която природните духове живеят и откъдето те вземат субстанцията за своята проява.

Наричат ги още духове на елементите, със следните имена: *Саламандри* или *духове на огъня*, *Ундини* – *духове на водата*, *Силфи* – *духове на въздуха* и *Гноми* – *духове на земята*.

В по-висшите сфери на Битието те са свързани с различните чинове на ангелската йерархия. Ето какво казва *Агрипа* в своята "*Философия на окултизма*" по този въпрос: "Тези четири елемента са не само във всички неща тук долу, но също и в небесното пространство, в звездите, в духовете, в ангелите и в Бога самия, който е творец и създател на всички неща". Но в различните звезди и йерархии от същества те се намират в различни отношения и в различно поле на проява. От това зависи и тяхното влияние върху развой на земния живот. И според това, кой елемент доминира в дадени небесни тела, определяме ги като огнени, въздушни, водни и земни. Също така и между съзвездията у едни преобладава елемента на огъня, у други – въздуха, водата или земята.

Според херметичната философия всяка енергия има свои специфични свойства, има свое специфично движение, което вече определя и характера и структурата на формите, които строи. Защото енергиите сами по себе си са посредници, чрез които се предават импулсите, които идват от един разумен център. И в зависимост от вътрешното съдържание на импулса, в зависимост от онази мисъл, която е вложена в него, оттам и от задачата, която му е дадена, е и формата и характера на движение на дадена енергия. А тази характерност на движението на дадена енергия определя и структурата на формата, която създава. Защото всяка форма е външен израз на силите, които стоят зад нея. И онзи който разбира този закон, като види известна форма, знае каква сила, каква енергия стои зад нея, знае тази форма на какъв импулс е резултатът.

Според научните изследвания на д-р G. Wachsmuth изложени в неговото капитално съчинение: "Le monde eterique" (етерният свят), различните етерни сили се отличават със свойствен само на тях присъщ ритъм. Той казва: "формиращата тенденция в етера на топлината е сферата. Когато топлинния етер действа в материята, той се стреми да създава сфери. Когато действа в светлинния етер, той на свой ред се стреми да създава триъгълни фигури. Химическият етер се стреми към създаване на полукръгове. А жизненият етер създава квадратни форми". И според Г. Вакмут и формата на клетките в различните организми, и по специално в кръвта на различните организми, е в зависимост от преобладаването на този или онзи род етерни сили.

Също така и външните форми на телата, респективно външните форми на човешкото тяло и на човешкото лице се обуславят от проявата на този или онзи етер.

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 214 (24.IV.1938), с. 3-4

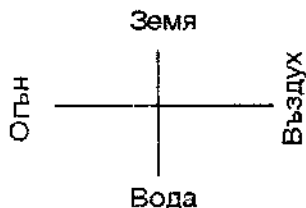
Пак според експерименталните изследвания на Г. Ваксмута, което е само едно потвърждение на древното херметично твърдение, четирите рода етерни сили са поляризирани, и по този начин са групирани в 2 групи от 2 елемента. Топлинният и светлинният етери имат тенденция, да се разширяват, с което заедно разреждат и материята. Те имат, тъй да се каже, центробежни тенденции. А химическият и жизненият етер имат противоположни тенденции – тенденция да сгъстяват, да абсорбират, имат тъй да се каже центростремително движение.

Ето какво казва и Учителя по този въпрос. "В природата работят два рода сили – положителни и отрицателни. Положителните и отрицателните сили биват два вида: Положителни сили във възходяща степен и положителни сили в низходяща степен. Отрицателни сили във възходяща степен и отрицателни сили в низходяща степен. Силите, които имат възходящо направление, винаги творят, а силите, които имат низходящо направление, понеже се движат в гъстата материя, всякога рушат".

В Херметичната наука качествата и свойствата на различните състояния на материята и енергията са основно проучени. Според една класификация всеки *елемент* (под понятието елемент ще разбираме винаги комплекса – материя и енергия от даден род) има по две качества,

от които едното е собствено само негово, а другото качество е средно, като връзка между два следващи един след друг елементи, което ни подчертава генетическата връзка между елементите. Така елемента на огъня е *горещ и сух*; елемента на Земята е *сух и стуген*; Водата е – *стугена и влажна*; а Въздуха е – *влажен и горещ*.

По тези две по две противоположни качества елементите са познати като полярни един към друг, както следва: - *огън и вода* – като огъня е активния, мъжкия, творческият принцип, а водата пасивният женският принцип, и *Въздух и земя*, като въздуха е активният принцип, а земята пасивният. На друга основа елементите имат друга една поляризация помежду си, а именно – Земя и Вода са полярни; и огън и въздух. Първите са наречени пасивни, а вторите активни. Полярността е, както видяхме, един от принципите на херметичната философия и играе голяма роля в астрологията. При тази втора полярност елементите се взаимно допълват

Представени така графически четирите елемента заемат и определят четирите посоки на пространството, т.е. обемат в себе си цялото космично пространство.

Платон ни посочва на трета една полярност, при която всеки елемент има по три качества. Качествата на огъня са: светлина (топлина), проникателност (разредителност) и движение; на земята – тъмнота, плътност (непроницателност) и покой (инерция). И по тези си качества огънят и земята са противоположни. Въздухът взема две от качествата на огъня – разредителност (това качество, което казахме за светлинния и топлинния етер – че разреждат материята) и движение, и едно на земята, а именно тъмнина, а напротив водата взема две качества от земята а именно – тъмнина и плътност и едно от огъня именно - движението. Но огънят е 2 пъти по-рядък от въздуха, три пъти по-подвижен и четири пъти по-активен от въздуха. Въздухът е 2 пъти по-активен от водата, три пъти по-рядък и четири пъти по-подвижен. Също и водата е два пъти по-активна от земята, три пъти по-рядка и четири пъти по-подвижна. И тъй огънят има същото отношение към въздуха, както въздуха към водата и водата към земята – и обратно – земята към водата; водата към въздуха и въздуха към огъня.

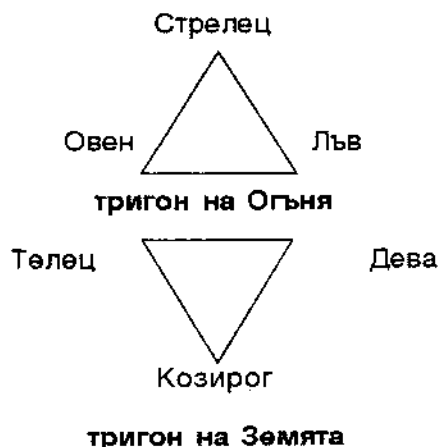
Това са принципите и началата на всички тела: това са елементите и качествата, които образуват всички тела. Тук ясно виждаме изразени два принципа – активния и пасивния – топлината и студа – под чието въздействие се организират всички форми. Топлината, огъня разширява, а студа свива. Тогаз, развиването на органическите форми върви по резултантната на тези две движения.

И тъй, имаме четири елемента, от които всеки елемент има специфична форма на движение, която определя характера на формите

и състоянията, които създава. Или с други думи казано – всеки елемент има специфичен начин на вибриране, има и специфичен ритмус, от което се определя, че всеки елемент има специфичен цвят и тон. Тъй като определихме, че всеки елемент има по три качества, то в допълнение на това ще кажа, че **Всеки елемент има по три проявления, които отговарят на трите свята**; като във всеки свят едно от качества е доминиращо, изявено, а другите са в полупотенциално състояние. По такъв начин получаваме четири елемента с по три качества – 12 проявени качества – това са дванадесетте знака на зодиака, които са основа на астрологията.

Огънят е активният принцип, а Земята е пасивния принцип. Огънят е носител на светлина и топлина, той е емблема на духа на разумното начало. А Земята е пасивното начало, тя е основа, фундамент, върху които се проявяват всичките елементи.

Ето какво казва Агрипа за отношението на 12 зодиакални знака към четирите елемента. Всеки елемент се проявява в три знака. *Първият знак* е началото на неговото проявление. Това е в света на принципите; *вторият знак* – развиване на елемента, проявата му в света на законите, в реалния свят, *третото* му проявление е във феноменалния свят – светът на завършени процеси, на резултатите в материалния свят. Така Първият знак на зодиака наречен *Овен*, взема своя принцип от огъня. той е началото на зодиакалния, на жизнения кръг и в сегашната епоха началото му съвпада с пролетната равноденствена точка, която е там, където еклиптика (видимия път на Слънцето през небесната сфера) пресича небесния екватор. Тъй че Овен е първият знак на огнения елемент. Вторият знак на огъня се нарича Лъв, той е средата, и третият знак на огъня се нарича Стрелец; той е резултата, крайния предел на проявление на принципа на огъня. Тези три знака на зодиака образуват помежду си един равностраничен триъгълник, наречен триъгълник или тригон на огъня.

По Платоновата класификация, полярна на огъня видяхме, че е земята – и тя се проявява в три знака. Първият знак на земята се нарича Телец. Той е начало на проявление на принципа на земята; средното проявление е в знака Дева и третото в знака Козирог. Тези три знака са проява на принципа на земята, наричат се земни знаци, а

определихме земята като пасивен принцип, а огъня като активен. Тогаз принципа на огъня, в неговото тройно проявление, представяме графически с един равностраничен триъгълник, обърнат с върха нагоре – емблема на активния принцип. А принципът на земята в неговото тройно проявление можем да представим с един триъгълник обърнат с върха надолу. Като ги преплетем тези триъгълници получаваме една хексаграма или така наречения Соломонов печат. Третият принцип е принципът на въздуха, който също е активен принцип. Начално проявление на принципа на въздуха е третия знак на зодиака, наречен Близнаци; второто и средно проявление на въздуха е знака Везни, а третото проявление на въздуха – крайния предел на неговата проява е знака Водолей. Трите знака на въздуха също така могат да се представят графически в един равностраничен триъгълник, обърнат с върха нагоре.

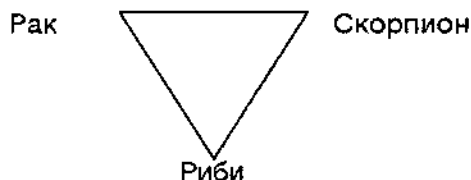

тригон на Въздуха

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 215 (1.V.1938), с. 3-4

Четвъртият принцип е принципът на водата – пасивен принцип. Начално проявление на този принцип е четвъртият знак на зодиака наречен Рак. Той е най-висшето проявление на този принцип. Второто проявление на този принцип е знака Скорпион, а третото проявление знака Риби. И тези три знака могат да се представят графически с един триъгълник, обърнат с върха надолу – емблема на негативния, пасивния принцип.

тригон на Водата

Като преплетем тези 2 триъгълника получаваме нова хексаграма. И така, имаме четири елемента, два пасивни – земя и вода и два активни – огън и въздух, които имат по три проявления – в трите свята по едно – така че получаваме 4 елемента по три знака, 12 знака, които обемат целия кръг на зодиака.

Четири елемента се проявяват в човека в четирите темперамента, познати още на древните под следните имена: холеричен, сангвиничен, флегматичен и меланхоличен. Има и други класификации на елементите, но тази е най-древна и съвременен строго научна. Темперамента не е нищо друго, освен резултат на модифициране на вътрешните сили на индивида от силите на космоса. При *холеричния* и *сангвиничния* темпераменти, човек проявява по-голяма активност, по-голяма подвижност и енергичност. И тяхната дейност е насочена предимно във външния свят. Те имат стремеж да въздействуват със своето същество върху средата. Тяхното движение може да се нарече центробежно, каквото беше, както видяхме, движението на топлинния и светлинния етери. Следователно, качествата, които даден темперамент носи, са израз на качествата на елемента, който стои зад него. Така холеричният темперамент е огнен, свързан е с елемента на огъня и проявява неговите качества. Сангвиничният темперамент е въздушен – в него преобладава елемента въздух и той проявява неговите качества. *Флегматичният* и *меланхоличният* темпераменти са противоположни на холеричния и сангвиничния – те се стремят да се изолират от външния свят и се съсредоточават в своя вътрешен свят. Техния поглед е отправен повече вътре в самите тях, те са концентрирани в себе си и външно са пасивни, мудни. Тяхното движение можем да определим като центростремително. А видяхме, че химическия и жизнения етери имат центростремително движение. *Флегматическият* темперамент е израз на химическия етер, на елемента вода; а *меланхоличният* е израз на жизнения етер, на елемента земя. Това съответствие между темпераментите и елементите е един ключ в астрологичното изучаване на човека.

Така например хора у които етерните сили са дълбоко проникнали във физическата материя, произвеждат винаги един активен организъм във външния, обективния свят. Ако етерните сили са по-свободни, т.е. имат един контакт с физическата материя, но не са напълно погълнати от нея, такива хора ще бъдат по-малко активни във външния свят, защото активността зависи от състоянието на жизнената енергия, а у тях тази енергия не е всецяло заета с физическия организъм. Затова у тях не може да се очаква и един внушителен организъм. Но в замяна на това тяхната дейтелност е насочена към техния вътрешен свят. Те живеят по-богат духовен живот. Равновесието на етерните сили се поддържа от Аза. И когато Аза вземе ръководството на човешкия живот, темпераментите се уравновесяват. Надмощието на едни или други етерни сили обуславя здравето и болестите в организма. Процесът на възпалението, например е белег, че в тази част на организма топлинния етер е много активен. Холеричният темперамент развива твърде голяма активност благодарение на топлинния етер, и то не само физическа, но и в психическия живот. Флегматикът е бавен, несръчен, спокоен. В холерикът имаме един вътрешен огън. В сангвиникът имаме излъчване на светлина, във флегматикът имаме голямо спокойствие, меланхоликът е със силна мисъл и богат вътрешен живот, но затворен.

Следователно, живота на човека се развива под действието на два вида сили. От една страна *етерните сили на външния космос*,

проявени чрез знаците на зодиака и планетите, вземани за момента и мястото на раждането и от друга страна *силите вложени в самия организъм*. Следователно, животът на индивида, неговите физически и психически състояния, неговото здраве и болести са резултат на взаимоотношението между тези два вида сили.

ГЛАВА VI

Трите рода сили

I.

Според Херметичната философия, света с всички живи същества в него е плод на три рода сили, които отговарят на трите велики свята в космоса. Първият род сили имат началото си в Божествения свят, - в света на принципите, в света на основните начала, или както го нарича Учителя идейния свят, който е създаден от Бога. Тук е първопричината на всичко съществуващо. Вторият род сили имат началото си в "небето на зодиака", както се изразяват древните, сиреч в света на четворната тройка от елементи - в света на вторичните начала, в света на законите и силите, в реалния свят, както Учителят го нарича, който свят е създаден от природата, която представя от себе си съвкупност от всички възвишени разумни същества. Третият род сили имат началото си в областта на планетите, сиреч в областта на седмorkата от произвеждащи и поддържащи сили - това е материалния свят, създаден от човека като космическо същество. Всяко земно създание е образувано от взаимодействието на тези три рода сили, които продължават да му влияят докато то съществува.

Съгласно принципът за двойствеността на активното и пасивното начала, във всеки от трите споменати свята действуват две начала - активно, оплодяващо, даващо импулс, подтик и негативно, оплодявано, отхраняващо и оформяващо, мъжко и женско. Те са полюсите на Битието. От тяхното съчетание, от тяхното взаимодействие се ражда плода, който съдържа тези две начала и е подчинен на постоянното им влияние.

В идейния свят активното начало се нарича *Огън*, който не е създаден, а е самороден, вечно съществуващ. Това е Бог Отец на гностиците. Другояче казано, в принципа на огъня, в неговото най-висше проявление сам Бог пребъдва. Пасивният принцип се нарича *Вода* - Син Божи на гностиците, като резултат от взаимодействието на тези 2 принципа се явява *сътворената Светлина* - третото начало на всичко създадено, онова което ги поддържа и крепи. На езика на алхимиците тези три начала се наричат: Световен Дух, Световна Душа и Световно Вещество. Изис, Озирис и Хорус на египтяните.

В зодиакалното небе, или в реалния свят, горните три начала се отразяват в нови три, които на езика на алхимиците носят следните имена - философски живак (огненото начало), философска сяра (водното начало) и философска сол (създаденото начало). Третото начало се нарича още дух на телата.

В планетното небе намираме ново отражение на тези три начала, които на езика на химиците се наричат - първобитният огън, наричан понякога етер, който оплодява първобитната вода - тинята, за да се роди живота на телата, животонозното начало, зародишът, кълнът. От

идейния свят създанията получават най-важното – идеята, според която са създадени. В тази идея се съдържа плана на тяхното съществуване и целта на тяхното Битие. Съществениите отлики на формата и особените свойства, които те имат, зависят също от идеята. Но тази идея се осъществява с помощта на онези начала, които работят в другите два свята.

II.

Всяка енергия (сила) е израз и кинетическо състояние на потенциални качества или състояния на Битието. Затова когато дадена енергия се прояви през сферата на четирите състояния на съзнанието, или в реалния свят, явяват се различни качества, които в основата си имат един от елементите. Формата на движението на енергията се определя от онзи принцип, който стои зад нея, оттам и органическата форма, която строи. Всяка енергия се проявява в различните полета, с присъщите ѝ качества и свойства. Например, известна енергия носи разширяване. Във физическия свят ще има тенденция към създаване на големи, масивни форми. В психическия свят, в чувствата, дава широта и простор на чувствата. В света на мисълта също създава широта, която се проявява като благородство, толерантност и свобода на мисълта. И затова, зад всяка форма и зад всяка психическа проява ние виждаме един принцип на действие. Енергията предава своите качества на организма и оттам определя и особеностите на органическия тип. А знаем, че органическия строеж е в зависимост от кръвта. Следователно, органически енергиите се проявяват чрез кръвта. Защото, всяка енергия е свързана и със съответната материя. И затова Учителят казва, че онзи, който иска да бъде здрав, да бъде богат, да има изобилие на жизнена сила и да бъде умен, трябва да има злато в кръвта си. Органическо злато го нарича той и това злато е свързано с портокаловия цвят. А качества, това са зародишите на Битието в Аза, които той трябва да приведе в действие, да ги динамизира. А всяко динамично качество се проявява като творческа енергия, която има в основата си един разумен импулс.

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 217 (15.V.1938), с. 3-4

И от това гледище, когато говорим за планетите в Космоса, подразбираме динамизиране на известни качества в Словото. Гениално е предал тази идея великият посветен евангелист Йоан в първата глава на откровението. Ето как описва той тази велика тайна: "Бидох в изтъпление духом, и чух зад себе си глас голям като от тръба който говореше: Аз съм Алфа и Омега, първи и последен. И обърнах се да видя гласа, който ми проговори; и в обръщането си видях *седем светилници златни*. И *всред седемте светилници видях едномо подобен Сину Человечески*, облечен с дълга дреха и препасан до гърдите със златен пояс. А главата и космите му бяха бели, като бяла вълна, като сняг и очите му като пламък огнен. И очите му подобни халколиван, като в пещ нажежени, а гласът му като глас на много води. *И имаше в дясната си ръка седем звезди*.

И словото му казва: "Напиши това, що си видял и което е и което има да бъде след това – тайната на седемте звезди и седемте златни

светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви. И седемте светилника, които си видял, седемте църкви са". Същата идея, както видяхме, е предадена и във видението на Хермеса, защото реалността в своите основи е неизменна и вечна.

Следователно, като творчески център на Битието е Словото. Вселената е външната страна на Словото. Четирите елемента, дванадесетте зодиакални знаци и 12-те планети, това са само органи, чрез които Словото се проявява и твори в човека, и в Битието, и навсякъде в природата. Навсякъде се намира този отпечатък на творчеството – защото туй, което е горе, е подобно на туй, което е долу.

Следователно, когато говорим за енергиите и теченията в природата, не ги схващаме като механически течения, но като живи сили, зад които стои великата разумност на Словото.

ГЛАВА VII.

Космичните фактори на развитието

За да разберем живота на човека, трябва да го разгледаме във връзка с живота и развитието на целия Космос. Ако искаме да разберем живота на човека само в тесните рамки на Земята, с нейните сили и закони, ще имаме много ограничени понятия за човека. Тъкмо това прави съвременната наука. Но херметичната наука има един по-широк поглед и разглежда човека във връзка с живота на целия Космос. Според херметичната наука, целия Космос представя един жив организъм и всички части на този грамаден организъм се намират в тясна вътрешна зависимост и взаимодействие. И целият този организъм е проникнат от едно велико съзнание, което е вътрешната връзка между всичките части. В такъв случай живота на целокупния организъм обуславя проявата и съществуването на отделните части и частите обуславят цялото в неговото проявление.

Както видяхме, един от принципите на херметичната философия гласи – туй, което е долу, е подобно на туй, което е горе. Човек е подобен на Космоса. Човек представя от себе си една малка вселена, един малък космос; следователно, всички сили и елементи, които намираме в човека, намираме ги и в Космоса, и обратно – всички сили, процеси и явления в Космоса, ги намираме и в човека. От човека към Космоса и от Космоса към човека – това са два пътя на научно и философско изследване. Това значи, изследвайки и проучвайки човека, ако знаем съответствията, същевременно ние изследваме и Космоса. И изследвайки Космоса, ние изучаваме онази страна от човека, която ни е недостъпна, иначе, в човека благодарение на потенциалността или миниатюрността си.

В херметичната философия едновременно се работи и с двата метода на изследване, на базата на принципа – туй, което е горе, е подобно на туй, което е долу, и туй, което е долу, е подобно на туй, което е горе. Изследвайки човека, ние изследваме природата, и изследвайки природата, ние изследваме човека. Но както казах и по-горе, трябва да знаем правилно да намираме съответствията. Но изисква се голямо знание и мъдрост, за да се проникне в тази тайна, защото подобие не е по форма, а по съдържание и смисъл. Затова малцина

владят тази тайна и могат да проникнат във вътрешната мъдрост, която ръководи целия космичен процес във всички плоскости на неговото проявление.

Херметичната наука разделя човека на три части, всяка от които включва в себе си елементите на целия човек. **Първият човек** - това е главата, с всички органи о нея и мозъка, в когото се намират локализираните всички центрове, които управляват целия организъм. И затова казваме, че мозъка, това е човека. Мозъкът създава човека. Мозъкът, това е Божествения свят в човека. Това е идейния свят на човека. Мозъкът, казва Учителя, е израз, кондензация на умствения свят. А в умствения свят се намират прабобразите на всичко съществуващо. Следователно, и в човешкия мозък се намират всички богатства, които Бог е дал на човека. В мозъка е вложен капиталът, който човек трябва да тури в обръщение през вечността, казва Учителя. Този първи човек е свързан със силите на Космоса, със силите, които функционират в безграничното космично пространство и се проявяват чрез зодиака или зодиакалните знаци. И посветените в тайните на херметичната наука ни казват, че целия зодиак се намира в човешкия мозък. Силите на безграничния Космос строят човешкия мозък. И когато човек развие силите, които се намират засега в потенциално състояние в мозъка, той ще бъде *гражданин на Космоса*, т.е. свободно ще се движи из целия Космос. Това са възможности за далечното бъдеще.

Вторият човек е средният - който включва гърдите с белите дробове, сърцето и гръбначния мозък и симпатичната система, като връзка между средния и долния човек. Той е свързан със силите на духовния свят, с духовното тяло на човека. Там е седалището на чувствата, на душата. Този свят в човека е свързан със силите на Слънцето. Силите на слънчевата система строят този човек. Когато човек развие и завладее тези сили, той ще стане *гражданин на слънчевата система* – ще може свободно да се движи в пределите на слънчевата система.

Третият човек е долният човек - който обгръща храносмилателната система с принадлежащите към нея органи – черва, черен дроб, жлъчка, бъбреци, половите органи, бедрата, коленете, пищялите и стъпалата. Някои от тия органи са във връзка и с втория свят – симпатичната система, черния дроб и далак. Мозъкът на този човек е симпатичната система. Този човек е свързан със силите на Земята. Силите на Земята строят долния човек, земния човек.

От правилното функциониране на всеки от тези три човека зависи какво е отношението на човека към даден свят. Когато функционират правилно и хармонично и трите части на човека, тогаз имаме хармонично развит човек, който може да се развива правилно.

Всяка една от трите части на човека има от своя страна тройно и от друга страна седморно деление. И тогава имаме следното разпределение на човека: физически човек, който е свързан със силите на земята, в широк смисъл вземано, който от своя страна е троичен – главата, която представлява Божествения свят в човека, седалище на човешкия ум и условие за проява на човешкия дух. Гърдите, които представят духовния човек във физическия човек – тук е сърцето на човека, чрез които се проявява човешката душа. И най-после стомаха

и краката, които представя земния човек във физическия човек. Той има отношение към човешката воля. И тъй във физическия човек имаме отразен целия човек, като външно имаме – глава, гърди и стомах, които са свързани с умственото, духовното и етерното тела, а вътрешните аспекти на тези три части на човека са умът, сърцето и волята. Умът, сърцето и волята са вътрешната страна на физическия човек. Също така и душата, и духът са троични в своите проявления.

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 218 (22.V.1938), с. 3-4

Тъй че в човека има трима човеци, които действуват един в друг и никой не може да разбере човешката природа, ако не знае че наистина в човека живеят и работят трима души, три принципа обединени в едно. И всеки един от тези човеци е седмореен; всеки от тези три принципа е седмореен в своето проявление.

Следователно, за да живее добре на физическия свят, човек трябва да разбира законите на този свят – да разбира законите и силите, които функционират в него. По закона на аналогията, тук са проектирани на друга плоскост силите на целия Космос. Икономическият живот в обществото отговаря на физическия свят в природата и човека – физическият свят е склад на природата. Несметни богатства са складирали в него. Същото нещо е и във физическото тяло на човека. За да проникне човек в тайните на физическия свят, необходима е светлина, защото сам по себе си, физическият свят няма тази светлина.

За да се развива в духовно отношение, човек трябва да разбира законите на духовния свят, трябва да разбира законите на дишането и кръвообръщението.

За да се развива правилно в умствено отношение, човек трябва да разбира законите и силите, които работят в неговия мозък.

И тъй, установихме три източници на сили, които са фактори в развитието на човека: *Силите на Божествения свят*, които се проявяват във физическия живот на човека чрез мозъка, а в природата чрез зодиака или чрез космичното пространство. Защото, както ще видим впоследствие, зодиака обгръща в себе си, цялото космично пространство.

Вторият фактор бяха *силите на слънчевата система*, които са проява на космичните сили на зодиака, но на друга плоскост. Като говорим за силите на слънчевата система имаме предвид 12 космически принципи, от които засега се проявяват само седем, които имат центъра си в Слънцето, което е видимия образ на Словото, което е творческият източник на всички строителни сили на слънчевата система. Това са седем активни творчески течения на всемирния живот, чрез който ни идват богатата на живота. В астрологията тези творчески принципи на Словото са свързани със седемте планети на слънчевата система. Тъй че, когато в астрологията ще говорим за влиянието на известна планета, ние ще имаме предвид един космичен принцип, който има известна планета като физически израз.

Астрологията ни говори на своя класически език за влиянието на седемте планети; откровението на Йоана ни говори за седемте духове, стоящи пред престола Божи; откровенията на Заратустра и

Хермеса ни говорят същото, Мойсей ни говори за седемте дена на творението, които не са нищо друго, както казва Учителя, освен последователно проявление на творческите принципи на Словото. Зад всеки принцип стои един велик импулс на Словото. А окултната философия ни говори за седемте творчески принципи.

Третият фактор на развитието са *силите, свързани със Земята*. Всяка една планета представя съвкупност от взаимодействието на различните космични сили, обединени и направлявани от един принцип. Но характера на планетата и условията, които се развиват на нея, зависи от отношението на силите, които вземат участие в нея. А същевременно зависи и от посоката на тези сили. А всичко това зависи от онзи принцип, който стои в центъра на планетата и дава тон на всичко. Четирите елемента, за които говори херметичната наука, в различните планети се намират в различно взаимоотношение. За Земята специално, в някои области преобладават едни елементи, в други – други елементи. Това е подробно проучено в херметичната наука, и се знае точно в коя област на Земята какво е разпределението на силите, което вече определя и условията за дадена работа. Същевременно в различните епохи, *отношението между силите е различно*. Това е един факт, който е много важен и който обяснява развоя на цивилизациите и културите по лицето на земята. То е основата, върху която се проявяват другите два фактора. Другите два фактора независимо от него не могат да се проявяват. Но той е само една проекция на другите два фактора и същевременно е основа за тяхната проява. Тъй че, *разпределението на етерните сили по лицето на Земята служи като база за проявата на силите на планетите, Слънцето и за силите на зодиака*. Това е един много важен факт, който трябва да се има предвид при астрологичното изследване. Защото, един ефект ще произведат космичните сили, проектирани в една област, където има преобладаващо влияние топлинния и светлинния етери, друг – в области, където преобладават химическия и жизнения етери.

Това са все проблеми, които са подробно и обстойно разработени в херметичната наука, но тук само споменавам за тях, за да послужат за изяснение на астрологичните проблеми, които ще разгледаме.

ГЛАВА VIII.

Космичният човек

“Туй, което е горе, е подобно на туй, което е долу, и туй, което е долу, е подобно на туй, което е горе”. Така говори херметичната мъдрост за отношението на космоса и човека.

Според херметичната наука и философия, цялата видима вселена, представя един жив организъм, който обгръща в себе си цялото космично пространство, който е проникнат от едно велико съзнание и една велика разумност. Това е Великият Небесен Човек. За него казва Мойсей: “Човек беше създаден по образ и подобие Божие”. Това е друга форма на изразяване на закона на аналогията. Значи, Космичният човек е създаден по образ и подобие на Бога – а съвременният човек е създаден по образ и подобие на Космичния човек. Или с други думи

казано – Космичният човек в своето проявление се диференцира и съвременните хора са именно резултат на това диференциране на Великия Небесен Човек. Всички слънца и системи са органи и системи на Космичния Човек. А хората са клетки в този велик организъм. Ето как Учителя говори за това: "Когато се говори за човека, като образ и подобие на Бога, подразбира се човек в неговата първична проява, така наречения Космичен Човек. Всеки човек, всяка душа е един първичен елемент, една клетка от Великия Космичен Човек, и си има точно определено място и функция в този велик организъм".

Следният израз на Учителя, може да ни послужи като ключ, за изяснение на отношенията, които съществуват между Космичния Човек и съвременния човек. Той казва: *"Под гумата "човек" разбираме сбор от добродетели. Добродетелите, това са един велик капитал, около който почват да циркулират великите сили на живата природа"*. Следователно, като говорим за Космичния човек, имаме предвид проявата на цяла система от принципи, зад които стои Първичната причина, и като резултат на тази проява имаме външния обективен свят и човек. И Гьоте казва във Фауст: "Всичко преходно е символ". Зад всяка една видима форма стои една идея, един принцип, едно качество. Значи, всяка една система е израз на един велик принцип, на една велика идея. Също така и в човека зад всеки орган стои една добродетел, един принцип, една идея. Следователно, всяка система, всяко Слънце, всяка звезда в космичното пространство е израз на едно качество, на един принцип на Космичния човек.

И когато търсим съответствието между Космичния човек и обикновения човек, ние няма да ги търсим по форма, но по принцип. Например, когато говорим за главата на Космичния Човек, разбираме онзи принцип, който мисли и в чиято организация се намира основата на всички останали части на този човек. В него същевременно се намира пружината на целокупната проява на този човек. И казано е в Писанието: "Глава на твоето Слово е Истината" – Истината е главата на Космичния Човек, който е изявеното Слово. След главата следва вратът, шията, гърлото – това е пак един принцип в Небесния човек – това е онзи принцип, който дава плът, външен израз на мисълта – гласа, словото, речта. Тъй че, когато говорим за Космичния Човек, ние имаме предвид не известна форма, но съотношение, комплекс от принципи, които действуват и се проявяват като една система, като един организъм.

Тези принципи са обединени с една вътрешна връзка и действуват хармонично. Същото се отнася и до съвременния човек. Човек не е само външната форма, но зад тази форма намираме комплекс от принципи, като външна страна на които се явява формата. Но принципите, както при космичния човек, се намират в такова съотношение, че образуват един жив организъм. Всички принципи имат и материален израз, който представя от себе си тъй наречения зодиак, който обема в себе си цялото космично пространство, и е разделен на 12 части наречени зодиакални знаци. **Дванадесетте първични творчески принципи, които образуват Великия небесен човек** това са дванадесет извора на живота в космоса.

В херметичната философия е подробно проучено взаимоотношението между тези принципи и сили, които действуват в космичния човек във всички области на Битието. Специално в астрологията се изучават отношенията и влиянията на тези творчески сили върху живота на Земята и специално върху човека.

Тези дванадесет принципи вземат материя и енергия за своята проява от четирите елемента и затова и зодиакалните знаци се разпределят в херметичната наука на четири групи от по три знаци, в зависимост от елемента, от който взема материя и енергия за своята проява.

Когато говорим за космичните принципи, които обуславят проявата на Космичният човек, ние разбираме, че тези принципи са израз на мисълта на Космичния човек, и зад тях стои мисълта на космичния човек, съединена с мисълта на Природата и мисълта на Бога, както казва Учителя. Това е в съгласие с първия принцип на херметичната философия – че всичко в света е ум, че умът прониква цялото Битие.

Тези принципи се проявяват в човешкия живот като качества. И астрологията именно проучва качествата и силите, като израз на принципите, които стоят в основата на Битието, които са основно проучени в херметичната философия.

Въз основа на горното, значи, когато кажем че знака Овен е глава на Космичния човек, ние вече разбираме този принцип чрез който се проявява космичната мисъл. И същевременно, тези принципи се трансформират в човешкия свят, като качества – правейки връзки между космичната мисъл и човешката, ние казваме – Овен има такива и такива качества и свойства.

И ако разгледаме развоя на човешкия живот и на човешката мисъл, ще намерим, че в разните моменти и епохи на това развитие са отразени и проявени различни качества, по които можем да знаем вече, кой космичен принцип е имал доминиращо влияние в дадена епоха на развитието. На същото основание и като изследваме качествата, които даден човек проявява можем да знаем, под влиянието на кои космични принципи се намира, и кои принципи вземат участие в неговия живот в даден момент. Това е основният принцип на астрологическото изследване. По законите на вибрацията и ритмуса качествата се предават в цялото космическо пространство и като живи творчески сили строят формите и стават част от тези форми. Разбран така, творческият процес е музикален процес – една велика хармония. Тези качества, по този начин се предават на материята на нашето тяло и на растенията, които употребяваме за храна.

Но в творческия процес, освен външните сили на космоса вземат участие и вътрешните сили на организма, като последните са подобни на първите. И законът на аналогията гласи: Туй, което е във външния свят, е и вътре в самия организъм. Така че външните форми са резултат на взаимодействието между две сили: вътрешните присъщи на организма и външни, които действуват от космоса, като съществува подобие между едните и другите. Но вътрешните, сили на организма, се намират в повече или по-малко потенциално състояние и по закона на

сродството се събуждат и динамизират от външните космични сили. И астрологията именно изучава това взаимоотношение между тези два рода сили, които строят всички форми.

ГЛАВА IX

Тайната на зодиака

Цялото небесно пространство, т.е. небето което виждаме "над нас" и "под нас", можем да си го представим като една грамадна сфера, която подобно на Земята си има своя ос, свои полюси и екватор. По тази сфера се намират всичките подвижни и неподвижни звезди, всяка от които е образувана от четирите елемента, които в различните звезди са в различни съотношения, но навсякъде са израз на един принцип, около когото са групирани всички сили и елементи, които обуславят проявата на звездата. Подвижните звезди наричаме планети, а неподвижните – слънца, които са групирани в съзвездия. Тази грамадна звездна сфера има едно видимо за нас движение, следствие на което пред нашия поглед последователно изгряват нови звезди и съзвездия. И Слънцето в своето видимо движение минава през тази небесна сфера. Пътя на Слънцето през небесната сфера се нарича *еклиптика*. Еклиптиката не е нищо друго освен орбитата на Земята, пътя на Земята около Слънцето, но понеже ние се движим заедно със Земята, като части от нея, ние приписваме движението на Земята на Слънцето и казваме – Слънцето се движи, а то всъщност е движението на Земята около Слънцето.

В движението си по еклиптиката Слънцето минава през онази област на космичното пространство, в която се намират дванадесетте зодиакални съзвездия, което не е случайно. Не че то минава през самите съзвездия, но минава през тази космична област, където се намират съзвездията. Затова и астролозите са разпределили еклиптиката на дванадесет (12) части, наречени зодиакални знаци и са установили тъй наречения интелектуален Зодиак, който всъщност представя от себе си дванадесет поляризации на слънчевата енергия, когато на зодиакалните съзвездия можем да кажем, че са поляризация на онзи грамаден космичен център, около който се движи и нашето Слънце заедно с много други слънца. Творческата енергия на безграничния Космос се предава на Слънцето чрез 12-те зодиакални съзвездия, както нашето Слънце предава творческите си импулси на нашата *система* чрез зодиакалните знаци. Тези 12 поляризации са във връзка с импулсите на 12-те творчески принципи, които стоят зад зодиакалните съзвездия.

Тъй щото принципът, който действа в зодиакалните съзвездия и в зодиакалните знаци, е един и същ.

В миналото, когато Рама е установил зодиака в днешната му форма, зодиакалните съзвездия са съвпадали със зодиакалните знаци, но днес са се разместили и не съвпадат, защото зодиакалните знаци отстъпват всяка година с 50 секунди. Това отстъпване, наречено удължаване на равноденствената точка, се дължи на движението на Слънцето около някакъв голям звезден център. Значи от това гледище зодиакалните знаци не са нищо друго освен 12 поделения на еклиптиката. Начало на Зодиака в такъв случай е вземана точката,

където във времето на Рама е ставало пресичането на еклиптиката с екватора на небесната сфера, което е станало в областта на съзвездията на Овена и е отбелязвало пролетното равноденствие. След това пресичането е било в Рибите и сега вече е във Водолея. На астрологически език това се изразява по следния начин – когато пресичането е било в Овена, казва се, че Слънцето е стояло в знака Овен 2100 [години]. А сега като се казва, че пресичането е в знака Водолей, казваме че Слънцето е влязло в знака Водолей, където ще остане приблизително 2100 години. Това се дължи на тъй нареченото процесуално движение на земната ос, която прави едно пълно завъртане приблизително за 25920 години. При това си движение земната ос е отстъпвала по отношение на неподвижните звезди на зодиака, с по 50 секунди на година и така зодиакалните знаци са изостанали и се е получило разместване на зодиакалните знаци и зодиакалните съзвездия. И на всеки 25920 години става едно ново съвпадение на зодиакалните знаци със зодиакалните съзвездия. От това вадим заключение, че на всеки 25920 години се дава един нов импулс от Безграничния космос на нашия земен живот, един нов прилив на космичните енергии чрез съзвездията на зодиака.

Зодиакалният кръг, с който си служи съвременната практическа астрология, представя един пояс, който се простира по протежението на еклиптиката и е широк 16-18 градуса. В плоскостта на Зодиака се движат планетите, Слънцето и Луната. И затова астролозите казват, че планетите, Слънцето и Луната минават през дванадесетте знаци на зодиака и в зависимост от природата на знака е и характера на тяхното проявление. Защото всеки знак има специфична природа, израз е на специфичен принцип. Всеки знак представя различна среда, в които по различни начини се проявяват дейните сили на планетите.

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. Х, бр. 220 (19.VI.1938), с. 3-4

II

В Херметичната наука, когато се говори за Зодиака, разбира се една система от принципи, чрез които се проявява Космичното Слово. Както видяхме, тези творчески принципи се проявяват във видимия Космос в 12-те зодиакални съзвездия, които образуват гръбнака на нашата вселена.

Казах по-рано, че астрологията е окултния език, с който са си служили и си служат посветените в окултните школи, и на който са предавани тайните в школите. Въпрос не става за словесно, външно предаване, но за вътрешно преживяване на тайните. Учениците на окултните школи са преживявали тайните на зодиака, като една реалност в себе си. Защото космоса е отразен в човека, или както казва Учителя, космоса е създаден по образ и подобие на човека, на първичния човек, който е създаден по образ и подобие на Бога.

При окултното развитие става едно диференциране в проявлението на тези принципи, които създават и съответни форми. И когато при едно по-напреднало развитие ученикът съзерцава своето тяло, той го вижда не като обикновения човек, но съзерцава в него картините на Зодиака.

Ето как един от посветените розенкройцери описва този окултен факт. "При вътрешно окултно наблюдение, ние забелязваме, че отделните части на физическото тяло стават все по-подвижни и независими едни от други. За външното окултно наблюдение, това изменение се изразява в това, че физическото тяло на човек, намиращ се в пътя на окултното развитие, като че се разделя, разнищава се във всички страни. Такова физическо тяло расте така, че в течение на няколко години, то изглежда по-голямо отколкото по-рано. Но заедно с това става подобно на сянка, става ефирно; изчезва онази груба и неподвижна маса, която имаме при обикновения човек. То се състои като от отделни части, и тези отделни части изявяват себе си в това, което в окултния живот е прието да се нарича *имагинация*. Физическото тяло на лица, окултно развиващи се проявява като съвкупност от имажинации, вътрешно живи и подвижни картини и тези картини стават все по-интересни, защото те не са произволни. В началото на развитието те не са особено значителни. Съвършено незначителни са те, когато ясновидското наблюдение се насочи на физическото тяло на човека, още не влязъл в пътя на окултното развитие. При такова окултно наблюдение това, което в тялото съществува като физическа материя изчезва, и на нейно място изпъкват имажинации – картини. Макар и по-смътни и по-недиференцирани, но и в окултно неразвения човек може да наблюдаваме, как всяка от отделните части се отнася към определена част на космоса. В съществените черти на тези картини, можем да различим при това дванадесет членове, всеки от които представя като картина определена част от макрокосмоса. Когато всичките дванадесет картини се намират заедно, общото впечатление от тях е такова, като че някой неизвестен художник е нарисувал дванадесет картини на Макрокосмоса, и от тях е създал физическото тяло на човека. В окултно развиващия се човек, тези картини стават все по-големи и в същото време вътрешно все по-дружелюбни и светещи извътре. В окултно неразвения човек макрокосмоса се отразява само в неговите физически аспекти. Но в човека, намиращ се в окултния път на развитие, в гореуказаните картини се проявява все по-вече и по-вече и духовно съдържание, явяват се образите на духовните същества в макрокосмоса, така че вместо физически микрокосмос, такова лице все по-вече и по-вече става духовен микрокосмос. С други думи, той има в себе си не само образите на планетите и Слънцето, но също и същества от висшите йерархии, които стоят зад видимите небесни тела. И все по-високи йерархии се явяват, в зависимост от това, как човек предвижда напред в своето окултно развитие. Така по окултното наблюдение над физическото тяло на човека, ние познаваме стремежа на света.

Окултното преживяване на зодиака в човешкото тяло ни показва, че когато става въпрос за зодиака, не можем да го вземем само като една механическа поляризация на слънчевата светлина в плоскостта на еклиптиката, но имаме предвид реалните зодиакални съзвездия, които по един закон на отражението са проектирани в областта на еклиптиката и получаваме това, което наричаме зодиакални знаци. Зодиакът отразен в плоскостта на еклиптиката, отговаря на реалния зодиак в космичното пространство. Това ни показва окултното преживяване на зодиака в човешкото тяло. Това показва, че имаме работа с 12 творчески принципи, които са вътрешния стимул за

поляризиране на слънчевата светлина в плоскостта на еклиптиката, а това, което ни учи съвременната астрономия, по този въпрос е само техниката на това поляризиране. От центъра на Космоса светлината се поляризира и създава 12 зодиакални съзвездия. От съзвездията светлината се излива в центъра на нашата система – Слънцето, от което, под вътрешните импулси, се поляризира и проектира в областта на еклиптиката и получаваме тъй наречените 12 знаци на зодиака, които от своя страна се проявяват активно чрез планетите, като самите знаци представят среди.

Като говоря, че зодиака е разумна система от принципи, схващам понятието принцип не механически, а като разумна съзнателна дейност на йерархии от възвишени същества. Зад всеки принцип стои едно общество от разумни и възвишени същества, за които този принцип е път на проявление. На това основание посветените свързват дванадесетте зодиакални принципи с дванадесетте творчески йерархии на Битието. Макс Хайндел, въз основа на розенкройцерската традиция, дава следното съотношение между зодиакалните съзвездия и творческите йерархии.

Зодиакални знаци		Име на йерархиите
Овен	-	Без име
Телец	-	Без име
Близнаци	-	Серафими
Рак	-	Херувими
Лъв	-	Престоли или господари на Волята
Дева	-	Господари на Мъдростта
Везни	-	Духове на личността
Скорпион	-	Духове на формата
Стрелец	-	Духове на интелекта
Козирог	-	Арахангели, духове на огъня
Водолей	-	Ангели – духове на живота
Риби	-	Девствени духове

В миналото, когато астрологията е била само неразделна част от науките на Школата и като азбука на окултната наука, посветените са знаели, както и днес знаят, че дванадесетте знака на зодиака това са 12-те творчески принципи на Битието, които се проявяват чрез 12-те съзвездия и знаци, строят цялата видима вселена и човешкото тяло с неговите външни и вътрешни органи. Това съответствие между знаците и частите на тялото ще разгледам по-долу. Човешкото тяло се е оформило под влиянието на слънчевата светлина, пречупена или поляризирана в различните епохи през различните съзвездия на зодиака. И затова всяка част от човешкото тяло съответствува точно на дадено съзвездие, което видяхме и при описанието на окултното преживяване на тялото, че тялото е система от имажинации (картини), в които намираме космоса, отпечатан в човешкото тяло. Така че човек е един действителен микрокосмос, а не само една аналогия на микрокосмоса. Много тайни крие в себе си зодиака със своите 12 съзвездия. Числото 12 крие в себе си всички тайни на пространството. Окултната философия говори, че има 12 степени на съзнанието и че в

човека има 12 чувства, но засега са проявени само 5, чрез които се проявява самосъзнанието и проучава света и живота, а другите седем за които нямаме засега външни органи, все пак се проявяват, но чрез подсъзнанието, което е един обширен и непроучен още свят, който постепенно трябва да бъде осъзнат, да мине в полето на будното съзнание. Но това са перспективите на далечната бъдеща еволюция. Но все пак тези чувства се проявяват в живота, макар и извън съзнателния живот. И тези 12 чувства са свързани с 12 зодиакални принципи. Във физическото тяло, тези 12 чувства са свързани с 12 главни нерва, които излизат от главния мозък и те обуславят целия съзнателен и несъзнателен психически живот на човека.

Някои западни окултисти намират следните 12 чувства у човека, които са свързани с 12 главни нерва, излизащи от главния мозък, свързвайки ги с 12 зодиакални принципи.

Тези чувства са: пипане, чувство за живота, чувство за движение, чувство за равновесие, чувство за мирис, чувство за топлина, чувство за слух, чувство за говора, чувство за мисленето или схващането и чувство за вкуса. Тези 12 чувства са свързани по следния начин с 12 зодиакални принципа:

Овен - с чувството за гледане (зрението),

Телец - с чувството за топлина,

Близнаци - с чувството за слуха,

Рак - с чувството за говора,

Лъв - с чувството за мислене или схващане,

Дева - с чувство за вкус,

Везни - с чувството за пипане,

Скорпион - с чувството за живота или както го наричат чувство за болка.

Стрелец - с чувството за движение,

Козирог - с чувството за равновесие,

Водолей - с чувството за мириса,

Риби - с чувство за обонянието.

И тъй, както в астрологията първите 6 знака наричат дневни, защото Слънцето минава през тях през деня, а останалите 6 нощни, понеже Слънцето минава през тях през нощта, така и първите 6 чувства се наричат дневни, защото човек си служи с тях със своето будно съзнание, самосъзнанието, а останалите 6 нощни, защото са извън областта на съзнателното.

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. X, бр. 221 (26.VI.1938), с. 3-4

Също така човек има 12 тела, но засега оперира в пет, които в херметичната наука се свеждат към три.

Великолепно е предадена тайната на зодиака в 21 глава на Откровението от 9 - 22 стих. Ето как се предава тя там:

"И дойде при мене един от седемте ангели, които държаха седемте чаши пълни със седемте последни язви и проговори ми и рече: *Ела, ще ти покажа невестата на Агнето*. И отведе ме духом на една голяма и висока планина и показа ми град голям, светий. Ерусалим, който слизаще из небето от Бога. И имаше славата Божия и светлостта

негова беше подобна на драгоценен камък, като камък яспис, прозрачен като кристал; и имаше стена голяма и висока; *имаше и дванадесет порти и на портите дванадесет ангела и написани имена, които са дванадесетте племена на синовете Израилеви: откъм изток три порти, откъм север три порти, откъм юг три порти, откъм запад три порти. И стените градски имаха дванадесет основания и в тях имената на дванадесетте апостоли на Агнето. И този, който говореше с мене, имаше тръст златна да измери града, и портите, и стените му. И градът беше четвъртит и дължината му е толкова, колкото и широчината; и премери града с тръстта до дванадесет хиляди стадии: дължината, широчината и височината му са равни. И измери степените му 144 лакти, мярка на човек, сиреч на ангела. И сградата на стените беше от яспис – и градът от чисто злато, подобно на чисто стъкло. И основанията на стените градски бяха украсени с всякакви скъпоценни камъни: първото основание беше – яспис, второто – сапфир, третото – халкидон, четвъртото – смарагд, петото – сардоникс, шестото – сардий, седмото – хризолит, осмото – вирил, деветото – топаз, десетото – хрисопрас, единадесетото – якинт, дванадесетото – аметист. И дванадесетте порти бяха дванадесет бисера: все една порта бе един бисер и улиците на града бяха от чисто злато".*

Този цитат ни показва, че великия християнски посветен е имал дълбоко разбиране на астрологията. Виждаме също, че той свързва 12 зодиакални знаци с 12 синове на Яков. А 12 Израилеви племена с 12 апостоли и с 12 скъпоценни камъни.

ГЛАВА X.

Планетните влияния

За да разберем същността на планетните влияния, трябва преди всичко да се освободим от материалистическото схващане на планетите, т.е. да се освободим от схващането да гледаме на небесните тела – планети, слънца, комети и луни, като на мъртви тела, и да ги схванем като живи същества, като активни творчески центрове на разумна дейност.

Ето какво казва Учителят по този въпрос: Вие трябва да знаете, че *непрекъснато се намирате под влиянието на планетите, които представят сбор от разумни същества, завършили своето развитие. Те познават законите на човешкото развитие, вследствие на което могат да ви дават добри съвети, напътствия. Например, ако някой иска да развие благородството си, съществата от Юпитер ще му покажат, как трябва да работи. Благородството в човека представя златото в неговата кръв. Изобщо, всички планети и слънца във вселената представят банки, от които човек може да извади това богатство, което в даден случай му е необходимо. От човека зависи какво богатство ще си достави и как ще го използва. Това показва, че човек може да влезе в съзнателно общение с планетите и да добие от тях това, което му е нужно.*

Както изтъкнах в по-предните глави, според херметичната наука целия Космос е един жив организъм. И нашата слънчева система, сама по себе си, си представя един жив организъм, в който като във всеки жив организъм, циркулира един общ живот, който храни и обновява

всичките му части. Сърцето на нашата система е Слънцето, от което живота се прелива по цялата система. Този живот иде от Безграничния Космос и чрез зодиакалните съзвездия се предава на Слънцето, което от своя страна го изпраща по цялата система.

Според **първия принцип** на херметичната наука, *всичко в света е ум* – в центъра на всяка деятелност стои един ум, от който изхождат импулсите към творчество и дейност. На това основание, всяка една планета е център на разумна деятелност, която деятелност, по закона на вибрациите, се предава на окръжаващата среда, като от своя страна въздействува на тази окръжаваща среда, според собствената си природа. Следователно, щом в центъра на деятелността имаме един ум, то това, което наричаме планетни влияния, не е нищо друго, освен влияние на този колективен ум, проявено чрез неговата мисловна дейност, която като всяка мисловна дейност във външната си проява е енергия в движение. Следователно, планетните влияния са подчинени на закона на мисълта – тъй, както хората си влияят помежду си, със своите мисли, а установено е фактически, че мисълта е сила, *така и колективния ум на планетите ни влияе чрез своята мисъл, която се предава през пространството по закона на вибрациите*. И както при влиянията на мисълта между хората една мисъл много по-лесно може да засегне даден човек, да му повлияе, когато в самия него има същите предразположения, същото се отнася и до планетните влияния. По-рано споменах, че силите, които действуват в Космоса, се намират и в човека, само че в потенциално състояние и външните динамични сили на Космоса по закона на вибрациите динамизират съответните сили и в човека. Астрологията именно изучава законите на това динамизиране на силите в човека, под въздействието на космичните сили.

Ето как е изразил тази мисъл *Парацелзий*: „Ако аз имам в себе си манна, то аз мога да привлека манната от небето. Сатурн не е само на небето, но и дълбоко в земята и в морето. Какво е Венера, ако не чернобилека (магарешки пелин), растящ в нашите градини? Какво е желязото, ако не е Марс? Венера и чернобилека са произведени еднакво от една и съща есенция, а Марс и желязото са проявление на една и съща причина. Какво е човешкото тяло, ако не резултат на тези сили, които образуват светилата в небето? Този, който познава Марс, знае и качествата на желязото, а този, който познава качествата на желязото, познава атрибутите и свойствата на Марса. Какво би станало с нашето сърце, ако не беше Слънцето в света?

Според както учи окултната наука, върховното ръководство на цялата слънчева система се намира на Слънцето, където възвишени разумни същества, организирани в общества, посредством мисълта си, външен израз на която се явява светлината и топлината, направляват дейността на планетите. Това положение не е в противоречие с по-горе изказаното, че всяка планета е израз и център на разумна деятелност, но само го обяснява, защото, според окултната наука, центъра на всички планети е в Слънцето. Така че планетите представят концентрични сфери с общ център в Слънцето. Така например, според това схващане Сатурн се простира от центъра на Слънцето до мястото, където виждаме да се намира Сатурн. Видимата планета, която забелязваме на периферията на окултната планета, е резултат от взаимодействието на две противоположни сили – една центробежна, която действува от Слънцето

и определя границите на окултната планета и другата центростремителна, действаща от Безграничния космос. Там, където се срещат и уравновесяват тези две сили, ние виждаме видимата астрономическа планета. Съвременната космогония в лицето на Емил Бело, също така се спира на тази теория като най-правдоподобна. Същата дуалистична космогония поддържа и английския учен Сър Джейм Джинс.

Всяка планета от друга страна представя специфична среда, която е в зависимост от степента на развитието на съществата, които живеят на нея и отразяват и преработват импулса на Слънцето. Тъй както бялата светлина, пречупена през призмата, се разлага на 7 цвята, които не са нищо друго освен 7 лъча на Словото, което в своето проявление се диференцира в 7 направления.

За да разберем по-добре планетните влияния, трябва да знаем, че освен бялата слънчева светлина и цветния спектър, имаме и черна светлина с тъй наречения тъмен спектър, които се проявяват чрез невидими за нас небесни тела. Тези фактори не са взети в съображение от съвременната астрология. И това, което наричаме злокобни съчетания, са такива разположения на видимите светили, които дават възможност на черната светлина да се прояви.

Тъй че, освен влиянието на положителните сили, имаме влияние и на отрицателните сили. Но освен тъй наречените тъмни слънца, които указват мощно влияние на световните явления и чрез нашето Слънце и планети се проявява черната светлина при известни съчетания. Проявата на черната светлина в живота наричаме *злокобни влияния*. Там, където тя се проявява по-силно, а това става в такива случаи, когато обикновената светлина ѝ дава възможност, черната светлина е носител на смъртта и разрушението. И отклонението на нашата земна ос е станало под влиянието на тъмното Слънце, което е невидимо. А това наклонение на земната ос е дало по-голяма възможност на черната светлина да се прояви. Има много такива невидими фактори, които действуват върху развитието на живота във физическия свят, които не се вземат под внимание при съвременната астрологична практика. Някои от тези фактори са свързани с принципа на доброто, а други с принципа на злото.

И когато в астрологията се говори за лошите аспекти, то подразбираме такова съчетание между лъчите на небесните тела, при които черната светлина може да се прояви и да стане фактор в нашия живот. А при хармоничните аспекти пътя за влиянието на черната светлина е преграден. Разгледани органически и психологически, а не само механически, аспектите представят от себе си известни съчетания на различните енергии. При някои съчетания, когато бялата светлина има доминиращо влияние и действува в известно направление, казваме че имаме добри аспекти. А когато енергиите се намират в такова съчетание, че се дава повече място на разрушителната дейност, тогав се проявява черната светлина. От гледището на закона за полярността, бялата и черната светлина са само двата полюса на проявената първична енергия, като бялата светлина е положителния полюс, а черната - отрицателния.

Както видяхме, и самият строеж на небесните тела е такъв, че всяко небесно тяло се образува и съществува под въздействието на два принципа с диаметрално противоположни стремежи. И там, където се уравновесяват тези два принципа, ние виждаме небесно тяло. Тези два принципа, с противоположни тенденции са свързани единия с бялата, другия с черната светлина. Тъй че във всяко небесно тяло се проявяват и двата принципа и двата вида лъчи. Следователно, редом с бялата светлина, ние се намираме под въздействието и на черната светлина и следствие на това намираме така почти едновременно действие на двата процеса – на създаването и на разрушението, единият процес черпи почва и храна от другия – взаимно се допълват и така става постоянно обновление на живота в органическия свят. Когато тези два процеса са уравновесени, имаме нормален органически живот. Когато вземе надмощие черната светлина, като последствие идва смъртта. А когато бялата светлина вземе надмощие и напълно подчини черната светлина, тогаз се явява вече безсмъртието, което е идеал за човека.

В астрологическата практика влиянието на черната светлина се пречупва през тъй наречените лоши "аспекти". Лошите аспекти не са нищо друго освен врата, през която се проявява черната светлина. Когато добрите аспекти, това са врата, през която се проявява бялата светлина. И затова, когато в хороскопа има лоши аспекти, човек е изложен на големи противоречия и страдания, следствие тенденцията на тази светлина към центъра на Земята, където материята става все по-гъста, която тенденция сама по себе си е противоположна на стремежите на човешкия дух – към Слънцето, вследствие на което се раждат страданията и противоречията.

*
* * *

Един от основните принципи на проявеното Битие е, както видяхме, принципа на полярността – който е петия принцип в Херметическата философия. В основата на всяка проява имаме два полюса, между които се развива и проявява реалността. Всички сили и енергии в природата са поляризирани. Навсякъде имаме активно и пасивно начала, творческо и формиращо, мъжко и женско начала. И всички форми са резултат от взаимодействието на тези два принципа. На този принцип, според херметичната философия, са построени и планетите, и всички небесни тела. Всяко небесно тяло, в своята външна форма, е резултат, както видяхме, на взаимодействието на две сили с противоположни тенденции. Или, *всяко небесно тяло представя от себе си един принцип, който в своето проявление се е поляризирил* и в това поляризиране е създал видимата форма, която ние познаваме като отделно небесно тяло. Защото, за окултната наука, небесните тела са нещо повече от това, което виждаме. Всеки един полюс носи със себе си известна енергия със специфични качества. И тъй като и двата полюса се проявяват чрез една форма, то и двете енергии се предават едновременно, като енергии на небесното тяло. Следователно, в енергията, която изтича от всяко небесно тяло има две страни – една положителна и една негативна енергия. Положителната енергия е

свързана с бялата светлина, а негативната енергия е свързана с черната светлина. Зад всеки бял лъч на светлината стои един черен лъч, който ние не виждаме, но който указва своето действие върху нас.

Бялата светлина, както ни е известно, се разлага на седем цвята, като се пречупи през призмата. Това показва, че тя е един сложен принцип, в който вземат участие седем първични творчески принципа. Същото се отнася и до черната светлина. И тя има спектър, само че е невидим. От това, което ни учи окултната наука, се знае, че *именно черната светлина е израз на творческия принцип, на принципа, който създава нещата, а бялата светлина е израз на принципа, който устройва, оформява нещата и внася в тях живот*. А всеки творчески процес е в началото си хаотичен, страхотен, бурен – стихии бушуват и се борят и всичко се превръща в хаос. Такова е началото на всеки творчески процес. Творчеството е съпроводено с борба на силите и в процеса на тази борба се създават формите. Един път създадени формите, влиза в действие втория принцип, мекия принцип, принципа на бялата светлина, който организира формите и внася живот в тях. Тези два принципа действат почти едновременно в големия творчески процес на Битието. Зад двата принципа стои Великата Разумност, Първата Причина, която ги направлява за реализирането на един велик предначертан план.

Практически как ще различим кога действа едната светлина и кога другата, чрез известно небесно тяло? В елементите на астрологията, както ще видим, имаме така наречените *аспекти* – известни ъглови отношения между планетите (или въобще между небесните тела). Но това са само символи, защото както се изразява Гьоте във Фауст – “Всичко преходно е само символ на една велика духовна реалност”, което е било добре известно на древните посветени, които са установили астрологическата практика. Имаме добри и лоши аспекти. Добрите аспекти са врата, чрез които се проявява бялата светлина, мекия принцип – а лошите аспекти са врата, чрез които се проявява черната светлина, творческия принцип. И когато в един хороскоп имаме повече лоши аспекти, това показва, че този свят сега се създава, или че се създава един нов свят в даден човек, който е още хаотичен и неустроен. Силите се борят и в процеса на тази борба ще се създаде новото небе и новата земя, които ще бъдат устроени от втория принцип. А когато имаме повече добри аспекти, това показва, че този човек се намира в процеса на устройването, на благоприятните условия в живота. Това са само фази от големия творчески процес на Битието и нищо няма случайно. Когато имаме в някое направление добри аспекти, това показва, че в тази област човек се устройва и организира, а там където имаме лоши аспекти, показва, че се твори нещо ново в този човек, което още не е организирано.

В заключение на тази глава ще кажа още, че когато говорим за планетните влияния имаме предвид известни разумни сили, проявени във физическия свят като органически сили, които действат, както в цялата природа, така и в човека, и във всеки жив организъм по Земята. Схванати така планетните влияния са сили, присъщи на всеки жив организъм, само че се намират в потенциално състояние. Под

въздействието на съответните космични сили, те стават динамични и строят човека. И астрологията изучава именно това отношение на космичните сили, с присъщите на организма сили и начините на динамизирането им. Но тъй като планетните сили действат и в цялата природа, чийто външен материален израз са химичните елементи, то тези сили в организма се динамизират чрез внасяне в организма материя, под формата на храна, в която преобладава дадена планетна сила.

От друга страна, като една от проявите на тези живи органически сили са *седемте цвята на дъгата*. И практичната страна на учението за планетните влияния може да го проучим чрез цветовете, които цветовете имат специфични качества и свойства. Това са качества и свойства на тези органически сили, които намираме в различните планети.

(Продължение)

Братство (Севлиево), Г. Х, бр. 224 (22.IX.1938), с. 3-4

II

Когато в херметичната наука се говори за планетните влияния, имат се предвид известни велики космични течения, които имат центъра си в Слънцето и се проектират и строят формите по цялата слънчева система, и са причина за всички явления и процеси в природата и живота. Всяко течение има специфичен ритъм, специфичен начин на вибриране, и във външните си прояви се проявява като цвят и тон. И затова казваме, че всяко от планетните течения има свой специфичен цвят и свой тон. И всяко течение е носител на специфична материя, на което основание херметичната наука поддържа, че всяка планета е свързана с определен метал, което значи, че онази сила, онзи принцип, чийто външен израз е дадено планетно течение, е създало и съответния елемент на Земята и в човека.

Така че, когато в херметичната наука се говори за планетните влияния, имат се предвид известни космически сили, които се проявяват в живота като органически и психологически сили, които строят човешкия организъм и съграждат човешките мисли и чувства. Всяка от тези сили, казах, като външна проява, има известен цвят, всеки от които има специфични качества и свойства.

Учителят обширно е разгледал в беседите и лекциите въпроса за космичните творчески енергии, които стоят зад цветовете. Ще предам накратко това, което той изнася:

"Зад всеки цвят седи една разумна сила във вселената. Зад *червения* цвят седи великата космична сила на *Любовта*. Зад *жълтия* цвят седи космичната сила на *Мъдростта*. Зад *синия* цвят седи космичната сила на *Истината*.

"От сърцата на всички възвишени същества на *Любовта* червеният цвят излиза като една мощна струя, която се разлива по целия свят. Но за да се домогне човек до магичната сила, която се крие зад червения цвят, който ние виждаме на Земята, трябва да се превърне седем пъти, да се повиши седем октави. Защото червеният цвят, който се проявява на Земята е само едно отражение на истинския червен цвят. Не само той, но всички цветове на дъгата са само отражение на истинските първични цветове. Истинските цветове са живи

и съзнателни, и крият в себе си мощни сили. Като влезе човек в тяхната аура, може да върши чудеса.

Действието на цветовете зависи от техните трептения, от октавата, към която те принадлежат. Колкото средата, през която цветовете минават, е по фина и по-чиста, толкова те са по-ясни, по-светли, и резултата от действието им по-добър, както в органическо, така и в психическо отношение.

"Червеният цвят е сам по себе си проява на един висш свят. Той е емблемата на живота, който произтича от Любовта. Затова червеният цвят всякога носи животворната сила.

В своята чиста проява той е толкова красив и деликатен, че ако само се докосне човек до него, той ще внесе в него интензивните трептения на един висш живот. Но колкото червеният цвят слиза по-долу от октава в октава той става все по-груб, докато във физическия свят започва да действа възбудително върху хората. Той внася енергия, но засилва преди всичко борчески и разрушителен инстинкти. Ето защо, всички онези същества, които по един или друг начин са натрупали в организма си червена светлина в нейната най-ниска проява, са извънмерно активни и груби. Това е вярно и за човека - когато той силно се възбуди и започне да изказва своето негодувание, гняв и възмущение, всякога този цвят се явява на лицето му. Това показва, че този човек е приел малко светлина - само грубите трептения на червената светлина. Той не е приел цялата светлина - с всичките й цветове, които един друг се допълват и хармонират. Гневът се явява винаги, когато се спре естествената проява на цялата светлина.

Червеният цвят, както се проявява на Земята, е свързан в астрологията с планетата Марс. И качества, които приписваме на този цвят - борчество, активност, грубост, са качества, които астрологията приписва на Марса. Червеният цвят, взет във всичките му гами, носи живот, активност, енергия.

"Чистият *портокален цвят* произвежда благородно индивидуализиране, подем на личното самочувствие и подтик за проява. Нечистият подхранва тщеславното самочувствие и егоизма.

Този цвят в астрологията е свързан със Слънцето, от металите със златото и от тоновете - с тона "ре".

"Чистият *жълт цвят* внася вътрешно равновесие на мислите и чувствата. Той укрепява и подхранва мисълта, произвежда мир, тишина и спокойствие. Ако е приет в нечист вид, той произвежда болезнени, телесни и душевни състояния. Душевното равновесие се нарушава от повишените лични чувства, най-вече гордост.

В астрологията този цвят отговаря на планетата Меркурий, от елементите - на живака, и от тоновете - на тона "ми".

"Чистият *зелен цвят* произвежда растение, органично и психично. Той вдъхва упование и надежда, но възприеме ли се в нечист вид и вземе ли надмощие над другите цветове, той се отразява зле върху човека. Събужда у него алчност, жажда за частна собственост и осигуряване. Низшият зелен цвят е крайно материалистичен. И материализмът, който днес царува на земята, се дължи на това, че тя цяла е натопена в зеления цвят.

Астрологически този цвят е свързан с Луната, със среброто и с тона "фа".

Ясно-синият цвят, в своите по-високи трептения, внася духовен подем и разширение на чувствата, облагородява сърцето. Той събужда най-възвишените чувства в човека, окриля неговия идеализъм и вяра. Приет в малко количество и в нечист вид той носи съмнение, безверие и малодушие.

Астрологически ясно-синият цвят е свързан с планетата Венера, с медта и с тона "сол".

Тъмно-синият цвят в чист вид произвежда твърдост, решителност, устойчивост. В нечист вид създава непостоянство.

Астрологически, той е свързан с планетата Юпитер, с каляя и с тона "ла". *Виолетовият цвят* в чист вид произвежда сила в характера, в нечист вид – малодушие".

Астрологически той е свързан с планетата Сатурн, с оловото и с тона "си".

Различните състояния, различните мисли и чувства, които преживява човек в даден момент, зависят от преобладаването на един или друг цвят. В херметичната медицина науката за цветовете се използва като един отличен метод за запазване на здравето и регулиране и хармонизиране на енергиите, а при болести, за възстановяване на здравето, чрез внасяне в организма на известен цвят, като органическа сила, или отнемане – ако е в излишно количество. Но това е една обширна област в херметичната наука, върху която може да се повърнем по-после.

Ето още няколко мисли от Учителя за значението на цветовете като творчески сили в Битието.

"Седемте краски на светлината са седем пътища, през които човек върви в развитието си. Червеният цвят е врата, през която животът влиза. Същевременно, червеният цвят е основен тон в музиката. Когато слуха на човека е силно развит, той може да чуе тона на червения цвят. Червеният цвят винаги събужда подем в човека. Ако човек е малокръвен, като внесе червения цвят, ще се освежи. Който не може да възприеме правилно основния тон на червения цвят, той не може да разбере любовта, не може да приеме живота. И когато живота на човека, неговата жизненост отслабва, това показва, че е слабо застъпен у него червения цвят.

Който не може да възприема портокаловия цвят, той не може правилно да развие своя индивидуален живот. Като внесем портокаловия цвят в човека, той почва да се индивидуализира, да отличава нещата и да дава цена на нещата. И ако човек не цени нещата и не знае защо е дошъл на земята, това показва, че портокаловия цвят е слабо застъпен в него.

Докато човек не дойде до положение правилно да възприема основния тон на жълтия цвят, той не може да бъде учен, философ, музикант, художник, поет и въобще не може да се занимава с умствена работа. Той ще си остане обикновен човек, който тъпче земята като всички живи същества. Когато се внесе в човека жълтия цвят, той започва да мисли. Ако у човека няма желание да учи, това показва, че жълтия цвят не му достига.

Ако човек не възприема правилно тона на зеления цвят, човек не може да бъде здрав, не може да бъде богат. Като внесем зеления цвят в човека, у него се явява желание да се прояви, да расте. Ако здравето на човека е слабо, трябва да се внесе зеления цвят като органическа сила, която да стимулира растежа на клетките.

Докато човек не може да възприема правилно основния тон на ясно-синия цвят, той не може да бъде религиозен човек. Ясно синият цвят е храна за религиозното чувство.

Който не възприема правилно основния тон на тъмносиния цвят, той никога не може да разбере дълбокия смисъл на живота. Който не може да възприеме правилно основния тон на виолетовия цвят, той не може да бъде господар на себе си."

Всичките тези сили можем да ги добием от храната, водата, въздуха, светлината, но затова трябва да знаем как да използваме тези блага, които Природата така щедро ни дава. А това знание и методите как да регулираме, уравновесяваме и трансформираме тези енергии, за да имаме, нормален живот, ще намерите в изобилие в беседите на Учителя.

*
* *
*

С изложеното дотук аз направих само една бегла скица на някои от основните принципи на Херметичната наука във връзка с астрологията. Който иска по-основно да се запознае с тази велика наука, нека проучва беседите и лекциите на Учителя, които са неизчерпаем извор на Великата наука. Там ще намерите всички онези методи, които са необходими за проучване на живота, проявен както в човека, така и в Безграничния космос. Там ще намери търсещия всички методи и пътища за развиване на ума и облагородяване на сърцето и пътищата, по които да направи връзка със съществата от духовния свят, с което ще подобри живота си и ще намери щастието и смисъла на живота, които са стремеж на всеки човек. В беседите и лекциите ученикът ще намери всички методи и пътища, по които са вървели учениците на херметичната наука през всички времена и епохи, само че са пригодени за настоящата фаза на развитие, в която се намира днес човечеството.

С това завършвам първата част, която е само като един увод в следващото изложение на астрологичната наука, като същевременно представя и завършена работа, която може да даде макар и най-бегла представа за Великото Херметично знание, което е осветлявало пътя на човечеството в миналото, осветява го и днес, ще го осветява и за в бъдеще.

Изгрев - София

В. Пашов

Забележка на съставителя: Във вестника продължава отпечатването на Астрологията. Материалът отпечатан от бр. 226 (16.X.1938) до бр. 264 (12.VI.1940), е включен в по-късно издадената книга Астрология, на страници 1-175. Вероятно в края на 1940 г. или началото на 1941 г. е издадена книгата, която публикуваме на следващите страници.

ВЛАД ПАШОВ

ЧАСТ II

АСТРОЛОГИЯ

Елементите на астрологията

Севлиево,
книгоиздателство Братство, [1940-1941], 221 с.
Цена 150 лв

ВЛАДЪ ПАШОВЪ

В. Пашов

АСТРО ЛОГИЯ

ИЗДАТЕЛСТВО „БРАТСТВО“

Елементите на астрологията

ГЛАВА I.

Космичният жизнен ритъм

Най-интересното, най-тайнственото и най-загадъчно явление в Битието, това е живота. Различни теории и хипотези са създали учените и философите за обяснение същината и проявите на живота, но и до днес живота си остава велика тайна, велика загадка за болшинството хора.

Животът е обект на проучване от много страни и гледища, защото той е много сложен процес и включва в себе си много сили и елементи. Затова и проучването му е обект на много дисциплини и науки. Но както и да се изследва живота, за механистичното схващане той ще си остане неразрешима загадка, защото животът е един космичен процес и не може да се обясни и разбере в тесните рамки на земните понятия и разбирания, които са валидни само за онзи ограничен, относителен свят, в който ние живеем в настоящия стадий на развитието. Животът прониква и оживява целия космос, и е същина на космоса. Така че и въпрос не може да става за произхода на живота.

Въпросът се свежда следователно към това: да се проучат законите и пътищата, по които животът се проявява, да се изучат всички онези елементи, които вземат участие в проявлението на живота, да се изучат всички условия, които обуславят проявите на живота.

Животът, като едно велико космично течение, прониква и обновява целия космос и разнася благата на космоса по цялата космична система. Както видяхме в кратките бележки върху херметичната наука, целият космос е един жив организъм, и този именно жив организъм е проникнат от Живота, който в своето проявление се диференцира на много течения с различни задачи. Защото животът е проява на Разумното начало в космоса и всичките му проявления са разумни и целесъобразни. Остава значи да проучим законите на живота, като разумен процес в Битието, за да разкрием тайната, която той носи в себе си.

Животът е една велика космична симфония, която изпълня с хармонията си цялото космично пространство. От грамадните слънчеви системи в пространството, до микроскопичния атом, звучи хармонията на Единния живот. Животът е единен и неделим по същина, но разнообразен в своите проявления.

За нас животът не е един механичен или биологичен процес, но е един чисто разумен процес на космоса. И астрологията проучва именно този жизнен ритмус в неговото проявление. Тя проучава законите и пътищата, по които космичният живот се проявява на Земята, респективно в човека и всички живи същества. Следствие на многостранността и всеобемността на живота, в своите проявления,

казах, се диференцира на ред сили и елементи, които са именно предмет на проучване от астрологията.

Астрологията е наука за звездите – тя изучава влиянията на звездите, като живи същества, върху проявлението на живота на Земята. Докато астрономията се интересува от звездите, чисто механически, т. е. проучва ги като мъртви тела, изучава техния химически и физически строеж, законите на техните движения, големина, маса, обем, отстояние от Слънцето и пр., т.е. чисто външната страна, то астрологията изучава звездите като живи същества, които в своята целокупност са фази в проявлението на жизнения ритмус и тяхното влияние върху проявлението на живота на Земята. Често сравняват астрономията с анатомията, а астрологията с физиологията – науката, която изучава жизнените функции и процеса в организма. Астрологията от това гледище се нарича физиология на небето, т. е. наука, която изучава жизнените процеси във великия небесен човек, за който говорихме в първата част.

Всяка планета, всяка звезда и всяка звездна система са фази, стъпала в проявлението на живота, в проявлението на творческия жизнен ритмус. И като такива, астрологията ги проучва като космични течения, които обуславят проявата на живота на Земята. Всяко едно течение носи нещо индивидуално, специфично, присъщо само на него. И затова, както изтъкнах в първата част*, всяка звезда, според херметичната наука е една нота, един тон, една буква, една идея. И затова астрологията е наречена „живия език на звездите“. По техните отношения тя прочита пътищата на живота. Всяка звезда е свързана с един принцип, с известен род енергии и има специфични качества.

Астрологията именно изучава поотделно качествата, свойствата и законите на силите, които се проявяват чрез дадена планета. Също така астрологията изучава и качествата и свойствата на материята, чрез която се проявяват силите на живота.

При изложението на основните положения на херметичната наука, видяхме, че имаме четири състояния на материята, чрез които се проявяват четири рода сили. Тези четири състояния на материята са – огнено, въздухообразно, течно и твърдо, които са свързани с четирите състояния на енергията, които в окултната наука носят следните имена:

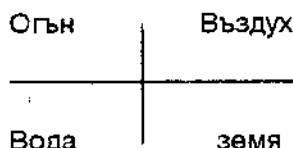
1. Топлинен етер, който се проявява в огненото състояние на материята;
2. Светлинен етер, който се проявява във въздухообразно състояние на материята;
3. Химически етер, който се проявява във водното състояние на материята, и
4. Жизнен етер, който се проявява в твърдото състояние на материята.

Тези четири състояния на материята и енергията, древните астролози и окултисти са ги считали като 4 основни елемента на Битието и са носили следните имена – *огън, въздух, вода и земя*. Това са четири състояния на материята и енергията, които обуславят проявата на живота в Космоса и човека.

Учителят казва: „Има 2 рода сили – *положителни или*

*) Авторът има предвид Астрологията като увод в херметичната наука и философия – Бел. ред.

електрически, и отрицателни или магнетически. Тези два рода сили от своя страна са възходящи и низходящи, така че образуват пак четири рода сили – две възходящи и две низходящи. Силите на огъня и въздуха са електрични, положителни сили, а силите на водата и на земята са негативни, отрицателни, или по право казано – пасивни, възприемащи, магнетични. А силите на огъня и въздуха са активни, дейни, даващи, електрически сили.

Това са само общите принципи в определението и проявлението на силите, но те в своето проявление се диференцират още повече. Защото животът в своето проявление изнася все нови и нови качества и тази именно е причината за диференцирането на силите. Всяка една сила е израз на едно качество на жизнения ритмус и носи това качество в себе си. Следователно, от това гледище като проучваме силите, всяка сила е израз на едно качество, а качеството е свързано с един космичен принцип. И така диференцирани, силите се проявяват чрез известни небесни тела – планети, слънца и пр. Астрологията именно изучава законите и пътищата на тяхното проявление.

Така че първото нищо, което трябва да проучим при изучаването на астрологията, това е да се запознаем с основните сили и техните качества, или казано на езика на астрологията, да се запознаем с четирите основни елемента и състояния на материята и енергията и техните биопсихологични съответствия – темпераментите. Всеки от четирите елемента има по три проявления – по едно проявление във всеки един от трите свята на нашия космос и така получаваме 12 проявления на четирите елемента, които представят 12-те знаци на Зодиака, които имат отношение във външния космос с 12-те зодиакални съзвездия. За това отношение говорих в първата част.

След проучването на четирите елемента ще пристъпим към проучване на 12-те зодиакални знаци, като проявление на тези 4 основни елемента. След това ще проучим планетите, които са също така проявление на тези четири елемента. Но докато зодиакалните знаци са пасивна среда, зони на енергия, а в организма представят скритите качества, то планетите са активно действащи сили, пробуждащи тези скрити свойства на организма. Всяка планета се явява като динамично проявление на силите на известен знак.

Проучвайки качествата и свойствата на всяка планета, т. е. на всяко космично течение в неговите проявления и законите на това проявление; след това ще проучим взаимните отношения между планетите и отношенията им към земята и живите същества върху нея, които отношения се наричат в астрологията аспекти. Също така ще се изучат и различните отношения между знаците и планетите и биопсихологичните типове, които всеки знак и всяка планета създава, когато заема асцедента на хороскопа. След това ще проучим така наречените домове на хороскопа – известни силови полета, след което

ще дойдем до съставянето на хороскопа и неговото тълкувание, което е вече практичната страна на учението за звездните влияния. Тук вече астрологията става много занимателна и интересна, защото разкрива и прави явно това, което е скрито за обикновения човешки поглед.

Обектите на астрологията са много, затова и тя е разделена в зависимост от обектите, които изследва, на следните седем отдела:

1) Родена или индивидуална астрология, която изучава живота и характера на човека, както те са разкрити от хороскопа на раждането, който представлява от себе си карта на небето за момента и мястото на раждането. *За съставянето на тази карта е необходимо да се знае точно – годината, месеца, денят и часът на раждането, с точност до секунда дори и мястото на раждането, за да може да се определи положението на зодиакалните знаци и планетите.*

2) Прогресивна астрология, или изкуство да се тълкуват влиянията, как действат и се проявяват в даден момент, отдалечен от момента на раждането и крайните резултати на влиянията, отнасящи се до всички работи, които могат да бъдат предприети, борбите, които го очакват, всички въпроси, за които иска отговор човек, и въобще тя се занимава с това, да определи кога и при какви обстоятелства ще се прояви известно събитие в живота на човека, за което рождената астрология само казва, че ще стане, без да определя кога.

3) Световна астрология, астрология която изучава съдбата на нациите и на света въобще, доколкото за това ни говорят звездите.

4) Метеорологична астрология, която изучава състоянието на атмосферата и възможностите за познаване на времето в зависимост от звездните влияния.

5) Медицинска астрология, която изучава причините на болестите във връзка със звездните влияния и дава и съответните методи за лекуване. Една болест по този начин може да се предскаже с десетки години преди да се появи и могат да се вземат всички мерки, ако не да се избегне, то поне да се намали удара. И в това е ползата от астрологията, че посочва на известни препятствия, които се намират на пътя на човека, за да вземе мерки, ако не да ги избегне, то поне да се справи лесно с тях.

6) Френологическа астрология, която изучава центровете в човешкия мозък в зависимост от звездните влияния – всеки един център е в зависимост от известна звездна констелация и може да се определи най-доброто време за развиването на даден център, като същевременно се посочи и на доминиращите центрове, на които трябва да се даде преднина в живота.

7) Езотерическа и метафизическа астрология, която изучава вътрешните съответствия на планетните влияния във връзка с действителността на разумните същества в космоса. За нея споменахме в изложението на херметичната наука.

В следващото изложение ще се занимаваме предимно с рождената астрология, която е и основата на цялата астрологична наука. Предмет на проучване в тази астрология е живота и съдбата на човека, неговия темперамент, характер, състоянието на ума, сърцето и волята, състоянието на организма и пр. Чрез астрологическо проучване на човека, ние виждаме всичките му отрицателни и положителни качества и страни. И чрез изчисленията на прогресивната астрология

изчисляваме, как точно би се появило дадено качество или би настъпило известно събитие; и ако е добро - да го подхраним или улесним и подкрепим съзнателно, а ако е отрицателно - да вземем мерки за да го ограничим.

Запример, ако при раждането на един индивид имаме опозиция или квадратура между Слънцето и Сатурна, то това ще се прояви като едно ограничение в живота на човека – било в психическия или физическия живот, вследствие на което ще предизвика едно песимистично и меланхолично състояние в човека и ще разслаби здравето. И когато в космоса се повтори това отношение между Сатурн и Слънцето, то този човек, който има това съчетание в хороскопа си, ще преживее това ограничение било психически или физически, в зависимост от положението на Сатурна и Слънцето в хороскопа. Онзи, който няма този аспект в хороскопа си, него няма да го засегне това космично съчетание.

Това показва, че всеки индивид трепти, вибрира в онази гама, която е имал космоса при неговото раждане. И когато тази гама се повтори в космоса, тя го засяга чувствително.

Както споменах и както гласи първия принцип на Херметичната философия, в центъра на Битието стои един велик и мощен ум, чийто външен израз се явява Битието. И от този мощен космичен център, живота като едно мощно течение се разнася по цялата вселена. В своя творчески ход във вселената, космичното течение на животът се придава и на най-малките частици по законите на вибрациите и ритмуса. Така че във всяка частица на Битието пулсира този велик космичен ритмус на живота. Но в своето космично проявление този ритмус минава през 12 стадии или фази, които се изучават в астрологията, като 12 зодиакални знаци. Това не е в противоречие с това, което казах, че 12-те знака са проявление на четирите елемента, но само едно разглеждане на въпроса от друго гледище. Този въпрос за отношението на тези две положения го разгледах до известна степен в очерка върху херметичната наука и той е обект на проучване от езотеричната астрология.

Когато говорим за звездните влияния, нямаме предвид само механическото въздействие на звездите, но имаме предвид, че силите, които действуват в звездите, действуват и в човека като в микрокосмос. Само че силите в човека се намират в потенциално състояние и постепенно, с развитието на човека, тези сили се динамизират. *И доколкото тези сили са динамизирани в човека, доколко му влияе звездния мир.* Тъй както една антена, определена за възприемане на вълни с определена дължина, възприема само тях, а другите минават и заминават без да въздействуват върху нея, така е и с човека.

В космоса има много вибрации, които минават през човека, без да оставят никакви следи, а само онези въздействуват днес на човека, които имат същата дължина на вълните, каквито човек има при днешното си развитие.

ГЛАВА II

Четири елемента и дванадесетте знака на зодиака

В първата част се спрях доста обширно върху четирите елемента, техните общи свойства и тяхното проявление в трите свята, а също така накратко споменах и за отношението на четирите елементи към човешките темпераменти. Също така доста обширно се спрях върху тайната на зодиака, която ни изяснява отношението на елементите към зодиака. Сега ще се спра тук върху практичната страна на учението на зодиака във връзка с четирите елемента.

Казах по-рано, че проявлението на четирите елемента в трите свята на Битието ни дава 12 фази на космичния ритмус, които фази се наричат знаци на зодиака. Но това е вътрешната страна на въпроса, разглеждане на въпроса по същина, но за практиката е необходима освен това и техническата страна на това проявление.

И по-рано споменах, че учението за космичния ритмус има две страни – *вътрешна*, която е свързана с проявлението на четирите елемента, като проява на четири основни принципи, които служат като основа за проява на космичния ум, и *външна*, техническа страна, която свързва проявлението на тези четири космични принципи с видимото движение на Слънцето през небесната сфера. От това гледище, зодиака се определя като един въображаем пояс на небесната сфера, в която се движат Слънцето, Луната и планетите и видимо обикалят около Земята. Той се простира от 23 градуса и 27 минути над плоскостта на екватора до 23 градуса и 27 минути под нея. Сиреч, между тропика на Рака на север, и тропика на Козирого на юг. Еклиптиката е видимия път на Слънцето и сече екватора под ъгъл 23 градуса и 27 минути. Точките на пресичането се наричат равноденствени точки. Целият този въображаем кръг, който се простира по продължение на еклиптиката от двете страни по 8-9 градуса, обгръща в себе си 360 градуса и се разделя на 12 равни части, като се изхожда от точката на пролетното равноденствие. Тези 12 деления на въображаемия небесен кръг се наричат знаци на зодиака, и всеки от тях обгръща по 30 градуса, а целият кръг се нарича зодиак, зодиакален кръг – или жизнен кръг. Всеки един от тези 12 знаци на зодиака носи специфични сили и условия и създава и форми със специфично устройство и качество.

Слънцето във видимото си движение през зодиака всеки ден изминава приблизително по един градус и в една година изминава целия зодиак. За един месец Слънцето изминава 30 градуса, или един зодиакален знак. *Всъщност, знаците се явяват като поляризация на слънчевата енергия и представляват от себе си зони на астрална енергия, а пренесени в човека, представляват човешкото тяло, потенциалните скрити качества на човешкия организъм, които се привеждат в проява от дейността на планетите, които също така представляват поляризация на слънчевата енергия, но вече в дейно състояние.*

Според астрологията *зодиакалните знаци* представляват тялото, *Слънцето* представя духа на човека, *Луната* представя душата на човека, а *петте Планети* представят петте чувства, които човек сега има.

Дванадесетте знаци на зодиака, както видяхме, са разпределени между четирите елемента и така получаваме четири групи знакове, които в астрологията се наричат триъгълници или тригони. Във всеки тригон имаме по три знаци, принадлежащи към един и същи елемент и имат общи качества помежду си.

И така, имаме *четири тригона* – *огнен, въздушен, земен и воден*, всеки от които съдържа по три знаци.

Знаците на огнения тригон или на огнения елемент се наричат *Овен, Лъв и Стрелец* и се намират помежду си на по 120 градуса, което е един хармоничен аспект в астрологията. Астрологическите белези на трите огнени знаци са:

Овен - ♈,

Лъв - ♌ и

Стрелец - ♐.

Цветът на огнения тригон е червен.

Знаците на въздушния тригон са

Близнаци - ♊ ,

Везни - ♎ и

Водолей - ♑.

Цветът на въздушния тригон е жълт.

Знаците на земния тригон са

Телец - ♉,

Дева - ♍ и

Козирог - ♄.

Цветът му е син.

Знаците на водния тригон са

Рак - ♋,

Скорпион - ♏ и

Риби - ♐.

Цветът му е зелен.

Знаците от всички тригони, както казах, имат общи качества, но освен, това понеже всеки знак се проявява в различна среда, затова всеки знак си има и специфични качества, които го отличават от другите.

Четирите елемента са свързани с четирите главни страни на света – изток, запад, север, юг. Огня символизира *Изтока*. В него се намира и началото на зодиака. Знака Овен, първият знак от **огнения тригон**, е началото на зодиака, изгрева на годината, начало на жизнения кръг.

I. **Огненият елемент е положителен, активен, творчески.** Той *представлява двигателния елемент в природата и живота – елемента на волята. Чрез него се проявяват творческите импулси на Битието.* Огнят е *горещ и сух*. Тези качества на огня се предават и на онези типове, които се явяват като израз на тази творческа енергия. Огнят дава специфични морфологични и психологични белези, които са проява на качества на този елемент. Огненият елемент дава холеричния темперамент.* Това са общи качества на огнения тригон. Но той,

*) По-надолу ще се спра да разгледам по-подробно темпераментите във връзка с четирите елемента и морфологическите типове, свързани с четирите елемента.

казахме, има три проявления:

Овен - ♈, Лъв - ♌ и Стрелец - ♐, които имат отношение към трите свята в човека и природата – умствения, духовния и физическия или волевия.

Овенът ♈ има отношение към умствения свят и гореспоменатите качества на огъня се проявяват при него като умствени качества. Хората, които се намират под негово влияние са активни, подвижни, деятелни, с прогресивен ум и силно подчертано аз. Те са крайно независими и амбициозни, идеалисти; хора на мисълта и плановите. Те обичат да ръководят, да направляват, да дават тон на нещата. Обичат да господаруват, но самите те не търпят чужда власт. Те не могат да търпят чуждо мнение. По-нисшите типове се явяват като тирани и насилници. Те обичат да бъдат глава – да застават начело на движения, начело на всякаква работа.

Вторият знак на огъня е както казах **Лъв** - ♌. Той вече има отношение до сърцето – свързан е повече със сърдечния живот на човека. И при него човек има в себе си качествата на огъня – активност, деятелност, импулсивност и пр., но те се отнасят не вече до мисълта, но до чувствата. Те повече изживяват нещата вътрешно, и се импулсират от сърцето. По-нисшите типове, увлечени в своите сърдечни импулси, изгубват самообладание и се захласват и могат да изпаднат в краен фанатизъм. Те стават отлични носители и разпространители на идеи, но самите те не са извори на идеи; и затова им е потребен човек със силна творческа мисъл, който да ги възпламенява и ентузиазира. Лъв – това е вечния огън на живота. У типовете на Лъва има голямо самосъзнание, мъжественост и смелост.

Третият знак на огъня е **Стрелец** - ♐, който се явява като резултат от взаимодействието на другите два знака – от взаимодействието между ума и сърцето – той е външен израз на двете. Тези хора са също така импулсивни и деятелни, но у тях няма онези крайности в импулсивността на ума, както при Овена, и екзалтациите на сърцето, както при Лъва. Те са умерени, сдържани, дисциплинирани и следствие на тази самодисциплина те могат да владеят и другите хора в света и затова между тях се явяват социални водители и военачалници. Те не са хора с дълбок ум и с широко сърце, но са хора делови, волеви и осъществяват това, което другите проектират. Така че тези три знака на огъня са свързани с *ума, сърцето и волята* на човека. Същото може да се каже и за знаците от другите тригони.

II. **Тригонът на въздуха** представя *Запада*. Въздушният елемент е положителен, мъжки. Той има отношение към социалния, политическия и духовния живот на човека. Дава една широка и дълбока мисъл, способна да проникне в тайните на синтетичното знание. Този тригон можем да го наречем *тригон на знанието, на науката и изкуствата*.

Качествата на въздуха бяха, както видяхме – *горещина и влажност*. Те са основата, върху която се проявява *сангвиничния темперамент* – който дава хора с топла и буйна кръв.

Чрез първия знак на въздуха **Близнаци** ♊ ние добиваме външно знание по пътя на опита, наблюдението и анализата. Той ни опознава с външния свят – развива конкретния ум, наблюдателните способности. Във втория знак на въздуха – **Везните** ♎, имаме равновесие на вътрешните и външни сили на духа и материята, тук е дадено повече

място на интуицията, отколкото при Близнаците. В третия знак на въздуха – **Водолея** ♒, имаме едно по-вътрешно, по-зadълбочено знание – мистично знание.

III. **Тригонът на Водата** символизира **Юга** и е противоположен на студения север. Той е, който разтопява ледовете – това е силата, която от твърдото прави течено. “Това е обновлението на кристала под друга форма, и възкресение от смърт в живот”, както казва един от херметичните философи. Тригонът на водата – казва същия философ, означава постоянното усилие на природата да хармонизира противоположностите и да произведе обмяна и химическо сродство.

Водата постоянно се стреми да дойде в равновесие. Водата е *влажна и студена* и в човека създава *флегматичния темперамент*. Водата е негативна, пасивна, възприемаща.

Първият знак на водния тригон е **Рак** ♋ и символизира привързаност към живота и оттам и желание за безсмъртие, “което комбинирано със знанието тайната на пола – раждането и възраждането – извежда безсмъртната душа към края на нейните земни странствувания и материални възплъщения, чрез съединението със своята половина” – казва същият херметичен философ.

Вторият знак на Водата – **Скорпион** ♏, може да се уподоби на парен котел, който се нагрива от силен огън и водата постоянно се превръща в пара. Сравняват го още с кипящо море. Тук пасивността на водата под влиянието на огъня се превръща в крайно голяма активност. Това е знак с неизчерпаеми енергии и възможности. Типовете на Скорпиона са извънредно деятелни, волеви, разумни и дълбоко проникателни.

За Рибите ♓, третият знак на водата, един съвременен астролог каза – широко, безкрайно море, тихо и спокойно, където отделността, частта изчезва и доминира общата маса – Цялото. И чисто психологически у типовете на Рибите има нещо много интересно – у тях се заражда едно ново съзнание, в което се отразява вечността. Това е знака, под който се развива общочовешката и космична обич у хората – отделността изчезва и човека се чувства като част от Цялото. Но понеже съвременните хора не могат да реагират правилно на тези висши космични влияния, затова под Риби често се раждат хора с голяма чувствителност, която не могат да владеят, от което се ражда ексцентричност.

IV. **Тригонът на земята** представя **Севера** – който символизира студа, инертността и кристализацията – качества на земята. Той е свързан с формата, пропорцията и звука. В характера се проявява като твърдост, постоянство, консерватизъм. Има отношение също и към търговията, промишлеността и изкуството. Елементът на земята е женски, негативен, студен и сух и има отношение към *меланхоличния темперамент*.

Първият знак на земята – **Телец** ♉, е символ на търпеливия труд и постоянство. Вторият знак **Дева** ♍ е символ на образуването на формите и тяхното преобразяване. Третият знак Козирог ♄ е резултат на Телца и Девата – носи качествата и на двата.

Тригоните могат да се разглеждат от две гледища – като обективни творчески сили на космоса и като вътрешни сили на човешката душа.

Тригонът на огъня, проявен като вътрешни качества на човешката

душа, се проявява като борба, властолюбие, войнственост. Тригонът на земята като търпение, трудолюбие и послушание. Тригонът на въздуха – идеализъм, философия, артистичност. Тригонът на водата – мечтателност, романтичност, изменчивост, скромност.

Дванадесетте знаци на зодиака представят от себе си скритите качества на организма, а планетите представят активни сили, пробуждащи скритите свойства на знаците. От взаимодействието на тези два рода сили – на планетите и на знаците, се произвеждат различни резултати във външния живот.

*

* *

Въз основа на качествата и динамичните проявления на знаците, астролозите ги разделят на два вида групи – според елемента, към който принадлежат, това са четирите тригона и според динамичното им проявление, където във всяка група влизат по 4 знаци те образуват три квадрата с по 4 знаци.

Казах по-рано, че елементите огън и въздух са *активни, творчески* и представят от себе си *мъжкия принцип в живота, който е свързан със светлината и знанието и има за обект външния, обективен живот*. Когато у човека преобладава този принцип, неговата дейност е насочена предимно в обективния, широкия живот. Земният и водният тригони са *пасивни, негативни* и *представят от себе си женския, мекия, формирация принцип, който има отношение предимно към вътрешния живот на човека*.

Въз основа на това и знаците се разпределят на *мъжки и женски*, според тригоните, към които спадат. Така например, Овен ♈ – първият знак на зодиака е мъжки, вторият знак Телец ♉, който принадлежи към земния тригон е женски. Третият знак – Близнаци ♊ е мъжки, защото принадлежи към тригона на въздуха, който е мъжки. И така се редуват последователно мъжки, женски, като последния знак Риби ♓ е женски, понеже принадлежи на водния тригон, който е женски.

Така виждаме как във великия космичен ритмус се проявяват и двата творчески принципа на Битието – мъжкия и женския.

Тъй като знаците следват последователно мъжки – женски, можем да си представим зодиака като едно мощно космическо вълнообразно движение с високи върхове – положителните, мъжките знаци, които дават от себе си, и дълбоки долини – пасивните, женските знаци, които възприемат и обработват това, което са възприели. Това е великият ритмус на космоса, който минава в своето движение през дванадесет фази, които астрологията нарича 12 знаци на зодиака, всеки от които носи специфични условия и енергии. И естествено, едни ще бъдат условията на върховете, където енергията има едно състояние, други ще бъдат в долините. И един човек, роден под негативни знаци, е роден при съвсем различни космични условия от онзи, който е роден под положителните знаци. А тези космически условия обуславят вече психическия и органическият живот на индивида, което ще разгледаме подробно в по-нататъшното изложение.

*

* *

Според мястото им в зодиака, или според техните влияния върху човека, или както се казва, според динамичните им свойства, знаците се разпределят на три групи от по четири знаци, т.е. образуват 3 кръста.

които ни показват проявлението на четирите елемента в трите свята. Тези три групи знаци носят следните названия в астрологията. *Кардинални (главни или ъглови), неподвижни и подвижни (общи).* **Кардиналните знаци** са тези, които определят четирите посоки на света и са точките, от които започват четирите годишни времена. Тук спадат *Овен ♈, Рак ♋, Везни ♎ и Козирог ♑*. Овен е знака на пролетното равноденствие, с когото почва пролетта, началото на годината, началото на жизнения кръг. Рак е знака, в който Слънцето стига най-високо на север и отбелязва най-дългите дни и най-късите нощи, 22 юний, когато започва лятото. Оттам насетне Слънцето започва да се връща към юг, докато на 22 септември Слънцето влиза във Везните, третия кардинален знак - знака на есенното равноденствие, когато дните са равни на нощите, но денят започва да намалява за сметка на нощта, което трае до 22 декември, когато Слънцето влиза в знака Козирог - четвъртия кардинален знак. Тук Слънцето стига до най-южната точка в своето видимо движение на юг – до тропика на Козирога, откъдето поема пак обратния път към север.

И така *кардиналните знаци са: Овен ♈, Рак ♋, Везни ♎ и Козирог ♑*. Те са полюси – Овен, Везни, Рак и Козирог и образуват първия космичен кръст, или квадрат, които, както и другите два кръста в езотеричната астрология, имат дълбок смисъл. Тези четири знаци са, както казах, начало на четирите годишни времена – Овен на пролетта; Рак – лятото; Везни – есента и Козирог – зимата.

Като принадлежащи към една динамична група, тези знаци имат и общи качества, които са: честолюбие, предприемчивост, независимост, самосъзнание, дейност, стремеж за завземане ръководството в свои ръце и заставане начело, дейност, активност, инициатива, са тяхната обща характеристика.

Кардиналните знаци принадлежат към четирите елемента – от всеки елемент по един. Благодарение на голямата си активност, основната тяхна черта, те имат нужда от равновесие и умереност, което символизират Везните.

Втората динамична група от знаци, наречена *неподвижни* или *твърди* знаци, се състои от знаците: Телец ♉, Лъв ♌, Скорпион ♏ и Водолей ♒. Докато кардиналните знаци са начало на четирите сезона, неподвижните знаци са средата на всеки сезон. И те имат качества, общи за цялата група, които са: гордост, достойнство, постоянство, догматизъм, издържливост, търпение, солидарност. С една дума казано, тяхното основно качество е *стабилност*.

Влиянията на неподвижните знаци събужда природата на желанията и дава жизненост. Те са постоянни, устойчиви във всичко, каквото предприемат, особено ако пък заемат ъгловите домове (1, 4, 7, 10).

Те използват и оценяват и най-малките възможности, които имат в себе си. Едно изпитание, което би обезкуражило една личност в кардиналните знакове, не спира родения под неподвижните знаци. Те не признават никакъв крах, никаква победа над себе си – никога не се признават за победени. Ето защо те винаги достигат целта, която преследват, с усилена концентрираност и настойчивост в даденото направление. Те са скептици и консерватори и лесно се не поддават на нововъведения. И никога не предприемат нещо, когато не са сигурни, че ще постигнат задоволителен резултат. Но един път уверили се в нещо,

те всецяло го възприемат и му остават верни до край. Те са фанатични защитници на това, в което са убедени. Също така те са хора, на които човек може напълно да разчита, било за добро или за зло, стига да се убедят в полезността на това, което защитават.

Третата динамична група, наречена *подвижни или общи знаци*, се състои от Близнаци ♊, Дева ♍, Стрелец ♐ и Риби ♓. Те са края на един сезон и преход към друг. Те имат следните общи качества – многостранност, гъвкавост, приспособимост, безпокойство и нерешителност.

Главните знаци символизират изтичащата двигателна сила на вселената, в която се проявява стремеж за творчество, движение и енергия, желание за проявление. Затова, хората родени под влиянието на тази динамична група, са активни, деятелни, предприемчиви. Те са хора на волята.

Следователно, личностите, родени под кардиналните знаци, са работници в този свят, но не обикновените работници, но ръководещите в индустрията и предприятията въобще.

При неподвижните знаци, двигателната и творческата сила се е превърнала в спокойна и организираща мощ, която съгражда, материализира и излива във форми. Затова се казва, че тяхната мощ и сила е ментална, духовна и дава цел на дейността и една подвижност на благородните стремежи на живота.

От подвижните или общи знаци три са двойни – Близнаци ♊, Стрелец ♐ и Риби ♓, само Дева ♍ не е двоен. Основните техни черти са – приспособимост, подвижност, многостранност. Те са непостоянни и се люшкат по вълните на живота – не могат да се задържат на едно място. Колкото и добре да са поставени в дадено място и условия, те рядко могат да устоят на своята природа да не се поддадат на желанието за един възможен успех в друго място. И толкова повече ги привлича, колкото е по-далечно. Техните скитнически навици ги държат в бездействие. Те изразходват толкова, колкото и печелят. Те се оставят да бъдат тласкани от обстоятелствата и ръководени от външни сили – защото им липсва енергия, за да наложат собствената си индивидуалност над външните условия. Те са по-активни в мисълта и въображението си, затова имат отвращение към всякаква физическа енергична дейност, която е основната черта на кардиналната група. Те работят само под бича на необходимостта. Те са неспособни на постоянство и продължителни усилия в известно направление, на което са способни типове на неподвижните знаци. Лесно се обезкуражават от препятствията. Те много разчитат на другите и затова трудно могат да се подигнат. Работници, които изпълняват заповеди, се събират най-вече от знаците на тази група. Обаче, има една сфера в която те властват по причина на тяхната способност да мислят. Макар и имащи работата като нещо много неприятно, има една област в живота, където те могат да събират плодовете от работата на другите – това е тяхната способност за поставяне изобретенията в работа. Ето защо те стават посредници, които създават връзки между изобретателите и фабрикантите. Те са посредническите агенти между продавачи и купувачи и отвращавайки се от енергична физическа деятелност, те живеят от комисионната.

Така че отличителната черта на главните знаци е *активност*, на

неподвижните – *устойчивост*, на общите – *гъвкавост* и *подвижност*.

Това са трите творчески сили на Битието – воля (Истина), Любов и Мъдрост. Тази троица на проявяващата се сила се проявява в четирите елемента – огън, въздух, вода и земя и според тях разпределяме и знаците на зодиака на четири групи от по три знаци, които нарекохме тригони.

Знаците – Овен, Лъв и Козирог се наричат **ялови** или безплодни; Телец, Рак, Скорпион и Риби – **плодни**; Стрелец, Близнаци и Риби се наричат двойни знаци; знаците – Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв и Дева, се наричат **северни знаци**, защото, когато Слънцето минава през тях, се намира на север от екватора, знаците – Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби се наричат **южни знаци**, защото когато Слънцето ги преминава се намира на юг от екватора – в южното полукуълбо.

Всички гореизброени класификации трябва да се заучат добре, защото без тях е невъзможна астрологическата практика.

Главните знаци владеят главата и разума. Неподвижните владеят душата и волята. Подвижните знаци владеят тялото и сетивните органи.

Ако повече от планетите са в огнени знаци, правят родения положителен, енергичен, активен, импулсивен, стремящ се все напред и все към нови неща - дава холеричен темперамент с неговата сила и енергия, с неговия полет и идеализъм.

Ако повече от планетите са във въздушни знаци, правят човека даровит, изтънчен, мислещ, учтив, идеалист и често непостоянен – дава сангвиничен темперамент с изтънчена артистичност и вдъхновение.

Повече от планетите във водни знаци правят човека негативен, пасивен, чувствителен, мечтателен, психичен и страстен, боязлив, романтичен, често неподвижен, инертен, дават лимфатичен темперамент с неговите инстинкти, влечения и чувства, с неговата болезненост, развита впечатлителност, често стигаща до медиумизъм.

Когато повече от планетите са в земни знаци, роденият е способен, практичен, трудолюбив, икономичен, внимателен, тактичен, търпелив – дава меланхоличен темперамент.

Знаците на огъня отговарят на всичко това, което се отнася до идейния свят, до всичко, което ние имаме като качество на духа – знаците на въздуха са умствени, научни. Знаците на водата са пасивни и мечтателни, знаците на земята имат отношение към обективния свят, те са хора на практиката.

Всеки знак значи има положителни и отрицателни прояви – Либра ги е резюмирал по следния начин:

Знаци	Добра проява	лоша проява
Овен	Ръководещ	заблуждаващ
Телец	Постоянен	упоритост
Близнаци	Подвижен	хитър
Рак	Възприемчив	чувствителен
Лъв	Самосъзнателен	горд
Дева	детайлиращ, аналитичен	дребнав

Знаци	Добра проява	лоша проява
Везни	хармониращ	разделящ
Скорпион	мистичен	чувствен
Стрелец	искрен	бунтовнически
Козирог	услужлив	уморяващ се
Водолей	идеалистичен	хаотичен
Риби	универсална любов	морална слабост

Между тези две крайни степени има много други преходни.

След това общо описание на елементите и знаците ще изложим накратко учението за темпераментите във връзка с 4 елемента, и физиогномичните типове, които четирите елемента ни дават.

ГЛАВА III

Четирите основни типа

Както видяхме в досегашното изложение имаме четири рода сили, или казано на астрологически език, имаме четири основни елемента в Битието. Всяка от тези сили има специфични качества и свойства и свое специфично вътрешно движение и създава специфични форми, в зависимост от качествата, които има в себе си. От това гледище, всички форми, които виждаме във външния обективен свят – органически и неорганически, са израз на силите, които стоят зад тях. Външните форми са символи, които ни разкриват характера и начина на действие на силите, чийто външен израз са те. Външната форма е един белег, сигнатура, за качествата и характера на силите, които действат в дадена област на живота. И онези, които разбират закона на съответствията – великият закон на аналогията в херметичната наука, за тях всички форми са отворена книга, по която разчитат дейността на силите, които стоят зад тях.

Всяка сила в своето проявление е поляризирана – има външно и вътрешно проявление. Във външното си проявление тя създава известни характерни, специфични линии на движение. А във вътрешната си поляризация тя създава известни психически качества, които са присъщи на нейното вътрешно естество и които съответстват на външната линия, която тази сила създава. Така че онзи, който знае да чете символите, като види известна линия – знае вече, какви психически качества и способности стоят зад нея.

По-рано споменах, че четирите вида етерни сили имат специфични движения и създават специфични форми в органическия свят. Така казах, че топлинният етер създава сферични или овални форми; светлинният етер създава триъгълни форми; химическият етер създава полукръгови (или полулунни) форми и жизненият етер създава четириъгълни форми. Въз основа на това можем да кажем, че наблюдавайки структурата на един човек, можем да кажем какви сили действат в строежа на тези форми. Формата е външната страна в проявлението на силата, а вътрешното проявление на силата е това, което е прието да се нарича темперамент и характер. Понеже силата остава скрита от нашия поглед, ние я изучаваме по нейните проявления – външната форма и темперамента.

Основните качества на четирите елемента бяха: на *огъня* – *сухота* и *горещина*; на *Въздуха* – *горещина* и *влажност*; на *Водата* – *влажност* и *студенина*, и на *земята* – *студенина* и *сухота*. Но това са общи качества, които в своето проявление се диференцират. Също така казах и по-рано, че *огъня* и *въздуха* са *електрични*, *мъжки*, *положителни елементи*, а *водата* и *земята* – са *негативни*, *женски*, *пасивни*, *магнетични* елементи. Също така изтъкнах, че мъжките елементи, като проявления на мъжкия принцип, *имат отношение към външния живот*, т. е. онези лица, които са родени под тяхното влияние, ще бъдат деятелни, активни преди всичко във външния, обективния живот. А женският елемент, т. е. родените под негово влияние водят един по-вътрешен живот, те са повече вгълбени в себе си, и по-малко ги интересува външния живот с неговите проблеми и противоречия. За тях са от по-голямо значение вътрешните проблеми на живота и вътрешните противоречия. Докато типовете принадлежащи към мъжкия принцип преди всичко ги занимават външните противоречия в живота, за тях даже и вътрешните противоречия са отражение на външните.

Това са все качества, присъщи на различните родове сили, които се изразяват както във формата, така и в характера, и темперамента.

Също така трябва да забележа, че *не трябва да се смесват силите, които действат в човека със самия човек*. Човек само използва силите като условия за своето проявление; и благодарение на качествата, които има проявени в себе си, той подбира и съответните сили, по закона на съответствията – подобното подобно привлича. Въздействието на Аза върху творческите сили дава това, което наричаме темперамент, т. е. специфичен начин на проявление на силите в човека, които обуславят както неговия вътрешен, така и неговия външен живот.

Дюрвил определя темперамента като органическа почва, която ни е завещана от деди и прадеди. Той представя миналото на нашата раса. Той носи у себе си физическите и душевни възможности на нашите деди и самите нас, съдържа нашия характер и определя продължителността на нашия живот. Но погледнато по-дълбоко, темпераментът е проява на етерните сили, които са връзката между човешката индивидуалност и наследствените качества, получени от деди и прадеди. Така разгледан въпроса, темпераментът не се предава по наследство, а е индивидуална особеност. Така че темпераментът е обусловен от доминиращата в строежа на формата сила. Това е външната поляризация на творческата сила, която стои зад известна форма.

Както казах и по-рано имаме 4 рода етерни сили, или четири елемента, които в крайните си проявления са свързани с четирите елемента познати и на съвременната химия, а именно – топлинният етер – огъня, се проявява в кислорода, който е необходим за горенето; светлинният етер – въздуха, се проявява в азота, който е необходим за урегулиране на живота; химическият етер – водата, се проявява във водорода, необходим за доставяне влага на организма и жизнен етер – земя, който се проявява във въглерода, който е необходим като гориво в организма. Върху тези четири елемента, или четири състояния на материята, както казах и по-рано, херметичната наука обуславя учението за четирите темперамента. В съвременната наука има и други основи за класификации на темпераментите, но няма да се спирам върху тях,

защото в края на краищата се свеждат към схващането на херметичната наука.

Във всеки темперамент действат всички родове сили, но една е доминираща и тя определя характера на темперамента.

Четириите темперамента, отговарящи на четирите елемента, носят следните имена: **холеричен или жлъчен** темперамент, който е свързан с огъня, с кислорода. Той е вътрешна поляризация на принципа на огъня. В него преобладава – жлъчката, костната система, черния дроб и нервната система.

Огънят, казахме, е горещ и сух. Това са основни качества и на холеричния темперамент. Те са активни като огъня.

Сангвистичен темперамент, наричан още въздушен, защото е свързан с въздуха, а въздухът, казахме, е горещ и влажен. **Лимфатичен темперамент**, който е свързан с елемента на водата и **меланхоличен темперамент**, който е свързан със земята.

Всеки темперамент определя една епоха от живота. Така лимфатичният темперамент отговаря на детската фаза на живота; сангвистичният – на юношеската; холеричният – на възмъжалата възраст и меланхоличният – на старостта.

Всеки темперамент се характеризира с доминирането на известна система. Така, в лимфатичния темперамент преобладава храносмилателната система. И затова виждаме, че до 7-годишна възраст, детето се развива предимно физически, а физическото в човека се характеризира със стомаха. В сангвиника преобладават дихателната и кръвоносната системи, които са свързани с развитието на духовния живот – това е втората фаза на живота – фазата на юношата, който е в постоянно външно и вътрешно движение.

Холерикът е деловия човек, човека на волята. У него преобладава костната система, черния дроб, жлъчката и нервната система – той е човекът, който реализира нещата. **Меланхоликът**, когото уподобихме на старостта е човек, в когото преобладава нервната система. Той е човекът, който мисли и асимилира опитностите, които е придобил, преминавайки през трите предшестващи фази на живота.

Така че у **лимфатика** имаме предимство на храносмилателната система, която съответства на физическия живот. У сангвиника има доминиращо влияние дихателната и кръвоносната система, която е свързана с душевния живот на човека. У холерика преобладава костната и мускулната системи – той е човек на практиката, човекът, който реализира нещата, човек на волята е той. При меланхолика имаме човек, у когото преобладава нервната система. Той е човек, който мисли и разсъждава.

Въз основа на всичко гореказано, можем да кажем, че всеки един елемент създава определена геометрическа форма, или определен морфологичен тип и специфичен темперамент. На това основание, *нормални типове имаме тогаз, когато имаме съответствие, хармония между морфологичен тип и темперамента.* Това е изразено в хороскопа с добрите аспекти и хармоничните взаимоотношения между планетите и зодиакалните знаци. При *ненормалните типове няма съответствие между морфологичния тип и темперамента.* Това е изразено в хороскопа с лошите аспекти и дисхармонията между знаците и планетите.

След тези общи бележки върху типове, можем да пристъпим към описание на четирите основни типа, които са се развили от четирите основни елемента. Ще разгледам тяхната външна форма, техния темперамент, характер, умствените им способности и въобще техния психически живот. Впоследствие ще видим как тези четири основни типа се диференцират в 12-те зодиакални типове, които се развиват под въздействието на 12-те зодиакални знаци. Тогаз, както от всеки морфологически тип, така и от всеки темперамент, ще имаме по три варианти.

ТИПЪТ НА ОГНЯ – ХОЛЕРИЧНИЯТ ТЕМПЕРАМЕНТ

Видяхме по-горе, че в холерика преобладава костно-мускулната система, черния дроб и жлъчката, затова те са хора с едра кост, високи или среден ръст, с жълто-мургава, суха и груба кожа; лицето рязко очертано, кръвообращението е силно. Вените им са тъмносини и изпъкнали. Космите на холериците са твърде изобилни. Косата им варира от светлокестенява до черна, права или леко нахъдрена на едри вълни. Носът им е дълъг и леко заорлен. Челото им е голямо и повече или по-малко полегнало, силно изпъкнало в долната си част, което говори за развит и обективен ум. Вежди дебели; ухо голямо и добре оформено. Поглед пронизателен и силен; цвета на очите сив или син и рядко тъмно-кафяв. Брадата е силно издадена напред. Груб и рязък глас. Силен апетит, деятелно храносмилане.

Те са енергични, предприемчиви, волеви; те са резки, упорити, твърди по характер. Лесно се възпламеняват, избухват и дохождат до грубост. У тях е развита силно разрушителността. У тях, както казах, е развит обективния ум и имат силна логика. Те изследват нещата в тяхната пълнота и от всички страни. Своите намерения довеждат до край благодарение на търпението, прилежанието, труда и постоянството. Трудностите и препятствията не ги обезсърчават, а още повече увеличават тяхната енергия.

Те са способни за изучаване на точните науки, философията и математика. В техния ум първо място заема идеята за метод и порядък. За това те обичат да водят, да застават начело на известни движения, да дават тон и насока на нещата. От тях излизат силни военачалници и въобще добри воиници, добри борци, ловци, оратори, съдии.

Те са смели и решителни, със силно развити лични чувства и са хора с голяма амбиция. Те са хора с инициатива и постоянство и действат бързо и неочаквано. Те са буйни, сприхави, огнени. Те са хора на делото, и не знаят пречки, преминават от думи към дела. Те не дават време на своите желания да узреят. Умът им мисли бързо и е подвижен и пронизателен. Не обичат да им се съпротивляват. Склонни са да господстват над другите, но те не търпят никакво господство над себе си – здраво държат за своите права и всякога са готови да ги защитят с всички средства. Те са общителни, приказливи. Умеят да внушават страх към себе си. В гнева си дохождат до буйност. С голям труд се владеят. Те са много славолюбиви и са всякога готови да дигнат знамето на бунта. Те са способни на саможертва и не се плашат от смъртта. С твърдост понасят нещастията. Лесно понасят безсънието и спят малко.

Сънят им е тежък и изпълнен със страшни съновидения. Те дълго се задържат на едно и също поприще.

Понеже всички функции в тях стават бързо, имат голям огън, голяма топлина и сухота в себе си, затова особено лятно време трябва да освежават тялото си с вода.

Гърлото им винаги е сухо, и винаги чувстват жажда. Храносмилането е отлично, затова за техния стомах и само хляб е достатъчен. Трябва да се въздържат от кисели и солени храни, които още повече ги изсушават.

Гласът им е груб, силен и рязък. В звука им има нещо заповедническо, твърдо и жестоко. Говорят много и твърде бързо. Речта у тях е лека. Разговорът им е твърде оживен, екзалтиран и страстен, образен и горещ.

Походката им е горда, надменна, смела и в тяхната поза има нещо закачливо. Имат навик да си държат стиснати юмруците във време на ходене. Движенията им са резки и нервни. Никога в техния жест не се забелязва ни покорност, ни пасивност, ни унижение. Когато се намират в спокойно състояние, стоят гордо изправени с ръце скръстени на гърдите.

Холеричният темперамент изисква умерена деятелност и ежедневни физически упражнения. Седящият живот е вреден за хората от този тип, защото той ги предразполага към запичане, застой в червата и жлъчката. Затова движенията им спомагат да отделят жлъчката и да отстраняват запичането.

ТИПЪТ НА ВЪЗДУХА – САНГВИНИЧНИЯТ ТЕМПЕРАМЕНТ

Въздухът е горещ и влажен. Този тип дава средно или високо тяло, широки рамене, добре развити гърди. Пълно, весело, розово, овално лице. Между този тип се срещат най-красивите хора. Голямо красиво чело, дълъг, прав нос, доста красиво оформен, у някои типове на върха заострен, красиви вежди; очи открити и ясни, със светлосин цвят, а понякога и с тъмнокафяв. Устата усмихната, брадата добре оформена, обикновено с ямичка. Косата е руса или кестенява, а понякога път по-тъмнокафява или дори черна. Кожата им е тънка и розова. Гърдите широки и мускулната система добре развита. Биенето на сърцето е силно и ритмично. Дишането е ритмично, силно, пълно и свободно. Тялото им е пълно и горещо. Изпотяването е обилно. Изпотяването у тях става главно на челото и гърдите. Апетит добър и храносмилане отлично. Физиологическите процеси у тях стават правилно. Много обичат да спят. Сънят им е дълбок и спокоен. Те са привикнали към приятни и сладки сънища. Често сънуват, че летят из въздуха.

Те са вежливи, учтиви, откровени, експанзивни и твърде разговорчиви, честни, миролюбиви. В тях има едно разширение – в мисълта, в чувствата и в действията се разширяват. Всякога преувеличават нещата. Силно изживяват и радостите, и скърбите. В тях смяната на състоянията става бързо. Към съдебните процеси имат отвращение, затова винаги са готови да жертват своите интереси, за да запазят мира. Те са големи оптимисти и виждат във всичко хубавото. Избягват всякакъв повод за печал и обичат приятните общества.

радостта и веселието. Търсят общественото мнение и одобрението на света. Лесно се разгневяват и са като бурята, но лесно им минава. Лесно се обиждат, но скоро прощават обидата. Те са силно честолюбиви. Тяхната природа е много страстна и се стремят към радостите и удоволствията в живота. Те обичат свободната любов, без никакви грижи и задължения, защото за тях е ценно преди всичко личното им спокойствие. Предпочитат спокойното и мирно съществуване и са трудолюбиви. Те обичат златото и собствеността и се стремят към почести и ордени. Но те са скромни и нерешителни в делото. Те са интелектуални, умът им е широк, многостранен, свободен, но не проникателен и дълбок. Те лесно запомнят и съжденията им са прави и добри, но без особена връзка. Те са осторожни, хитри и лесно измислят разни разказчета и са изкусни разказвачи, и са твърде находчиви, насмешливи и закачливи. Те са човеколюбиви, състрадателни, благородни и особено чувствителни към внимание и ласки. Те са искрени и предани приятели. Тяхното сърце е твърде впечатлително и отзивчиво. Те са твърде внимателни към противния пол и се стремят към комфорт и радост в живота. Те са чувствени и лакоми в яденето. Обичат науката и изкуствата и са с голямо въображение, и затова между тях се срещат често откриватели и изобретатели.

Те са в постоянно колебание между материализма и спиритуализма. Горещи проповедници на доктрината, която възприемат за себе си и с ожесточение водят борбата със своите идейни противници. И няма жертва, която да не биха могли да направят, за да възтържествува делото, което защищават. Колкото повече пречки срещат на пътя си, толкова повече се увеличава тяхната упоритост. Те са по-силни в теориите, отколкото в практиката. Те са способни към точните науки.

В отрицателните типове са развити лъжата, кражбата и лицемерието. Не понасят никаква дисциплина. Те са поклонници на свободата и са готови да направят всичко на света, за да запазят своята независимост. На робството гледат като на най-голямо зло. Те са подозрителни и тиранични в своите привързаности. Обичат да пътуват и им се харесва живот, пълен с приключения.

Гласът им е пълен и обширен, умерено силен. Звукът приятен и весел. Говорят бързо, леко, живо и шумно. Те често съпровождат своята реч със смях.

Ако не са много пълни, движенията им са бързи и леки; походката благородна и уверена. Те си носят главата високо. Техните жестове са леки, чести и изразяват доволство. Имат навик да си махат ръцете в знак на радост и одобрение, често даже и когато говорят.

Този темперамент изисква такава деятелност и такъв занаят, където умствената деятелност може да се съедини с жизнената дейност. За тях са необходими ежедневни физически упражнения. Сангвиникът чувства себе си добре в занаят, който изисква постоянно сношение с обществото, защото те са общителни, учтиви и внимателни по природа, с изтънчени маниери, качества, необходими за тези занаяти. Празният и седящ живот е вреден за този темперамент, както и чрезмерната работа и движения. Седящият живот ги предразполага към лимфатичния темперамент и излишно пълнеене, а преголямата деятелност разгорещява кръвта и го превръща в холеричен темперамент.

Този тип темперамент е хладен и влажен, противоположен на холерика, който е горещ и сух. В тях преобладава водата.

Този тип дава обикновено нисък ръст, тялото е повече като подпухнало, цвета на кожата е блед. Лицето обикновено кръгло или между кръгло и овално; широко полегнало чело, големи, влажни, сини или сиви очи, пълни гърди, руси или светлокестеняви коси, понякога тъмнокестеняви, къс, чип нос. Поглед блуждаещ. Долната устна е мека и увиснала. Кожата бяла и гладка, нежна, мека при допиране. Мускулите са слабо развити. Тялото е меко, като че е направено от тлъстини. Тялото им е без косми. Биенето на сърцето е бавно. Циркулацията на кръвта е твърде мудна. Всичките им движения са съдържани и бавни. Те рядко изпитват жажда, понеже тяхното гърло постоянно изпуска слизеста течност. Стомахът им е хладен и ленив, и храносмилането бавно. Те леко понасят глада и рядко се усещат гладни. Обичат да спят и спят дълбоко и дълго. Често сънуват вода и водни растения. Когато сънуват проливен дъжд и прилив на реки, това обикновено е разстройство на тяхното здраве. Понякога имат силен запек. Те трябва да избягват влажни и блатисти места и да търсят свеж въздух, светлина и слънце. Те са студени, мудни и равнодушни към всичко. Те са хладнокръвни и самообладанието е силно развито у тях. Те са склонни против своята воля да се отдават на различни нисши удоволствия. Те равнодушно разделят своя живот на две половини – едната те прекарват в сън, а другата – в безделие. Те са боязливи, нерешителни, без енергия и със слаба воля. Те изпитват отвращение към всичко, що изисква бързи и живи движения. За да се решат на каквото и да било, те трябва да бъдат подбуждани от външни влияния. Склонни са да отлагат работите винаги за "утре" даже и това, което е твърде спешно и потребно. Отстъпват пред най-малките препятствия и за нищо не се загрижват и не се трогват, каквато и опасност да ги застрашава. Не се сърдят. Не излизат от себе си, когато ги оскърбяват. Те са неспособни на негодувание или гняв. Чуждият успех не им всява завист, тъй като за тях честолубието няма никакво значение. Техният ум е студен и бавно работи. Те живеят във въображението си и са силно впечатлителни, силно чувствителни и са възприемчиви към сантиментални и поетически впечатления. Те са съзерцателни, пасивни и безропотно се покоряват на съдбата си и лесно пренасят горести и разочарования. Техните душевни и сърдечни страдания са твърде тихи. Те не са способни за продължителна привързаност и се привързват повече по привичка, отколкото по чувство. Следствие на тяхната студенина, те не са склонни и към полов живот. Тяхната чувственост носи пасивен характер и се проявява само по инициатива на други лица. Търпението и кротостта са силно развити у тях. Ако и да нямат обширният ум на сангвиника или горещото въображение на холерика, затова пък те са практични, спокойни и това ги прави способни към класификация и методичност.

Болезните им се раждат от малко движение – затова за тях е потребно повече движение на открит въздух и светлина. Наклонни са към напълняване, към затлъстяване. Те трябва да употребяват храни, които правят организма по-топъл. Храната им трябва да бъде много добре сдъвкана, понеже стомахът им е ленив. Растенията, които имат

приятен аромат, трябва да им служат като приправки. Да пият много нямат нужда, защото си имат много вода. Кисели храни и напитки са опасни за тях. Полезна за тях е деятелност в гората и планината. Те не трябва да претоварват храносмилателната си система с много храна. Студът и влагата са вредни за тях.

Те са капризни и със силно развита впечатлителност. Те са много неустойчиви и постоянно менят своите идеи, желания и вкусове. Техните стремления се сменят бързо едно след друго, защото те им се наслаждават в своята фантазия, която е много голяма. Те действуват под влиянието на капризи, по първите импулси и не държат сметка за последствията от техните постъпки.

Те обикновено започват много работи, но не свършват нито една. Техният жив ум и въображение им позволяват да правят всичко в общи черти, но тяхното непостоянство им пречи да доведат до край своите работи. Те са твърде слабохарактерни, макар и да проявяват нещо като характер. Те са боязливи и непостоянни. Недостатък в размишлението може да ги въвлече в непоследователност. Те са лениви за физическа работа и недостатъчно храбри. Бездушни на вид, те често са хитри и лукави. Лесно се сприятеляват, но не се привързват. Романтични са в своите привързаности. При все, че умът им е добър, те живеят повече в своите чувства и много обичат авантюрите. Умът им е лек и фантастичен, изобретателен в разкази и повърхностен. Те са мечтателни, идеалисти, спиритуалисти и хора вдъхновени и ентусиазирани, съзерцатели, мистици, художници, поети. Щедри на обещания, но никога не изпълняват своята дума. Те са твърде склонни към религиозни системи и затова често между тях се срещат религиозни основатели и реформатори. Те са предразположени към видения от всякакъв род. У тях има заложени способности към тайните науки, тъй като те се отличават с голяма интуиция. Те имат предчувствия, тайнствени видения и пр. Техният умствен склад е такъв, че те по-скоро отгатват, отколкото да знаят каквото и да било нещо. Гласът им е слаб, мек и глух. Говорят рядко и тихо, печално и скучно. Техните движения на тялото са тежки и твърде бавни. Тяхната походка е бавна, тиха и неграциозна. Те са неловки в своите жестове и пози, затова обичат да седят, колкото могат повече и да бъдат спокойни. Тяхната мимика е твърде ограничена и каквито впечатления и вълнения да изпитват, техните движения са неспособни да ги изразят. И нищо в техния външен вид не показва това, което става у тях, ако само това не е ленивото блаженство на покоя. Спокойствието на техния ум ги прави съзерцатели.

За лимфатичите е потребно движение, за да усилят кръвообращението и изпотяването. Занаятите, които изискват ходене, деятелност и физически труд са полезни за тях. Чист въздух, стоене на слънце са нужни за тях. Затова за тях е полския труд – градинарство и земеделие. Седящият занаят и пътуване във влажни и студени места, отслабват тяхната конструкция и ги излагат на сериозни заболявания.

ЗЕМНИЯТ ТИП – МЕЛАНХОЛИЧЕН ТЕМПЕРАМЕНТ

Тук се отбелязват два ясно разграничени типа. Единият е с пълно, ниско, набито тяло, силен врат, яки плещи, с черни къдрави коси, пълна уста и валчеста глава. Ръцете и краката са къси и дебели. А другият тип

е със слабо, високо тяло, дълъг и слаб врат, резки, ъгловати черти, тесни бедра, слаби и хлътнали гърди и рамене. Вежди големи и надвесени над очите. Нос дълъг, прав и леко заорлен, лице тънко и мършаво, със суров вид. Устата стисната; уши големи, чело високо и изпъкнало в горната си част в областта на причинните центрове.

Меланхоличният тип е противоположен на сангвиника, както топлината и студа. Колкото сангвиникът е горещ, толкова меланхоликът е студен. Външно неговото лице изглежда печално, с безпокойни очертания. Погледът е меланхоличен, тъжен, замислен, обикновено отпращан надолу. Цветът на лицето е оловено-землист. Коси черни, груби, брада също. Ноктите твърди и бързо растат. Кожа гладка и хладна при допиране. Кръвта и другите течности в организма са гъсти и лепливи, следствие на което и движението на тези течности е много трудно и медлено. Гласът е силен, но не бърз. Дишането е слабо и бавно. Те ядат обикновено малко, а понякога техният апетит бива ненаситен. Храносмилането у тях е бавно, запичането силно и продължително. Техните сънища са безпокойни, следствие страшни съновидения и ужасни кошмари. Често страдат от дълги и жестоки безсъници, и тревожни и странни халюцинации.

Те са мрачни, мълчаливи, недоверчиви, песимисти. Те прекарват своя живот в безпокойства, грижи, страхове и подозрения. Техният гняв бавно се възбужда, но затова пък, възбуди ли се, е ужасен. Те са зловни и отмъстителни. Никога не прощават обида. За дълго държат в сърцето си злобата и чувството на мъст. Тяхната чувственост е твърде силна и страстите им отиват до крайност. Те са постоянни във всичко, както в ненавистта, така и в любовта. Тяхната привързаност е силна и гореща, но нещастна и пълна с горести. Те са роби на своите навици и решителни, твърди и настойчиви в своите намерения, мнения и предприятия. Търпеливи в своята работа. Техният ум всякога е зает с някаква идея фикс, която не му дава покой. Те се отнасят недоверчиво към себе си и към своите сили, както и към другите.

Гризането на съвестта и съмненията ги мъчат непрестанно. Имат скрито честолубие и не се успокояват, докато не получат удовлетворение. Скептицизма и суеверието вървят ръка за ръка у тях. Обществото ги дразни, затова те бягат от него и самодоволно се предават на самотен живот. И тогава тяхното въображение се възпламенява и заработва. Те имат навик да се разговарят сами със себе си. Всякога и навсякъде виждат лошото в света и то в най-мрачни краски. Често достигат до отчаяние. Гордостта и грубостта са свойствени за тяхната природа. Въображението е силно и горещо. Предвидливостта и осторожността са техните характерни качества. Те непрестанно обмислят в своята глава хиляди планове, но започват да действуват след дълго и зряло обмисляне. Техният ум е съсредоточен, съзерцателен и способен за дълбока мисъл. Познавателните им способности са обширни. Паметта им не схваща бързо, но като схване нещо, не го изпуска. Техният ум е подвижен и мисълта им е необикновено систематична. Те са способни за работа, за която се изисква търпение и настойчивост, големи усилия и дълбоки и продължителни изучавания. Те са способни към голямо задълбочаване в познанието.

Те са ревниви и завистливи и жестоко страдат, когато не се оценяват техните произведения или не се признават техните лични

достойнства. Не обичат много да говорят. Между тях често се срещат самоубийци.

В този тип се срещат дълбоки философи и мислители и високи изобретатели, велики гении. Между тях се срещат и най-екзалтираните и опасни заговорници. Когато виждат на сън вулкани и земетръси, това е признак за разстройство на тяхното здраве. Режимът на храненето трябва да бъде такъв, че да придаде мекота, която липсва в този тип и да се внесат в организма достатъчно течности. Трябва да употребяват повече вода. За тях е за препоръчване да дружат с весели и млади хора, за да разсейват тяхната тъга. Добре е да разнообразяват занятията си. За тези от тях, които се занимават с умствена работа, е потребно от време на време да се занимават с физическа работа. Топла и влажна температура е благоприятна за тях.

У тях е развит практичният усет и са реалисти в пълния смисъл на думата. Отличават се с голям такт. Те са дипломати, консерватори, хора на старото, на традицията, догматици и експлоататори. Те са горди и тщеславни, и високо ценят човешката личност, и придават голямо значение на чувството, на чест и на общественото мнение. Имат много желаниа, които повечето остават незадоволени, вследствие на което те са песимисти и недоволни от живота.

Гласът им е нисък и хриплив, в него има нещо старческо и проличава тъга. Те говорят твърде рядко. Техният разговор е всякога сериозен. Те говорят твърде бавно и често прекъсват своята фраза с често мълчание, за да опитат този с когото говорят.

Движенията им са повечето резки, отколкото пластични. Тяхната походка е важна и твърде лека. Ходят обикновено с наведена глава и потъмнели очи, като че са потънали в размишления и измъчени от някаква скръбна мисъл. Техният поглед е безпокоен и подвижен, бягащ под влиянието на сляпата ненавист и завист. Някой път доста оживено и бързо разговарят със себе си.

Физиологическите функции у меланхолика са съвършено неправилни и трудни, следствие на което се развива голямо вътрешно горение и се образува ненормална топлина, затова в организма едновременно се забелязва и инертност, и раздразнение.

Те трябва да избягват уединеността и самотността, защото те пораждат у тях най-мрачни мисли. Седящият живот е вреден за тях повече, отколкото за всички други темпераменти. За тях са за препоръчване всекидневни евритмични упражнения и весело общество.

Работи и занаяти, които изискват седящ живот и работи, в които тялото е сгънато и стеснено, са особено вредни за тях, защото още повече пречи на правилността на физиологическите процеси. За тях е потребен съвършено чист въздух и слънце.

*

* * *

Не ще е безинтересно да разгледаме какво е отношението на четирите темперамента към езотерическото развитие, т.е. доколко се поддават и как реагират на това развитие.

В първата част, в главата за темпераментите във връзка с четирите елемента, споменах, че холеричният и сангвиничният темпераменти се отличават главно по това, че тяхното поле на действие е външния обективен свят, тяхното съзнание е заето с обективно

проявления живот вънка от човека. И затова те са хората, които се занимават с уреждане на външния обществен живот и са творците на цивилизацията. А това е така, защото етерните сили, които са динамичната част в човешкото естество, са дълбоко проникнали във физическото тяло, и са му придали в най-голям размер своята динамичност. И затова те са енергични и деятелни във физическия свят. Хора на волята и на физическата експанзивност. Чисто психологически, тяхното съзнание е потънало дълбоко в материята и затова за тях реалността на света се заключава преди всичко във видимата и осезаема форма. Флегматикът и меланхоликът са противоположни на холерика и сангвиника. При тях етерните сили не са проникнали така дълбоко във физическия организъм, и затова той не е така активен във физическо отношение, както при холериците и сангвиниците.

Техният поглед е обърнат навътре, в самите тях. Те се занимават предимно с вътрешния живот, който за тях е по-реален. Тяхното съзнание не е потънало така дълбоко в материята, вследствие на което те са повече духовни и спиритуалисти.

Както казах и по-рано, **всички темпераменти присъствуват в човека, а доминира един.** И може да се случи в някои отношения човек да е холерик, а в други – флегматик. При езотерическото развитие, една от първите задачи на ученика е да контролира енергиите си, а заедно с това и проявлението на темперамента. **За да бъде правилно едно езотерично развитие, темпераментите трябва да бъдат само като условие.** Затова Учителя постоянно набляга на будност на съзнанието, да можем всеки момент да контролираме и регулираме проявлението на силите, които обуславят темпераментите. Още при първите стъпки в езотерическото развитие, човек почва в много остра форма да изпитва вредата, причинена от преобладаването на един или друг темперамент, защото ще работи само в това направление, в което темперамента го води и ще се получи една едностранчива работа, когато езотерическото развитие подразбира всестранно развитие на всички сили и способности. И вредата, която може да се изпитва при преобладаване на един темперамент, може да се отстрани, като се въздейства и върху другите темпераменти и се произведе съответното изменение и у тях. Да допуснем, че *флегматикът* стане езотерик – макар че той трудно може да вземе такова решение, защото във всичко е мудар, но един път взел решение, този темперамент се явява добра почва за езотерично обучение. Както казах и по-горе, погледът на флегматика е обърнат към неговия вътрешен живот; и станал езотерик, той има вече естествени условия внимателно да наблюдава своя душевен живот във всичките му проявления и тези наблюдения му причиняват, сравнително с другите темпераменти, по-малко страдания. Именно затова флегматическият темперамент се явява добра основа за езотерическото развитие, защото той е приспособен за спокойно самонаблюдение и съзерцание, така необходими при езотерическото развитие. Него не го възмущава всичко това, което той намира в себе си. И когато той прави самонаблюдения, те понякога проникват по-дълбоко, отколкото самонаблюденията на меланхолика, комуто пречат в това отношение голяма ненавист към самия себе си, като гледа своето несъвършенство. Затова, ако флегматикът е способен на душевно развитие, то той може да бъде най-добър ученик в езотерическия път.

Понеже във всеки човек има и четирите темперамента, то когато меланхоликът встъпи в пътя на езотерическото развитие, за да избегне лошите последици на самокритиката, трябва да развие флегматическия темперамент в себе си, за да може спокойно да се самонаблюдава.

Съвършено особен езотерик става *сангвиникът*, чието съзнание, както казах, е ангажирано предимно с външния свят и с удоволствие скача от впечатление към впечатление и не обича да спре вниманието си само върху един факт. Такъв характер се съществено изменя при встъпване в езотерическия път. В момента, когато у него се появи стремеж да проникне в езотеризма, или когато други се опитат да го заинтересуват в това направление, той става флегматик по отношение към собствения си вътрешен живот. Затова сангвиникът представлява най-лош материал, най-лоша основа за езотерическото развитие. Понеже у него е силно развито любопитството и се интересува от всевъзможни идеи и неща, то в това число попада и интереса към духовната наука – но не за дълго. Когато е влязъл в пътя на езотерическото развитие и трябва да прави самонаблюдения, то той възприема тази задача с голямо равнодушие, защото той неохотно наблюдава своя вътрешен живот. Една или друга страна в неговия вътрешен живот може да го интересуват, но този интерес не е много дълбок. Той открива в себе си интересни свойства и се задоволява само да говори за тях и скоро съвсем ги забравя. Между тези, които влизат в пътя на езотеризма бързо, ентусиазирано, с голям замах и огън, и скоро се отказват, повечето са сангвиници.

Съвсем друг е човекът на *холеричния темперамент*. На холерика много трудно му се удава да влезе в езотерическия път. Понеже неговото съзнание е заето изключително с обективния физически свят и живот, той отхвърля всяка езотерика и хич и не иска да слуша за нея. Но когато по един или други начин влезе в този път, той много трудно се поддава на езотерическото възпитание. Той трудно може да се спре да работи над себе си. Нему не му е свойствено вътрешното углъбяване и самонаблюдение. И затова той, без да опита и провери, отхвърля езотерическото развитие, целта на която е преобразуване на духовно-душевното битие на човека. Но ако холерикът преживее някакъв тежък удар в живота, или има в характера си меланхоличен оттенък, то в такъв случай той може да използва своите холерически наклонности и с всичката му свойствена енергичност да започне да работи за пресъздаване на себе си. И когато тази вътрешна работа му се подаде, благодарение на своите големи способности и възможности, той се отдава на изучаване на външната реалност, която е единствена за обикновения холерик, в отношение с духовната действителност. И разкрива дълбоките причини, които стоят зад явленията и процесите в обективния свят. Той умело използва външните процеси и явления, за да изрази духовната реалност.

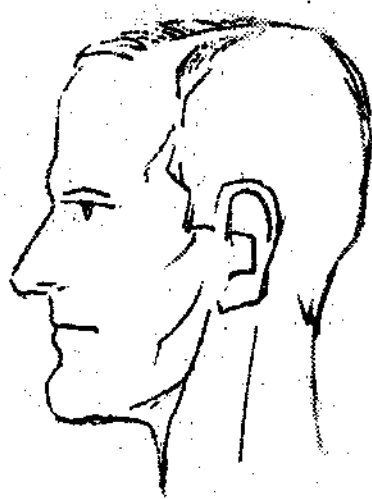
Типът на огъня
- холеричния темперамент

Типът на въздуха
- сангвиничния темперамент

Водният тип
- лимфатичен темперамент

Земният тип
- меланхоличен темперамент

ПРИРОДА И КАЧЕСТВА НА ЗНАЦИТЕ НА ЗОДИАКА

От изложеното дотук видяхме, че имаме четири основни елемента, всеки от които има по три проявления, проявява се в три знака и така получаваме 12-те знака на зодиака. Видяхме също, че зодиакалният кръг се простира по протежението на *еклиптика* – видимият път на Слънцето – като обгръща една ивица, широка 16-18 градуса, в която област се движат Слънцето, планетите и Луната. Разгледахме различните отношения на знаците по елементи и по динамическа принадлежност.

Имената и белезите на 12-те знаци са следните:

Овен –	♈	Везни –	♎
Телец –	♉	Скорпион –	♏
Близнаци –	♊	Стрелец –	♐
Рак –	♋	Козирог –	♑
Лъв –	♌	Водолей –	♒
Дева –	♍	Риби –	♓

Преди да отидем по-нататък, ще се спра за малко върху качествата на знаците.

Зодиакалните знаци, в чист технически смисъл, представят 12 подразделения на еклиптика и са проявление на четирите елемента, според които се разпределят в четири групи от по три знаци, наречени триго̀ни. Така че имаме четири триго̀на – тригон на огъня, тригон на въздуха, тригон на водата и тригон на земята.

1. Знаците на **огнения тригон** са: Овен, Лъв и Стрелец.
2. Знаците на **земния тригон** са: Телец, Дева и Козирог.
3. Знаците на **въздушния тригон** са: Близнаци, Везни и Водолей.
4. Знаците на **водния тригон** са: Рак, Скорпион и Риби.

Видяхме също, че четирите триго̀на като проявление на четирите елемента дават четири основни типа и четири темперамента. Холериците, които са проявление на елемента на огъня са: духовити, красноречиви, търсещи слава и почести, амбициозни, с високо мнение за себе си. Те са хора огнени, пламенни, като стихия.

Сангвиниците които са израз на елемента на въздуха, са дружелюбиви, обичат мира и хармонията и са справедливи, идеалисти, обичат науката и изкуствата, те са интелектуални типове. Меланхолиците, като проява на елемента на земята, са практични, реалисти, критично настроени, с дълбока мисъл, способни на дълбока концентрация и себевгълбяване. Флегматиците, като проява на водния елемент, са сензитивни, чувствителни, мечтатели, хора със силно въображение, религиозни.

От друга страна знаците се разделяха на *положителни* или *мъжки* и *негативни* или *женски*. Мъжки знаци са тези на огъня и на въздуха, Овен, Лъв, Стрелец, Близнаци, Везни, Водолей, а женски са тези на водата – Рак, Скорпион, Риби, и на земята – Телец, Дева, Козирог.

Знаците се делят още на северни и южни.

Северни знаци са: Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева. Наричат ги така, защото когато Слънцето минава през тях, то се намира

на север от екватора, т.е. през пролетта и лятото.

Южни знаци са: Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби. Наричат се така, защото когато Слънцето минава през тях, се намира на юг от екватора, т.е. през есента и зимата.

След това имаме деление на знаците на три динамични групи от по четири знака, според които знаците се делят на *кардинални или главни, неподвижни и подвижни, или общи*.

Кардинални знаци са: Овен, Рак, Везни, Козирог. През тях Слънцето преминава в началото на всеки от четирите сезона и главната тяхна отличителна черта е *активността, дейтелността, инициативата*.

Неподвижни знаци са: Телец, Лъв, Скорпион, Водолей. През тях Слънцето минава през средата на всеки сезон. Тяхната отличителна черта е *устойчивостта, постоянството*.

Подвижни или общи знаци са: Близнаци, Дева, Стрелец и Риби. Тяхната отличителна черта е *приспособимостта, подвижност, общителност*.

Знаците се делят още на *плодовити и ялови или безплодни*.

Плодовити знаци са: Телец, Рак, Скорпион и Риби. *Безплодни знаци са:* Овен, Лъв и Козирог, а останалите знаци Близнаци, Дева, Везни, Стрелец и Водолей са със *средна плодовитост*. Знаците могат да се разделят на четири групи, според годишните времена. Овен, Телец и Близнаци се наричат *пролетни знаци*, защото Слънцето преминава през тях през пролетта. Пролетта започва от 22 март, когато Слънцето влиза в първия градус на Овена, първият знак на зодиака, и продължава до 22 юни, когато Слънцето влиза в знака Рак, от когато започва лятото.

Рак, Лъв и Дева се наричат *летни знаци*, защото през тях Слънцето минава през лятото – от 22 юни, когато Слънцето влиза в знака Рак до 22 септемврий, когато Слънцето влиза в знака Везни и започва есента, Везни, Скорпион и Стрелец се наричат *есенни знаци*, защото Слънцето минава през тях през есента – от 22 септемврий до 22 декемврий, когато Слънцето влиза в знака Козирог, откогато започва зимата. Козирог, Водолей и Риби се наричат *зимни знаци*, защото Слънцето преминава през тях през зимата. Така че, Слънцето всеки месец изминава по един зодиакален знак, който обгръща 30 градуса, а всеки ден изминава приблизително по един градус.

От 22 III. до 21 IV. Слънцето е в знака Овен.

От 21. IV. до 22. V. - в Телеца

От 22. V. до 22. VI. - в Близнаци

От 22. VI. до 22. VII. - в Рака

От 22. VII. до 22. VIII. - в Лъва

От 22. VIII. до 22. IX. - в Дева

От 22. IX. до 22. X. - във Везни

От 22. X. до 22. XI. - в Скорпион

От 22. XI. до 22. XII. - в Стрелец

От 22. XII. до 21. I. - в Козирога

От 22. I. до 22. II. - във Водолей

От 22. II. до 22. III. - в Риби

През различните години има с по един – два дена разлика във влизане на Слънцето в знаците.

В знаците Овен и Везни се пресичат еклиптиката с небесния екватор и това са *точките на равноденствията*. Овен е точката на

пролетното равноденствие и начало на пролетта – 22 март, а Везни е точката на есенното равноденствие и начало на есента – 22 септември.

Рак и Козирог се наричат *знаци на тропиците* – Рак отбелязва най-високата точка, до която Слънцето стига в северното полукуълбо, която се нарича тропик на Рака и имаме най-големия ден. А Козирог отбелязва най-южната точка до която стига Слънцето през зимата и се нарича тропик на Козирога и имаме най-късия ден и най-дългата нощ.

Като *знаци на духа, науката и философията* се считат Близнаци, Дева, Везни, Козирог и Водолей.

На Скорпиона се гледа като на един знак *мистичен*, предразполагащ към окултните науки, особено алхимията; под него идват и научните открития и изнамиания.

Като *знаци на богатата жизненост и добра солидна физическа конструкция* се считат знаците – Овен, Телец, Близнаци, Лъв, Дева, Скорпион, Стрелец и Водолей. А знаците Рак, Козирог и Риби дават слаби конструкции.

Тъй като човек е един микрокосмос, малка вселена, образ и подобие на Макрокосмоса – голямата вселена, то и знаците на зодиака, които представляват различни органи в Макрокосмоса са разпределени и управляват разните части на човешкото тяло, както следва:

Овен управлява главата, лицето, мозъка, интелекта.

Телец управлява врата, шията, ларинкса, сливиците.

Близнаци управлява рамената, ръцете и плешките, и белите дробове.

Рак управлява гърдите и стомаха.

Лъв управлява гърба и сърцето и е център на жизнените сили.

Дева управлява корема и червата.

Везни – кръста, бъбреците, ребрата и вътрешните полови органи.

Скорпион – външните полови органи.

Стрелец – таза (седалището), бедрата и артериите.

Козирог – колената, кожата и черния дроб.

Водолей – глезените, прасците и кръвта.

Риби – ходилата и пръстите на краката.

Така е разпределен зодиака в човешкото тяло. За принципите и основанията на това разпределение говорих в "Отношението на астрологията към херметичната наука" в главите за космичния човек и тайната на зодиака.

Понеже и човечеството представлява едно цяло, един организъм, то зодиака е отразен и в човечеството. Различните народи се намират под управлението на различните знаци на зодиака, което вече определя тяхното място и функция в общочовешкия организъм.

Овен управлява страни: Англия, Германия, Дания, Палестина, Сирия и Япония.

Градове: Бирмингам, Флоренция, Неапол, Верона, Падуа, Марсилия, Краков, Сарагоса и др.

Телец управлява страни: Ирландия, Персия, Мала-Азия, Кипър и Гръцкия Архипелаг.

Градове: Дублин, Лайпциг, Палермо, Сент-Луи и пр.

Близнаци – страни: Съединените Щати, Белгия, Ломбардия, Долни Египет, Северна Америка, Източна Англия, Фландрия, Триполи.

Градове: Лондон, Мелбърн, Мец, Нюрнберг, Версайл, Сан Франциско и др.

Рак – Холандия, Нова Зеландия, Северна и Южна Африка, Парагвай.

Градове: Тунис, Алжир, Амстердам, Милано, Кадикс, Ню-Йорк, Манчестер, Стокхолм, Цариград и др.

Лъв – Франция, Италия, Чехия, Сицилия, Алпите, Северна Румъния.

Градове: Рим, Бристол, Прага, Дамаск, Филадельфия, Чикаго, Бомбай.

Дева – Турция, Швейцария, Източна Индия, Асирия, Месопотамия, Силезия, Тесалия, Вавилон, Гърция.

Градове: Иерусалим, Коринт, Лион, Париж (29°), Тулуза, Хайделберг, Бостън, Вавилон, Багдад, Лос Анжелис, Бриндизи, Страсбург и др.

Везни – Австрия, Индо-Китай, Китай, Тибет, Горни Египет, бреговете на Каспийско море, Аржентина, Савоя.

Градове: Анверс (21°), Франкфурт, Фрибург, Виена, Лисабон, Йоханесбург, Копенхаген, Нотингам и др.

Скорпион – Алжир, Мароко, Юдея, Кападокия, Ютланд, Норвегия, Каталония, Трансвал.

Градове: Фец, Ливерпул, Месина, Балтиморе, Нови Орлеан, Вашингтон, Валенция.

Стрелец – Горна Арабия, Австралия, Далмация, Унгария, Моравия, Прованс, Тоскана, Испания и Мадагаскар.

Градове: Авиньон, Будапеща, Ротенбург, Щутгард, Толедо и др.

Козирог – Индия, Афганистан, Тракия, Македония, Албания, България, Гърция, Сирия, Босна, Илирия, Мексико.

Градове: Порт Сайд, Оксфорд, Бранденбург, Брюксел, Касел, Мексико и др.

Водолей – Арабия, Русия, Пруссия, Пиемонт, Абисиния, Вестфалия.

Градове: Хамбург, Залцбург, Бремен, София и др.

Риби – Португалия, Калабрия, Галиция, Норман-Нубия и Сахара.

Градове: Севиля, Вормс, Александрия, Ланкастер и др.

И в знаците на зодиака е проявен закона за полярността. Знаците два по два са поляризирани и се явяват като поляризация на първичната творческа енергия. Така полярни са:

Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей, Риби.

И съществува една вътрешна връзка и зависимост между тези космични полюси, но това е предмет на езотеричната астрология.

*

Днес често се говори, че се намираме в епохата на Водолея. За да разберем значението на този израз, ще припомним само, че по-рано споменах за така наречената процесия или *предварване на равноденствията*, при което пролетната равноденствена точка, която се намира там, където еклиптиката пресича небесния екватор, отстъпва назад с около 50 секунди на година. И за 2100 години приблизително, това отстъпване изминава 30° - което бележи един знак. Ние проектираме това отстъпване на равноденствената точка на Слънцето и казваме, че Слънцето престоява в един знак по 2100 години, което отбелязва една епоха. Сега от 1914 година пресичането, т.е. равноденствената точка е влязла в областта на Водолея, по-рано беше

в Риби, а още по-рано в Овена и т.н., затова казваме, че Слънцето е в знака Водолей, където ще остане 2100 г. и което отбелязва епохата на Водолея, която носи новото в света. И под въздействието на енергиите на Водолея стават всички преобразования днес в света. Ние сме в началото на една нова епоха, в която влизат да действуват нови сили в света, които коренно ще го преобразят.

Както ще видим по-после, господар на Водолея е планетата Уран която където влезе да действа, събаря всичко старо и създава ново. Епохата на Водолея ни носи новата мисъл и новия живот, чрез които човек ще разреши всички противоречия – индивидуални, семейни, обществени и общочовешки. Влизането на Слънцето във Водолея отбелязва пробуждане на новото, космичното съзнание у хората, съзнание в което хората ще разберат че са необходими един за друг, съзнание, при което коренно ще се изменят отношенията между хората, при което ще се уредят всички противоречия и ще дойде правилното разпределение и използване на благата. Водолей отбелязва началото на ерата на братството между народите.

За да завърша със знаците, ще резюмирам казаното за природата и качества на знаците.

1. **Овен.** Той е огнен, кардинален знак, във физическото тяло управлява главата и мозъка, в душевния живот управлява импулсите, желанията, амбициите и ентусиазма; в умствения живот управлява интелекта, идеите, сетивните възприятия и елементите на творчество и разрушение в умствената природа. Това е принципа, който действа.

2. **Телец.** Той е земен знак, неподвижен, във физическото тяло, управлява врата и гърлото; регулира лимфатичната система. В психическия живот управлява потайните чувства и сластолюбието, гордостта, търпеливостта, издръжливостта, ината и работливостта. Той се взема като принцип на производителността и търпението.

3. **Близнаци.** Въздушен, общ или подвижен във физическото тяло управлява раменете и ръцете, в психическия живот – нерешителност, колебание и безпокойство; подвижен ум, раздразнителност, променчиви, жлъчни.

Близнаците е проектиращата и изпълнителна сила в природата.

4. **Рак.** Воден, кардинален. Символ на привързаност към живота. Представя също оживяващите и оплодотворяващи есенции на жизнената сила – управлява функциите на дишането, гърдите, стомаха и храносмилането.

В психическия живот се проявява като каприз, чувствителност, нежност и обич към живота, икономичност, възприемливост, паметливост. В рака имаме уравновесяване на жизнените, материалните и духовните сили.

5. **Лъв.** Огнен знак, неподвижен. Символ на сила и могъщество. Във физическото тяло управлява сърцето и гърба. Той е център на всичките жизнени сили и както Овен, който е глава на огнения тригон, управлява главата и интелекта, също така и Лъв управлява сърцето и Любова. Изразява благородство, свободолюбие и любезност.

6. **Дева.** Земен знак, подвижен. Символ на непорочност, девственост. Във физическото тяло управлява корема и червата – слънчевия възел и свързаните с него асимилационни и разпределителни процеси. В психическия живот – егоистични чувства, чувствителност,

свенливост, нерешителност и приспособимост. В умствено отношение – критицизъм, анализ, логика и разговорчивост.

7. Везни. Това е един знак въздушен и кардинален. Везни представя вътрешното равновесие на силите в природата и съдържа тайната на Божественото изкупление в древните посвещения. Във физическото тяло управлява кръста, бъбреците, далака. В психическо отношение артистичност и изтънченост, желание за одобрение и всички социални стремежи. В умствено отношение – сравнение, наблюдателност, възприемчивост, разсъдливост, уравнивост.

8. Скорпион. Воден и неподвижен знак. Символизира смъртта и изкушението. Това е символическата змия, която е изкусила Ева. Оттам и падението на човека от точката на равновесието във Везните, в унищожението и смъртта, чрез лъжата и измамата на Скорпиона. Във физическото тяло представя половата или производителна система. Емблема на раждането и живота. В психическата област управлява животинските страсти, ревност, завист, гордост. В умствено отношение – любопитност, мистицизъм, хитрост, могат да отсъждат справедливо. Символ на пораждаване на идеите.

9. Стрелец. Това е един знак огнен и подвижен. Емблема на физическата сила, устойчивостта и авторитета.

Във физическото тяло управлява бедрата. В психическия живот – безпокойствие, разширение, упоритост. В умствено отношение – пророчество, интуиция, философия. Символизира организаторските качества на ума.

10. Козирог. Това е един знак земен и кардинален. Символ на греха. Във физическото тяло управлява колената. В психическия живот – икономичност, постоянство, индустрия. В умствено отношение – такт, дипломатия и амбиция.

11. Водолей. Въздушен и неподвижен. Във физическото тяло управлява глезените. В психиката – социалните чувства, вяност, точност и искреност, артистични стремежи, разсъдливост и наблюдателност.

12. Риби. Воден, подвижен. Във физическото тяло управлява стъпалата. В психиката – медиумичност, гостоприемност и романтичност, впечатлителност, човеколюбие, методичност, нерешителност.

ГЛАВА V

ПРИРОДА И ВЛИЯНИЕ НА ПЛАНЕТИТЕ

Цялото Битие е проникнато от Единния живот, който пулсира във всички части на Битието. От грамадните небесни тела в пространството, до микроскопичния атом – от безкрайно голямото, до безкрайно малкото, всичко е проникнато и трепти, вибрира под пулса на Единния живот. Цялото безгранично пространство, е проникнато от Единния живот, е *живо*. Но това *живо пространство*, не е така хомогенно, еднородно, както изглежда. Защото Единния живот в своето проявление се диференцира и се проявява във всичкото си разнообразие, изявявайки по такъв начин част поне от безграничната си пълнота.

Единният живот в своето проявление се диференцира в ред първични принципи и сили, чрез които строи, както безкрайните вселени, с техните слънца и планети, така и всички органически форми, които населяват тези вселени.

В творческия си устрем, Единният живот създава ред силови центрове, откъдето като от опорни точки, проектира своята творческа мощ.

Тъй както целият живот на тялото е в зависимост от главата – главата е силовият център, откъдето изхождат, или по-право казано, главата е опорна силова точка, откъдето действуват космичните сили и строят човешкия организъм. Такива силови центрове съществуват и в космичното пространство, от където като от живи извори се струят творческите сили на живота във всички направления. *Тези силови центрове са средоточия на разумни същества, които са проводници в различни области на Битието на безкрайния Дух на космоса.* И всички тези силови центрове се намират в постоянно взаимодействие помежду си – взаимно си влияят.

Всеки силов център е израз на един принцип, който стои в центъра на неговата дейтелност. И този принцип се проявява чрез ред разумни същества от различни степени на развитие и интелигентност. Всеки един принцип е нещо специфично, представлява от себе си специфичен импулс, специфична проява на Абсолютния Дух. Всички принципи заедно се взаимно допълват и обуславят в своето проявление, понеже всичките тези принципи са израз на проявата на Мировия Дух, който се проявява по един *вътрешен план* в цялото Битие. На основание на този вътрешен план, принципите са групирани и образуват цяла система, която се проявява като жив организъм и която е прототип, първообраз, на всяка организация и система. Душа на тази милова система е Безграничния Космичен Дух.

Такава система от принципи представя от себе си всяка една слънчева система. Такава система от принципи представя и цялата вселена, цялото безгранично Битие. Такава система от принципи представя и нашата слънчева система, с център Слънцето.

Според окултната наука, в нашата слънчева система има 12 планети, освен Слънцето и нашата Луна, а и всяка планета си има луни, някои по две и повече. Тези дванадесет планети са израз на дванадесетте творчески принципи, които участвуват в строежа и проявлението на нашата вселена. *Центърът на тези дванадесет творчески принципи се намира на Слънцето, което е извор на всички творчески сили за цялата система.*

От гледището на окултната наука, както Слънцето, така и всяка планета поотделно, представя съсредоточие на разумни, високонапреднали същества, от различни йерархии, а това, което виждаме като физическа планета, е проявление на дейността на тези същества. Заг привидно статичните и заостенели форми, се намира вечна динамика. Тази динамичност на света и живота се предава през цялото космично пространство по законите на вибрациите и ритмуса. Тъй както, като хвърлим един камък в тихите води на някое езеро, вълнообразното движение, предизвикано от падането на камъка, се предава все по-нашироко и нашироко, докато се изгуби от нашия поглед, така и дейтелността на разумните същества на всяка планета се

предава на цялата система. И всички форми се развиват именно под въздействието на тези сложно преплетени силови отношения.

Всяка планета, бих казал, представя специфичен импулс на Слънцето и като така всяка планета е нещо специфично, специфичен тон във величествената симфония на слънчевата система. И действително, всяка планета отговаря на един определен тон от гамата и на определен цвят от спектъра. Но тогаз изниква противоречието – нали имаме седем тонове в гамата и седем цвята в спектъра, а казахме, че има дванадесет планети, значи за всяка планета няма тон и цвят. Това противоречие е привидно. Съвременните астролози примиряват това противоречие, като казват, че останалите планети от 7 до 12 се явяват като по-горна октава на първите седем. Но, за да си изясним основно това противоречие, трябва да имаме предвид, *че звездите влияят на човека дотолкова, доколкото са динамизирани в самия човек, доколкото се проявяват като сили в неговото съзнание. Само когато една планета е проявена като сила в съзнанието, само тогава тя влияе.* Но тук се натъкваме на друго видимо противоречие. Нима животните и растенията, за които астрологията учи, че се намират под влиянието на различните планети, ги имат динамизирани в съзнанието си? Това противоречие се изяснява в положението, че според астрологията, има известни принципи, които действуват механически, така да се каже, и са общи за цялата природа; а механическите действия се отличават по това, че разумността, съзнанието, което ги ръководи, стои вън от тях и енергиите влияят преди всичко на него и то трансформирайки ги предава на формата. Например, знаем, че цялото безгранично пространство е пронизано между многото вибрации и от звуковите вибрации. По различни начини дохождаме до долавянето на различните вибрации. Звуковите вибрации ги долавяме чрез антените на радиото. Но с една антена не можем да приемем вълните с различни дължини и скорост на трептения, а приемаме само вълни с определена дължина и скорост. Същият закон работи и при планетните влияния. Човешкото съзнание е антената, и според степента на развитието си, долавя и реагира на тези влияния. А казахме, че всяка планета отговаря на определен тон и определен цвят, значи всяка планета има специфичен начин на вибриране, специфична дължина и скорост на вълните. Всяка планета може да се уподоби едновременно на радиоприемател. Същото нещо представя и човешкия мозък и човешкото съзнание. Следователно, вълните, които идат от някоя планета и имат друга дължина, друга скорост и друг ритмус от този на дадено съзнание, ще го заминат, без да окажат някакво влияние върху него. А онези, които са се занимавали с дълбоките закони и фактори на развитието ни, казват, че всяка по-висока стадия на развитието се обуславя с присъствието на един принцип, с действието на нови сили и енергии. На това основание, когато астрологията говори за 7 планети, подразбира седем творчески принципа, проявени в седем космически течения, които са обуславяли развитието до настоящата му стадия, т.е. до областта на самосъзнанието и до прага на свръхсъзнанието. Но понеже сега развитието влиза в нова фаза, пробуждат се нови сили в човешкото съзнание, затова започва да долавя и да му влияят по-изтънчени, по-ефирни вибрации, които дотогаз са минавали незабелязано, без да окажат въздействие. Така постепенно с разширение на съзнанието, повече планети и звезди ще

влияят на човека и когато стигне до крайния предел на земното развитие, ще му влияят всички дванадесет планети, т.е. в неговото съзнание ще действуват хармонично дванадесетте творчески принципи на нашия космос, и ще е във връзка с всички възвишени същества от целия космос. Това е съвършеният, безсмъртният човек.

Така че съвременната астрология поддържа, че има седем творчески принципа, локализирани в седем небесни тела на нашата слънчева система, които взимат активно участие в общата еволюция на съществата от минерала до човека с напълно пробудено самосъзнание. Някои астролози поддържат, че останалите пет планети се явяват като октава на първите. Но според друго, по-дълбоко схващане, имаме дванадесет планетни течения, дванадесет планетни принципа, само че *пет* от тях, както казва Учителя, са запушени засега за общото развитие, и развитието се извършва под влиянието на останалите седем. Затова именно астрологията изучава засега само седем планетни течения, които засега вземат активно участие в развитието* . И колкото повече човек се подига в развитието си, той постепенно отпуска тези запушени в себе си течения, и когато отпусне и дванадесетте течения, и дванадесетте извори на живота, както ги нарича Учителя, ще потекат всички творчески сили на космоса в него и човек ще достигне съвършенство. И когато древните развиха геоцентричната теория за строежа на нашата система, те имаха предвид именно, действието на планетните течения в аурата на земята, и психологически в човешкото съзнание.

Така че всъщност имаме дванадесет планети, които отговарят на дванадесетте зодиакални знаци, като всяка планета е проводник на силите на един знак. Както видяхме, зодиакалните знаци представят живи области от космичното пространство, през които минава Слънцето, което поглъща, така да се каже, разумните сили на тези живи области и от своя страна ги предава на планетите. Така че всяка планета е динамично проявление на един знак. **Знаците представят вродените, но скрити качества на организма, а планетите представят онези активни сили, които пробуждат тези скрити свойства**

Дванадесетте знаци на зодиака представят човешкия организъм, а от седемте планетни течения, Слънцето представя човешкия дух, висшата индивидуалност. Луната представя човешката личност, а останалите пет планети представят петте чувства на този организъм.

* * *

Седемте дейни творчески течения са свързани със Слънцето, Луната и следните пет планети: Слънце, Луна, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн.

Това бяха планетите, познати на древните астрономи. Поне това ни е предала традицията. Като казвам, че това е било познато на древните, разбирам във външното, езотерично знание, а не от посветените, защото посветените са знаели и това, което още не знаят и съвременните учени.

*) Под въздействието на тези седем творчески течения се е родила и развила човешката личност със сложния и индивидуален, социален и етичен живот. Под тяхното въздействие тя е създавала науката и мирогледа си за света и строила своите изкуства

В новите времена се откриха планетите – Уран (Хершел), Нептун и Плутон. Освен тях между Марс и Юпитер се намират астероидите, малки планетки, на брой около 1000, които са остатъци от една разрушена планета от нашата планетна система, при една космична катастрофа. Според окулистите една планета се намира пред Меркурий, по-близо до Слънцето, тя е единадесетата и още една планета се намира зад орбитата на Плутона. Тя е на предела на нашата слънчева система.

Така, че имаме следните 12 планети в нашата слънчева система: Вулкан, Меркурий, Венера, Земя, Марс, Астероидите, Юпитер, Сатурн, Уран (Хершел), Нептун, Плутон, зад Плутон, още неизвестна.

Както казах и по-напред, съвременната, както и древната астрологична система, включва в планетните течения, които проучава, и теченията на Слънцето и Луната. Защото, както казах, тя проучава влиянието на планетните течения в аурата на Земята и в човешкото съзнание.

Така че планетните течения, които съвременната астрология изучава и които и ние ще изучим, са следните:

Меркурий, Венера, Луна, Слънце, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон. Уран, Нептун и Плутон се считат като октава на Меркурий, Венера и Марс.

*
* *

Всички творчески принципи в своето проявление се поляризират, като положителният полюс, полюсът, от който идат импулсите, който дава ход на енергията, се намира в Слънцето, а негативният полюс, полюсът, който възприема, асимилира съответната енергия, приспособявайки я към целта и задачата, която изпълнява в космичното проявление, е самата планета. Така че можем да кажем, че Слънцето е положително наелектризирано и тази огромна електрическа сила действа върху планетите, тъй както електрическият ток действа върху желязна пръчка и я намагнетисва. По този начин планетите се превръщат в магнетични центрове под въздействието на положителното електричество на Слънцето. Така че планетите, като възприемащи центрове, възприемат и поглъщат само известни елементи от слънчевата енергия и ги превръщат в специфична енергия, присъща само на дадена планета.

Всяка планета има своя специфична гама на трептения в зависимост от мястото, което заема във великата симфония на вселената. Затова астрологичната наука казва, че всяка планета отговаря на определен тон от гамата и на определен цвят от спектъра. За съвременните хора гамата има 7 тона и спектъра седем цвята, но това е само по отношение настоящата стадия на развитие на човешкото съзнание. Тези седем тона и седем цвята отговарят на седемте проявени творчески принципи, а за останалите принципи още не можем да ги схванем като тон и цвят.

Следната таблица ни показва отношението между планетите и тоновете, цветовете, металите и дните на седмицата. Защото всяка планета управлява и един ден, и един метал.

Планети	Цвят	Тон	Метал	Ден
Марс	Червен	до	Желязо	Вторник
Слънце	Портокал	ре	Злато	Неделя
Меркурий	Жълт	ми	Живак	Сряда
Луна	Зелен	фа	Сребро	Понеделник
Венера	Ясно-син	сол	Мед	Петък
Юпитер	Тъмносин	ла	Калай	Четвъртък
Сатурн	Виолетов	си	Олово	Събота
Уран	Ултравиолетов		Алуминий	
Нептун			Платина	
Плутон			Радия	

Така че творческият процес на природата е чисто музикален, защото всяко творческо течение, както казах, отговаря на един тон. И великите посветени чуват тази музика, тази хармония на сферите, както я нарича Питагор.

*
* *
*

Преди да класифицирам и конкретизирам качествата и естеството на всяка планетна енергия, ще дам някои елементарни астрономически данни, които ще са нужни на онези, които не са запознати поне с елементарна астрономия.

Както казах, Слънцето, Луната и планетите са известни на астрономите и астролозите под следните имена и символи:

Слънце, Меркурий, Венера, Земя, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон. Меркурий и Венера, които са по-близо до Слънцето, отколкото Земята, затова се наричат вътрешни (долни) планети; а Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун и Плутон се наричат външни (горни) планети.

Планетите се движат по елипси, в един от фокусите на които се намира **Слънцето**. Тези елипси са много близки до кръга. И плоскостите на планетните орбити са малко наклонени една спрямо друга, както и спрямо еклиптиката. Планетите се намират по небето все наблизко до еклиптиката – или както се казва, движат се в плоскостта на еклиптиката. Различните планети са различно отдалечени от Слънцето и се движат с различни скорости и за различно време обикалят около Слънцето.

Меркурий е най-близко до Слънцето и като се изключат астероидите, той се счита за най-малката планета и диаметърът му е около 1/3 от земния, който е 12,672 км. Отдалечен е от Слънцето на 58 милиона километра и обикаля около Слънцето за 88 наши дни. Меркурий се отдалечава най-много с 23° от Слънцето и се губи в лъчите на Слънцето, затова много рядко се вижда по нашите места. Като се приеме гъстотата на Земята за единица, то Меркурий има по-голяма гъстота от Земята 1.1.

Венера. Като обикаля около Слънцето, тя ни се явява ту като Вечерница, ту като Зорница и свети с много ярка светлина. Тя се отдалечава от Слънцето най-много до 43°. Венера обикаля около Слънцето за 224.7 наши дни. Тя се намира на 108 милиона километра от Слънцето. Обаче разстоянието ѝ до Земята, както и на Меркурий, се мени, тъй като, обикаляйки около Слънцето, тя идва ту между Земята и Слънцето и тогава казваме, че Венера (същото се отнася и за Меркурий) е в *горно съединение със Слънцето*, ту от противоположна страна на

Слънцето и тогава казваме, че се намира в *долно съединение със Слънцето*.*) В първият случай тя се приближава до Земята дори до 42 милиона километра, а във вторият случай се отдалечава от Земята на 252 милиона километра. Гъстотата и е 0.91. Изглежда като звезда от първа величина.

Марс много прилича на Земята и затова астрономите гледат на него като на умалена Земя. Свети с кървавочервен цвят, като звезда от първа величина. Отдалечен е от Слънцето на 227 милиона километра. Обаче поради елиптичността на орбитата му това разстояние се мени между 206 и 248 милиона километра. Но спрямо Земята разстоянието му се мени в много по-широки предели. Когато дойде най-близо до Земята, разстоянието му до нас е само 55 милиона километра, а когато е най-далече от нас, разстоянието му достига до 400 милиона километра. Обиколката си около Слънцето извършва за 780 наши дни т. е. неговата година е равна почти на $2\frac{1}{6}$ наши години. Има два спътника.

Юпитер е най-голямата планета от нашата слънчева система. По масата си надминава всички планети взети заедно. Масата му е 318 пъти по-голяма от масата на Земята, а гъстотата му е $\frac{1}{4}$ от земната гъстота. Диаметърът му е 11 пъти по-голям от земния. Обиколката си около Слънцето прави приблизително за 12 години, т. е. за една година изминава един зодиакален знак и за 12 години обикаля целия зодиак. Неговата орбита е много малко наклонена спрямо еклиптиката, затова годишните времена на Юпитер нямат тая рязкост, каквато имаме на Земята. През всеки 399 дни Юпитер идва в опозиция със Слънцето, та почти ежегодно може да се наблюдава вечер в продължение на около 4 месеци. Разстоянието му до Слънцето се мени между 740 и 814 милиона километра. Когато е в опозиция, блясъкът на Юпитер надминава блясъка на звездите от първа величина. Юпитер има 9 спътника.

Сатурн е най-интересната планета поради пръстена, който я заобикаля. Диаметърът му е средно 9.4 по-голям от тоя на Земята. Обиколката си около Слънцето прави за 29.5 земни години; около оста си се движи много бързо и се завърта за 10 ч. 14 м. Оста му е наклонена спрямо орбитата по ъгъл 28° , а на Земята е $23\frac{1}{2}$, та на Сатурн съществува по-голяма рязкост между годишните времена, отколкото на Земята. Средното му разстояние от Слънцето е 1,426 милиона километра. При опозицията си със Слънцето изглежда като звезда от първа величина. Заобиколен е от една свита от 10 спътници.

Уран едвам се забелязва, както малка звезда със силни очи. Диаметърът му е 4 пъти по-голям от този на Земята, а гъстотата му малко надминава гъстотата на водата — 1.3-та, макар по обем да е 63 пъти по-

*) В известни моменти те ще бъдат отдясно, в други отляво на Слънцето — ще имат, както се казва, източна или западна елонгация. Другите планети, чиито орбити са по-големи от тия на Земята, ако си представим Земята като център, около когото се движат планетите, ще ни се сторят, че се движат около нея, вариращи непрекъснато, както по отстояние, така и по скорост. В известни точки на орбитите им ще изглежда, че те спират, че остават, както се казва, стационарни, в една и съща част на зодиака; а друг път ще ни се стори като че се връщат назад, в такива случаи се казва, че планетата е ретроградна, т. е. движи се в обратна посока на обикновеното си движение, което се нарича право.

голям от Земята, масата му е само $14 \frac{1}{5}$ пъти по-голяма от Земята.

Разстоянието му до Слънцето е 12 пъти по-голямо от това на Земята – кръгло 2.900 милиона километра, обиколката си към Слънцето извъртва за 84 години, има 4 спътника.

Нептун се намира на разстояние 4.490 милиона километра. Диаметърът му е 4.3 пъти по-голям от земния, а гъстотата му е малко по-голяма от тази на водата – 1.2. Нептун е най-рядката планета от нашата система. Обиколката си около Слънцето извършва за 168 наши години, почти по кръгова орбита, много малко наклонена спрямо еклиптиката. Има само един спътник.

Плутон. Това е последната новооткрита планета от нашата слънчева система. Открита е от американския астроном Томбан на 21 януарий 1930 г. Той е отдалечен на 6 милиарда километра от Слънцето – обиколката си около Слънцето извършва за 250 год. По блясъка си е подобна на звезда от 15 величина и може да се види само с крайно силни телескопи. Още не е проучен, за да се установи гъстотата му и химическия му състав.

Слънцето е най-грамадното тяло в нашата система. Диаметърът му е 1,391,000 км, което значи че е 109 пъти по-голям от земния. Масата му е 750 пъти по-голяма от масата на всички планети от неговата система, взети заедно. Гъстотата му е 1.4 пъти по-малка от тая на водата.

Луната има най-голяма гъстота и за 28 дена прави пълна обиколка около Земята. Тя е, както казват, най-капризното небесно тяло в нашата система и има около 60 движения. На нея съвременната астрономия приписва приливите и отливите на моретата и океаните, и колебанията на Земята в движението и по орбитата. Според окултната наука истината е по-друга.

Както казах, планетите се движат по елипси в един от фокусите, на които се намира Слънцето. Когато планетите са най-близко до Слънцето казва се, че са в перихелий, а когато са най-отдалечени, казва се афелий.

Сега след тези кратки астрономически сведения ще изложа накратко характера на планетните течения, които са свързани с тези планети и действат като сили в аурата на Земята и в съзнанието на човека.

*

*

*

Казах, че всяка планета е един силов център, превърнат в специфично магнетично поле под действието на положителната слънчева енергия. Всяка планета е силов център със специфична функция в космоса, и в зависимост от тази си функция, поглъща и съответната енергия от Слънцето, която асимилира и трансформира, приспособявайки я към своето естество, придавайки и собствените си качества и свойства. Всяка планета поглъща онзи лъч от спектъра на Слънцето, от който самата тя е направена.

Слънцето при все, че е център на всички космични сили в нашата система, понеже цялата система е един жив организъм, то и тези енергии, които функционират в този организъм, в своето проявление се диференцират и проявяват чрез различни органи в организма, като остават свързани със Слънцето. Та и Слънцето запазва за себе си една специфична енергия, един специфичен принцип на дейност – запазва за себе си един тон, един цвят в космичната симфония.

Слънцето е главен фактор за духовната и физическа еволюция на света и човека. И затова неговото влияние, както и това на Луната, е най-важно в хороскопа. При разглеждане на един хороскоп, тези два центъра изпъкват на първо място. Ако Слънцето е силно и добре поставено в хороскопа, означава добра морална основа в характера и добра жизненост, а при лошо положение и аспект – в зависимост от раняващата планета, проявява и отрицателни качества, които нарушават равновесието в живота и се проявяват като слаба жизненост, неморалност, високомерие, егоизъм, гордост, презрение към нискостоящите и пр. Слънцето упражнява по-силно влияние през втората половина на живота; през първата половина, особено през детството, по-голямо влияние упражнява Луната.

Слънцето е огнено, горещо, сухо, позитивно-енергично. В хороскопа има отношение към бащата и индивидуалността, духът на човека в неговото проявление. Управлява тези части от тялото, които управлява и знака Лъв – сърцето, артериите, гърдите и гърба. Управлява също дясното око у мъжа и лявото у жената.

Слънцето е носител на живота и е сърцето на нашата система. И понеже в човека то управлява сърцето, то както Слънцето дава живот на цялата система, така и сърцето дава живот на цялото тяло. Затова положението на Слънцето в хороскопа е от голямо значение, защото то ще ни покаже в какво състояние се намира живота в своето проявление в човека. Защото, както казах, Слънцето е жизнения принцип, докато Луната е формодател. И понеже живота се проявява във формата, затова на първо място, за да видим какъв ще бъде живота на човека, трябва да разгледаме отношението на аспектите между Слънцето и Луната, което ще ни покаже на хармоничното или дисхармоничното проявление на живота. Отношението между Слънцето и Луната ни показва също така отношението между вечното начало в човека – индивидуалността и личността, и естествено и една добра съдба. Задачата на човека е да подчини Луната – личността, на Слънцето – индивидуалността.

Цветът на Слънцето е оранжевия (портокаловия) и тона му е ре.

Неговата енергия в проявлението си е топла, електрична, властна, величествена, спокойна, хармонична. И затова прави родените под неговото влияние благородни, великодушни, приветливи, горди, но милостиви: то съединява твърдостта с благородството, честолюбието с бащинска грижливост. Неговите типове обичат истината и са безстрашни и самонадеяни.

Слънцето в хороскопа означава още висшите обществени служби и политически, и граждански длъжности – висшите магистрати и властта изобщо. В древността Слънцето е било символ на царя и висшата власт.

Луната. В древния окултизъм Луната се е взимала като символ на Мировата душа, която в египетските мистерии е символизирана с богинята Изиди. В гръцките мистерии е символизирана като Персефона или Прозерпина. Изиди я рисуват седнала. Това показва, че тя е символ на пасивния, възприемащ женски принцип в живота, в който нещата се зачеват и формират. Луната представя тъй наречената "астрална светлина", в която се зачеват всички мирови форми, когато е оплодена от Духът – Разумното начало, мъжкия принцип.

Като енергия Луната е студена, влажна, лимфатична, променлива, силно магнетична, плодовита и носителка на изобилие.

В хороскопа тя представя майката и личността на човека, висшата променлива природа, докато Слънцето, както казах представя индивидуалността, висшата природа – духът. В тялото тя управлява жлезите, лимфатичната система, стомаха, гърдите, симпатичната нервна система и лявото око у мъжа и дясното у жената. И болестите ѝ са на частите, които управлява, и са болести в стомаха, задух, шарка, спазми и пр. В мозъка управлява центъра на въображението.

Докато Слънцето, както казах, е вече емблема на властта и висшите държавни сановници, то Луната представя народа, широките народни маси и частно майката или съпругата – жената въобще. Тя предразполага към всевъзможни обикновени професии, и под нейно влияние са – домакините, слугите и слугините, готвачите, рибарите, дребните търговци и пр. Предразполага към пътешествия, предимно морски.

Луната, като дете на Земята, и като най-близо до Земята, отразява и ни предава енергията, която Земята получава от Слънцето. Тя е онази енергия, която произвежда всички вегетативни процеси в цялата органическа природа – като растене, асимилиране, размножаване, с една дума целият органически живот на Земята е обусловен от Луната. Когато Луната се пълни, у нея настъпва прилив, с което настъпва прилив и в цялата природа – всичко почва да расте. Животът на Земята в сегашната му форма не би могъл да съществува без Луната. Тя е, както казват астролозите, онази мирова майка, която храни с млякото си всичко възрастващо в природата.

Тази енергия придава на родените под нейно влияние мекота, приятни обноски и блага реч. Лесно се приспособяват и са крайно променчиви и романтични и обичат приключенията. Тази енергия отговаря на тона "фа" и на зеления цвят. Този цвят е, който произвежда растене в органическо и психическо отношение. Той вдъхва упование и надежда, но възприеме ли се в нечист вид, и вземе ли надмощие над другите цветове, той събужда алчност, жажда за частна собственост. Низшият зелен цвят е крайно материалистичен. И материализмът, който царува днес на Земята, се дължи на това, че тя цялата е потопена в зеления цвят (Учителят).

Луната изминава своя път през 12 знакове на зодиака за около 27 дена, 7 часа, 43 минути и 36 секунди. Тя не се движи като Слънцето точно по еклиптиката, а се отклонява на север и на юг от нея, и затова се казва, че има северна или южна широчина или северно или южно отклонение от еклиптиката, както планетите.

Луната е като медиум, който възприема влиянията на всичките планети и ги предава на Земята. Затова нейните аспекти са от голямо значение. Нейните хармонични аспекти са от голямо значение. Добрите и аспекти с Венера и Юпитер показват на благополучие в материалния живот. Когато Луната е в лош аспект със Сатурна, това показва на големи спънки и противоречия в живота. Луната, както и всички планети, в проявлението си претърпяват известни видоизменения, в зависимост от знака, който заемат. Върху този въпрос ще се спрем по-нататък. Лошо аспектирана Луна е признак на лошо здраве, особено в детинството.

Меркурий представя интелектуалния принцип, който схваща съотношенията между нещата. Той е свързан между другото и със звука, онзи елемент, в който звучат тоновете. В природата представя принципа

на виждането и познанието. В мозъка управлява центровете за мярка, число, форма, пространство, тон и пр. И всички идеи за сравнение се дължат на Меркурий.

Меркурий е въздушен, умствен, нервен, променлив, колеблив, приспособяващ се, сух и студен.

В организма управлява мозъка, нервната система, езика, устата, ръцете. Има отношение към конкретния, обективния ум, речта, образованието, събранията, писмеността, книгите, писмата, писателите, секретарите, учителите, издателите, ораторите, книжарите, пътуващите търговски агенти и пр. С една дума предразполага към професии, свързани с интелектуалната дейност и предразполага към литература и наука. Той се счита като планета на знанието и определя умствените способности на човека. Самото му естество е такова, че възприема естеството на планетата, с която е в най-близък аспект. Наречен е от древните, "посланик на боговете", защото възприема и предава влиянието на планетите с които е свързан – ако не образува аспекти, ще отрази природата на знака, който заема. Така, поставен в огнени знаци, той прави мисленето остро, бързо. Във въздушните знаци Везни и Водолей придава идеалистичност и художественост, а в Близнаците придава проникателност. В Скорпиона прави човека заядлив.

Болезните му са тези на мозъка и нервната система, на говора (заекване), на гърлото и пр.

Енергията, която Меркурий възприема от Слънцето, е жива, подвижна, интелектуална. Тя отговаря на жълтия цвят и на тона "mi".

Чистият жълт цвят внася вътрешно равновесие на мислите и чувствата. Укрепва и подхранва мисълта, произвежда мир, тишина и спокойствие. Приет в нечист вид, произвежда болезнени телесни и душевни състояния (Учителят). Родените под влиянието на тази енергия са активни, пъргави, делови, променчиви, предприемчиви, способни за работа и обичащи работата, склонни към многобройни връзки и сношения. Това са хора, жадни за знание и винаги добре осведомени за нещата, изобретателни, остроумни, подвижни.

Венера. В древността са я познавали като богиня на любовта. Гърците са я наричали Афродита, финикийците – Астартата, индусите – Лакшми и пр. Във великия небесен човек Венера се явява в елемента Любов в неговата душа.

Тя е топла, влажна, сангвинична, любвеобилна, срамежлива и плодородна. В тялото управлява гърлото, врата, бъбреците, брадата, слабините, гърдите, устата, вътрешните полови органи. Тя е планета на Любовта, изкуството и красотата; тя предразполага към музика, поезия, художество. Обича танците и веселбите. Предразполага и към търговия с музикални инструменти, украшения, накити и пр.

Тя представя живота на чувствата, във всичките му вариации. Като почнем домашните и полови чувства и свършим с Любовта към ближния и Бога, това е все под властта на Венера. Във висшите си проявления създава едно чувство на идеализъм и любов към изкуството и красотата. Тя дава и музикално чувство на музикантите. Когато заема силна позиция в хороскопа, създава ранно влечение към другия пол и събужда любов към всичко хубаво и красиво. Следователно, можем да различим две влияния на Венера – нисше и висше. И Платон като говори за нея, казва, че има две Венери.

Тя има отношение към приятелството, любовните преживявания и брака. Обича веселите компании, удоволствията и забавленията — театрите, концертите, тоалетите и вкусните яденета. Нейните болести са на частите, които тя управлява и се пораждат най-често от излишество в яденето, пиянство, удоволствия и пр. С други думи болестите й произтичат от нечиста кръв.

Венера е онази енергия, която стои зад ясносиния цвят и зад тона sol. "Ясно-синият цвят в своите по-високи трептения внася духовен подем, разширение на чувствата, облагородява сърцето. Той събужда най-възвишените чувства в човека, окриля неговия идеализъм и вяра. Приет в малко количество и нечист вид, той носи съмнение, безверие, малодушие" (Учителя). Тази енергия е гореща и импулсивна по вътрешните си свойства, но от външна страна е хладна и влажна. Тъй като тази енергия е свързана предимно с емоционалния живот, то тя дава импулс и копнеж към всичко красиво, изящно. Тя дава подтика на поета, изящния вкус, деликатната чувствителност, артистични дарби, кротост, мекота, любов към удоволствията, както и склонност към бездействие. Тя прави работите приятни и благополучни. Носи сполука, както в селско-стопанските, тъй и в артистичните занаяти. Редом с Юпитера, тя е най-благотворната от всички останали планети.

В известно отношение Венера се разглежда като полярна с Марса. Защото казахме, че Венера управлява любовта и чувствата във всичките им гами, а Марс е планета на страстта. Затова енергията на Марса трябва да бъде победена, за да се прояви във всичката си чистота възвишената природа на Венера.

В хороскопа представя сестрите, любовниците, жената.

Марс. Зад тази енергия стои червеният цвят и тона do.

"Червеният цвят сам по себе си е проява на един висш свят. Той е емблема на живота, който произтича от Любовта. Затова червеният цвят всякога носи животворна сила. В своите чисти прояви, той е толкова деликатен и красив, че ако само се докосне човек до него, той ще внесе в него интензивните трептения на един висш живот. Но колкото червеният цвят слиза от октава в октава по-долу, той става все по-груб, докато във физическия свят започва да действа възбудително върху хората. Той внася енергия, но засилва преди всичко борческите и разрушителни инстинкти. Ето защо, всички онези същества, които по един или друг начин са натрупали в организма си червена светлина в нейната най-нисша проява, са извънмерно *активни и груби*" (Учителя).

Марсовата енергия е активна, буйна, огнена, суха, гореща; наричат я демонична, жлъчна, безплодна. Един автор казва за нея: "Марс е демон, чиито носител се казва човек". Марс действа като една безсъзнателна сила, буйно, стремително, нападателно, стихийно, необмислено. Марс владее над животинското царство изобщо, и над животинското естество в човека. В Библията той е символизиран с дявола — малкото зло. Стихията на Марс е борбата. Марс обича борбата и се бори за самата борба. Убийствата и разрушенията се дължат на Марса. Той е онази енергия, която изважда материята от нейното пасивно състояние и я привежда в движение, създавайки по такъв начин поле на действие на другите по-висши сили. Докато Венера има работа с чисто органическия свят, то марсовата енергия може да се нарече механическа.

Марс е активният, прогресивен принцип в природата – принципът, който привежда нещата в движение. Той е, който извежда света от състоянието на покой. Другите принципи не биха могли да се проявят, ако той не породил движението.

Силното развитие на техниката в бялата раса се дължи на Марса; това показва, че цялата бяла раса се е развивала под знака на Марса. Под влиянието на Марса се създават лютивите и кисели есенции и отрови в природата. Марс управлява и вкуса, между другото, затова марсианците обичат да си похапват добре.

Проявявайки се в умствения живот на човека, той създава склонността към критика и анализа; а в астралния свят Марс е инстинкта и сляпата животинска страст. Когато Марсовата енергия вземе надмощие, прави човека решителен, воинствен. Марсовата сила е повелителна, страстна. Дава чувство на независимост, голяма амбиция и изпълнителна способност, искреност, вяност, не мисли за последствията от своите прояви. Марс не признава закони. Той следва инстинкта. Управлява между другото и половата възпроизводителна система и затова Марсовите хора са с много силни и необуздани страсти. "Те са, казва един автор, медиуми на родовата воля на природата". Те не познават що е срам и страх. В организма управлява мускулите, жлъчката, бъбреците, главата, носа, лявото ухо, външните полови органи. Болестите на Марс произтичат от възпаление на органите и са повечето заразителни. Шарките, острите циреи, треските и пр. са негови болести.

Марс предразполага към технически занаяти, в които се борави с желязо и стоманени сечива. Под негово влияние са: хирургия, зъболекарство, войниците, търговците на желязо, на оръжие, касапите, инженерите, механиците. Всички занаяти, в които се употребява огън, желязо, киселини, отрови, експлозивни вещества, са плод на Марса. Всички, които се борят и воюват, са под Марсово влияние.

Юпитер или Зевс у гърците е баща на боговете и върховен управител на света, Бог на справедливостта, благодатта и милосърдието. И в астрологията се счита като най-големия благодетел на човечеството. Отговаря на тъмно-синия цвят и на тона "ла". Тъмносиният цвят произвежда твърдост, решителност, устойчивост, широта и спокойствие. В нечист вид, непостоянство. Юпитер е топъл, умерен, жизнен, весел, щедър, плодоносен. Юпитеровата енергия се разпространява тихо и спотайно, величествено, и носи широта, жизнерадост, великодушие, щедрост във всички области на живота. Юпитер носи щастие, благословение и успех в живота. Той излива любов и светлина към всички окръжаващи. У когото тази планета е силна в хороскопа, той никога не губи и не пропада в живота. И затова астрологията го нарича "големият благодетел". И всичкото благословение в природата и живота иде чрез Юпитера. А Венера наричат в астрологията "малкият благодетел", както Сатурн наричат "голямото зло" – Сатаната, Ариман, а Марс - "Малкото зло", дявола, Люцифер.

В човека Юпитер представя благородната амбиция и въобще идеалните наклонности. В мозъка, заедно със Слънцето, управлява висшите морални чувства – религиозното чувство, милосърдието, щедростта и пр. Създава способността за различаване на правото и кривото и за схващане истината. Религиите в света са под Юпитерово

покровителство. Щом се подчинят по-нисшите наклонности у човека, той развива в него едно по-висше съзнание и създава условия за интуиция и вдъхновение.

В тялото управлява артериалната система, обонянието, черния и белия дробове, бедрата и дясното ухо. Болестите на Юпитера се дължат на излишества в ядене и пиене, на прекалено напълняване, затлъстяване и нечиста кръв, в зависимост от знака, който заема. Към неговите болести спадат подаграта, заболяване на черния дроб и пр.

Под негово и Венераино покровителство се явяват в природата сладките и животворни есенции, докато под Марс и Сатурн се явяват всички отрови. Юпитер управлява растителното царство, предразполага към по-висшите обществени служби – съдопроизводство, висше духовенство, медицина или по-широка търговия; духовни ръководители, филантропи, банкери, крупни фабриканти, финансисты и пр. са все под негово влияние.

Сатурн. В гръцката митология е известен като Хронос – Бог на времето. Митологията ни го представя, че в едната си ръка държи коса или сърп, а в другата – кръга на времето и необходимостта. Това показва, че той владее над времето и смяната на нещата. Косата указва на идеята, че всички неща, които попаднат под влиянието му, попадат под разрушение. Нещата като растат и се разрушават, тези процеси се извършват във време и пространство – а те са под властта на Сатурна. Това е кръгът, който Сатурн държи.

Сатурн е планета на съдбата, на кармата. В Библията е символизиран от Сатаната, Изкусителят, "голямото зло", както го наричат в астрологията. В окултната наука го наричат още Ариман, название, вземано от персийските мистерии, и което има същите качества. Казват, че той е, който ни дава лъжлива представа за всички неща и не ни позволява да видим истинската форма на нещата. Понятията голямо и малко зло, дявол, сатана, Ариман, са чисто езотерически и крият в себе си съвсем друг смисъл от този, който е общоизвестен. Ето един малък намек от Учителя за това: "Дяволът е един от главните членове на изпитната комисия, пред която се явяват всички хора. Помнете, че всеки момент и вие се намирате пред тази изпитна комисия. Следователно, не говорете лошо по адрес на дявола. Какви са неговите качества, това не е ваша работа. Неговата задача е да ви изпита, да ви прекара през сериозни изпити и тогаз да ви пусне готови в живота".

Сатурновата енергия е студена и мудна в движението си. Тя е енергия, която съгъства и кондензира материята, енергия, която се движи от периферията към центъра. И всичко, що е родено от него, той отново го приема в себе си. Тази идея гърците са изразили като казват, че той изяждал рожбите си.

В човека представя нисшето "аз" и тук именно има една интимна вътрешна връзка между него и Луната, за която казахме, че също така представя личността – нисшата човешка природа. Като господар на нисшия "аз", той поражда по-висшите егоистични чувства, които се стремят да привлекат всички неща към своя център.

Във великия Небесен човек Сатурн представя костната система, затова и в човека костната система се намира под властта на Сатурна. Под "костна система" в Небесния човек се разбират онези сили, които

създават опора на нещата, на всички форми, които се проявяват. Както в Небесния човек, тъй и в земния, той представя слухът. Ето защо, той предразполага към онова дълбоко размишление, дълбока медитация и концентрация, при която умът влиза във връзка с висшите същества и слуша от тях словото на Мъдростта. Но за да чуе това велико Слово, необходимо е да затихне всичкият суетен ум на делничния живот и да се възцари великата вътрешна тишина, великото вътрешно мълчание – да не се чува никакъв глас от нисшата природа. И когато се говори за “гласа на безмълвието”, подразбира се именно това състояние на концентрация, на вътрешно себеизгълбяване и в тишината на вътрешното мълчание да чуе “безмълвното” Слово. Сатурн е планета на мълчанието. Затова и хората под негово влияние са мълчаливи, вгълбени в себе си, вслушват се, за да схванат великите идеи, които идат от центъра на Битието. Затова те обичат и външната самота и уединение. Под влиянието на Сатурна се развива яснослушането в човека. Той влияе върху мислителните и разсъдъчни способности. Способността за логично мислене и търсене причинната връзка се дължат на Сатурна. Способността за схващане на вътрешното състояние на нещата се дължи на влиянието на Сатурн и Меркурий. Когато Сатурн е в добър аспект в хороскопа, той създава дълбочина в схващанията. А да се дойде до това, трябва да се издигнем над обикновения живот. Твърдостта и търпението се дължат също на Сатурна. Твърдостта в човека е скелета на моралния живот. Сатурн, който управлява висшите егоистични чувства, управлява и чувството на самоуважение. Скъперничеството също принадлежи на Сатурна. Сухотата в природата се дължи пак на Сатурна. Зимата е също под влиянието на Сатурна. Отровите в света се дължат на Сатурн и Марс. Всичко, каквото попадне под Сатурна, той го прекарва през най-големи противоречия. Но ако човек иска да стане човек в пълния смисъл на думата, той трябва да мине през ретортите на Сатурна, за да се научи на търпение, да придобие твърдост и издържливост, и да се научи да мисли, и да се вслушва в своя вътрешен глас. Това не може да се постигне без Сатурна.

В окултната наука Сатурн символизира “пазача на прага”, който не пропуска никой да влезе във висшите светове, докато не е подготвен. Докато човек не е подчинил на висшето, Божественото в себе си, всички планетни сили, които действат вътре в орбитата на Сатурна и които обуславят развитието на личността, човек не може да мине по-нагоре. Т. е. докато човек не надмогне своята личност, т. е. докато не мине през всички изпитания и противоречия, докато не изпие до дъно горчивата чаша, той не може да мине зад орбитата на Сатурна, не може да мине през “пазача на прага”, не може да влезе във висшия живот. Сатурн е последната от седемте планети, в които са локализирани седемте творчески течения. Зад него вече се намират Уран, Нептун и Плутон, които имат отношение към висшия живот. Но за да дойде човек до този висш живот, живот на свобода, той трябва да мине през “пазача на прага”, през Сатурна, който държи всичката му карма в ръката си – да изплати всичките си дългове и тогава, като свободна душа, да влезе в новия живот, който любовта и мъдростта разкриват пред него.

Сатурн е онази енергия в природата, която стои зад виолетовия лъч в спектъра и отговаря на тона si в гамата. Виолетовият цвят в чист вид произвежда сила, а в нечист вид малодушие.

Посредством спектроскопа учените са установили, че различните цветни лъчи имат вълни с различна дължина, с различен брой вибрации, и с различни физични и химични свойства. Така, установено е, че червеният лъч, който казахме, че стои зад Марса, има най-дълга вълна – 0.75 микрона и 428 билиона трептения, и е носител на голяма топлина. Колкото се отива по-нагоре, вълните стават по-къси, броят на вибрациите се увеличава, топлината се намалява, докато стигнем до горната граница на видимия спектър – виолетовият цвят, който има най-къса вълна 0.40 микрона и най-много трептения – 800 билиона, и за които може да се каже, че няма почти никаква топлина – той е лъч на чистата, студена светлина. Тази констатация на физиката е интересна, защото по експериментален път установява известни свойства на цветните лъчи, които отговарят точно на описанието, което дава астрологията. Така червеният лъч е *най-топъл*, а знаем, че между планетите Марс е най-топъл, най-огнен; виолетовият лъч е *най-студен*, а видяхме, че Сатурн, който отговаря на виолетовия лъч е най-студената планета – емблема на зимата и смъртта. В астрологията го определят като "студен, сух и безплоден" и създава и натури студени, мудни, обичащи уединението, затворени, меланхолични, търпеливи, работливи, разсъдливи, трезви, с уравновесен ум, отличаващи се с голямо търпение, постоянство и издръжливост.

В организма Сатурн управлява костната система, зъбите, коленете, ставите, сухожилията, лявото ухо и пр.

Сатурн управлява минералното царство. Като студена енергия, той подкосява живота и затова, там където действа в органическия свят ограничава проявите на живота до минимум. Затова болестите му идат от простуда и липса на жизненост, и засягат частите, които той владее, а именно – костите, зъбите и пр.

В заключение ще кажа, че и Сатурн, както и всяка от останалите планети, има две проявления – нисше и висше, които са свързани с двата полюса на планетното течение – защото, както казах, всяко планетно течение е поляризирано. Във висшето си проявление Сатурн дава разумност, причинно мислене и трезв, и ясен поглед за нещата. А в нисшата си природа се изразява в различни форми на ограничение, което се явява като студ, жестокост, равнодушие, небрежност, скъперничество, недоверие, страхливост, меланхолия, апатия и пр.

Неговото място в хороскопа е от голямо значение – и той или издига човека до най-високото положение в живота или го сравнява със Земята. Най-често той издига човека високо и ако не може да оцени и използва тези условия, които му дава, той го сгромолясва и сравнява със Земята. Такива примери има много в историята. Такъв запример е пътя на Наполеон, такъв е пътя и на Хитлер. Него не го очаква по-завидна съдба от тази на Наполеон – както бързо се въздигна, още по-бързо ще се сгромоляса, и то в момента, когато се мисли за най-неуязвим. Така действа Сатурн. И повечето велики хора са имали силен и на видно място Сатурн в хороскопа, и са минали през всички негови реторти, и превъзмогвайки нисшата си природа, са се издигали по светлите, но стръмни върхове на познанието, където вечно грее слънцето на Божествената мъдрост.

Сатурн предразполага към разнообразни занаяти, които имат отношение към неговата сложна природа – като почнете от големите

световни дипломати и политици, минете през крупните финансисти и стигнете надолу до каменноуглените и въобще руднични работници, и земеделските работници – са все под Сатурна. Под него спадат и печатарите, които работят с оловото – метала на Сатурн.

Уран, Нептун и Плутон се разглеждат в астрологията като октава: **Уран** на Меркурий, **Нептун** на Венера и **Плутон** на Марса. Това показва, че тези нови планети действат в същите области, само че с по-високи трептения. На друг език казано, те са проява на нови принципи и сили в човешкото съзнание и затова разкриват и нови светове пред човешкото съзнание, разкриват пред него друга, непозната досега страна на света и живота. Но понеже човек не може да даде съответния външен израз на тези вътрешни изживявания, затова проявите им се схващат като ексцентрични и ненормални за съвременните хора. Всички нови импулси, които се проявяват в различните области на живота, са свързани с тези три планети. Новата мисъл, новите идеи във всичките им вариации, новите форми на израз и новите методи за приложение, са резултат на тези планети. Най-живите научни постижения, които доведоха науката и изкуството до границите на свръхсетивния свят, се дължат на новите планети. Раздвижването на широките народни маси и търсенето на нови пътища, по които да се тръгне и нови форми, в които да се прояви обществения живот, се дължи пак на тях. Тази сложност и заплетеност на международните отношения се дължат на новите импулси, които са в противоречие със старото. Бързото разрастване и разпространение на окултизма в света се дължи също на тях. С една дума, всички нови прояви във всички области на живота – в науката, изкуството, религията, обществения живот, индивидуалните проявления – даже и техниката – са все под влиянието на “новите” планети.

Уран, както казах, се разглежда като октава на Меркурий.* А Меркурий е свързан с конкретния ум. Следователно Уран, като октава на Меркурий ще бъде умствен, въздушен, нервен, променлив, непостоянен, импулсивен, упорит, мистичен, тайнствен, студен, безплоден. За него казват, че е студен като Сатурна, енергичен и импулсивен като Марса и умствен като Меркурий. В тялото има отношение към главния мозък и нервната система или по право върху жизнените енергии на нервите, отколкото върху тяхната структура. Предразполага към мистични занимания и окултните науки, и дава склонност към старинността, затова антикварите са под негово влияние. Това си има своите дълбоки психологически причини, за които мястото не ми позволява да се спирам. И лицата, засегнати от това влияние, търсят по-необикновени занаяти и професии, които да задоволят влечението им. Изобретателите, електротехниците, метафизиците са

*Макс Хайндел разглежда Уран като октава на Венера и го нарича планета на алтруизма, а Нептун като октава на Меркурий и го разглежда като планета на идеализма. Това си има своите причини, за които няма да се спирам, но само ще кажа, че според розенкройцерската традиция, древните посветени нарочно са разместили имената и качества на Меркурий и Венера, с което са искали да не предадат известни ключове на езотеричната наука. И в такъв случай, когато древните са говорили за Меркурий, те са имали пред вид това, което ние сега наричаме Венера, и обратно. Само споменавам за това, като пак засега ще се придържам към общоприетото схващане, защото това, което е изнесено в него, е резултат на статистични и опитни изследвания.

родени под това влияние. Много учени, философи и реформатори, които внасят нещо ново в своята област и правят революция в нея, са все под Ураново влияние. Революциите, във всички области, са Ураново дело.

Всички онези, които се занимават с хипнотизъм, астрология, френология, хиромантия, парапсихология, психометрия, изследователи в новата физика и пр. действат все под импулс на Урана. Уран е принципа, който работи за пробуждане на космичното съзнание. Той прекрочва границите на личните интереси и е космополит. Той счупва оковите на всякакво робство и иска свобода, както за индивида, така и за обществото. Той е индивидуалист в най-благородния смисъл и като силна личност работи за освобождението на своите братя човеци. Той е противник на всеки догматизъм, формализъм, консерватизъм и традиции, и щом му се изпречат на пътя, той ги руши. Урановият тип има революционна мисъл. Но благодарение на това, че съвременните хора не могат, тъй да се каже, да реагират правилно на урановите вибрации, нямат още достатъчно оформени органи в мозъка, за да им дадат израз, затова, когато Уран почне да се проявява в тях, те стават някак си ексцентрични. Имат скитнически склонности; оригинални, изобретателни. Уран предизвиква внезапни и неочаквани прояви в живота; бързи покачвания и слизания, неочаквани обрати в сполуки и несполуки. Болестите му са сложни и неизцерими по пътищата на обикновената медицина, освен по новите начини на лечение. Болестите му са на нервна почва и от простуда; предизвиква най-вече парализа, язви и нервни разстройства.

Нептун се разглежда като октава на Венера. И докато Уран действа повече на ума, то Нептун влияе повече върху човешките чувства. Нептун е умерен, влажен, воден, експанзивен, плодоносен, променчив, неустойчив. Докато Венера е принципа на обикновената любов, достояние на всички живи същества, то Нептун е принципа на висшата, идейната, божествената любов, която е достояние само на онези, в които е пробудено космичното съзнание. А онези, които се намират в зазоряването на това съзнание, само предвкусят тази любов. Но един път опитали я, те всецяло ѝ се отдават, стремейки се да я въплотят в живота си и да реформират обществото да заживее с нея. Те мечтаят за "Царството Божие" на Земята и са проповедниците на братството, равенството и свободата между хората. Затова за човека с обикновено съзнание те са мечтатели и утописти, които си губят напразно времето. Но в същност, те живеят със съзнанието си в един реален свят, когато се стремят да въплотят в земни форми, но не им се удава. И всички съвременни мечти за нещо ново, красиво, възвишено, се дължат на мистичните влияния на Нептуна. Понеже Нептуновите вибрации са много възвишени и ни свързват с един извънсетивен свят, затова създават голяма чувствителност в организма и дават хора с тънка естетика, силно съзерцателни. Те се стремят да проникнат във вътрешността на живота и са хора с голяма интуиция и силни предчувствия и яснослушане. Но понеже съвременните хора не могат да реагират правилно на тези възвишени вибрации, на този висш живот на Нептуна, той действа по такъв начин, че създава един силно нервен темперамент, който често върви ръка за ръка с гениалността или с лудостта. В лошите си аспекти предизвиква неврози, афазия и т. н. Предизвиква заплетеност в

работите и усложнения в предприятията. Когато е в лош аспект, също така предразполага към измама, към двойственост в живота и невменяеми постъпки. В организма предизвиква разпадане на тъканите и предразполага към линеене.

Плутон още не е проучен, сега се проучва, затова няма да спирам върху него.

В зависимост от природата си и планетите като знаци – те се явяват като проявление на четирите основни елемента – огън, въздух, земя и вода. Затова имаме огнени, въздушни, земни и водни планети, и всяка според природата си създава специфичен темперамент и специфичен морфологически тип, които се явяват като вариации на четирите основни типа.

Огнени са: Слънце, Марс, Юпитер.

Въздушни: Меркурий и Уран.

Земни: Сатурн и Венера.

Водни: Луна и Нептун.

Планетите се делят също така на главни и второстепенни.

Главни са: Нептун, Уран, Сатурн, Юпитер и Марс.

Второстепенни: Венера, Меркурий и Луната.

Слънцето не се разглежда нито като главно, нито като второстепенно, но държи средно място между двете групи. Главните планети се наричат още външни, а второстепенните вътрешни. Планетите се делят също така на мъжки и женски, както следва:

Мъжки планети са: Юпитер, Сатурн, Марс, Слънце.

Женски планети са: Венера и Луната.

Уран е среден или по-право съединява двата пола. Меркурий е променлив в зависимост от това, с каква планета е в най-близък аспект; ако е в такъв аспект с Венера и Луната, той е от женско естество; ако е в аспект с другите планети, е от мъжко естество.

Планетите също така се делят на положителни, електрични и отрицателни и магнетични. Електрични и положителни са: Слънцето, Юпитер и Марс. Магнетични и отрицателни са: Сатурн, Венера, Луната и Нептун.

Уран е положителен и електромагнитен; а Меркурий е в зависимост от планетата, с която е в най-близък аспект.

Планетите се делят също на "добри" и "лоши", или "благотворни" и "злотворни". Но тези понятия са само относителни и условни. Защото в абсолютен смисъл добро и зло в природата не съществува, то е само по отношение на нас.

За благотворни планети се смятат: Юпитер, Венера, Слънце. Някои наричат Слънцето "синтетично" т. е. вънка от класификацията "добро" и "зло". Луната я наричат "пасивна" – ни добра ни лоша, за злотворни планети се считат Сатурн, Марс и Уран, а понякога и Нептун, а Меркурий е "добър" или "лош" в зависимост от това с какви планети е в най-близък аспект.

*

* *

Различните планети, като сили, действат в различни области на мозъка и с това развиват различните способности и чувства.

1. **Сатурн** – управлява способностите за размишление, сравнение, причинност и разсъждения, които се намират в горната част на челото; управлява също и личните и егоистични чувства – себелюбие,

себеуважение, честолюбие и чувствата на твърдост, скритност, предпазливост и пр., които се намират на върха на главата – на границата между задната част и горната – темето.

2. **Юпитер** управлява висшите морални чувства – благоговение, обожаване, почит, вяра, надежда, благородство, великодушие, доброжелателство и пр. Намират се на темето на главата.

3. **Марс**. Управлява тези качества, които се проявяват като егоистични склонности и са локализирани в областта около ушите. Това са самосъхранителните инстинкти. Това е страстната, животинската страна в човека. В тази област спадат центровете, които са свързани с охотата за ядене и пиене, разрушителността, изстребителността, чувствеността, жизненост, борчество, безстрашие, изпълнителност и пр. Това са силите, които разширяват главата и имат връзка с дихателната система. Това е областта на човешката воля.

4. **Слънцето** – управлява главно тези органи и центрове, качествата на които са свързани с висшата природа на човека. Това са висшите морални чувства – милосърдие, благосклонност, щедрост, човеколюбие, вяра, надежда, чувство на собствено достойнство, нежност, жизнерадост, интуиция и пр. Заемат горната предна част на темето, която отпред граничи с челото.

5. **Венера** – управлява качествата, дейността на които се извява като дружелюбност, веселост, кокетство, любовни влечения. Управлява също и центровете, които правят хората социални и се стремят да си създадат приятно общество. Тя управлява две области от мозъка – полуинтелектуалните чувства, и изпълнителните и творчески способности – тук спадат чувството за идеалното, възвишеното, грандиозното, веселост, духовитост, сръчност и пр. и заема страничните предни лобове на черепа между Марс и Сатурн, от една страна, и Юпитер и Слънце от друга. Отпред граничат с челото. Втората област от мозъка, където владее Венера, спада в областта на социалните и домашни чувства – тук спадат чувството за приятелство, общителност, любовни влечения и пр. и се намират в задната част на главата.

Меркурий. Управлява обективния ум, който се проявява чрез ред центрове и способности, локализирани в долната и средна част на челото над веждите. Тези способности носят общо название – литературни и наблюдателни способности, към които спадат следните центрове – индивидуалност, форма, големина, тегло, цвят, число, ред, системност, изчисляване, тон, време, мярка и пр. Управлява също и центъра на речта, който се намира зад окото.

Луната, заедно с Венера, взема участие в управлението на полуинтелектуалните чувства и социалните и обществени чувства.

Уран и Нептун не са още локализирани, но те вероятно ще управляват онези центрове, които са свързани с висшите психични сили в човека и които се намират във вътрешността на мозъка.

Всички планети, планетни течения се проявяват в трите свята – умствения, духовния и физическия.

Ето как един анонимен автор определя това тройно проявление на планетите.

Сатурн – в умствения свят ни дава представа за неумолимостта на логическите закони; в духовния свят поражда гнет, притеснение, ограничение, с което ни напомня за суровата карма, чиито изпълнител е той; докато във физическия свят дава богат жизнен опит и поражда

меланхолични настроения, осторожност, предпазливост, дохождаща до крайност.

Юпитер – в умствения свят говори за необходимостта от система и метод във всичко; в духовния свят поражда и поддържа авторитета; а във физическия свят носи справедливост, приветливост, подкрепа и проявява административни таланти.

Марс – в умствения свят напомня на възможността за ускорение на процесите; в духовния свят се проявява като храброст и решителност, облекчаващи във физическия свят всички поривисти и насилствени действия. Във физическия свят се проявява като гняв, насилие, разрушителност.

Слънце – в умствения свят не се скъпи на всякакви активни инфлюкси, пораждащи в духовния свят вкус към формата и желание да раздели с други плода на своето творчество, докато във физическия свят поражда щедрост, благородство.

Венера се явява като представителка на принципа на привличането във всичките негови форми в умствения свят, преминаваща в духовния свят в разновидностите на любовта, а във физическия свят се проявява като производителност във всички области.

Меркурий. В умствения свят ни учи да се приспособяваме към идеите, в духовния свят придава подвижност на желанията и ловкост в техните видоизменения, а във физическия свят спекулира във всеки смисъл на тази дума, покровителствува всички промени.

Луната е възприемчива към умствените инфлюкси на Слънцето; в духовния свят е интуитивна, а във физическия свят се проявява като склонност към настроения, ясновидство, покорност към влиянията на съдбата.

ГЛАВА VI

ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ ЗНАЦИТЕ И ПЛАНЕТИТЕ

Досега разгледахме елементарното естество на знаците и планетите. Но тъй като планетите са в постоянно движение и минават през всички знаци на зодиака, по такъв начин се създават известни връзки и отношения между знаците и планетите, които са от голямо значение за проявата и елементарното естество на планетите.

Според древната астрологична традиция, тези връзки и отношения между знаците и планетите са два вида: хармонични и дисхармонични, положителни и негативни. При разглеждане на елементарното естество на знаците и планетите, видяхме, че както знаците така и планетите са разпределени между четирите елементарни тригона. И хармонични отношения и връзки имаме тогав, когато има симпатия, сродство между природата на знака и природата на планетата, т.е. принадлежат към един тригон или към хармонични тригонали. Така огнената планета, например Марс, в огнен знак, например Овен, е хармонично отношение, защото и знака и планетата принадлежат към огнения тригон. А дисхармония и неприязненост, както се изразяват астролозите, имаме там, където природата на знака и планетата не си хармонират, т.е. не принадлежат към един тригон, нито към сроден

тригон, например Марс, който е огнен, не е хармоничен във водни знаци, с изключение на Скорпиона, който при все че е воден, има огнен характер. Имаме два вида хармонични отношения и два вида дисхармонични, така че правят всичко четири групи отношения.

Първото отношение, което съществува между знаците и планетите, е това, за което астрологията казва, че дадена планета управлява или е **господар на даден знак**. Знакът се нарича жилище или дом на планетата, а планетата се нарича господар или управител на знака. Когато се намира в знака, на когото е управител, планетата е най-силна в проявата на своите положителни качества. Това влияние е и най-трайно.

Противоположният знак на този, в който планетата е господар, т.е. е най-силна, е знакът, в който планетата е най-слаба, т.е. няма условия да прояви своите положителни качества, а по-скоро проявява своите отрицателни качества. Затова се казва, че планетата е в **"заточение"**. Това е второто отношение между знаците и планетите.

Третото отношение, което съществува между знаците и планетите, е наречено в астрологията **екзалтация или подем**. При това отношение планетите се намират в знаци, които особено благоприятствуват за проявата на положителните им качества. В знака на екзалтацията планетата често проявява внезапно и стихийно своите положителни качества. Знаците на екзалтацията не трябва да се смесват със знаците, които планетите управляват. В екзалтацията планетите се намират в знаци сходни тям по природа.

Знаците, противоположни на знаците на екзалтацията, ни дават четвъртото отношение, което съществува между знаците и планетите, наречено в астрологията **"падение"** на планетите. В знаците на падението планетите губят значително силата си и се проявяват много слабо.

Горното изложение може да се резюмира и обобщи по следния начин: Когато планетите се намират в знаци, сходни тям по природа, те проявяват своите положителни качества и в най-силна форма. Това е хармоничното отношение между знаците и планетите. А когато планетите се намират в несходни тям по природа знаци, те не могат да проявят своите добри качества, а проявяват по-скоро своите отрицателни качества или съвсем не могат да се проявят. Това се нарича заточение и падение на планетите.

Ще разгледаме сега по-конкретно тези четири вида отношения, които съществуват между знаците и планетите.

Както споменах по-рано, имаме 12 планетни течения. Но засега астрологията работи с девет планети, но тези девет планети пак се свеждат към 7 планетни течения или 7 творчески принципа. Работейки с тези 7 планети, астролозите са намерили че всяка планета, с изключение на Слънцето и Луната* управляват по два знака; а Слънцето и Луната управляват по един знак. Това си има своите дълбоки причини. Ако разгледаме знаците където планетите управляват, ще видим, че всяка планета е поляризирана. И по този закон за поляризацията, всяка

*) Слънцето и Луната за техническо удобство ще ги смятаме като планети, защото понятието "планета" го употребяваме като символ на известни творчески космични течения.

планета управлява два знака, които са полярни по тригони, или както казват принадлежат към така наречените допълнителни тригони.

При закона за поляризацията имаме няколко плоскости на поляризиране. Най-първичната творческа сила при първата си поляризация ни дава двата първични принципа – активният мъжкият, който в астрологията е символизиран с *огнения елемент* и пасивния, женският, който е символизиран с *водата* – за огъня се казва, че е горещ и сух, а за водата че е студена и влажна – следователно, тези два елемента се взаимно допълват, затова се наричат в астрологията допълнителни.

При втората поляризация на творческата сила се явява *въздухът*, който е активният принцип и *земята*, като пасивен принцип, въздухът е влажен и горещ, а земята е студена и суха. Виждаме, че и тези два елемента са допълнителни. А огънят и земята са дисхармонични и въздухът и водата също. А огненият и въздушният елементи, като проявления на активния принцип, са симпатични, защото както виждаме и във физическия свят, въздухът е необходим за проявата на огъня; и земният, и водният елементи са симпатични, защото земята е необходима за проявата на водата.

Изтъквам тези отношения между елементите, защото те са необходими да се изяснят някои отношения между знаците и планетите. Така една планета, като е управител на един знак от даден елемент, управлява също така един знак и от допълнителния му елемент. Например Марс управлява знака Овен от огнения тригон и знака Скорпион от водния тригон, който е допълнителен на огнения.

Така че, всеки знак има по една планета за управител или господар, което значи, че естеството на този знак и на тази планета са в хармония, в симпатия – сходни по естество.

Кои планети кои знаци управляват?

Ще почна с **Марс**, понеже той управлява знака Овен, който е първият знак на зодиака и принадлежи към огнения тригон. Видяхме също така, че и Марс е огнена планета – значи, Марс и Овен имат сходна природа – хармонират си. И затова се казва, че *Марс управлява или е господар на знака Овен*. Но понеже всяка планетна енергия е поляризирана, то Марс, освен Овена, управлява и знака Скорпион: той е воден знак, но с огнени качества, явява се един вид като отражение на огнения тригон във водата. По закона на поляризацията огънят и водата са допълнителни: огънят е активния принцип, а водата е пасивния принцип.

Затова казваме, че *Марс управлява знаците Овен и Скорпион*.

Венера управлява знаците Телец и Везни. Това също така показва, че има сродство, хармония между природата и Венера, и природата на тези два знака. Телец е земен знак, а Везни е въздушен. А земята и въздухът са, както видяхме, допълнителен резултат на вторичната поляризация, затова виждаме, че и самата планета е поляризирана.

Меркурий управлява знаците Близнаци и Дева. Близнаци е въздушен знак, а Дева е земен. Значи, Близнаци и Дева са двата полюса на Меркуровата енергия.

Луната управлява знака **Рак**;
А Слънцето управлява знака **Лъв**.

Това ни навежда вече на мисълта, че Слънцето и Луната, които управляват по един знак, са всъщност полюси на една и съща космична енергия. Луната представлява пасивния, възприемащия женски принцип-полюс, а Слънцето представлява активния, деятелния, мъжкия принцип-полюс.

Юпитер управлява знаците **Стрелец** и **Риби**.

Стрелец е огнен, а Рибите – воден.

Сатурн управлява знаците **Козирог** и **Водолей**. Козирог е земен, а Водолей – въздушен. Това са седемте планетни течения, които по закона на поляризацията управляват 12-те зодиакални знаци.

Както видяхме, новооткритите планети **Уран**, **Нептун** и **Плутон** се разглеждат като октави и съвременните астролози от практика са установили, че има симпатична връзка между **Уран** и знака **Водолей**, затова казват, че **Уран управлява знака Водолей**; намерили са също така, че **Нептун** има симпатични връзки с **Риби**, и затова казват, че **Нептун управлява знака Риби**. А **Плутон**, при все че още не е проучен добре, но най-вероятно управлява знака **Скорпион**.

Къде планетите са в заточение?

Както казах, знаците, които са противоположни на знаците, в които планетите са господари, ни показват местата, където планетите са в заточение. Така **Марс**, който управлява знаците **Овен** и **Скорпион** ще бъде в заточение в знаците **Везни**, който е противоположен на **Овена** и в **Телеца** – противоположен на **Скорпиона**. Тук виждаме, че **Марс** е в заточение в знаците, където **Венера** е господар, а пък **Венера** е в заточение в знаците, в които **Марс** е господар, именно в **Овена** и **Скорпиона**. Това ни навежда на мисълта, че тези две планетни течения се явяват пак като полярни. **Марс** и **Венера** са полюси на една и съща космична енергия, двойно поляризирана.

Меркурий, който е господар на знаците **Близнаци** и **Дева**, е в заточение в **Стрелеца**, който е противоположен на **Близнаците**, и в **Риби** – противоположен на **Дева**. Значи, **Меркурий** е в заточение в знаците на **Юпитера**.

Луната, която е господар на знака **Рак**, е в заточение в знака **Козирог**, който е противоположният знак на **Рака**.

Слънцето, което е господар на знака **Лъв**, е в заточение в знака **Водолей**, противоположният знак на **Лъва**.

Сатурн, който е господар на **Козирога**, е в заточение в знака **Рак** – противоположният знак на **Козирога**, значи, там където владее **Луната**, **Сатурн** е в заточение. Това ни показва, че има окултна връзка между **Сатурн** и **Луната**, което се подсказва и от факта, че и **Сатурн** и **Луната** представят човешката личност в различните ѝ проявления.

Уран е господар на знака **Водолей**; следователно, той е в заточение в **Лъва**, знакът, в който **Слънцето** е господар. Това пък ни показва на вътрешната връзка между **Уран** и **Слънцето**.

Нептун е господар на **Рибите**, значи ще бъде в заточение в противоположния знак на **Рибите** – **Дева**, знак на **Меркурий**.

А **Плутон**, който още не е проучен, ако приемем, че е господар

на Скорпиона, той ще бъде в заточение в знака Телец – противоположния знак на Скорпиона.

Местата на екзалтация на планетите

Видяхме по-рано, че планетите освен в знаците, които управляват, се намират в добро разположение и в други знаци, с които са сродни по природа. В тях планетите се проявяват с един подем, има едно повишение, затова се казва, че в такива знаци планетите се намират в екзалтация. Намерено е, че Слънцето е в екзалтация в знака Овен – първият знак на огнения тригон, и първият знак на зодиака. Слънцето е огнено и Овен е огнен, и като влезе Слънцето в него, проявява в по-интензивна форма и степен всичките си положителни качества. Слънцето влиза в Овена на 22 Март, началото на пролетта, откъдето започва един нов цикъл на живота. И виждаме, че тогаз се дава един мощен импулс на целия органически живот в природата. Настъпва един нов прилив на космични енергии към Земята, които дават условия на всичко да расте и да се развива. И в хороскопа, когато Слънцето е в Овена, ще има същите резултати – този човек ще бъде пълен с енергии и благородни стремежи и ще търси пътища за тяхното реализиране. *Така всички планети в екзалтация показват прилив, увеличение на съответната енергия и облагородяващо действие на тази енергия.*

Луната	е в екзалтация	в Телеца
Марс	“ “ “	“ Козирога
Венера	“ “ “	“ Рибите
Меркурий	“ “ “	“ Дева
Юпитер	“ “ “	“ Рака
Сатурн	“ “ “	“ Везни
Уран	“ “ “	“ Скорпион
Нептун	“ “ “	“ “

Местата на падение на планетите

Противоположните знаци на знаците, в които планетите са в екзалтация, са знаците на *падение* на планетите, в които позиции планетите губят силата си. Докато в екзалтацията имаме прилив на енергия, при падението планетната енергия намалява до минимум, следователно, губят се условията за развиването на известни способности и дарби в човека, които са в зависимост от тези енергии.

Намерено е, че

Слънцето	е в	падение	във Везни
Луната	е в	падение	в Скорпион
Меркурий	“ “	“	“ Рибите
Венера	“ “	“	“ Дева
Марс	“ “	“	“ Рака
Юпитер	“ “	“	“ Козирога
Сатурн	“ “	“	“ Овена
Уран	“ “	“	“ Телец
Нептун	“ “	“	“ “
Плутон	“ “	“	“ “

Така, имаме четири групи отношения между знаците и планетите, а именно – планетата като *управител*, където тя проявява най-

хармонично и най-чисто своите качества. В противоположните знаци планетите са в *заточение*, където проявяват повече отрицателните си качества. В *екзалтация*, където имаме прилив на планетната енергия и в противоположните знаци имаме *падение* на планетите, където планетната енергия отслабва до минимум, почти не се чувства тяхното влияние.

Планети, управляващи противоположни знаци, се наричат "врагове". Например Марс, който управлява знака Овен, ще бъде "враг" на Венера, която управлява противоположния на Овена знак – Везни.

Горното изложение може да се предаде в една таблица, която е предадена още от Птоломея, който ни предава в най-пълна форма древната астрология.

Таблица за отношенията между знаците и планетите

Планети	Управлява	Заточение	Екзалтация	Падение
1. Слънце	Лъв	Водолей	Овен (19°)	Везни (19°)
2. Луна	Рак	Козирог	Телец (3°)	Скорпион (3°)
3. Меркурий	Близнаци и Дева	Стрелец и Риби	Дева (15°)	Риби (15°)
4. Венера	Телец и Везни	Скорпион и Овен	Риби (27°)	Дева (27°)
5. Марс	Овен и Скорпион	Везни и Телец	Козирог (28°)	Рак (28°)
6. Юпитер	Стрелец и Риби	Близнаци и Дева	Рак (15°)	Козирог (15°)
7. Сатурн	Козирог и Водолей	Рак и Лъв	Везни (21°)	Овен (21°)
8. Уран	Водолей	Лъв	Скорпион	Телец
9. Нептун	Риби	Дева	-	-
10. Плутон	Скорпион	Телец	-	-

Това е схемата, която ни е завещана от древната традиция. Но някои съвременни автори, начело с Баргоин и Вилсон, основавайки се на свой личен опит, се придържат към едно основно правило за определяне силата и слабостта на планетите. Те казват, че *планетата е силна в знаци, сродни на нейната природа и слаба в знаци, противоположни на нейната природа*. Затова е необходимо да се проучат основно качества на планетите и знаците, и тогав лесно можем да познаем къде една планета е слаба, и къде е силна. Това е ключа за цялата астрологическа практика. Без знанието на тези съотношения не можем да извадим правилни заключения по даден въпрос.

Тези автори поддържат също, че планетите са силни или слаби в целия знак, а не само в определен градус, както казва традицията. Те твърдят също така, че доброто и злото на една планета зависи най-вече от аспектите, които образува в мига на раждането, и тези аспекти остават в сила през целия живот на индивида; това се основава на закона, че всяка планета оставя своя отпечатък върху онова място на зодиака, където се е намирала в момента на раждането на дадения индивид. И когато този аспект се повтори в космоса, той особено силно засяга индивидите, които го имат в рождения си хороскоп.

Според това правило:

Сатурн е силен в земните знаци;

Юпитер е силен в знаците с благородна и плодотворна природа;

Марс е силен в огнените знаци;

Слънцето е силно в огнените знаци.

Венера е силна в плодородни знаци;
Меркурий е силен във въздушните знаци;
Луната е силна във водните знаци.

Горното показва, че само Марс в Скорпиона прави изключение от това правило. Той ни дава следната таблица за силата и способността на планетите.

Планети	Силни	Слаби
Сатурн	Дева и Телец	Овен и Лъв
Юпитер	Лъв	Козирог и Дева
Марс	Лъв и Стрелец	Риби и Рак
Слънце	Овен и Стрелец	Козирог и Риби
Венера	Риби и Дева	Стрелец
Меркурий	Водолей и Везни	Овен
Луната	Телец и Риби	-

Тези две схеми, противоречащи в някои пунктове, всъщност само се допълват. Ето как Либра обяснява екзалтацията на Марс в Козирога и на Луната в Телец, като казва че в екзалтацията планетата има едно облагородяващо действие. Марс в екзалтация в Козирога ще рече, че огнената природа на Марса е комбинирана тук с аргументиращата, тактична природа на Козирога, затова тук Марс е в екзалтация.

Луната в екзалтация в Телеца. Сетивният характер на Луната, копнееща за промени, ще се обогати чрез самоуверения, постоянен и бавен Телец, чрез което ще се достигне до много добро комбиниране на качествата.

Преди да завърша с тази глава, ще спомена и за така наречените съвладетели на деканатите – области от по 10° от знака. Древните са имали много деления на зодиака на терми, фази и пр., но засега астролозите си служат главно с *деканатите*. Всеки знак се разделя на три части от по 10 градуса, наречени деканати. Както казахме, всеки знак си има господар или владетел, а на всеки 10 градуса от знака, този владетел си има съвладетел или помощник, който управлява специално само 10 градуса от знака. Законът, по който се определят съвладетелите, ще го изясня с един пример. Знаците от огнения тригон, запример, имат за владетели:

Овен има за владетел Марс, Лъв – Слънцето, а Стрелец – Юпитер. Владетелят на всеки знак сам управлява първите 10 градуса от знака. Така Марс като владетел на Овена управлява от 1 до 10° градус, управлява първия деканат; вторият деканат от 10 до 20 градус се управлява от владетеля на втория огнен знак, Лъва – от Слънцето, а третият деканат от 20 до 30 градус, се управлява от владетеля на третия огнен знак Стрелец, т.е. от Юпитер. Значи, съвладетели на владетеля на един знак, са планетите, които управляват останалите два знаци от същия тригон. Планетите в своето движение по зодиака имат две движения – едно право и едно ретроградно или обратно движение. В правото си движение планетите се движат от запад на изток, ние виждаме, че Слънцето и звездите изгряват от изток и се движат на запад. Че планетите се движат от запад на изток най-лесно може да се познае по движението на Луната, която в един месец изминава целия зодиак,

т.е. минава през цялото небе; като я наблюдаваме, ще забележим, че всяка вечер тя е все по-на изток по отношение на другите звезди. Ние виждаме, че цялото небе се движи от изток на запад, но това се дължи на факта, че и ние заедно със Земята се движим от запад към изток, и като не забелязваме движението на Земята, от която сме части, ние казваме, че звездите около нас се движат от изток на запад, т.е. в обратна посока на нашата. Ретроградно движение имаме, когато планетата привидно се движи от изток на запад. Но това е само перспективно – така изглежда на нас. Но при това ретроградно движение, планетното влияние е съвсем различно от правото движение. Ретроградно влияние е повече негативно, отколкото положително, или най-малко значително отслабване на положителните качества. Една ретроградна планета отлага, закъснява проявата на известни положителни качества и дава ход на негативните.

Трето едно положение на планетите е така нареченото *стационарно*, когато планетата за известно време, като че е спряла своето движение, като че стои на едно място.

Ретроградно положение се отбелязва с френско R (главно) пред знака на планетата, а стационарното – с френско S (главно).

Когато една планета не е нито в знаци, където е силна, нито в знаци, където е слаба, казва се, че е *пелегринна* или *чужденка*. В това си положение нейното влияние е средно – нито силно, нито слабо, но все пак е в зависимост от хармонията или дисхармонията между природата на знака и природата на планетата. Например една магнетична планета като Венера ще се прояви по-хармонично в магнетични знаци (водни и земни), а по-дисхармонично в електричните знаци (огнени и въздушни). И обратно – една електрична планета ще се прояви по-хармонично в електрични знаци, а по-нехармонично в магнетични знаци.

*
* *
*

Дотук видяхме, че планетите се проявяват като "силни" и "слаби", в зависимост от знака, в който попаднат, защото *знакът се явява като среда, като поле за проявата на планетата*. Но има и друго едно астрологическо твърдение, че *знаците се проявяват в зависимост от доброто или лошото положение на техните господари*.

Местата на падение на планетите

Друго едно астрологично положение твърди, че планетите действуват заедно със знака, в който се намират, т.е. имаме комбиниране на влиянията на планетите с тия на знака, в които те се намират. Като комбинираме тези две твърдения, получаваме едно трето положение, че *известна планета, поставена в известен знак, няма да бъде повлияна в своето проявление само от знака, но и от неговия господар*, защото знакът действа в съгласие със своя господар. Значи, ще имаме комбиниране на влиянията на планетата с тия на господаря на знака, в които се намира, който в астрологията се нарича "*диспозитор*".

Когато владяната планета и нейният диспозитор са хармонични, т.е. еднородни по природа, планетата се проявява във всичката си пълнота и чистота. А когато владяната планета и диспозиторият са дисхармонични, планетата не може да прояви своята природа и тогава

казваме, че тя е в *заточение* или падение. Една "слаба" планета може да се засили, ако попадне в добър дом и има повече добри аспекти. Върху това ще се спрем най-после. При отношенията между владяната планета и диспозитора има различни комбинации, в зависимост от естеството на самите планети. Когато и владяната планета и диспозиторът са благотворни – комбинацията ще бъде хармонична. И обратно, когато и владяната планета и диспозиторът са лоши, комбинацията ще бъде дисхармонична. Когато имаме комбинация на добра планета с лош диспозитор, намалява се благотворното влияние на планетата, а когато лоша планета е в комбинация с добър диспозитор, имаме смекчаване на зловредните влияния на владяната планета. Тези отношения между диспозитор и владяна планета са важни при peregrinните планети.

Завършвайки главата за отношенията на знаците и планетите, пак напомням, че това е ключа без който е невъзможна астрологическа практика, затова трябва добре да се проучат.

ГЛАВА VII

Учението за домовете

Астрологията си има специална азбука и специален език, на който ни разкрива тайните на Космоса, отразени в човека. Астрологичната азбука има четири вида, или четири групи букви, а именно – зодиакалните знаци, планетите, домовете и аспектите. Досега говорихме за зодиакалните знаци и планетите, и техните съотношения. Сега ще разгледаме учението за домовете и след това учението за аспектите. След като проучим и тези два вида букви, можем да кажем, че сме изучили вече азбуката на астрологията. След това вече ще трябва да проучим законите, по които се съчетават тези букви, за да получим цели думи, изречения и изложения. Тогаз вече ще можем да четем небесното писмо, отразено в хороскопа.

Третият род букви в астрологичната азбука са така наречените домове на хороскопа. Видяхме по-рано, когато говорихме за зодиакалните знаци, че те представят от себе си разпределения на еклиптиката на 12 равни части, от по 30° всяка част, като се взема за изходна точка пролетната равноденствена точка, която е началото на знака Овен – първият знак на зодиака. Всъщност Земята в движението си по орбитата, която е 360° всеки ден изминава приблизително по 1°, но ние проектираме нашето движение на Слънцето и казваме, че Слънцето изминава всеки ден по 1°, а всеки месец по 30° т. е. 1/12 от еклиптиката, което определя един зодиакален знак. Значи, всъщност движението на Земята около Слънцето обуславя проявлението на Зодиака като фактор в земния живот. Следствие на денонощното движение на Земята около оста ѝ, всеки 2 часа на изток изгрива нов знак, който в астрологията се нарича възходящ знак или *асцендент* и се бележи (Asc). В 24 часа 12 знаци привидно обикалят Земята и се проявяват на източния хоризонт. Но за да можем да ориентираме така да се каже зодиака, който е във видимо движение, трябва да имаме една неподвижна скеля, една неподвижна координатна система.

Изхождайки от Земята като една привидно неподвижна точка, като център, ние разделяме видимото пространство над хоризонта от

изток до запад на шест равни части. Също и пространството под хоризонта разделяме на шест равни части и получаваме 12 деления на цялото пространство. Тези 12 деления на пространството се наричат домове или къщи на хороскопа. Хоризонтът се проектира в хороскопа като една права, като една ос на двата полюса, на която се намират от една страна. Изток, откъдето изгрява асцендентния знак, а от другата – запад, където захожда противоположния знак на асцендента, който се нарича захождащ знак или *десцендент* (Des). Тази ос разделя домовете на дневни и нощни; дневни са домовете над хоризонта, а нощни са домовете под хоризонта. Меридианът на небесната сфера, който е перпендикулярен на първата хоризонтална ос, разделя домовете на източни и западни. Така получаваме една координатна система, която разделя цялото видимо пространство на четири части или квадранти. Всеки квадрант, като го разделим на три, получаваме 12 дома на хороскопа. Домовете ни служат, както казах, да ориентираме зодиака в дадено място и в дадено време, т.е. да знаем в даден момент, на дадено място, кой знак е асцендент, кой десцендент, кой е на зенита и кой на противоположния полюс. Защото за различните части на Земята, различни знаци изгряват в един и същ момент. И второ, тази система на домовете ни помага да преценим силата на известно космично влияние за дадено място и време. Тази промяна в проявленията на космичните влияния се обуславя всъщност от околоосното движение на Земята, което в астрологията се взема под внимание с въвеждане системата на домовете. Така че домовете представят деления на пространството, което обгръща Земята и пред което се движат знаците и планетите и ни предават своето влияние.

Всеки дом представя специфична област от сферата на живота. И според това кой знак и коя планета се намират или действуват в даден дом, оттова зависи и проявлението на човека в известна област или сфера на живота. Така например, ако в мига на раждането на изток изгрява знака Овен и заедно с него изгрява Юпитер или Слънцето, тази констелация ще определи физическата структура, характера, темперамента и предразположенията на човека. Защото, както ще видим, първият дом има отношение към външната форма, характера и темперамента. А както видяхме, Слънцето, Юпитер и Овен и трите са огнени, енергични, импулсивни, то този човек ще бъде жизнерадостен, с изобилна енергия, импулсивен, със силна воля и здрав организъм. Но ако на изток изгрява знака Козирог със Сатурн, ще имаме съвсем друг тип, с друга конструкция и темперамент. Противоположно на първия, той ще притежава слаба жизненост, не добра конструкция, и един меланхоличен, студен темперамент. Ако в мига на раждането на някое дете Слънцето и Юпитер са били не на изгрева, но са били на зенита, както казват астролозите, на меридиана, или както го наричат още *медиум цели* (M.C.), тогаз вече те ще имат съвсем друго влияние. Тук вече, те ще влияят и определят неговото обществено положение, неговата среда, ще определят неговите възможности за издигане в живота. Те ще ни покажат, че този човек ще достигне до високо обществено положение, ще добие известност, чест, слава. Така че, различните знаци и планети, поставени в различните домове на хората, ще имат различни влияния според естеството на дома. *Но където и да е известна планета и знак, те ще дадат такова разрешение на проблемите на домът, каквато е тяхната природа.*

В движението си през небесната сфера, Слънцето има 4 важни момента, които определят четири главни посоки, които играят важна роля в астрологията. Първият момент е *изгрева* на Слънцето, вторият момент е *обеда* или *зенита*, най-високото положение, до което достига Слънцето, третият момент е *залеза* на Слънцето и четвъртият момент е *полунощ* – най-ниското положение до което достига Слънцето, след което поема своя възход към изток. Този път на Слънцето представя целия кръг на живота, през който минава всеки човек. Така че пътят на Слънцето през небесната сфера, представя пътя на човека през живота. И затова целия този кръг на живота е разделен от астролозите на 12 равни части, в зависимост от 12 зодиакални знаци.

Както видяхме, тези 12 части на жизнения кръг се наричат 12 домове на хороскопа. Четирите важни момента в движението на Слънцето през небесната сфера, определят 4 главни или кардинални точки в жизнения кръг. Тези четири точки представят от себе си върховете на четири от главните домове, наречени в астрологията *ъглови домове*.

Значи, имаме 12 зодиакални знаци, и 12 домове в хороскопа. Това са две различни неща, които не трябва да се смесват. Разбира се, има една вътрешна връзка между знаците и домовете, но трябва да се запомни, че знаците са подвижни и вследствие на движението на Земята около оста ѝ ние виждаме, че всеки два часа на изток изгрява нов знак. А домовете са неподвижни. Първият дом е винаги 30° под хоризонта, а 12-тият 30° над хоризонта.

Както казах, всеки дом има отношение с един от знаците на зодиака и управлява онази част от човешкия организъм, която управлява и съответния знак. Така първият дом има отношение към знака Овен и управлява главата и лицето; вторият дом има отношение към знака Телец и управлява врата и шията; третият дом има отношение към знака Близнаци и управлява белите дробове и ръцете. Четвъртият дом има отношение към знака Рак и управлява гърдите и стомаха; петият дом има отношение към знака Лъва и управлява сърцето и гърба. Шестият дом има отношение към знака Дева и управлява корема и вътрешните органи и слънчевия възел. Седмият дом има отношение към знака Везни и управлява бъбреците и кръста. Осмият дом има отношение към знака Скорпион и управлява отделителната и полова системи. Деветият дом има отношение към знака Стрелец и управлява бедрата; Десетият дом има отношение към знака Козирог и управлява коленете. Единадесетият дом има отношение към знака Водолей и управлява пищялите. Дванадесетият дом има отношение към знака Риби и управлява ходилата. И когато, както е обикновено, няма съвпадение между домовете и знаците, то един аспект, изхождащ от един дом и един знак, ще ни предаде преди всичко влиянието на знака, а като вторично ще бъде и влиянието на дома, като означител на известна част на тялото. Например ако Сатурн е в знака Везни и ранява Слънцето или Луната от петия дом, това ще ни покаже преди всичко разстройството на областта, управлявана от Везните, бъбреците и кръста, и след това ще ни покаже на известно разстройство и на областта, управлявана от петия дом, а видяхме, че 5-ия дом отговаря на Лъва и управлява сърцето.

Не трябва също да се забравя, че знаците в различните хороскопи не се покриват, т.е. не съвпадат с домовете. Един знак може

да заеме половината от един и половината от друг дом. Но случва се и друго явление – един знак се разпростира върху два дома, като същевременно в съседния дом се събират два знака. По нашите места това явление рядко се случва, но все пак се случва. А колко се отива по на север и на юг към полюсите, това явление е по-често и даже понякога път един знак заема три дома. Само на екватора домовете се покриват със знаците, т.е. няма знаци да заемат два дома и няма домове, в които да има два знака. Когато един знак заеме два последователни дома, тогаз се получава, че други два знака са събрани в един дом, като за един от тях няма място в самия кръг на хороскопа и е като вметнат между другите знаци, затова се нарича *вметнат* или *интерсептиран*.

Значи, 12-те домове на хороскопа представят целия жизнен път на човека, като 4-те ъглови домове отговарят на четирите възрасти в живота на човека.

Така *първият дом* представя момента на раждането, момента, в който човек слиза от духовния свят в материалния, затова този дом има отношение към формата на човека, към неговото тяло, към характера и личността, които са свързани с това тяло. Планетите, които се намират в този дом, упражняват много силно влияние върху физическия живот на човека. Те заедно със знака, който възхожда, обуславят физическото тяло. Този дом отговаря на момента на изгрева на Слънцето.

Десетият дом, който отговаря на зенита, най-високото положение, до което достига Слънцето, ни показва проявата на живота в пълната му сила в материално и духовно отношение. Той ни показва на общественото положение, което човек ще достигне, реализирайки своите стремежи, определени от знака и планетите, които се намират в него. Планетите, които се намират в този дом, имат силно влияние върху съдбата на човека. Този дом ни показва амбицията на човека да се прояви като личност в обществото, да се издигне, да постигне известни свои стремежи.

Седмият дом, който отговаря на момента на залеза на Слънцето, ни показва на третата фаза от живота на човека, когато човек вече е преминал през бурите и страстите на живота и гледа вече по-реалистично на живота. Тук вече човек започва да се чувства и проявява като социално същество. Затова в хороскопа седмият дом означава връзките на човека с околната среда – брака, съдружника за работа и пр.

Четвърти дом, който отговаря на онзи момент, когато Слънцето слиза най-ниско и поема обратния път на възхода, показва на последната фаза от живота на човека – на старостта и на края на живота. Когато дойде до този дом, човек има зад себе си опита на цял един живот и се подготвя да напусне физическия свят. Затова този дом представя в зависимост от планетите и знака, който се намира в него, жизнените условия и възможности на старостта и е във връзка, освен това с владенията и собствеността на човека.

Така и всеки един дом има свое специфично значение в живота на човека. Дванадесетте домове в хороскопа могат да се разгледат като **12 полета или сфери на дейност на човешкия дух в кръга на земния живот.**

Както видяхме, съществува тясна връзка между домовете и знаците на зодиака. Всеки дом представя известно поле на дейност, която дейност е във връзка със знака, който домът представя. Домовете имат отношение към нашите преживявания на физическото поле, а знаците имат отношение към нашия душевен и умствен живот, към живота на нашите мисли и чувства. Следователно, ние можем да разглеждаме домовете като застъпници на нашето тяло, а знаците като символи на душевните сили. И едните и другите служат като условия на духа да се прояви в тези два свята, който в хороскопа се представя от Слънцето и планетите, които се явяват като негови съпътници.

На основание на закона за съответствието, според който всяка физическа форма отговаря или е израз на известни психични качества, можем да кажем, че първият дом може да се вземе като най-ниско поле на проява на знака Телец и т.н., както разгледахме по-горе тези съответствия.

Следователно, проявата на една планета, било чрез знак, било чрез дом, се различава само по полето, на което се проявява. Докато една планета в знаците се проявява в духовната и умствена сфера на живота, то в домовете се проявява в материалната и физическа сфера. Но проявата на космичните сили тук е в зависимост от степента на съзнанието, на което се намира даден човек. Защото известно е, че колкото по-високо издигнат е един човек, толкова повече той е господар на формата и условията, при които живее. Понеже *домовете представят формата и условията*, и когато човек им е господар, то една планета поставена в известен дом, при него ще се прояви тъй, както би се проявила при един по-ниско стоящ човек, поставена в знака, който съответствува на дома, т.е. ще се прояви като известна психична сила.

Всеки дом има отношение, както вече казах, към определена сфера на живота, има тъй да се каже специална мисия, специални качества. Преди да се спра на специфичното значение на всеки дом поотделно, ще разгледам 12-те домове в друго отношение.

Домовете се разделят на няколко вида групи, според влиянието, което упражняват в живота. Видяхме по-рано, че 1, 4, 7 и 10 домове, върховете на които заемат главните точки на света, се наричат *ъглови домове*. Следващите след тях – 2, 5, 8 и 11 домове се наричат *“следващи домове”*, а останалите 3, 6, 9 и 12 се наричат *“падащи домове”*. Така че имаме три групи домове, с по четири знаци в група. Лесно е да се види, че тези три групи домове отговарят на трите динамични групи от знаците. Така ъгловите домове отговарят на кардиналните знаци, следващите домове отговарят на неподвижните знаци, а падащите домове, отговарят на подвижните знаци.

От ъгловите домове *първият* е свързан със знака Овен и управлява нашата собствена личност. *Седмият* дом, противоположен на първия, ни говори за съпътника ни в живота – съпругата или съпруга и съдружниците въобще. *Четвъртият* дом определя условията на нашето огнище и противоположния на него *десети* дом ни говори за нашето социално положение. По този начин ъгловите домове обуславят цялата сфера на нашия живот.

От следващите домове **вторият** дом има отношение към нашите финансови възможности, към придобитото с наши усилия богатство. Противоположният на него **осми** дом показва това, което ще можем да получим от други, под форма на дарове, завещания и наследство. **Пети** и **единадесети** домове ни показват как ще бъдат изразходвани нашите материални средства, защото петият дом има отношение към децата на човека, които имат по закон право на една част от плода на нашия труд; а единадесетият дом означава, както казва Макс Хайндел, децата на нашия мозък, на нашата душа – нашите приятели, с които сме свързани с нашите надежди, с нашите желания и нашите стремежи. Също така и те могат да помогнат за изразходване на нашите средства или да ни създават условия за придобиване на такива.

От падащите домове **шестият** има отношение към нашето здраве и доходите, които ще имаме от други същества. Показва ни също за болестите. **Дванадесетият** дом показва на изпитание в живота и тайните ни врагове. А **третият** и **девети** домове показват дали нашият живот и нашият занаят ще ни задържат на едно място или ще трябва да пътуваме, и да меним местожителството си. Третият дом показва на къси пътувания, а деветият на дълги пътувания в далечни страни.

Както видяхме, хоризонта разделя домовете на дневни и нощни, като дневните домове ни дават повече условия и възможности за обективна дейност и проява, а нощните ни дават по-вече условия за вътрешна работа.

Понеже по няколко дома застъпват една обща сфера от живота от различни гледища, то върху тази основа домовете могат да бъдат групирани в четири групи от по три домове в група, които имат отношение към елементарните тригони, по които се разпределят зодиакалните знаци. Домовете, които образуват един тригон, както казах, имат общи качества – отнасят се към различни качества на една сфера от живота. Всеки тригон, според сферата от живота, която управлява, носи и името си.

Първият тригон, който обхваща в себе си 1, 5 и 9 домове, се нарича **тригон на "личността"** или на **"живота"**, защото тези три дома имат отношение към личността и нейния живот.

Така първият дом има отношение към устройството на тялото и характера, и темперамента. Планетите и знакът, които заемат този дом, слагат своя печат на физическото тяло и го формират в зависимост от динамичните сили, които те носят, подчинявайки се на съдбата, която човек си е създал.

Петият дом е дом на Лъва, който управлява сърцето и има отношение към "аза", който, както казва Либра, се бори, за да издигне душата до себе си. Значи, петият дом ни показва качествата и проявите на душата в областта на чувствата.

Деветият дом ни посочва всичко онова, което ние можем да възприемем от духа в нашето настояще състояние. Той показва състоянието на нашата мисъл.

Така че първият дом ни показва какво е нашето тяло и нашата воля; петият дом ни показва какви са проявите на нашето сърце, а деветият дом ни показва състоянието на нашата мисъл.

Противоположният тригон на този е тригона, който обгръща в себе си домовете 3, 7 и 11 и се нарича **социален** тригон, или тригон на

Връзките. Тези три дома ни показват естеството на нашите връзки с различни хора, които срещаме, показват ни природата на нашите отношения с другите хора.

Третият дом ни показва какви са нашите връзки и отношения с братята, сестрите и близките роднини.

Седмият дом ни показва на връзките с другаря на сърцето ни в живота – съпруга или съпругата, а *единадесетият дом* ни показва нашите приятели и техните отношения към нас.

Домовете – 2, 6 и 10 образуват така наречения **“материален” тригон или тригонът на дейността** и професията. Той ни показва материалното притежание и състояние на човека, също показва и пътищата и средствата на добиване на това материално състояние. Тези три домове ни показват на три рода дейност, които са свързани с материалното благополучие на човека.

Вторият дом ни показва на богатството в пари, придобито от лична дейност. Той ни показва на труда на човека.

Шестият дом ни показва на слугите, прехраната и здравето. Показва на богатството, добито от дейността на живи същества – хора или животни.

Десетият дом ни показва на общественото положение, славата и почитесте, които човек ще придобие и професията която ще упражнява.

Срещуположният тригон на този, който обхваща домовете 4, 8 и 12, се нарича **тригон на края**, защото има отношение към края на живота, към свършване на земния път. Той има отношение към края на всички неща. Той ни говори за тайните на живота и смъртта.

Четвъртият дом показва какви ще бъдат материалните условия, към края на земния ни живот – в старостта.

Осмият дом е наречен дом на смъртта и показва по какъв начин ще напуснем физическия свят.

Дванадесетият дом ни показва на скръбта, която изпитва човек, като констатира празнота на материалните неща. Той показва на измиране на земните желания и похоти, и показва, че човек като мине през огъня на изпитанията и страданията, се пречиства и подготвя за нов живот.

*
* *
*

В своето пътуване от раждането до гроба, ние носим 12 домове, 12-те силови полета в себе си, в своята аура, която ни обкръжава, както въздуха обкръжава Земята. И всеки дом отбелязва една сила, която действа в нашата аура, в нашето съзнание и обуславя нашия живот.

Силата на планетите в различните домове е различна, в зависимост от мястото, което заемат. Планетите са най-силни, когато са в ъглови домове; в следващите домове тяхната сила е по-малка, а в падащите домове тяхната сила е най-малка. Обаче, и в един и същи дом, силата на влияние на известна планета не е еднаква. Силата на планетата е най-голяма, когато е в началото на дома или както казват на върха на дома, и после постепенно намалява и се засилва, когато дойде към края на дома, привлечена от силовото поле на следващия дом. Тази граница на силата на планетите в домовете се нарича **орбис**. Най-голям е орбисът на ъгловите домове до 8°, на следващите по 5°; за Асцендента орбиса се взема до 12°.

Три от ъгловите домове — 1, 7 и 10, и 11 от следващите, и 9-и от падащите, са домове с голяма жизнена интензивност, затова са получили името *хилегуални* домове и ни дават указание за продължителността на живота.

Също така трябва да се помни, че колкото са по-близо до хоризонта и до меридиана, планетите се проявяват по-силно. Но по този въпрос ще се повърнем по-нататък.

Значение на 12-те домове в хороскопа*

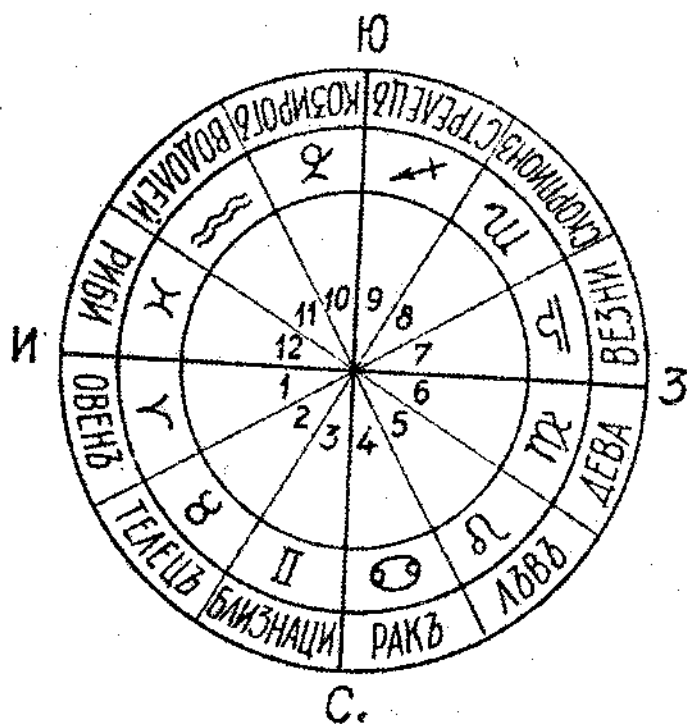
1 дом, който се намира, както видяхме, непосредствено под източния хоризонт, представя самия човек — дава ни указание за външния вид на човека и за телесното му устройство, за характера и темперамента му, за неговите заложби, способности и воля, за добитите чрез сетивните възприятия и опитности, и изобщо този дом има отношение към личността и нейните борби в живота. Има отношение към знака Овен и управлява специално главата, по-специално мозъка и лицето. Указания за всички тези неща ни дава знака, който изгрява на върха на първия дом, който, както видяхме, се нарича Асцендентен знак и планетите, които се намират там и господаря на знака.

Роберт Флуг, един от знаменитите розенкройцери от 17 век, разделя домовете подобно на знаците на деканати, като господарят на знака, който заема върха на домът, заедно с господарите на другите два знака от тригона, към който принадлежи въпросния знак, управляват домовете. Ето какво казва той: първият дом управлява живота, физическия организъм, склонностите и дарбите на душата. И прибавя — господарят на първия знак (от тригона към който принадлежи Асцендента, който заема върха на първия дом) показва какво ще бъде началото на живота на родения. Господарят на втория знак (който принадлежи към същия тригон, към който принадлежи Asc) ще ни даде указание за средата, в която ще живее родения и за конструкцията и издръжливостта на тялото. Господарят на третия знак ще ни покаже какъв ще бъде края на живота.

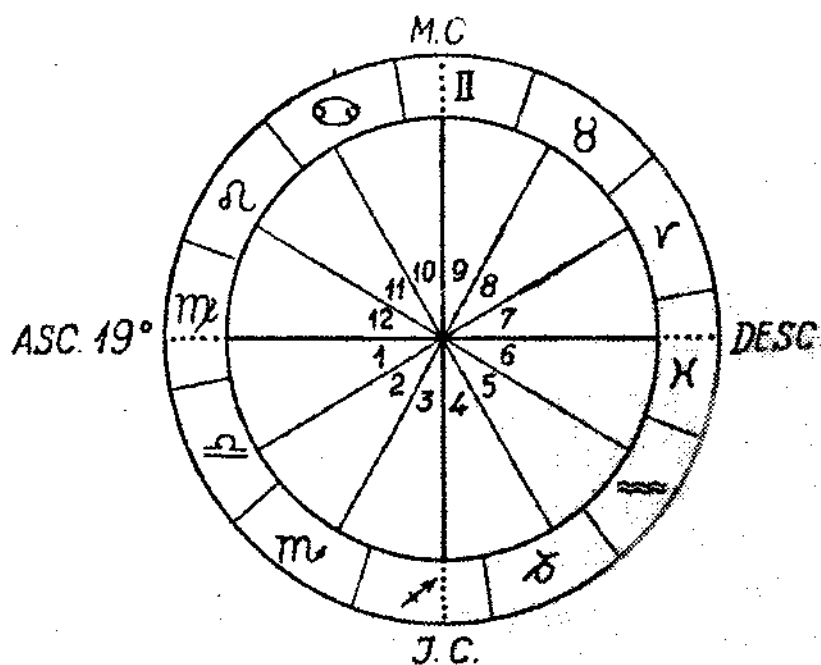
Вторият дом ни дава указания за финансовите възможности, сношения и връзки, свързани с материални придобивки, парични работи и всички неживи неща със стойност — злато, сребро и пр. има отношение

*) За да имате по-ясна представа за домовете, начертайте си един кръг и го разделете с два диаметъра — хоризонтален и вертикален на четири квадранти. Всеки квадрант разделете на по три и ще получите 12 деления на кръга, които представят 12 домове в хороскопа. Първият дом е под източния хоризонт — но в хороскопа Изток е откъм лявата ви ръка, запад — откъм дясната, север отдолу и юг отгоре. Това е защото при съставяне на тази система в северното полукуълбо се изхожда от положението на един наблюдател, който гледа на юг — и тогаз във всеки дом нанесете по-общите качества от следващото изложение и ще имате една нагледна схема за домовете и техните значения.

Прилагаме тук и две клишета с домовете и зодиакалните знаци. Във фиг. 1 знаците съвпадат с домовете, т.е. в първия дом се намира знака Овен, във втория знака Телец и т.н. Във фиг. 2 знаците не съвпадат с домовете, така виждаме че на Asc, т.е. във първия дом се намира знака Дева, във втория дом Везни и т.н.

фиг. 1

фиг. 2

към нашите възможности за работа и дейност. Има отношение и към нашите чувства. Този дом ни показва въобще какви материални блага може да добие човек от своята лична дейност, показва работоспособността и амбицията, която човек влага в работата и в каква насока ще се развие тази работа. Значи, показва на това, което лицето ще придобие чрез лични усилия. Показва до известна степен също и как ще бъдат изразходвани тези средства.

Този дом е свързан със знака Телец и управлява шията и гърлото.

Господарят на знака, който заема върха на втория дом, и господарите на принадлежащите към същия тригон знаци ни дават указание за материалното благополучие в началото, средата и края на живота.

Третият дом ни показва на отношенията на родения към братята, сестрите и близките роднини. Говори също за късите пътувания, учението, възпитанието, образованието, занимание с науката – въобще, дава ни сведения за интелекта и неговата дейност и за състоянието на нервната система и мозъка. Дава ни указания също за различни връзки и отношения на родения, за неговата кореспонденция и писателска дейност, за неговите съчинения и пр.

Той е свързан със знака Близнаци и владее раменете, ръцете и дробовите.

Знакът и планетите в третия дом определят средата, в която човек ще се движи.

Господарите на знаците, към който тригон принадлежи знака, който заема върха на 3-ти дом, ни дават указания за братята и сестрите на родения. Първият ни дава указания за най-стария, вторият за средния и третият за най-малкия.

Четвъртият дом ни дава указания за родителите, специално за майката на родения, за средата, в която родения ще живее, за домашното огнище. Показва и на наследствените склонности. Показва също какъв ще бъде края на живота. Дава указания за недвижимите имущества – къщи, ниви и пр., нарича се окултен дом.

Има отношения към знака Рак и управлява гърдите и стомаха. Господарите на знаците ни дават указания – първият за наследството, вторият – за притежание на недвижими имоти, и третият – за края на живота.

Петият дом дава указание за децата на родения и половите му инстинкти и склонности – половата любов – радостите, игрите, удоволствията. С една реч владее живота на сърцето, за усещанията и емоциите, идващи чрез сетивата. Показва на отношенията на половете преди женитбата. Той е срещуположен на 11-тия дом и тъй да се рече, изпълнение на този дом.

Свързан е със знака Лъв и владее сърцето и гърба.

Господарите на знаците, към който тригон принадлежи знака, който заема върха на този дом, ни дават указания – първият за децата, вторият – за подчинените и третият за служебното положение и реализиране на мислите и желанията.

Шестият дом дава ни указания за здравето, хигиената и удобствата – дрехи, храна и другите физически нужди. Дава ни указания за болестите и техните причини. Въобще това е домът, който ни показва на състоянието на нашето тяло и грижите, които трябва да имаме за него. Дава указания също и за отношенията ни със слуги и подчинени.

дава указания също за всички живи неща, имащи отношение към родения. Показва също на отношението на човека към неговите клетки, които са неговите слуги и подчинени и оттам влияе и върху състоянието на здравето.

Свързан е със знака Дева и в тялото владее коремните органи и слънчевия възел.

Господарят на знака, който заема върха на дома ни дава указание за здравето и болестите; господарят на втория знак от тригона ни дава указания за подчинените и господарят на третия знак ни дава указание за приходите и ползата, която ще има от живите същества, а така също и тяхното количество.

Седмият дом ни дава указания за брака, съдружниците – договори, обмяна, другарство, обществени работи и борби; явните неприятелства, съдебни процеси.

Представя до известна степен индивидуалността на човека, като противоположност на първия, който представя личността на човека. Свързан е със знака Везни и в тялото има отношение към бъбреците и кръста.

Господарят на знака, който заема върха на дома, ни дава указания за брака – за характера и типа на съпруга или съпругата; господарят на втория знак ни дава указание за съдебните процеси и споровете; господарят на третия знак ни дава указания за търговските операции и отношенията със сътрудниците.

Осмият дом е наречен окултен дом. Има отношение към проблемата за тайната на живота и смъртта. Затова на първо място ни дава указание за всички фази и степени, през които преминава съзнанието; дава указания за смъртта и всичко свързано с нея – наследства, завещания, свидетелства.

Знакът, който заема върха на дома и аспектите на планетите, които се намират в него, или аспектите на господаря на знака често посочват на начина на смъртта. Понеже осмият дом е втори по отношение на седмия, а седмият дом представя съдружника и съпругата, то осми дом в такъв случай ще ни даде указание за финансовото състояние на съпругата и съдружника.

Има отношение към знака Скорпион и в тялото управлява отделителната и половата системи.

Господарят на знака, който заема върха на дома ни дава указания за естеството на смъртта. Господарят на втория знак ни дава указания за доходите, които ще имаме от своя труд и от съдружника или съпругата (съпруга). Господарят на третия знак показва на наследствата и завещанията, които ще получи родения след някаква смърт.

Деветият дом е дом на философията, религията, възпитанието и образованието и всичко свързано с тях. Въобще, дава ни указания за висшите духовни стремежи на човека и условията за тяхното задоволяване и проявление. Указва на убежденията и мирогледа, който човек ще има в живота. Дава указания за дългите пътешествия в чужбина. Има отношение също и към закона и правовия ред.

Има отношение към знака Стрелец и в тялото управлява бедрата.

Господарят на знака, който заема върха на дома, ни дава указания за религията, духовните стремежи и философските схващания на човека; господарят на втория знак ни дава указания за дълги пътешествия; а господарят на третия знак ни дава указания за сънищата

и съновиденията и тяхното значение.

Десетият дом ни показва какво ще бъде социалното положение на индивида, неговата чест и неговото име. Също така ни дава указания за бащата, както четвърти ни дава указания за майката. Някои поддържат, че 10-и дом ни дава указание за майката, а четвърти за бащата. Дава указания за отношението на висшите управляващи фактори от всички категории, към индивида. Дава указания за професията, обществената дейност и моралните и обществени схващания на родения.

Има отношение към знака Козирог и в тялото управлява коленете.

Господарят на знака, който заема върха на дома, ни показва на постъпките, които се диктуват от сърцето; господарят на втория знак ни дава указания на способностите като началник, положението в обществото, почестите, професията; господарят на третия знак показва на устойчивостта на положението, което заема, а също така и на моралната стабилност на родения.

Единадесетият дом ни дава указания за приятелите и обществените връзки и отношения, и обществото и кръговете, в които индивида ще се движи. Указва също на желанията и надеждите, и амбициите на родения, и на печалбата от професията и приятелите. Има отношение към знака Водолей и управлява прасците на краката.

Господарят на знака, който заема върха на дома, ни дава указание за благонадежността и верността на приятелите; господарят на втория знак ни дава указания за добросъвестността в труда; господарят на третия знак ни дава указание за плодовете от труда.

Дванадесетият дом – окултен дом – нарича се дом на изпитанията, грижите, ограниченията. Дава указания за тайните лични врагове, за окултните тенденции на родения и психичното наследство, което носи от минали животи. Той е дом, който ни показва на всички видове ограничения на личната свобода и има отношение към манастирите, затворите, болниците, лудниците – местата, където човек изчезва за света. В този дом човек се учи да не се счита за особено същество, но да се разглежда като част от цялото. Тук човек изучава закона на жертвата, било съзнателно или несъзнателно. И затова този дом има отношение към знака Риби, който е знак на жертвата и управлява ходилата, емблема на добродетелта.

Господарят на знака, който заема върха на дома ни дава указания за тайните ни врагове - измамници и завистници; господарят на втория знак ни дава указание за скърбите и за принудителната работа и затворите; господарят на третия знак ни дава указание за нещастията, идещи от неумението да си устроим живота.

Ще резюмирам значението на домовете, за да бъде по-пригледно и по-лесно използваемо в практиката.

I дом – дава указания за строежа на физическото тяло, характера, темперамента и възможностите и способностите – в тялото управлява мозъка и има отношение към знака Овен, който е израз на принципа на мисълта.

II дом ни дава указания за финансовите възможности – за материалните средства, добити от лична дейност. В тялото управлява гърлото и врата, които се управляват от Телеца, който е израз на принципа на реализирането, изобилието и трудолюбието.

III дом ни дава указания за интелектуалния живот на човека и за неговото отношение към братята и сестрите, и късите пътешествия. В тялото има отношение към ръцете, раменете и гърдите, които се управляват от знака Близнаци, израз на интелектуалния принцип.

IV дом ни дава указания за края на живота и за отношението ни към родителите и за недвижимите имуществата. В тялото управлява стомаха и има отношение към знака Рак, който е израз на принципа на живота.

V дом е дом на човешкото сърце и ни дава указание за състоянието на нашите чувства и инстинкти; дава ни указания и за децата. Управлява сърцето и гърба, и има отношение към знака Лъв, израз на принципа на силата и могъществото.

VI дом е дом, който ни показва какво трябва да бъде нашето отношение към тялото ни; показва здравето и болестите, и материалните блага, идещи от живи същества. В тялото управлява вътрешните органи и слънчевия възел, и има отношение към знака Дева, който е свързан с аналитичната мисъл и тънкото различаване на нещата.

VII дом е дом на брака и сдружаванията; дава ни указание и за явните неприятели. В тялото има отношение към бъбреците и кръста и е свързан със знака Везни, израз на принципа на равновесието, хармонията и красотата.

VIII дом е дом на живота и смъртта; дава ни указания за естеството на смъртта и за наследствата и завещанията. Управлява отделителната и полова системи и има отношение към знака Скорпион, израз на производителния принцип в природата.

IX дом е дом на философията, религията, правото. Дава ни указания за дългите пътешествия. Управлява бедрата и има отношение към знака Стрелец, израз на принципа на абстрактната мисъл и правдата.

X дом – дом на професията и общественото положение – показва на почестите и славата, които ще придобием в живота. Има отношение към знака Козирог, който е израз на принципа на реализирането; носител на реалната мисъл и политика, и управлява колената.

XI дом е дом на приятелите, на надеждите и стремежите – управлява глезените и има отношение към Водолея – принципи на вечния живот.

XII дом е дом на изпитанията, ограниченията, дом на жертвата и самоотричането. Управлява стъпалата и има отношение към знака Риби, израз на принципа на жертвата.

ГЛАВА VIII

УЧЕНИЕТО ЗА АСПЕКТИТЕ

Както във всички учения на астрологията, така и в учението за аспектите, е скрита дълбока мъдрост, дълбоки истини, които още не са напълно разбрани за съвременното човечество. Съвременната астрология, която се ръководи отчасти по древната традиция, отчасти сама изследва по пътя на статистиката, няма ясна представа, какво представят от себе си аспектите. От чисто външно, механистично гледище въпросът е ясен – аспектите това са ъглови отношения между планетите, Слънцето и Луната, които гледани от Земята в даден момент

се намират на определен градеж по еклиптиката.

Както знаем, всички планети се движат по елипси, кои по-близо, кои по-далеч до окръжността в един от фокусите на които се намира Слънцето.

От Земята ние не виждаме, че всичките се движат в плоскостта на еклиптиката от запад на изток, което е тяхното реално движение, а заедно с цялата небесна сфера ние не виждаме, че се движат от изток на запад – това е привидно движение. Знаем също така, че различните планети се намират на различни разстояния от Слънцето и орбитите им се различават по дължина, а също така имат и различни скорости на движение. Да си представим 12 концентрични кръга, които да представят планетните орбити и да си представим, че в един определен момент, всички планети се намират на една линия. Но вследствие на различната скорост, която имат, в следния момент тази права ще се измени и планетите ще дойдат в друго отношение, ще се разместят. Следствие на различните скорости, с които се движат, те дохождат в различни ъглови отношения, които в астрологията се наричат *аспекти*, които ни предават "доброто" или "лошото" влияние на планетата в зависимост от естеството на планетата и аспекта.

Ето средните скорости на дневното движение на планетите, които обуславят проявлението на аспектите.

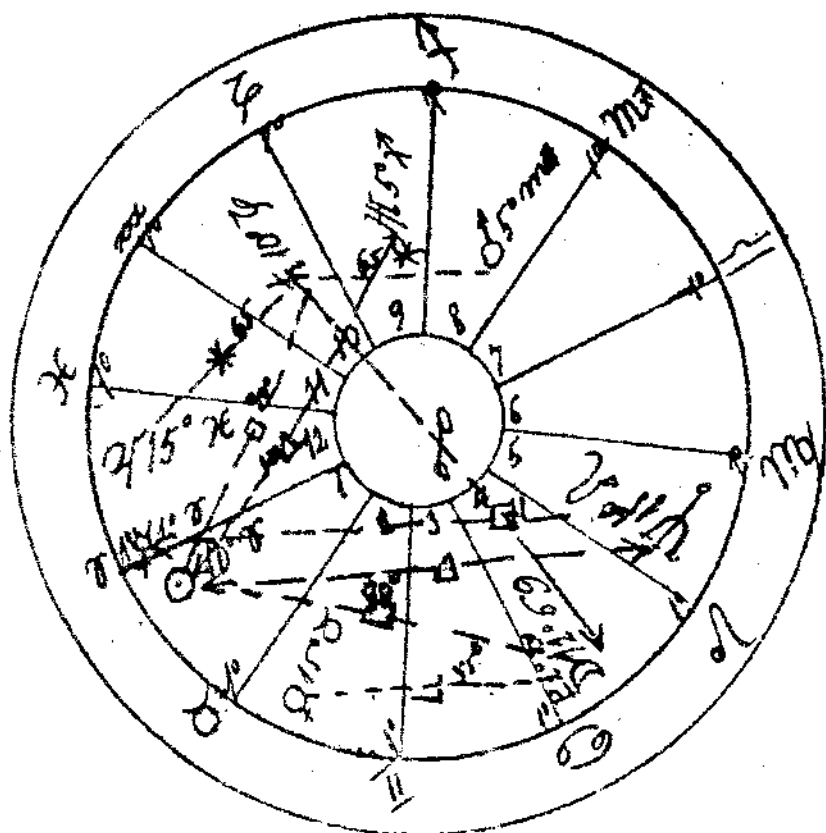
Луната -	12° - 13°30' (средно)
Меркурий -	1°20'
Венера -	1°15'
Слънцето -	0°59'8"
Марс -	0°38'
Юпитер -	0°4'59"
Сатурн -	0°3'49"
Уран -	0°3'
Нептун -	0°1'40"
Плутон -	0°1'30'

Ето и циклите на планетите, т.е. времето, за което правят едно обикаляне около Слънцето, пресметнато в земни дни:

1. Земята -	365 дена
2. Луната -	28 дена
3. Меркурий -	88 дена
4. Венера -	225 дена
5. Марс -	687 дена
6. Юпитер -	4333 или приблизително 12 г.
7. Сатурн -	10,759 дни или 29 1/2 год.
8. Уран -	30,660 дни или 84 год.
9. Нептун -	60,225 дни или 165 год.
10. Плутон -	250 год.

Възходящия лунен възел остава назад по еклиптиката (или по орбитата) в 1 ден по 3', в 1 месец 1°35', в 6 месеца 9°35', в 1 год. 19°20'. Низходящият лунен възел се намира точно в противоположния градус.

За астрономическата практика е важно да се знае всеки даден момент известна планета на кой градус от еклиптиката се намира, или както се изразяват научно, да се знае геоцентричната дължина на планетата, което вече ни определя в кой зодиакален знак се намира. А тези геоцентрични дължини или положения на планетите по еклиптиката,

Луната — $12^{\circ} - 13^{\circ} 30'$ (срѣдно).

Меркурий — $1^{\circ} 20'$

Венера — $1^{\circ} 15'$

Слънцето — $0^{\circ} 59' 8''$

ни са дадени в специално пригодените за това таблици. Най-точни и най-пълни в това отношение са английските таблици *Astronomical Ephemeris of the planetes places* – астрономически ефемериди за планетните положения от Raphael's, които се издават всяка година. В тях са дадени положенията на планетите по еклиптиката, за всеки ден по обяд, гринвичко време, с деклинациите – отклоненията на север или на юг от еклиптиката, което е необходимо за намиране на паралелите, дадени са също така по-важните аспекти между планетите.

Има и ред други таблици, с които ще се запознаем, когато започнем да работим с тях. Накрая са дадени и три таблици – за домовете за: – Лондон, който се намира на $51^{\circ}32'$ северна ширина, Ливерпул, който се намира на $53^{\circ}25'$ северна ширина и Ню Йорк, който се намира на $40^{\circ}43'$ северна ширина. Понеже и ние в България се намираме почти на същата северна ширина, служим си с тази таблица за изчисляване положенията на знаците в хороскопа.

Във Франция се издават подобни таблици от Пол Фламбарт, но в тях са дадени само положенията на планетите и то за през десет дена. И в Германия има издадени таблици, които дават положенията на планетите за всеки ден от 1850 год. до 1950 год. Но най-подходящи и удобни са таблиците на Raphael.

Казах, че аспектите са известни ъглови отношения между планетите, като се изхожда от Земята за център, така че ъгълът който образуват две планети, се измерва с дъгата от еклиптиката, която те заключват помежду си. Не всички ъглови отношения между планетите са аспекти; аспектите са строго определени ъглови отношения, чието влияние се простира в известни граници, наречени *орбиси*. Това ме навежда на мисълта, че планетните аспекти крият в себе си нещо дълбоко от това, което обикновено се схваща. Разбира се, аспектите си имат и своето механистично обяснение, но то е от второстепенно значение. За нас е важно, какво представя същността на аспекта. От дълбоко езотерично гледище, аспектите са и *врати за проявата на известен род космични енергии в живота*.

Но да се върнем към техническата страна на въпроса, с която най-първо трябва да се запознаем. Казах, че аспектите са строго определени ъглови отношения, които влияят в известни граници, наречени орбиси. Всеки аспект си има определен орбис; за различните планети различни са орбисите. За големината на орбисите различните астролози са на различно мнение. Аспектите биват образувачи се и разрушавачи се. Образувачите аспекти са по-силни, а разрушавачите се са по-слаби. Аспектите се разделят също така на добри и "лоши". Силата на аспектите също така е в зависимост от това в кой знак се намират. Ако две планети, да кажем, образуват един аспект, когато се намират в знаците, където управляват или пък в знаците на тяхната екзалтация – този аспект, добър или лош, ще бъде по-силен от друг аспект, който същите планети биха образували, но вече в знаците на тяхното падение или заточение. Така че *силата на аспекта зависи преди всичко от знаците, в които се образува, след това от собственото естество на образуващите планети*. Така един квадрат между Юпитер и Венера ще бъде много по-слаб от един квадрат между Марс и Сатурн. А в какво направление ще се прояви аспекта ще зависи от домовете, в които се намират планетите. Също така силата на аспектите зависи и от

домовете, от които изхождат. Аспектите на Слънцето, Луната и Юпитер и Венера, изхождащи от ъгловите домове, домове (1, 4, 7 – 10), и планетите на Асцендента и зенита (М.С.) дават основния тон на хороскопа. Но това е общо казано. Основният тон на хороскопа се определя от най-силната планета в хороскопа или още, онзи дом и знак, в който се намират най-много планети и при това силни, ще определи основния тон на хороскопа. По този въпрос ще се повърнем по-късно.

Един аспект, изхождащ от неподвижни знаци, носи много големи трудности, отколкото ако изхожда от главни или подвижни. Либра казва, че един квадрат например, изхождащ от неподвижни знаци (Телец, Лъв, Скорпион и Водолей) може да изразява недостатъци, които в едно прераждане е трудно да се превъзмогнат. Когато една квадратура от подвижни знаци (Близнаци, Дева, Стрелец и Риби) показва един лош навик, от който човек може да се освободи. Аспектите, които се образуват във външните граници на орбитите, са по-слаби, но те могат да се засилят чрез други аспекти, които поотделно образуват двете планети.

Когато две планети са взаимно разположени, т.е. всяка се намира в знака, владян от другата, те действуват като съвпад. Това е общо положение, което има свои потънкости и специфични положения, върху които няма да се спирам.

Ъгловите отношения между планетите, които наричаме аспекти са следните:

Съвпад, който има орбис 0° - 5° между планетите, а между Слънцето и Луната орбисът е до 12° ; а между Слънцето и Луната от една страна и планетите, от друга, орбисът е 10° . Значи съвпадът е аспект, който се образува между две или повече планети, когато са близко една до друга, било в един и същ знак или в съседни знаци. Някои астролози поддържат, че съвпада в един и същи знак е по-силен от съвпада, който се образува в два съседни знака. Съвпадът е добър, когато е между Слънцето и Луната и между Луната и Слънцето и добрите планети Юпитер, Венера и Меркурий. Но той е лош между злотворните планети Марс, Сатурн и Уран. Съвпадът на злотворните планети с добротворните – Юпитер и Венера и със Слънцето и Луната, е по средата между добрите и лошите, в зависимост от това коя от образуващите го планети е по-силна по знак и по собствено достойнство. Съвпадът е един от най-силните аспекти.

Паралелът е аспект, който се образува между две или повече планети, които имат еднаква деклинация, или отклонение. Тези отклонения са дадени в ефемеридите на Raphael за Слънцето и Луната за всеки ден, а за планетите за всеки три дена. Безразлично е дали отклонението е северно, което в таблиците е отбелязано с - N (Nord - север) или южно, което е отбелязано с S (Sud - юг). Например една планета с $2^{\circ}30'$ северно отклонение, ще бъде в паралел с друга планета, която се има от 2° – $3^{\circ}30'$ северно или южно отклонение. Орбисът на паралела е от 1° - до $1\frac{1}{2}^{\circ}$. И паралелът също като съвпада е добър или лош в зависимост от планетите, които го образуват. Така паралелът между Слънцето, Луната и добротворните планети Юпитер и Венера, и Меркурий е добър, а паралелът между злотворните планети – Марс, Сатурн и Уран е лош; а паралел между добротворните и злотворните планети е като съвпада добър или лош в зависимост от това, коя планета

е по-силна, добрата или лошата. За да познаем кога две планети са в аспект паралел достатъчно е да видим в таблиците деклинациите им. Щом имат еднакви деклинации, като се вземе предвид и орбиса $1^{\circ}-1\frac{1}{2}^{\circ}$ те са в паралел. Той е също така силен, но е по-слаб от съвпада.

Полусекстил, този аспект е 30° и има орбис 2° , значи има сила и стойност от 28° до 32° . Той е добър между всички планети, но е слаб аспект. За да бъдат в полусекстил две планети, трябва да се намират в два съседни знака; може да имаме полусекстил и тогаз, когато едната планета е в първия градус на един знак, а другата е в последния. Например на 18.II.1940 г. Юпитер се намираше на $3^{\circ}37'$ от знака Овен, а Луна се намира на 5° от знака Телец – от $3^{\circ}37'$ от Овен до 5° Телец имаме $31^{\circ}23'$. Значи с $1^{\circ}23'$ надминава точния аспект, но понеже орбисът му е 2° , то имаме аспект. Ако Луната беше на $3^{\circ}37'$ от Телеца, аспектът щеше да бъде точен. В случая имаме един разрушаващ се полусекстил. Когато две планети се отдалечават от точния аспект, имаме разрушаващ се аспект, какъвто е в случая, а когато планетите се приближават към точния аспект, той е образуващ се. Например, ако в случая Луната се намираше на 2° от Телеца, щяхме да имаме приближаващ се полусекстил, защото разстоянието между Луната и Юпитер е $28^{\circ}30'$, значи приближава се към 30° , което е точния аспект.

Полуквадратът е следващия по ред аспект. Той е 45° половин квадрат. Орбисът му е от 3° до 4° . Той е най-слабия лош аспект. Лош е между всички планети. Той се образува, когато две планети се намират на разстояние един знак и половина. Например, ако Венера се намира на 15° от Телеца, а Плутон се намира на 2° от Рака, то ще имаме един полуквадрат, който се образува, защото разстоянието между тях е 47° и понеже Венера се движи по-бързо, средно с $1^{\circ}15'$ на ден в същата посока, в която се движи и Плутон, а видяхме, че всички планети се движат в посока от запад на изток, то след 24 часа разстоянието между тях ще бъде вече приблизително $46^{\circ}10'$, значи само с $1^{\circ}10'$ разлика от точния аспект и след още 24 часа ще бъдат приблизително на $45^{\circ}20'$ – значи само с $20'$ разлика от точния аспект. След още 24 часа, понеже Венера се движи по-бързо (с $1^{\circ}15'$ средно на ден), а Плутон по-бавно (с $30'$ средно за 24 ч.) те ще бъдат на разстояние $44^{\circ}30'$, значи имаме вече един разрушаващ се полуквадрат, който след известно време, понеже Венера се движи по-бърже, ще се превърне в полусекстил и след това в съвпад, след което пак ще започнат да се отдалечават, като образуват последователно полусекстил, полуквадрат, секстил и пр.

Секстилът е 60° и показва, че две планети се намират на разстояние два знака една от друга. Той е вторият по сила добър или хармоничен аспект. Орбисът му е до 6° . Две планети се намират в секстил, когато се намират в симпатични знаци, а видяхме по-рано, че симпатични или принадлежащи към един и същи род (мъжки или женски) знаци са огнените и въздушните помежду си, и земните и водните. Значи, когато от две планети едната се намира в огнен знак, а другата във въздушен знак, те могат да бъдат в аспект секстил. Също и когато едната се намира в земен знак, може да бъде в секстил с друга, която се намира във водните знаци, намиращи се вляво или дясно от земния знак.

Например, ако Сатурн се намира на 10° от Козирог, ще бъде в секстил с Юпитера, който да кажем се намира на 15° от Риби и с Марса, който да кажем, че се намира на 5° от Скорпиона. За да можем да

изчисляваме правилно аспектите, трябва да знаем, че знаците се движат по посока на часовата стрелка, т.е. от изток на запад, и затова всеки два часа на източния хоризонт изгрява нов знак, а планетите се движат в посока обратна на часовата стрелка, т.е. от запад на изток. Планетите заедно със знаците и цялата небесна сфера се движат привидно от изток на запад, но ако наблюдавате по-бързите от тях, които се виждат, например Луната и Венера, ще забележите, че по отношение на някоя неподвижна звезда, те са се подвигили на изток. Най-ясно се вижда това с Луната, която, както видяхме, се движи с $13^{\circ} - 14^{\circ}$ за 24 часа. Сега в случая, който вземам за обяснение, Сатурн се намира на 10° от Козирога и се движи към Юпитера, който се намира на 15° от Риби. Разстоянието по еклиптиката между тях се изчислява по следния начин: Сатурн е на 10° от Козирог. Значи от Козирог остават още 20° . А между Козирог и Риби се намира Водолей, който има 30° , а Юпитер се намира на 15° от Риби, значи имаме 20° от Козирог, плюс 30° от Водолей прави 50° , плюс 15° от Риби, които са изминати от Юпитера, прави 65° . А точният секстил е 60° , значи този секстил е с 5° по-голям. Но видяхме, че орбисът на секстила е 6° - значи аспекта е валиден, и понеже Сатурн се движи по-бавно от Юпитера, то разстоянието между тях се увеличава, и следователно имаме един разрушаващ се секстил. От другата страна на Сатурна казахме, че се намира Марс на 5° от Скорпиона, то пак имаме между тях разстояние от 65° - защото Марс се намира на 5° от Скорпиона, значи от Скорпиона остават още $25^{\circ} + 30^{\circ}$ от Стрелеца правят $55^{\circ} + 10^{\circ}$ от Козирог, които Сатурн е изминал, всичко прави 65° . Но понеже Марс се движи към Сатурна, а както видяхме Марс се движи много по-бърже от Сатурн, това разстояние се намалява. Затова този секстил се счита за по-силен.

Квадратът е следващия аспект. Той е 90° и е най-силния дисхармоничен аспект. Орбисът му е до 8° . Две планети се намират в квадрат, когато се намират в знаци, принадлежащи на една и съща динамична група. Като разглеждахме знаците, видяхме, че те се разделяха на три динамични групи, като всеки един знак от групата отстои от следващия на 90° .

Ето тези три динамични групи:

Кардинални знаци: Овен, Рак, Везни и Козирог.

Неподвижни знаци: Телец, Лъв, Скорпион и Водолей.

Подвижни знаци: Близнаци, Дева, Стрелец и Риби.

Значи, ако една планета е в Овен, тя може да бъде в квадрат с една планета, която се намира в Рак и с друга, която се намира в Козирог. Също така, ако една планета се намира в Риби, един от знаците на подвижната динамична група, тя може да бъде в квадрат с една планета в Близнаците и с друга - в Стрелеца.

Например, ако Слънцето се намира на 8° от Овена, а Сатурн е на 10° от Козирога, те ще бъдат в аспект квадрат. Ето как се пресмята: Сатурн се намира на 10° от Козирога, значи от Козирог остават още 20° , които Сатурн не е изминал, плюс 30° от Водолей, плюс 30° от Риби, правят 80° , плюс 8° от Овена, където се намира Слънцето прави 88° , значи 2° до точния аспект, а видяхме, че орбисът на квадрата е 8° . И понеже Слънцето се движи по-бързо – приблизително с 1° за 24 часа, то този квадрат ще бъде образуващ се и ще бъде силен. Ако от другата страна на Слънцето, на 12° от Рака, да кажем се намира Луната, то пак

ще образуват квадрат, но вече разрушаващ се. Слънцето се намира на 10° от Овена, значи от Овена имаме 20° плюс 30° от Телеца, плюс 30° от Близнаците правят $80^\circ + 12^\circ$ от Рака където се намира Луната, прави 92° . Значи тук с 2° е минал точния квадрат, но все още е силен, понеже орбитът му е $7-8^\circ$. Понеже Луната се движи по-бърже и се отдалечава от Слънцето, то този квадрат ще бъде разрушаващ се, но все пак е силен, понеже е много близо до точния. Но по принцип образуващият се аспект е по-силен от разрушаващия се.

Тригонът е 120° и е най-силния хармоничен или добър аспект. Орбитът му е $8 - 10^\circ$.

Две планети се намират в тригон, когато се намират в знаци от един и същи елемент. Видяхме по-рано, че 12-те знака на зодиака са разделени между четирите елемента – огън, въздух, вода и земя, по три знака във всеки елемент на разстояние 120° . Така, че имаме четири елементарни тригона от по три знаци:

Тригон на огъня – Овен, Лъв, Стрелец.

Тригон на въздуха – Близнаци, Везни, Водолей.

Тригон на водата – Рак, Скорпион, Риби.

Тригон на земята – Телец, Дева, Козирог.

И когато две планети се намират в знаци от един и същ елемент и се намират на съответните градуси, те се намират в тригон. Например Слънцето в 10° на Овена ще бъде в тригон с Нептуна, който се намира на 15° от Лъва, а от другата страна ще се намира в тригон с Урана, който се намира на 5° от Стрелеца. Но в първия случай ще имаме образуващ се тригон, защото двете планети се намират 125° и понеже Слънцето се движи по-бързо, то това разстояние постепенно се намалява и след 5 – 6 дена ще имаме точен тригон между Слънцето и Нептун.

Ето как става пресмятането. Слънцето е на 10° от Овена, значи от Овена му остават да измине още 20° плюс 30° Телец, плюс 30° Близнаци, плюс 30° Рак, правят 110° , плюс 15° от Лъва, където се намира Нептун, правят 125° , т. е. 5° надминава точния аспект, но понеже Слънцето се приближава към Нептун, тригонът е образуващ се. Във втория случай разстоянието между Слънцето и Уран е пак 125° , но тук имаме вече разрушаващ се тригон, защото Слънцето, което се движи по-бърже, се отдалечава. Ето как става пресмятането: Уран се намира на 5° от Стрелеца, значи от Стрелеца му остават да измине още 25° , плюс 30° от Риби правят $3 \times 30^\circ = 90^\circ + 25^\circ$ от Стрелеца правят $115^\circ + 10^\circ$ от Овена, които Слънцето е изминало, правят 125° , значи 5° надминава точния тригон, както в първия случай, но в първия случай Слънцето се приближава към по-бавна планета Нептун и разстоянието между тях се намалява, а във втория случай Слънцето се отдалечава от по-бавна планета Уран и разстоянието между тях се увеличава. Затова в първия случай имаме образуващ се тригон, а във втория – разрушаващ се.

Следващият по ред аспект е **квадрат и половина**, т. е. 135° , той е дисхармоничен и по сила е равен на полуквадрата. Две планети се намират в квадрат и половина, когато се намират на разстояние четири знаци и половина. Орбитът му е 4° , като на полуквадрата. Например, да кажем, че Меркурий се намира на 1° от Овена, а Нептун на 15° от Лъва, значи те се намират точно на 135° разстояние, т. е. образуват аспект квадрат и половина. Но понеже Меркурий се движи по-бързо и се приближава към Нептуна, то този квадрат и половина ще бъде

разрушаващ се, който след известно време ще се превърне в тригон.

Следващият аспект се нарича *квинконция* и има 150° , той е от най-слабите дисхармонични аспекти. Две планети, които се намират на разстояние пет знака са в квинконция. Орбисът му е $2 - 3^\circ$.

Опозицията е аспект от 180° и е дисхармоничен. По сила се равнява на квадрата, макар и да не е във всички случаи така злокобен и фатален, защото той е едно положение, при което силите при все че се противопоставят, същевременно се уравновесяват. Орбисът на опозицията за Слънцето и Луната помежду им е 12° , а на Слънцето и Луната с другите планети е 10° . Две планети се намират в опозиция, когато се намират в два противоположни знаци и имат съответните градуси. Например Сатурн в 10° на Козирога е в опозиция с Луната, която се намира на 12° от Рака. От 10° Козирог до 12° Рак има 182° , значи 2° повече. Но понеже Луната се движи по-бърже и е пред Сатурна – то опозицията е разрушаваща се.

Някои астролози вземат под внимание други два слаби хармонични аспекти – квинтил 37° и биквинтил 72° .

Следователно, имаме следните аспекти:

Съвпаг – от $0^\circ - 5^\circ$ между планетите и до 10° между Слънцето и Луната и планетите – характерът му е в зависимост от планетите, които го образуват.

Паралел – Когато две планети имат еднаква деклинация с орбис до $1\frac{1}{2}^\circ$ – Хармоничен или дисхармоничен в зависимост от планетите.

Полусекстил 30° - Хармоничен – с орбис 2° .

Полуквадрат 45° - дисхармоничен – с орбис $3-4^\circ$.

Секстил 60° - Хармоничен, с орбис $6 - 8^\circ$.

Квадрат 90° - дисхармоничен с орбис $7 - 8^\circ$.

Тригон 120° - хармоничен с орбис $8 - 4^\circ$.

Квадрат и половина 135° - дисхармоничен с орбис 4° .

Квинконция 150° дисхармоничен.

Опозиция 180° - дисхармоничен с орбис 10° .

* * *

Един от основните принципи на окултната наука и специално на астрологията е, че човек не се ражда произволно, а се ражда на точно определено за това време и място. В херметичната наука има един закон, наречен "*Закон на епохата*" или "*Закон на Хермеса*", според който раждането не е произволно, а е предопределено от момента на зачатие. Законът гласи: Знакът и градусът на които се намира Луната в момента на *Епохата*, т. е. в момента на зачатие, става Асцендент при раждането, ако Луната се пълни, а Десцендент, т.е. знакът който при раждането е на западния хоризонт, ако Луната се празни. И Соломон, който е познавал астрологията, казва, че за всяко нещо си има точно определено време. А френският учен и астролог Пол Фламбарт, по пътя на своите чисто статистически данни и изследвания, е дошъл до същото заключение и казва: "Човек не се ражда под какво да е небе; природата избира за тази цел тъкмо онази четвърт час от всичките 35,064 четвъртинки часове в една година, при които планетните конфигурации имат възможната най-голяма прилика с конфигурациите в хороскопите на родителите, или на някои от най-близките роднини на родения". Този закон ни показва на вътрешната зависимост, която

съществува между планетните констелации (съчетания) в пространството и динамичните енергии в човека. И според този закон всеки човек се ражда именно в такъв момент, когато звездните констелации са такива, каквото е съотношението на силите, които действуват в неговото съзнание и строят неговия организъм. Този закон на съотношенията ни показва, че не планетите като физически тела с техните радиации определят съдбата на човека, но те само обективно ни показват какво е съотношението на силите, които действуват в даден човек. Знаем, че законът на съответствията, формулиран от Хермеса гласи: "Туй, което е горе, е подобно на това, което е долу, и туй, което е долу, е подобно на това, което е горе". Приложен към този случай значи: това, което е в човека, съответствува на това, което е в Космоса, и това, което е в Космоса, съответствува на това, което е в човека. И Гьоте, който е познавал този закон, казва: "Всичко преходно, т. е. външно, което става в природата, е само символ на това, което става в съзнанието на човека". Така разгледан въпросът няма място за онова наивно схващане, че планетните влияния унищожават свободната воля на човека, фаталистически определят неговата съдба. Като приемем, че външните планети са само символи на мислите, които действат в човека, тогав въпроса за свободата на волята се пренася на друга плоскост, защото силите, които обуславят проявлението на човека или го ограничават, са динамизирани от самия него, а не са му наложени от външна сила.

Каква е връзката между космичните явления и динамиката на силите в човека, е дълбок философски въпрос, който предстои за бъдеще да бъде разрешен, но това, което е като факт, е следното: че когато в рождения хороскоп на един човек имаме известни аспекти, и когато тези аспекти се явят отново в Космоса, те оказват силно влияние само на онези хора, които ги имат в хороскопа си. Например една квадратура между Слънцето и Сатурн в Космоса, винаги ще засегне чувствително онези, които я имат в хороскопа си, като породят някакъв род ограничения, в зависимост от това в кои домове и знаци се намират Сатурн и Слънцето в хороскопа. Такъв човек може да се уподоби на антена, която е нагласена да приеме вълни с определена дължина. Когато такива вълни преминат през пространството, тя ги долавя, а човек като жива антена изпитва и въздействието на тези вълни. Понеже в Ефамеридите са дадени положенията на планетите и аспектите за всеки ден, то като знае човек, какви са аспектите в неговия хороскоп, той ще знае кога с какви влияния ще има да се справя, ще знае на що се дължат неговите настроения - разположения и неговите успехи или неуспехи в известна работа. По този начин човек може да провери и истинността на астрологичните твърдения.

*
* *
*

Вземайки външните механични аспекти като символ на вътрешното съотношение на енергиите в човека, можем да допуснем, че различните аспекти – от съвпада до опозицията, ни показват различните фази, през които минават енергиите, които обуславят един процес, който се извършва в човека.

Изхождайки от тази основа, *Либра* е разгледал значението на аспектите във връзка с проявлението на енергиите в човешкото съзнание, или както казва той, от гледището на кармата: "Защото най-

вече аспектите между отделните планети са, които ни показват последиците от нашите дела в миналите ни съществувания”.

Ще предам накратко схващанията на Либра по този въпрос. Той казва: “Делим аспектите на хармонични и дисхармонични, но ние знаем, че те са наречени така в зависимост от начина на действие, които предизвикват в нас. А космичните влияния сами по себе си не могат да бъдат “добри” или “лоши”. В нас се проявяват като такива, поради нашата собствена вътрешна дисхармония. Хармония и дисхармония, подобно на добро и зло, са само противоположни полюси на едно и също качество. Злото не е нищо друго, освен злоупотреба с доброто. И там, където в миналото си съществуване сме допусkali известно нарушение на природните закони, намираме го в това въплъщение, изразено в хороскопа ни като нехармонични или “лоши” аспекти.

По този въпрос и Учителят казва: “Един лош аспект в живота на човека не е нищо друго, освен дисхармонично състояние, на което той сам се подлага. Човек сам е причина за лошите аспекти в своя хороскоп”.

Накратко можем да характеризираме планетите по следния начин.

1. **Слънцето** – като символ на висшето Аз.
2. **Луната** – като символ на низшето аз, на личността.
3. **Меркурий** – като символ на интелекта.
4. **Венера** – като символ на Любавта.
5. **Марс** – като символ на страстта и силата.
6. **Юпитер** – като символ на благородството, религиозността и правото.
7. **Сатурн** – като символ на себелюбието и разумността.
8. **Уран** – като символ на висшия ум и мъдростта.
9. **Нептун** – като символ на висшата Любов.

Имайки предвид горното, не е мъчно да добием едно обобщително заключение относно значението на различните аспекти на планетите.

Така една квадратура на Слънцето със Сатурн, ще се прояви в характера като себелюбие, а в преживелиците на човека като ограничения, спънки и злочестини, които ще се проявят в едно или друго направление – в зависимост от домовете и знаците, в които се намират Слънцето и Сатурн. Тези ограничения са резултат на себелюбието, което сме подхранвали в миналото. Тази квадратура показва не една борба, която се е водила между висшите и нисшите наклонности, при която нисшите са взели надмощие и по този начин сами сме си турили пречки и ограничения на пътя, с които сега трябва да се справим.

Точно противоположен е произходът и значението на тригона между Слънцето и Сатурна. Този аспект се проявява в характера като прямота, съсредоточеност, задълбочаване на мисълта – качества, добити от по-раншен живот. Това показва, че в миналото е дадено предимство на възвишените и благородни стремежи. Квадратът или опозицията между Марс и Венера ни показва на един конфликт между страстта и Любавта, в които страстта е взела надмощие, и сега се извява като лош аспект, на когото носим последствията.

Така че лошите аспекти ги считаме като злоупотреба с доброто

в миналите съществування и показват на някаква пречка, която сами сме си създали и трябва да я превъзмогнем. А добрите аспекти ни показват че сме използвали разумно доброто и като резултат на това имаме плода на това разумно използвано добро. Следователно, човек сам си подготвя пътя в живота, което е изразено в аспектите и положенията на планетите и знаците в хороскопа, но не трябва да се забравя, че човек, който е създавал пречките има възможността и да ги премахне и да създаде нещо ново.

Сега може да разгледаме аспектите в тяхното развитие по отделно.

Съвпагът означава започването на един нов цикъл, старият е завършен и не е донесъл своя опит и начева новото. С една дума съвпадът означава започване на ново начало. Дали това начало ще бъде хармонично или дисхармонично зависи от планетите когато образуват този аспект. В него можем да съзрем известна склонност в характера, която започва да се образува, ала в много случаи и склонност, която е била достигнала пълна зрялост на едно по-горно поле и чака само подтик, за да се изяви на физическото поле.

Полусекстилът 30° - представя вече развита склонност, която обаче още не се е превърнала в качество, защото не се е още калила в огъня на изпитанията. Този аспект се проявява повече като мисъл, отколкото като дело. Само в много напреднали хора може да се изрази в стройно дело, защото тук вече е повлиял очистителния огън на следващия аспект.

Полуквадратът 45° представя първите мъчности из пътя и от по-нататъшното надмощване на тези мъчности, които действуват повече върху умственото и астрално полета, следователно върху мислите и чувствата, ще зависи дали склонността ще се превърне в качество или не.

Секстилът – тук вече склонността се е превърнала в хармонично качество на характера и става мощен извор на помощ в живота. Този аспект ни представя случай за по-нататъшни издигания и ни подпомага да напредваме.

Квадрат. Но за да стане това качество неделима част от нашето "аз", то трябва да бъде подхвърлено на изпитанията на квадрата. При квадрата става едно пречистване, не толкова върху астралното и умственото полета, колкото на физическото поле. И тъй като съпротивата тук е най-голяма, този аспект предрича сурова борба – съпротива в най-силна форма. Всичко, каквото се стремим да докараме до какъв годе край, има склонност към несполука, за да смогнем да победим навред тази съпротива. Висшето в нас трябва да расте, а себелюбието ни трябва да се намалява, да умре. Квадрат, следователно, е аспектът на смъртта на низшето и на живота на висшето, що възкръсва от нея.

Тригонът (120°). Тук вече качество на характера е излязло като победител из борбата и е станало вече крепко и неразделно притежание на "аза", трайна придобивка и мощна опора в по-нататъшния път към хармонията. Тук се пожънват плодовете на една мъчно достигната победа.

Квадрат и половина (135°). Може да се разглежда като второ пречистване на астралното поле, след като дадено качество в характера е претърпяло огнено изпитание на физическото поле и въоръжено вече

с опита, може да крачи с повече увереност напред, за да достигне в опозицията своя брак.

При **квинконцията (150°)** се повтаря същото в умственото поле.

Опозиция (180°). Тук ще стане ясно, дали достигнатото качество, чрез едно противоположно съчетание с другите, ще достигне до едно хармонично съединяване, и чрез това ще спомогне да се извиши, или дарбата ще се превърне в нещо несполучливо и забъркано.

Паралелът действа като съпада, само че се проявява повече като склонност, нежели качество.

С това завършвам краткото изложение върху аспектите, с което завършвам и краткия преглед на четирите основни елемента в астрологията – знаци, планети, домове и аспекти. Разгледах на кратко и главните отношения между знаците и планетите. По-нататък ще се спра върху други отношения, които съществуват между тези четири основни елемента. Тези четири елемента се явяват като проявления и условия за това проявление на четирите елементарни стихии. Ще се спра накратко и върху други някои елементи, които служат като проводници на четирите елементарни стихии, на които в древната астрология се е отдавало голямо значение, но които съвременната астрология едвам напоследък започва да се взима под внимание.*

ГЛАВА IX

ЛУННИТЕ ВЪЗЛИ, ТОЧКАТА НА ЩАСТИЕТО И НЕПОДВИЖНИТЕ ЗВЕЗДИ

Както казах в края на предната глава, древните са взимали под внимание освен четирите основни елемента още и така наречените Лунни възли, горен лунен възел и долен лунен възел, точката на Щастието и други чувствителни астрономични точки и неподвижните звезди. Модерната астрология доскоро пренебрегваше тези елементи, но днес вече постепенно почва да ги взима под внимание при разглеждането на хороскопа.

Лунните Възли или главата и опашката на Дракона

Така се наричат двете пресечни точки на еклиптиката с лунната орбита. Горната, или възходящата пресечна точка, се нарича *горен лунен възел* или *глава на Дракона* и е добротворен по природа, от природата на Юпитер е. Долната, или низходяща пресечна точка, се нарича *долен лунен възел* или *опашка на Дракона*, и е злотворна по природа – има влияние подобно на Сатурна.

Ето какво казва за тези възли Синдбад – д-р Вайс:

“Би трябвало да забележим, че лунните възли – главата и опашката на дракона – съгласно по-новите възгледи и наблюдения на английските астролози, дойдоха пак на почит като фактори с голямо значение, според тяхното положение по дом. Горният възел – главата на дракона, подобрява работите на дома, в който той се намира и при

*) Като се говори за различните аспекти като израз на известни фази от известни процеси, характера и направлението на тези процеси се определя от естеството на планетите и домовете.

добри аспекти и когато е към зенита и асцендента, действува силно. Той е особено силен, в благоприятен смисъл, когато стои близо до асцендента.

Долният възел – **опашката на дракона**, е неблагоприятна и влошава работите на дома, в който се намира, като носи съответните затруднения и нещастия”.

Когато главата на дракона е в съвпад с добра планета, тя увеличава твърде много силата на успеха и сполуката в зависимост от дома и аспектиращата планета. Когато пък опашката на дракона се намира в съвпад със зловторна планета, тя увеличава нещастията и противоречията.

Едната или другата, поставени в десетия и четвъртия домове, тяхното влияние за добро или зло според природата им, е безспорно много силно.

Когато съвпадът или опозицията на Светилата (Слънцето и Луната) съвпадне с един от възлите, то произлиза затъмнение. При съвпад имаме слънчево затъмнение, а при опозиция – лунно. И естествено е, че когато тези затъмнения станат в главата на дракона, ще имат едно влияние, което и да не е съвсем благотворно, няма да е и зловторно, но когато това затъмнение става в опашката на дракона, то ще бъде зловредно и силно в злото.

Освен лунните възли някои съвременни астролози са наклонни да приемат влиянието и на възлите на планетите, т.е. на онези точки, в които планетните орбити пресичат еклиптиката. Но този въпрос още не е проучен.

Като възли с проучено влияние се вземат и асцендента, пресечната точка на еклиптиката с източния хоризонт на дадено място в даден момент, а така също и зенита – пресечната точка на еклиптиката с горния меридиан на дадено място в даден момент.

Както казах, на горния лунен възел се приписва Юпитерово влияние, а на долния – Сатурново. Асцендента има отношение към здравето, моралното и интелектуално състояние на човека, а зенитът има отношение към социалното положение и възможностите за проявата на човека в живота.

Също такива възли представят и десцендента – пресечната точка на еклиптиката със западния хоризонт за дадено място в даден момент и пресечната точка на еклиптиката с Южния меридиан.

Точката на щастието

Както Лунните възли, и другите силови центрове със значение за хороскопа, е и така наречената *точка на щастието*.

Тя се намира, като вземем разстоянието между Слънцето и Луната, и го нанесем от точката на Асцендента, в посоката в която се движат планетите, т.е. в посока обратна на часовата стрелка, в посока противоположна на движението на знаците, което е в посока на часовата стрелка.

Както самото ѝ име показва, тя е една точка, която носи щастие и успех в този дом и знак, в който се намира. Тя действува като благотворните планети Юпитер и Венера. Тя също се разглежда като планета в проявленията ѝ и в зависимост от аспектите, които хвърля и получава, ще е и нейното влияние.

Неподвижните звезди

Говорейки за неподвижните звезди, разбираме Слънце вънка от нашата слънчева система, които са също така проявление на 12-те творчески принципи на Битието, проявени в 12-те знаци на зодиака и планетите. Понеже ние познаваме тези 12 творчески принципа, като зодиакални и планетни принципи с определена характеристика, то астрологическата практика е открила, че и различните слънца в нашата вселена, поставена в известна точка на хороскопа влияят, като всяка друга планета, според естеството си. И затова неподвижните звезди са класифицирани към седемте планетни принципи и 12-те зодиакални знаци.

Някои астролози не вземат под внимание влиянието на неподвижните звезди, но те забравят, че нашата слънчева система е част от една по-голяма система, и силите, които действуват в нея, са органически свързани със силите на по-голямата система. Древните астролози, които са били посветени, са вземали под внимание влиянието на неподвижните звезди, защото те са познавали органическата връзка между нашата система и останалата вселена. А тези, които оспорват тяхното влияние, разглеждат въпроса механически и намират, че тези слънца били далеч и не оказвали влияние върху нашия живот. Но астрологическата практика е показала, че неподвижните звезди оказват голямо влияние в нашия живот. Това се отнася особено за звездите от първа величина, които са 19 на брой и блестят като диаманти на небето.

*
* *
*

Привеждам тук една таблица с означение на имената на неподвижните звезди и съзвездията, към които принадлежат, в която е посочено и влиянието, което им се приписва.

Таблицата е взета от френския астролог Жулиано.

ТАБЛИЦА
на по-важните неподвижни звезди

Име на звездите	Природа	Влияние	Арабизамена гео- центрична дължина	Величина
Опашката на кита	Сатурнъ	лошо	2° на Овена	2
Алгенитъ отъ Пегасъ	Сатурнъ	"	8° на Овена	2
Плзла на Пегасъ и	Юпитеръ	носятъ щастие		
главата на Андромеда	Венера	и богатство	14° Овенъ	2
Корема на Кита	Сатурнъ	лошо	20° Овенъ	2
Пояса на Андромеда	Венера	Носи щастие		
Рогътъ на Овена	Сатурнъ и	въ брака	30° Овенъ	2
	Марсъ	Лошо	2° Телецъ	3
Тригълника на Дел-	Меркурий	интелектуално	6° Телецъ	2
тата				
Челюстта на Кита	Сатурнъ и	Лошо носи	14° Телецъ	2
	Марсъ	болести		
Главата на Меду-	Сатурнъ и	Много опасенъ	16° Телецъ	2
зата (Алголъ)	Юпитеръ			
Плеадитъ	Луната	Приключения	30° Телецъ	
	и Марсъ	въ живота		
		немилость		
Окото на Телца	Марсъ	Носи богат-во	9° Близнаци	1
(Алдебаранъ)		извест. войнст.		
Стжалото на Орионъ	Марсъ и	щастие, извест.	16° Близнаци	1
(Ригелъ)	Юпитеръ	великодушие		
Лъвото рамо на Ори-	Меркурий	интелигентност	20° Близнаци	2
она (Белатринксъ)	и Марсъ	и войнственост		
Кацела отъ Кошара	Марсъ и	щастие, извест.	21° Близнаци	1
	Меркурий	мог. приятели		
Телца	Марсъ	сполука, издиг.	22° Близнаци	2
Главата на Ориона	Юпитеръ	ту добро-лошо	23° Близнаци	2
	и Сатурнъ			
Южния рогъ на Те-	Марсъ	Много лошъ	23° Близнаци	2
леца				
Презрамето на Ори-	Юпитеръ	Обществено	24° Близнаци	2
она	и Марсъ	щастие		
Дъното рамо на	Марсъ и	Богатство, ща-	28° Близнаци	1
Ориона (Бетелгеузъ)	Меркурий	стие, войнств.		

Пропросъ	Марсъ	Издигане въ живота	30 Близнаци	3
Свѣтлата стѣпка на Близнацитѣ	Юпитеръ и Марсъ	актив., извест., сполука	80 Ракъ	3
Сариусъ от голѣм.куче	Венера и Меркурий	Слава, почест, богатство	140 Ракъ	1
Масторъ (отъ Близнацитѣ)	Марсъ Венера	Лошо	190 Ракъ	1
Подусъ (отъ Близнаци)	Сатурнъ	Почитъ и издигане	220 Ракъ	1
Проционъ отъ малкото куче	Марсъ	богатство, щастие, знаменитость	230 Ракъ	1
Главата на Малката Мечка	Венера и Марсъ	Лошо	120 Лъвъ	2
Алфардъ отъ хидрата	Сатурнъ и Венера	Опасность отъ жени	20 Лъвъ	2
Регулъ отъ Лъва	Марсъ	Слава, братство, щастие	300 Лъвъ	1
Гърба на Лъва	Сатурнъ, Венера, Меркурий	Лошо	90 Дѣва	2
Канопусъ отъ Арго	Сатурнъ и Юпитеръ	Опасни пжтувания по вода	130 Дѣва	1
Домебъ отъ Лебеда	Уранъ	Кжсо трайно щастие	210 Дѣва	1
Чашата	Сатурнъ и Венера	Почести, усѣхи, издигане	230 Дѣва	1
Косата на Береника	Луна и Венера	Печалби, сполуки, щастие	230 Везни	3
Люцида отъ Везни	Марсъ и Меркурий	Лошо влияние	30 Везни	3
Вендемиатрика	Сатурнъ, Венера, Меркурий	Лошо и нещастие	90 Везни	3
Синистра	Марс и Венера	Неус. несп. и лоши шансове	110 Везни	3
Класъ отъ дѣва	Юпитер, Марс	Бог. извест. усп.	230 Везни	1
Аритуръ отъ Волопасъ	Сатурнъ и Венера	Слава щас поч.	210 Везни	1
Южни Везни	Венера и Меркурий	Нещ. опасн. от отравяне	140 Скорпионъ	3
Северна Корона	Юпитеръ и Марсъ	Благотворно влияние	110 Скорпионъ	3
Северни везни	Сатурнъ и Марсъ	Твърде щастливо влияние	190 Скорпионъ	2
Челото на Скорпиона	Марсъ	Твърде зловр. и пакостно	20 Скорписнъ	2

Сърцето на Скорпиона (Ангаресъ)	Меркурий и Марсъ	Деят. успѣхъ, буйность разр	8о Скорпионъ	1
Главата на Херкулеса	Марсъ и Меркурий	опас. отъ смърт. енергия, успѣх	15о Стрелецъ	3
Окото на змията	Сатурнъ и Венера	Ерудияция и мизерия	20о "	3
Главата на Офикусъ	Сатурнъ и Венера	злотворенъ	22о "	3
Жилотона Скорпиона	Марсъ	опасенъ за живота	23о "	3
Колѣното на Офикусъ	Сатурнъ и Венера	злокоб. влиян.	27о "	3
Джгата на Стрелецъ	Марсъ	успѣхъ и лошъ край	4о Козирогъ	3
Опашката на Лебеда	Венера и Меркурий	издиг и щаст.	5о "	1
Вега отъ Мира	Венера и Меркурий	богатство и известность	14о "	1
Алтира отъ Ореда	Сатурнъ и Меркурий	злотворенъ	1о Водолей	1
Горното копито на Телеца	Венера и Марсъ	опас. отъ ал.	3о "	3
Долното копито на Телеца	Венера и Марсъ	сполуки щастие	3о "	3
Устата на Козирога	Сатурнъ и Меркурий	сжщо	5о "	3
Гърба на Козирога	Сатурнъ и Венера	гениалность	10о Водолей	3
Лѣвото рамо на Водолея	Сатурнъ и Марсъ	злотоверен, неуспѣхи	22о "	3
Дѣсното рамо на Водолея	Сатурнъ и Марсъ	Смущения и неприятности	2о Риба	3
Дѣсния кракъ	сжщо	Прѣчки, изпитания измами, разочарования	5о "	3
Фамазхопетъ (отъ южни Риби)	Венера и Меркурий	Злотоверенъ	14о "	1
Крилото на Пегасъ (Маркасъ)	Марсъ и Юпитеръ	Влияние могущ. и щаст.	23о "	2
		Опасности отъ война, огнь и електрич.		

Тъй като движението на неподвижните звезди по еклиптиката е много бавно, приблизително по 1° и 24 м. за 100 години, или приблизително по 50 секунди за година, то за определяне на тяхното място в хороскопа не е необходима друга таблица, освен горната, която ни показва положението на неподвижните звезди по еклиптиката, или геометричните дължини на тези звезди. По-голямо значение, разбира се, се отдава на звездите от първа величина. Включването на неподвижните звезди като фактори в хороскопа е необходимо, защото често намираме че някои явления и събития не се обясняват задоволително само с другите фактори.

*
* *
*

С изложеното дотук направих едно кратко изложение на елементите на астрологията. Споменах и за основните астрологични комбинации – именно основните отношения между знаците и планетите. Има и други комбинации, които са също така необходими, но ще ги разгледам по-късно.

В следната глава ще изложя накратко теорията и техниката на съставянето на хороскопа, за да може всеки да почне чрез практика да изучи основно теорията на астрологията.

ГЛАВА X

КАК СЕ СЪСТАВЯ ХОРОСКОП

Хороскопът представлява карта на небето за дадено време и за определено място. По тези данни определяме положенията на небесните тела по еклиптиката. По-конкретно казано, за да можем да съставим хороскопа на дадено лице, необходимо ни е да знаем датата на раждането – година, месец, ден и час, по възможност, с точност до минута, а също така и мястото на раждането – държава, град или село.

ТАБЛИЦИТЕ И ТЯХНАТА УПОТРЕБА

Като имаме на разположение горните данни, вземаме една таблица за геоцентричните дължини на планетите, и намираме в тях годината, за която има да правим хороскоп.

Има няколко вида такива таблици, които са специално приспособени за астрологична работа. Най-популярни са Ефемеридите на Raphaël за планетните положения, които се издават всяка година в Лондон. В тях положенията на планетите са дадени за всеки ден на обяд – 12 часа. Освен таблиците за планетните положения, към тях са прибавени и ред други таблици, между които най-важни са отдела за планетните аспекти през цялата година и най-накрая са дадени три *таблици за домовете* за три различни ширини, за $51^\circ 32'N$ северна ширина – което отговаря на Лондон, и всички страни, които имат приблизително същата ширина; за $53^\circ 85'N$ северна ширина – което отговаря на Ливърпул, и всички страни които лежат приблизително са на същия и най-после за $40^\circ 32'N$ северна ширина, която отговаря на Ню Йорк, с която могат да си служат всички страни, които лежат

приблизително на същия паралел. Понеже и ние в България се намираме приблизително на този паралел и ние си служим с тези таблици за изчисляването на домовете или казано с други думи – за ориентиране на зодиака, т. е. да определим кой знак на кое място да поставим.

Други подобни таблици, с които си служим, са тези на Пол Фламбарт – издание на Шакорнак, Париж, които обемат един период за повече от 100 години. В тях са дадени положенията на планетите от 1801 година до 1939 година. Новото издание на тези таблици обхваща период от 1850 – до 1950 год. В тях положенията на планетите са дадени за през десет дена; например дадено е положението на планетите на 1.1. след това на 10, на 20, на 30. И когато търсим за дата, която се намира между две дадени дати, то за да намерим положението на планетите на тая дата, изваждаме положенията на известните дати, и получаваме колко изминава планетата за 10 дена; полученият резултат делим на 10, за да получим за един ден колко изминава известна планета и полученият резултат умножаваме по дните, на които отстои датата, за която търсим положението на планетите, от една от датите на които са известни положения, за да стане по-ясно това ще взема един конкретен пример. Да кажем, че на 1. януари 1937 г. Слънцето се намира на $10^{\circ}40'$ от Козирога или на $280^{\circ}40'$ по еклиптиката, а на 10. януари се намира на $19^{\circ}40'$ от Козирога, или на $289^{\circ}40'$ по еклиптиката. А на нас да кажем ние трябва да намерим положението на Слънцето за 4 януари. За целта правим следното пресмятане:

на 10.1.	- Слънцето на	$289^{\circ}40'$
на 1.1.	- Слънцето на	$280^{\circ}40'$

Изваждаме по-малката цифра от по-голямата и получаваме - 9° - значи за 10 дена Слънцето изминава 9° или 540 минути по еклиптиката, като разделим 540 минути на 10 получаваме 54 минути. Значи, за 1 ден Слънцето изминава 54 минути – а от 1-ви до 4 имаме три дена, и като помножим $54' \times 3 =$ получаваме 162 минути, които се равняват на $2^{\circ}42'$ - толкова изминава Слънцето за 3 дена, тези $2^{\circ}42'$ прибавяме към положението за 1.1, следователно имаме $280^{\circ}40' + 2^{\circ}40' = 283^{\circ}20'$. Това е положението на Слънцето за 4 януари.

Има също така и едни немски таблици, които обемат един период от 100 години, и понеже е дадено положението на планетите за всеки ден, затова са много обемисти и скъпи. Положенията на планетите в една част от тях са дадени за 12 ч. полунощ, а в други за 12 на обяд, когато във френските и английски таблици положенията са дадени за 12 ч. на обяд.

ИЗЧИСЛЕНИЕ НА ВРЕМЕТО

Казахме, че за да можем да съставим хороскоп на дадено лице, ни е необходима датата на раждането, включително часът и даже минутата. Но именно по въпроса за часа трябва да знаем, че в Европа има главно три вида времена. Западно-европейско – което се определя по Гринвички меридиан, и се нарича още гринвично време, Средно-европейско време, и Източно-европейско време. Това са официално установените видове времена; но по-точно казано, всяко място си има свое *местно* време, което се определя по слънчевия часовник на мястото. Това различие на времената в различните места се дължи на

факта, че Земята е кълбо, и Слънцето не изгрява навсякъде за един и същи час. Знаем, че Земята се завърта около оста си за 24 часа – това движение ние го проектираме на Слънцето и казваме, че за 24 часа Слънцето изминава 360° по еклиптика, или, както се казва, видимо обикаля Земята. Като разделим 360° на 24 часа, получаваме, че за 1 час Земята изминава 15° по еклиптика. Върху тази основа земният глобус е разделен по посока на полюсите на 90 меридиана, като разстоянието от един меридиан до друг се измерва с 4 минути време или с други думи всеки дъгов градус отговаря на 4 минути време. Като 0° е приет меридианът, който минава през Гринвич и се нарича Гринвички меридиан. Страните, които лежат наляво от него, като се обърнем към север, казваме, че отстоят на запад и имат западна дължина. А страните, които се намират вдясно от него, казваме, че отстоят на изток и имат източна дължина. Така, Париж се намира само на 1° източно от Гринвич – Берлин се намира на 15° източно от Гринвич, София се намира на $23^\circ 43'$ източно от Гринвич; Цариград се намира на 30° източно от Гринвич, а Москва се намира на 38° източно от Гринвич.

На обикновен език това значи: казахме, че разстоянието от един меридиан до друг, или разстояние един градус, се изминава за 4 минути време. Значи, когато в Цариград, който отстои на 30° от Гринвич, е 12 на обяд, в Гринвич ще бъде 10 ч. преди обяд, следователно, Цариград отстои от Гринвич на разстояние два часа време; защото $30^\circ \times 4$ минути правят 120 минути или 2 ч. Берлин, който се намира на 15° от Гринвич е на разстояние 1 ч. от Гринвич. Понеже София се намира приблизително на 24° и като знаем, че всеки дъгов градус се изминава за четири минути, то като помножим $24^\circ \times 4$ получаваме 96 минути, което е равно на 1 ч. 36 м. Значи София се намира на 1 ч. 36 м. от Гринвич. А Москва, която се намира на 38° от Гринвич, изразен във време ще значи, че Москва се намира на 2 часа и 32 м. от Гринвич.

Значи, нашето местно време, времето, което показва слънчевия часовник, когато огрее слънцето, е по-напред 1 ч. 36 м. от Гринвич, като това значи, че ако нашият слънчев часовник показва 1 ч. 36 м. след обяд, то Гринвичкият слънчев часовник в същия космичен момент ще показва 12 ч. на обяд. В Берлин ще бъде 1 ч. след обяд, а в Цариград ще бъде 2 ч. след обяд, а в Москва ще бъде 3 1/2 сл. обяд. Космически, това е един и същ момент.

Тези разграничения на различните видове времена ни са необходими, защото положенията на планетите в таблиците са дадени по Гринвичко време, и за да намерим точното им място по еклиптика за дадено време и място, трябва да превърнем нашето местно време в Гринвичко. Какво значи това? – Нашите часовници в България са нагласени по Цариградското местно време. А видяхме, че Цариград отстои от София приблизително 6° и като знаем, че всеки дъгов градус се изминава за 4 м. време, то $6^\circ \times 4$ м. = 24 м., приблизително значи, Цариградското време, по което са нагласени и нашите часовници, е приблизително с 24' по-напред от нашето местно време. Следователно, като знаем Цариградското време по часовниците, с които си служим, и искаме да намерим местното време, то изваждаме от Цариградското време приблизително 24 минути* за София, понеже казахме, че с

*) За различните месеци е различно, защото има една корекция, която се вади или прибавя.

толкова то е по-напред от нашето местно време, и така намираме нашето местно време. Например, ако имам даден да кажем 9 часа и 30 м. сутринта, да направим хороскоп за това време, то понеже това не е наше местно време, а Цариградско, то ще извадим от него 24 минути за да получим нашето местно време и

$$\begin{array}{r} 9 \text{ ч. } 30 \text{ м.} \\ - \quad 24 \text{ м.} \\ \hline 9 \text{ ч. и } 6 \text{ м.} \end{array}$$

това е нашето местно време.

А казахме, че *местното време ни е необходимо, за да можем да изчислим положенията на зодиакалните знаци за дадено място и време*, или, както се казва, да знаем как да ориентираме зодиака за дадено време и място – да знаем кой знак къде да го поставим, значи, местното време ни е необходимо за местно ориентиране на зодиака, защото *положенията на знаците се изчислява по местното време. А положенията на планетите по еклиптиката се изчисляват по гринвичко време*. Следователно, нашето местно време трябва да го превърнем в гринвичко, понеже и положенията на планетите са дадени за обяд в Гринвич. След като намерим местното време, по посочения начин, от местното време намираме гринвичкото, като извадим от местното време 1 час 36 м., получаваме гринвичкото време, за което търсим положенията на планетите. В примера, който взехме, местното време беше 9 ч. и 6 м. – като извадим от него 1 ч. и 36 м. което е разстояние'то от София до Гринвич, измерено във време, то получаваме.

$$\begin{array}{r} 9 \text{ ч. } 6 \text{ м.} \\ - \quad 1 \text{ ч. } 36 \text{ м.} \\ \hline 7 \text{ ч. } 30 \text{ м.} \end{array}$$

местно време
разлика във времето между
Гринвич и София получаваме 7 ч. и

30 м. Значи, ако в Цариград часовникът показва 9 ч. и 30 м., софийското местно време ще бъде 9 ч. и 6 м., а в Гринвич часовникът ще показва 7 ч. и 30 м., а това е един и същ космически момент, но понеже Земята е кълбо, което се движи около оста си, от запад на изток, затова ние виждаме, че Слънцето изгрява от изток и отива към запад. и понеже Земята е кълбо, Слънцето не може из един път да огрее цялата, а постепенно я огрява – от горното, следва че Слънцето в Гринвич изгрява с 2 часа по-късно отколкото в Цариград – а в София 24 м. по-късно от Цариград.

Сега, след като знаем да намираме местното време, по което изчисляваме зодиакалните знаци и гринвичкото време, по което изчисляваме положенията на планетите, ще посоча как се работи с таблиците за съставяне на хороскопа.

Нека вземем един конкретен пример. Да вземем датата 1 декември 1922 г. 4 ч. след обяд в гр. Пловдив. Първата работа, която ни предстои, е да си начертаем един кръг и да го разделим на 12 равни части, които представят 12-те домове в хороскопа. След това привеждаме времето в местно – това се прави, само когато имаме точния час на раждането; ако нямаме точния час, а приблизителния, привеждането на времето към местно е излишно. Да кажем, че в случая часът е точно даден. Тогава работим по следния начин

$$\begin{array}{r} 4 \text{ ч.} \\ - \quad 0 \text{ ч. } 20' \\ \hline 3 \text{ ч. } 40' \text{ м.} \end{array}$$

получ.

Цариградско време
разлика между Пловдив и Цариград
За това време ще изчислим знаците.

Вземаме таблиците и намираме 1922 г.

1. Декември. В първата колонка отляво ни са дадени датите на дните поред. Във втората колонка, която е озаглавена T. S. или Time Sideral, сидерално или звездно време, под това заглавие следват инициалите h. m., като значи че сидералното време е дадено в часове и минути. Търсим тогава на 1 декември 1922 г. какво сидерално време отговаря, и намираме 16ч.39'42". Тогава почваме нашите изчисления тъй:

T. S. = 16h39'42"

Тук е необходимо да знаем две основни правила, без което е невъзможно съставянето на хороскопа. Гледаме раждането преди обяд ли е, или след обяд. Ако *раждането е преди обяд, то часовете от момента на раждането до обяд ги вадим от сидералното време и за получения резултат изчисляваме положението на знаците по таблицата*, която се намира в Ефемеридите на Рафаел на предпоследната страница и е озаглавена Tables of houses for New York, Latitude 40°43'N, което преведено значи: за Ню Йорк 40°43' северна ширина. Казах по-рано, че ние си служим със същите таблици, понеже се намираме приблизително на същия паралел. София се намира приблизително на 43° паралел N. Ако *раждането е следобяд, то часовете от обяд до момента на раждането ги прибавяме към даденото сидерално време и за получения резултат търсим знаците в таблиците*. Защото в първия случай изваждаме, а във втория прибавяме. Това е защото даденото сидерално време ни показва положението на зодиака за обяд, а за да намерим за дадения час, то ако е пред обяд, разстоянието от момента на раждането до обяд, изразено в часове, трябва да се измине, и понеже не е изминато, ние го вадим. Ако раждането е следобяд, то прибавяме изминатия път, изразен в часове. Намерихме, че на 1.XII.1922 г. TS. е 16h39'42" и раждането е в 4 ч. след обяд или приведено в местно време 3h 40 м., то разполагаме действието по следния начин.

T. S. е 16h39'42" - от 12 на обяд до момента на раждането имаме 3h 40 м. Тези 3h 40 м. прибавяме към сидералното време 16h39'42" и получаваме T. S. е 16h31'42" - T. S. 16h получаваме 20h15'48" – за това време изчисляваме знаците по таблиците за домовете. При изчислението на знаците по таблиците на домовете първата работа се състои в така нареченото ориентиране на зодиака, т.е. определяне мястото на всеки знак за дадено място и време.

Отваряме таблицата за домовете, Ню-йорска ширина, 40°43' N. В тези таблици, които са 12 на брой, в първата таблица, отляво, в първата лява колона е дадено сидералното време, което почва от 0h0'0" и постепенно се увеличава докато достигне на края на 12-та табличка точно до 24 h. След колоната за сидералното време, следват шест колони, в които са дадени шест от зодиакалните знаци. На всяка колонка отгоре е отбелязано число, което показва домът, в който се намира знака, който се намира под числото. Колонката, която следва след сидералното време е отбелязана с 10 и под 10-те белега на знака Овен 10-те означава десети дом, знакът Овен там показва, че той е на върха на десетия дом, който се нарича Medium celi или среда на небето и се бележи с инициалите M.C. Втората колона е означена с числото 11, което показва 11-ти дом; под 11 се намира белега на знака Телец, което показва, че той се намира на върха на 11-ти дом; третата колонка е

означена с числото 12, което означава 12 дом и под него се намира белега на знака Близнаци, което показва, че на върха на 12-ти дом се намира знакът Близнаци.

Четвъртата колона е означена с думата *Ascen*, под която се намира белега на знака Рак, което значи, че на *Ascen* се намира знака Рак. *Asc* - *Ascen* е върхът на първия дом, и се намира на онова място, където небесният екватор, който се проектира като хоризонт, се пресича с еклиптиката. Асцендентът (*Asc*), значи е възходящ знак, знакът, който изгрява на изток в момента на раждането. А знаем, че на всеки 2 часа на изток изгрява нов знак, значи, всеки два часа имаме нов асцендент. Следващата пета колона е означена с 2, под което се намира белега на знака Лъв, което показва, че на върха на втори дом се намира знака Лъв; колоната след него е отбелязана с 3, под което се намира белега на знака Дева. По такъв начин виждаме че в таблиците ни са дадени положенията само на 6 знака, а именно знакът на *Asc* (1 – дом); знакът който заема върха на стария дом и знакът, който заема върха на 3-ия дом. Над *Asc* ни са дадени положенията на знаците на върховете на 12, 11 и 10 домове. Като знаем тези, останалите 6 се намират лесно, защото са противоположни на първите.

Следната табличка на знаците ще ни улесни в намирането на 6-те неизвестни знаци, като имаме шест известни, като се има предвид, че знаците два по два са полярни, и като ни е известен единия полюс, то другият лесно се намира.

Таблица за полярността на знаците

1. Овен	Полярен	7. Везни
2. Телец	- " -	8. Скорпион
3. Близнаци	- " -	9. Стрелец
4. Рак	- " -	10. Козирог
5. Лъв	- " -	11. Водолей
6. Дева	- " -	12. Риби

Цялата таблица на домовете е разпределена, както споменах, на 12 таблички, като сидералното време в началото на първата е 0h0'0", а в края на 12-та е 24 h. Горното обяснение, дадено за таблиците на домовете, се отнася до първата табличка, т.е. в нея само, и то в началото на върха на 10 дом, стои Овен, на върха на *Asc* стои Рак и на върха на третия дом стои Дева. В другите таблички, които са нагласени по същия начин, под числата, показващи върховете на домовете стоят други знаци, в зависимост от сидералното (звездното) време. Както казах в първата лява колонка ни е дадено сидералното време, което прогресивно се увеличава. Срещу всяко сидерално време ни са дадени градусите, с които знакът, който стои отгоре на колоната, се намира на върха на даден дом, така например срещу сидерално време 20h15'48", за което имаше да правим хороскоп, когато даденото сидерално време го няма в таблиците, вземаме най-близкото до него и изчисляваме знаците. В случая ние имаме дадено 20h15'48", а най-близкото дадено в таблиците 20h17'3", затова вземаме него. В колонка 10, в началото на която стои белега на знака Водолей, се намира числото 2, което означава, че на върха на 10 дом, т.е. на *M.C.* се намира 2° от Водолея; срещу същото сидерално време в колона 11, в начало на която също стои белега на знака Водолей, се намира числото 29, което показва че на върха на 11

дом, се намира 29° от Водолей. В следващата 12 колона, в началото на която стои белега на знака Овен, срещу същото сидерално време намираме числото 6; това значи че на върха на 12 дом се намира 6° от Овена. В следващата колонка на Ascen срещу същото сидерално време намираме числото $23^\circ 35'$. В началото на колонката имаме знака Телец. Това значи, че на върха на Asc се намира или изгрява $23^\circ 35'$ от Телца. В следващата колонка 2, срещу даденото сидерално време, намираме числото 19, а в начало на колоната - знака на Близнаци, това значи, че 19° от Близнаци се намира на върха на втория дом. В колонка три, в началото на която се намира знака Рак, срещу даденото сидерално време намираме числото 10, което означава, че 10° от Рака се намира на върха на третия дом.

Горното описание графически се представя по следния начин. Начертаваме един кръг и го разделяме на 12 равни части, които представляват 12-те домове, чиято номерация върви в посока, обратна на часовата стрелка; а домовете сами по себе си, са неподвижни, докато знаците се движат в посока на часовата стрелка.

Когато чертежът стои срещу нас, Asc се намира от лявата ни страна, а от дясната ни страна, противоположно на Asc, се намира десцендента (Desc) – захождащия знак. По средата между тях над хоризонта се намира М.С., а под хоризонта – противоположно на него Имом цели (J.C.). При нанасяне на знаците, намерени в таблицата на домовете за даденото ни сидерално време, най-напред нанасяме асцендентния знак, като пишем белега на знака срещу хоризонталната, която разделя кръга на две, а броя на градусите, отгоре на самата линия, както е показано на чертежа. Намерихме, че за сидерално време $20^h 15' 48''$, на върха на Asc изгрява $23^\circ 35'$ от Телца, на върха на втория дом изгрява 19° от Близнаци, на върха на третия дом изгрява 10° от Рака, на върха на 12 дом изгрява 5° от Овена, на върха на 11 дом изгрява 29° от Водолей и на върха на 10 дом 2° от Водолей. Казахме по-горе, че като намерим шестте знаци, които ни са дадени в таблиците, другите шест се намират лесно, като знаем на кой известен знак, кой неизвестен е полярен. Таблицата, която дадох за полярността на знаците, ни посочва, че срещу 2° Водолей, като се намира М.С. се намира Лъв. Значи 2° от Лъва ще заеме върха на четвъртия дом. Срещу 29° Водолей, който заема върха на 11-ия дом, се намира пак Лъв значи 29° от Лъв ще заемат върха на 5-ия дом. Срещу Овен, който е на върха на 12-ия дом, в таблицата се намира Везни, значи 5° от Везни, ще заеме върха на 6-ия дом. На Asc, се намира $23^\circ 35'$ от Телец, то Desc, или върха на 7-ия дом, ще бъде зает от $23^\circ 35'$ от Скорпиона. Срещу Близнаци, който заема върха на втория дом, стои Стрелец, значи 19° от Стрелец ще заеме върха на 8-ия дом. Срещу Рак, който е на върха на 3-ия дом, стои Козирог, значи 10° Козирог ще заемат върха на 9-ия дом. Но тук забелязваме едно особено явление – знаците Водолей и Лъв се повтарят, а знаците Риби и Дева ги няма никакви.

Тогаз знаците, за които няма място по върховете на домовете, ги поставяме вътре в самите домове и се смятат при изчисление на аспектите. Знаците, за които няма място по върховете на домовете, и ги вписваме в самите домове – се наричат вметнати или интерсептирани. Колкото едно рождение е по-насевер от екватора, толкова повече интерсептирани знаци има, случва се, че в страните по-близо до полюса, да има по два или три интерсептирани знаци, когато пък на екватора

това явление никога не се случва.

По гореописаният начин става нанасянето на знаците по върховете на домовете, с което 1/3 от построяването на хороскопа е свършено. Втората работа е нанасяне на планетите в знаците и домовете, което се определя от геоцентричните, дадени в специални таблици.

НАНАСЯНЕ НА ПЛАНЕТИТЕ

След като по-гореописания начин изчислим положението на знаците и ги нанесем на чертежа, пристъпваме към изчисление положението на планетите, и тяхното нанасяне в хороскопа. Взимаме таблицата за положението на планетите по еклиптиката, намираме най-първо годината, за която правим хороскопа. След това търсим месеца и датата на месеца. Срещу датата в отвесните колони, начело на които стоят белезите на планетите, се намират градусите, на които се намира всяка планета по еклиптиката. Понеже в таблицата на Пол Фламбарт положенията на планетите са дадени за през десет дена, то за да намерим положението на планетата за датата, която търсим, намираме колко изминава дадена планета за един ден. А то става като извадим едно от друго двете последователно дадени положения, между които се намира това, за което търсим, полученият резултат делим на десет. След това тази 1/10 помножаваме по дните, на които отстои датата за която правим хороскопа, от една от двете дати между които се намира и ако е по-близо до първата дата, то получения резултат го прибавяме към положението на предшестващата дата. Ако е по-близо до последната дата, то го изваждаме от нея. И полученото е положението на планетата за датата, за която правим хороскопа. Този резултат ни показва положението на планетата по еклиптиката. Като знаем, че всеки знак обхваща по 30°, то лесно намираме в кой знак се намира планетата, като разделим еклиптичното ѝ положение на 30.

Изчисляване* положението на Слънцето

Примерът който вземахме, беше за 1.XII.1922 г. В таблиците ни е дадено положението за 23 ноемврий и за 3 декемврий. Най-първо се изчислява положението на Слънцето. На 23 ноемврий, Слънцето се намира на 240°25'6" – по еклиптиката, а на 3XII - 250°32'42" като извадим получаваме 10°7'36". Значи за 10 дена Слънцето изминава 10°7'36". Като го разделим на десет, ще намерим колко изминава Слънцето за един ден.

$$10^{\circ}7'36'' : 10 = ?$$

За да можем да разделим точно, трябва да превърнем всичко в секунди и тогава получаваме :

$10^{\circ} \times 60' = 600' \times 60'' = 3600'' + 7' \times 60'' = 4020'' + 36'' = 4056''$,
значи за 10 дена Слънцето изминава 4056 секунди, което делим на десет, дава $4056 : 10 = 405,6''$ секунди на ден. Като разделим 405.6 на 60 получаваме 6 м., което е равно на 1° и 4'4" на ден – значи, за един ден Слънцето изминава 1°4'4". Понеже ние търсим за 1-ви декемврий, а

*) *Забележка:* Материалът е въведен по печатното издание. Забелязаните грешки в изчисленията не са коригирани.

имаме дадено за 3 декемврий, то разсъждаваме по следния начин – от 1-ви до 3-ти имаме два дена – тогаз $1^{\circ}4'4''$ го умножаваме по 2 и получаваме $2^{\circ}8'8''$, които изваждаме от положението на Слънцето за 3.XII и получаваме :

за 3 XII – Слънцето -	$250^{\circ}32'42''$
за 2 дена изминава -	$2^{\circ}08'08''$
Значи на 1-ви ще се намира на -	$248^{\circ}24'34''$

Това е положението на Слънцето по еклиптиката. Като го разделим на 30, ще видим в кой знак се намира: $248^{\circ}24'34'' : 30 = 8$; $8 \times 30 = 240$. Значи Слънцето е изминало цели 8 знаци и се намира на $8^{\circ}24'34''$ от деветия. Като броим знаците поред, като почнем от Овена, намираме, че 8-ият знак е Скорпион, а деветка – Стрелец. Значи на 1.XII.1992г. Слънцето се намира на $8^{\circ}24'34''$ от Стрелеца. Но понеже планетите се изчисляват по гринвичко време, и още, че това е положението на Слънцето за обяд, а ние търсим за 4 часа следобед, затова ни се налагат две малки корекции.

Казахме по-рано, че Гринвич отстои от Цариград на разстояние 30 меридиана, което е равно на 2 ч. време. Следователно, за да превърнем нашето източно европейско време в Гринвичко, по което трябва да изчисляваме планетите, трябва да извадим 2 часа. Часът, за който правехме хороскопа беше 4 ч. следобед, като извадим 2 ч. получаваме 2 часа следобед. Така че когато в Цариград е 4 ч. следобед, в Гринвич е 2 ч. следобед, но това е един и същ космически момент. Понеже положенията на планетите ни са дадени за обяд, а часът на раждането ни е 2 ч. следобед Гринвичко време, трябва да направим корекция в планетните положения. Това става, като знаем за 24 ч. колко изминава дадена планета, и го разделим на 24, за да получим за 1 ч. колко изминава. Тогаз полученото за един час, го умножаваме по часовете, с които нашият час е заминал дванадесет, както е в нашия случай, и тогаз полученият резултат прибавяме към положението за обяд. Това ще е истинското положение на планетата; ако пък раждането е предиобед, то часовете, които отстоят от момента на раждането до обяд, помножаваме по това, което планетата изминава за един час, и полученото изваждаме от положението, дадено в таблиците. В същност двете корекции, за които споменах, се свеждат към една. В нашия случай намерихме, че Слънцето се намира на $8^{\circ}24'34''$ от Стрелеца, а за един ден изминава $1^{\circ}4'4''$. Но това положение е за 12 ч. Гринвич, а ние видяхме, че рожденото време 4 ч. следобед отговаря на 2 ч. следобед в Гринвич, значи, трябва да намерим колко изминава Слънцето за 1 час и като го помножим по 2, ще получим онзи път, който Слънцето е изминало за 2 ч. и ще го прибавим към положението на обяд, което ни е дадено в таблиците. Да намерим сега за 1 ч. колко изминава Слънцето. За един ден изминава $1^{\circ}4'4''$, превърнати в минути и секунди получаваме:

$$1^{\circ} \times 60 = 60' + 4' = 64'; \\ 64'' \times 60 = 3840''; 1 \text{ ч.} = 160'; 160'' = 2' 40''.$$

Значи, в случая Слънцето изминава $2'40''$ за 1 час. Тогаз за 2 ч. ще измине $2'40'' \times 2 = 4'80'' = 5' 20''$; ще ги прибавим към положението за обяд:

$$\begin{array}{r} 8^{\circ}24'34'' \\ + \quad 5'20'' \\ \hline 8^{\circ}29'54'' \end{array}$$

Това е истинското положение на Слънцето за датата, за която правим хороскопа. Така полученото положение на Слънцето го вписваме в онзи дом, в който се намира $8^{\circ}29'54''$ от Стрелеца. В чертежа виждаме, че 19° от Стрелеца се намира на върха на осми дом или на границата между седми и осми дом; а на върха на седми дом се намира 22° от Скорпион. И понеже знаците се движат по посока на часовата стрелка, $8^{\circ}29'54''$ се намират в седми дом.

По същия начин изчисляваме положението и на останалите планети.

Изчисляване положението на Луната

Сега да изчислим положението на Луната.

На 23.XI. Луната е на 298°

На 3.XII. Луната е на $59^{\circ}6'$

Значи, тук виждаме, че Луната е изминала един път кръга на Зодиака, и е направила $59^{\circ}6'$ от неговия кръг. От 298° до 360° имаме $62^{\circ} + 59^{\circ}6' = 121^{\circ}6'$ – значи за десет дена Луната изминава $121^{\circ}6'$; като го разделим на 10 ще получим колко изминава за 1 ден.

Ние има да търсим положението на Луната за 1.XII. От първи до 3 има два дена – значи $12^{\circ}6' \times 2 = 24^{\circ}12'$ ще измине за два дена. Тези $24^{\circ}12'$ ги изваждаме от положението на 3.XII., което е $59^{\circ}6' - 24^{\circ}12' = 34^{\circ}42'$ – значи на 1.XII. Луната се намира на $34^{\circ}42'$. Но това е положението за 12 ч., а ние трябва да намерим за 2 часа следобяд гринвичко време.

за 24 ч. Луната изминава $- 12^{\circ}6'$

за 1 ч. $- x$

$$X = \frac{12^{\circ}6' \times 1 \text{ ч.}}{24}$$

$$12 \times 60' + 6' = 720 + 6 = 726'$$

$$726 : 24 = 30'15''$$

Значи за 1 ч. Луната изминава $30'15''$; за два часа ще измине $30'15'' \times 2 = 60'30'' = 1^{\circ}30''$. Следователно, към положението за обяд, което е дадено в таблиците, прибавяме още $1^{\circ}30''$, което Луната изминава за два часа, и получаваме:

$34^{\circ}42' + 1^{\circ}30'' = 35^{\circ}42'30''$, което е положението на Луната по еклиптиката. Знаем, че всеки знак има по 30° , и че начало за зодиака е знака Овен. Следователно, като знаем, че Луната се намира на $35^{\circ}42'30''$ от еклиптиката, то значи, че е изминала първия знак на зодиака и се намира на $5^{\circ}42'30''$ от втория по ред знак – Телец. В чертежа намираме, че на върха на 1-ви дом, се намира 23° от Телеца, а на върха на 12-ия дом 6° от Овена и понеже знаците се движат по посока на часовата стрелка, то $5^{\circ}42'30''$ от Телеца се намира между тези два върха, значи, намира се в 12-ия дом.

Изчисляване положението на Меркурий

По същия начин изчисляваме положението на Меркурий.

На 23.XI. Меркурий е на 233°

На 3.XII. Меркурий е на $248^{\circ}42'$

Като извадим тези две положения, получаваме, че за 10 дена

Меркурий изминава $15^{\circ}42'$, а за един ден - $15^{\circ}42' : 10 = 1^{\circ}34'12''$, а за два дена ще измине $1^{\circ}34'12'' \times 2 = 3^{\circ}8'24''$. Тези $3^{\circ}8'24''$ ги изваждаме от положението на 3.XII: $248^{\circ}42' - 3^{\circ}8'24'' = 245^{\circ}4'24''$; значи на 1.XII. Меркурий ще се намира на $245^{\circ}4'24''$ по еклиптиката. Но положението на планетите в таблиците е дадено за 12 ч., а ние търсим за 2 ч. гринвичко време. Като разделим пътя, който Меркурий изминава за един ден на 24 часа ще получим колко изминава Меркурий за 1 ч. За един ден Меркурий изминава $1^{\circ}34'12'' = 94'12'' : 24 = 8'$. Значи за един час Меркурий изминава приблизително $8'$, а за 2 часа, за които трябва да правим корекцията, ще измине $8 \times 2 = 16'$. Положението на Меркурий за 12 часа беше $245^{\circ}4'24'' + 16'$ ще получим $245^{\circ}20'24''$. Като го разделим на 30 ще намерим в кой знак се намира Меркурий: $245^{\circ}20'24'' : 30 = 8$. Значи Меркурий е изминал цели 8 знаци, и се намира на $5^{\circ}20'24''$ от деветия знак. А деветият знак, като ги броим подред от Овена, е Стрелец. Значи, Меркурий се намира на $5^{\circ}20'24''$ от Стрелеца. В чертежа намираме, че на върха на седмия дом се намира 23° от Скорпиона, а на върха на осмия дом 19° от Стрелеца. И понеже знаците се движат по посока на часовата стрелка, то $5^{\circ}20'24''$ от Стрелеца се намира в седмия дом. Видяхме, че и Слънцето беше в седмия дом на $8^{\circ}29'54''$ от Стрелеца, затова ще поставим и Меркурий малко по-близо до върха на 7 дом.

Изчисляване положението на Венера

По същия начин намираме положението и на Венера.

На 23.XI. Венера е на $243^{\circ}12'$

На 3.XII. Венера е на $237^{\circ}30'$

Тук виждаме, че за 10 дена вместо да отиде по-напред по еклиптиката, Венера се връща назад и затова на 23.XI. е на $243^{\circ}12'$, а на 3.XII. е на $237^{\circ}30'$ – значи за десет дена Венера е останала приблизително с 6° . Понеже точността до минути и секунди не ни е нужна за всички планети, а само за Слънцето и Луната, то тук няма да правя подробни изчисления – значи за 10 дена Венера остава с 6° , което прави около $36'$ на ден. Понеже ние имаме да правим корекция за два дена, то $36' \times 2 = 72 = 1^{\circ}12'$, които в случая ще ги прибавим, вместо да ги извадим от положението на Венера на 3.XII. И ще получим $236^{\circ}30' + 1^{\circ}12' = 238^{\circ}48'$. При това положение и корекция за часа ще бъде малка, затова няма да я вземем под внимание. Значи Венера се намира на $238^{\circ}48'$ по еклиптиката, което значи, че е на $28^{\circ}48'$ от осмия знак - Скорпион. Понеже в чертежа 22° за Скорпиона заема върха на седмия дом, то 28° ще е в самия седми дом. В такъв случай в чертежа ще поставим Венера пред Меркурий.

Когато планетите се връщат назад по еклиптиката, както е случая с Венера, казваме че планетата е ретроградна и пред знака на планетата в хороскопа се поставя едно латинско главно R. Ретроградната планета не може да прояви чистотата и силата на своята природа. Даже ретроградното положение способствува за проявата на отрицателната страна на планетата. Но това вече зависи от знака и домът, в който се намира, и от аспектите, които получава от другите планети.

Изчисляване положението на Марс

Следващата планета, на която трябва да намерим положението, е Марс.

На 23.XI. Марс е на $316^{\circ}48'$

На 3. XII. " " " $324^{\circ}6'$

значи за 10 дена Марс изминава $7^{\circ}18'$

за един ден изминава:

$$7^{\circ}18' = 7^{\circ} \times 60' + 18' = 420 + 18 = 438$$

$438 : 10 = 43^{\circ}48''$. За два дена, за които има да правим корекция, ще измине $43^{\circ}48'' \times 2 = 86^{\circ}96'' = 87^{\circ}36'' = 1^{\circ}27'36''$, които изваждаме от положението за 3.XII. $324^{\circ}6' - 1^{\circ}27'36'' = 322^{\circ}38'24''$. Значи Марс се намира на $322^{\circ}38'24''$ по еклиптиката, което значи, че е в 11-ия знак, който е Водолей. Значи Марс е в $22^{\circ}38'24''$ от Водолея. Намираме че 2-рия градус на Водолея се намира на върха на 10 дом. Значи Марс ще бъде в 10-ия дом.

Изчисляване положението на Юпитер

Следващата планета, положението на която трябва да изчислим, е Юпитер.

На 23. XI. Юпитер е на 216°

На 3. XII. " " " 218°

2°

Значи, за 10 дена Юпитер изминава 2° или 120 минути; $120 : 10 = 12'$. Значи, за един ден Юпитер изминава $12'$, а за два дена $12 \times 2 = 24'$. Тези $24'$ ги изваждаме от положението на 3.XII. Намираме $218^{\circ} - 24' = 217^{\circ}36'$. Следователно на 1.XII. Юпитер се намира на $217^{\circ}36'$, по еклиптиката, като разделим $217^{\circ}36'$ на 30 = 7, намираме, че Юпитер е изминал цели 7 знака и се намира на $7^{\circ}36'$ от 8 знак – Скорпион.

Корекцията за часа няма да правим, понеже планетата се движи много бавно и за 1 ч. изминава много малко, което е без значение. В чертежа намираме, че 23° на Скорпиона се намира на върха на седмия дом, а 6° Везни е на върха на шестия дом. Понеже знаците се движат по посока на часовата стрелка, то Юпитер, който се намира на $7^{\circ}36'$ от Скорпиона, ще бъде в шестия дом.

Изчисляване положението на Сатурн

Подир Юпитер, следва Сатурн.

На 23.XI.

На 3.X.

Сатурн е на $196^{\circ}24'$

" " " $197^{\circ}2'$

1°

Значи, Сатурн се движи още по-бавно и от Юпитер, и за 10 дена изминава само 1° или $60'$. А за 1 ден ще измине само $6'$, за 2 дена ще измине $12'$. Тези $12'$ ще ги извадим от положението на 3.XII. $197^{\circ}24' - 12' = 197^{\circ}12'$ и намираме, че на 1.XII. Сатурн е $197^{\circ}12'$. При тази слаба скорост, корекция за часа няма смисъл да се прави. Като разделим $197^{\circ}12'$ на 30 = 6, намираме, че Сатурн е изминал цели 6 знака и се намира на $17^{\circ}12'$ от 7-ия знак – Везни. А на чертежа виждаме, че 6° от Везни се намира на върха на 6-ия дом; а 23° от Скорпиона се намира на върха на 7 дом.

Следователно $17^{\circ}12'$ се намират по средата на 6-ия дом; значи Сатурн е на $17^{\circ}12'$ от Везни, в 6-ия дом.

Изчисляване положението на Уран

На 23.XI. се намира на $339^{\circ}42'$

На 3.XII. " " " $339^{\circ}42'$

Виждаме, че за 10 ден Уран почти не се е подвигнал; намира се един вид в застой. При такова положение планетата се нарича станционера и се бележи отпред с латинското S. В това положение планетата проявява по-слабо качествата си. Щом като на 23.XI. и 3.XII. положението на планетата е едно и също, то е същото и за 1.XII. Тук също няма да се прави корекция за часа. Като разделим $339^{\circ}42'$ на 30 намираме, че Уран е изминал цели единадесет знака и се намира на $9^{\circ}42'$ от дванадесетия знак – Риби. В чертежа намираме, че знака Риби се намира вътре в 11 дом, или както се казва вметнати или интерсептирани.

Изчисляване положението на Нептун

На 23.XI. Нептун е на $138^{\circ}12'$

На 3.XII. " " " $138^{\circ}6'$

И при Нептуна виждаме, че вместо да се движи напред по еклиптика, той бавно се връща назад – значи ретрограден е (R). Също така виждаме, че той се движи съвсем бавно. Целият Зодиак той го изминава за 165 земни години – значи остава в един и същ знак приблизително по 13 1/2 години.

Уран обикаля зодиака за 84 г. следователно остава в един знак по 7 години.

Сатурн прави една пълна обиколка по зодиака за 29 1/2 години. Значи остава приблизително по 2 1/2 години в един знак.

Юпитер обикаля зодиака за 12 години – значи по една година стои в един знак.

Марс прави пълна обиколка по зодиака за 780 земни дни значи остава в един знак приблизително по 65 дена.

Венера обикаля зодиака за 224 дена – значи остава в един знак приблизително по 19 дена.

Меркурий, който обикаля зодиака за 88 дена, остава в един знак по 6 1/2 дена.

Слънцето изминава целия зодиак за 365 дена, като всеки месец изминава по един знак.

А Луната всеки месец изминава целия зодиак – значи по 2 1/2 дена остава в един знак.

Да се върнем към Нептуна – значи на 1.XII. Нептун се намира на $138^{\circ}6'$ по еклиптиката, което значи, че се намира на $18^{\circ}6'$ от 5-ия знак – Лъв. В чертежа намираме, че 2° от Лъва се намира на върха на 4 дом, а 28° от Лъва на върха на 5-ия дом, $18^{\circ}6'$ от Лъва се намира между двете – значи в 5-ия дом – Нептун значи е на $18^{\circ}6'$ от Лъва – четвъртия дом.

Изложеното дотук ни показва как да построим хороскопа на небето, за дадено време и място, като нанесем знаците и планетите.

Следващата работа по изработването на хороскопа е изчислението на аспектите между планетите и Asc и M.C. В главата за аспектите, аз посочих как се изчисляват аспектите, но пак ще повторя накратко. Първата работа при започване на изчисленията на аспектите е да се напишат една под друга, значи във вертикална колона планетите с еклиптичната им дължина и знака, в който се намират, като се почне от Слънцето и последователно се написват, едно под друго, всички, като най-накрая се поставят Asc и M.C. Тези данни се написват в началото на листа, за да има място за аспектите, които се пишат срещу всяка планета.

Изчисленията се правят на самия чертеж, като се пресмята колко градуса има от една планета до друга. Но тази работа е доста трудна и изисква известна практика, за да се усвои. Опитният астролог, само като погледне хороскопа, намира аспектите, но не е така за начинаещия, за него са необходими ред пресмятания и изчисления. При тези изчисления не трябва да се забравя, че *знаците се движат по посока на часовата стрелка, а планетите – по посока, обратна на часовата стрелка*. Това ни е необходимо, за да знаем дали даден аспект се образува или се разваля, защото аспектът, който се образува, е много по-силен от онзи, който се разрушава.

Първоначално изчисленията могат да се правят по следния начин. В хороскопа, който вземаме за пример,

Слънцето се намира на	238°29'54"
а Луната на	35°42'30"
	213°13'24"

Като ги извадим едно от друго получаваме 213°. Но такъв аспект нямаме – затова трябва да смятаме по друг начин, именно чрез изчисление на самия чертеж, което става в две посоки – по посока на часовата стрелка и в обратна посока; аспектът се образува обикновено в посоката, в която планетите са по-близо една до друга. Да се върнем към изчисляване на аспекта между Слънцето и Луната. В чертежа виждаме, че Луната се намира в дванадесети дом на 5°42'30" от Телеца, а Слънцето се намира в 7-ия дом на 8°29'54" от Стрелеца. Значи и двете са над хоризонта и следователно, ако смятаме разстоянието им в посока на часовата стрелка, те се намират по-близо едно до друго, отколкото, ако изчисляваме в посока обратно на часовата стрелка, където разстоянието им е по-голямо. А казахме по-горе, че *аспектите между планетите се изчисляват в онази посока, в която те са по-близо една до друга*.

Изчисленията на аспектите стават по следния начин: Луната е на 5°42'30" от Телеца, а Слънцето е на 8°29'54" от Стрелеца, а знаем, че планетите се движат обратно на часовата стрелка; знаем също, че Луната се движи много по-бързо от Слънцето; във фазата на новолунието тя е имала същата еклиптична дължина, както Слънцето, или е била, както казват астролозите, в съпад със Слънцето. Следствие на по-бързото си движение по зодиака, тя заминава Слънцето и последователно изминава знаците Стрелец, Козирог, Водолей, Риби, Овен и 5°42' от Телец. Този път Слънцето не го е още изминало и следователно се намират на такова разстояние едно от друго. Изразено в градуси то

значи следното: Слънцето е изминало $8^{\circ}30'$ от Стрелеца; значи от Стрелеца му остават да измине още $21^{\circ}30' + 30^{\circ}$ от Козирог + 30° от Водолей + 30° от Риби + 30° от Овена + $5^{\circ}42'$ от Телеца. Като съберем тия градуси ще намерим ъгловото разстояние, на което отстои Луната от Слънцето. Събираме ги по следния начин: $21^{\circ}30' + 30^{\circ} + 30^{\circ} + 30^{\circ} + 30^{\circ} + 5^{\circ}42' = 147^{\circ}12'$, значи Луната отстои от Слънцето на $147^{\circ}12'$ и понеже Луната е пред Слънцето и се движи по-бързо от него, то има един образуващ се аспект, наречен *квинконция*, който е 150° . Ако Луната беше на мястото на Слънцето, а Слънцето на мястото на Луната, пак щяхме да имаме същия аспект, само че той щеше да бъде разрушаващ се, защото в този случай Луната върви след Слънцето и понеже се движи по-бързо, разстоянието помежду им се намалява и след известно време минава в друг аспект. По същия начин изчисляваме и останалите аспекти на Слънцето с другите планети.

Следващият аспект, който трябва да изчислим, е аспектът на Слънцето с Меркурий. На чертежа виждаме, че Меркурий е на $5^{\circ}20'24''$ от Стрелеца, и Слънцето е на $8^{\circ}29'54''$. Значи Меркурий отстои приблизително на $3^{\circ}9'$ от Слънцето, и следователно, той се намира в аспекти *съвпад*.

Следващият аспект, който трябва да изчислим, е аспектът на Слънцето с Венера. Слънцето е на $8^{\circ}30'$ от Стрелеца, а Венера е на $26^{\circ}12'$ от Скорпиона. Смятаме по следния начин. Венера е изминала 26° от Скорпиона, остават й още 4° , а Слънцето е изминало $8^{\circ}30'$ от следващия знак. Значи разстоянието, на което се намират е $4^{\circ} + 7^{\circ}30' = 12^{\circ}30'$. В този случай ще имаме един образуващ се съвпад, понеже Венера се движи по-бърже и застига Слънцето.

Следващата планета, на която трябва да изчислим аспекти със Слънцето е Марс. Той е на $22^{\circ}38'$ от Водолея, а Слънцето беше на $8^{\circ}30'$ от Стрелеца. Смятаме по следния начин. На Слънцето остава да измине от Стрелеца още $21^{\circ}30' + 30^{\circ}$ от Козирога + $22^{\circ}30'$ от Водолея, които Марс е изминал, правят $21^{\circ}30' + 30^{\circ} + 22^{\circ}30' = 44^{\circ}8'$. Значи, Слънцето и Марс се намират в полуквадрат, който се разрушава, понеже Слънцето се движи по-бързо.

Юпитер се намира на $7^{\circ}36'$ от Скорпиона, а Слънцето беше на $8^{\circ}29'$ от Стрелеца. Това означава, че Юпитер е изминал $7^{\circ}36'$ от Скорпиона и му остават още $22^{\circ}24'$, а Слънцето е изминало $8^{\circ}22'$ от Стрелеца. Събираме градусите, които Юпитер има да изминава с градусите, които Слънцето е изминало - $22^{\circ}24' + 8^{\circ}29' = 30^{\circ}53'$ - намираме, че разстоянието между Слънцето и Юпитера е $30^{\circ}53'$, което е аспект *полусекстил*.

Сатурн се намира на $17^{\circ}12'$ от Везните, значи остават му от Везните още $12^{\circ}48' + 30^{\circ}$ от Скорпион + $8^{\circ}29'$ от Стрелец = $51^{\circ}7'$; тука нямаме точен аспект, но понеже Слънцето е по-напред и се движи по-бързо и от друга страна орбиса на Слънцето е по-голям, то можем да го вземем за образуващ се *секстил*.

Следващата планета, на която трябва да намерим аспекти със Слънцето е Уран, който се намира на $9^{\circ}42'$ от Рибите. За да намерим този аспект, разсъждаваме по следния начин: Слънцето е изминало $8^{\circ}29'$ от Стрелеца и му остават още $21^{\circ}31'$ от Стрелеца + 30° от Козирога + 30° от Водолея + $9^{\circ}42'$ от Риби. Сборът на тези градуси ще ни даде аспекти, който Слънцето образува с Уран. Значи $21^{\circ}31' + 30^{\circ} + 30^{\circ} + 9^{\circ}42' = 91^{\circ}12'$,

което значи, че Слънцето и Уран се намират в *квадратура*.

Нептун се намира на $18^{\circ}6'$ от Лъва, което значи, че е изминал $18^{\circ}6'$ от Лъва и му остават да измине още $11^{\circ}54'$ от Лъва + 30° от Дева + 30° от Везни + 30° от Скорпион + $8^{\circ}29'$ от Стрелеца, където се намира Слънцето, което е равно на $110^{\circ}23'$. Значи разстоянието между Слънцето и Нептун в градуси е $11^{\circ}23'$, което се приближава към Тригон, който е 120° . Понеже Слънцето е по-напред и се движи по-бързо, то имаме образуващ се Тригон, като имаме предвид, че орбитът на Слънцето е голям.

По същия начин, както изчислихме аспектите на Слънцето, така ще изчислим и аспектите на Луната с другите планети. Луната със Слънцето знаем, че се намира в аспект квинконция, сега ни предстои да намерим аспекта на Луната с Меркурий. Меркурий се намира на $5^{\circ}20'$ от Стрелеца, а Луната се намира на $5^{\circ}42'$ от Телеца. Трябва да намерим на колко градуса се равнява това разстояние между тях; това става като смятаме по следния начин: Меркурий е изминал $5^{\circ}20'$ от Стрелец, значи остават му още $24^{\circ}40'$ от Стрелеца + 30° от Козирога + 30° от Водолей + 30° от Риби + 30° от Овена + $5^{\circ}40'$ от Телеца = $24^{\circ}40' + 30^{\circ}30' + 30^{\circ} + 30^{\circ} + 5^{\circ}42' = 150^{\circ}22'$; което е аспект *квинконция*. По същия начин изчисляваме аспекта на Луната с Венера, която се намира на $26^{\circ}18'$ от Скорпиона.

Аспектът изчисляваме по следния начин: Венера има да измине приблизително още 2° от Скорпиона + 30° от Стрелеца + 30° от Козирога + 30° от Водолей + 30° от Риби + 30° от Овен, $5^{\circ}42'$ от Телеца равно на $157^{\circ}42'$, което не е никакъв аспект. Следователно между Луната и Венера нямаме аспект.

Следващият аспект, който трябва да изчислим, е между Луната и Марс, който се намира на $22^{\circ}38'$ от Водолея, значи има да измине още $7^{\circ}22'$ от Водолея + 30° от Риби + 30° от Овена + $5^{\circ}42'$ от Телеца което е равно на $73^{\circ}4'$, което е един слаб аспект, наречен *квинтил*.

Юпитер се намира на $7^{\circ}36'$ от Скорпиона, оставя му да измине още $22^{\circ}24'$ от Скорпиона + 30° от Стрелец + 30° от Козирог + 30° от Водолей + 30° от Риби + 30° от Овен + $5^{\circ}42'30''$ от Телец, което е равно на $178^{\circ}6'$, което е аспект *Опозиция*.

Следващият аспект на Луната е със Сатурн, който се намира на $17^{\circ}12'$ от Везните, но ако изчисляваме този аспект по същия начин както другите аспекти до сега, ще се образува аспект над 180° , което е вече зад предела на аспектите. Затова ще изчисляваме вече в обратна посока, като започнем да смятаме от Луната. Смятаме по следния начин: Луната е изминала $5^{\circ}42'30''$ от Телец и остава да измине още $24^{\circ}8' + 30^{\circ}$ от Близнаци + 30° от Рак + 30° от Лъв + 30° от Дева + 13° от Везни, което е равно на $154^{\circ}18'$, което не е никакъв аспект. Значи Луната със Сатурн не образуват никакъв аспект.

Следващият аспект, който трябва да изчислим, е аспектът на Уран с Луната. Уран се намира на $9^{\circ}42'$ от Риби, а Луната на $5^{\circ}42'$ от Телеца, разстоянието между Уран и Луната изчисляваме по следния начин: Уран е изминал $9^{\circ}42'$ от Рибите, остава му да измине още $20^{\circ}18' + 30^{\circ}$ от Овена + $5^{\circ}42'$ от Телеца, което е равно на 56° , което е аспект *Секстил*. Понеже Луната е на напредък и се движи по-бързо и понеже нямаме точен аспект, а с 4° по-малко от пълния аспект, то ще имаме образуващ се Секстил.

Следващият аспект е на Луната с Нептун, който се намира на $18^{\circ}6'$ от Лъва.

Разсъждаваме по следния начин: Луната е изминала $5^{\circ}42'$ от Телеца и остават й да измине $24^{\circ}8' + 30^{\circ}$ от Близнаците $+ 30^{\circ}$ от Рак $+ 18^{\circ}6'$ от Лъва, което е равно на $102^{\circ}24'$, което не е никакъв аспект.

По този начин завършихме изчисленията на аспектите на Луната.

Ще изчислим само още аспектите на Нептуна с другите планети, за да стане по-ясно как става изчислението на аспектите на планетите при различните им положения в хороскопа.

Нептун се намира на $18^{\circ}6'$ от Лъва.

Най-напред ще изчислим аспекта на Нептун със Слънцето – ние го имаме изчислен при аспектите на Слънцето, и намерихме, че Нептун е в тригон със Слънцето. При изчисляване аспектите на Луната, намерихме, че Нептун няма аспект с Луната.

Сега трябва да изчислим аспекта на Нептун с Меркурий. Това става по следния начин: Нептун се намира на $18^{\circ}6'$ от Лъва, а Меркурий се намира на $5^{\circ}20'$ от Стрелец. За да изчислим разстоянието помежду им, смятаме по следния начин: Нептун му остава да измине от Лъва $12^{\circ} + 30^{\circ}$ от Дева $+ 30^{\circ}$ от Везни $+ 30^{\circ}$ от Скорпион $+ 5^{\circ}$ и $20'$ от Стрелеца, равно на $107^{\circ}20'$, което не е никакъв точен аспект, но понеже Меркурий е по-напред и се движи по-бързо, ще го сметнем като образуващ се тригон.

След това изчисляваме аспекта на Нептун с Венера. Нептун се намира, както видяхме, на 18° от Лъва, а Венера на 26° от Скорпиона. За да изчислим разстоянието между тях разсъждаваме по следния начин: Нептун е изминал 18° от Лъва, остава му да измине още $12^{\circ} + 30^{\circ}$ от Дева $+ 30^{\circ}$ от Везни $+ 26^{\circ}$ от Скорпиона, което не е никакъв точен аспект, но понеже най-близкия точен аспект е 90° , а тук имаме 98° значи с 8° повече от точния аспект, и понеже Венера е по-напред и се движи по-бързо, то има един развален квадрат, който в същност вече не е аспект.

Следващият аспект е на Нептун с Марс. Нептун се намира на 18° от Лъва, а Марс на 22° от Водолей. За да изчислим разстоянието помежду им, разсъждаваме по следния начин: Нептун е изминал 18° от Лъва, остава му да измине още $12^{\circ} + 30^{\circ}$ от Дева $+ 30^{\circ}$ от Везни $+ 30^{\circ}$ от Скорпион $+ 30^{\circ}$ от Стрелец $+ 30^{\circ}$ от Козирог $+ 22^{\circ}$ от Водолей, което е равно на 184° , което образува аспект опозиция. Но понеже Марс е по-напред и се движи по-бързо, затова аспектът е разрушаващ се, който въпреки това е силен.

Следващият аспект на Нептун е с Юпитер. За да изчислим разстоянието помежду им, пресмятаме по следния начин: Нептун е изминал 18° от Лъва, остава му да измине още $12^{\circ} + 30^{\circ}$ от Дева $+ 30^{\circ}$ от Везни $+ 7^{\circ}$ от Скорпион, което е равно на 79° , което не е никакъв аспект.

Следващият аспект на Нептун е със Сатурн, който се намира на 17° от Везни. За да изчислим разстоянието помежду им, пресмятаме по следния начин: Нептун има да измине 12° от Лъва $+ 30^{\circ}$ от Дева $+ 17^{\circ}$ от Везни което е равно на 59° , което образува аспект Секстил.

Следващият аспект на Нептун е с Уран, който се намира на $9^{\circ}42'$ от Риби. За да изчислим разстоянието помежду им разсъждаваме така: Уран е изминал $9^{\circ}42'$ от Риби и му остава да измине още $20^{\circ}18' + 30^{\circ}$ от Рак $- 18^{\circ}$ от Близнаци $+ 30^{\circ}$ от Рак $- 18^{\circ}$, което е равно на 158° , което не

е никакъв аспект. По такъв начин привършихме изчисляването на аспектите на Нептун.

Дотук изчислихме аспектите на Слънцето, Луната и Нептун с всички останали планети и те са достатъчни да се види начина, по който става изчисляването на аспектите въобще. Да не стане претрупано изложението, няма да изчисляваме другите аспекти – те се изчисляват по описания по-горе начин, като се спазва правилото изчислението да става в оная посока, в която планетите са по-близо една до друга.

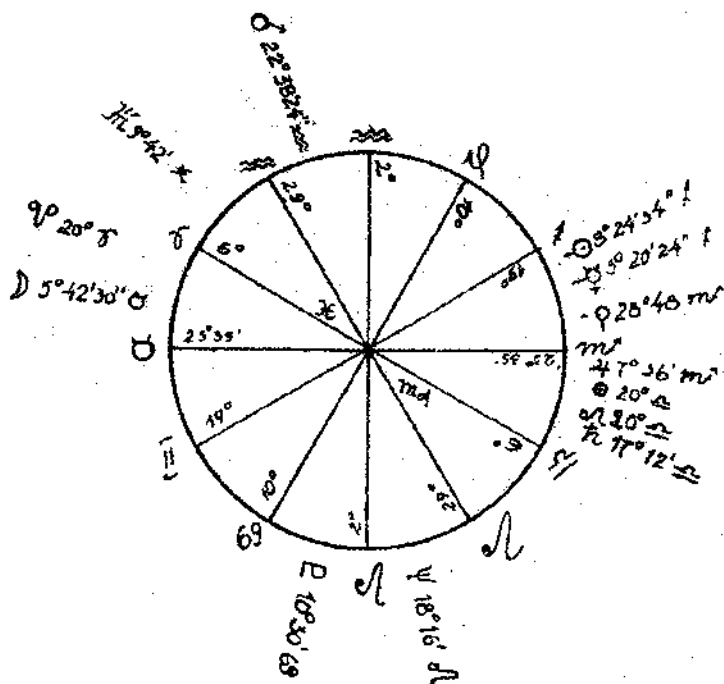
За да завършим тази глава ще резюмирам изложеното дотук, върху съставянето на хороскопа, за да бъде по-прегледно.

За да съставим хороскоп, най-първо трябва да ни е дадена датата на раждането – годината, месеца, деня (кое число от месеца), часа, минутата и мястото на раждането – държава, град или село. По тези данни, в таблиците, в които са дадени геоцентричните дължини на планетите, най-първо намираме сидералното време, което ни служи за изходна база за изчисляване на асцендентния знак, което става по следния начин: ако раждането е преди събяд, часовете от момента на раждането до обяд ги изваждаме от намереното сидерално време и за така полученото време в таблиците за домовете, търсим асцендентния знак и след това знаците, които заемат върховете на втори и трети дом и знаците, които заемат върховете на дванадесетия, единадесетия и десетия домове. Останалите знаци заемат противоположните върхове. Ако раждането е следобяд, от към даденото сидерално време прибавяме часовете от обяд до момента на раждането и за полученото време по гореописания начин нанасяме знаците на върховете на домовете. При тези изчисления не трябва да се забравя, че знаците се изчисляват по местно време, а планетите се изчисляват по гринвичко време.

Също така не трябва да се забравя, че знаците се движат по посока на часовата стрелка, а планетите в посока обратна на часовата стрелка. След като изчислим знаците пристъпваме към изчисляване на планетите, чиито геоцентрични дължини ни са дадени в таблиците. След като нанесем планетите по знаците и домовете, пристъпваме към изчисляване на аспектите между планетите, на което се спрехме в края на тая глава.

След изчисляване на аспектите пристъпваме към *обща преценка на хороскопа*. Първата работа при тази преценка е да определим *типа*, който ни е даден от асцендентния знак и с който ще се занимаем в следната глава. След това гледаме как са разположени *планетите по домовете и знаци*, което ще ни даде ключа да отгатнем, как ще се проявят планетите в живота на даден човек. Това значи да видим дали планетите са силни или слаби, дали са в хармонични или дисхармонични знаци и домове. След това правим преценка на *аспектите*, които планетите образуват, като вземаме под внимание, че дисхармоничните аспекти се явяват като ограничение в проявлението на космичните енергии, а хармоничните аспекти благоприятствуват за проявлението на тия енергии. В коя сфера на живота ще се прояви даден аспект зависи от планетите, които го образуват и от знаците на домовете, в които се намират планетите. Така че един и същ аспект, може да има различни тълкувания, в зависимост от това между кои планети е образуван и от кои знаци и домове изхожда.

Също така трябва да се държи сметка, дали аспекта е образуващ се или разрушаващ се.

$$T.S. \quad 16^h 39' 42'' + 3^h 40' = 20^h 20' 2''$$

Аспекти

① $248^{\circ}24' - 8^{\circ}24'34''$ QD, $\delta\delta$, $L\delta$, $\chi\chi$, * η , $\square$ H, $\Delta\psi$ * M.C.
 D $35^{\circ}42' - 5^{\circ}$ D Q $\odot$ Q δ , * η , $\Delta\psi$ $\square$ M.C.
 Q $245^{\circ}20' - 5^{\circ}$ δ $\odot$ Q D, $\chi\chi$, L° η $\square$ H, $\Delta\psi$ * M.C.
 R Q $236^{\circ}40' - 28^{\circ}$ m δ L η $\square$ δ Asc. * M.C.
 δ $322^{\circ}38' - 22^{\circ}$ $\square$ L $\odot$ $\square$ Q $\square$ δ Asc.
 4 $215^{\circ}42' - 7^{\circ}$ m δ χ $\odot$ δ D χ δ $\square$ H, $\Delta\psi$ * M.C.
 η $195^{\circ}12' - 17^{\circ}$ $\square$ * $\odot$, L η , * ψ , $\square$ δ .
 H $339^{\circ}42' - 9^{\circ}42'$ χ $\square$ H, * δ , $\square$ δ Δ 4.
 R ψ $138^{\circ}6' - 18^{\circ}$ δ , Δ $\odot$, Δ δ , Δ ψ , * η , $\square$ Asc.
 E $100^{\circ} - 10^{\circ}59'$ - Q $\odot$, * δ , Q δ , $\square$ δ , Δ 4, $\square$ η - Δ H, χ Asc.
 Asc - $23^{\circ}35'$ δ - δ $\odot$, $\square$ δ , $\square$ ψ , L δ , Δ M.C.
 M.C. - 2° $\square$ Δ Asc. * $\odot$, $\square$ D, * δ * ψ , $\square$ 4.

408

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ЕЛЕМЕНТИТЕ НА АСТРОЛОГИЯТА

Космичния жизнен ритъм	с. 301
Четири елемента и 12 знака на Зодиака	с. 306
Четири основни типа	с. 314
Природа и качество на знаците на Зодиака	с. 327
Природа и влияние на планетите	с. 332
Отношения между знаците и планетите	с. 352
Учение за домовете	с. 360
Учение за аспектите	с. 372
Лунните възли, точката на щастието и неподвижните звезди	с. 384
Таблица на неподвижните звезди	
Как се съставя хороскоп	с. 390
Таблиците и тяхната употреба	
Изчисление на времето	
Нанасяне на планетите	
Изчисление на аспектите	

Влад Пашов

ЧАСТ III

Космическият

и

Земният човек

Влад Пашов

1. **Произход и развитие на човека
според окултната наука**
..... с. 412
2. **Космическият и земният човек**
..... с. 426
3. **Духовното ръководство на човека и
човечеството**
..... с. 439
4. **Животът след смъртта на
физическото тяло**
..... с. 452
5. **Духовният образ на Учителя**
..... с. 487
6. **Учителят, Братството и Школата**
..... с. 498

1. ПРОИЗХОД И РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕКА

СПОРЕД ОКУЛТНАТА НАУКА

1. В първоначалният език, езикът на действия Божествен Дух, най-възвишеният в йерархията на ангелите, Бог е дал на човека друго име. Това е станало в съвета на боговете, под председателството на Господа Исуса Христа, наречен Спасител на човечеството. Този съвет се е занимавал със създаването на човека и определяне на името му. Това име "човек" е крив превод, но ние ще се задоволим с него. Под "човек" в този смисъл разбираме същество, което мисли.

Според сегашната еволюция мисълта на човека върви в две посоки: низходяща и възходяща. Низходящата посока на мисълта действа за създаването на човешката личност и човешкото тяло със седемте му обвивки. Източните и западните школи се различават по класификацията на тези обвивки. Обаче, тези класификации се отнасят само до външната страна на това учение. По същина и двете школи нямат никакво вътрешно различие. Според вътрешния смисъл на Христовото учение, човек има три неизменни тела и седем обвивки. В теософската литература се говори за седемте обвивки на човешкото тяло, а за трите неизменни тела само се загатва. Там наричат обвивките тела, но те не са тела. По-подходящо име за тях е обвивка, а не тяло.

По отношение на Реалността човешкият свят е преходен, а еволюцията в света е Божествен процес. От Божествено гледище стремежът на човешкия дух е да добие трите неизменни тела. Тази идея е толкова обширна и необятна, че и гениалните хора, великите умове на науката и окултизма не могат да я разберат напълно.

2. Първият човек, създаден по образ и подобие на Бога е разполагал с 12 сетива. В процеса на инволюцията той постепенно загубил сетивата си, докато най-после останал с пет сетива като сегашния човек. Затова, сегашните познания по отношение на миналите, се намират в отношения 5:12. И 5-те сетива, с които разполага съвременният човек, не са достатъчно развити, както е било някога".

Учителят

3. "Съвременните хора мислят, че християнството е ново учение от две хиляди години. Не, не е ново това учение. То е минало през три епохи.

4. Първата епоха датира от създаването на човека по образ и подобие на Бога. Този човек и до днес още живее в рай. Втората епоха е от времето на втория човек, направен от пръст, и за непослушание, изгонен от рай. Третата епоха е епохата на сегашното човечество, когато човек се доби във от рай".

Учителят

Човек, както го познаваме днес, е плод на една дълга еволюция

и има зад себе си една дълга история, която е непозната нито на съвременните учени хора, нито на религиозните хора. Според окултната наука нито научното схващане за произхода и развитието на човека е вярно, нито пък схващането на религиозните хора е вярно. И в двете схващания има принципиално нещо вярно, но само принципиално, а не и фактически. Вярното в научното схващане е, че човек се развива, но не е вярно, че човек е произлязъл от една клетка, която се е самозародила някъде в моретата на първите епохи на Земята. Вярното в схващането на религиозните хора е, че човек е създаден от Бога, но истината е, че той е създаден от Бога съвършен, но в Божествения свят с духовно тяло, а не с това физическо тяло. Това физическо тяло е от по-късен произход и в следващото изложение ще кажа нещо за него.

Казано е в Писанието: "И създаде Бог човека по образ и подобие свое". Това е първият човек, създаден в Божествения свят по образ на Божествената Любов и по подобие на Божествената Мъдрост. В него Любовта и Мъдростта са вложили Истината и Доброто като вътрешни сили, които да го направят самостоятелна единица в света. А после се казва в Писанието, че Бог направил човека от пръст. Това е вторият Адам, направен от пръст. Това е епохата, когато се създаде физическото тяло на човека след грехопадението.

Според окултната наука човек е създаден в Божествения свят като дух, съвършен, облечен в безсмъртно духовно тяло, с което е живял между възвишените същества на космоса. Тогава той е живял в света на свръхсъзнанието, като имал в себе си съзнание като отделно същество, но все пак се е чувствал като част, като орган на Божественото съзнание. Това е било преди и в Сатурновия период. Но този Божествен човек е трябвало постепенно да слиза от Божествения свят към по-долните полета на битието, за да се облече в по-груби дрехи, да придобие известни богатства, да развие известни сили, които са били вложени в него в потенциално състояние. Той е като един царски син, който тръгва на едно дълго и мъчително пътешествие, да проучи света, който Бог, неговият баща е създал за него, и за неговите братя – по-напредналите същества.

Процесът на слизането на човека от висшите Божествени светове към по-долните светове е наречен инволюция или обличане на духа във все по-гъста материя. И когато човек достигнал до най-гъстата материя, поема обратния път на възхода, на еволюцията.

Инволюцията и еволюцията са закони, по които човек прогресира в света: "Инволюцията и еволюцията, казва Учителят, не са нищо друго, освен вливане и изливане на Божествения дух в човешката душа. Той трябва да се влее вътре и да се излее навън, за да може душата да придобие онова знание и онази любов, които са необходими за развитието. И стигнал до дъното на материята, човек изгубил онова първоначално съзнание и знание, които имал, и за да се пробуди отново, трябва да мине през скърби и страдания. Дойде ли до тези скърби и страдания, човек трябва да се радва, защото Бог ни посещава само в скърбите".

В процеса на своето слизание и възлизане, човек минава през четири състояния на съзнанието. В Божествения свят той е живял в свръхсъзнанието, след това преминава в подсъзнанието. С това става първото поляризиране, първото ограничение. Това е станало във

втория космичен период, наречен Слънчев. Тогава човешкото съзнание се поляризира и между тези полюси се почва борба. Тогава се явява закона на кармата, който е закон, който регулира отношенията между съществата. След това човек преминава във фазата на простото съзнание, през Лунния период. Това съзнание е образно, полусънно и смътно. Най-после в Земния период се явява самосъзнанието, което определя човека като човек.

Ето какво казва Учителят за съвременните схващания за произхода на човека: "Заблуждението на сегашните хора седи във вярата им, че човек е произлязъл от една клетка, от едно микроскопическо същество, което след време е достигнало най-висшата форма на своето развитие до човека. Религиозните пък казват, че човек е направен от пръст и на пръст ще се превърне. Да се разсъждава така, е все едно, да се убеждава малкото дете, че някоя мечка е майка му, която го е родила".

Учителят казва още: "Сегашното състояние на човека е резултат на три велики принципа, които са действали някога в миналото, действат в настоящето, ще действат и в бъдеще.

Първият принцип е обикновеното човешко съзнание, което работи за смекчаването на твърдия елемент в човека.

Вторият принцип е съмосъзнанието. Животните имат съзнание, а човек се отличава със самосъзнание. Самосъзнанието може да се уподоби на зима, където всичко е покрито със сняг, и всеки се е затворил в своята си и мисли само за себе си. Само чрез страданието той се научава, че в живота има още по-високо състояние от това, в което се намира днес. В това по-високо състояние човек може да реши великите проблеми на живота. Самосъзнанието е процес на чистене, защото в него човек съзнава своите погрешки и търси начин да ги изправи.

Време е вече човечеството да влезе в третия принцип на живота, да мине от самосъзнанието в Божественото или космично съзнание. Според езика на Евангелието това значи да се роди човек от вода и дух. И когато говорим за Любовта, Мъдростта и Истината, Правдата и Добротетелта, ние подразбираме космичното съзнание, което обхваща всичко в себе си, към което всичко се стреми. Всички добродетели — любов, мъдрост, истина, кротост, въздържание, милосърдие и пр. са проява на космичното съзнание или на свръхсъзнанието. И човешкото тяло е съградено благодарение на работата на тези добродетели, които са действували едновременно. Велика добродетел съгражда свои специфични мускули и органи в човешкото тяло и върху човешкото лице. По същия начин са се създавали всички органи по лицето и по тялото. Когато интелигентността дошла и почнала да работи в човека, тя е започнала да строи и създава своите органи. Силите, чрез които се изявява човешката интелигентност и човешката Мъдрост, са създали носа и ушите. Силите и енергиите, чрез които се изявява Любовта, са създали устата на човека. Когато Истината дошла в човека, тя казвала: Аз ще съградя очите, веждите и клепачите на човека. Най-после дошъл и Разумът и създал челото на човека. Всички тези добродетели, които са работили за съграждането на човешкото тяло, са свързани с възвишените същества на космоса, които представят известни органи в Божественото тяло.

Свръхсъзнанието и подсъзнанието представят полюси на Божественото начало в човека. Свръхсъзнанието е достояние на Духа, а подсъзнанието на душата. В подсъзнанието е складирана всичката

опитност на милиардите векове, през които човек е минал. Свръхсъзнанието с подсъзнанието представят същината на човека. Някога човек е живял в свръхсъзнанието и подсъзнанието, където се крият всички възможности. Оттук започва истинската наука.

Съзнанието и самосъзнанието са също полюси. Тук се крият животинското и човешкото начало, които са свързани със сърцето и ума, които са в постоянна борба с Божественото начало.

Подсъзнанието е образувало двете Божествени форми – силата и материята. Свръхсъзнанието е образувало силите на човека и на човешката мисъл като два вътрешни центрова в човека.

Съзнанието е център, в който се включва целокупният живот на Земята, а самосъзнанието пък включва специално човешкият живот. То съставя епохата, в която се е родило сегашното състояние на човека. В него именно е станало отклонението на човека от правия път. Това отклонение било необходимо, за да се индивидуализира човек. Обаче в това индивидуализиране той се е заблудил и помислил, че може да бъде самостоятелен и да живее свършено само. В резултат на това той вижда, че неговото тяло се свършено разрушава.

Тъй щото в живота на човека се забелязва една постоянна борба, която се съсредоточава между съзнанието и самосъзнанието от една страна, и подсъзнанието и свръхсъзнанието от друга страна, т.е. низшият и висшият живот, животинският и Божественият живот в човека са в постоянна борба. Казано на езика на окултната наука, етерното и астралното тяло в човека са в постоянна борба. Етерното тяло съгражда човешкия организъм, а астралното тяло, което е носител на страстите и инстинктите, постоянно го разрушава.

Според закона на самосъзнанието всеки човек има мисия в света, малка или голяма, която ще извърши, но трябва да чака момента на своето проявление”.

Слизайки от възвишените Божествени светове, човек постепенно преминава от по-рядка към по-гъста среда. В процеса на това слизване, под влиянието на известно налягане, упражнявано от възвишените същества, или както казва още Учителят, под налягането на Божествената Мъдрост, материята на Земята, както и на човешкото тяло постепенно се сгъстява, като преминава от по-рядко в по-гъсто състояние, докато се стигне до грубата физическа материя.

Дълга е историята на човека, на неговото преминаване и слизване през Сатурновия, Слънчевия и Лунния периоди, докато се отзове в Земния период, в най-гъстата материя. Но тук трябва да забележим, че уплътняването на човешкото тяло върви паралелно с уплътняването на света. Значи и човешкото тяло е като един елемент в света, което заедно с целия свят преминава от по-рядка среда към все по-гъста.

В Сатурновия период, най-голямата гъстота, до която е достигнало слизането, е бил топлинния етер, топлината, на границата между астралния и физическия свят.

В Слънчевия период най-голямата гъстота, до която достига света и човешкото тяло в процеса на уплътняването е светлинният етер и въздухът.

В Лунния период най-голямата гъстота, до която достига светът и човекът, е течният елемент и химическият етер.

И най-после, най-голямата гъстота, до която достига материята в Четвъртия период, Земния, е твърдата материя, която е свързана с жизнения етер. Тук, в четвъртия земен период, в четвъртия подпериод се създава физическото тяло от пръст, т.е. от грубата физическа материя, която е носител на жизнения етер.

Това създаване, както видяхме, не е почнало от микроскопическата клетка, а върви по друга линия. Под налягането на Божествената Мъдрост, светът, както и човешкото тяло, постепенно придобиват все по-голяма плътност в течение на първите три подпериода на четвъртия период, като постепенно човешкият организъм и светът преминават от етерно в огнено състояние, от огнено във въздушно състояние, от въздушно в течно, от течно в твърдо.

В началото на четвъртия подпериод на четвъртия период, човешкото тяло, както и Земята е била в едно състояние подобно на белтъка на яйцето, като човешкото тяло с една много тънка ципа е било отделено от окръжаващата среда. От това първично физическо тяло, чрез постепенно изграждане са произлезли сегашните едноклетъчни, които науката взема за начало на живота. В последствие това тяло все повече се уплътнява и диференцира, т.е. постепенно в него се оформяват различни органи, по образ на етерната форма, която като първообраз е свързана с тази полуматериална форма.

Уплътняването на човешкото тяло е станало последователно под влиянието на силите на зодиака. Когато Слънцето в известна епоха е минавало през знака *Риби*, е почнало уплътняването на краката, стъпалата, които астрологически се намират под знака Риби. Защото уплътняването на човешкото тяло е почнало от краката към главата. След това в една следваща епоха, когато Слънцето по закона на прецесията минава в знака *Водолей*, постепенно става оформяване на онази част от крака, която се намира между стъпалото и коляното. Когато Слънцето минава в знака *Козирог* оформяват се човешките колена. Когато Слънцето минава в знака *Стрелец*, оформява се бедрената част на крака, от коляното до тазобедрената става. След това, когато Слънцето минава в *Скорпион*, се развиват отделителната и половата система. И когато Слънцето минава в знака *Везни*, оформява се кръстът и бъбреците. Когато Слънцето минава в знака *Дева*, оформява се областта на червата, симпатичната система, далака и други вътрешни органи. Когато Слънцето минава в знака *Лъв*, постепенно се оформява човешкото сърце и се поставя начало на кръвоносната система. След това, когато Слънцето минава в знака *Рак*, оформяват се стомаха и белите дробове. И когато Слънцето навлиза в знака *Близнаци*, оформява се гръдният кош, раменете и ръцете. И след това когато Слънцето минава през знака *Телец*, оформява се врата, ларинкса и гласът. И най-после когато Слънцето минава в знака *Овен*, постепенно се оформява човешката глава и човешкия мозък.

Това уплътняване на отделните части на човешкото тяло не е станало из един път, а е ставало в ред последователни цикли. Така например, уплътняването на краката под влиянието на Рибите е станало до известна степен, след това последователно до същата степен се уплътняват и другите органи и когато в друг цикъл Слънцето наново се върне в Риби, този процес продължава. Същото става с всички останали органи до пълно уплътняване на човешкото тяло.

Затова Учителят казва: "Зодиакът представлява етапите на развитие на човешкото тяло".

Така в процеса на оформяването на органите в човешкото тяло, което е станало по етерния първообраз в течение на милионите години се създават всички животински форми, които са като етапи, през които минава оформяването на човешкото тяло, което постепенно се моделира по етерния образец, който е отпечатък на душата, по който образец като по калъп се формира човешкото тяло. Това е станало през лемурийската епоха, когато се развива първата раса, в която човечеството се облича в грубо физическо тяло. Началото на тази раса е от преди 18-20 милиона години и е продължила десетина милиони години. В течение на тази раса постепенно се оформява и втвърдява човешкото тяло, като всяка форма, която е напусната от човешката индивидуалност образува един животински вид. Така редом със създаването на човешкото тяло се създава последователно като етапи на човешкото развитие животинските видове, само че настоящите животински видове, вследствие на съгъстяването на материята, са деформирани и изродени.

Първоначално човешкото тяло е било двуполово, и впоследствие става разделяне на половете. Преди разделянето на половете, което е станало към средата на лемурийската епоха, човешкото тяло се е състояло от мека пластична маса и човешката воля е имала над него много по-голяма власт, отколкото при посетнениния човек. Тогава хората са се размножавали чрез особен род пъпкуване. В тази епоха тялото на човека е било топлокръвно защото в една още по-предна епоха то не е било топлокръвно.

Най-развити органи тогава са били органите на движението. Сегашните сетива не са били развити, с изключение на осезанието и слуха. Зрението и другите органи за били в зачатъчно състояние. Така че, човек се е появил на физическия свят със слух и осезание, които са били във висока степен развити още в Лунния и в по-ранните периоди.

Учителят казва, че първоначално, в Сатурновия период човек имал 12 сетива, които в процеса на инволюцията постепенно се атрофират и се явява на Земята с две сетива – слух и осезание. Очите са се появили към края на лемурийската епоха. Чрез слуха и осезанието тогавашният човек получавал впечатления от външния свят и неговото съзнание е било образно, а не предметно. В това време човек се е движил във водната среда, както днес рибите.

Докато материята на тялото и Земята е била още мека и пластична, душата е могла да я подчинява на своите закони и тя правила тялото отпечатък на нейната собствена същност. Когато обаче материята станала по-твърда, душата била принудена да се подчинява на законите, предадени от тази материя на външната природа. Докато душата имала власт над материята, тя образувала своето тяло, нито мъжко, нито женско, а му придавала качествата и на едното и на другото едновременно, понеже самата тя по природа е двуполова, едновременно мъжка и женска. Нейното мъжко начало е сродно с това, което се нарича воля, а женското начало е сродно с това, което наричаме сега въображение.

Външното оформяване на Земята довело към това, че човешкото тяло възприело едностранчиво устройство. Едни тела приели вид,

определен от волевото начало, и впоследствие от тях произлезли мъжките тела, а други приели вида, определен от въображението и от тях впоследствие произлезли женските тела. Станало така, че двуполовата човешка душа започнала да живее в еднополово мъжко или женско тяло.

И така с течение на развитието, човешкото тяло приело под влияние на външните земни сили такава определена форма, че за душата станало отсега нататък невъзможно да излива своята вътрешна сила в това тяло. Тя била принудена да оставя част от тази сила вътре в себе си и само част от нея могла да влиза в тялото.

Така, с постепенното уплътняване на материята, човешкото тяло се явява в две форми, от които едната става подобна на по-късния мъжки образ, а другата на по-късния женски образ. Преди появяването на това различие, всеки човек е можел да произведе друг човек от себе си. Оплодяването не е било външен акт, а нещо ставащо вътре в човешкото тяло. С разделянето на половете човешкото тяло загубило тази възможност за самооплодяване. Станало необходимо за него да влиза във взаимодействие с други тела, за да се произведе нов човек.

Така че разделянето на половете става при определено уплътняване на материята. Плътността на материята сковава, така да се каже, част от силите на размножението. Част от тези сили, които остават да действуват в тялото, се нуждаят от допълнение отвън от противоположни сили на друг човек. Душата обаче, както у мъжа, така и у жената, запазва вътре в себе си част от своята предишна сила, която по-рано е вливала в двуполовото тяло. Тя не може да я изразходва във външния материален свят. Тази част от силата на душата се насочва сега навътре в организиране на човешкото тяло, и така постепенно почва да създава вътрешните органи на тялото.

Отсега нататък настана важен момент в историята на човешкото развитие. Това, което се нарича дух, способността на човека за мислене, по-преди не е могла да намери място за себе си в човешкото тяло. Сега обаче душевните сили, намиращи приложение навън, се обръщат навътре и се съединяват с духовните сили, със силите на Духа. И чрез това съединение, в тялото постепенно се развива мозъка, който по-късно прави човека мислещо същество. По този начин човек е можел да употреби за усъвършенстване на собственото си тяло част от силите, които той е изразходвал по-рано за възпроизвеждане на себеподобни.

Силите, посредством които човечеството е създало мозъка, това са силите, посредством които в миналото се извършвало самооплодяването. Така че мисленето се получава с цената на еднополовостта, с цената на разделението на половете.

Като престанали да се самооплодяват и започнали да се оплодяват взаимно, хората получили възможността да обръщат навътре част от своята възпроизводителна сила и по такъв начин създали мозъка и станали мислещи същества. По такъв начин мъжкото и женското тяло отвън представят несъвършени образувания на душата, докато вътре в себе си душата ставала все по-съвършено създание.

Много бавно и постепенно става това преобразяване на човека. Малко помалко, наред със старите двуполови форми, започват да се виждат и нови еднополови.

Друг род оплодяване произлиза вътре в човека, когато той става духовно същество. Вътрешните органи – мозъкът с нервната система, изградени от излишната душевна сила, се оплодяват от Духа.

Душата сама по себе си е двойствена, съдържа и двата полюса в себе си, т.е. тя е мъжка и женска едновременно. Така тя образува, както видяхме, и своето тяло. По-късно обаче, както видяхме, за да се образува ново тяло, трябва взаимодействието на две тела. Сама душата обаче получава чрез това способността да влиза във взаимодействие с Духа. Във външния свят от този момент човек се оплодява отвън, а за вътрешния свят отвътре от Духа. Може да се каже, че в мъжките тела се проявява мъжкия принцип на душата, а в женските – женския. Тази вътрешна едностранчивост у човека се балансира посредством оплодяването от Духа. Така мъжът и жената са различни по своя външен вид, вътрешно обаче душата и духът се сливат в единство. Върху душата в женското тяло, у която е активен женският принцип, духът действа с мъжкия си принцип и я прави по такъв начин женско-мъжка. А върху душата в мъжко тяло, в която е активен мъжкия принцип, духът действа с женския си принцип и по такъв начин я прави мъжко-женска. Така взаимно се допълват принципите. Двуполовостта от външния свят, където тя е съществувала в лемурийско и предлемурийско време, преминава сега вътре в човека в неговия душевнодуховен живот.

Преди разделянето на половете човек не е могъл да мисли. Неговият живот се е ръководил от влеченията. Неговата душа се е проявявала само в инстинктивни стремежи, животински желания и т. н. Съзнанието му е било съноподобно. Животът протичал за него като в мъгла. За да почне да мисли, трябваше да се образува мозъкът, който стана посредник между душата и духа. След като се е образувал мозъкът, постепенно се развиват сетивните органи, чрез които душата добива впечатления от външния свят и по такъв начин се изработват известни представи за нещата и го опознава. По този начин в душата се събуждат нови подбуди – стремеж и желание за познание. Това желание душата не можеше да има при по-ранните фази на своето развитие. Влечение към знанието настъпва едва след разделянето на половете. Другата придобивка от разделянето на половете е събуждането на чувството и стремежът на Любовта, която отначало е само като един нагон, страстно впоследствие се усъвършенства в развитието на ред чувства и добродетели, за да се превърне в универсално и космично чувства за всеединството на живота и общността и интересите на всички същества.

Когато това бъде постигнато, което е вече на път за осъществяване на творческата сила, изявявана сега чрез пола, ще й се даде ново направление, пак навътре в организма, за съграждането на новите органи, чрез които човек ще влезе в съзнателна връзка с духовния свят. Тогава размножаването вече ще става по друг начин. И това ще стане най-много след десетина хиляди години.

Редом с тези човешки същества, които живеели в полусънно състояние и сега благодарение на мозъка почнали да мислят и да придобиват знание, съществували и два вида други същества между човечеството, които били от по-висока еволюция и с ясно съзнание. Те са били учители и водители на човечеството в тази епоха. Едни от тях са носили в себе си Любовта и всаждали в човешките същества чувството на любовта, която почва от най-ниските си проявления, чувствената

любов, съединение на мъжа и жената за създаване на ново поколение. Те са създали и първите религии, чрез които турят основата на подълбоките и възвишени чувства в човека.

Другите същества били от по-ниска степен на развитие, но също имали ясно съзнание. Те са стимулирали и са будили желанието у човека към знанието и Мъдростта. Те са поставили основата на науката и са създали ред школи за развитие и възпитание на човечеството. Така се развива и възпитава постепенно човечеството под ръководството на тези два вида свръхчовешки същества, въплътени в човешки тела.

Към средата на лемурийската епоха, под влияние на известни отрицателни сили и същества, става едно бързо и ненормално уплътняване на Земята и на човешкото тяло, което рискувало да спъне нормалния ход на човешкото развитие. За да се избегне това, възвишените същества от Бялото братство, под ръководството на Христа, събират тази преждевременна съгъстена материя и свързаните с нея сили на едно място и образуват от нея една твърда маса, която отделят от Земята и я изхвърлят в небесното пространство и по такъв начин образуват днешната Луна. По такъв начин те освобождават земния и човешкия организъм от аномалния процес на втвърдяване. Отсега нататък Луната от своя страна поема ролята на голям смукател, който извлича отрицателните сили от Земята и по такъв начин улеснява земното развитие.

При отделянето на Луната от Земята става голямо сътресение на Земята, и по-голяма част от земните жители като души е трябвало да напуснат Земята и да се преселят временно на другите планети от нашата Слънчева система. На Земята остават много малко хора – най-устойчивите, издръжливите на неблагоприятните условия, и които били в пряка връзка със слънчевата енергия. След време, когато условията на Земята се подобрили, човешките души се връщат от другите планети, като носят със себе си известни енергии от планетите, на които са били. Под влияние на тези нови планетни енергии става диференциране и оформяване на планетните човешки типове, защото в земното развитие се вливат силите на другите планети от Слънчевата система.

Както видяхме оформяването на човешкото тяло е станало постепенно в етерното тяло, което постепенно преминава в огнено, въздушно, после течено и най-после постепенно се втвърдява. Това втвърдяване не е станало във всички човешки тела едновременно и от това произлизат различните човешки раси. Тези групи човешки тела, в които втвърдяването е станало из един път, са спрели своето развитие, защото развитието, в случая, е въплътяването на етерното тяло във физическата материя. Но когато тази материя е вече затвърдила, това не можело да стане. От тези преждеременно затвърдели тела произлизат днешните маймуни.

Учителят казва следното по този въпрос: "Окултната наука поддържа, че маймуните са произлезли от човека, а не човек от маймуните. Маймуните, това са недоразвити хора. Тъй седи въпросът. Днес има застой в тяхната еволюция, но те ще се развият в бъдеще, когато настъпят по-благоприятни условия за това".

Имало е други групи човешки тела, у които костната система се е втвърдила преждеременно и най-напред, и е добила надмощие в организма. Потомци на тези тела са червенокожите в Америка. У друга група човешки тела се уплътнява и втвърдява най-напред храносмилател-

ната система. От тях е произлязла черната раса. У други тела най-напред и преждевременно се уплътнява нервната система. От тях е произлязла малайската раса. Имало и друга група човешки тела, у които най-първо се уплътнява кръвоносната система и кръвта. От тях произлиза монголската раса.

Онези човешки тела, в които втвърдяването и уплътняване е вървяло най-хармонично и постепенно, за по-дълго време са се запазили меки, и е могло по-пълно да се отпечата етерното тяло във физическото, от тях са произлезли различните народи на бялата раса.

Когато човешкото тяло е било още съвсем меко, тогава в човешката душа са се развили големи страсти под влияние на отрицателните сили и същества, под чието влияние е изпаднало човечеството, които сили са действували на астралното тяло, което е носител на страстите и желанията. Тези страсти, които са бушували в астралното тяло, по закона, че всяко желание, страст и мисъл имат своя форма, са давали своя облик на човешкото същество. С течение на времето този облик постепенно се е фиксирал, затвърдявал, вследствие на втвърдяването на материята и по такъв начин са се родили различните животински видове. В този смисъл, повече от висшите животни са изостанали човешки души, уплътнени и втвърдени в своите страсти, с което си създават специфични тела, които отговаряли на страстите, които са ги вълнували, когато тяхното тяло е било още меко. Въобще всички животни са дегенерирали остатъци от развитието на човешкото тяло в процеса на неговото оформяване и уплътняване.

Човешкото тяло е почнало да се оформява от началото на **лемурийската епоха** когато то е било още в полутечно състояние и е плавало из водата, защото в началото на лемурийската епоха суша не е имало. Във втората половина на лемурийската епоха се явява сушата и там започва постепенно да се оформява човешкото тяло и да се уплътнява и втвърдява. В това далечно време дишането и храненето са били една функция. Впоследствие чрез постепенно диференциране на човешкия организъм се разделят тези функции и се образуват двете системи – на дишането и на храносмилането.

В тази първа лемурийска епоха настоящите човешки сетива още не са били оформени, не са били отворени. Тогава са били развити само слухът и осезанието. Също така човек е притежавал един орган, с който е различавал топлите от студените течения в областта на течния елемент, в който се е движел. Това е било един орган, който впоследствие се е загубил, или по-право, така да се каже, се е скрил във вътрешността на човешкия мозък, защото той е заемал мястото на днешната глава. Във вътрешността на човешкия мозък съществува така наречената пинеална жлеза. Тя представя този орган, чрез който човешкото същество е различавало топлите и студените течения в онази далечна епоха. Тогава тя е била един голям орган, който е светел. С нея човек се е движел като с фар. Това е бил първият сетивен орган в човешкото тяло. Този орган се е, така да се каже, затворил, скрил, когато се образували постепенно другите сетивни органи. Този орган е бил и орган на оплодяването и размножаването и ставало по особен начин.

Този орган се е развил под влиянието на силите и съществата на Слънцето. А функциите на храненето и дишането са се развили под влиянието на силите на Луната. Тези функции са свързани с друга една жлеза, която сега също се намира в мозъка и се нарича хипофизна

жлеза. И всичко което човек е могъл да върши по свободна воля за себе си е било свързано с тази жлеза. А всичко онова, което не е било във властта на човешката воля, е зависело от пинеалната жлеза.

Сегашният образ на човека е почнал да се оформява в края на лемурийската епоха и в началото на атлантската и континента Атлантида.

От органа, който днес е пинеална жлеза и който е бил общ орган на възприемане на усещанията от външния свят, са произлезли всички сетивни органи чрез постепенно диференциране, което е станало с оформяване на човешкия мозък и придобиване на предметно съзнание от човека.

Към средата на атлантската епоха, човек имал вече оформени сетива, с които е влизал във връзка с външния свят.

В първата половина на лемурийската епоха е имало една фаза в развитието на човешкото тяло, когато човек е изпаднал под най-силното влияние на тъмните сили, които внесли в неговото астрално тяло най-ниските страсти. Като израз на тези страсти на това отрицателно влияние, се явява една човешка форма, която има дегенериралия си образ в днешната змия. Това е точката на най-голямото падение на човека. Това е най-срамната епоха в развитието на човека на Земята. В този смисъл змията е символ на най-ниското падение на човека, когато човек е рискувал да отпадне от своето човешко развитие. На това може би се дължи онова отвращение и страх, който човек има от змията.

Като дегенерирали остатъци от една още по-ранна епоха, когато Земята е била съединена със Слънцето, и е била в етерно състояние, и човешкият живот се е развивал под влиянието на слънчевите сили, са рибите. Те са един символ, когато човек е живял в Божествения етер, под влияние на възвишените слънчеви същества, вожд на които е Христос. Затова и рибата е взета като символ на Христа, на слънчевите сили и енергия в християнството.

Лемурийската раса се е развила на един континент, който се намирал на мястото на Индийския океан, остатъци от който са Австралия и островите между Австралия и Азия - днешна Индонезия. В течение на тази раса се оформя и уплътнява човешкото физическо тяло. Преди това човек е бил в етерно тяло, а още по-рано е бил в астрално тяло.

Първите две раси, които са предшествовали третата, която е лемурийската, са се развили, когато Земята е била съединена със Слънцето и те са били в етерно състояние. В **първата раса**, наречена полярна раса, човек преживявал състоянието, което е имал през Сатурновия период. Тогава е бил златният век на човешкото развитие, за който говори и гръцката митология. Тогава човечеството е преминало една славна епоха, която Учителят нарича епоха на мъдростта. До такова състояние на развитие, казва Учителят, човечеството ще достигне в далечно бъдеще. Това е райския живот на човечеството.

Втората раса се е развила на предела на етерния и грубофизическия свят – във въздушната среда. Тя съответствува на Слънчевия период. Тогава е почнало падението на човека. Тя е наречена хиперборийска раса.

В **третата раса**, която е вече във водата, и на твърдата материя, и която отговаря на Лунния период, падението е стигнало до крайния си предел. Лемурия загива от ужасни вулкани, които разтърсват тогава Земята.

След третата раса идва четвъртата, наречена атлантска раса, която се развива на един континент Атлантида, на мястото на днешния Атлантически океан. Към средата на атлантската епоха човек добива днешния си вид. А триста хиляди години от днес назад се развива в атлантите музикалното чувство, мисълта се събужда в самосъзнанието се проявява. Тази раса е просъществувала 5 – 6 и повече милиона години и е развила ред култури и цивилизации, в които под ръководството на посветените същества от ангелска йерархия постепенно се извършва развитието и възпитанието на младото човечество. За тази цел са били открити от посветените специални храмове – школи, които са били под ръководството на различните планетни духове, през които са минавали всички хора. По такъв начин с течение на времето са се развивали постепенно човешките дарби и способности, и човешките чувства и воля.

Четвъртата раса е развила седем последователни културни епохи, между които петата се е отличавала с най-висок развит ум и най-ясно самосъзнание. Тя е била образувана от тези човешки тела, които през лемурийско време най-хармонично са преминали през процеса на уплътняването на човешкото тяло. От нея се ражда петата арийска раса, нашата настояща бяла раса, която в своето развитие също минала през седем културни епохи.

Атлантида е атлантската раса, потънала под водите на Атлантическия океан. Там в много силна форма се развила черната магия и са предизвикали природните сили, които потопяват континента на няколко пъти. Последният остатък от Атлантида е бил остров Посейдон, който се е намирал пред Гибралтарския проток. Той в една нощ е потънал под морските вълни. Това е станало приблизително преди десет хиляди години. За него говори Платон в своите диалози, специално в Тимей.

Преди да потъне централната част на Атлантида, което е станало приблизително преди сто хиляди години, става едно разселване на онези хора, които са останали верни на Бялото братство и на Бога. Под ръководството на посветените една част от тези човеци преминава през северните брегове на Африка и отива в Египет, който е бил колония на Атлантида. Там те развиват една цветуща култура, която обхваща цялата Северна Африка, включително и Сахара, през която тогава преминавал Нил, който впоследствие отбиват на сегашното му място.

Други тръгват през днешна Англия, през Скандинавския полуостров и се отправят към северния полюс, където е централната лежа на Бялото братство на Земята. След известно време те слизат към руските и сибирските степи и оттам се отправят към Централна Азия на мястото, където е сега пустинята Гоби, където е имало едно голямо езеро, подобно на Каспийското море. Около това вътрешно море, Бялата раса, под водителството на своя Ману – Божествен Учител, се развива в течение на хиляди години и се подготвя за своята мисия и задача. Но дохожда една голяма катастрофа и тази култура се заличава под пясъците на пустинята. Разпръснатите народи и племена се пръскат из азиатските степи и стигат на запад до руските степи, и проникват даже в Западна Европа. Част от тези народи, разпръснати из руските степи, организира впоследствие великия посветен Рама и ги завежда в днешна Индия и образува по такъв начин първата култура на петата раса. Това е станало в предисторически времена. Рама е създал една култура

и цивилизация, която е продължила хиляди години. В известен смисъл тази **първа култура на петата раса** е повторение на първата раса. Затова индусите са били още в пряк контакт с невидимия свят.

След това културата минава на Запад и се развива **втората култура на петата раса** в днешна Персия под водителството на великия посветен Заратустра. Тази култура се явява като едно преповторение на втората раса. Тук вече човек е потънал по-дълбоко в материята и се създава дуализма в религията. Материята и Духа са в борба, но с вяра, че Духът - доброто начало ще победи. Това е главната характеристика на тази културна епоха.

Третата културна епоха на петата раса се развива в Египет и Халдея, където бяха пренесени едни от най-издигнатите между атланците. Тук под водителството на Хермес те изграждат една мощна култура, която обхваща целия северен бряг на Африка и областта на Тигър и Ефрат. За египтяните физическият свят е реален, докато за индусите той е илюзиорен. За това в Египет вече се поставя началото на обективното изучаване на физическия свят в светлината на духовната наука.

Учителят казва, че в Египет са дадени принципите на Божествената наука. За египтяните движението на небесните тела е било език, говор на боговете, затова тук се развива астрологията до най-голямата висота и дълбочина. Египетската култура в известен смисъл е повторение на третата раса.

Четвъртата културна епоха на петата раса е гръко-латинската, когато човек е стигнал най-дълбоко в материята и работи върху формата. Затова тук се развива скулптурата и човек почва да мисли логично. В Рим се създава първата правова държава, основана на човешкото право.

Петата културна епоха се развива в Западна Европа и има за задача да развие човешкия интелект и обективната наука.

Западната култура е към своя край, и на Изток се зазорява шестата културна епоха, която ще се развие между славяните и ще има за задача развитието на разумното сърце в човека.

Със слизането на човека на Земята във физическо тяло почва да действа закона за прераждането. В миналото периодът на прераждането е бил от 500 до 1000 години, но сега, казва Учителят, еволюцията е ускорена и този период е съкратен от 50 до 100 години.

Човек се преражда последователно, ту мъж, ту жена, за да развива различните страни на своето естество.

В развитието на човека действа и законът за причинността, наречен закон за кармата, който е почнал да действа още от Слънчевия период, когато е станало първото поляризиране на човека. Той е закон за причина и последствия. Това, което човек е посял в миналото, трябва да пожъне плодовете му в настоящето.

Човешкото развитие се извършва под ръководството на Христа, който прилага като принципи в това развитие Любовта, Мъдростта и Истината.

Такъв е в много бегли черти пътят на развитието на човека във физическия свят, пътят на създаването и развитието на физическото тяло. Вън от това развитие човек има една още по-дълга история в предшестващите земни периоди.

Ще завърша със следната мисъл от Учителя:

“Здравето на човека произтича от неговата воля, щастието от неговия ум, а блаженството от неговата душа. Каквато е волята на човека, такова ще бъде и здравето му. Какъвто е умът на човека, такова ще бъде и щастието му. Каквато е душата на човека, такова ще бъде и блаженството му.

Ако искаш да бъдеш здрав, волята ти трябва да бъде свързана със сърцето. Ако искаш да бъдеш умен, волята ти трябва да бъде свързана с ума. За да имаш правилни отношения към всички хора, волята ти трябва да бъде свързана с твоята душа. За да имаш устойчива силна воля, душата ти трябва да бъде свързана с Божествения Дух”.

Влаг Пашов

2. Космичният и земният човек

1. Този Бог, за Когото ви говоря, не е без форма. Той е най-красивият. Ако вие бихте видели Бога в Неговото тяло, само тогаз бихте си Го представили. Ако Христос каза, че е Бог, то е защото Бог се изявява и в човешка форма. Значи човешката форма има известна мисия и крие известна роля в света. И действително целият космос е създаден по образа на човека. Всички истински учени хора, които са дълбоко осведомени върху тайните на Битието, твърдят същото. Целият космос се представя във формата на човек. Следователно, всяка една част от човешкото тяло отговаря на съответната част от туй велико тяло. Известна звезда от Млечния път или от кое и да е съзвездие или система могат да се разговарят със земния човек, където и да се намира той. Те имат станции в човешкия мозък. Ако човек разбира езика им, всеки ден ще може да чува по една новина от Слънцето, Юпитер или друга звезда".
2. "Когато се говори за човека като образ и подобие на Бога, подразбира се човекът в неговата първична проява, така наречения космичен човек. Всеки човек, всяка душа е един първичен елемент от този велик космичен човек и като такъв той заема точно определено място в живата природа и играе определена роля. Без него вселената не може да се прояви в пълнотата на своята хармония".
3. "Под думата човек се разбира сбор от всички добродетели. Човек само по себе си, по своя произход, по своето естество е нещо велико. Бог, като се е ограничил сам в себе си, е създал човека. Ала със създаването на човека се явяват и страданията в космоса. Велико нещо е човекът. Ако вие разбирате човека, ако вярвахте в него, ала не в това, което виждате отвън, щяхте да видите, колко велик е той".

Учителят

С поставянето на въпроса за космичния и земния човек ние се докосваме до една от най-дълбоките тайни на Битието – тайната за първичната Божествена форма, с която Бог се изявява в света. Докосваме се до тайната за произхода на човека и неговата същина. Загатвайки за тази тайна, Учителят казва: "Бог, като се е ограничил сам в себе си, е създал човека. Велико нещо е човекът! Ако вие разбирате човека, ако вярвахте в него, ала не в това, което виждате отвън, щяхте да видите, колко велик е той".

Учителят казва още: "Бог се изявява във формата на човек, затова и Христос се нарича Бог. Защото Христос е първият образ, първата форма, в която Бог се изявява и става познат на света. Вън от Христа ние не може да имаме никаква идея и представа за Бога". Затова и Писанието казва: Никой никога не е виждал Бога, но еднородният Син го изявява и Го прави близък и познат на хората.

Това ни навежда на мисълта, че за да познаем нещата, те трябва да имат форма. И тогава идваме до схващането на херметичната наука, че формата е белег, сигнатура, чрез която можем да познаем скритата зад нея реалност. Целият космос, казва Учителят, се представя във

формата на човек. И още: Космос е създаден по образа на човека. И Сведенборг, шведски окултист и мистик, казва: "Ангелите, взети колективно, се наричат небе, защото те образуват небето. Небето в своята цялост, с всичките му многобройни ангелски общества представя един единствен човек. Ето защо небето, космосът се нарича великият небесен и Божествен човек. Туй е така, защото онова, което образува небето е човека у Бога, Божественият човек у него".

Има съответствие между космичния и земния човек. Можем да кажем, земният човек е умален образ на космичния човек. Докато космичният човек обгръща в себе си целия безграничен космос, земният човек е събран в едно малко тяло. И всеки орган и система от това малко тяло отговаря на определена част от космичния човек, от космоса.

Но като говорим за космоса, ние не разбираме само съвкупността на физическите звезди, както си представят космоса съвременните хора, но за нас космосът е съвкупност от различни разумни същества на различна степен на развитие. Тези възвишени разумни същества образуват различните органи и системи в тялото на космичния човек. Учителят казва: "Всички хора заедно образуват физическото тяло на Христа" – на космичния човек. Всички ангели, взети заедно, образуват духовното тяло на космичния човек. И всички богове заедно образуват умственото тяло на космичния човек.

Понеже, както в земния човек, така и в космичния, духовното тяло се отразява във физическото и физическото се отразява в духовното тяло, затова всички йерархии от духовни същества, които образуват различните тела на космичния човек представят определени органи в тялото на космичния човек, а оттам и в тялото на земния човек.

Ангелските йерархии, които образуват духовното тяло на космичния човек, са от девет категории и всяка категория като цяло представя един определен орган в тялото на космичния човек и създава същия орган и в тялото на земния човек. Те са познати под следните имена:

1. **Серафими или Братя на Любовта** Те са първите, които приемат Божествените мисии и идеи и ги предават на по-нискостоящите. Те образуват главата на космичния човек, затова в староеврейската кабала са наречени Духове на Божия венец. Те управляват главата в земния човек.

2. **Херувими – Братя на хармония и мъдростта** Те представят гърдите на космичния човек, затова и в земния човек управляват гърдите и белите дробове. Затова, като диша човек, чрез белите си дробове се свързва с херувимите. Затова Учителят казва още: "Като дишате, мислете за херувимите и за тяхната мъдрост и сила. Защото мъдростта се придобива чрез дишане".

3. **Престоли или Братя на истината и волята** Те представят сърцето на космичния човек. Затова чрез сърцето си човек е свързан с престолите, т.е. с Божествения разум.

4. **Господства или Братя на интелигентността и радостта** Те са представители на колективната интелигентност, която се проявява в природата. Те са границата между света на принципите, който се представя от трите горни йерархии и светът на силите и законите, които действуват в космоса. Те представят диафрагмата на космичния човек, затова и в земния човек те управляват диафрагмата и слънчевия възел.

5. Сили или Братя на движението и растенето. Те управляват движението и растенето. Те ръководят всички сили в природата и дават подтик на всяко движение и растение. Те работят в стомаха на космичния човек, затова и в земния човек управляват стомаха и жлъчката. Те са същества на благородството, затова, когато човек се нахрани, става по-добър, по-разположен, по-благороден и готов на жертви.

6. **Власти или духове на формата**—Братя на външните форми и изкуствата. Те дават плът и кръв на всяка идея от висшите светове, като я обличат във форма. В космичния човек те представят черния дроб и жлъчката. А знаем от Учителя, че българите представят черния дроб на общочовешкия организъм, който е една от формите на проява на космичния човек. Следователно можем да кажем, че властите се явяват като духове ръководители на българите. И когато се разстрои черният дроб на човека, това показва, че между Божествените власти на човека има някаква дисхармония. Жълтеницата се лекува чрез възстановяване на хармонията между Божествените власти и човека. Те са наречени още същества на доброто. И когато се развали черният дроб и жлъчката на човека, това показва, че човек е нарушил законите на доброто. За да се намали жлъчността на човека, трябва да се увеличи доброто. Когато жлъчката е в нормално състояние, доброто и любовта се увеличават и човек влиза в хармония с Божествените власти.

7. **Началства или духове на времето**—Братя на времето, състоянието и такта. Те представят далака на космичния човек. Чрез далака човек е свързан с началствата, наречени още Божествена правда или победа в света. Увеличението е разстройството на далака, показва, че правдата е нарушена и че човек е в дисхармония с началствата.

8. **Арахангели — Братя на огъня и топлината.** В космичния човек са свързани с бъбреците, затова и в земния човек управляват бъбреците. Те са наречени още същества на Божията слава. И който не слави Бога и не се въодушевява от великото в природата, не може да е във връзка с арахангелите и ще страда от разстройство на бъбреците.

9. **Ангели или духове на живота** Те са носители на живота и растителността, те приготвяват живота, който се проявява на физическия свят. Понеже те са свързани с раждането, всеки човек, за да бъде във връзка с ангелите, трябва да ражда. Който не може да роди една светла мисъл и едно благородно желание, не може да е във връзка с ангелите, прекъсва връзката си с ангелите, носителите на живота и неговият живот се намалява.

Всички тези възвишени същества, взети вкупом, представят **великият космичен човек**. Дейността на тези същества е така хармонично разпределена, че всяко от тях знае как, кога и какво да работи. Те направляват функциите на великия миров организъм, който се поставя пред погледа на великите посветени във формата на човек, когото наричаме великият космичен човек, който включва в себе си всички слънчеви системи, които съществуват в безграничната вселена. Учителят, продължавайки по-нататък, казва:

“Според нас има три вида слънчеви системи, които респективно образуват трите тела на космичния човек. Първите, които са от най-груба материя, образуват материалния, физическия свят. Вторите са направени от по-фина материя, от материята на духовния свят и спадат

към ангелския свят. Третият вид слънчеви системи образуват в своята съвкупност Божествения свят и са направени от най-фината, най-висшата материя. И небето, за което се говори в свещените книги, не е онзи син свод над нас, зад който се губи мировото пространство, на който светят нощно време звездите. Но небето е организирано от висши същества, от велики души и затова то е велико в своите действия. Ангелите, които населяват небето, са велики души, които постоянно изпращат светлината си по целия свят. Енергията на тяхната мощна мисъл се разпределя из целия космос и движи като една колективна сила всичко в света”.

Перацелзий, който е познавал тайните на космичния човек, казва: Цялата природа, с всички нейни царства представя човека, разложен на своите части.

Космичният човек се изявява на Земята в цялото човечество. Всички хора и народи от всички раси, представляват клетки в тялото на космичния човек. И всеки човек, като клетка от този велик космичен човек, носи в себе си съвършения образ на космичния човек, тъй както жълът носи в себе си дъба, който образ се явява в неговото съзнание като далечен идеал, който трябва да постигне. Понеже всяка част от цялото има възможност и стремеж да стане като цялото, то всички земни човеци имат стремежи да станат като космичния човек и подсъзнателно преживяват величието и тайната на космичния човек. Ако хората нямаха този вътрешен образ в себе си, те не биха имали никакъв стремеж. Стремежът и идеалът, който хората имат, се дължат на видението на съвършения образ на космичния човек. Но това видение не е една химера, но една реалност. Защото след смъртта, като преминава през планетните сфери, духът като стигне в сферата на Слънцето между много други преживявания и видения, преживява и тайната и величието на космичния човек, като сам се отъждествява с него, защото той действително е едно с него. В сферата на Слънцето човек съзерцава образа и величието на космичния човек като видение, което преживява и запечатва в подсъзнанието си, и когато слиза на Земята за ново въплъщение, той носи този образ в подсъзнанието си, който действа като вътрешен подтик и стимул към великото, възвишеното и красивото. Но за да може да преживее тази велика мистерия на космичния човек в сферата на Слънцето, това човек дължи на Христа.

Херметичната мъдрост гласи: туй, което е долу, е подобие на това, което е горе; и това, което е горе, е подобно на това, което е долу. На това основание човешкото лице, както и цялото човешко тяло е израз на проявения душевен живот. И затова по формата на лицето и тялото можем да разчетем вътрешния живот на човека. На същото основание, Божественото тяло и Божественото лице е израз на Божественото съвършенство, а Божественото съвършенство се изразява във великите Божествени добродетели, Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел и пр. Затова Учителят казва: Божественото тяло, Божественото лице е толкова красиво, че ние не можем да си го представим. Ние нямаме никакво понятие за Божествената простота, която е израз на Божествената пълнота и съвършенство. Така че човешката форма стои в центъра на Битието. Затова Учителят казва, че човешката форма има известно значение и мисия в Битието. Но формата на земния човек е изродена в процеса на инволюцията и далеч от идеалната Божествена

форма, но сега в процеса на еволюцията човек трябва да постигне постепенно красотата и съвършенството на Божествената форма.

Всички форми, които съществуват в света, са произлезли от човешката форма, а не човешката форма е произлязла от несъвършените форми.

Голяма мистерия се крие в човешката форма. Но тази мистерия се разкрива само на посветените, както и много от тайните на Битието, а на нас обикновените хора само се загатва за тези мистерии. Но и това, което ни се разкрива от тези мистерии е все пак много.

Древният израилски пророк и посветен казва: Чудно е, страшно е създаден човек. Той е бил проникнал в мистерията на човешката форма, за да може да каже това. И действително, чудно е, страшно е създаден човек, защото крие в себе си всички тайни на Битието. И когато човек проникне или само прозре тези тайни, действително му се вижда, че чудно и страшно е създаден човек. И когато херметичната наука казва туй, което е долу, е подобно на това, което е горе, тя е проникнала в мистерията на човешката форма, на човешкото битие, за да каже, че това, което е долу, е подобно на това, което е горе. Горе е оригиналът, съвършеният първообраз, а долу е копието на този първообраз. И получавайки копието, ние можем да си съставим една приблизителна представа за оригинала.

Посветените ни казват, че когато ясновидски се съзерцава човешкото тяло, то действително е чудно устроено. Когато един посветен ясновидец съзерцава човешкото тяло, той вижда в него отразен целия Космос с всички йерархии от възвишените същества в него. В човешкото тяло е отразена цялата звездна вселена. Всички звезди и звездни системи имат представител в човешкото тяло и чрез тези представители на звездната вселена в човешкото тяло човек може да влезе в съзнателна връзка със звездите, респективно с разумните същества, които ги образуват. Защото, казах по-горе, че космосът, цялата звездна вселена е съвкупност от разумни същества на различна степен на развитие. И когато посветеният отправя своя ясновидски поглед към човешкото тяло, той вижда в него отразена цялата звездна вселена с всичките й разумни същества. И при това различните части на човешкото тяло се представят пред неговия поглед в специфична форма, в зависимост от силите, които стоят зад тази форма. Защото всяка сила има тенденцията да създаде, да се изрази в специфична форма.

Съзерцавайки човешката глава, посветеният вижда като един прекрасен овен. Затова се казва в астрологията, че главата в човека се управлява от зодиакалния знак Овен. Така че зодиакалните символи не са измислени, а са реален израз на известни сили, които действуват в различните части на човешкото тяло. Затова Учителят казва, че **зодиакът представя пътя на създаването, на развитието на човешкото тяло.** Но тази зодиакална форма на Овена, както и всички други, крият в себе си дълбоко съдържание. Прониквайки в мистерията на тази форма, просветеният вижда, че тя е съвкупност от разумни същества, които в космоса са свързани със съзвездieto Овен. Наблюдавайки човешкото сърце, посветеният го схваща във формата на лъв. Затова в астрологията сърцето е свързано със знака Лъв. Зад този лъв те виждат цяла йерархия от същества, които изпълняват функцията на сърце в

космичния човек. Съзерцавайки човешките бели дробове, те ги схващат като един красив орел с разперени крила с устрем към висините. Този орел след грехопадението се превръща в скорпион. Превръщането на орела в скорпион крие в себе си тайната на човешкото падение. После съзерцавайки човешкия стомах, посветеният го схваща като телец, като бик, същество с най-здрава храносмилателна система. И зад него посветеният вижда същества, които в космичния човек изпълняват функцията на стомаха. По такъв начин, съзерцавайки различните органи на човешкото тяло, посветените откриват за тях различните форми на зодиакалните знаци и съзвездия и съществата свързани с тях в космичния човек. Затова Учителят казва, **че зодиакът представя историята на развитието на човешкото тяло.**

Това тяло, с което сега човек живее на Земята, се е развило от духовното тяло чрез постепенно съгъстяване под налягането на известни космични сили, отразявайки в себе си целия космос и всички разумни същества, които го съставят. Това тяло, в което сега живеем, се е оформило постепенно от духовното тяло в течение на лемурийската и атлантската епохи, като всеки орган и система се е развивал последователно, когато Земята е преминавала през съответния зодиакален знак. Така краката в долната си част са се развили, когато Земята, респективно Слънцето, е минавало през зодиакалния знак на Рибите. Един такъв цикъл обхваща 2160 години, което прави една дванадесета от целия зодиакален кръг, който обхваща 25920 години. Но това оформяване на стъпалата не е станало само в един цикъл от 2160 години, но в ред такива цикли, през които системата Слънце – Земя е минавала през зодиакалния знак Риби. В течение на тези цикли, съществата, свързани с този знак, и силите произтичащи от тях, са създали човешките стъпала. Глезените са създадени, когато системата Слънце-Земя е минавала през зодиакалния знак Водолей. Тогаз разумните същества, които са свързани с този знак, са създали глезените в човешкото тяло. И така са всички органи и системи. По такъв начин Космосът, космичният човек се отразява в земния човек. В развитието на човешкото тяло най-после се оформя главата под влияние на съществата и силите, свързани със знака и съзвездията Овен.

Както казах, съзерцавайки човешкото тяло през погледа на посветените, изпъкват на първи план четири форми, които често се срещат в окултния символизъм, които са възплътени в египетския сфинкс, които в своята съвкупност образуват човешкото тяло. Тези четири форми представят – човек, орел, лъв и телец, от които впоследствие се оформят човешката глава, белите дробове, сърцето с кръвоносна система и храносмилателната система. Тези четири форми представят четирите кардинални знаци в зодиакалния кръг и отговарят на четирите вида групови души, през които минали всички сегашни индивидуални души. Между другото ще кажа, че видях тези четири фигури в антиминса, даден на бащата на Учителя в църквата Св. Димитър в Солун от едно светло същество, с което имал среща в църквата. Антиминсът представя тялото на Христа, приготвено за погребение – на четирите ъгли на картината са поставени четирите евангелисти и редом с тях до всеки евангелист една от четирите въпросни фигури. Това е една дълбока окултна картина, представяща космичния човек.

Космичният човек в процеса на своето диференциране и проявление създава земния човек, като в неговото физическо тяло

отразява видимата вселена, в неговата душа и в неговия дух отразява невидимата вселена с всички нейни разумни същества. Затова Учителят казва: Пред погледа на великите посветени от всички времена и епохи, цялата вселена, целият така наречен и в древността макрокосмос се явява във формата на човек, наречен **великия небесен човек**. Съзерцавайки образа на този космичен човек, те са открили съответствията, които съществуват между него и малкия човек, земния човек, наречен микрокосмос. Затова казваме, че в човека, у когото всяка клетка е будна и съзнателна, както у посветените, той може да общува с цялата жива природа. Всички звезди във вселената имат свои представители в човешкия мозък. Затова такъв човек може да приеме моментално трептенията, които идват от различните звезди. В този смисъл казваме, че човек може да се разговаря с целия космос.

Учителят казва още: Под човек ние не разбираме само ново същество, което живее на Земята. Човек съществува не само на Земята, не само в Слънчевата система, но той населява цялата звездна вселена – всички слънца и планети. Планетите и слънцата са населени със същества от различна степен на интелигентност. Не е важно какви тела имат те. Те са разумни същества и принадлежат към една и съща човешка раса. Тази раса постепенно се развива. Всички тези човешки същества са клетки и органи в тялото на великия космичен човек, когото Бог е създал. Всички човешки същества са произлезли от космичния човек чрез постепенно развитие. И ако хората на Земята не вървят в правия път, причината за това е, че в космичния човек работят и двата принципа, които се изразяват в космоса чрез две велики братства, които са в постоянна борба. Това са Бялото и черното братство. Бялото братство представлява съвкупност от всички съвършени същества от Серафимите до Ангелите и посветените от нашето земно човечество. Те са служители и изпълнители на Божията воля и са духове ръководители на човека и човечеството. И понеже на техните добри намерения и планове противодейства черното братство, затова хората са се отклонили от правия път. Черното братство представлява също една ложа от интелигентни същества, които не са разбрали дълбокия смисъл на живота и имат диаметрално противоположни разбирания за него от белите братя. Те представят една йерархия от същества, които са на различна степен на развитие в зависимост от тяхната интелигентност. За да дам ясна представа за техните функции, ще кажа, че докато белите братя работят в клоните и цветовете на дървото на живота, по методите на клоните и цветовете, то черното братство работи в корените на дървото на живота. Докато белите братя работят в главата и гърдите на космичния човек, то черните братя работят в стомаха, черния дроб и червата. Бялото братство, следователно е свързано с положителните сили, а черното братство – с отрицателните сили, със злото в широк смисъл на думата. И едните, и другите сили обаче, са нужни засега за проявата на живота и службата им е строго определена.

Друга една тайна, свързана с отношението между земния и космичния човек, е следната – човек живее в едно тяло, на което не е господар и което не познава. Силите на космоса, респективно силите на космичния човек, стоят и оформяват човешкото тяло. Тези сили са под прага на човешкото съзнание и затова казваме, че силите на подсъзнанието, чрез което се проявяват силите на творческите ангелски

йерархии, които, както видяхме, образуват различните органи на космичния човек, строят човешкото тяло. Човек няма власт над тези сили. Но в будно състояние на съзнанието, когато в човека господствува самосъзнанието, тези сили са, така да се каже, подтиснати от силите на самосъзнанието, което дирижира будния живот на човека. И понеже самосъзнанието в настоящата фаза на развитието е още много силно и невежо по отношение тайните на битието, то често влиза в конфликт със силите на подсъзнанието, от което се пораждат всички болезнени състояния на тялото. Но във време на съня, когато самосъзнанието, така да се каже, заспива, душата заедно с астралното тяло напуска физическото и етерното тяло, и понеже в природата никога не остава празно пространство, тогава в човешкото тяло нахлуват силите на подсъзнанието, които са животът на космичния човек, и поддържат живота на физическото поле, напуснато от душата и силите на самосъзнанието. Тези сили на космичния човек се проявяват чрез етерното тяло и през нощта тези сили възстановяват разрушенията, причинени през деня от силата на астралното тяло и по такъв начин обновяват физическото тяло. Тази идея е предадена в Писанието с израза "борба на духа с плътта". Учителят привежда това и казва, че това е борба на етерното тяло, носител на космичния живот с астралното тяло, което носи в себе си всички ниски страсти и инстинкти на личността. През деня силите на астралното тяло, които се проявяват чрез нисшите страсти и инстинкти разрушават физическото тяло, а през нощта етерното тяло, като проводник на живота на космичния човек, възстановява повредите, възстановява нормалния ритъм на живота на физическото тяло. Затова от голямо значение е да държи етерното си тяло в изправност, което става, когато човек е в близък контакт с природата и чрез паневритмичните упражнения, които Учителят ни даде. Те имат за задача да тонират етерното тяло, за да може да се справи с разрушителните сили на астралното тяло, защото тези упражнения свързват човек с космическия ритъм, който е ритъм на живота на космичния живот. Такъв е дълбокият смисъл на съня и на паневритмичните упражнения.

От друга страна, душата и астралното тяло, които са напуснали физическото тяло и са във връзка с него и то само чрез една нишка, се потопяват в духа и душата на космичния човек и по такъв начин получават нови сили и импулси за своя буден живот през деня. По такъв начин чрез съня човек двойно се обновява – от една страна се обновява физическото тяло, а от друга – душата и астралното тяло.

Казах по-горе, че Учителят казва, че човек е сбор, съчетание от добродетели. Тогава можем да кажем, че пентаграмата, която е емблема на добродетелите, е емблема на космичния човек, а оттам и на земния човек, защото земният човек е създаден по образ и подобие на космичния човек, който е първият образ, в който Бог се изявява. Само че добродетелите в земния човек са в потенциално състояние, като семена, докато в космичния човек те са активни, проявени.

Космичният човек носи в себе си в потенциално състояние възможността да роди безброй същества, подобни на себе си, тъй както плодното дърво има възможност да роди хиляди и милиони плодове с течение на времето. Така и космичният човек, който по друг символизъм е дървото на живота, ражда подобни на себе си човеци с възможност

иерархии, които, както видяхме, образуват различните органи на космичния човек, строят човешкото тяло. Човек няма власт над тези сили. Но в будно състояние на съзнанието, когато в човека господства самосъзнанието, тези сили са, така да се каже, подтиснати от силите на самосъзнанието, което дирижира будния живот на човека. И понеже самосъзнанието в настоящата фаза на развитието е още много силно и невежо по отношение тайните на битието, то често влиза в конфликт със силите на подсъзнанието, от което се пораждаат всички болезнени състояния на тялото. Но във време на съня, когато самосъзнанието, така да се каже, заспива, душата заедно с астралното тяло напуска физическото и етерното тяло, и понеже в природата никога не остава празно пространство, тогава в човешкото тяло нахлуват силите на подсъзнанието, които са животът на космичния човек, и поддържат живота на физическото поле, напуснато от душата и силите на самосъзнанието. Тези сили на космичния човек се проявяват чрез етерното тяло и през нощта тези сили възстановяват разрушенията, причинени през деня от силата на астралното тяло и по такъв начин обновяват физическото тяло. Тази идея е предадена в Писанието с израза "борба на духа с плътта". Учителят привежда това и казва, че това е борба на етерното тяло, носител на космичния живот с астралното тяло, което носи в себе си всички ниски страсти и инстинкти на личността. През деня силите на астралното тяло, които се проявяват чрез нисшите страсти и инстинкти разрушават физическото тяло, а през нощта етерното тяло, като проводник на живота на космичния човек, възстановява повредите, възстановява нормалния ритъм на живота на физическото тяло. Затова от голямо значение е да държи етерното си тяло в изправност, което става, когато човек е в близък контакт с природата и чрез паневритмичните упражнения, които Учителят ни даде. Те имат за задача да тонират етерното тяло, за да може да се справи с разрушителните сили на астралното тяло, защото тези упражнения свързват човек с космическия ритъм, който е ритъм на живота на космичния живот. Такъв е дълбокият смисъл на съня и на паневритмичните упражнения.

От друга страна, душата и астралното тяло, които са напуснали физическото тяло и са във връзка с него и то само чрез една нишка, се потопяват в духа и душата на космичния човек и по такъв начин получават нови сили и импулси за своя буден живот през деня. По такъв начин чрез съня човек двойно се обновява – от една страна се обновява физическото тяло, а от друга – душата и астралното тяло.

Казах по-горе, че Учителят казва, че човек е сбор, съчетание от добродетели. Тогава можем да кажем, че пентаграмата, която е емблема на добродетелите, е емблема на космичния човек, а оттам и на земния човек, защото земният човек е създаден по образ и подобие на космичния човек, който е първият образ, в който Бог се изявява. Само че добродетелите в земния човек са в потенциално състояние, като семена, докато в космичния човек те са активни, проявени.

Космичният човек носи в себе си в потенциално състояние възможността да роди безброй същества, подобни на себе си, тъй както плодното дърво има възможност да роди хиляди и милиони плодове с течение на времето. Така и космичният човек, който по друг символизъм е дървото на живота, ражда подобни на себе си човеци с възможност

да постигнат своя първообраз. И както дървото ражда периодически, така и от космичния човек периодически се раждат човешки същества и затова Учителят казва, че душите се различават именно по това, че са излезли от Бога в различни времена и при различни условия.

Добродетелите представят различните части и органи от тялото на космичния човек. Така Любовта представя главата на космичния човек. Мъдростта представя гърдите на космичния човек, заедно с белите дробове, затова Учителят казва, че Мъдростта се придобива чрез системно прилагане на дихателните упражнения. В гърдите също се намира сърцето, което е проекция на главата, на любовта на средния човек. Истината взема мястото на стомаха в космичния човек, Правдата управлява ръцете и раменете, а също така и кръвообращението, което разнася богатата, които изтичат от любовта по законите на Мъдростта по целия организъм. Най-после, Добродетелта, в тесен смисъл на думата, представя краката на космичния човек. По такъв начин тези пет велики добродетели образуват живото, безсмъртно тяло на космичния човек, по образ и подобие на което е създадено и тялото на земния човек. Затова пентаграмата представя човека в движение, показва пътя на човешкото развитие, показва пътя на пробуждането на добродетелите в земния човек. Другите добродетели отговарят на различните вътрешни и външни органи, както в тялото на космичния човек, така и в тялото на земния човек. Но добродетелите не са абстракции и празни думи, а живи, разумни сили, които изтичат от абсолютния дух и се изявяват във формата на ред йерархии от духовни същества. Затова и Учителят нарича някои от тези йерархии с имената на добродетелите, а именно: Духове на любовта, Духове на мъдростта, Духове на истината, Духове на правдата, Духове на добродетелта и пр. Затова, когато някой посветен от висока степен съзерцава ясновидски физическото тяло на земния човек зад различните му органи, вижда различните йерархии на духовните същества, чиито сили и енергии, които са определени добродетели, съграждат определени органи във физическото тяло на земния човек. В своето творческо проявление тези добродетели се поляризират и създават не само един, но различни органи в човешкото тяло. Затова често ще срещнем в беседите на Учителя да се посочва, че една добродетел съгражда ту един, ту друг орган.

Учителят казва още: мистиците виждат навсякъде Христа, първият Адам, когото кабалистите наричат Адам Кадмон – великият небесен човек. Той е великият брат на човечеството, първият образ на човека, първородният в света – началото на човешкия род, началото на човешката еволюция. Той е първородният, който е развил и проявил всички Божествени добродетели, който е приложил всички Божествени закони. Първородният, който издържал сполучливо всички изпити и е пожертвал всичко за своите братя.

Планини, полета, извори, реки, морета, с всички природни богатства, които се крият в тях – всичко това е израз на този велик Брат. Ала това е дълбока тайна, за чието разбиране се изискват хиляди години усилена работа.

Херметичната аксиома гласи: Туй, което е долу, е подобно на това, което е горе, и това което е горе, е подобно на това, което е долу за осъществяване на великото единство в света. По силата на тази

аксиома има пълно съответствие, както между строежа, така и между всички функции и процеси в космичния и земния човек. Известно е, че съществува следното съотношение между дишането на земния човек и известни процеси в космоса, респективно в космичния човек. Нормално дишаният човек прави по 18 вдишки в минута. За един час прави 60 по 18, равно на 1080 вдишки. За едно денонощие прави 1080 по 24, равно на 25,920 вдишки. А 25,920 години е пътят на прецесиалното движение на земната ос, респективно на Слънцето през зодиака, през което време Слънцето обикаля всички зодиакални знаци, като във всеки знак стои по 2160 години, което определя една епоха от живота на Земята, в течение на която от космоса, от космичния човек към Земята и земния човек се изливат специфични енергии, които създават условия за развиване на специфични добродетели и сили в земния човек. Това съответствие между процеса на дишането и обикалянето на Слънцето по зодиака не е случайно явление, но ни говори за онази велика Мъдрост, която ръководи и управлява всички процеси в земния и космичния човек. Съответствието продължава – нормалният пулс на човека за една минута е 72 удара, вдишките за една минута са 18 или отношението на пулса към вдишките е $72 : 18$ или $4 : 1$.

В астрономията съществува също така отношение между прецесията и нотацията. Прецесията, както видяхме, представлява един цикъл от 25,920 години и е наречена космична или платонична година. Както видяхме тя е пътят на Слънцето по зодиака в неговото прецесиално движение. Един ден от тази космична година е равен на 72 земни години, което се получава, като разделим 25,920 на 360. 18 години е периодът на нотация - специално лунно движение. Значи отношението между нотацията и един ден от прецесията е $72 : 18$, или $4 : 1$, каквото е отношението между пулса и вдишките на човека.

Такова съотношение съществува между всички процеси и явления в земния и космичния човек, само че ние още не ги познаваме, но по принцип знаем, че съществуват.

Всички тези аналогии и подобия, които съществуват между космическите процеси и явления и процесите в човешкия живот, не са случайност, а са плод на една велика Мъдрост, за която ние нямаме никаква представа.

Друг един факт от подобно естество е строежът на атома и строежът на Слънчевата система. Атомът е построен по подобие на Слънчевата система – в центъра има едно ядро, което отговаря на Слънцето, около което се движат планетите – електроните, различни по брой при различните елементи.

Такава аналогия съществува между строежа на клетката и строежа на Слънцето. Учителят казва: Слънцето има в себе си три области: едната от тях приготвя енергията, втората я акумулира, а третата я препраща към Земята. Също така и в клетката има три области: външна, която възприема слънчевата енергия, средна – която акумулира в себе си енергията и вътрешна, която я превръща на жизнена сила. Тези три области ги има и в човешкия организъм в по-развита форма. Те най-лесно личат в зародиша. Първата, външната зачатъчна обвивка се нарича екзодерма; средната се нарича мезодерма, а тази, която е в центъра, вътрешната, се нарича ендодерма.

Всичко това ни говори, че земният човек и земният свят въобще е създаден по образ на небесния, на големия свят. Или казано на езика

на древната окултна наука – микрокосмосът е създаден по образ и подобие на макрокосмоса. Или земният, малкият човек е създаден по образа и подобие на космичния, на небесния човек.

Но това създаване не е механически процес, а е органически процес. Земният човек представя клетка от космичния човек и по силата на принципа на съответствието тази клетка носи в себе си всичките възможности на небесния човек и поставена при подходящи условия постепенно ги проявява.

Всеки земен човек носи в себе си като матрица космичния човек, по който образ постепенно се формира земния човек. Това е процес на проявление отвътре навън – реалността, космичният човек, който е като възможност в земния човек постепенно се оформява и в него. Но образът на космичния човек още не е завършен и напълно изявен в земния човек. В следващата раса формата на земния човек много ще се измени по подобие на формата и образа на небесния човек. Това изменение ще бъде в положителна смисъл, т.е. ще се усъвършенства. Човешката форма има още много да се усъвършенства и този съвършен образ, към който се стреми човешкото развитие съществува вече в космичния човек и във възвишените космични същества, които са по-напреднали от земния човек, но все пак принадлежат към великата човешка раса, произлязла от космичния човек – първородния, първият образ, който се явил в света, по подобие на който е създаден целия космос и земния човек.

Космичният човек има специален език, който земният човек трябва да научи, за да разбира какво му говори космичният човек и да не влиза в противоречие с него, за да не спъва своето развитие и да не пречи на общото космично развитие. По този въпрос Учителят казва: "Като се намериш пред големия, пред космичния човек, ще му говориш символично, на неговия език, за да те разбере. И първоначално, когато хората са били праведни, са говорили на един общ език, който е езикът на космичния човек, но впоследствие, когато се отклонили от правия път на развитието, създали различните човешки езици".

В далечното прадисторическо време хората са разбирали този език и са си служили с него. Тогава те са разбирали закона на съответствието, което свързва духовния и физическия свят. На този символичен език земните човеци са се разговаряли с небесните жители. Този период в развитието на човечеството Сведенборг нарича златен век. Учителят го нарича Епоха на Мъдростта, когато са живели предците на човечеството. Това е епохата на първата човешка раса, която в окултната наука се нарича Полярна раса. Тя се развива в етерния свят. Тогава хората са мислили аналогически – мисълта им е работила по пътя на съответствията. По-после, според Сведенборг идва друг период, когато хората не са мислили направо чрез съответствия, а само чрез познаване на съответствията. Той нарича този период сребърен век. След него идва третият, бронзовият век когато хората все още са знаели за съответствията, които съществуват в природата и са престанали да ги съзнават и виждат ясно, и да мислят чрез тях. Най-после хората съвсем изгубили знанията за съответствията, когато навлезли в четвъртия период, който Сведенборг нарича железен период. В железния период хората почнали да мислят аналитично, тяхната мисъл станала разпокъсана и хората не могат да намерят връзката между явленията и

причините, които ги пораждат. За този език на космичния човек Учителят казва:

“В природата има един език — аз го наричам живият език на битието. Той е езикът на космичния човек. Този език има особена граматика: глаголите му имат особен строеж, съществителните, прилагателните, причастията, съюзите и пр. не следват онези закони, на които се подчинява обикновената реч. По своята звучност този език е един от най-красивите. Той е писмен език, но не се пише на книга, защото книгите в природата са живи. Превод от него е ватанския език, от който произлизат в последствие египетския, санскритския и еврейския”.

Казах по-рано, че според Учителя зодиакът представя историята на развитието на човешкото тяло. Но и в космичния човек зодиакът образува общите му контури. От друга страна видяхме, че **зад всяка звезда, зад всяко съзвездие, стоят група от възвишени същества, които от своя страна са израз на мисълта на Абсолютния Дух**. Всяка една йерархия представя от себе си специфично проявление на Божествената мисъл. Този специфичен характер, тези йерархии предават и на звездите и съзвездията, които се явяват техен външен израз. Оттам имаме и различния характер на зодиакалните знаци. Оттам и всеки знак е носител на специфична енергия и създава специфичен характер, специфично телосложение и специфичен начин на мислене. В това отношение знаците на зодиака представят различни моменти, различни периоди в проявлението на мисълта на космичния човек. И чрез зодиакалните знаци и планетите космичният човек въздейства на начина на мисленето на земния човек. Общият характер на мисълта в различните епохи в течение на развитието е била, както видяхме, различен. В далечните предисторически епохи мисълта на земния човек е следвала мисълта на космичния човек и е била образна. Но впоследствие мисълта на земния човек става предметна, когато неговата мисъл се формира само от външните впечатления, които получава чрез сетивата си. Тогаз тя постепенно изгубва жизнеността и дълбочината си и добива повече от един абстрактен характер, и съвременните хора мислят, че тяхната мисъл е много конкретна и реална. Нищо подобно, мисълта на съвременния човек е много абстрактна, защото не борави с реални величини, а с абстракции. Този начин на мислене е почнал, според Учителя, 700 години преди Христа и тази епоха е към края на своето развитие. В следващата раса ще се mine постепенно към друг начин на мислене. Тогава мисълта на земния човек ще се приближи до мисълта на космичния човек и човек отново ще почне да разбира езика и мисълта на космичния човек и ще бъде в по-интимно и съзнателно общение с него.

В течение на тази епоха, която почва 700 години преди Христа и продължава и в наши дни, и която е била в разцвета си в 19 век и въобще след Възраждането, постепенно с развитието на човешката мисъл се развиват 12 мирогледа, 12 начина на мислене под влияние на 12-те зодиакални знаци. Така знакът Овен дава идеалистична насока на мисълта. Знакът Телец създава рационализма. Знакът Близнаци създава математизма, математичния начин на мислене. Под знака Рак се развива материализма. Под знака Лъв се развива философското течение, наречено сенсуализъм. Под влиянието на знака Дева се развива така

наречения феноменализъм. Под влиянието на знака Везни се развива реализмът. Под влиянието на знака Скорпион, който е много динамичен знак, се оформява едно течение на мисълта, известно под името динамизъм. Под влиянието на знака Стрелец се явява монадизмът, учението на монадите. Под влиянието на знака Козирог се развива спиритуализмът. Под влиянието на знака Водолей се явява пиюматизмът [гностицизъм]. И под влиянието на знака Риби се развива психизмът.

Това са различни начини на мислене, различни погледи върху света, различни мирогледи, които се развиват под влиянието на различните зодиакални знаци.

И планетите от своя страна дават различна насока на човешката мисъл и оттам на човешкия мироглед. **Всяка планета се явява като специфично проявление на космичния човек** на космичната мисъл, и това специфично тя го предава на земния човек под формата на определен начин на мислене, под формата на определен начин на гледане на света. Така **Луната** дава склонност към окултизма, **Меркурий** – към трансцендентално мислене, **Венера** дава мистична насока на мисълта. **Слънцето** ражда емпиричния начин на мислене. **Марс** създава онова философско течение, което наричат волунтаризъм, който поставя волята на преден план в живота. **Юпитер** развива логичната мисъл, а **Сатурн** поражда гностицизма – стремеж към задълбочено познание, което се базира на вътрешен опит. И когато различните планети със своите тенденции на мислене минават през различните знаци, които също имат собствени тенденции, получава се много сложна и преплетена обстановка на мисловния живот на земния човек. И понеже всеки знак представлява определена фаза в развитието на човека, то оттам и всеки начин на мислене е фаза от развитието на човешката мисъл. Всеки човек от съпалото, до което е достигнал, гледа на света. И понеже хората са на различна степен на развитие, оттам се явява и голямото различие в мислите им. И всеки начин на мислене си е на място в общия план на развитието, затова трябва да бъдем толерантни и да даваме право на всеки човек да мисли така, до където е дорасъл в своето развитие.

Ще завърша със следните мисли на Учителя:

1. Светлината е дреха на Мъдростта. Физическата светлина, от която ние се ползуваме, е резултат на излишната енергия, която космичният човек произвежда при своята умствена дейност. Космичният човек е придобил толкова знания, че има излишък от светлина.

2. Мъдростта, това е светът на вечните Божествени форми, изтъкани от любовта. Любовта е самата същина, а Мъдростта представя формите на хармонията, които се изливат в музика и поезия.

3. Светлината – това е творческият акт на Живата природа, на космичния човек. Тя разграничава Битието от небитието, временното от вечното, реалното от преходното. Светлината, това е първият акт на пробуждане в живата природа. А под пробуждане ние разбираме минаване от безграничното състояние на съзнанието към граничното.

Влад Пашов

3. ДУХОВНОТО РЪКОВОДСТВО НА ЧОВЕКА И ЧОВЕЧЕСТВОТО

1. Докато не дойде едно по-високо съзнание да ви ръководи, вие нищо не можете да направите. Запример, когато свирите на цигулка или на пиано, ако нямате учител, който да ви ръководи, вие не можете да учите. Той ще ви запознае с местата и имената на тоновете по клавишите или струните на цигулката. В случая, учителят или професорът е по-високото съзнание, което ви учи и води в пътя на музиката. Голяма е разликата между онзи, който знае да свири и онзи, който не знае.
2. Идеите, мислите и енергиите се предават чрез контакт. Светлите мисли и идеи влизат в ума на човека чрез докосване на някое светло същество до неговия ум. Без докосване нищо не става. Милиони слънчеви лъчи трябва да се докоснат до плода, за да узрее. При това, всеки лъч придава на плода нещо специфично. Милиони разумни същества са се докоснали до човешката душа, за да ѝ предадат това, което тя днес съдържа. И още милиони същества трябва да се докоснат до човешката душа, за да ѝ предадат онова, което ѝ е нужно за далечните времена и епохи. Затова е казано, че никой не живее за себе си.
3. Христос е, който е движил, движи и ще движи историческия, космическия и мистичния живот на Земята и човечеството. Без Христа няма история, без Христа няма космос, сиреч организиран и устроен свят. Без Христа няма мистичен живот. Той е великият вдъхновител на всички откровения във всички времена и епохи. Той е невидимият двигател на целия духовен живот и опит на човека и човечеството.

Учителят

Съвременните хора, както религиозни, така и материалисти, имат еднакво наивно схващане за произхода, развитието и ръководството на човека и човечеството. За тях като че ли човек е изникнал като гъба из Земята, макар че материалистите и учените да говорят за еволюционно развитие на човека, но те придават на това развитие някакъв механичен характер, което граничи с чудото. Според тях слепите сили на природата, попаднали случайно при специфично съчетание, създали първичната клетка, от която се развиват всички животински видове и човекът, когото е развила до днешния му вид. Така че, според тях, разумният човек е плод на неразумно действащи сили. Това схващане е достойно за децата, но не за възрастните хора, които могат да мислят и да разсъждават. Откъде се взеха всички тези разумни сили, които действуват в човека? Какъв е техният произход – учените и материалистите отговарят едно – всичко е плод на слепия случай и под действието на естествения и половия подбор, постепенно се развиват всички сили и способности на човека.

До 17 век учените поддържаха идеята за самозараждането. Но дойде ученият Франческо Реди, който доказа, че не съществува никакво самозараждане и той каза: "Всичко живо произлиза от живо". Това е максима в съвременното естествознание. Окултната наука отива по-

нататък и казва: Всичко разумно, всичко духовно произлиза само от разумно, само от духовно.

За окултната наука човек е дете на Бога и природата, като природата е съвкупност от всички разумни същества на битието. В този смисъл природата е възпитателка на човека. Тя го е отгледала в тази форма, в която го виждаме днес. В своето развитие човек се намира под непрекъснатото ръководство на разумните същества на космоса, начело на което стои Божественият Дух, Който ние познаваме като Христос. Затова Учителят казва, че Христос е Който е движил, движи и ще движи историческия, космичния и мистичния живот на Земята и човечеството. Той е великият вдъхновител на всички откровения във всички времена и епохи. Той е невидимият двигател на целокупния духовен живот и опит на човека и човечеството.

Христос е глава на Бялото братство, централната ложка, на което е на Слънцето и оттам ръководи развитието и възпитанието на съществата на цялата система. Но Бялото братство има своя ложка и на Земята, която под ръководството на Христа специално се грижи за развитието на нашето земно човечество. Тази ложка на Земята е във връзка с централната ложка на Слънцето и тя е поела ръководството на човечеството още със слизането му на Земята. Тя се е погрижила, когато разумните сили на космоса създадоха физическото тяло да проведе възпитанието на човешките души в тези тела и същевременно да работи за развиването на органите в тези тела, необходими за да могат да се проявят разумните души чрез тях.

Централното седалище на Бялата ложка на Земята е на северния полюс, но тя има свои клонове, които са в пряк контакт с човечеството. Седалището на тези клонове първоначално е било в Лемурия; после в Атлантида, след това се премества в Египет. След Египет се премества в Хималаите, като има разклонение и в Алпите, в Рила и Северо-американските планини. Учителят казва, че засега има пет седалища на Бялото братство на Земята. Те живеят в планините в етерни тела. Центърът в Хималаите е наречен Агартя.

Човекът, както го виждаме днес, е плод на едно дълго и съзнателно възпитание от страна на тези, които ръководят човешкото развитие. Човешките способности и добродетели, и всички сили, с които разполага човек днес, са постепенно присадени към неговото тяло от контакта му с различните разумни същества в космоса.

Затова Учителят казва, че енергиите се предават чрез контакт. А човешките способности и добродетели това са набрани енергии, които са изработили определени органи за проява.

Учителят казва: "Хиляди и разумни същества са дошли в контакт с човека и са му предали своите енергии, които се изразяват като инстинкти, страсти, добродетели, способности, подтици и импулси". Учителят казва още: "Разумът е дар на човека от ангелите. Те са го подарили на хората. Когато Бог направил човека, прекарал всички разумни същества да му дадат по нещо, понеже той бил последният, най-малкият им брат. Ангелите, като видели човека, казали: "Да му дадем от нашия разум". И така човек се нарекъл син на Мъдростта. И действително единственото нещо, което отличава човека в сегашната природа, е неговият разум. Аз вземам думата "ум" в широк смисъл, а разумът вземам като сила вътре в ума, в по-ограничен смисъл. Умът

вземам като нещо, което включва всичко, а разумът включва само способностите на човека, с които той работи в дадения случай”.

Може да се възрази: Нали човек е създаден от Бога съвършен, каква нужда има да му се дават подаръци, за да се развива? Окултните факти трябва да се преценяват много внимателно. Механическо творчество преди всичко не съществува. Процес на творчеството е органически процес – процес на постепенно развитие, развитие в смисъл на изявление отвътре навън. В този смисъл човек е един плод на дървото на живота и този плод съдържа всичките възможности на цялото дърво, но като зародиш той трябва да бъде посаден в почвата – в подходяща среда, и да бъде изложен на влиянието на светлината, топлината и влагата, която произлизат от Любовта, Мъдростта и Истината, за да израсте и да се развие това, което е вложено в него. Това именно е станало с човека, след като е посаден като духовен зародиш в гъстата материя. За да развие възможностите, които са вложени в него, му са необходими специфични условия – светлина, топлина и влага. Тези сили му се доставят от разумните същества, в чиято разумна среда човек живее. Техните мисли и чувства и волеви импулси действуват върху човешкия зародиш и събуждат в него скритите му възможности. За да се развият различните възможности, които са скрити в човека, той трябва да бъде изложен на действието на различни космични сили, които произхождат от различни космични същества и области. Защото за развитието на всяка една дарба, на всяка добродетел и чувство, са необходими специфични условия, специфични космични сили, които идват от различните чинове на ангелската йерархия.

За да става това развитие хармонично, в известни периоди от време действуват едни космични йерархии и развиват определени дарби и способности в човека. След това почват да действуват други и така докато се развият постепенно всички дарби, способности и добродетели, които съществуват като зародиши, като възможности в човека.

Това влияние на космичните същества е включено в цикличното развитие на човека и човечеството. Развитие се извършва в ред големи и малки цикли, като във всеки цикъл действуват специфични сили, които идват от специфични йерархии. Така има един голям цикъл на развитие от 26 хиляди години, който се разделя на 12 по-малки цикъла от по 2160 години, което се отбелязва с преминаването на Слънцето през един нов зодиакален знак, което именно определя една епоха от 2160 год. Но в течение на този цикъл от 2160 год. се изреждат последователно влиянията на 7-те планети, като всяка планета обхваща по една седма от 2160. Така че приблизително една планета влияе и управлява около 300 години, защото 7 по 300 е равно на 2100. Всяка планета е свързана с една ангелска йерархия и има за планетен дух едно високо космично същество, което дава съдържание на планетното влияние. Планетите са свързани със следните йерархии: Луната е свързана с йерархията на ангелите, Меркурий – с йерархията на арахангелите, Венера – с йерархията на Началствата, Марс с йерархията на властите или духовете на формата, Юпитер – с йерархията на силите или духовете на движението, и Сатурн с йерархията на господствата

или духовете на Мъдростта. А Слънцето е свързано с престолите, херувимите и серафимите. Имената на планетните духове и гении са следните:

1. Планетният дух на **Сатурн** се нарича **Касиел**, което значи Божие съзерцание. Притежава качества справедливост и търпение.
2. Планетният дух на **Юпитер** е наречен **Захариел** или Божие правосъдие и притежава качества величие и милосърдие.
3. Планетният дух на **Марс** е наречен **Самаел** – гняв Божий, победа и крепост.
4. Планетният дух на **Слънцето** е **Михаил** – Божия победа, сила и могъщество.
5. Планетният дух на **Венера** е наречен **Ханаел** – милосърдие, красотата и любов.
6. Планетният дух на **Меркурий** е наречен **Рафаел** – Божие лечение и разум.
7. Планетният дух на **Луната** е **Габриел**, духът на плодородието и изобилието.

В течение на 2160 год. всеки от тези планетни гении управлява по 300 години средно, в течение на което време космичните сили, които протичат през него, влияят върху човечеството и създават условия за съответни дарби и способности, които са качества на тези планетни гении. Учителят казва, че във времето на пророк Данаил е господствувал арахангел Михаил, който носи слънчевото влияние. И в днешната епоха пак арахангел Михаил поема ръководството на човечеството.

В Атлантида, когато човечеството е току що слязло в гъстата материя и е било още в съвсем детска фаза на развитие, лишено от дарби и способности и добродетели, са били създадени 7 вида окултни школи, всяка една, от които се явява като проводник на силите на една планета. Всички тези школи са били под върховното ръководство на централната ложа на Бялото братство на Земята, която е била пък във връзка с централната ложа на Слънцето. Тези школи са били среди, в които са се изливали силите на дадена планета. През тях са минавали последователно всички човешки души, за да влязат в контакт с онези енергии, които се изливат в школата, за да развият съответните дарби и способности. Така, постепенно преминавайки през всички школи, човешките души влизали в контакт с енергиите на напредналите същества и така постепенно са развили и изработили в себе си известни дарби, способности и добродетели.

В тази далечна епоха под влияние на планетните сили, изливани в школата, е станало постепенно диференциране и обособяване на човешките типове. Някои индивиди са се развили по-силно под влиянието на известни планетни сили и са се оформили като тип на тази планета. Други са се развили по-благоприятно под друго планетно влияние. Това е било в зависимост от симпатията, която всяка една душа има към дадена енергия, която симпатия идва оттова, че човешките души периодически са излизали от Божествения център и в зависимост от това, какви космични сили са действували в този момент, се е давало основния тон на живота на душата, който оставил дълбоко в подсъзнанието. И когато този тон зазвучава отново в космоса, тази душа е по-отзивчива към него. Затова, което е вложил, като наследствена

дарба във всяка душа, постепенно се изявява при съответните външни условия.

Има още един факт, който способствува за диференциране на типовете. Той е следният – към средата на Лемурийската епоха, преди отделянето на Луната от Земята, условията на Земята са станали много лоши за развитието на човешкото тяло и рискували да изчезнат всякакви зародиши на органическия живот. Тогава човешките души били разселени по другите планети на Слънчевата система – всяка според космичното си предразположение. И там под влияние на тези планетни сили техните вътрешни сили се малко по-малко пробудили и почнали да действуват. Когато се върнали на Земята, след като условията на Земята се подобрили, те носили със себе си печата на влиянието на планетата, на която са били преселени.

Така че дарбите, способностите и добродетелите, които днес всеки човек носи със себе си, са плод на един дълъг контакт от милиони години на човешките души и тела с енергиите на космичните същества, които са се проявили в планетните школи в Атлантида. Защото всяка способност, всяка дарба и добродетел не е нищо друго, освен специфична енергия, която изработва специфични органи в човешкия мозък и тяло, чрез който се проявява.

Това, което като Дух живее в една окултна школа в дадена епоха, впоследствие се предава по закона на скачените съдове на цялото човечество. Малкото квас заквасва цялото тесто. Това, което се изработва като способности и добродетели в една дадена епоха в окултната школа, впоследствие става достояние на цялото човечество. Защото учителят на една школа е същество, което е в контакт с енергиите на космоса и пренася тези енергии в земното развитие. Най-първо чрез тези енергии той създава един кръг от ученици, на които предава тези енергии и така развива известни дарби и добродетели в тях. Те от своя страна по закона на скачените съдове предават това на останалото човечество. Така това, което първоначално е живяло в средата на един затворен кръг, в средата на една школа, става основен тон на живота на следващата епоха. Така е вървяло, така върви, така и ще върви развитието на човечеството.

Затова Учителят казва: "Единственият път за постигане на добрите желания е Любовта. Например, някой иска да стане художник, той може моментално да стане художник, но трябва да влезе в областта на художеството, дето се съединяват умовете на всички художници. Ако не влезе в тази област и не се свърже с умовете на всички художници, той не може да стане гениален художник. Ако искаш да станеш музикант, ще влезеш в областта на музиката. Ако искаш да станеш поет, ще влезеш в областта на поезията. Ако искаш да станеш философ, ще влезеш в областта на философията и т. н. Докато не влезе в среда, съответна на неговите желания, човек не може да постигне желанията си. Влезе ли в хармонична среда, човек лесно постига желанията си с малки усилия".

Следователно, за да развие вътрешните си възможности, човек се нуждае от съответна духовна среда. В духовно отношение човек е още едно малко дете и без грижата и ръководството на по-напредналите разумни същества на космоса, които представят за него среда и условие за неговото духовно развитие, той не би постигнал нищо. Човек има Божествен произход, има възможности в себе си, за да се проявят и

развият тези способности, необходима е и помощта на разумните същества на космоса като среда, което да стимулират тези възможности да се развият. Ако вземем едно гениално дете още малко и го оставим в гората, изолирано от света, то едва ли би проявило своята гениалност. Така и човек, макар че е божествен по произход, потребна му е специална среда за развиване на вложеното в неговата душа. Тази именно среда, както вече казах, това са великите разумни същества на космоса, в чиято среда ние сме потопени, както сме потопени във въздуха.

Но за да се ползуваме от въздуха, ние трябва да го приемем в дробовите си и тогава той внася в нас сила и ни обновява. За да използваме духовната среда на разумните същества, в която сме потопени, ние трябва да имаме съответни органи. Органите, чрез които ние можем да влезем във връзка с тази разумна среда и да я използваме за нашето благо, са умът, сърцето и волята. Умът, сърцето и волята са органи, чрез които ние можем да влезем в контакт със силите и енергиите на разумните същества. Но за тази цел те трябва да са нагласени по специфичен начин за възприемане на специфични сили и енергии, които са необходими за развиване на съответни вътрешни възможности.

Енергиите на разумните същества се предават, както всички енергии по закона на вибрациите. И всяка енергия има специфична дължина на вълните с определен брой трептения. И за да можем да възприемем една определена енергия, която ни е потребна, трябва да имаме ключ, да завъртим и нагласим нашето радио, да възприемем тези енергии.

Този ключ, чрез който можем да нагласим нашия ум, сърце и воля, това са великите Божествени идеи и добродетели, на които трябва да дадем път в нашия ум и сърце и те ще ни поставят в контакт с неизчерпаем океан от енергии, които ще събудят нашите спящи сили и възможности.

И задачата на окултната школа е тази да даде на човека ред Божествени идеи, чрез които той може да влезе във връзка с разумните същества на космоса, които могат да му помогнат. Следователно, според мислите, идеите и желанията, които човек държи в ума и сърцето си, той е във връзка със съответните същества на космоса. Колкото са по-възвишени мислите, идеите и желанията на човека, с толкова по-възвишени същества се свързва, с толкова по-възвишени енергии влиза във връзка, които разработват неговите спящи сили и възможности. Ако човек живее с ниски мисли и желания, той се свързва с нисшите същества от космоса, които не само не допринасят нищо за неговото духовно развитие, но напротив, смъкват го долу в гъстата материя и го превръщат в животно. Затова е важно, с какви мисли, идеи и желания се занимава човек. От това зависи, с каква среда и с какви същества в космоса ще се свърже, а оттам и какви енергии ще потекат в неговия организъм, които да развият съответните негови сили и възможности.

С каквито мисли, идеи и желания живее човек, това до голяма степен зависи от идеала, който има. Затова духовните ръководители на човечеството, основателите на религиите и ръководителите на окултните школи винаги са се стремили да представят един висок идеал, който да стимулира светли мисли и благородни желания. Този висок идеал е кръщаван с различни имена, но всички тези имена ни насочват към едно

– към Бога, Който живее в дълбините на човешката душа и оттам ръководи, който живее същевременно в космоса. Но за да намери човек Бога в космоса преди всичко той трябва да Го е намерил в себе си – в дълбините на своята душа. Когато човек стане способен да се вгълби в себе си и да намери там своя висок идеал, той е стъпил вече на здрава канара и никакви бури и ветрове не могат да го поклатят. Но за да стигне човек до това състояние, той ще мине през ред външни и вътрешни борби, докато дойде до дълбоката вътрешна опитност, да познае и преживее Бога в себе си. Тогава той има едно непоколебимо убеждение, непоколебима вяра. Но казах, че докато достигне до това състояние на непоколебима вяра и опитност, той ще мине през големи борби – външни и вътрешни. Защото в днешната фаза на развитието си, човек живее в така нареченото самосъзнание, което е поле на борба на две сили – на силите на светлината, които издигат самосъзнанието към светлите върхове на свръхсъзнанието и силите на тъмнината, които смъкват човешкото самосъзнание в гъстата материя, където се изгубва всякаква светлина и човек става роб на тъмните сили, в първия случай той става свободен гражданин на космоса.

Така че човек непрекъснато се намира под влиянието на два вида същества, които се борят за овладяване на неговото съзнание. Тази борба човек я преживява, като вътрешна борба в съзнанието си да постъпи по един или по друг начин. Едни от съществата му нашепват светли и възвишени мисли и желания, а други искат да го увлекат в ниските си желания и стремежи. Но човек е свободен да следва съветите на едните или на другите същества. Оттам иде и неговата отговорност. Защото, какъвто избор направи, такъв ще бъде и неговият живот.

Затова в окултната наука се казва, че човешкият живот се обуславя от три рода сили: провидението, съдбата и свободната воля на човека. PROVIDENIETO е изразено в гласа на светлите същества, които се стремят да водят човека по пътя, който му е начертан от Бога. В този път човек го очаква все по-изобилен живот, все по-голяма светлина и разширение, и извисяване на съзнанието. В гласа на тъмните същества ние виждаме **СЪДБАТА**, миналото на човека, което го влече назад към тъмните бездни, откъдето няма излизане. А човек е **СВОБОДНАТА ВОЛЯ**, която ще избере единия или другия път.

В египетското Таро този окултен факт е изобразен с шестия аркан, наречен двата пътя, където пред човека са отворени два пътя – пътят на порока и пътят на добродетелта. Пътят на порока му се посочва от една жена, разпусната, а пътят на добродетелта му се посочва от един светъл ангел. Когато човек реши в себе си да следва белия гений, светлите същества, той влиза в пътя на спасението и поема светлия път на постиженията. Този път са посочвали всички велики Учители с цел да помогнат на човешките души да се ориентират в тази борба, която се води вътре в човешката душа. Затова в днешната фаза на развитието всеки трябва да бъде буден и да се вслушва в тези гласове, които се борят в него, за да вземе правилна насока. Оттова зависи неговата съдба и неговото развитие. Гласът на светлото същество се изразява като съвест, интуиция, морален стремеж и пр.

Светлото същество, което осветява пътя на човека и го насочва към светлите висини, е неговият ангел хранител, едно същество от йерархията на ангелите, които са ръководители на всяка индивидуална

душа, докато арахангелите са ръководители на народите, а началствата са ръководители на епохите. Всеки човек има по един ангел, който го ръководи, а всеки един народ има по един архангел, който го ръководи, всяка една епоха в развитието си има един дух ръководител, който ѝ дава основния тон, който е от йерархията на началствата или от още по-висши йерархии.

А тъмното същество, което съпътствува човека в неговия път и което е в борба със светлия ангел, това е човешкото минало, изградено като едно живо същество, което като сянка върви с човека и го тегли назад към миналото. То крие в себе си едно тъмно същество, с което човек е влязъл в контакт при грехопадението. Защото грехопадението е един факт, а не една поетична измислица. То съвпада с онзи момент, когато човечеството слиза в гъстата материя, където действуват известни паднали същества и те повлияват на човека със своите отрицателни сили и го увличат по този начин в материалния живот. Събуждат в него желаниа за материален живот, а заедно с това и за един лош, нисш животински живот. В това се състои грехопадението, че дошъл в контакт с тези същества, човек поглъща от техните енергии в своето астрално и физическо тяло и от това се явяват известни желаниа и стремежи, които го привличат към гъстата материя. Оттогава води началото си това тъмно същество, което придружава човека като сянка. И задачата на човека е да го проникне със светлината, която получава от светлото същество и постепенно да го пресъздаде и издигне. Иначе то ще бъде винаги една пречка в пътя на неговия възход.

Когато човек влезе в пътя на окултното развитие, тази борба в него още повече се засилва, защото с влизането си в пътя на окултното развитие човек се определя на страната на светлото същество, което го води и това събужда противодействие от страна на тъмното същество, което вижда, че ще загуби борбата и ще изпусне жертвата си. Затова в началото на пътя си ученикът ще срещне голяма съпротива, която иде отвътре преди всичко и се проектира във външния живот, като влияние на средата и на окръжаващите. Но ученикът трябва да се самоопредели, да знае, че каквото и да става с него, той трябва да държи неотклонно пътя нагоре.

В началото на пътя ще се повдигнат всички отрицателни сили, скрити в неговото подсъзнание и ще изявят своето право на съществуване. Но ученикът трябва да бъде буден и смел, да не се подава на тъмните изкушения, които идват от тъмните същества. Той трябва да знае, че тази борба е признак, че той е поел стръмния път на съвършенството. Сега той трябва да трансформира цялото подсъзнание, което носи в себе си, всички сили, които са действували в неговото минало, когато е минавал през животинското царство. Всичко това сега трябва да бъде трансформирано и използвано за новата работа.

Но за да извърши успешно тази работа, човек трябва да намери своя учител, който ще му даде начини и методи, как да направи това. Както в обикновения живот без учител човек нищо не може да постигне, така и в пътя на своето духовно развитие, *човек нищо не може да постигне без учител, без връзка с едно по-висше съзнание, което да го учи и ръководи, което ще го постави в контакт с неговия дух ръководител.* Тогава ще потекат в неговото съзнание възвишените Божествени енергии, които са енергиите на Любовта, Мъдростта и

Истината, които ще спомогнат за развиване на скритите в него сили, чрез които ще изработи нови органи в себе си, за да може да влезе в съзнателна връзка с духовния и Божествения свят.

Енергиите на *Любовта* ще внесат Божествената топлина, която ще организира силите на неговото сърце – ще разтопи каменното сърце на човека и ще го превърне в живо органическо сърце, което ще чувствава радостите и болките на всички същества и ще бъде отзивчиво към най-тихия глас на Бога, Който живее в него. Енергиите на *Мъдростта* ще внесат светлина в неговия ум и ще организират неговите дарби и способности, ще внесат светлина в неговото съзнание и ще дойде до онова състояние, за което се казва в Библията, че Бог рекъл да бъде виделина и станало виделина, станало ден първи. Тогаз човек постепенно ще влезе в съзнателна връзка с разумните същества на космоса и ще стане съзнателен в духовния свят. Енергиите на *Истината* ще дадат насока на неговото духовно растение и ще го свържат със силите на Слънцето, ще укрепят неговата воля и ще освободят душата му от връзките на миналото, които са я свързали с тъмните същества и ще ѝ възвърне божествената свобода, която е притежавала преди грехопадението.

Така постепенно човек ще се свърже с възвишените разумни същества на трите свята – физическия, духовния и Божествения, и ще стане съработник на природата и служител на Бога. Тогава той ще разбере, че едно велико разумно същество пронизва със съзнанието си физическия свят и го обединява в едно цяло, и той ще познае в това същество духа на Истината, който ще му разкрие скритата страна на физическия свят, ще му разкрие скритата страна на неговото физическо съществуване, ще му разкрие вътрешната страна на неговото тяло, което е проникнато до костите от духа на Истината, който остава скрит за обикновеното човешко съзнание до момента, когато истината подига булото на илюзиите, и човек ще види реалността такава, каквато е. Тогава той ще познае всички онези скрити сили на своето тяло, които са отражение на девствените божествени сили на духа на Истината и ще види, че тялото му е храм на Духа на Истината и е свещено.

Тогава с това ново съзнание той ще проникне в света на силите, в света на своето сърце и ще види, че и този свят е проникнат и обединен като цяло от едно велико космично същество, в което той ще познае духа на Любовта, която внася безсмъртния живот в човешкото сърце и душа. Тогава той ще види, че човешкото сърце е един велик необятен и красив свят, който дотогава е бил забулен и скрит от обикновения поглед на човека. Тук човек ще преживее единството си с всички същества и ще се почувства като частица от великия божествен организъм. В това състояние той ще преживее какво представя Любовта и ще разбере, че Любовта е основата на света и живота, от която произтича всичко и ще влезе в контакт с духа на Любовта, от когото Любовта извира като едно мощно космично течение, което прониква цялото битие. Тогава човек ще разбере, че Любовта носи живот, нежност, деликатност, привлекателност – това са качествата, които осмислят вътрешния живот.

Най-после човек ще се издигне до Божествения свят и ще влезе в контакт с Духа на Мъдростта, който със светлината си ще му разкрие безкрайните простори на вселената и дълбините на човешкия дух, и ще

му отвори вратите на тайното познание и ще му даде свободен билет да пътува и проучва цялата безгранична вселена, и ще стане творец в битието.

Така човек ще преживее великата мистерия на битието и ще разбере триединството на света и живота. Тогава ще разбере мисълта на Учителя, който казва: "Три велики разумни и съзнателни същества управляват и контролират живота на всички хора и същества в трите свята. Едното същество е на физическия свят и се занимава с уреждането на физическия живот на хората. Второто същество е в духовния свят, в света на силите и се занимава с уреждане на духовния живот на хората, третото същество е в божествения свят, то се занимава с божествения живот. Трите тези същества съставят общия божествен организъм".

Тогава човек ще издигне съзнанието си толкова високо, че ще разбере, казва Учителят, че **Бог е Светлина без сянка, Живот без ограничения, Любов без промени и измени, Знание без погрешки и Свобода без ограничения.** Но за да достигне човек до това състояние, да е съзнателен в трите свята, той трябва да е съединил в себе си мъжа и жената, да е обединил ума и сърцето си и тогава, така обединил силите на своята душа, ще се обедини с Духа, от когото излязъл. Тогава човек ще разбере смисъла на живота, ще разбере смисъла на своето слизване в материята, на своето падение и заблуждение, ще разбере тайната на целия световен процес. Тогава той ще види и разбере, че в света само Бог царува и че неговата Любов, Мъдрост и Истина проникват цялото битие и дават Живот, Светлина и Свобода на всички същества.

Тогава човек ще разбере, защо е напуснал Божествения свят – света на вечното блаженство, и е предприел дълго пътешествие в света. Тогава ще разбере защо е слязъл от ефирните простори в гъстата материя. Тогава ще разбере закона, че за да познае човек една среда, в която живее, той трябва да излезе из нея. В Божествения свят човек е живял в средата на Любовта, Мъдростта и Истината, без да ги е познавал. И той трябваше да излезе от тази възвишена среда и да слезе в материалната вселена, където са проектирани силите на Любовта, Мъдростта и Истината. Излязъл въвн от тази среда той прекъсва връзката си с тези божествени сили и заедно с това постепенно изгубва живота, светлината и свободата си, които трябва да придобие отново след като осъзнае положението си, че е излязъл из божествената среда и е влязъл в света на гъстата материя, за да проучи и познае обективно силите на Любовта, Мъдростта и Истината, проектирани във външната проявена вселена.

Слязъл на **физическия свят**, той постепенно одухотворява и организира материята на своето физическо тяло и съзнанието му постепенно се пробужда. Тогава той познава, че физическият свят е отражение на света на Истината и от неговите елементи той ще почерпи енергия за развиване на своите вътрешни сили, за укрепване на своята душа и за извоюване на своята изгубена свобода. Постигнал това, той се свързва, както казах, с Духа на Истината, който прониква този свят и се развързва от връзките си с гъстата материя, която го приковава към Земята. При това състояние той вече може да напуска сферата на Земята и да отива до другите планети.

След това той се издига **в света на силите** и познава, че този свят е отражение на принципа на Любовта и е проникнат от силите на

Любовта. Тук познава всички онези сили, които организират неговото сърце. Той извлича оттук силите и енергиите, необходими за изграждане на тялото на Любовта, с което ще облече човешкият дух, когато се съедини с душата. При това състояние човек ще бъде гражданин на цялата Слънчева система. Защото онзи, който се е свързал с Духа на Любовта, е свободен гражданин на Слънчевата система и може да отива до Слънцето и да се връща.

Най-после, издигайки се до **Божествения свят**, той вижда, че той е проникнат от силите на Божествената Мъдрост и че от този свят той ще почерпи сили, за да изгради своето тяло на Мъдростта, с което като се облече човешкият дух, ще му се открият възможностите на цялата безгранична вселена и той ще получи свободен билет да пътува по цялата безгранична вселена.

Такъв е великият път, който предстои на човека, за да се върне там, откъдето е излязъл, но вече обогатен. Той ще влезе отново да живее в света на Любовта, Мъдростта и Истината, но вече ще ги познава, защото той се облича последователно с безсмъртните тела на Любовта, Мъдростта и Истината, с които ще живее като съзнателен свободен гражданин в божествения свят.

За да не попадне човек в заблуждение под влияние на тъмните същества, които му нашепват различни илюзорни желания и го заблуждават, че той е това или онова, че това е постигнал или онова ще постигне, той трябва да има винаги будно съзнание и да различава в себе си гласовете, и да знае кога му говори Духа на Истината, кога му говори Духа на Любовта, кога му говори Духа на Мъдростта и кога му говорят лъжливите духове от името на тези три велики същества. Защото това е неизбежно, ще дойде в пътя на неговото развитие – самозвани учители и ръководители да му се представят за това, което не са и да го заблуждават, че той е това, което не е. Затова той трябва да различава преди всичко, с кого е във връзка и кой му говори. Учителят определя това така: Когато човек е във връзка с духа на Истината, той носи свобода на всички, с които е в контакт, и е изпълнен със сила и мощ, и е господар на себе си. Това са най-малките и конкретни неща, които той притежава. По-големите неща, които той притежава са, че той е свободен от гравитационното притегляне на Земята и може свободно да излиза извън сферата на Земята.

Когато човек е във връзка с **Духа на Любовта**, когато Духът на Любовта му говори, неговото сърце е организирано, одухотворено и се разширява, и става едно със сърцата на всички същества, и в сърцето си човек чувствава пулса на всички същества, и чувства как живота се прелива от космичното сърце и изпълва всички сърца. За него вече няма личен интерес. Той живее с интересите на делото, с интересите на човечеството, с интересите на космоса. Неговият живот вече е живот на Бога, на космоса, затова той го посвещава в служене на великото и красивото в живота. Той е свободен от връзките на Земята и може да пътува из цялата Слънчева система. Той е господар на лъжливите духове, защото е господар на различните пороци, чрез които те се проявяват в човешкия живот.

Най-после, когато човек влезе във връзка с **Духа на Мъдростта**, когато Духът на Мъдростта му говори, той целият светува, гори като слънце. За него няма прегради – вечността е пред него. Той вижда ясно

великия път, който е изминал, и с една любов и нежност гледа на всички същества, и е готов да помага на всички, които имат нужда от неговата помощ.

Така човек, излязъл от Божествения свят, от света на вечната хармония, от света на Любовта, Мъдростта и Истината, за да се върне отново там, трябва да измине един дълъг път на развитие – да мине през трите проявени свята, физическия, етерния и астралния и да познае в тях Любовта, Мъдростта и Истината, за да ги придобие в себе си, да се облече в дрехи, изградени от Любовта, Мъдростта и Истината и тогава да се върне там, откъдето е излязъл, пълен с Любов, Мъдрост и Истина.

Но първата стъпка към тези велики постижения е да се пробуди съзнанието на човека, че е слязъл от възвишения свят и че трябва да намери пътя към този възвишен свят. А пътят минава през самия него. Но за да намери този път, той трябва да намери своя Учител, който ще му разкрие този път, който минава през самия него, за да стигне до храма на тайното познание, където ще получи билета на съвършенството, ще получи това, което се нарича посвещение, което го прави съзнателен гражданин на космоса, съработник на природата и служител на Бога. Тогава ще разбере, че Истината го прави свободен и силен, Любовта събужда в него непреодолимо желание да проучава тайните на битието, а Мъдростта го прави готов да помага на по-малките свои братя с великото знание, което носи в себе си.

Ще завърша с няколко мисли от Учителя, който казва:

“1. Ученикът е винаги пред лицето на Господа, затова трябва да внимава да не се разсейва. Умът му трябва да бъде съсредоточен, да не губи посоката на своето движение. Ум светъл, сърце топло и силна и разумна воля са условията, при които ученикът може да се домогне до вътрешни опитности. Това значи присъствие на духа на човека, който ще го научи на всичко, което е необходимо за него.

2. Желая ви да станете, да оживеете и да възкръснете. Радостта и веселието подмладяват човека, защото те свързват човека с възвишените същества.

3. Като ученици поставете си задача да възстановите силите на своя организъм, да възвърнете изгубената си Любов и да възкресите в себе си всичко възвишено и благородно, което постепенно сте умъртвявали. Да възстановите силите си, това значи да влезете в съприкосновение с целокупния живот, да се свържете с радостта и страданията на всички хора и да желаете тяхното добро, както своето. Да възстановите силите си, това значи да се възстановите и подмладите, да се свържете с първоизточника на живота, от когото всичко извира и който храни и пои цялата вселена.”

12 юли 1960 г.

Вие имате настойници от невидимия свят. Всички вие сте под опекунство и ще слушате вашите наставници, каквото ви кажат, ще се учите и вечерно време ще си давате отчет. Някой път вие мислите, че сте независими. То не е право положение, под настойничество сте всички. Може да каже някой: няма ли свобода? Свободата после ще дойде за вас. Свободни ще бъдете след време, но сега имате настойници

и тия настойници, както ние ги знаем, те са възвишени, имат всичкото добро желание вие да успявате и ако вие носите в душата си великата идея, вие ще опитате тази истина през живота, който ще мине сега. Вие ще опитате верността, че сте под ръководството, под едно разумно ръководство на същества, които са завършили своето развитие и те имат добрата воля да ви направляват, доколкото то е необходимо за вашето развитие. Запример: от тия неща, които ние разискваме, може да кажете: тогава аз не зная какво да правя. Да ви не смущава това. Основната идея трябва да знаете, че сте под ръководство, под едно живо ръководство на великия Божествен дух или под живото ръководство на великите Божии Духове в света.

Влад Пашов

4. ЖИВОТЪТ СЛЕД СМЪРТТА НА ФИЗИЧЕСКОТО ТЯЛО

1. Животът в духовните светове

1. "Ученикът трябва докато е още на Земята във физическото си тяло, да премине чистилището, като работи за организиране и пречистване на обвивките си, които някои наричат тела. Това се постига чрез приложение на методите, които школата му дава за работа върху себе си".
2. "В първо време, като се освободи от тялото, душата се чувства голяма, необятна като вселената, но веднага я подгонват неприятелите, тя започва да бяга и се смаява много, че става невидима и се изгубва в пространството. Тогава тя съобщава на близките си на Земята, че няма живот, нищо не съществува. Такова е състоянието на душите, догато се ориентират в другия свят. Такива души наричаме тъмни. За да излезе от това състояние тъмната душа трябва да си спомни, че тя живее в Бога, че Бог е Любов, и че Той ще възстанови първоначалната ѝ форма, но когато възлюби Бога".
3. "Когато душата напусне тялото, то се разлага на хиляди и милиони живи частици, които не умират. Тялото е съставено от милиони и милиарди живи клетки. Всяка клетка си има душа, само че душата на първичната клетка, първичната монада е централна, тя е светла сама по себе си и е привлякла всички други монади около себе си. Един ден, когато тази светла монада свърши своята мисия, тя ще каже на малките монади: Сега ви изпращам на свобода. И всички клетки започват да се разпръсват в пространството. И когато душата се връща за ново въплъщение тя привлича всички тези клетки при себе си и образува новото си тяло".

Учителят

Развитието на човека се извършва в три велики свята, които Учителят нарича физически, духовен, умствен или Божествен. Учителят дава и следните имена на тези три свята – **феноменален свят, реален свят и идеен свят**. Други окултисти ги наричат физически, душевен и духовен. Но каквито имена да се дават на тези светове, важното е, че в тези три велики свята се извършва човешкото развитие. Учителят казва, че духовният свят е сто пъти по-обширен от физическия, а Божественият е хиляди пъти по-обширен от физическия. Следователно физическият свят е най-ограниченият, създаден от най-груба материя. Учителят дава и друго определение и наименование на световите. Физическият го нарича материален свят, духовният го нарича субстанциален свят, а Божественият нарича есенциален свят. Това са състояния и форми на проява на реалността. Тези три свята Учителят нарича още човешки, ангелски и Божествен.

Ние имаме една бледа представа само за физическия свят, а за другите два свята имаме много смътна представа. Човек живее

едновременно и в трите свята, но не съзнава това. Защото човек сам по себе си е едно много сложно същество, което общо казано се състои от дух, душа и тяло. Духът живее в Божествения свят, Душата живее в духовния свят, затова някои го наричат душевен свят, а човешката личност, която се проявява чрез тялото, живее във физическия свят. Ние съзнаваме само личността и затова имаме едно много ограничено понятие за човека. При днешната степен на развитие душата, респективно духовния свят се изявява чрез чувствата, а духът респективно Божествения свят, се изявява чрез мисълта. От това не следва да отъждествяваме душата със сърцето, което е свързано с чувствата, нито да отъждествяваме духа с ума, чрез който мисли. Сърцето е само външната страна на душата и умът е само външната страна на духа.

Развитието на човека в тези три свята се извършва по законите, на прераждането и кармата Прераждането е закон на последователно преминаване на човека от един свят в други, което египтяните наричат трансигриране или странствуване на душите. Във всеки един от тези светове човек живее в тяло, изградено от материята на този свят.

Във физическия свят живее в тяло, изградено от материята на физическия свят.

В духовния свят живее с духовно тяло, изградено от материята на духовния свят.

В Божествения свят живее в тяло, изградено от материята на Божествения свят.

Тези тела Учителят ги нарича още обвивки, а истинското тяло е Божественото, което е безсмъртно, когато физическото и духовното подлежат на разрушение. След като човек се е родил на Земята, ще живее във физическото тяло най-много 120 години, в редки случаи повече. След смъртта на физическото тяло той преминава в духовния свят с духовното си тяло. След като преживее един определен период от време в духовния свят, с духовното си тяло, човек напуска и него и отива в Божествения с Божественото си тяло, което е безсмъртно. И след като измине целия път от физическия до Божествения свят, след определен интервал от време, който е различен за различните хора, в зависимост от степента на тяхното развитие, се връща отново на Земята – т.е. преражда се. Този процес на преминаване през световите ще видим по-подробно в следващото изложение.

Трите свята, в които се извършва човешкото развитие се състоят от по седем области. Така във физическия свят имаме областта на твърдата материя, след това областта на течната материя, след това областта на въздушната материя. Над въздушната област следват четирите етерни области, които също принадлежат на физическия свят и са свързани със силите, които действуват в трите по-нисши области. Същото подразделение на области имаме и в другите два свята.

Друго нещо, което трябва да кажа по отношение на трите свята, е това, че всеки един от тези три свята има в основата си един от великите Божествени принципи: Любов, Мъдрост и Истина. Така принципът на Истината е положен в основата на физическия свят, принципът на Любовта е положен в основата на духовния свят, а принципът на Мъдростта е положен в основата на Божествения свят. Но и трите

принципа се проявяват и в трите свята в различни области и състояния на материята.

Има и други класификации на телата, употребявани от теософите. Учителят често употребява и тази класификация. Това е така наречената седморна класификация, към която се придържа източната окултна традиция, докато западната окултна традиция се придържа към тройната класификация.

Учителят казва: източната и западната школи се различават по класификацията на телата, но то е външната страна на това учение. Според дълбокия смисъл на Христовото учение човек има три съществени тела, които се наричат тяло на Любовта, тяло на Мъдростта и тяло на Истината, и четири обвивки. Това е външната страна на това учение и съществена разлика между двете школи няма. И Христос в настоящата епоха иска да обедини всички школи и братства. Затова Учителят употребява и източната, и западната класификация. Ето какво казва буквално: "Че физическото тяло на човека се разрушава след смъртта, това е така. Но това, което се разрушава и изчезва не може да е истинско жилище на човека, на неговата душа, на неговия дух. Не са истински жилища на човека и онези по-тънки тела – етерно, астрално, и ментално, за които говори окултната наука. Окултната наука твърди, че човек има седем тела. Тези тела, чрез които функционира съвършеният човек, действително съществуват. Но не всички седем могат да се нарекат в истинския смисъл на думата тела. Всъщност само три от тях са тела, а другите са обвивки. Аз давам един нов превод на трите съществени тела и ги наричам тяло на Любовта, тяло на Мъдростта и тяло на Истината".

"Тялото на Любовта е истинското тяло на човека, което никога не умира, то сега се гради. Сложени са само неговите основи. Що се отнася до другите безсмъртни тела – **тялото на Мъдростта** и **тялото на Истината**, те съществуват още само като зародиши. За тяхното развитие ще дойдат специални епохи. Целият живот на човека във физическия, астралния, менталния и причинния светове имат само една цел – да приготвят само материали за изграждане на тялото на Любовта".

"Любовта е проектирана в тези четири свята в четирите обвивки на човека. Тези четири обвивки са лаборатории, в които се изработват материалите, нужни за изграждане на тялото на Любовта. Те са само известни възможности на любовта, чрез които тя се проявява. В тях стават непрекъснати промени. Самите те се явяват и изчезват по известни периодични закони. Тези обвивки са променливи, но има нещо в тях, което не изчезва и което остава като постоянен зародиш – физически, астрален, и ментален. *Причинното тяло* е нещо като атмосфера на тези зародиши. То е свързано с един свят, който съдържа възможностите на физическия, астралния и менталния светове. Но преди да влезе човек в света на любовта, той трябва да мине през причинния свят, където става пълно примиряване на противоречията. Причинният свят е свят на примирение, а светът на любовта е сам по себе си оня постоянен свят, където всичко се осъществява. Той е великият свят, където животът истински се осъществява. В света на любовта се реализират всички желания на човека, които се явяват във физическия, астралния и умствения светове. Но те се осъществяват само при едно напълно развито тяло на Любовта. И когато говорим за Любовта в

човека, подразбираме изграждането на това тяло на Любовта. Тогава едва човек ще възкръсне и ще заживее вечния живот”.

Ще кажа няколко думи за пояснение на горната мисъл на Учителя, за да се разбере отношението между тройната и седмортната класификация на телата. В понятието за физически свят от тройната класификация се включват грубо физическия и етерния свят. В понятието духовен свят се включват астралния и менталния светове. Причинният свят е най-високото проявление на духовния свят и най-ниското проявление на Божествения свят. Над него в безкрайността се простират Божествените светове на Любовта, на Мъдростта и Истината. Тези три висши свята се проявяват в обратен ред в по-ниските светове. Така светът на Истината се проектира на физическия свят, светът на Любовта се проектира в астралния свят, а светът на Мъдростта се проектира в менталния свят. Но въпросът за тези светове и за трите безсмъртни тела е толкова дълбок и обширен, че Учителят казва, че не е напълно ясен даже и за някои от ангелските йерархии. И развитието на човека се извършва в четирите нисши светове — физически, астрален, ментален и причинен, които езотерически в Писанието се наричат Земя, а висшите Божествени светове се наричат небе. Но развитието на човека в настоящата епоха, което се извършва чрез прераждането, става в четирите долни светове, наречени в Писанието Земя, а във висшите Божествени светове човек ще проникне едва тогава, когато съгради тялото на Любовта.

След смъртта на **физическото тяло** човек преминава последователно през етерния, астралния, менталния светове и достига до крайните предели на причинния свят, който граничи със света на Любовта и оттам поема обратния път към ново въплъщение на Земята. В тези четири нисши светове, както казва Учителят, човек събира материали за изграждане на тялото на Любовта.

На физическия свят човек събира опитности, които асимилира в астралния и менталния светове и извлича от тях материали за изграждане на тялото на Любовта.

В миналото престоят на човека в духовния свят е бил много по-продължителен от днес. В миналото човек е престоявал от 500 до 1000 години в невидимия свят, така че в един цикъл от 2160 години, което определя една епоха, човек се е прераждал най-много два пъти — един път в мъжко тяло и един път в женско тяло, за да събере различни опитности и да има различни преживявания, които ще послужат като материали за изграждане на тялото на Любовта. Но Учителят казва, че еволюцията е ускорена десет пъти, затова и продължителността на престояването в духовния свят е намалена от 50 до сто години, според степента на развитието, на което се намира даден човек. Колкото по-напреднал е човек в развитието си, толкова повече прекарва в невидимите светове, защото той е събрал повече опитности, имал е повече преживявания, събрал е повече материали, които трябва да преработи, за да изкара от тях есенцията, която да се заключи в изграждането на тялото на Любовта. Между другите работи, които човешките души извършват през време на престоя си в духовните светове, е и тази, под ръководството на йерархиите да работят за изменение на условията на Земята — както във физическо отношение, така и в социално, за да имат други условия и възможности, като слязат

на Земята при ново въплъщение, за да могат да съберат нови опитности. Защото Земята не е място на щастие, а е училище, в което човек учи и събира материали за изграждане на тялото на Любовта.

След смъртта на физическото тяло човек преминава последователно през етерния, астралния, менталния светове и достига до крайните предели на причинния свят, който граничи със света на Любовта и оттам поема обратния път към ново въплъщение на Земята. В тези четири нисши светове, както казва Учителят, човек събира материали за изграждане на тялото на Любовта. На физическия свят човек събира опитности, които асимилира в астралния и менталния светове и извлича от тях материали за съграждане на тялото на Любовта.

При смъртта физическото тяло постепенно се разлага. Това показва, че за човешкия организъм, освен грубо физическата материя, е имало една организираща сила, която е внасяла живот в тялото. Тази организираща сила е идвала от душата, която при смъртта напуска тялото. Душата като един магнит е привличала всички клетки около себе си и е образувала един жив организъм, и когато напусне тялото, клетките постепенно се разпръскват в пространството. Защото всяка клетка е една малка душичка, един малък силов център, която е привлечена от централната монада – душата, за да образува тялото. И тези малки душички имат известно сродство с централната монада, която при много въплъщения ги привлича от пространството като магнит и образува новото тяло.

При смъртта **етерното** тяло заедно с душата излиза от главата и физическото тяло остава без живот. Етерното тяло излиза във вид на едно спираловидно движение, носейки със себе си душата, с един физически атом, или по-право не един физически атом, но силата, която е работила в него. Резултатите от преживяните опитности на физическото тяло през току-що преживяния живот са отпечатани върху този особен атом. Докато всички други атоми на тялото се подменят в течение на живота, този особен атом остава неизменен. Той остава постоянен не само през един живот, но е бил част от всяко физическо тяло, употребявано по-рано от човешкия дух. След всяко земно съществуване върху него се отбелязват преживяванията на даденото физическо тяло и така той се обогатява качествено, без да се променя. Той се извлича при смъртта и оставя в потенциално състояние като един зрител, за да бъде отново събуден при започването на друг физически живот, за да послужи пак като ядка, около която да се построи едно ново физическо тяло. Той се нарича семенен атом. През време на живота, семенният атом е разположен в лявата празнина на сърцето, близо до върха му. При смъртта той се излива в мозъка по пневмогастричния нерв и напуска физическото тяло заедно с етерното тяло и душата през вшивката между тила и темнената кост.

Когато етерното тяло с душата напуска физическото тяло, те са още свързани с него с една нежна сребърно-бяла нишка. Тази последната връзка не се къса докато включената в етерното тяло панорама на изтеклия живот не бъде прегледана от душата. Затова погребването или изгарянето не трябва да се извършва до третия ден, защото дотогава душата чрез сребърната нишка е още свързана с етерното тяло и в течение на тези три дена душата преглежда панорамата на своя живот, отпечатвана в етерното тяло, която в течение на тези

три дена се отпечатва в астралното тяло. След третия ден сребърната нишка се скъсва и тялото е окончателно мъртво. От неспазването на този срок често хората биват живи погребвани, защото те са били само излъчени и след третия ден се връщат в тялото.

Един американски учен е правил опити, с които установил, че при изпускане на последната вдишка тялото намалява от теглото си. Той е правил опити с много чувствителни везни. Това показва, че нещо невидимо напуска тялото. Това е етерното тяло, съставено от четирите вида етер – топлинен, светлинен, химически и жизнен, което е все пак физическо, заедно с душата и астралното тяло.

Понеже при смъртта и в течение на трите дена душата преглежда изтеклия си живот, който се изрежда пред нея в картини, от момента на смъртта до момента на раждането, затова не трябва да бъде обезпокоявана от плачове и шумове, за да може да се съсредоточи и да вижда ясно картините на изтеклия си живот. Защото оттова ясно виждане зависи и отпечатването им в **астралното тяло**, от това зависи и правилното заключение, което душата ще си извади от тези картини, а това вече ще влияе върху живота на душата в бъдещето възплъщение. Затова хората, ако искат да направят добро на умиращия, не трябва да плачат и да вдигат шум около него, и най-много могат да направят една молитва, която действа успокоително върху него и го насочва към картините на изтеклия живот. В това време, когато съзерцава панорамата на изтеклия си живот, душата слуша гласа на Космичното Слово, което ѝ говори и я поучава. Това е тържествен момент за нея и тя не трябва да бъде смущавана от шумове и скърби и плачове около тялото.

Също така, когато се вижда, че човек си заминава, не трябва да се правят опити чрез лекарства да бъде върнат назад, защото това действа вредно и върху невидимите тела и причинява големи страдания на душата.

Животът на човека се отпечатва в етерното тяло в областта на отрицателния полюс на химическия етер, който е седалище на подсъзнателната памет. Въобще етерното тяло е носител на паметта, основа на умствените способности. Картината, както казах, почва от момента на смъртта до момента на раждането. Панорамата трае от няколко часа до три дена, в зависимост от времето, през което човек може да запази будност на съзнанието си, след което човек изгубва съзнание в стария свят и преминава в следващия, наречен душевен, или астрален, или духовен. Подобна панорама на живота си човек вижда и когато преминава през голяма опасност – при даване във вода, падане от голяма височина и пр. Когато етерното тяло излезе от физическото и съзнанието е будно, но връзката с физическото не е скъсана, етерното тяло заедно с душата се връща във физическото тяло.

След третия ден от смъртта, когато душата заедно с астралното тяло, на което е отпечатана панорамата на физическия живот, напусне етерното тяло, последното остава като втори труп, който спи над гроба, носейки формата на човека, разлагайки се паралелно с физическото. Процесът на напушането на етерното тяло от душата е също, както при напушането на физическото тяло. Жизнените сили на един атом от етерното тяло се вземат, за да се употребят като ядка за жизненото тяло в следното възплъщение. Така при влизането си в астралния свят

човек носи със себе си семенният атом на физическото и на етерното тяло. Етерното тяло по форма прилича на физическото, защото то е архитектът на физическото тяло и физическото тяло е само отпечатък на етерното. Но астралното тяло при настоящата степен на развитие на обикновения човек, докато човек е още на Земята, е неорганизирано и е облакоподобно и чак когато душата напусне етерното тяло и върху астралното тяло се отпечати панорамата на изтеклия живот, то придобива образа на заминалия човек.

Учителят казва, че между физическия свят, респективно етерния и духовния свят, съществува една тъмна зона, с голяма температура, през която душите трябва да минат, преди да влязат в духовния свят. В тази зона има много враждебни на човека същества, затова човек трябва да има светлина и самообладание, и да има водач, който да го води и да го пази.

Тази тъмна зона представя границата между топлинния етер, който води началото си от Сатурновия период и е без светлина, защото светлината се явява в Слънчевия период, и най-ниската област на духовния свят която, в окултната наука се нарича област на горящите желания, защото тука човек, който на Земята е имал силни ниски желания и страсти, след като изгуби възможността да ги задоволява, те го горят като огън. Затова тази област се нарича област на горящите желания. Това е най-ниската област на духовния свят и в нея се унищожават и изгарят след смъртта най-грубите, най-ниските и егоистични страсти и желания, които са свързани с живота на тялото. Понеже тези страсти и желания са се задоволявали чрез тялото, затова след смъртта на последното, като не могат да се задоволяват, те се засилват още повече и оттова душата страда, така да се каже изгаря, че не може да задоволи своите желания. Но тези желания постепенно се изхабяват, като горящия огън и душата се научава, че единственото средство да се освободи от страданията, които силните желания произвеждат, е да угаси тези желания, да угаси тази жажда за наслада. Души, които през време на живота си не са имали такива горящи желания, след смъртта преминават тази област без да я забележат, защото те нямат с нея никакви допирни точки. Колкото една душа има повече и по-силни желания през време на земния си живот, толкова повече тя ще има нужда да се пречиства от тях. И затова за по-дълго време ще остане в тази област на горящите желания. Това са обикновено хора, които са напуснали земния живот в разцвета на живота си и са имали много ниски и интензивни земни желания, които ги привързват към напуснатото тяло. Хора, които са напуснали земния живот след големи и продължителни страдания, лесно и бързо преминават през тази област, защото те още докато са били във физическото тяло са ликвидирали със своите нисши желания, които ги свързват със Земята. Хора, които са напуснали земния живот чрез някаква катастрофа, някакъв инцидент или убийство и имат много неизживяни желания, остават дълго време в тази област. Положението на самоубийците е най-тежко, защото те са искали да се освободят от живота, а виждат, че пак са живи и не могат да си намерят място и се скитат безцелно в тази нисша област, изживявайки големи страдания, докато дойде времето за тяхната естествена смърт.

Съобразно със силата на страстите и желанията ще бъде и времето на тяхното пречистване. Всички престъпления, които човек е нанесъл

на другите и страданията, които те са преживели, той ще ги преживее сега с голяма сила, за да научи урока, да не прави зло на другите.

Казах, че когато човек напуска физическото тяло и премине в етерния свят, неговия живот преминава пред него в картини. Съзерцавайки тази панорама на своя живот в етерния свят, човек не преживява никакво чувство от това. Той е като един безчувствен наблюдател, като че не се отнася до неговия живот. Така картините се отпечатват в астралното тяло и когато премине в духовния свят тези картини пак му се представят, но тук вече той ги преживява с всичките възможни за него чувства. Сега той преживява всички страдания и скърби, които е причинил на другите и научава урока, колко трудно се понасят скърбите и страданията.

Ако човек при напускането на физическото тяло и минаването в етерния свят е обезпокояван от скърбите и плаحوвете на близките в течение на тридневния период, той ще има само едно неопределено и неясно отпечатване на току що приключващия се живот в духовното му тяло. А когато той не е обезпокояван от скърбите и плаحوвете на близките, духът гравира един ясен и дълбок отпечатък на духовното тяло и когато тези картини му се представят в астралния свят, той ще съзнае погрешките на миналия си живот много по-лесно и определено, отколкото ако картината е помрачена, вследствие отвлечане на вниманието му от страданията и скърбите около него. Неговите чувства досежно нещата, които са му причинили сегашните страдания, ще бъдат много по-определени, ако му е предоставена една ясна панорама. Това ясно и определено чувство е от грамадна стойност за бъдещия му живот. То се отпечатва незаличимо върху постоянния атом на духовното тяло. Опитността ще бъде забравена в следващия живот, но чувството ще остане. И когато се представи случай да повтори погрешката в един по-късен живот, това чувство ще ни проговори ясно и безпогрешно. То е оня тих вътрешен глас, който ни предупреждава, макар ние да не знаем защо и за какво. Колкото по-ясна и определена е панорамата на миналия живот, толкова по-ясно и силно ще чува човек този вътрешен глас. Това ни показва колко е важно да оставим заминаващите души в абсолютна тишина при смъртта и след смъртта. Като постъпим така, ние помагаме на душите да извлекат възможната най-голяма полза от прекарания живот и да избегнат повторението на същите погрешки в следващия живот. А плаحوвете и скърбите могат да го лишат до голяма степен да извлече правилна поука от изминалия живот.

Преминаването на душата през всички области на духовния свят е процес на пречистване и освобождаване на душата от всички земни желания и връзки. В различните области тя има да се справя с различни желания, страсти и чувства. Защото различните области се различават по характера на силите, които действат в тях и материята, от която са направени. В този свят действат две големи сили, които произтичат от Любовта, която, както казах, е основа на този свят. Това е светът на най-ниското проявление на Любовта. Силите, които действат в този свят, произтичащи от Любовта, са симпатията и антипатията. В различните области те се намират в различно отношение с една тенденция на постепенно преобладаване на симпатията и антипатията, докато в седмата област антипатията е напълно победена и душата е освободена от всякакъв егоизъм.

Трите долни области от духовния свят образуват това, което в религията наричат чистилище, защото там душите се пречистват от всички земни връзки и желания. В **първата област на горящите желания** симпатията и антипатията са в непрестанна борба с известен превес на антипатията, от което идват и големите страдания на душата.

Във **втората област симпатията и антипатията** са в равновесие. Тук попадат най-вече онези души, които са се интересували силно от събитията на деня, речено казано, къде какво е станало, те трябва да го знаят – отличават се с едно силно развито любопитство и лекомислие. Понеже след смъртта те са лишени от възможността да задоволят своето любопитство, те изпитват страдание. Чрез тези страдания душата се освобождава от илюзиите, които са я ограждали през време на физическото ѝ съществуване.

В **третата област господства симпатията** и тази област е наречена област на желанията. Тук душата преживява всички видове желания и като не може да ги задоволи, страда и страданието постепенно притъпява тези желания и ги изгаря.

Така че трите долни области на духовния свят представят чистилището, където душата се пречиства от всички земни страсти, инстинкти и желания. А трите горни области на духовния свят образуват това, което в християнството наричат първото небе. В четвъртата област, която се намира между чистилището и първото небе, която някои наричат средна Земя – нито чистилище, нито небе. Тази област е областта на чувствата и предлага на душата едно особено изпитание. През време на своето физическо съществуване човек чувства своето тяло като че то е самият той. Това, което се нарича самочувствие, почива на това усещане. И колкото повече човек е самолюбив, толкова по-голямо самочувствие има. След смъртта тялото, което му е служило за основа на неговото самочувствие, престава да съществува, но самочувствието му е останало. Тогава душата се чувства като опразнена, като че ли е изгубила сама себе си. И това чувство трае докато душата съзнае, че истинския човек не се състои в тялото. В четвъртата област, следователно, се унищожава илюзията за телесното себе и душата се излекува от привързаността и престава да се отъждествява с нея.

Тези хора, които в земния живот се отъждествяват с тялото, не се интересуват от никакви по-високи идеали и неща, а се занимават с неща свързани с тялото и неговия живот – те сами по себе си може да са честни и справедливи, но нямайки по-високи интереси от своите материални работи, остават в четвъртата област. За тях животът в духовния свят е едно състояние на ужасна монотонност. Те прекарват много мъчително, тъй като нямат по-висши интереси, нямат с какво да се занимават. Също е състоянието на онези, които са мислели, че със смъртта на тялото, се свършва всякакъв живот. Те са очаквали разрушаване на съзнанието и не могат да се помирят с мисълта, че като са умрели, пак са живи. До тях обикновено не достига никаква помощ, защото те са се оградили като в крепост в своето самочувствие и страдат от всички най-много. И понеже те са водили един живот напълно материалистичен, те едва ли имат някакъв съзнателен живот в по-висшите области на духовния свят и още по-малко в умствения свят, където душите изучават изкуството да си построяват тела по първообразите, които съществуват в умствения свят.

И затова материалистично настроените хора, които се издигат най-много до четвъртата област на духовния свят, си построяват едно тяло, което е предразположено към туберкулоза.

Така те ще разберат преходността на земния живот и ще се обърнат към Бога.

Ползата от преминаването през чистилицето е тази, че човек като страда, тъй както другите са страдали от неговата нечестност, жестокост, нетолерантност и други слабости, се научава на ред добродетели, които ще прояви в следващия си живот.

Ако човек още тук на Земята се стреми да се коригира всеки ден от направените погрешки, той още тук на Земята ще премине чистилицето и като напусне тялото, ще замине направо за небесния свят.

Учителят дава в това отношение следния съвет: всяка вечер ученикът преди да си легне, да си даде отчет за извършеното през деня, като изправя мислено направените погрешки и си пожелае да не ги повтаря. Така човек постепенно се пречиства и при смъртта си ще замине направо за небето и няма да преживее страданията на чистилицето. Също при преценка на направеното през деня да отбележим и доброто и да пожелаем на другия ден да го увеличим. Така чрез разкаянието и поправянето на погрешките още през време на физическия живот, като сме съзнали погрешките си, ние изгонваме от подсъзнателната памет картините за извършените погрешки и те няма да се отпечата в астралното тяло на панорамата от миналия живот.

Петата област света на душата е тази на душевната светлина. В нея симпатията за другите добива висока стойност. Душите влизат във връзка с тази област дотолкова, доколкото през земния си живот не са се задоволявали само с удовлетворяването на своите нисши нужди, не са намирали радост само в света, който ги заобикалял, а са се стремили към един по-възвишен свят и живот. Чувството на любов към природата и към другите, които са пропити с един егоистичен характер, тук се пречистват. Не трябва да се смесва тази любов към природата с онзи възвишен живот в природата, който е от духовно естество и който вижда в предметите и явленията в природата откровение на духа. В това отношение няма нищо общо с чувството на удоволствие, което някои хранят към природата. Душата трябва да се пречисти от това чувство, както и от всички други чувства и склонности, които произлизат от физическото съществуване. Силата на симпатията, която царува в петата област на душевния свят и за която липсват средства да бъде задоволена, тука също трябва да бъде излекувана. Тук душата ще познае, че трябва да търси нови пътища за своята симпатия. Също така, душите, които на Земята се отдават на различни религиозни обреди с цел да подобрят физическите условия на живота си, ще бъдат пречистени тука, защото техният идеал е бил чисто земен и облякъл формата на някакъв небесен рай. Те ще намерят този рай в тази и в следващите две области, но само да разберат неговата суета.

Шестата област на душевния свят е тази на душевната сила. Тук става пречистване на жаждата за дейност, която една душа притежава. Макар и лишена от егоизъм, душата все пак търси да изпита едно чувство на задоволство, което самата дейност носи. Хора, които се въодушевяват от такива желаниа за дейност, външно правят впечатление на хора идеалисти, хора готови на саможертва. Но всъщност това, което

ги интересува е да увеличат чувствената радост, която те изпитват от своята дейност. Много артисти и хора, които изпитват удоволствие да се занимават с наука, също се намират тук. Това, което свързва тези души с физическия свят, е вярата, че изкуството и науката имат смисъл за тяхното съществуване, само защото им доставят известни удоволствия.

Седмата област на душевния свят е тази, на собствения живот на душата. Тук човек се освобождава от последните наклонности и влечения към физическия свят.

Във всяка една от горните области се пречиства или отнема от душата онзи елемент, който е сроден на тази област. В седмата област душите се научават, че не е необходимо да посветяват цялата си дейност на сетивния свят. Съществуват иначе надарени личности, които обаче мислят само за явленията на физическия свят. Унищожаването на този стремеж става в седмата област.

Според силите, които развива в себе си на Земята, дадена душа остава за по-дълго или за по-кратко време в различните области на душевния свят. Тя остава в известна област дотогава, докато чувства сродство с тази област, когато това сродство изчезне, тя преминава в друга област. Тя ще премине без да почувства някакво влияние през онези области, с които няма никакво сродство.

Тези три горни области се наричат **първо небе** в християнския езотеризъм. Тук резултатите от страданията, които душите преживяват в чистилицето се всаждат в семенния атом на астралното тяло, като му придават по този начин качества за правилно чувстване, което действа като импулс към доброто и отклонява от злото за бъдеще. Панорамата на миналото се преживява и тук, но този път като основа на чувстването служат добрите дела. Когато душата съзерцава картините, които ѝ показват как е помагала на другите, тя преживява наново всички радости, които е изпитвала, когато е правила тези добрини. Но сега душата чувства и преживява и всичката благодарност, отправена към нея от тези, на които е помагала. Когато душата съзерцава картините, които показват как тя е получавала помощ от другите, тя чувства голяма благодарност към тези, които са ѝ помагали, само че в много по-силна форма, отколкото когато я е преживяла на Земята. А благодарността подпомага душевния растеж. Когато човек на Земята прави добро на другите, без да влага личен интерес, той преживява известно блаженство в първото небе. Първото небе е мястото на радост без никаква горчивина. Всички благородни стремежи на човека на Земята тук се осъществяват. То в известен смисъл е място на почивка.

Първото небе е място за блаженство за децата. Те нямат чистищен живот, а направо от Земята отиват в първото небе, защото у тях още не е родено астралното тяло, което се ражда към 14 година и което е носител на страстите, желанията и удоволствията. Тук децата се занимават с играчки и с учене, според възрастта си.

В първото небе учените, артистите, художниците, алтруистите намират широко поле за работа. Учените тук имат достъп до всички библиотеки в света. Художниците творят тук чудни картини с живи цветове, като работят с мисълта си. Музиката принадлежи на второто небе, което се намира в умствения свят. Първото небе е светът на баграта, на цветовете, а светът на мисълта, където са второто и третото

небе, е сферата на тона на музиката, на поезията. Небесната музика е един факт, а не фигура на речта. От този свят музикантите свалят музиката на Земята, но земната музика е бледо копие на небесната музика. В първото небе учените ще събират материали за своите научни работи, филантропите ще правят планове за повдигане и подобряване на човечеството и т. н.

Когато душата достигне горната граница на душевния свят, седмата област, и преминат през нея, резултатите от преживяните страдания и болки в чистилището, заедно с преживените радости от добрите дела на миналите животи се всаждат в семенния атом на астралното тяло. Заедно те образуват това, което се нарича съвест – силата, която ни предпазва от злото, като носител на страданията и ни подтиква към доброто, като носител на щастие и радост. Тогава човек оставя астралното си тяло да се разруши, подобно на етерното и физическото. Той взема със себе си само силите на семенния атом, които ще послужат за образуването на бъдещото астрално тяло.

След като напусне първото небе, човешкият дух влиза във **второто небе**, облечен в тялото на аза или на ума, като носи със себе си трите семенни атома – квинтесенцията на трите напуснати тела – физическо, етерно и астрално.

Докато е във физическото и етерното тяло, астралното тяло на човека е още неорганизирано и подобно на елипсовиден облак, различно оцветен. След като човек е напуснал физическото и етерното тяло, и остава само с астралното, то се изменя от елипса във фигура подобна на изоставеното физическо тяло. При преминаване от етерния в астралния свят човек е в спящо състояние, в състояние на несъзнание. По-късно се пробужда и почва да се съзнава заобикалящия го свят. Но тук често се случва, че след като се събудят, хората се чудят, какво е станало с тях, те не съзнават, че са умрели, но не знаят какво е станало с тях.

Не е така при преминаването от първото небе във второто небе, което обхваща четирите долни области на умствения свят, в светът на конкретната мисъл. След като напусне астралното тяло и влезе във второто небе с умственото си тяло, или с тялото на аза, той е вече в едно особено състояние на съзнанието, буден е, без да може да мисли, чувства се свършено сам, но е изпълнен с един вътрешен мир. След това идва събуждането в този свят. Тук със събуждането си духът започва да чува музиката на сферите. В този свят всичко е музика и всеки тон произвежда определен цвят. И тези тонове, тази музика строи всички форми на физическия свят, защото тази музика е израз на творческото Космическо Слово, което се проявява в този свят като музика, докато в третото небе, трите горни области на умствения свят то се проявява като говор, като реч. Затова Учителят казва, че поезията е от по-висок произход от музиката. Всички форми, които виждаме около себе си във физическия свят са кристализирани звукови форми на първообразните сили, които работят в първообразите ни в умствения свят. Престояването на човека в този свят е един активен период на приготвяне за ново въплъщение. Тук човешкият дух асимилира опитностите на трите изчезнали тела, включително и семенните атоми, за да си създаде по-добри условия за бъдещото прераждане.

Пречистеното астрално тяло, включено в семенния атом, ще послужи като основа за създаването на новото астрално тяло, в което

са вложени всички чувства и подтици. Онази част от астралното тяло, която духът така да се каже е одухотворил и спасил от разлагане и изчезване, ще осигури за следното прераждане едно по-добро жизнено тяло и темперамент. Квинтесенцията на физическото тяло, резултат на неговите действия, включени в семенния атом, ще послужат като основа за бъдещето физическо тяло и за създаване на по-благоприятни условия в живота. Във второто небе човек работи за приготвяване на бъдещето си въплъщение. Тук човек асимилира плодовете на последния си земен живот и подготвя условия за едно ново физическо съществуване.

Всички жители на този свят работят върху изменението на условията на Земята. Те под ръководството на висшите същества променят физическите форми на Земята и извършват постепенни промени, така че при новото въплъщение условията да бъдат различни. Климатът, флората и фауната се изменят от човека под ръководството на висшите същества. Така че светът, който виждаме около нас, е точно това, което ние индивидуално и колективно сме направили. Също така човек се учи тука как да си построи, пак с помощта на висшите същества, разбира се, едно по-подходящо за проява тяло. Всички хора работят съзнателно или несъзнателно при построяването на телата им в предрождения период до момента, когато квинтесенцията на предишните тела бъде вградена в новото тяло. Тогава те почват да работят съзнателно.

След като е асимилирал всички плодове на миналия си живот и е работил за променяне условията на Земята, след като се е научил чрез работа над телата на другите да си построи подходящо тяло, чрез което да се изяви във физическия свят, човешкият дух се изкачва в **третото небе** – трите горни области на умствения свят, за което споменава и апостол Павел, че е бил на третото небе и е видял неща, които не могат да се опишат и предадат на човешки език. Тук духът е потопен в света на вечната хармония, където човек получава импулси и сили за следващото си прераждане. Тук в този свят в човека идва желание за нови опитности и обмисля едно ново въплъщение. Тук пред погледа на духа се разкрива панорамата на бъдещия му живот на Земята в нейните главни етапи. Духът има свобода по отношение на детайлите в течение на живота. Тази панорама започва с люлката и завършва с гроба.

Умственият свят или светът на духа, където човек минава след като напусне първото небе, също има седем области, от които първите четири образуват второто небе, а трите горни образуват третото небе.

В **първата област** човек се вижда заобиколен от първообразите на земните предмети. През време на физическия живот той е познавал само техните сенки в своите мисли. Защото човешката мисъл на Земята е само сянка на известна реалност от умствения свят. Това, което на Земята се мисли, в света на духа, в умствения свят се живее. Тук човек се движи всред мисли, но тези мисли са реални същества, които създават съответните предмети на Земята. Тук се намира, така да се каже, мисловната работилница, където се замислят и изграждат физическите предмети. Защото всичко в света на духовете е живо и активно. Това е един свят на вдъхновение, ентузиазирани същества, творци и строители на земните неща. Тук човек изучава по кой начин се образуват

предметите, които ни заобикалят на Земята. Между мисловните същества, които изпълват този свят, се намира също и мисълта, първообразът на нашето собствено физическо тяло. Но човек го чувства като нещо отделно от себе си. Единствено духовната същина ни изглежда да е част от нас. И когато тялото, което човек е напуснал, се представи пред него в своя първообраз, подобно на един спомен, човек съзнава, че то принадлежи на външния свят. Като следствие от това човек не го счита вече като специална принадлежност на неговото същество. Тук човек възприема единството на външния свят и неговото физическо тяло е част от целостта на този свят. И съзерцавайки първообраза на физическия свят като цяло, човек чувства, че и той принадлежи към това цяло. По този начин чрез наблюдение човек се научава малко по малко да познава сродството на своето тяло с външния свят, а себе си счита като нещо духовно, което принадлежи на света на духа. Тогава човек се научава да си казва: всичко, което аз виждам тук, разпръснато около мен, това съм аз самия. В тази област човек познава, че неговото истинско същество принадлежи на света на духа. Той се познава като дух между духовете, принадлежащ към първичните духове, съзнава единството с всички духове, с първичния дух, затова се ражда в него мисълта – аз съм едно с първичния дух, аз съм част от вечния дух. Затова индусите наричат този свят Девахан – свят на Девите, на ангелите, на духовете.

Истината, която през време на земния живот е една отвлечена мисъл за нас, тази истина, която е целта на всяка мъдрост, тук в света на духа, ние я живеем. Ние мислим за нея през време на земния си живот, защото когато сме били в царството на Духа, сме я признавали за един факт.

В тази първа област човек преживява отново всички връзки и отношения на любов и приятелство, които е имал на Земята, но вече в тяхната активна, духовна страна. Любовта, която човек е хранил на Земята изпълва живо в неговите собствени глъбини и способността му да обича се разраства и увеличава и човек се връща в следващото възплъщение по-съвършен в това отношение. Плодовете на всекидневните обстоятелства на физическия живот зреят тук в тази област. И тази страна от човешката природа, на която целият интерес е изпълнена от всекидневното съществуване, ще се почувства в тази област на нашето пребивание в духовния свят.

Тук човек намира отново лицата, с които е живял във физическия свят. Всички връзки и отношения, които през време на земния живот са имали само физически характер, се пречистват и изгарят. Но всичко онова, през нашия земен живот, което е било душа от нашата душа, се увековечава в тази област на духовния свят. Души, които са си принадлежали на физическия свят, се намират отново една до друга в духовния свят, за да увековечат тази своя връзка.

Във **втората област** единният живот става мисловно същество и се движи като течен елемент в духовния свят. Това е живото единство, което прониква всяко нещо, както кръвта в нашето тяло прониква всички части на тялото. През време на физическото съществуване ние възприемаме от този живот само едно отражение и го изразяваме във всички форми на обожаване. Религиозният живот на човека произлиза от това отношение. Тук човек научава, че общият смисъл на живота не се състои в преходното, в отделността. Преходното му се явява само

като символ, като образ на вечния, на единния живот на хармоничното единство. Към това единство издига човек своя поглед, покланя му се и го обожава. В царството на Духа това вече не е отражение, но жива същина на мисълта, която му се явява под своята истинска форма. Тук човек действително може да се слее с цялото, с единството, което е обожавал на Земята. Плодовете на религиозния живот и всичко, което е свързано с него, се проявяват в тази област. Чрез своя духовен опит човек узнава това, че неговата лична съдба не трябва да се отделя от общността, към която принадлежи. Религиозното чувство и всички морални качества, за които човек е правил усилие да ги пречисти и облагороди, се изпълняват със силата на тази област, през време на голяма част от неговото пребиваване в духовния свят и той ще се върне на Земята с едно засилване на тези способности и чувства.

Докато в първата област човек се събира отново с душите, с които са го свързвали физическите връзки през време на земния му живот, във втората област той се среща с всички онези, с които е бил свързан чрез общи идеи и стремежи, чрез обща вяра и убеждение. Опитностите от първата област се продължават и когато човек премине в следващата. Тук ние не сме откъснати от връзките, образувани в семейството, приятелството, и пр., когато влезем в живота на втората и следващите области.

Третата област съдържа първообразите на света на душата, така наречения астрален свят. Тук се намират първообразите на страстите, на желанията, на чувствата и пр. Но в тази област на духовния свят нищо егоистично не е свързано с тези душевни състояния, и тъй както във втората област всичко живо образува едно единство, в третата област всички тези страсти, желания и чувства образуват едно единство, така че тези на другите същества не се различават от нашите. Усещанията, желанията, на всички същества в тази област образуват едно цяло, което обвива, обгръща всичко, което съществува, както физическата атмосфера обгръща Земята. Затова тази област може да се нарече атмосфера на духовния свят. Тук зреят плодовете на всички дела, които са били извършени на Земята в служба на една общност, с чувство на принадлежност към другите същества. Защото извършвайки ги на Земята, човек е живял под влиянието на третата област на духовния свят. Големите благодетели на човечеството, преданите натури, лицата, които правят големи услуги на обществото, са придобили тези качества от тази област, като в миналите съществувания са развили сродство с нея.

В четвъртата област се намират първообразите на физическите и душевните условия, които намираме през време на пристигането си във физическия свят. В тази област зреят плодовете на научните произведения, на идеите, на художествените изобретения, на техническите изобретения и т. н. Следователно, от тази област художниците, учените и великите изобретатели черпят своите вдъхновения и увеличават своя гений през време на пребиваването си в тази област, с цел да допринесат повече в бъдещия си живот за напредъка на човешката култура и цивилизация. Но тази област има значение и влияние на всички хора, а не само за бележитите хора. Всеки интерес, който проявяваме във физическия ни живот към нещо, което надминава обикновената сфера на всекидневния живот, на

обикновеното чувстване, или на обикновената воля, има своя източник в тази област. В тази област човешкият дух още не е напълно свободен от това, което носи от Земята – влиянието на цивилизацията на епохата, влиянието на народа, влиянието на расата на държавата в която е бил въплътен човек.

В още по-висшите области духът се освобождава от всякакво земно влияние. Той се издига в света на духа, където познава целите и намеренията които са го подбудили към земно въплъщение. Всичко, което се намира вече реализирано в земния свят, не е друго, освен едно по-съвършено или по-несъвършено копие на възвишените цели на духа. Всеки кристал, растение, животно и човек представя цял един образ на целите, които духът преследва с тях. Това, което в действителност е духът на човека, се вижда, когато този последният се издигне в петата област от света на духа. Този дух именно от въплъщение на въплъщение носи всички опитности на своите минали животи.

Така че в петата област човешкият дух се намира в областта на целите и намеренията. В тази област духът вижда своите минали съществувания, опорочени от несъвършенството на нисшите светове и определя целите, които Царството на Духа му открива с придобивките от неговите минали съществувания. Тук човек съзерцава своето минало, чувства, че всички негови опитности оплодяват целите, които трябва да осъществи за бъдеще. В него се пробужда един вид памет за неговите минали съществувания и един вид пророческо прозрение за бъдещето. В тази област живеят повече онези, които в самия си живот не са се занимавали само с обикновения си живот, а са търсили по-дълбокия смисъл и цел на живота. Тук човек познава своето истинско отечество. Тук човек се намира в присъствието на всички възвишени същества, в чиято божествена мъдрост неговият поглед прониква.

В шестата област човек нарежда своите дела според действителната природа на света. Той не търси вече онова, което е на него угодно, но само онова, което световният ред изисква.

Седмата област ни води на границата на трите свята. Тук човек се намира в присъствието на "зърното на живота", на монадите, които са пренесени от висшите Божествени светове в трите свята, в които се извършва същата еволюция, за да изпълним там своята задача. Когато човек достигне границата на трите свята, той познава себе си в своята същина. С това загадките на трите свята са разрешени за него и той прониква цялото им естество.

След като човек е достигнал границите на трите свята и е видял своето минало, прозрял е в общи контури бъдещето си, той постепенно се приготвява за ново въплъщение. Тук у него се явява желание за нови опитности, за нов земен живот и той постепенно слиза към физическия свят.

Преди да започне потопяването си в материята, след като се е издигнал до седмата област на умствения свят, човек е облечен в най-фината обвивка на умствения свят, която е безсмъртна и носейки със себе си силите на семенните атоми от тела – физическото, етерното и астралното, включени в тялото на ума. Силите на ума от последния живот се събуждат от тяхната латентност и започват да привличат към себе си материали от най-високата област на второто небе – четирите области в царството на Духа, по начин, по който магнитът привлича

железните стърготини. И умът привлича само онези материали, с които има сходство и то само определено количество от тях. Така постепенно се формира една по-гъста обвивка от умствения свят, в която духът се облича, и която е точен двойник на съответната обвивка от миналия живот, очистена от злото на миналото, плюс есенцията на доброто, което е включено като качество в новата обвивка.

Събраните от духа материали, които образуват тази обвивка, се сформират в една голяма звънцеподобна фигура, затворена на дъното, носейки със себе си семенните атоми на трите тела. Тази фигура постепенно се спуска през различните области на менталния свят и като стигне до долната граница на този свят менталната или умствената обвивка е вече готова. Тогава се събуждат силите на семенния атом на астралния свят от миналото. Той се поставя на върха на звънеца от вътрешната страна и според вибрациите си привлича последователно материали от седемте области на астралния свят, които имат вибрации подобни на неговите. Така се образува новата астрална обвивка. След това се привежда в активност семенния атом на етерното тяло. Но тук процесът на формирането не е така прост, както при формирането на менталната и астралната обвивки, които са сравнително неорганизирани, докато жизненото и физическото тяло са много по-добре организирани и по-сложно устроени.

Материалите от различните области се привличат, както и при по-горните обвивки, но построяването на етерната обвивка и поставянето ѝ в подходящи условия се извършва от четири велики много мъдри същества, наречени ангели ръководители на съдбата. Те нагаждат химическия, наречен още отразяващ етер на жизненото тяло по такъв начин, че картините на настоящия живот да се отразяват в него. Така жизненото тяло се построява от ангелите на съдбата и елементарните духове, но самият връщащ се дух на човека слага в него квинтесенцията на предишното си жизнено тяло, като същевременно извършва и много сложна и организираща работа. Това се прави, за да има място в предстоящия живот за оригинални и индивидуални проявления, които не са предопределени от миналото. Човешкият живот не е резултат само на минали причини, но в него винаги има приток на нови и оригинални причини, които изхождат в даден момент от свободната воля на човешкия дух.

Жизненото тяло, както е било моделирано от ангелите на съдбата, ще даде форма на физическото тяло, орган по орган. То представя калъпът, по който се изгражда физическото тяло. Този калъп се поставя в утробата на бъдещата майка. Семенният атом на физическото тяло от миналото прераждане е поставен в триъгълната главичка на един от сперматозоидите в семето на бащата. Само това прави оплодяването възможно. И тук се намира обяснението на толкова много безплодни полови съчетания. Не би могло да се построи никакво физическо тяло, докато няма едно жизнено тяло, което да бъде като калъп, в който да се построи физическото тяло. Също така е необходимо за физическото тяло един семенен атом, който да привлече със своите трептения съответните материали, които трябва да бъдат вградени в това физическо тяло.

Наследствеността е вярна само по отношение на материалите, които образуват физическото тяло, но тези материали са повлияни от

вървящия се дух, който извършва известна качествена работа върху тях, враждайки в тялото квинтесенцията на миналите му физически качества, скрити в семенния атом. Така че материалите се вземат от майката и бащата, но те се моделират от духа чрез враждане в тях на качества, които духът носи от миналия си живот. Наредждането на материалите при изграждането на физическото тяло е до известна степен под контрола на въплъщаващия се дух. Най-голяма свобода се дава на духа при постройката на астралното тяло, по-малка при постройката на жизненото тяло и още по-малка при физическото тяло. Но с тази възможност, която му се дава, е достатъчна, за да се даде индивидуален оттенък на физическото тяло. Когато оплодяването на яйцето е станало, астралното тяло на майката работи върху оплоденото яйце за един период от 18 до 31 ден, като въплъщаващия се дух остава вън, в своето астрално тяло, но при все това е в близък допир с майката. При изтичането на този период духът влиза в тялото на майката. Звънцеподобната обвивка така да се каже се навлича на главата на жизненото тяло и звънецът се затваря отдолу. От това време вече духът, така да се каже, работи върху бъдещия си инструмент, докато не настъпи раждането на детето и новият земен живот започва.

Различните обвивки на новородения човек на стават изведнъж активни. Физическото тяло е безпомощно дълго време след раждането. В периода след раждането различните обвивки се взаимно проникват. До седемгодишна възраст се развива предимно физическото тяло. Към седемгодишната възраст се ражда етерното тяло, което е формирано при слизането на духа и чрез него духът работи за изграждането на физическото тяло, но след седмата година то става по-активно. Към 14 – та година се ражда астралното тяло, а към 21- та годишна възраст се ражда менталното тяло. Така човек привежда в активност и започва новият физически живот.

Учителят казва, че когато човек е готов за ново въплъщение трима ангели го вземат и обикалят с него Земята и намират майката и бащата, чрез които духът ще влезе в новия земен живот и го оставят, като се извършва гореописания процес при оформянето на физическото тяло.

Такъв е пътят на човека от смъртта до новото раждане. Така животът се развива между две граници – от едната страна раждането, а от другата смъртта.

От горното изложение се вижда, че задачата на човека след смъртта е да пречисти различните си обвивки и да извлече опитностите, които е бил събрал чрез тях, да ги включи като качества в следващото си въплъщение.

Ученикът, както казва Учителят, още докато е във физическото тяло извършва тази работа на пречистване и организиране на обвивките, че да няма нужда след напускането на тялото, защото в такъв случай той няма да има никакво сродство с тези области и ще замине направо за първото небе, а може и за второто. Защото, както казах по-рано, човек влиза в известна област, ако има сродство с нея, т.е. ако има нещо, което в него е свързано с тази област да го пречисти, за да може да се издигне по-нагоре.

2. Преминане през планетните сфери

1. "След като напусне физическото тяло, човек преминава през планетните сфери, като почва пътешествието си от сферата на Луната, най-близка до Земята сфера и завършва със сферата на Сатурн, след което слиза отново на Земята за ново въплъщение.
2. "Човек е жива, велика душа, толкова необятна, че изпълва цялото пространство. Като излезете вън да наблюдавате небето и се любувате и радвате на звездите, то е защото душата ви се простира до тях. Ако сте в съгласие с живата природа, ще се свържете със звездите и те ще ви проговорят.
3. "Хората живеят във времето, а духовете живеят в пространството. Цялото пространство е пълно със същества на различни степени на развитие, от различни йерархии. Те живеят един много по-организиран живот и живеят в общества и са много локализирани на различни места в пространството. Някои са в сферата на планетите, други са в сферите на слънцата, трети са в междупланетните пространства, други са в пространството между слънцата и галактиките. Някои от тях живеят на Млечния път, където е Царството Божие".

Учителят

Самият факт, че когато душата напусне тялото и го поставят в Земята, силите на видимата природа го разрушават, това показва че в тялото, докато човек е жив, има една извънземна сила, която го съгражда и която при смъртта го е напуснала. При смъртта обикновеният човек вижда само един труп, но ясновидците виждат, че нещо напуска тялото и влиза в необятното пространство.

Затова Учителят казва: "Човешката душа е толкова велика и толкова необятна че изпълва цялото пространство". И Щайнер казва: Ясновидецът, като наблюдава смъртта на тялото, вижда човека не да умира, а да възкръсва. За ясновидеца физическата смърт се превръща в духовно раждане. До смъртта ние виждаме човека на дадено място на Земята. Но след смъртта, влизайки в космичното пространство, душата почва да се разширява и изпълва цялото пространство. Тогаз човек става едно с вселената, която дотогава е могъл да съзерцава само отвън. В този момент светът, който се простира вън от неговото тяло, се превръща в негов вътрешен свят, онова което по-рано е било негов външен свят, сега става негов вътрешен свят. От този момент човек преминава от лично съществуване към космично съществуване.

В момента, когато човек е минал през вратата на смъртта и е станал едно с вселената, се явява една гледка, която не е гледка на смъртта, а гледка на огромната вселена, изпълнена с мисълта на Великата космична разумност. Цялата вселена става тогава за очите на миналия през вратата на смъртта една вселена, изпълнена с мислите на Бога, които живеят и се движат в дълбините на безкрайното пространство. Целият изглед на пространството ни открива, че влизаме в света на космичната мисъл. В тези космични мисли всичко е живо и в движение. Но човек не вижда никакви същества, а само мислите на Великата разумност, които изпълват цялото пространство.

В тази сфера на космичната интелигентност човек живее няколко дена след своята смърт. Тези мисли от световите идват, така да се каже,

като облаци. От всички тези мисли, които изпълват космичното пространство и се движат като облаци, които минават и заминават, има един облак, който особено изпъква и привлича вниманието на човека, току-що напуснал земния свят. Това е облакът от мисли от последното земно съществуване на човека. То е вписано, както и всички други, в интелигентността на световите, в живата книга на природата. Тогава човек вижда своя собствен живот като една огромна панорама, която трае няколко дена – два до три дена. Тези дни са малки на брой, но богати на съдържание – със съдържанието на един земен живот. Тази панорама, това, което е вписано в паметта на природата, става от ден на ден все по-слабо и малко по-малко тази картина се заличава и изчезва в космичното пространство. След тези няколко дни през които заминалият съзерцава панорамата на своя земен живот в безкрайното космично пространство, идва един момент, в който панорамата заедно с космичното пространство изчезва. Оттова човек преживява един неопишуем страх, страх да не се изгуби, да не изчезне и самия той, заедно с панорамата и космичното пространство, в което той се съзнава, че съществува. В този момент човек остава като в тъмнина, всичко около него изчезва, никакъв образ, никаква светлина няма. И в тази тъмнина, в това безизходно положение човек почва да чува Космичното Слово да му говори. В този говор той различава гласа на Бога, който му говори и му дава наставления, за да може да използва опитностите на своя току-що завършен земен живот. Най-после постепенно проблясва светлина в съзнанието му и човек почва да различава образа на възвишените същества около себе си, от които идваха мислите, които виждаше и Словото, което чуваше. Всичко това става няколко дена след смъртта. След това човек е вече готов да поеме пътя през планетните сфери. Учителят казва: След като напусне тялото, човешкото същество преминава през планетните сфери. Това преминаване през планетните сфери египтяните са го наричали странствуване на душите или трансмигриране.

За преминаване на душите през планетните сфери малко е писано, говорено в окултната литература. То е едно учение на древноегипетската окултна наука. Учителят само споменава за него, което значи, че го признава за правилно учение, част от окултната наука. Щайнер може би единствен в съвременната окултна литература говори малко по-подробно по този въпрос и то една година преди заминаването си. Следващото изложение на този въпрос в основната линия съм взел от него, допълнено с някои мисли от Учителя.

Обикновено е прието да се мисли, че онзи свят е едно състояние и се намира тук, прониква физическия свят. Това е вярно, но Учителят казва още: Невидимият свят не е само едно състояние, но е и едно място. И казва още, невидимият свят има своя физическа страна, както и физическият свят има своя духовна страна. И като говори за физическата страна на духовния свят, той казва, че тя се простира в сферата на планетите, а физическата страна на Божествения свят е в Слънцето. И тогава казва още: Между физическия и духовния свят има една тъмна зона, а между духовния и Божествения свят има една ледена област, съставена от грамадна електрическа енергия. Ще цитирам една мисъл на Учителя по този въпрос, където той казва: "Сега астрономите мислят, че могат навсякъде през пространството да отидат към Слънцето, към

Месечината и към планетите. Може, но ако тръгнат към Слънцето, още като излязат от сферата на Земята, ще се натъкнат на един тъмен пояс, на една твърда, непроходима стена. Какво ще кажат тогава? Сега някои казват, че ще хвърлят граната към Месечината. Те трябва да знаят откъде да я хвърлят, защото има известни места горе в пространството, през които, ако мине гранатата, ще се разтопи. Пространството е пълно с такава електрическа енергия, каквато никой човешки ум не може да си представи. Съвременните хора мислят, че пространството е празно и навсякъде може да се мине. Не, не е така. Това пространство е населено със същества, някои от които са неприязнено разположени към хората. Те като ни срещнат в пространството, веднага ще запитат: Този невежа къде го водите? Назад към Земята! Те ще се препречат на пътя ви, за да ви изпитат смели ли сте, защото небето презира страхливите хора". Затова Учителят казва: "Хората живеят във времето, а духовете живеят в пространството".

Сега да се върнем към въпроса за преминаването на душите през планетните сфери. За окултната наука планетите и звездите не са само това, което ние виждаме с нашите очи. Всеки посветен вижда на мястото, където ние виждаме планетите и звездите цяло общество от възвишени духовни същества, поставени в недрата на духовната вселена и заемат точно мястото, където се намират физическите планети. С други думи казано: зад тези физически планети и звезди, съществуват духовни такива, които се обитават от възвишените духовни същества.

Учителят казва, че има три вида слънчеви системи, три вида вселени: физически, духовни и Божествени. Ето буквално неговите думи: "Според нас има три вида слънчеви системи. **Първите**, които са органи на цели звездни вселени, образуват материалния, физическия свят, изтъкан от най-грубата материя, макар в различните планети и слънца на различна степен. **Вторите** са направени от по-фина материя, от материята на духовния свят и спадат към ангелския свят. **Третият вид** слънчеви системи образуват в своята съвкупност Божествения свят и са направени от най-фината, най-висшата материя. Първият вид вселени може да наречем материални, вторият вид може да наречем субстанциални и третият вид може да наречем есенциални. Това са три състояния на материята".

Ще резюмирам казаното до тука: След като напусне физическото тяло, душата се озовава в космичното пространство, където най-първо се среща с мислите на космичната интелигентност, които изпълват пространството и постепенно навлиза в границите на духовните вселени, без още да е влязла в контакт със съществата, които населяват тези духовни вселени. Когато човек премине през областта на космичната интелигентност, човек постепенно навлиза в сферата на космичните същества, която е същевременно сфера на звездите и почва своето пътешествие през звездното небе, през планетните сфери. На Земята човек е едно земно същество, а след смъртта той е едно небесно същество между многото такива.

Като се говори за планетните сфери, има се предвид Птолемеевата система, според която Земята е в центъра на Слънчевата система и другите планетни сфери я обкръжават. Най-близка до Земята е Лунната сфера. След това идват сферите на Меркурий, на Венера, на Слънцето, на Марс, на Юпитер, на Сатурн, Уран, Нептун, Плутон, след което кръгът на зодиакалните съзвездия.

В момента на смъртта човек принадлежи още на земната сфера. Той вижда Земята с различните материали, от които е съставена. След като напусне тялото и навлезе в космичното пространство, това, което знае от Земята на физическия свят, изгубва всякакво значение за него. Всичкото това диференциране на материята, което ние познаваме на Земята, изчезва за него. Тогава всички твърди тела стават за него елемента "Земя" и тогава човек вижда само познатите на древните четири елемента: Земя, вода, въздух и огън. Като преминава през космичното пространство, където се среща с мислите, които изпълват това пространство, човек преживява своя живот в обратен ред. Животът му се представя пред него като на филм от момента на смъртта, до момента на раждането. В тази област той се намира между Земята и небето. Това трае няколко деня. Когато тези няколко деня изминат, той преминава в духовния свят, където се намират планетните сфери, като първо преминава в сферата на Луната.

И така, в момента на смъртта, и малко след това, човек живее в сферата на четирите елемента – Земя, вода, въздух и огън. Това са четирите стихии на природата, проявени в четирите етерни области. След това преминава в сферата на космичната интелигентност. Тази сфера е проникната и оживотворена от космичната мисъл, и от мисълта на всички възвишени същества, и от мислите на всички човешки същества. В тази област човек прекарва няколко деня, където преживява в обратен ред своя земен живот. След това преминава в сферата на Луната.

Преди да влезе в **сферата на Луната**, според Учителя, човек трябва да премине, както казах една тъмна зона, която отделя земната сфера, респективно етерния свят от духовния свят, където са разположени планетните сфери. И тази тъмна зона не е пуста, а е населена със същества, враждебно настроени към човека. Затова Учителят казва, че за да премине тази зона, човек трябва да има водач, трябва да има и светлина. За тази област се отнася мисълта на Учителя, където казва: В първо време, като се освободи от тялото, душата се чувства голяма, необятна. Това е моментът, когато влиза в космичното пространство и се среща с мислите, които изпълват това пространство. Но веднага я подгонват неприятели, тя започва да бяга и се смалява толкова много, че става невидима и се изгубва в пространството. След като премине тъмната зона, душата преминава в сферата на Луната.

В гръцката митология преминаването през тъмната зона и влизането в духовния свят е описано по следния начин: Подземният свят се отделя от висшия свят от няколко бързотекущи реки. От тях най-забележителна е реката Стикс. Тя е свързана с такъв страшен ужас, че даже висшите богове го призовават като свидетел на справедливостта на техните клетви. През Стикс превозвал душите престарелия и назначен от боговете на тази служба Хирон – символ на Божествената Мъдрост. Той е превозвал само тези души, които имали на Земята добри дела. Грешните души ги е оставял сами да преплават реката и да се блъскат в нейните буйни води и скалисти брегове. Стикс - това е тъмната зона, за която говори Учителят. Освен за Стикс в гръцката митология се говори за още няколко реки от подземния свят. Това са ред космични течения, през които минават душите, преди да влязат в духовния свят. Тези реки са следните: 1. Ахеронт – река на

вечните страдания; 2. Пирифлагетон – огнена река; 3. Конит – поток на въздишките и скръбните плачове; 4. Най-после реката Лета – река на забравата. Когато душата пие от нейната вода, човек забравя всичкото свое минало така пълно и дълбоко, като че никога не е било.

Тези реки, това са нисшите области на астралния свят, където душата преживява големи страдания, а Лета е вероятно влизане в Лунната сфера, където човек забравя своето минало.

В **Лунната сфера** човек се среща със същества, които са много подобни на него. Това са съществата, с които човек някога в далечното минало, преди Луната да се е отделила от Земята, е бил свързан с тях. Тези същества са били първите учители на нашето земно човечество и са донесли на човека първичната Божествена Мъдрост. Те са от най-долния чин на ангелската йерархия, наречени ангели в християнския езотеризъм. Наричат ги още духове на живота, които са завършили своето човешко развитие през Лунния период. Това са първите космични същества, които човек среща няколко дни след смъртта си. Времето, което човек е живял при тези Лунни същества, съставя един нов живот, който е свързан с напълно определена връзка с изминалия земен живот. Животът в сферата на Луната е реален, а не въздухообразен. В много отношения изминалият ни земен живот изглежда като сън в сравнение с Лунното ни съществуване. Опитностите, през които минава тогава човек, са различни, според степента на развитието на индивида. Но общо казано животът в Лунната сфера се свежда до следното: Човешкият живот на Земята се разделя на две части – живот на будното съзнание и живот на спането, за който живот човек няма никакво съзнание през земния си живот. Сега, когато човек живее в сферата на Луната, в средата на ангелите, той има известна представа за будния си живот, който е прекарал на Земята, но в течение на живота в Лунната сфера ясно изпълва в съзнанието му и го преживява дълбоко онази част от земния живот, която човек е преживял в сън. Сънният живот възкръсва в Лунната сфера и него човек преживява там. Възможността за тази опитност ни е дадена от ангелите, които влияят в нас своя живот, който живеят заедно с нас. Благодарение на тях ние можем отново да преживеем нощните часове, които през време на земното ни съществуване оставаха несъзнателни. Сега в Лунната сфера човек действително ги преживява отново и това преживяване е изпълнено със сила и реалност. Така че животът, който човек преминава през Лунната сфера, се чувства по един много по-интензивен начин, по-субстанционален вътрешно, по-реален, отколкото земното ни съществуване. Земното ни съществуване изглежда като сън пред живота ни в Лунната сфера.

След смъртта си човек разгръща своя живот в цялата огромност на Вселената. Тогава сам той става космос. Той чувства космоса като свое тяло и изпитва моралното действие на това, което през време на неговия земен живот е било нещо външно. Да допуснем, че през време на земния си живот един човек е ударил друг човек и му е причинил както физическа болка, така и морално страдание. След смъртта, когато човек е вече на Лунната сфера и животът му е проникнат от живота на ангелите, той изживява отново това, което е изпитал в момента, когато ударил своя ближен. В момента на удара, той може би не изпитва страданието, което е причинил на другия. Но сега в Лунната сфера той

изпитва това, което другият човек е изпитал в момента, когато го е ударил. Сега в Лунната сфера човек изпитва физическата болка и моралното страдание на пострадалия. Човек възстановява в съзнанието си своята дейност, но не както го извършил или е мислил да го извърши, но както другият го е почувствал. Така в течение на един период, който обхваща една трета от изминалия земен живот, човек преживява отново всичко, което е мислил и вършил на Земята, но така, както другите същества, към които е било насочено, са го почувствали. Ангелите са тези, които му показват неговите минали дела. И това ново преживяване на живота става по обратен ред - от момента на смъртта, до момента на раждането. Преживяването на миналия живот в сферата на Луната, което е равно на една трета от земния живот, е зародиш на това, което трябва да се реализира в следващото земно съществуване, то е зародиш на кармата за следващото въплъщение.

През време на живота в сферата на Луната човек се научава да чувства вътрешно как неговите дела са действали върху неговите ближни. Тогава от дълбините на неговото същество се повдига едно мощно обещание да поеме върху себе си всичко онова, което той е причинил на другите. Човек пожелава да поеме този товар, за да възстанови нарушеното космично равновесие. Чрез това решение да осъществи своята съдба, съобразно с последствията от своите дела, от своите земни мисли, чувства и желания, човек сам приключва фазата на преминаването на земния си живот. Когато тази фаза е приключила до момента на неговото раждане и човек без всякакъв страх е дал обещание да изправи всичко, за да възстанови нарушеното космично равновесие, той е вече узрял, за да може да влезе в следващата сфера – в сферата на Меркурий.

Всичкото това преживяване в сферата на Луната действа като една духовна баня, която освобождава човека от грешките, чрез които той е причинил страдание на другите. Той е един вид като изповед, след което човек поема обещание да изправи всичко и го заличава от съзнанието си.

Ще резюмирам казаното за Лунната сфера. През земния си живот човек е извършил както добри, така и лоши дела. След смъртта си със сбора от всички тези дела, които са включени в неговото същество, той се явява най-напред в Лунната сфера пред ангелите. Те преценяват всяко негово действие какво отношение има към световната икономика. Те определят до каква степен всяко добро или лошо дело е в отношение към цялата Вселена. Тогава човек е принуден да изостави в Лунната сфера всичко, чрез което той е предал на Вселената, респективно на своите ближни, да изостави последствията на своите лоши дела. И понеже те са втъкани в неговото същество, той е принуден да изостави в Лунната сфера цяла една част от самия себе си, защото човек представя едно единство, в което се включват всичките му действия, които той е вършил. Да изоставим злото, което сме извършили, значи да се разделим от една съставна част от нашето естество. Защото от Лунната сфера ние не можем да излезем с друго, освен с доброто, което сме вършили спрямо Вселената, респективно спрямо своите ближни. Затова, когато човек излезе от Лунната сфера, неговото естество е осакатено и то толкова по-осезателно, колкото повече лоши мисли, чувства и дела е родил и извършил. В Лунната сфера човек трябва да остави, така да се каже, една част от себе си, и то

толкова по-голяма, колкото повече вреда е причинил на Вселената. В Лунната област човек изоставя всички свои морални петна, той е свободен от злото в себе си. Това е именно духовната баня, която сваля всичкия кир от него. След това той е вече готов да премине в сферата на Меркурий.

Така че при влизането в сферата на Меркурий, човешката форма е повече или по-малко пълна, в зависимост от това добро или зло е вършил човек. Колкото повече зло е вършил човек, толкова по-осакатен влиза в сферата на Меркурий.

Когато човек влезе в сферата на Меркурий, той се среща с още по-възвишени същества от тези на Луната, които в християнския езотеризъм се наричат арахангели. Влизайки в сферата на Меркурий, човек не носи вече със себе си моралните петна, защото, както видяхме, те бяха изоставени в сферата на Луната, но той носи със себе си последствията от болестите и здравословните състояния, през които е преминал през земното съществуване. Арахангелите освобождават тука човека от духовните причини и резултати на болестите, които са резултат на човешката мисъл. Болестите, доколкото те са духовен резултат, се заличават от човешкото същество в течение на неговото преминаване през сферата на Меркурий.

Когато човек преминава през сферата на Меркурий, той започва да разбира колко много физическото и моралното се взаимно проникват в света на звездите.

С моралните петна, които човек носи със себе си от Земята, не може да влезе в небесния свят и той ги оставя, така да се каже, отсам неговия праг, както видяхме в Лунната област, която е много близо до Земята и до човека. А съществата от Меркурий, както видяхме, са натоварени със задачата да освободят човешкото същество от духовните резултати и причини на болестите, които представят особен вид енергия и материя. Те ги извличат от човека и ги изхвърлят в духовния космос и те се всмукват в пространството на Вселената с един вид приятно чувство. Както тук на Земята чувстваме вятъра, гръмотевиците, светкавиците, бликането на водите, също така в сферата на Меркурий човек присъства на изтичането на своите болести, той ги вижда как се всмукват от духовните същества, които ги изхвърлят в космичното пространство.

Истината относно естеството на болестите е била предадена на човечеството от арахангелите, духовните същества в сферата на Меркурий. Това са го знаели хората в древни времена. Ето защо, цялото лечебно изкуство, цялата медицинска наука е била предадена на човечеството при специалните мистерии на Меркурий. В култа, който е бил практикуван в тези мистерии, са се проявявали арахангелите. Тези същества са били едни от първите учители на човечеството и покрай другата мъдрост са му предали и тайната на лечебното изкуство и принципите на медицинската наука. Затова в древността медицината била считана от хората като дар от боговете. И в наши дни още всичко, което в съвременното лечебно изкуство е плодотворно, произхожда от тази древна епоха и се явява отблясък на това, което арахангелите са предали на човечеството. И съвременната медицина, ако иска да стане истинска наука, която да е полезна на хората в пълния смисъл на думата, трябва чрез духовната наука да намери онези методи, чрез които

да влезе отново във връзка с арахангелите, които ще ѝ предадат истинската медицинска мъдрост. Тогава те ще могат да учат хората как да живеят, за да не боледуват и когато са заболели ще могат ефикасно да ги лекуват. Това е задачата на Новото учение, което Учителят донесе, и то дава всички онези методи за връзка с духовните същества на Космоса, които могат да ни предадат мъдростта на възвишените светове.

Когато човек е пречистен от духовните причини, които пораждат болестите, той излиза от сферата на Меркурий и преминава в **сферата на Венера**. Съществата, които се намират в тази сфера, са още по-възвишени, отколкото тези, от сферата на Меркурий. Те са минали своето човешко развитие през Сатурновия период, докато арахангелите са минали своето човешко развитие през Слънчевия период, а ангелите са минали своето човешко развитие през Лунния период. Това, което човек донася със себе си до областта на Венера, с него не може да продължи по-нататък. Когато човек влезе в сферата на Венера, той се потопява в един елемент, съвсем различен от този, в който е бил дотогава.

През време на земния живот, голямо значение се отдава на мислите, идеите и схващанията. И това, което ни отличава като земни същества, са нашите идеи, нашите мисли, нашите схващания, които ни придават известна интелигентност. И цялата човешка култура и цивилизация е родена от човешката мисъл. Тези мисли продължават да имат стойност и в сферата на Луната, защото съществата от тази сфера съдят за човека и за неговите дела от неговите мисли, защото добрите или лошите дела са израз на съответните мисли. Съществата от сферата на Меркурий също съдят според мислите ни за болестите, които те трябва да изхвърлят от човека. Но там, в пределите на Меркурий, се намира границата, отвъд която всичко, което напомня човешката интелигентност, губи своето значение. Затова в сферата на Меркурий става пречистване на човешките мисли и остава само онова, което е проникнато от мъдростта и е преживяно, а всичко заучено и запаметено - изчезва.

Когато човек влезе в областта на Венера, той вижда да царува там това, от което име познаваме само неговото земно отражение, познато по името Любов. Докато в сферата на Меркурий човек се намира в най-ниските области на проявление на Мъдростта, в сферата на Венера човек влиза в областта на Любовта. И дотолкова, доколкото Любовта го ръководи, човек може да премине областта от сферата на Меркурий, където царува Мъдростта, до сферата на Слънцето.

В сферата на Венера под ръководството на Началствата се пречистват човешките чувства, за да бъде човек освободен от всичко земно, от всичко, което хвърля известни петна върху човешката душа. На Земята човек е изживявал и добри, и лоши чувства, и е обичал, и е мразил, правил е много грешки в проявата на Любовта, било към другия пол, било към приятели и близки, било към деца и родители. И всичко, неправилно проявено в тази област, е включено в човешкото същество. И сега съществата на Венера освобождават човека от всичкия този товар на неправилно проявени чувства, на неправилно проявена Любов. Защото от сферата на Венера човек ще влезе в сферата на Слънцето, където не може да премине нищо отрицателно, лошо. В сферата на Слънцето човешкото същество трябва да блести като слънце, като чисто

злато.

Както в сферата на Меркурий са пречистени човешките мисли, които пораждат различните болести, така в сферата на Венера се пречистват човешките чувства, които са основа на различните отношения и връзки. Всяко чувство е особен род енергия, включена в човешкото същество. Началствата, Духовете на Венера, извличат всичко отрицателно и неправилно проявени чувства като енергии и материя, и ги изхвърлят в космичното пространство, където тези енергии се трансформират.

Казах по-рано, че когато човек преминава през Лунната сфера, той преживява отново земния си живот в течение на една трета време от земния живот. И че това преживяване на изтеклия земен живот почва от момента на смъртта до момента на раждането. Окултната наука разделя земния живот на човека на периоди от по 7 години приблизително, като всеки един период се намира под влиянието на една от планетните сфери, което значи, че в течение на тези периоди, силите на тази планетна сфера са най-активни и доминиращи в живота на човека. Така животът на човека от раждането до седмата година, когато се сменят зъбите, е под влиянието на Луната. От 7-ма до 14-та година е под влияние на Меркурий, когато в човека се пробужда ума и тогава децата са най-активни. От 14-та до 21-та година животът е под влияние на Венера. Тогаз е пубертета и човек преживява физическата любов. Периодът от 21-42 година е под влиянието на **Слънцето**, когато човек е вече възмъжал и е в силата си. От 42 до 49 година животът е под влиянието на планетната сфера на **Марс**. От 49 до 56 година животът е под влиянието на **Юпитер**, и от 56 до 63 година животът е под влиянието на **Сатурн**. Учителят много ясно е предал тази идея в следната мисъл: "Сега, като изучаваме научно фазите на човешкото развитие, ние можем да ги разделим главно на три: в първата фаза на човешкото развитие, от 1 – 7-годишна възраст, човек минава през положението на растение. Като наблюдавате живота на детето до седемгодишната му възраст, виждате, че периферията, около която се движи, е малка. Тази е причината, поради която детето не смее да се отдалечава от дома си. От 7 – 14-годишна възраст, човек минава през фазата на животно. Той започва свободно да се движи и се отдалечава от дома си. От 14 – 21-годишна възраст, човек започва да мисли, влиза във фазата на истинския човек. След 21-годишна възраст, човек отново минава в същите фази – има едно повтаряне. От 21 – 28 години той влиза във фазата на растение, от 28 – 35 във фазата на животно, от 35 – 42 – във фазата на човек. Тези фази се повтарят и по-нататък, до дълбока старост. (Том II "Смени в природата" VIII година на О. О. К. 16 стр.).

След смъртта, когато човек в Лунната сфера преживява отново своя земен живот, той вижда как в различните периоди на този живот са се изявявали силите на различните планетни сфери и сега, съзерцавайки картините на този живот, в тях вижда да му се разкриват в съответни периоди мистериите на различните планетни сфери. Така в първия период той вижда и преживява мистериите на Луната и разбира как тези мистерии са се изявили в неговия живот. От 7 – 14 година той преживява мистериите на Меркурий и вижда как чрез тези мистерии са се изливали силите на Меркурий в неговия живот и са стимулирали неговото умствено развитие. В периода от 14 – 21 годишна възраст той

преживява мистериите на Венера, когато му се разкриват тайните на земната любов. Тук той преживява дълбоките причини, които са пораждали в живота му различните родове любовни чувства, които е изпитвал през време на земния си живот. И в периода от 21 – 42 годишна възраст той преживява мистериите на Слънцето, които са най-величествени и тържествени. В периода от 42 – 49 година той преживява мистериите на Марс и му се разкриват дълбоките подбуди на неговата воля в различни направления на живота. В периода от 49 – 56 година му се разкриват мистериите на Юпитер и вижда откъде са идвали онези дълбоки стимули на неговата мисъл. Най-после в периода от 56 – 63-годишна възраст му се разкриват мистериите на Сатурн. В тези мистерии му се разкрива цялото негово минало, не само в току-що преживяния живот, но на много животи назад и той вижда дълбоките причини, които са формирали неговия живот в едно или друго прераждане. Когато човек замине от Земята по-млад и не преживее периода от 56 – 63 година, той не може да проникне в мистериите на Сатурн, не може да види своите минали съществувания; и дълбоките причини на своите земни съществувания. След 63-та годишна възраст човек преживява вече мистериите на извънсатурновите планети Уран, Нептун и Плутон и др., които свързват нашата Слънчева система с други системи на галактиката и водят до по-дълбоки преживявания.

Така съзерцавайки в Лунната сфера периодите на своя живот, човек вижда как Космоса е работил върху него и е обуславял неговия живот и вижда дълбоките съотношения, които съществуват между различните части на космоса, респективно различните йерархии в различните периоди в живота на човека. Във всеки един период от земния живот действуват различни същества от ангелската йерархия, в зависимост от периода. Така в първия период човек познава действието на ангелите, които са свързани с Лунната сфера. Те ръководят хората от едно прераждане в друго. Във втория период от 7 – 14 година човек вижда да действуват силите на арахангелите, които събуждат човешкия ум и същевременно нагласяват индивидуалната карма с народната карма. В третия период човек вижда действието на Началствата, които обитават **сферата на Венера** и нагласяват човешката карма във връзка с кармата на цялото човечество в дадена епоха. В четвъртия период човек преживява мистериите на Слънцето и влиза във връзка с властите, силите и господствата.

Така и след като премине **сферата на Венера** и е пречистил в себе си всичко, което е преживял в областта на Любова, да не остане нищо нечисто, нищо отрицателно и егоистично, така пречистен в трите предшестващи сфери човек преминава в сферата на Слънцето.

Съвременните учени казват, че Слънцето е горящо тяло, където горят газове, които дават светлина и топлина. Това е една детска представа за Слънцето от гледището на скулпната наука. На Слънцето няма никакви пламъци, никакъв огън. Слънцето е в етерно състояние и на него действува една енергия, много по-мощна от огъня, казва Учителят. Там, където виждаме Слънцето, имаме една етерна сфера, в която живеят възвишените духовни същества – Власти, Сили и Господства. Само по краищата на това етерно пространство, което представя Слънцето, има нещо подобно на горящи газове, които образуват короната на Слънцето, но вътре в тази корона няма никакъв

огън, там се намират трите йерархии Власти, Сили и Господства.

След като човешкото същество премине през сферата на Венера, то навлиза в **сферата на Слънцето** навлиза в сферата на трите поменати йерархии. И когато човек преминава след смъртта онази епоха от живота, която се простира от 22 до 42-годишна възраст, той намира в нея в известен смисъл едно отражение на Слънчевото сияние. Между тези йерархии човек прекарва най-дълъг период от своето съществуване между смъртта и неговото раждане.

Докато на Земята не всякога добрите намерения на човека се реализират, то в сферата на Слънцето всяко добро желание и намерение на човека се реализира и носи щастие. Всичко, което човек е хранил като добри намерения, даже и под формата на най-незначителни мисли, се превръща в действителност в слънчевото съществуване, като действителност, която се възприема от йерархиите на Слънцето. Тогава съществата на Слънцето гледат човека и виждат по какъв начин той е мислил, чувствал и вършил доброто. Всяка добра мисъл на Земята създава в Слънчевата сфера една връзка, която приобщава човека с Властите, Силите и Господствата с тези същества. Добрите мисли и желания дават възможност на човека да бъде във връзка с тези същества. Лошите мисли човек е напуснал още в Лунната сфера заедно с една част от самия себе си. Тогава човек, който е вършил само зло на Земята, в сферата на Слънцето остава сам без никаква връзка със съществата на Слънцето, вследствие на което той изгубва съзнание и в едно безсъзнателно състояние преминава живота в сферата на Слънцето.

Така в **сферата на Слънцето** благодарение на общението на човека с тези възвишени същества, моралното добро става една действителна реалност. Онези, които не са мислили добро на Земята, са неспособни да разберат езика на духовните същества, и като не са вършили добро, не могат да се явят пред тях, защото нямат връзка с тях, вследствие на което остават изолирани и изпадат в безсъзнание. В Слънчевата област съществува само доброто, за злото няма място там и онзи, който не е мислил и вършил добро, не може да живее съзнателен живот в сферата на Слънцето, защото той няма връзка с възвишените същества, понеже няма добри мисли и дела. Всичкото добро, което човек е вършил на Земята се изявява като една реалност в Слънчевата сфера, защото в сферата на Слънцето съществува само доброто, което е лъчезарно и сияйно, и сиянието на Слънцето иде от доброто, възвишеното и красивото, което е същина на Слънчевото битие.

В сферата на Слънцето човек се намира заедно с други души, които също като него са напуснали Земята чрез смъртта и са влезли в духовния свят, с които човек е бил свързан с кармически връзки. Там човек е във връзка, както видяхме и с Властите, Силите и Господствата. И моралната сила, в която човек живее там, средата на възвишеното добро, която човек намира около себе си в тази сфера, принадлежи на тези същества, тъй както минералите, растенията и животните образуват средата, в сред която живеем на Земята.

Докато е на Земята във физическо тяло, човек се противопоставя на външния свят. Той изхожда от себе си и отправя поглед към света. В Слънчевата сфера е точно обратно – там целият свят е в човека – Луната, планетите, цялата Слънчева сфера с всичките си духовни същества е в човека, а не вън от него. В Слънчевата сфера човек чувствава, че самият

той е вселената, че притежава организма на вселената, че този вселенски организъм му принадлежи. Той го чувства и вижда, че този вселенски организъм, който му принадлежи е диференциран на отделни сфери – Лунна сфера, сфера на Меркурий, на Венера, на Слънчева сфера и т.н., които сфери влизат като органи в общия вселенски организъм, който човек чувства, че му принадлежи. Но там човек чувства, че притежава и нещо друго, нещо специално, което отговаря на главата на земното съществуване. Тази специална част на човешкото същество се образува от сферите на Марс, Юпитер и Сатурн, които съставят един вид главата на човека в слънчевото му съществуване. Може да резюмираме горната мисъл по-конкретно по следния начин: В слънчевото съществуване – Луната, Меркурий и Венера съставят крайниците и долната част на човешкия организъм, самата Слънчева сфера заедно с неговите духовни същества образува гръдната област, целокупността на ритмичната система на човека – дробовете и сърцето с кръвоносната система. А главата, която човек има на Земята като орган за разбиране, за разсъждение, за говорене, в Слънчевата сфера на човешкото съществуване се образува от сферата на Марс, Юпитер и Сатурн.

Но както на Земята главата е орган за размишление, за разсъждаване, седалище на паметта и спомена, а също така в нея се намират устата, чрез която човек говори – изразява своите мисли. Устата е орган, чрез който се изявява човешкото слово като израз на неговата мисъл. Също така и в съществуването на човека в сферата на Слънцето неговата глава има същата функция. В Слънчевата сфера устата на човешкия организъм, чрез която се изразява космичното Слово, се представя от сферата на Марс в космичния организъм на човека. Това Слово звучи в пространството като хармония на сферите, като разумно космично Слово. Тази сфера на Словото е свързана с йерархията на Престолите. Както на Земята човек носи мислите в главата си, по същия начин в Слънчевата сфера той носи космичната Мъдрост, представяна в неговия космичен организъм от сферата на Юпитер, която е свързана с Херувимите. И както на Земята в главата на човека се намира също и паметта и спомените за миналото, също така в слънчевото съществуване сферата на Сатурн, която е свързана с най-възвишените духовни същества – Серафимите, е орган, който дава на човека възможност за преживяване на космичните спомени.

Това преживяване на човека в Слънчевата сфера е преживяване величието на космичния човек и понеже всеки земен човек носи възможностите на космичния човек и е свързан с него, в Слънчевата сфера човек, запазвайки се като индивидуалност, вижда в себе си отразено цялото Битие с всичката му йерархия. Но това преживяване имат само онези, които чрез доброто, което са правили на Земята са способни да влязат във връзка с йерархиите на Слънцето, а онези, които са правили и мислили само зло, в сферата на Слънцето изпадат в безсъзнание и нямат никакво преживяване и спомени за живота в тази сфера.

През време на своето земно съществуване човек живее в своята кожа, отделен от света и гледа на света като нещо вън от него. Но в слънчевото съществуване човек гледа на външния свят като на свой организъм, тогава човек има преживяването, че цялата вселена с

всичките йерархии е вътре в него. И тогава човек разбира, че той не е това, което се схваща на Земята, но че е нещо, което в себе си е толкова грандиозно, толкова мощно, толкова величествено, както Вселената с всички звезди и възвишени същества.

На Земята ние имаме едно твърде ограничено понятие за човека, затова, което е затворено в границите на човешкото същество. И добре че е така, иначе човек на Земята, ако знаеше какво представя той по същество, той би изпаднал в лудостта на величието.

С пребиваването си в Слънчевата сфера той преживява, както казах, величието, силата и красотата на космичния човек, в когото се намират всички творчески йерархии на Битието, които изграждат своето съществуване в него. Това, което се намира в човека, е нещо много по-величествено от целия звезден свят с всичките му движения и звезди. Всичкото това представя външният свят на човека в слънчевото му съществуване. И както казах, всички хора на Земята са части, клетки от космичния човек, те носят в себе си неговите възможности. И затова в Слънчевата сфера след смъртта човек преживява величието на космичният човек като свое, което действително е вярно.

От това съзерцаване на тялото на космичния човек, земният човек черпи директиви, които му позволяват да работи за своето бъдещо въплъщение под ръководството на възвишените същества, които обитават различните планетни сфери: ангели, арахангели, началства, власти, сили и господства и заедно с всички човешки души, с които е свързан кармически. Тази работа, която се извършва в слънчевото съществуване за създаването на един бъдещ човек на Земята, на един бъдещ земен живот, тази работа е нещо по-грандиозно от всички човешки творби на Земята.

Човек, както го виждаме на Земята, не е само една човешка творба, както мислят съвременните хора. В своето слънчево съществуване човешкото същество, човешкият дух сътрудничат с възвишените същества и под тяхно ръководство създава чудната сграда на своето земно съществуване, каквото представя човешкото тяло. Но ако човек трябваше да работи сам заедно с другите човешки души за тази работа, резултатът би бил жалък. Затова за изграждането на тази величествена постройка, каквато представя човешкото тяло, е необходима помощта на всички творчески йерархии. В това, което произхожда от физическата наследственост, идва да се въплъти едно чудно космично създание, образувано в сферата на Слънцето. Така че **човешкият дух прекарва половината от своето слънчево съществуване да работи заедно с възвишените същества за формиране на веществото на своето бъдеще тяло.**

Казах по-преди, че Слънчевото битие е цялото само добро, в него няма място за злото. И ако бъдещото човешко тяло бъде изработено само от съществата на Слънчевата сфера, от най-висшата космична Мъдрост, то съществата, които се биха въплътили на Земята, не биха били вече човеци, а ангелски същества с Божествена доброта. Но тези същества, така създадени не биха притежавали моралната свобода, в тях не би имало никаква свобода за действие, защото тяхната природа, която е само добро, винаги би ги принуждавала да вършат само доброто като последствие от Слънчевата сфера, от която са излезли. Те не биха имали възможност да избират между доброто и

злото, защото не познават какво нещо е злото. Затова тук се намесват други същества, служители на първия принцип, който носи в себе си условия за злото. И тези същества са взели участие във формирането на човешкото същество, след като то напусне Слънчевата сфера и премине в сферата на Марс.

Затова Учителят казва на едно място: *Белите братя работят в главата и гърдите на космическия човек, а от пъпа надолу работят черните братя. Те са, които внасят злото в човешкото същество. Това не е случайно, но е с цел да може човек да познава доброто и злото, и по свободна воля да избира доброто.*

През втората половина на слънчевото съществуване една част от човешкото същество, формирана под влияние на Божествените същества, се трансформира по такъв начин, щото изчезва до известна степен като действителна реалност и остава само като един образ. Най-напред човек е формиран така, щото да остане дори в своя организъм едно същество само добро. После една част от това, което е така формирано, през втората половина на слънчевото съществуване се превръща само в един образ. Така че човешкото същество през втората половина на слънчевото съществуване продължава своето съществуване отчасти като духовна реалност, отчасти като образ. Онези част от човешкото същество, която е като духовна реалност в Слънчевата сфера представя основата на бъдещото човешко тяло на Земята, а онова, което е само образ, представя основа на човешката глава. В тази част, която е само образ, се формира човешката глава. Нуждите на тялото с всичките му органи и системи се явяват като естествени нужди, но моралният импулс човек го чувства, когато се въплъти на Земята като нещо духовно. И това нещо, което ние чувстваме като духовно, този глас, който говори в нашето съзнание, този морален импулс, който ни подтиква към доброто, неговият началък се е формирал в онези част на слънчевия зародиш, която през втората половина на слънчевото съществуване се явява само като образ.

През време на слънчевото съществуване на човека му е трудно да обхване съвкупността на човешкото същество в неговата дълбока реалност, да види истинското човешко същество, да преживее видението на космичния човек. Виждането на човешкото същество, съзерцаването на космичния човек след смъртта в слънчевото съществуване, е било нещо трудно през далечните минали епохи на човешкото развитие, когато на Земята е съществувало едно инстинктивно ясновидство. Може да се вижда странно, но факт е, че инстинктивното ясновидство, което хората са притежавали някога, ги е правило почти неспособни да виждат в слънчевото си съществуване човешкото същество, било им е трудно да съзерцават образа на космичния човек.

Преди Христос да слезе на Земята, Той е бил онзи, който в слънчевото съществуване е давал сила на хората да виждат истински и напълно тайната на човешкото същество, да съзерцават образа на космичния човек, по който се формира и човешкото тяло. След като Христос е слязъл на Земята, необходимо е хората да му дадат път да се всели в тях, за да участвуват в Неговия живот, който е животът на космическия човек. Само така през време на своя земен живот човек

с пълна свобода и будно съзнание може да събере онези сили, които като пренесе през вратата на смъртта, ще го направят способен да съзерцава величието на човешкото същество в неговото слънчево съществуване. Така че, преди да слезе на Земята, Христос е, който е давал сила и възможност на човешките души да виждат човешкото същество в неговото величие в слънчевото си съществуване, да съзерцават образа на космическия човек и да участвуват в неговия живот. След слизането си на Земята, Христос подготви човешките души още тук на Земята да съберат сила, да могат да съзерцават пълнотата на човешкото същество, когато достигнат до Слънчевата сфера.

Така че, в **Слънчевата сфера** се подготвя човешкото тяло в неговото сложно устройство, което като едно чудно създание се възплъщава на Земята чрез известни определени родители. Това тяло, казах, се формира по **образа на космическия човек** когото човек съзерцава в слънчевото си съществуване, което се отпечатва в неговото тяло. Така създаден този първообраз на човешкото тяло в слънчевото съществуване трябва да мине през планетните сфери на Марс, Юпитер и Сатурн, където са господарите на кармата, които ще определят коя част от кармата ще трябва да се възплъти и изяви в това земно съществуване.

Така че в сферата на **Марс, Юпитер и Сатурн се работи върху човешкото същество, за да се подготви за неговия бъдещ земен живот**. В тези три сфери работят същества от още по-висши йерархии. В сферата на Марс работят Престолите, в сферата на Юпитер, работят Херувимите, а в сферата на Сатурн работят Серафимите.

Когато човек преминава своя живот и след като е напуснал Слънчевата сфера и се приготвява за своя бъдещ земен живот, преминавайки през сферата на Марс, Юпитер и Сатурн, човек се намира, накъдето и да се обърне, потопен в един духовен религиозен живот. Когато от тези сфери човек отправи погледа си към Земята, той не я вижда, както ние я познаваме физически. Но той я вижда като един мощен духовен живот, изтъкан от събитията, които се извършват със сферите на Марс, Юпитер и Сатурн от дейността на Престолите, Херувимите и Серафимите. Тогаз човек чувства в себе си цялата вселена с всичките ѝ същества. И отправяйки своя поглед надолу, човек чувства какво нещо са действията на Престолите, Херувимите и Серафимите. Той ги вижда най-първо вън от себе си. Той вижда да се простира под него свръхсетивното небе. Той вижда целия свръхсетивен свят под себе си и обгръщайки с поглед духовното небе, човек вижда надолу в сферата на Марс, Юпитер и Сатурн как живеят и работят по свой начин Престолите, Херувимите и Серафимите. Той вижда как тези възвишени същества изживяват по свой начин това, което ще бъде изпълнение на кармата в неговия следващ земен живот. Виждайки как тези възвишени същества първи осъществяват изпълнението на неговата карма в един небесен образ, човек получава дълбоко впечатление и отнася спомена за това свое преживяване в своето земно съществуване. В този момент човек действително се натоварва със своята карма, така както тя се изпълнява първо от възвишените същества. Той съзерцава като на филм проявлението на своя бъдещ живот, в който се изявява и реализира неговата карма. По такъв начин човек вижда като на филм всичко, което трябва да му се случи в следващия му земен живот.

Престолите, които работят в сферата на **Марс**, действуват върху човешката воля. **Херувимите**, които работят в сферата на **Юпитер**, които са същества на космичната Мъдрост, действуват върху човешките чувства. **Серафимите**, които са същества на Любовта, на космичната Любов, действуват върху човешката мисъл. Това може да се види парадоксално, объркващо, но това е истината по този въпрос. Учителят, когато загатва този въпрос, казва, че човешките чувства се ръководят от Мъдростта, а човешките мисли се ръководят от Любовта, и казва още, че това не може да се обясни с думи, а когато човек го преживее, тогава ще го разбере.

Така че, когато човешките същества, след като напуснат Слънчевата сфера, минават през планетните сфери на **Марс**, **Юпитер** и **Сатурн**, където се изработва и формира тяхната карма. Но има хора, чиято карма се формира главно в сферата на **Марс**, под влиянието на **Престолите**. Това са хора волеви, хора, чийто поглед е насочен предимно към земния живот, те макар да са учени или философи, пак разглеждат нещата по земному. Те получават главните импулси в своя живот от сферата на **Марс**.

Има други хора, които, като минават през **сферата на Марс**, получават неговите импулси, но са така устроени, че не са достатъчно тези импулси за изявяване на тяхната карма. Те минават в сферата на **Юпитер** и там получават импулса на херувимите, импулса на Мъдростта, който импулс действува предимно за формиране на техните чувства, на тяхното сърце. Това са хора, според степенята на развитието си, които дълбоко преживяват нещата в живота. Тук спадат мистиците и религиозните хора, които дълбоко преживяват нещата.

Най-после има хора, чиято карма не може напълно да се формира и през преминаването на **сферата на Юпитер**. Те преминават в сферата на **Сатурн**, където получават импулсите на Любовта като основа на тяхната мисъл. Това са хора, които са стъпили на Земята с краката си, но техният поглед е отправен към възвишения свят. Те изследват дълбоките причини на нещата, свързват миналото и настоящето, и очертават пътя на бъдещето.

Така, преминавайки през **сферата на Марс**, човешкото същество получава импулси за укрепване и развитие на неговата воля и свързаното с нея физическо тяло. Преминавайки през сферата на **Юпитер**, човешкото същество получава импулси за развитие на чувствата, на сърцето и свързаното с тях астрално тяло, което се прониква от Мъдростта на Херувимите. Преминавайки през сферата на **Сатурн**, човешкото същество получава импулси за развитие на своята мисъл, за развиване тялото на аза – умственото тяло, което се отразява в етерното тяло. Получил тези три импулса за развиване на трите страни на своята природа – волята, сърцето и ума, и свързаните с тях тела – физическо, етерно и астралното, човешкото същество се vyplъщава във физическото тяло на Земята.

Ще резюмирам казаното за човешкото същество през планетните сфери. След като напусне физическото тяло, човек се озовава в безпределното космично пространство, където се чувства голям като цялата вселена. След това се среща с мислите, които изпълват това космично пространство и се носят като облаци през него.

Най-силно впечатление му прави облака от мисли, който носи неговият току-що приключил живот. В течение на три дена той съзерцава своя току-що привършил земен живот, като се почне от момента на смъртта и се свърши с раждането.

Целият този живот е разделен на седем периода, които се намират под влиянието на различните планети и в които периоди човек вижда и преживява мистериите на съответните планети. След това минава сферата на Луната, където го посрещат ангелите и го очистват чрез една духовна баня от всички морални петна. Така пречистен, човек оставя всичко, което принадлежи на злото в тази област и преминава в сферата на Меркурий, където го посрещат арахангелите, които му правят втора духовна баня, освобождавайки го от духовните причини на всички болести и пречистват неговата мисъл. Така пречистен той преминава в сферата на Венера, където го посрещат началствата, които пречистват неговите чувства. Така пречистен в тези три сфери, човек преминава в сферата на Слънцето, където се среща с още по-възвишени същества – власти, сили и господства, където преживява величието на космичния човек и където той се отъждествява с него. В това преживяване в Слънчевата сфера той изработва с помощта на възвишените същества своето бъдещо физическо тяло, което представя една величествена постройка, която съдържа в себе си цялата Вселена с всичките ѝ възвишени същества. Като напусне сферата на Слънцето, човек преминава последователно през сферите на Марс, Юпитер и Сатурн, където се среща с още по-възвишени същества – Престолите, Херувимите и Серафимите, под чието ръководство се изработва и формира неговата бъдеща карма, която трябва да се изяви на Земята. В сферата на Марс се дават импулси на волята и физическото тяло, в сферата на Юпитер се дават импулси за развиване на сърцето и астралното тяло, и в сферата на Сатурн се дават импулси и условия за развиване на етерното тяло, за организиране на човешкия ум, на човешките мисли.

Такъв е пътят на човека през планетните сфери, където човек последователно влиза във връзка с възвишените същества и получава техните импулси за своя бъдещ живот.

Гореизложеното е много бледо и кратко изложение за преминаването на човека през планетните сфери и на неговия живот в тези сфери. Изнасям го, за да имаме представа за този път и всеки, когато лично го преживее, сам ще се увери в истинността на това твърдение.

Влад Пашов

5. Духовният образ на Учителя

Учителят привидно живее като обикновен човек, но достатъчно е да влезе човек в контакт с него, за да разбере, че има работа с един необикновен човек, с един човек, който надхвърля границите на обикновения човек, даже и човека с най-високо просветено съзнание. Той ще почувства, че Учителят притежава друго съзнание, което прониква и обгръща в себе си всичко живо. Той ще почувства и разбере, че стои пред един велик мъдрец, който вижда и преживява скърбите и страданията на всички същества от най-малките до най-големите.

Така е почувстван и представен Учителят от художника Борис Георгиев, който го е нарисувал със затворени очи, дълбоко вгълбен в себе си, с израз на едно спокойствие и търпение, озарен от една вътрешна светлина, но в израза на лицето се вижда, че той носи и преживява в съзнанието си страданията на всички същества и търси методи и пътища да помогне на всички.

В това е величието и силата на Учителя, че той помага на всички, без да издава това. Той казва на едно място: "Аз благославям онези, които ме гонят, а не ги мразя". Това е състоянието на истинския мъдрец, в когото Мъдростта е съградила дом.

Учителят е образец на мъдрец, както във външния си изглед, така и във вътрешния си живот. Той е прототип на мъдрец. А мъдрецът е човек, който е изпълнен със Знание, Мъдрост и Любов, и непрестанно раздава от своето изобилие на нуждаещите се. Учителят като мъдрец е извор на живите води, които извира от високопланински извор и се стичат към долината, и където минават - всичко напояват и освежават. Няма същество, което да е влязло в допир с Учителя, и да не е почувствало неговото благотворно влияние. Той е като един извор в оазиса сред пустинята на живота и всеки, който мине покрай този оазис, ще изпита благотворното влияние на извора, ще се освежи и подкрепи силите си от неговите живи води.

Учителят е изпълнен с безгранична любов към всички страдащи, към всички онеправдани, към всички изпаднали в робството на греха и е готов да помогне на всички, без да ги съди. Той никого не съди и не чете морал, но винаги се стреми да помогне и научи хората да разбират законите на живота, за да избегнат ненужните страдания.

Учителят е една жива светлина, на която всеки може да чете книгата на своя живот, както и великата книга на живота Затова всеки, който дойде в контакт с него, чувства, че се намира пред нещо необикновено, изпълва се с един вътрешен мир и с едно желание да заживее в мира и братство с всички същества. Това показва, че хората, които идват в контакт с Учителя, възприемат, ако са отворени, неговите вибрации, неговите състояния и си отиват успокоени, излекувани от своите душевни рани и страдания. А които отиват при Учителя затворени, с желание да видят нещо лошо в него, те се оглеждат в него като в огледало, виждат своята собствена нищета, виждат себе си в него и казват: Той е такъв, той е онакъв, съдейки по себе си. Учителят е едно велико огледало, в което всеки един вижда себе си.

Външно Учителят беше със среден ръст, или малко над средния, с добре сложено, пропорционално оформено тяло, в което беше спазено златното сечение на древните гръцки скулптури. От цялата му

фигура лъхаше живот и хармония, и цялата му фигура излъчваше светлина и топлина, с които той привличаше човешките души. Походката му беше стройна, елегантна, спокойна, отмерена, царствена, каквито бяха всеки жест и движение в него. В неговите движения, в неговата обхода нямаше нищо излишно, всичко беше спокойно, отмерено, целесъобразно и в хармония с общия ритъм на природата и живота. Само като го погледнеш човек, виждаше, че се намира пред един необикновен човек, който привлича и очарова, като с привличането и очарованието си не заробва, а освобождава. В обходата си беше приятен, любезен и естествен. Но както в обходата му, така и в целия му външен изглед и маниер имаше нещо величествено, нещо, което поразяваше, което завладяваше.

Това се чувстваше особено на беседите, където той, като седнеше на стола през маса, озаряваше се от едно лъчезарно сияние, което го правеше подобен на изгряващото Слънце, което пръска животворните си целебни лъчи във всички посоки, като успокоява, лекува, вдъхновява и внася ентусиазъм. Когато излизаше на беседа, Учителят се озаряваше и лицето му, както и цялата му фигура, излъчваха светлина, топлина и сила, и той представяше едновременно нещо импозантно, могъщо, силно и същевременно скромно и смирено.

С погледа си Учителят проникваше в душите и сърцата на присъстващите и отговаряше на техните болки и въпроси. Мнозина оставаха изненадани, когато заговарваше за техните болки или за въпросите, които ги интересуваха. За него нямаше нищо скрито, защото той беше еднакво буден в трите свята на Битието – физическия, духовния и божествения.

Когато говореше на беседа, той се ползваше едновременно от трите велики метода на познание, с които си служи окултната наука. Той съзерцаваше Реалността и описваше това, което съзерцава, както, когато някой застане пред нещо външно и го описва. Така той заставаше с отворени очи пред реалността и ни я описваше. В същото време, както, когато се срещнем с някой човек, той ни заговарва и ни разкрива, както своите мисли и идеи, така и своите чувства и стремежи, така и Учителят заставаше пред Великата Реалност, тя му говореше и той ни предаваше това, което му се говори. Това не е медиумство, както някой може да помислят. Реалността в случая не е вън от него, а вътре в самия него. Това се нарича в окултната наука инспирация, вдъхновение. Космичното Слово инспирира, говори и вдъхновява онези души, които са будни и се изявява чрез тях. Колкото по-будна е една душа, толкова по-пълно и по-съзнателно е това вдъхновение, това изявление на Словото. В Учителя имаме пълно изявление на Словото, на Космичната Реалност. По същия начин той долавяше мислите и въпросите, които вълнуваха всички слушатели. Най-после Учителят се сливаше с реалността, със същината на всички неща, и тази същина, която е една и съща, както в човека, растението и животното, така и в безпределното пространство и в звездите, му се изявяваше и му разкриваше своите тайни, разкриваше му законите на своето битие. Той ставаше едно със същината на нещата и по такъв начин можеше да получи откровение за тайните на всичко съществуващо.

Такива са великите възможности, с които разполагаше Учителят, за да бъде в контакт с реалността и да ни я предаде на обикновен език

на нас, които не можем да влезем в съзнателен контакт с тази реалност. Понеже реалността е безгранична в своята пълнота и разнообразна в своите проявления, затова всеки контакт с нея се изразява в неговото съзнание като нови идеи, нови сили, нови принципи и преживявания. Оттам и голямото богатство и разнообразие, оттам и онзи изобилен живот и светлина, които бликат от всяка беседа.

Така че, Учителят не държеше сказки, но беседваше – беше посредник между Великото и малкото, представяше Великото пред малкото. Това е съдържанието на всичките му беседи. А понеже всяка идея, всяка мисъл, които идат от Великото към малкото, носят със себе си мощни сили, затова и беседите на Учителя са изпълнени със сила и мощ, и могат да лекуват даже и физически болести.

Като говореше, Учителят подбираше най-изразителните думи, които могат да предадат идеите му. Гласът му беше тих, спокоен, отмерен и показваше пълно себевладение, пълен себеконтрол. Рядко повишаваше гласа си, рядко натъртваше на известни думи и идеи.

Учителят така водеше беседата, че едновременно изнасяше принципите, законите и методите, и същевременно отговаряше на въпросите, които интересуваха мнозина от присъстващите. Той говореше увлекателно и постепенно развиваше мисълта си. Словото му беше истинска музика, истинска поезия, слово, което носи живот, светлина и сила в себе си. Понеже всяка идея и мисъл носят в себе си грамадни творчески сили, то затова той никога не кондензираше идеите и мислите си, а ги разводняваше и премесваше с по-обикновени идеи и мисли, с разкази и случки из живота, за да се намали интензивността на силите, които действат върху слушателите. Затова той казва: "Всяка моя беседа оказва такова влияние върху човешките души, каквото пролетният дъжд върху изсъхналата Земя".

Словото му освежава, повдига, просветява, укрепва и вдъхновява. То е истинска музика и поезия, а музиката му е магия. Когато свиреше, той сваляше на Земята небесната хармония и я обличаше в тонове, за да бъде достъпна за нас. Всяка негова песен, всяка негова музикална творба е специален метод за работа на ученика. Във всяка работа той почваше с най-малкото и после постепенно го развиваше, докато дойде до неговата пълнота. Никога не завършваше нещата, защото творческият процес е незавършен процес, процес на вечно осъществяване.

Нищо не протичаше през неговото съзнание, без да бъде осъзнато и обмислено. Затова той казва: "Когато употребявам известна дума, аз търся нейните вибрации, защото думите се определят тъй, както се определят слънчевите лъчи. Не може да произведете известен цвят, ако не произведете вибрациите, които му съответстват. Следователно, когато се говори за добродетелта, трябва да се произведат вибрациите на добродетелта и тогава ще се разбере и съответния смисъл на тази дума. Само така ще имате една обективна и реална истина, или истина, която се изявява в живота, защото в света има и неизявени истини".

Оттова се вижда как е работил Учителят в предаване на Словото. По същия начин той работеше и в музиката, и във всички области. Неговото съзнание работеше и владееше всичко, на което той даваше израз. Затова у него всичко беше осъзнато и контролирано. Спонтанно той го осъзнаваше и тогава му даваше израз. Затова нямаше нищо

случайно, нищо произволно в неговото творчество, в неговия живот. Спонтанните изблици са контакт на душата с духа, контакт на самосъзнанието със свръхсъзнанието, но всички тези прояви Учителят осъзнаваше и им даваше подходящ словесен израз.

В неговото присъствие у човека утихваха всички бури и страсти, и от развълнувано море се превръщаше в спокойно море, в което се отразяваше ведрото небе на неговото същество и човек с учудване виждаше и намираше, както себе си, така и Бога в своето подсъзнание.

Дошъл в света да служи на Бога, той беше отзивчив към болките и страданията на всички, на всички помагаше и даваше съвети, и всичко това вършеше безкористно, изпълнен с любов към човека и към всичко живо. Той беше еднакво готов да помогне, както на човека, така и на мравката, на мухата, на растението, когато те имаха нужда от това. Неговото съзнание бе толкова будно, че долавяше нуждите и на най-малките същества и по невидими пътища помагаше на всички, които отправяха зов и молитва към Великото начало за помощ и подкрепа.

Във време на общи екскурзии, които правеше с Братството, той винаги се грижеше и интересуваше от слабите и най-изостаналите, и беше еднакво внимателен към всички. Той имаше бащинска грижа за всички, които идваха в контакт с него и еднакво изливаше своето благословение към всички.

Той познаваше дълбините на човешката душа, познаваше вътрешния мир и живот на всеки човек, и съобразно с това беше и неговото отношение към човека. Той така постъпваше с хората, че никога да не наруши тяхната свобода, никога не хвърляше сянката на своя авторитет върху която и да е душа. Свещено пазеше той свободата на човешката душа. Той никого не заставяше, никога не подчертаваше себе си, а винаги се държеше един вид в сянка, като оставяше светлината, топлината и силата, които излъчваше, да действат свободно и всеки според нуждата и възможностите си се ползваше от тях.

Той никога не определяше отношенията си с хората от това, колко са добри и какво е тяхното обществено положение, но винаги се ръководеше от това какъв стремеж има дадена душа. Той гледаше на хората като на души, излезли от Бога и какъв е техният стремеж. Той знаеше, че човешките души са оплетени в материята и търсят път към Бога и затова той с готовност и любов помагаше на всяка душа, която търсеше помощ. Но той никога не нарушаваше свободата на някоя душа да ѝ налага нещо, преди тя да е поискала, преди да е похлопала.

Той прилагаше в живота си завета на Христа, който казва: "Аз не дойдох за праведните, но грешните да призова на покаяние". Затова той беше по-внимателен и по-разположен към онези, които, оплетени в мрежите на греха, търсеха начин да се освободят и отправяха зов към Бога за помощ. А онези, които можеха сами да се справят със своите задачи и противоречия в живота, които имаха достатъчно светлина в ума и сила във волята, с тях той беше, така да се каже, по-студен, защото те идваха при него не за помощ, а или да го видят какво представлява или да премерят своето знание с неговото. Но към онези, които бяха тръгнали в Пътя, но същевременно бяха подложени на изкушения и съблазните на света, той беше много внимателен, за да им въздейства благотворно със своето внимание и пример, за да могат да намерят сила в себе си да избегнат изкушенията и съблазните в света.

Учителят, като велик посветен, проникваше в дълбините на човешката душа и сърце, както проникваше в дълбините на безпределния космос. За него нямаше скрито нищо под Слънцето. Той знаеше и виждаше всичките противоречия, всичкия егоизъм, всичките грехове, в които живееха хората, и всичко това го посрещаше с едно спокойствие и състрадание, с едно безподобно търпение и благодат, защото знаеше, че това е пътят на човешките души, изпаднали в гъстата материя.

Още преди да отиде човек при него, той знаеше от какво има нужда и вече е проектирал помощта. Той така помагаше, че да остане скрит и незабелязан. Той никога не подчертаваше себе си, защото се отличаваеше с велико смирение и скромност, които са качества на мъдреца. За него беше важно да се помогне, а не кой е помогнал. Защото той знаеше, че всяка помощ идва от Бога, който живее във всички хора.

Ако речем да характеризираме Учителя с няколко думи, можем да кажем: той имаше сърце чисто като кристал, защото в него живееше Любовта, а Любовта носи чистота. Той имаше ум светъл като Слънцето, защото в него живееше Мъдростта, а Мъдростта е, която дава светлина на Слънцето. Той имаше душа обширна като вселената, защото в него живееше Истината, а Истината изпълва цялата вселена. Той имаше Дух мощен като Бога и едно с Бога, защото Бог живееше и се проявяваше в него и чрез него.

Ако един физиономист застанеше пред Учителя, без да го познава, или пред неговия портрет, той би ни го описал по следния начин: Човек със силен Дух и характер, човек с широка душа, човек със светъл, обширен и всепроникващ ум, човек с любвеобилно и благородно сърце, човек със силна воля и благородни стремежи. Общият израз на лицето му ще подсказва, че стои пред един човек, изпълнен с безгранична благодат и милост, човек изпълнен с великото благоговение и преданост към Великото Начало. Също така той ще разбере, че стои пред един човек с висок идеал, пред един човек, който е готов на всички жертви заради идеала, на който служи. Той ще види в лицето му отразена хармонията на сферите, ще види музика и естетическо чувство, които живеят в неговата душа. Ще види един голям музикант – творец и изпълнител, ще види вдъхновен човек, ще види дълбок мислител и философ, ще види най-после всестранно надарен и развит научен гений, способен да разчита великата книга на природата и да открива великите закони, които действат в нея. Ще види дълбок психолог, който прониква до най-съкровените дълбини на човешката душа и може да разреши всички задачи, поставени пред човешката душа, ум и сърце. Най-после за изненада на някои ще прочете в лицето на Учителя един делови човек, човек, който може да превръща идеите и мислите в дела и разбира всички потънкости на обществения и социален живот, и който може да даде принципи и методи, върху които може да се изгради едно наистина свободно и щастливо човешко общество.

Учителят еднакво се интересуваше, както от великите идеи и принципи, легнали в основата на живота, така и от най-дребните ежедневни въпроси и неща, които занимават обикновения човек. Всичко това осветяваше и осмисляше със своята голяма мъдрост, която като ореол осветяваше неговото лице и глава.

Учителят съчетаваше в себе си чудно единство и дивен синтез, мистикът, който беше намерил Бога в себе си и беше в непрекъснато

общение с Него, окултистът, който намираше Бога, проявен в цялата природа и в целия живот, където намираше и откриваше неговата мисъл, проявена като велик закон на Битието, натуралистът, който познаваше и най-малките потънкости, както на външната природа във всички нейни прояви, така и устройството на човешкото тяло и тяхната връзка и зависимост от духовния принцип, който ги оживяваше. Затова той четеше в природата и човека като поотворена книга и можеше да разкрие тайните, скрити в природата и да скрие характера и съдбата на човека, изразени в неговата външна форма.

Като житейски мъдрец, който познаваше всички тайни и потънкости на живота във всичките му проявления, за всяка болка, за всяка скръб, за всяко противоречие можеше да намери метод и цял. Той можеше да лекува, както душата, така и тялото. Той, както казах, носеше в себе си поета, учения, философа, музиканта и човека за практическото осъществяване. Той с еднаква вещина говореше за всичко, което се отнася, както до науката, философията, религията, окултизма, мистиката: така и за изкуството и музиката, и за проблемите на практическия живот.

Учителят живее едновременно в самосъзнанието и свръхсъзнанието. Самосъзнанието е проводник на идеите и силите на свръхсъзнанието. То е връзката на Учителя, който живее в Божествения свят с нашия физически свят. Когато живее в самосъзнанието, Учителят е наглед като другите хора. Но неговото самосъзнание е озарено от свръхсъзнанието и е съвсем видоизменено и различно от самосъзнанието на обикновения човек. То е самосъзнание, издигнато до границите на свръхсъзнанието. Когато Учителят прояви известни сили, произтичащи от свръхсъзнанието, за него са възможни неща, които са за нас като чудо, като свръхестествени явления. Те всъщност са естествени явления за света на космичното съзнание, но за света на самосъзнанието са чудо, както и явленията от нашия свят на самосъзнанието са чудо за едно животно.

Учителят казва: "Когато съм с хората, аз се проявявам като тях. Но когато съм сам сред природата, аз само като направя едно движение и произнеса няколко особени думи, пред мене се явява каквото пожела, каквото ми е потребно. Ако искам да си почивам, пред мене се явява една хубава палатка с най-хубавото легло, с маса, на която е сервиран хубав, пресен пшеничен хляб и хубави плодове, каквито пожела. Като се нахраня и си почина, пак направя определени движения и кажа известни думи и палатката изчезва, заедно с всичко, което е било в нея". Това е естествено явление за космичното съзнание, защото всичко, което съществува в нашия свят, е само сянка на това, което съществува в невидимия свят, в който функционира космичното съзнание.

Учителят може да става видим и невидим, и да се пренася на далечно разстояние.

Той казва: "Аз мога да ставам видим и невидим, когато пожела. Мога да излизам от тялото си, когато пожела и да отивам на далечни разстояния, и пак да се връщам в тялото си. Аз не съм в тялото, тялото ми е само като една катедра, от която аз говоря".

Учителят е външно, обективно проявление на Бога и той обединява в себе си всички възвишени духовни същества, които стоят зад него.

Затова той е силен и мощен, но същевременно кротък и смирен, и никога не употребява своята сила и мощ, даже и когато трябва да се защити от своите врагове, като оставя това на Бога.

Неговата аура прониква цялата планета и даже цялата Слънчева система и чрез нея идват новите творчески енергии на Водолея, които носят духовната пролет на човечеството, които ще разтопят ледовете в човешките сърца и ще премахнат преградите, които отделят душа от душа, и хората ще се почувстват като братя и сестри, като деца на един баща. Това е новото, което носи епохата на Водолей, която Учителят внася в света, която ще преобрази света и ще създаде, както новата светяща раса, която иде, така и в по-далечно бъдеще новата Земя, за която загатва Йоан, като казва: "Видех ново небе и нова Земя".

Понеже Учителят е дошъл инкогнито в света, затова той скрива, прибира своята аура, за да не бъде открит от черните адепти, за да може да свърши по-успешно своята работа. В настоящата епоха той дойде като Учител, който да изпълни Земята със знание за Господа. И като четем беседите, като дълбоки окултни слова, виждаме какво велико знание ни разкрива той в тях, знание, което носи принципите, законите и методите, върху които ще бъде изграден животът на новото човечество, на новата раса, която иде. Ако някой посредствен ясновидец наблюдава аурата на Учителя, няма да види нищо особено и ще остане разочарован от него и ще си каже, че той не е никакъв Учител. Затова и малцина от тези, които претендираха за ясновидство в света, го познаха, защото те не можеха да видят неговата аура, която обгръща в себе си цялата система и затова не го познаха.

Учителят представя външното отношение на Бога към хората. Той предава част от своята светлина на окръжаващите, както свещта предава част от светлината си на всеки, който иска да се ползва от нея. Учителят е проява на Божествената светлина, на Божествената Мъдрост. И колкото повече човек приеме от тази светлина, толкова повече се свързва с Учителя не по форма, но по съдържание и смисъл.

Ако един посветен ни описва Учителя, той би ни го описал приблизително по следния начин.

Учителят е едно велико космично същество, което живее във висшите области на свръхсъзнанието и е в непрекъсната връзка с Бога и с Великите космични същества, и заповядва на цялото небесно войнство. Той е в хармония с цялото небе, което стои зад него, и е на неговите услуги, и целият ад му се подчинява. Затова той е над всички ограничения и опасности, и разполага със своето здраве и живот, като същевременно разполага и с живота и здравето и на другите хора. Той е господар на живота и смъртта, и притежава тайните на възкресението на мъртвите и ключа на безсмъртието. Природата го познава и му разкрива своите тайни всякога, когато той се обърне към нея. Тя задоволява всичките му нужди, когато той се пожелае. Господар е на елементалните духове и затова заповядва на природните стихии – бури, ветрове, мразове, суши и пр. Може да укротява и морските бури.

Учителят казва: "Когато човек е свързан с добрите същества от трите свята – физическия, духовния и Божествения, той става маг. Достатъчно е да удари с пръчицата си, за да постигне всичко, каквото пожелае. Той е свързан с живата природа и тя го слуша и изпълнява

неговите желания. Затова той може да лекува всички болести, да възкресява мъртви, да вижда в миналото и бъдещето, да увеличава и намалява плодородието, да укротява природните стихии, да променя времето и пр. Магът отваря затворените тайни врати на природата и се ползва от всички нейни сили и блага”.

Мъдростта е съградила дома си в Учителя и затова той спонтанно на момента дава най-мъдри, утешителни и полезни съвети и винаги говори мъдро и разумно, без предварителна подготовка. Притежава всеобемащата лечебна наука, затова няма болест, която да не му се подчинява и изцелява болните само с едно докосване на ръката или само с казване на една дума.

Учителят притежава науката на символите, които са езикът на живата природа и те му дават великото знание и затова той познава човека още от първия поглед и знае неговите нужди, стремежи и идеали. Той владее тайните на алхимията и магията, тайните на числата и Словото и движението, и с една дума, с един жест, с един поглед може да постигне каквото пожелае. Чете мислите на хората, като по отворена книга и им отговаря, като долавя мислите и от най-далечни разстояния.

Познава миналото, настоящето и бъдещето, както на света, така и на всеки отделен човек, и знае дълбоките причини, които ги пораждат. Знае тайните на богатството и успеха, но всякога е господар на богатството и никога не е негов роб. Умее да се наслаждава даже и от бедността, и не изпада никога в униние и нищета. Не може да бъде засегнат от нещастия и несгоди, нито може да бъде победен от своите врагове. Когато това се наблюдава в неговия живот, това е само тактически подход към нови победи.

Учителят е изпълнен с безгранична Любов към всичко живо – Любовта е среда, в която той живее и от която черпи вечния живот и сили. И понеже Любовта прониква цялото Битие и всички същества, той може да укротява и най-дивите и свирепи зверове.

За всички тия окултни възможности на Учителя съм изнесъл много факти и случки из неговия живот, които са събрани под заглавие “Окултната страна от живота на Учителя”.

Ще завърша тази бегла скица за духовния образ на Учителя със следната мисъл от него.

Той казва: **“Някои искат да намерят Христа в мене. Не, Христа ще намерите в неговото учение. Ако искате да знаете кой съм аз, ще ви кажа – аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня волята Божия, както Бог е заповядал, да осветя Неговото име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мене, че аз – братът на най-малките – искам да Му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример. В някои от вас може да се яви желание да бъдете по-големи от мене, да вземете първо място. Това е съблазн. Христос казва: “Достатъчно е на ученика да бъде като Учителя си.” И аз не искам повече, достатъчно ми е това малко място. И аз не бих го заменил с друго. Не е важно мястото, което заемате, важно е как ще изпълните дълга си към Господа”.**

Следните думи от Учителя го характеризират също така като силен характер, като велик посветен, като човек на жертвата. Той казва:

“Аз съм дошъл да помогна на българите. Както и да се отнасят те с мене, колкото и да ме гонят и преследват, аз съм решил да ги стопля, да им направя такова добро, каквото досега никой не им е направил. След това ще им кажа: Движдане!”

Учителят е високопланински връх, от който извира и се стичат живите Божествени води и слизат към долината на живота, за да напоят и освежат жадните човешки души и да възрастват Божествените зародиши, вложени във всяка душа. Учителят е велик Божествен извор, водите на който се отправят към изсъхналата Земя – човешките души – за да я напоят и дадат възможност да израснат вложените в нея Божествени зародиши. Учителят е новото духовно Слънце, което изгрява на духовния хоризонт на човечеството и разпръсква мрака в нощта и посочва Пътя към Божествените висини на Духа, където е вечна пролет. Учителят е извор, от който идват живите води, които носят живот и освежават всички същества, които срещат в пътя си.

Учителят идва периодически на света, да даде нов импулс на духовното развитие на човека и човечеството и да изнесе принципите и методите, по които ще бъде изграден новият свят и живот. Учителят идва всякога в началото на една нова епоха с група свои ученици, които именно образуват ядрата на Братството и към тази ядка постепенно се привличат всички онези, които се стремят към светлината и всички онези, които са се събудили от дългия сън на живота и сега искат да работят.

Учителят, понеже едновременно живее и в духовния, и във физическия свят, той е връзка между двата свята и чрез него протичат енергиите на космоса към Земята. За всяка нова култура слизат специфични енергии от Божественния свят и Учителят е носител на тези нови творчески енергии. Затова там, дето се явява Учителят, се създава нова култура, защото той носи онези енергии и сили, които са необходими за нея. С това се обяснява движението на културите от едно място на друго, което е подчинено на вътрешните закони на развитието на човечеството.

Учителят е проводник на енергиите, които се изливат чрез известен зодиакален знак на космоса към Земята. На всеки 2160 години Слънцето преминава от един знак в друг, или по-право казано, прецесията на пролетното равноденствие се премества в друго съзвездие, което определя една нова епоха за общото развитие. А всеки знак представя грамаден космичен резервоар, който се отваря с влизането на Слънцето в него и тогава протичат тези творчески енергии и създават новата култура с нови възможности и ценности.

Понеже тези творчески вълни не са механични, а живи и разумни, то начело на всяка такава вълна стои един Учител, който прави контакт на вълната със Земята и по такъв начин внася тези енергии в процеса на земното развитие. Защото всяка енергия се предава чрез контакт.

В нашата епоха Слънцето влиза във Водолей и енергиите на Водолей се отправят към Земята, за да създадат една нова култура, културата на Синовете Божии, които ще въздворят Царството Божие на Земята. Учителят е носител на тези именно енергии на Водолей, които

идват на Земята да я преобразяват и те ще я преобразят тъй, както пролетните енергии, когато идват, преобразуват Земята и дават съвсем друг облик от този, който е имала през зимата. А тези енергии се характеризират с това, че действуват едновременно чрез тях. Те са носители на живата вода и на живата светлина, които извира от Любовта и Мъдростта.

Затова е дошъл Учителят именно в света, да донесе онези творчески космични енергии, които да събудят човешката душа от дълбокия космичен сън и да я призват към работа за изграждане на новата култура.

Епохата на Водолея, начело на която стои Учителят, има именно за задача да подготви раждането на шестата раса, която ще бъде светяща раса, раса на Синовете Божии. Сега идат на Земята Белите Братя, онези, които не са съгрешили при съгрешаването на Адама – на нашето настоящо човечество. Те сега идват да помогнат на нашето човечество, да го освободят от връзките с тъмните сили, с които то се е свързало при грехопадението.

Външният, видимият резултат от дейността на Учителя е Словото, което е изпълнено в ред беседи и лекции, в които се изнасят принципите на Божествената наука. Но освен в това, Учителят извърши и друга една работа, резултатите от която ще се видят в бъдеще.

Както казах по-горе, Учителят слиза от Божествения свят и слизайки на Земята той е един фокус на Божествените сили на Земята. Чрез него творческите сили на космоса проникват земната аура, като преминават през центъра на Земята и изменят силите на земния организъм от низходящо във възходящо направление. С това се подготвят условията за новата раса. Защото външните условия за всяка раса са различни и са в зависимост от отношението на космическите етерни течения в аурата на Земята. А тези именно течения Учителят нагласява със своята мисъл, за да могат да създадат съответни външни условия, при които може да се развие една нова култура. Заедно с това той създава условия за човешките души да се разцъфтят като пролетни цветя, да се пробудят от дълбокия сън. Това той прави с проектиране на силите на Любовта, които като една нежна, мека топлина разпукват и стопяват ледовете на човешкия егоизъм.

С идването си и с вътрешната работа, която извършва, Учителят подготвя човечеството да премине голямата криза, която сега минава в развитието си – да се справи с егоизма и материализма. Чрез мисълта си той трасира новите пътища, по които човечеството ще тръгне, за да влезе в нови светли брегове.

Учителят, като проводник на космически сили за дадена епоха, е проводник и на онези мисли и идеи, които идват да създадат новия свят и живот. Чрез неговата мисъл, чрез неговия ум и съзнание ще подобрят съдбата на човека и човечеството. Той изпраща тези идеи и мисли към определен човек, който може да ги възприеме и предаде на света. И затова всички нови открития, всички нови идеи, които влизат в света, идват от Божествения свят и се предават чрез Учителя, който ги препраща на онези улове, които могат да ги схванат и им дадат израз. Затова казваме, че зад всички гениални хора, зад гениалните поети, учени, стои Учителят, който е като фокус на космическите сили и идеи, които идват към Земята. Защото, пак

повтарям, идеите от Божествения свят не слизат механически, а се предават чрез един Божествен посредник, какъвто е Учителят. И затова всички пробудени хора са проводници на Учителя, според степента на своето развитие. И затова той казва: Всеки да си има по едно тефтерче и да си отбелязва мислите и идеите, които му идват. Но в случая Учителят не е една личност, а един колектив. И той казва: Цялото небе стои зад мене и работи чрез мене.

Учителят работи, за да подготви човешките умове и сърца, за да станат добри проводници на Любовта и Мъдростта, които влизат в света, за да преустроят нашия земен свят. Вътрешната работа, която Учителят извършва, не може да се опише. Тя ще се види в бъдеще. Аз само загатвам, че освен видимата работа, която Учителят извършва, има и една невидима страна от неговата дейност, плодовете на която ще се видят в бъдеще.

Учителят казва, че от време навреме трябва да дойде в света един велик мъдрец, един велик Учител, който да трансформира и да превърне горчивините и противоречията в сладчини. Хората, оставени сами на себе си, биха се задушили в собствените си отрицателни прояви. Учителят, слизайки на Земята, служи като трансформатор на отрицателните мисли и чувства, които изпълват пространството и ги превръща в положителни творчески сили, които излизат като благословение към хората. Ако да не беше този алхимически процес, който Учителят извършва в дълбоко мълчание, от човечеството не би останало нищо. Защото отрицателните мисли и чувства създават една задушлива атмосфера, която задушават всеки възвишен импулс. Това е една велика вътрешна работа, която Учителят върши за човечеството. Той е онзи вентилатор, който пречиства атмосферата и дава възможност на благородното и възвишеното да се прояви. И затова там, където се яви Учителят, се създава нова култура, защото по този начин той създава условия за проява и развитие на всички благородни и възвишени подтици у хората. Защото възвишеното и благородното може да се прояви само при специфични благоприятни вътрешни условия.

Влад Пашов

6. УЧИТЕЛЯТ, БРАТСТВОТО И ШКОЛАТА

1. *"В Божествената школа вие сте влезли, за да се научите да живеете разумно.*
2. *Аз наричам Пътя на ученика едно строго самоопределение.*
3. *В ученичеството на Бялото братство влизат едновременно Любовта, Мъдростта и Истината.*
4. *Христос казва, че човек за човека е брат. Братството е израз на Любовта на новородения. Само той съзнава какво нещо е братството. Като види един човек, в лицето му вижда брат.*
5. *Братството е израз на Любовта като чувство".*
Учителят

Днешното човечество живее в самосъзнанието и затова индивидуализирането е станало до крайните си предели. Всеки мисли само за себе си, без да се интересува от другите. Връзката между човека и човека е скъсана, даже и в семейството. В миналото човечеството е минало през много фази на развитие, през много степени на съзнание. В епохата, която предшества сегашната, хората са живели в племена. Тогава човек се е чувствал като част от племето и вън от него той не е могъл да живее, тъй както една овца не може да живее вън от стадото. Това е фазата на колективното подсъзнание, когато човек се е чувствал като част от цялото, от племето. Днес индивидуализирането е стигнало до крайните си предели. Всеки се е обособил като отделна единица и не чувства връзката си с цялото. Затова и общество в истински смисъл на думата днес не съществува. Днес законите на държавата са, които ограничават хората да живеят като цяло. При днешното съзнание, оставени сами на себе си, те биха се самоунищожили. Не е било така в миналото, няма и да бъде в бъдещето. Защото и днешната държава е израз на човешкия индивидуализъм.

Днес в човечеството се пробужда едно ново съзнание, през което човек почва да чувства връзката си с другите хора и вижда в тяхното лице братя и сестри. Идеята за братството е родена още в далечното минало. Импулсът за тази идея е даден от Христа, но за да се дойде до съзнателното братство, човечеството трябва да мине през индивидуализма, да се оформи като личност и тогава в тази силна личност да се пробуди ново съзнание за братство. Това е вече пробуждане на колективното съзнание, върху което ще се изгради братството между хората и народите.

Братството е новата форма, в която ще се влее животът. Както казах, във времената, предшестващи нашата епоха, хората са живели в колективно подсъзнание и се чувствали като част от племето. В нашата настояща епоха индивидуалното чувство се силно развива и всеки човек се чувства като самостоятелна единица.

Семейството е основната социална единица, в която се изразява живота. Но и то е вече изгубило от своето вътрешно съдържание. То се превърнало в едно механическо търговско сдружение. Изгубено е онова чувство, което е основа на семейството. Това показва, че в това направление развитието е стигнало до крайния си предел.

Сега се пробужда в хората ново съзнание, в което се ражда идеята за братството, при което всеки ще вижда в лицето на другите свой брат. Така постепенно ще се развие колективното съзнание у хората. Те ще почнат да се чувстват братя не по кръв, а по дух. Днешното кръвно родство е вече изродено. Братството не по кръв, по идея, ще обедини хората с една вътрешна връзка. За да развият това съзнание, хората трябва да се приучат да работят заедно, да имат общи интереси, да се хранят заедно и да споделят богатата си. Това са методи за развиване на чувството на единство в интересите.

В братския живот се култивират всички възвишени и благородни стремежи и чувства, и човек се учи да живее не само за себе си, но и за общото, за цялото. По такъв начин се изгражда онзи социален елемент, който ще послужи като основа за изграждане на бъдещото общество, на новата раса. Кръвното братство продължава няколко поколения, когато идейното братство продължава хиляди години. В братството семейството няма да изчезне, но ще се одухотвори и ще се пресъздаде на нови начала.

Учителят създаде братството като модел, да се приучат хората да живеят общо като братя и сестри. За тази цел той създаде обща работа, общ братски стол и братски градини. Братството е модел на бъдещото общество, където всеки ще работи за цялото и облагите ще са общи и еднакво достояние за всички.

Братството не е случайно явление, а е резултат на новото съзнание и е израз на новите идеи, които Учителят внесе в света. Затова братството е жив организъм, душа и дух на който е Учителят и неговото Слово. И затова то не трябва да бъде само една мъртва форма, но трябва да има живот в него, който е животът на Учителя. Защото, казах по-горе, Учителят идва от Божествения свят, където съществата живеят в едно велико братство, по образа на което се проектира и братството на Земята.

Братството на Земята е отражение на Великото братство, което съществува в космоса от незапомнени времена. В далечното минало това космично братство е било едно, но впоследствие у част от братята се явява желание да управляват и да командват другите. С това те изменят на основния закон на Братството – Любовта и Свободата, и приемат друг път – пътят на насилието и външния закон. По такъв начин се раждат в космоса Бялото и черното братство. Това е станало, разбира се, не случайно, но поддействието на закона на полярността и това разделение е станало причина за създаването на видимия свят. И всичките борби, които сега съществуват в света – било в окултните школи и братства, било в други общества, в науката, религията, социалния и политическия живот, се дължат на борбата на тези две братства.

На същата основа почива и борбата, която се води в нашето братство. Верните на основния принцип на Братството искат то да се ръководи от закона на Любовта и Свободата, а други искат да внесат в братството закона на насилието и принудата. Но както в космоса, от борбата на бялото и черното братство се роди външния свят, така и от тази борба, която става в братството ще се роди нещо хубаво, защото то не е случайно явление, а е отражение на космичната борба, която се води в света. Затова е казано: "Туй, което е долу, е подобно на туй, което е горе".

Братството е основано на закона на взаимопомощта и взаимното уважение и почитание, на изравняване на интересите. Братството е израз на чувството на единство на живота. Затова в това отношение братството е закон, който съществува в целия космос. Съществата на космоса се надпреварват да си помагат и услужват. Само тук на Земята хората се бяха отклонили от този основен закон, но сега отново се връщат към него.

Братството, основата на което положи Учителят, е, както казах, отражение и по образец на Великото космично братство. То ще бъде кваса, който ще закваси целия свят да се превърне в едно велико братство, както е горе на небето.

Братството в този смисъл е лаборатория, в която се правят опитите на школата. Братството е външната, видимата страна на школата, а школата сама по себе си е духовната страна на братството. Тя е нещо духовно. Братството е предверието на школата, където се опитват и изпитват кандидатите за ученици. Затова в братството може да влезе всеки, който пожелае, широко са отворени вратите на братството, но в школата може да влезе само онзи, който има съответните за това качества, които би издържал приемния си изпит.

Братството е средата, където кандидатите за ученици изработват съответните качества, държат съответните приемни изпити и само онези, които изработват тези качества и издържат изпитите, се приемат за ученици. Приемането не става на Земята, както школата по същество не е на Земята, защото е едно духовно явление, проектирано в нашия земен свят. В братството човек трябва да изработи ред качества, да се почувства като брат, т.е. да е готов на всички жертви и услуги за своите братя, да изработи качества, които братята притежават. Това предполага да се справи със своята личност, със своите лични чувства и интереси. Брат е онзи, който служи безкористно на идеята на братството и който е готов да се жертва за идеята на братството, а не да жертвува интересите на братството за своите лични разбирания и амбиции. Основен закон на братството е хармонията и любовта между братята и там няма място за никакво лицемерие.

Братството е съвкупност на всички онези души, които са слезли със задача и мисия да помагат на Учителя в неговото дело, да бъдат проводници и носители на неговото Слово, да го разнасят сред народа и човечеството. В процеса на това служене, те извършват своето развитие и постепенно се приближават към съвършенството, което е идеал на всяка душа. Братството, това са всички онези души, които се стремят към светлината на духа и които са привлечени от светлината на Учителя, блеснала в мрака на нощта, в който живее човечеството. А школата, това са всички онези принципи и методи, чрез които душите могат да развият скритите вътрешни сили и възможности и да се приближат към свръхсъзнателния живот. Братството е средата, лабораторията, в която душите изработват качества, добродетелите и способностите, необходими за ученичеството. А школата е вече онзи момент от развитието, когато душата се пробужда и поставя в съзнателна връзка с възвишените същества, когато тя влиза в контакт с Духа. В този смисъл ние днес сме в подготвителна фаза на школата, която има три фази – слушатели, вярващи и ученици.

Братството е средата, в която се провеждат опитите на школата, средата, в която се опитват и прилагат принципите и методите на школата. А школата сама по себе си е средоточие на духовните сили на космоса на Земята, в центъра на която стои Учителят и около него учениците.

Школата по начало съществува в духовния свят и се проектира на Земята в известни кардинални епохи, за да даде импулс на новото, което трябва да се внесе в света в даден момент. Школата е вратата, през която човек трябва да мине, за да влезе в духовния свят като съзнателен гражданин.

В школата първо човек трябва да се съзнае като душа да намери душата си, да познае себе си и тогава могат да му се разкрият последователно всички тайни на вселената. Защото душата е ключът, който отваря вратата на храма на тайното познание.

Първата задача на ученика още преди да влезе в школата, е да се справи със своята личност, с онова начало, което носи всички отрицателни страни на човешкото естество. Не да я унищожи, но да я подчини на разумната воля на Духа, да стане добър слуга. Тежка борба има да води ученикът, докато постигне всичко това, защото съвременният човек живее в личността, а не в душата. Затова са тези големи противоречия, тези големи борби между хората и народите за надмощие. Защото личността е родена от първия принцип, който има стремеж да владее, да се налага, да управлява. Затова първото нещо, което се иска от ученика, преди да влезе в школата, е да се откаже от всяко насилие, било по отношение на себе си, било по отношение на другите. На второ място, за да подчини и трансформира личността и да се пробуди душата, той трябва да се научи да поставя интересите на другите по-горе от своите интереси. Никога да не жертва благото и интересите на другите за свои интереси. Той трябва да се научи да работи за цялото и да се чувства като част от цялото. Това е първата стъпка по пътя на висшето познание. Постигне ли това, той е турил здрава основа, върху която може да гради, за да може да придобие чистота в мислите, чувствата и постъпките, и постепенно да се научи да овладява силите на своя организъм и да ги подчинява на разумната воля на Духа.

Ученикът се отличава по това, че той, каквото научи, го прилага. Защото ученикът знае само онова, което е опитал и сам е приложил. Опитването и прилагането на знанието му дава сила, силата го прави самостоятелен и самоуверен, прави го свободен и безстрашен. Затова ученикът не се занимава с теории и спорове, а с прилагане и опитване на учението.

Школата има за задача да подготви ученици, които да станат проводници на висшите разумни същества на космоса, да се проявят в нашия земен свят и да внасят възвишената култура на Земята.

В школата се дават методи, за да изработи ученикът пълно самообладание. Без него той не може да бъде ученик.

Учителят казва, че ученикът трябва да има такова самообладание, че тъпан да му бият на главата, той да стои тих и спокоен и да се занимава само със своята работа. Това значи да не се смущава от нищо, което става около него, като знае, че всичко, което става с него и около него е строго определено и той от всичко трябва да се учи и да изработва нещо в себе си. Ученикът така трябва да кали нервната си система, че

да не се стряска от нищо в живота, че каквото и да му се случи, да не го извади от релсите на живота. Към чуждите болки и страдания да бъде отзивчив, а не студен и безразличен. Това не е самообладание, а егоизъм.

Школата е път за пробуждане и развиване на душата. Затова в школата на ученика се дават методи да влезе в контакт с душата си, а душата ще го свърже с духа, който ще му предаде великото знание.

Задачата на школата на Земята е да подготви сърцата и умовете на учениците, за да могат да влязат във връзка с душата и духа и със светлите разумни същества, откъдето ще им дойде светлина и знание. Знанието съществува и ние трябва да приготвим само нашите умове да можем да го възприемем. Това е великата Истина. Затова ученикът трябва да бъде смирен, да знае, че той е само проводник, а не творец на знанието; това не значи, че трябва да стои и да чака, но той трябва да работи усилено, за да стане проводник. Той трябва да приготви инсталацията, по която да потече светлината, която ще му донесе знанието. Той трябва да мисли, да прави опити, докато приготви тази инсталация, по която ще дойде знанието. Нищо не се дава наготово.

Връзката на ученика с възвишените същества трябва да бъде съзнателна, за да може той по-правилно да се развива.

Затова Учителят казва: "Всеки трябва да се запознае поне с един от видните професори на природата, които да му помагат в трудните моменти на неговия живот. От познанието ви с професорите на природата зависи вашето подигане. Като се ползват с това познание, мнозина изпадат в заблуждение и казват, че имали откровение. Не, школата на природата с нейните видни професори е научна школа, основана на трезва и съзнателна работа, а не на сънища и откровения. За да дойде до съзнание да има откровение, ученикът трябва да работи много над себе си и да е свързан с много възвишени същества на космоса, да е свързан с Бога".

Като говори за школата, Учителят казва на едно място:

"Школата, в която влизате се нарича ХРИСТИЯНСКА, НАУЧНА, ОКУЛТНА ШКОЛА. Християнска е, защото законите, които изучавате, трябва да ги приложите първо за благото и подигането на другите. Окултна е, защото с тези закони ще работите за придобиване на вътрешните, скрити сили, добродетели и способности. Научна е, защото всичко се проверява на опит."

Понеже школата, както казах, е едно духовно явление, проектирано на Земята, това подразбира връзка между духовния и физическия свят. Но, за да се поддържа тази връзка, първото и най-важно условие е хармонията между учениците и всеки да е в хармония със себе си, или да има това, което се нарича вътрешен мир. Затова в школата не се позволяват никакви спорове, защото те нарушават хармонията и прекъсват връзката, и с това школата става мъртва форма без живот. Черните знаят това и затова по всевъзможни начини се стремят преди всичко да внесат спорове и дисхармония между учениците, с което вече се прекъсва връзката с възвишените братя и учениците попадат под влиянието на черното братство.

Така че, **школа има там, дето има връзка между Учител и ученици, между невидимия разумен свят и учениците.** А за да съществува тази връзка, както казах, първото условие е хармонията.

Затова във всяка окултна школа първата задача, която се поставя пред учениците, е да създадат една хармонична аура помежду си, която ще се поддържа, когато е налице едно братско чувство между учениците. Когато липсва тази аура и това чувство, школата боледува, както един организъм, който като боледува неговата аура е нездрава, дисхармонична. Понеже черните знаят този закон, те преди всичко гледат да нарушат хармонията в школата, като стълкновяват учениците помежду им, като използват за това личните чувства, интереси и амбиции на учениците.

Тук трябва да забележа, че във всяка окултна школа първо се развиват силно отрицателните енергии и ученикът трябва да научи още на прага на школата закона за трансформиране на тези енергии и да им даде възходящо направление. Няма да се спирам да обяснявам този факт, защото това ще ни отведе далеч от темата, но само ще цитирам една мисъл на Учителя, който казва: "Закон е, че всеки първоначален подтик в Битието е дисхармоничен и впоследствие постепенно се хармонизира. Защо е така, никой не знае" – казва Учителят. И като се има предвид, че отрицателните сили се развиват най-първо, и черните знаят това, те използват течението на тези енергии, за да отклонят учениците от пътя, като първо нарушават хармонията помежду им и след това техния вътрешен мир, с което вече те се намират под тяхната власт. Затова първата задача на учениците е да не допускат злото да ги разединява и да използват злото за творческа работа, да го впрегнат на работа.

Един от основните принципи на школата на Бялото братство през всички времена и епохи е бил ученикът никога да не се занимава с погрешките на хората, нито пък да чопли своите погрешки. Той ще ги констатира и ще търси начин да ги изправи. Не трябва да бъде идеферентен, но да не се критикува и осъжда, а да се изправя. Ученикът трябва да бъде снизходителен към погрешките на другите, а към своите погрешки трябва да бъде строг и взискателен, и да не се извинява и оправдава с външните обстоятелства и условия на живота. Ученик, който се занимава с погрешки на другите, той постепенно минава в пътя на черните, които се занимават с погрешките на хората. И ученик от черното братство, който се занимава с добродетелите на другите, постепенно преминава в школата на Бялото братство. Това са два пътя. Който иска да върви в правия път на развитие, трябва да се занимава с доброто, както в себе си, така и в другите, и го култивира и развива, като знае, че погрешките и отрицателната страна са само обвивка на нещата. Не са вечни, а са преходни, когато добродетелите са вечни.

Така че, за да не нарушава мира си, ученикът трябва да спазва строго тези основни правила на школата и никога да не се занимава със злото, както в другите, така и в себе си. Този закон е изразен от Христа с думите: "Оставете плевелите да растат заедно с пшеницата". Това не значи, човек да не вижда погрешките и злото, но да не ги чопли, защото те са като рана в духовния организъм на човека, и колкото повече ги чопли и се занимава с тях, толкова повече се увеличават. Ученикът трябва да знае да поляризира отрицателните енергии, защото върху тази основа като върху тор ще се развият всички добродетели и способности на ученика. Така че злото, отрицателните сили и прояви

ще ги приемем като факти, като необходимост в живота, но няма да се критикуваме за тях и да ги чоплим, защото в това ги усилваме, а ще работим за тяхното изправяне, като им противопоставяме доброто.

Ученикът трябва да знае тези два основни принципа, които лежат в основата на школата, без които той не може да направи крачка напред в областта на висшето познание. Никога да не се занимава със злото, с отрицателната страна на живота, да ги изхвърли из ума си. С това той прекъсва връзката с тъмните сили и се огражда от тях.

Учителят казва, че когато човек се занимава със своите недъзи или с тези на другите, той попада под влияние на черното братство, а когато мисли и се занимава с добродетелите в себе си и в другите, той се свързва с Белите братя и е под тяхно влияние и ръководство. Затова най-подходящ за окултното развитие е флегматичният темперамент, който гледа спокойно на отрицателната страна на живота, както в себе си, така и в другите, когато един холерик като се натъкне на отрицателните черти, било в себе си, било в другите, той постоянно се занимава с тях и с това се спъва.

Второто нещо, което се иска от ученика, е да **бъде готов винаги да жертва личните си интереси пред интересите на цялото, да жертва личните си интереси пред интересите на другите.** По този начин той се справя с личния си егоизъм, който е пречка за проникване във висшите светове и по такъв начин се прекъсват поводите на спорове и дисхармония.

Първият принцип подразбира такова самообладание и концентрация, че и сред ада да е, човек да остане незасегнат от неговите влияния. Това е законът на Мъдростта, с който трябва да работи ученикът и да се огражда от зловредните влияния. **Вторият принцип** подразбира закона на Любовта – да се чувства човек, като част от общия организъм, а не да се откъсва от цялото и да търси щастие и усъвършенстване вън от цялото. Всички, които са пренебрегнали тези два принципа в своето окултно развитие, са стигнали до известно място и оттам не могат да отидат по-нагоре.

Тук е мястото да кажа, че както в окултните школи в Европа, Америка и Азия, и тук между нас се забелязват три категории хора.

Първите са хора съзерцателни, религиозни натури, готови на жертва и служене. Те вървят по пътя на Любовта и сърцето. На тях е достатъчно да съзерцават в размишленията и медитацията си Христа и да се стремят да му служат всеотдайно.

Втората категория хора са също, които се стремят към връзка с Христа и са готови на жертви и служене като първите, но същевременно се стремят да проникнат по-дълбоко в тайните на Битието. Стремят се да проучат законите и принципите, легнали в основата на Битието на живота. Те вървят по пътя на Мъдростта, като не пренебрегват развитието и на сърцето и приложението на Любовта.

Третата категория са хора, които не им е мястото в школата, но по силата на привличането от светлината са дошли в школата, както пеперудите се привличат от светлината на лампата и си изгарят крилата. Те са онзи антипод, който уравновесява първите две категории, за да се спазва закона на полярността, който е основен закон за съществуване на всяка форма. Там, където няма две противодействащи сили, не може да се създаде никаква форма. Те са онзи процент от десет на сто от

черните в средата на Бялото братство, за да може да съществува школата на физическото поле. Но те не трябва да се допускат до ръководни места в живота на школата.

Школата, основана от Учителя, е създадена по образец на великата окултна школа на Бялото братство на Слънцето. Там е централната школа на Бялото братство в Слънчевата система. Нашата школа е клон от великата централна школа на Слънцето. И Учителят казва: "Ние сме една школа, едно братство, което има клонове по цялата вселена. Такива школи има по всички планети, които са под прякото ръководство на планетните духове, а школата на Слънцето е под прякото ръководство на Христа, върховният ръководител и Учител на школата на Бялото братство по цялата вселена. Като казвам, че школата на Учителя е клон от школата на Слънцето, подразбирам, че тя е под прякото ръководство на Христа и е клон от централната ложка на Бялото братство. Защото има на Земята окултни школи, които също принадлежат към Бялото братство, но са под прякото ръководство на планетните духове, които са служители и проводници на Христа. Планетните духове са изразители и носители на един от цветните лъчи, на които се разлага бялата светлина, която е емблема на Христа. Затова всяка школа е оцветена с основен тон и цвят на планетата, към която принадлежи, оттам и мисията и задачата на всяка школа. Всички те се взаимно допълват в работата си за развитието на човечеството. Всеки планетен дух е един лъч от Христовия дух, един лъч от бялата светлина, която е емблема на Христа – оттам и задачата и мисията на всяка школа е в зависимост от лъча, от който произхожда.

Така има школи на Земята, които са под ръководството на планетния дух на Меркурий, който има жълтия цвят и тона "ми". Те имат за задача да дадат методи за развитие на обективния ум и за изучаване на вътрешната страна на физическия свят. Те изучават скритите качества на всички физически неща – минерали, растения, животни, хора; изучават силите, които действат в тях, изучават още и тяхното лечебно действие. Тук се крие произходът на окултната медицина.

Школите, които се намират под ръководството на планетния дух на Венера, имат за задача да развият естетичното чувство, затова под тяхното ръководство са се породили всички изкуства, които облагородяват човешкото сърце. Те изучават света от естетична гледна точка и на тях се дължи развитието на естетичното чувство в човечеството и изучаването на красотата и хармонията в природата и живота. Цветът на Венера е розов и яносин и тон "сол".

Школите, които са под ръководството на планетния дух на Марс, помагат на развитието на техническия прогрес на човечеството и изучаването на природните сили и впрягането им в работа, в организиране и развитие на човешката воля като инструмент, чрез който човек работи със силите на природата. На тези школи се дължи механическото организиране на света, което е необходимо при известна степен на човешкото развитие. Под тяхното ръководство са били великите пълководци в света, които са оставили епоха след себе си. Цветът на Марс е червен и тона "до".

Школите, които се намират под ръководството на планетния дух на Юпитер, работят за развиване на религиозното чувство в човечеството. От техните среди излиза юридическото право, с което

се полагат основите на една организирана правова държава. От тези школи излизат импулсите за развиване на по-дълбоката страна на човешката мисъл, от тях излизат импулсите, които поставят високи и възвишени идеали пред човешката душа. На него принадлежи тъмносиния цвят и тона "ла".

Школите, които се намират под ръководството на планетния дух на Сатурн, са пробудили философската мисъл в човека, те са научили човека да мисли логично и причинно. Те са научили човека да свързва миналото, настоящето и бъдещето в едно цяло и да намира връзка и зависимост между тях. Те са школите, които дават методи за извличане и използване на опитностите на миналото, скрито дълбоко в подсъзнанието и ги прави достойние на самосъзнателния живот. Те са, които създават първичните форми, в които се излива животът в неговото безкрайно разнообразие. Цветът на Сатурн е виолетов и тона "си".

Школите, които се развиват под влиянието на планетния дух на Луната, развиват въображението и ясновидството у хората и медиумството. От тях произтичат всички окултни приказки, които съществуват в света. На тях се дължат безсмъртните литературни произведения на вековете. Цветът на Луната е зелен и тона "фа".

Школите, които са клонове от централната лежа на Бялото братство, които имат седалището си на Слънцето, понеже имат за емблема белия цвят, който съдържа в себе си всичките цветове, включва в себе си задачите и методите на всички други школи. Такъв е характерът на школата на Учителя, която е клон от великата Бяла лежа, която е на Слънцето. Като Слънцето е носител на живот и енергия, така и школата на Учителя дава методи за придобиване на живота, защото животът е почвата, върху която се развиват всички добродетели и способности. А Животът произтича от Любовта. Затова Учителят полага Любовта като основен принцип и казва, че без Любов нищо не може да се постигне. Върху живота като почва изниква науката, но не механичната наука, която днес хората познават, а живата наука, която проучва природата като жив организъм, като тяло на Бога и намира връзката и зависимостта между всички процеси и явления в човека и природата. Тя намира зависимостта и отношенията между процесите в човека от една страна и природата от друга. Това е великата наука на бъдещето, която включва в себе си и религията и изкуството, и ги обединява в едно стройно единство.

Във всички окултни школи има три етапа или степени, затова Учителят казва, че в школата има три категории ученици, които той нарича оглашени или слушатели, вярващи и ученици. Това са трите фази или степени, през които минава ученикът в процеса на своето окултно развитие. Според християнската езотерична традиция, предадена ни от Учителя, тези три фази се разделят на седем и носят следните имена: 1) обръщане към Бога, 2) покаяние, 3) спасение, 4) възраждане, 5) новораждане, 6) посвещение, 7) възкресение. В източната езотерична традиция те носят други имена, но съдържанието им е същото. В езотеричната християнска традиция са известни под други имена.

От това гледище първата стъпка в пътя на духовния живот, в пътя на ученичеството е ОБРЪЩЕНИЕТО към Бога. За него казва Христос: Никой не може да дойде при мене – подразбирайки школата – ако Отца ми не го привлече. С тази първа стъпка става изменение на посоката на

нашето движение. До този момент човек се е движил към центъра на Земята, към периферията, към света. С обръщането към Бога той изменя посоката на движението си, отправя се към Бога, към центъра на Битието, поема възходящия път. Това обръщение не е просто само да повярва човек в Бога, но той трябва да почувства дълбоко необходимостта от Бога. Обръщението е от Бога.

Втората стъпка е ПОКАЯНИЕТО. След като човек се е обърнал към Бога, той преглежда старата си сметка и тук трябва да познае себе си в себе си, че е дал известни обещания, които трябва да изпълни. Той вижда, че досегашния начин на живот е невъзможен вече и започва нов живот. Покаянието е от човека. Човек вече съзнава греховете си и се стреми с Божия помощ да ги изправи. Затова тук става една промяна между физическото и етерното тяло, в което се намира паметта и спомените за миналите прегрешения.

Третата стъпка е СПАСЕНИЕТО, т.е. придобиване на здраве на душата. След като човек се е покаял и е започнал да изплаща дълговете си, да изправя погрешките си, той идва до спасението, което е процес на придобиване на здравословно състояние на душата. Душата постепенно си възвръща първоначалното си състояние. Спасението е от Бога. Тук става известна промяна в астралното тяло, което е седалище на страстите и инстинктите, причина на греховете и грешките. След изправяне на греховете, човек постепенно трансформира тези страсти и инстинкти и върху тях като върху тор израстват добродетелите, които са именно здравословното състояние на човешката душа. При спасението Бог прекъсва връзката на душата с тъмните сили и тя добива първоначалното си състояние.

Четвъртата стъпка е ВЪЗРАЖДАНЕТО. След като е придобил здравето на душата си, човек се възражда за нов живот. В тази фаза се стимулират всички скрити сили на душата и тя се възвръща за нов живот. Възраждането е от човека.

Петата стъпка е НОВОРАЖДАНЕТО. Това е раждането от дух и вода. Такъв човек е роден в Христа и не прави вече грях. Христос се е родил вече в него. Но преди да дойде до новораждането, човек преминава една голяма криза във физическия си живот, защото той вече ликвидира с всичката си карма от миналото и трябва да се изплати на всички, на които дължи. Той трябва да развърже всичките си връзки, които го свързват по задължение с хората. Затова често преминава през големи физически страдания, болести, затвори и др. Неговото съзнание преминава постепенно от самосъзнанието към свръхсъзнанието и става една промяна между астралното и умственото тяло. В тази форма той вече е изградил духовното си тяло и може да живее с будно съзнание в духовния свят и да пренася тази будност във физическия мозък. Новораждането е от Бога.

Шестата стъпка е ПОСВЕЩЕНИЕТО. Човек се посвещава да служи на Бога и придобива велико смирение и кротост. Той е изпълнен вече със знание и Мъдрост и работи за повдигането на своите по-малки братя. Посвещението е от човека. Тук става промяна между умственото и причинното тяло.

Седмата стъпка е ВЪЗКРЕСЕНИЕТО. При възкресението човек достига до съединение на Духа и душата, двата полюса на човека се обединяват, умът и сърцето се хармонизират напълно и човек добива творческа мощ. Неговата воля вече има магическа мощ и той е господар

на живота и смъртта, затова той може да става видим и невидим. Той е господар на материята и я изменя по своя воля.

Когато човек премине през тези седем стъпки, той е вече готов за небето. Тези седем стъпки, всяка от своя страна се дели на по седем стъпала. Така че се получават 7 по 7, всичко 49 стъпала, по които човек трябва да се възкачва, за да отиде при Бога. Числото 49 е съставено от 4 и 9, които събрани дават числото 13, което показва цялото развитие на човечеството. Но за тези 49 стъпала трябва милиарди години, за да се пропътуват. Но когато човек влезе в Пътя на окултното развитие, това време се съкращава.

В първите четири стъпки човек страда и еволюира, а в последните три се възражда, преобразява в ново същество.

Учителят казва, че има и други стъпки за четирите полета. 4 по 7 прави 28. Те също извеждат до Бога, но се изискват милиарди години, докато се достигне до Него.

Да се върнем при **трите степени** на окултното развитие.

Слушателите се отличават със слушане, вярващите – с вяра, а ученикът – с учение. Така че първото нещо, което ученикът трябва да научи, като влезе в школата, е да се научи да слуша. **Слушането** не е проста работа. То подразбира концентриране на съзнанието и съсредоточаване на мисълта. Съсредоточаването на мисълта изключва всяко разсейване. Като се научи да слуша, ученикът трябва да вярва в това, което слуша.

Вярата изключва всяко съмнение. Усъмни ли се ученикът, процесът на учението в него спира. Като придобие способността да слуша, т.е. като се научи да се концентрира и като развие вярата си като основа на неговия умствен живот, човек може да бъде ученик в истинския смисъл на думата.

Като **ученик** той се отличава със силен стремеж към знанието, основа на Мъдростта. Ученикът не се съмнява в знанието, което Учителят му преподава, защото той вече сам опитва и проверява.

Когато влезе в школата, ученикът се среща с три вида живот, с които той трябва да работи едновременно. Тези три вида живот са: физическия, духовния и Божествения. В "Пътя на ученика" Учителят ги нарича: живот на старозаветните, новозаветните, праведните и учениците. Тези три вида живот обуславят трите степени или фази в развитието на ученика.

В първата фаза ученикът изучава Надеждата за да се справи със силите и енергиите на физическия живот. Тук той изучава силите на своето тяло и се учи да работи с тях. Чрез това той създава материални блага, с което поставя почва, върху която трябва да стъпи, за да работи по-нататък. В тази фаза ученикът се запознава творчески с въпросите на окултната наука и вижда какво се иска от него, затова тук той преценява силите и възможностите си. Тук ученикът работи, за да си създаде характер, да придобие известни морални качества, без които не може да върви напред в духовния живот.

Първото нещо, което се иска в тази фаза, е да се обърне човек към Бога, т.е. да спре своето инволюционно слизване в материята, да се осъзнае като дете на Бога и да почне да се стреми към Него, да разбере, че без Бога животът е невъзможен. Тук ученикът развива Любовта си към Бога, учи се да практикува молитвата като метод за връзка. Тук той

се учи да се моли. Защото истинската молитва е голямо изкуство, което той впоследствие ще проучи в неговата дълбочина. Сега той почва да учи съзнателно. Съзнава живота като училище и от всичко се учи. След като се обърне към Бога, като се покае и почне да учи, първото нещо, което трябва да научи, е да разбере и да почувства, че той не е тялото, както мисли обикновеният човек, а една разумна душа и искра от Божественото съзнание, да се съзнае като духовна монада, частица от Божествения организъм. Така той почва да развива постепенно своите морални чувства и да ограничава своите лични чувства, да работи за трансформиране на егоизма и да разбере, че благото и интересите на другите трябва да постави над своето благо и интереси. С това работи за облагодияване на своята личност.

Във втората фаза, ученикът осъзнал се като Душа, почва да осъзнава и организира духовния живот. Почва да работи върху себе си, почва да размишлява, да се концентрира. В тази фаза той изучава закона на Вярата, която е закон на духовния свят и основа на умственото развитие на човека. В тази втора фаза на развитие ученикът прилага в работата си методите на различаване и анализиране. Той се учи да различава мислите и чувствата в себе си, откъде идат, и да отделя низшите от висшите и на всяка да дава съответното място. Той се учи да наблюдава и анализира състоянието си, обективно, като стои вън от тях, тъй както би проучавал един предмет от обективния свят. Дотук човек живее все още в своята личност, в своя егоизъм, с който до края на тази фаза трябва да се справи.

Във втората фаза ученикът се учи да владее и контролира своите мисли, чувства и постъпки. На поставената основа на контролиране на мисълта в първата фаза, той задълбочава, учи се да работи с мисълта си, както работи с ръцете си, да насочва мисълта си в определена посока за извършване на определена работа, т.е. учи се да работи с мисълта си като с инструмент. Също така продължава моралното си развитие, докато достигне до пълно владение на нисшата си природа. Защото в тази фаза, ако моралното развитие не предшества умственото развитие, има опасност да се отклони в левия път. Затова той тук изучава закона на смеляването. В тази фаза ученикът постепенно ликвидира с кармата си, затова минава през големи външни и вътрешни страдания и често през физически болести, защото той трябва да изплати на всички, на които дължи, защото е пред прага на новораждането и влиза да живее със съзнанието си в един по-възвишен свят.

В тази фаза ученикът, след като е научил закона за концентрацията и пълното самообладание, овладял мисълта, чувствата и действията си, той е достигнал до състояние да утихнат в неговото съзнание всички бури и вълнения и се стреми да долови в себе си гласа на Учителя и да следва неговото ръководство. Тук той се учи да различава гласа на Учителя от многото други гласове, които му говорят. Учи се да слуша гласа на безмълвието, както се казва в окултната литература, което е гласът на Бога, на Учителя, който отвътре му говори и ръководи. В тази фаза ученикът трябва да се справи напълно със своите лични чувства, със своята личност и да е готов да пожертва личните си интереси, пред интересите на цялото, пред интересите на идеала. Постигнал това нещо, той е победил вече това, което в окултната наука се нарича първи пазач на прага към висшите светове. Така той

достига до състоянието, което наричаме пробуждане на душата, т.е. добиване на будно съзнание във всичките светове, което може да предава на физическия мозък. Това се нарича в християнството Новораждане. Тук човек вече не принадлежи на себе си, но на човечеството.

С новораждането ученикът влиза в третата фаза, фазата на истинското ученичество, като е станал вече съзнателен в духовния свят и пренася тази будност във физическото си тяло. Той става едновременно гражданин на два свята – физическия и духовния. С пробуждането на душата той се учи постепенно да живее в областта на свръхсъзнанието, без да изгуби самосъзнанието си. В тази фаза той учи направо от великата книга на природата, ръководен от Учителя, с когото той е във вътрешна връзка. А също така той е в съзнателна връзка с разумните същества на космоса и владее и работи с природните сили за доброто и подигането на човечеството. В тази фаза той става маг и се посвещава напълно на служене на Бога, като работи за подигането на човечеството.

В третата фаза ученикът изучава Божествения живот, който се проявява в него, който е живот на свършената Божия Любов, където човешкия ум и човешкото сърце се развиват правилно. Основен закон тук е законът на Любовта, който е закон за осветяване на името Божие.

В първите две фази, както казах, ученикът изучава закона за различаването и анализирането, да различава трите живота, които текат в него и които обуславят неговото състояние. Ученикът се учи да различава своите мисли, чувства и постъпки и да различава всяка от тях откъде иде. Защото във вселената, редом с възвишените същества, които са проводници на Божествения живот и го предават на хората, има и изостанали същества, които предават на хората всички отрицателни мисли и чувства и човек трябва да различава едните от другите. На Божествените импулси и енергии да дава път, а отрицателните да ограничава и контролира. За да се предпази от изостаналите същества на космоса, ученикът трябва да се справи със своите слабости.

Това прави ученикът в първите две фази.

Учителят казва: **“Предпазване от отрицателните сили на низшите същества не става с бягане от тях, а с различаване на техните намерения, мисли и чувства”**.

Различаването подразбира вътрешно виждане. Във втората фаза ученикът трябва да изучава и закона на вътрешното пресяване, да отделя потребното от непотребното, същественото от несъщественото. Това е, казва Учителят, един от законите на алхимията.

С изучаването на тези два закона – за различаването и пресяването, ученикът се учи да внася мир и спокойствие в ума и в сърцето си и по такъв начин се свързва с Божественото съзнание.

Ще завърша със следната мисъл на Учителя.

Той казва: **“Сега вие искате да бъдете ученици. Първото нещо, което се иска от вас, е смирението. Не да ходите с наведени глави, това не е смирение. Смирението подразбира такова състояние на душата, при което човек възприема Великото, Божественото, което осмисля живота. Смиреният се приспособява на всички условия. Всички учители са минали през смирението. Ако великият Учител Христос казва, че е**

смирени по сърце, колко повече вие, които искате да станете ученици на Бялото братство, трябва да придобиете смирението. Един ден и вие трябва да кажете: "Ние сме смирени по сърце".

Понеже отворихме широко вратата на школата, смирението на ученика ще се познае по неговото поведение. Между учениците трябва да има взаимно почитание. Освен *Смирение* за ученика се иска още четири качества. *Абсолютна честност*, каквото каже да го изпълни, след това да бъде добър. *Добродетелта* прави човека устойчив. Доброто е морално качество, което принадлежи на Божествения свят. Честността е качество на човешкото аз. Ученикът трябва да бъде крайно *интелигентен*. Неговият ум да бъде гъвкав, да схваща моментално всички потънкости, да не се лъже. Каквато задача му се даде, веднага да я реши. Ученикът трябва да бъде *благороден* и великодушен. Значи ученикът трябва да притежава: смирение, честност, доброта, интелигентност, благородство. Това са петте качества, присъщи на ученика. Всеки трябва да се стреми да изработи тези качества в себе си.

По какво се познава честността? Той върви изправен, строен, с изправено лице. Всяко деформиране на тялото се дължи на нарушаване на закона на честността.

Доброто пък дава стабилност на човека. Добрият има тяло, което издържа и на най-високата температура.

Добродетелта изменя тялото на човека. Тя го прекарва през вода и дух и го калява. Водата е елемент на новия живот, а Духът и силата, която сглобява отделните части и образува духовното тяло на човека.

Интелигентността внася светлина в човека. От очите и лицето на интелигентния излиза светлина, която го води в правия път. Като приемете Божествената светлина, вие ще дадете ход на благородството на вашата душа и ще чувствате благоволението на Бога и разположението на всички добри хора. Без тази светлина, каквото и усилие да правите, всичко ще бъде напразно. Без смирение, честност, доброта, интелигентност и благородство ученикът не може да намери своя учител. Щом придобие тези качества, Учителят ще извика ученика по име и ще го благослови и просвети. Който го види, ще разбере, че в него е станала известна промяна.

Не може да намериш Учителя си и да не осмислиш живота си. Преди да намери Учителя си, ученикът е яйце, което се търкаля. Щом го намери, изправя се на краката си и започва да ходи. Като се измъти, той се превръща на пиле, което има условия да расте и да се развива. Той постепенно се осъзнава, влиза в Божествения живот и се освобождава от връзките на плътта".

Това е пътят, който води към школата на Бялото братство, на вратата, на която стои Великият Учител Христос, който приема учениците и ги въвежда в храма на тайното познание, където се изучават великите божествени тайни, скрити в човешката душа.

15.07.1959 г.

Влад Пашов

ИВАН АНТОНОВ

(1899 г. - 1964 г.)

Псевдоним:
Иван Изворски

АСТРОЛОГИЯ
на
физическия, Духовния
и
Божествения свят

Записал: Николай Монов

1956 год., Рила

Иван Антонов

АСТРОЛОГИЯ

Част I. Елементи на астрологията
..... с. 514

**Част II. Съставяне и тълкуване на
хороскоп**
..... с. 548

**Част III. Учение за XII-те зодиакални
знака ;
Законът на Хермес**
..... с. 772

Елементи на астрологията

1. Предмет на астрологията	 с. 515
2. Зодиакални съзвездия	 с. 515
3. Планети - светилата от Слънчевата система	 с. 515
4. Съотношение между светилата и съзвездията	 с. 518
5. Домове или градини и тяхното значение	 с. 518
6. Отношенията между съзвездията, планетите и домовете	 с. 520
7. Отношенията на зодиакалните съзвездия към частите на човешкото тяло	 с. 520
8. Подялба на знаците	 с. 521
9. Космични кръстове	 с. 522
10. Еволюционна и качествена подялба на светилата	 с. 525
11. Зодиакалните знаци и тяхната подялба на деканати	 с. 526
12. Връзки и отношения на светилата с частите на човешкото тяло	 с. 530
13. Чувствителни градуси в зодиакалните знаци	 с. 531
14. Божествените принципи, закони и сили в астрологията	 с. 533
15. Основни астрологични закони и правила при тълкуване на хороскоп	 с. 540
16. Съчетания или аспекти на светилата	 с. 541
17. Светилата и тяхното отношение към природата и човека	 с. 544
17.1 Светилата и природата	
17.2 Цветовете и човека	

1. ПРЕДМЕТ НА АСТРОЛОГИЯТА

Астрологията е наука, която изучава връзките, отношенията, обмяната, взаимодействията и зависимостите между човека и цялата природа (вселена, космоса), защото човек е малката вселена, микрокосмосът и в неговото развитие, устройство, живот и съдба взема участие цялата вселена.

Основният астрологичен закон гласи:звездите със своите сили и влияния управляват живота и съдбата на човека, а Божествената Мъдрост управлява звездите.

Следователно, всеки човек, който се запознае с Божествената Мъдрост, може да изменя влиянията на звездите и сам става господар на съдбата си.

Елементи на астрологията. Основните елементи на астрологическата наука са:

1. Дванадесетте зодиакални съзвездия.
2. Светилата от Слънчевата система.
3. Домовете - градини.

2. ЗОДИАКАЛНИ СЪЗВЕЗДИЯ

Символичните белези, наименованията на дванадесетте зодиакални съзвездия и тяхната природа са следните:

1. ♈ - ОВЕН - огнен, мъжки, електричен, активен, северен.
2. ♉ - ТЕЛЕЦ - земен, женски, магнетичен, пасивен, северен.
3. ♊ - БЛИЗНАЦИ - въздушен, мъжки, електричен, активен, северен.
4. ♋ - РАК - воден, женски, магнетичен, пасивен, северен.
5. ♌ - ЛЪВ - огнен, мъжки, електричен, активен, северен.
6. ♍ - ДЕВА - земен, женски, магнетичен, пасивен, северен
7. ♏ - ВЕЗНИ - въздушен, мъжки, електричен, активен, южен
8. ♐ - СКОРПИОН - воден, женски, магнетичен, пасивен, южен
9. ♑ - СТРЕЛЕЦ - огнен, мъжки, електричен, активен, южен.
10. ♒ - КОЗИРОГ - земен, женски, магнетичен, пасивен, южен.
11. ♓ - ВОДОЛЕЙ - въздушен, мъжки, електричен, активен, южен
12. ♈ - РИБИ - воден, женски, магнетичен, пасивен, южен.

3. ПЛАНЕТИ – СВЕТИЛАТА ОТ СЛЪНЧЕВАТА СИСТЕМА

Символичните белези на светилатаот Слънчевата система и техните основни значения, са следните:

1. О (окръжност) е *символ на Бога* и на всички Божествени сили, качества, свойства и прояви.

2. ⊙ (окръжност с център) е *символ на Слънцето* и на неговите сили, качества, свойства и прояви. Символ е на Божественото начало у човека, на човешкия дух, на любовта и вярата на човека към БОГА, на всичко най-възвишено, най-благородно и най-чисто у човека. Символ е на вдъхновението, на жизнените сили, на творческите сили у

човека, на неговата висша нравственост, на висшите му идеали. Символ е още на най-висшите заложби, дарби и способности на човека.

В женски звездослов СЛЪНЦЕТО е символ на СЪПРУГА.

3. ☾ (полукръг) е символ на ЛУНАТА, на всички лунни сили, качества и свойства. Символ е още на всички духовни, ангелски светове, на техните сили, качества, свойства и прояви. Символ е на човешката личност, на човешкото, тяло на всичките му сили, качества и свойства. Всякога трябва да се помни, че ЛУНАТА е представителка на Земята и по нейното влияние съдим за влиянието на Земята върху човека. След СЛЪНЦЕТО по важност и сила на влияние идва ЛУНАТА.

В мъжки звездослов ЛУНАТА е символ на СЪПРУГАТА.

4. † (кръст) е символ на материята, на Земята, на всички материални сили, качества и свойства. Символ е на тъмнината, на неорганизираните сили, на низшите светове, стоящи под човешкото царство по степен на развитие.

Символ е на всички противоречия, ограничения, лишения, на всички низши сили, на нечистотата, на смъртта.

(Всякога трябва да се помни, че всички останали символи произхождат от съчетанията на първия, третия и четвърти символи, т.е. от символите на БОГА, на ангелския и на материалния свят.)

5. ♀ е символ на планетата МЕРКУРИЙ, т.е. на света, който живее на тази планета.

Символ е на природния, външния, обективния, предметния, временния, обективния ум на човека. Посредством този ум, който управлява усетоспособностите, човек изучава природата, нейните сили, качества, свойства и прояви, като събира милиарди впечатления.

От символа на МЕРКУРИЙ ясно личи, че посредством природния си ум човек може да бъде във връзка, отношения и обмяна с всички светове - божествения, ангелския и материалния.

Следователно, при сегашното си развитие с мисълта си човек може да се съобщава с всички светове.

6. ♀ е символ на планетата ВЕНЕРА, на света, който живее там, на неговите сили, качества, свойства и прояви.

Символ е на ЛЮБОВТА, красотата, радостите, щастието, които дават смисъл на човешкия живот. Символ е на сърдечния живот на човека и на всички изящни изкуства. Символ е на добродетелите на човека, на най-красивите му мечти, копнежи и желания.

В мъжки хороскоп е символ на отношенията на мъжа към женския свят.

7. ♂ е символ на планетата МАРС, на марсовия свят, на неговите сили, качества, свойства и прояви.

Символ е на човешките страсти и пороци, на неорганизираните сили у човека, на изкушенията за противоестествени удоволствия, като лакомия, пиянство, полови страсти.

В женски хороскоп е символ на отношенията на жената спрямо мъжете.

8. ♃ е символ на планетата ЮПИТЕР, на неговия свят, на неговите сили, качества, свойства и прояви.

Юпитер в човека символизира висшия духовен разум, посредством който човек има връзки, отношения и обмяна с ангелските светове, като получава от тях висши идеи, за мисли, подтици, дарби и

способности. Символ е на основния човешки мироглед, на ръководните идеи и замисли на човека в живота му.

Символ е на ГОЛЯМОТО ДОБРО, големите успехи, голямото щастие, голямото изобилие, големите почести, голямата слава, на връзките и отношенията с големците, на големите служби и високи постове, на религиозните схващания и разбирания, на любовта у човека към поколението и обществото, изобщо на обществената дейтелност.

Символизира също ДИХАРМАТА, т.е. вземанията, които обществото дължи на човека, благата, които човек е спестил от минали животи.

9. ♄ е символ на планетата САТУРН и неговия свят, с всичките му сили, качества и свойства. В символа кръстът, който означава материята и низшето начало, стои отгоре, а пълнещият се кръгов отрез, който означава духовното начало, стои отдолу. Това съотношение на двата символични елемента открива, че Сатурн е символ на материалистическите идеи, схващания и разбирания, на пакостния човешки егоизъм, на съмненията, подозренията, завистта, тъмнината, страха, отчаянието, на всички пакостни мисли, чувства, желания и действия, които произтичат от тях. Символ е на разрушителното човешко слово, на големите изпитания, ограничения, лишения, неуспехи. Изобщо Сатурн символизира всичко, което представя противоположност на благодатното Юпитерово влияние.

10. ♃ е символ на планетата УРАН и на неговия свят, на всички негови сили, качества, свойства и прояви.

Символ е на ангелската мъдрост, която човек е придобил. Символизира творческия огън и всичко прометеевско у човека. Символ е на връзките, отношенията и обмяната на човека с ангелите, която той има посредством разума си. Символ е на изобретателността, на висшите духовни заложи, дарби и способности, на ясновидството и откровението.

Символизира всичко самобитно в живота на човека и неговите преобразователски способности.

11. ♆ е символ на планетата НЕПТУН и неговия свят, на неговите сили и качества, свойства и прояви.

Символ е на ангелската любов, която човек може да възприема, разбира и проявява.

Символ на гениалните умове, на най-висшите вдъхновения, съновидения и пророчества и на най-висшите духовни качества, дарби, способности и заложи.

12. ♇ е символ на планетата ПЛУТОН, владетел на силите на ада. Той показва какви са връзките, отношенията и обмяната на човека със света на ада.

Символ е на адските замисли, чувства, желания и дела, които и човек може да прояви.

13. ☉ е символ на ЗЕМЯТА. Този символ може да означава или щастие, или нещастие, в зависимост от другите фактори.

14. ♄ е символ на северното засичане на еклиптиката от Луната, наречено СЕВЕРЕН ЛУНЕН ВЪЗЕЛ или драконова глава (според древното образно наименование). Знак е на щастие и успех.

15. ♁ е символичен знак на южното засичане на еклиптиката от Луната. Нарича се ЮЖЕН ЛУНЕН ВЪЗЕЛ или драконова (змеева) опашка. Знак е на злочестии и неуспехи.

Дванадесетте зодиакални съзвездия представят дванадесет звездни океана, източници на космичните сили, които обуславят устройството, развитието, живота и съдбата на човека.

Светилата от Слънчевата система са възприематели, носители и проводници на мировите зодиакални сили към Земята и нейния живот.

4. СЪОТНОШЕНИЕ МЕЖДУ СВЕТИЛАТА И СЪЗВЕЗДИЯТА

Всяко светило от Слънчевата система е представител на едно или две зодиакални съзвездия, с които има сродни сили, качества и свойства. Съотношението между светилата от Слънчевата система и зодиакалните съзвездия е следното:

ЗНАК	ПРЕДСТАВИТЕЛ	ЗНАК	ПРЕДСТАВИТЕЛ
ОВЕН	МАРС	ВЕЗНИ	ВЕНЕРА
ТЕЛЕЦ	ВЕНЕРА	СКОРПИОН	МАРС
БЛИЗНАЦИ	МЕРКУРИЙ	СТРЕЛЕЦ	ЮПИТЕР
РАК	ЛУНА	КОЗИРОГ	САТУРН
ЛЪВ	СЛЪНЦЕ	ВОДОЛЕЙ	УРАН
ДЕВА	ПЛУТОН	РИБИ	НЕПТУН

5. ДОМОВЕ ИЛИ ГРАДИНИ И ТЯХНОТО ЗНАЧЕНИЕ

Астрологичните домове или градини са силовите полета на зодиакалните съзвездия, излъчващи непрестанно космични лъчи, които имат отношение към устройството, развитието, живота и съдбата на човека.

I-ят ДОМ и **ГРАДИНА** има отношение към устройството на тялото и неговата форма, по-специално към устройството на главата и лицето и тяхната форма. Този дом показва условията и възможностите за развитието на тялото, как то възприема силите от природата, как ги оползотворява и какви постижения може да има. Първият дом показва изобщо всичко, което се отнася до физическото тяло на човека.

II-ят ДОМ и **ГРАДИНА** има отношение към чувствата на човека, чрез който той е привлекателен за околната среда. Този дом показва също възможностите за спечелване на материални, финансови средства, тяхното количество и трайността на паричната обезпеченост на човека.

III-ят ДОМ и **ГРАДИНА** има отношение към силите, качествата и свойствата на природния, външния (обективния) ум на човека, той показва условията и възможностите за развитието на този ум, неговата дейност, прояви и постижения. Този дом показва още количеството и качествата на близките и роднините, които човек има, преди всичкобратята и сестрите и определя отношението му с тях и придобивките или загубите му чрез тях, както и кореспонденцията, т.е. връзките на човека със света.

IV-ят ДОМ и **ГРАДИНА** показва възможностите и условията за притежаване на собствена къща или земя, показва как ще бъдат те

стопанисвани от човека и какви придобивки или загуби може да има той от тях. Този дом показва още унаследените качества от майка и отношението на родения с неговата майка. Този дом показва какъв ще бъде краят на човешкият живот, т.е. последната четвърт от живота на човека.

В женски хороскоп показва живота и съдбата на първото дете*.

V-ят ДОМ и ГРАДИНА има отношение главно към отглеждането на поколението, определя броя на децата, тяхната жизненост, качества и съдба, както и условията за тяхното отглеждане. Показва още сърдечните връзки и отношения на човека преди брака, неговите мечти, копнежи и желания. Този дом показва също придобивките и радостите, загубите и скърбите, причинени от поколението и сърдечните връзки на човека. Той показва още търговските сделки и предприятия и придобивките от тях.

VI-ят ДОМ и ГРАДИНА има отношение към прехраната, облеклото и хигиената на човека. Той определя количеството и качеството на храната, която ще използва човек и ползата или вредата, която ще има от нея. От този дом съдим за здравето или за болестите на човешкото тяло. Той показва също какви ще бъдат отношенията на човека към неговите подчинени, какви придобивки или загуби ще има от тях.

VII-ят ДОМ и ГРАДИНА има отношение към брака на човека. Той определя схващането му за брака и отношението му към него, отношението му към съпруга или съпругата в брачния живот, щастието или нещастieto, което ще има от брака. Този дом показва също количеството и качеството на съдружниците, придобивките или загубите чрез тях. Изобщо 7 дом се отнася до всичко, което има връзка с брачния живот и със сдружаванията.

VIII-ят ДОМ и ГРАДИНА се отнася до всичко, което е във връзка със смъртта. Той определя смъртните опасности, тяхното количество и времето, когато могат да настанат. Показва още идеите, мислите и желанията на човека, които умират, без да могат да се осъществяват.

Определя също завещанията или зестрите, които човек може да получи.

IX-ят ДОМ и ГРАДИНА има отношение към развитието и възможностите на висшия творчески разум, към условията на това развитие.

Той определя успехите и постиженията на човека в областта на науката, философията или изкуството, както и постоянството на неговите интереси и занимания с тях, на неговите идеи и убеждения.

Девети дом показва светогледа на човека, неговите връзки и отношения с висшите светове, обмяната му с тях, придобивките и загубите му от неговите идеи и замисли, показва също отношенията и връзките на човека с външния свят, с чужбина, далечните пътувания, които той може да направи вън от родината и придобивките или загубите, които ще има от тях.

X-ят ДОМ и ГРАДИНА се отнася главно до призванието, до службата, която природата е определила на човека. Този дом определя връзките и отношенията на човека с високопоставените, управниците, съдниците. Показва почестите или славата, които човек може да придобие чрез службата си, щастието и радостите или загубите или нещастieto, които може да има от нея.

XI-ят ДОМ и **ГРАДИНА** показва количеството и качеството на приятелите, които може да има човек. Определя придобивките и щастieto чрез приятелите или загубите и нещастieto, причинени от тях.

XII-ят ДОМ и **ГРАДИНА** показва ограниченията, лишенията и изпитанията на човека, ползотворните придобивки от изпитанията или нещастията от тях.

6. ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ СЪЗВЕЗДИЯТА, ПЛАНЕТИТЕ И ДОМОВЕТЕ

ОВЕН има отношение към **I дом** и към планетата **МАРС**, която е представител на съзвездieto **ОВЕН** и на **I дом**.

ТЕЛЕЦ има отношение към **II дом** и към планетата **ВЕНЕРА**, която е представител на **ТЕЛЕЦ** и господар на **II дом**.

БЛИЗНАЦИ има отношение към **III дом** и към планетата **МЕРКУРИЙ**, която е представител на **БЛИЗНАЦИ** и господар на **III дом**.

РАК има отношение към **IV дом** и към **ЛУНАТА**, която е представител на съзвездieto **РАК** и господар на **IV дом**.

ЛЪВ има отношение към **V дом** и към **СЛЪНЦЕТО**, което е представител на съзвездieto **ЛЪВ** и господар на **V дом**.

ДЕВА има отношение към **VI дом** и планетата **ПЛУТОН**, която е представител на съзвездieto **ДЕВА** и господар на **VI дом**.

ВЕЗНИ има отношение към **VII дом** и към планетата **ВЕНЕРА**, която е представител на **ВЕЗНИ** и господар на **VII дом**.

СКОРПИОН има отношение към **VIII дом** и към планетата **МАРС**, която е представител на **СКОРПИОН** и господар на **VIII дом**.

СТРЕЛЕЦ има отношение към **IX дом** и към планетата **ЮПИТЕР**, която е представител на съзвездieto **СТРЕЛЕЦ** и на **IX дом**.

КОЗИРОГ има отношение към **X дом** и към планетата **САТУРН**, която е представител на съзвездieto **КОЗИРОГ** и господар на **X дом**.

ВОДОЛЕЙ има отношение към **XI дом** и към планетата **УРАН**, която е представител на съзвездieto **ВОДОЛЕЙ** и господар на **XI дом**.

РИБИ има отношение към **XII дом** и към **НЕПТУН**, която е представител на съзвездieto **РИБИ** и господар на **XII дом**.

7. ОТНОШЕНИЕТО НА ЗОДИАКАЛНИТЕ СЪЗВЕЗДИЯ КЪМ ЧАСТИТЕ НА ЧОВЕШКОТО ТЯЛО

ОВЕН има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **главния мозък**.

ТЕЛЕЦ има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **врата, гърлото и жлезите във вратната област**.

БЛИЗНАЦИ има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **раменете, ръцете, белите дробове, дихателната система**.

РАК има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **гърдната клетка (гърдния кош), гърдите и стомаха**.

ЛЪВ има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **сърцето, плещите, гърба, гръбначния стълб, симпатичната нервна система.**

ДЕВА има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **храносмилателната система, червата и жлезите в стомашната област**

ВЕЗНИ има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **бъбреците, отделителната система, кръста и детеродните органи**

СКОРПИОН има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **полово-отделителната система и апендикса.**

СТРЕЛЕЦ има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **бедрата и артериалната система**

КОЗИРОГ има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **цялата костна система и специално на коленете.**

ВОДОЛЕЙ има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **кръвта, главната нервна система, пилелите и краката**

РИБИ има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **симпатичната нервна система и ходилата**

8. ПОДЯЛБА НА ЗНАЦИТЕ

Като се съединят помежду си огнените знаци, образуват равностраничен триъгълник, наречен **ТРИГОН НА ОГНЕНИТЕ ЗНАЦИ:**

ОВЕН - ЛЪВ - СТРЕЛЕЦ

Земните знаци по същия начин образуват **ЗЕМЕН ТРИГОН:**

ТЕЛЕЦ - ДЕВА - КОЗИРОГ

Въздушните знаци образуват **ВЪЗДУШЕН ТРИГОН:**

БЛИЗНАЦИ - ВЕЗНИ - ВОДОЛЕЙ

Водните знаци образуват **ВОДЕН ТРИГОН:**

РАК - СКОРПИОН - РИБИ

Рисунка 1 изобразява тази подялба: четирите зодиакални тригона.

ОГНЕНИЯТ ТРИГОН има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето или болестите на **причинното тяло** на човека, чрез което тяло човек има връзки, отношения и обмяна със светлината.

ВЪЗДУШНИЯТ ТРИГОН има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето и болестите на **умственото тяло** у човека, посредством което човек има връзки, отношения и обмяна със силите на въздуха. Умственото тяло е свързано с физическото посредством мозъка и главната нервна система.

ВОДНИЯТ ТРИГОН има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето и болестите на **астралното или чувственото тяло** у човека, посредством което той има връзки, отношения и обмяна със силите на водата. Чувственото тяло е свързано с физическото чрез симпатичната нервна система.

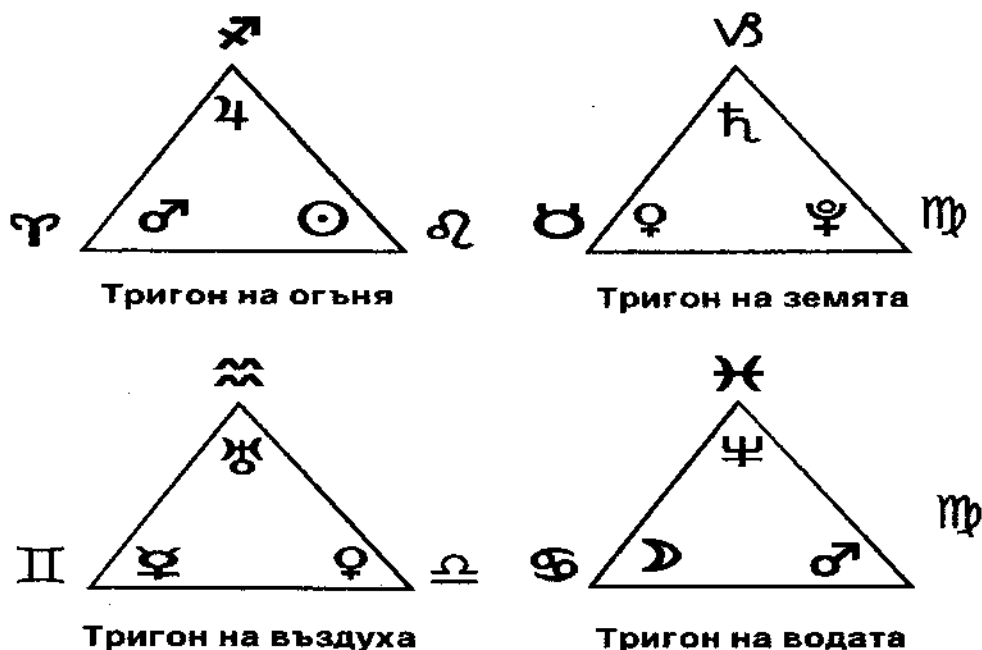

Рис. 1

ЗЕМНИЯТ ТРИГОН има отношение към устройството, развитието, дейността, здравето и болестите на физическото тяло, посредством което човек има връзки, отношения и обмяна със силите на земята.

Чрез ОГНЕНИЯ ТРИГОН човек е свързан с най-висшия свят - БОЖЕСТВЕНИЯ ;

Чрез ВЪЗДУШНИЯ ТРИГОН човек е свързан с АНГЕЛСКИЯ свят;

Чрез ВОДНИЯ ТРИГОН човек е свързан с АСТРАЛНИЯ свят;

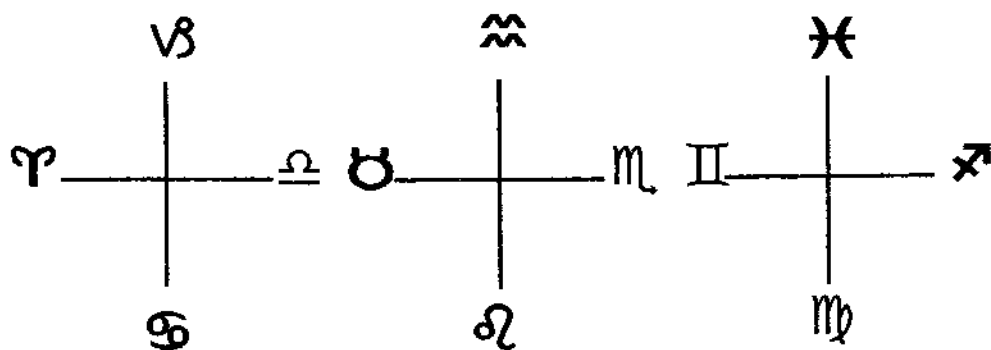
Чрез ЗЕМНИЯ ТРИГОН човек е свързан с ФИЗИЧЕСКИЯ свят.

9. КОСМИЧНИ КРЪСТОВЕ

Кръст на ГЛАВНИТЕ или КАРДИНАЛНИ знаци образуват: ОВЕН, РАК, ВЕЗНИ, КОЗИРОГ, които заемат главните точки на хоризонта - изток, запад, север, юг - и отговарят на пролетното, лятно, есенно и зимно равноденствие.

НЕПОДВИЖНИЯТ или ТВЪРД КРЪСТ образуват следващите ги 4 знака: ТЕЛЕЦ, ЛЪВ, СКОРПИОН и ВОДОЛЕЙ.

ПОДВИЖНИЯТ КРЪСТ или КРЪСТЪТ на ОБЩИТЕ знаци се състои от четирите противоположни знака: БЛИЗНАЦИ, ДЕВА, СТРЕЛЕЦ и РИБИ.

Главен кръст

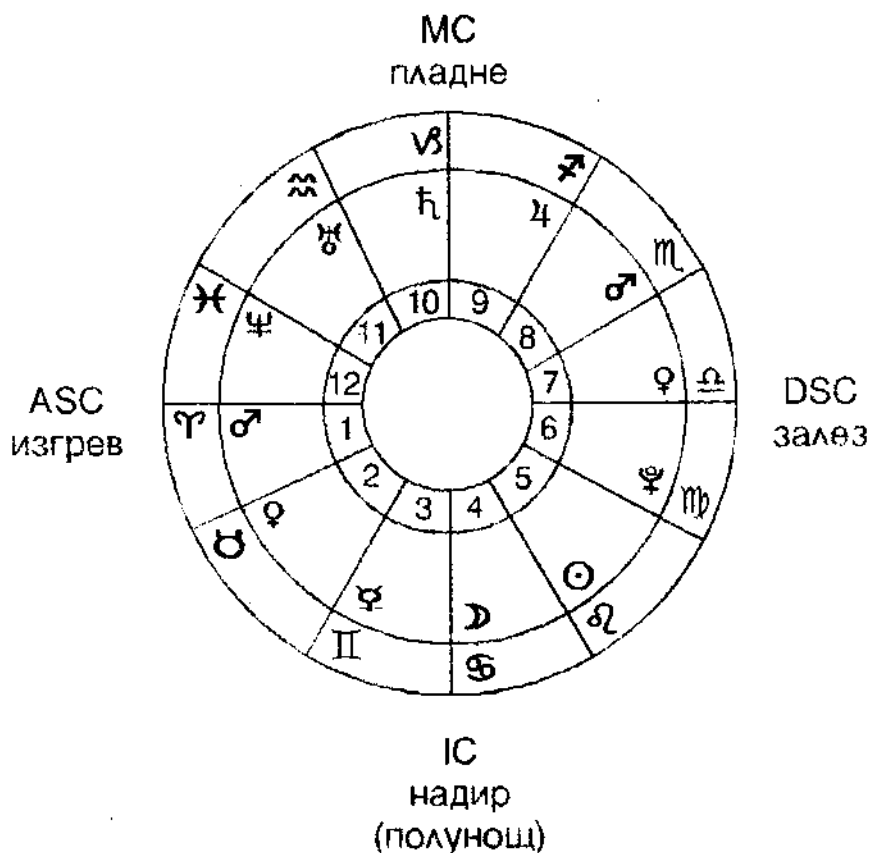
Неподвижен кръст

Подвижен кръст

КРЪСТЪТ на ГЛАВНИТЕ ЗНАЦИ има отношение към *изпълнителните* сили и способности на човека.

КРЪСТЪТ на НЕПОДВИЖНИТЕ ЗНАЦИ има отношение към *чувствата* и желанията на човека.

КРЪСТЪТ на ПОДВИЖНИТЕ ЗНАЦИ има отношение към *идеите* и мислите на човека.

Естествените връзки между знаците, светилата и домовете се нареждат по дадения чертеж по-горе.

На горния чертеж са дадени и планетите, които отговарят на съответните знаци, т.е. знаците са нанесени заедно с техните планети - представители. Когато в своето движение дадена планета влезе в полето на съзвездията, на което тя е представител, тогава нейното влияние е най-силно и най-чисто. Когато дадена планета е в противоположното съзвездие на онова, на което тя е представител, тогава влиянието на тази планета е най-слабо и най-нечисто.

Пример: когато ВЕНЕРА се намира в Телец или Везни, на които ВЕНЕРА е представител, тогава нейното влияние е най-силно, най-чисто и най-благоотворно. Когато, обаче, ВЕНЕРА е в знаците Овен или Скорпион, противоположни на двата първи знака, тогава се казва, че ВЕНЕРА е на ЗАТОЧЕНИЕ и влиянията ѝ са най-нечисти, най-слаби, най-неблагоприятни.

Когато дадена планета се намира в знак, отстоящ на 90° от знака, на който тя е представител, тогава силата и чистотата на влиянията ѝ са непълни. Пример: ВЕНЕРА в Козирог или Рак, които отстоят на 90° от знака Везни, на който ВЕНЕРА е представител, е в неблагоприятно положение, нейната сила е намалена и по-силно се проявява нейното отрицателно влияние.

Когато дадено светило се намира в знак, който отстои на 120° от знака, на който това светило е представител, казва се, че светилото се намира в сроден знак или знак от същия тригон. Проявите или влиянията на това светило са по-силни или по-слаби, в зависимост от това дали сродният знак има за представител по-висше или по-низше светило. Пример: ЮПИТЕР е представител на Стрелец. Когато Юпитер се намира в сродния знак Овен, неговото влияние е по-низше, тъй като представител на Овен е планетата Марс, който е от по-ниска еволюция от ЮПИТЕР. Всяка планета в своя знак е в екстаз. Когато Юпитер се намира в сродния знак Лъв, влиянията им са най-силни и най-благоотворни.

♂	е свързан със	знака ♀	и с I-я дом
♀	е свързана със	знака ♂	и с II-я дом
♊	е свързан със	знака ♋	и с III-я дом
♌	е свързана със	знака ♍	и с IV-я дом
♎	е свързано със	знака ♏	и с V-я дом
♏	е свързан със	знака ♌	и с VI-я дом
♐	е свързана със	знака ♎	и с VII-я дом
♑	е свързана със	знака ♏	и с VIII-я дом
♒	е свързан със	знака ♐	и с IX-я дом
♓	е свързан със	знака ♑	и с X-я дом
♈	е свързан със	знака ♒	и с XI-я дом
♉	е свързан със	знака ♓	и с XII-я дом

Зодиакалните знаци представляват или са извори на всички БОЖЕСТВЕНИ ПРИНЦИПИ, ЗАКОНИ, СИЛИ и ФОРМИ, които образуват, поддържат и работят в цялата вселена.

Светилата от Слънчевата система са: възприематели, проводници, носители и изявители на всичко, което произхожда от знаците.

Най-добрият възприемател, носител и изявител на всичко произхождащо от даден знак, е само една планета, която се нарича негов представител. Следователно, когато дадено светило от Слънчевата система се намира в този зодиакален знак, на който тя е представител, тогава влиянието на това светило върху умствения, духовен и физически живот на човека бива най-силно, най-чисто, най-дълготрайно, най-благотворно. Когато обаче, дадено светило се намира в противоположен знак, на този на когото тя е представител, тогава влиянието на това светило върху умствения, духовен и физически живот на човека бива най-слабо, нечисто, неблагоприятно. Когато дадено светило се намира в знак, отстоящ на 90° от знака на който планетата е представител - пак действието е неблагоприятно, неблагоприятно.

А когато светилото се намира в знак отстоящ на 60° или 120° от знака на който светилото е представител, тогава влиянието бива благотворно.

Зодиакалните знаци **ОВЕН, ТЕЛЕЦ, БЛИЗНАЦИ, РАК, ЛЪВ, ДЕВА** се наричат **СЕВЕРНИ**, следователно светилата когато се намират в тях, ще имат северна деклинация, това с най-голяма точност важи за ☉.

За другите светила с малки изключения.

А знаците **ВЕЗНИ, СКОРПИОН, СТРЕЛЕЦ, КОЗИРОГ, ВОДОЛЕЙ** и **РИБИ** се наричат **ЮЖНИ**. Слънцето, когато се намира в тези знаци, има южна деклинация, същото се отнася и за другите светила с малки изключения

10. ЕВОЛЮЦИОННА И КАЧЕСТВЕНА ПОДЯЛБА НА СВЕТИЛАТА

СЛЪНЦЕТО е най-висшето светило от Слънчевата система. То има най-чисти, най-силни и най-благотворни влияния. След него идват планетите **НЕПТУН, УРАН, ЮПИТЕР** и **ВЕНЕРА**. Тези светила в астрологията се наричат **ДОБРОТВОРЦИ**, защото са свързани с висшите светове, които непрестанно съдействуват за човешкото щастие и духовно развитие.

В астрологията планетите **САТУРН, ПЛУТОН** и **МАРС** се наричат **ЗЛОСТОРНИЦИ**, защото са свързани с низши светове от човешкото царство, чрез които идват злините на човека, когато човек няма знание да се справи с техните въздействия.

Планетите **ЛУНА** и **МЕРКУРИЙ** се наричат **НЕУТРАЛНИ**, защото те заемат силите, качествата и свойствата на другите светила, с които са свързани в аспект.

Например, когато **МЕРКУРИЙ** получава ръководство или помощ от всички светила, тогава умът на човека разполага със светлина и творчески качества. Когато обаче, **МЕРКУРИЙ** има най-силна връзка с някои злосторник, особено със **САТУРН**, тогава умът на човека бива ограничен и засенчен от множество съмнения - също така, когато **ЛУНАТА** има най-силна връзка със **СЛЪНЦЕТО** или **ЮПИТЕР**, тогава жизнените сили на тялото са изобилни. Когато, обаче, **ЛУНАТА** има най-силна връзка със **САТУРН**, жизнените сили на тялото са оскъдни.

11. ЗОДИАКАЛНИ ЗНАЦИ И ТЯХНАТА ПОДЯЛБА НА ДЕКАНАТИ

На следващото изображение е представена графически кръгообразната зодиакална система. Съзвездията в техния последователен ред заема кръгови отрезки по 30° , наричани знаци. Съгласно принципа на троичността на битието, всеки отрез или знак се подразделя на три равни части по 10° , всяка от които отговаря на съответния свят.

Първите 10° от всяко съзвездие отговарят на Божественият или умствен принцип, изразен чрез влиянието на съзвездията.

Вторите 10° на всички съзвездия отговарят на духовния или сърдечен принцип.

Третите 10° на всички съзвездия отговарят на материалния или физически принцип.

Следователно, първият деканат на всяко съзвездие има отношение към умственото тяло на човека, т.е. към неговия мисловен живот.

Вторият деканат на всяко съзвездие има отношение към духовното, чувственото тяло на човека. Третият деканат има отношение към физическото тяло на човека.

Светилото - представител на знака, е владетел на трите негови деканата. Заедно с планетата-представител съвладетел на втория деканат е планетата, която е представител на следващия знак от същия тригон. Ведно с планетата-представител съвладетел на третия деканат е планетата, която е представител на третия знак от същия тригон. Тази подялба е особено важна при определяне естеството на планетните влияния, изхождащи от различните деканати с домовете, нещо, което ще бъде осветлено нататък.

Следващият чертеж [вж. с. 527] на зодиакалните знаци и табличката на деканатите дава пълна представа за тази подялба и за връзката между деканатите и светилата.

Горният чертеж [вж. с. 527] представя отношението на човека с различните светове и планетните принципи, свързани с всеки свят.

1-я кръг определя Божествения свят и отношенията на човека към него. Той е свързан със свърхсъзнанието и причинния ума на човека. Заема точката на ЗЕНИТА.

2-я кръг, който в небесната координатна система, образувана от небесния меридиан и небесния екватор, заема точката на НАДИРА, определя ангелския свят и отношението на човека към него. Той е свързан с подсъзнанието и колективния ум.

3-я кръг, който заема точката на Залеза (ДЕСЦЕДЕНТ), определя човешкия и астрален свят и отношението на човека към тях. Той е свързан със самосъзнанието и субективния ум.

4-я кръг заема точката на ИЗГРЕВА (АСЦЕНДЕНТА) и определя материалния и животински свят, както и отношението на човека към тях. Той е свързан с човешкото съзнание и с обективния ум.

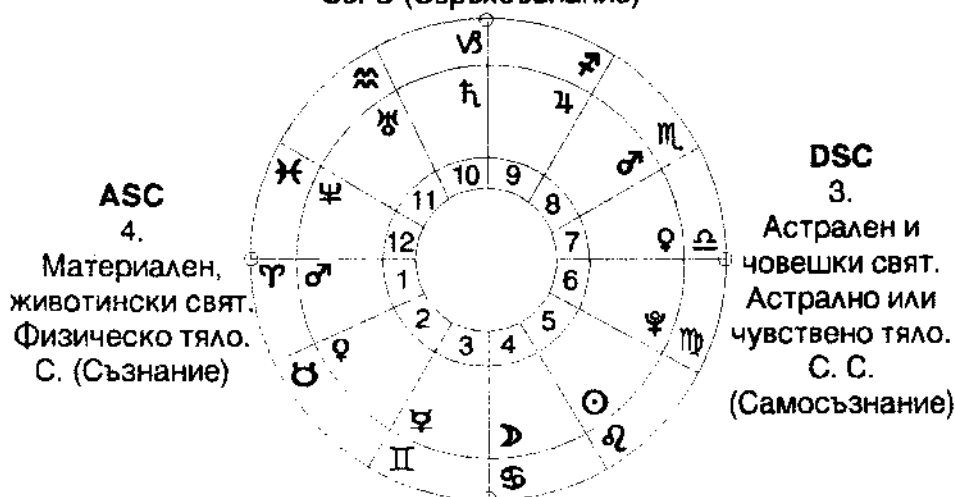
Всеки звездослов има тези четири главни точки или главни врати на мировото влияние. Чрез тези четири точки човек има връзки, отношения, обмяна, взаимодействие и е в зависимост от четирите различни свята на ЖИВОТА.

М. С.

1.

Божествен или причинен свят. Причинно тяло.

Св. С (Свърхсъзнание)

ASC

4.

Материален,
животински свят.
Физическо тяло.
С. (Съзнание)

DSC

3.

Астрален и
човешки свят.
Астрално или
чувствено тяло.
С. С.
(Самосъзнание)

I. С.

2.

Ангелски или духовен свят.

Умствено тяло.

П. С. (Подсъзнание)

От известните засега на човека светила, на всеки свят отговарят по три от тях, с изключение на БОЖЕСТВЕНИЯ свят, с който човек е свързан само чрез едно светило - СЛЪНЦЕТО.

Посредством СЛЪНЦЕТО ЧОВЕК ИМА ВРЪЗКИ, ОТНОШЕНИЯ и ОБМЯНА с БОЖЕСТВЕНИЯ, ПРИЧИННИЯ СВЯТ, откъдето получава най-висшите жизнедеятелни сили за своето причинно, умствено, чувствено и физическо тяло. Според това как е приемал, как е употребявал и оползотворявал слънчевата светлина в своите минали животи, в настоящия живот човек получава правилно или неправилно слънчевата светлина.

Ако в минали възплъщения човек се е ползвал от слънчевата светлина да върши злини, в настоящия му живот неговото причинно тяло не ще има правилно устройство, следователно той не ще може да получава правилно жизнедеятелни сили за всички останали тела.

Слънцето е представител на Божествения свят във физическия.

Слънцето има отношение към устройството и дейността на очите.

По-определено, Слънцето управлява дясното око у мъжа и лявото у жената (Луната, обратно, управлява лявото око у мъжа и дясното у жената).

Ако отношенията на човека в минали животи към причинния свят са били неправилни, това ще се отрази върху зрението на човека в

Знак	1 деканат	Владетел	2 деканат	Владетел Съвладетел	3 деканат	Владетел Съвладетел
Овен	1° - 10°	Марс	11° - 20°	Марс Слънце	21° - 30°	Марс Юпитер
Телец	1° - 10°	Венера	11° - 20°	Венера Плутон	21° - 30°	Венера Сатурн
Близнаци	1° - 10°	Меркурий	11° - 20°	Меркурий Венера	21° - 30°	Меркурий Уран
Рак	1° - 10°	Луна	11° - 20°	Луна Марс	21° - 30°	Луна Нептун
Лъв	1° - 10°	Слънце	11° - 20°	Слънце Юпитер	21° - 30°	Слънце Марс
Дева	1° - 10°	Плутон	11° - 20°	Плутон Сатурн	21° - 30°	Плутон Венера
Везни	1° - 10°	Венера	11° - 20°	Венера Уран	21° - 30°	Венера Меркурий
Скорпион	1° - 10°	Марс	11° - 20°	Марс Нептун	21° - 30°	Марс Луна
Стрелец	1° - 10°	Юпитер	11° - 20°	Юпитер Марс	21° - 30°	Юпитер Слънце
Козирог	1° - 10°	Сатурн	11° - 20°	Сатурн Венера	21° - 30°	Сатурн Плутон
Водолей	1° - 10°	Уран	11° - 20°	Уран Меркурий	21° - 30°	Уран Венера
Риби	1° - 10°	Нептун	11° - 20°	Нептун Луна	21° - 30°	Нептун Марс

настоящия му живот. Трите Божествени Начала (принципи) - ЛЮБОВ, МЪДРОСТ, ИСТИНА в планетен свят се представят от Слънцето, което също е представител на Божествения Дух, който движи живота. Любавта, Мъдростта и Истината, които изхождат от Слънцето, за всеки свят и всяко съответно у човека се възприемат чрез отделно светило, както следва:

По отношение на ангелския свят

Божествената Любов се възприема и предава чрез НЕПТУН.
Божествената Мъдрост се възприема и предава чрез УРАН.
Божествената Истина се възприема и предава чрез ЮПИТЕР.

По отношение на човешкия свят

С Божествената Любов човек има връзки и отношения посредством ВЕНЕРА.

С Божествената Мъдрост човек има връзки и отношения посредством САТУРН.

С Божествената Истина човек има връзки и отношения посредством ПЛУТОН.

По отношение на животинския свят

Посредством МЕРКУРИЙ се приема и предава Божествената Любов.

Посредством ЛУНАТА се приема и предава Божествената Мъдрост.

Посредством МАРС се приема и предава Божествената Истина.

Дейността на трите Божествени Принципа за трите различни светове е различна, но общо за всички светове проявите на трите Божествени Принципа са следните:

ЛЮБОВТА ражда живота, силите, топлината, всички блага, всички условия за живота.

МЪДРОСТТА ДАВА СВЕТЛИНА И ЗНАНИЯТА.

ИСТИНАТА дава свобода, красотата, щастието и радостта.

Следователно, когато човек правилно възприема, правилно разбира и правилно проявява ЛЮБОВТА, той се ползва с изобилие от живот, сили и добри условия. Когато човек неправилно възприема, неправилно разбира и неправилно проявява ЛЮБОВТА, той се лишава от живот, сили и условия за живот.

Когато човек правилно възприема, разбира и проявява МЪДРОСТТА, той се ползва дотолкова от знание и светлина, доколкото е работил за Мъдростта. Обратно, човек, който неправилно възприема, разбира и проявява Мъдростта, се лишава от знание и светлина.

Когато човек правилно възприема, разбира и проявява ИСТИНАТА, той се ползва от свобода, красота и радости. А когато човек неправилно възприема, неправилно разбира и неправилно проявява ИСТИНАТА, той се лишава от свобода, красота и радости.

Любовта е свързана с умствената дейност на човека, Мъдростта е свързана с неговите чувства, а Истината с неговите дела.

Посредством Любовта човек черпи благословение от

Божествения свят. Посредством Мъдростта човек се ползва от благословенията на ангелския свят. Посредством Истината човек придобива благоприятни условия за човешкия и физическия свят.

Посредством планетите Нептун, Уран, Юпитер човек има връзки, отношения и обмяна с ангелския, с умствения свят.

Посредством планетите Венера, Сатурн, Плутон, човек има връзки, отношения и обмяна със себеподобните си.

Посредством планетите Меркурий, Луна и Марс човек има връзки, отношения и обмяна с животинския свят и с цялата природа.

Численото съотношение между силата на влиянието на светилата от трите свята е следното:

Слънце	10.000
Нептун	500
Уран	300
Юпитер	200
Венера	50
Сатурн	30
Плутон	20
Меркурий	5
Луна	3
Марс	2

Численото отношение между четирите свята, което изразява, е следното:

1 -	10 -	Божествен свят
100 -	1000 -	човешки свят
10 -	100 -	ангелски свят
1000 -	10.000 -	материален свят.

В човешкия свят има един добротворец и двама злосторника: добротворец - ВЕНЕРА, злосторници - САТУРН и ПЛУТОН. Силата на злосторниците тук е равна на тази на добротвореца.

В ангелския свят нямаме злосторници, а в животинския няма добротворец, а има две неутрални планети и един злосторник.

Когато дадено светило се намира най-близо до точката на причинния свят, то увеличава своето добро или лошо влияние.

Причинният свят представлява зенита. Ангелският свят, който е точно на противоположната страна, представлява полунощ. Животинският свят е на изгрева, а човешкият на залеза.

Светилата, които имат отношение към физическия, човешкия и ангелския свят, когато се намират близо до зенита увеличават своята сила. Слънцето, обаче, когато се намира на изгрева, залеза или полунощ намалява силата си в следното числено съотношение:

изгрев - 1000,	залез - 100,	полунощ - 10
----------------	--------------	--------------

12. ВРЪЗКИ И ОТНОШЕНИЯ НА СВЕТИЛАТА С ЧАСТИТЕ НА ЧОВЕШКОТО ТЯЛО

СЛЪНЦЕТО има отношение към органическия строеж на цялото тяло, към жизнените сили и топлината. То има отношение също към устройството и дейността на сърцето, симпатичната нервна система,

дясното око у мъжа и лявото у жената.

ЛУНАТА има отношение към устройството и дейността на стомаха, лимфата, гръдния кош, гръдните жлези.

МЕРКУРИЙ има отношение към устройството и дейността на главния мозък и главната нервна система, към управлението и дейността на всички усетелни способности.

ВЕНЕРА има отношение към устройството и дейността на венозната система, кожата, устните, венците и космите, устройството на клетките и осезанието.

МАРС има отношение към устройството и дейността на мускулната, половата, отделителната система и вкуса.

ЮПИТЕР има отношение към устройството и дейността на артериалната кръвна система, дясното ухо у всички хора и обонянието.

САТУРН има отношение към устройството и дейността на черния дроб, жлъчката и лявото ухо.

УРАН има отношение към течението на органическото или жизнената електричност.

НЕПТУН има отношение към течението на органическия или жизнения магнетизъм.

13. ЧУВСТВИТЕЛНИ ГРАДУСИ В ЗОДИАКАЛНИТЕ ЗНАЦИ

В главните или кардинални знаци ОВЕН, РАК, ВЕЗНИ и КОЗИРОГ чувствителни градуси са: 0° , 13° и 26° .

В НЕПОДВИЖНИТЕ знаци ТЕЛЕЦ, ЛЪВ, СКОРПИОН и ВОДОЛЕЙ чувствителни градуси са: 9° и 21° .

В ПОДВИЖНИТЕ знаци БЛИЗНАЦИ, ДЕВА, СТРЕЛЕЦ и РИБИ чувствителни градуси са: 4° и 17° .

Когато светилата се намират точно на чувствителните градуси, те въздействат с особена сила и влиянието им е хармонично или дисхармонично, в зависимост от това какво е естеството на светилата и дали те образуват хармонични или дисхармонични съчетания с други светила. Когато светилата се намират в интервал до 2° от чувствителните, те действат с по-голяма сила от обикновената, но по-кратко, отколкото когато са точно върху съответния чувствителен градус.

Светилата, които са включени в орбитата на Земята, а именно: СЛЪНЦЕ, МЕРКУРИЙ и ВЕНЕРА може да уподобим на семенепроизводителни, т.е. които дават семена за всички видове щастие на човешкия живот.

Светилата, които включват в себе си орбитата на Земята, а именно: МАРС, ЮПИТЕР, САТУРН, УРАН, НЕПТУН и ПЛУТОН можем да уподобим на градини, на полета, на различни природни условия, при които могат да се сеят, да растат и да дават плодове всички видове семена на човешкото щастие.

Понеже ЛУНАТА е единственото светило, което ту влиза в орбитата на Земята, ту излиза извън орбитата на Земята в своите движения, то затова тя е единствената, която може да взема от семената, които са вътре в човека, произлизащи от Слънце, Меркурий и Венера и да ги посява извън човека в природата, както и в другите същества.

Връзките на човешкия дух, душа, ум, сърце и тяло
с Божествените принципи на
Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Доброто
чрез светлината на Слънчевата система

14. БОЖЕСТВЕНИТЕ ПРИНЦИПИ, ЗАКОНИ И СИЛИ В АСТРОЛОГИЯТА

УЧИТЕЛЯТ казва: Бог е познаваем за човешкото съзнание само като проява на човешката любов, проява на мъдрост, проява на истина, проява на правда, проява на добро. По друг начин не е познаваем.

Божествената Любов определя КОЛИЧЕСТВОТО на всички видове условия за човешкия живот, на всички неща изобщо.

Божествената Мъдрост определя КАЧЕСТВОТО на всички видове условия и неща изобщо.

Божествената Истина определя СИЛАТА на всички условия и неща изобщо.

Божествената Правда определя ТРАЙНОСТТА на всички условия и неща изобщо.

Божествената Добродетел определя ПЛОДОТВОРНОСТТА на всички условия и неща изобщо.

В материалния свят, цялата природа, изобщо всичко е условно, зависещо от отношението към Божествената Любов.

Всичко е променливо, зависещо от проявлението на Божествената Мъдрост.

Всичко е гранично, зависещо от отношенията към Божествената Истина.

Всичко е временно, зависещо от отношението към Божествената Правда.

Всичко е относително, зависещо от отношенията към Божественото Добро.

Проявите на Бога като Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел биват вътре в човека и вън от човека, в природата.

Проявите на Бога като ЛЮБОВ, вътре в човека, става чрез неговите чувства.

Проявите на Бога като МЪДРОСТ, вътре в човека, става чрез мислите.

Проявите на Бога като ИСТИНА, вътре в човека, става чрез желанията.

Проявите на Бога като Правда, вътре в човека, става чрез словото, говора изобщо.

Проявите на Бога като ДОБРО в човека става чрез движенията, делата изобщо.

Проявите на Бога в природата става по следния начин:

Божествената Любов дава всичките си благословения чрез слънчевата топлина.

Божествената Мъдрост се проявява и дава всичките си благословения чрез слънчевата светлина.

Божествената Истина се проявява и дава всичките си благословения чрез чистия въздух.

Божествената Правда се проявява и дава всичките си благословения чрез чистата вода.

Божественото Добро се проявява и дава всичките си благословения чрез земята и плодородието изобщо.

От проявите на Господа вътре в човека като Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добро зависи устройството, развитието, дейността и

ползотворността на телесните усетоспособности и телесните органи изобщо.

Устройството и дейността на устата и вкусът изобщо се управляват от принципа на ЛЮБОВТА.

Устройството и дейността на ушите и слуха изобщо се управляват от принципа на МЪДРОСТТА.

Устройството и дейността на очите се управляват от принципа на ИСТИНАТА.

Устройството и дейността на носа и обонянието се управляват от принципа на ПРАВДАТА.

Устройството и дейността на осезанието се управляват от ДОБРОДЕТЕЛТА.

ПАЛЕЦЪТ в човешката ръка показва връзките, отношенията и обмяната на човека с БОЖИЯТА ЛЮБОВ, т.е. до каква степен човек е работил под ръководството на Божията Любов.

ПОКАЗАЛЕЦЪТ в човешката ръка показва до каква степен човек има правилно отношение и обмяна с БОЖИЯТА ИСТИНА.

СРЕДНИЯТ ПРЪСТ показва до каква степен човек има отношение с БОЖЕСТВЕНАТА ПРАВДА, т.е. до каква степен е работил под ръководството на Божествената Правда.

БЕЗИМЕНИЯТ ПРЪСТ показва до каква степен човек е работил под ръководството на БОЖЕСТВЕНАТА МЪДРОСТ.

МАЛКИЯТ ПРЪСТ показва до каква степен човек е работил под ръководството на БОЖЕСТВЕНОТО ДОБРО.

АСТРОЛОГИЯТА е НАУКА, основана от самия БОГ, за изучаване от човека Божествения порядък вътре в себе си и вън от себе си, т.е. в природата, а Божественият порядък е създаден от проявите на Бога, като ЛЮБОВ, като МЪДРОСТ, като ИСТИНА, като ПРАВДА, като ДОБРО, вътре в човека в духа му, в душата му, умът му, сърцето му и тялото му, а също и вън от човека в природата, чрез ПРИНЦИПИТЕ, ЗАКОНИТЕ, СИЛИТЕ и ФОРМИТЕ.

Астрологичните зодиакални знаци имат отношение към Божествените принципи, от тях извират (изхождат) всички видове основни начала, закони, сили, качества и свойства както и формите, следователно Зодиакалните знаци означават БОЖЕСТВЕНИТЕ ПРИНЦИПИ, светилата в Слънчевата система, показват БОЖЕСТВЕНИТЕ ЗАКОНИ, съчетанията между светилата, показват БОЖЕСТВЕНИТЕ СИЛИ, а астрологичните домове показват БОЖЕСТВЕНИТЕ ФОРМИ.

Следователно рожденият хороскоп на даден човек ни показва този човек, как е свързвал помежду им БОЖЕСТВЕНИТЕ ПРИНЦИПИ, ЗАКОНИ, СИЛИ и ФОРМИ и какви отношения има към тях, т.е. за каква цел ги употребява.

Защото в човешкият свят на човека са дадени възможности да прави добро и зло, т.е. да преобръща доброто в зло, или злото в добро. Човек прави зло тогава, когато не се ръководи от Бога и не работи с Божествено знание. тогава всичко, каквото му се случва на такъв човек, се преобръща на зло. Човек може да прави добро само тогава, когато спазва Божествения порядък вътре в себе си и вън в природата, тогава той се ръководи от Господа, има Божествено знание, с което си служи,

благодарение на което всичко, което му се случва в живота, се преобръща на добро.

Обратно казано, човек, който най-много обича Господа и винаги се стреми да се ръководи от Господа, да се учи от Господа и да опазва Божествения порядък вътре в себе си и вън в природата, такъв човек живее и работи при слънчева светлина и ясно може да вижда, кое е добро и кое е зло.

Човек, който не обича Господа и не се учи и стреми да се учи от Господа, може да се уподоби на такъв, който живее в пълна вътрешна и външна тъмнина, следствие на което, той непрестанно се спъва, защото не вижда нищо.

10, 11, 12 домове са управлявани от принципа на БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ.

Знаците, светилата и съчетанията между светилата в тия домове в даден хороскоп, показват какви са връзките, отношенията и обмяната със световите на Божествената Любов, или накратко казано каква е любовта на човека към Бога и разбирането му за Бога, количество, качество, сила, трайността, плодотворността на човешката любов към Бога.

7, 8, 9 домове са управлявани от принципа на Божествената Мъдрост.

Знаковете в тия домове, светилата в тях, съчетанията между светилата в даден хороскоп показват какви са връзките, отношенията и обмяната на човешката душа с Божествените закони, с Божествената Мъдрост изобщо, схващане, разбиране на човека за Божествените закони, или накратко казано, по тия домове се познава количеството, качеството, силата, трайността и плодотворността на Божествената Мъдрост, проникнала в човека.

4, 5, 6 домове са управлявани от принципа на Божествената Истина.

Зодиакалните знаци, светилата в тези домове, както и съчетанията между светилата в даден хороскоп показват връзките, отношенията и обмяната на човек със световите на истината, схващанията му и разбирането за истината изобщо, количеството, качеството, силата, трайността и плодотворността на истината в човека.

1, 2, 3 домове са управлявани от принципа на Божествената Правда и добро, следователно зодиакалните знаци по тия домове, светилата в тях и съчетанията между светилата в даден хороскоп ни показват какви са връзките, отношенията и обмяната на човек със световите на Правдата и Доброто, показват още количеството, качеството, силата, трайността и плодотворността на правдата и доброто в човека, изобщо казано какви са схващанията, разбиранията на човека за Правдата и Доброто.

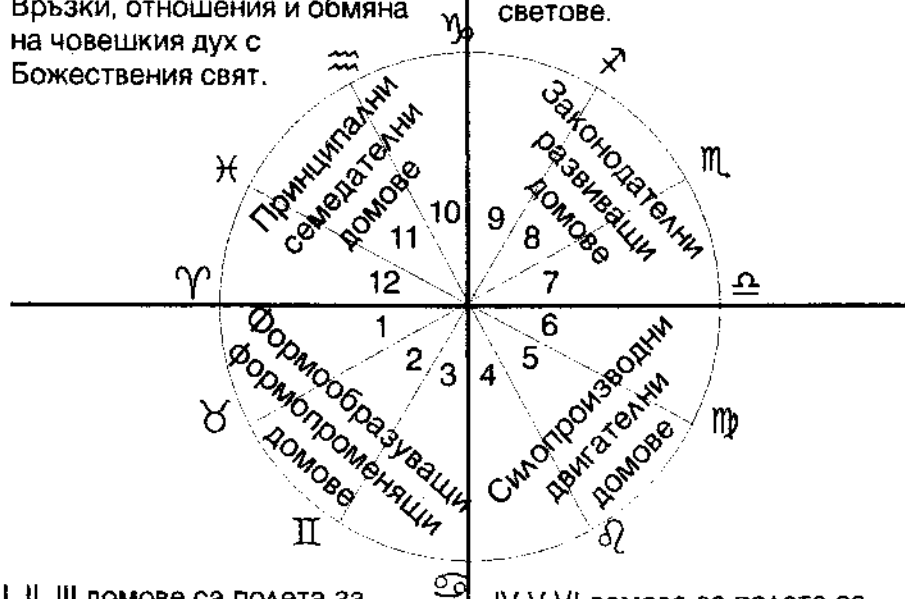
Колкото повече добротворците стоят по-високо на хоризонта и колкото повече образуват добри съчетания помежду си, както и с другите светила, толкова повече добродетели получава такъв човек и толкова повече се поддава на влияние и ръководство на съществата от висшите светове, поради което доброто ще преобладава в такъв човек и обратно: колкото повече злосторници биват по-високо на хоризонта и колкото повече лоши съчетания образуват помежду си, както и с другите светила изобщо, показват, че такъв човек ще се поддава повече под влиянието на злосторните духове изобщо.

X XII домове са полета за дейност, прояви и постижения на Божествения свят, свръх-съзнание, причинен свят, на Божествената Любов, върху устройството, развитието и живота на човека.

Връзки, отношения и обмяна на човешкия дух с Божествения свят.

VII, VIII, IX домове са полета за дейност, прояви и постижения на подсъзнанието, умствения свят, Божествените закони, ангелския свят.

Връзки, отношения и обмяна на човека като душа с Ангелските светове.

I, II, III домове са полета за дейност, прояви и постижения на човешкото съзнание, човешкия ум, човешкото тяло и човешката воля в света на формите, т.е. в материалния свят. Връзки, отношения и обмяна на човека посредством тялото и ума му с човешкия свят, с животните и с природата изобщо.

IV V VI домове са полета за дейност, прояви и постижения на човешкото сърце, на самосъзнанието, на чувственото тяло (астралното). Връзки, отношения и обмяна на човека посредством сърцето си с духовния (астрален) свят.

Над хоризонта

Всички светила, които в момента на раждането на даден човек се намират над хоризонта, попадат в светлината, под влиянието и под контрола на свръхсъзнанието, т.е. на човешкия дух и на висшите Божествени светове, затова всички сили, качества и свойства, всички събития, които са свързани със светилата над хоризонта, ще бъдат осъзнавани от човека и затова, каквито и да са влиянията на тия светила върху живота и съдбата на човека, човек ще извършва действия умствени, духовни или физически, под влиянията на тези светила, винаги съзнателно.

Под хоризонта

Всички светила, които в момента на раждането на даден човек се намират под хоризонта, то влиянието на такива светила спадат към областта на подсъзнанието на този човек, поради което добрите или лоши влияния на тези светила върху живота и съдбата на човека, ще бъдат несъзнателни за него и неговите умствени, духовни или физически деяния ще бъдат предимно несъзнателни, т.е. под влияние на неочаквани и непредвидени добри или лоши (приятни или неприятни) настроения.

Накратко казано, светилата, които са над хоризонта на даден човек, в момента на раждането му, ще изразяват влиянията си върху него главно чрез ума му и затова ще бъдат винаги осъзнавани от него.

А светилата, които са под хоризонта в момента на раждането на даден човек, техните добри или лоши влияния върху живота и съдбата му ще се изразяват главно чрез сърцето му, т.е. чрез чувствата, желанията и настроенията, затова стават несъзнателни.

Важно астрологическо правило, което гласи:

Всички видове съчетания на всички светила помежду им във всички видове хороскопи, било за човеци или явления в природата, винаги трябва да се разглеждат или тълкуват винаги в три отношения, а именно:

Влиянията на съчетанията на физическото поле;

Влиянията на съчетанията на духовното поле; и

Влиянията на съчетанията в умственото поле, т.е. върху физиката на човека и волята му, върху сърцето и чувствата и желанията и върху ума, и мислите, и идеите му.

В градините или домовете на първия квадрант, т.е. чрез 10, 11, 12 домове, човек изучава посредством ДУХА си, проявите на Бога, като ЛЮБОВ, образуващи *всички принципи*.

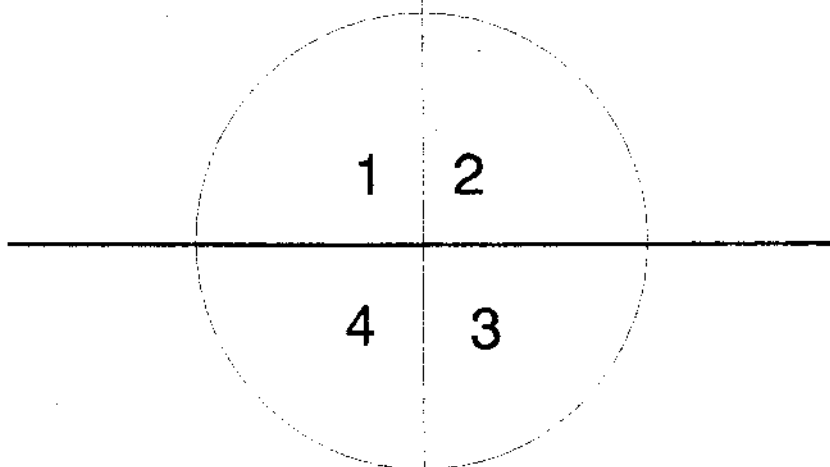
Във втория квадрант, т.е. в 7, 8, 9 домове и градини човек изучава проявите на Бога като МЪДРОСТ чрез ДУШАТА си, създаващ всички видове сили.

В третия квадрант, т.е. в 4, 5, 6 домове и градини човек изучава чрез СЪРЦЕТО си, дейността и проявите на Бога като ИСТИНА, създаваща всички видове сили.

Четвъртият квадрант, т.е. в 1, 2, 3 домове и градини човек изучава чрез УМА си, проявите на Бога като ПРАВДА, създаваща *всички порядки* в природата.

Първият квадрант с всички домове има отношение към устройството, развитието, дейността, силата, качествата и свойствата на причинното тяло, причинния ум, причинното сърце, чрез които работи, проявява се и има постижение човешкият дух. Връзки, отношения и обмяна с Божествената Любов и Божествените светове. Схващания, разбирания и работа на човешкия дух за Бога с принципа на Божията Любов.

Вторият квадрант с всичките му домове има отношение към устройството, развитието, живота, свойствата, условията и възможностите на умственото (ментално) тяло на човека, чрез което тяло работи, проявява се и има постижения човешката душа, която има за главна задача да изучава проявите на Бога като Мъдрост, чрез законите. Връзки, отношения и обмяна с ангелските светове. Служене на Божествената Мъдрост.

Четвъртият квадрант с всичките му домове има отношение към устройството, развитието, живота, силите, качествата, свойствата, условията и възможностите на физическото човешко тяло, чрез което действа, проявява се и има придобивки човешката воля.

Връзки, отношения и обмяна на човека чрез физическото тяло с всички светове: висши и низши, образуващи природата и материалния свят изобщо.

Третият квадрант с всичките му домове има отношение към устройството, развитието, живота, силите, качествата, свойствата, условията и възможностите на духовното (астралното) тяло на човека, чрез което тяло работи, проявява се и има придобивки човешкото сърце.

Връзки, отношения и обмяна на човешкото сърце с всички ангелски светове, служители на Истината.

Чрез АСЦЕНДЕНТА с всички видове негови съчетания с разните светила, човек изучава проявите на Бога като ДОБРО, посредством усетоспособностите си.

Когато в даден квадрант няма никакви светила, тогава гледаме какви знаци заемат домовете, след това намираме кои светила са представители на тия знаци, после разглеждаме какви съчетания получават тия светила с другите и чак тогава заключаваме какви са връзките, отношенията и обмяната на човека с всичко, което попада в областта на даден квадрант.

Примерно: Ако в хороскопа на някой човек 10 дом се заема от знака ♌ (Везни), 11 дом от знака ♏ (Скорпион), 12 дом от знака ♎ (Стрелец) и няма никакви светила в тези домове, в такъв случай представителите на поменатите знаци ще бъдат ВЕНЕРА, МАРС и ЮПИТЕР. А за да видим как човек ще изучава и разбира проявите на Бога като Любов чрез 10, 11, 12 домове ще трябва да намерим Венера, Марс и Юпитер, да разгледаме техните съчетания и местоположението им, защото ако местоположението на поменатите светила примерно се намират във втори квадрант и са предимно с добри съчетания, такъв човек ще разбира проявите на Бога като Любов, посредством или косвено, чрез душата си, или като закони.

ПЪРВИЯТ КВАДРАНТ в хороскопа, в зависимост от знаците, които са там, от светилата, които са там и съчетанията им, или от представителите на знаците и съчетанията на представителите показват **до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с ДУХА си или със силата си.**

ВТОРИЯТ КВАДРАНТ в зависимост от знаците, представителите на знаците и съчетанията им, от светилата, които са във втория квадрант и съчетанията им показват **до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с ДУШАТА си.**

ТРЕТИЯТ КВАДРАНТ в зависимост от знаците, които заемат домовете му, от естеството и знаците на светилата, които са представители на знаците в този квадрант, от светилата от този квадрант и съчетанията им показват **до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа със СЪРЦЕТО си.**

ЧЕТВЪРТИЯТ КВАДРАНТ в зависимост от знаците, които заемат домовете им, от съчетанията на светилата, които са представители на тези знаци и от светилата на четвъртия квадрант и съчетанията им показват **до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с УМА си.**

От знака, който стои на АСЦЕНДЕНТА, от съчетанията, които образува Asc с другите светила се съди **до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с ВОЛЯТА си т.е. с тялото си.**

Естеството на светилата, които се намират в 10, 11, 12 домове, както и количеството, и силата, и качествата на съчетанията, каквито могат да получават от другите светила или образувани помежду им, са свидетелства, как е устроено, развито и как се проявява ПРИЧИННОТО или ДУШЕВНОТО тяло на човека, а душевното тяло на човека е главният управител на всички други човешки тела.

Следователно, колкото повече добротворци се намират в 10, 11, 12 домове, колкото повече те са по-добре съчетани помежду си, или образуват добри съчетания с други светила и колкото по-добри

съчетания, толкова по-добре, т.е. по-правилно е устроено, по-правилно действа ПРИЧИННОТО тяло на човека, чрез което тяло той възприема, обработва и се храни с Божествени благословения.

Колкото повече злосторни светила се намират в 10, 11, 12 домове, колкото по-лоши съчетания образуват помежду си и с други светила, толкова по-неправилно бива устроено, неправилно развито ПРИЧИННОТО тяло в човека, поради което такъв човек не може правилно да възприема Божествените благословения, не може правилно да се храни с небесния хляб и не може правилно да разбира проявите на Господа, както Л.М.И.П.и Добро, както вътре в себе си, така и вън от себе си, в природата.

15. ОСНОВНИ АСТРОЛОГИЧНИ ЗАКОНИ И ПРАВИЛА ПРИ ТЪЛКУВАНЕ НА ХОРОСКОП

Основни астрологични закони и важни правила, които трябва да се знаят и всякога да се помнят и да се имат предвид при тълкуването на всички видове ХОРОСКОПИ.

1-ят АСТРОЛОГИЧЕН ЗАКОН, който изхожда от Божествената Любов, гласи: **Всичко в живота и съдбата на земния човек е УСЛОВНО**, т.е. става при точни определени условия, а всички условия произхождат от Божествената Любов.

2-ят АСТРОЛОГИЧЕН ЗАКОН, който произхожда от Божествената Мъдрост, гласи: **Всичко в живота и съдбата на човека е ПРОМЕНЛИВО**, а всички промени зависят от Божествената Мъдрост, която има за цел непрестанно в умствено, духовно и физическо отношение да пречиства, да преобразява, да обновява, да облагородява, да обогатява, да украсява и да усъвършенства човека, за да го доведе до безсмъртие.

3-ят АСТРОЛОГИЧЕН ЗАКОН, който произхожда от Божествената Истина, гласи: **Всичко в живота и съдбата на човека е ГРАНИЧНО**, т.е. става в определени граници по пространство и по сила. Следователно свободата или ограниченията в живота са в зависимост от отношенията на човека към Божествената Истина.

4-ят АСТРОЛОГИЧЕН ЗАКОН, който произхожда от Божествената Правда, гласи: **Всичко в живота и съдбата на земния човек, и доброто, и злото е ВРЕМЕННО** следователно трайността на доброто и злото в живота на човека са в зависимост от отношенията на човека към Божествената Правда.

5-ят АСТРОЛОГИЧЕН ЗАКОН, който произхожда от Божествената Добродетел, гласи: **Всичко в живота и съдбата на човека е ОТНОСИТЕЛНО**, т.е. при Божествения порядък, който Господ е определил за човека, всичко, което се случва на човека, се преобръща на добро. Извън Божествения порядък всичко, което се случва, се преобръща на зло. С други думи казано, когато човек се стреми да живее и работи под ръководството на Господа, всичко в живота му бива за добро; когато човек работи и живее без ръководството на Господа, тогава всичко в живота му се преобръща на зло.

16. СЪЧЕТАНИЯ ИЛИ АСПЕКТИ НА СВЕТИЛАТА

Следствие на различната бързина, с която се движат около Слънцето, светилата дохождат в различни положения едно спрямо друго, т.е. образуват различни ъгли помежду си. Някой от тези ъгли са хармонични, други - дисхармонични.

Ъгъл от 0° - 10° се нарича СЪЕДИНЕНИЕ или СЪВПАД между светилата. Съвпадите между добротворните светила са ХАРМОНИЧНИ или благотворни. Такива са съвпадите между Слънцето, Венера, Юпитер и Нептун, или на тези четири светила с неутралните светила Луна и Меркурий.

Съвпадите са ДИСХАРМОНИЧНИ или НЕБЛАГОТВОРНИ, когато са образувани между злосторниците Сатурн, Марс и Плутон, понякога и Уран, или когато се свързват злосторниците с неутрални светила Луна и Меркурий.

Съвпадите са неблагоприятни също, когато се образуват между злосторно и добротворно светило. Юпитер образува дисхармоничен съвпад само с Марс и всички съвади на Марс са дисхармонични.

Когато светилата имат до 1° северно или южно отклонение те са в УСПОРЕДИЦА или ПАРАЛЕЛ, даже когато едната има северно, а другата южно отклонение, те пак са в паралел. Всичко казано за съчетанията при съвпад е в сила и при паралела, само че паралелът е по-слаб аспект от съвада. Както при съвада между благотворно и неблагоприятно светило, и тук преобладаващо влияние има по-силното по действие светило, което може до най-голяма степен да намали дисхармонията, ако е добротворец, или да даде най-тежко проявление на дисхармонията, ако е злосторник.

Символичният белег на СЪВПАДА е $\circ$

Символичният белег на ПАРАЛЕЛА е $\parallel$.

Ъгъл от 28° - 32° се нарича ПОЛУШЕСТИНКА или ПОЛУСЕКСТИЛ и се бележи със знака $\angle$. Полусекстилите между всички светила са хармонични.

Ъгъл от 42° - 48° се нарича ПОЛУКВАДРАТ и се бележи със знака $\sphericalangle$. Полуквадратът е дисхармонично съчетание на всички светила.

Ъгъл от 54° - 66° се нарича СЕКСТИЛ и се бележи със знака $\times$. Секстилт е хармонично съчетание между всички светила.

Ъгъл от 71° - 75° се нарича КВИНТИЛ и се бележи със знака $\circ$. Квинтилт е хармонично съчетание между всички светила.

Ъгъл от 81° - 99° се нарича КВАДРАТ и се бележи със знака $\square$. Квадратът е дисхармонично съчетание между всички светила.

Ъгъл от 110° - 130° се нарича ТРИГОН и се бележи със знака Δ . Тригонът е хармонично съчетание между всички светила.

Ъгъл от 170° - 190° се нарича ПРОТИВОСТРОЕЖ или ОПОЗИЦИЯ и се бележи със знака $\odot$. Това съчетание е дисхармонично между всички светила.

Най-силни са аспектите, когато са точни. Точният ъгъл на гореказаните аспекти е:

На съвпад и паралел	1°
На полусекстил	30°
На полуквадрата	40°
На секстила	60°

На квинтила	72°
На квадрата	90°
На тригона	120°
На опозицията	180°

Хармонични съчетания са: ∇ , $\times$, $\square$, Δ (полусекстил, секстил, квинтил, тригон).

Дисхармонични съчетания са: $\angle$, $\square$, $\odot$ (полуквадрат, квадрат, опозиция).

Полусекстильт е най-слабият хармоничен аспект, секстильт е среден по сила, квинтильт е по-силен, а тригонът е най-силен хармоничен аспект.

Полуквадратът е най-слабият дисхармоничен аспект, квадратът е среден по сила, а опозицията е най-силният дисхармоничен аспект.

Съвпадите са най-силните хармонични или дисхармонични съчетания, след тях идват тригоните, после идват паралелите, опозициите, квадратите, квинтильт, секстильт, полуквадратът и полусекстильт.

Съчетанията или аспектите между светилата могат да бъдат образуващи се и разтурящи се.

ОБРАЗУВАЩИ аспекти са тези, при които едно по-бързо светило се приближава към друго по-бавно. Тогава имаме образуващ се аспект. Когато едно по-бързо светило се отдалечава от друго по-бавно, на разстояние от 0° - 10°, тогава имаме **РАЗТУРЯЩ СЕ** съвпад.

Изобщо, когато някое по-бързо светило се стреми да образува съчетание с някое по-бавно светило, тогава имаме образуващ се аспект.

Обратното, когато някое по-бързо светило се отдалечава от друго по-бавно, с което е имало аспект, тогава аспектът се разтуря.

Колкото две светила са по-близо до точен аспект, толкова тяхното хармонично или дисхармонично влияние е по-силно.

При образуващи се аспекти между добротворци или добротворци с неутрални светила, започва развитие или се усъвършенства някаква добродетел, дарба или способност. По сила на тази добродетел, дарба или способност ще бъде съответна на силата на аспекта.

При разтурящ се аспект между добротворци или добротворци и неутрални светила имаме, в съответствие със силата на аспекта, отслабване на някаква добродетел, дарба или способност.

При образуващите се дисхармонични съчетания между добротворците и неутралните светила, имаме загуба на някаква добродетел, дарба или способност, вследствие на небрежност или погрешни схващания, разбирания, действия и леност. Изобщо дисхармоничните съчетания в този случай показват грешки, които лесно могат да се поправят. (При грешката намеренията и целите са положителни, но методът е погрешно избран и резултатът е неблагоприятен).

Когато имаме разтурящи се дисхармонични съчетания между добротворците или между добротворците и неутралните светила, това показва стремеж към поправяне на грешките, които се осъзнават.

Образуващите се дисхармонични съчетания между злосторниците и неутрални светила показват наклонности и стремежи към престъпления. (Престъпление е такава постъпка, при която човек

предварително знае, че ще извърши зло.)

Най-лошите аспекти между светилата са образуващите се дисхармонични съчетания между злосторниците, тогава имаме загуба на редица добродетели, дарби и способности, умножаване на пороци и престъпления.

При разтурящи се дисхармонични съчетания между злосторници или между злосторници и неутралните светила, имаме осъзнаване на престъпленията и стремеж за тяхното поправяне. Осъзнаването и стремежът към поправяне са толкова по-силни, колкото по-голямо е отдалечаването, колкото по-напреднало е разтурянето на аспекта.

Образуващите се или разтурящи се хармонични съчетания между злосторниците или между злосторниците и неутралните светила показват възможностите за придобиване на сили, на материал за добротворство или злочинство, в зависимост от това, кое светило ръководи влиянието на аспекта.

Образуващите се хармонични съчетания между добротворците и злосторниците показват стремеж за контролиране на низшата природа, стремеж за съобразяване с добродетелите и подчинението на низшата природа у човека.

При разтурящи се хармонични съчетания между добротворци и злосторници имаме небрежност, изоставяне на добрите стремежи, застой в развитието на добродетелите, смесване на доброто със злото.

Когато се образуват дисхармонични съчетания между добротворците и злосторниците, това показва, че човек се намира в положението на блудния син преди да напусне баща си.

Когато, обаче, имаме разтурящи се дисхармонични аспекти между добротворците и злосторниците, тогава съзнанието на човека е като това на блудния син при завръщането му в бащиния дом.

Идеите, мислите, желанията, копнежите най-напред се дават като семена на човека. За тяхното осъществяване се изискват съответни условия. Както за семената на всички растения е потребно да бъдат посяти в почвата, да растат, да цъфват и да дават плодове, под благотворното въздействие на светлината, топлината, въздуха, водата и почвата, така също идеите, мислите, чувствата, желанията, копнежите и мечтите се посяват, никнат, развиват, цъфват и дават плод при благоприятни условия на духовна светлина, топлина, влага, въздух и почва.

В духовния живот на човека Добродетелта представлява почвата. Влагата в духовния свят съответства на Правдата.

Топлината съответства на Любовта.

Въздухът съответства на Мъдростта.

Светлината съответства на Истината.

Следователно, човек може да придобива плодовете на щастието, само когато посява техните семена в почвата на Добродетелта, разработва ги със законите на Правдата, стопля ги с Любовта си, пази ги с Мъдростта си и ги осветява с Истината си.

17. СВЕТИЛАТА И ТЯХНОТО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ПРИРОДАТА И ЧОВЕКА

Различните светила от Слънчевата система действат и се проявяват по различни начини върху природата и върху устройството и развитието на човека.

Всяко светило е свързано с определен миров принцип и отговаря на една от строящите живота сили, свързва се с определен музикален тон, определен ден от седмицата, определен свят или царство на живота, има отношение към дадена система или органи на човешкото тяло, управлява едни или други сили на човешката душа.

Всяка планета също така се свързва с едно от числата на естествения числов ред, които са мирови принципи и лежат в основата на мирозданието.

Тук ще бъдат разгледани само отношенията на светилата към природата, а след това отношенията на управляваните от тях цветове към човека. Останалите въздействия на светилата върху човека ще бъдат разкрити в очерка за природата и влиянието на планетите върху човека.

17.1 СВЕТИЛАТА И ПРИРОДАТА

СЛЪНЦЕТО има отношение към **ЕДИНИЦАТА**. Колкото и да е голямо дадено число, щом сборът от съставлящите го цифри е единица, това число е слънчево. Например числото 19 или 91 са слънчеви, защото сборът им е единица (всъщност десетица, но нулата символизира безкрайните възможности, в които единицата, т.е. Бог, се проявява).

Слънцето има отношение към тона **РЕ**, към **ОРАНЖЕВИЯ** цвят и към **ЗЛАТОТО**. То има най-голямо отношение към портокалите, мандарините, гроздето, ориза и лещата. Измежду животните негов представител е **ЛЪВЪТ**. Негов ден е **НЕДЕЛЯ**.

ЛУНАТА проявява своите сили главно чрез числото **ДВЕ**, тона **ФА**, **ЯСНОЗЕЛЕНИЯТ** цвят, от елементите - **СРЕБРОТО**, от плодовете - зелето, краставиците, марулите, всички видове зелени салати, царевичата. Неин ден е **ПОНЕДЕЛНИК**.

МЕРКУРИЙ проявява своите сили главно чрез числото **ПЕТ**, тона **МИ**, **ЖЪЛТИЯТ** цвят. Негов е металът **ЖИВАК**, предимно под негово влияние са крушите, морковите, изобщо плодовете, в които преобладава жълтия цвят. Негово животно е **ЛИСИЦАТА**. Меркуриев ден е **СРЯДА**.

ВЕНЕРА проявява своите сили главно чрез числото **ШЕСТ**. Под нейно влияние са **ТЪМНОСИНИЯТ** цвят, тонът **ЛА**, металът **МЕД**, житото, сините сливи, смокините, ябълките, черешите, вишните, ягодите, малините, грахът и всички цветя. Измежду животните нейни представители са **СЪРНИТЕ**, овцете, антилопите и кокошките - тя управлява деня **ПЕТЪК**.

МАРС проявява своите сили чрез числото **ДЕВЕТ**. Негови са **ТЪМНОЧЕРВЕНИЯТ** цвят и тонът **ДО**. С негово влияние са свързани желязото, чушките, чесънът, хрянът, репичките, копривата, спанакът, лободата, изобщо плодовете, които съдържат лютина и желязо. Марсови животни са **КОНЯТ**, кучето и вълкът. Марс управлява **ВТОРНИК**.

ЮПИТЕР проявява своите сили чрез числото ТРИ, ЯСНО-СИНИЯТ ЦВЯТ и тонът СОЛ. Негови са ЦИНКЪТ, калаят, растителните и животински масла, млякото, картофите, фъстъците, СЛОНЪТ, волът. Юпитер управлява ЧЕТВЪРТЪК.

САТУРН проявява своите сили чрез числото ОСЕМ, чрез ЧЕРНИЯТ ЦВЯТ. Негови са ОЛОВОТО и плодовете с черупка и голяма концентрация - орехи, бадеми, лешници, кокосови орехи, кестени. Под негово влияние са КОЗАТА, биволът, магарето, камилата, змията. Сатурн управлява СЪБОТА.

УРАН е втора октава на Меркурий, следователно всичко, което има отношение към Меркурий, е свързано с Уран. Уранови са металите УРАН, радий, платина и ВИОЛЕТОВИЯТ ЦВЯТ.

НЕПТУН е по-висока октава на Венера и има отношение към всичко, което е свързано с Венера.

ПЛУТОН е октава на Земята.

Човек може да придобива различните сили, качества и свойства на светилата било чрез металите, било чрез плодовете, цветята и тоновете, които са под тяхното влияние. Запример, слънчеви качества и сили човек придобива чрез слънчевите плодове, чрез музиката в ретоналност или като се облива мислено с оранжева светлина, също като носи дрехи с преобладаващ оранжев цвят.

17.2 ЦВЕТОВЕТЕ И ЧОВЕКЪТ

Червеният цвят е свързан с принципа на Любовта, той снабдява човек предимно със сурова, неорганизирана енергия. Въздействието на червения цвят от цъфтящи цветя, кристали, багри в обстановката, цветовете на дрехите и пр. трябва да се използва за укрепване на жизнеността и при лекуване на анемия. Употребен обаче прекалено, той събужда у човека най-низшите страсти, прави го раздражителен, несдържан и безсистемен, избухлив, свадлив и побойник.

Оранжевият или слънчевият цвят употребен умерено прави човека самостоятелен и самоуверен, индивидуалист, оригинален, системен, определен, постоянен, точен, работлив, плодовит, винаги стремящ се към творчество. Когато организъмът е лишен от силите на този цвят, липсват тези качества. Чрезмерно натрупване на енергии от оранжевия цвят поражда отрицателни качества: надменност, гордост, безразличие, студ, студенина, липса на индивидуализъм, постоянство, творчески стремеж, самобитност и загуба на вяра в разумността.

Жълтият цвят е свързан с принципа на Мъдростта, следователно, когато силите на жълтия цвят са умерени в човешкия организъм, това прави главния мозък и човешкия ум активни, работоспособни, плодови, дава добро здраве и равновесие на силите в нервно-мозъчната система.

В такъв случай човек се интересува от науката и може да има успех в коя да е нейна област. Ако влиянието на жълтия цвят у човека е чрезмерно, главната нервна система е в напрежение, човек е нетърпелив, припрян и амбициозен, умът му е наклонен към отрицателното и дребнавото в живота. Липсата на сили от жълтия цвят дава на човека отпадналост на нервната система и вследствие на това

по-голямо или по-малко безсилие за умствена дейност и безразличие към науката.

Ясно-зеленият цвят има отношение към Надеждата, когато неговите сили в организма са умерени, човек се чувства жизнерадостен, всякога обнадяващ, жизнен и устойчив е, притежава силна воля и изпълнителни способности, похватен, сръчен и практичен е, има успех в материалните работи. Прекаленото натрупване на сили от зеления цвят дава алчност, грубост, егоизъм, скъперничество.

Когато у човека липсват силите на зеления цвят, човек губи надежда, лесно се обезсърчава, волята му отслабва, обръква материалните си работи.

Ясно-синият цвят се свързва с принципа на Истината и със свободата.

Умереното влияние на ясно-синия цвят у човека го прави истинолюбив, религиозен, благоразумен, идеалист, благороден, толерантен, независим, справедлив, свободолюбив, спокоен, добре разположен, доволен, благодарен, весел, благожелателен, благодетелен, покровителствен, изобилен. Прекаленото влияние на ясно-синия цвят прави човека тщеславен, празнодумец, показен, самодоволен, жаден за почести, слава, удоволствия и развлечения, студен, безразличен, неискрено доброжелателен. Слабото влияние на ясно-синия цвят показва загуба на любов към истината, свободата, загуба на благородство, съвестност, справедливост и т.н.

Тъмно-синият цвят е свързан с Добродетелта, която е основа за развитието на всички дарби и способности. Умереното хармонично влияние на тъмносиния цвят дава на човека стремеж към добротворство, прави го тих, кротък, нежен, любезен, миролюбив, сговорчив, приспособяващ се, с добра обхода, с любов към реда, чистотата, почтеността, нравствеността, хармонията, красотата, прави го дружелюбен, общителен, любвеобилен, състрадателен, милосърден.

Когато силите на тъмносиния цвят преобладават, тогава се получава чрезмерна дейност на чувствата, разточителност в чувствените изживявания, разпуснатост, лекомислие, повърхностност, липса на съзнание за отговорност и дълг, пресита, отегчение, преумора, изобщо неразграничаване на доброто от злото. Недостатъчното влияние на тъмно-синия цвят прави човека нечист, безпорядъчен, лишен от естетичност, миловидност и любезност, недружелюбен, неотзивчив, несъстрадателен.

Виолетовият цвят е свързан с Правдата. Когато неговото влияние е умерено и хармонично, човек е смел, решителен, безстрашен, справедлив, има любов към обществения ред, към обществената дейност, към спазването на законите, прави го много оригинален, предприемчив, предвидлив, интуитивен, прозрителен в полето на истината, гениален, прометеевски благодетелен. Когато влиянието на виолетовия цвят е чрезмерно, това предразполага човека към диктаторство, насилие, към загуби на обществени влечения, към ограниченост, фанатизъм, студенина, безсърдечност, тираничност, омраза.

Слабото влияние на виолетовия цвят у човека го прави малодушен, безидеен, неопределен, непредприемчив, страхлив, нерешителен, безразличен към живота на околната среда.

Влиянието на черния цвят се проявява у човека тогава, когато отслабне у него влиянието на червения цвят, жълтия и ясносиният цвят, т.е. когато човек направи редица нарушения спрямо принципите на Любова (червения цвят), Мъдростта (жълтия цвят) и Истината (синия цвят). В такъв случай човек се лишава от жизнените сили на червения цвят, от светлината на жълтия цвят и от благословието на ясно-синия цвят. Черният цвят е резултат на стремежа у човека да скрие своите погрешки.

Иван Антонов

част II

**Съставяне
и
тълкуване
на
хороскопа**

1.	ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ЗВЕЗДНО, МЕСТНО, УСЛОВНО И СВЕТОВНО ИЛИ УНИВЕРСАЛНО (ГРИНУИЧКО) ВРЕМЕ	c. 551
2.	ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА СЪЧЕТАНИЯТА (АСПЕКТИТЕ) МЕЖДУ СВЕТИЛАТА	c. 553
3.	ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СИМПАТИИТЕ И АНТИПАТИИТЕ МЕЖДУ ДВЕ ЛИЦА	c. 553
4.	СЪИЗМЕРВАНЕ НА СИМПАТИИТЕ И АНТИПАТИИТЕ	c. 556
5.	СЪЧЕТАНИЯ ИЛИ АСПЕКТИ МЕЖДУ СВЕТИЛАТА	c. 556
6.	НАЙ-ВАЖНИТЕ ПОКАЗАЛЦИ В ХОРОСКОПА	c. 559
7.	СЛЪНЦЕТО	c. 563
7.1.	Аспекти на Слънцето с Луната	c. 563
7.2.	Аспекти на Слънцето с Меркурий	c. 566
7.3.	Аспекти на Слънцето с Венера	c. 567
7.4.	Аспекти на Слънцето с Марс	c. 571
7.5.	Аспекти на Слънцето с Юпитер	c. 573
7.6.	Аспекти на Слънцето със Сатурн	c. 576
7.7.	Аспекти на Слънцето с Уран	c. 579
7.8.	Аспекти на Слънцето с Нептун	c. 581
7.9.	Аспекти на Слънцето с Плутон	c. 584
7.10.	Обобщение за съчетанията на Слънцето с всички светила	c. 586
8.	ЛУНАТА	c. 592
8.1.	Аспекти на Луната с Меркурий	c. 593
8.2.	Аспекти на Луната с Венера	c. 594
8.3.	Аспекти на Луната с Марс	c. 597
8.4.	Аспекти на Луната с Юпитер	c. 598
8.5.	Аспекти на Луната със Сатурн	c. 599
8.6.	Аспекти на Луната с Уран	c. 601
8.7.	Аспекти на Луната с Нептун	c. 604
8.8.	Аспекти на Луната с Плутон	c. 605
8.9.	Общо за Луната и аспектите ѝ с всички светила	c. 606
9.	МЕРКУРИЙ	c. 609
9.1.	Аспекти на Меркурий с Венера	c. 611
9.2.	Аспекти на Меркурий с Марс	c. 613
9.3.	Аспекти на Меркурий с Юпитер	c. 615
9.4.	Аспекти на Меркурий със Сатурн	c. 618
9.5.	Аспекти на Меркурий с Уран	c. 621
9.6.	Аспекти на Меркурий с Нептун	c. 624
9.7.	Аспекти на Меркурий с Плутон	c. 626
9.8.	Общо за съчетанията на Меркурий	c. 627
10.	ВЕНЕРА	c. 634
10.1.	Аспекти на Венера с Марс	c. 635
10.2.	Аспекти на Венера с Юпитер	c. 637
10.3.	Аспекти на Венера със Сатурн	c. 640
10.4.	Аспекти на Венера с Уран	c. 643
10.5.	Аспекти на Венера с Нептун	c. 646
10.6.	Аспекти на Венера с Плутон	c. 649
10.7.	Общо за Венера и съчетанията ѝ	c. 650

11.	МАРС	с. 657
11.1.	Аспекти на Марс с Юпитер	с. 658
11.2.	Аспекти на Марс със Сатурн	с. 659
11.3.	Аспекти на Марс с Уран	с. 660
11.4.	Аспекти на Марс с Нептун	с. 662
11.5.	Аспекти на Марс с Плутон	с. 662
11.6.	Общо за Марс и съчетанията му с другите светила	с. 663
12.	ЮПИТЕР	с. 674
12.1.	Аспекти на Юпитер със Сатурн	с. 674
12.2.	Аспекти на Юпитер с Уран	с. 676
12.3.	Аспекти на Юпитер с Нептун	с. 678
12.4.	Аспекти на Юпитер с Плутон	с. 682
12.5.	Общо за Юпитер и съчетанията му	с. 684
13.	САТУРН	с. 697
13.1.	Аспекти на Сатурн с Уран	с. 698
13.2.	Аспекти на Сатурн с Нептун	с. 700
13.3.	Аспекти на Сатурн с Плутон	с. 703
13.4.	Общо за Сатурн и неговите съчетания	с. 704
14.	УРАН	с. 712
14.1.	Аспекти на Уран с Нептун	с. 712
14.2.	Аспекти на Уран с Плутон	с. 713
14.3.	Общо за Уран и съчетанията му с другите светила	с. 714
15.	НЕПТУН	с. 719
15.1.	Аспекти на Нептун с Плутон	с. 719
15.2.	Общо за Нептун и съчетанията му	с. 720
16.	ПЛУТОН	с. 722
	Общо за Плутон и съчетанията му	
17.	ОБЩО ЗА СВЕТИЛАТА И ТЕХНИТЕ СЪЧЕТАНИЯ	с. 724
18.	ЗНАЧЕНИЕ НА АСТРОЛОГИЧНИТЕ ДОМОВЕ И ГРАДИНИ	с. 730
18.1.	I-ви дом	с. 731
18.2.	II-ри дом	с. 732
18.3.	III-ти дом	с. 734
18.4.	Общо казано за I-ви, II-ри и III-ти астрологически домове и градини	с. 735
18.5.	IV-ти дом	с. 736
18.6.	V-ти дом	с. 737
18.7.	VI-ти дом	с. 738
18.8.	Общо казано за IV-ти, V-ти и VI-ти астрологически домове и градини	с. 739
18.9.	VII-ми дом	с. 740
18.10.	VIII-ми дом	с. 741
18.11.	IX-ти дом	с. 742
18.12.	Общо казано за VII-ми, VIII-ми и IX-ти астрологически домове и градини	с. 743
18.13.	X-ти дом	с. 744
18.14.	XI-ти дом	с. 746
18.15.	XII-ти дом	с. 747
18.16.	Общо за всички домове и градини	с. 749

1. ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ЗВЕЗДНО, МЕСТНО, УСЛОВНО И СВЕТОВНО ИЛИ УНИВЕРСАЛНО (ГРИНУИЧКО) ВРЕМЕ

За да можем да съставим хороскоп, или да се изчисли хороскопа на рождения момент на дадено лице, или пък за раждането на някаква идея, или някакво събитие, необходимо е да се знаят следните данни: годината, числото на месеца, часът и минутата през деңонощието, а също така и мястото, където е ставало раждането.

За да станат правилни изчисленията трябва да се знаят още, че АСТРОЛОГИЯТА работи с различни времена, които трябва да се преизчислят и превръщат едно в друго.

АСТРОЛОГИЯТА работи с тъй нареченото *звездно* време, което се получава вследствие въртенето на Земята около Слънцето.

Цялото завъртване на Земята около Слънцето се равнява на 24 часа звездно време.

Четири минути звездно време се равнява на 24 часа земно.

АСТРОЛОГИЯТА работи с тъй нареченото *местно време*, което е най-важно да се знае, защото всички други времена, с които работи астрологията, трябва да се приведат към местното време и да се съгласуват с него. Местното време се получава за дадено място, по тъй наречен слънчев часовник, т.е. съобразно изгревите на Слънцето за дадено място.

АСТРОЛОГИЯТА работи с тъй нареченото *условно време*. Условното време се е получило от съгласието на разните народи да се счита за голяма област едно и също слънчево време.

Условното време е създадено от човеците за удобство на съобщенията. Специално за Европа условното време се подразделя на източноевропейско, средноевропейско и западноевропейско.

АСТРОЛОГИЯТА работи още с тъй нареченото *световно* или *универсално време*. Световното време се е получило от съгласието на всички народи да се счита ГРИНУИЧКОТО време (меридиан) като начало, за започване на деня и нощта, на месеца, годината и пр.

Източноевропейското време, в което спада и България, за да се приведе към местно Софийско време, всякога от даденото източноевропейско време трябва да се извадят 28 минути и тогава се получава МЕСТНОТО или СЛЪНЧЕВО СОФИЙСКО време.

Местното време ни е необходимо главно за правилното изчисление и правилното поставяне на зодиакалните знаци по домовете на хороскопа.

За правилното изчисление и точното намиране местата на Слънцето, Луната и другите планети в знаците в момента на раждането на някой човек, необходимо е да се вземе предвид СВЕТОВНОТО или ГРИНУИЧКО време, защото всички изчисления за небесните светили са направени спрямо ГРИНУИЧКО време.

За построяване на хороскопа си служим с два вида таблици:

I. ТАБЛИЦА за ДОМОВЕТЕ, по която намираме разположението на зодиакалните съзвездия по върховете на домовете в момента на раждането.

II ТАБЛИЦА за разположението на светилата от Слънчевата система в зодиакалните знаци.

Таблиците за светилата са изчислени за всеки 24 часа по отношение на гринуичкия меридиан. Следователно, ако дадено лице е родено на изток от гринуичкия меридиан, ще трябва да изваждаме часовете и минутите, колкото не достигат до гринуичкия меридиан.

Ако лицето е родено на запад от гринуичкия меридиан, ще притуряме толкова часове и минути, с колкото лицето е родено по-късно.

За това изчисление е необходимо да се знае, че разстоянието от един меридиан до друг се изминава от Слънцето за 4 минути време. Така лицето, ако е родено с 30° по на изток от гринуичкия меридиан, разликата на времето ще бъде равна на 2 часа.

Таблиците за светилата са два вида. Едните са изчислени по гринуичкия меридиан за 12 часа в полунощ, а другите по гринуичкия меридиан за 12 часа на обед.

Когато работим с таблиците, които са изчислени за 12 часа по полунощ, всякога имаме само събиране.

Когато работим с таблиците за 12 часа по обед, събираме, когато лицето е родено след обед, а вадим, когато е родено преди обед. Пример: лице, родено на 15 септември 1920 год. в София, в 9.20 часа вечерта. Всяко лице, родено в България и главно в София вадим от условното време 28 минути, за да го превърнем в местно време.

Условно време	9h 20'
вадим корекция	28 минути
Получаваме	8h 52 местно Соф.

Когато съставяме хороскопа, най-напред в таблиците за светилата намираме звездното време за датата на раждането и го отбелязваме:

Звездно време	11h 36
	+ 8h 52
	20h 28

Като извадим от условното време 28 минути, получаваме местното време за София. По местното време след това намираме разположението на зодиакалните знаци.

От условното време вадим 2 часа и намираме гринуичкото време, по което изчисляваме положението на светилата.

Условно време	9h 20
вадим 2 часа	2h
	7h20 - Това е

Гринуичко време за часа на раждането и по това време изчисляваме положението на светилата:

Слънцето е в ДЕВА на $22^\circ 19' 28''$. За една минута време то изминава $2''$ и половина градусови. За 7 часа и 20 минути то ще измине 18 минути и 20 секунди. Положението на Слънцето за мястото на раждането ще бъде:

$$22^\circ 19' 28'' + 18' 20'' = 22^\circ 37' 48''$$

Луната има неравномерно движение и затова, за да знаем точното и движение на час през съответното денонощие на раждането, потребно е преди всичко да намерим изминатия от нея път през това денонощие и да го разделим на 24 часа, колкото има денонощието.

В нашия случай Луната на 15 септември е във ВЕЗНИ на $29^{\circ}18'$. На 16 септември е в М на $12^{\circ}00'$. За 24 часа Луната е изминала $12^{\circ}42'$, следователно на час Луната е изминала $31'40''$, за 7.20 часа тя ще измине $3^{\circ}41'50''$. Точното положение на Луната в мига на раждането е:

$$29^{\circ}18' + 3^{\circ}41'50'' = 32^{\circ}59'50'' - 30^{\circ} = 2^{\circ}59'50''.$$

И така, Луната се е намирала в СКОРПИОН на $2^{\circ}59'50''$.

По същия начин изчисляваме положението и на останалите светила.

2. ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА СЪЧЕТАНИЯТА (АСПЕКТИТЕ) МЕЖДУ СВЕТИЛАТА

Съчетанията или аспектите между светилата се изчисляват по следния начин: взема се по-малкия ъгъл между две светила и изчислението на градусите започва обратно на часовата стрелка.

За по-лесното изчисляване на главните аспекти всякога трябва да се помни, че:

1. Който и да е градус от даден огнен знак образува тригон със съответните градуси от другите два огнени знака. Същото се отнася и за земните, водните и въздушните знаци.

2. Който и да е градус от даден главен (кардинален) знак, образува опозиция със същия градус на срещуположния знак и квадрат със съответните градуси на другите два знака. Същото се отнася и за неподвижните и подвижните знаци.

Аспектите на светилата се изчисляват в следния ред:

Слънце, Луна, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон.

Силообсегът или орбисът на съпада е 10°

Силообсегът на квадрата е до 9°

Силообсегът на тригона е до 9°

Силообсегът на опозицията е до 10°

Силообсегът на квинтила е до 3°

Силообсегът на секстила е до 6°

Силообсегът на полуквadrата е до 3°

Силообсегът на полусекстила е до 2°

Важно правило: Когато две светила взаимно разменят по положение знаците, на които са служители, тези светила са в СЪВПАД.

Пример: Марс в ЛЪВ и Слънце в ОВЕН, Нептун във ВЕЗНИ и Венера в РИБИ.

3. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СИМПАТИИТЕ И АНТИПАТИИТЕ МЕЖДУ ДВЕ ЛИЦА

1. СИМПАТИИ МЕЖДУ ДВЕ ЛИЦА ИМАМЕ:

Когато СЛЪНЦЕТО от хороскопа на едно лице се намира в съвпад с Луната от хороскопа на другото лице. В този случай симпатиите между тези лица са най-силни, най-дълготрайни и най-постоянни. Това е условие за хармонична и дълбока връзка между съпрузите.

Когато Слънцето от единия хороскоп се намира в тригон с Луната от другия хороскоп. Пример: Слънце на 15° от ЛЪВ в единия хороскоп и Луна на 15° от СТРЕЛЕЦ или ОВЕН в другия хороскоп.

В този случай симпатиите също са много силни, хармонични и дълготрайни.

Когато Слънцето от единият хороскоп образува **секстил с Луната** от другия. В подобен случай симпатиите са по слаби, но постоянни.

Когато Слънцето от единия хороскоп се намира **до 5° от точката на изгрева** в другия хороскоп, тогава симпатиите също биват много силни, дълготрайни и постоянни.

Когато Слънцето от единия хороскоп се намира в съвпад, тригон или секстил с Юпитер или Венера от другия хороскоп, тогава симпатиите са повече или по-малко силни и дълготрайни, в зависимост от аспекта.

Когато ЛУНАТА от единия хороскоп е на отстой до 5° от асцендента на другия хороскоп, симпатиите са също големи, но по-слаби от онези, които дава подобно положение на Слънцето.

Когато Луната от единия хороскоп образува съвпад, тригон или **секстил с Венера или Юпитер** от другия хороскоп, тогава симпатиите са също по-силни или по-слаби, в зависимост от силата на аспекта.

Когато Слънцето или Луната от единия хороскоп образуват повече хармонични аспекти с добротворците от другия хороскоп, т.е. с Венера, Юпитер, Луната и Асцендента, тогава симпатиите са много силни, дълготрайни и постоянни.

Когато ВЕНЕРА от единия хороскоп е в съвпад, тригон или секстил с Юпитер от друг хороскоп, тогава симпатиите са също силни и дълготрайни и тяхната сила и трайност зависят от силата на аспекта.

Когато Венера или Юпитер от единия хороскоп са на отстой до 5° от Асцендента на другия хороскоп, тогава симпатиите са силни и дълготрайни.

Когато Слънцето, Луната, Юпитер или Венера се намират в един и същи знак в двата хороскопа, също имаме условия за постоянна симпатия между тези лица.

Когато Слънцето, Луната, Юпитер или Венера от единия хороскоп се намира в асцендентния знак на другия хороскоп, също е налице условие за симпатия между тези две лица.

Всички гореказани случаи свидетелстват, че връзката между такива лица е предимно умствена и духовна. Подобни лица в минали животи са имали роднински връзки помежду си и в продължение на хиляда години са работили задружно и в хармония, за да изработят тези хармонични резултати, т.е. вътрешна близост, която разкриват техните здездослови.

Горните определения важат при съпоставка на рождени хороскопи.

Когато такива връзки нарастват в прогресивния хороскоп, т.е. в развойния хороскоп на дадено лице за известна година спрямо рождения хороскоп на друго лице, възникващите в случая симпатии и връзки могат да бъдат също силни, но са временни и непостоянни.

Понякога такива именно връзки носят изпитания.

За силни симпатии и влечения между представителите на двата пола се съди по **съчетанията между Марс и Венера** в двата хороскопа. Когато Марс от единия рожден хороскоп е в съвпад с Венера от другия рожден хороскоп или обратно, влечението между такива същества е силно, бързоразвиващо и мъчнопреодолимо.

Когато Марс от единия хороскоп е в тригон или секстил с Венера от другия хороскоп, тогава влечението между двата пола също е много силно и дълготрайно, следователно, когато има силни връзки между добротворците на съпрузи и между Марс и Венера, в зависимост от количеството и силата на съчетанията между техните светила - любовта е повече или по-малко силна, дълбока и дълготрайна.

Когато Венера и Марс в хороскопи на лица от противоположен пол образуват опозиция или квадрат, тогава влеченията между двете лица също могат да бъдат силни и непреодолими, но имат временен характер. Такива същества започват сърдечната си връзка с голяма симпатия, а я завършват с голяма антипатия, особено ако между светилата и техните хороскопи няма никакви хармонични връзки.

Когато в прогресивния хороскоп на мъж или жена се получават опозиция или квадрат между ♀ от единия и ♂ от другия, тогава между такива съпрузи настанва временно охлаждане.

II. АНТИПАТИИ МЕЖДУ ДВЕ ЛИЦА ИМАМЕ:

Когато СЛЪНЦЕТО от хороскопа на едно лице образува **съвпад със Сатурн, Марс или Плутонот** хороскопа на другото лице. В този случай между тези две лица има най-силна враждебност, която е дълготрайна и неизменна.

Когато Слънцето от единия хороскоп образува **опозиция със Сатурн, Марс или Плутонот** другия, тогава антипатиите са също силни, постоянни и дълготрайни, но по-слаби от тези при съвпад.

Когато Слънцето от единия хороскоп образува **квадрат със Сатурн, Марс или Плутонот** другия, антипатиите пак са дълготрайни и постоянни, но са по-слаби от тези при опозицията на същите планети.

Ако Слънцето от единия хороскоп образува повече съвади, опозиции или квадратури със Сатурн, Марс или Плутон от другия хороскоп, тогава враждебността между такива лица има пределна сила и дълготрайност.

Ако ЛУНАТА от единия хороскоп се намира в **съвпад, опозиция или квадратура с Марс, Сатурн или Плутонот** другия хороскоп, враждебността между тези две лица е по-слаба, отколкото враждебността при същите аспекти на Слънцето и нейната сила се определя от силата на аспектите.

Ако Луната образува повече лоши аспекти с трите злосторника, силата на враждебността между тези две лица зависи от количеството и силата на аспектите между техните злосторни светила и техните луни.

Когато САТУРН, МАРС или ПЛУТОН от единия хороскоп образува **съвпад с Асцендента** на друг хороскоп, тогава антипатиите между тези две лица са силни, дълготрайни и постоянни.

Когато Асцендента от един хороскоп получава едновременно **съвади, опозиции или квадратури от Марс, Сатурн или Плутон** на друг хороскоп, тогава антипатията между двете лица е много силна, постоянна и дълготрайна.

Когато Марс или Плутон от един хороскоп са в **съвпад или опозиция със Сатурн** от друг хороскоп, също се получава голяма враждебност между тези лица.

4. СЪИЗМЕРВАНЕ НА СИМПАТИИТЕ И АНТИПАТИИТЕ

Като разглеждаме сравнително хороскопите на две лица, почти винаги ще се намерят признаци, както за симпатии, така и за антипатии. В такъв случай дали симпатиите или антипатиите са по силни съдим от количеството и силата на едните и другите аспекти, като ги съпоставяме и сравняваме. Добре е да се помни в този случай, че Слънце в съвпад с Луна е аспект по-силен от съвпад между Слънце и Марс; четири квадратури по сила са равни на един съвпад.

Когато в два хороскопа има много указания както за симпатии, така и за антипатии, в такъв случай първоначално може да възникне симпатия, която отпосле да завърши с антипатия.

При съображенията за такава възможност взема се предвид, кои светила, образуващи аспекти, имат по движение по-предно място.

Възможни са случаи, когато само от едната страна има симпатия, а от другата антипатия. В този случай указанията са следните:

Ако добротворците на единия хороскоп заемат Асцендента на другия, тогава лицето, чийто Асцендент е зает от добротворците на другото, ще има симпатии към последното. Ако обаче злосторниците от хороскопа на лицето, което има симпатии, стоят на Асцендента на хороскопа на другото лице, тогава последното ще има антипатии.

С други думи, взаимодействието между светилата на два хороскопа може да поражда у техните носители точно противоположни чувства.

5. СЪЧЕТАНИЯ ИЛИ АСПЕКТИ МЕЖДУ СВЕТИЛАТА

СЛЪНЦЕТО е най-важното светило във всеки хороскоп. То е представител на Бога и източник на всички жизнедеятелни, организиращи, творчески, пречистващи, преобразяващи, оживотворяващи и оплодотворяващи органическото царство сили. То е източник на всички най-висши ръководещи и вдъхновяващи умствени, духовни и физически сили. Слънцето е сърцето на нашата планетна система. Слънчевата светлина е кръвта, която носи всички животворящи и хранещи живота сили. Планетите на Слънчевата система представят органи на един космичен организъм. Следователно, хармоничната връзка на всяко светило със Слънцето е най-важната във всеки хороскоп.

Винаги трябва да се помни и има предвид, че всяко светило от Слънчевата система е свързано с точни определени принципи, закони, сили, качества, добродетели. Следователно, посредством светилата човек има връзки, отношения и обмяна със силите, законите и добродетелите на различните светове.

За правилната дейност на силите и законите на различните светила най-важно е съчетанието на Слънцето с тези светила.

Едно основно правило на астрологията гласи: ако човек е най-големият грешник, а има само една добродетел, но най-много обича тази добродетел, тя може да стане майка на всички други добродетели и човек може да изплати всичките си грехове, да изправи всичките си недостатъци. Обратно, ако човек има много добродетели, а има само една слабост, която не се стреми да премахне, тази слабост може да стане майка на всички други пороци и да унищожи всички добродетели.

Както добрата почва, която е изложена на благотворните слънчеви лъчи, е плодородна, така също и планетите, които имат силна хармония със Слънцето, дават на човека най-много от своите благотворни влияния и му причиняват щастие.

Както е неплодородна, постоянно засенчена и лишена от слънчево въздействие почва, така и светилата, които нямат връзка със Слънцето, не могат да действат благотворно върху човека.

Слънцето управлява строежа на тялото и го снабдява със всички жизнедавателни сили. ЛУНАТА е формодателят. Тя управлява формата на тялото и неговите функции. Затова най-важната връзка във всеки хороскоп е тази между Слънцето и Луната. Колкото по-силна и хармонична е връзката между Слънцето и Луната, толкова по-голяма е хармонията в строежа и развитието на умственото, духовното и физическото тяло на човека. Когато между Слънцето и Луната няма никаква връзка, тогава развитието не е всякога правилно и здравето е винаги деликатно.

Когато между Слънцето и Луната има дисхармонична връзка, в зависимост от нейната сила се съди за предразположенията на организма към различни болести.

Ако човек е умен, и най-голям грешник да бъде, и при най-неблагоприятни условия да е поставен, той пак ще изправи своите грехове, ще победи всички трудности с разума си, ще се издигне над тях като масло над вода.

За правилното разбиране и тълкуване на всички видове хороскопи, необходимо е да се знае и всякога да се помни, че Слънцето в хороскопа с неговите съчетания и положения по знак и по дом показва връзките, отношенията и обмяната на човека с Господа.

Слънцето показва още силите, богатствата, условията и възможностите на човешкия дух, защото Слънцето символизира още човешкия дух.

Следователно, добрите съчетания на Слънцето с другите светила, показват до каква степен и в какво отношение човешкият дух е работил според Божествените закони и какви богатства е придобил.

Лошите съчетания на Слънцето с другите светила показват до каква степен и в какво отношение човешкият дух не е работил правилно и има загуби.

Слънцето с добрите му съчетания показва още до каква степен човек е възлюбил Господа с Духът си т.е. със силата си и до каква степен такъв човек бива обичан от Божествения свят и бива надаряван с висши дарби и способности.

Лошите съчетания на Слънцето с другите светила показва до каква степен и в какво отношение човек е отнел от времето, средствата и силите, които е трябвало да посвети на Господа, а ги е дал на други същества.

Накратко казано добрите аспекти на Слънцето с другите светила свидетелстват до каква степен човек е работил в умствено, духовно и физическо отношение под ръководството на Божествените закони.

Лошите съчетания на Слънцето с другите светила свидетелстват до каква степен и в какво отношение човек е действал без ръководството на Божествените закони.

Всичко казано по-горе за Слънцето може да се отнесе в много отношения, при тълкуването на хороскопа и за ЛУНАТА, МЕРКУРИЙ и ♀ (Венера).

Хармоничните съчетания на Слънцето с другите светила показват до каква степен и в какво отношение човек е подчинил в себе си на Божествения дух, до каква степен е работил в миналите си животи с Божествения дух и колко и какви добродетели е придобил и обработил.

Или казано още, до каква степен е работил човек с помощта на Божествената воля и доколко е готов да жертва нещо за Господа.

С други думи казано, колко и какви Божествени семена е получил човек от Божествения Дух и колко и какви доброплодни дървета е посадил в Божествената градина.

Лошите съчетания на Слънцето с другите светила са свидетелства в какво отношение човек не е работил под ръководството на Божествения Дух, не е изпълнявал Божествената воля и не е обработил добродетелните качества, които е трябвало да обработва.

Лошите съчетания на Слънцето с другите светила показва още количеството и силата на пороците, прегрешенията, изопаченията и заблужденията, на които човек е станал проводник съзнателно и несъзнателно е нарушил Божествените закони и порядък подобно на Адам и Ева в Рая.

Добрите съчетания на Слънцето с *добротворците*, според силата на съчетанията им показват до каква степен човек е разработил в себе си Божествените дарби, способности и добродетели, посредством които има правилни връзки, отношения и обмяна с висшите светове, от които получава висшата небесна храна за духа, душата и сърцето си.

Доколкото Слънцето образува добри съчетания с добротворците, дотолкова в миналите си животи човек се е стремил да изпълнява волята Божия и се е учил от Господа и ангелите, за да бъде добър ученик и работник.

Добрите съчетания на Слънцето със *злосторниците*, според силата на съчетанията, показват до каква степен човек се е учил от Господа и ангелите, да бъде добър господар и добър учител на всички същества стоящи по-долу от него, както в себе си, тъй и вън от себе си в природата.

Добрите съчетания на Слънцето със *злосторниците* означават още до каква степен човек се е учил в миналото от Господа, да има правилни връзки, отношения и обмяна с всички по-низши светове от човешкия.

Лошите съчетания на Слънцето с *добротворците* според силата на съчетанията, означават, че в миналите си животи човек е притежавал висши Божествени дарби, способности и добродетели, подобно на Адама в Рая, както е изгубил вследствие на прегрешения и непослушание спрямо Господа и ангелите.

Лошите съчетания на Слънцето с добротворците показват още до каква степен и в какво отношение човек е прекъснал връзките, отношенията и обмяната с Господа и всички висши светове и не получава от тях необходимия небесен хляб.

Накратко казано, лошите съчетания на Слънцето с добротворците означават човек, който в миналите си животи е бил богат в умствено, духовно и материално отношение, обаче поради водене на

нередовен живот, подобен на тоя на блудния син, е осиромашал и изгубил всичко.

Лошите съчетания на Слънцето със *злосторниците*, според силата на съчетанията им, показват, че такъв човек не е учил при Господа и при ангелите и не е придобил съответното знание за да бъде добър господар, добър учител и добър управител на по-низшите светове, а се е отнасял с тях самоволно, поради което е направил множество престъпления и си е създад тежка карма.

Лошите съчетания на Слънцето със *злосторниците*, според силата на съчетанията, показват и силата на кармата.

Такива съчетания изобщо показват неправилни връзки, неправилни отношения и неправилна обмяна с всички низши светове, следствие на което у човека се появяват разните болести: умствени, духовни и физически.

6. НАЙ-ВАЖНИТЕ ПОКАЗАЛЦИ В ХОРОСКОПА

1. СЛЪНЦЕТО е показалец на Божествения дух на човешкия дух, на силите и възможностите, които притежава човешкия дух, на всички жизненателни, творчески сили, които човешкият дух получава от Божествения дух.

Следователно положението на Слънцето в хороскопа по *знак* показва от какъв Божествен извор човешкият дух черпи жизненателни и творчески сили.

Съчетанията на Слънцето с другите светила ни показва как са насочени и оползотворени жизненателните и творчески сили.

Положението на Слънцето по *дом* ни показва, какви плодове човек ще събира през целия си живот изобщо.

Накратко казано Слънцето в хороскопа е показалец, до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с Духът си.

Добрите съчетания на Слънцето с другите светила ни показват доброто, което човек е научил да прави от Господа.

Лошите съчетания на Слънцето с другите светила ни показват нарушенията, които човек е направил в Божествения порядък, чрез погрешните си идеи, схващания и разбирания за Бога и за себе си.

2. ЛУНАТА е показалец в хороскопа на човешката душа човешкото **тяло**, на човешката **личност**, а също така и на **природата**, а още на майката, жената, сестрата, приятелката, **женския свят изобщо**. Следователно добрите съчетания на Луната с другите светила, ще ни покажат до каква степен човек е възлюбил Господа с душата си и доколко спазва Божествения порядък, вътре в себе си, с мислите си, чувствата си, с желанията си, със словото си и с делата си, както и вън от себе си в природата, по отношение на всичко, с което е свързана Луната.

Когато Луната ще бъде в лоши съчетания с другите светила, то по количеството и силата на лошите съчетания, можем да съдим до каква степен и в какво отношение човек е нарушил Божествения закон, нарушил е Божествения порядък вътре в себе си и вън от себе си, т.е. в природата с мислите си, чувствата си, словото си и делата си, с всичко, на което е показалец Луната.

3. МЕРКУРИЙ е показалец в хороскопа на човешкият ум, на знанието, което човек е придобил от Божествената мъдрост, и какво може да направи и постигне човек изобщо.

Следователно добрите съчетания на Меркурий с другите светила са показалец до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с ума си, доколко е служил на Господа с ума си, до каква степен е спазвал Божествения порядък в себе си и в природата чрез ума си и доколко умът му се ръководи от Господа и притежава Божествено знание.

Накратко казано, добрите съчетания на Меркурий с другите светила ни показват доколко човек правилно храни умът си с естествена и чиста храна и по естествен начин.

Лошите съчетания на Меркурий с другите светила е показалец за заблужденията, изопачаванията, на грешките изобщо, които човек е правил в миналите си животи изобщо, защото не е следвал, не се е ръководил от БОЖЕСТВЕНИТЕ закони и порядки вътре в себе си и вън от себе си, в природата.

Накратко казано, лошите положения на Меркурий по знак и по дом и лошите съчетания с другите светила ни показват, до каква степен човек е нарушил Божествения порядък вътре в себе си и в природата главно с ума си, т.е. с идеите и мислите си.

Показва още, доколко човек е хранил ума си с неестествена храна, т.е. с низши мисли и идеи и по неестествен начин.

4. ВЕНЕРА в хороскопа е показалец на човешкото сърце и на човешката любов изобщо във всичките ѝ видове и прояви. Още по-добре казано, Венера е показалец до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа със сърцето си, доколко разбира правилно проявите на Господа като любов със сърцето си, доколко е готов да служи със сърцето си, какви са изобщо богатствата на човешкото сърце, за придобиване на радости и щастие.

Венера е показалец още на майката, сестрата, приятелката, жената и женския свят изобщо, а също така и на всички видове изящни изкуства.

Добрите съчетания на Венера с другите светила, както доброто ѝ положение по знак и по дом, ще ни покажат до каква степен човек спазва Божествения порядък в себе си и в природата, посредством чувствата си, желанията си и какво количество и качество ще придобие плодове за щастие.

Лошите съчетания на Венера с другите светила са показалец до каква степен човек е изопачил Божествената любов, чрез сърцето си, нарушил е порядките на Божествената любов в себе си и в природата, чрез неестествени чувства и желания, показва още с каква неестествена храна и по неестествен начин е хранил сърцето си, в миналите си животи изобщо.

Общо казано, лошите съчетания на Венера с другите светила ни показват количеството и силата на заблужденията, изопаченията, които човешкото сърце има по отношение на Божествената любов, на прегрешенията, които човек е направил изобщо.

5. М.С. (горният меридиан) е показалец на най-висшето Божествено място, Божественият връх чрез който човек може да направи най-силните и най-много връзки, отношения и обмяна с Бога.

Следователно, от естеството на светилата и от разните му съчетания с другите светила, което светило е най-близо до меридиана или възхожда към него, можем да съдим, до каква степен, в какво отношение и по какъв начин човек разбира Господа, т.е. проявите на Господа като Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добро вътре в себе си и вън в природата.

Следователно ако добротворец се възкачва към меридиана, то по количество и силата на добрите съчетания, които добротворецът образува с другите светила, можем да съдим за количеството и силата на добрите Божествени прояви, които човек правилно възприема от Господа, правилно ги разбира и правилно ги проявява вътре в себе си и вън в природата.

М.С. е място в хороскопа откъдето човек получава най-много Божествени благословения за духът си, за душата, за ума и за сърцето си.

Затова, когато добротворец се възкачва към меридиана и получава предимно добри съчетания с другите светила, в такъв случай човек правилно възприема Божествените благословения, правилно ги разбира и оползотворява, а когато добротворец, който е най-близо до меридиана, получава повече лоши съчетания, това показва, че такъв хороскоп ще получава Божествено благословение, но поради нехайство и разни заблуждения, няма правилно да употреби тези Божествени благословения.

Накратко казано, колкото повече благотворци възхождат към меридиана и колкото повече получават добри съчетания от другите светила и помежду си, това показва, че толкова повече, такъв човек ще получава Божествени благословения, ще заема високо обществено положение, ще се ръководи от Господа и ще може да направи големи добрини, както на себе си, така и на обществото.

Щом добротворец възхожда към меридиана, това е указание, че за идеал човек си е поставил доброто, стреми се към доброто, обича доброто и когато греши, съзнава грешките си и ще има желания да ги изправи.

Когато обаче злосторник възхожда към М.С., това показва, че за идеал в живота си или за върховна цел човек си е поставил някакви обикновени, човешки желания.

Следователно, в такъв случай, ако злосторникът е предимно с добри съчетания, човек ще употребява Божествените благословения за лични и обикновени човешки постижения.

Ако обаче, злосторника има предимно лоши съчетания, човек ще употреби Божествените благословения за постигане на големи пакости на себе си и обществото.

Накратко казано, по количество на злосторниците, които възхождат и са най-близо до М.С. и по силата на лошите им аспекти, може да съдим до каква степен и в какво отношение човек ще изопачава и ще опорочава Божествени, умствени, духовни и материални благословения и до каква степен ще има възможност да прави пакости на себе си и на обществото.

Когато добротворец, а също и злосторник се възкачват към меридиана, това показва, че такъв човек още не е разграничил и не различава добре доброто от злото. Не разбира правилно какво е

Божествена проява в истинския чист вид и какво е проявявал на други същества, които са изопачили Божественото в себе си.

6. АСЦЕНДЕНТЪТ (Asc) е също така твърде много важна точка в хороскопа на човека, защото тя е най-важният **показалец за устройството, развитието и състоянието, главно на физическото тяло**, а после и до всички материални условия, необходими за поддържането на здравето на тялото или накратко казано, Асцендентът е показалец на всички положителни, т.е. здравословни, и отрицателни, т.е. болезнени предразположения, изобщо на всички сили, качества и свойства, каквито притежава тялото на човека.

Също така Асцендентът е показалец дали връзките, отношенията и обмяната на човешкото тяло с природата са правилни или неправилни.

Всички светила, които в момента на раждането са образували добри съчетания с Асцендента, то според силата на добрите съчетания ще притежават положителни, здравословни сили, качества и свойства на физическото тяло, а всички светила, които в момента на раждането на човека са образували лоши съчетания с Асцендента на хороскопа му, ще придават през целия живот отрицателни, нездравословни сили, качества и свойства на физическото тяло.

С други думи казано, всички светила, които образуват добри съчетания с Асцендента в момента на раждането, то според силата на съчетанията си показват до каква степен правилно са устроени, правилно са развити и правилно работят тези органи или части на физическото тяло, които се управляват от светилата, образувачи добрите съчетания в случая.

Светилата, които в момента на раждането образуват лоши съчетания с Асцендента, то според силата на съчетанията си, показват до каква степен и в какво отношение неправилно са устроени, неправилно се развиват и неправилно работят тези органи, части на тялото, които се управляват от светилата, образувачи лоши съчетания.

Общо казано Асцендента е показалец в зависимост от естеството на знака и в зависимост от всички добри и лоши съчетания с разните светила с Асцендента е свидетелство какво е естеството, количеството, качеството, силата, трайността и плодотворността на материята, от която е съградено тялото на човека.

СЛЪНЦЕТО показва как човек разбира проявите на Господа като истина в себе си чрез съзнанието си, чрез умът си и чрез сърцето си.

ВЕНЕРА показва как човек разбира проявите на Господа като *любов* в себе си и чрез сърцето си.

МЕРКУРИЙ показва как човек разбира в себе си проявите на Господа, като *мъдрост*, чрез умът си.

Всяко **ДОБРОТВОРНО** светило, според количеството, силата и трайността на добрите съчетания, които образува с другите светила показва **КОЛИЧЕСТВОТО, КАЧЕСТВОТО, СИЛАТА, ТРАЙНОСТТА и ПЛОДОТВОРНОСТТА** на **ДОБРОДЕТЕЛИТЕ**, които човек е обработил и придобил.

Всяко **ДОБРОТВОРНО** светило, образуващо *добри съчетания с добротворците*, е свидетелство, че човек обича известни добродетели и се стреми да ги увеличава.

Всяко **ДОБРОТВОРНО** светило, образуващо *добри съчетания със злосторниците*, показва, че такъв човек има стремеж своите

добродетели да предаде на другите човеци, които нямат такива добродетели. С други думи казано, такъв човек работи с добродетелите си и възпитава правилно другите, които нямат добродетели.

Всяко ДОБРОТВОРНО светило, което образува *лоши съчетания с другите благотворни светила*, показва, че такъв човек в миналите си животи е имал изработени добродетели и в последствие ги е изоставил. При такива случаи казваме, че такъв човек е прегрешил.

Всяко ДОБРОТВОРНО светило, което получава *лоши аспекти със злосторниците*, показва, че такъв човек в миналите си животи с дарбите и способностите, които е притежавал, е послужил на злото, подчинил се е на злото, сдружил се е с него, смесил е доброто и злото, за такъв човек се казва, че е направил прегрешение.

Всяко ЗЛОСТОРНО светило, което получава *добри съчетания с добротворните светила* показва, до каква степен и в какво отношение низшите сили, които са свързани с това светило, се подчиняват на Божествените добродетели и са в услуга на доброто изобщо. С други думи казано, до каква степен човек се поддава на възпитание, по отношение на доброто.

Всяко ЗЛОСТОРНО светило, получаващо *лоши съчетания с добротворци*, показва в каква степен и в какво отношение силите на доброто и силите на злото са в борба в човека.

Всяко ЗЛОСТОРНО светило, получаващо *добри аспекти от други злосторни светила*, показва взаимно усилване на добрите качества, свързани с тези светила.

Всяко ЗЛОСТОРНО светило получаващо *лоши съчетания със злосторни светила*, показва взаимно усилване на всички лоши качества, свързани с тези светила.

7. СЛЪНЦЕТО

7.1. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО С ЛУНАТА

СЛЪНЦЕТО в съвпад, тригон, паралел, квинтил с ЛУНАТА

Тези съчетания показват хармония между умствената и духовна същност, символизирана от Слънцето и материалната същност, символизирана от Луната. В този случай духовното развитие на човека е всякога правилно, здравето му е винаги в добро състояние. Такъв човек ще има успехи във всяко отношение. Той ще бъде честит в семейния си живот. Умствената, духовната и материална дейност на такъв човек са уравновесени, организирани, планомерни, постоянни, производителни, ползотворни. Човек с такива аспекти лесно си пробива път във всички среди на обществото, понеже той естествено и интелигентно се приспособява към всички обществени среди. Човек с такива аспекти, според степента на тяхната сила, притежава творческо въображение - най-велика способност, чрез която се постигат най-големите успехи в живота. Хармонията между Слънцето и Луната показва още, че човек е изградил у себе си следните основни добродетели: правилна впечатлителност, богата възприемчивост, трудолюбие, предприемчивост, постоянство, свободолубие, независимост,

самостоятелност, организирана дейност на ума, сърцето и волята, разумна самоувереност. У такъв човек хармонично действат трите основни принципа: любовта, вярата и надеждата.

Такъв човек има дарбите и способностите да наблюдава природата, да се поучава дълбокомислено от нейния живот и прояви, да установява нейните закони и принципи. Човек с такива съчетания се радва на пълно телесно здраве и душевно равновесие, той е разумен, хармоничен и добър всякога и към всички, поради което се ползва винаги от любовта на околната среда, която е отзивчива към неговите почини и му създава условия да постигне стремежите си.

Хармоничните съчетания между Слънцето и Луната, според силата на аспекта, показват хармония между духа (Слънцето) и личността (Луната). Когато има хармония между духа и личността, всичко в живота е постижимо.

СЛЪНЦЕТО в опозиция, квадрат или полуквадрат с ЛУНАТА

Когато между Слънцето и Луната има дисхармония, това показва, в зависимост от силата на аспекта, по-големи или по-малки неправилности във функциите на организма и предразположения към всякакви болести. Човек с такива аспекти не възприема напълно жизнените сили на слънчевата светлина, поради което здравето му е всякога деликатно.

Духът и личността при тези дисхармонии не са съзвучни и затова умът, сърцето и волята на такъв човек не действат хармонично, поради което и при много работа той има малка полза.

При такива съчетания човек често се обезверява, губи надежда, няма самостоятелност, липсва му самоувереност, обезсърчава се и е колеблив, вследствие на което всичките му работи вървят бавно, затруднено и неуспешно.

Понеже Слънцето има отношение към мъжкия принцип и мъжкия пол, а Луната - към женския принцип и женския пол, при изясняването на хармоничните и дисхармоничните аспекти между Слънцето и Луната при представители на двата пола трябва да се има още предвид следния закон: Слънцето управлява предимно ума и духа на мъжа, умственото и духовно творчество и плодовитост. У мъжа Луната управлява външния вид и физическата му дейност.

Луната управлява предимно умствената и духовна дейност на жената. Външният вид, физическата дейност и плодовитост на жената се управлява от Слънцето.

Общи закони при съчетанията на СЛЪНЦЕТО и ЛУНАТА

Хармоничните съчетания между Слънцето и Луната свидетелстват, че техният носител хиляди години в миналите си животи е работил с душата, разума, сърцето и волята си в съгласие с Божествените и природните закони, развивал се е поради това правилно във всяко отношение, изработил е редица добродетели, върху които са се развивали множество дарби и способности, чрез които човек правилно възприема и оползотворява всички жизнените сили и блага от Слънчевата светлина, от въздуха, водата и храната.

Затова такъв човек е всякога физически здрав и духом богат и силен, затова той винаги насища атмосферата около себе си с бодрост, жизнерадост, оптимизъм и хармония. Там, където има най-силна хармония между Слънцето и Луната, животът бива най-дълъг, най-щастлив и най-плодоносен.

Дисхармоничните съчетания между Слънцето и Луната показват, че такъв човек хиляди години в минали животи е нарушавал Божествените и природни закони, т.е. имал е добри условия и възможности, но не е работил и не е оползотворил дадените му умствени, духовни и материални богатства. Поради това той е изгубил редица добродетели и способности, и затова сега не може правилно да възприема и оползотворява природните сили, свързани с тях.

В женски хороскоп за умственото богатство и дарби, за умственото и духовно развитие, за добродетелите и способностите на жената, за нейния духовен напредък и постижения съдим по положението и съчетанието на Луната.

В мъжки хороскоп за умствените и духовни възможности и условия, за умственото и духовно богатство, за умствената и духовна дейност и плодовитост в мъжки хороскоп, всякога ще гледаме съчетанията на Слънцето с всички останали светила.

За постиженията на мъжа в материалния свят, за материалните му успехи и богатства, за областта, в която ще бъде ползотворна дейността му, за отношенията му с женския свят и за ползата или загубите от този свят ще съдим по съчетанията на Луната.

За условията и възможностите на жената в материалния свят, за придобиването или загубите на материални богатства, за поддръждането и оползотворяването на тези богатства, за творчеството и плодовитостта на жената на материалното поле, за връзките ѝ с мъжете и за резултатите от тези отношения в женски хороскоп съдим по положението и съчетанията на Слънцето.

Отношението на СЛЪНЦЕТО и ЛУНАТА към човешкия организъм

СЛЪНЦЕТО има отношение главно към устройството на сърцето, симпатичната нервна система и гръбначния стълб. Следователно, когато Слънцето е в дисхармония с Луната, а има и дисхармонични съчетания и със злосторниците, тогава сърдечният орган, симпатичната нервна система и гръбначният стълб са слаби и лесно заболяват.

ЛУНАТА в организма има отношение главно към функциите на стомаха. Следователно, при дисхармония между Луната и Слънцето, стомахът бива слаб. Понеже стомахът снабдява целия организъм със сили, когато той е слаб, това ще подкопае цялостно здравето на лицето и неговата умствена дейност.

Слънцето и Луната определят заедно здравето във всички звездослови, но Слънцето означава обикновено здравето на мъжете, а Луната - здравето на жените. Така, ако се роди момче на новолуние, което дава пълно затамнение на Слънцето, съвсем малка е вероятността то да оживее. Същото важи, когато момиче се роди при пълнолуние и Луната е засенчена (пълнолуние в лунните възли, т.е. в пресечните точки на Луната и Слънчевата орбита). Ако Слънцето е силно по знак и се

намира в добра ъглова връзка с Марс или добротворците, ако то е на почит или в подем в мъжки хороскоп, това показва голяма жизненост и предрича живот, облагодетелствуван с отлично здраве. Ако луната има такова положение в женски звездослов, това ще даде същите благотворни въздействия върху здравето на жената. Ако двете светила са в слаби знаци, в 6 или 12 дом, или освен това са наранени от Сатурн, Марс, Плутон и Нептун, жизнеността е слаба и това ще причини много болести, освен ако роденият или родената от детинство ще придобиват навика да спазват необходимите здравни и телеукрепителни изисквания.

Слънцето управлява дясното око у мъжа и лявото у жената.

Затова при дисхармония между Слънцето и Луната очите са предразположени към отслабване.

7.2. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО С МЕРКУРИЙ

СЛЪНЦЕТО в съвпад, паралел или съвпад в скоби с МЕРКУРИЙ

Меркурий образува само хармонични съчетания със Слънцето, защото той не се отдалечава от него на повече от 28°. Неговите съвади са до 12°. След Слънцето и Луната по важност идват неговите съчетания, защото той управлява мозъка и централната нервна система - органи на душевния живот и психо-физичното равновесие на човека.

Меркурий има отношение към природния, обективен или материален ум у човека, който е най-низшият ум и ръководи материалната дейност и физическия живот на човека. Чрез този ум става възприемането, разбирането и осъществяването на всички идеи и замисли.

Затова, колкото по-силен е аспектът между Меркурий и Слънцето, толкова по-голяма е светлината, която възприема човешкият ум и толкова по-големи са условията и възможностите за бързата и правилна дейност на ума, за пълното оползотворяване на всички материални възможности и условия, за възплъщаването на идеите и замислите в материалния свят.

Колкото по-голяма е хармонията между Слънцето и Меркурий, толкова по-лесно човек напредва в областта на естествените науки и в полето на тяхното приложение.

Когато Меркурий е отдалечен на повече от 12° и заедно с това няма нито паралел, нито съвпад в скоби със Слънцето, тогава умствената светлина на такъв човек е малка и от него големи постижения не могат да се очакват, в която и да е област на науката, изкуството и приложението.

По природа Меркурий е неутрален. Той всякога взема силите, качествата и свойствата на онези светила, с които образува аспекти.

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Меркурий със Слънцето и добротворните светила, толкова по-големи са умствените дарби и способности на човека, толкова повече те са проявени в добротворство.

Когато Меркурий не образува хармонично съчетание с добротворците, а получава лоши аспекти от злосторниците, тогава умствените сили на човека са насочени към разрушителна дейност, към злочинство и пакостничество, в такива случаи Меркурий се счита за

злосторник.

Следователно, ръководеният чрез хармонични аспекти от добротворците Меркурий е добротворец и в митологията е известен като Бог на учените, словестниците (литераторите) и хората на изкуството.

Когато Меркурий е ръководен от дисхармонични аспекти на злосторниците, тогава е известен като Бог на крадците, лъжците и пакостниците.

Меркурий е известен също като секретар и пратеник на боговете и като Бог на сделките и търговията.

Хармоничните съчетания между Слънцето и Меркурий показват, че умът на такъв човек се ръководи от най-висшата йерархия на Слънчевия свят. Той е надарен с много и разностранни умствени способности, дават му се добри възможности и условия за дейност във всички области на човешкия живот.

Липсата на всякакъв аспект между Слънцето и Меркурий показва, че умът на такъв човек не разполага с голяма светлина и той няма възможности и условия за особени прояви в живота.

Когато Меркурий получава предимно лоши аспекти от злосторниците и не е подпомогнат от добротворците, тогава всякога имаме предразположение към заболяване на главната нервна система, към полудяване. В такъв случай походката и движенията на цялото тяло са крайно дисхармонични.

За връзката между телесните движения, походката, жестовите и влиянието на Меркурий Учителят казва: "Гледайте как даден човек се движи, как ходи и как жестикулира и вие ще знаете как този човек мисли. Защото движенията са израз на мисълта".

Меркурий управлява у човека мозъка и главната нервна система, говора, телодвижението (подвижността на телесните членове), ръцете като главен орган за проектиране на идеите във физическия свят, похватността. Колкото по-силни и повече хармонични съчетания има Меркурий със Слънцето и добротворците, толкова по-здрава е главната нервна система на човека, по-хармонично и по-логично е мисленето му, по-богат и уверен е словесният му израз, по-пластично е тялото му, по-хармонични и богати са телодвиженията и лицеизразът му.

7.3. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО С ВЕНЕРА

СЛЪНЦЕТО в съвпад, паралел, съвпад в скоби или полусекстил с Венера

Планетата Венера по големина е приблизително колкото Земята. Тя прави обиколката си около Слънцето за 225 дни. Орбитата ѝ е включена в тази на Земята, поради това ние я виждаме да се отдалечава от Слънцето най-много на ъгъл от 48°. Поради своето малко отдалечаване от Слънцето, Венера образува с него само съвпад, паралел, съвпад в скоби, полусекстил и полуквадрат. Следователно, само полуквадратът е дисхармонично съчетание, което се образува между Слънцето и Венера.

Влиянието на Венера върху живота на хората, както и върху земната природа изобщо е много голямо и има първостепенно значение за успехите и щастието на човека.

Когато говорим за влиянието на Венера или на коя да е планета, ще разбираме влиянията на мислите, чувствата, желанията, силите, качествата и свойствата на разумните същества, които живеят на тази планета. Следователно, всички влияния, които приписваме на Венера като планета, всъщност са влияния на Венериния свят, на неговия умствен, духовен и физически живот, проектирани върху човека.

Венера е известна още от най-дълбока древност като богиня на любовта, хубостта, щастието, изящните изкуства, честития брак, на майчинството, плодородието и малкото добро. Всичко, което е известно като щастие и постижение на земята, попада под влиянието на Венера.

Както чрез Меркурий става зачеването, раждането, въплъщението, развитието или осъществяването на всички идеи и замисли, т.е. както чрез Меркурий се осъществяват всички умствени постижения и благополучия, така също всички чувства, желания, мечти, копнежи и сърдечни стремления се зачеват, раждат, развиват или осъществяват посредством влиянието на Венера, защото Венера управлява целокупния сърдечен живот, всички постижения и благополучия на сърцето.

Колкото е по-силен хармоничният аспект на Венера със Слънцето, толкова по-големи и по-сигурни са благоприятните условия и възможности за постигане и осъществяване на сърдечни мечти и копнежи на човека, когато Венера е в съвпад със Слънцето, колкото е по-силен аспектът, толкова по-големи и по-хармонични са влиянията на Венера върху човека и толкова повече и по-големи са Венерините сили и качества, които такъв човек притежава.

Трябва да се знае и всякога да се помни, че когато Слънцето има хармонично съчетание с дадено светило, според силата на хармоничното съчетание, Слънцето възбужда дейността на това светило, което от своя страна упражнява влиянието си върху човека. Така съвпадът на Венера със Слънцето всякога дава на човека дарби и способности да разбира, изучава и прилага изящните изкуства. Успехите в областта на изкуството в този случай са сигурни.

Според силата на хармоничните аспекти между Слънцето и Венера съдим за силата на артистичните дарби и способности у човека, за любовта му към изкуството. Колкото е по-голяма хармонията между Слънцето и Венера, толкова повече приятели между хората на изкуството има такъв човек, толкова по-силно ще ги свързва с него и толкова по-благоприятни условия и възможности за напредък в областта на изкуството ще има той.

Изобщо, когато трябва да разглеждаме дарбите и способностите на човека за развитие и успех в полето на изящните изкуства, трябва да обърнем преди всичко внимание върху аспектите на Венера със Слънцето, а след това - дали са налице и аспекти на Венера с останалите добротворци, особено с Нептун.

Понеже Венера е богиня на красотата, а красотата е тяло и дреха на духа и душата, по силата на изявената от човека красота в която и да е област на живота ние можем да съдим за еволюцията, богатството и хармонията на неговия дух и неговата душа. Най-голямата красота в

човешкия живот се въплъщава чрез Венера. Силата на хармонията между Слънцето и Венера определя широтата и силата на артистичните дарби и способности, чрез които човек ще въплъщава и ще изявява истината и доброто в изящните изкуства.

Венера дава предимно изпълнителни способности в областта на изящните изкуства и когато тя е вдъхновена от хармоничните Слънчеви въздействия, тогава нейните изпълнителни способности са най-силни. Следователно, за артистичните дарби и способности, чрез които даден артист ще може да изпълнява, да изразява дадено изкуство, ще съдим по силата на слънчевата светлина, която Венера приема.

В мъжки хороскоп Венера определя силата и качествата на стремежите, чувствата и желанията, насочени към нежния пол. Колкото е по-голяма хармонията между Венера и Слънцето, толкова по-силни, по-чисти, по-красиви и по-трайни ще бъдат чувствата и желанията на мъжа, толкова по-високо естество ще има изборът му и толкова по-красиви, по-правилни, по-нравствени и по-хармонични ще бъдат отношенията му с нежния пол. На такъв човек може да се предскаже щастие в любовта и брака.

Силата и хармонията на Венера и Слънцето определят количеството и силата на радостите и щастието в любовта на такъв човек.

В женски хороскоп Венера управлява предимно привлекателността и трайността на чувствата, които жената поражда у мъжа. Колкото по-голяма е хармонията между Слънцето и Венера в женски хороскоп, толкова по-силни и повече са женствените и майчински качества у жената, толкова по-голямо е нейното хармонично въздействие върху мъжете с най-висша духовна култура.

Такава жена ще бъде обичана от множество високо издигнати мъже, които с обичта си ще ѝ дадат от своите умствени и духовни качества.

Колкото по-голяма е хармонията между Слънцето и Венера, толкова повече и по-силни са добродетелните качества, чрез които човек може да има хармонични отношения със себеподобните си и околната среда. А колкото по-хармонични са отношенията на човека с околната среда, толкова по-големи са неговите придобивки, радости и щастие. Изобщо, хармоничните Венерини влияния са основата, почвата, в която се посяват, поникват и дават плодове всички добродетели. Колкото е по-голяма хармонията между Слънцето и Венера, толкова повече добродетели има човек, които се изразяват главно в характера и дейността на човека. Такъв човек е всякога дружелюбен, общителен, весел, любезен, услужлив, пожертвователен, състрадателен, обича чистотата и реда, особено що се отнася до облеклото и обстановката. Той е внимателен, нежен, миролюбив, кротък и затова всякога и навсякъде е обичан, драг, желан, очакван и търсен.

Когато Венера е в хармония със Слънцето, тя е най-добрата учителка за придобиване на всички добродетели, благородни чувства и качества - почвата, на която никнат, разцъфтяват и дават плод всички дарби и способности. Това е **ОСНОВЕН ЗАКОН**: щастието, което човек може да постигне на земята, зависи от количеството и качеството на придобитите от човека Венерини добродетели. Когато човек придобие в сърцето си добродетелните качества, които се изработват от задушна

хармонична дейност на Слънцето и Венера, той става любимо дете на ангелите от всички светове, те му изпращат непрестанно благословения и подаръци чрез най-хубави мисли, чувствата, чрез светлината, въздуха, красотата на природата, чистата вода и най-хубавата храна, те благославят взаимната обич, която го свързва с хората. Подаръците, които човек получава чрез хармоничното влияние на Слънцето и Венера вливат в него живот, здраве и радости.

От символа на Венера е ясно, че в нея висшите сили имат надмощие над силите на материята и че тези висши сили чрез сърцето организират, пречистват, преобразяват, оживотворяват и оползотворяват низшето във висше.

Човек, който има хармоничното влияние на Слънцето и Венера, е под непрестанното ръководство на висшите светове, вследствие на което се научава да подчинява и организира силите и качества на своята низша природа и всичко в себе си да очисти и обновява.

Люде, които имат хармоничното влияние на Слънцето и Венера, всякога са възприематели, носители и сеятели с мисли, чувства, дела и слова на великите благословения на истината, любовта, мъдростта и красотата, изпращани от висшите светове.

Човек може съзнателно да образува връзки, да си създаде отношения и да има обмяна с Венериния свят, т.е. съзнателно да възприема и се ползва от влиянията на този свят по умствен начин, като изучава изящните изкуства, по духовен начин - като преживява художествените творби и подражава на проявеното в тях добро или като общува с люде на изкуството и помага на тяхното творчество, по материален начин, когато употребява храни, които са под силното влияние на Венера или носи дрехи със цвета на Венера - тъмносини. Връзка със света на Венера той може да прави също като наблюдава нейния изгрев като вечерница и залеза ѝ като зорница.

Люде, които имат хармонично влияние на Слънцето и Венера в аспект, в минали животи са работили за придобиване на Венерините добродетели и в последното си възплъщение жънат богатата, които са посяли. Хармонията между Слънцето и Венера в даден хороскоп показва, че в миналото такъв човек е работил най-много в областта на изящните изкуства, поради което в сегашния си живот притежава артистични дарби, качества и способности, организирано, любвеобилно и творчески проявяващо се сърце.

СЛЪНЦЕТО в полуквадрат с ВЕНЕРА

Тази е единствената дисхармония, която може да образува Слънцето с Венера; тя показва, че човек в минали животи се е занимавал с изкуство, но е сложил изкуството си в услуга на низши цели, използвал го е за удоволствия, продал е изкуството си за слава и облаги, похабил е дарбите си и е изопачил схващанията си за изкуството, послужил е с изкуството си не за да изрази проявите на красотата, а за да изрази проявите на лъжата, омразата и грозотата, като ги е издигал пакостно в добродетели, и пример за подражание, с една реч - вършил е престъпления с изкуството. Вследствие на недобросъвестност в изкуството и безпорядъчен живот такъв човек е изгубил добродетелите на Венера и е придобил много неестествени и грозни навици. Люде с

такава дисхармония са без усет за красотата и реда, небрежни към чистотата и всичко друго, прекарват времето си в денгубство с компании и в противоестествени удоволствия и развлечения.

Люде с тази дисхармония са създатели на блудкавото оперетно и съвсем противоестествено цирково "изкуство".

7.4. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО С МАРС

СЛЪНЦЕТО в тригон, 72° или секстил с МАРС

Марс е оттатък ЗЕМЯТА и той я включва в своята орбита.

Марс е по-малък от Земята. Цветът на неговата светлина е червеникав. В еволюционно отношение като планета на нашата Слънчева система Марс стои на последно място. Всички други планети са по-напреднали в своето развитие от него.

От древността Марс е известен като Бог на войната, на всяка борба и на всяка груба физическа сила, като Бог на животните, изобразяван често от древните художници като фаун.

Венера е полярният принцип на Марс. Понеже Марс управлява животинското царство, а Венера човешкото, както животните са подчинени на човека и са управлявани от него, така също Марс е подчинен на Венера и управляван от нея. Както човек придобива от животните материали и ги оползотворява за себе си, така също Венера преработва и преобразява силите на Марс и ги прави ползотворни за хората.

Марс снабдява човека с първични неорганизиранни сили, които могат да се оползотворяват от човека, ако бъдат преработени, организирани и ръководени от някой добротворец, т.е. от Слънцето, Юпитер, Венера, Нептун или Уран.

Най-добрият организатор, преобразител и ръководител на силите, излъчвани от Марс, е Слънцето. Следователно, когато Марс получава хармонично съчетание от Слънцето, неговото влияние върху човека е хармонично и благотворно в много отношения, защото Слънцето може да преработи Марсовите сили, които могат да бъдат използвани в умствено, духовно или физическо отношение.

Когато хармоничното съчетание между Слънцето и Марс влияе върху ума, тогава умът на човека е деятелен, продуктивен, деловит, неуморен, предприемчив и с изпълнителни способности.

Когато хармоничното влияние от аспект между Слънцето и Марс влияе върху духовната природа на човека, тогава човек е смел, решителен, храбър, неустрашим, рицар и кавалер, предан и верен в дружба и на дадена дума, дружелюбен, услужлив, пожертвувателен, дисциплиниран, изпълнителен, послушен.

Когато хармоничното влияние между Слънцето и Марс се изразява върху физиката на човека, тогава такъв човек се отличава със силна конструкция, здрав организъм, силна мускулатура, с голяма работливост, издръжливост, ловкост, лъгавина, похватност.

В митологията и Илиада представители на Марсов тип, хармонизиран от Слънцето, са Херкулес и Ахил.

Люде, които попадат под силното хармонично влияние на Слънцето и Марс, не се отличават с особено висока умствена и духовна

култура. Те никъде не се проявяват в науката и изкуствата. Такива люде, обаче, всякога могат да бъдат първи там, в такива области, където на първо място трябва да се прояви храброст, смелост, предприемчивост и настойчивост, където трябва да се употреби главно мъжество, физическа сила, самообладание и издръжливост. Такива люде могат да бъдат първи като техници, изследователи на нови земи, организатори на физически предприятия, ръководители на строежи и пр.

Най-висшият тип представители на хармоничното влияние между Слънцето и Марс са зъболекарите, хирурзите, часовникарите, машинистите. Изобщо всички области на пионерството, физическото строителство, механиката, техниката, свързани с използване на метали, са полето на дейност на родените под преобладаващото Слънчево-Марсово хармонично влияние.

Колкото по-голяма е хармонията между Слънцето и Марс в даден хороскоп, толкова по-сигурно е, че съответното лице ще стане господар на своята низша природа и ще си образува добри навици, ще канализира и оползотвори своята умствена, духовна и физическа енергия.

Марс е представител на животните у човека, човек е микрокосмос и следователно съдържа животните у себе си и затова когато Слънцето и Марс са в хармония, човек е станал господар на животинската си природа, на низшето в себе си.

Люде с хармоничното влияние на Слънцето и Марс в аспект са енергични, порядъчни и почтени, изпълнителни, които напълно прилагат нещата, на се нуждаят от идейно ръководство и план, които трябва да получат от по-високо началство.

СЛЪНЦЕТО в опозиция, съвпад, квадрат или полуквадрат с МАРС

Дисхармоничните съчетания между Слънцето и Марс създават типове, които в зависимост от дисхармоничното влияние, причиняват по-големи или по-малки разрушения във всички области на живота. Колкото е по-голяма дисхармонията между Марс и Слънцето, толкова по-голяма е борбата на висшето с низшето естество у човека. Люде с такива влияния се отличават с много отрицателни, разрушителни, противоестествени качества и прояви.

Те откриват нечистота, липса на съзнание за отговорност и дълг, трайна нетърпеливост, прибързаност, припряност, непостоянство в идеи, мисли, чувства, стремежи, неустойчивост в обещанията, несправедливост към другите и нападателност. Възгледите на такива люде са материалистични. Те считат низшето за най-висша добродетел. Непокорни, недисциплинирани, неизпълнителни и недобросъвестни, те не са надеждни в никоя работа. Когато проявяват в работата амбиция или инат, те не се ръководят от съзнателност, добро чувство или висша идея, а следват своето низше честолюбие или тщеславие.

Люде с дисхармонично влияние на Слънцето и Марс считат за свой най-висш идеал да станат военни, защото само там могат да проявят своята физическа сила и своите груби наклонности и качества. Люде под дисхармоничното влияние на Слънцето и Марс, когато достигат висок военен пост, се прославят като големи военначалници. Наполеон е типичен представител на дисхармоничното влияние между Слънцето и Марс.

Люде с дисхармонично съчетание от Слънцето и Марс са нарушители на всякакъв порядък. Те са своенравни, следват своя низш импулс и непреодолими желания, не зачитат никакъв морал и никакви обичаи. Те по правило се стремят всякога към противоестествени удоволствия и всички видове спорт и дисхармонични изпитания на тялото са измислени от люде с дисхармонично влияние на Слънцето и Марс в аспект.

Когато в хороскопа на човек има дисхармония между Марс и Слънцето, всякога има опасност такъв човек да пострада от побой, от пиянство, преяждане, от авантюри и рисковани действия, от неумереност, необмисленост, избухливост и безразсъдство.

Такива люде са неприятни и отбягвани от обществото, крамолници или побойници. Със своя безразсъден, безреден и нечист живот те си причиняват много болести.

Дисхармоничните съчетания между Слънцето и Марс, в зависимост от силата на аспекта, показват количеството, силата и трайността на безпорядъка и нечистотата, които човек е внесъл в мислите, чувствата, желанията и делата си през минали животи.

Следователно, дисхармонията между Слънцето и Марс показва кармата на човека спрямо по-низшите светове, които оказват влияние върху него. Правилните връзки, правилните отношения и правилната обмяна на човека с животинското царство са отбелязани в хороскопа с хармонични съчетания между Слънцето и Марс, а неправилните - с дисхармонични аспекти.

7.5. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО С ЮПИТЕР

СЛЪНЦЕТО в съвпад, тригон, паралел, съвпад в скоби, секстил, или квинтил с ЮПИТЕР

Юпитер е най-голямата планета в Слънчевата система. Той е 1300 пъти по-голям от Земята и масата на всички планети от Слънчевата система общо е по-малка от масата на Юпитер.

От древността още Юпитер е известен с името "ВЕЛИКИЯТ ДОБРОТВОРЕЦ", големият благодетел, носителят на голямото щастие, на изобилието, в умствено, духовно и физическо отношение, на голямата слава и почести. Но Юпитер може да даде всички тези благословения на човека, само когато е в най-силно хармонично съчетание със Слънцето.

Според силата на хармонията между Слънцето и Юпитер, човек получава благословенията, дарбите, способностите и добродетелните качества от Юпитер. Хармонията между Слънцето и Юпитер всякога прави човека дълбоко религиозен, с философски схващания и разбирания, с вродено благородство, благоразумие, добродушие, добросърдечие, приветливост, дружелюбност, общителност, внимателност, щедрост, чистосърдечие, милосърдие, дава му високо съзнание за дълг и отговорност към Бога, природата и човека, вяръност и почит към традициите, законите и реда на обществото, желание за покровителстване на по-слабите, стремеж към обществена дейност и добротворство, любов към философията, религията, духовните науки и идеи, към всички духовни общества.

Люде, които в хороскопа си имат силно хармонично съчетание между Слънцето и Юпитер, непременно в живота си ще бъдат поставени на видни места, на отговорни длъжности и ще упражняват широко обществено влияние. Люде със силни хармонии между Слънцето и Юпитер стават най-големите преобразователи и основатели на разни философски системи, на религиозни течения и религиозни общества, биват най-големите и най-почитаните държавници, общественици, водачи на различни общества, с една реч - такива люде всякога заемат ръководните места във всички обществени среди.

Поради своята приветливост, добродушие и любвеобилност такива люде навсякъде са добре приети, всички ги обичат и навсякъде имат голям успех и бърз напредък. Човек с хармонични аспекти между Слънцето и Юпитер, чрез мислите, чувствата и цялата си духовна същност излъчва електромагнитни хармонични вълни, които носят разположение у околните и им действат благотворно.

Най-добрите философи, религиозни реформатори, свещеници, държавници и общественици са били люде, които са имали хармония между Слънцето и Юпитер. У такива люде най-силно и най-хармонично са развити семейните и обществените чувства. Те са много добросъвестни, справедливи и доброжелателни. По техния начин на материална подкрепа се изграждат благотворителни дружества, приюти, сиропиталища. Те на драга воля се включват във всички полезни обществени начинания. Любовта им към науката и изкуствата ги прави често благодетели на начинанията в тази област и меценати на артисти и таланти. Такива люде могат всякога да осъществяват своите идеи и замисли, своите желания и намерения, защото те имат много връзки с представители на ръководните кръгове, ползват се с уважението и обичта на високопоставените и силните на деня, поради което намират тяхната подкрепа във всичко. Те всякога притежават и значителни материални богатства, придобити със заслуги, а не чрез корист и лъжа. Между такива люде няма беден човек.

Добродетелите на такива люде отварят пътя за щастие и на другите и често тях ги смятат за талисмани, защото тяхното влизане в някой магазин, например, носи богата печалба през деня.

Тяхното влизане в известна среда установява хармония и разположение в нея. Тяхното включване и в най-затруднените начинания им осигурява бърз и неочакван прогрес (успех).

Накратко казано, люде с хармония между Слънцето и Юпитер всякога и навсякъде съзнателно и несъзнателно са носители и изявители с мислите, чувствата, словата и делата си на радости, успокоение, разположение, насърчение, утеха и щастие. Най-отличителното качество, което имат люде с хармония между Слънцето и Юпитер, е чувството им за достойнство. Те обичат твърде много благопочитането.

СЛЪНЦЕТО в опозиция или квадрат с ЮПИТЕР

При дисхармония между Слънцето и Юпитер влиянието на Юпитер не само не носи щастие, успехи и благословения на човека, но обратно - то може да причини много злочестини на човека.

Човек с дисхармония между Слънцето и Юпитер е като голям министър или управител, който е злоупотребил с властта и средствата, които са му били дадени, немарливо е гледал работата си, отдал се е на

веселия и угощения, с което е станал причина за объркването на много обществени работи, изгубил е доверието на добрата част от обществото и си е спечелил много врагове.

Люде с дисхармония между Слънцето и Юпитер се отличават с множество отрицателни качества и навици, които им пречат да бъдат щастливи и да причиняват щастие на другите. Такива люде всякога се стремят към високи постове и служби, имат амбицията всякога да стоят на първо място, да ръководят, но поради непоследователността си и лошите си качества и навици не вдъхват доверие в обществените среди, не могат да спечелят благоразположението на високопоставените, поради което не успяват в замислите и начинанията си. Такива люде са честолюбиви, горделиви и надменни, грандомани и показни, живеят в лукс, блясък и изобилие, като харчат над средствата си и поддържат разкоша си чрез заеми. Търсят само достъп във висшите кръгове, стремят се да живеят в удоволствия, развлечения и в най-скъпите курорти, но за работа не ги бива. Това са лоши управници и общественици, които са причинявали най-големи бъркотии, защото тяхното издигане е било незаслужено и непочтено, а тяхната служба и техния живот са били във вреда на обществото. Такива люде са търтеи на човешкото общество.

Общо за ЮПИТЕР в аспект със СЛЪНЦЕТО

Юпитер показва какви са били връзките, отношенията и обмяната на човека с ангелския свят, който служи на истината.

Хармоничните съчетания на Юпитер със Слънцето показват до каква степен човек в миналите си животи е внесъл в ума си, сърцето и волята си Божествената истина, т.е. до каква степен човек е истинолюбив и е възприемател, носител и изявител с мислите си, чувствата, словото и делата си на истината на света.

Истината е носителка и изявителка на свободата, красотата и радостите. Следователно, колкото е по-голяма хармонията между Юпитер и Слънцето, толкова по-силни и хармонични са връзките на човека с Истината.

Юпитер е носител на големите благословения, на голямото изобилие в умствено, духовно и материално отношение. Според хармонията на Юпитер със Слънцето ще бъдат и благословенията на човека.

Юпитер има отношение към силите, качествата, възможностите на висшия ангелски разум у човека, наречен още творчески.

Той има отношение към условията и възможностите на неговото развитие и дейност, към постиженията на творческия разум изобщо, следователно в зависимост от хармонията между Юпитер и Слънцето ще бъде и по-силна или по-слаба проявата на висшия творчески разум на човека.

Юпитер има отношение към духовните сили в природата, които управляват устройството на артериалната кръвоносна система и движението на артериалната кръв (Венера управлява движението на венозната). Следователно, хармонията на Слънцето и Юпитер определя правилното устройство и правилната дейност на артериалната кръвоносна система, а дисхармоничните аспекти - разстройство на

артериалната система.

Хармонията на Юпитер и Слънцето показва, според силата на хармонията, до каква степен човек в минали животи се е ръководил от Божествената Истина и какви добрини е направил на човечеството с мисли, чувства и дела.

Дисхармонията между Юпитер и Слънцето свидетелства според силата на съчетанието, до каква степен в минали животи човек е нарушил законите на истината, до каква степен не е изпълнил волята Божия.

В Слънчевата система Слънцето уподобяваме на цар, а Юпитер на министър-председател.

От положението на Юпитер в хороскопа, както и от неговите аспекти с останалите светила, зависят съдбата и живота на човека. Трябва да се помни, че силите, качествата, възможностите, стремежите, условията, които Юпитер дава на човека, са точно противоположни на онези, които дава Сатурн.

Колкото е по-силна хармонията между Юпитер и Слънцето, толкова е по-силен стремежът на човека да се свързва с ангелския свят, т.е. такъв човек всякога има подтика да се моли и да прави добро, защото ангелите се грижат главно да научат човека как да се моли на Бога и на висшите същества и как да прави добро. Следователно, според силата на хармонията между Юпитер и Слънцето, човек ще има светлината и знанието как и кога да се моли и как, кога и на кого да прави добро.

7.6. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО СЪС САТУРН

СЛЪНЦЕТО в тригон, квинтил или секстил със САТУРН

Сатурн е главен управител на Земята, на материята изобщо, на неорганизираните сили, на всички низши светове, които са под човека. Той е господар на минералното царство.

В човешкия организъм Сатурн управлява устройството на костната система и черния дроб.

Сатурн има отношение към всички видове ограничения и лишения в умствения, духовния и материалния живот на човека.

Следователно, чрез влиянието на Сатурн идват най-големите изпитания, които или ще издигнат човека до степен на гений, или ще станат причина той да слезе до бездната на безлюбието, мрака и безизходността.

Когато Сатурн е в хармония със Слънцето, човек придобива онази разумност, онези схващания и разбирания, които могат напълно да осмислят човешкия живот на Земята. Човек с хармония между Слънцето и Сатурн можем да уподобим на оногова, за когото Христос казва, че е съградил дома си върху камък и при всички видове изпитания той ще устои. Характерът на такъв човек е устойчив. Той се поучава от всички изпитания и ги превръща на вътрешна сила, в духовно богатство: за него злото се превръща в добро, горчивината в радост, бедността в богатство.

Хармонията между Слънцето и Сатурн, според своята сила, показва до каква степен е организирана човешката воля, до каква степен са развити, устойчиви и проявяващи се изпълнителните дарби и

способности на човешкия ум. Сатурн има отношение главно към принципа на Правдата, затова колкото по-голяма е хармонията между Слънцето и Сатурн, толкова по-справедлив е такъв човек във всичките си мисли, чувства и действия. Такъв човек вижда най-напред собствените си грешки и пръв сам се съди.

При несполуки той също търси преди всичко вината у себе си и се стреми да поправи грешките си. Главните отличителни качества на човек с хармония между Слънцето и Сатурн са следните: постоянство, устойчивост, търпеливост, справедливост, точност, изпълнителност, системност, последователност, такт, измереност, предвидливост, дипломатичност, достойнство, безукорна честност, вярност в обещания, задълбоченост, съсредоточеност, сериозност, изключителна работливост, издръжливост, себеконтрол, ученолюбие, голяма настойчивост, критичност, причинно мислене и изследване, методичност, памет, широк познавателен обхват, философски ум, недопускане критика и слабости, организаторски и ръководен талант, поема най-тежки и отговорни служби, скромност в обзавеждане, облекло и прехрана, пестеливост, строгост, но справедливост. С една дума, това е образец на идеален началник на много отговорна служба и на скромен и безупречен човек, работлив, точен, изправен, честен, почтен, изпълнителен, амбициозен.

СЛЪНЦЕТО в опозиция, съвпад, квадрат със САТУРН

Това са най-лошите аспекти, които могат да се случат в хороскопа на даден човек. Дисхармонията между Сатурн и Слънцето е съдбоносна във всяко отношение. За да се получи такава дисхармония, в миналото човек е извършил множество големи пакости, които не са грешки, а престъпления. Всяка дисхармония между Слънцето и Сатурн, според своята сила, показва количеството и размера на престъпленията, които човек е извършил. Дисхармонията между Сатурн и Слънцето показва, че такъв човек съзнателно е нарушавал волята Божия и съзнателно е изопачавал Божиите закони при тяхното приложение, съзнателно е внасял заблуждения в съзнанията на хората. Такъв човек се е проявявал като диктатор и жесток управник, който е причинявал в минали животи нещастия на хората.

Дисхармонията между Слънцето и Сатурн е най-тежката карма, която човек е спечелил. В зависимост от силата на такава дисхармония, човек ще бъде подложен на влияние на всички отрицателни и изопачени идеи, мисли, чувства, желания и действия, каквито сам е родил в миналото си.

Най-силно и най-пагубно е влиянието на тези дисхармонии до 30 годишна възраст. Люде с тези дисхармонии се отличават със следните по-важни отрицателни качества: често съмнение, недоверие, подозрителност, мнителност, ревнивост, болезнено честолюбие, обидчивост, дълготрайна сръдливост, злопаметност, отмъстителност, раздражителност, себенадценяване или себеподценяване, саможивност, необщителност, страхливост, нерешителност, материалистически убеждения и прояви, скъперничество.

Родените с тези дисхармонии са създатели на всички материалистически учения и философии. Най-всестранно е обрисован типа на родения под дисхармоничното съчетание на Сатурн и Слънцето

от Достоевски в лицето на великия инквизитор от "Братя Карамазови".

Люде с дисхармония между Слънцето и Сатурн в живота си всякога биват подлагани на твърде големи изпитания, ограничения, лишения. Тях почти никой не ги обича, защото те никога не са били носители и изявители на Любовта. Те не притежават качества, с които може да се извика любов у другите.

Дисхармонията между Слънцето и Сатурн често създава най-нещастни типове. Такива люде всякога и във всичко виждат черната страна. У себеподобните си те виждат само грешките и слабостите, във всичко са склонни да съдят другите. От този тип люде са най-известните със своята неумолимост прокурори, които със своята дейност още повече утежняват кармата си за в бъдеще.

Люде с такава дисхармония всякога и във всичко са недоволни. Там се струва, че все другите около тях грешат, че все те им пречат да бъдат щастливи. Те подозират целия свят и никога не виждат вината у себе си.

Дисхармонията между Слънцето и Сатурн, според нейната сила, свидетелства, че у такива люде, много органи са неправилно развити и неправилно действат, но винаги у тях черният дроб е свит (малък) и недоразвит. При такъв черен дроб човек винаги изпитва неразположение и винаги се чувства нещастен.

Общо за съчетанията между СЛЪНЦЕТО и САТУРН

Колкото е по-силна хармонията между Слънцето и Сатурн, толкова повече нейният притежател в минали животи се е ръководил в мислите, чувствата, словата и делата си от Божествената правда и е спазвал нейните закони. Отношенията на такъв човек със себеподобните са били праведни, както са били праведни и отношенията му към земята и природата изобщо.

При хармония на Слънцето и Сатурн всички сили на тялото са добре уравновесени, всички органи и системи са здрави, тялото има голяма устойчивост и човек е здрав, работлив и издръжлив. Такива люде правилно възприемат, чувстват и оползотворяват всички сили и блага, които ражда Земята, т.е. силите, които Земята е възприела от Слънцето и ги е преработила и пригодила за човешкото тяло. Затова устойчивостта на тези люде, и на най-неблагоприятните външни условия, е изключителна.

При дисхармония между Слънцето и Сатурн, според нейната сила, имаме точно обратните на гореказаните резултати. Колкото е по-голяма дисхармонията между Слънцето и Сатурн, толкова е по-голяма умствената, духовната и физическата тъмнина, в която е потопен такъв човек. Понеже тъмнината е носител на най-големите ограничения и на най-голямото еднообразие, животът на такива люде се отличава главно с ограниченост и еднообразие във всяко отношение.

7.7. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО С УРАН

СЛЪНЦЕТО в съвпад, паралел, съвпад в скоби, тригон, квинтил или секстил с УРАН

УРАН символизира ангелската мъдрост, чрез която работят херувимите. Следователно съчетанията между Уран и Слънцето ще ни покажат какви са връзките, отношенията и обмяната на човека с ангелския свят на мъдростта. В противовес на Сатурн, който чрез тъмнината създава най-голямото еднообразие и ограничения, Уран чрез светлината на мъдростта създава най-голямо разнообразие, най-голяма широта, най-голяма самобитност и най-силно изразена индивидуалност в умствено, духовно и физическо отношение.

Древният мит, според който Уран е баща на всички богове и създател на Небето и Земята, иска да каже, че когато Слънцето и Уран са в хармония, те създават най-великите идеи, най-великите замисли, които носят на човечеството, най-големите благословения за умствено, духовно и физическо развитие.

Под хармоничното влияние на Слънцето в съчетание с Уран са се родили и са се проявили всички гении от всички области на човешката дейност, всички светии, всички пророци, всички мъдреци, всички велики учители, които са били носители, изявители и служители на Божествената любов, мъдрост и истина, затова именно легендата казва, че Уран е баща на всички богове.

Колкото по-силна е хармонията между Слънцето и Уран в хороскопа на някой човек, толкова по-правилно е устроена и развита главната му нервна система, и по-правилно и по-пълно такъв човек възприема жизнената електричества от природата, от което електричество се произвежда умствената му и духовна светлина и се създават благоприятни условия за умственото и духовно развитие и прояви.

Силата на хармонията между Слънцето и Уран определя възможностите на човека за постижения във всички области на окултната наука, защото Уран е създател на окултната наука.

Не може човек да стане астролог и да разбира правилно астрологията, без да има в хороскопа си хармоничното влияние на Слънцето и Уран. Степента на хармонията между Слънцето и Уран обуславя възможностите и условията за развитие и проява на ясновидски дарби и способности у човека. Силата на тази хармония определя любовта му към Бога, ревността му за служба на Бога и човешкия напредък, любовта му към окултното познание.

Под силна хармония между Слънцето и Уран се раждат и проявяват велики люде със силно подчертана индивидуалност, с изключителни творчески и откривателски способности, с прометеевски дух и прояви. Прометей от древността е типът на Ураново-Слънчевата хармония.

Хармонията между Слънцето и Уран може да се прояви съзнателно, целесъобразно, разумно и ползотворно след 30-та годишна възраст, когато Слънцето започва да влияе върху духовната същност, живота и съдбата на човека. До тридесетгодишна възраст Урановото влияние се изразява главно в своеобразни прояви.

При сегашното развитие на човека най-силните и най-благодатните прояви на човека могат да се получат само от хармоничното съчетание на Слънцето и Уран. Само посредством хармонията на Слънцето с Уран висшият разум на човека придобива вечната и всепроникваща светлина, както и творческите сили на вечната небесна премъдрост, която дава истински знания за същността на небето и земята, за разумните и целесъобразни връзки и отношения между небесните и земните светове. Хармоничното съчетание между Слънцето и Уран има отношение към правилното устройство, развитие и дейност на *горната, коронната част на главния мозък*, където са разположени най-висшите творчески дарби и способности, чрез които човек възприема, усвоява, проявява и оползотворява висшите идеи, замисли, благословения, идващи от света на Мъдростта.

Силата на хармоничното съчетание между Слънцето и Уран в хороскопа на даден човек определя количеството и силата на неговите творчески дарби и способности.

Всички велики произведения, проникновения, откровения, изобретения, вдъхновения, идеи, замисли и постижения в областта на философията, изкуството, науката и електротехниката са родени в умовете на лица, които имат в хороскопа си хармонично влияние на Слънце в съчетание с Уран. Основателите, ръководителите и добрите ученици на окултните школи, особено добрите астролози, са родени под същата благотворна връзка на Слънцето с Уран.

Накратко казано, люде с хармоничното съчетание на Слънцето с Уран, в зависимост от силата на това съчетание, съзнателно или несъзнателно, в по-голям или по-малък размер извършват Прометеевска работа и Прометеевски подвизи.

СЛЪНЦЕТО в опозиция, квадрат или полуквадрат с УРАН

Дисхармонията между Слънцето и Уран е свидетелство, че отклоненията, прегрешенията, престъпленията, нарушенията изобщо, които човек е извършил с мисли, чувства, желания, слова и дела спрямо Божествените закони, в зависимост от техните размери, са дали по-малка или по-голяма неправилност в устройството, развитието и дейността на главния мозък, където са разположени висшите творчески дарби и способности на човека.

Този резултат човек сам си е причинил в минали животи посредством изопачените идеи и мисли, на които той съзнателно е ставал проводник. Количеството и силата на нарушенията, които човек е извършил спрямо Божествените и природни закони определят и силата на дисхармонията между Уран и Слънцето.

Дисхармонията между Уран и Слънцето показва, че човек е бил в окултни школи, придобил е много знания в областта на окултните науки, заемал е висши постове в обществото и държавата и като окултен ученик или като държавник е направил сериозни нарушения, т.е. нарушавал е окултната мъдрост, злоупотребил е с окултното познание или с властта. Люде със силна дисхармония между Слънцето и Уран са най-големите диктатори, реформатори с насилие и лъжа, които се стремят да станат властиители на света, които не признават никаква сила и никаква разумност над себе си. Такива люде именно причиняват най-големите разрушения и най-големите нещастия на света.

Дисхармонията на Слънцето с Уран в хороскопа на човека показва, че такъв човек, особено на младини, е склонен към всевъзможни грандиозно-фантастични и чудати увлечения и мечтания.

Общо за хармоничните и дисхармоничните съчетания на УРАН със СЛЪНЦЕТО

Както влиянието на хармоничните, така и влиянието на дисхармоничните съчетания между Слънцето и Уран не може да бъдат проявени от човека напълно преди 30-годишна възраст. Това е така, защото силите, качества, дарбите и способностите, принадлежащи на Уран, могат да бъдат поставени напълно в дейност от Слънцето, а влиянието на Слънцето върху човека започва след ТРИДЕСЕТГОДИШНА възраст

7.8. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО С НЕПТУН

**СЛЪНЦЕТО в съзвезд, паралел, тригон, съвпад в скоби,
72° или секстил с НЕПТУН**

Това са хармоничните съчетания между Слънцето и Нептун.

Нептун е най-висшият добротворец от ангелския свят, той представя най-висшата йерархия на ангелите-серафимите.

Серафимите са братя, които са носители, изявители и служители на Божествената любов. Своите благословения и благотворни влияния те изпращат на човечеството чрез света или обитателите на Нептун. Всички същества, които имат за най-висш идеал да бъдат служители на Божествената любов са под хармоничното влияние на Нептун и Слънцето.

В митологията Нептун е известен като Бог на океаните и моретата и на всички същества, които живеят в тях. Но като вземем предвид алегоричния език на мистическата мъдрост, използвана от мъдреците в цялата окултна символика, това означава, че Нептун и непуновият свят са **проводници на Божествената любов** защото водата е представител на Любовта на земята, т.е. тя е изобщо емблема на Божествената Любов. А тъй като океаните и моретата съдържат най-много вода, в тях се съдържат най-много жизненостелни сили на любовта. Нептун, бог на моретата и океаните, е проводник на най-много сили, качества и свойства на Божествената любов.

Хармонията между Слънцето и Нептун в даден хороскоп, в зависимост от нейната сила, показва, че такъв човек има множество приятели от Нептуновия свят, т.е. от носителите и служителите на Божествената любов. Под такава хармония явно е, че човек ще има най-много благоприятни възможности и условия за развитие и напредък в духовно отношение.

Люде с хармония между Слънцето и Нептун в хороскопа си, според силата на тази хармония, ще имат хармонични връзки, отношения и обмяна с Божествения свят на Любовта. Хармоничното влияние на Слънцето и Нептун в ъгловръзка създава най-вдохновените творци и служители в областта на изящните изкуства.

Всички гениални творби на изкуството, които се отличават с най-голяма красота, духовност, дълбочина и с висша идейност, въобще

всичко прекрасно и идейно, и образцово, което е рожба на душата, е родено от люде, които са под благотворното влияние на Слънцето и Нептун. Духовната романтика и духовния лиризм са плод на артисти, родени под силното Слънчево-Нептуново влияние.

Най-важните, основните отличителни качества на люде, родени под силното Слънчево-Нептуново влияние, са: общочовешка мечтателност за щастието на всички човеци, наричана утопизъм, блян за хармония, братско единомислие и чист и възвишен живот между човеците, духовна романтика, почиваща върху принципа на Божествената любов, която е основата на техния живот. В постигането на висшите и общочовешки цели те изключват напълно всяко насилие и всяка лъжа. С мислите, чувствата, словата и делата си те са всякога носители, изявители и служители на най-висшите, най-напредничави, най-човечни, най-духовни и най-изтънчени общочовешки идеи. Най-великият представител на хармоничното Слънчево-Нептуново влияние до днес между човеците е Христос.

Израз на това влияние са идеите, и схващанията, и разбиранията на философията на Вл. Соловьев и писателите Толстой и Достоевски.

В областта на музиката под същото влияние са Чайковски, Шуберт, Менделсон.

Хармонията между Слънцето и Нептун показва, в зависимост от нейната сила, че такъв човек в минали животи е бивал в окултни школи ученик и е изучавал и прилагал принципите и законите на Божествената Любов.

По силата на хармонията между Слънцето и Нептун в даден хороскоп можем да съдим до каква степен правилно са устроени и развити централните мозъчни органи в предна горна част на главата, където са разположени най-висшите дарби и способности, чрез които човек може да възприема, разбира и оползотворява силите и благословенията, идващи от най-висшия свят на Божествената Любов.

Люде с хармоничното влияние на Слънцето и Нептун, в зависимост от силата на хармонията, се проявяват като творци в областта на изящните изкуства. Нептуновото влияние се смята като втора октава на Венера, затова именно при хармония между Слънцето и Венера се раждат най-добрите изпълнители в областта на изкуствата, а при хармония между Слънцето и Нептун се раждат най-значителните и най-вдъхновени творци. Когато се случи някой да има в хороскопа си хармонични съчетания на Слънцето с Венера и Нептун и на Венера с Нептун, тогава артистът може да бъде едновременно и голям творец, и голям изпълнител. В такъв случай артистичните дарби, способности и качества са най-силно и всеотранно развити.

Измежду людето, родени под хармоничното влияние на Слънцето и Нептун, се срещат големи и вдъхновени ясновидци, каквито са библейските пророци. Те предсказват чрез пророческо изстъпление или излъчване във високото поле. Чрез ясновидски пророчески видения те виждат във величави образни обобщения събитията, предстоящи да настъпят през следващите хилядолетия и епохи.

Такива са били пророк Исаия и апостол Йоан. Пророк Данаил също спада към пророците - съновидци и съנותълкуватели, което свидетелства, че също се намира под хармоничното Слънчево-Нептуново влияние.

Хармоничното влияние на Слънцето и Нептун в хороскопа на дадено лице може да се прояви в пълнота, само при условие, ако този човек има в хороскопа си силно и хармонично аспектиран Меркурий или Юпитер. Това е така, защото Божествената любов, на която е носител Нептун, може да бъде възприемана, разбирана и изявявана само от разумни човеци, а разумността се проявява чрез Меркурий и Юпитер. Първият, господар на низшия разум, вторият - на висшия разум.

Люде, родени под силното благотворно влияние на Слънцето и Нептун, се отличават с много силна вяра, имат всякога дълбока потребност и желание да се молят. За такива люде се казва, че имат молитвен дух. Такива люде повече или по-малко притежават дарби като телепатия, психометрия и пр.

Общо казано, хармоничните влияния на Слънцето и Нептун създават люде, които са най-напреднали, най-извисени в духовно отношение. Това са чловеци - представители на Божествената любов на земята.

СЛЪНЦЕТО в опозиция, квадрат или полуквадрат с НЕПТУН

Всякога трябва да се има предвид, че всяко нещо има две страни. Когато човек работи навреме, на място и по разумен начин с нещата, той си създава щастие. Обратно, когато човек работи не навреме и не наместо и по неразумен начин, той си създава нещастие.

Следователно, ако дисхармонията между Слънцето и Нептун е в хороскопа на високо издигнат, разумен и добър човек, тогава тя не само че няма да донесе нещастие, но обратно - може да донесе голямо щастие. Ако, обаче, дисхармонията на Слънцето с Нептун се намира в хороскоп на неразумен човек, лишен от висш идеал в живота си, тогава този аспект носи голямо нещастие.

Дисхармонията между Слънцето и Нептун при неразумните люде обикновено може да причини всякакви умствени и душевни разстройства и подлудявания. Изобщо тя носи силни душевни смущения, хаотични душевни състояния, загадъчни и неопределени нарушения в душевния живот.

Под дисхармоничното влияние на Слънцето и Нептун се раждат всички люде, които в минали животи са внасяли заблуждения и аномалии в областта на изящните изкуства, в които няма никаква проява на красотата, доброто и истината. Към тази група спадат всевъзможните: кубисти, футуристи, акмеисти, имажинисти и пр.

Дисхармонията между Слънцето и Нептун е свидетелство, че в минали животи такива люде са били ученици в окултни школи, но са направили множество нарушения на законите на Божествената любов, не са я прилагали правилно и с чистотата, допуснали са груби нарушения, поради което са натрупали голяма карма спрямо Божествената любов.

Ето защо всички тези лица нямат правилна връзка, правилни отношения и правилна обмяна със света на Божествената любов.

Те не могат да възприемат благословенията на Божествената любов и не могат да създават нищо красиво в живота. Техният живот от начало до край минава като кошмарен сън, без определена цел и без ръководно начало.

Влиянието на хармоничен Нептун със Слънцето може да бъде чувствано само от високо напреднали в духовно отношение люди и то след тридесетгодишна възраст, като в такъв случай възприемането на това влияние продължава до края на човешкия живот.

Нептуновите влияния са от най-висше естество и се възприемат от човека, когато в него се развие висшият духовен разум, това става между 28 и 35 годишна възраст. Колкото по-голяма е хармонията между Нептун и Слънцето, толкова по-големи са дарбите и способностите на такъв човек, между които най-големи са интуицията, благоговението пред Бога и величието на неговите прояви в природата, вдъхновението пред хубостта и разумността ѝ, както и пред величието на човешката душа, също така и бленуването за хармоничен и чист човешки живот.

Хармонията между Слънцето и Нептун създава пророци, музиканти и пророци - поети.

7.9. АСПЕКТИ НА СЛЪНЦЕТО С ПЛУТОН

СЛЪНЦЕТО в тригон, 72° или секстил с ПЛУТОН

Плутон има отношение към подземното царство, т.е. към света, затворен в центъра и дълбоко в Земята, към най-непокорните и бунтовни духове, към така наречените паднали ангели, които съставят царството на ада. Следователно, по съчетанието и месторазположението на Плутон в хороскопа на даден човек се познава, какви са неговите връзки, отношения и неговата обмяна с жителите на подземното царство. Плутоните поданици работят в подземното царство и приготвяват материали, които се възприемат от корените на растенията и се изпращат във вид на сокове в клоните, листата и плодовете. Следователно, колкото по-силна е хармонията между Слънцето и Плутон, толкова повече съответният човек е обработвал по-разумно и по-продължително земята, грижил се е за растенията и благоразумно е оползотворил Плутоновите влияния. Само посредством обработването на растенията и земята човек може да има хармонични отношения с Плутоновото царство.

Влиянието на Плутон върху хората е още твърде голямо и за това те са принудени да обработват земята и да отглеждат растения. Добрите земеделци и градинари имат хармонично влияние между Плутон и Слънцето. Люди с това влияние обичат градинарството и земеделието. Всички велики учители, всички светии, пророци и мъдреци са препоръчвали на хората да се придържат към обработване на земята и отглеждане на растенията, за да имат правилна връзка и обмяна с Плутония свят и да бъдат здрави.

Учителят казва: "И цар да е човек, пак е потребно макар и по един час на ден през пролетта да копае земята, ако иска и със златна лопата. Само тогава човек ще бъде здрав, енергичен, бодр и радостен".

Плутон е господар на гномите, пазители на подземното богатство, затова колкото е по-силна хармонията между Плутон и Слънцето в хороскопа на даден човек, толкова по-големи са възможностите и условията на този човек да се ползва от богатата на земята и да придобива от нея богатства.

Колкото е по-голяма хармонията между Плутон и Слънцето, толкова по-лесно и по-добре човек може да се справя с противоречията, с най-лошите мисли, настроения и желания, произтичащи от неорганизираните вътрешно човешки маси, наричани тълпи, защото тези нискостоящи човеци попадат под дисхармоничното влияние на Плутон.

Всички дисхармонични състояния на човека, на които произхода той не знае, идват от Плутоновия свят.

Освобождаването от тези дисхармонични състояния става само като работи човек със земята и растенията. В човешкия организъм Плутоновите влияния имат отношение към тънките черва и апендикса. При хармония между Плутон и Слънцето тези органи са правилно устроени, правилно са се развивали и правилно действат.

Обратно, дисхармонията между Слънцето и Плутон има точно обратно значение за развитието, устройството и работата на тези органи и причинява простуди и болести в тях.

Плутон има отношение към шестия астрологически дом, който показва как човек се отнася с подчинените си, т.е. с всички части на тялото си, които му са подчинени: с каква храна ги храни, с какво облекло ги запазва, каква хигиена спазва.

Затова хармонията между Слънцето и Плутон говори, че такъв човек има добро отношение към тялото си изобщо, приема разумно добра храна, облича се здравословно и поддържа хигиената на тялото си, поради което здраве то на такъв човек е винаги добро.

Обратното може да се каже при случай, когато Слънцето и Плутон са в дисхармоничен аспект. Изобщо, хармонията между Плутон и Слънцето показва, че такъв човек по отношение на тялото, храната и облеклото си спазва добре законите на Божествената Любов, Мъдрост и Истина.

За люде с хармония между Слънцето и Плутон може да се каже, че са готови да изпълнят волята Божия, да побеждават злото с доброто, т.е. посредством Слънчевите сили да организират качествата на Плутоновия свят:

Саламандри - духове на огъня.

Силфи или Феи - духове съзидатели и разпространители въздуха

Нимфи или Ундини - майки на изворите и земните води.

Гноми - духове - пазители на подземните богатства.

СЛЪНЦЕТО в съвпад, паралел, съвпад в скоби, опозиция или квадрат с ПЛУТОН

Людетe с дисхармония между Слънцето и Плутон са нарушили Божествения закон и нямат правилни отношения към земята, растенията и тялото си изобщо. Такива люде отбягват да обработват земята, не обичат физическия труд, не подбират качествена храна, отличават се с голяма лакомия и са склонни към употреба на неестествена храна и питиета. Такива люде са създали месоядството, приготвянето и употребата на спиртни питиета, на упоителни средства, с които те постоянно рушат организма си. Най-големите жестокости, всички видове войни и революции в човешкия живот се подготвят и устройват от люде с дисхармонично съчетание на Слънцето с Плутон. Колкото по-голяма е дисхармонията между Слънцето и Плутон, толкова по-големи са вероятностите такъв човек да бъде носител, изявител и

служител на най-пакостните и разрушителни Плутониви влияния. Колкото по-голяма е дисхармонията между Слънцето и Плутон в даден хороскоп, толкова по-големи са низшите склонности у такъв човек, поради което той винаги е готов на всякакви безнравствени деяния, на всякакви престъпления и е податлив към влиянията на най-низшите мисли, чувства и желания.

Такива люди не признават никакъв Бог, потъпкват всякаква нравственост, не зачитат никакъв ред и законност в живота.

Те се ръководят само от своите низши инстинкти и желания, от жаждата за удоволствия, от ненасита за богатства и да упражняват своето господство и власт, като не признават права на другите и тиранизират всички.

Понеже Слънцето е представител на Бога и чрез него човек получава всички Божествени благословения, а Плутон е представител на ада и чрез него идват най-големите злочестини в света, затова когато Слънцето и Плутон са в хармония, човек е подчинил своя ад на Божественото начало и всяко зло в живота на такъв човек се преобръща на добро.

Обратното става при дисхармония между Слънцето и Плутон, когато отрицателните сили на Плутон имат стихийна пълновластна проява. Изобщо, дисхармонията между СЛЪНЦЕТО И Плутон дава път на най-демоничното, най-разрушителното, най-непреклонното и най-сатанистичното в света.

7.10. ОБОБЩЕНИЕ ЗА СЪЧЕТАНИЯТА НА СЛЪНЦЕТО С ВСИЧКИ СВЕТИЛА

СЛЪНЦЕТО е представител на Бога в Слънчевата система и в хороскопа на всеки човек. Следователно, по съчетанията на Слънцето с останалите светила, узнаваме чрез кои дарби, способности и добродетели човек получава най-висшите благословения от Слънцето, т.е. от Бога, защото чрез Слънцето действат Божествената Любов, Мъдрост и Истина. Чрез Слънцето човек получава живота, всички сили и всички блага, затова светилата, които имат най-силни хармонични съчетания със Слънцето, са най-добрите възприематели на Слънчевите благословения.

Обратно, светилата, които са в дисхармония със Слънцето, не са добри проводници на Слънчевите благословения.

ЛУНАТА е представител на човешката душа и човешката личност. Чрез Луната човек може да получи най-много сили и благословения, когато тя е в хармония със Слънцето.

Тогава Луната е най-добрият възприемател, задържател и оползотворител на Слънчевата светлина, на Слънчевите сили, качества и свойства. Когато в хороскопа Луната е в хармония със Слънцето, това показва, че в минали животи такъв човек е служил на Божествената Любов, мъдрост и истина с ума, сърцето и волята си. Когато Луната е в дисхармония със Слънцето, това свидетелства, че в минали животи такъв човек е нарушавал законите на Божествената Любов, Мъдрост и Истина с ума, сърцето и волята си. Поради което в настоящия си живот той не може да възприема много Божествени сили и благословения. Когато няма никакво съчетание със Слънцето и Луната, това означава, че такъв

човек още не е започнал да работи съзателно за придобиване на Божествени сили и благословения.

МЕРКУРИЙ е представител на природния, материалния, човешкия ум, чрез който се осъществяват всички материални дейности и се постигат всички неща от материално естество. Когато Меркурий е в хармония със Слънцето, в зависимост от нейната сила, умът придобива силите, качествата и свойствата на Слънчевата светлина, чрез която умът на човека постига най-много и най-важни неща. Такъв ум има всички възможности и условия за работа, развитие и добротворство, защото Слънчевата светлина му дава своите творчески сили.

Хармонията между Меркурий и Слънцето показва силата и трайността на мислите, които човек е посвещавал на Бога и отправял към него. Хармонията между Меркурий и Слънцето показва също доколко човек е разбрал с ума си Божествената Любов, Мъдрост и Истина, и доколко се ръководи от тях в живота си. Хармонията между Меркурий и Слънцето говори за количеството и качеството на Божествените семена, които са посяти в човешкия ум.

Накратко казано, съчетанието на Меркурий със Слънцето показва каква връзка, какви отношения и каква обмяна има човек чрез ума си с Бога и Божествения свят. Когато Меркурий няма никакви съчетания със Слънцето, това означава, че такъв човек още не е правил никакви усилия да се свърже мислено с Бога, не се интересува за Бога и за Божествения свят, поради което умът на такъв човек не може да възприема с мисълта си Божествените сили и благословения. Такъв ум лесно изпада в противоречия, заблуждения и безпомощност и при най-малките изпитания, защото не получава ръководната светлина на Слънцето, не притежава нейните сили и качества.

ВЕНЕРА е представителка на човешкото сърце и на любовта, която човек може да възприема, разбира, усвоява и проявява.

Следователно, колкото по-силна е хармонията между Слънцето и Венера, толкова повече ще бъдат Слънчевите сили, качества и свойства в любовта на човека. Най-висшите добродетели, върху които израстват, развиват се и дават плодове висшите дарби и способности, се обработват от Венера, когато тя получава благотворна светлина от Слънцето.

Хармонията между Венера и Слънцето свидетелства, че такъв човек в минали животи е принесъл на Бога много жертви от своето сърце, правил е много добрини за Бога, в името на Божията любов, мъдрост и истина. Колкото е по-голяма хармонията между Слънцето и Венера, толкова повече са възможностите и условията за придобиване на Божествени сили и качества, за хармонизиране на човешките чувства, за обработване на най-висшите добродетели и за постигане на щастие и радости чрез любовта.

Според хармонията между Слънцето и Венера, Слънцето надарява човека с дарби и способности да изучава, разбира и разработва изящните изкуства. Според силата на хармонията между Слънцето и Венера, човек е носител, изявител и служител на Божествената любов с чувствата, желанията и делата си.

Когато Венера е в дисхармония със Слънцето, а тя образува най-малката дисхармония с него - полуквадрат, това показва, че в минали животи човек е направил прегрешения по отношение на любовта, поради

което в настоящия си живот такъв човек ще бъде лишен от щастието и радостите, които дава любовта.

Хармонията между Венера и Слънцето показва, че такъв човек може да си създава хармонични връзки и отношения с другите човеци и да печели радости, и да има полза от тях.

Дисхармонията между Слънцето и Венера показва, че такъв човек е изгубил качествата, условията и възможностите да си създава хармонични връзки и да поддържа хармонични отношения.

Липсата на всякакви съчетания между Слънцето и Венера показва, че такъв човек още не е запознат със силите, качествата и проявите на Божествената любов.

Накратко казано, чрез Венера идват най-големите радости и най-голямото щастие чрез любовта. Затова, когато Венера е осветена със силна хармония от Слънцето, това прави постижимо всяко щастие.

МАРС е представител на животинския свят, на всички сили, качества, свойства и прояви, които човек получава от животинския свят.

Общо казано, представя низшата природа у човека.

Затова, когато Марс е в хармония със Слънцето, в зависимост от силата на аспекта, това означава, че човек вече е успял да подчини своята низша природа на Божественото у себе си. В такъв случай Марсовите сили, качества и свойства биват пречиствани, преобразявани и оползотворявани от висшето естество на човека.

Според хармонията между Марс и Слънцето може да се съди до каква степен човек е станал господар и ръководител на животинските сили, качества и свойства у себе си.

Когато Марс е в дисхармония със Слънцето, това показва, че такъв човек е станал роб и е податлив на влиянията на животинските сили, качества и свойства. Според своята сила, дисхармонията между Слънцето и Марс показва нечистотата и безпорядъка, които човек е внесъл или допуснал в мислите, чувствата, словата и делата си в минали животи.

Когато няма никаква връзка между Слънцето и Марс, това показва, че такъв човек не разграничава в себе си проявите на животинското и Божественото, защото още не е бил подлаган на изпитания и изкушения, т.е. животинските сили, качества и свойства у такъв човек още са във вид на семена, които не са посетили и не са имали възможност да се развият.

ЮПИТЕР е представител на ангелския свят у човека, на ангелския творчески разум, на ангелските сили, качества, свойства, прояви, условия и възможности у човека, на връзките и отношенията на човека с ангелските светове.

Когато Юпитер е в хармония със Слънцето, в зависимост от нейната сила, у човека е развит повече или по-малко творческият ангелски разум, който е носител на множество духовни дарби, способности и добродетели. Хармонията между Слънцето и Юпитера е свидетелство, че такъв човек в минали животи е бил верен носител, изявител и служител на Божествената любов, мъдрост и истина по отношение на целия народ.

Такъв човек с висшия си разум всякога е проводник на добротворни общоползни идеи и замисли. Според силата на хармонията между Слънцето и Юпитер, в минали животи такъв човек е

работил и е научил много човече да разбират Божествените природни закони и да се ръководят от тях.

Дисхармонията между Юпитер и Слънцето, според нейната сила, показва количеството и силата на нарушенията и изопаченията, които човек е внесъл в умовете на много човече чрез властта си или чрез просветата. Такива люде са лишени от ангелска светлина и от редица духовни дарби и способности, поради което не могат да напреднат в духовно отношение.

Те са загубили ангелските благословения, не възприемат ангелските сили, скъсали са връзките и отношенията си с ангелския свят.

Когато липсват всякакви съчетания между Слънцето и Юпитер, в такъв случай човек няма още пробуден висш ангелски разум, защото в минали животи не е правил никакви усилия и не е придобивал Божествената светлина, която дава творческите сили на ангелския разум.

САТУРН е представител главно на Божествената правда. Когато Слънцето и Сатурн са хармонично съчетани, това показва, че в продължение на много минали животи човек е прилагал Божествената правда на земята, ръководил се е в мисли, чувства и желания, слова и дела от Божествената правда и отношенията му с човеците са бивали изобщо правилни и добросъвестни. Такъв човек е имал винаги правилно и целесъобразно отношение със земята и нейните плодове, отношенията му изобщо към природата са били правилни. Той е спазвал законите на природата и ги е прилагал навсякъде в живота си.

Хармонията между Слънцето и Сатурн показва, че такъв човек всякога се е стремил да изпълни волята Божия и да живее съобразно Божествените закони. Според силата на хармонията между Слънцето и Сатурн човек може да има кредит от земята, да има благоприятни възможности и условия за дълъг живот, добро здраве и достатъчно материални блага.

Хармонията между Слънцето и Сатурн показва, че човек е минал през големи изпитания, издържал е сполучливо своите изпити и природата му има доверие да разполага с нейните блага. Когато между Слънцето и Сатурн има дисхармония, в зависимост от нейната сила се съди за нарушенията на човека спрямо Божествената справедливост, направени от него в минали животи. Следователно дисхармонията между Слънцето и Сатурн свидетелства за кармата - задълженията, които човек е направил в миналото с мислите, чувствата, словата и делата си. Такъв човек е изгубил доверието на природата и тя вече не му дава необходимите блага, условия и възможности да постигне своите мисли, защото в минали животи този човек е нарушил Божията воля и Божиите закони.

Такъв човек е бил подлаган на изпити и изкушения, които не е издържал, а е пропаднал. Когато Слънцето и Сатурн нямат никакво съчетание, това показва, че такъв човек още не е бил подлаган на големи изпити и изкушения, не е минал през Сатурновото училище и няма още съзнателност да разграничава правдата от неправдата. Такъв човек е още млад дух, поради което Сатурн още не се е занимавал с него.

УРАН е застъпник на ангелската премъдрост. Хармонията между Слънцето и Уран, в зависимост от неговата сила, показва какви са

връзките, отношенията и обмяната на човека с ангелския свят, който е служител на Божествената мъдрост.

Хармонията на Слънцето с Уран показва още до каква степен човек е в състояние да възприема, разбира, усвоява и проявява (прилага) ангелската мъдрост по отношение на личния си живот и по отношение на обществото и цялото човечество, т.е. до каква степен човек е носител, изявител и служител на Божествената премъдрост с мислите си, чувствата, желанията, словата и делата си.

Хармонията между Слънцето и Уран показва до каква степен човек може да изпълнява службата на Прометей по отношение на човечеството и природата, т.е. до каква степен човек може да бъде носител и изявител на Божествения творчески огън.

Хармонията между Слънцето и Уран е свидетелство, че такъв човек е бил ученик в окултни школи, добре е изучавал, разбирал и прилагал окултните науки, стремял се е всеотдайно да служи на Бога и човечеството.

Дисхармонията между Слънцето и Уран, в зависимост от нейната сила, показва, че такъв човек е бил в окултни школи, но не се е учил, не се е стремял да разбере правилно тези науки, пропуснал е много благоприятни условия и възможности, не е работил правилно, внесъл е много заблуди в собствения си живот и в живота на другите човеци.

Дисхармонията между Слънцето и Уран показва до каква степен човек е нарушил законите на Божествената мъдрост и се е лишил от нейната светлина и нейните благословения.

Липса на всякакви съчетания между Слънцето и Уран показва, че такъв човек още не е бил окултен ученик, т.е. още не е бил определен да изучава законите на Божествената мъдрост и да работи с тях.

НЕПТУН е представител на Божествената мирова любов, която не се привързва към определен обект, а служи на всички.

Хармонията между Слънцето и Нептун, в зависимост от нейната сила, показва до каква степен в минали животи човек е бил носител, изявител и служител на Божествената космична любов с мислите, чувствата, желанията, словата и делата си.

Колкото е по-голяма хармонията между Слънцето и Нептун, толкова по-голям проводник е бил такъв човек на Божествената любов, толкова повече той е придобил нейните сили, качества и свойства. Тази хармония е свидетелство, че отношенията на такъв човек със света на Божествената любов са правилни, че той получава от този свят големи благословения.

Дисхармонията между Нептун и Слънцето, в зависимост от своята сила, показва до каква степен човек е нарушил законите на Божествената любов, не ги е изпълнил и приложил, не е бил проводник, изявител и служител на Божествената любов, макар и да е знаел, че трябва да изпълнява такава служба.

Дисхармонията между Слънцето и Нептун показва, че такъв човек е изгубил благословието на Божествения свят, загубил е силите, качества и свойства на Божествената любов, както и семената на нейните дарби и способности.

Дисхармонията между Слънцето и Нептун показва, че човек е внесъл заблуждения, изопачения в съзнанието на човешките, главно чрез изкуствата.

Липсата на всякакъв аспект между Нептун и Слънцето показва, че такъв човек още не е направил връзка на душата със света на Божествената любов, още не е придобил висшите благословения на любовта, нейните творчески сили, качества и свойства.

ПЛУТОН символизира силите на ада, низшите същества, които влияят на човека.

Силата на хармонията между Слънцето и Плутон показва до каква степен човек е работил в съгласие с Божествените закони и е станал господар на низшите същества и сили, т.е. до каква степен човек е станал господар на низшите мисли, идеи, чувства и желания, до каква степен не се поддава на техните изкушителни въздействия и не е проводник и изявител с ума, сърцето и волята си на тези сили.

Хармонията между Слънцето и Плутон е свидетелство, че човек е развил способност да разграничава висшето от низшето, благородното от неблагородното, ползотворното от злотворното и т.н.

Човек с хармония между Плутон и Слънцето е минал през големите изкушения и изпитания, издържал е сполучливо изпита си, поради което низшите духове се подчиняват на такъв човек. С други думи той може да им заповяда, може да владее своята низша природа. Дисхармонията между Слънцето и Плутон показва, че такъв човек е изгубил дарбата и способността да различава висшето добро от злото, проявите на висшите същества от тези на низшите.

Силата на дисхармонията в случая показва доколко човек е податлив на влиянието на низшите духове, доколко може да издържи на изкушенията и изпитанията, доколко става проводник на низши мисли, чувства и желания с ума, сърцето и волята си.

Липса на всякакво съчетание между Слънцето и Плутон показва, че такъв човек още не е бил поставен под влиянието на Плутон и не е придобил нито положителните, нито отрицателните му качества.

Общо за съчетанията на СЛЪНЦЕТО с другите светила

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Слънцето с другите светила, толкова повече човек е изпълнявал волята Божия, придобил е благословенията на Божията Любов, Мъдрост и Истина, толкова по-богат и щастлив е животът му.

Богатството му ще бъде и умствено, и духовно, и материално.

Количеството и силата на дисхармонията между Слънцето и другите светила имат точно обратното отрицателно значение.

Количеството и силата на хармоничните съчетания между Слънцето и другите светила показва до каква степен човек е бил разумен ученик и разумен слуга на висшите светове, които непрестанно го даряват с жизнедавателни и творчески благословения.

Количеството и силата на дисхармоничните съчетания на Слънцето с добротворците определят до каква степен човек е проявявал неразумност и непослушание спрямо висшите светове, поради което не се е научил да оползотворява благословенията, които му се дават от тези светове.

Количеството и силата на хармоничните съчетания, които образува Слънцето със злосторниците, показват до каква степен човек е бивал проводник на Божествената воля, която го е ръководила да стане господар и учител на по-низшите светове.

По количеството и силата на дисхармоничните съчетания, които образува Слънцето със злосторниците, може да съдим до каква степен човек изпада под влиянието на низшите светове, които обладават неговата воля и го карат да върши противоестествени действия.

В мъжки хороскоп Слънцето има отношение предимно към умствената и духовна природа на мъжа, а в женски хороскоп - предимно към органическата, материална среда.

По количеството и силата на хармоничните съчетания, които образува Слънцето с добротворците и неутралните светила можем да съдим за количеството, качеството и силата на творческите дарби и способности, както и за плодотворността в умствено и духовно отношение главно след тридесетгодишната възраст. В женски хороскоп същите съчетания показват условията и възможностите за творчество и плодотворност в органическо и материално отношение, главно за създаване на поколение.

Силата и количеството на хармоничните съчетания на Слънцето с добротворците и неутралните светила определят до каква степен човек може да влияе върху сърцата и умовете на другите човеци, да ги ръководи и да им прави добро, т.е. до каква степен човек може да бъде умствен и духовен ръководител.

Слънцето със същите съчетания, но в **женски хороскоп** показва до каква степен такава жена може да има благотворно въздействие върху мъжете и да им създава условия и възможности за творчество, а също така до каква степен тя ще придобива условия и възможности чрез мъжете за собствено творчество.

8. ЛУНАТА

ЛУНАТА и значението на нейните аспекти

Луната е представителка на Земята и всъщност, когато говорим за съчетанията на Луната, както и за всичко което идва чрез нея, подразбираме това, което човек придобива или губи под влиянието на Луната, или все едно - на Земята.

След влиянието на Слънцето върху живота и съдбата на човека, на второ място по значение и сила идват влиянията на Луната, т.е. на Земята. Това е така, защото животът на Земята зависи от Слънцето, а животът на човека е в зависимост от Слънцето и Земята. Човешкият организъм е изцяло свързан със Земята като общ организъм. Следователно, всички явления, които стават със Земята, стават и с човешкия организъм.

Накратко казано, това са връзките, отношенията и обмяната на човека, т.е. на неговия организъм със Земята, с нейните сили, качества и свойства, ще съдим от количеството, качеството и силата на аспектите, които получава Луната.

Луната по природа е неутрална, т.е. можем да я уподобим на водата, която няма цвят, вкус и мирис, но трите тези качества могат да и се придадат, от това следва, че Луната приема силите, качества и свойствата на светилата, с които образува съчетания, т.е. човешкият организъм придобива силите, качества и свойствата на тези светила,

защото Луната е представителка на земята, а следователно и на човешкия организъм, на неговата форма, на неговата личност.

Затова, колкото повече и по-хармонични са съчетанията на Луната с добротворците, толкова повече са висшите сили, качества и свойства, които притежава тялото на такъв човек, толкова по-съвършена е външната му форма, толкова по-пълно неговото тяло възприема и оползотворява Слънчевата светлина, вследствие на което здравето на такъв човек е по-добро и животът по-дълъг.

От най-голямо значение са: хармоничното съчетание на Луната със Слънцето, после с Юпитер и на трето място - с Венера.

От съчетанията на Луната определяме каква е възприемателната сила и силата на впечатлителността на човека, т.е. с каква сила и какви впечатления приема и доколко ги задържа. По съчетанията на Луната също така съдим за силата на хармонията или дисхармонията, с които личността влияе върху съзнанието на другите и им прави приятно или неприятно впечатление. Луната определя външните форми, формите определят пречупването на светлината във възприемащото съзнание, следователно и хармоничното или дисхармоничното въздействие върху другите човеци.

ЛУНАТА в хороскопа *символизира човешката ДУША* с всичките ѝ дарби, способности, условия, възможности и прояви изобщо. Луната с добрите ѝ съчетания и доброто ѝ разположение по знак и дом в хороскопа показват до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с душата си в миналите си животи, доколко е работил човек с душата си под ръководството на Господа, доколко е изпълнявал Божествените закони и до каква степен и в какво отношение човек е придобил Божествената мъдрост с душата си, до каква степен и в какво отношение човек познава и може да познава проявите на Господа като мъдрост вътре в себе си и вън от себе си в природата и в другите светове.

До каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е имал правилни връзки, отношения и обмяна с Бога, с всички ангелски светове, и какви, и колко сили, богатства, знания, добродетели и качества е придобил човек с душата си от Бога и всички висши светове.

Лошите съчетания на Луната с другите светила, както и неестественото ѝ положение по знак и по дом - човешката душа в миналите и животи е попаднала в заблуждения, в грешки, неизпълнения на Божествените закони и е проявявала дейност без ръководството на Господа.

8.1. АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С МЕРКУРИЙ

ЛУНАТА в съвпад, паралел, тригон, 72° или секстил с МЕРКУРИЙ

При тези хармонични съчетания на Луната с Меркурий впечатлителността, възприемчивостта и въображението, които се управляват от Луната, биват съзнателни, разумни, целесъобразни, защото Меркурий има отношение към Луната.

С други думи, хармонията между Луната и Меркурий надарява човека с творческо системно въображение, с научна наблюдателност, целесъобразна и разсъдъчно организирана впечатлителност, със съзнателна възприемчивост.

ЛУНАТА в опозиция, квадрат, полуквадрат с МЕРКУРИЙ

При дисхармоничните съчетания на Луната с Меркурий въображението на човека е разсеяно, безсистемно, неподчинено на системна мисъл, лишено от творчески възможности, възприемчивостта и наблюдателността са несъзнателни, нецелесъобразни, ненаучни.

Вниманието е несъсредоточено и повече или по-малко блуждае, в зависимост от силата на дисхармоничния аспект на двете светила.

Хармонията между Луната и Меркурий говори за хармонична, съгласувана дейност между чувствата и разума, между мислите и желанията. Дисхармонията между Луната и Меркурий говори за разногласие между желанията и мислите.

Липсата на всякакъв аспект между Луната и Меркурий говори, че такъв човек още не е правил усилия за изграждане на постоянна връзка между мисли и желания.

Луната може да приема благотворни влияния от Меркурий, когато самият Меркурий има преобладаващи хармонични съчетания с другите светила, особено с добротворците. Когато, обаче, Меркурий има преобладаващи съчетания с другите светила, особено със злосторниците, в такъв случай хармоничното съчетание на Луната с Меркурий не придава нищо от неговите положителни качества.

Когато между Луната и Меркурий има хармонично съчетание, а поотделно и Луната и Меркурий имат преобладаващи хармонични съчетания с добротворците, в такъв случай благотворното влияние на Меркурий върху Луната бива най-силно и най-благотворно.

Луната управлява впечатлителността, въображението и желанията. Следователно, когато Луната получава хармонично съчетание от хармоничен Меркурий, въображението, желанията и впечатленията в този случай биват придружени от разумност, съзнателност и целесъобразност. Обратно, когато Луната получава най-силен дисхармоничен аспект от нехармоничен Меркурий, желанията, впечатлителността и въображението са лишени от разумност, съзнателност и целесъобразност.

8.2. АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С ВЕНЕРА

ЛУНАТА в съпад, паралел, съпад в скоби, 72° или секстил с Венера

Понеже както Луната, така и Венера имат отношение към женския принцип, всяка хармония между Луната и Венера е твърде благотворна за сърцето и за духовния живот на човека.

Колкото по-силна е хармонията между Луната и Венера, толкова повече са възможностите и условията за щастие и сърдечен живот, за сбъждане на сърдечните мечти и копнежи на човека, защото Венера има отношение към любовта и щастието, което идва чрез любовта, а Луната има отношение към формите, чрез които се приема и запазва щастието на любовта.

Венера дава семената на щастието, а Луната е почвата, където семената на щастието се посяват, израстват и дават своите плодове.

Според силата на хармонията, която Луната получава от Венера, човек възприема Венерините качества, сили и свойства чрез въображението, впечатленията и по пътя на желанията.

Колкото е по-голяма хармонията между Луната и Венера, толкова по-големи са вероятностите за придобиване на щастие в семейния живот чрез любовта и толкова по-големи биват условията и възможностите за успех в изящните изкуства.

Венера има главно отношение към принципа на красотата и към радостите и щастieto, идващи чрез красотата, следователно, според силата на аспекта, красотата ще бъде възприета от Луната, която ще им придаде романтически чар, крила и богатство, чрез въображението, желанията, впечатленията и формите.

Основните качества на Венера са: любов към изкуствата, любов към красотата, любов към доброто, нежност, дружелюбие, общителност, помирителност, милосърдие, пожертвователност, услужливост, отзивчивост, любов към радостите и веселието, любов към всичко, което носи щастие на човека.

Следователно, колкото по-голяма е хармонията между Луната и Венера, толкова по-големи са условията и възможностите на такъв човек да придобива и проявява гореказаните качества с мислите, чувствата, словата и делата си. Външния вид на такъв човек е привлекателен, миловиден, благоразполагащ, той лесно печели приятелство и любовта на околната среда, благодарение на своята внимателност и красиви отношения. Люде с такива съчетания в хороскопа си имат множество приятели в живота си. За характера на такива люде всякога се казва, че са симпатични и благородни.

Силата на хармонията между Луната и Венера в хороскопа на даден човек определя доколко той има условия и възможности да придобива положителните качества на Венера и да изработва Венерини добродетели.

Венера оказва много благотворно влияние върху Луната с хармоничните си съчетания, когато обаче и самата Венера има преобладаващи хармонични аспекти с добротворците.

Но ако Луната получава хармонични аспекти от Венера, а самата Венера има преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците, в такъв случай Луната не може да получи нищо добро от Венера.

ЛУНАТА в опозиция, квадрат или полуквадрат с ВЕНЕРА

Колкото е по-силна дисхармонията между Луната и Венера, толкова повече такъв човек е лишен от положителните качества на Венера или пък няма условия и възможности да ги придобива и проявява.

Дисхармонията между Луната и Венера е свитетелство, че красивите впечатления, образи и желания у даден човек не са толкова силни, за да бъдат постоянни, а често биват нарушавани от противоположни изживявания.

Силата на дисхармонията между Луната и Венера определя доколко човек е лишен от любовта, нежността и грижите на майка си и сестрите си, понеже Луната символизира в хороскопа майката и

женското потомство в къщи. При такава дисхармония човешкото сърце няма условия да придобие Венерините сърдечни добродетели.

Естествено, такъв човек няма да се радва на положителни, сърдечни дружби, няма да печели симпатиите и обичта на околната среда, не ще има лично сърдечно щастие или то ще бъде често нарушавано от преобладаващите дисхармонии и промени, условията за работа и успех в областта на изкуството ще срещнат много пречки и много промени и разочарования ще придружават изживяването на сърцето.

Хармонията между Луната и Венера, според нейната сила, е свидетелство, че такъв човек в много от миналите си животи е работил усилено, честно, идейно и целесъобразно в областта на изящните изкуства, водил е образцов семеен живот, бил е почтен към приятелите си, оценявал е всички блага и добрини, идващи чрез изкуствата, семейния живот и приятелството, стремил се е винаги да бъде верен носител, служител и изявител на любовта и на всички благородни качества.

Дисхармонията между Луната и Венера, в зависимост от нейната сила, показва, че в редица минали животи такъв човек е нарушавал правилата по отношение на изящните изкуства, семейния живот и приятелството.

Когато Луната получава дисхармония от Венера, а самата Венера е с преобладаващи дисхармонии от злосторниците, тогава Венериното влияние върху Луната е доста тежко. Когато Луната получава дисхармония от Венера, а самата Венера има преобладаваща хармония от добротворците, в такъв случай Венерините влияния върху Луната не са много тежки.

Липсата на всяко съчетание между Луната и Венера е свидетелство, че такъв човек още не е направил никакви усилия съзнателно да придобива Венерините добродетели и да ги проявява спрямо другите, било чрез изкуствата, било чрез семейния живот.

Когато има хармония между Луната и Венера, а поотделно Луната и Венера имат преобладаващи хармонии с добротворците, в такъв случай Венерините добродетели се придобиват в пълнота и съвършенство, и щастieto в служенето на изкуството и в семейния живот е голямо и сигурно. В такъв човек има добре развити естетически чувства и той всякога и във всичко се стреми да бъде носител и служител на красотата.

Когато има дисхармония между Луната и Венера, а Луната и Венера поотделно получават преобладаващи дисхармонични аспекти от злосторниците, в такъв случай човек е лишен от всякакви естетически чувства и не проявява никаква умствена, духовна или физическа красота. Такъв човек всякога е антипатичен за околната среда.

Колкото е по-силна хармонията между Луната и Венера, толкова повече са условията и възможностите за придобиване, усвояване, разбиране и използване на добродетелните Венерини качества, дарби и способности, които са почва, на която могат да растат, да се развиват и дават плодове всички останали висши дарби и способности.

Накратко казано, според силата на хармонията между Луната и Венера, човек има стремеж да придобива и прилага в живота си ред и чистота във всяко отношение. Чистотата и редът са майка и баща на всички останали добродетели.

8.3. АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С МАРС

ЛУНАТА в тригон, 72° или секстил с МАРС

Според силата на хармонията между Луната и Марс, човек придобива положителните качества на Марс: енергичност, сила, пъргавост, подвижност, работливост, неуморност, бързина, изпълнителност, дисциплинираност, услужливост, смелост, решителност, храброст, борчески качества в умствено, духовно и физическо отношение, предприемчивост, продуктивност.

Тези положителни качества човек може да придобива посредством хармонията на Луната и Марс, само ако Марс получава предимно хармонични съчетания от добротворците, особено от Слънцето.

Но ако Марс получава предимно дисхармонични съчетания от злосторниците, тогава неговият хармоничен аспект с Луната ще остане без значение, защото в тези случаи Марс не притежава добродетелни качества и той не може да придаде нищо положително на Луната.

ЛУНАТА в съвпад, опозиция, квадрат, паралел, съвпад в скоби или полуквадрат с МАРС

Според силата на дисхармонията между Луната и Марс, човек придобива и проявява редица отрицателни, неблагоприятни Марсови сили и качества: прибързаност, припряност, раздражителност, избухливост, сръдливост, ядовитост, отмъстителност, неустойчивост, непостоянство в мисли, чувства, желания, намерения, колебливост и неустойчивост при трудности и изпитания, неработоспособност, безредие, безсистемност, нечистота, бездейност, безплодност.

Тези отрицателни качества на Марс се придават и проявяват в живота на човека с такава сила, при дисхармонията на Луната с Марс, когато самият Марс получава преобладаващи дисхармонични съчетания от злосторниците.

Но когато Марс има преобладаващи хармонични съчетания с добротворците, а самият той дава дисхармония на Луната, тогава гореказаните качества на Марс въздействат много по-слабо.

Накратко казано, в зависимост от силата на дисхармонията между Луната и Марс, в живота на такъв човек се проявява нечистота, безредие във впечатления, желания, хранене, облекло и обстановка. Колкото по-силна е дисхармонията между Луната и Марс, толкова по-податлив е човек на влиянията на животинското царство, т.е. на своята низша природа.

Липсата на всякакви съчетания между Луната и Марс, показва, че такъв човек още не е минал през изпитания, за да се научи да разграничава низшата си природа от висшата.

Дисхармонията между Луната и Марс показва недоразумения и нещастия в брачния живот, особено в мъжки хороскоп.

8.4. АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С ЮПИТЕР

ЛУНАТА в съвпад, тригон, паралел, съвпад в скоби, 72 или секстил с ЮПИТЕР

Хармоничните съчетания на Луната с Юпитер имат твърде благотворно влияние и значение за умствения, и за духовния, и за органическия живот на човека, както и за неговите материални условия и възможности.

Юпитер се нарича "ГОЛЕМИЯТ ДОБРОТВОРЕЦ", носител на голямото щастие и големите постижения, защото Юпитер има отношение към висшия творчески разум, чрез който човек възприема, осъзнава и оползотворява всички благословения, идващи от разните висши светове.

Луната управлява въображението, което в духовно отношение има същата служба, каквато е утробата на майката по отношение на физическия живот. Следователно, когато Луната има хармонично съчетание с Юпитер, т.е. с управителя на висшия творчески разум на човека, тогава въображението на човека става поле, където възрастват семената на идеите и мислите от висшите светове, където те добиват материална форма, т.е. конкретна разработка.

Колкото по-силна е хармонията между Луната и Юпитер, толкова по-големи са условията и възможностите да се обогатява въображението на човека, да зачева и ражда идеите и мислите на висшите светове.

Юпитер има отношение към религиозния живот на човека, към неговите религиозни стремежи и разбирания. Затова, когато има хармония между Луната и Юпитер, религиозните стремежи, вярата и надеждата на човека са добре развити.

Юпитер се нарича планета на изобилието в умствено, духовно и материално отношение. Затова, колкото по-голяма е хармонията между Луната и Юпитер, толкова по-големи са умствените, духовните и материални придобивки на човека.

Накратко казано, според силата на хармонията между Луната и Юпитер човек придобива добродетелните сили, качества, дарби и способности на Юпитеровото влияние, т.е. на влиянието на висшите ангелски светове.

Когато сам Юпитер има преобладаващи хармонични съчетания с добротворците, тогава при хармоничното му съчетание с Луната се придобиват Юпитеровите дарби и способности и добродетели в най-голямата им пълнота и в най-висшата им степен на проява.

Когато, обаче, Юпитер има преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците, в такъв случай Юпитеровите дарби и способности се придобиват в много по-малка и по-слаба форма.

ЛУНАТА в опозиция, квадрат или полуквадрат с ЮПИТЕР

Според силата на дисхармонията на Луната и Юпитер въображението е повече или по-малко неправилно развито, неправилно възприема идеите и замислите на висшите светове, поради което човек има неправилна представа за нещата и явленията в природата и живота.

Такъв човек си въобразява, че всичко знае и разбира най-добре, че другите трябва да се ръководят от него, че само той може да направи най-хубавите неща.

Силата на дисхармонията между Луната и Юпитер определя силата и трайността на човешката гордост, на човешкото тщеславие, на суеверието, фанатизма, преувеличаването, самохвалството, лъже вярата в несъществуващи чудеса и явления, вярването, че може да се постигне без разумни усилия, без ученичество и работа познание, сила и съвършенство.

Всички видове религиозни течения и общества, отличаващи се с всевъзможни суеверия, отричащи науката и надяващи се на съвършенство и спасение по чудо, са създадени от люде, в чиито хороскопи Луната и Юпитер са в дисхармония.

Всички религиозни учения, отличаващи се с празнодумство и обещаващи чудотворни постижения без работа, са рожба на такива умове.

Накъсо казано, всички възможни изопачения, заблуждения и лекомислия в областта на религиозните схващания и разбирания са родени от умовете на люде, в чиито хороскопи има дисхармония между Луната и Юпитер, а и самият Юпитер има преобладаващи дисхармонии от злосторниците. В последният случай отрицателните качества са проявени в най-силна форма.

Когато Луната е дисхармонично съчетана с Юпитер, но Юпитер получава преобладаващи хармонични съчетания с добротворците, тогава дисхармоничното влияние на Юпитер върху Луната не е така силно и вредно. Заблудите на такъв човек в религията няма да бъдат така големи и गरेказаните качества няма да са много силни в отрицателно отношение.

Когато няма никакви съчетания между Луната и Юпитер, човек още не си е поставил задача съзнателно да определи отношенията си спрямо религиозните схващания и разбирания.

Всяка хармония между Юпитер и Луната означава условия и възможности за развитие на висшите дарби и способности, чрез които човек има връзка, отношение и обмяна с висшите светове, които ръководят религиозният живот на човека.

Обратно, всяка дисхармония между Луната и Юпитер означава нарушение на законите на висшите светове, скъсване на връзките, отношенията и обмяната с тези светове, изгубване на висшите дарби, добродетели и способности, чрез които се постигат голямото добро и голямото щастие.

8.5. АСПЕКТИ НА ЛУНАТА СЪС САТУРН

ЛУНАТА в тригон, 72° или секстил със САТУРН

Силата на хармонията, която съществува между Луната и Сатурн, особено когато той получава предимно хармонични съчетания от добротворците и главно от Слънцето, определя силата и количеството на добродетелните качества, които Сатурн придава на Луната, т.е. на тялото, на инстинктите, на въображението, впечатлителността, възприемчивостта и задържателността (паметливостта).

Когато самият Сатурн е хармоничен, т.е. получава добри аспекти от добротворците, тогава чрез неутралната възприемчива Луна той придава на човека редица добродетелни качества и свойства: работливост, издръжливост, търпеливост, постоянство в мисли, чувства, желания и дела, съсредоточеност, самообладание, организационни дарби, методичност, системност, тактичност, скромност, пестеливост, икономичност, практичност, предвидливост, планомерност, точен усет за условията и възможностите при всяка работа в материалното поле.

Колкото по-голяма е хармонията между Луната и Сатурн, толкова по-големи са благоприятните условия и възможности за ползотворни постижения в полето на материалната култура.

Особено големи успехи имат такива люде в разработването на всякакви рудни богатства и мини.

Човек с хармония между Луната и Сатурн е всякога верен на думите и обещанията си, спокоен и последователен в разсъжденията и делата си, обмисля винаги свързано, подробно и пълно всичко, взема предвид най-внимателно всички условия, обстоятелства, възможности.

За такива люде е казано от народа: "три пъти мери, веднъж режи".

ЛУНАТА в съвпад, опозиция, съвпад в скоби, паралел, квадрат или полуквадрат със САТУРН

Едно от най-лошите съчетания, и в най-положителния мъжки или женски хороскоп, е силната дисхармония между Луната и Сатурн.

Сатурн има отношение към тъмнината, която създава всички видове ограничения и нещастия, лишения, спънки и противоречия в живота на човека и когато той е предимно дисхармонично съчетан със злосторниците или със Слънцето, тогава неговата дисхармония с Луната е най-силна, най-мъчителна и разрушителна в много отношения. В такива случаи човек е във властта на редица отрицателни качества: съмнение, подозрителност, недоверчивост, мнителност, ревливост, скъперничество, студенина, егоизъм, завистливост, заядливост, материалистически схващания, клюкарство, съдничество, интригантство, кавгаджийство, злопаметност, омраза.

Люде с такива съчетания са без приятели и избягвани от всички. Това са скъперници, ревливци, саможивци, боящи се от всичко и всички, които са изцяло роби на изопачени схващания и разбирания за живота. Поради гореказаните низши качества, които представят мисловни и чувствени разстройства, такива люде цял живот страдат от различни болести, които ги правят още по-недоверчиви, затворени страховито в себе си и отбягващи всички.

Явно е, че толкова отрицателни качества и чувства образуват отрови в кръвта на такива люде, нарушават функциите на много техни органи и най-вече на черния дроб, който е химическата лаборатория на Сатурн.

За да се образуват дисхармонични съчетания между Луната и Сатурн, както и всички лоши последици от тях, такъв човек в много от последните си животи е нарушавал Божествената правда по отношение на всички слоеве на обществото, но главно по отношение на простолюдието. Прегрешенията на такъв човек са станали причина

всички пострадали да му изпратят своите проклетия, които образуват неговата карма. За такива люде народната мъдрост казва:

"Посял ветрове - пожънал бури". На тях е чужда всяка радост, те не виждат нищо смислено и красиво в живота. Техният ум вижда само грешки и лоши неща, отрицанието, възмущението и презрението е тяхното постоянно настроение, недоволство и зложелателство са техен неразделен спътник.

При дисхармония между Луната и Сатурн човек е всякога страхлив, преувеличава опасностите, вижда опасности там, където те не съществуват, винаги е нерешителен, колеблив и недоверчив.

При дисхармония между Луната и Сатурн, когато самият Сатурн получава предимно хармонични съчетания от добротворците и липсват дисхармонии със злосторниците, тогава дисхармоничното влияние на Сатурн върху Луната не е толкова пакостно и злокобно.

Когато има хармония между Луната и Сатурн, а самият Сатурн получава предимно дисхармонии от злосторниците, тогава неговите хармонични влияния върху Луната ще останат без последствие, т.е. лицето не ще получи добродетелните качества на Сатурн, поменати за хармоничните съчетания на Луната и Сатурн.

Когато липсват всякакви съчетания между Луната и Сатурн, това показва, че такъв човек е свободен от тежки кармични задължения, не е бивал поставян на изпитания, през каквито е минал праведника Йов от Библията.

8.6. АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С УРАН

ЛУНАТА в тригон, 72° и секстил с УРАН

Колкото по-силно е хармоничното съчетание между Луната и Уран, толкова по-силно е положителното Ураново влияние върху умствения, духовния и волевия живот на човека, особено до тридесетгодишна възраст, която се нарича Лунна, тъй като до тридесетгодишна възраст над човека господства Лунното влияние.

Според силата на хармонията между Луната и Уран, по-добре или по-слабо се развиват хармонично дарбите и способностите, намиращи се в коронната част на главата, чрез които човек прави правилни връзки, отношения и обмяна с висшите ангелски светове, откъдето придобива Прометеевския огън за творчество във всички области на науката, изкуствата, философията и техниката.

Хармонията между Уран и Луната е свидетелство, че такъв човек в много минали животи е бил прилежен ученик, който е прилагал усвоеното познание.

Хармонията на Луната с Уран дава мощно и богато творческо въображение. Умът на такъв човек се отличава с бърза схватливост и съобразителност.

Впечатлителността е бърза, интензивна, богата. Чувствата на такъв човек и възгледите му са устойчиви, постоянни, интензивни, самобитни.

Замислите и стремежите на такъв човек всякога има духовна насоченост, отличават се с духовна светлина и са самобитни, нови.

Хармонията на Луната с Уран още от ранна възраст дава интерес към изучаване на окултните идеи и науки. Силата на аспекта определя и постиженията, които може да има човек в областта на окултните науки.

Всички окултни науки са под влиянието на Уран.

Всички самобитни творения и открития в областта на науките, изкуствата и техниката са също под влиянието на Уран.

Затова хармонията между Луната и Уран дава най-богатите условия и възможности за придобиване на окултни познания, духовна светлина и прозрение. Колкото по-силна е хармонията между Луната и Уран, толкова по-големи са благоприятните условия и възможности за овладяването на духовното познание в цялата му широта, за развитие на духовните дарби и способности, за усъвършенстване и напредък в духовното поле.

Най-важните дарби, способности и добродетелни качества, които се развиват при хармония между Луната и Уран са: *необикновено силна, бърза и точна интуиция, т.е. духовно прозрение*, чрез което човек от пръв поглед, първо впечатление и първа дума разбира с кого може да е приятел и с кого не, *любов към всички същества и идеал за издигане на цялото човечество*.

Животът на такива люде е необикновен във всяко отношение.

Поради своите високи умствени и духовни потребности, поради своя общочовешки и всемирнен идеал, *те търсят за приятели само светии, мъдреци и гении*.

Люде с хармоничен аспект на Луната с Уран оказват твърде силно влияние с идеите, мислите, чувствата, живота и делата си върху околната среда, върху всички обществени слоеве изобщо.

За тези човеци може да се каже още, че те не се поддават на чужди отрицателни влияния, а напротив - сами те всякога влияят напредничаво и най-благотворно върху околната среда.

С каквато и среда да се съберат, те се стремят съзнателно да я спечелят за доброто, да увеличат светлината и щастието ѝ, да ѝ предадат от своите най-възвишени качества и добродетели.

Вродени и силно подчертани у тези люде са свободолубието, пълната независимост, самостоятелността и самобитността.

Такива люде са най-добрите организатори и предназначители във всички области на човешката дейност, защото техните открития и постижения изпреварват своето време, техният устрем към преодоляване на старото и прокарването на новото е непреодолим. В практическото провеждане на техните винаги големи, нови и общочовешки идеали ги ръководи тяхната мощна интуиция, която им посочва пътя, човеците и средствата, чрез които те могат да осъществят замислите си.

Хармонията между Луната и Уран е свидетелство, че в редица минали животи такъв човек е приложил на дело в живота си всички окултни знания, които е придобил в окултни школи.

Те са станали плът и кръв от самия него. Такъв човек е подчинил напълно своята личност, т.е. материалната си същност на своята индивидуалност, т.е. на своята духовна същност.

У такива люде, поради това, окултните идеи и учения и вярата им в духовния свят са вродени. Хармонията между Луната и Уран е даден хороскоп показва, че такъв човек е готов да бъде окултен ученик, т.е. да продължи работата си като окултен ученик.

ЛУНАТА в опозиция, квадрат и полуквадрат с УРАН

Според силата на дисхармонията между Луната и Уран човек бива повече или по-малко нетърпелив, прибързан, сприхав, рязък, избухлив, припрян, своеволен, непокорен, несклоним, презиращ всякакви наредби, всичко критикуващ, мнителен, подозрителен, поддаващ се на съмнения, недоверчив, отегчаващ се, непостоянен в мисли, чувства, намерения, стремежи, поддаващ се на отрицателни чужди влияния.

Такъв човек в миналите си животи е бивал окултен ученик, но е пропуснал да приложи много от придобитото знание, отлагал е приложението на задачите, не е използвал благоприятните условия и възможности за прилагане на окултните знания.

Според силата на дисхармонията между Луната и Уран, въображението на такъв човек е повече или по-малко дисхармонично, неточно, несигурно, преувеличаващо, затъмнено, изопачено, безпокойно и изпълнено с отрицателни смутни образи.

Впечатлителността е също болезнена, неестествена, примесена с неприятни усещания.

Такива люде са всякога склонни да преувеличават отрицателните неща, да предвиждат надвисващи нещастия, да вярват неоснователно в неизменност на съдбата, изобщо проявяват фантастично зловещатство и фанатизъм.

Те също обичат окултните идеи, но обикновено чрез тях търсят лесен начин за придобиване на щастие. Пламенни и предприемчиви, те лесно угасват и се разочароват при първите затруднения, губят бързо вярата и надеждата си и изоставят толкова бързо начинанията си, колкото бързо са ги захванали.

Дисхармонията между Луната и Уран е най-неблагоприятна и съдбоносна главно в мъжки хороскоп. В този случай тя означава недоразумение, противоречия, неразбирателство в брачния живот или невъзможност за семеен живот, при твърде голяма дисхармония.

Дисхармонията между Луната и Уран се проявява най-силно до тридесетгодишна възраст, през което време човек се проявява като ексцентричен, особен, неразбран характер, неприятен за околните, внасящ навсякъде раздор и смут. Такъв човек мисли за себе си, че много знае и се отнася към другите с презрение и надменност, като ги смята за глупави. Тази дисхармония често се превръща в болезнено честолюбие, болезнена чувствителност - обидчивост, сръдливост, неотстъпчивост, непримиримост, инат.

Ако освен дисхармоничното съчетание с Уран, Луната има и хармонични съчетания от добротворците, тогава много от казаните отрицателни качества ще се намалят и съответно видоизменят, в зависимост от аспектите, които облекчават дисхармонията.

ЛУНАТА в съвпад, паралел, съвпад в скоби с УРАН

Тези съчетания на Луната с Уран са хармонични, благотворни, усилват духовните дарби и способности на човека, толкова повече, колкото по-силна е неговата любов към Бога, към окултните идеи и науки, колкото е по-духовен и по-определен в следването на своя висш идеал.

Люде с материалистически схващания и разбирания, които нямат вяра в Бога и стремежи към духовните науки, ако имат в звездослова си някое от горните съчетания на Луната с Уран, това означава, че у тях те засилват материалистическите нагони и действат като отрицателни съчетания, т.е. проявяват се с гореказаните отрицателни качества и прояви.

Липсата на съчетания между Луната и Уран показва, ограничено въображение, ограничена впечатлителност, липса на оригиналност, склонност към подражаване на околната среда, липса на самостоятелност и самоувереност, склонност към подчиняване на чуждо мнение.

8.7. АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С НЕПТУН

ЛУНАТА в съвпад, паралел, съвпад в скоби, тригон, 72° или секстил с НЕПТУН

Колкото по-голяма е хармонията между Луната и Нептун, толкова повече и по-силни са духовните заложби, дарби и способности, чрез които човек прави правилни връзки, отношения и обмяна със световите на ангелската любов, следователно - толкова по-силно е ръководството на висшите светове в живота и съдбата на такъв човек.

За такъв човек народът казва: "Силен му е ангелът".

Силата на хармонията между Луната и Нептун определя количеството, качеството и трайността на дарбите и способностите за изучаване и разбиране на изящните изкуства, за творчески прояви и успех в изкуството.

Само люде с хармония между Луната и Нептун могат да се нарекат с право мистици, защото у тях мистиката е напълно вродена. Люде с такива аспекти по характер са впечатлителни, романтични, постоянно вгълбени в своя вътрешен живот, утописти, които в очите на околната среда "живеят на небето", минават за същества унесени и непрактични, неприспособими към действителния живот.

Такива люде живеят на едно по-високо поле с възвишени мисли и чувства и земната дисхармония, човешкият практицизъм и грубост им са чужди. Те могат да имат най-големи постижения и успехи само в областта на изящните изкуства.

ЛУНАТА в опозиция, квадрат или полуквадрат с НЕПТУН

Родените с дисхармония между Луната и Нептун, според нейната сила, притежават необикновени отрицателни качества, необикновени хаотични схващания и разбирания във всяко отношение.

Такива люде са склонни да приемат противоестествени храни и пития, да употребяват силни упойки, свързани с психически усещания, като хашиш, опиум, морфин и др., за да имат силни и остри усещания от неестествени съновидения. (При хармония между Луната и Нептун човек притежава пророчески дарби и способности и вижда пророчески сънища и видения).

Дисхармонията между Луната и Нептун дава всякога лъжепророци, лъжливи съновидци, гадатели, тайногадатели и пр., с една

реч самонабедени пророци, тълковници, самозаблуждаващи се духогадатели и *мошеници*.

Това са люде невменяеми, объркани, неопределени, хаотични.

В мъжки звездослов дисхармонията между Луната и Нептун показва нещастен семеен живот, лошо отношение с жените, неестествени и пакостни схващания за брака изобщо.

Ако освен лошия аспект от Нептун Луната получава хармонични съчетания от добротворците, лошите качества на Лунно-Нептуновия аспект се намаляват и видоизменят към по-добри.

Но ако към лошото съчетание на Луната с Нептун се прибави и лошо съчетание от злосторниците, тогава лошите качества, произтичащи от дисхармонията между Луната и Нептун, се засилват още повече.

Ако Луната има силна дисхармония с Нептун, а получава силен хармоничен аспект от Слънцето, тогава дисхармонията между Луната и Нептун действа като хармоничните съчетания на двете светила, поради по-силното хармонизиращо въздействие на Слънцето.

Липсата на всякакви съчетания между Луната и Нептун показва липса на всякакви мистични дарби, заложби, способности и стремежи.

Съчетанията между Луната и Нептун въздействат най-силно върху човека до тридесетгодишна възраст, но тогава човек не може напълно да ги използва съзнателно, разумно и целесъобразно.

Хармонията между Луната и Нептун може да бъде оползотворена главно след тридесетгодишна възраст.

Дисхармонията между Луната и Нептун е най-съдбоносна и пакостна за съдбата и живота на човека до тридесетгодишна възраст.

8.8. АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С ПЛУТОН

ЛУНАТА в тригон, 72° или секстил с ПЛУТОН

Това са хармоничните съчетания на Луната и Плутон. Според силата на хармонията между Луната и Плутон може да се съди до каква степен човек има правилни връзки, отношения и обмяна със съществата, които работят в дълбините на Земята.

Тази хармония показва, че човек е имал всякога правилни отношения към подземните богатства, към животните и към земята изобщо.

Такъв човек правилно оценява благата, които му дава природата и е благодарен за тези блага. Люде с такива аспекти имат условия и възможности да намират подземни богатства. Между тях са най-добрите минни инженери, инженери за използване на подземните течни и рудни богатства.

Люде с хармония между Луната и Плутон са много издръжливи при болести, прекарват ги лесно и не се плашат от никакви физически изпитания. Такива люде ценят истински и обичат земята, щастливи са, когато притежават много земя и сами се занимават с нейната обработка и използване.

ЛУНАТА в съвпад, опозиция, паралел, съвпад в скоби, квадрат или полуквадрат с ПЛУТОН

Колкото по-силна е дисхармонията между Луната и Плутон, толкова повече и по-силни са отрицателните Плутонови качества.

Анархистичните схващания и разбирания са едни от най-силните отрицателни качества на Плутон. Люде с дисхармония между Луната и Плутон не признават никакви Божествени и човешки закони, никакъв установен обществен ред.

Те пренебрегват или се стремят да разрушат всеки ред, който им пречи да имат пълно изживяване на своите желания и своите низши инстинкти.

Дисхармонията между Луната и Плутон, в зависимост от нейната сила, прави човека податлив към всевъзможни и чести заболявания.

Дисхармонията между Луната и Плутон, в зависимост от нейната сила, внасят хаотичност в идеи, мисли и чувства и желания и могат да причинят най-опасните полудявания, особено когато Луната е в силна дисхармония с Марс и няма никаква помощ от някой добротворец.

Ако Луната е в дисхармония с Плутон, а получава хармонично съчетание от добротворците, в такъв случай у човека често ще настават борби между отрицателните желания и доброто.

Дисхармоничните съчетания между Луната и Плутон се проявяват най-тежко върху живота и съдбата на човека до тридесетгодишна възраст.

Дисхармонията на Луната с Плутон показва недоразумения в брака, изобщо нещастен или невъзможен брачен живот.

Липсата на всякакъв аспект между Луната и Плутон, показва, че такъв човек още не е поставен на изпитания, т.е. не е започнал да работи съзнателно със скритите подземни сили.

Такъв човек не си е още образувал карма, нито дихарма с подземните жители, с подземния свят.

8.9. ОБЩО ЗА ЛУНАТА И АСПЕКТИТЕ ѝ С ВСИЧКИ СВЕТИЛА

ЛУНАТА показва какви са връзките, отношенията и обмяната на човека със земята и с материалните сили в природата изобщо. Луната има отношение към силите, качествата и свойствата на материята, от която е построен главният мозък на човека, както и към устройството, формирането и дейността на главния мозък и на цялото тяло на човека.

Учителят изтъква следния важен закон: "Каквото е устройството на главния мозък, каквито са неговите форми, сили и качества, такова е и цялото тяло на човека". Главният мозък представя почвата, градината на човешкия ум, където се посяват и обработват най-висшите дарби, добродетели и способности. Следователно, колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Луната с добротворците, толкова повече благословения, сили и качества придобива главния мозък от висшите светове.

Когато Луната е хармонично съчетана с повече добротворци, главният мозък на такъв човек може да се уподоби на най-плодородната почва, в която могат да се сеят всякакви семена и от която могат да се родят всякакви плодове.

Добротворецът, който образува най-силен аспект с Луната, влияе чрез нея най-силно върху устройството, формирането на човешкия мозък и върху добродетелните качества, дарбите, способностите, идеите и разбиранията на този човек, които ще определят идеалите и насоките на неговия живот.

Ако **Слънцето** има най-силно хармонично съчетание с Луната, устройството и формирането на главния мозък и на цялото тяло ще бъдат най-хармонични и кръвта на човека ще притежава достатъчно количество органическо злато, което гарантира здравето на човека.

Органическото злато в кръвта показва, че човек е придобил много органически качества - основа за развитие на най-висшите дарби и способности, на най-висока интелигентност и на най-висша нравственост.

Ако преобладаващи са хармоничните съчетания с **Юпитер**, главният мозък на човека ще бъде устроен и формиран под Юпитерово влияние, ще съдържа преобладаващите творчески сили, качества и свойства на Юпитер, такъв човек ще има най-добрите възможности да развие Юпитеровите добродетели, дарби и способности - философски способности, религиозни чувства, духовни стремежи, любов към обществена дейност, щедрост, милосърдие, интуиция.

Когато Луната има най-силна хармония с **Венера**, главния мозък на човека съдържа предимно творчески сили, качества и свойства на Венера и дава най-добрите условия и възможности за развитие и прояви на Венерините дарби и способности: любов към всички изящни изкуства и прояви, и успехи в изкуствата (артистични стремежи и прояви).

Дисхармонията между Луната и добротворците показва, че в минали животи такъв човек е имал благословения от висшите светове, но не се е ръководил от висш идеал и е пропуснал да развие способностите си, не е използвал добрите възможности и условия.

Дисхармонията между Луната и добротворците, според своята сила, показва какви творчески сили, качества и свойства е изгубил главния мозък, поради което е станал подобен на най-бедна почва или е заприличал на пустеещо поле, където никнат само плевели и бурени.

За количеството, силата и качеството на творческите сили, както и за условията и възможностите за развитието и проявите на висшите дарби и способности, съдим от количеството и силата на хармоничните съчетания между Луната и добротворците.

Защото добротворците са представители на висшите светове, а хармонията между Луната и добротворците е свидетелство за задружната и плодотворна дейност между човека и висшите светове.

С други думи казано, хармонията между Луната и добротворците е заплатата, която човек получава от висшите светове, когато става изявител и служител на мислите, идеите, чувствата, стремежите и желанията, които получава от тях.

Отличителните качества на идеите, мислите, чувствата, желанията и стремежите, които човек приема от висшите светове, са вдъхновението и радостите.

Дисхармонията между Луната и добротворците, според нейната сила, е свидетелство за дадени, но неизпълнени в минали живот обещания пред висшите светове.

Силата и количеството на хармоничните съчетания между Луната и добротворците определя хармоничното устройство на главния мозък

и тялото, следователно - и правилно възприемане и оползотворяване на благословенията, идещи от висшите светове, както и на природните сили.

Дисхармонията между Луната и добротворците показва, в зависимост от нейната сила, че е нарушена хармонията в устройството и формирането на главния мозък и поради това човек е изгубил всички условия и възможности за правилно възприемане и оползотворяване на благословенията от висшите светове.

Хармонията между Луната и злосторниците, според своята сила, показва до каква степен човек има правилни връзки, отношения и обмяна с по-низшите светове в себе си, до каква степен човек правилно възприема, преработва и оползотворява благата, които получава от по-низшите светове.

Дисхармонията между Луната и злосторниците, според количеството и силата на дисхармоничните съчетания с тях, показва до каква степен човек се е поддал под влиянието на низшите светове, до каква степен е станал носител, изявител и служител на идеи, мисли, желания, чувства и прояви на низшите светове. Главните отличителни качества на идеите, мислите, чувствата, желанията и проявите, идващи от низшите светове са: тъмнина, съмнение, мъчение, лишение, болести, изобщо злочестини.

Дисхармонията между Луната и злосторниците, според силата на дисхармонията, показва до каква степен главният мозък на човека, както и цялото му тяло са дисхармонично устроени и формирани.

А колкото по-голяма е дисхармонията в устройството на мозъка и тялото, толкова по-неправилни са отношенията на човека с по-низшите светове, толкова по-неправилно той възприема и толкова повече не обработва силите, идващи от тези светове, не ги трансформира и оползотворява.

Според силата и количеството на хармоничните съчетания на Луната с добротворците бива количеството и качеството на добрите навици от минали животи, както и на естествените ползотворни инстинкти.

Обратно, количеството и силата на дисхармониите между Луната и злосторниците определя количеството и силата на лошите навици и противоестествени нагони.

Количеството и силата на хармонията на Луната и добротворците означават благоприятните условия и възможности за щастлив брачен живот, за добри отношения с жените, а също - благоприятните условия и възможности за придобиване на материални богатства, изобщо - за успехи и постижения в материалния свят (от материален род).

Когато Луната е с преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците, значението на аспектите е обратно на току що казаното.

В женски хороскоп Луната означава духовните способности, дарби, заложи, сили и качества, духовната възприемчивост, духовните богатства и възможности изобщо.

Колкото повече, по-силни и по-хармонични съчетания има Луната с добротворците, толкова повече, по-силни и по-големи са духовните дарби, способности, условия, възможности и постижения.

Точно обратно имат преобладаващите дисхармонии на Луната със злосторниците.

Общо казано, според количеството, качеството и силата на аспектите, които получава Луната от останалите светила, биват хармонично или дисхармонично развити женствените и матерински качества у жената.

При разглеждането на хороскопа всякога трябва да се има предвид положението на Луната по дом, както и нейната фаза.

Когато Луната се намира на изток от меридиана, т.е. към страната на асцендента, нейните влияния са под контрола на съзнанието и волята на човека. В такъв случай добрите или лоши влияния на Луната могат да бъдат възприети и проявени съзнателно или целесъобразно.

Когато Луната се намира на запад от меридиана, т.е. откъм страната на десцендента, тогава нейните добри или лоши влияния въздействат върху подсъзнанието, т.е. върху инстинктите и не са под контрола на човешката воля.

Когато в момента на раждането Луната е празнеща се, т.е. отива от пълнолуние към новолуние, тогава нейните влияния въздействуват повече върху субективния ум на човека, хармонично или дисхармонично - според аспектите. В този случай по-богат е субективният, личен живот на човека, по-богат е вътрешният живот на човека, който е аналогичен на събиране и жътва. Насоките и психичните движения у такъв човек са отвън навътре, той събира умствен и духовен капитал, знание и опитност, които преценява, опознава, пречиства и слага в ред.

Когато Луната се пълни, т.е. отива от новолуние към пълнолуние, нейните хармонични или дисхармонични влияния въздействат на външния обективен ум. В такъв случай човек има знания и опитност от минали животи, които в този живот трябва да посее и възрасти, т.е. да приложи. Насоката на духовната дейност на такъв човек е отвътре навън.

Едно старо свещено правило, изразено от великите учители, гласи:

"През светлата част на Луната всякога действат силите и влиянията на добротворните светове върху човека, а през тъмната част на Луната действат злосторни светове върху човека".

9. МЕРКУРИЙ

Меркурий е символ на външния природен, предметен (обективен) или обикновен ум на човека.

Според количеството и силата на съчетанията, които получава Меркурий от другите светила съдим за силата и количеството на светлината, която получава природния ум, за начина, по който той използва тази светлина, за условията, възможностите, развитието и постиженията на този ум в областта на природните науки.

По Меркурий съдим за това, как човек вижда външния свят, как възприема впечатленията от него, как схваща и разбира този свят, съдим за придобивките, които може да има от този свят.

Накъсо Меркурий с неговите аспекти ни показва какви са връзките, отношенията и обмяната на човека с природата, как човек разбира и оползотворява нейните закони, сили и богатства.

За Луната и Меркурий Учителят казва: "Луната е майката на всички идеи, замисли, мечти, стремежи и желания. Меркурий е техният възпитател".

Докато Луната управлява инстинктите у човека, Меркурий има отношение към специфичните дарби и способности на ума, с който човек работи съзнателно и целесъобразно.

По естество Меркурий е неутрален.

Той всякога, подобно на Луната, взема силите, качествата и свойствата на онова светило, което има най-силен аспект с него.

Това светило определя насоката и главните прояви на природния ум на човека. Естеството на Меркурий и на управлявания от него ум можем да уподобим на водата, която няма цвят, вкус и мирис, но тези свойства могат да ѝ се придадат.

По същия начин Меркурий взема качествата на другите светила, с които образува аспекти, като предимство на въздействие има светилото, с което той прави най-силен аспект.

МЕРКУРИЙ символизира в човека и умът, и придобитата чрез ума Божествена мъдрост.

Меркурий с всички добри съчетания с другите светила и положенията му по знак и по дом, свидетелства до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с умът си, как разбира проявите на Господа като мъдрост, как разбира Божествените закони чрез ума си, до каква степен е служил човек с ума си на Господа, какви и колко богатства е спечелил човек с ума си от умствените светове, с какви дарби, способности, сили, качества и възможности разполага в настоящия си живот умът на човека.

Лошите съчетания на Меркурий с другите светила показва до каква степен и в какво отношение човек е действал с ума си без ръководството на Божествените закони и колко грешки и заблуждения е родил.

Лошите съчетания на Меркурий изобщо показват изпитанията, ограниченията, лишенията, които преживява човек, докато се изправят грешките.

Меркурий показва как човек разбира в себе си проявите на Господа като мъдрост, чрез ума си.

Меркурий е показалец в хороскопа на човешкия ум, на знанието, което човек е придобил от Божествената мъдрост, и какво може да направи и постигне човек изобщо.

Следователно добрите съчетания на Меркурий с другите светила са показалец до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с ума си, доколко е служил на Господа с ума си, до каква степен е спазвал Божествения порядък в себе си и в природата чрез ума си и доколко умът му се ръководи от Господа и притежава Божествено знание.

Накратко казано добрите съчетания на Меркурий с другите светила ни показват доколко човек правилно храни ума си с естествена храна и по естествен начин.

Лошите съчетания на Меркурий с другите светила е показалец на заблужденията, изопачаванията, на грешките изобщо, които човек е правил в миналите си животи изобщо, защото не е следвал, не се е

ръководил от Божествените закони и порядки вътре в себе си и вън от себе си, в природата.

Накратко казано, лошите положения на Меркурий по знак и по дом и лошите съчетания с другите светила ни показват, до каква степен човек е нарушил Божествения порядък вътре в себе си и в природата главно с ума си, т.е. с идеите си и с мислите си.

Показва още, доколко човек е хранил ума си с неестествена храна, т.е. с низши мисли и идеи и по неестествен начин.

Ако Меркурий получава предимно добри съчетания от добротворците, това показва, че умът на човека ще притежава повече добродетели и ще се ръководи от доброто изобщо.

Човек с такъв ум ще притежава дарби и способности, съответни по количество, качество и сила на добродетелите, каквито Меркурий получава от добрите аспекти на добротворците.

Следователно колкото повече добри аспекти получава Меркурий с добротворците, толкова повече висшите светове ще дават дарби, способности и благословения на човешкия ум.

Всички видове лоши съчетания, които Меркурий образува със светилата, показват недостатъците, заблужденията, слабостите, пороците, лошите качества изобщо, каквито умът е придобил.

Всички лоши аспекти на Меркурий показват количеството, силата и трайността на всевъзможни лоши условия, пречки и противоречия, каквито умът ще срещне при развитието си и дейността си.

Казаното за Меркурий, за неговите добри и лоши съчетания с другите светила, може да се каже същото и за Луната, само, че нейните влияния ще бъдат и върху ума, и върху сърцето, и върху тялото на човека.

Когато в даден хороскоп на човека са повече добри съчетания на добротворци помежду им, както на добротворци със злосторници, в такъв случай доброто преобладава в такъв човек и той ще може всякога да се справя със съблазните, противоречията и изпитанията изобщо.

Когато, обаче, лошите съчетания преобладават на добротворците помежду им, както на добротворци със злосторниците, в такъв случай при разните видове изпитания и противоречия, *паденията* за човека са неизбежни, защото в такъв човек силите на злото са по-големи, отколкото тия на доброто.

9.1. АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С ВЕНЕРА

МЕРКУРИЙ в съвпад, съвпад в скоби, паралел или секстил с ВЕНЕРА

Според силата на хармонията, с която Венера въздейства на Меркурий, можем да съдим до каква степен умът на човека има отношение към изящните изкуства, доколко човек има заложби, дарби и способности да разбира изящните изкуства и да има постижение в областта на изящните изкуства.

Колкото по-силна е хармонията между Меркурий и Венера, толкова по-силна е любовта на човека към изящните изкуства, толкова по-голяма е любовта му към всички прояви на красотата в живота и природата. Според силата на хармонията между Меркурий и Венера е

и стремежът на човека към ред, красота и чистота в неговия умствен живот и умствените прояви.

Колкото по-силен е аспектът на Меркурий с Венера, толкова по-силни са положителните въздействия на Венера върху природния ум на човека. Такива люде се отличават с: любезност, дружелюбност, общителност, веселост, приветливост, спретнатост, любов към реда, чистотата и красотата, любов към накити и украшения, приятен характер, игривост, незлобливост, досетливост, съобразителност, услужливост, приспособимост.

В този случай, когато Меркурий получава най-силен аспект от Венера, тя е ръководно начало на природния ум.

Такъв човек ще има най-големи успехи в областта на изящните изкуства. Хармонията между Меркурий и Венера показва, че в юношеския живот на такъв човек ще има доста радости, тогава той ще преживее много поетически настроения, мечти и копнежи, ще бъде винаги или често вдъхновен за творчески израз на чувствата в младежка възраст.

Такъв човек ще има доста сполуки, радости и възторзи.

Човек с тази хармония е голям оптимист, има вяра и упования в своите сили. Той притежава качества да придобива лесно приятели във всички обществени среди, да прави лесно връзки, да печели благоразположението и любовта на околната среда.

МЕРКУРИЙ в полуоквадрат с ВЕНЕРА

При дисхармония между Меркурий и Венера човек е започнал да става небрежен към артистичните дарби, способности и прояви, изгубил е всякакво чувство за ред и чистота, всеки стремеж към красотата.

Дисхармонията между Меркурий и Венера показва, че човек е изгубил положителните качества, които Венера дава на ума, поради което казаното по-горе в положителен смисъл важи с точно обратно значение.

Хармонията между Меркурий и Венера създава люде с артистични дарби и способности, а дисхармонията създава люде, които внасят всевъзможни изопачавания, заблуди, нечистота и безредие в изящните изкуства.

Характерът на люде с дисхармония между Меркурий и Венера се отличава с лекомислие, повърхностно отношение към живота или неприличие.

Носители на тази дисхармония са мнозина циркови артисти, актьори или музиканти от увеселителни заведения или пък посредствени художници. За такива люде най-важният идеал са условията.

Хармонията между Меркурий и Венера е свидетелство, че такъв човек в ред минали животи е работил усилено и е изработил редица артистични качества, дарби и способности, с които е служил на човечеството, посредством изящните изкуства.

Дисхармонията между Меркурий и Венера показва люде, които са злоупотребили с артистичните дарби и способности за постигането на разни притивоестествени любовни удоволствия.

Липсата на всякакъв аспект между Меркурий и Венера показва, че такъв човек въобще не е работил в областта на изящните изкуства,

няма възможности да напредва и да има успехи в изкуството, лишен е от качества да печели лесно любовта и благоразположението на околната среда.

При хармония между Меркурий и Венера, умът на човека, в природата и у всички люде, намира и вижда хубавото, доброто, красивото.

Обратното е при дисхармонията между Меркурий и Венера.

9.2. АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С МАРС

МЕРКУРИЙ в тригон, 72° или секстил с МАРС

Според силата на хармонията между Меркурий и Марс, умът на човека придобива положителните сили, качества и прояви на Марс. Люде с такива аспекти имат бърза мисъл, бърза съобразителност, работоспособност. Ако Марс дава най-силен хармоничен аспект на Меркурий, в такъв случай Марсовото влияние става ръководно начало на Меркуриевия ум и основните схващания, идеи, разбирания и стремежи на такъв човек са изградени на материалистическа основа.

Накъсо казано, когато Марс ръководи природния ум с хармоничен аспект, това показва, че такъв човек ще има като най-висок идеал придобиването на големи материални богатства, които да му осигурят материално задоволство.

Колкото по-силна е хармоничната връзка между Меркурий и Марс, толкова по-бързо е мисленето, по-голяма е телесната подвижност и сръчност, толкова по-силни са практичните усети и по-голяма е деловитостта, следователно по-големи са и условията и възможностите на такъв човек за придобиване на материални богатства и за успехи в разни технически специалности.

Всички аспекти между Меркурий и Марс на младини предразполагат човека към спортни игри.

Една от най-любимите специалности на люде, на които Меркурий е ръководен от Марс, е военната служба и специалностите, в които се борава с железни инструменти - зъболекарство, хирургия и др.

В такива области те имат най-голям успех.

Хармоничните съчетания между Меркурий и Марс създават най-сръчните, най-работоспособните и най-продуктивните работници, в областта за която те са годни.

МЕРКУРИЙ в опозиция, съвпад, съвпад в скоби, квадрат, паралел, полуквадрат с МАРС

В зависимост от силата на дисхармоничния аспект между Меркурий и Марс, умът на човека по-силно или по-слабо попада под отрицателните Марсови влияния и придобива отрицателните Марсови качества. Такива люде се отличават със следните отрицателни Марсови качества: припряност, прибързаност, нетърпеливост, нервозност, избухливост, гневливост, свадливост, увлечение в спорове, бойничествост, безразсъдство, болезнено честолюбие, жестокост, отмъстителност, омраза.

Съществено е, че проявите на тези качества са скоропреходни - те бързо и от най-незначителни поводи възникват и бързо прегарят.

Ако Меркурий получава най-силни дисхармонични аспекти от Марс, умът на човека е ръководен от дисхармонични Марсови качества и човек е негоден за работа и успехи в никаква наука и изкуство.

Люде с дисхармония между Меркурий и Марс, според силата на дисхармонията, внасят раздори и разрушения между хората, с мислите, чувствата, словата и делата си. Те са без чувство за дълг и отговорност пред Бога, природата, човечеството и обществото.

Те са поклонници на физическата сила и ловкост, мислят и говорят често за оръжия и винаги носят със себе си хладно или огнестрелно оръжие. Ловджийството и спортните игри са любимите занятия на тези люде. Това са хора, лишени от по-сериозни и научни интереси и от обществени идеи. Денгубци и силопрахосници, те мислят само за ядене, пиене и забавни и груби преживявания. Тематиката на техните разговори са само противоестествените удоволствия и преживявания.

Дисхармонията между Меркурий и Марс определя само, че такъв човек напразно пропиява всичката си умствена, чувствена и физическа сила. Силата на дисхармонията между Меркурий и Марс определя и силата на безпорядъка, нечистотата и противоестествеността у такъв човек.

Люде с дисхармония между Меркурий и Марс внасят безпорядък, нечистота и разрушителност във всички области на човешката дейност.

Движенията и жестовите на такива люде са невнимателни и груби.

Колкото по-силна е дисхармонията между Меркурий и Марс, толкова повече дисхармонични идеи и мисли протичат през неговото съзнание, толкова повече отрови се образуват в кръвта му и тровят нервите и организма му, като намаляват жизнеността му.

Липсата на всякакъв аспект между Меркурий и Марс показва, че такъв човек още не се е стремил съзнателно да изучава физическите закони на природата и не може да ги оползотворява.

Дисхармонията между Меркурий и Марс показва злоупотребленията, които човек е направил съзнателно с физическите си сили и средства.

Накратко казано, Марс в съчетание с Меркурий, според силата на аспекта, придава сила на ума.

Според естеството на аспекта, ако е положителен, Марс придава на Меркурий своите градивни сили, а с отрицателните си аспекти той въздейства разрушително върху умствената дейност.

Общо казано, съчетанията между Меркурий и Марс показват какви са **отношенията, връзките и обмяната на човешкия ум със силите на животинското царство**

Липсата на всякакъв аспект между Меркурий и Марс показва, че човешкият ум още не е направил съзнателни връзки и няма съзнателни отношения и обмяна със силите на животинското царство.

9.3. АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С ЮПИТЕР

**МЕРКУРИЙ в съвпад, съвпад в скоби, паралел, тригон,
72° или секстил с ЮПИТЕР**

Меркурий има отношение към низшия природен ум, който се занимава със силите, качествата, свойствата и материята и явленията в природата, с материята изобщо, а Юпитер има отношение към висшия разум, чието предназначение е да възприема и проявява силите, идеите, мислите и благословенията, които висшите светове изпращат на човечеството.

Хармоничните съчетания между Меркурий и Юпитер са от най-голямо значение, защото в такъв случай има връзка между висшия разум и низшия ум и съществуват условия и възможности за големи и разностранни умствени постижения в разни области, защото при хармонията между Меркурий и Юпитер, в зависимост от нейната сила, човек има правилни връзки и отношения с множество висши светове, възприема и разбира множество идеи и замисли от висшите светове, притежава дарби и способности да направи достойни тези висши идеи на всички човеци.

Според силата на хармонията между Меркурий и Юпитер, човек притежава висши дарби и способности да възприема и разбира внушенията, мислите и ръководството на ангелските светове, които дават на човека знание, светлина и разумност как да оползотвори благословенията, които получава от ангелите.

При хармония между Меркурий и Юпитер, според силата на хармонията, човек притежава следните по-важни висши дарби и способности: силна интуиция, постоянна любознателност, широта в познавателните интереси, схващания и разбирания, философски замисли, стремежи и разбирания, вродена религиозност, любов към философските и религиозни идеи и учения, любов към обществените и социални въпроси, към обществената дейност, любов към всички окултни науки. Тези силно изразени душевни наклонности и голяма сериозност на характера определят винаги големи успехи във всяка област на науката, във философията, религията и обществената дейност.

Основателите на философски и религиозни системи, ръководителите на духовни общества и учения имат често хармония между Меркурий и Юпитер.

Колкото по-силна е хармонията между Меркурий и Юпитер, толкова по-големи са усилията, стремежите и любовта на такива люде към добротворство, толкова повече условия и възможности имат да бъдат носители и изразители на добротворни идеи, да се проявят като истински служители на доброто. За такива люде може да се каже, че са възлюбili Бога с ума си, т.е. напълно съзнателно, и се стремят с всичката си умствена и духовна сила да бъдат служители на Господа. Понеже Юпитер, т.е. висшият разум, се нарича носител на висшето добро, на големите успехи и постижения, на голямото щастие, когато той е в хармоничен аспект с Меркурий, умът на човека придобива всички необходими сили, качества, знания - светлината, нужна за постигането на голямото добро и голямото щастие.

От силата на хармонията между Меркурий и Юпитер съдим, в каква степен в минали животи човек се е научил да бъде носител,

изявител и служител на Божествените идеи, замисли и благословения чрез ума си, доколко е посял в умовете на хората семената на Божествената мъдрост и знание, до каква степен е изпълнявал волята Божия със силите и светлината на ума си и колко големи благословения, дарби и способности е получил от висшите светове.

Колкото по-голяма е хармонията между Меркурий и Юпитер, толкова по-силен е идеализмът на човека, толкова по-голяма е светлината на неговите идеи и замисли, толкова по-богат е умът му с идеи, възприети от висшите светове, толкова по-голяма е любовта му към Бога и толкова по-силни са желанията и волята му за добротворство между хората.

Меркурий е символ на човешкия ум, а Юпитер е символ на ангелския ум. Затова, когато между Меркурий и Юпитер има хармония, човек и неговият ангел-хранител ръководител работят заедно. Тогава човешкият ум получава най-висшите вдъхновения и има възможност за най-големи постижения в своята умствена дейност.

Люде, които имат хармония между Меркурий и Юпитер, ако тази хармония е най-голяма, Юпитеровото влияние ръководи ума на човека и такъв човек с право може да носи името "слуга и свещеник на Господа". За такива именно люде е казано в библията, че "царете и свещениците ще бъдат слуги на Господа".

Само силната хармония между Меркурий и Юпитер придава царствени и свещенически качества на ума. Всички велики общочовешки идеи, които са донесли най-големи добрини на човечеството, всички велики замисли, чрез които човечеството е получило най-голяма духовна светлина, са родени от умовете на люде с най-силна хармония между Меркурий и Юпитер.

Силата на хармонията между Меркурий и Юпитер е свидетелство до каква степен връзките, отношенията и обмяната на човешкия ум с ангелските светове са правилни, силни и дълготрайни, т.е. до каква степен човешкият ум е пригоден да бъде в хармония с техните идеи и замисли относно дейността им между хората.

Меркурий, т.е. човешкият ум, има отношение към всичко, което е на земята, а Юпитер, т.е. висшият разум, има отношение към всичко, което иде от небесата. Следователно, всяка хармония между Меркурий и Юпитер показва до каква степен човек може правилно да възприема, да разбира, да възплъщава и оползотворява благословенията, които небесните светове даряват на човека.

При хармония между Меркурий и Юпитер, според силата на хармонията, у човека има пробудено съзнание за дълг и отговорност спрямо Бога, спрямо висшите светове, природата и човечеството.

Накратко казано, колкото по-силна е хармонията между Меркурий и Юпитер, толкова повече и по-силни са добротворните сили и качества, които Юпитер придава на Меркурий, т.е. висшият, ангелският разум придава на човешкия ум.

МЕРКУРИЙ в опозиция и квадрат с ЮПИТЕР

Дисхармонията между Меркурий и Юпитер показва, че в минали животи такъв човек е нарушавал Божествените закони, не е изпълнявал волята Божия с ума си, а напротив - станал е проводник, носител и изявител на разни изопачени идеи, схващания и разбирания, които е

внесъл в съзнанието на хората чрез различни религиозни, философски или социални трудове. Поради тази причина той се е лишил от светлината и силата на своите висши дарби и способности и не може вече да има правилни връзки, отношения и обмяна с ангелските светове.

Колкото е по-силна дисхармонията между Меркурий и Юпитер, толкова повече и по-големи са изопаченията и заблужденията, на които човек е станал проводник, толкова по-големи са затрудненията в настоящия му живот, като основните му заблуждения са свързани с философията и с възгледите, и разбиранията му за Бога и религията.

Според силата на дисхармонията между Меркурий и Юпитер, човек съзнателно е изопачавал Божествените и ангелските идеи, замисли и благословения, идещи от небесните светове, които е бил натоварен да предаде на човечеството.

Дисхармонията между Меркурий и Юпитер е свидетелство, че човешкият ум е лишен от творческите сили, творческата светлина и благословения, идващи от висшите светове, че е изгубил всички условия и възможности за велики постижения, за придобиване на висше щастие.

Люде с дисхармония между Меркурий и Юпитер не са в състояние да бъдат носители, изявители и служители на Божествените идеи.

Липсата на всякакви съчетания между Меркурий и Юпитер показва, че такъв човек не е правил и не прави никакви усилия и не е образувал връзки, отношения и обмяна с висшите светове, не е станал служител на идеите, замислите и благословенията, изпращани от небесните светове на хората.

Общо за аспектите на МЕРКУРИЙ с ЮПИТЕР

След хармонията между Меркурий и Слънцето, по сила и благотворност следва хармонията между Меркурий и Юпитер.

Защото Юпитер е носител и дарител на големите добрини, големите успехи и големите постижения.

Всичко това, обаче човек може да получи посредством хармонията между Меркурий и Юпитер, т.е. посредством хармонията между висшия разум и низшия ум. Защото Юпитер, висшият разум, е носител на всички видове семена, които носят големите благословения, а Меркурий, низшият ум, е почвата, на която семената на Юпитер биват посявани, възраствани и дават плод.

Колкото по-силни са хармоничните съчетания между Меркурий и Юпитер, толкова по-голяма е хармонията между висшия ангелски разум, проявяващ се чрез Юпитер и низшия, човешки ум, проявяващ се чрез Меркурий, толкова повече са благословенията, условията и възможностите за осъществяване, възплъщаване, реализиране и постигане на висшите идеи и замисли, идващи у човека от ангелския свят, толкова по-възможни и по-големи са успехите в областта на философията, науката и изкуствата.

Защото чрез Юпитер, висшият разум, човек придобива творческите сили и творческата светлина от ангелския свят, а чрез Меркурий става посяването и придобиването на плодовете от висшите идеи и замисли.

Хармонията между Меркурий и Юпитер е свидетелство, че в много минали животи човек с ума си е следвал ръководството на своя

ангел и всякога е бивал носител, изявитель и служител на всичко онова, което му е казвал ангелът.

Учителят казва: "Всяко зло е резултат от някое неизползвано добро".

Това значи, че дисхармонията между Меркурий и Юпитер е последица от непослушанието на човека да бъде доброволно служител с ума си на ангелските идеи и замисли, предавани на човека чрез света на Юпитер.

Дисхармонията между Меркурий и Юпитер показва, в зависимост от нейната сила, че човек ще има всякакви пречки, лоши условия и заблуждения, поради което не ще може да осъществява своите висши идеи и замисли, тъй като несъгласието между висшия и низшия ум на човека означават дисхармония между онова, което казват ангелите и онова, което мисли и разбира човека.

Юпитер е *представител на съвестта у човека*, следователно хармонията между Меркурий и Юпитер показва добра съвестност, а дисхармонията - обратното.

9.4. АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ СЪС САТУРН

МЕРКУРИЙ в тригон, на 72° или в секстил със САТУРН

САТУРН е представител на Правдата. Следователно, съчетанията между Меркурий и Сатурн ни показват отношението на човека към принципа на правдата.

Правдата управлява главно материалния свят, а после има отношение към духовния свят, т.е. към чувствата на човека.

Следователно, хармонията между Меркурий, т.е. човешкия ум и Сатурн, т.е. принципът на правдата ще ни покаже до каква степен човек спазва законите на правдата в проявата на своите желания, чувства и дела.

Колкото по-голяма е хармонията между Меркурий и Сатурн, толкова по-голяма е свободата на човека за дейност и за постижения в материалния и духовния свят.

Според силата на хармонията между Меркурий и Сатурн можем да съдим, до каква степен в продължение на много минали животи човек се е ръководил от законите на Правдата и до каква степен е можал да проучи законите на материалния и чувствения свят, доколко може да работи благоприятно в тези светове.

Сатурн се нарича "ДУХ НА ИЗКУШЕНИЯТА, ОГРАНИЧЕНИЯТА И ЛИШЕНИЯТА", следователно, според силата на хармонията между Меркурий и Сатурн, можем да съдим до каква степен човек е освободил ума си от изкушения, ограничения и лишения, доколко умът на човека може да се справя със всички тези противоречия.

Сатурн е създател на тъмнината, чрез която ограничава всяка дейност на човека и го лишава от всяка ползотворност.

Хармонията между Меркурий и Сатурн, според нейната сила, показва до каква степен човек е внесъл светлина в тъмнината и може да преобръща неблагоприятните условия в благоприятни, до каква

степен човек има силата и светлината да се освободи от всички неблагоприятни условия.

Сатурн е символ и изразител на човешкия егоизъм. Следователно, хармонията между Меркурий и Сатурн показва до каква степен посредством ума си човек се е освободил от своя егоизъм.

Сатурн символизира земната мъдрост, знанията и опитността, които могат да се придобият от силите, качествата и свойствата на материята. Следователно, хармонията между Меркурий и Сатурн е свидетелство, до каква степен човешкия ум е познал силите, законите и свойствата на материята и може правилно да си служи с тях.

Сатурн има отношение към надземните богатства и подземните такива, затова всяка хармония между Меркурий и Сатурн показва до каква степен умът на човека може да се ползва от плодородието на земята и нейните изкопаеми богатства.

При хармония между Меркурий и Сатурн, в зависимост от нейната сила, човешкият ум придобива следните по-важни положителни Сатурнови качества: справедливост, търпеливост, постоянство, умствена работоспособност, вярност и постоянство в идеите, замислите, стремежите, намеренията, настойчивост в осъществяването на идеите и в преследването на целите, критично гледане върху всички неща и явления, проверка на всичко чрез опит, съсредоточеност, дълбоко мислене, положителни схващания и разбирания, последователност, системност, тактичност и ползотворност във всяка дейност.

При хармония между Меркурий и Сатурн човешкият ум се отличава със стремеж да се издирват причините на всички явления и на всяко нещо изобщо. При такава хармония изключено е човек да проявява каквито и да е било лекомислие или повърхностност.

Мисленето и разсъдителността на такъв човек могат да бъдат бавни, умственото развитие също може да бъде бавно, но мисълта всякога е дълбока, обоснована, сериозна и целесъобразна.

В този случай може да се каже, че цялата умствена и практическа дейност на човека е основана върху камък, стои на непоклоними основи. Между люде с хармония на Меркурий със Сатурн не може да се срещнат никога Донкихотовци.

Ако при хармония между Меркурий и Сатурн най-силният аспект, който получава Меркурий е този със Сатурн, тогава този аспект е ръководещ, той определя главните насоки, стремежи, цели, схващания и разбирания на ума. Главните успехи и постижения на такъв човек ще бъдат на материалното поле, т.е. дейността и придобивките на такъв човек ще бъдат във връзка със земеделието, използването на горите или изкопаемите блага.

Хармонията между Меркурий и Сатурн дава много силна памет, но тази памет е свързана с дълговременно помнене на събития и изживявания от материалния свят. Такива люде имат силно развити наблюдателни способности и могат да станат добри естественици, при условие, че освен хармонично въздействие от Сатурн, Меркурий получава и хармоничен ръководещ аспект от Слънцето, Юпитер или Уран.

Невъзможно е човек да бъде добър естественик, химик, физик, лекар, да има успех в областта на тези науки, ако неговият Меркурий освен добри аспекти с висшите светила няма хармония на Меркурий със Сатурн.

Царството на Сатурн е земята и всички богатства, които съдържа земята, могат да бъдат придобити и оползотворени само когато съществува хармония между Меркурий и Сатурн, т.е. когато умът може добре да овладее и използва законите на физическата природа.

Ако човек е артист, учен или философ и има в хороскопа си хармония между Меркурий и Сатурн, неговата наука или изкуство ще се отличават със строга обосноваваност, системност и целесъобразност.

Накратко казано, при хармония между Меркурий и Сатурн мисълта на човека всякога е положителна, неговият ум се стреми всичко да изпитва, да подлага на опит и проверка, за да бъде всичко проверено и доказано чрез петте усетоспособности.

МЕРКУРИЙ в опозиция, съвпад, съвпад в скоби, паралел, квадрат или полуквадрат със САТУРН

Дисхармонията между Меркурий и Сатурн е една от най-лошите в много отношения, защото тази дисхармония прави човешкия ум податлив на много заблуждения, изопачавания, ограничения, понеже лишава ума на човека от светлина и от благоприятни условия и възможности да разбира правилно нещата и да има добро умствено развитие и добри постижения.

Колкото по-голяма е дисхармонията между Меркурий и Сатурн, толкова по-голям е мракът на човешкия ум, толкова по-вече са склонностите към умствени заблуждения. Люде с такава дисхармония като че ли гледат света с черни и криви очила.

Те всякога виждат нещата и явленията изопачени, изкривени, вдъхващи отвращение или страх.

Когато най-силният аспект на Меркурий е дисхармоничното му съчетание със Сатурн, в зависимост от неговата сила, човешкият ум притежава по-силно или по-слабо проявени следните отрицателни качества: подозрителност, недоверчивост, постоянно съмнение във всичко, колебливост, нерешителност, страхливост, склонност да си създава въображаеми опасности, преувеличаване на опасностите, губене на вяра, бавно мислене, бавно разбиране, бавно учене, бавност във всичко, невиждане на смисъл в живота.

Деца с такива аспекти между Меркурий и Сатурн твърде бавно се развиват в умствено отношение и са със слаби умствени дарования. Люде с тези съчетания между Меркурий и Сатурн твърде често проявяват най-груб материализъм, скъперничество, липса на всякакъв идеализъм, не вярват в никакъв общочовешки идеал, биват болезнено честолобовиви, злопаметни, а при удобен случай - и отмъстителни. Поради своята чрезмерна страхливост, те всякога си отмъщават чрез други. Това са най-големите клюкари и одумници, които търсят само грешки и недостатъци у всички.

Люде с дисхармония между Меркурий и Сатурн всякога си избират такива професии, където могат най-силно и най-свободно да проявят своите дисхармонични качества.

Любими професии на такива люде са - да бъдат лихвари, бирници, вехтошари, прокурори, изобличители-критици, т.е. те са там, където се намесва нечистотата и престъплението.

Люде с дисхармония между Меркурий и Сатурн всякога и към всички проявяват недоверие, всякога и във всичко се съмняват (Плюшкин, Молиеровият скъперник).

Всички най-лоши, най-пакостни и най-големи изопачавания и заблуждения в областта на науката, изкуството, философията, религията, социалните науки са родени от умовете на люде със силна дисхармония между Меркурий и Сатурн. При такива люде дисхармоничният аспект между Меркурий и Сатурн е най-силен и ръководещ.

Особено силно и пакостно е влиянието на дисхармонията между Меркурий и Сатурн до тридесетгодишна възраст.

Най-голямото нещастие на такива люде е, че те нямат вяра в Бога и никога не очакват да настане нещо по-добро от злото, което постоянно виждат.

Ако дисхармонията между Меркурий и Сатурн е най-силна и ръководеща, в такъв случай умът на такъв човек е пълен само с големи заблуждения и животът му бива нещастен от начало до край, до последните му дни.

Колкото по-голяма е дисхармонията между Меркурий и Сатурн, толкова повече, по-силни и по-дълготрайни са отрицателните дисхармонични и разрушителни мисли и идеи, които занимават ума на такъв човек. Количеството, силата и трайността на отрицателните мисли и идеи, които минават през човешкия ум определят и разстройствата и заболяванията на главната нервна система, тяхната сила и продължителност.

Когато дисхармонията между Меркурий и Сатурн е много силна и освен това Меркурий получава дисхармонични аспекти и от другите злосторници, като е лишен от всякаква подкрепа на добротворците, тогава настъпват подлудяване и тежки душевни заболявания.

Дисхармонията между Меркурий и Сатурн в хороскопа на даден човек е свидетелство, че в редица минали животи той си е служил с лъжи, клевети и измама, с цел да спечели колкото се може повече материални богатства. Силата на дисхармонията между Меркурий и Сатурн показва до каква степен човек е нарушил с ума си Божествената правда. Тя свидетелства също доколко с ума си той е станал проводник на мислите и идеите от низшите светове.

Липсата на всякакъв аспект между Меркурий и Сатурн показва, че умът на такъв човек още не е подлаган на изпитания и няма голяма опитност и познания по отношение на материалния свят, по отношение на силите, качествата, свойствата, условията и възможностите на материалния живот изобщо. Такива люде не могат да имат успех в областта на естествените науки.

9.5. АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С УРАН

МЕРКУРИЙ в тригон, на 72° или секстил с УРАН

Съчетанията на Меркурий с Уран са от най-голямо значение за живота, дейността и съдбата на човека в много отношения.

Уран е *представител на всички окултни науки*, на всички окултни идеи, на всички светове, които свързват живота на човека с този на небето. За Уран се казва, че той е Бог и на небето, и на земята. Следователно всяка връзка на Меркурий, т.е. на човешкия ум с Уран,

т.е. с ангелския разум, с ангелската мъдрост, е свидетелство за връзките, отношенията и обмяната на човека с ангелския свят, посредством своите мисли, идеи и стремежи.

Според силата на хармоничното съчетание между Меркурий и Уран се познава количеството, силата и трайността на мислите и любовта, които човек е отправил към ангелските светове, а също така се съди и за количеството и силата на благословенията и творческата светлина, които човек е получил от света на ангелската мъдрост.

Люде, които притежават хармонично съчетание между Меркурий и Уран, според неговата сила, всякога ще имат ръководството на ангелската мъдрост, поради което ще се отличават от другите човечеи със своето умствено богатство, със своите необикновени, оригинални и най-напредничави схващания, разбирания, стремежи, идеи и замисли.

Според силата на хармонията между Меркурий и Уран, човек притежава по-големи или по-малки умствени дарби и способности за изучаването и разбирането на всички окултни науки, особено на АСТРОЛОГИЯТА и ФИЗИОГНОМИЯТА.

Такива люде най-добре забелязват и най-правилно разбират символичния език на небето и на природата.

При хармония между Меркурий и Уран човешкият ум се отличава с необикновено силна бърза и навременна интуиция, с голяма прозорливост, бърза досетливост, бърза съобразителност, най-сполучлива изразност, с всестранност в мисленето и с най-силни обобщителни способности на ума.

Според силата на хармонията между Меркурий и Уран се съди до каква степен човек е бивал възприемател, носител, изявител и служител на ангелската мъдрост със своите мисли и идеи, т.е. с ума си.

За да има хармония между Меркурий и Уран в хороскопа на един човек, в предишни съществувания той многократно е бил добър, изпълнителен окултен ученик - всяка хармония между Меркурий и Уран е свидетелство за ученичество на човека в окултни школи. Накъсо казано, по силата на хармонията между Меркурий и Уран се съди за гениалните заложби, дарби и способности, както и за приятелите, които човек има в Урановия свят, за богатствата, благословенията и творческата светлина, които той може да получи от света на мъдростта.

Люде с хармонично съчетание между Меркурий и Уран са всякога новатори, преобразователи и носители на всички най-нови идеи и замисли, на всичко най-напредничаво и гениално в областта на науката, изкуството и философията, изобщо във всяка област на човешката дейност. Такива люде във всички области на живота със своите идеи, замисли, стремежи и интелектуални прозрения са прометеевци между човечите.

Особено силен и благотворен е хармоничният аспект между Уран и Меркурий, когато самият Уран има хармонично съчетание със Слънцето, в който случай се казва, че Уран е хармонизиран.

Ако пък Уран е в дисхармония със Слънцето и получава преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците, в такъв случай хармоничният аспект между Меркурий и Уран не ще бъде много благотворен.

По силата на дисхармонията между Меркурий и Уран се съди до каква степен човек е внесъл заблуждения, изопачавания, тъмнина, нечистота, безпорядък и разрушителност с мислите и идеите си във всички области на човешкия живот.

Дисхармонията между Меркурий и Уран е свидетелство, че в минали животи такъв човек е бил в окултни школи, но не се е учил и не е прилагал прилежно и добросъвестно окултното познание, поради което съзнателно или несъзнателно е бил проводник на идеи и замисли от низшите светове, т.е. поддавал се е на внушения и влияния на черната ложа.

Според силата на дисхармонията между Меркурий и Уран, мозъчните центрове, които са седалища на висшите творчески дарби и способности, са повечето или по-малко неправилно развити и повече или по-малко неправилно действат.

Всяка дисхармония между Меркурий и Уран в хороскопа на даден човек е свидетелство за непослушанието и съпротивата, които той е показал на словото на ангелската мъдрост, спрямо внушенията на ангелския свят изобщо. Люде с такива съчетания са изгубили любовта, благоразположението, благоволенieto, благословията и творческата светлина на ангелския свят, поради което те не са в състояние правилно да разбират и използват идеите и замислите, изразени в творенията на гениите.

Дисхармонията между Меркурий и Уран прави ума на човека бърз, нетърпелив, припрян, едностранчив, ограничен, наклонен към отрицание и разрушителна дейност.

Люде с дисхармония между Меркурий и Уран лесно се поддават на заблуждения и тъмните внушения на черната ложа, поради което стават носители и служители на изопачени, пакостливи и разрушителни идеи и замисли. Това е винаги сигурно, когато Уран е в дисхармония със Слънцето или пък получава преобладаващи дисхармонични съчетания от злосторниците.

Когато Уран има преобладаващи хармонични съчетания, главно с добротворците, дисхармонията на Уран с Меркурий не е толкова пакостна.

МЕРКУРИЙ в съвпад, съвпад в скоби и паралел с УРАН

Тези аспекти имат двояко влияние. Ако човек с някое от тези три съчетания между Меркурий и Уран има за ръководна идея в живота си любовта си към Бога и доброто, в този случай тези съчетания действат като хармоничните.

Ако ли човек няма любов и вяра в Бога и не се ръководи от доброто в живота си, разглежданите три аспекта действат като дисхармоничните аспекти между Меркурий и Уран.

Липсата на всякакъв аспект между Меркурий и Уран е свидетелство, че такъв човек още не е правил съзнателни и системни умствени усилия да изучава окултните науки и не може да има големи познания в тази област.

9.6. АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С НЕПТУН

МЕРКУРИЙ в тригон, на 72° или в секстил с НЕПТУН

Хармоничните съчетания между Меркурий и Нептун са от най-голямо значение, особено за люде на изкуството, литературата, за всички видове артисти, главно за творците в областта на всички видове изкуства. Също така това съчетание е твърде важно за мистиците.

Нептун е представител на ангелския свят от най-висшата йерархия - на серафимите. Нептуновият свят учи човека да бъде носител, служител и изявител на Божествената любов, на общочовешките Божествени идеали, на всички мисли и стремежи, чрез които се извява Божията любов. Хармонията между Меркурий и Нептун е свидетелство до каква степен човек с ума си, т.е. с идеите и мислите си е служил на Божествената любов, до каква степен със своя ум той е станал изразител на идеите и замислите от Нептуновия свят в областта на изкуствата, философията и религията.

Трябва да се помни, че Нептун е по-висша октава на Венера.

Следователно, всички качества и прояви, които има човешкия ум при хармония между Меркурий и Венера, се придобиват и при хармонията между Меркурий и Нептун, само че в много по-широки размери и в по-голяма сила и съвършенство.

При хармонията между Меркурий и Нептун, човешкият ум се научава правилно да възприема, разбира и проявява красотата на Божествената Любов, проявена в умствения и сърдечен живот на човека.

При хармонията между Меркурий и Нептун човешкият ум се учи правилно да вижда, възприема, съзерцава и разбира проявите на красотата в природата и цялата действителност, *главно чрез формите, цветовете и звуковете.*

При хармония между Меркурий и Венера човешкият ум се стреми към постигане на външната красота, чистота и порядък.

При хармония между Меркурий и Нептун човешкият ум е насочен главно към постигане на красота, чистота и ред в мисли, идеи, чувства и желания, т.е. в умствения и духовен живот на човека.

Силата на хармонията между Меркурий и Нептун показва до каква степен човек е направил ума си градина за посяване, възрастване и развитие на семената от Нептуновия свят, до каква степен е придобил чистота, ред и красота в умствения и духовния си живот, до каква степен човешкият ум се ръководи от идеите и мислите на Нептуновия свят, доколко е придобил неговите сили и качества и ги проявява.

Колкото по-голяма е хармонията между Меркурий и Нептун, толкова по-голяма е любовта на човека към красотата, реда и чистотата в умствения и духовен живот, толкова повече и по-силни са артистичните дарби, заложби и способности, както и стремежите към придобиване на добродетели.

Според силата на хармонията между Меркурий и Нептун биват количеството, силата и трайността на артистичните дарби, способности и качества. А така също и условията и възможностите за прояви и постижения в областта на изящните изкуства, философията и религията.

Люде с хармония между Меркурий и Нептун притежават дарби и способности да бъдат творци в областта на изкуството, да разбират

творенията на изкуството от по-високо духовно гледище, да ценят дълбоко произведенията на гениалните творци в изкуството.

Най-прекрасните и съдържателни творения на изкуството са създадени от люде, които имат силна хармония между Меркурий и Нептун, защото умят в такива случаи се стреми към широка духовност и всеотранни прояви на красотата.

Само при хармония между Меркурий и Нептун човешкият ум прониква в Нептуновия свят, човек може да преживее висше вдъхновение и да предаде творчески виденията и чувствата на висшата красота, възприета в този свят.

Хармонията между Меркурий и Нептун прави ума силно склонен към отдаване на романтична съзерцателност, към общочовешки и висши мечтания, към търсене на духовността и красотата във всички неща.

Хармонията между Меркурий и Нептун е твърде важна за всички религиозни реформатори, създатели на религиозни системи, за всички пророци, съновидци с пророчески съновидения, за всички ясновидци и философи-идеалисти, носители на общочовешки идеали, за всички окултисти, за всички служители на Божествената любов, защото когато умят на човека, управляван от Меркурий, е ръководен от благотворното влияние на непутовия свят, тогава човек най-добре схваща и разбира и оползотворява всички благословения на Божествения свят. При такава хармония между Меркурий и Нептун човек може да бъде първостепенен артист, първостепенен философ, окултист, пророк, ясновидец, психометър, телепат и пр.

Всякога да се помни и знае, че хармонията между Меркурий и Нептун може да се изрази съзнателно и в пълнота, системно и целесъобразно в пълната й сила и съдържателност едва след тридесетгодишна възраст на човека.

Преди тридесетгодишна възраст хармонията между Меркурий и Нептун се проявява главно в красиви, но нецелесъобразни, идейно неизбистрени романтични настроения или в любов към изучаване на изкуствата и всичко прекрасно.

Всичко казано по-горе за хармонията между Меркурий и Нептун може да бъде вярно и сигурно, ако Нептун е в хармония с Меркурий и в същото време е хармонизиран, т.е. е хармонично съчетан със Слънцето или има преобладаващи хармонични съчетания с добротворците.

Когато, обаче, Меркурий е в хармония с Нептун, но сам има преобладаващи нехармонични съчетания със злосторниците, в такъв случай хармонията между Меркурий и Нептун може да се сведе до безплодност.

МЕРКУРИЙ в опозиция, квадрат или полуквадрат с НЕПТУН

При дисхармонията между Меркурий и Нептун, в зависимост от силата на дисхармонията можем да съдим до каква степен човек с ума си е направил прегрешения спрямо идеите и замислите на Нептуновия свят, спрямо вдъхновението, внушението и ръководството, идещи от този свят.

Колкото по-силна е дисхармонията между Меркурий и Нептун, толкова повече такъв човек с ума си е внесъл изопачения, неяснота,

тъмнина, безредие и забърканост в областта на изящните изкуства, философията или религията, главно в схващанията и разбиранията за Божествената любов.

Дисхармонията между Меркурий и Нептун е свидетелство, че в минали животи такъв човек е бил окултен ученик, но не е бил прилежен в изучаването и приложението на окултните науки.

Люде с дисхармония между Меркурий и Нептун често ще изпаднат в заблуждения, в неправилни схващания и разбирания по отношение проявите на Божествената любов, често ще изпаднат в хаотични състояния и забърканост, особено когато Меркурий е в дисхармония с Нептун, а самият Нептун е в дисхармония със Слънцето или има преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците. В такъв случай лошото влияние върху Меркурий, т.е. върху човешкия ум, бива твърде силно и пакостно.

Но когато Меркурий има дисхармония с Нептун, а Нептун е с преобладаващи хармонични съчетания с добротворците, в такъв случай лошото му влияние върху Меркурий е слабо и не е толкова пакостно.

МЕРКУРИЙ в съвпад, паралел, съвпад в скоби с НЕПТУН

Когато човек вярва в Бога и има силна любов към него и доброто, т.е. когато в живота си се ръководи от принципите и законите на Божествената Любов, Мъдрост и Истина, гореказаните съчетания на Меркурий и Нептун действат като най-силните хармонични аспекти между тези две светила.

Когато човек не вярва в Бога и не се ръководи в своя живот от Божествената Любов, Мъдрост и Истина, разглежданите съчетания на Меркурий и Нептун действат като най-силни дисхармонични аспекти между двете светила.

Липсата на всякакъв аспект между Меркурий и Нептун показва, че такъв човек още не е направил системни и целесъобразни усилия с ума си да бъде служител, изявител и носител на Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина в живота на човеците.

9.7. АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С ПЛУТОН

МЕРКУРИЙ в тригон, на 72° или в секстил с ПЛУТОН

Плутон е представител на подземните светове, на черната ложа и на всички паднали духове, които са най-големи противници на Божествения порядък, организатори и ръководители на всички революции и големи войни, които засягат цялото човечество.

Когато Меркурий е в хармонично съчетание с Плутон, това показва доколко човек се е научил да познава идеите, замислите и внушенията, идващи от Плутоновия свят, до каква степен се е научил да не им се поддава, а да преобръща тези влияния в ползотворна дейност.

Когато Меркурий е в хармония с Плутон, а самият Плутон е с преобладаващи хармонични съчетания от добротворците, особено от Слънцето, в такъв случай Плутоновото влияние върху човешкия ум е благотворно, умът на човека е твърде активен, неуморим и плодовит.

При хармония между Меркурий и Плутон, ако самият Плутон има преобладаващи лоши съчетания със злосторниците, тогава влиянието

на Плутон върху Меркурий, т.е. върху човешкия ум, се изразява като дисхармонично, неплодотворно.

Колкото по-силна е хармонията между Меркурий и Плутон, колкото повече Плутон е хармонизиран от добротворците, толкова повече такъв човек притежава дарби и способности да разкрива и оползотворява подземните богатства, и толкова повече сили и качества притежава той да се бори с низшите сили и тъмнината на Плутон и да ги побеждава.

МЕРКУРИЙ в опозиция, съвпад, паралел, съвпад в скоби или квадрат с ПЛУТОН

Според силата на дисхармонията между Меркурий и Плутон може да се съди до каква степен човешкият ум е податлив да бъде възприемател, носител, изявител и служител на идеите, замислите и желанията на Плутоновия свят.

Когато Меркурий е в дисхармония с Плутон, а самият Плутон е с преобладаващи дисхармонични съчетания главно със злосторниците, в такъв случай Плутоновото влияние върху човешкия ум е най-пакостно, най-съдбоносно, най-мъчително, може би и катастрофално. Умствените противоречия, ограничения, заблуждения, изопачавания и помрачавания в този случай биват трагични за човека. И при най-жизнени и най-добри условия такъв човек ще се бои и безпокои от въображаеми опасности. Такъв човек е предразположен да възприема внушенията на най-престъпните духове и да извърши най-големи престъпления, особено ако Меркурий няма никакви подпомагащи съчетания от добротворците.

При дисхармония между Меркурий и Плутон, ако самият Плутон има преобладаващи хармонични съчетания с добротворците, пакостното влияние на Плутон не е много силно.

Когато липсва всякакво съчетание между Меркурий и Плутон, това показва, че такъв човек още не се е занимавал съзнателно, системно и целесъобразно да търси причините и последиците за големите злини в живота и природата.

9.8. ОБЩО ЗА СЪЧЕТАНИЯТА НА МЕРКУРИЙ

Меркурий има главно отношение към устройството, развитието, здравето, силите, качествата, дейността и свойствата на главната нервна система - възприемател, носител и оползотворител на всички жизненателни и творчески сили на Слънчевата и звездната светлина.

Следователно, колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Меркурий с другите светила, особено с добротворците, толкова по-правилно е устройството, развитието и дейността на главната нервна система, по-добро е нейното здраве, по-издръжлива е тя, по-правилно и по-изобилно възприема и оползотворява жизненателните творчески сили на светлината.

По количеството и силата на хармоничните съчетания, които Меркурий получава главно от добротворците, съдим за количеството и силата на висшите дарби и способности, чрез които прави връзка и има отношение и обмяна с висшите светове, откъдето получава най-висшите благословения, вдъхновения, просветления и ръководство.

Хармоничното съчетание на Меркурий с добротворците показва още, какви са благоприятните условия и възможности на човека за развитието, проявите и постиженията на висшите дарби и способности.

Според количеството на хармоничните съчетания на Меркурий и добротворците и силата на тези съчетания се съди, доколко човек е правил съзнателни, системни и целесъобразни усилия да се учи от висшите светове, до каква степен е възприел, разбрал и приложил знанията, които е получил от висшите светове, доколко човек се стреми да живее и работи съобразно Божествените закони, вложени в живота и природата, в каква степен човек правилно възприема и разбира идеите, замислите и внушенията на висшите светове, доколко се стреми и може да бъде носител, изявител и служител на Божествената Любов, Мъдрост и Истина.

Идеите и мислите, които човек възприема, допуска в ума си, занимава се с тях, са за ума храна, от която той черпи своите сили. Те са строителния материал за устройството, силата и дейността на умственото тяло на човека.

По количеството и силата на хармоничните съчетания, които Меркурий получава от различните светила, съдим за количеството и силата на добротворните идеи и мисли, които човешкият ум възприема и придобива от тях, за творческите сили и светлината, които възприема за развитието, дейността и проявите на висшите дарби и способности.

По количеството и силата на дисхармоничните съчетания, които Меркурий получава от другите светила, особено от злосторниците, се съди за количеството, силата на нечистотата и противоестествена храна, която възприема ума, т.е. нечистите, противоестествени, разрушителни идеи и мисли, които умът е предразположен да възприема и проявява.

Учителят казва: "Идеите и мислите от всички висши светове идват в ума на човека като гости и ако човек приема в ума си такива идеи и мисли с любов, задържа ги с любов, проучва ги с любов, готов е да им служи с любов, тогава те му оставят много творчески сили и благословения, даруват му светлина, умствени и духовни богатства. Когато, обаче, човек не приема идеите и мислите на висши светове, не ги проучва с любов и не им служи, тогава те си заминават, без да оставят на човека никакво благословение.

Човек, който е отказал да приеме в сърцето си идеите, мислите, словата и внушенията на висшите светове и не им е послужил с любов, такъв човек остава без закрила от висшите светове, без тяхното ръководство, поради което той бива нападан и обсебван от идеите и мислите на черната ложа, става насилствено техен роб и носител, изявител и служител на техните желания и внушения".

По количеството и силата на хармоничните съчетания между Меркурий и добротворците, съдим доколко човек е бил гостоприемен спрямо идеите и мислите на висшите светове.

По количеството и силата на дисхармоничните съчетания между Меркурий и злосторниците определяме до каква степен човек е робувал на низшите светове.

Народната поговорка казва: "Ум царува, ум робува, ум патки пасе". Тази поговорка се отнася именно към Меркуриевия ум.

Когато човек се стреми с всичките си сили и любов да бъде ученик на висшите светове, тогава неговият ум добива силите и светлината да царува.

Когато човек се отказва да бъде носител, изявител и служител на идеите и замислите от висшите светове, тогава умът бива обсебван от черната ложа и той робува.

Когато човек напълно се отдаде на мързел и не иска нищо да учи, тогава умът му патки пасе.

Учителят казва: "Всичко, което се знае на теория, трябва да се приложи на практика. Само тогава то става истинско знание. В противен случай, то си остава само теория, т.е. само умопостроение. Идеята е проява на умственото поле, теорията е проява на духовното поле, а приложението или практиката е проява на физическото поле. Следователно, когато всичко е проверено и в трите свята, то става истинско познание"

Меркурий има отношение към всичко, което се прилага на практика. Следователно, по количеството и силата на хармоничните съчетания между Меркурий и добротворците съдим до каква степен практичните приложения ще бъдат сполучливи, верни и ползотворни.

Обратно, по количеството и силата на дисхармоничните съчетания, които Меркурий получава от злосторниците, познаваме количеството и силата на умствените пречки, заблуди, грешки, несполуки, т.е. съдим за несполучливото приложение на идеите и теориите.

Хармоничните съчетания на Меркурий с добротворците показват дихармата, т.е. богатствата, които човек е спечелил от висшите светове, доверието, кредита, които той има от висшите светове, благословенията, които може да разчита със сигурност, че ще получи от тях, онова, което човек е изработил в продължение на редица животи със своите мисли.

Дисхармоничните съчетания на Меркурий главно със злосторниците е свидетелство за кармата, т.е. задълженията, които човек е образувал с мислите си по отношение на висшите светове, а също така показва нечистотата, тъмнината и безпорядъка, които той е допуснал в ума си, като е станал служител на идеите и мислите на черната ложа.

Количеството и силата на хармоничните съчетания между Меркурий и добротворците показват количеството и силата на доброкачествените, благородните материали, които човек е спечелил от висшите светове с мислите си и ги е вложил в устройството на главната си нервна система.

Обратно, количеството и силата на дисхармоничните съчетания между Меркурий и злосторниците показват долнокачествените материали, разрушителните елементи, които човек е вложил в устройството на своята главна нервна система.

Хармонията на Меркурий с добротворците е свидетелство до каква степен протичат правилно по главната нервна система жизнените електрически токове, които образуват светлината на ума, неговата работоспособност, издръжливост, които обуславят правилно разбиране, схващане и възприемане.

По количеството и силата на дисхармонията между Меркурий и злосторниците можем да съдим за болестните предразположения и разстройствата на главната нервна система, за правилното възприемане и протичане на жизнените токове (жизненото електричество), следователно - и за неправилното схващане, разбиране и разсъждаване на ума.

Меркурий управлява дейността на всички усетоспособности (сетива), следователно, колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Меркурий с добротворците, толкова по-правилно е устроена главната нервна система и по-правилна е нейната дейност и дейността на усетоспособностите, следователно и по-правилни са възприятията и разбиранятия на силите, законите, явленията в природата и живота.

Колкото повече хармонични съчетания има Меркурий с другите светила, особено с добротворците, толкова по-големи дарби и способности притежава човек за успехи в областта на естествените науки и математиката.

Най-силните, най-достоверните и постоянни прояви на Меркуриевите влияния се изразяват в движенията на крайниците, стойката на тялото и особено чрез словото. Следователно, колкото повече са хармоничните съчетания на Меркурий с добротворците, толкова по-бързи, по-красиви и по-пластични, по-ритмични и по-хармонични са движенията на краката и ръцете на човека, по-красиви са телесната му стойка, неговата походка, неговите жестове и неговата мимика.

Хармоничните съчетания на Меркурий с най-висшите светила, особено със Слънцето, дава най-добри словесни дарби и способности.

Колкото повече са дисхармоничните съчетания на Меркурий с злосторниците, при което той не получава подкрепа от добротворците, толкова по-нехармонични, неизразителни, несвободни или неприятни са движенията, жестовите и мимиката на такъв човек, толкова по-слабо са развити неговите речеве способности.

Силата и широтата на дарбите и способностите, които Меркурий получава от хармоничните аспекти със светилата, зависят от естеството на тези светила и силата на образуването с тях съчетание.

Аспектите със светилата обуславят също така и условията и възможностите за развитието на дарбите и способностите, които съответните светила дават.

Светилата, с които Меркурий образува дисхармония, показват какви заложби, дарби и способности липсват на човека, както и липса на съответните условия и възможности за тяхното развитие.

Връзката на Меркурий със Слънцето всякога придава на ума светлина, творчески сили и способности за схващания и разбираня на най-висшите идеи, учения, философски и естетически истини.

Хармоничните съчетания на Меркурий и Луната дават на ума богато въображение и конструктивни дарби и способности.

Хармоничните съчетания между Меркурий и Венера придава на ума Венерините положителни качества: стремеж към красотата, ред и чистота в мисли, чувства, действия и слова.

Дисхармонията между Венера и Меркурий показва липса на тези положителни качества.

Хармонията между Меркурий и Марс придава на ума положителните Марсови качества: бързо мислене, умствена работоспособност, смели замисли, борчески качества, решителност, неуморимост ("ум-бръснач" - съчетание на Меркурий с Марс - "акъл море" - съчетание на Меркурий с Юпитер).

Дисхармонията между Меркурий и Марс е твърде лоша, защото придава на ума низшите Марсови качества: прибързаност, припряност, грубост, побойническа избухливост, безредност, нечистота, лакомия.

Хармонията между Меркурий и Юпитер придава на ума положителните Юпитерови качества: умствена и духовна широта, философски дарби и способности, религиозни схващания и разбирания, любов към Бога и Богопознанието, стремеж за служене на Бога, любов към обществото и обществената дейност, към социалните науки, към хуманитарните идеи и учения, към всичко ново и ползотворно за цялото човечество.

За значението на хармоничното и пълно проявено влияние на Юпитер върху ума, Учителят казва: "Люде с това влияние са образци в изпълнението на волята Божия, каквито за в бъдеще ще се проявяват".

Хармонията между Меркурий и Сатурн придава на ума редица положителни Сатурнови качества: дълбочина и сила на мисълта, идеите и замислите, дълбочина и сериозност на характера, търпеливост и устойчивост, постоянство в идеи, убеждения и начинания, съзнание за дълг и отговорност пред човеците и Бога, стремеж за довършване на всяка започната работа, тактичност и внимателна и предпазлива обхода.

Такива люде са създали всички ползотворни закони и обществени системи.

Дисхармонията между Меркурий и Сатурн влияе на ума с редица пакостни качества: подозрителност, недоверчивост, мнителност, ревнивост, скъперничество, егоизъм, безсърдечност, ограничени схващания и разбирания, фанатичност, лъжовност, демагогство, всякакви умствени изопачавания, разрушителност.

Това са най-жестоките човешки умове, създатели на най-пакостни идеи и учения, изпълнени от край докрай със заблуди.

Хармонията между Меркурий и Уран, в зависимост от нейната сила, дарява човешкия ум с повечето положителни Уранови качества.

Между митологичните герои, най-типичен представител на Урановото влияние е Прометей. Следователно, колкото по-силна е хармонията между Меркурий и Уран, толкова повече и по-силни са Прометеевските дарби, способности и качества у човека: независимост, самостоятелност, оригиналност, изобретателност, всеостранни творчески и реформаторски способности и дарби, ненавист към установеното и обикновеното, висша социална нравственост.

Хармонията между Меркурий и Уран дава дарби и способности за изучаване и разбиране на всички окултни науки и особено на АСТРОЛОГИЯТА. Човек с хармония между Меркурий и Уран може да стане окултен ученик. Създателите на всички окултни учения са имали голяма хармония между Меркурий и Уран.

При дисхармония между Меркурий и Уран човек притежава много отрицателни Уранови качества. Люде с такива умове съзнателно или несъзнателно изопачават окултните идеи и учения, изразители са на Ницшеански и подобни лъжефилософски идеи и стремежи, свързани

със свръхчовешко високомерие, със страст за господство и с презрение към обикновените или слабите.

Хармонията между Меркурий и Нептун придава на човешкия ум най-хубавите Нептунови качества: любов към всички мистични учения и идеи, дарби и способности за пророчески съновидения, телепатични и психометрични способности, гениални заложби изобщо.

Дисхармонията между Меркурий и Нептун прави човешкия ум ексцентричен, хаотичен и неопределен, неориентиран, непрактичен, разсеян, занесен. Артисти с дисхармония между Меркурий и Нептун често създават всевъзможни изопачени възгледи в изкуството (кубизъм, сюрреализъм и др.).

Хармонията между Меркурий и Плутон придава на човешкия ум положителните Плутонови качества: дарби и способности за съпротива срещу всякакви изкушения и съблазни, за използване на подземните богатства.

Дисхармонията между Меркурий и Плутон показва податливост на ума към всякакви изкушения и съблазни, към всякакви заблуди и прегрешения.

Чрез Меркуриевия ум става зачеването, раждането, осъществяването и приложението на всички идеи и замисли на земята, идещо от висшите и низшите светове.

Чрез Меркуриевия ум човек може да изучава и разбира силите, законите и явленията в природата и да се ползва от тях.

Чрез Меркуриевия ум човек пуска корените на своя умствен живот в природата.

Чрез Меркуриевия ум човек придобива силите, благословенията от Слънчевата светлина, въздуха, храната и водата.

Меркуриевият ум управлява физическото тяло на човека. Всякакви придобивки, постижения, мечти и копнежи по отношение на земния живот се осъществяват чрез Меркуриевия ум.

Учителят казва: "Меркуриевият или природният ум е основата, върху която се изграждат всички останали умове на човека".

Меркуриевият ум е свързан с човешкото съзнание. Следователно, колкото повече и по-силни са хармониите на Меркурий с добротворците, толкова по-съзнателни са умствената дейност и животът на човека, по-големи са стремежите му към висшите светове и обратно: колкото повече са дисхармониите на Меркурий с другите светила, особено със злосторниците, толкова по-беден е човешкият ум, по-несъзнателен е животът на човека и по-често той е обсебван от низши желания.

Меркурий е наричан "секретар на Боговете", защото, както се вижда от символа му, той има връзки и отношения със всички светове, следователно, от ума на човека зависи какви ще бъдат връзките му, отношенията и обмяната му със различните светове.

Когато Меркурий има най-силна хармония със Слънцето, а същевременно образува най-силни хармонични съчетания с Юпитер, Уран и Нептун, тогава със сигурност може да се твърди, че умът на такъв човек е надарен с гениални дарби и способности, с голяма творческа

сила и светлина. Такъв човек може да се прояви като гений в областта на науката, изкуствата, философията, религията, астрологията, електрофизиката. Такива люде са гениални творци и големи преобразователи в много области на живота.

Когато Меркурий има само силни дисхармонични съчетания със злосторниците и няма никакъв подпомагаш хармоничен аспект с добротворците, това показва тежка карма на човека, който с ума си многократно в минали животи е нарушавал Божествените закони, направил е с него много престъпления, поради което своята умствена карма той ще изплаща през настоящия си живот с тежки заболявания на главната нервна система, с душевни разстройства и умопобъркване.

Добротворното светило, с което Меркурий образува най-силно хармонично съчетание, е главен ръководител на човешкия ум и за връзка на човешкия ум с Божията Любов, Мъдрост и Истина.

Злосторното светило, с което Меркурий образува най-силен дисхармоничен аспект, служи като най-силен изкусител, създател на разни пречки и мъчнотии, породител на прегрешения или заблуди.

Количеството и силата на хармоничните съчетания между Меркурий и добротворците показва доколко умът на човека се е научил, вижда и разбира проявите на човешкия живот и в природата, доколко човек мисли за доброто, обича доброто, стреми се към доброто, прилага доброто, върши добрини, доколко човек е възлюбил Бога с ума си, доколко мисли за Бога и вярва в него, доколко познава проявите на Бога.

Количеството и силата на дисхармоничните съчетания между Меркурий и злосторниците свидетелстват до каква степен умът на човека се е отклонил от Божествените закони, от пътищата на Божествената любов, мъдрост и истина, до каква степен човешкият ум е станал носител, изявител и служител на лъжата, насилието, на идеите и замислите на черната ложа, до каква степен умът му е обхванат от тъмнината, нечистотата и заблуддението.

Учителят казва: "Всички красиви образи в природата и живота на човека са прояви на Бога."

Колкото повече човек съзнателно, системно и постоянно наблюдава и съзерцава красивите образи, толкова повече и по-съвършено се развиват и действат висшите дарби и способности на неговия ум. Силите, излизащи от тях, служат за правилното развитие и правилната дейност на висшите дарби и способности.

Следователно, който иска да развие висши дарби и способности, нека постоянно да наблюдава всички красиви образи в природата и всички красиви форми, черти и прояви у човека.

В природата най-красиви са изгрезите на Слънцето.

Човек трябва съзнателно да отбягва всички грозни образи и впечатления, защото те действат разрушително върху главната нервна система, убиват всички висши дарби и способности.

Човек е създаден да изучава само красивите прояви в природата и в човешкия живот, да изучава пътя на доброто, както и на неговите плодове.

АСПЕКТИТЕ НА ВЕНЕРА с всички светила

ВЕНЕРА е главната учителка и ръководителка на човека за правилното развитие, правилните прояви и правилната дейност на човешкото сърце.

Тя управлява изцяло сърдечния живот на човека. Чрез нейните влияния се придобиват всички радости, всичкото щастие, за които може да мечтае човек. Чрез нейното влияние се изживяват всички мечти и копнежи на човешкото сърце. Само Венера може да научи човека да възлюби реда, чистотата и красотата, и да се стреми да ги приложи навсякъде в живота. Само тя учи човека да разбира проявите на Божествената любов в целокупния живот на природата и човека и да ги цени.

Всичко, което човек научава на земята за любовта, той дължи преди всичко на Венера. Всички благословения от висшите светове, които се изпращат към човека за щастieto на неговото сърце, се донасят само от Венера.

Венера се нарича "малкото добро", защото тя е носителка и дарителка на доброто на човека само на Земята, а на Земята се проявяват само малките добрини.

Венера е наричана също "богиня на любовта", понеже любовта на Земята идва чрез нея.

Венера е също "богиня - покровителка на семейния живот", защото всяко щастие в семейството идва пак чрез нея.

Венера е "богиня на изящните изкуства", защото като такава тя обуславя проявяването на артистичните дарби и способности, и успехите и постиженията във всички изкуства.

Освен това Венера се нарича "богиня на младостта", защото най-силните и най-благодарни нейни влияния се проявяват през първата половина на човешкия живот, т.е. в младостта на човека. В природата тя проявява своето пълно влияние през пролетта, която е тържество на младостта, любовта и красотата.

От количеството, силата и естеството на съчетанията, които образува Венера с останалите светила, съдим до каква степен човек може да получи благословенията на Венера, правилно, разумно и целесъобразно да ги разбере, възприеме и оползотвори.

Венера в хороскопа на човека символизира човешкото сърце с всички видове прояви на Божествената любов чрез човешкото сърце.

Добрите съчетания на Венера с другите светила, както и положението ѝ по знак и по дом показват до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа със сърцето, доколко в миналите си животи той е обичал Господа и е работил със сърцето си и какви Божествени добродетели, сили и качества е придобило човешкото сърце от Господа.

Показва още какви условия, възможности ще има човешкото сърце в настоящия си живот да придобива и изпитва радости и щастие.

Лошите съчетания на Венера с другите светила и недобрите и положения по знак и дом е свидетелство до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е направил прегрешения със

сърцето си, като е нарушил Божествените закони и не се е ръководил от любов към Господа.

Лошите съчетания на Венера с другите светила, показват още до каква степен и в какво отношение човек в настоящия си живот ще има сърдечни изпитания, изкушения, ограничения, лишения и нещастния изобщо.

В хороскопа на човека Слънцето, Венера и Меркурий показват целокупния вътрешен живот на човека, неговите вътрешни сили, условия и възможности, т.е. Слънцето, Венера и Меркурий с всичките им видове съчетания свидетелстват до каква степен и в какво отношение човек е работил с Господа, вътре в себе си и какво е спечелил.

Слънцето показва как човек разбира проявите на Господа като Истина в себе си чрез съзнанието си, чрез ума си и чрез сърцето си.

Венера показва как човек разбира проявите на Господа като Любов в себе си чрез сърцето си.

10.1. АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С МАРС

Всяко хармонично съчетания между Венера и *Марс* може да се смята за добро, при условие, че Венера получава хармоничен аспект от Слънцето или Юпитер, или когато Венера е силна по знак, по дом или по положение по хороскопа.

Когато, обаче, Венера е слаба по знак, дом и положение, и няма помощ от друг добротворец, то тогава хармоничните ѝ съчетания с *Марс* не могат да се смятат за добри.

Накъсо и иначе казано, когато Венера е по-силна от *Марс* в хороскопа, нейните хармонични съчетания с *Марс* са положителни.

Когато Венера е по-слаба в хороскопа, а *Марс* е по-силен, хармоничните ѝ съчетания с *Марс* не са добри.

Хармонията между Венера и *Марс* прави чувствата импулсивни, несдържани, настойчиви. Такива са и желанията на човека. Той постоянно мечтае за весел, лек живот, за забави, радости и удоволствия, за веселби, танци, разходки, компании, кино-развлечения и театрални и концертни посещения. Такъв човек непрекъснато е влюбен на много места, много мили същества стоят в съзнанието му, той не мисли за някаква по-сериозна работа, освен да среща предмета на своите чувства.

Колкото по-силна е хармонията между Венера и *Марс*, толкова по-силни са чувствата на такъв човек. Неговият най-висок идеал е да се венчае бързо с тази, която обича. Тези аспекти на Венера с *Марс* дават най-силни сърдечни увлечения на младини и винаги ранен брак. Обикновено при тях момъкът открадва момата, а момичето приставя на своя любим.

Според своята сила, хармоничните аспекти на Венера с *Марс* показват ранно събуждане на чувствата, ранно полово развитие.

Понеже *Марс* управлява животинското царство и снабдява човека с животинска енергия, затова породените чувства от съчетанието на Венера с *Марс* имат повече или по-малко животински характер.

Когато Венера получава хармоничен аспект от *Марс* и същевременно има добро съчетание с Юпитер или със Слънцето, тогава това е благоприятно в много отношения, тъй като Слънцето или Юпитер стават ръководители на Венера със своето добротворно влияние, а *Марс* дава само силата и пламенността на чувствата.

ВЕНЕРА в съвпад, опозиция, паралел, съвпад в скоби или квадрат с МАРС

Всяка дисхармония между Венера и Марс, в зависимост от своята сила, показва доколко човешкото сърце е попаднало под влиянието на животинския свят, до каква степен човек е внесъл в сърцето си нечистота и безпорядък.

При такива съчетания между Венера и Марс, ако Венера не получава помощ от никой добротворец, могат да се проявят полови страсти и извращения, които водят към безнравствен живот, падение, безпринципност и разпадане на личността, безволевост, избухливост, непостоянство, болести и разстройства, вследствие излишества и замърсяване на кръвта.

Учителят казва: "Всяка мисъл, всяко чувство, всяко желание, с които се занимава човек, му придават специфични сили, качества и свойства, специфичен цвят, мирис и движения".

Понеже чувствата и желанията оказват своето въздействие върху правилната или неправилната дейност на симпатичната нервна система, върху дейността на дихателната система и сърцето, когато има дисхармония между Венера и Марс, такъв човек става проводник на множество отрицателни чувства и желания, поради което заболяват преди всичко тези системи.

Дисхармоничните чувства и желания, породени от дисхармонията между Венера и Марс, правят тежък и неприятен дъхът на кожата и потта.

Накъсо [казано], дисхармонията между Венера и Марс създава всички видове грехове, смущения, страдания, недоразумения, заблуждения и противоречия между момците и момите.

В зависимост от силата на дисхармонията между Венера и Марс, човек е повече или по-малко груб, насилник, ревнив в любовта, брутален, лишен от съзнание за дълг и отговорност, безнравствен, еротичен, сластолюбив. Тези дисхармонии управляват половите страсти и афектациите.

Ако Венера и Марс са в дисхармония, а същевременно Венера има лоши съчетания и с другите злосторници, при това не получава подпомагащ аспект от добротворците, тогава безнравствеността и разпуснатостта е проявена в най-крайните си форми. Такъв човек е роб на низшите си желания и си служи с всички средства да ги задоволи.

Когато Венера и Марс са в дисхармония и Марс в същото време получава дисхармонични аспекти от другите злосторници, ревността, подозрителността и жестокостта в такъв случай са неизмерими.

Такъв човек е готов на всички видове насилия и на убийства, за да утоли кипежа на страстите си и да задоволи желанията си.

Когато Венера е дисхармония с Марс и същевременно Венера има хармонично съчетание със Слънцето или с Юпитер, в такъв случай дълго у човека се води вътрешна борба между висшето и низшето, между изкушенията и нравственото съзнание, но надмощие ще вземе стремежът към чистота, нравственост и хармония, съобразяването с Божествените закони.

Общо казано, в мъжки хороскоп Венера показва какви са стремежите и наклонностите на човешките чувства, тяхната сила, качество и трайност.

В женски хороскоп Венера означава привлекателността на жената, способностите ѝ да задържа любовта и чувствата на мъжа.

Следователно, до каква степен мъжът правилно ще възприема любовта, правилно ще я разбира и проявява спрямо жената, това ще бъде показано от хармоничните съчетания между Венера и Марс с добротворците.

До каква степен жената правилно ще възприема любовта от мъжа, правилно ще я разбира и оползотворява, зависи от същите тук разглеждани съчетания.

Обратното, количеството и силата на дисхармоничните съчетания между Венера и Марс, както и между тях и другите злосторници, показват неспособността за любов между мъжа и жената, порочността и противоестествеността на техните схващания и разбирания за любовта. Всяка дисхармония между Венера и Марс поражда по-големи или по-малки нещастия, несполуки и недоразумения от любовен род.

Дисхармонията между Венера и Марс всякога показва любовни разочарования на младини, сърдечни и любовни несполуки.

Когато Венера има силна дисхармония с Марс и същевременно има силна дисхармония и с другите светила - злосторници, без да получава някакъв подпомагач хармоничен аспект от добротворец, в такъв случай човек още от най-ранна възраст ще бъде обхванат от полови страсти, от противоестествени желания за задоволяване на половите си страсти, поради което ще получи неизлечимо разстройство или заболяване на симпатичната нервна система и на дихателната система. На такава основа се поражда туберкулозата.

Липсата на всякакъв аспект между Венера и Марс показва, че такъв човек още не е подлаган на съблазни, не е минал през изпити от този род и съзнанието му не е работило в тази област.

10.2. АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С ЮПИТЕР

ВЕНЕРА в съвпад, тригон, паралел, съвпад в скоби, 72° или секстил с ЮПИТЕР

Най-благоприятните, най-плодотворните и най-щастливите съчетания в кой да е хороскоп са тези между Венера и Юпитер, защото Венера се нарича "малкото добро", а Юпитер "ГОЛЯМОТО ДОБРО".

Когато Юпитер и Венера са хармонично съчетани, тогава всички добрини са осъществими и постижими.

Ако в хороскопа всички други светила са в дисхармония помежду си, но между Венера и Юпитер има голяма хармония, в такъв случай човек пак ще има условия и възможности да плати всичките си дългове и ще му остане освен това печалба.

Това е така, защото Венера е представител на сърцето, а Юпитер е представител на висшия разум.

Следователно, когато сърцето е ръководено от висшия разум, всичко тогава е постижимо в живота.

Учителят казва: "Сърцето е градина на човешката душа, а умът градина на човешкия дух. В сърцето биват посадени, поникват, възрастват и дават плод всички видове чувства и желания, засадени от различните светове. Главният градинар на човешкото сърце е Венера. С благотворното си влияние тя отглежда всички видове добродетели, всички благородни чувства и качества".

Една народна поговорка гласи: "С каквито се събереш, такъв ставаш". Това е в сила и за сърцето на човека: с каквито чувства и желания се пълни то, такива плодове ражда. Каквито аспекти от другите светила получава Венера, такива плодове ще даде сърцето, т.е. такива чувства и желания ще породи то.

Всеки аспект на Венера с другите светила разглеждаме като нейна дружба с даден свят. Най-велика е дружбата на Венера с Юпитер (Юпитеровия свят). Защото всички благословения, изпращани от различни висши светове на човека, идват чрез Юпитер, т.е. чрез висшия разум. Но висшите благословения, идещи като мисли и чувства, могат да се осъществят и дадат плодове, когато човек им даде място в сърцето си. Всяка хармония между Венера и Юпитер показва до каква степен човек е посял семената на висшите благословения в сърцето си.

Според силата на хармонията между Венера и Юпитер човек е придобил следните по-важни добродетели и качества: любов към чистотата и реда, вродено човеколюбие, милосърдие, добросъсърдие, съчувствие, приветливост, дружелюбие, щедрост, внимателност, нежност, благородно сърце, примирителност, незлобивост, кротост, любов към хармонията и красотата, любов към радостите и веселието, благоразумие, силно подчертана надежда, състрадание, силна обич към децата, към младото поколение изобщо, добро разположение, пожертвователност, услужливост, любвеобилие, любов към добродетелния живот и благонравното поведение, любов към всички видове изкуства, работливост.

Юпитер, т.е. висшият разум, дава богати условия и възможности за осъществяване на всички идеи, замисли и желания. Следователно, когато Венера получава благотворно влияние от Юпитера, тогава човешкото сърце има всички условия и възможности за постигане на най-хубавите си мечти и копнежи.

Юпитер е касиерът на Слънчевата система, т.е. той отпуска всички средства за постижението и реализирането на замислите и желанията.

Когато **В женски хороскоп** има хармония между Венера и Юпитер, такава жена може да бъде най-честитата в сравнение с останалите, защото тя притежава всички горе поменати добродетелни качества, за които се ползва с любовта и уважението на своя мъж, всички близки и познати. Само такива жени могат да станат майки на напълно здраво, даровито и идеалистично поколение: със своите добродетелни качества те създават всички необходими материални и духовни условия за правилно физическо, умствено и духовно развитие на детето. Създадените от такива майки добродетелни и даровити деца обожават майките си, обичат природата и изпълняват Божествените закони.

Хармонията между Венера и Юпитер в хороскопа на артисти, в зависимост от силата си, ще им даде богати условия и възможности за

бърз и сигурен успех в областта на изкуството, ще им донесе почести, материални богатства, слава. Големият успех и тук се дължи колкото на способностите, толкова и на добродетелните качества, на голямата привлекателност, на "духовния магнетизъм" на тези артисти.

Учителят казва: "Всяка идея, всяка мисъл, всяко желание и всяко дело може да успее и да допринесе добър плод дотолкова, доколкото е вложена любов в него. Но човек може правилно да възприема и проявява любовта, само когато е разумен и доколкото е разумен. Защото само разумният може да бъде носител, изявител и служител на любовта".

Венера е носителка на любовта, а Юпитер на висшата разумност, затова по силата на хармоничния аспект между тях съдим доколко съюзът между любовта и разумността е изграден в сърцето на човека. Хармонията между Венера и Юпитер показва до каква степен човек е богат в умствено и духовно отношение, защото само при тази хармония човек може да преобърне материалните богатства в умствени и духовни, а умствените и духовните - в материални.

Учителят казва: "Добродетелите са почвата, на която се посяват, правилно развиват и дават плодове висшите дарби и способности. Върху всяка добродетел е посадена някоя висша дарба или способност".

Понеже Венера обработва всички видове добродетели, а Юпитер е сеятелят на всички висши дарби и способности, затова хармонията между Венера и Юпитер в даден хороскоп открива наличност както на добродетели, така и на висши дарби и способности.

Човек с хармония между Венера и Юпитер в хороскопа си може с основание да се надява, че ще има потребните условия и възможности да постигне своите идеали.

От силата на хармонията между Венера и Юпитер съдим до каква степен човек е дал сърцето си на Господа, доколко е възлюбил Господа и доколко може да изпълни волята му.

Чрез Венера идват благословенията на Любовта, а чрез Юпитер благословенията на Мъдростта. По силата на хармонията между Венера и Юпитер можем да знаем до каква степен човек е съчетал в себе си принципите на Любовта и Мъдростта.

Накъсо казано, хармонията между Венера и Юпитер *в женски хороскоп* дава най-добрите, най-любящите, най-благородните, най-добродетелните и най-благочестивите майки.

Хармонията между Венера и Юпитер *в мъжки хороскоп* създава най-благоразумните, най-високоиндейните и най-добродетелните мъже.

Всичко казано за хармонията между Венера и Юпитер е вярно само когато Венера и Юпитер не получават силни дисхармонични съчетания от злосторниците.

ВЕНЕРА в опозиция, квадрат с ЮПИТЕР

Според силата на дисхармонията между Венера и Юпитер съдим до каква степен човек е изгубил от добродетелните качества, които създава хармонията между Венера и Юпитер. Дисхармонията между Венера и Юпитер показва някои отрицателни качества, между които на първо място трябва да поставим тщеславието. За да задоволи своето тщеславие, такъв човек често харчи грамадни суми, изразходва много умствени, духовни и физически сили, обеднява умствено и духовно и

губи необходимите сили за развиване на своите висши дарби и способности, понижава се.

За да се получи хармония между Венера и Юпитер, много животи човек е бил окултен ученик и е изпълнявал добросъвестно всички задачи, които са му давали.

Дисхармонията между Венера и Юпитер показва, че в миналото като окултен ученик, човек е отлагал възложените му задачи и не ги е изпълнявал.

Липсата на всякакъв аспект между Венера и Юпитер показва, че такъв човек още не е направил постоянни и системни усилия да съчетае дейността на сърцето с разума, желанията и чувствата си с Божествените закони.

Колкото по-голяма е хармонията между Венера и Юпитер, толкова по-големи и повече благословения е придобивал такъв човек от висшите светове, толкова повече и по-добри приятели има той в умствения свят, духовния и физически.

Обратното, дисхармонията между Венера и Юпитер показва колко и какви същества от висшите светове е изгубил като приятели, в каква степен изобщо е изгубил доверието на висшите светове.

10.3. АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА СЪС САТУРН

ВЕНЕРА в тригон, квинтил или секстил със САТУРН

При тълкуването на съчетанията между Венера и Сатурн всякога трябва да се има предвид, че Сатурн има отношение към законите и принципите на Правдата, на справедливостта, а Венера има отношение към всички Добродетели, чрез които се постигат радостите и щастието на сърцето. Следователно хармонията между Венера и Сатурн е свидетелство до каква степен човек се ръководи от Божествената правда, от законите на справедливостта при постигането и осъществяването на желанията, стремежите и копнежите на сърцето си.

Сатурн има отношение към устойчивостта, трайността на идеите, мислите, чувствата, желанията и действията. Следователно всяка хармония между Венера и Сатурн показва до каква степен са устойчиви и трайни чувствата и желанията на човека, т.е. доколко човек е вложил в чувствата, желанията и любовта със или чрез Сатурновото влияние или според принципа на Правдата.

Колкото по-силна е хармонията между Венера и Сатурн, толкова по-силни, по-дълбоки, по-устойчиви, по-трайни и по-справедливи са чувствата, желанията, мечтите и копнежите на човека.

От силата на хармонията между Венера и Сатурн можем да знаем до каква степен човек има вяръност, устойчивост и трайност в любовта и идеите си, в обичта си към науката, изкуствата и хората, с една реч - към всички прояви на любовта.

Сатурн има отношение към цялото минерално царство и специално към камъните. В човешкия организъм той образува и управлява цялата костна система. Общо казано, Сатурн има отношение към всички най-твърди вещества в природата. Затова, когато Венера и Сатурн са в хармония, тогава във всички положителни Венерини качества ще влезе твърдостта на Сатурн, неговата устойчивост,

постоянство и трайност.

Човек, който има хармония между Венера и Сатурн, е основал любовта си на канара. Такъв човек е всякога честен и изпълнителен при дадена дума и обещание, винаги се ръководи от принципа на справедливостта.

Хармоничното Сатурново влияние най-добре се разбира и най-правилно се изразява от старите люде. Затова, който има хармония между Венера и Сатурн, най-много се ползва от благоразположението, любовта, покровителството и помощта на старите човеци.

Хармонията на Венера и Сатурн в хороскопа на артисти всякога показва сигурен и траен успех, дълбоко разбиране и дълбока любов към изкуството. Изобщо такъв човек е в състояние да изрази най-дълбоките идеи в изкуството, към изкуството има дълбоко и сериозно отношение и дейността му, свързана с изкуството ще бъде оценена, приета и наградена от по-стари човеци.

Хармонията между Венера и Сатурн в хороскоп на учен човек или на философ, показва бавен но сигурен успех. В такива случаи учените ще внесат и поезия в своята наука.

Хармонията между Венера и Сатурн в хороскоп на мъж или жена, свързани семейно, показва, че любовта на тези съпрузи ще бъде трайна и на старини ще се задълбочи и засили. Такива семейства са образец за вяност, честност, добродетелност и примерен живот.

Хармонията на Венера и Сатурн в хороскопа на музиканти ще се изрази в голяма дълбочина и сериозност в творческото и изпълнителското им изкуство, в свършено строежно майсторство и безупречна форма. Такава хармония между Венера и Сатурн има в хороскопите на Бетовен и Чайковски.

Изобщо, колкото по-голяма е хармонията между Венера и Сатурн, толкова по-силна, по-дълготрайна, по-устойчива и по-сериозна е любовта на човека към човеците, изкуството, науката и философията.

ВЕНЕРА в съвпад, паралел, съвпад в скоби, или квадрат със САТУРН

Дисхармонията между Венера и Сатурн, според своята сила, показва до каква степен човек е нарушавал принципа на Правдата и нейните закони в стремежа си да постигне своите чувства, желания и копнежи, т.е. до каква степен неправилно е възприемал, разбирал и проявявал любовта.

Всяка дисхармония между Венера и Сатурн, според нейната сила, ще се изрази в разочарования, нещастия, страдания и скърби, причинени от любимото същество, свързани с любовта.

Дисхармонията между Венера и Сатурн показва, че като е нарушил законите на природата, човек е допуснал да живеят в сърцето му и да се проявяват чрез него низши и пакостливи духове, наречени по евангелски "бесове".

Човек, който има в хороскопа си дисхармония между Венера и Сатурн още от младини е обречен на много лишения и ограничения спрямо благословията на любовта. Такъв човек и от родителите си няма да бъде обичан, той ще бъде подложен на големи изпитания главно по отношение на сърдечния си живот, особено на младини, защото на

любовта на такъв човек никога не отговарят с любов, страхуват се и бягат от него, не му се доверяват. Такива люде не умеят правилно и деликатно да изразяват чувствата си и поради това чувствата им биват неприети.

Люде, които имат дисхармония между Венера и Сатурн в хороскопа си, стават носители, изразители и служители на множества отрицателни чувства и пороци. Такива люде са крайно ревниви по отношение на любимия от тях човек, те са мнителни, недоверчиви, винаги съмняващи се в своя любим, с една реч - това са отеловци, които всякога предполагат изневеря и лъжа и превръщат в ад живота на своя любим съпруг или съпруга. Семейните и любовни трагедии, произлизащи в живота и описани в литературата, до една са резултат на силна дисхармония между Венера и Сатурн (случаят Яворов и Лора, трагедията "Отело" от Шекспир). Най-опасна за сърдечни драми и трагедии е дисхармонията между Венера и Сатурн през младостта; когато влюбчивостта е най-силна и дисхармонията и разочарованията са най-силни и най-чести.

Човек с дисхармония между Венера и Сатурн, която не се отслабва с помощ на Венера от добротворците, ще бъде в състояние да извърши твърде големи престъпления, да прояви страсти и пороци по отношение на противоположния пол, със съдбоносни и трагични последици.

Мъченията от любовен характер, които преживяват люде с дисхармония между Венера и Сатурн, най-вече от 15 до 30 - годишна възраст, се дължат на тъмнината, нечистотата и безредността на чувствата, желанията и стремежите на такива люде. Дисхармонията и нечистотата в чувствата пораждат разстройства на симпатичната и дихателната система, най-често туберкулоза. Колкото по-силна е дисхармонията между Венера и Сатурн, толкова по-големи са любовните трагедии и разочарования между 15 - 30 годишна възраст.

Ако към дисхармонията на Венера и Сатурн се прибавя и дисхармонията между Венера и Марс, страстите и порочните наклонности на такъв човек са неимоверно големи. Всеки трябва да се пази от привързаността на такъв човек. При несполуки в любовта, такива люде извършват убийство.

Когато има дисхармония между Венера и Сатурн, но Венера получава хармонично съчетание от Слънцето или от Юпитер, в такъв случай човек ще бъде подложен на големи сърдечни изпитания, пак ще има неуспехи и разочарования в любовта си, но накрая ще има успех. Нравствената борба между доброто и злото в такъв човек е силна. Той е подлаган на големи изкушения и съблазни от Сатурн, а Юпитер в същото време чрез добри мисли, чувства и желания му показва пътя към доброто, към законите на разумността. Такива люде всякога започват зле и завършват добре, понеже Слънчевото и Юпитеровото влияние взимат надмощие. Това е особено вярно през втората половина на живота. Защото Сатурн влияе до 30-годишна възраст, а Слънцето и Юпитер господстват със своето влияние след тази възраст, през втората половина на човешкия живот.

Дисхармонията между Венера и Сатурн прави човека изобщо податлив към внушенията на низши духове; готов да бъде изразител на техните чувства и желания. Вследствие на това, излъчванията на

жизнения магнетизъм на такъв човек са винаги дисхармонични и той е неприятен за околната среда, всички се стремят да го отбягват. Няма т разположение да му услужват. Люде с такава дисхармония мъчно си пробиват път в живота, мъчно успяват, с големи борби и изпитания получават по нещо от него, което може да им донесе малко утеха. Сърцето на такива люде е винаги недоволно, всякога празно от радост, животът им е винаги засенчен от грижи и тревоги, пътят им е на всяка стъпка осеян със страдания и разочарования.

Сатурн управлява всички видове отрови, затова при дисхармонията между Венера и Сатурн, сърцето винаги е пълно с отровни мисли, желания и чувства. Вследствие на това, такива люде винаги страдат от различни болести, причинени от отравяне и замърсяване на кръвата, от функционални нарушения на венозната система.

Силата на дисхармонията между Венера и Сатурн определя силата на дисхармоничните и болестотворни чувства и желания, които ще минат през човешкото сърце.

Дисхармонията между Венера и Сатурн изобщо показва, в зависимост от своята сила, доколко човек в минали животи е извършил любовни престъпления.

Дисхармонията между Венера и Сатурн определя кармата на човека по отношение на принципа и законите на Любовта.

Учителят казва: "Когато човек има тежка карма и Сатурн го мъчи постоянно, той може да се отърве от Сатурновото мъчение само през времето, когато се моли на Господа или когато служи на Господа, защото Сатурн признава за господар само Господа".

В АСТРОЛОГИЯТА Сатурн се нарича "НЕБЕСЕН БИРНИК". Той държи сметка само за прегрешенията и дълговете на човека, не допуска човека до щастие, докато не си изплати дълговете.

Човек с дисхармония между Венера и Сатурн страда до 30-годишна възраст, т.е. докато Сатурн направи пълна обиколка около Слънцето, след което силата на мъчнотиите и нарушенията намалява.

Когато между Венера и Сатурн не съществува никакъв аспект, това показва, че сърцето на такъв човек не е било подлагано на изкушения и съблазни от Сатурн, не е минало през неговата школа.

10.4. АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С УРАН

ВЕНЕРА в тригон, на 72° или секстил с УРАН

Понеже Уран е представител на ангелския свят и Божествената мъдрост, съчетанията на Венера с Уран показват какви са връзките, отношенията и обмяната на човешкото сърце с ангелския свят на мъдростта, т.е. как човек възприема, разбира и проявява благословенията на ангелския свят чрез сърцето си.

Когато Венера е в хармонично съчетание с Уран, по силата на техния хармоничен аспект можем да знаем до каква степен сърцето, желанията и стремежите на човека се ръководят от законите на ангелската мъдрост, какво е отношението му с ангелите изобщо.

Колкото по-силна е хармонията между Венера и Уран, толкова по-силна, по-трайна и по-възвишена е любовта на такъв човек към другите човеци, към изящните изкуства, към проявите на красотата в природата и живота, към хармоничното разнообразие, към всичко самобитно, необикновено, изключително, общополезно.

Всяка хармония, която приема Венера от Уран, придава на човешкото сърце Прометеевски желания и стремежи. В зависимост от силата на хармонията между Венера и Уран, е и силата, трайността, разнообразието, самобитността и социалността на стремежите, желанията и целия сърдечен живот на човека.

В творчество на писатели хармонията между Уран и Венера се изразява в оригинални, дълбоко обществени и с дълбока духовност романи, които пленяват с красотата и възвишеността на изобразените в тях характери и жизнени подвизи. Романите с общочовешко и вечно значение, които разкриват идеали и дават образци на човешко служене, са написани от романисти, които имат силна хармония между Венера и Уран.

В хороскопите на художници хармонията между Венера и Уран определя същите гениални творчески заложби и способности, и творчество, което притежава същите качества и стойност, има същата гениалност и общочовешко значение.

Хармонията на Венера и Уран в хороскопа на музиканти ще се изрази в най-хубави и романтични музикални творения. Великите романтици и бленувачи на изкуството са имали силно хармонично съчетание на Венера и Уран в хороскопа си (Леонардо да Винчи, Шуберт, Менделсон, Шуман, Шатобриан, Ламартин).

Колкото по-голяма е хармонията между Венера и Уран, толкова повече, по-силни и по-дълготрайни са артистичните качества и дарования на такъв човек, толкова по-големи са условията и възможностите, които има той за постижения в областта на изящните изкуства, толкова по-дълбоки и по-правилни са неговите разбирания за изкуството и неговата духовна и социална функция.

Силата на хармонията между Венера и Уран определят неговата любов към окултните науки, успехите му в областта на окултните науки, постоянството му в прилагането на техните методи и в следването на окултното ученичество. Тази хармония е свидетелство до каква степен в миналите си животи човек е учил с любов в окултни школи, доколко с любов е прилагал наученото, до каква степен е следвал със сърцето си внушенията на ангелите, доколко е прилагал техните правила и напътствия при явяването на своите желания, изобщо до каква степен правилно е възприемал, разбирал и проявявал любовта чрез сърцето си.

Хармонията между Венера и Уран дарява човека изобщо с богати артистични качества, с разнообразни чувства, желания, стремежи и прояви, с любов към красотата и нейното пълно и повсеместно извяване в живота, с оригинални чувства, схващания, разбирания за любовта, семейния живот, брака и изкуството.

Колкото по-богата е хармонията между Венера и Уран, толкова по-богато е сърцето на такъв човек със своеобразни, красиви, приятни и радостни желания, мечти, копнежи, толкова по-съдържателен е животът на човека, толкова по-голяма е вероятността той да има щастие,

да изживее най-красиви и романтични моменти на сърдечно щастие и творческо вдъхновение.

Колкото по-силна е хармонията между Венера и Уран, толкова по-силни, по-дълготрайни и по-правилни са връзките, отношенията и обмяната на човешкото сърце с ангелския свят, следователно толкова по-силни и повечко ще бъдат неговите радости и щастieto му.

ВЕНЕРА в опозиция и квадрат с УРАН

Дисхармонията между Венера и Уран може да се разглежда като наполовина благоприятна, защото каквато и да е дисхармонията между Венера и Уран, човек ще притежава ведно с някои недостатъци и 80% музикални дарби, заложби и стремежи.

Дисхармонията между Венера и Уран също дава и любов към изкуствата, но в схващанията и разбиранията на такъв човек всякога има заблуди, отклонения от правилната мярка и изопачавания.

Създателите на упадъчните модернистични течения в изкуството и техните почитатели са до един родени под дисхармоничното съчетание на Венера и Уран.

Силата на дисхармонията между Венера и Уран определя и силата на заблуденията, отклоненията и изопачаванията на схващанията и разбиранията за красота, изкуство, проявите на любовта, чувствата и стремежите.

Колкото по-голяма е дисхармонията между Венера и Уран, толкова повече и по-големи са несполуките, разочарованията и страданията на човека, произлизащи от проявите му в областта на изкуствата или при любовните му отношения.

При дисхармония между Венера и Уран, ако Венера няма хармонично съчетание с някой добротворец, такъв човек на младини често пъти преживява тежки любовни страдания и разочарования, защото такива люде неправилно възприемат, неправилно разбират и неправилно изявяват любовта чрез сърцето си.

Когато Венера е в дисхармония с Уран, но получава хармонични съчетания от някой добротворец, тогава се получават смесени условия и възможности: в сърдечния си живот такъв човек има както радости, така и неприятности.

Ако при дисхармония между Венера и Уран, Венера същевременно получава дисхармоничен аспект от другите злосторници, а няма никакво съчетание с добротворците, на такъв човек със сигурност могат да се предскажат много любовни разочарования и трагични преживявания. Такива люде не могат да имат какво щастие нито в проявите на любовта си, нито в своя семеен живот и са лишени от всякакви успехи в областта на изкуството.

ВЕНЕРА в съвпад, паралел, съвпад в скоби с УРАН

Тези съчетания действат двуяко: когато човек има за най-висш идеал любовта към Бога и вярата в Бога, те действат като хармонични, когато човек не вярва в Бога и не обича Бога - действат като дисхармонични. И това е понятно: ако човек обича Бога, той ще получава благословенията и любовта на ангелския свят, представляван от Уран

и обратно. Ангелите са Божи войни, любещи всеки, който е предан на Бога и воюващи против всеки, който е враг на Божието царство.

Дисхармонията между Венера и Уран е свидетелство, че такъв човек е бил в минали животи окултен ученик, но не е прилагал правилно наученото в окултните школи, отлагал е приложението му, закъснявал е, а после, в бързината си да приложи всичко, е обърквал нещата.

Според силата на дисхармонията между Венера и Уран човек е внесъл по-голяма или по-малка нечистота и безредие в желанията на сърцето си, изопачавания в проявите на любовта, не се е ръководил от внушенията, правилата и законите на ангелския свят.

Липсата на всякакво съчетание между Венера и Уран показва, че такъв човек не е правил още системни и постоянни усилия да изучава окултните науки и да се ползва от светлината и познанието, които дават те.

Това говори също, че такъв човек не е правил съзнателни връзки, няма съзнателни отношения и обмяна с ангелския свят на мъдростта чрез сърцето си.

10.5. АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С НЕПТУН

ВЕНЕРА в тригон, на 72° или секстил с НЕПТУН

Всякога трябва да се има предвид, че Нептун е втора октава на Венера. Венера е главната учителка и ръководителка на човешкото сърце за постигане на красотата, ред и чистота на физическото поле, на външните форми изобщо, а чрез Нептун човек се научава да поддържа чистотата, порядък и красота на чувствата, мечтите и копнежите, на душевния си живот изобщо.

Нептун е представител на най-висшата ангелска йерархия - серафимите, носители, изявители и служители на Божествената любов.

Хармонията между Венера и Нептун, според своята сила, ни показва до каква степен човек в минали животи е служил със сърцето си на Божествената любов, доколко със своите чувства се е ръководил от внушенията и законите на Нептуновия свят. Колко и какви благословения е получил от този свят и какви условия и възможности има през настоящия си живот да получава богатства от света на Нептуновите духове.

Нептун е главният учител, ръководител и вдъхновител на всички гениални артисти, на всички предани служители на Божествената любов.

Хармонията между Венера и Нептун създава човеци, които със своята преданост, пожертвователност, висш идеализъм, любов към Бога и безгранична вяра в Него приличат на най-любимия ученик на Христа - Йоан. Това са най-знаменитите мистици, най-възвишените утописти, носители на общочовешки идеали, мечтатели за общочовешко щастие и съвършени отношения между хората.

Колкото по-голяма е хармонията между Венера и Нептун, толкова по-силна е любовта на човека към чистотата, реда и красотата в трите свята, т.е. в умствения, духовния и физическия живот на човека.

А за да се разбере до каква голяма важност е любовта на човека и стремежът му към чистотата, реда и красотата, ще приведем следните

думи на Учителя: "Природата е външната проява на Бога. Тя обича абсолютна чистота, порядък и красота. Природата дотолкова благоволява към човека, дотолкова му разкрива своите тайни и му дава възможност да се ползва от нейните богатства, доколкото човек се е научил от нея да пази чистотата, порядъка и красотата ѝ."

По хармонията между Венера и Нептун можем да съдим доколко човек има пробудено съзнание за дълг и отговорност спрямо всички живи същества и природа.

Според силата на хармонията между Венера и Нептун, човек ражда най-чистите, най-благородните, най-възвишените и най-красивите чувства, мечти и копнежи, които стават храна за развитието на много артистични и висши дарби и способности.

Хармонията между Венера и Нептун е свидетелство до каква степен човек има правилни връзки, отношения и обмяна с ангелския свят на любовта.

Хармоничното влияние на Венера и Нептун в хороскоп на музиканти показва, че те ще изразят голяма красота, голяма мелодичност и голяма духовност в своето изкуство, че музиката им ще бъде обаятелна. Под такова влияние е музиката на Чайковски.

Хармоничното влияние на Венера в творчеството на художници се характеризира с най-голяма красота на формите, с най-голяма нежност на цветовете, с най-голяма мекота, музикалност и ритмичност на линиите. Типични в това отношение са: Рафаело, Ботичели и Пюви дю Шаван.

Хармонията на Венера и Нептун в хороскопите на поети даряват духовна мечтателност, духовна романтичност. Такова влияние открива изкуството на Рабиндранат Тагор, Новалис, Хьолдерлин, Шели, Тютчев.

Колкото по-силно е хармоничното влияние на Венера и Нептун, толкова по-големи са условията и възможностите за постижения в областта на окултните науки. Такива люде са най-пригодни правилно да възприемат, правилно да разбират и правилно да проявяват Божествената любов.

При хармония между Венера и Нептун човек е готов напълно и всецяло да вярва на своя учител, напълно и всецяло да жертва всичко, дори и живота си за своя Божествен идеал. За такива именно е казано в Писанието, че са готови да жертват и душата си за приятеля си и са силни да възлюбят и враговете си.

Хармонията между Венера и Нептун в хороскопа на жени е свидетелство, че те могат да станат майки на високо талантиливи, даровити и гениални деца, защото могат да проявяват любовта и с душата, и със сърцето си.

Колкото по-голяма е хармонията между Венера и Нептун, толкова повече човек е готов да се вслушва във вътрешния си глас, да разбира словото на Нептуновия свят, да прилага правилата и законите на неговите духове, да се ползва от техните благословения.

Само хармонията на Венера с Нептун е свидетелство, че човек е станал ученик на Божествената любов.

ВЕНЕРА в опозиция и квадрат с НЕПТУН

Дисхармонията между Венера и Нептун показва до каква степен човек със сърцето си е нарушил законите на Божествената любов, доколко не е използвал правилно нейните благословения, не е изпълнил обещанията, дадени на Нептуновия свят.

Тази дисхармония доказва, че роденият с нея е бил в минали животи окултен ученик, но не е прилагал наученото в окултните школи, не е изпълнявал дадените му заповеди и поръчения, внесъл е редица заблуждения и изопачения за проявяването на Божествената любов, както чрез изкуствата, така и с живота си.

Дисхармонията между Венера и Нептун свидетелства до каква степен човек е похабил висшите си духовни дарби и способности, напразно е похарчил техните сили, атрофирал е тяхната дейност.

Дисхармонията между Венера и Нептун показва, че връзките, отношенията и обмяната на човека със света на Божествената любов, не са правилни. Такъв човек ще среща най-големи трудности в стремежите си да изучава окултните науки и учения, ще ги разбира трудно и неправилно.

Артисти с такова влияние в хороскопа си се отличават най-често със своята ексцентричност, с крайности и маниерничене, с изопачени схващания и разбирания за същността и значението на изкуствата.

Дисхармонията на Венера и Нептун в хороскопа на мъже показва множество разочарования, несполуки и нещастия във връзка с любовта им към противоположния пол.

При дисхармония между Венера и Нептун, ако Венера получава хармонично влияние от Слънцето или Юпитер, дисхармонично то в този случай не е много тежко и е лесно поправимо.

Но ако Венера е в дисхармония с Нептун и същевременно е в дисхармония със злосторниците, в този случай дисхармонията може да се смята за трагична. В този случай може смело да се определи, че такъв човек в минали животи съзнателно е извършил множество прегрешения и престъпления по отношение на Божествената любов.

ВЕНЕРА в съвпад, паралел, съвпад в скоби с НЕПТУН

Всякога трябва да се има предвид, че тези съчетания на Венера с Нептун действат двукратно. Колкото по-голяма е любовта и вярата на човека към Бога, колкото по-силни и по-възвишени са неговите стремежи, толкова по-силно действат като положителни тези съчетания.

Безверниците, които нямат никаква любов към Бога и никакви духовни стремежи, проявяват същите съчетания като най-силна дисхармония.

Липсата на всякакъв аспект между Венера и Нептун показва, че такъв човек още не е изучавал системно принципите и законите на Божествената любов, още не е дал сърцето си в служба на Божествената любов.

Колкото по-силна е хармонията между Венера и Нептун, толкова повече приятели ще има такъв човек сред всички артистични среди, между окултните ученици и в духовните среди изобщо и тези приятели всякога ще му съдействат и помагат в творческия и духовния напредък.

Обратното важи за дисхармонията между Венера и Нептун.

10.6. АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С ПЛУТОН

ВЕНЕРА в тригон, на 72° или в секстил с ПЛУТОН

За Плутон всякога трябва да се помни, че той съдържа в своето влияние както положителните, така и отрицателните качества на Сатурн и Марс едновременно, следователно, хармоничните съчетания между Венера и Плутон ще действат така, както ако Марс и Сатурн едновременно имат хармонично съчетание с Венера.

Обратното, дисхармонията между Венера и Плутон ще разглеждаме като дисхармония на Венера с Марс и Сатурн едновременно. А Плутон действа като Сатурн и Марс едновременно, защото чрез него се проявяват влиянията на най-силните паднали духове.

Когато Венера е в хармония с Плутон, това показва, че човек е успял да превърне отрицателните качества на Плутон в добри и да се ползва от тях.

Дисхармонията между Венера и Плутон показва, че сърцето на такъв човек е във властта на големите съблазни и изкушения.

Дисхармонията между Венера и Плутон в хороскопи на писатели показва, че в техните творения ще бъдат описани най-нечистите, най-пакостните и най-съблазнителните човешки прояви, ще бъдат изобразени проявите на най-лошите и най-разрушителните чувства и желания, изобщо най-низшите отношения между хората, свързани с полови съблазни и полов садизъм. Писатели и теоретици с такова покваряващо влияние са: Мопасан, Гишбишевски, Ото Вайнингер, Зигмунд Фройд, Вандер Велде, Питигрили. Тези хора са едни от най-големите пакостници на човечеството.

Дисхармонията между Венера и Плутон в хороскопа на художници се проявява в същата наклонност към извратено-чувствени изображения, към изображения на демоничното.

Най-пакостно и най-тежко е дисхармоничното влияние на Венера с Плутон в хороскопа на артиста и лъжефилософа, защото разпространението на изопачените и извратени схващания, чувства и желания и мисли в този случай е най-улеснено.

Ако в хороскопа на даден човек най-силна е дисхармонията между Венера и Плутон, у такъв човек всички разбирания и понятия са изопачени, извратени. Такъв човек смята добродетелите за предразсъдъци, а пакостните за новаторство и героизъм.

Дисхармонията между Венера и Плутон е най-опасна, ако Венера има освен това дисхармония и с другите злосторници, а не получава подкрепа от някой добротворец.

Но ако Венера е в дисхармония с Плутон, а същевременно получава помощ от добротворците, в душата на такъв човек често ще настава нравствена борба. Съотношението в проявата на доброто и злото в случая ще зависи от съотношението между силата на положителните и силата на отрицателните аспекти на Плутон.

Както в **мъжки**, така и в **женски хороскоп**, дисхармоничното съчетание между Венера и Плутон показва много недоразумения, разочарования, несполуки и нещастия в отношенията с представителите на противоположния пол. Всяка дисхармония между Венера и Плутон

създава най-тежките трагедии в брачния живот и такива люди не могат да очакват никакво щастие в семейния живот.

ВЕНЕРА в опозиция, съвпад в скоби или квадрат с ПЛУТОН

Това са лошите аспекти между Венера и Плутон.

Липсата на всякакви аспекти между Венера и Плутон показва, че сърцето на човека още не е било подлагано на големи изкушения и съблазни, т.е. човек още не е държал изпит по отношение Плутоновото влияние върху сърцето.

10.7. ОБЩО ЗА ВЕНЕРА И СЪЧЕТАНИЯТА ѝ

Когато разглеждаме съчетанията на Венера с останалите светили винаги трябва да помним, че Венера е най-голямата учителка, ръководителка, господарка и градинарка на човешкото сърце, на чувствата, желанията, мечтите и копнежите, чрез които човек се стреми към щастие.

Само Венера учи как се посяват, обработват семената на добродетелите, как се отглеждат те и как се оползотворяват плодовете на добродетелите.

Венера е майка на всички добродетели, а всяка добродетел е майка на съответните умствени дарби и способности, т.е. тя е храна за точно определени дарби и способности. Следователно, по количеството и силата на хармоничните съчетания, които Венера получава от другите светили, особено от добротворците Слънце, Юпитер, Нептун, съдим за количеството и силата на дарбите и способностите, които човек ще има условие да развива.

От символа на Венера ясно личи, че тя е свързана и работи с двата противоположни принципа - принципа на доброто, означено с окръжността, и принципа на злото, означено с кръста. Но обстоятелството, че принципът на доброто е поставен отгоре, а този на злото отдолу, показва, че доброто взима силата си от злото и така се увеличава.

Учителят казва: "Всяка добродетел се посява в човешкото сърце като семе, но това семе ще вземе сили от злото, ще се увеличи, ще се умножи в много плодове. Затова добродетелите у човека се развиват само при най-големи страдания, а силата на злото се превръща в добро, само когато човек вярва в Бога и работи според Божествените закони. Но когато човек не вярва в Бога и не работи по Божествените закони, тогава доброто се преобръща в зло, защото злото е неразумно използвано добро, а доброто е разумно използвано зло."

При хармония на Венера със Слънцето сърцето на човека получава най-много слънчева светлина, топлина, жизненост, творчески сили, затова в такъв случай човек има условия и възможности за развитие и проява на най-много и най-висши добродетели: любов към Бога, природата и всичко живо, любов към чистотата, реда и красотата.

Върху почвата на тези добродетели растат и се развиват най-много и най-висши дарби и способности за изучаване, разбиране на изящните изкуства и за художественото творчество.

Хармонията между Венера и Слънцето, в зависимост от своята сила, показва какви условия и възможности има човек да постигне най-висшите си мечти, да изпита най-висшето щастие, възможно на земята.

Хармонията между Венера и Слънцето показва в каква степен човек е дал сърцето си на Господа, доколко е очистено от Господа, доколко Бог е вложил своите благословения в него.

Хармонията между Венера и Луната показва до каква степен човек е възприел и предал правилно чувствата и желанията, които изпитва. При тази хармония човек има условие и възможности лесно да спечели приятели и любовта на околната среда, да постигне желанията си, които му носят щастие.

Според своята сила Венера в хармония с Луната носи щастие, радости и сполуки в любовта и семейния живот и това важи както за мъжки, така и за женски хороскоп.

Обратното бива, когато Венера е в дисхармония с Луната.

При хармония между Венера и Меркурий сърцето и умът са в идеален съюз и в този случай човек може да има бързи успехи в любовта и в изкуството.

Дисхармонията между Венера и Меркурий определя разногласията между сърцето и умът, и следователно, нито умът постига своите цели, нито сърцето - своите копнежи, тъй като в този случай човек неправилно възприема, разбира и неправилно предава чувствата и желанията си, не намира подходящи думи и начини да изрази себе си, няма красиви и правилни отношения и дела.

При хармония между Венера и Марс човек е твърде енергичен, импулсивен в чувствата и желанията си, бързо се влюбва и то на много места.

Колкото по-силна е хармонията между Венера и Марс, толкова по-многобройни и по-силни са любовните чувства и желания на такъв човек, толкова повече любовни истории записва в своя живот.

За такива люде може да се каже, че са неуморни в своите влюбвания.

Дисхармонията между Венера и Марс, според своята сила, показва до каква степен човек е допуснал нечистота, безредие и неморалност в чувствата и желанията си. При тази дисхармония човек ще има редица недоразумения и разочарования в любовните си връзки, които ще завършват обикновено с раздяла.

При хармонията между Венера и Юпитер, в зависимост от нейната сила, човек ще има най-хубавите условия и възможности за постигане и осъществяване на най-любимите си идеали, защото в такива случаи сърцето на човека е управлявано от Венера и ръководено от Юпитер, т.е. от висшия разум, поради което чувствата и желанията на човека биват най-благородни и възвишени и човек получава най-добрите благословения от висшите светове.

При сегашното развитие на човечеството, най-доброто съчетание в хороскопа е хармонията между Венера и Юпитер. При тази хармония човек правилно възприема, правилно разбира и правилно предава любовта. Поради това щастие то преобладава в живота му. При

дисхармония между Венера и Юпитер човек има редица заблуждения, изопачени схващания и разбирания, неестествени чувства и желания, поради което не може да постигне любимите си влечения, липсват му необходимите условия да изрази правилно чувствата и желанията си.

Хармонията между Венера и Юпитер придава на чувствата и желанията благородство, благоразумие, доброта, широта и благообразие, а при дисхармонията между Венера и Юпитер тези качества липсват.

При хармоничните съчетания на Венера със **Сатурн**, в зависимост от силата на съчетанието съдим доколко човек е победил своя егоизъм посредством любовта, т.е. доколко е подчинил своето низше аз на Божествените закони и го е турил в услуга на доброто. При тази хармония се усилват всички други добродетели, стават устойчиви, постоянни, дълбоки и издръжливи на всякакви изпитания. Хармонията на Венера със Сатурн прави човешкото сърце послушно на закона на правдата, а чувствата и желанията на човека са постоянни и непроменливи, каквито са любовта и идеалът му.

Хармонията между Венера и Сатурн е свидетелство, че с помощта на любовта човек е победил голямото зло, т.е. устоял е на най-големите съблазни и изкушения, придобил е най-голямата нравственост.

Дисхармонията между Венера и Сатурн показва, че на такъв човек още "ангелът е слаб", поради което при някои изкушения и съблазни има вероятност да не устои, особено ако Венера няма никаква помощ от добротворците.

Колкото по-силна е дисхармонията между Венера и Сатурн, толкова по-големи, повече и по-силни биват съблазните и изкушенията и толкова повече са ограниченията и лишенията в пътя на човека към постигане на неговите любими мечти и копнежи.

Дисхармонията между Венера и Сатурн показва, че човек често ще се поддава на лоши настроения и лоши внушения, често ще губи доброто си разположение и радостта си. Човек с такава дисхармония дори и при най-голямо щастие, може да очаква някаква неприятна изненада.

При дисхармонията между Венера и Сатурн сърцето на човека никога не е напълно спокойно и свободно да възприема правилно, правилно да разбира и проявява любовта. Такива люде всякога носят у себе си някакво недоволство и повече са склонни да вярват, че ще им се случи нещастие или неприятност, а не допускат възможността за радост и щастие.

Венера в хармония с **Уран**, според силата на хармонията, показва, че сърцето на такъв човек, т.е. неговите мечти, стремежи, копнежи и идеали ще имат Прометеевски свойства и природа, ще се отличават с голяма самобитност, с общочовешка широта.

При хармония между Венера и Уран, особено ако Венера има хармония и с добротворците Слънце и Юпитер, тогава постиженията на човека в областта на окултните науки и изящните изкуства са най-големи, което свидетелства, че в много минали животи такъв човек е бил окултен ученик.

При хармония между Венера и Уран сърцето на човека не се задоволява с обикновени работи, с обикновени постижения, а всякога се стреми към изключителното и към грандиозни постижения.

Дисхармонията между Венера и Уран свидетелства, че такъв човек е бивал много животи в окултна школа, но не е прилагал наученото, поради което е влязъл в дисхармония с ангелската мъдрост. При тази дисхармония сърцето на човека не се ръководи от мъдростта, а често попада под влиянието на черната ложа и такъв човек ще се стреми към чрезмерни злосторни постижения.

Хармонията между Венера и Нептун, според силата ѝ, показва, че такъв човек има правилни сърдечни връзки, отношения и обмяна със света на ангелската любов - със серафимите, които са най-големите вдъхновители на човека за успехи в областта на изящните изкуства.

Колкото по-голяма е хармонията между Венера и Нептун, толкова по-сърдечен, по-милосърден, по-човеколюбив и добродетелен е човек. За такъв човек народът казва: "има ангелско сърце".

Хармонията между Венера и Нептун е свидетелство до каква степен човек правилно е възприемал, правилно е разбирал и правилно е прилагал ангелската любов.

Хармонията на Венера с Нептун и Уран е свидетелство, че такъв човек е бивал в миналото окултен ученик, защото само в окултните школи може да се изработи и добие такава хармония.

При тази хармония човек се отличава с висши нравствени качества и стремежи, с любов към общочовешки идеали. Такива люде мислят не само за своето щастие, но и за щастието на всички други.

Колкото по-голяма е хармонията на Венера с Нептун и Уран, толкова повече приятели има човек от ангелския свят, които му изпращат множество благословения и го ръководят към успех и благополучие.

Дисхармонията между Венера и Нептун е свидетелство, че такъв човек няма правилни връзки, отношения и обмяна с ангелския свят на любовта. Такъв човек в минали животи е бил окултен ученик, но не е прилагал знанията си относно любовта.

При дисхармония между Венера и Нептун човек може да има много хубави копнежи, мечти и желания, но нито едно от тях няма да се сбъдне, защото такъв човек не получава благословието на ангелския свят.

При хармония между Венера и Плутон можем да узнаем до каква степен човек е в състояние да опази сърцето си от съблазни и изкушения и да не се бои от нищо, когато цял свят е на изпитание.

Тази хармония показва, че човек е минал през най-големи изкушения и страдания, изпил е най-горчивата чаша, но успешно е издържал изпитите си. За такъв човек може да се каже, че е дошъл до положението да преобръща злото в добро, т.е. да се поучава от злото и да го оползотворява.

При хармония между Венера и Плутон може да кажем, че човек е преминал изпита на праведния Йов от Библията.

При дисхармония между Венера и Плутон, особено ако Венера няма помощ от добротворците, сърцето на човека ще бъде изложено на най-големи изкушения и съблазни, ще стане носител, изявител, проводник и служител на най-низшите чувства и желания и ще повлияе зловредно на много други човеци.

При тази дисхармония човек е в състояние да пожелае, а при възможност и да прояви най-чудовищните престъпления и е обсебвано от най-низшите и пакостни духове.

При сегашното си развитие човек може най-добре да възприема, разбира, проявява и оползотворява любовта, нейните сили и нейните благословения само чрез хармоничните влияния на Венера, поради което Учителят казва: "Които искат да придобият силите и благословенията на любовта, да се учат от нея и да имат щастливи постижения, трябва всякога да наблюдават изгревите и залезите на Венера. При изгревите човек се учи да посява семената на любовта в душата, ума и сърцето си, а при залезите човек се учи да събира плодовете на любовта, да прави добро на себе си и на ближните си и да печели приятели от небето и земята. Само тези люде, които съзнателно, с вяра, любов и постоянство наблюдават изгревите и залезите на Венера, само те могат да придобият най-големите благословения на любовта, да приемат истинско благословение и вдъхновение и да станат даровити и плодовити музиканти, поети, писатели, певци, художници и даровити артисти".

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Венера с добротворците, толкова повече приятели от небесните светове има човек и приятелите му са най-добрите човеци. В такъв случай човек притежава и най-много добродетели, най-много добродетелни качества, чрез които лесно печели любовта на околната среда, благоразположението на околните и лесно си пробива път или получава онова, от което се нуждае.

Колкото повече и по-хармонични съчетания има Венера с добротворците, толкова повече и по-сигурни са благоприятните възможности и условия да постигне човек онова, което счита за свое щастие, да осъществи своите любими мечти и копнежи.

Сърцето на такъв човек прилича на богата уредена градина с най-добрите плодни дървета, плодове и цветя, поради което човек е обичан от ангелите и човеците.

Радостите и щастие са постоянни спътници в живота на такъв човек, на него всичко му върви. Той има правилни връзки, правилни отношения и правилна обмяна с всички висши светове, той получава от тях множество благословения и разумно ги оползотворява.

Точно обратният резултат имаме, когато Венера получава преобладаващи дисхармонични аспекти със злосторниците.

Учителят казва: "С възвишените си и благородни чувства и желания човек храни висши същества от висшите светове, които в замяна го обдаряват с множество благословения, жизнедавателни сили, вдъхновения, радости и благополучия. С низшите си желания и чувства човек дава храна на низшите и пакостни духове, които в замяна му причиняват болести, нещастия, несполуки, замърсяват организъмът му и му носят смърт".

От количеството и силата на хармоничните съчетания, които получава Венера от добротворците, можем да съдим за количеството, силата и трайността на добрите чувства и желания, родени от човешкото сърце, с които чувства и желания се изгражда, развива и действа астралното или чувствено тяло на човека. Следователно, колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Венера, толкова по-

правилно е устройството, развитието и дейността на чувственото тяло. толкова по-правилни са връзките, отношенията и обмяната на човека с човешкия свят и човешките духове, толкова по-голямо е щастието на човека.

Когато преобладават дисхармоничните съчетания на Венера със злосторниците, резултатите и проявите, свързани с чувственото тяло са точно обратни.

По количеството и силата на хармоничните съчетания между Венера и добротворците съдим за успехите на човека в областта на изящните изкуства, за постиженията и щастието му.

Колкото повече силни хармонични съчетания има Венера с добротворците, толкова по-правилни са устройството, развитието и дейността на симпатичната нервна система, на венозната система и детеродните органи, на устните, гърлото, кожата и другите органи, които са под управлението на Венера. А колкото по-правилно са устроени и развити органите, управлявани от Венера, толкова по-пълно и правилно се възприемат и оползотворяват съответните сили на природата.

Здравословното състояние на симпатичната нервна система определя дейността и здравословното състояние на белите дробове, дихателната и стомашната система.

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Венера с добротворците, толкова по-добре е устроена симпатичната нервна система и толкова по-правилно и по-пълно човек възприема жизнената магнетизъм, от който произхожда топлината на тялото. А колкото повече жизнен магнетизъм възприема човек, толкова по-добро е неговото благоразположение, неговото радостно състояние и толкова по-красиви и по-добротворни са чувствата и желанията на такъв човек.

Когато Венера има преобладаващи хармонични съчетания с добротворците и е господар на хороскопа, т.е. изпълнява ръководна служба, животът на такъв човек е с преобладаващо щастие.

Такъв човек живее под покровителството на любовта, всякога е разположен да обича хората, лесно печели тяхната обич и естествено, винаги е щастлив.

Когато Венера има преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците, в такъв случай, по силата на дисхармонията, която получава Венера, ще съдим до каква степен симпатичната нервна система на човек е неправилно устроена, неправилно развита и неправилно действа. От недостатъците и разстройството на симпатичната нервна система съдим за устройството и заболяванията на дихателната и стомашната система, както и за разстройството на всички органи, управлявани от Венера.

Колкото повече и по-силни са дисхармоничните съчетания на Венера със злосторниците, по-голямо е разстройството на нервната система, а следователно и по-неправилно и непълно е възприемането и оползотворяването на жизнения магнетизъм, по-недостатъчна е телесната топлина, по-слабо е вдъхновението или съвсем липсват импулсите на вдъхновението, разположението и радостта, поради което човек обикновено или винаги е недоволен.

По количеството и силата на хармоничните съчетания, които Венера получава от добротворците, можем да съдим доколко човек

има правилни връзки, отношения и обмяна с принципа на Любовта, т.е. в каква степен той е служител със сърцето си на Бога и колко и какви благословения получава от любовта.

По количеството и силата на дисхармоничните съчетания, които Венера получава от злосторниците, съдим до каква степен човек е нарушил законите на Любовта, доколко е внесъл тъмнина, нечистота, безредие, изопачаващи заблуждения или омраза със своите чувства, т.е. доколко се поддава на внушенията от низшите светове, доколко е станал служител, изявител и носител на чувствата и желанията на черната ложа, от низшите духове.

Колкото повече и по-силни хармонични съчетания има Венера с добротворците, толкова по-богато е сърцето на човека с чисти, благородни, възвишени и устойчиви чувства и желания, които са извори на радости, успехи и щастие в живота му, защото посредством висшите си мисли, желания и чувства човек има правилни връзки с висшите светове, откъдето получава различни благословения.

Колкото повече и по-силни са дисхармониите на Венера със злосторниците, толкова повече сърцето на човека е изпълнено с нечисти, разрушителни, отровни и смъртоносни чувства и желания, които стават причинители на страдания, нещастия, скърби, болести и смърт.

При преобладаващи дисхармонии на Венера със злосторниците, особено когато Венера е господар на хороскопа, когато заема силно положение и е ръководител на хороскопа, тогава нещастieto на човека съпътствува целия му живот.

Венера носи най-голямо щастие на човека чрез любовта, когато има преобладаващи хармонични съчетания с добротворците и най-големи нещастия чрез любовта, когато има преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците.

Всякога трябва да се помни, че всичкото възможно щастие, което човек може да изпита на Земята, е възможно само чрез хармоничното влияние на Венера.

Човек може съзнателно и разумно да придобива хармоничното Венерино влияние по няколко начина:

1. Като постоянно дружи със сърдечни люде, които имат положително Венерино влияние в своя звездослов.

2. Като употребява за храна предимно плодовете на Венера.

3. Като се занимава с някое изящно изкуство и главно с музиката.

Значението на Венериното влияние върху човешкия живот можем да уподобим със значението, което има водата за растенията и животните.

Учителят казва: "Какво изразява планетата Венера? - Във Венера са скрити всички методи и начини, чрез които Любовта може да се прояви във всички светове. В нея са скрити начини за проявление на любовта към индивида, към ближните, към всички същества изобщо и най-после към Бога. Има ли човек тази любов, той ще има и любов към ближните и към себе си. Няма ли я тази любов - такива човеци са крайни индивидуалисти, каквито са всички месоядни животни. А колкото човек е по-голям индивидуалист, толкова е и по-голям материалист".

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Венера с добротворците в даден хороскоп, толкова повече и по-големи са благоприятните условия и възможностите на такъв човек да придобива богатства в умствено, духовно и материално отношение, толкова по-правилно и по-дълготрайно може да оползотворява човек благословенията и даровете на любовта, толкова повече ще има успехи, радости и щастие в живота си.

При преобладаващи дисхармонични съчетания на Венера със злосторниците, резултатите са с точно обратно значение.

Според количеството и силата на хармоничните съчетания на Венера с добротворците съдим за количеството, силата и дълготрайността на жизнените сили, които човек възприема, съдим за вдъхновението, здравето, дълголетието и благополучието изобщо.

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Венера с добротворците, толкова по-голям е идеализмът на човека и по-богат е неговият духовен живот, по-силна е любовта му към доброто и всичко идеално, към духовния живот, науката и изкуствата.

Обратното, колкото повече и по-силни са дисхармоничните съчетания на Венера със злосторниците, толкова повече човек затъва в гъста материя, липсват му всякакви духовни и умствени стремежи, няма дарования, условия и възможности за разбиране на изящните изкуства и за успехи в изкуството.

Ако Венера има преобладаващи хармонични съчетания със злосторниците, в такъв случай човек може да има успехи, придобивки, радости и постижения само от материално естество, защото злосторниците свързват сърцето на човека само с материята, с работите, свързани изключително с материята.

Изобщо, колкото повече хармонични съчетания има Венера със злосторниците, толкова по-материалистични са схващанията и разбиранията на човека, по-материалистични са неговите чувства, влечения и интереси.

Колкото по-силни са съчетанията на Венера с добротворците, толкова по-богат е човек с дарби, заложи и способности в умствено и духовно отношение, толкова по-изобилни и разнообразни красиви идеи, замисли и чувства и желания има човек.

А колкото по-разнообразен и по-богат е животът на човека с прояви на красотата, толкова по-голямо е и неговото щастие.

Обратното, когато Венера има много дисхармонични съчетания със злосторниците, това говори за беден, еднообразен и засенчен от нечисти мисли, чувства и желания живот.

Венера без съчетания в хороскопа показва много бедно сърце, с ограничени и елементарни чувства, желания и стремежи.

11. МАРС

АСПЕКТИТЕ НА МАРС с останалите светила

Марс е управител на цялото животинско царство, следователно излишната животинска енергия, която преминава през човека и трябва да се преработи от него, се получава чрез влиянието на Марс. Понеже животните са нечисти в много отношения, затова и Марсовото влияние

се отличава главно с чувствена нечистота, която трябва да се пречисти от човека.

Марсовото влияние снабдява човека със сурова, непреработена енергия, неорганизиранни сили, непречистени качества. Обаче от тях човек може да изработи сили за дейността на своя разум, за дейността на сърцето, волята и тялото си. Ако човек е разумен и знае как да обработи, пречисти и оползотвори силите на Марсовото влияние, той ще си създаде много блага и добрини.

Но ако човек не се ръководи разумно от Божествените закони, тогава той не ще може да пречисти и обработи Марсовите сили, поради което има опасност да стане техен роб.

Марсовото влияние можем да уподобим на буйна и пълноводна река, течението на която разумният може да оползотвори за свои нужди, като енергия за приложение на плодоносни идеи, но което на неразумния ще донесе само лакости и разруха.

Марс управлява у човека главно отделителната система, половата или размножителната система, мускулната система и вкуса. Следователно, от преобладаващите хармонични съчетания на Марс с добротворците, ще съдим доколко е правилно устройството, развитието и дейността на тези системи.

От преобладаващите дисхармонични съчетания на Марс със злосторниците или със Слънцето съдим доколко са неправилни идейността, устройството и развитието на системите, управлявани от Марс, както и за техните заболявания.

11.1. АСПЕКТИ НА МАРС С ЮПИТЕР

МАРС в тригон, на 72° или в секстил с ЮПИТЕР

При хармония между Марс и Юпитер, в зависимост от нейната сила, съдим доколко човек преработва животинската енергия и я поставя в услуга на Юпитер, т.е. на висшия разум.

Висшият разум на човек в този случай е много енергичен и работоспособен, творчески настроен и човек е предприемчив, трудолюбив, продуктивен.

Ако религиозен човек има хармонично съчетание на Марс с Юпитер, той е готов с всички сили да защитава своите убеждения, говори всякога енергично и се старее по всякакъв начин да убеди своите слушатели.

Хармоничното влияние на Марс, съчетан с Юпитер, прави артистите самоуверени, смели и преуспяващи в изкуството.

Хармонията между Марс и Юпитер прави идеите, схващанията и разбиранията на философите борчески. Обществениците с тази хармония между Марс и Юпитер са много деятелни, работливи, амбициозни, стремящи се към най-високи постове и служби, изпълнителни в службата си, честни в работата си, дисциплинирани, услужливи, пожертвувателни.

Ако хармоничното съчетание между Марс и Юпитер е много силно и заема важно място в хороскопа, а Марс е господар на хороскопа, в такъв случай човек се стреми към най-високите постове във военната служба, които лесно постига.

МАРС в опозиция, съвпад, съвпад в скоби, паралел или квадрат с ЮПИТЕР

При тези съчетания между Марс и Юпитер, в зависимост от тяхната сила, Марс повече или по-малко разваля благородните качества на Юпитер, внася дисхармония, безпорядък, нечистота, бруталност, арогантност, грубост, прибързаност и припряност в характера.

Тези дисхармонии дават също диктаторски стремежи и прояви на човека, той прилага насилнически методи и средства при осъществяване на своите замисли, при догонване на своите желания и стремежи, при спечелването на богатата, които желае да постигне.

Насилническите наклонности и прояви на такъв човек са толкова по-големи, колкото по-силна е дисхармонията на Марс с Юпитер.

Люде с такива аспекти имат превратни схващания, разбирания и понятия за нещата: те често смятат добродетелите за слабости, а престъпните качества и прояви за нещо положително, за геройство.

Най-голям враг на Юпитер е Марс, особено когато дисхармонията помежду им е силна, и това е така, защото при дисхармонията Марс не се подчинява на висшия човешки разум и неговите сили остават неорганизиранни, а от друга страна Юпитер не се ползва от суровите сили на Марс, поради което изобщо Юпитеровото влияние отслабва.

11.2. АСПЕКТИ НА МАРС СЪС САТУРН

МАРС в тригон, на 72° или в секстил със САТУРН

Хармонията между Марс и Сатурн, особено ако и двете светила поотделно са добре аспектирани или в добра връзка със Слънцето, показват съдружие на силата, храбростта, смелостта и предприемчивостта на Марс със разумността, съвестността, предвидливостта, търпението, издръжливостта, системността и организаторската дарба на Сатурн.

Ако хармоничното съчетание между Марс и Сатурн е ръководно в хороскопа на даден човек, в такъв случай той ще има най-големи успехи и постижения в областта на материалната дейност, защото както Марс, така и Сатурн, имат отношение към всички блага, придобивани от земята и чрез животните.

МАРС в съвпад, опозиция, паралел, съвпад в скоби или квадрат със САТУРН

Дисхармоничното съчетание между Марс и Сатурн е най-лошото от всички възможни съчетания между светилата, защото то означава сбор от зловредните въздействия на малкото зло – Марс, и на голямото зло – Сатурн. Марс, или "малкото зло", съблазнява човека с ядене, пиене и плътско удоволствие. Сатурн, който символизира Сатаната, е голямото зло, което съблазнява човека чрез тщеславието и властолюбието. В своите изкушения и дела Сатурн си служи чрез лъжата и заблудението, а Марс - чрез насилието. Затова навред, където царуват лъжата и насилието, там се проявяват Марс и Сатурн.

Ако дисхармонията между Марс и Сатурн е ръководна в хороскопа, т.е. ако е най-силна или най-високо в хороскопа, ако Слънцето при това няма хармонична връзка със Сатурн или Марс, в такъв случай човек е в състояние да върши най-чудовищни престъпления.

Но ако Марс и Сатурн са в дисхармония, но Слънцето е в хармония и с двете светила, в такъв случай човек често ще изпада в изкушения и съблазни, но ще има голяма нравствена вътрешна борба, накрая Слънчевото естество ще победи. Често тези борби представят тежки душевни драми.

При дисхармонията между Марс и Сатурн, в зависимост от нейната сила, могат да се породят у човека най-низшите, най-отровните, най-разрушителните чувства, желания и качества. Такива люде могат да проявят изключително силна омраза, подозрителност, жестокост, отмъстителност, болезнена ревнивост, непримиримост, ниска подлост, измамничество, предателство, шпионство, злорадство, коварство и др. подобни отрицателни качества. Най-жестоките убийци непременно имат от гореказаните съчетания между Марс и Сатурн в хороскопа си.

При тези аспекти, в зависимост от силата на дисхармонията, човек е подлаган на всевъзможни тежки изпитания и ако ги победи, минава в разряда на гениалните. Ако бъде победен от тях, минава към типовете като Юда, предателя на Христа.

11.3. АСПЕКТИ НА МАРС С УРАН

МАРС в тригон, на 72° или в секстил с УРАН

При хармония между Марс и Уран енергията на човека в умствено, духовно и материално отношение е феноменална. Ако при тази хармония и Уран от своя страна е хармонизиран със Слънцето, тогава тя бива най-благоприятна и ползотворна в много отношения.

В такъв случай Уран абсорбира и дисциплинира Марсовата сила, превръща я в умствена дейност и умът на човека в този случай е извънредно работоспособен и продуктивен.

Хармонията между Марс и Уран свидетелства, че такъв човек в минали животи е бил окултен ученик и с помощта на окултната светлина и знания е победил низшата си природа. Станал е господар на всички низши качества в себе си, на низшето си естество и вече не се поддава на съблазни за противоестествени удоволствия.

При хармония между Уран и Марс имаме благотворно съчетание между висшите качества на Уран, които имат ръководещо значение, и тези на Марс, които се подчиняват, в такива случаи умът на човека се насочва към разнообразна дейност, към необикновени подвизи и начинания, към области, където прозрението и изобретателността или необикновената сила, смелостта, стигаща до дързост, и риска решават голямата и трудна победа. Такъв аспект са имали всички големи откриватели на нови земи и пътища по земята, всички най-смели и заслужили на науката пътешественици, географи, етнографи, естествоизпитатели, всички мореплаватели и дръзки завоеватели на полюса и земните пустини.

Ако хармоничното съчетание между Марс и Уран е най-силно в хороскопа и е ръководещо, човек ще се прочуе в живота си с

изключителни подвизи, с необикновени открития и дела, изобщо - с необикновена дейност в умствено, духовно и материално отношение.

Хармоничното съчетание на Марс с Уран можем да онагледим като човек, надарен със силата на Херкулес и с идеите и стремежите на Прометей.

МАРС в съвпад, опозиция, паралел, съвпад в скоби или квадрат с УРАН

При дисхармония между Марс и Уран, според нейната сила, можем да съдим до каква степен човек е внесъл нечистота и безредие в мислите, чувствата и действията си, в схващанията и разбиранията си относно законите на природата и в обществения ред, както и по отношение на ангелската мъдрост. Човек с такава дисхармония като окултен ученик в минали животи не е прилагал наученото в школата по законите на Божествената мъдрост, любов и истина, но си е служил с насилие. Затова в настоящия си живот ще има много недоразумения и разприави с държавните власти, с пазителите на обществения ред и с военните.

Дисхармонията между Марс и Уран всякога предразполага човека към анархистични идеи, схващания и разбирания. Ако дисхармонията между Марс и Уран е твърде силна и изхожда от важно място в хороскопа, в такъв случай човек напълно се отдава на анархистични идеи.

Дисхармонията между Марс и Уран прави човека припрян, лесно раздразним, нетърпелив, буен, избухлив, скандалджия, побойник, непризнаващ никакъв установен ред. Такива личности с гордост се кичат с името "крайни индивидуалисти".

Мислите и желанията на такива люде всякога са свързани с отрицателните прояви в човешкия живот, те винаги се стремят с насилие да прокарат своите убеждения, през повечето часове на деня душевното им състояние е ядовито и пълно с безпокойство, нещо, което разстройва главната им нервна система, черния дроб, жлъчката и стомаха им.

Дисхармоничният аспект между Марс и Уран докарва още на младини редица болести у човека.

При дисхармония между Марс и Уран, ако същевременно Марс и Уран получават хармонично съчетание от Слънцето, човек ще съзнава своите отрицателни качества и ще се стреми да ги поправи.

Но когато Марс и Уран са в дисхармония и същевременно имат дисхармоничен аспект със Слънцето, или със злосторници, в такъв случай отрицателните качества на човека са непоправими.

Люде с такива аспекти могат да извършат най-големите жестокости и престъпления, като смятат при това престъпленията си за подвизи.

11.4. АСПЕКТИ НА МАРС С НЕПТУН

МАРС в тригон, на 72° или в секстил с НЕПТУН

При хармония на Марс с Нептун, според силата на хармонията, съдим доколко човек е организиран и подчинил своята низша природа, животинското у себе си и го е поставил в услуга на общочовешки идеали, на ангелската любов, на висшите желания и стремежи на душата, на благородните чувства.

Люде с такава хармония са готови на всякакъв вид пожертвувателност, добри служители са на висшите духовни течения, смели и храбри са в преследването на висшите си идеали, готови са да се борят за своите висши разбирания. Това е така, защото при хармонията между Марс и Нептун имаме благотворно съчетание на силата, смелостта и готовността за съзнателна саможертва.

Хармонията между Марс и Нептун в хороскопа на артисти показва, че такива люде са готови да преминат всякакви пречки и несгоди, но непременно да постигнат артистичните си цели, задачи, идеали. В изкуството на такива люде най-добро възплъщение имат борческите характери.

Изобщо, колкото по-силна е хармонията между Марс и Нептун, колкото по-силно е тяхното положение в хороскопа, толкова повече такива люде са готови да се борят за своите идеи и убеждения.

МАРС в съвпад, опозиция, паралел, съвпад в скоби или квадрат и полуквадрат с НЕПТУН

При дисхармония между Марс и Нептун, ако Марс и Нептун имат добри съчетания със Слънцето, човек ще съзнава отрицателните си мисли, чувства, желания и настроения и ще се бори да ги премахне.

Но ако Марс и Нептун са в дисхармония и същевременно са дисхармонично съчетани със Слънцето или със злосторници, в такъв случай налице са типове с чудовищна безнравственост. В тях понятията за любов се покриват с ненаситата им за плътски удоволствия и остри нервни възбуди.

Колкото по-силна е дисхармонията между Марс и Нептун, колкото по-силни места заемат в хороскопа тези две светила, толкова по-голяма е безнравствеността на такива човеци и повече са пакостите им в нравствено отношение. Такова съчетание е имал в хороскопа си известният папа Цезар Борджия.

11.5. АСПЕКТИ НА МАРС С ПЛУТОН

МАРС в тригон, на 72° или в секстил с ПЛУТОН

Хармонията между Марс и Плутон се характеризира главно със стремежи и желания на човека да бъде силен физически. За целта такива люде преди всичко се стараят хубаво да си хапнат и се чувстват щастливи, когато са пълнички. Люде с такава хармония са силни, енергични, работливи, издръжливи и приспособими към всички неблагоприятни условия.

Ако хармонията между Марс и Плутон е най-силна и тези светила заемат важни места в хороскопа, идеалът на такъв човек ще бъде да придобива колкото се може повече материални богатства, за да се осигури за възможно по-дълго време. Идеалът на такива люде е да имат крепко здраве, телесни удоволствия, къщни удобства и изобилна храна.

МАРС в съвпад, опозиция, паралел, съвпад в скоби или квадрат с ПЛУТОН

При дисхармония между Марс и Плутон, ако Марс и Плутон имат същевременно дисхармонично съчетание със Слънцето или със злосторници, в такъв случай се оформят най-чудовищните разрушителни типове. Такива люде нямат никакъв висш идеал и висши стремежи, лишени са от всякаква нравственост. Те се ръководят изключително от своите низши инстинкти, готови са на всички престъпления, само да постигнат желанията си.

Но ако Марс и Плутон са в дисхармония, а същевременно поотделно имат хармония със Слънцето, тогава човек ще съзнава своите низши и престъпни наклонности и стремежи и ще прави усилие да ги превъзмогне.

Дисхармонията между Марс и Плутон създава най-големите пияници, най-големите гастрономи, изобщо люде с извратена природа и желания за най-противоестествени удоволствия.

Всякога трябва да се помни, че дисхармонията между Марс и Плутон, Марс и Нептун, Марс и Уран може да се изрази в най-силната си отрицателна форма, ако в хороскопа няма хубави аспекти между добротворците, които да неутрализират лошото влияние на Марс

Когато, обаче, в даден хороскоп Венера има хубави съчетания, Юпитер и Слънцето също, в такъв случай дисхармонията на Марс с Плутон, Нептун или Уран не може да се изрази в най-силната си отрицателна форма.

При хармония от една страна между добротворците и дисхармония на Марс със Слънцето, Плутон, Нептун или Уран, у човека ще има постоянна борба за надмощие, от една страна, на стремежите му към доброто и, от друга страна, на низшите му инстинкти.

11.6. ОБЩО ЗА МАРС И СЪЧЕТАНИЯТА МУ С ДРУГИТЕ СВЕТИЛА

Марс управлява животинското царство и дава на човека неорганизираните сили на материята, и силите и качества на животинския свят. Човек трябва да преработи, пречисти и организира и оползотвори чрез своя разум тези сили в умствено, духовно и физическо отношение.

Когато човек притежава животни, предназначени да му вършат работа, той трябва да ги храни, респектира и управлява, за да му бъдат полезни. Ако човек остави домашните животни на съвършена свобода, те без да искат ще му причинят много пакости и не ще му принесат никаква полза. Същото важи и за Марсовото влияние: ако човек съзнателно, разумно и целесъобразно използва Марсовата енергия за развитието на ума си, за работа на сърцето и волята си, тогава той може да има голяма полза, но ако човек не знае да се справя с Марсовите

влияния, да управлява Марсовите сили, тогава той ще стане техен роб, Марсовото влияние ще му причини много пакости, ще внесе голямо безредиe и нечистота в мислите, чувствата и действията на човека, каквото правят животните, когато не се контролират от човека.

Влиянието на Марс има четири основни разновидности: силно хармонично, силно дисхармонично, слабо хармонично, слабо дисхармонично.

Марсовото влияние и Марсовите сили могат да бъдат най-идеално хармонизирани и оползотворени от Слънцето, защото Слънчевото влияние, както и Слънчевата светлина, може всичко да пречиства, преобразява, обновява, обогатява, оползотворява и оплодотворява.

От най-големите нечистотии Слънчевата светлина прави най-полезните торове. Поради това, когато има хармония между Марс и Слънцето, Марс бива хармонизиран в най-висша степен и енергиите му биват също най-добре пречистени и оползотворени.

При хармония между Марс и Слънцето умствената, духовната и физическата енергия биват най-изобилни, човек е най-работоспособен, активен, предприемчив, смел, предвидлив, способен за разнообразна дейност. При тази хармония Марс е идеален слуга на Слънцето и всички органи, които са под Марсовото и Слънчевото влияние са най-правилно устроени, са най-активни, най-силни и най-здрави.

Такива люде запазват своята енергия до последния момент на живота си.

Хармонията между Марс и Слънцето дава силно изразени мъжки качества и затова такива люде са доста обичани от жените.

Те също така всякога успяват да заемат високи обществени и държавни постове, разбира се - по достойнство и поради голямата си работоспособност. Такива люде са добри и енергични организатори.

Ако хармоничното съчетание между Марс и Слънцето е ръководно, такива люде всякога съзнателно или несъзнателно се стремят към водителство и винаги успяват да го постигнат.

Ако при хармония между Марс и Слънцето стои по-напред Слънцето, човек всякога си служи само с най-идеалните, почтени и честни средства. Такива люде всякога се ръководят от висши нравствени качества, всякога се ръководят от най-почтени и идеални средства.

Но когато Марс стои по-високо от Слънцето или заема по-силна позиция, в такъв случай човек си служи с насилие, смятайки, че това е в реда на нещата.

Хармоничното съчетание на Марс със Слънцето в женски хороскоп прави жените "мъжки Гани", когато този аспект е по-силен и ръководещ. Такива жени всякога се стремят към обществена дейност или заемат длъжности.

Накъсо, хармонията между Марс и Слънцето усилва жизнената енергия у човека, неговата работоспособност, деловитост, активност, прави го неуморен в работата. Това са люде, които разграничават доброто от злото, висшето от низшето, чистото от нечистото, реда от безредието. Такива люде могат да бъдат господари на своята низша природа.

Когато Марс и Слънцето са в дисхармония, в зависимост от нейната сила, животинското по произход и характер Марсово влияние

няма да бъде пречистено, преобразено, направлявано и оживотворявано, а ще внесе в умствената и духовна дейност на човека нечистота, безредие, лоши навици, недостатъци, слабости, лоши наклонности. Такива люде могат да се уподобят на скотовъдци, които не пазят добре добитъка си.

Дисхармонията между Марс и Слънцето ще причини много неприятности и загуби в умствено, духовно и физическо отношение на човека, защото при тази дисхармония органите на човешкото тяло, които са под влияние на Марс, ще бъдат неправилно устроени, с неправилна дейност, ще бъдат слаби и предразположени към разстройства и заболявания.

Нечистотата, безредието, които внася дисхармоничното Марсово влияние в ума, сърцето и волята на човека, също така отслабват тяхната дейност.

При дисхармонията между Марс и Слънцето, ако Слънцето стои по-високо в хороскопа, или заема по-силна позиция, в такъв случай човек съзнава своите грешки и слабости, нечистотата и безредието, и прави усилие да ги превъзмогне и отстрани.

Но ако Марс е в дисхармония със Слънцето, но стои по-високо в хороскопа, или има по-силна позиция от Слънцето, при това тази дисхармония е най-силна и ръководеща в хороскопа, в такъв случай животинското естество у човека взема връх, поради което такива люде се отличават с голяма безнравственост, с безредие, с най-материалистични стремежи, с най-груби и нечисти желания и домогвания, със страсти влечения към противоестествени удоволствия.

Силна дисхармония между Марс и Слънцето, когато Марс има по-силно положение, *в мъжки хороскоп* създава най-големите насилници спрямо жените.

Същата дисхармония между Марс и Слънцето, *в женски хороскоп* показва много недоразумения, много неразбирателства, много злочестини в любовните отношения с мъжете и нещастен брак.

Такива жени са със слаба нравственост, те изпълват сърдечния си и семеен живот с непрекъснати скандали и разприави.

В женски хороскоп най-лошият аспект е дисхармонията между Марс и Слънцето.

Колкото по-силна е дисхармонията между Марс и Слънцето, и колкото по-високо стои Марс в хороскопа, или заема по-силна позиция, толкова животинското естество у човека е по-силно и в еволюционно отношение той стои най-долу.

Когато Марс е в хармония с Луната, ако самият Марс е предимно в хармонично съчетание с другите светила, той ще придаде на Луната своите хармонични качества и ще усили нейната дейност, т.е. ще усили всички качества и органи, които са под влиянието на Луната: ще направи деятелни въображението, ума, ще укрепи храносмилателната система и тялото, ще даде и голяма духовна топлина.

Но ако Марс е предимно дисхармонично съчетан с другите светила, то въпреки хармонията му с Луната, той не ще й предаде никакви добри качества, защото дисхармоничният Марс е сиромас, който не може да даде сили и полезни качества на човека.

Когато Марс е в дисхармония с Луната и Марс е в по-силна позиция от Луната, в такъв случай влиянието му е най-пакостно, особено

върху системите и органите, които са под влиянието на Луната, както и върху дарбите и способностите, зависещи от влиянието на Луната.

Най-опасна е дисхармонията между Марс и Луната, когато е най-силна и същевременно Марс е в преобладаваща дисхармония с другите светила.

А когато Марс и Луната са в дисхармония, а самият Марс е в преобладаващи хармонични съчетания с другите светила, в такъв случай дисхармонията му не е толкова пакостна, както не ни вреди неразположението или враждата на благороден неприятел.

Хармонията между Марс и Луната прави въображението активно и плодотворно, а дисхармонията между Марс и Луната носи нечистота, безредие и болести в умствено, духовно и физическо отношение.

Всякога трябва да се има предвид, че Луната по природа е неутрална - тя само приема чужди влияния, без да оказва свое влияние.

Луната можем да уподобим на водата, която няма вкус, мирис, но всичко това може да ѝ се предаде. Най-лоша е дисхармонията между Марс и Луната, когато Луната не получава помощ от добротворците, а Марс в същото време има преобладаващи дисхармонични съчетания с другите планети.

Когато Марс е в хармония със Слънцето, той всякога засилва възприемчивостта на организма към жизнените сили на Слънцето, поради което в този случай човек винаги е жизнерадостен, енергичен и работоспособен.

Марс в дисхармония със Слънцето намалява възприемателната способност на организма, намалява също правилното оползотворяване на жизнените сили, причинява смущения, разстройства и заболявания главно на органите, управлявани от Марс - засяга мускулната, стомашната, полово-отделителната система и вкуса.

Марс в хармония с Луната причинява усилена дейност на всички органи, а Марс в дисхармония с Луната причинява смущения в дейността на всички органи.

Марс в хармония с Меркурий според силата на хармонията, засилва дейността на мисълта, на природния, обективния ум.

Ако при хармонията между Марс и Меркурий, Марс е предимно хармонично съчетан и с другите светила, а Меркурий получава най-силния хармоничен аспект от Марс, в такъв случай дейността на ума ще е насочена към естествените науки или към практични дейности за материални придобивки.

Ако Марс е хармонизиран и дава хармоничен аспект на Меркурий, умствената дейност у такъв човек е извънредно голяма и плодотворна.

Ако Марс е предимно дисхармоничен, но образува хармония с Меркурий, умът не получава почти никаква помощ от Марс.

Когато Марс е предимно дисхармоничен и образува дисхармония с Меркурий, в такъв случай дейността на природния ум на човека е недисциплинирана и крайно объркана. Такъв човек не може да има абсолютно никакви успехи в областта на естествените науки и не може да има правилно разбиране за материалната действителност.

Ако най-силният аспект, който получава Меркурий, е дисхармоничен аспект от нехармонизиран Марс, в такъв случай умът на човека може да се смята за изгубен, т.е. заплънен и ръководен изцяло от най-низши инстинкти, желания и чувства, мислите и чувствата на такъв човек ще бъдат ръководени от животински желания.

Когато Марс е предимно хармоничен, т.е. получава предимно хармонично съчетание от добротворците, в такъв случай Марсовото влияние може да се уподоби на добре гледано домашно животно: кон, вол, крава, овца, коза и пр., в такъв случай Марсовото влияние е много ползотворно.

Когато Марс е предимно дисхармоничен, неговото влияние може да сравним с характера и проявите на свирепите диви животни: вълк, лисица, мечка и др.

Марс в хармония с Меркурий усилва дейността на ума и неговата плодовитост. Марс в дисхармония с Меркурий внася в ума на човека безредие и нечистота.

Хармонията между Марс и Меркурий свидетелства до каква степен човек е подчинил животинската енергия на своя ум, а дисхармонията между Марс и Меркурий показва доколко животинското естество е завладяло ума на човека.

При хармоничен аспект на хармонизиран МАРС с ВЕНЕРА чувствата на човека са много силни и горещи, но са дисциплинирани и ползотворни, такъв човек е премного влюбчив, но се стреми по законни пътища да придобие онова, което желае.

Ако Марс дава най-силния хармоничен аспект на Венера и е по-силно поставен по знак и по дом, в такъв случай човек е като Дон Кихот, без да има непременно Дулцинея да го вдъхновява.

Ако Марс е хармонизиран и дава хармонично съчетание на Венера, но Венера е по-силна, Марсовото влияние в такъв случай усилва всички благородни качества и прояви на Венера.

Ако Марс е предимно дисхармоничен, но дава хармонично съчетание на Венера, влиянията му могат да се разглеждат повече като дисхармонични.

Марс, предимно дисхармоничен и образуващ най-силен дисхармоничен аспект с Венера, влияе пакостно върху човека, особено ако Марс е по-силен по знак и дом. В такъв случай в сърцето, чувствата и желанията на човека ще има толкова нечистота и безпорядък, че такъв човек никога не ще има радости.

Общо казано, хармонията между хармонизиран Марс и по-силна Венера усилва у човека благородните качества на Венера, нейната любов, нейните висши чувства, желания и стремежи.

Дисхармонията между нехармонизиран Марс и по-слаба Венера внася в сърцето, чувствата и желанията на човека нечистота, животински качества и безредие, които спъват всякаква проява на любовта у човека.

Хармонията между хармонизирана Венера, поставена по-силно с хармонизиран Марс, според нейната сила, свидетелства до каква степен човек с помощта на любовта е подчинил животинското си естество, поставил го е в услуга на любовта.

Дисхармонията между Венера и Марс, според силата на дисхармонията, свидетелства доколко животинското естество е внесло нечистота и безредие в схващанията, разбиранията, проявите и любовта на човека.

Когато има хармония между хармонизиран Марс и по-силен Юпитер, в такъв случай се усилват дейността, проявите и благородните качества на Юпитер: милосърдието, щедростта, човеколюбието, религиозните стремежи, вярата, съвестността и дружелюбието.

Когато има хармония между нехармонизиран Марс и Юпитер, влиянието на Марс върху Юпитеровите качества почти не се чувства.

Дисхармонията между хармонизиран Марс и Юпитер също не дава никакви отражения върху Юпитеровите качества.

Дисхармонията между нехармонизиран Марс и по-силен Юпитер внася нечистота и безредие в благородните качества на Юпитер. В такъв случай човек ще е благороден в своите схващания, разбирания и стремежи, но дисхармоничното Марсово влияние ще внесе известна грубост и насилие, които ще опорочат благородните влияния на Юпитер.

Дисхармонията между нехармоничен Марс и по-слаб Юпитер ще се изрази твърде неблагоприятно върху всички неблагоприятни качества и прояви на Юпитер. В такива случаи под влиянието на Юпитер, човек може да бъде идеалист, религиозен, с хубави идеи и стремежи, но под Марсовото влияние, той ще иска да прилага идеите и разбиранията си с насилнически методи и средства.

Дисхармонията между нехармоничен Марс и нехармоничен Юпитер, ако дисхармонията е много силна, е една от най-лошите, защото човек ще има изопачени схващания и разбирания за благородните качества и прояви на Юпитер и същевременно ще се стреми на всяка цена, с всички насилнически средства да постигне своите желания. Общественици с такава дисхармония между Марс и Юпитер са най-лоши във всяко отношение.

Общо казано, всяка дисхармония между Марс и Юпитер показва до каква степен животинското естество у човека е внесло безредие, нечистота и изопачени схващания и разбирания за висшия, творческия разум на човека.

Дисхармонията между Марс и Юпитер е свидетелство доколко човек със своите мисли, чувства, желания, дела и слова е внесъл в умовете, сърцата и волята на обществото нечистота, безредие и изопачени възгледи (заблудение) през своите минали съществувания.

Дисхармонията между Марс и Юпитер показва още доколко човек е податлив на съблазни от животинско естество, към ядене, пиене и неестествени удоволствия.

Хармонията между Марс и Юпитер е свидетелство, че човек е подчинил животинското си естество на висшия си разум. В такъв човек нравствеността стои на първо място.

Когато между хармонизиран Марс и Сатурн има най-силна хармония, а Сатурн е по-силен по положение и знак, в такъв случай Марс усилва положителните качества на Сатурн - устойчивостта, постоянството, издръжливостта, търпеливостта, справедливостта, работоспособността и системността. При такива съчетания Сатурновото влияние е благотворно.

Когато има силна хармония между хармонизиран Марс и хармонизиран Сатурн, но Марс е по-силен по знак и по дом, Сатурн дисциплинира положителните качества на Марс - работоспособност, предприемчивост, решителност, изпълнителност, дисциплинираност, точност, услужливост, пожертвователност.

Когато има най-голяма дисхармония между нехармоничен Сатурн и нехармоничен Марс, но с по-силен Сатурн, в такъв случай най-лошите качества на Марс и най-лошите качества на Сатурн действат заедно, но понеже Сатурн ръководи, по-силни ще бъдат неговите отрицателни

качества - силна омраза, жестокост, недоверие, подозрителност, ревност, скъперничество, краен егоизъм. Идеалът на такива личности е да бъдат диктатори, пред волята на които да се прекланя цял свят.

Ако при същите съчетания на Марс и Сатурн, Марс е по-силен, най-силните Марсови качества се проявяват, засилени от Сатурновите отрицателни качества, така че люди с такива аспекти са в състояние да извършат най-жестоки, достигащи до чудовищност престъпления.

Ала при най-лошите съчетания на Марс и Сатурн, каквито са съпадът и опозицията, ако само Слънцето дава добър аспект на единия от тях, човек преминава през нравствена борба и ако направи нужното усилие, може да преобърне всичко в добро.

Когато имаме най-голяма хармония между хармонизирани Марс и Уран, а Уран има ръководно положение, в такива случаи Марс усилва най-добрите дарби, способности и качества на Уран. Следователно, Уран ще придаде любов към окултните науки и дарби и способности за тяхното проучване, а Марсовото положително влияние ще прибави голямо постоянство в това, необикновена работоспособност, изпълнителност, неуморност, ще направи човека верен на обещания, готов на усилия и жертви за защита и разпространение на идеите си, изпълнен със съзнание за дълг и отговорност, всякога борчески настроен, готов да преодолява всички мъчности и изпитания, смел и решителен при всички условия, приспособителен, съобразителен, похвален и предвидлив.

Когато има най-голяма дисхармония между нехармоничен Марс и нехармоничен Уран, в такива случаи отрицателните качества на Марс и Уран са смесени и действат заедно. При най-слабата проява на тази дисхармония се получават най-опърничавите и неразбрани характери, а при най-силната проява се получават типове със стремежите и желанията на Чингис Хан и Атила.

При дисхармония между Марс и Уран висшият разум на човека, символизиран от Уран, и животинското му естество, символизирано от Марс, са в най-люта борба. При тази борба човек още не се е определил на коя страна ще отиде.

При дисхармонията между Марс и Уран, ако Уран е по-силен и ръководи, влиянието е малко по-благоприятно, но ако Марс е по-силен, влиянието е в низходяща посока и е разрушително.

При всяка дисхармония между Марс и Уран, ако Слънцето дава и най-слабо хармонично съчетание на Уран или на Марс, лошите влияния на тези светила ще се намалят наполовина.

Под най-силната хармония между хармоничен Марс и хармоничен Нептун се раждат люди, хармоничните качества на които се умножават и усилват от влиянието на Марс. В такива случаи идеите за общочовешка любов и общочовешко щастие, хармония и благоденствие, пораждани от Нептун, ще бъдат защитавани, поддържани, проповядвани и прилагани с енергичността, волевостта и рицарското себеотрицание на Марс.

Такова съчетание между Марс и Нептун е от най-хубавите, защото само в такива случаи човек е в състояние да направи всички жертви и усилия, но да постигне своите висши идеали.

При хармония между Марс и Нептун, особено когато Нептун е по-силен и заема ръководно положение, това свидетелства, че човек е

турнал в услуга на висшите си идеали всецяло силите на своето животинско естество. У такъв човек няма никога съмнение и колебание по отношение на висшите му идеи, ръководени от Нептун, т.е. от ангелската любов, която ражда всички идеи за общочовешко щастие.

Ако при хармония между Марс и Нептун, Марс е по-силен и заема ръководно положение, в такива случаи човек пак е голям идеалист и пак работи за общочовешко щастие, но възможно е престаиване в стремежите му и изкушения да си послужи с насилнически средства на Марс за постигане на своите високи цели. С такова влияние е бил великият пророк Илия. При хармония между Марс и Нептун всичките борчески сили на човека са насочени да осъществят и постигнат своите висши идеали.

Най-голямата дисхармония при нехармоничен Нептун и нехармоничен Марс е едно от най-лошите и злокобни съчетания, защото при такива случаи в съзнанието и умът на човека няма разграничавания между идеали и най-низшите животински инстинкти, всичко е изобщо смесено и объркано, поради което такъв човек въздига в добродетели и в идеал най-низшите си животински инстинкти и влечения. Такива люде са в състояние да опорочат всичко висше и най-свято. Юда е бил с такова съчетание.

Влиянието на дисхармонията между Марс и Нептун е най-пакостно, когато Марс е по-силен и взема ръководно положение. Ако при дисхармония между Марс и Нептун Слънцето има хармонично съчетание с Марс или с Нептун, в такива случаи лошото влияние на първите две светила се намалява с 60 %.

Дисхармонията между Марс и Нептун, според нейната сила, може да се смята едно от най-лошите съчетания в хороскопа, защото тя дава объркване на схващанията за висше и низше, което е начало на най-големите престъпления и най-голямото разложение в живота.

Когато Марс и Плутон имат най-голямата хармонична връзка и същевременно Марс и Плутон са предимно хармонично съчетани с другите светила, в такива случаи физическата сила и енергия на човека са феноменални. Такива люде са от типа на Херкулеса, особено когато Марс е по-силен и заема ръководно положение. Такива люде са неуморни, особено що се отнася до физическата дейност, издръжливи са срещу всички най-неблагоприятни природни условия.

Дисхармонията между Марс и Плутон, особено когато Марс и Плутон са нехармонични, създава едно от най-лошите и злокобни влияния, защото в такива случаи лошите влияния на Марс и тези на Плутон действат заедно, като се взаимно подсилват. Такива люде притежават едновременно безразсъдна смелост на Марс, неговата бруталност и жестокост, животинските му желания и стремежи, заедно с най-голямата подлост и свирепа и студена омраза и разрушителност на Плутона.

Човек, роден под дисхармоничното съчетание между Марс и Плутон може да се уподоби на тигър, свиреп вълк или отровна змия.

Всякога трябва да се има предвид, че Марс има отношение към силите, качествата и проявите на животинското естество у човека, т.е. на силите и качествата, които човек приема от животните и които трябва да бъдат обработени от неговия разум и така да бъдат оползотворени за висши цели.

Следователно, когато в даден хороскоп Марс има както хармонични, така и дисхармонични съчетания с останалите светила, светилата, с които Марс има хармонично съчетание ще ни покажат в какво направление и с какви методи и сили човек обработва животинските качества на Марс и ги оползотворява, а дисхармоничните съчетания на Марс с другите светила ще ни покажат до каква степен и в каква област на човешкия живот животинското естество на Марс внася нечистота, безредие, дезорганизация, разрушителност и какви загуби и болести той ще донесе.

Колкото повече хармонични съчетания с добротворците има Марс, толкова повече такъв човек е подчинил животинските си сили за размножаването, развитието, дейността и проявлението на висшите качества и добродетели, с други думи толкова повече низшето аз, свързано с Марс, е подчинено на висшето аз, което работи чрез добротворците.

Колкото повече хармонии има Марс с добротворците, толкова с по-голямо основание ползотворното му въздействие може да се уподоби на пълноценен тор, поставен разумно в корените на плодното дръвче.

Колкото повече са дисхармониите на Марс със злосторниците, толкова повече са недостатъците на човека, неговите слабости, пороци, лоши навици, изобщо - нечистотата и безредието в мисли, чувства и действия.

Дисхармониите между Марс и добротворците показват много грешки, заблуждения, изопачавания, много криви схващания и разбирания за проявите на доброто, за неговите качества и отличителни белези.

Ако Марс е в хармонично съчетание със Слънцето, дори и да е в дисхармония с всички останали светила, все пак неговото отрицателно влияние не ще бъде много силно и пакостно, защото Слънчевата хармония ще доминира и винаги ще канализира и насочва Марсовите сили към добротворство.

Когато Марс е в дисхармония със Слънцето, а в хармония с другите светила, последните не се ползват в никое отношение от него.

Когато Марс е в хармония със Слънцето, неговите хармонични съчетания с другите светила са едни от най-благотворните, защото Марс в такъв случай усилва техните положителни качества.

Марс управлява вкуса у човека. Това е най-висшата му служба в човешкия организъм. Колкото повече хармонични съчетания получава Марс от добротворците, толкова по-изтънчен, по-естествен и възискателен е вкусът на човека. Такъв човек се стреми към чистота и естествена храна, с повече сладчина и приятен вкус. Заедно с това и начинът на храненето на такъв човек е естествен, приятен, правилен, редовен, чист, съзнателен и ползотворен, защото когато Марс е ръководен от хармоничното съчетание на добротворците човек може да си подбира най-чистата, приятна и полезна храна и да гледа на храненето като на свещена работа на физическото поле, следователно, колкото повече хармонични съчетания от хармонизирани добротворци получава Марс, толкова вкусът, храненето и храната на човека са по-правилни и здравословни, вследствие на което и жизнените сили на организма са изобилни, работоспособността е голяма, волята е добре

организирана, работата му се отличава с планомерност, постоянство и плодотворност.

Марс с преобладаващи хармонични съчетания с добротворците дава правилна, умерена и редовна дейност на всички системи и органи, които са под управлението на Марс: вкуса, мускулната, отделителната и половата системи.

Колкото Марс получава повече нехармонични съчетания от добротворците и другите светила, толкова повече вкусът на човека е изопачен, неестествен, с животински качества, желания и стремежи. Люде с големи дисхармонични съчетания на Марс в хороскопа си се отличават с голяма лакомия, с желание и нужда постоянно да ядат, да се удоволстват чрез яденето. Такива люде не обръщат внимание на чистотата и качеството на храната, а държат само за количеството.

Висшият идеал на такива човеци е повече ядене, пиене и плътски удоволствия.

Когато Марс в хороскопа има много и силни дисхармонични съчетания, това показва, че още от ранна възраст, такъв човек ще причини разстройство на стомашната, отделителната и половата си системи чрез своята прекомерна лакомия и чрез прекомерната дейност на тези всички системи.

Колкото повече и по-силни са дисхармоничните аспекти на Марс с добротворците, толкова повече и по-силни са животинските качества у човека, изразени в неговия вкус, нечисто, безредно, нетърпеливо и ненаситно хранене.

Марс с преобладаващи хармонични съчетания от добротворците и злосторниците свидетелства, че вкусът на човека ще бъде ръководен от висшите светове, поради което той ще се стреми към все по-качествена храна, все по-естествено и полезно хранене.

Обратното важи в случая, когато Марс е с преобладаващи дисхармонични съчетания.

За важността на подбора на храната и начина на храненето, Учителят казва: "Гледайте колко и каква храна употребява човек, кога и как се храни, за да познаете каква работа може да върши".

Защото по качеството на храната и нейното количество, от начина на храненето зависи качеството и правилността на човешките мисли, чувства, желания и способности за хармонична и планомерна работа.

Когато Марс е в по-голяма хармония с добротворците и е ръководен от тях, според силата на хармоничните му съчетания, той дава в по-голяма или по-малка степен силите си за растежа, развитието и проявите на добродетелните качества на добротворците, за проявяването на техните дарби и способности, на идеите, замислите, стремежите и желанията, които добротворците посяват в душата, ума и сърцето на човека.

Марс с преобладаващи дисхармонични съчетания прави човека подобен на свирепо диво животно, което само пакости с разрушителните си инстинкти в умствено, духовно и физическо отношение.

Когато Марс е с преобладаващи хармонични съчетания и е по-силен, заема ръководно положение в хороскопа, това показва, че такъв човек се стреми предимно към придобиване на материални богатства

за повече наслади, но придобивките ще бъдат добити с планомерна работа и по честен начин.

Марс с преобладаващи дисхармонични съчетания и заемащ ръководно положение в хороскопа показва, че такъв човек ще се стреми като свирепо животно, за да задоволява желанията си, като прибегва до всички средства на лъжата, насилието и бруталността.

Марс в хармония с добротворците и ръководен от тях е най-сръчният, най-послушният, най-работливият, най-полезният и най-добрият слуга, с чиято помощ добротворците разработват градините на човешката душа, човешкия ум и човешкото сърце, за да придобие човек плодовете на висшите добродетели, дарби и способности.

Марс, който има предимно дисхармонични съчетания, е най-лошият господар, е тиранин, насилник, грабител, разбойник, диво и свирепо животно в човешки образ, чиято умствена, духовна и физическа дейност е изцяло разрушителна и пакостна за всички люде.

Марс, хармоничен, съчетан и ръководен от добротворците прави човека борец и работник за постижението на висши идеали, чрез качества, средствата, начините и пътищата на добротворците, с които Марс е в хармония.

Марс, предимно дисхармоничен, кара човека да води най-свирепа и жестока борба за постигането на своите низши инстинкти, на животинските си желания.

Колкото повече хармонични съчетания с добротворците има Марс *в мъжки хороскоп*, толкова по-силно биват обичани такива мъже от добродетелните и най-нежни жени и толкова по-щастливи са такива мъже в любовните си отношения и в семейния си живот.

В отношението си към жените тези мъже са същински рицари, затова и жените ги носят в съзнанието си като образец на мъжествени добродетели, като идеал.

Марс, предимно хармоничен *в женски хороскоп*, показва, че такава жена е добродетелна и ще има щастието да се разбира с мъжете, да им влияе благотворно, да им внушава почитание и уважение към себе си.

Колкото Марс е по-дисхармоничен *в мъжки хороскоп*, толкова по-малко такъв човек ще бъде обичан от жените, толкова по-малко радости ще има в любовта си.

Марс, предимно дисхармоничен *в женски хороскоп*, показва липса на всякакви женствени качества и добродетели. Към такива жени мъжете не само не проявяват никаква любов, никакво внимание, но се отнасят с презрение, пренебрежение или отвращение.

Марс, предимно хармонично съчетан и ръководен от добротворците, свидетелства, че сърцето на човек е очистено, пълно с благородни чувства, желания, стремежи и копнежи, насочени по естество към центъра на сърцето.

Марс, предимно дисхармоничен, свидетелства, че сърцето на човека е пълно с много съблазнителни низши, порочни желания и стремежи, насочени към центъра на земята.

Марс, предимно хармоничен, е подобен на присадена дивачка с присадки от благородно дърво, т.е. на облагородено вече растение, което дава добри и изобилни плодове. Марс, предимно дисхармоничен, е подобен на неприсадена дивачка, безплодна или с лоши плодове.

СЪЧЕТАНИЯТА НА ЮПИТЕР С ОСТАНАЛИТЕ СВЕТИЛА

Всякога трябва да се помни, че Юпитер има отношение към развитието, проявите и постиженията на висшия творчески разум, който се ръководи от ангелските светове. Юпитер показва какви са връзките, отношенията и обмяната на човека с ангелските светове.

В гръцката митология за Юпитер се казва, че е родоначалник на Боговете, техен главен водач, а това ще рече, че при възникване на Европейската култура, висшият творчески разум става родоначалник на европейската култура.

При сегашното развитие на човечеството, човек може най-добре, най-правилно да възприема, да разбира и оползотворява всички благословения и сили, идващи от разните висши светове, само чрез висшия разум, ръководен от Юпитер.

Поради тази именно причина Юпитер е наричан през всички времена и от всички астролози "голямото добро, големият добротворец, големият щастие", "носителят на големите почести и слава".

"Благодетелят", който дарява изобилие от богатството в умствено, духовно и материално отношение, който дава всички благоприятни условия и възможности за събъждането и осъществяването на най-висшите човешки идеали.

Каквото е значението на Меркурий по отношение на материалния свят, такова е значението на Юпитер за опознаването и разбирането на всички истини, отнасящи се до висшите светове.

Силата на природния Меркуриев ум можем да уподобим на Лунната светлина, а силата на Юпитеровия разум - на Слънчевата светлина.

Когато Юпитер има преобладаващи хармонични съчетания с добротворците и заема високо ръководно положение в хороскопа, тогава щастието, успехите, славата и почестите на такъв човек са осигурени за през целия живот.

12.1. АСПЕКТИ НА ЮПИТЕР СЪС САТУРН

ЮПИТЕР в тригон, квинтил, секотил, паралел или съвпад в скоби със САТУРН

Когато хармонията между Юпитер и Сатурн е най-силна и Юпитер заема високо ръководно положение, в такъв случай положителните Сатурнови качества ще послужат за усилване на Юпитеровите качества и добродетели, за пълно проявяване на благотворното Юпитерово влияние, като: успех в областта на религията, философията, социалните и правни науки, успех в държавните ръководни служби.

Такива люде са най-добри философи, най-добрите общественици, управници, духовници, най-добрите законодатели на държавното устройство и общовалидният ред, най-честните, най-почтените, най-неподкупните и най-изисканите в службата си и в отношенията си с човеци, които са образец на добродетели, идеализъм и безупречно служене на обществото.

При хармонията между Юпитер и Сатурн човешкият егоизъм, представян от Сатурн, се облагородява, просветлява и се ръководи от висшия разум за служба на общочовешко благо.

Основните добродетелни качества, дарявани от Юпитер, са следните: вродена силна вяра и любов към Бога, любов към човечеството, човеколюбие, вродено милосърдие, съзнание за дълг и отговорност пред Бога, природата и човечеството, пожертвувателност, дружелюбност, жизнерадост, оптимизъм, вяност, благоразумие.

Към тези положителни качества, при хармонията между Юпитер и Сатурн се прибавят и следните основни положителни Сатурнови качества: умствена дълбочина, съсредоточеност, търпеливост, издръжливост, голямо постоянство и дълготрайност във всички прояви, справедливост.

При хармонията между Юпитер и Сатурн, ако Сатурн заема ръководно място в хороскопа, т.е. ако Сатурн е по-силен по място и знак от Юпитер, в такъв случай добродетелните Юпитерови качества ще послужат за облагородяването на Сатурновите качества за постигането на Сатурновите положителни идеали, които се характеризират като стремеж към постигане на материалното благополучие, към материална сигурност и стабилност, придобита с честни и почтени средства.

Колкото по-силна е хармонията между Юпитер и Сатурн, толкова по-голяма е сериозността, дълбочината и дълготрайността на идеите, замислите, чувствата, желанията и стремежите на човека.

На такива люде може винаги да се разчита и напълно да им се вярва във всичко, защото те са всякога верни и изпълнителни на дадена дума и обещание, всякога завършват онова, с което се заемат.

Ако Юпитер получава хармоничен аспект от дисхармоничен Сатурн, в такъв случай Юпитеровите качества не печелят нищо. Също така, ако хармоничен Сатурн получава хармоничен аспект от дисхармоничен Юпитер, Сатурновите качества не се облагородяват.

ЮПИТЕР в опозиция и квадрат със САТУРН

Силата на дисхармонията между Юпитер и Сатурн определя размера на пречките, ограниченията, лишенията при развитието и проявите на дарбите и способностите, които имат отношение във висшия творчески разум.

Ако Юпитер е предимно с хармонични съчетания и получава дисхармоничен аспект от хармонизиран Сатурн, то пречките, лишенията и ограниченията, които ще причини Сатурн в дейността на висшия разум, се преодоляват по-лесно.

Ако при дисхармония между Юпитер и Сатурн, Сатурн е предимно дисхармоничен, в такъв случай Сатурновото влияние взема връх и Сатурновото въздействие върху висшия разум е твърде неблагоприятно. В такъв случай всяка проява и всяко постижение на висшия разум е придружено с големи борби, с много пречки и трудности.

При дисхармония между Юпитер и Сатурн, ако Юпитер е по-силен по знак и дом, у човека ще има надмощие идеализмът, духовните стремежи, макар че ще преживее големи изпитания, загуби и злочестини.

Когато, обаче, има дисхармония между Юпитер и Сатурн, но Сатурн е по-силен по знак и дом, тогава човек е с материалистически

възгледи, а лошото Сатурново влияние може да породи у него желание да си послужи с всички нечисти и насилнически средства за придобиване главно на материални богатства, които в този случай са висшият стремеж на човека.

12.2. АСПЕКТИ НА ЮПИТЕР С УРАН

ЮПИТЕР в съвпад, паралел, съвпад в скоби, тригон, квинтил или секстил с УРАН

След хармонията между Слънцето и Юпитер следва тази между Юпитер и Уран, защото при хармонията между Юпитер и Уран висшият, творческият разум е ръководен и осветяван от ангелската мъдрост.

Затова при тази хармония висшият творчески разум може да има най-големите постижения, най-големите прозрения, най-големите прониквания в областта на всички окултни и духовни науки, особено в областта на астрологията.

Уран е създателят на всички окултни идеи и науки и когато Юпитер, символизиращ стремежа към Бога и доброто, е в хармония с Уран, тогава Юпитеровият разум най-добре възприема, разбира и изявява окултните идеи и науки.

Колкото по-голяма е хармонията между Юпитер и Уран, толкова по-силни и повече са висшите дарби и способности на човека.

Според хармонията между Юпитер и Уран, човек има по-големи или по-малки възможности да възприема, разбира и прилага окултните идеи и науки, и да напредва в духовния път.

Най-великите пророци, най-големите реформатори, основатели на окултни школи и учения, най-големите духовни ръководители на човечеството изобщо, са имали в хороскопа си силен хармоничен аспект между Юпитер и Уран.

Колкото по-силна е хармонията между Юпитер и Уран, толкова повече и по-силни са Прометеевските дарби, способности и качества, които притежава висшият разум на човека.

Люде с хармония между Юпитер и Уран, според силата на хармонията, са предназначени да извършат някоя голяма служба, свързана с повдигането на човечеството в духовно отношение.

Тази хармония свидетелства, че такива люде много пъти са били ученици в окултни школи и са изпълнявали най-точно, най-сериозно и най-добросъвестно всички задачи, които са им били давани.

Хармонията между Юпитер и Уран е свидетелство, че такъв човек е предназначен за необикновен живот и необикновена служба, че те са носители и разпространители на новите Божествени идеали и новата Божествена светлина, предназначени да освободят човечеството от противоречията и затрудненията му, да увеличат духовната му светлина и да го повдигнат в културно и духовно отношение.

Хармонията между Юпитер и Уран създава всякога окултисти в най-широкия и пълен смисъл на думата. За такива човеци в библията се казва, че са "синове и дъщери на пророци". Тези люде са възлюбili Бога с всичката си сила и с всичкия си разум и му служат всеотдайно.

Колкото по-голяма е хармонията между Юпитер и Уран, толкова по-големи и по-добри условия и възможности за проява има висшият

разум на човека, толкова по-голяма е вероятността да се прояви такъв човек като оригинален и значителен творец в която и да е област на творческата човешка дейност. Държавници с такъв аспект успяват да прокарат най-големите и ползотворни реформи, да допринесат най-голямата полза на народа си.

Учени със същия аспект винаги успяват да направят големи и епохални открития в своята област.

Мислителите, философите с този аспект стават основоположници на философски системи, създават идеи и учения от общочовешки характер.

Литератори и артисти със същия аспект създават най-оригиналните творения, които преживяват стотици, хиляди години.

Човек, който има хармония между Юпитер и Уран, непременно ще се прояви като оригинален творец в своята област на дейност.

Силата на хармонията между Юпитер и Уран определя степента на творческите способности и прояви. Между философите такъв най-силен аспект има Сведенборг и Кант, между музикантите - Бетовен, между писателите - Достоевски и Толстой, между художниците - Леонардо да Винчи.

Когато Юпитер и Уран са в хармония помежду си, а поотделно всеки от тях получава силни дисхармонии от злосторниците, в такъв случай човек пак ще се прояви като творец в някоя област, обаче преди това ще има да премине много изпитания, пречки, несгоди, ограничения и лишения. Но ако Юпитер и Уран са в хармония и всеки от тях поотделно получава предимно хармонични съчетания от добротворците, особено от Слънцето, успехите на такъв човек ще бъдат много големи, защото всички обществени среди ще го обичат и ще бъдат в негова помощ.

ЮПИТЕР в опозиция или квадрат с УРАН

Колкото по-голяма е дисхармонията между Юпитер и Уран, толкова по-силни, по-многобройни и по-големи са заблужденията на такъв човек, неговите изопачени схващания, разбирания и прояви по отношение на науката, философията, изкуството и всяко творчество изобщо. Люде с такива аспекти се отличават със силни амбиции да заемат винаги първите места, да бъдат ръководители и да направляват всяка човешка дейност. Но на тях им липсват съответните знания и качества за ръководството, към което се стремят. Поради тази своя отрицателна черта, тези хора всякога и при всички условия водят упорити и продължителни борби, за да вземат високи служби и ръководни места, от върха на които скоро биват катурвани по катастрофален за тях начин.

Колкото по-силна е дисхармонията между Юпитер и Уран в хороскопа на даден човек, толкова повече и по-силни ще бъдат неговите вътрешни и външни борби, толкова повече ще бъдат противоречията и нещастията в неговия живот.

Животът и дейността на такива люде най-често минава напразно, в празни грандиозни приказки, в неизпълнени обещания, в катастрофални неоправдани домогвания. Такива люде, с една реч, никога не могат да постигнат стремежите и идеалите си. Техният живот е колкото драматичен, толкова и комичен.

Ако при дисхармония между Юпитер и Уран, поотделно както Юпитер, така и Уран получават предимно хармонични съчетания от добротворците, особено от Слънцето, в такъв случай човек ще премине много борби, много несгоди, ще преживее множество заблуди, ще прави често грешки, но от всичко ще се поучава и накрая ще излезе победител в трудната борба и ще постигне своите идеали.

Когато между Юпитер и Уран има дисхармония и поотделно Юпитер и Уран получават предимно лоши съчетания от злосторниците, в такъв случай животът и дейността на човека отначало до край трябва да се определят като лоша трагедия.

Дисхармонията между Юпитер и Уран е свидетелство, че такъв човек в минали животи е бивал в окултни школи, придобил е много знания, бил е поставян на висши ръководни служби, но не е изпълнявал добросъвестно дълга си, не е бил последователен и непроменчив носител, изявител и служител на Божествената мъдрост.

По силата на дисхармонията между Юпитер и Уран съдим до каква степен човек е нарушил законите на Божествената мъдрост и доколко в живота си е използвал средствата на лъжата и насилието. Всички хора, които имат дисхармония между Юпитер и Уран, непременно със своите дисхармонични мисли, чувства, желания слова и дела ще причинят големи борби и разрушителна дейност в умствено, духовно и материално отношение, било съзнателно, било несъзнателно.

Липсата на всякакъв аспект между Юпитер и Уран показва, че такъв човек никога не е имал велики идеи и стремежи, никога не е правил усилия да се издигне до равнището, на което те се зараждат и изживяват, т.е. той още не е работил със силите на светлината на Божествената мъдрост и не познава нейните плодове. Такъв човек е лишен напълно от всякакви Прометеевски качества, сили и стремежи.

12.3. АСПЕКТИ НА ЮПИТЕР С НЕПТУН

ЮПИТЕР в съвпад, паралел, съвпад в скоби, квинтил или секстил с НЕПТУН

От митологията знаем, че Юпитер и Нептун са братя, че Нептун е по-старият от тях, че те винаги са били в сговор помежду си и всякога са помагали на другите, без никога да е възниквала препирня помежду им.

Юпитер е представител на висшия, творческия разум, или, както това е изразено на алегоричен език на митологията, той е "върховен Бог на небето".

Митологията казва за Нептун, неговия по-стар брат, че той е "върховен Бог на морето".

В окултната символика, както определя Учителят, водата е представителка на Божествената любов, откъдето следва, че Нептун е главният служител, главният представител на Божествената любов в нашата Слънчева система.

Всяка хармония между Юпитер и Нептун показва до каква степен човек се стреми да бъде носител, изявител и служител на Божествената любов, от която се ражда всеки живот, всяка сила и всички блага на

живота. Следователно, по силата на хармонията между Юпитер и Нептун съдим за количеството, силата, трайността на идеите, мислите, чувствата, желанията, словата и делата, които са извори на жизнерадостни сили, на радост и щастие за човека.

Венера е наречена "малкият добротворец", защото чрез нейното благотворно влияние се постигат малките и краткотрайни добрини, малкото и временно човешко щастие на земята. Чрез своите благотворни влияния Венера дарява човека със способности в областта на изящните изкуства.

Благотворното влияние на Нептун, който е по-висока октава на Венера, носи на човека вечните блага и добрини на дълготрайно щастие. Докато изкуството, което създава Венера е изкуство на земната човешка любов, изкуството, създадено от Нептун е напълно духовно, изкуство на идеалите на човешката душа, изкуство на вечността.

Под силната хармония между Юпитер, т.е. висшият творчески разум и Нептун, т.е. висшата творческа любов, се раждат най-гениалните творци в областта на изящните изкуства.

Хармонията между Юпитер и Нептун дава най-добрите условия и възможности за проява на висшия разум, за най-правилна и най-пълна обмяна с висшите светове, за най-дълготрайни и хармонични отношения с хората.

Люде с хармония между Юпитер и Нептун, според нейната сила, притежават големи дарби и способности правилно да схващат, разбират и проявяват любовта. Техният духовен живот е хармоничен, богат, изтънчен, "неземен", защото те живеят в света на възвишените идеи и чувства, на едно по-високо равнище. Техните прояви са възвишени, общочовешки, творчески, възвисяващи.

Под хармонията на Юпитер с Нептун се раждат най-големите съновидци, с пророчески сънища, телепати, психометри, ясновидци, изобщо най-въдъновените духовни реформатори и най-възвишените гениални творци в областта на изящните изкуства.

Музиканти с такива съчетания в хороскопа си създават най-въдъновени и най-изискани музикални творения, защото Нептуновото влияние дава всестранен духовен усет за красотата.

Същото важи и за поетите, родени под тази хармония на Юпитер и Нептун, както и за художниците-творци, типични представители на това влияние са: композиторът П. И. Чайковски, художникът Рафаело, поетите Шели и Тагор, философът Вл. Соловьев.

При хармония между Юпитер и Нептун, ако Юпитер е по-високо в хороскопа и е близко до меридиана, а същевременно е и по-силен по дом и знак, в такъв случай хармоничните Нептунови качества усилват добродетелните качества на Юпитер и ако тази хармония е най-силна в хороскопа, тогава Юпитер взема ръководно положение.

В този случай човек ще се стреми да заеме ръководни служби, чрез които да изрази своите обществени и духовни тежнения. Той ще се прояви като ръководно лице в областта на просветата, религията, социалните науки и инициативи.

Когато при хармония между Юпитер и Нептун по-високо в хороскопа, по-близко до меридиана и по-силен по знак и дом е Нептун, в такива случаи добродетелните Юпитерови качества ще служат за усиляване на Нептуновите качества и добродетели. Ако хармонията между

Юпитер и Нептун в този случай е най-силна в хороскопа, човек ще се стреми към прояви в областта на изящните изкуства и то непременно като първоразряден, гениален творец.

Творенията на всички артисти, родени под хармоничния аспект между Юпитер и Нептун, са израз на голямо вдъхновение, възвишена красота и изтънченост, високо духовно съдържание и висша нравственост.

Колкото по-силна е хармонията между Юпитер и Нептун и колкото по-близо е Нептун до меридиана, толкова по-високи са идеалите, към които се стреми артиста, толкова по-силно, по-дълготрайно и по-плодотворно е неговото вдъхновение.

Ако при хармония между Юпитер и Нептун, Юпитер е с преобладаващи хармонични съчетания с другите добротворци, в такъв случай в най-голяма пълнота ще бъдат проявени, реализирани и оползотворени положителните качества и способности, както на Юпитер, така и на Нептун.

Но ако Юпитер има преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците, а е в хармония с Нептун, тогава такъв човек ще проявява Юпитерови и Нептунови качества твърде нарядко и твърде ограничено. Добродетелните Юпитерови и Нептунови качества могат да му бъдат идеал, но той ще има сума пречки и неблагоприятни условия, поради които няма да постигне идеалите си. Следователно, такъв човек може да има всякога вдъхновение, идещо от хармоничното влияние на Нептун, но ще му липсват творчески сили, творческа светлина да реализира вдъхновението си.

Ако има хармония между Юпитер и Нептун, Нептун е с преобладаващи дисхармонични съчетания със злосторниците, в този случай хармоничното Юпитерово влияние ще дарява човека с творчески сили, светлина, обаче човек не ще получава вдъхновение или вдъхновението му ще идва съвсем рядко и ще бъде слабо.

Когато Юпитер и Нептун са в най-силна хармония, т.е. в съвпад и същевременно и двамата се издигат към меридиана, ръководното положение в случая ще има тази планета, която върви по-напред към меридиана - нейното влияние ще бъде по-силно и ръководещо.

Юпитер и Нептун в съвпад всякога показват вродени и силно изявени духовни стремежи, духовни и общочовешки идеали, любов към идеите за общочовешко побратимяване и общочовешко щастие. Това са великите мечтатели - утописти за създаване на щастие в целия свят, копнеещи за възвишен човешки живот и за трайна красота и духовност във всички човешки отношения.

Винаги трябва да се помни, че влиянието и хармонията между Юпитер и Нептун може да се схваща и разбира напълно съзнателно едва след 30-годишна възраст на човека.

Ако Юпитер и Нептун са в хармония и са под хоризонта (екватора) в хороскопа, такъв случай тяхното влияние ще се почувства, разбере и прояви от човека в средна или в старческа възраст. Типичен в този смисъл е случаят с Толстой.

Силната хармония между Юпитер и Нептун свидетелства, че такъв човек в минали животи е бил верен носител, изявител и служител с мислите, чувствата, желанията, словата и делата си на най-висшите идеали и стремежи, чрез които се изразява Божествената любов, такъв

човек е бил творец в областта на философията, религията, изящните изкуства и е създал ценни творения, от които се е ползвало цялото човечество.

Хармонията между Юпитер и Нептун е свидетелство до каква степен човек е бил с висшия си разум верен служител на волята на Бога и на ангелите, доколко е възприемал и оползотворявал Божествените и ангелските благословения.

Хармонията между Юпитер и Нептун е свидетелство още доколко човек е съгласувал дейността на висшия си разум с вдъхновението и ръководството, идещи от висшите светове. Тя показва също така до каква степен човек правилно схваща, разбира и проявява внушенията, словото и проявите на висшите светове в мислите, чувствата и желанията си.

Тази хармония най-после показва количеството и силата на приятелите, които човек е спечелил от висшите светове.

За да бъде човек вдъхновен творец, в която и да било област на изящните изкуства и духовните науки, за да имат творенията му общочовешки характер, общочовешко значение, в хороскопа си той трябва да има винаги хармония между Юпитер и Нептун.

ЮПИТЕР в опозиция или квадрат с НЕПТУН

Когато тези две светила са в дисхармония помежду си, това показва, че такъв човек в минали животи е направил много прегрешения, внесъл е в умовете на човеците много заблуди чрез различни творения, не е изпълнявал добросъвестно духовните си служби, отлагал е главно приложението на добрите мисли, желания, намерения, внушения, идващи от висшите светове, пропуснал е благовремие и не е оползотворил много благословения, които са му били давани.

Следователно, дисхармонията между Юпитер и Нептун през настоящия живот на човека ще се изразява главно в липса на благоприятни условия и време за постигане на редица духовни стремежи и идеали, каквито може да има такъв човек.

Трябва да се има предвид, че при дисхармонията на Юпитер с Нептун у човека не се пораждат никакви пороци или недостатъци, а напротив - човек може да има същите идеали, същите стремежи, същите копнежи, същата любов, каквито има и при положителните влияния от хармонията между Юпитер и Нептун, само че при дисхармонията между тях, човек ще бъде лишен от условията и възможностите да бъде творец и да постигне идеалите си.

Когато Юпитер и Нептун са в дисхармония, човек ще има в живота си много противоречия, много препятствия, лишения е несгоди при осъществяването на своите идеали.

При дисхармония между Юпитер и Нептун, на младини, а може би и през целия си живот, човек ще бъде склонен да търси най-лесния път за големи постижения в духовно отношение. Такива люде много вярват на разни ясновидци и гадатели, на разни духове и всевъзможни явления, които те тълкуват като прояви на "висши светове", но които представят в същност техни самозаблуждения.

Дисхармонията между Юпитер и Нептун често прави човека наивен и безвреден маниак, склонен да си въобразява, че е много нещо,

че знае много, че "приказва с Бога и ангелите", че другите човеци са много изостанали и затова не го разбират.

Юпитер в дисхармония с Нептун, ако Юпитер е близо до меридиана, дава на човек подтик да се стреми към владишки пост или друго високо духовно звание, но цялата му дейност ще бъде заблуждение, изопачаване, комедианство, лицемерие, духовно представление.

Ако при дисхармонията между Юпитер и Нептун, Нептун стои по-високо в хороскопа, човек ще бъде жертва на мания, че е голям ясновидец и може да ръководи целия свят, но затова е потребно всички да го слушат.

12.4. АСПЕКТИ НА ЮПИТЕР С ПЛУТОН

ЮПИТЕР в тригон, квинтил или секстил с ПЛУТОН

Плутон по природа има двойствено влияние. От една страна той е най-страшният и омразният, както на Боговете, така и на смъртните човеци, поради това, че той управлява най-грубите и най-разрушителни сили, известни под общото название "адски сили", че той е повелителят на всички същества на ада, които са негови поданици и служители.

От друга страна, Плутон е управител на всички подземни богатства, чрез които може да причинява голямо щастие на онези, които разбират законите на подземния свят, неговата природа, и могат да си служат с неговите сили по разумен и полезен за всички начин.

При хармонията между Юпитер и Плутон, според силата на хармонията, можем да съдим до каква степен висшият, творческият разум, управляван от Юпитер е в състояние да работи и оползотворява правилно силите и богатствата на Плутон.

Трябва да се помни, че Плутоновите сили и богатства могат най-добре, най-пълно и най-разумен да се използват от човека, когато Юпитер в неговия хороскоп е в хармония с Плутон.

При хармония между Юпитер и Плутон човек ще има условия и възможности да спечели от Плутоновите богатства и да ги оползотвори.

Ако при хармонията между Юпитер и Плутон Юпитер е по-силен по знак, по дом и е по-високо в хороскопа, в такива случаи човек ще има дарби и способности да бъде откривател на подземни богатства и организатор за тяхното изваждане, обработване и оползотворяване.

Ако хармонията между Юпитер и Плутон е най-силна в хороскопа и е ръководеща, в такива случаи родените под тази хармония стават най-добрите минни инженери, най-добрите геолози, най-добрите откриватели на подземни богатства и талантиви организатори за тяхното използване.

Ако при хармония между Юпитер и Плутон, Юпитер от своя страна има преобладаващи хармонични съчетания с добротворците, а Плутон е предимно дисхармоничен със злосторниците, в такъв случай човек може да бъде добър минен инженер и геолог, но ще има много трудности в службата си по откриването и обработката на подземните богатства.

Ако Юпитер е предимно дисхармонично съчетан с другите светила, а Плутон с преобладаващи хармонични съчетания, в такива

случаи геолозите - инженери са посредствени и некадърни, поради което не могат да бъдат полезни в минната работа.

Ако при хармония между Юпитер и Плутон, последният е по-силен по знак и дом, и е по-високо в хороскопа, в такива случаи най-висшият идеал на човека е да забогатява колкото може повече с подземни богатства, и ако Юпитер е предимно с хармонични аспекти, както и Плутон, тогава човек осъществява копнежите си за богатства.

Колкото по-голяма е хармонията между Юпитер и Плутон и колкото повече са хармоничните съчетания на Юпитер с другите светила, както и на Плутон, толкова по-големи са условията и възможностите на човека да бъде полезен в използването на подземните богатства, да става известен и да забогатява чрез това.

ЮПИТЕР в опозиция, съвпад, съвпад в скоби, паралел или квадрат с ПЛУТОН

Колкото по-голяма е дисхармонията между Юпитер и Плутон, толкова по-големи са противоречията, заблужденията, загубите и страданията, причинени на човека от грубите сили, управлявани от Плутон, защото дисхармонията между Юпитер и Плутон означава, че в редица минали животи човек не се е ръководил от съветите, мислите и внушенията на висшите светове, действащи чрез Юпитер, а се е поддавал на низшите внушения и желания, идващи от Плутон.

Дисхармонията между Юпитер и Плутон е свидетелство, че човек се е стремил по най-лесен и незаконен начин да забогатява, като си е позволявал без съгласието на природата и низшите светове да разравя природните богатства от земните недра и да злоупотребява с тях.

При дисхармония между Юпитер и Плутон, ако Плутон е по-високо и по-силен от Юпитер, в такива случаи човек е готов да погази всякакъв морал, всяко висше право и всяко правило, само да постигне желанието си да забогатеє.

Люде с такава дисхармония също могат да станат най-големите диктатори, най-големите злосторници по отношение на целия свят.

Когато Юпитер и Плутон са в дисхармония, но поотделно имат предимно хармонични съчетания с другите светила, в такива случаи се раждат люде, които са най-чудати, фантастични и непоправими иманяри.

В организма на човека Плутон има отношение към устройството и функциите на храносмилателната система, тънките черва, както и към апендикса. Следователно, при хармония между Юпитер и Плутон, тази система ще има предимно правилно устройство и правилни функции. Обратното става, когато Юпитер и Плутон са в дисхармония.

При дисхармония между Юпитер и Плутон влиянията на висшите светове, идващи чрез Юпитер и влиянията на низшите светове, идващи чрез Плутон, не могат да се неутрализират, хармонизират и използват.

Ако уподобим човека на растение, корените на растението ще събират соковете, създадени от Плутоновите влияния, а клоните и листата ще събират слънчевата светлина и ще извършват асимилацията.

Когато Юпитер и Плутон са в хармония, тогава както корените, така и клоните, и листата са при най-благоприятни условия. Когато Юпитер и Плутон са в дисхармония, тогава или корените, или клоните и листата са в неблагоприятни условия и развитието на растението не става правилно.

Хармонията между Юпитер и Плутон е свидетелство до каква степен човек се е ръководил от светлината, знанията, мислите и внушенията, идващи от висшите светове чрез Юпитер и доколко той е станал господар на низшите сили и влияния, идещи от Плутон.

Дисхармонията между Юпитер и Плутон показва до каква степен човек е проявил непослушание, неразумност и е допуснал прегрешения спрямо висшите светове, действащи чрез висшия разум и Юпитер и доколко се е поддал на низшите желания и чувства, идващи от света на Плутон, т.е. доколко човек е станал слуга и роб на низшите светове.

Хармонията между Юпитер и Плутон показва още до каква степен човек разумно, съзнателно и целесъобразно е използвал подземните богатства в редица минали животи, а дисхармонията им, открива доколко човек е злоупотребил с подземните богатства.

12.5. ОБЩО ЗА ЮПИТЕР И СЪЧЕТАНИЯТА МУ

Юпитер всякога и от всички астролози е наричан "големият добротворец", "голямото добро", "голямото щастие", носител на всички най-благоприятни условия и възможности за постигане на най-голямото щастие и на любимите идеали на човека, защото при сегашното умствено и духовно развитие на човека, под неговото хармонично влияние, той може най-правилно, най-всестранно и най-пълно да възприема, разбира и оползотворява както благословенията, идващи от всички висши светове, така и неорганизираните сили, идващи от всички низши светове.

Юпитер управлява висшия творчески разум на човека, чрез който разум ангелите ръководят човечеството в неговото развитие, понеже ангелите са най-близко до човека от всички висши светове и са най-понятните за него учители и ръководители;

Затова, каквото човек разбере с висшия си Юпитеров разум, то е най-добре разбрано и най-полезно за човечеството.

Юпитер приема влияния и се ръководи от Слънцето, Уран и Нептун. На всички други светила, обаче, Юпитер оказва влияние и той ги ръководи.

С други думи казано, висшият разум, управляван от Юпитер, може да получава вдъхновение, откровение и ръководство от световите на Слънцето, от Божествения свят, от Нептун и най-висшата йерархия ангели - серафимите, от Уран и служителите на Божествената мъдрост. От всички други светове, Юпитеровият свят стои по-високо.

Затова, когато Юпитер е в хармония със **Слънцето**, **Нептун** и **Уран**, от това съдим до каква степен висшият творчески разум на човека е с творчески сили и творческа светлина.

Когато Юпитер е в хармония с другите светила, от това научаваме, доколко човек се ръководи от ангелския свят, доколко човек е работил с висшия си разум във всички светове, стоящи под ангелския.

По хармоничните съчетания на Юпитер с другите светила вадим заключение каква светлина, какви сили и богатства съдържа висшия разум на човека и до каква степен той има условия и възможности да се проявява като творец в различните области на човешкия дух.

Дисхармонията на Юпитер с добротворците показва доколко човек е изгубил доверието, благоразположението и доколко се е лишил

от благословенията на висшите светове, вследствие на непослушание, недоброе съвестност и неизпълнение в минали животи на зададените му задачи като ученик в окултните школи.

Хармонията на Юпитер със злосторниците е свидетелство, в каква степен човек е станал господар и добър учител на всички понизши светове под себе си, на низшите духове, сили и влияния, които може да трансформира, организира, хармонизира и да оползотворява за добро.

Дисхармонията на Юпитер със злосторниците показва доколко човек се е объркал и отклонил от доброто, доколко не е работил разумно, правилно и целесъобразно, не се е учил прилежно и не знае как да се справи с всичките низши сили и влияния. Тя показва още опасностите от заблуди, изопачавания, погрешни схващания и разбирания за силата и значението на висшите светове.

Хармонията на Юпитер с добротворците, главно със Слънцето, Нептун и Уран, свидетелства до каква степен човек в много от миналите си животи е бивал добър ученик и добър слуга по отношение на висшите светове, т.е. доколко е бивал носител, изявител и служител на благословенията, идещи от Божествената любов, мъдрост и истина.

Когато Юпитер е в хармония със Слънцето според силата на хармонията, съдим за силата, богатството, условията и възможностите за проява и постижения на висшия творчески разум. При хармония между Юпитер и Слънцето, ако Слънцето е по-високо в хороскопа и по-силно от Юпитер по дом и знак, в такива случаи Юпитер усилва положителните, благотворни Слънчеви влияния. Такива люде са най-богато и всестранно надарени, те са носители, изявители и служители с мисли, чувства, желания, слова и дела на Божествената любов, мъдрост и истина, защото Юпитер, висшият творчески разум, е най-добрият служител, изявител и осъществител на всички висши идеи, замисли и стремежи.

Ако при хармония между Юпитер и Слънцето, Слънцето стои по-високо, а Юпитер е с преобладаващи хармонични съчетания от другите светила, в такъв случай човек има най-много благоприятни и сигурни условия и възможности за реализиране на висшите си идеали и идеи.

Но при хармония между Юпитер и Слънцето, ако Юпитер има преобладаващи дисхармонични аспекти от другите светила, човек пак ще има висши идеали, висши замисли и стремежи, ще се стреми към тяхното реализиране, но ще срещне много пречки и трудности, и много от идеалите му ще останат неосъществени.

Такова съчетание показва, че в минали животи човек е бил окултен ученик или духовник, но не е изпълнявал добросъвестно службата си, поради което през последния си живот ще има трудности.

При хармония между Юпитер и Слънцето, ако Слънцето заема ръководно положение, в такъв случай човек всякога се ръководи от принципите на Божествената Любов, Мъдрост и Истина, и най-добре, най-точно и най-пълно разграничава доброто от злото.

При хармония между Юпитер и Слънцето, ако Юпитер заема ръководно положение, т.е. стои по-високо в хороскопа и е по-силен по знак и дом, ако в същото време той има преобладаващи хармонични съчетания с другите светила, тогава Слънцето ще усилва положителните качества на Юпитер и такъв човек ще има най-добрите условия и

възможности да заема високи длъжности и служби, да бъде държавен ръководител, висш духовник, основател на духовни общества, носител и изразител на висши идеали, дадени от велики учители.

Такъв аспект има Л.Н.Толстой.

Ако при хармония между Юпитер и Слънцето, Юпитер стои по-високо и е ръководещ, но има преобладаващи нехармонични съчетания с другите светила, в такива случаи човек ще има възможности да заема високи обществени постове, но с големи трудности, ще губи тези служби, както и почестите си и ще има много горчивини.

Всякога трябва да се помни, че щом в хороскопа има хармония между Юпитер и Слънцето, каквото и да става в живота на човека, в края на краищата, то ще се преобърне на добро, защото такъв човек винаги съзнава всички свои погрешки и всякога се стреми да ги поправи. Когато такъв човек греши, той има за цел доброто, уверен е, че това, което прави, е за добро, затова природата му дава възможности бързо да изправя грешките си и да се поучава от тях.

Когато Юпитер е в дисхармония със Слънцето и Слънцето заема ръководно положение, в такъв случай човек има богати условия и възможности в живота, но неговият творчески разум е заслепяван от славата и почестите, вследствие на което не може да свърши никаква ползотворна работа, животът му минава в празни приказки за "значителното", в големи обещания, в малки или почти никакви дела. Такива люде обичат да дават разпореждания, които другите трябва да изпълняват.

При дисхармония между Юпитер и Слънцето, ако Юпитер заема ръководно положение, т.е. ако е по-високо в хороскопа и е по-силен по знак и дом, в такива случаи Слънцето усилва отрицателните качества на Юпитер. Такива люде са в точния смисъл на думата фарисеи и по мисли, и по чувства, и по слова, и по дела.

При хармония между Юпитер и Луната в зависимост от силата на хармонията, Юпитер усилва положителните, добродетелните качества на Луната, т.е. прави въображението на човека - най-висшето качество на Луната - възходящо, богато, добродетелно и творческо.

Луната има отношение главно към най-долния слой на народа - към простолудието, както и към материалните работи и условия и женския свят. Следователно, при хармония между Юпитер и Луната човек ще има най-добрите условия и възможности за придобиване на материални богатства, за тяхното оползотворяване, за оказване на големи услуги на простолудието и за придобиване на обичта на широките народни маси.

При хармония между Юпитер и Луната, работите на човека се нареждат лесно, той лесно печели приятели, лесно се разбира с всички обществени среди и слоеве, защото Луната в този случай става причина за проявяването на всички положителни Юпитерови качества.

При хармония между Юпитер и Луната, ако Юпитер е по-силен и ръководещ, човек придобива широка обществена известност с големите услуги и добрини, направени на народа. Такива люде се отличават с голяма религиозност, човеколюбие, милосърдие, добродушие, общителност и услужливост.

При дисхармония между Юпитер и Луната, в зависимост от нейната сила, въображението на човека е изопачено, поддава се на заблуди, ограничено е и е лишено от творчески качества.

В такива случаи Луната става изразителка на отрицателните Юпитерови качества: тщеславие, гордост, надменност, празнословие, желание да се заемат незаслужено високи служби, самомнителност и самонадценяване, изразено и в схващане, че стои над другите човече и може да ги ръководи.

Колкото по-голяма е хармонията между Юпитер и Луната, толкова по-големи условия и възможности има човек за придобиване на материални богатства, чрез които да осъществи духовните си идеали. Колкото по-голяма е дисхармонията между Юпитер и Луната, толкова повече липсват условия и възможности за придобиване на материални богатства.

При хармония между Юпитер и Меркурий т.е. между висшия творчески разум и низшия изпълнителен ум, имаме твърде благоприятно положение, защото в такива случаи всяка идея, всяка мисъл, всяко желание, идващи от висшите светове, възприемани от Юпитер, веднага ще бъдат реализирани от Меркурий.

Идеите, мислите и стремежите от висшите светове се осъществяват най-бързо, най-пълно и най-точно, когато Юпитер и Меркурий са в хармония, т.е. когато висшият разум и природният ум работят в съгласие.

При хармония между Юпитер и Меркурий, ако Юпитер стои по-високо в хороскопа и е ръководещ, човек може да стане родоначалник на философски, научни и религиозни системи, които ще добият широка популярност и ще бъдат ползотворни за всички обществени слоеве.

Но когато Меркурий е по-високо в хороскопа, в такива случаи Меркурий усилва положителните Юпитерови качества и стремежите на такъв човек са предимно към забогатяване.

Такива лесно и бързо забогатяват.

При дисхармония между Юпитер и Меркурий имаме твърде неблагоприятно влияние, защото в такива случаи низшият ум е в противоречие с висшият разум, поради което човек често се представя за това, което не е: той иска да бъде приет за величие, приписва си висше произхождение, тщеславно сочи родители, роднини и познати като хора от благородна кръв и богат и известен род, но това наивно самоизтъкване е само гола лъжа. При тази дисхармония човек също се представя винаги като всезнаещ и всеосведомен, приписва си недействителни заслуги, перчи се с връзките и познанствата си с всички големци и това също е измислица.

При хармония между Юпитер и Венера колкото по-силна е хармонията, толкова по-голяма е щастието, което може да придобие човек, защото Юпитер е носител на щастието, което идва от висшите светове, т.е. от света на мъдростта, а Венера е майка на щастието, родено на земята от любовта.

Следователно, при съчетанието на голямото Юпитерово щастие с малкото Венерино, се получава пълно щастие, възможно на земята, защото в този случай Юпитер, носител на мъдростта и Венера, носителка на любовта, работят заедно.

При хармония между Юпитер и Венера, ако Юпитер стои по-високо и е ръководещ в хороскопа, в такъв случай положителните Венерини качества усилват положителните Юпитерови такива. В такъв случай човек заема високи обществени и държавни постове и има

възможност да направи големи добрини на народа си. Люде с такива аспекти са най-добрите почитатели и покровители на артистичния свят. Те са най-добрите почитатели и меценати на всички артисти, най-добрите приятели на младото поколение, символизирано от Венера, най-добрите педагози, най-добрите просветители и учители.

При хармония между Юпитер и Венера, ако Венера стои по-високо в хороскопа и заема ръководно положение, в такива случаи човек ще има най-добрите условия и възможности да се прояви в областта на изящните изкуства, да стане първостепенен артист и да придобие най-голяма слава и почести.

Когато Венера стои по-високо, всички Юпитерови благословения служат за усилване и проявяване на положителните Венерини качества. Такъв човек ще бъде непременно артист от най-висока класа и ще бъде обичан от всички обществени слоеве.

При дисхармония между Венера и Юпитер, ако Юпитер стои по-високо и е ръководещ, човек се стреми да заеме видни служби и постове, ръководен само от своето желание да се покаже и да задоволи тщеславието си, като стане известна личност, но в същност той не върши нищо добро и полезно, а остава само с тези свои празни домогвания и с напразни желания.

Когато Юпитер и Венера са в дисхармония и Венера стои по-високо и е ръководеща, човек също ще има стремеж да стане някакъв артист, ще работи в областта на изящните изкуства, но ще среща много трудности и пречки, ще бъде лишен от необходимите условия и възможности за работа и напредък, мъчно ще печели доверието и обичта на народа, мъчно ще постигне своите цели и трудно ще се придвижва към своите идеали.

Хармонията между Юпитер и Венера е свидетелство, че в минали животи такъв човек е бивал окултен ученик, по разумен и добросъвестен начин е използвал знанията и условията, които са му били давани, добросъвестно е изпълнявал всички задачи, които са му били възлагани.

Дисхармонията между Юпитер и Венера свидетелства, че като окултен ученик в минали животи човек е имал много добри желания и намерения, но е отлагал тяхното изпълнение и не е следвал поставените му изисквания. Тази хармония показва, че такъв човек е изгубил благоразположението на висшите светове.

При хармония между Юпитер и Венера, в зависимост от нейната сила, човек е успял да съгласува добродетелните качества на сърцето си с творческите сили на разума, поради което такъв човек има най-добрите условия и възможности за постигане на най-голямото щастие, особено ако хармонично съчетаните Юпитер и Венера заемат ръководно положение в хороскопа.

Когато Юпитер и Марс са в хармония в хороскопа, според силата на хармонията ще съдим до каква степен човек е успял да подчини, да организира и да направлява животинското си, т.е. Марсово естество, на висшия разум, на Юпитеровите влияния.

Ако при хармония между Юпитер и Марс Юпитер е поставен по-високо в хороскопа, тогава Марсовите сили служат за усилване дейността, проявите и стремежите на висшия разум.

При такива случаи човек е готов да се бори неотстъпно, докато постигне идеалите си. Такъв човек оползотворява силите на своето висше естество за развитието и дейността на висшия разум.

При хармония между Юпитер и Марс, ако Марс стои по-високо в хороскопа и заема ръководно положение, такъв човек постоянно ще се стреми да стане висше военно началство, изобщо да заема началнически места в живота, при което успехът му ще бъде осигурен, защото при такава хармония е по-силен Марс по положение. Положителните Юпитерови качества ще послужат за усиляване на Марсовите качества, а най-висшата проява на положителния Марсов тип е дисциплинираност, изпълнителност, вярност, работливост, преданост, при което Юпитер ще подхрани и началнически наклонности.

Юпитер в дисхармония с Марс, в зависимост от нейната сила, определя степента на борбата, противоречията и спънките, които ще произлязат за разногласието между схващанията и стремежите на висшия разум и стремежите на животинското естество у човека.

При дисхармония между Юпитер и Марс, ако Юпитер е по-силен по положение, т.е. ако е по-високо в хороскопа, такъв човек ще заема висши постове в обществения живот, но често ще има смущения и много пречки в работата си, ще има разправии с колегите си, подчинените си и с много врагове.

Отношенията му с околната среда не всякога ще бъдат добри. При дисхармония между Юпитер и Марс, последният разваля добродетелните качества на Юпитер и от време на време такъв човек е арогантен, брутален, лош началник и лош ръководител изобщо.

При дисхармония между Юпитер и Марс, ако Марс стои по-високо в хороскопа и е по-силен, тогава творческите сили на висшия разум у такъв човек са заглушени и унищожени от животинските му инстинкти. Колкото по-силна е дисхармонията между Юпитер и Марс, и Марс стои по-високо в хороскопа, толкова по-силни и по-разрушителни са инстинктите на човека, толкова по-низши, по-нечисти и по-бездейни са желанията и стремежите на човека. При дисхармония между Юпитер и Марс човек често ще избухва, ще се ядосва, ще дава ход на своята алчност, на своята жлъчност, вследствие на което дейността на жлъчката ще бъде чрезмерна и кръвта на човека ще бъде наситена с повече жлъчност.

Дисхармонията между Юпитер и Марс показва до каква степен органите, управлявани от Юпитер и Марс са изложени на разстройство и заболявания. Юпитер управлява главно артериалната кръвоносна система, а Марс - мускулната, отделителната и половата. Тези системи са здрави и активно функционират, когато между Юпитер и Марс има хармония в хороскопа.

Хармонията между Юпитер и Марс показва до каква степен човек е успял да организира, контролира, направлява и оползотворява низшето, Марсово естество у себе си посредством силите и светлината на висшия разум, т.е. доколко с разума си човек има правилни връзки, отношения и обмяна с животинския свят, доколко човек се е научил да контролира своите инстинкти и да жертва по-низшето на по-висшето, до каква степен също човек е подчинил стомаха на разума си.

Когато Юпитер и Сатурн са в хармония според нейната сила съдим доколко човек е съгласувал силите, светлината и дейността на висшия разум със знанията и опитността на низшия си ум, на низшето себе, на материалното си човешко естество и на човешката мъдрост.

При хармония между Юпитер и Сатурн, ако Юпитер е по-високо в хороскопа и е ръководещ, в такива случаи положителните Сатурнови

качества служат за усилване и проявяване на положителните Юпитерови качества.

При хармонията между Юпитер и Сатурн се съчетават Юпитеровите и Сатурновите добродетели: Юпитеровата широта със Сатурновата дълбочина, Юпитеровия идеализъм със Сатурновата търпеливост и устойчивост, Юпитеровата любов към творчество със Сатурновото постоянство, Юпитеровото любвеобилие със Сатурновата справедливост, Юпитеровата общителност и добродушие със Сатурновата разсъдителност и постоянство.

Люде с хармония между Юпитер и Сатурн, с ръководещ Юпитер, всякога успяват да постигнат своите идеали, защото тези идеали са естествени, добри, общополezni. Такива люде всякога и във всичко напълно съчетават теорията с практиката.

Те строго различават възможното от невъзможното.

Хармонията между Юпитер и Сатурн може да се сравни с много плодородна почва, разработвана от разумен господар, защото силите, качествата и свойствата на Сатурновото влияние биват най-добре обработвани и оползотворявани от Юпитер.

Хармонията между Юпитер и Сатурн е свидетелство, че такъв човек в минали животи е бил окултен ученик, бил е назначаван за управник на народи и е изпълнявал честно и добросъвестно всичките си задължения. Човек с такава хармония всякога и високо е оценяван и обичан от висшите държавни служители и от обществото, поради което постепенно заема все по-високи обществени постове. Хармонията между Юпитер и Сатурн говори, че такъв човек никога не може да изпада в крайност. Такива люде съчетават в себе си честността, справедливостта, заедно с чувството за дълг и отговорност спрямо обществото.

Когато между Юпитер и Сатурн има дисхармония, в зависимост от нейната сила, у човек от време на време ще стават умствени и духовни борби, ще настават противоречия и несъгласия между ума и сърцето на човек.

За най-тежките борби в този случай се говори в митологията, в мита за борбата между Юпитер и Сатурн. Дисхармонията между Юпитер и Сатурн показва, че човек още не е организиран, не е подчинил и не може да управлява своето низше естество, т.е. плътската си природа.

Ако при дисхармония между Юпитер и Сатурн, Юпитер е по-високо в хороскопа, то борбата ще завърши с победата на Юпитер, т.е. след много изкушения, страдания, противоречия и заблуди човек ще стигне до истината, ръководейки се от внушенията на ангелския свят, т.е. от висшия си разум.

Ако при дисхармония между Юпитер и Сатурн, последният стои по-високо в хороскопа, в такива случаи доброто е на залязване, а злото на изгряване. Тогава човек е способен да извърши много прегрешения и престъпления, за да заеме високи държавни постове и, разбира се, на тях той ще причини голямо зло на целия народ, като смята своето злосторничество за добротворство и очаква свръх всичко да го прославят за пакостите му.

При хармония между Юпитер и Сатурн, Божественото, което действа чрез Юпитер и сатанинското, което действа чрез Сатурн, са съчетани, като Божественото ръководи, поради което човек има възможност да постигне идеалите си.

При дисхармония между Юпитер и Сатурн, Божественото и сатанинското са в разногласие, поради което в умствено и духовно отношение човек често ще бъде разпъван на кръст.

Дисхармонията между Юпитер и Сатурн в хороскопа показва, че такъв човек в минали животи е бил окултен ученик и е бил поставян на висши държавни и обществени постове, но не е изпълнявал добросъвестно своята служба, а е сторил много пакости и е внесъл объркване в живота на много люде.

В областта на философията пример за силно проявена дисхармония между Юпитер и Сатурн е Фр. Ницше.

При дисхармония между Юпитер и Сатурн имаме неправилна чрезмерна дейност на черния дроб, управляван от Сатурн.

При тази неправилна дейност в червата се натрупват много нечистотии, много отрови, които стават причина за множество болести.

Дисхармонията между Юпитер и Сатурн е свидетелство, че човек още не е подчинил и не управлява низшите си желания с висшия разум.

Когато човек е хармонирал дейността на Юпитер и Сатурн, той вече е поставил здрави основи, върху които може да изгражда своето бъдещо щастие.

Основата на човешкото щастие, на човешката култура, на човешкото развитие изобщо е храната. Храната, с която човек се храни, определя цялото му бъдещо развитие и щастие.

Например, месоядните животни употребяват насилие, за да си добият храната. Поради това всички месоядни животни са жестоки по нрав, не живеят на общества, не се култивират от човека, едни други се изстребват, размножават се в по-малки размери от растениепасните и плодоядните - те си добиват храната без насилие и без лъжа, храната им е, следователно напълно естествена, кротки са по природа, живеят на общества, култивират се от човека, не се нападат едни други, повече се размножават, по-дълго живеят и еволюират. Същият закон важи и за хората.

Хармонията между Юпитер и Сатурн, в зависимост от нейната сила, показва доколко човек е успял да подчини човешкото начало, което се проявява чрез Сатурн, на ангелското начало, което се проявява чрез Юпитер, т.е. доколко човек се е научил от ангелите да бъде служител на Господа с разума си, чувствата, словото и делата си.

Дисхармонията между Юпитер и Сатурн, според нейната сила, показва доколко човешкото се противи на ангелското начало, доколко човек проявява непослушание спрямо Божествените закони.

Хармонията между Юпитер и Сатурн показва богатствата в умствено, духовно и материално отношение, които човек е спечелил под ръководството на ангелите.

Обратно, дисхармонията между Юпитер и Сатурн показва дълговете, които човек е направил и които сега трябва да ги плаща.

Изобщо, съчетанията между Юпитер и Сатурн показват какви са връзките, отношенията, обмяната и зависимостите между висшия творчески разум, управляван от Юпитер и низшия материален ум, управляван от Сатурн.

Юпитер в хармония с Уран според степента на хармонията, показва доколко човек в минали животи като окултен ученик е успял да съгласува силите на светлината, разумността и творческия разум,

проявяващи се чрез Юпитер с Божествената мъдрост, проявявана чрез Уран.

Ако при хармонията между Юпитер и Уран, Юпитер е по-високо в хороскопа и е по-силен по положение, в такива случаи положителните Уранови влияния усилват положителните Юпитерови качества. Тогава човек се проявява като най-добър творец в областта на философията, религията, нравствеността, педагогиката и обществените преобразувания, където е най-полезен. В такива случаи човек също така има най-благоприятни условия и възможности да изучава окултните науки, да ги разбира и оползотворява, да ги прилага правилно, да придобива множество умствени, духовни и материални богатства.

В такива случаи умствената и духовна дейност на човека е най-широка и общополезна, тя е твърде плодотворна и носи благополучие за всички. Люде с такива съчетания се проявяват като най-просветени, най-оригинални и най-дълбоки творци в областта на философията, религията и общественото благоустройство.

Ако при хармонията между Юпитер и Уран, Уран заема по-високо място в хороскопа, в такива случаи творческите сили на Юпитерия разум служат като средство за проявяване на висшата Божествена мъдрост на Уран. В такива случаи човеците се проявяват като творци в областта на окултните науки, главно на астрологията, френологията, хиромантията, графологията, палмистрията и др.

Колкото по-голяма е хармонията между Юпитер и Уран, колкото също така Уран стои по-високо в хороскопа, толкова по-големи са вероятностите човек да се прояви като окултен учител, ръководител и създател на окултни общества, на окултни учения изобщо. Такива люде имат най-правилни схващания и разбирания за всички въпроси на окултизма, те разбират най-добре всички философски системи, знаят от какъв свят са те и на каква основа са построени.

Дисхармонията между Юпитер и Уран показва доколко човек в минали животи като окултен ученик е бил ленив, нехаен, небрежен, неточен, пропускал е много благоприятни условия и възможности и не е бивал носител, проявител и служител на висшата Божествена мъдрост, не се е проявил, както му е било възможно.

Ако при дисхармонията между Юпитер и Уран, Юпитер стои по-високо в хороскопа и е по-силен, това показва, че такъв човек е съгрешил в миналото като държавник, обществен просветител или свещенослужител.

Ако при дисхармонията между Юпитер и Уран, Уран е по-високо в хороскопа и е по-силен, това показва, че такъв човек е съгрешил в минали животи в областта на творчеството и на окултните науки, допуснал е много грешки като окултен ученик.

Всяка хармония между Юпитер и Уран е свидетелство в каква степен човек с разума си в минали животи е бил носител, проявител и служител на Божествената мъдрост с мислите си, чувствата, желанията, делата и словата си.

Дисхармонията между Юпитер и Уран показва, че като окултен ученик човек е проявил непослушание, неизпълнение спрямо Божествената воля за осъществяването на Божествените мисли и внушения.

Когато Юпитер е в хармония с Нептун според степента на хармонията, съдим доколко човек в миналите си животи е бил носител, проявител и служител на Божествената любов с разума си, до каква степен е проявил Божествената любов в областта на идеите, мислите, словото и делата си.

Ако при хармония между Юпитер и Нептун, Нептун стои по-високо в хороскопа и е по-силен, в такива случаи благородните и вдъхновителни Нептунови влияния ще усилят благородните и творчески влияния на Юпитер, т.е. проявите на Божествената любов у човека ще допринесат да се развият дейността и проявите на висшия творчески разум.

В такива случаи човек се проявява като творец в областта на философията, религията, нравствеността с най-висши идеи, той има най-висши вдъхновения, откровения и прозрения. С такова влияние е руският философ Вл. Соловьев.

Когато Юпитер и Нептун са в хармония, а Нептун е по-високо в хороскопа и е по-силен, в този случай положителните Юпитерови качества за засилване на положителните Нептунови качества и прояви. Човек под такова влияние е изключителен творец в областта на изящните изкуства и е развил и доразвива най-висшите духовни дарби, способности и добродетели, чрез които придобива най-големи духовни богатства от висшите светове.

Ако Юпитер и Нептун са в съединение и заемат ръководно положение в хороскопа, човек през втората половина на живота си ще има най-добрите условия и възможности да придобие множество велики духовни опитности: съновидения, пророчески прозрения, излъчвания и видения в другите светове, каквито са имали пророк Данаил, евангелист Йоан, апостолите Петър и Павел.

Хармонията между Юпитер и Нептун е свидетелство, че такъв човек е бил в миналите си животи окултен ученик и най-добър служител на Божествената любов с всички си разум, с цялото си сърце и с цялата си воля. Такава хармония показва, че през втората половина на живота си човек ще срещне най-добрите си приятели - окултисти, от които тогава ще научи най-ценното в живота си.

Когато Юпитер е в дисхармония с Нептун в хороскопа на някого, това е свидетелство, че той в минали животи като окултен ученик е направил много прегрешения спрямо Божествената любов, не е бивал носител, изявител и служител на Божествената любов, когато е бил духовен ръководител, духовен служител или духовен учител.

Според дисхармонията между Юпитер и Нептун, съдим, доколко са големи допуснатите прегрешения от човека.

При дисхармонията между Юпитер и Нептун, ако Юпитер стои по-високо в хороскопа и е по-силен, човек е прегрешил като творец в областта на философията, религията и нравствеността.

Ако имаме дисхармония между Юпитер и Нептун, и Нептун стои по-високо от Юпитер, в такива случаи човек е направил прегрешения в областта на изящните изкуства.

При хармония между Юпитер и Плутон в зависимост от нейната сила съдим в каква степен човек с висшия си Юпитеров разум е станал господар на всички влияния, внушения и сили, идващи от низшите светове, от царството на Плутон.

В такива случаи човек е придобил светлината и знанието да преобръща злото в добро, т.е. да бъде слуга и добър ученик на висшите

светове, да подчинява своята низша природа, която е под влиянието на Плутон, на висшата си природа, управлявана от Юпитер.

При хармонията на Юпитер с Плутон, ако Юпитер е по-високо и е по-силен в хороскопа, човек се проявява като откривател и управител на големи подземни богатства, които ще оползотвори за благото на цял народ.

При хармонията между Юпитер и Плутон, ако Плутон е по-високо и е по-силен в хороскопа, човек ще се стреми с всички законни средства да придобие богатства за себе си и за своите близки.

Когато Юпитер и Плутон са в дисхармония, според силата на дисхармонията можем да съдим до каква степен човек като държавник, управник, народен представител или духовен водач е станал проводник, носител и изявител на идеи, мисли, схващания и разбирания, внушени му от низшите Плутонови светове.

При дисхармония между Юпитер и Плутон, най-големите изопачени схващания и разбирания на човека са в това, че той мисли да приложи своите идеи и замисли с насилие и лъжа, с тиранични средства.

Колкото по-голяма е дисхармонията между Юпитер и Плутон, толкова по-големи са насилията и лъжите, които човек е проявил спрямо народа си и спрямо ближните си.

Хармоничните съчетания на Юпитер с добротворците е свидетелство до каква степен човек в минали животи е бил добър ученик и добър слуга на висшите светове, доколко е бил носител, изявител и служител на техните идеи и замисли, доколко е направил добрини на висшите светове и какви дарби и способности е получил като заплата.

Дисхармонията между Юпитер и добротворците е свидетелство, че човек в минали животи, бидейки на ръководни, обществени и държавни служби е направил прегрешения, като е пропилял много време и благоприятни условия, не е проявявал доброто навреме и на място, не е изпълнил волята и внушенията на висшите светове навреме.

Хармонията на Юпитер със злосторниците е свидетелство до каква степен човек е станал разумен господар и учител на по-низшите светове от себе си, доколко е успял да накара своята низша природа да бъде служител на по-висшата.

Дисхармонията между Юпитер и злосторниците показва до каква степен човек се е поддал да бъде обсебван от идеите и мислите на низшите светове, доколко е станал техен проводник и какви висши дарби и способности е изгубил поради разрушителното и понижаващо въздействие на низшите светове.

Чрез Юпитеровия разум, който управлява всички дарби и способности, човек може да има връзки, отношения и обмяна с всички висши светове, от които да получава всички жизненателни творчески сили и жизненателна творческа светлина. Също така само чрез Юпитеровия разум човек може да стане добър господар, добър учител, добър управник на своята низша природа, както и на низшите светове. Следователно, според количеството и силата на хармоничните съчетания, които Юпитер образува с другите светила, съдим до каква степен човек притежава творчески сили и творческа светлина от висшите светове и до каква степен проявява хармонично творчество в по-низшите светове.

Колкото е по-голяма и по-силна хармонията на Юпитер с добротворците, толкова повече човек може да бъде носител, изявител и служител на доброто, осъществител на доброто в умствено, духовно и материално отношение.

Според количеството и силата на хармониите между Юпитер и другите светила, са развити, действат и дават плодове висшите дарби, способности и добродетели, обработвани от Юпитеровия разум.

Колкото повече и по-силни съчетания има Юпитер главно с добротворците, толкова повече са усъвършенствани и се проявяват добродетелите и способностите на Юпитеровия разум: любов и вяра към Бога, любов към обществените идеали, вродена съвестност, вродено човеколюбие, любов към отечеството, любов към мира, към Божествените закони и Божествения ред, любов към всички добродетелни идеали и замисли, любов към младото поколение и грижи за него, стремеж към установяване на хармонично обществено устройство.

Колкото повече хармонични съчетания има Юпитер, главно с добротворците, колкото по-силен е по дом и знак той, толкова повече човек може да бъде добър държавник и общественик, толкова повече добрини може да направи на народа си.

Силно хармонизиран Юпитер, главно със Слънцето и другите добротворци, може да бъде най-добър реформатор, основател, водител, учител в областта на религията, философията, нравствеността, законодателството.

Юпитер със силни дисхармонии, особено със злосторниците, показва, че такъв човек е скъсал връзките си, отношенията и обмяната си както с висшите, така и с низшите светове. Според количеството и силата на дисхармониите, които образува Юпитер с другите светила, можем да знаем до каква степен човек е нарушил Божествените закони, не е изпълнил Божествената воля, доколко е внесъл нечистота, безредие и тъмнина в съзнанието си и в околната среда.

Светилата, с които Юпитер образува хармония, в зависимост от нейната сила, показват в кой свят и до каква степен човек е проявил творчество, добродетелност, общополезна дейност, до каква степен той е изпълнил волята Божия, доколко се е ръководил от природните закони при дейността си.

Обратното на гореказаното бива при дисхармоничните съчетания на Юпитер с другите светила.

Хармоничното съчетание на Юпитер с добротворците показва доколко и каква работа човек е извършил за висшите светове, доколко е бил носител, изявител и служител на Божествените и ангелски идеи и замисли с мислите, желанията, словата и делата си, а също така означава какви богатства притежава човек във висшите светове, какви благословии получава от тях. Какви условия и възможности има за правилни връзки, отношения и обмяна с висшите светове.

Дисхармонията на Юпитер с добротворците означава човек, който е изгубил доверието на висшите светове, който има дългове и неизпълнени обещания спрямо тях.

Юпитер в дисхармония с добротворците показва, че висшият разум няма условия и възможности, няма творчески сили и творческа светлина за прояви и постижения в областта на философията, науката и

изкуствата, няма условия и възможности за постижение в умствения и духовния светове.

Юпитер с преобладаващи хармонични съчетания със злосторниците показва, че такъв човек е насочил стремежите и силите си към придобиване на материални блага, към дейност в областта на материалния свят.

Юпитер в дисхармония със злосторниците показва нечистотата, безредието, изопаченията, заблудите и тъмнината, които човек е внесъл в материалната си дейност, в материалния свят.

Хармонията на Юпитер с добротворците показва количеството и качеството на приятелите, съидейниците, почитателите, привържениците и съмишлениците, каквито човек може да има между висшите слоеве на обществото.

Силата и дълготрайността на любовта на гореказаните приятели може да се определи от силата на хармониите между Юпитер и добротворните светила.

Дисхармонията на Юпитер с добротворците показва липса на приятели между висшите слоеве на обществото.

Хармонията на Юпитер с неутралните светила или със злосторниците показва приятелства и връзки с голям брой люде от низшите слоеве на обществото. Тя означава също условията и възможностите за дейност и постижения в средите на низшето общество.

Дисхармонията на Юпитер със злосторниците и неутралните светила показва врагове, неприатели от средите на низшето общество и липса на условия и възможности за успешна дейност сред тези среди, с които е свързан живота на лицето.

По количеството и силата на дисхармониите, които образува Юпитер със злосторниците, съдим за количеството и силата на враговете, които човек ще има сред низшето общество, а също така за количеството, силата и трайността на неприятностите, загубите, нещастията изобщо, които човек ще има с люде от низшите обществени среди.

По количеството и силата на хармоничните съчетания, които Юпитер образува с добротворците, особено със Слънцето, а също и с останалите светила, съдим в каква степен са правилно устроени, доколко са здрави и правилно действат органите и системите, които се намират под влиянието на Юпитер: артериалната кръвоносна система, обонянieto, слуха, горните странични части на главния мозък, горната част на малкия мозък, белите дробове и дихателната система изобщо.

При хармоничните съчетания на Юпитер с повечето светила човек може правилно да възприема и оползотворява жизнените сили на въздуха.

Обратният на този резултат имаме при преобладаващи дисхармонични съчетания на Юпитер със злосторниците, особено със Слънцето.

В такива случаи органите и системите, управлявани от Юпитер, са неправилно устроени и слаби, предразположени към разстройство и заболяване, в зависимост от силата на дисхармониите, които Юпитер образува със злосторниците.

Светилото, с което Юпитер образува най-голямата хармония, показва откъде може да дойде най-голямото добро, какво може да бъде

то по количество, качество и трайност, както и в коя област човек може да има най-голямо творчество, успехи и постижения.

Съзнателно, разумно и целесъобразно човек може да получава хармонични въздействия от Юпитер по много начини: като дружи с лица, които имат силно хармоничен Юпитер в хороскопа си, като проучва задълбочено творчеството на писатели със силно хармонично влияние на Юпитер, както е например Л. Н. Толстой.

Всички философи, които се занимават с религиозни въпроси, попадат под влиянието на Юпитер. Литератори със силно хармонично влияние на Юпитер се занимават с религиозни и обществени въпроси.

Основният цвят на Юпитер е синият. Той има отношение към вярата. Следователно, който иска да усили вярата си, нека възприема хармоничното Юпитерово влияние от синия цвят чрез цвета на облеклото и околната обстановка.

Най-силни, най-хармонични и най-благотворни Юпитерови влияния човек може да получи, като придобие навика да гледа често денем ясно-синьото небе. В този случай Юпитеровите влияния са най-силни върху умствения и духовния живот на човека.

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Юпитер с добротворците, толкова повече, по-силни, по-разнообразни и многостранно развити са висшите творчески дарби и способности на човека, чрез който той възприема, разбира и оползотворява благословенията, идещи от висшите светове.

Когато Юпитер има дисхармонични съчетания с добротворците, резултатът в това отношение е точно обратен.

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Юпитер със злосторниците, толкова по-голяма е дейността на висшия творчески разум в областта на низшите светове, които чрез Юпитеровия разум биват организирани, управлявани и оползотворявани.

Преобладаващите дисхармонични съчетания на Юпитер със злосторниците показват низшите сили, лошите навици, противоестествените инстинкти, които пречат за правилното развитие и правилната дейност на висшия, творчески разум.

Липсата на всякакви съчетания на Юпитер с другите светила показва, че такъв човек не притежава особени дарби и способности, сочи липсата на условия и възможности да се прояви такъв човек в областта на творчеството.

В органическия живот на човека най-висшата дарба на Юпитер се проявява в обонянието, колкото повече, по-силни са хармоничните съчетания на Юпитер с другите светила, толкова по-развито е обонянието на човека. Такъв човек по миризмите може лесно да разпознава чистотата и качеството на човеците и нещата.

13. САТУРН

АСПЕКТИТЕ НА САТУРН с другите светила

Когато се разглеждат съчетанията на Сатурн с другите светила, всякога трябва да се имат предвид принципите, силите и законите, качествата и свойствата на материята и световите, които управлява Сатурн.

Сатурн има отношение главно към неорганизираната материя, неорганизираните сили, неорганизираните светове, които човек още не познава добре, с които не може да се справя лесно и които не може да оползотворява и управлява.

От най-древни времена Сатурн е наричан от всички астролози "носител и причинител на най-големите злини, ограничения и лишения в умствено, духовно и материално отношение". Сатурн е "пазител на човешката карма" - той държи сметка за всички видове нарушения и прегрешения, които човек прави по отношение на Божествените и ангелски закони, управляващи живота на природата и човека.

Колкото повече човек нарушава Божествените и ангелските закони, толкова повече той потъва в гъстата материя на низшите светове, където ограниченията и лишенията, налагани от Сатурн, са по-големи.

По количеството и силата на нехармоничните съчетания, които Сатурн образува с другите светила, определяме количеството и силата на човешката карма, както и средата, в която се проявява тази карма.

Обратно, по количеството и силата на хармоничните съчетания, които Сатурн образува с добротворците, съдим в каква степен човек се е научил от висшите светове да управлява по-низшите светове и да се ползва от тях.

Сатурн има отношение към тъмнината, към смъртта и безплодието. Следователно, неговите влияния са диаметрално противоположни на влиянията на Слънцето. Както земята може да ражда добри и ползотворни плодове, само чрез разумната, целесъобразна и правилна работа на човека, така също и Сатурновите влияния могат да станат хармонични, благотворни и плодотворни за човека, когато Сатурн има хармонични съчетания с добротворците в неговия хороскоп.

Сатурн упражнява най-силно влияние върху Луната, Меркурий и Марс, а върху него упражняват влияния Венера, Юпитер, Уран, Нептун и Слънцето.

13.1. АСПЕКТИ НА САТУРН С УРАН

САТУРН в тригон, на 72°или в секстил с УРАН

(За съчетанията на Сатурн със Слънцето, Луната, Меркурий, Марс, Венера и Юпитер, виж по-напред, в съответните глави за аспектите на всички тези светила със Сатурн.)

Хармонията на Сатурн с Уран има много голямо значение в хороскоп, защото в такъв случай Сатурн, който символизира крайния човешки егоизъм, е хармонизиран и управляван от Уран - висшата Божествена мъдрост.

При хармонията на Сатурн с Уран, ако Уран е по-силен в хороскопа по знак, дом и положение, в такива случаи Сатурновите влияния ще усилят развитието и проявите на Урановите дарби и способности, които всякога се изразяват в големи успехи и постижения в областта на окултните науки.

При хармонията на Сатурн с Уран, Сатурн придава устойчивост и твърдост, постоянство и търпение, системност и последователност в идеите, замислите и стремежите в областта на окултните науки.

Колкото е по-голяма хармонията между Сатурн и Уран, толкова по-големи и постоянни са стремежите на човека към изучаването и оползотворяването на окултните науки.

Човек, който има най-силна хармония между Сатурн и Уран, е в състояние да изтърпи най-големите лишения, страдания и мъки за своите убеждения и за постигането на висшите си идеи.

Хармонията между Сатурн и Уран означава, че Сатурновото естество, т.е. човешкият егоизъм, е подчинен и пожертван върху олтара на Божествената мъдрост, т.е. на Урановото естество.

Ако при хармонията между Сатурн и Уран, Сатурн е по-високо в хороскопа и е по-силен по знак, дом и положение, в такива случаи Урановите влияния ще послужат за усиляване на дейността и проявите на положителните Сатурнови качества и, ако в такива случаи най-силният хармоничен аспект в хороскопа на човека е този между Сатурн и Уран, тогава човек ще се стреми да придобие най-вече големи материални богатства, за да заеме висши държавни и обществени постове, но по честен и добросъвестен начин, като изпълнява примерно службата си.

Хармонията между Сатурн и Уран е свидетелство, че в миналите си животи такъв човек е бил окултен ученик, подлаган е бил на големи страдания и изпитания, но е разрешил всички противоречия съзнателно, героически е понесъл всички страдания за убежденията си, издържал е изпита си сполучливо.

Когато между Сатурн и Уран има дисхармония, опозиция или квадрат, силата на дисхармонията показва силата на борбата, която ще се води в ума, сърцето и волята на човека между Божественото естество, проявяващо се чрез Уран и човешкият егоизъм, проявяван чрез Сатурн.

Дисхармонията между Сатурн и Уран е свидетелство, че човек като окултен ученик в минали животи е пропаднал на изпитите си и е изгубил доверието, светлината и знанието, давано му преди от неговите окултни учители. Такъв човек е злоупотребил със светлината на окултните науки, поддал се е под влиянието на своя егоизъм, т.е. на животинското у себе си.

Всяка дисхармония между Сатурн и Уран свидетелства до каква степен човек е направил прегрешения, престъпления, като държавник и общественик в предишните си животи.

При дисхармония между Сатурн и Уран, ако Уран е по-силен в хороскопа, борбата и противоречията, които ще изживее човек, ще имат предимно вътрешно естество и тогава човек ще търси причините за всички противоречия у себе си.

Ако при дисхармонията между Сатурн и Уран, Сатурн е по-силен в хороскопа, в такива случаи противоречията, страданията, ограниченията и лишенията на човека ще бъдат твърде големи и ще бъдат причинени предимно от властите, от сили, стоящи вън от човека. В такива случаи човек търси причините за своите нещастия и страдания у другите човеци, като себе си смята за невинен.

При дисхармония между Сатурн и Уран, човек ще има най-много неприятности, противоречия и спънки в умствено, духовно и материално отношение, които ще му бъдат причинени главно от големци и властници.

Липсата на всякакъв аспект между Сатурн и Уран показва, че такъв човек още не е подлаган на големи изпитания за своите идеи и

убеждения, не е преминал през тежки страдания и не е хармонизирал у себе си Сатурнови влияния, т.е. човешкият егоизъм, с влиянията на Уран, т.е. на Божествената мъдрост.

Когато Сатурн и Уран образуват помежду си съвпад, съвпад в скоби и паралел, в такива случаи влиянието на тези две светили може да се прояви двукратно, защото при тези аспекти умствената, духовна и материална борба у човека между Божественото начало, изразено чрез Уран и човешкият егоизъм, изразен чрез Сатурн, ще бъде най-продължителна, най-силна и постоянна, особено до тридесетгодишна възраст и ако при тази борба човек вярва в Бога, обича Бога и се надява Бог всичко да поправи, след тридесетата му година тези аспекти между Сатурн и Уран ще се изразят като хармоничните съчетания между тези две светили.

Ако обаче до тридесетгодишна възраст човек не вярва в Бога, не обича Бога и не се уповава на него, тези аспекти ще продължават да действат като дисхармонични.

13.2. АСПЕКТИ НА САТУРН С НЕПТУН

САТУРН в тригон, на 72° или в секстил с НЕПТУН

При съчетанията между Сатурн и Нептун различаваме следните важни положения:

1. Сатурн в хармония с Нептун, при което Сатурн е по-високо поставен в хороскопа и е по-силен.
2. Сатурн и Нептун в хармония и двамата на едно място.
3. Сатурн и Нептун в хармония, при което Нептун е по-силен и по-високостоящ.

Когато Сатурн и Нептун са в хармония, но Нептун стои по-високо и е по-силен, в такива случаи положителните Сатурнови качества служат да засилят дейността, развитието и постиженията на Нептуновите дарби и способности, на Нептуновите добродетелни качества.

Ако в такива случаи аспектът между Сатурн и Нептун е ръководещ в хороскопа, човек се проявява в областта на изящните изкуства чрез съвършено по форми и хилядолетно по идейно въздействие изкуство, защото Нептун дарява артиста с възвишена духовност и естетизъм, а Сатурн дава най-изисканите, най-издържаните и най-дълготрайни форми за художественото възплъщение на идеите, за мислите и виденията на Нептун.

Хармонията между Сатурн и Нептун, с Нептун стоящ по-високо и по-силен, дава винаги големи мистици, философи, но главно - естети, музиканти, поети и творци във всички области на изящните изкуства. Човек роден под тази хармония е носител, изявител и служител на най-висшите и най-красивите общочовешки идеали. Роденият под благословението на тази хармония е готов да изтърпи всички видове страдания, всички неблагоприятни условия, за да постигне своите общочовешки и духовни идеали.

Ако Сатурн и Нептун са в хармония, но Сатурн е по-високо и по-силен в хороскопа, в такива случаи човек пак може да се проявява в областта на изящните изкуства, но главният му стремеж ще е да спечели материални богатства, да придобие слава и почести, с други думи - той не ще има висш идеал в живота си.

Хармонията на Нептун и Сатурн е свидетелство, че такъв човек в миналите си животи е бил окултен ученик и правилно е работил с принципите на Божествената любов и Божествената правда, а когато човек съедини Божествената Любов и правда, той ще има всички условия и възможности за постигане на истинско и трайно щастие на земята.

Ако при хармонията на Сатурн и Нептун, и двете светила поотделно имат хармонично съчетание със Слънцето, такъв човек ще има първостепенни гениални заложби, дарби и способности за проява в областта на всички изкуства, философията, окултното познание, писателството. Такива люде стават първостепенни артисти.

Хармоничното съчетание между Сатурн и Нептун, с Нептун в десети дом, е имал гениалният композитор Л. в. Бетовен.

Родените под хармония между Сатурн и Нептун, със Сатурн в десети дом, стават обикновено импресарио.

Изобщо, хармонията между Сатурн и Нептун, според силата на хармонията, дава както духовно богатство, така и условия и възможности за осъществяване и изразяване на най-висши идеи чрез най-сполучливи изразни средства.

САТУРН в опозиция или квадрат с НЕПТУН

Това са дисхармоничните съчетания на Сатурн с Нептун.

Дисхармонията между Сатурн и Нептун е свидетелство, че като окултен ученик в миналите си животи човек е пропаднал в своите изпити, когато е трябвало да съчетае принципа на Божествената Правда с принципа на Божествената Любов. Дисхармонията между Сатурн и Нептун показва, че човешкият егоизъм е надделял и е попречил на човека да прояви Божествената Любов и Правда. Всяка дисхармония между Сатурн и Нептун показва, че прегрешенията на човека са станали в областта на изящните изкуства или философията.

Тази дисхармония показва, че човек се е ръководил от желание да придобие материални богатства и е създавал творби безидейни, безсъдържателни, неискрени, фалшиви и изопачаващи истината, единствено за да се спечелят пари, слава, изгоди.

При дисхармонията между Сатурн и Нептун, ако Нептун е по-високо и е по-силен, ако аспектът между Сатурн и Нептун е ръководещ, такъв човек може да се подвизава в областта на изящните изкуства или философията, но както изкуството му, така и философията му ще бъдат пълни с противоречия.

Ако при дисхармония между Сатурн и Нептун и двете светила поотделно са в хармония със Слънцето, тогава съзнанието на човека е пробудено, дълбоко в себе си той съзнава своите грешки, своите слабости, склонностите си към изопачаване и лъжливост, и вътрешно води борба и прави усилия да победи тези свои слабости.

Ако Сатурн и Нептун са в дисхармония, Нептун е по-високо и двете светила поотделно са в дисхармония със Слънцето, в такива случаи човек може да се прояви пак като артист, мистик и философ, но той съзнателно, когато е потребно да спечели богатство, ще допуска изопачавания и лъжи за своите користни цели.

Учителят казва следната важна мисъл: "На земята всички лъжи, насилия, неправди, недоволства и недоразумения между хората произхождат от желанието им за материални богатства или за да наложат лично разбиране и лично право на другите. В умствения и духовния свят няма условия за прояви на зло".

От тази мисъл следва, че каквато и да е дисхармонията между светилата в даден хороскоп, причините са все от материално естество или се дължат на ограничеността на човешкото съзнание в материалното поле, материалния свят, където единствено могат да се проявяват понижите светове от човешкия.

Когато Сатурн е в дисхармония и Нептун е по-високостоящ и по-силен, в такива случаи, ако дисхармонията между Сатурн и Нептун е най-силна, човек може да се проявява като изключителен мошеник, който си служи с най-изтънчени средства. Идеалът на такъв човек е ловкото и безсъвестно придобиване на големи богатства.

Колкото по-голяма е дисхармонията между Сатурн и Нептун, толкова по-жестокосърдечен, егоистичен, студен и безчувствен към страданията на околните е такъв човек.

Той е склонен да използва както щастието, така и нещастията на другите за уреждането на своите материални работи и е груб егоист, лишен от всякакви духовни дарби, способности и усети за възприемане на красотата от природата и изкуствата. Изгубил своите духовни чувства, такъв човек не може да се ползва от благословенията на Божествената любов и от красивите и възвишени идеи и чувства, отразени в изящните изкуства.

Дисхармонията между Сатурн и Нептун е едно от много тежките съчетания. Тя създава най-големите противоречия, заблуждения и тъмнина в мислите, схващанията и разбиранията на човека, носи му всички най-големи и най-мъчителни ограничения, лишения и страдания в умствено, духовно и материално отношение, особено ако човек се стреми да бъде в духовни общества.

Дисхармонията между Сатурн и Нептун, според нейната сила, показва до каква степен човек съзнателно е внесъл лъжи, тъмнина, нечистота, безредие и изопачавания с мислите, чувствата, словото и делата си в областта на изящните изкуства, философията или мистиката. Тази дисхармония е образувана от човека в минали животи, когато той се е подвизавал като изтъкнат артист, философ или висше духовно лице.

Поправянето на дисхармонията между Сатурн и Нептун е възможно като стане човек ученик на велики учители, като проучва Божественото слово и е готов на всички жертви, които те биха му посочили, за да изплати кармата си и изправи ума и сърцето си.

Дисхармонията между Сатурн и Нептун показва, че в минали животи човек не е направил необходимите жертви и не е послужил на Божествената Любов и Правда според даденото от него преди това обещание.

Когато съществува дисхармония между Сатурн и Нептун, човек не може да има никакъв напредък в умствено и духовно отношение, не може да има правилни връзки, отношения и обмяна със световите на Божествената любов и правда, не може да получава техните благословения и да се ползва разумно от тях.

Дисхармонията между Сатурн и Нептун фигуративно можем да изразим като човек, осакатен в ръцете и ням в умствения и духовния свят: доколко безръките и немите човеци могат да работят на Земята и да имат постижения, дотолкова в духовно отношение човек може да проявява и да има постижения при господство дисхармония между Сатурн и Нептун в неговия хороскоп.

САТУРН в съвпад, съвпад в скоби или паралел с НЕПТУН

Всякога трябва да се помни, че ако в хороскопа на даден човек добротворни светила имат помежду си хармонично съчетание, дават на човека преобладаващи стремежи и любов към доброто, любов към Бога и вяра в него, в такъв случай съвпадът, съвпадът в скоби или паралелът между Сатурн и Нептун ще действат като *хармоничните* аспекти на същите светила.

Но когато в хороскопа на човека преобладават дисхармоничните съчетания, особено между злосторниците и Слънцето, които дават преобладаващи стремежи за проява на злото, тогава човек е без любов към Бога, без вяра в Бога, и съединението и паралелите между Сатурн и Нептун действат като дисхармонични съчетания между същите светила.

Липсата на всякакви съчетания между Сатурн и Нептун показва, че такъв човек не е бивал поставян на изпити да живее и работи по законите на Божествената любов и правда като артист, философ или мистик.

13.3. АСПЕКТИ НА САТУРН С ПЛУТОН

САТУРН в тригон, на 72° или в секстил с ПЛУТОН

Сатурн с преобладаващи хармонични съчетания от добротворците, с хармонично съчетание с Плутон и стоящ по-високо в хороскопа, с други думи когато този аспект заема ръководно положение в хороскопа, показва, че такъв човек се отличава с дарби и способности за придобиване на големи материални богатства, за запазване и оползотворяване на материални богатства. Сатурн с гореказаните съчетания дава най-добри организаторски способности, най-голяма търпеливост и издръжливост на всички противоречия и несгоди, приспособимост към големи несгоди, постоянство в цели и намерения. При тези съчетания човек може да се прояви с най-голям успех в областта на минното инженерство, в геологическата наука, в откриване и оползотворяване на подземни богатства.

САТУРН в опозиция, съвпад, съвпад в скоби или квадрат с ПЛУТОН

Сатурн в дисхармония с Плутон, същевременно с преобладаващи дисхармонични съчетания с другите светила и стоящ високо в хороскопа, показва, че такъв човек е способен да извърши най-чудовищни по садизъм престъпления, ръководен от най-низшите си желания и инстинкти. Такъв човек няма никакви идеали в живота. Той се движи само от неудържими низши и престъпни подтици.

Сатурн в дисхармония с Плутон, при което Сатурн има преобладаващи дисхармонични съчетания с другите светила и стои по-високо в хороскопа, показва, че човек е склонен към всички възможни диктаторски прояви, към насилие и нечестни средства, за да може да придобие богатства и слава.

13.4. ОБЩО ЗА САТУРН И НЕГОВИТЕ СЪЧЕТАНИЯ

Всички видове влияния на Сатурн са свързани с физическото, материалното естество на човека и главното влияние на Сатурн е върху личността на човека.

Хармоничните влияния на Сатурн усилват дейността, устойчивостта и постоянството на всички добродетели, дарби и способности, а дисхармоничните съчетания на Сатурн действат обратно, т.е. отслабват развитието, дейността и постиженията на всички видове добродетели и способности.

Сатурн в хармония със Слънцето прави човека носител на висши идеали, готов да премине всички видове изпитания и страдания, като служи всеотдайно и неизменно на идеалите и убежденията си. Колкото по-голяма е хармонията между Сатурн и Слънцето, толкова повече и по-силни са висшите идеали, творческите дарби и способности на човека.

Домът на такъв човек, неговите убеждения, познания и опитност, са построени на здрави основи. Когато Христос казва, че трябва "да съградиш дома си на канара", това предполага именно хармонията между Слънчевото и Сатурново влияние като основа.

Сатурн в дисхармония със Слънцето е свидетелство, че такъв човек ще бъде лишен и ограничен от благословенията на творческата светлина, от висши вдъхновения, от възвишени идеали. По силата на дисхармонията между Сатурн и Слънцето се познава до каква степен човек е внесъл тъмнина, нечистота, безредие и лъжа в ума, сърцето и волята си, т.е. доколко той изпада под влиянието на низшите светове. Дисхармонията между Сатурн и Слънцето показва още, че човек ще бъде лишен от жизненателни сили, здравословни храни и потреби, поради което ще бъде изложен на всякакви разстройства и заболявания.

Светилата, с които Сатурн е в дисхармония, показват, че човек е лишен от добротворна светлина, от влиянията, силите, добродетелите, дарбите и способностите, които тези светила дават.

Всички видове дисхармонии между Сатурн и Слънцето показват прегрешенията на човека спрямо Божествената Любов, Мъдрост и Истина.

Сатурн в хармония с Луната ако същевременно е в преобладаващи хармонични съчетания и с другите светила, прави въображението на човека силно, дисциплинирано, постоянно, устойчиво, съсредоточено. В този случай организъмът на човека е много здрав, издръжлив, работоспособен, продуктивен.

Сатурн в дисхармония с Луната и същевременно получаващ преобладаващи дисхармонични съчетания от другите светила, прави въображението на човека разсеяно, непостоянно, преувеличаващо отрицателните прояви в живота, представящо на човека само в черни краски живота, внасящо страх и ужас в човешкото въображение. Това

влияние поражда отрицателното, нерадостното, безсмисленото и хаотично отношение към живота. Степента на дисхармонията между Сатурн и Луната показва доколко човек е нарушил закона на Правдата по отношение на себеподобните си.

Сатурн в хармония с Меркурий с преобладаващи хармонични съчетания показва доколко наблюденията, схващанията, разбиранията и научните възгледи на човека са правилни, изградени на здрава основа.

По силата на хармонията между Сатурн и Меркурий съдим доколко човек има правилни и ценни познания за материалния, физическия свят.

Сатурн в дисхармония с Меркурий, когато сам Сатурн е в преобладаващи дисхармонии, показва доколко човек е нарушил закона на Правдата с обективния си ум, до каква степен е изопачил ума си, доколко има неправилни наблюдения, схващания и разбирания за физическия, материалния свят.

Сатурн в хармония с Венера при което Сатурн е хармонизиран, означава доколко любовта на човека към себеподобните е трайна, добродетелна, истинска, т.е. доколко човек е подчинил своето низше аз, управлявано от Сатурн, на Божествените принципи, проявяващи се чрез Венера. Сатурн в хармония с Венера означава трайност, постоянство, сигурност и щастие в любовта. Хармонията между Венера и Сатурн всякога служи за усиляване на добродетелните Венерини качества.

Сатурн в дисхармония с Венера, когато сам той има много дисхармонии, показва много нещастия и разочарования в любовта и от човеците изобщо, нещо, което зависи от факта, че такъв човек неправилно възприема, разбира и проявява любовта. Силата на дисхармонията между Венера и Сатурн показва количеството, силата и трайността на нещастията, разочарованията и ограниченията, които човек ще изпита при своите сърдечни стремежи и прояви.

Степента на дисхармонията между Венера и Сатурн показва степента на лъжата, насилието, изопачаването и нечистотата, които човек е внесъл в минал живот в сърцето си. Колкото по-голяма е дисхармонията между Венера и Сатурн, толкова в по-голяма степен човек ще бъде ограничен и лишен от благословенията на любовта.

Сатурн в хармония с Марс когато Сатурн е предимно хармоничен, показва до каква степен човек е успял да дисциплинира и подчини у себе си животинското си естество, съзнателно да го направлява и оползотворява.

При хармония между Марс и Сатурн човек разполага с голяма физическа сила, с голяма предприемчивост и постоянство, поради което постига своите идеали в материалния свят. При тази хармония човек развива ценни добродетели, най-главните от които са смелост и търпеливост.

Сатурн в дисхармония с Марс когато Сатурн е предимно дисхармонично съчетан, показва, че у такъв човек съществуват много порочни и разрушителни склонности.

Такива големи са често обсебвани от най-низши духове и могат да извършат най-големи жестокости и престъпления. Дисхармонията между Сатурн и Марс показва до каква степен човек се поддава на влиянието на животинското си естество.

Сатурн в хармония с Юпитер когато Сатурн е и с преобладаващи хармонии, показва доколко човешкото естество се е подчинило на висшия ангелски разум, доколко човек се ръководи от него в мисли, желания и дела.

Колкото по-голяма е хармонията между Юпитер и Сатурн, толкова по-силни и по-трайни са творческите сили и способности у човека, неговите стремежи и неговите заслуги за осъществяване на общочовешки идеали.

При хармония между Сатурн и Юпитер имаме заедно действие на редица висши дарби, добродетели и способности: вярата, съвестността, религиозността, благоразумието, управлявани от Юпитер, и търпението, постоянството и издръжливостта, управлявани от Сатурн.

Сатурн в дисхармония с Юпитер когато Сатурн е с преобладаващи дисхармонични аспекти, показва количеството, силата и трайността на лишенията, ограниченията, противоречията, тъмнината, изобщо неблагоприятните условия, които пречат на развитието, дейността и проявите на Юпитеровите дарби и способности, на творческите сили на разума.

Сатурн в хармония с Ура̀н когато Сатурн е и с преобладаващи хармонични съчетания, показва доколко в минали животи човек е служил на Божествената Мъдрост и доколко през настоящия си живот се ръководи от нея, служейки разумно на Божествената Правда като учен, философ или управник.

Сатурн в дисхармония с Ура̀н когато Сатурн е и с преобладаващи дисхармонии, показва до каква степен човек е нарушил правдата по отношение на Божествената мъдрост, доколко е внесъл лъжа, тъмнина, изопачаване, ограничение при проявите на Божествената мъдрост и доколко е станал причина за лишаването на света от благоприятни условия за приемане и разбиране на Божествената мъдрост.

Тази дисхармония показва също, че в минали животи човек е изопачил Божествената правда като учен, философ или управник.

Сатурн в хармония с Нептун когато Сатурн е и с преобладаващи хармонии с другите светила, показва доколко човек е подчинил своето лично аз, т.е. материалното си естество, на Божествената любов и доколко се стреми да и служи. Хармонията между Сатурн и Нептун е свидетелство до каква степен човек в миналите си животи е служил на Божествената любов чрез изкуството, главно като творец.

Всяка хармония между Сатурн и Нептун показва доколко човек е изявил Правдата главно чрез изящните изкуства.

Сатурн в дисхармония с Нептун когато Сатурн има преобладаващи дисхармонии, показва доколко човек в минали животи е нарушил правдата и доколко е внесъл заблуди, лъжа, тъмнина, безредие, изопачаване, нечистота главно в областта на изящните изкуства.

Сатурн в хармония с Плутон в преобладаващи хармонии с другите светила, показва, че такъв човек е минал през най-големи изпитания и страдания, слизал е до дъното на ада, но не се е поддавал на изопачаване, лъжа и насилие. Хармонията между Сатурн и Плутон е свидетелство, че такъв човек, и при най-неблагоприятни условия, се ръководи от Правдата.

Сатурн в дисхармония с Плутон и в преобладаващи дисхармонии с другите светила показва, че такъв човек в минали животи е извършил най-големи жестокости и престъпления с мислите, чувствата, желанията, делата и словата си по отношение на цели общества и народи. Такъв човек е погизил всяка правда у себе си, не признава никакви разумни сили и закони и е готов да издигне себе си като Божество.

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на Сатурн с другите светила, толкова по-силни, по-постоянни и по-устойчиви са добродетелите, дарбите и способностите, които той дава на хората.

Сатурн усилва добродетелните качества и способности на онова светило, с което има хармонично съчетание.

Сатурн с преобладаващи хармонични съчетания прави здравето на човека постоянно, организмът устойчив против всякакви неблагоприятни условия. Човек с хармоничен Сатурн има постоянни идеи, схващания и разбирания, верен е на убежденията си и е честен, справедлив, добросъвестен, порядъчен и работоспособен.

Сатурн с преобладаващи дисхармонични съчетания, според количеството и силата на дисхармониите, причинява на човека по-големи или по-слаби умствени, душевни и органически разстройства и заболявания. Силата на Сатурновите дисхармонии определя и степента на неправилното развитие и действие на органите в човешкото тяло, както и на усетоспособностите.

Дисхармонията на Сатурн със Слънцето и Луната причиняват изкривяване, отслабване, неправилно развитие и неправилно действие на очите, главната нервна система, симпатичната нервна система, сърцето и костната система.

Дисхармонията на Сатурн с Венера дава неправилно устройство, развитие и дейност главно на устните, венците, гърлото, детеродните органи и венозната система.

Дисхармонията на Сатурн с Венера причинява всевъзможни душевни страдания, произлизащи от неуспехи, несполуки в сърдечни отношения или от неуспехи в областта на изкуството.

Дисхармонията на Сатурн с Меркурий причиняват неправилно развитие, изкривяване и неправилна дейност, дава неправилни движения на крайниците, както и спънки при говора.

Всяка дисхармония между Сатурн и Меркурий показва, в зависимост от своята сила, неблагоприятното влияние върху развитието и дейността на обективния ум. Такъв човек неправилно вижда нещата, неправилно разбира явленията, неправилно мисли и разсъждава. Колкото по-голяма е дисхармонията между Сатурн и Меркурий, толкова по-голяма е тъмнината в ума на човека. Такъв човек не може да има голям напредък в областта на естествените науки и целият му светоглед относно материалния свят ще бъде погрешен.

Дисхармонията между Сатурн и Марс ще причини неправилно развитие и неправилна дейност главно на вкуса, който ще бъде изопачен, също на мускулната, половата, отделителната система и на жлъчката. Поради извратеността на вкуса си, такъв човек не ще подбира естествена, чиста и здравословна храна и ще си причини много болести.

Дисхармонията между Сатурн и Луната, в зависимост от силата на тази дисхармония ще причини отдалечаване, изопачаване, нечистота, безредие и тъмнина във въображението, както и разстройство и болести

на стомашната система. Човек с тази дисхармония разбира криво мислите, желанията и проявите на другите, поради което често ще бъде в раздор с тях. Дисхармонията на Сатурн и Луната не дава на човека условия и възможности да има щастлив семеен и брачен живот.

Дисхармоничните съчетания на Сатурн със светилата действат най-злокобно, ако светилата не получават подпомагащо съчетание от добротворците.

Дисхармонията между Сатурн и Юпитер ще даде неправилно развитие, изопачаване, отслабване, изкривяване и болести на обонятелните органи.

Според силата на тази дисхармония човек се лишава от условията и възможностите за напредък и постижения в областта на висшия творчески разум, в областта на философските, отвлечените науки, изобщо всяка дисхармония между Сатурн и Юпитер ще причини неправилно развитие, неправилна дейност и болести на всички органи и системи, попадащи под Юпитер.

Силата на дисхармонията между Сатурн и Юпитер е свидетелство за прегрешенията на човека в минали животи като просветен или духовен наставник.

Дисхармонията между Сатурн и Юпитер показва неправилно развитие, изкривяване, изопачаване, отслабване и болести на слуховия апарат и слуха.

Всяка дисхармония между Сатурн и Уран ограничава човека от светлина, от благоприятни условия и възможности за правилно разбиране и напредък в окултните науки, също така причинява много нещастия, тревоги, съмнения чрез или от окултните науки.

Всяка дисхармония между Сатурн и Нептун прави човека неспособен правилно да схваща, разбира и проявява идеите, замислите и внушенията на висшите светове. С други думи, дисхармонията между Сатурн и Нептун лишава човека от условия да има вдъхновение, да разбира езика на висшите светове.

Всяка дисхармония между Сатурн и Плутон показва до каква степен човек се поддава на внушенията и желанията, идещи от жителите на ада, доколко се поддава на тяхното ръководство, доколко е техен служител с мислите, желанията, делата и словата си.

Всички прегрешения между Сатурн и останалите светила показват съзнателни прегрешения на човека в миналите му животи, които прегрешения са били правени за материални придобивки, за материални наслади изобщо.

Всички дисхармонии между Сатурн и другите светила се коренят в материалното естество на човека.

С което светило Сатурн е в дисхармония, в неговата област на проява намират място Сатурновите егоистични мисли, желания и постъпки.

Количеството и силата на Сатурновите дисхармонии определят силата и трайността на тъмнината и ограниченията в ума на човека, както и студенината, липсата на радости, разочарованията, спънките и страданията, които съпътствуват човешкия живот.

Силата на Сатурновите дисхармонии и тяхното количество определя още степента на отравянето на кръвта и организма от душевни

дисхармонии и органически разстройства и заболявания, които ще последват.

Дисхармоничното влияние на Сатурн е едно у хора, които вярват в Бога и обичат Бога, а друго е то у люде, които не вярват в Бога.

Дисхармоничните съчетания на Сатурн причиняват на вярващия много страдания от умствен, душевен и органически характер, но той във всички случаи търси и намира причините за тях у себе си и не обвинява никого за своите страдания или злочестини. Страданията за такъв човек са очистителни, облагородителни, обогатяват човешкия живот и накрая се обръщат на добро. В този случай страданията на човека са като тор за растежа и укрепването на неговите дарби, способности и добродетели.

Обратно, дисхармоничните съчетания на Сатурн върху невярващите ги ожесточават чрез страданията, ограниченията и злочестините, които те им носят. Такива люде винаги обвиняват другите за своите несполуки и злочестини, не се поучават от тях и увеличават своята карма.

Колкото по-недоволен и неблагодарен от всичко, което става с него, толкова по-силно е дисхармоничното Сатурново влияние върху него.

Човекът с преобладаващо Сатурново влияние се познава освен по недоволството и неблагодарността му, но и по малката му любов към другите или по омразата му към тях. Силната и трайна омраза откриват много силна Сатурновска дисхармония в хороскопа на проявяващи тази омраза.

Колкото повече и по-силни са Сатурновските дисхармонии, толкова по-силно е у такъв човек непослушанието му към Божествените закони и Божието слово, толкова по-силни са съмненията му в справедливия Божествен ред и толкова по-тежко е неговото черногледство.

Само люде с твърде дисхармоничен Сатурн могат да кажат: "Ако Господ беше справедлив и всезнаещ, нямаше да устрои такъв свят, в който има страдания".

Когато преобладаващите Сатурнови дисхармонични съчетания са главно върху ума на човека, той се отличава с неверие, необикновена гордост, презрение към другите, с жажда за власт и богатства, добити по всички нечестни начини. Такъв човек се стреми да играе роля на Божество, а всички други да му се подчиняват.

Ако дисхармоничните влияния на Сатурн са главно върху сърцето на човека, такъв човек се отличава със силна омраза, жестокост, студенина, ревност, алчност, славолубие, краен егоизъм и силно скъперничество.

Ако преобладаващите дисхармонични Сатурнови влияния са главно върху физическото естество, върху тялото на човека, тогава те се изразяват в тежки и продължителни болести, лишават също човека от условия и възможности да се ползва от материални блага. Такъв човек не може никога нито сладко да яде, нито сладко да пие, нито сладко да спи.

Посредством формите си Сатурн упражнява главно влияние върху ума и затова всяка дисхармония във формите на лицето откриват доколко е силно Сатурновото дисхармонично влияние върху ума на човека.

Посредством своите цветове - тъмно-кафяв и черен, Сатурн влияе върху чувствата и затова дисхармонията на Сатурн в чувствата на човека се изразява чрез кафяво-черния цвят на кожата. Оттук и поговорката: "Почернял човекът от мъка".

Върху тялото, здравето и волята Сатурн влияе чрез храната, която съдържа негови преобладаващи елементи, затова тялото и волята на човека са толкова по-изсушени, отровени, разслабени и разстроени, колкото повече Сатурнови горчиви храни или тютюн, хашиш, морфин и други такива упойки приема човек.

Колкото повече и по-силни са дисхармоничните съчетания на Сатурн с другите светила, толкова по-голямо е влиянието на земята върху човека и толкова по-малко човек се ползва от благословенията на Любовта, Мъдростта и Истината.

По количеството и силата на дисхармониите, които има Сатурн, съдим за количеството, силата и трайността на тъмнината в умствения, духовния и физическия живот на човека, а също за количеството, силата и трайността на големите и разнородни изкушения и съблазни, на които човек ще бъде подложен.

Сатурн е най-големият изкусител. Той е изкусителят на първите човеци в рая. Изкушенията му идват винаги чрез материални блага, чрез материята. Сатурновото влияние внушава на човека, че в материята се съдържат всички духовни и умствени блага, че колкото повече материални блага притежава човек или се ползва от силите на материята, толкова по-лесно ще придобие и душевното богатство, което му е нужно. Поради това внушение на Сатурн, всички люде, които попадат под неговото дисхармонично влияние, са събирачи на материални блага, скъперници и егоисти. Банки, осигурителни, спестовни и застрахователни дружества са създадени от люде с преобладаващо Сатурново влияние.

Силата и количеството на дисхармониите, които има Сатурн, определят лишенията и ограниченията, на които ще бъде подложен човек в умствено, духовно и материално отношение. Колкото по-голямо е дисхармоничното влияние на Сатурн, толкова по-малка е светлината в ума, топлината в сърцето и силата на волята у човека. Такъв човек е изложен на страдания, болести и е преследван от страх за въображаеми опасности, за дебнещи го злополуки.

Такъв човек е наклонен да вярва в сбъдването на злини и нещастия, не вярва в сбъдването на доброто, омаловажава неговата стойност и неговото значение.

Колкото повече са дисхармониите на Сатурн, толкова повече страхлив, слабодушен и безверен е човек.

Според силата и количеството на Сатурновите дисхармонии човек повече или по-малко живее с постоянно еднообразие в мисли, чувства, желания, дела и слова. Еднообразието довежда такъв човек до бездействие и инертност, а бездействието поражда болести и води към смърт.

Според силата на дисхармоничното Сатурново влияние, човек е изразител на недоволството от всичко в живота и природата. Такъв човек навсякъде в живота и природата вижда безредие, неразумност, нецелесъобразност, безсмислие.

Люде с дисхармонично Сатурново влияние имат винаги слабост да надценяват своята разумност, а да подценяват тази на другите.

Всички диктатори, съдилища, затвори, наказателни заведения, всички идеи за ограничаване на човешката свобода и човешките природни права са изявени от люде с преобладаващи дисхармонични Сатурнови влияния.

Трябва да се помни, че силата на Сатурновото влияние е най-голяма и съдбоносна до тридесетгодишна възраст, защото силата на Сатурновото влияние е изключително върху човешката личност, върху материалното естество на човека, а тъй като до 30-годишна възраст човек живее предимно със своята личност, затова най-много чувства влиянието на Сатурн. През това време той живее главно с идеите, замислите, чувствата, желанията и делата, които са свързани с материята и върху които Сатурн удря най-силен отпечатък.

Учителят казва: "От най-голямо значение е по кое време на денонощието е станало раждането на човека, дали Слънцето е било над хоризонта и раждането е станало при светлина или е било под хоризонта и раждането е станало при тъмнина. Колкото по-високо е Слънцето при раждането на човека, толкова и светлината в неговия живот ще бъде по-голяма. Колкото по-ниско под хоризонта е Слънцето в момента на раждането, толкова по-голяма ще е тъмнината в ума и живота на човека. Роденият с издигащо се Слънце ще бъде търговец, стоката на когото ще бъде *светлината*. Роденият със слизащо под хоризонта Слънце ще бъде търговец, стоката на когото ще съдържа неща от света на тъмнината.

Следователно, когато човек има работа с такива, които са родени при светлина, може да купува и продава на тях с доверие, а когато има работа с родени при тъмнина, трябва всякога винаги да си плаща и сам да си избира стоката".

Когато Слънцето е под хоризонта в момента на раждането, а Сатурн е над хоризонта, то според близостта на Сатурн към зенита ще бъде и силата на преобладаващото Сатурново влияние върху човешкия живот.

Най-силно, най-мъчително и най-злочесто е дисхармоничното Сатурново влияние, когато Сатурн е най-близко до зенита и има силни дисхармонични съчетания с другите светила.

По-слабо и по-малко пакостно е Сатурновото влияние върху човешкия живот, когато Сатурн се намира под хоризонта в момента на раждането.

Върху умствения и духовния живот на човека Сатурн упражнява своето влияние главно чрез черния цвят. Люде с преобладаващо Сатурново влияние предпочитат дрехи и обстановка с черен или тъмнокафяв и тъмнозелен цвят.

Колкото повече човек се свързва с тези цветове, толкова по-силно влияние упражнява Сатурн върху неговите мисли и чувства.

Колкото повече човек е носител, изразител и служител на лъжата и насилието с мисли, желания, слова и дела, толкова по-силно е дисхармоничното влияние на Сатурн върху него, тъй като Сатурн е създателят на лъжата и насилието.

Сатурн учи човека чрез страдания, лишения и ограничения да разбира своята сила и немощ, да разбира сенките от реалността и

лъжата. Само люди, които са изпитали върху себе си добрите и лошите Сатурнови влияния, които са преминали през всички видове ограничения и лишения, които са разбрали качествата и свойствата на тъмнината, само такива люди могат да бъдат готови кандидати да проучват световите на светлината, управлявани от Слънцето.

14. УРАН

АСПЕКТИТЕ НА УРАН С ДРУГИТЕ СВЕТИЛА

Уран е планета, която има отношение към всички окултни идеи и учения, към дейността и проявите на човека от минали животи във връзка с окултните идеи и учения.

За хармоничните и дисхармонични съчетания на Уран със Слънцето, Луната, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер и Сатурн виж по-напред за съответните съчетания на всяко от тези светила с Уран.

14.1. АСПЕКТИ НА УРАН С НЕПТУН

УРАН в съвпад, паралел, съвпад в скоби, тригон, на 72, полусекстил или секстил с НЕПТУН

По силата на хармонията между Уран и Нептун съдим до каква степен човек е съчетал в хармония разбиранията и проявите на висшата мъдрост с тези на висшата любов, т.е. доколко човек съчетава вдъхновението, идещо от Нептун с възплъщението и творчеството, идващо чрез Уран.

Колкото по-голяма е хармонията между Уран и Нептун, толкова повече и по-силни са гениалните дарби и способностите на човека, толкова по-големи са условията и възможностите на човека да разбира правилно възгледите и проявите на гениалните люди.

При хармония между Уран и Нептун, ако Уран възлиза към зенит, в такъв случай човек се проявява предимно в областта на окултните науки, философията, изобщо в областта на науките.

Ако при хармония между Уран и Нептун, Нептун се издига към зенита, в такъв случай човек ще се стреми да се издигне в областта на изящните изкуства.

Хармонията между Уран и Нептун е много важна, безусловно необходима, за да може човек да създаде нещо в пълния смисъл на думата гениално, като съчетае науката с изкуството и философията.

Учителят определя по следния начин истинската наука, истинската философия и истинското изкуство:

"Истинска наука е тази, в която има и поезия, и философия. Истинска философия е тази, в която има и наука, и изкуство. Истинско изкуство е това, в което има и наука, и философия". Следователно, за да може да създаде човек нещо истинско в областта на науката, изкуството и философията, непременно трябва да има хармония между Уран и Нептун в неговия хороскоп.

УРАН в квадрат или опозиция с НЕПТУН

Всяка дисхармония между Уран и Нептун се проявява като противоречие, като липса на условия и възможности за постижения в областта на науката, философията и изкуствата.

При дисхармония между Уран и Нептун, ако Уран е извисен и ръководещ, човек съзнателно или несъзнателно ще внесе много изопачавания и заблуди в науката или философията. Такъв човек ще има криви разбирания по отношение на окултните науки.

При дисхармония между Уран и Нептун, когато Нептун възхожда към зенит и е ръководещ в хороскопа, в такива случаи, според силата на дисхармонията между Уран и Нептун, човек внася изопачавания в областта на изкуството. Под такава дисхармония са всички изопачавания, внесени в изкуството от така наречените упадъчни или декадентски течения, между които най-изпъкващ е футуризмът.

Люде с дисхармония между Уран и Нептун винаги минават повече или по-малко за аномални. Всяка дисхармония между Уран и Нептун свидетелства доколко човек е нарушил Божествените закони и Божествената воля, като не е изпълнил навреме внушенията на висшите светове и възложените му от тях чрез вдъхновение задачи.

Всяка дисхармония между Уран и Нептун показва, че в миналите си животи такъв човек е бил ученик в окултни школи, но не е изпълнявал всички възложени му задачи.

Хармонични или дисхармонични съчетания между Уран и Нептун могат да се образуват само в хороскопа на окултни ученици, които в минали животи са изучавали окултните идеи и науки.

14.2. АСПЕКТИ НА УРАН С ПЛУТОН

УРАН в тригон, на 72° или в секстил с ПЛУТОН

Всяка хармония между Уран и Плутон, според силата си, свидетелства до каква степен човек се ръководи от висшия разум, каква светлина е получил от него и доколко е проникнал в дълбочините на материята, доколко се е запознал с нейните сили и закони и може разумно да си служи с тях и да ги оползотворява.

Уран показва връзките, отношенията и обмяната на човешкия ум с висшата природа, а Плутон означава връзките, отношенията и обмяната на човека с най-гъстата материя, с подземния свят изобщо.

Колкото по-голяма е хармонията между Уран и Плутон, толкова по-голяма е светлината на човешкия ум, толкова повече той може да проникне в дълбините на Земята, да опознае нейните богатства и да ги оползотворява.

При хармония между Уран и Плутон, ако Уран се издига към меридиана и е ръководещ, в такъв случай човек става напълно господар на материята и със своите знания ще научи човечеството да се ползва от подземните богатства.

Ако при хармония между Уран и Плутон, Плутон се издига, а Уран е по-ниско, в такива случаи идеалът на човека ще бъде да обогати човечеството с материални блага, без да има всякакви духовни стремежи.

Хармонията между Уран и Плутон показва до каква степен духовното начало у човека е господар над материалното.

УРАН в съвпад, паралел, съвпад в скоби, опозиция или квадрат с ПЛУТОН

Когато Уран има една от горните дисхармонични връзки с Плутон, умствените и духовни противоречия у човека са толкова по-силни, колкото по-силна е дисхармонията между тези светили в неговия хороскоп.

Всяка дисхармония между Уран и Плутон показва борбата, която съществува между духовната и материална същност на човека, между любовта му към всичко велико и прекрасно и лошите неща, които носи от минали животи.

Дисхармонията между тези две светили показва, че човек още не е разграничил в себе си духовната от материалната си същност. Колкото по-голяма е дисхармонията между Уран и Плутон, толкова по-големи и по-силни са изпитанията, изкушенията, противоречията, ограниченията, лишенията и заблужденията, през които човек трябва да мине.

При дисхармония между Уран и Плутон, ако Уран се издига, човек се стреми да стане диктатор на света, да изнамери средства и оръжия да покори света.

Ако при дисхармония между Уран и Плутон, Плутон се издига към меридиана, човек може да прояви всички най-големи жестокости и да употреби всички най-големи престъпления, за да придобие материални богатства.

Най-висшият идеал на такъв човек са материалните богатства.

14.3. ОБЩО ЗА УРАН И СЪЧЕТАНИЯТА МУ С ДРУГИТЕ СВЕТИЛА

Уран е известен в митологията като родоначалник и баща на всички други Богове. Оттук следва, че посредством хармоничните Уранови влияния човек може да има правилни схващания и разбирания за същността и проявите на всички други светове. Докато човек не попадне под хармоничното влияние на Уран, той още няма достъп в окултната школа, не е придобил висше знание и светлина и не може да разбира същността и проявите на другите светове.

В преданието, че Уран е "баща" на всички Богове, е скрита велика истина, че само чрез хармоничното Ураново влияние у човека могат да се родят, развият и проявят всички Божествени дарби и способности.

С което светило Уран е в хармонично съчетание, чрез него той проявява своето Божествено естество.

Според митологията Уран е представител на небето, т.е. на всички небесни светове. Чрез Уран висшите небесни светове могат да работят върху човека и върху другите същества. При създаването на света Уран е бащата, а Гея, т.е. Земята, става майка и това означава, че всички родени от Уран и Гея същества носят в себе си едновременно силите, качествата и свойствата на Уран, т.е. на небесните светове и на Гея, т.е. на Земята, на материята.

Първите деца на Уран и Гея са така наречените еднооки циклопи, които са изобретатели на мълниите и светкавиците, т.е. те имат

отношение към умствената дейност на човека. След циклопите се раждат хекатонхейрите - сторъки великани, представители на духовния свят, чиито сто ръце означават многото човешки желания. Най-после се раждат титаните, които имат отношение към физическия, материалния живот и са представители на природните сили. Титаните са дванадесет на брой - шест мъже и шест жени. От тях шест имат отношение към висшите, творчески и изтънчени сили на природата, защото са носители и служители на висшите, небесни светове, а другите шест са титани на низшите, груби и разрушителни сили на земята и материята изобщо, на низшите светове. Ясно е, че дванадесетте титани са свързани с дванадесетте зодиакални съзвездия.

Титаните влезли в бракове помежду си и от тях произлезли всички останали Богове.

От недоразуменията между Уран и Земята се започва страшна митологична война. Това е борбата между Божественото, висшето, духовното начало у човека и низшето, плътското му естество. Сатурн въстава против баща си Уран, за да го осакати и така да го принуди да се откаже от властта си на Земята. В тази борба Сатурн най-напред е подтикван от своята майка Гея. От капките кръв на осакатения Уран, които паднали на земята, наситени от неговите проклетия, се родили ИРИНИТЕ - Божества на кръвното отмъщение, а също така и великаните на най-големите разрушители.

Алегориката на този мит ни разкрива, че всички висши и низши Божества, които имат отношение към човечеството, са произлезли все от брака между Уран и Земята, че Божествената разумност на човека, управлявана от Уран, е в непрекъсната борба с егоистичното и плътското начало у нас, намиращо се под върховната власт на Сатурн.

Когато Уран е в хармонично съчетание със светилата, тогава неговите сили са възходящи и положителни, творчески и жизнедеятелни, облагородяващи и въздигащи. Тогава Уран придава Божествени сили, свойства и качества на човешкия ум. В такива случаи човек е под ръководството на висшите небесни светове и има правилни връзки, отношения и обмяна с тях.

Когато Уран е предимно дисхармоничен, тогава човек е предимно под влиянието на Земята, т.е. на низшите светове, поради което у човека се зараждат разрушителни мисли, чувства и човек има разрушителни дела, подобни на ирините и гигантите.

Уран с много дисхармонии в хороскопа показва, че силите у човека са низходящи, отрицателни, разрушителни, ограничаващи, лишавачи, огрубяващи, помрачаващи, каквито са условията в дълбините на Земята.

По хармоничните съчетания на Уран съдим в каква степен и в какво отношение човек е придобил небесни сили, качества, свойства и благословения и доколко се учи и ръководи от небесните светове.

Обратно, по дисхармоничните съчетания на Уран съдим до каква степен човек е осакатил Божествените качества у себе си, доколко не се покорява на небесните светове, не се учи от тях, доколко е станал роб, слуга и проводник на низшите светове.

Уран е представител на втория творчески принцип в природата - Божествената мъдрост. Следователно, от местоположението на Уран в хороскопа и от съчетанията му с другите светила, съдим какви са

схващанията и разбиранията на човека за Божествената Мъдрост и какви са отношенията му и обмяната му с нея.

Хармоничните съчетания на Уран със Слънцето са свидетелство, че такъв човек в минали животи е бил окултен ученик и напълно и всецяло е обичал своите учители, обичал е словото им и с всички сила и любов се е стремил да усвоява, разбира и прилага окултните знания в живота си.

По силата на хармонията между Уран и Слънцето съдим до каква степен човек е възлюбил Божественото начало у себе си, доколко му вярва, доколко се ръководи от него, до каква степен е готов да му служи, доколко правилно разбира и прилага Божествената мъдрост, какви са по количество и качество небесните творчески сили, с които човек има връзки, отношения и обмяна.

Дисхармонията между Уран и Слънцето показва, че човек е бил окултен ученик в минали животи, но не е разбирал правилно и не е прилагал добре окултното учение в живота си, нарушил е многократно небесните закони, не е служил добросъвестно и правилно на учителите си, поради което си е създал карма, изгубил е благословенията на мъдростта, идващи от висшите светове.

По силата на дисхармонията между Уран и Слънцето, съдим доколко човек е изгубил светлината на мъдростта, а следователно и всичко друго, което се ражда от мъдростта, главно вярата, знанията и разумността.

Хармонията между Слънцето и Уран свидетелства, че човек има вродени висши дарби и способности, чрез които ще може правилно да схваща и разбира идеите и замислите на всички гении, както и да ги постига.

Обратно, дисхармонията между Уран и Слънцето е свидетелство, че човек поради непослушание спрямо окултните учители е изоставил и недоразвил висшите си дарби и способности.

Накъсо казано, съчетанията между Уран и Слънцето в хороскопа показват какви са връзките, отношенията и обмяната на човешкия дух с Божествения дух.

Хармонията между Уран и Луната показва до каква степен и в какво отношение човек е работил с небесната мъдрост в материалния свят, т.е. в тялото си и доколко е пречистил, преобразил, облагородил, оплодотворил и оползотворил посредством небесната мъдрост силите на земята, респективно тялото си. Следователно хармонията между Уран и Луната ще ни покаже до каква степен е въплътил небесната мъдрост в материята, доколко е достигнал хармония между Божественото начало и земното начало у човека.

Дисхармонията между Уран и Луната показва обратното на всичко казано за хармонията между Уран и Луната.

Хармонията между Уран и Меркурий е свидетелство до каква степен човек е съединил Божествената мъдрост с човешките знания, доколко има правилни разбирания за причините, свързани с Меркурий, защото всяка причина се ражда от Уран, а всяко проявление става чрез Меркурий. Следователно, истински учен може да бъде само човек, който има хармония между Уран и Меркурий. Според силата на хармонията между Уран и Меркурий човек може да има дарби и способности за открития, издирвания и изнамирования в областта на науката, философията, техниката и пр.

Дисхармонията между Уран и Меркурий показва обратното на всичко казано за хармонията между Уран и Меркурий.

Хармонията между Уран и Венера показва до каква степен човек е внесъл Божествената мъдрост в чувствата и сърдечния си живот, доколко посредством Божествената мъдрост е пречистил, преобразил, облагородил, обогатил, разширил, осветил и оплодотворил чувствата и желанията си, до каква степен им е дал възходяща насока, доколко човек е възлюбил мъдростта чрез сърцето си на Божествената мъдрост.

Хармонията между Уран и Венера показва още до каква степен човек има дарби и способности да възплътява и проявява Божествената мъдрост в областта на изящните изкуства.

Хармонията между Уран и Венера показва до каква степен човек се ръководи от висшата Божествена мъдрост при проявяването на любовта в човешкия живот.

Дисхармонията между Венера и Уран показва обратното на всичко гореказано, разкрива изобщо доколко човек е нарушил Божествените закони на мъдростта с чувствата и желанията си.

Хармонията между Уран с Марс показва до каква степен посредством Божествената мъдрост, действаща чрез Уран, човек е успял да подчини, дисциплинира и ръководи животинското начало у себе си, т.е. силите, които възприема от животните, направлявани от Марс.

Дисхармонията между Уран и Марс показва до каква степен човек е следвал животинските чувства, желания и инстинкти и така е нарушавал Божествения ред в света, доколко се е съпротивлявал на Божествената мъдрост и е проявил непослушание към нея.

Хармонията между Уран и Юпитер е една от най-добрите и забележителните, защото само Юпитер, т.е. висшият разум, е в състояние най-правилно и естествено да обхване, разбере и прояви Божествената мъдрост, действаща чрез Уран. Всяка хармония между Уран и Юпитер е свидетелство, че в миналото си човек е бил окултен ученик, добре е изучавал и добре е разбирал и прилагал окултните истини.

Всяка дисхармония между Уран и Юпитер показва до каква степен човек не е изпълнявал Божествените закони, не се е ръководил от Божествената мъдрост и не е прилагал навреме всички задачи, които са му били давани в окултни школи през минали животи.

Дисхармонията между Уран и Юпитер показва, че в минали животи човек е бивал ръководна личност в науката, обществения живот или в областта на религията, но е нарушавал Божествените закони и не е изпълнявал добросъвестно службата си.

Хармонията между Уран и Сатурн в зависимост от своята сила, показва доколко човек е подчинил своето низше аз, низшата си материална природа, личния си живот на висшата Божествена мъдрост, действаща чрез Уран, доколко се ръководи, направлява и оползотворява всички сили, качества и елементи, образуващи низшия, материалния човек.

Изобщо всяка хармония между Уран и Сатурн показва в каква степен човешкото се подчинява на Божественото и се ръководи от него. Справедливостта е основната добродетел на люде, които имат хармония между Уран и Сатурн.

Всяка дисхармония между Уран и Сатурн, в зависимост от нейната сила, показва до каква степен човешкото, материалното, низшето

начало у човека, проявяващо се чрез Сатурн, е в борба и противоречие с Божественото начало, с всичко висше, с Божествената мъдрост, действаща у човека чрез Уран.

Силата на дисхармонията между Уран и Сатурн определя силата и трайността на умствените и духовни противоречия, които човек изживява в себе си и среща в живота.

По силата на дисхармонията съдим до каква степен низшето у човека в миналите му животи се е домогвало да стане господар на Божественото у него, доколко сам човек е искал да стане сам Божество и да подчини всичко на себе си. Дисхармонията между Уран и Сатурн показва, че Божественото начало у човешката природа не работят в съгласие.

Хармонията между Уран и Нептун има голямо значение - тя показва съгласувана проява на двата висши принципа: Божествената мъдрост, проявяваща се чрез Уран, и Божествената Любов, проявяваща се чрез Нептун.

Хармонията между Уран и Нептун е свидетелство, че такъв човек в минали животи е бивал в окултни школи и е бил един от най-напредналите. Всяка хармония между Уран и Нептун говори за гениални заложби, дарби и способности, които могат да се проявят или в областта на изящните изкуства, или в областта на философията, която ражда мъдрестите.

Колкото по-голяма е хармонията между Уран и Нептун, толкова по-широка и по-пълна е проявата на гениалните дарби и способности на човека.

Дисхармонията между Уран и Нептун е свидетелство, че такъв човек още не е успял да съгласува дейността на Божествената любов с дейността на Божествената мъдрост.

Следователно, такъв човек не може да разграничава различните прояви на любовта от различните светове, както и кое е истински гениално и кое посредствено.

Хармонията между Уран и Плутон показва до каква степен човек с помощта на Божествената мъдрост може да стане господар на силите, действащи в низшите светове, управляващи непокорните духове, доколко може да използва силите и богатствата на земните дълбочини, доколко може да има ясна представа и правилно разбиране на същността, проявите и значението на низшите светове.

Всяка дисхармония между Уран и Плутон е свидетелство за стремежите на човека, за неговите желания да си послужи с всички видове лъжи и насилия, но да постигне някакво противоестествено желание и наслаждение.

Дисхармонията между Уран и Плутон показва доколко човек е изопачил с мисли, чувства, слова или дела истината, за да придобие някакво материално богатство.

Според силата на тази дисхармония човек е бивал носител, изявител и служител на духовете, представители на лъжата и насилието, изопачаващи всяка божествена мъдрост и порядък.

Колкото повече хармонични съчетания с другите светила има Уран, главно с добротворците, колкото по-високо стои той в хороскопа, толкова повече човек може да възприема, разбира и оползотворява благословенията на светлината и Божествената мъдрост.

Колкото повече дисхармонични съчетания има Уран с другите светила и стои по-ниско, под хоризонта, толкова повече у такъв човек Божествената мъдрост е изопачена и толкова по-нещастен, по безрадостен, лишен от знания, висша цел и висш идеал е живота на човека.

Всякога трябва да се има предвид, че Уран приема влияния само от Слънцето, т.е. само на Слънцето той е служител, а спрямо всички останали светила той е ръководител и упражнява влияние върху тях. Следователно, хармонията между Уран и Слънцето показва, че под въздействието на Божествената мъдрост, умът на човека е най-богат със знание, светлина, разумност, творчески сили, че е винаги насочен към най-висши идеи.

Всяка хармония между Уран и дадено светило, в съответствие с природата на последното, показва в какво отношение работи и се проявява у даден човек Божествената мъдрост.

Всички мъдреци, велики учители, светии, пророци и гении са под силното хармонично влияние и ръководство на Уран. Това именно показва, че без силно и хармонично Ураново влияние в хороскопа няма гениалност.

Легендата за Уран, че е родоначалник на всички Богове и владетел на Небето и Земята, красноречиво показва, че без Ураново влияние никакво велико начало не може да се започне. Следователно, като излизаме от образите на мита, ще кажем, че всяко велико начало и всички титани на мисълта, са Уранови чеда. Затова, колкото по-силно и по-хармонично е Урановото влияние върху даден човек, толкова той се отличава с повече Прометеевски сили, качества, замисли, стремежи и прояви. Без хармоничното влияние на Уран, невъзможно е човек да разбира и прилага окултните науки. Силата на хармоничното Ураново влияние върху човека определя и неговото правилно схващане и разбиране на окултните науки, учения и идеи.

15. НЕПТУН

15.1. АСПЕКТИ НА НЕПТУН С ПЛУТОН

НЕПТУН в тригон, квинтил или секстил с ПЛУТОН

Понеже Нептун е носител и изразител на ангелската и Божествената любов, неговите влияния могат да бъдат правилно почувствани и разбрани само от люде с високо духовно развитие.

(За аспектите на Нептун със Слънцето, Луната, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн и Уран, виж главите за съчетанията на всички тези светила с Нептун).

Хармонията на Нептун и Плутон е свидетелство, че такъв човек може да побеждава всички мъчнотии, пречки и страдания чрез силната си вяра в ръководството на висши същества и благодарение на голямата любов, милосърдие и състрадание към всички същества.

Всяка хармония между Нептун и Плутон показва, че такива люде, движени от голяма любов, от голямо състрадание и милосърдие, са готови на големи жертви, способни са на небивали подвизи, когато са убедени, че могат да спасят някой грешник и да му направят добро.

Люде с хармония между Нептун и Плутон лесно и във всяка среда могат да си спечелят приятели, да спечелват доверието и любовта им, защото самите те обичат всички люде. Хармонията между Нептун и Плутон е свидетелство, че такива люде в минали животи като окултни ученици в името на Божествената любов са били всякога готови да пожертват всичките си богатства, всичките си сили и живота си дори. Такива люде са се научили да жертват човешкото заради Божественото.

Дисхармонията между Нептун и Плутон, в зависимост от своята сила, показва до каква степен човек с мислите, чувствата, делата и словата си е станал проводник на низшите светове и е внесъл изопачения в схващанията, разбиранията и проявите на Божествената и ангелска любов.

НЕПТУН в съвпад, съвпад в скоби, опозиция, паралел или квадрат с ПЛУТОН

Дисхармонията между Нептун и Плутон показва, че такива люде са бивали в минали животи окултни ученици, но не са учили добре, не са правили необходимото нито за Бога, нито за хората.

Всяка дисхармония между Нептун и Плутон показва, че такива люде се поддават на обсебване от низши духове, които внасят заблуждения у човека, че му говорят ангели и висши същества. Затова люде с такива дисхармонични съчетания вършат най-чудновати глупости, говорят големи безсмислици, а мислят, че Господ или ангелите действат и говорят чрез тях.

Дисхармонията между Нептун и Плутон показва, че такива люде са готови да вършат и престъпления, като същевременно са убедени, че така служат на Господа.

15.2. ОБЩО ЗА НЕПТУН И СЪЧЕТАНИЯТА МУ

Нептун в хармония със Слънцето и стоящ над хоризонта дава на човека дарби и способности да се вдъхновява и работи в областта на изящните изкуства, изобщо стремеж към гениалност и изключителни прояви в областта на изкуствата.

Хармонията между Нептун и Слънцето говори, че такъв човек има гениални артистични дарби и способности, гениални артистични заложби. Такива люде ясно разграничават проявите на любовта, когато е Божествена, кога е ангелска и кога човешка или животинска.

Нептун в дисхармония със Слънцето показва обратното на казаното за хармоничните съчетания между двете светила.

Всяка дисхармония между Нептун и Слънцето е свидетелство за прегрешенията на човека спрямо прегрешенията на ангелската и Божествената любов, когато е бил окултен ученик.

Нептун в хармония с Луната, в зависимост от силата на хармонията, определя силата, романтичността и естетичността на въображението. Такива люде имат дарби и способности да бъдат

психометрици и често приемат внушенията на висшите светове, стават техни изразители с мислите, чувствата, желанията, словата и делата си.

Всяка хармония между Нептун и Луната прави човека способен да вижда пророчески сънища и да се вдъхновява от всяка велика идея и мисъл, чута или възприета от художествените произведения.

Дисхармонията между Нептун и Луната прави въображението объркано, разпокъсано, непостоянно, безцелно, безсмислено, некрасиво.

Хармонията между Нептун и Меркурий в зависимост от своята сила, показва повече или по-малко богат и надарен ум с артистични дарби и способности. Такива люде разбират всички видове изящни изкуства, обичат ги, получават радост, вдъхновение и подтик от изкуствата и добре изясняват творенията на гениалните творци.

Дисхармонията между Нептун и Меркурий означава обратното на казаното вече за хармоничните съчетания между тези светила.

Колкото по-силна е хармонията между Нептун и Венера толкова по-голяма е любовта на човека към изящните изкуства, към реда и чистотата, към красотата и доброто в умствен, духовен и физически смисъл, т.е. към всички прояви на хармонията. Съзвучието на Нептун и Венера свидетелства, че такъв човек притежава много артистични способности и качества, че има голяма любов към всички висши идеи, изразени чрез изящните изкуства.

Нептун в дисхармония с Венера означава обратното на всичко гореказано за хармоничните съчетания. Всяка дисхармония между Нептун и Венера показва до каква степен човек е внесъл нечистота и безредие, изопачавания и заблуди в областта на изкуството, като артист в минали животи.

Дисхармонията между Нептун и Венера е свидетелство още, че такива люде имат изопачени, неправилни схващания и разбирания за проявите на любовта между хората.

Хармонията между Нептун и Марс показва, че такива люде са подчинили животинското си начало, низшето си същество на висшата Божествена любов.

Колкото по-голяма е хармонията между Нептун и Марс, толкова повече човек е в състояние да жертва всичко човешко заради любовта към Бога, към някоя Божествена идея, такива люде са способни да станат мъченици за Божествената идея.

Всяка дисхармония между Нептун и Марс е твърде опасна в много отношения, защото такава дисхармония означава, че човек е внесъл изопачавания, заблуди, опорочаване, нечистота и безредие в схващанията и разбиранията за проявите на Божествената любов. Такива люде често имат йезуитски схващания и разбирания: те вършат престъпления в името на висши принципи и смятат тези престъпления за нещо велико.

Дисхармонията между Нептун и Марс показва още до каква степен човек е обсебен от низшите духове и може да бъде носител, изразител и служител на техните прояви.

Хармонията между Нептун и Юпитер е една от най-висшите и благородните в много отношения положителни ъгловръзки. Тази хармония показва, че човек всецяло е отдал висшия си разум в служба на Божествената любов.

Такива люде в миналите си животи са били гениални артисти, гениални философи, гениални духовници и вдъхновени пророци. Такива люде са всякога под ръководството на ангелите, лесно успяват във всичко и са истински добротворци за всички човеци.

За такива люде народът казва: "Този човек има силен ангел".

Всяка дисхармония между Нептун и Юпитер е свидетелство, че човек като окултен ученик в минали животи не е изпълнявал добросъвестно зададените му задачи, отлагал е изпълнението на работите си и е бил небрежен към изкуството си, в службата си като философ или духовник.

Всяка хармония между Нептун и Сатурн показва, че Божествената Любов е вземала връх у човека и низшото аз, човешкият егоизъм, материалното естество на човека, представяно от Сатурн, се е подчинило на Божествената любов и нейното ръководство. Всяка хармония между Нептун и Сатурн, в зависимост от нейната сила, показва доколко човек е способен да жертва човешкото за Божественото.

Всяка дисхармония между Нептун и Сатурн показва до каква степен човек е внесъл изопачавания, извращавания, заблуди в схващанията, разбиранията и проявите на Божествената любов със своя егоизъм, с лъжа и насилие, като е ограничавал и лишавал близките си.

Люде с най-силна дисхармония между Нептун и Сатурн са в състояние да измислят йезуитски учения и да им бъдат фанатични служители. Изобщо, всяка дисхармония между Нептун и Сатурн прави човека жестокосърочен, студен душевно и безразличен към съдбата на ближните си.

16. ПЛУТОН

ОБЩО ЗА ПЛУТОН И СЪЧЕТАНИЯТА МУ

Когато Плутон е в хармония със Слънцето това показва необикновено богатство на жизнени сили, голяма физическа устойчивост, издръжливост и на най-неблагоприятните физически условия.

Хармонията между Плутон и Слънцето показва още, че нейният носител ще придобие големи материални богатства, особено след 30-годишна възраст.

При хармония между Плутон и Слънцето, човек винаги става победител и оползотворител и на най-неблагоприятните материални неслоди.

Дисхармонията между Плутон и Слънцето показва твърде големи противоречия, големи затруднения и големи изпитания чрез загуба на материални богатства.

Всяка дисхармония между Плутон и Слънцето показва големи нещастия, големи заблуждения, чиято причина е от материално естество.

Плутон в хармония с Луната насочва въображението на човека. неговите стремежи и желания към придобиване на материални богатства. Човек с такива съчетания до 30-годишна възраст смята, че щастието се състои в притежаване на материални богатства.

Плутон в дисхармония с Луната показва лишаване, ограничаване, отнемане на материалните потребности на човека, живот в крайна бедност, злочестини, изпитания от липса на материални средства.

Хармонията между Плутон и Меркурий дава насока на човешките мисли към придобиване на знание и богатство, свързани с материята. Умът на такъв човек е много практичен, много прозорлив, находчив за всичко, което се отнася до материалния свят и материалните богатства.

Такива люде могат да бъдат много добри физици.

Дисхармонията между Плутон и Меркурий прави ума непрактичен, неспособен за придобиване на материални богатства и тяхното оползотворяване.

Колкото по-голяма е дисхармонията между Плутон и Меркурий, толкова по-беден от познания за материалния свят е умът на човека, толкова по-големи са заблужденията му за този свят.

Хармонията на Плутон с Венера прави твърде материалистични любовните чувства на човека. Такъв човек вижда щастието в любовта свързано с материалните богатства и с физически условия.

Плутон в дисхармония с Венера прави човека нещастен в любовта, при което нещастieto винаги е свързано със загуба на материални средства, с неуредици в използването на материални богатства.

Хармонията на Плутон с Марс придава на човека необикновена физическа енергия и издръжливост. Такъв аспект имат почти всички борци. Човек с такъв аспект се отличава с необикновена физическа работоспособност, с издръжливост до края на живота си.

Дисхармонията на Плутон с Марс придава на човека силни животински наклонности, животински инстинкти, непокорство, чрезмерна лакомия, безредие и нечистота, поради което още в млада възраст е придобиват редица болести. Колкото по-голяма е дисхармонията между Плутон и Марс, толкова по-голяма е алчността, жестокостта и по-силни са грабителските наклонности на човека. Ако в хороскопа няма други благоприятни съчетания с добротворците, такъв човек може да извърши най-големи жестокости.

Хармонията на Плутон с Юпитер е в помощ на висшия творчески Юпитеров разум, затова такива люде успяват да съчетават по най-благороден и полезен начин своите висши идеи и замисли с придобиването и оползотворяването на най-големи материални богатства.

Всяка хармония между Плутон и Юпитер свидетелства, че идеите и замислите на човека ще имат материални условия и възможности за тяхното приложение.

Дисхармонията на Плутон с Юпитер показва, че много благородни идеи, замисли и стремежи от Юпитерово естество няма да имат възможност да се осъществят.

Всяка дисхармония между Плутон и Юпитер показва несъответствие, неразбиране, заблуждение между висшите стремежи на човека и придобиването на средства за тяхното реализиране. Дисхармонията на Плутон с Юпитер показва още много пречки, изпитания, заблуждения, които пречат на висшия разум на човека да работи и се проявява творчески, означава също липса на средства за осъществяването на Юпитеровите идеи и замисли.

Хармонията на Плутон със Сатурн дава на човека стремежи, желания, сили и средства да урежда материалния си живот, като следва разбирането си, че щастието на земята трябва да се основе върху материални богатства и материална осигуреност. Люде с голяма хармония между Плутон и Сатурн са най-добрите икономисти, основатели на философски и икономически учения, изградени върху грижата за материално благосъстояние. Всички люде, които с любов обработват земята и търсят подземни богатства, имат хармонично влияние между Плутон и Сатурн.

Дисхармонията на Плутон със Сатурн създава на човека много противоречия, изпитания, нещастия, главно поради голям страх за загуби на богатство, здраве и от страх пред обществено мнение.

Дисхармонията на Плутон със Сатурн създава много съмнения, колебания, голяма нерешителност и неувереност.

Ако при най-силна дисхармония между Плутон и Сатурн липсват добротворни съчетания между висшите светила, които да неутрализират нейните злотворни въздействия, човек става крайно жесток, крайно алчен и скъперник, краен материалист, властолюбец и диктатор, изобретател на всички средства и начини за измъчване на хората.

Такива люде са носители и служители на най-низши и пакостни идеи, чувства, желания и дела.

Хармонията на Плутон с Уран дава силен организъм и необикновено силна воля, поради което човек е готов да се бори с всички трудности и изпитания, за да постигне целите си. Такива люде стават големи преобразователи и ръководители в областта на икономическото устройство и борбата за изграждане на материално благосъстояние.

Плутон в дисхармония с Уран причинява на човека големи страдания и изпитания поради заблудата, че той смята себе си призван за водач и управник, за реформатор, а всъщност не притежава потребните за такава служба знания и качества.

Хармонията на Плутон с Нептун дава на човека необходимите материални средства и възможности за осъществяване на идеите, замислите, стремежите и желанията от Нептунов характер.

Дисхармонията на Плутон с Нептун създава пречки, заблуждения, изпитания в стремежите на човека да осъществи своите Нептуновски идеи и замисли.

17. ОБЩО ЗА СВЕТИЛАТА И ТЕХНИТЕ СЪЧЕТАНИЯ

Всякога трябва да се знае и помни, че разните светила в хороскопа са представители на отделни светове, че светилата са носители, изявители и служители на принципите, силите, законите и качества на тези светове.

Следователно, по влиянието на дадено светило знаем какви са връзките, отношенията и обмяната на човека спрямо онзи свят, на който светилото е представител.

СЛЪНЦЕТО е представител на Бога, на Божествения свят, на всичко най-възвишено и най-велико.

По хармоничните съчетания, които Слънцето образува с другите светила, определяме в какво отношение и до каква степен Божественият

свят влияе върху човека, доколко човек е придобил Божествени сили, качества и свойства, доколко се ръководи от Божественото начало, доколко има правилни схващания и разбирания за Божествения свят и неговите прояви.

Слънцето е главният носител и дарител на жизнените творчески оплодотворителни сили. С което светило Слънцето е в най-силна хармонична връзка, чрез него то проектира и проявява своите благодатни влияния върху човека.

Слънцето е главният сеятел на семената, които израстват и дават плодове, най-висшите дарби и способности, чрез които се постига най-великото истинско щастие.

По количеството, силата и качеството на хармоничните съчетания, които Слънцето образува с другите светила, особено с добротворците или неутралните светила, съдим доколко правилно човек възприема, разбира и проявява Божествената любов, мъдрост и истина и до каква степен може да бъде истински носител, служител и изявител на Божествените благословения в света, до каква степен човек е готов да служи на Бога, на всичко най-възвишено, най-прекрасно и най-благодатно за целия свят.

ЛУНАТА е представител на Земята и на всички нейни сили, качества, свойства и богатства. Луната е главният възприемател, събирател, пазител и оползотворител на всички видове земни сили и богатства. Следователно, колкото повече и по-силни хармонични съчетания с другите светила има Луната, особено с добротворците, толкова повече ръководители от висшите светове има човек и те го учат, помагат му и го благославят да използва разумно и пълно силите и богатствата, които притежава земята.

Луната управлява въображението на човека, а въображението в умствения и духовния живот на човека изпълнява същата служба, каквато утробата на майката на физическия свят. Следователно, по количеството, силата и качеството на хармоничните и дисхармонични съчетания на Луната с другите светила, можем да знаем количеството, силата и качеството на добрите и лоши семена от мисли, идеи, чувства и желания, посети в духовната утроба - въображението на човека.

По количеството и силата на добрите съчетания на Луната знаем доколко идеите, мислите, чувствата, желанията и стремежите на човека правилно или неправилно се раждат и развиват, и доколко те дават добри или лоши плодове.

МЕРКУРИЙ е представител на Меркуриевия свят, който управлява развитието, дейността, стремежите и постиженията на човешкия ум, върху който се изгражда целокупното щастие на земния човешки живот.

Следователно, по количеството, силата и качествата на хармоничните съчетания, които Меркурий образува с другите светила, особено с добротворците, съдим доколко човек с ума си има правилна връзка, правилно отношение и правилна обмяна с другите светове, до каква степен тези светове правилно ръководят и обогатяват ума на човека със светлина и знания, доколко човек ще има правилни схващания и разбирания за нещата и явленията в материалния свят, до каква степен правилно ще може да оползотворява силите и богатствата на Земята и да изгражда земното човешко щастие.

ВЕНЕРА е представител на Венериния свят, който управлява и ръководи развитието, дейността, стремежите и постиженията на човешкото сърце, на сърдечния живот изобщо.

Венера е главна носителка, изявителка и сеятелка на всички семена, от които се раждат плодовете на човешките радости. Венера е главната учителка на човека за правилното възприемане, разбиране и изявяване на любовта между хората, в земния живот на човека.

Следователно, по количеството, силата и качествата на съчетанията, които Венера образува с другите светила, главно с добротворците, съдим до каква степен човек има правилни връзки, отношения и обмяна чрез чувствата и желанията си с Венериния свят, доколко се ръководи от този свят, доколко възприема неговите благословения, сили, качества и богатства, доколко правилно ги оползотворява, разбира и прилага, до каква степен изобщо сърцето на човека притежава благословенията и богатствата на висшите светове, които му даряват радости, довольство и щастие.

СЛЪНЦЕТО в хороскопа е символ на човешкия дух и на всички Божествени сили, качества и благословения, които се изявяват и осъществяват чрез човешкия дух.

Слънцето в хороскопа показва още какви условия и възможности има човешкия дух да възприема, разбира и проявява всичко Божествено.

ЛУНАТА е символ на човешката душа, на връзките, отношенията и обмяната на човешката душа с всички ангелски светове.

МЕРКУРИЙ е символ на човешкия ум, чрез който работи и се проявява Божествената мъдрост.

По хармоничните съчетания на Меркурий се определя до каква степен човек има ръководство, знанията и светлината на Божествената мъдрост, проявяваща се в Божествения свят.

ВЕНЕРА е символ на Божествената любов, която се проявява в човешкия свят. Следователно по хармоничните съчетания на Венера в хороскопа се определя до каква степен човек правилно е възприемал, правилно е разбирал и правилно е проявявал Божествената любов в човешкия свят и следователно доколко има право на радости, довольство и щастие.

* * *

Когато се разглежда рожден хороскоп, всякога трябва да се имат предвид следните шест важни отношения между светилата:

1. Хармоничните съчетания на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните.
2. Дисхармоничните съчетания на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните.
3. Хармоничните съчетания на добротворците със злосторниците.
4. Дисхармоничните съчетания на добротворците със злосторниците.
5. Хармоничните съчетания на злосторниците помежду им и на злосторниците с неутралните светила.
6. Дисхармоничните съчетания на злосторниците помежду им и на злосторниците с неутралните светила.

Хармонията на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните светила, според количеството, силата и качеството на аспектите, показва доколко човек в миналите си животи е бил носител, изявител и служител на Божествената любов, мъдрост, истина, правда и добродетел с идеите си, до каква степен човек получава Божествени благословения, т.е. притежава висши дарби, заложби и способности. Всяка хармония на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните светила е свидетелство до каква степен човек има правилни връзки, отношения и обмяна с висшите светове посредством душата си, разума си, сърцето и волята си, до каква степен човек получава творческа светлина, творчески сили и плодотворни семена от висшите светове, доколко човек със сърцето си, волята и ума си служи на тези светове, доколко получава от тях благословения и ръководство, доколко има условия и възможности да общува с висшите светове, да пребивава в тях с мислите и желанията си, да работи ведно с тях, да ползва от плодовете им.

Количеството, силата и качествата на хармоничните съчетания между добротворците и добротворците с неутралните светила показва количеството, силата, качествата и трайността на добродетелите, на висшите дарби, способности и заложби, които човек е спечелил от висшите светове и чрез които може да бъде ученик и съработник на тези светове.

Колкото повече и по-силни са хармоничните съчетания на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните светила, толкова от по-фина материя и по-правилно са устроени усетоспособностите на човека, толкова по-добре функционират, по-добре възприемат и оползотворяват силите на природата тези усетоспособности и толкова повече човек може да има здраве, добро разположение и радости.

Според хармонията на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните, биват красиво и здраво устроени телесните органи, бива правилна тяхната служба.

По хармоничните съчетания на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните съдим до каква степен човек храни душата, ума, сърцето и волята си с храна от висшите светове, доколко човек може да има правилни схващания и разбирания за висшите светове и в каква степен може да има успехи и да напредва в науката, изкуствата, философията и религията, посредством които се изявяват висшите светове и техните истини на човечеството.

Дисхармоничните съчетания на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните, определят до каква степен човек в миналите си животи е притежавал висши дарби, способности, заложби и добродетели и доколко поради своята небрежност, леност и отлагане, поради недоброръчително служене и немара той е оставил да заглъхнат, загубил е дарбите, способностите, заложбите и добродетелите си. Такъв човек може да се уподоби на онзи работник от евангелието, за когото Христос казва, че му бил даден талант да работи с него, но той не работил, не прибавил нищо към получения капитал, поради което талантът му бил отнет.

Всяка дисхармония между добротворците и на добротворците с неутралните светила, свидетелстват до каква степен човек е изгубил

благословението на висшите светове, тяхното доверие и благоразположение, доколко човек е нарушил обещанията и договорите си с висшите светове, до каква степен е изоставил обработването на семената от висшите светове, които семена обуславят обогатяването на човека с идеи, чувства и волева сила и служат за развитието на ума, сърцето и волята му.

Количеството, силата и качествата на дисхармоничните съчетания на добротворците помежду им и на добротворците с неутралните планети, показват до каква степен човек е изгубил умствените, духовните и материални богатства, т.е. добрите условия и възможности за правилно умствено, духовно развитие и материален напредък, поради нежеланието на човека да работи по законите на природата и да се учи и ръководи от тях. Това е "блудният син", за когото се говори в Евангелието.

Хармоничните съчетания на добротворците със злосторниците по своето количество, сила и качества определят до каква степен човек в миналите си животи е успял да стане добър ученик и добър слуга на висшите светове, от които се е научил да бъде ученик и добър господар на низшите светове, т.е. до каква степен човек е успял да преобърне силите на злото в добро, да постави злото в услуга на доброто и да внесе ред, чистота и разумност, т.е. да организира низшето у себе си и да го преобрази.

Всяка хармония на добротворците със злосторниците показва до каква степен човек е поставил човешкото си естество в услуга на Божественото начало и доколко човек е готов да жертва човешкото си щастие за изпълнението на волята Божия.

Дисхармоничните съчетания на добротворците със злосторниците според силата, количеството и качествата си показват доколко човек в миналите си животи е внесъл в схващанията и разбиранията си за висшите светове и Божествения порядък тъмнина, неправилности, изопачения и безредие, доколко също е внесъл нечистота, безредие и изопачение във висшите си дарби, заложби, способности и добродетели.

Всяка дисхармония между добротворците и злосторниците показва доколко човек е нарушил Божествените закони, като е жертвал Божественото заради човешкото, доколко се е поддавал на изкушения и не е вършил волята Божия.

Дисхармонията на добротворците със злосторниците е свидетелство доколко човек е нарушил Божествените и природни закони и е станал така причина за неправилно устройство и дейност на усетоспособностите и телесните си органи, до каква степен човек се е лишил от жизнените, хранителните и творчески сили на природата, доколко е внесъл безредие и нечистота в чувствата, мислите, словото и делата си и доколко е внесъл в тялото си зародишите и условията за развитие на болести.

Всяка дисхармония между добротворците и злосторниците показва до каква степен човек е проявил непослушание към Бога и неговите закони, доколко се е старал да постави доброто в услуга на злото, т.е. доколко си е послужил със силата на светлината, висшите дарби, способности, заложби и добродетели, за да постигне низши цели, да има низши удоволствия, да придобие материални блага. С други думи, дисхармонията между добротворците и злосторниците показва доколко

човек е изгубил вярата в идеализма и се е устремил към материализма, доколкото с мислите, желанията, словата и делата си човек е искал да послужи на животинското си естество с Божествените благословения.

Хармоничните съчетания на злосторниците помежду им и на злосторниците с неутралните светила показва до каква степен в миналите си животи човек се е ръководил от Божествената правда, доколкото е образувал правилни връзки, доколкото е имал правилни отношения и обмяна с низшите светове посредством мислите, чувствата, желанията, словото и делата си.

Всяка хармония на злосторниците помежду им и на злосторниците с неутралните светила, показва доколкото човек има правилни схващания и разбирания за низшите светове, доколкото той схваща и разбира зависимостта между себе си и низшите светове, доколкото човек отдава право на низшите светове, доколкото се грижи добросъвестно за тях и до каква степен внася ред и чистота в тези светове.

Всяка хармония между злосторниците и на злосторниците с неутралните светила, показва доколкото правилно са устроени, доколкото са здрави и добре работят системите и органите на човешкото тяло, чрез които човек възприема, обработва и оползотворява силите на низшите светове.

Дисхармоничните съчетания на злосторниците помежду им и на злосторниците с неутралните светила по своето количество, сила и качества показват до каква степен човек в минали животи е бивал обсебван и е ставал роб и служител на злосторни духове, които си служат с всички видове средства на лъжата и на насилието, т.е. до каква степен човек е бивал носител, изявител и служител на лъжата и насилието с ума, сърцето и волята си, с мислите, чувствата, желанията, словото и делата си.

Дисхармонията на злосторниците помежду им и на злосторниците с неутралните светила, свидетелства доколкото връзките, отношенията и обмяната на човека с низшите светове са неправилно устроени и неправилно работят системите и органите на неговото тяло, чрез които той възприема и обработва силите на низшите светове.

Всяка дисхармония на злосторниците помежду им и на злосторниците с неутралните светила, показва до каква степен човек е внесъл неправда сред низшите светове, като ги е използвал повече, а им е давал по-малко от себе си, т.е. не е положил съответната работа за развитието на низшите светове.

По количеството и силата на дисхармоничните съчетания между злосторниците и на злосторниците с неутралните светила, съдим до каква степен човек е податлив на влиянието на тъмните и разрушителни духове поради страх или съблазън да стане техен служител, до каква степен човек е способен да нарушава всички Божествени закони и правила и да върши престъпления с мислите, чувствата, желанията, словото и делата си.

Според силата на дисхармониите на злосторниците помежду им и на злосторниците с неутралните светила, може да съдим до каква степен човек ще храни ума, сърцето и волята си с нечисти и противоестествени мисли, чувства, желания и дела. т.е. до каква степен ще внесе в себе си умствени, духовни и материални отрови и доколкото

ще стане разсадник и жертва на най-страшните, най-продължителните и най-пакостните умствени, духовни и физически болести.

Учителят казва следната велика истина: "По пътя на светлината, на красотата, на чистотата, на порядъка и доброто шества и се проявява Бог с Неговите служители. По пътя на тъмнината, грозотата, нечистотата, безпорядъка и злото дохождат и се проявяват разрушителните духове, противници на Бога и на всичко Божествено".

Следователно, по количеството, силата и качествата на хармоничните съчетания на добротворците помежду им, на добротворците с неутралните светила или на добротворците със злосторниците, съдим до каква степен човек може да бъде добър ученик и добър слуга на Господа, доколко може да получава неговите благословения и да притежава неговите сили, качества, свойства, условия и възможности за прояви и постижения на доброто.

Обратно, по количеството, силата и качествата на дисхармоничните съчетания на добротворците помежду им, на добротворците със злосторниците, на злосторниците помежду им, на добротворците с неутралните и на злосторниците с неутралните светила, съдим до каква степен човек се е отклонил от Божествените закони и пътища, доколко ги е нарушил и до каква степен е изгубил благословенията, силите, качествата, свойствата, възможностите и условията на Бога за прояви и постижения в доброто и доколко човек е внесъл нечистота, безредие, тъмнина и порочност в ума, сърцето и волята си.

Учителят дава следния закон, който трябва да се знае и помни всякога: "Човек, който обича Бога и вярва в Бога, може да живее и в дъното на ада, може да премине всички изпитания и страдания, но на такъв човек всичко, което му се случва, се преобръща на добро".

Следователно, каквито и дисхармонични съчетания да има човек в хороскопа си, ако той започне да обича Бога и да вярва в него, всичките му грехове ще послужат като тор за развитието и размножаването на добродетели, висши дарби и способности.

18. ЗНАЧЕНИЕ НА АСТРОЛОГИЧНИТЕ ДОМОВЕ И ГРАДИНИ

Астрологичните домове и градини са определени космични полета, в и чрез които човек трябва да посява, да обработва и да придобива плодове за творчески дарби, способности, качества и добродетели от семената на Божествената Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел.

Значението на астрологичните домове и градини е безкрайно във физическо, умствено и духовно отношение, поради което всички значения на който и да е дом и градина е невъзможно да се изброят всички. Възможно е само да се дадат някои общи указания за определено количество значения.

I-ЯТ, II-ЯТ и III-ЯТ астрологични домове и градини имат главно отношение към устройството, развитието, живота, дейността и постиженията на физическото тяло, на физическия човек изобщо на неговата воля.

18.1. I ДОМ

Значението на I-Я астрологичен дом и градина

I-ЯТ дом и градина специално показват **количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на материята, от която е съградено физическото тяло.**

Светилата, намиращи се в първия дом, съобразно естеството си и съчетанията си, ще покажат до каква степен са устроени правилно или неправилно физическото тяло, защото светилата в първия дом са майсторите, строителите на физическото тяло.

Знакът, който заема първия дом, както и светилата, намиращи се в първия дом, според добрите си или лоши съчетания и според естеството си, показват до каква степен лицето на физическото тяло, както и на тялото изобщо, е съградено с правилни или неправилни форми, а от правилните или неправилни форми на физическото тяло ще зависи до каква степен човек ще възприема, ще обработва и ще отразява правилно или неправилно слънчевата светлина, както и всички природни сили, а също така и до каква степен човек ще има правилни или неправилни връзки, отношения и обмяна с природата, т.е. с всички сили и блага, които природата дава на човека за физическото тяло.

I-ЯТ дом и градина показват още силата и здравето на физическото тяло, както и неговите болести, силата и здравето на волята, както и на нейните слабости, в зависимост от светилата в I-ЯТ дом, от естеството и съчетанията им.

Знакът, заемащ първия дом, светилата в първия дом, според количеството и качеството на съчетанията им, показват още естествените или протиестествените възможности за правилните или неправилни дейности, прояви и постижения на външния, предметния, обикновения ум на човека, т.е. до каква степен умът на човека правилно или неправилно ще наблюдава, ще схваща и разбира нещата и явленията в природата.

I-ЯТ дом, в зависимост от знака, който го заема, от светилата, намиращи се в него и от съчетанията им, показва с какъв инструмент, т.е. чрез какво физическо тяло ще работи умът и ще изучава природата.

Също така първият дом показва какви ще бъдат отношенията на човека към неговото физическо тяло, до каква степен той ще го гледа правилно или неправилно.

I-ЯТ дом, в зависимост от знака, който го заема и от естеството на знака, от количеството на светилата и естеството им, от количеството и качеството на съчетанията с другите светила, както и помежду им - всичко това показва до каква степен и от каква материя, правилно или неправилно са устроени всички усетоспособности и до каква степен ще бъдат правилни или неправилни всичките усещания на човека. Следователно, до каква степен ще бъдат правилни или неправилни познанията му за природата, както и отношенията му към нея,

познанията му за физическото му тяло, както и отношенията му към него.

Физическото тяло на човека е Божественият механизъм и инструмент, даден на човека от Бога, за да може той да живее, да работи и да се учи в световите на истината, т.е. във всички материални светове, защото всички материални светове в цялата вселена принадлежат на Истината.

Следователно знакът, заемащ първия дом и светлината намиращи се в него, съобразно естеството си и съчетанията си показват до каква степен човек познава материалния свят, до каква степен разбира проявите на Господа като Истина и до каква степен има свобода на дейност и свобода да се ползва от силите и богатата на природата.

От всичко гореказано следва, че първият астрологичен дом и градина принадлежат на ИСТИНАТА, следователно, чрез всичко в първия дом на човек ще се изучават проявите на ИСТИНАТА.

I-ЯТ астрологичен дом и градина са предназначени за придобиване от човека на физическа материя, с която непрестанно да съгражда физическото си тяло, а също така и непрестанно да пречиства, да преобразява, да обновява, да облагородява, да обогатява, да украсява и усъвършенства физическото си тяло, за да го направи безсмъртно.

Постиженията на всичко по-горе казано са възможни дотолкова, доколкото човек е възлюбил проявите на Господа като ИСТИНА във физическия свят и доколкото се стреми да спазва Божествения порядък в материалния свят, т.е. в природата вътре в себе си, във физическото тяло.

Знакът, заемащ първия дом и градина, светилата в първия дом, естеството и съчетанията им, всичко това показва, т.е. свидетелства до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е изпълнявал или не е изпълнявал Божията воля и какви добрини или злини сам си е причинявал. А също така какви и колко благородни или неблагородни семена е посял чрез делата си, от които през настоящия си живот ще опитва плодовете.

18.2. II ДОМ

Значението на II-Я астрологичен дом и градина

II-ЯТ астрологичен дом и градина са предназначени за придобиване от човека на материя от духовния свят за съграждането на своята симпатична нервна система, която е свързана с физическото тяло, следователно, от знака, който заема втория дом, от светилата, които се намират в него, от тяхното естество, както и от количеството на техните хармонични или дисхармонични съчетания помежду им или с другите светила - всичко това ще показва количеството, качеството, силата, трайността и плодотворността на материята, която човек е придобил от духовния свят и с която е изтъкана симпатичната му нервна система.

Симпатичната нервна система свързва физическото тяло с духовното, чувственото (астрално) тяло на човека.

Следователно, от естеството на знака, заемащ втория дом, от количеството и естеството на светилата, намиращи са във втория дом, от количеството и качеството на техните съчетания, може да се съди за правилните или неправилни връзки, отношения и обмяна между физическото и духовно тяло, а също така и за правилното или неправилно възприемане, обработване и оползотворяване на всички сили и блага, които духовният, ангелски свят дава на човека, защото чрез духовното си тяло човек събира, придобива и възприема богатствата на духовния свят, а чрез симпатичната нервна система силите и качества на духовния свят се придават на физическото тяло.

Всички видове количества благословения, сили и блага, каквито човек може да придобива от духовния свят чрез така наречения **ЖИЗНЕН МАГНЕТИЗЪМ**, следователно от правилното или неправилно устройство, от здравето или недостатъците на симпатичната нервна система, ще зависи до каква степен и в какво количество човек правилно или неправилно възприема, обработва, усвоява и оползотворява теченията на жизнения магнетизъм в тялото си, т.е. благословията на духовния свят, придаващи се чрез жизнения магнетизъм.

Накратко казано, от естеството на материята, от която е изградена симпатичната нервна система на даден човек, от правилното или неправилно нейно устройство ще се съди до каква степен, какви количества и в какво отношение човек възприема творчески или разрушителни духовни сили и качества.

От естеството и количеството на творческите сили и качества, които човек възприема от духовния свят посредством симпатичната си нервна система ще зависи количеството и качеството на човеците, които човек ще печели като приятели и чрез които приятели той ще печели и материални средства, т.е. материални сили и блага.

В първия астрологичен дом и градина човешкият дух изработва всички видове и части механизми и цялата механическа конструкция на физическото тяло, следователно в първия дом се обработват механизми на физическото тяло, а във втория дом и градина се придобиват горивните материали, с които трябва да се движи механизма на тялото.

Количеството, качества, силата, трайността и производителността на всички видове добротворни, творчески сили, качества и благословения, които човек може да придобива в духовния свят, ще зависи от любовта на човека към проявите на Бога като **ЛЮБОВ**, защото **II-ЯТ** астрологичен дом и градина принадлежат на Божията любов, която дава благословенията си на физическия свят.

Следователно, от естеството на знака, заемащ втория дом, от количеството и естеството на светилата, намиращи се във втория дом, от количеството и качеството на съчетанията им може да се съди, до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е работил с любов на физическия свят и до каква степен е изпълнявал или неизпълнявал законите и порядките на Божествената любов в природата и в себе си, т.е. по отношение на тялото си, а също така може да се съди какви благоприятни или неблагоприятни условия или възможности човек си е приготвил още в миналите си животи за настоящия си живот.

Естеството на знака, заемащ втория дом, количеството и естеството на светилата във втория дом, количеството и качества на

съчетанията им, са свидетелства колко и какви приятели или неприятели човек има в духовния свят и до каква степен едните му помагат, а другите му противодействат при придобиването на материални средства и богатства.

18.3. III ДОМ

Значението на III-я астрологичен дом и градина

III-ят астрологичен дом и градина са предназначени за живота, развитието, дейността, проявите и постиженията на природния, материалния, човешкия ум посредством който човек трябва да изучава силите, качествата, свойствата и проявите на своето физическо тяло, телата на всички други същества, цялата материална природа, всички висши и низши материални светове, изобщо по цялата вселена.

Но за правилната дейност и правилните постижения на природния човешки ум във всички гореказани области е необходимо човек да има правилно устроено и правилно развиваща се главна нервна система и главен мозък изобщо. Защото главният мозък и главната нервна система са пособията (инструментите), чрез и с които умът може да работи. Следователно, от естеството на материята, от устройството и развитието на главния мозък и главната нервна система ще зависи до каква степен и в какво отношение умът може да проявява дейност и постижения.

А какво е естеството на материята, от която са устроени главният мозък и нервната система, доколко те са правилно или неправилно развити и правилно или неправилно действат, до каква степен дават възможност на ума да се проявява и да има постижения, всичко това може да се узнае от естеството на знака, заемащ третия дом, от естеството на светилата, намиращи се в третия дом, от техните хармонични или дисхармонични съчетания помежду им, както и с другите светила.

Всички данни, намиращи се в третия дом на някой звездослов, свидетелстват за силите, качествата и свойствата на материята, от която са построени главният мозък и нервната система на този човек, а също така от кои висши и низши светове по цялата вселена човешкият природен ум е придобил тази материя със своята дейност в миналите си животи.

От всички данни, намиращи се в третия дом, ние можем да съдим и вадим заключение с кои материални светове, до каква степен и в какво отношение човешкият природен ум има правилни или неправилни връзки, отношения и обмяна.

От всички данни, намиращи се в третия дом, може да се знае какви са връзките и отношенията на човека с неговите най-близки роднини - БРАТЯТА, СЕСТРИТЕ му, както и с обществото, в което се намира в даден момент.

18.4. ОБЩО КАЗАНО НА I, II, III ДОМОВЕ И ГРАДИНИ

Естеството на знаците, заемащи I, II и III домове, естеството на светилата, намиращи се в тия домове с техните съчетания помежду им и с другите светила, са указания, свидетелства колко и какви са домоустроителите, домоуредниците и градинарите на казаните домове и градини.

От всички данни на I-я дом може да се съди за чистотата, порядъка, силите, качествата, свойствата и здравето на цялото тяло изобщо.

Също така, може да се съди за количеството, качеството и трайността на творческите или разрушителни двигателни сили на физическото тяло.

От всички данни на II-я може да се съди за чистотата или нечистотата, за порядъка или безпорядъка, за здравето или болестите на СИМПАТИЧНАТА НЕРВНА СИСТЕМА, от която зависи възприемането и оползотворяването на жизнедеятелните магнетични и топлинни сили, а също така и за вътрешното разположение на човека.

От всички данни на III-я може да се съди за чистотата или нечистотата, за порядъка или безпорядъка, за здравето или болестите, работоспособността или негодността на ГЛАВНИЯ МОЗЪК И ГЛАВНАТА НЕРВНА СИСТЕМА които са възприематели и оползотворители на жизнедеятелните електрични или светлинни сили.

Ако уподобим човешкото физическо тяло на плодно дърво, то ще следва:

От всички данни, намиращи се в I-я дом и градина, можем да съдим за възможностите и състоянието на корените на човешкото физическо тяло, както и за силите, качествата на земята, в която работят корените.

От всички данни, намиращи се във II-я дом и градина можем да съдим за състоянието и възможностите на клоните на човешкото физическо тяло, както и за топлината, която възприемат в природата.

От всички данни, отнасящи се към III-я дом и градина можем да съдим за възможностите и състоянието на листата, цветовете и плодовете, както и за светлината, която приемат от природата.

I, II, и III-ят астрологични домове и градини са предназначени главно за изработване всички видове форми на човешкото физическо тяло.

В I-я дом и градина се изработват формите на целокупното тяло, за възприемане, обработване, оплодотворяване на двигателните природни сили, за цялото тяло изобщо.

II-ят дом и градина има отношение към изработване формите на симпатичната нервна система, за възприемане и оползотворяване на жизнедеятелните магнетични, топлинни сили.

III-ят дом и градина има отношение към изработване формите на главният мозък и нервната система, чрез които става възприемането и оползотворяването на жизнедеятелните електрични, светлинни сили

Следователно, I, II, и III-ят астрологични домове и градини могат да се нарекат **ФОРМОДАТЕЛНИ**.

Тия три дома са полета, в които и чрез които човешкия природен ум развива своята целокупна дейност и образува връзки, отношения и обмяна с целокупната материална природа

18.5. IV ДОМ

Значението на IV-я астрологичен дом и градина

IV, V и VI-ят астрологични домове и градини имат главно отношение и предназначение за устройството, развитието, живота, дейността, проявите и постиженията на ДУХОВНОТО, ЧУВСТВЕНОТО (астрално) тяло на човека, което тяло се проявява във и чрез физическото тяло, посредством симпатичната нервна система.

Задачата, целта и предназначението на духовното, чувствено тяло на човека е да бъде възприемател, събирател, задържател на разни жизнедеятелни сили от духовния свят, които сили трябва да преработи, с които да снабдява както физическото тяло, така също и умственото.

Следователно IV, V, и VI-ят астрологични домове и градини са силопроизводни, силосъбирателни, силообработващи и СИЛОРАЗ-ПРЕДЕЛЯЩИ полета.

IV-ят дом и градина с всичките им данни показват **количеството, качеството, мощността, трайността и ползотворността на строителните сили, които духовното тяло е събрало, възприело, усвоило от духовния свят.**

IV-ят астрологичен дом и градина може да се уподоби на силodobивна централа, от която се произвеждат двигателни сили за физическото тяло (първия дом). Силата на тялото ще зависи от IV-я дом.

IV-ят дом и градина с всичките си данни означава каква е връзката, отношенията и обмяната на човека чрез духовното му тяло, с другите светове, които дават на човека строителни сили, необходими за обработване на материята на физическото тяло.

Духовното, чувствено тяло на човека, може да се нарече МАЙКА на физическото тяло, по тази причина именно IV-я дом се е смятал от всички знаещи и незнаещи астролози за отношението на човека към майката и за наследствените качества от майката.

Следователно, подвижността на физическото тяло, работоспособността му, неговата енергичност, количество на силите, с които разполага волята, възможностите му за физическа деятелност и постижение ще зависи от всички данни на IV-я дом.

IV-ят астрологичен дом и градина с всичките си данни е свидетелство, указание до каква степен и в какво отношение човек с желанията си е изработил и жертвал за ИСТИНАТА в духовния свят. Следователно, IV-ят дом с всичките си данни показва още каква е свободата на човека, т.е. свободата на неговите чувства и желания в духовния свят, защото всяка свобода да придобие нещо или да го употреби, да разполага с каквото и да е, зависи от свободата, която му се дава от ИСТИНАТА.

IV-ят астрологичен дом и градина с всичките си данни показва още до каква степен и в какво отношение човек правилно или неправилно обича материалния свят, всичко материално изобщо и физическото си тяло по-специално, а също така доколко правилно или неправилно обработва земята.

Общо казано, до каква степен човек съзнателно или несъзнателно се ползва от всички материални блага от материалния свят изобщо. Доколко правилно или неправилно го обича.

IV-ят астрологичен дом и градина с всичките си данни е свидетелство и указание, до каква степен и в какво отношение познава проявите на душата си във физическия свят, както и в духовния свят, и до каква степен е съгласувал дейността на сърцето си с душата си.

Защото трябва да се има предвид, всякога да се знае и помни, че домовете от I-я до VI-я включително са полета, в които работи и се проявява човешката душа, следователно, домовете от I-я до VI-я се наричат домове и градини на човешката душа.

I-ят, II-ят и III-ят дом с всичките им данни показват до каква степен и в какво отношение човек е работил с душата си на физическото поле, до каква степен е съгласувал волята с душата си и какви постижения има на физическото поле.

A IV, V и VI астрологични домове и градини с всичките им данни са указания до каква степен и в какво отношение човешката душа е работила и се проявява чрез сърцето и какви постижения има в духовния свят. Следователно, IV-ят, V-ят и VI-ят домове показват хармонията или дисхармонията между душата и сърцето на човека.

IV-ят дом с всичките му данни е свидетелство и дава указание за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на материята, която човек е придобил от духовния свят и с която е съградено, устроено духовното му, чувственото му тяло, а също така данните на IV-я астрологичен дом и градина са указание за количеството, качеството, мощността, трайността и плодотворността на духовните сили, които човек посредством сърцето си е придобил от духовния свят и които сили са ГРАДИВНИ, както за духовното тяло, тъй и за физическото. Посредством тези сили се изграждат всички форми, както на духовното, така и на физическото тяло.

18.6. V ДОМ

Значението на V-я астрологичен дом и градина

V-ят астрологичен дом и градина с всичките им данни, са свидетелства и указания за **количеството, качествата, мощността, трайността и плодотворността на духовните сили, които човек придобива чрез сърцето си** и които сили са необходими за образуването, раждането на сърдечните чувства, желания, стремежи и копнежи. Следователно, за количествата, качествата, силата, трайността и плодотворността на сърдечните чувства и желания, на сърдечните стремежи и копнежи, може да се съди по данните, намиращи се в V-я астрологичен дом и градина.

Придобитите духовни сили чрез V-я астрологичен дом и градина служат освен за образуването на сърдечни чувства и желания, но също така и за образуването на магнетични и топлинни сили за дейността на симпатичната нервна система на физическото тяло, както и за нейното устройство и за нейната дейност изобщо.

Следователно, за количеството, качествата, мощността, трайността и плодотворността на магнетичните и топлинни сили, които възприема и оползотворява физическото тяло на човека, може да се съди по указанията от данните на V-я дом

Тъй като V-ят астрологичен дом и градина има отношение към производителността, дейтелността, проявите и постиженията на сърдечните чувства и желания, то по данните на V-я астрологичен дом и градина се съди за съградените чувства и отношение на човека, както към поколението, така също и към противоположния пол, защото поколението е последица от половата деятелност.

V-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за сърдечните богатства на човека, изобщо, за неговия сърдечен живот, за сърдечните му прояви и постижения, за неговите добри и лоши настроения и разположения, за неговата правилна или неправилна деятелност спрямо духовния свят, изобщо за неговата благодарност или неблагодарност, за неговото милосърдие или жестокост и пр.

Общо казано, V-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни, е свидетелство и указание за чистотата и порядъка или нечистотата и безпорядъка, които човек създава с чувствата и желанията си в духовния свят.

V-я астрологичен дом и градина свидетелства още за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на приятелите или враговете, които човек си е създал в духовния свят чрез чувствата и желанията си.

В V-я астрологичен дом и градина се раждат, произвеждат и придобиват плодовете на човешките сърдечни щастие или нещастия.

V-ят астрологичен дом и градина свидетелства още за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на любовта, която човек проявява към духовния свят и за заплатата, която получава от този свят срещу любовта си.

18.7. VI ДОМ

Значението на VI-я дом астрологичен дом и градина

VI-ят астрологичен дом и градина с всичките си данни е свидетелство и указание за количеството, качествата, мощността, трайността и плодотворността на силите, които човек придобива от духовния свят за устройството, развитието, животът, дейността, проявите и постиженията на духовния човешки ум, а също така тези сили служат за устройството, дейността и развитието на главния мозък и главната нервна система на физическото тяло.

Следователно, за правилното или неправилно устройство, развитие и дейност на главния мозък и главната нервна система на физическото човешко тяло за правилното или неправилно придобиване и оползотворяване на жизнените електрични или светлинни сили за физическото тяло се съди по данните на VI-я астрологичен дом и градина.

Защото главният мозък и главната нервна система са рожба, копие на духовния човешки ум, на неговите богатства изобщо, който ум е свързан с VI-я астрологичен дом и градина.

VI-ят дом и градина с всичките му данни показва всичките естествени и противоестествени сили и качества на човешкия духовен ум, а така също за чистотата и порядъка или нечистотата и безпорядъка, които човек със своя духовен ум е произвел в духовния свят.

Общо казано, VI-ят астрологичен дом и градина с всичките си данни е свидетелство и указание за това, което човек мисли за духовния свят, схващанията и разбиранията му за духовния свят, познанията му за духовния свят, за връзките, отношенията и обмяната с духовния свят чрез дейността на духовния ум, т.е. чрез мислите си.

VI-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание, показва какви са връзките, отношенията и обмяната на човека спрямо всички низши светове, а по-специално с подчинените му, т.е. доколко човек бива добър или лош, учител или господар спрямо подчинените си и с по-низшите същества, изобщо в себе си и в природата.

VI-ят астрологичен дом и градина с всичките му указания показва с каква естествена или противоестествена, чиста или нечиста духовна храна се храни духовния ум на човека, а също така до каква степен порядъчно или непорядъчно се храни и до каква степен обработва и усвоява правилно или неправилно духовната храна, а каквото е храненето на духовния човешки ум и каквито са качествата на духовната храна, също така бива храненето на физическото тяло.

18.8. ОБЩО КАЗАНО ЗА IV, V И VI АСТРОЛОГИЧНИ ДОМОВЕ И ГРАДИНИ

IV-ят, V-ят и VI-ят домове и градини са предназначени за **устройството, развитието, живота, дейността, проявите и постиженията на духовното, чувственото човешко тяло** посредством което човек образува връзки, отношения и обмяна с духовните светове и придобива от тях богатство от различни жизненателни сили.

Духовното тяло на човека пък е предназначено за развитието, дейността, проявите и постиженията за духовната воля, духовното сърце и духовния ум на човека, чрез които изучава и познава духовните светове, придобивките от тях, творчески сили, качества и свойства.

Следователно, IV-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до каква степен човек обича истината на духовния свят и до каква степен с делата си, с дейността на волята си изобщо е работил и жертвал богатства за духовния свят, за придобиване и разбиране на истината в духовния свят, защото IV-ят астрологичен дом и градина има отношение към дейността и проявите на истината от духовния свят и към изучаването и разбирането от човека на духовната истина.

Всички видове богатства, които човек е придобил и правилно или неправилно използвал от проявите на духовния свят като истина, се познава по IV-я астрологичен дом и градина с всичките му данни.

V-ят астрологичен дом и градина а с всичките му данни е свидетелство и указание, до каква степен човек правилно или неправилно е работил и жертвал със сърцето си, т.е. с любовта си за придобиване любовта и благословенията на духовния свят.

Всичките видове богатства на духовното човешко сърце, каквито човек е придобил от духовния свят, както и за условията и възможностите, каквито човек има в духовния свят, се съди по V-я астрологичен дом и градина с всичките му данни.

VI-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човешкият духовен ум е работил правилно или неправилно за мъдростта на духовния свят и за придобиване на нейните богатства и благословения, а също така показва още до каква степен и в какво отношение човешкият духовен ум правилно или неправилно е оползотворявал богатствата и светлината на духовната мъдрост, както по отношение на духовния свят, така също по отношение на физическия свят.

Корените на духовното човешко тяло, както и условията и възможностите за дейности и придобивките на духовното тяло чрез корените се познава по всички данни на IV-я астрологичен дом и градина.

Дънерите и клоните на духовното човешко тяло, както и условията и възможностите за тяхното развитие се познава по всички указания на V-я астрологичен дом и градина.

Листата, цветовете и плодовете на човешкото духовно тяло, както и условията за тяхното развитие се познава по всички данни на VI-я астрологичен дом и градина.

V-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелства и указания за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на връзките, които човек е образувал в миналите си животи, посредством чувствата и желанията си, с духовния свят.

VI-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни, е свидетелства и указания за правилните или неправилни отношения, които човек в миналите си животи е създал в духовния свят с мислите си.

IV-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за обмяната между човека и духовния свят, каквато човек е имал в миналите животи с духовния свят.

18.9. VII ДОМ

Значението на VII астрологичен дом и градина

VII-ят, VIII-ят и IX-ят астрологични домове и градини са определени за развитието, дейността, проявите и постиженията на човешкия ум, посредством който човек може да има връзки, отношения и обмяна с ангелските светове от умствения свят.

VII-ят астрологичен дом и градина, с всичките му данни показва количеството, качествата, силите, трайността и плодотворността на материята, която човек е придобил от умствените светове и от която материя е съградено, устроено умственото, мисловното (менталното) тяло на човека, с което тяло човек може да работи в умствения свят и да придобива от него различни знания и богатства, а главно да усвоява законите, с помощта на които бива устроено и ръководено както физическото тяло, така също духовното (чувственото) тяло.

VII-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за формите на умственото тяло, а също така и за законите, които човек е научил, придобил, усвоил чрез разума си от

умствения свят и които закони човек правилно или неправилно прилага в материалния си и духовен живот.

VIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание и свидетелство до каква степен човек познава законите за дейността и проявите на Истината в умствения свят и до каква степен човек е работил и какво е направил и жертвал за света на ИСТИНАТА чрез разума си, доколко е възлюбил Истината чрез разума си и доколко разума на човека се ръководи от Истината.

VIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство още до каква степен човек е разбрал законът за необходимостта за любов към ближния и до каква степен човек правилно или неправилно прилага този закон в живота си.

VIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство за количеството и качеството на приятелите, които човек има в умствения свят, които се сдружават с човека и работят заедно с него за обща полза.

VIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за количеството и качествата на съдружниците човеци, с които човек ще се свързва на земята и ще работи заедно с тях. Най-голямото съдружие, което човек образува на земята е *женитбата*, затова по VIIЯ дом се познава дали човек ще придобие щастие или нещастие чрез женитбата си.

VIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до каква степен човек разбира и спазва чистотата и порядъка в умствения свят с мислите си или пък до каква степен човек с мислите си нарушава порядъка и внася нечистота.

Всички хармонични съчетания на светилата в VIIЯ астрологичен дом и градина и особено на добротворците са указания за умствената светлина, която човек е придобил от умствения свят, както и знанието, което има за устройството и значението на формите във всичките си тела.

Накратко казано, VIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни показва правилното или неправилно устройство, развитие, дейност, прояви и постижения на умственото човешко тяло, а също така е *указание за условията и възможностите, каквито човек има за умствено развитие и придобивки.*

VIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание колко и какви са законите, на които се подчинява човешката воля и се ръководи от тях.

Също така VIIЯТ астрологичен дом и градина е указание до каква степен човек е имал правилни връзки, отношения и обмяна с ближните си, т.е. със съдружниците си в умствения, духовния и материалния свят.

18.10. VIII ДОМ

Значението на VIIIЯ астрологичен дом и градина

VIIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките им данни, е свидетелство и указание за количеството, качествата, мощността, трайността и плодотворността на силите, които човек е придобил от умствения свят чрез дейността на разума си, както и законите,

които е усвоил и познал за целесъобразно използване силите и дейността на разума.

VIIIЯТ астрологичен дом и градина е указание още до каква степен човек познава проявите на любовта в умствения свят и чрез разума на човека и до каква степен човек в миналите си животи е работил и е жертвал за любовта, която се проявява чрез законите на умствения свят.

VIIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за количеството и качествата на всички видове умствени богатства, които човек е придобил в миналите си животи и които богатства в настоящия му живот могат да му послужат за още по-голямо умствено развитие и постижения.

VIIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение в миналите си животи човек е възлюбил законите на умствения свят, ръководил се е от тях, до каква степен е възлюбил умствения свят със сърцето си и ума си, какво е жертвал за умствения свят, т.е. какви капитали е внесъл в банката на умствения свят, или какви семена е посял в умствения свят, от които семена в настоящия си живот може да очаква плодове.

В този смисъл именно VIIIЯТ астрологичен дом и градина е *указание за всички видове умствени, духовни и материални наследства, т.е. за всичката наследственост изобщо на човека.*

VIIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките указания показва още, до каква степен човек разбира законите, как се преобръщат мислите в чувства и желания и как се преобръщат чувствата и желанията в мисли, а също така е указание какви и колко чувства и желания човек преобръща в мисли и какви и колко мисли той преобръща в чувства и желания.

VIIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му хармонични данни е указание и свидетелство, колко и какви добродетели човек може да възкреси и оживи в себе си или колко добродетели е оживил и възкресил в миналите си животи.

VIIIЯТ астрологичен дом и градина с всичките му нехармонични данни е свидетелство и указание колко и какви добродетели в миналите си животи човек е допуснал да умрат в него и които още са мъртви. По тази именно причина всички невежи астролози са смятали VIIIЯ астрологичен дом и градина като такъв на смъртта, т.е. каква опасност заплашва човека да го умъртвят.

18.11. IX ДОМ

Значението на IXЯ астрологичен дом и градина

IXЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на светлината, с която човешкият разум работи в умствения свят, ползва се от нейните закони, изучава всестранно живота на умствения свят и усвоява законите за проявите и дейността на Божествената мъдрост в умствения свят.

IXЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е указание още за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността

на идеите и мислите, които човешкият разум може да възприема от умствения свят и да бъде носител, изявител, служител и изразител на идеите и мислите от умствения свят в материалния свят.

IXЯ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек с мислите и с идеите си ще бъде ползотворен и добротворен в материалния свят на хората или пък ще бъде злосторник и пакостник.

IXЯ астрологичен дом и градина, когато е зает предимно с добротворни светила, колкото повече и по-силни са техните хармонични съчетания помежду им и с другите светила, толкова по-голяма бива светлината на човешкия разум в умствения свят, толкова по-добре той разбира законите за творчеството на доброто и толкова по-голямо щастие ще може да създаде на себе си и на целия свят.

Обратното на гореказаното бива, когато в **IXЯ** астрологичен дом и градина има злосторни светила и с преобладаващи дисхармонични съчетания.

18.12. ОБЩО КАЗАНО ЗА VII VIII И IX АСТРОЛОГИЧНИ ДОМОВЕ И ГРАДИНИ

Развитието на корените на умственото тяло, както на разума изобщо, както благоприятните или неблагоприятни условия за развитието, дейността и постиженията на тези корени, се познава по всички данни на **VIIЯ астрологичен дом и градина**

Развитието на дънера и клонищата на умственото тяло, както и на разума изобщо, а също благоприятните и неблагоприятни условия за това развитие се познават по благотворните и неблагоприятни светила в **VIIIЯ астрологичен дом и градина**

Развитието на листата, цветовете и плодовете на умственото тяло, както и на разума изобщо, се познават по всички данни на **IXЯ астрологичен дом и градина**.

IXЯ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до какви връзки, отношения и обмяна човек е установил и имал в миналите си животи посредством разума си с най-висшите същества на умствения свят, какви добрини или злини е направил с мислите си и идеите си, доколко е съдействал или спъвал дейността и проявите на най-висшите същества от умствения свят в материалния и духовния живот на хората, доколко е прилагал или нарушавал идеите и мислите на висшите същества от умствения свят, а също така доколко човек с разума си е спечелил приятели от висшите същества на умствения свят, или пък какви врагове е имал между тях.

Най-обикновеното значение на **IXЯ астрологичен дом и градина** с всичките му данни е указание дали ще бъдат благоприятни или благополучни дългите пътешествия на човека, а също така дали ще бъдат добри или лоши отношенията на човека с външните народи.

IXЯ астрологичен дом и градина показва още какви условия и възможности ще има човек за дейност, постижения и придобивки в областта на науката, доколко може да стане известен и какви ще бъдат последиците от неговата известност.

IXЯ астрологичен дом и градина с всичките си указания свидетелства още за количеството, качествата, силите, трайността и

плодотворността на идеите и мислите, които човек в миналите си животи е отправил към умствения свят, а също така какви плодове в настоящия си живот той може да очаква.

IX-ят астрологичен дом и градина с всичките му указания свидетелства още какви връзки, отношения и обмяна човек е имал в миналите си животи с учените човеци и какви са му били отношенията към науката изобщо, към всички ръководни идеи и мисли в живота на човеците, а също така и към всички духовни и умствени водачи на човечеството. Също така е указание за количеството и качествата на приятелите на учения свят.

VII-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни, е свидетелство и указание, до каква степен и в какво отношение човек с разума си е разбрал законите на мъдростта и до каква степен и в какво отношение е приложил тези закони в човешкия свят.

VII-ят астрологичен дом и градина показва още до каква степен човек в миналите си животи е подчинявал волята си на законите на умствения свят и до каква степен с волята си е бивал работник и служител на умствения свят.

VIII-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни, е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи със сърцето си е възлюбил законите на умствения свят и доколко в сърдечния си живот се е ръководил от тези закони, а също така и какво е направил със сърцето си за умствения свят и доколко със сърцето си е бил добър работник на умствения свят, доколко сърцето на човека се ръководи от законите на разума.

IX-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни, е свидетелство и указание доколко човек с ума си е разбрал законите на умствения свят, доколко е приложил законите на този свят в умствения си живот и дейност и доколко с ума си и разума си човек е бивал добър работник и добър слуга по отношение на умствения свят.

18.13. X ДОМ

Значението на X астрологичен дом и градина

X-ят, XI-ят и XII-ят астрологични домове и градини са предназначени и служат за събиране на материали и сила от Божествения свят за устройството, развитието, живота, дейността, проявите и постиженията на причинното човешко тяло, причинният ум, причинното сърце и причинното съзнание.

X-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за количеството, качествата, силите, трайността и плодотворността на материята, която човек е придобил от Божествения свят и с която е устроено и съградено причинното тяло.

X-ят астрологичен дом и градина също така показва до каква степен причинното човешко тяло има правилни или неправилни устроени форми и до каква степен и в какво отношение причинното тяло на човека има възприемателните, събирателни и оползотворителни качества. Доколко и какви сили, благословения и богатства може да възприема от Божествения свят и да ги оползотворява правилно.

Посредством причинното тяло, според степента на неговото развитие и според степента на качествата на материята, от която е съградено причинното тяло, ще зависи до каква степен и в какво отношение човек може да има правилни връзки, отношения и обмяна с Божествения свят.

Х-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни, е свидетелство и указание за качеството, количествата, силите, трайността и плодотворността на семената, от които се зараждат и развиват всички тела на човека, а именно: причинното, умственото, духовното и физическото тяло.

Следователно Х-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни, е свидетелство за всички видове семена, които човек е придобил от Божествения свят, от които семена ще се раждат плодовете, които ще служат за храна на всички човешки тела.

Следователно, Х-ЯТ астрологичен дом и градина е СЕМЕПРОИЗВОДНИ и СЕМЕДАТЕЛНИ за всички човешки тела, както и за проявите на човешката воля, за нейното развитие и постижение във всички светове.

Х-ЯТ астрологичен дом и градина с неговите хармонични или нехармонични данни е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи с волята си и с делата си е изпълнявал Божиата воля и е служил на доброто, или пък е нарушавал Божествената воля и е служил на злото.

Х-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни и указания показва с какви Божествени причини, Божествени начала (принципи) човек е свързан и трябва да работи за развитието и усъвършенстването на всички свои тела.

Х-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му указания свидетелства до каква степен и в какво отношение човек разбира дейността и проявите на Божествената истина в Божествения свят, както и Божествените основи, върху които се съграждат и развиват човешките тела и светове, следователно семената, зародишите, зараждането и развитието на всички човешки тела, както и условията за дейност и постижение на всички човешки тела се определят и дават от Божественото начало, Божествените основи и причини, действащи чрез Х-Я астрологичен дом и градина.

В най-обикновен смисъл и в най-ограничено отношение Х-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му хармонични и дисхармонични данни е свидетелство и указание за връзките и отношенията на човек с управляващите среди, с големците изобщо на Земята, както и за придобивките и загубите, които човек може да има, причинени от големците.

Х-ЯТ астрологичен дом и градина показва още, според естеството на светилата и съчетанията им в Х-Я астрологичен дом и градина, какво най-високо положение в обществото може да постигне човек и какво влияние може да упражни върху висшето общество и целият народ въобще, какво добро и какво зло може да стори на целия народ, при случай, когато стане управляващ и ръководещ фактор, било като учен или като властник.

Х-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни показва какъв е най-висшият идеал, най-силният стремеж на човека в живота

му, кое счита той за най-велико в света изобщо и за източник на най-голямо щастие, а също така показва естествените или противоестествени средства, с които човек ще си послужи за постигане на идеалите си.

18.14. XI ДОМ

Значението на XI-я астрологичен дом и градина

XI-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за **количеството, качествата, мощността, трайността и плодотворността на силите, които човек в миналите си животи е придобил от Божествения свят** от които сили са послужили и ще служат за устройството, развитието, живота, дейността, проявите, а също и условията за постиженията на *причинното*, Божествено сърце у човека, което сърце има за задача да поражда семената, от които се развиват всички останали сърца у човека: сърцето на умственото тяло, сърцето на духовното тяло, както и сърцето на физическото тяло.

Чрез причинното сърце, което работи и дава плодове в XI-я астрологичен дом и градина, се проявява човешката душа, а също така и Божествената любов в човека и чрез човека.

От XI-я астрологичен дом и градина, според хармоничните или нехармоничните данни в него може да се познае доколко човек може с душата си да слуша и разбира Божествения глас, Божественото слово, което Господ му говори отвътре, т.е. до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа със сърцето си, с душата си и до каква степен ще се учи от Господа да познава дейността и проявите на неговата любов вътре в човека, във всички други същества и в цялата природа изобщо.

Следователно, до каква степен човек разбира правилно или неправилно дейността и проявите на Божествената любов в човешката душа и до каква степен човек може да проявява Божествената любов с и чрез душата си, правилно или неправилно, ще зависи от хармоничните или нехармонични данни в XI-я астрологичен дом и градина.

XI-ят астрологичен дом и градина служи за развитието, живота, дейността, проявите и постиженията на човешката душа чрез причинното тяло за възприемане и разбиране на Божествената любов чрез душата, спрямо всички светове.

XI-ят астрологичен дом и градина, с всичките му данни, показва колко и какви семена човешката душа е придобила от градините на Божествената любов, от Божествения свят изобщо, а също така колко и какви семена от придобитите е посяла в другите светове, а именно в умствения, духовния и материалния свят.

XI-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни показва още количеството и качествата на висшите чувства у човека, т.е. на Любовта, която възприема от Божествения свят, на благословенията, които му се дават от Божествения свят, на небесния хляб, с който се храни душата му, а също така показва количеството и качествата на любовта, която човек отправя за Божествения свят, какви плодове изработва за Божествения свят.

XI-ят астрологичен дом и градина според количеството и качествата на хармоничните или нехармонични данни е свидетелство и

указания може ли човек да има вдъхновение от Божествения свят и може ли Божественото вдъхновение да го прояви във всички останали светове.

XI-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни, е свидетелство и указание за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на приятелите, които човек има в Божествения свят и които е придобил в миналите си животи, а също така показва количеството и качеството на приятелите, с които човек се сближава в материалния свят и още показва придобивките или загубите чрез и от приятелите в материалния свят.

XI-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни, хармонични или дисхармонични, е свидетелство и указание за благотворните или неблаготворни условия, при които човек ще възприема Божествената любов с душата си и ще я проявява чрез душата си.

Накратко казано, XI-ят астрологичен дом и градина показва щастието или нещастието, доброто и злото, през които ще преминава човешката душа.

XI-ят астрологичен дом и градина показва според данните, които са в него, доколко човек е добър или лош градинар на своята душа, доколко е посял Божествени семена в нея и какви Божествени плодове може да придобие, и колко е посял лоши семена в градината на душата си и какви лоши плодове може да се очакват.

Накратко казано, XI-ят астрологичен дом и градина е свидетелство и указание какви са схващанията и разбиранията на човека за проявите на Божествената любов в човешката душа.

XI-ят астрологичен дом и градина е свидетелство и указание какви са схващанията и разбиранията на човека за проявите на човешката душа в Божествения свят на любовта.

XI-ят астрологичен дом и градина показва още до каква степен човек може да бъде добър и лош възприемател на миналото и ще бъде в настоящето добър или лош носител, изявител, проводник и предавател на Божествената любов по отношение на цялото човечество, т.е. доколко и как ще обикне човек цялото човечество и колко и какво може да направи за цялото човечество.

Накратко казано, XI-ят астрологичен дом и градина е свидетелство и указание, доколко човек е възлюбил Господа с душата си, т.е. като живот, като проява на любов, вътре в себе си, вън от себе си, във всички други същества и в цялата природа изобщо.

18.15. XII ДОМ

Значението на XII-я астрологичен дом и градина

XII-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за количеството, качествата, мощността, трайността и плодотворността на Божествените сили, Божествената светлина и Божественото знание, които причинният, най-висшият Божествен разум на човека, е придобил от Божествения свят

XII-ят астрологичен дом и градина има своето предназначение за развитието, живота, дейността, проявите и постиженията на Божествения разум на човека.

Следователно, XII-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни показва какви са връзките, отношенията и обмяната на човека с и чрез Божествения разум, с Божествения свят.

Също от XII-я астрологичен дом и градина се познава какви сили, качества и благословения човек е придобил от Божествения свят с най-висшият си разум, а също така до каква степен и в какво отношение човек с Божествения си разум възприема, схваща и разбира проявите на Божествената мъдрост, както в Божествения свят, така също и във всички останали светове - умствен, духовен и материален.

До каква степен човек може да разбира проявите и дейността на вечните, Божествени образи (форми), сили, закони и причини в Божествения свят, както и във всички останали светове, това зависи от развитието на Божествения разум у човека, а развитието на Божествения човешки разум се познава от всички данни в XII-я астрологичен дом и градина.

Главното предназначение и главната задача на Божествения разум у човека е да образува, да създава, да ражда семена или да придобива семена от градината на Божествената мъдрост, които семена да посява във висшия ангелски разум у човека, в духовния му ум, както и в природния му материален ум, от които семена се придобиват плодовете на истинското знание, т.е. проявите и дейността на Божествената мъдрост във всички светове.

Следователно, XII-ят астрологичен дом и градина са СЕМЕПРОИЗВОДНИ и СЕМЕДАТЕЛНИ на най-висшият Божествен разум с всички останали светове.

XII-ят астрологичен дом и градина с всичките ду данни е свидетелство и указание за количеството и качества за приятелите, които човек има в Божествения свят и които работят за развитието на човешката душа и дух.

Всички богатства на Божествения човешки разум, придобити от всички светове и необходими за развитието, дейността, проявите и постиженията на човешкия дух и човешката душа във всички светове, се познава по благотворните светила в XII-я астрологичен дом и градина и по техните хармонични съчетания помежду им, както и с другите светила.

Доколко човек с любов се е стремил да изучава проявите на Господа като мъдрост с всички светове и доколко е изпълнявал волята на Господа със знанията, които е придобил чрез Божествения разум, се познава пак по добротворните светила в XII-я астрологичен дом и градина и по техните хармонични съчетания.

Доколко човек е служил с Божествения си разум на Господа и доколко е бивал носител, изявител и служител на Божествената мъдрост по отношение на всички светове, също се познава по естеството на добротворните светила в XII-я астрологичен дом и градина и по силата на техните хармонични съчетания помежду им и с другите светила.

Доколко човек е противодействал на Божествената воля, доколко е изопачавал Божественото знание и доколко е заблуждавал света посредством разни свои писания и учения, доколко е успял да внесе заблуждение в умовете на хората в целия свят, доколко е нарушавал Божествените закони и порядъци в себе си, в природата и по отношение на всички други същества се познава по естеството на

злосторните светила в XII-Я астрологичен дом и градина и по силата на техните дисхармонични съчетания помежду им и с другите светила.

Когато в XII-Я астрологичен дом и градина се намират и добротворни светила с добри съчетания, както и злосторни светила с лоши съчетания, то според естеството на добрите и лоши светила, ще се съди доколко човек с Божествения си разум е служил на Господа и доколко с низшият си ум е нарушавал Божествените закони във всички светове.

Защото, трябва да се има всякога предвид, че злосторните светила от низшите светове имат отношение към противоестествената дейност на низшия ум, а всички добротворни светила биват служители и изявители на дейността и проявите на ангелския и Божествен разум във всички светове.

Добротворни светила с хармонични съчетания в XII-Я астрологичен дом и градина са свидетелства и указания за богатствата на Божествения разум, както и за благотворните условия и възможности за дейността и проявите на Божествения разум във всички светове, а също така за дейността, проявите и постиженията на човешкият дух и човешката душа под ръководството на Божествената мъдрост във всички светове.

Злосторни светила с дисхармонични съчетания в XII-Я астрологичен дом и градина са свидетелства и указания за противодействията, противоречията и лошите условия, както и за големите изпитания, през които трябва да преминат човешкият дух и човешката душа.

XII-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му хармонични данни е свидетелство и указание какви добротворни семена човек е посял с висшият си разум във всички светове и какви благотворни плодове може да очаква и събира.

XII-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му нехармонични данни е свидетелство и указание за семената на плевели, които човек е допуснал да бъдат посяти в неговите материални и духовни улове, а също така за всички противоречия, съмнения и заблуждения, които човек ще носи в ума си.

Накратко казано, XII-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му благотворни и неблагоприятни данни е свидетелство за добрите или лошите условия за развитие, дейност, прояви и постижения на висшия Божествен разум у човека.

18.16. ОБЩО КАЗАНО ЗА ВСИЧКИ ДОМОВЕ И ГРАДИНИ

Всички астрологични домове и градини са предназначени за развитието, дейността, проявите и постиженията на човешката душа в разните висши и низши светове.

В разните астрологични домове и градини човешката душа чрез своята работа и ученичество под ръководството на човешкия и Божествен дух придобива реалистични знания, различни сили, качества и свойства, необходими за нейното всестранно развитие и усъвършенстване.

Защото трябва да се има предвид и всякога знае и помни, че всяка човешка душа е пусната във вселената, подобно на плодна семка,

за чието развитие и достигане до пълно усъвършенстване тя трябва да работи и да се учи множество милиарди години.

Чрез различните астрологични домове и градини човешката душа образува връзки, отношения и обмяна с различните светове във вселената и придобива силите, качествата и богатствата на тези светове, като същевременно дава от себе си на тези светове, от собствените си сили, богатства и качества.

Чрез I-я, II-я и III-я астрологични домове и градини, човешката душа образува връзки, отношения и обмяна с всички материални светове, като с материалния си човешки ум човешката душа изучава, опознава и усвоява основите (принципите) и законите на висши материални светове, чрез материалното си сърце човешката душа изучава, опознава и усвоява силите, качествата и свойствата на всички материални светове. А чрез волята си човешката душа непрестанно изгражда и усъвършенства формите на материалното си тяло.

I-ЯТ, II-ЯТ и III-ЯТ астрологични домове и градини с всичките им благотворни или неблагоприятни данни, са свидетелства и указания до каква степен и в какво отношение всички средства и пособия, с които човешката душа изучава и опознава материалните светове, са правилно устроени и развити и до каква степен е правилна или неправилна тяхната дейност, проявите им и постиженията.

Защото трябва да се знае и всякога да се помни, че I-ЯТ, II-ЯТ и III-ЯТ астрологични домове и градини с добрите или лошите указания показват развитието, богатствата и светлината на **човешкото съзнание**, богатствата и светлината на човешкия материален ум, силите, богатствата, качествата на човешкото материално сърце, силите, богатствата, качествата на човешката воля, проявяващи се в материалните светове, силите и качествата на усетоспособностите, на материалното човешко тяло, силите, качествата и свойствата на цялото материално тяло изобщо.

Чрез IV-я, V-я и VI-я астрологични домове и градини и посредством **самосъзнанието**, вътрешният духовен ум, вътрешното духовно (астрално) сърце и вътрешната духовна воля, човешката душа изучава, опознава и усвоява силите, качествата и богатствата на всички духовни светове. Следователно, от всички благотворни или неблагоприятни данни на IV-я, V-я и VI-я астрологични домове и градини, може да се съди до каква степен и в какво отношение правилно или неправилно са устроени, действат, проявяват се и имат добри или лоши постижения, самосъзнанието, духовният (субективния) ум, чувственото (астрално) сърце, чувственото (астрално тяло) на човека, чувствената, духовна воля на човека и следователно, какви правилни или неправилни познания има човешката душа за разните духовни светове.

Чрез VII-я, VIII-я и IX-я астрологични домове и градини, човешката душа изучава, опознава и усвоява силите, законите и знанията на всички умствени светове, придобивки, техните богатства, сили и качества, посредством ангелското колективно съзнание, ангелският висш разум, ангелското висше сърце и ангелската висша воля.

Следователно, от всички благоприятни или неблагоприятни данни на VII-я, VIII-я и IX-я астрологични домове и градини може да се съди и до каква степен и в какво отношение човешката душа има правилни или неправилни *връзки, отношения и обмяна с всички ангелски светове*

и до каква степен изучава, опознава и усвоява правилно или неправилно живота, законите, силите, качествата и богатствата на всички ангелски светове.

Чрез X-я, XI-я и XII-я астрологични домове и градини, човешката душа се учи да работи, да се развива, да изучава, да опознава и усвоява всички богатства и благословения на Божествения свят, посредством развитието на причинното тяло, причинния си ум, причинното си сърце, причинната си воля и *свръхсъзнанието си*.

Следователно, от всички благотворни или неблаготворни данни на X-я, XI-я и XII-я астрологични домове и градини, се познава до каква степен и в какво отношение човешката душа има благоприятни условия и възможности за правилни или неправилни връзки, отношения и обмяна с всичките Божествени светове и доколко може да придобие благословенията и богатствата на всички Божествени светове в настоящия си земен живот.

В I-я, II-я и III-я астрологични домове и градини човешката душа изучава, опознава и усвоява безбройните и разнообразни форми и свойства на материята, чрез които форми и свойства дейността и проявите на Божествената Л.М.И.Пр.Д.* и Словото биват условни, променливи, гранични, временни и относителни.

В IV-я, V-я и VI-я астрологични домове и градини човешката душа изучава, опознава и усвоява различните сили и качества на материята, които сили и качества се проявяват чрез различните материални форми и движат формите и материята изобщо.

Чрез VII-я, VIII-я и IX-я астрологични домове и градини човешката душа изучава, опознава и усвоява законите, които управляват силите и формите на материята.

Чрез X-я, XI-я и XII-я астрологични домове и градини, човешката душа изучава, опознава и усвоява Божествените основи, Божествените начала (принципите), които пораждат всички видове закони, сили и форми с всички светове.

Дейността и проявите на Божествената Л.М.И.Пр.Д. и Слово във всички материални светове имат за цел непрестанно пречистване, преобразяване, обновяване, облагородяване, обогатяване и усъвършенстване на материални форми, чрез които човешката душа да придобие безсмъртие и съвършенство в материалните светове.

Дейността и проявите на Божествената Л.М.И.Пр.Д. и Слово чрез IV-я, V-я и VI-я астрологични домове и градини имат за цел да свързва човешката душа с различните духовни светове, от които тя непрестанно да придобива различни творчески сили, с които се поддържа развитието и дейността на материалното и духовното човешки тела.

Чрез VII-я, VIII-я и IX-я астрологични домове и градини, дейността и проявите на Божествената Л.М.И.Пр.Д. и Слово биват познаваеми за човешката душа като различни закони, които управляват силите и формите на всички материални и духовни светове.

Дейността и проявите на Божествената Л.М.И.Пр.Д. и Слово биват познаваеми за човешката душа като Божествени основи и начала (принципи), които пораждат всички видове закони, сили и форми за всички материални, духовни и умствени светове.

I, II, III, IV, V, VI-ят астрологични домове и градини са области на

*) Л.М.И.Пр.Д. = Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел

човешкото *подсъзнание*, в което са събрани всички сили, качества, опитности, познания, придобивки на човешката душа от всички материални и духовни светове през всичките съществувания на минали животи, на своето минало изобщо, а също така гореказаните домове с всичките им положителни и отрицателни данни свидетелстват за връзките, отношенията и обмяната на човешката душа с всички материални и духовни светове през всичките си минали животи.

I, II, III, IV, V, VI-ят астрологични домове и градини с всичките им положителни и отрицателни данни показват благородните и неблагородните семена, които са посети в градините на човешката душа от всички материални и духовни светове.

VII, VIII, IX, X, XI, XII-ят астрологични домове и градини са области за дейността, развитието и постиженията на човешкия дух посредством *свръхсъзнанието*, чрез което човешкият дух и човешката душа образуват връзки, отношения и обмяна с всички умствени и Божествени светове.

Ако уподобим човешката душа на плодно дърво, то корените на човешката душа ще се разпростира в I, II, III, IV, V, VI-я астрологични домове и градини, които образуват почвата за човешката душа, от която почва човешката душа ще събира различни качества и свойства.

В VII, VIII, IX, X, XI, XII-я астрологични домове и градини ще се разпростират и ще се развиват стъблата на човешката душа, върху които стъбла ще се появяват листата, цветовете и плодовете, които човешката душа ще изработва под въздействието на светлината от Божествения дух.

I-ят, II-ят и III-ят астрологични домове и градини могат да се нарекат **ФОРМООБРАЗУВАЩИ И ФОРМОДАТЕЛНИ** за физическото тяло на човека.

IV-ят, V-ят и VI-ят астрологични домове и градини могат да се нарекат **СИЛОПРОИЗВОДНИ И СИЛОСНАБДИТЕЛНИ** за физическото тяло на човека.

VII-ят, VIII-ят и IX-ят астрологични домове и градини могат да се нарекат **ЗАКОНОПОЛОЖНИ И ЗАКОНОДАТЕЛНИ** за материалното тяло на човека.

X-ят, XI-ят и XII-ят астрологични домове и градини трябва да се разглеждат като **СЕМЕПРОИЗВОДИТЕЛНИ И СЕМЕДАТЕЛНИ** за материалното тяло на човека.

Корените на всички дарби и способности, добродетели, на всички добродетелни качества изобщо, които човек трябва да развива, да обработва, да умножава и от които да придобива плодовете в и чрез VII-я астрологичен дом и градина, се намират в I-я астрологичен дом и градина.

Следователно, корените на всяко нещо в VII-я астрологичен дом и градина се намират в I-я астрологичен дом и градина, а стъблата, клонищата, цветовете и плодовете на всяко нещо което расте и се развива в I-я астрологичен дом и градина се намират в VII-я астрологичен дом и градина.

Следователно, I-ят астрологичен дом и градина и VII-ят астрологичен дом и градина образуват, съставят едно от райските плодни дървета, на което дърво корените са в I-я астрологичен дом и градина, а клоните, цветовете и плодовете са в VII-я астрологичен дом и градина.

В I-Я астрологичен дом и градина се придобиват соковете чрез корените, които сокове се обработват в VII-Я астрологичен дом и градина, и съответната част се връщат в корените.

От всичко гореказано следва, че благосъстоянието и щастието на всичко развиващо се в VII-Я астрологичен дом и градина, зависи от I-Я астрологичен дом и градина, благосъстоянието и щастието, развиващи се в VII-Я астрологичен дом и градина, зависи от VII-Я астрологичен дом и градина.

Тази зависимост и връзката между I-Я и VII-Я астрологични домове и градини, т.е. на всичко развиващо се в I-Я астрологичен дом и градина и в VII-Я астрологичен дом и градина, е изразено в Евангелието (Словото) на Христа със закона "Да люби човек ближния си като себе си."

Защото любовта на всяка личност, която се оформява, посява и развива като корени в I-Я астрологичен дом и градина, се изразява като клони, цветове и плодове в VII-Я астрологичен дом и градина.

От I-Я астрологичен дом и градина се познава каква е любовта на човека към себе си, а от VII-Я астрологичен дом и градина се познава каква е любовта на човека към себеподобните.

По тази причина именно, всички досегашни астролози са считали VII-ят астрологичен дом и градина като такъв, по който се познават съдружниците на човека.

А най-познаваеми съдружници за човека са мъжът за жената и жената за мъжа.

Какви са вътрешните, непроявените и непознаваемите сили, качества и добродетели на човека, тяхното количество, качество, сила и трайност, както и плодотворност се определят от данните на I-Я астрологичен дом и градина.

Всичко обаче, което в I-Я астрологичен дом и градина е посято като семена, ще се изяви като плодове чрез VII-Я астрологичен дом и градина.

До каква степен човек познава себе си като личност, т.е. познава своите сили, качества, добродетели и богатства на материалното си тяло се определят от данните на I-Я астрологичен дом и градина, а до каква степен човек познава и разбира другите човеци, с които е свързан за обща работа, се определя от VII-Я астрологичен дом и градина, какво добро или зло ще причини човек с мислите си, чувствата си, желанията и делата си сам на себе си, се познава от I-Я астрологичен дом и градина. А какво добро или зло ще причини човек с мислите си, чувствата си, желанията и делата си на себеподобните си, с които съдружно върши работа, се познава по данните на VII-Я астрологичен дом и градина.

Както е невъзможно каквото и да е плодно дърво да се развива и дава плодове без корени, или без клони, листа и цветове, така също е невъзможно да расте и да се развива всичко, което е свързано с I-Я астрологичен дом и градина, без съответната помощ на всичко в VII-Я астрологичен дом и градина, а също така невъзможно е да расте и да се развива, да дава плодове на всичко, свързано със VII-Я астрологичен дом и градина без съответната помощ на I-Я астрологичен дом и градина.

I-ят астрологичен дом и градина, с всичките му данни, показва до каква степен и в какво отношение човек познава проявите на Господа като *Истина* в природата и в себе си, в VII-Я астрологичен дом и градина

с всичките му данни е свидетелство и указания до каква степен и в какво отношение човек проявява *Истината* спрямо ближните и себеподобните с мислите си. Също така VII-ят астрологичен дом и градина показва до каква степен човек познава проявите на Господа като *Истина* чрез себеподобните му близни.

I-ят астрологичен дом и градина е свидетелство и указание за всички сили, богатства и качества на материалното, естественото тяло на човека, което тяло е корени за умственото човешко тяло, което е свързано със VII астрологичен дом и градина.

А умственото човешко тяло с всичките му сили, богатства и качества съставлява клоните, листата, цветовете и плодовете на материалното природно човешко тяло, което е свързано с I-я астрологичен дом и градина.

II-ят астрологичен дом и градина и VIII-ят астрологичен дом и градина са свързани помежду си и са зависими един от друг също така, както корените на някое плодно дърво с клоните, листата, цветовете и плодовете. Защото II-ят астрологичен дом и градина и VIII-ят астрологичен дом също образуват такива връзки и зависимост помежду си, както корените и клоните на плодните дървета.

Корените на VIII-я астрологичен дом и градина се разпростират, развиват и работят във II-я астрологичен дом и градина.

А клоните, листата, цветовете и плодовете на II-я астрологичен дом и градина се развиват, пораждат, растат и работят в VIII-я астрологичен дом и градина. Следователно II-ят астрологичен дом и градина е почва за VIII-я астрологичен дом и градина, а VIII-ят астрологичен дом и градина е атмосфера за II-я астрологичен дом и градина.

II-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни показва до каква степен и в какво отношение човек познава и разбира проявите на Господа като ЛЮБОВ в природата и в себе си.

A VIII-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни показва до каква степен и в какво отношение човек проявява възприетата Божествена любов в себе си спрямо себеподобните близни с мисли.

Също така, VIII-ят астрологичен дом и градина е свидетелство и указание до каква степен човек може правилно да възприема и разбира проявите на Господа като ЛЮБОВ чрез себеподобните близни, изявявана посредством техните мисли и благопожелания.

II-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание какво е количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на почвата, на нейните жизненателни сокове, в която почва се разпростират, развиват се и работят корените на VIII-я астрологичен дом и градина.

A VIII-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до каква степен са благотворни или неблаготворни всички атмосферни условия, в които условия се разпростират, развиват, работят и дават плодове клоните, листата и цветовете на всичко от II-я астрологичен дом и градина.

Следователно, II-ят астрологичен дом и градина е земята с всичките нейни условия за корените на VIII-я астрологичен дом и градина, а VIII-ят астрологичен дом и градина е небето или атмосферата за клоните, листата, цветовете и плодовете на II-я астрологичен дом и градина.

II-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на материалните богатства, които човек може да придобие от природата и да ги употреби в устройството на материалното си тяло.

Обаче, всички материални богатства, които човек придобива от природата, могат да бъдат оползотворени от човека и да влезнат в градежа на неговото материално тяло само с помощта и съдействието на мислите и законите от висшите светове, които действат чрез VIII-я астрологичен дом и градина.

А придобиването и осъществяването в материалният свят за човешкият живот богатства на любовта от умственият свят може да стане само дотолкова, доколкото има благотворни данни във II-я астрологичен дом и градина.

Придобиването на всички материални богатства става чрез II-я астрологичен дом и градина, а пренасянето на материалните богатства в умственият свят става чрез VIII-я астрологичен дом и градина.

Придобиването на всички умствени богатства от умственият свят стават чрез VIII-я астрологичен дом и градина, а пренасянето им и осъществяването им в материалния свят става чрез II-я астрологичен дом и градина.

До каква степен човек ще има условия и възможности в настоящия си живот правилно да събира материални богатства от природата, правилно да ги обработва в себе си и правилно да ги препраща в умствения свят, където са клоните, листата, цветовете и плодовете на неговото материално тяло, това може да се познае от благотворните светила и съчетанията във II-я астрологичен дом и градина.

А до каква степен човек ще има условия и възможности правилно да възприема богатствата от умствения свят, да обработва с ума си и да препраща в материалното си тяло, това ще зависи от благотворните светила и благотворните съчетания в VIII-я астрологичен дом и градина.

Разумното придобиване и разумното използване от човека на всички богатства от природата чрез II-я астрологичен дом и градина, зависи от благотворните данни в VIII-я астрологичен дом и градина, а разумното придобиване и използване на всички богатства от човека от умствения свят в материалния свят зависи от благотворните данни в II-я астрологичен дом и градина.

Обратното бива на всичко гореказано, когато във II-я и VIII-я астрологични домове преобладават злосторни светила с нехармонични съчетания.

Семената на всички видове благословения, които Божествената любов дава на човешката душа чрез умственият свят, биват посявани в VIII-я астрологичен дом и градина, а корените на посятите семена в VIII-я астрологичен дом и градина се разпростират и събират жизненателни ссокове от II-я астрологичен дом и градина.

Следователно, всички видове благословения, които Божествената любов определя за човешката душа в материалния свят, се познава по данните на II-я астрологичен дом и градина, а обмяната на придобитите материални богатства от човека с богатствата на умствения свят, се познава по данните на VIII-я астрологичен дом и градина.

III-ят астрологичен дом и градина и IX-ят астрологичен дом и градина са свързани помежду си и зависими един от друг по същия начин, както са свързани и зависими помежду си корените и клоните на някое плодно дърво.

Защото в III-я астрологичен дом и градина са корените на всичко, което трябва да расте и развива и дава плодове в IX-я астрологичен дом и градина, а условията за живота, развитието, дейността и постиженията на корените в III-я астрологичен дом и градина са в пълна зависимост от клоните, листата, цветовете и плодовете в IX-я астрологичен дом и градина.

Градинарят, домоустроител, домоуредник, домоуправител и домовладика на III-я астрологичен дом и градина е низшият, материалният, природният ум на човека, посредством който човек придобива знания от природата и изучава и опознава нейните сили и закони.

А градинар, домоустроител, домоуредник, домоуправител и домовладика на IX-я астрологичен дом и градина е висшият, ангелски разум у човека, посредством, който човек може да изучава и да опознава силите, законите и проявите на Божествената мъдрост в умствените светове, от които светове човек трябва да придобива умствени сили и светлина.

Следователно, до каква степен и в какво отношение човек правилно възприема, разбира, оползотворява и осъществява дейността и проявите на Божествената мъдрост в материалния свят се познава от добротворните светила в III-я астрологичен дом и градина и от техните благотворни съчетания.

А правилното възприемане, разбиране, оползотворяване и осъществяване от човека на дейността и проявите на Божествената мъдрост в умствените светове се познава от благотворните данни в IX-я астрологичен дом и градина.

Чрез и в III-я астрологичен дом и градина се развива, работи, проявява се и има постижения материалният, низшият, природният, обикновения, предметният, човешки ум, посредством който човек изучава силите и законите на материалния свят, на материята изобщо, от която придобива материали за изграждането на своето материално тяло.

А чрез и в IX-я астрологичен дом и градина се развива, действа, проявява и има постижения висшият разум, даден на човека от ангелите на умствения свят.

Посредством висшият си разум човек може да образува връзки, отношения и обмяна с всички умствени светове, да опознава и усвоява силите, законите и качествата на умствените светове.

Висшият ангелски разум у човека, който се проявява чрез IX-я астрологичен дом и градина и дава на човека всички видове благословения от умственият свят, е родител и баща на низшият, материалният човешки ум, който работи и се проявява в и чрез III-я астрологичен дом и градина.

Следователно, низшият, материалният човешки ум образува, съставлява корените на умственото плодно дърво, а висшият ангелски разум на човека образува и съставлява дънера, клоните, листата, цветовете и плодовете на умственото плодно дърво за човека.

Следователно, колкото повече низшият, материален човешки ум се стреми да работи и да се учи под ръководството на висшият ангелски разум и с негова помощ да изучава природата и да придобива знания, т.е. проявите на Господа като мъдрост в материалният свят, и колкото повече низшият човешки ум с придобитите знания от материалният свят се стреми да послужи на умствения свят, т.е. да бъде носител, изявител, служител, носител на идеите и мислите от умствения свят и да ги прилага в материалния свят, толкова повече низшият човешки ум отправя към клоните на умственото дърво в IX-я астрологичен дом жизненоспособни сокове, и толкова повече в умствения свят човешкото умствено плодно дърво ражда плодове, с които се хранят ангелите.

Колкото повече човек с низшия си ум с любов мисли за ангелите от умствения свят, толкова повече той прави умствени жертвоприношения за ангелите от умствените светове, и толкова повече природния човешки ум придобива сили, качества, свойства и богатства от висшия ангелски разум, т.е. от своя баща.

А колкото повече сили, качества и светлина е придобил природния човешки ум от висшия разум на ангелските светове, толкова повече ще може по-всестранно, обширно, по-дълбоко и по-точно да изучава, да опознава и да усвоява силите, законите, качества, свойства и богатствата на природата, на материалните светове изобщо.

До каква степен и какво отношение низшият човешки ум е работил с любов под ръководството на висшият ангелски разум и до каква степен е придобил силите, качества и светлината и богатствата на висшия ангелски разум се познава по естеството, качества и количеството на добротворните светила и на благотворните им съчетания в III-я му астрологичен дом и градина.

Колкото и какви жертвоприношения низшият човешки ум е направил за висшите умствени светове, т.е. бивал ли е носител, изявител и служител на висшите умствени светове, като е бивал проводник на техните идеи и замисли в материалният човешки свят, се познава по благотворните светила и благотворното им съчетание в IX-я астрологичен дом и градина.

Накратко казано, всичко, каквото низшият човешки ум е направил за висшия ангелски разум, се познава по данните на III-я астрологичен дом и градина, а всичко, каквото висшият ангелски разум е дал от себе си на низшият човешки ум, се познава по данните на IX-я астрологичен дом и градина.

До каква степен корените на умственото човешко дърво имат благоприятни или неблагоприятни условия за развитие, дейности и постижения, до каква степен са правилно или неправилно развити и до каква степен човек правилно или неправилно познава и разбира проявите на Божествената мъдрост в материалният човешки свят се познава по всички благотворни или неблагоприятни данни на III-я астрологичен дом и градина.

До каква степен и в какво отношение клоните, листата, цветовете и плодовете на умственото човешко дърво имат своя правилен растеж и развитие, колко и какви благоприятни или неблагоприятни условия имат за растеж и развитие, колко и какви благотворни или неблагоприятни плодове са получени, доколко човек има правилни или

неправилни връзки, отношения и обмяна с висшия умствен свят се познава по благотворните или неблаготворни данни на IX-Я астрологичен дом и градина.

Богатствата на низшия човешки ум, т.е. на почвата, нейните сили и качества, свойства и плодотворност, в която се разпростират, развиват, работят корените на умственото човешко дърво и какви сокове могат да получат от тази почва се познава по всичките данни на III-Я астрологичен дом и градина.

Богатствата на висшия ангелски човешки разум, т.е. на всички атмосферни условия, в които се развиват, работят и раждат плодове клоните на умственото човешко дърво, се познава по всички данни на IX-Я астрологичен дом и градина.

Силите, качества, дарбите, способностите, условията, възможностите, богатствата и успехите на природния, материален човешки ум в областта на природните науки, зависи от количеството на добротворните светила на III-Я астрологичен дом и градина и на благотворните им съчетания помежду си и с останалите светила.

Обратното бива на гореказаното, когато в III-Я астрологичен дом и градина преобладават злосторни светила с нехармонични съчетания.

Силите, качества, дарбите, способностите, условията, възможностите, светлината и богатствата изобщо на висшия човешки разум, посредством който човек образува връзки, отношения и обмяна с всички ангелски светове, зависи от количеството на добротворните светила на IX-Я астрологичен дом и градина и от добротворните съчетания помежду им, както и с другите светила.

Обратното бива на всичко гореказано, когато в IX-Я астрологичен дом и градина има злосторни светила с преобладаващи нехармонични съчетания.

IV-ЯТ астрологичен дом и градина и X-ЯТ астрологичен дом и градина са свързани помежду си, както са свързани клоните и корените на едно плодно дърво.

IV-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни образуват корените, а X-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни образува клоните, листата, цветовете и плодовете.

IV-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни показва доброто или лошото устройство, развитие, дейност, прояви и постижения на духовното, чувственото (астралното) тяло на човека, посредством което се проявява човешката воля в духовния свят, съставлява почвата, условията и корените за развитието и постиженията на човешката воля в причинния, Божествен свят.

Познанията и разбиранията на човека за дейността и проявите на Божествената истина в духовния свят и дейности, проявите и постиженията на човешката воля в духовния свят е в зависимост от всички данни на IV-Я астрологичен дом и градина, а познанията и разбиранията на човека за дейности и прояви на истината в Божествения свят и за развитието, дейности и постижения на човешката воля в Божествения свят се познава по всички данни в X-Я астрологичен дом и градина.

Всичко каквото с любов е придобил и изработил в IV-Я астрологичен дом и градина и каквото е пожертвал с любов за Божествения свят, т.е. какви духовни жертви е направил човек за Божествения свят

се познава по добротворните светила в IV-я астрологичен дом и градина и по техните благоприятни съчетания изобщо.

Преобладаването на злосторни светила в IV-я астрологичен дом и градина с преобладаващи нехармонични съчетания са свидетелства и указание за духовните нарушения на човека спрямо Божествения свят.

Преобладаването на добротворни светила в X-я астрологичен дом и градина с преобладаващи хармонични съчетания е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек с любов е изпълнявал волята Божия и е придобил Божествено благословение за успех и щастие на своя духовен живот.

Преобладаването на злосторни светила в X-я астрологичен дом и градина, с преобладаващи дисхармонични съчетания е свидетелство и указание за нарушението от страна на човека на Божествената воля, т.е. за стремежите на човека чрез волята си да попречи за осъществяването на Божествените дела между хората.

До каква степен и в какво отношение човек е възлюбил дейността и проявите на Божествената истина в духовния си живот, т.е. в сърцето си, до каква степен човек следва пътищата на сърцето си с Божествената истина и доколко е готов да жертва щастието на сърцето си заради Божията истина, всичко това се познава по добротворните светила и добрите им съчетания в IV-я астрологичен дом и градина.

До каква степен и в какво отношение човек е възлюбил проявите на Божествена истина с душата си и до каква степен е готов да служи на Божествената истина с душата си, всичко това се познава по добротворните светила и добрите им съчетания в X-я астрологичен дом и градина.

Благосъстоянието и благополучието, благотворността и ползотворна дейност на корените на Божественото човешко тяло се познава по количеството на добротворните светила и по благотворните им съчетания в IV-я астрологичен дом и градина.

А благосъстоянието и благополучието, -благотворна и ползотворна дейност на клоните, листата, цветовете и плодовете на духовното човешко тяло се познава по количеството на добротворните светила и по добротворните им съчетания в X-я астрологичен дом и градина.

До каква степен човек е познал, разбрал и приложил дейността и проявите, както и словото на Божествената Истина вътре в себе си, в духовния си свят и до каква степен се стреми да следва пътищата, да изпълнява законите и да живее според словото на Божествената Истина вътре в себе си - всичко това се познава по добротворните светила в IV-я астрологичен дом и градина, както и по благотворните им съчетания помежду си, тъй и с другите светила.

Обратното бива на всичко гореказано, когато в IV-я астрологичен дом и градина преобладават злосторни светила с нехармонични съчетания.

А до каква степен човек е познал и разбирал дейността и проявите на Божествената Истина в Божествения свят и доколко се стреми да следва пътищата и законите на Божествената Истина, за да придобие богатства от Божествения свят - това се познава по всичките данни на X-я астрологичен дом и градина.

Какви са връзките, отношенията и обмяната на човека с трите му майки, майката, която родила тялото, с майката земя, която го храни, която му дава храната, и с майката природа, която му дава живота, се познава по всичките данни на IV-я астрологичен дом и градина.

Какви са схващанията, разбиранията на човека за душата му, която е майка на целокупния човек и какво е направил в миналите си животи човек за душата си, се познава по всички данни на IV-я астрологичен дом и градина.

Какви са връзките, отношенията и обмяната на човека с трите му бащи, с бащата, чрез който се е родило тялото, със Слънцето, което е баща на всички живи същества и духовния човек изобщо, и с Бога, който е баща на всичко във вселената, какви са схващанията и разбиранията на човека за трите му бащи, какво е направил за тях през всичките минали животи, всичко това се познава по данните на X-я астрологичен дом и градина.

IV-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни, трябва да се разглеждат като най-важен дом и градина на човешката душа, която в IV-я астрологичен дом и градина създава почвата и корените на плодното дърво, на което клоните, листата, цветовете и плодовете се образуват в X-я астрологичен дом и градина чрез дейността и проявите на човешкия дух.

V-ят астрологичен дом и градина от една страна и XI-ят астрологичен дом и градина от друга страна са свързани помежду си и са зависими един от друг по същия начин, както са свързани корените и клоните на всяко плодно дърво. Защото плодното дърво, на което се раждат плодовете на любовта за храна на човешката душа, в духовния и Божествения свят, има корените си в V-я астрологичен дом и градина, а клоните в XI-я астрологичен дом и градина.

До каква степен човек е възлюбил Господа със сърцето си и какво е направил за Господа със сърцето си, до каква степен познава проявите на Божествената Любов със сърцето си, доколко сърцето на човека се храни с плодовете на Любовта в духовния свят - всичко това се познава по данните на V-я астрологичен дом и градина.

А до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с душата си, до каква степен познава проявите на Господа като Любов в душата си, до каква степен и в какво отношение човек проявява Божията Любов чрез душата си към всички други същества, - всичко това се познава по добротворните светилища в XI-я астрологичен дом и градина и по техните хармонични съчетания.

Какви семена е посял човек в градините на духовния свят чрез чувствата и желанията си, какви приятели или неприятели си е създал в духовния свят, какви благоприятни или неблагоприятни условия си е приготвил в духовния свят през миналите си животи, за живота, развитието, дейността, проявите и постиженията на духовното човешко сърце - всичко това се познава по всички данни на V-я астрологичен дом и градина.

Какво е количеството, каква е силата и качествата на приятелите или неприятелите, които човек си е създал със своя правилен или неправилен живот в Божествения свят - всичко това се познава по данните на XI-я астрологичен дом и градина.

Накратко казано, V-ят астрологичен дом и градина може да се разглежда като място, където се придобиват и запазват плодовете на вътрешните радости, щастието за човека, когато той е следвал пътищата на Божествената Любов в духовния си живот. Или пък придобиването на плодове на скърбите и нещастията за човека, когато той не следва пътищата на любовта в духовния си живот.

Количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на радостите и щастието, които човек си е приготвил от миналите си животи и на които плодовете ще опита през настоящия си живот, се познава по количеството на добротворните светила на V-я астрологичен дом и градина и по силата на техните благотворни съчетания.

А количеството, силата и трайността на нещастията и скърбите, чиито семена човек е посял в миналите си животи, чрез неестествените си чувства и желания и чиито плодове ще опита през настоящия си живот, се познава по количеството на злосторните светила в V-я астрологичен дом и градина и по силата на техните нехармонични съчетания.

Количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на Божественото вдъхновение, на всички видове богатства, които човек може да получи от Божествения свят, на благословенията на Божествения свят, на висшите чувства, желания и радости, на Божествените видения и откровения - всичко това се познава по добротворните светила в XI-я астрологичен дом и градина и по хармоничните им съчетания.

Всички видове страдания, ограничения, лишения, изпитания, изкушения, съблазни, през които трябва да преминава човешката душа се познава по злосторните светила в XI-я астрологичен дом и градина и по техните нехармонични съчетания.

VI-ят астрологичен дом и градина от една страна и XII-ят астрологичен дом и градина от друга страна са свързани помежду си и зависими един от друг по същия начин, както са свързани и зависими помежду си корените и клоните на плодните дървета. Защото плодното дърво на Божествената мъдрост, което дърво дава плодове в Божествения свят чрез XII-я астрологичен дом и градина има корените си в VI-я астрологичен дом и градина, които са дом и градина на Божествената мъдрост в духовния свят.

Следователно, количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на хранителните сокове, които се възприемат от корените в VI-я астрологичен дом и градина ще зависи какво ще бъде количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на плодовете, които се придобиват в XII-я астрологичен дом и градина.

Какво е направил човек за Божествената мъдрост в духовния си живот, до каква степен е познал и разбрал проявите на Божествената мъдрост в духовния си живот, т.е. в чувствата и желанията в сърцето си, доколко е следвал пътищата и изпълнявал законите на Божествената мъдрост с и чрез сърцето си, доколко е служил на Божествената мъдрост със сърцето си, доколко му е станало сърцето разумно и е придобило сили, качества и благословения от Божествената мъдрост, всичко това се познава по добротворните светила в VI-я астрологичен дом и градина и по техните хармонични съчетания.

А до каква степен човек не е слушал гласа на Божествената мъдрост в сърцето си, до каква степен е изопачавал Божествената

мъдрост в сърцето си, т.е. чрез чувствата и желанията си във всичките си минали животи - всичко това се познава по злосторните светили в VI-я астрологичен дом и градина и по техните лоши съчетания.

Какви богатства, благословения и плодове, т.е. небесен хляб, небесна храна човешката душа е придобила от градините на Божествената мъдрост, това се познава по добротворните светили в XII-я астрологичен дом и градина и по добротворните им съчетания.

До каква степен и в какво отношение човек е враждувал спрямо дейността и проявите на Божествената Мъдрост, било вътре в себе си, или вън в природата, т.е. доколко човек е враждувал против всички Божествени идеи и замисли, доколко ги е изопачавал, пренебрегвал и ограничавал, доколко е отричал съществуването на Бога и на всякаква Божествена разумност в цялата природа и във вселената изобщо, доколко се е стремил сам да заеме мястото на господар в света, доколко се е стремил във всичките си минали животи да посява семената на безверие и безбожие - всичко това се познава по злосторните светили в XII-я астрологичен дом и градина и по техните лоши съчетания.

X-ят, XI-ят и XII-ят астрологични домове и градини всякога трябва да се разглеждат като *семепроизводителни и семедателни* за всички други астрологични домове, и за домовете на умственият свят (VII, VIII, IX) и за духовния свят (IV, V, и VI) и за домовете на материалният свят (I, II и III).

X-ят астрологичен дом и градина са семепроизводни и семедателни за пораждането, развитието, живота, дейността и постиженията на всички човешки тела - на физическото, на духовното (астрално), на умственото (менталното) и на причинното тяло.

V-X-я астрологичен дом и градина работи Божествената Истина, която произвежда всички видове семена за всички материални светове.

V-XI-я астрологичен дом и градина работи Божествената Любов и произвежда всички видове семена за всички светове, а също така за изграждането, развитието, дейността и постиженията на 4-те сърца у човека, а именно: физическото, духовното, умственото и причинното сърце.

V-XII-я астрологичен дом и градина работи Божествената Мъдрост и произвежда семената за умствения живот и дейност на човека във всички светове, а също така и за пораждането, развитието, дейността и постиженията на природния ум, на духовния ум, на висшият разум и на причинния ум.

I-ят астрологичен дом и градина е свидетелство и указание с всичките си данни, до каква степен човек с делата си изпълнява или не изпълнява волята Божия, от което зависи здравето и силата на физическото тяло или неговите болести и безсилие, а следователно и правилната или неправилна връзка, отношения и обмяна на физическото тяло с природата.

IV-ят астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до каква степен човек със сърцето си изпълнява или не изпълнява волята Божия и следователно доколко има правилно или неправилно устроено и развито духовно тяло, доколко то е здраво или болно и доколко човек с духовното си тяло има правилни или неправилни връзки, отношения и обмяна с всички духовни светове.

VII-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките им данни е свидетелство и указание до каква степен човек с мислите си, т.е. с ума си изпълнява или не изпълнява волята Божия и следователно, до каква степен има правилно устроено и развито умствено тяло, доколко то е здраво, силно или болно и немошно и до каква степен чрез умственото си тяло човек има правилни или неправилни връзки, отношения и обмяна с всички умствени светове.

X-ЯТ астрологичен дом и градина с всичките му данни е свидетелство и указание до каква степен човек с душата си е изпълнявал или не изпълнявал волята Божия и следователно, доколко е правилно или неправилно устроено и развито причинното човешко тяло и доколко човек с причинното си тяло може да има правилни или неправилни връзки, отношения и обмяна с всичките Божествени светове.

Главен градинар и домоуправител, главен отговорник и уредник на всичко свързано с **I-Я астрологичен дом и градина** е **Марс**.

Следователно, когато **Марс** се намира в **I-Я астрологичен дом и градина**, то за доброто управление, уредба и благосъстояние на всичко, свързано с **I-Я астрологичен дом и градина**, ще зависи от добрите съчетания на **Марс** с другите светила.

А когато **Марс** е лошо съчетан, той е лош управник и уредник за всичко свързано с **I-Я астрологичен дом и градина**.

Когато **Марс** се намира в друг дом, а не в собствения си, то ако **Марс** има добри съчетания, когато се намира в чужди дом, той ще действа там като добър уредник и работник и ще придобива добри семена от дома, в който се намира.

Когато, обаче, **Марс** се намира в чужд дом и е с преобладаващи лоши съчетания, тогава той действа като крадец и разбойник спрямо всичко, което е свързано с дома, в който се намира.

Всички добрини, които **Марс** може да направи в чужди домове, биват придобивки и печалби за физическото тяло на човека.

А всички злини, които **Марс** може да причини в чужди домове се пренасят като загуби и недостатъци на физическото човешко тяло.

Собственик, главен домоуправител, постоянен уредник и отговорник за **II-Я астрологичен дом и градина**, за всичко свързано с **II-Я астрологичен дом и градина**, е **Венера**, следователно, когато **Венера** се намира в собствен дом, с преобладаващи добри съчетания, тогава тя бива добър уредник, добър управител на всичко свързано с **II-Я астрологичен дом и градина**.

Когато **Венера** е в собствен дом, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава всичко свързано с **II-Я астрологичен дом и градина**, ще бъде ограбвано или разбърквано от външни врагове.

Когато **Венера** се намира в чужди дом с преобладаващи добри съчетания, тогава за всичко свързано с този дом тя бива добра работничка, помощница, уредница и дава от своите добри качества в уредбата на този дом, където се намира.

Когато, обаче, **Венера** е в чужди дом с преобладаващи лоши съчетания, тогава доброто ѝ влияние и доброто ѝ естество биват опорочавани, изопачавани, изцапвани, поради което дома, в който се намира **Венера**, ще донесе сърдечна нечистота и порочност.

Доброто, което може да причини в другите домове се пренася като придобивка във **II-Я астрологичен дом и градина** а лошото, което

Венера причинява в чуждите домове се заплаща от капиталите на II-я астрологичен дом и градина.

Собственик, главен домоуправител, постоянен уредник и отговорник за III-я астрологичен дом и градина, за всичко свързано с III-я астрологичен дом и градина, е **Меркурий**. Следователно, когато Меркурий се намира в собствения си дом с преобладаващи хармонични съчетания, тогава той бива добър уредник, добър управител с всичко свързано с III-я астрологичен дом и градина.

Когато Меркурий е в собствения си астрологичен дом и градина, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава всичко, свързано с III-я астрологичен дом и градина, ще бъде ограбвано или разбъркано от външни врагове, ще бъде нечисто и неуредено.

Когато Меркурий се намира в чужди астрологичен дом и градина с преобладаващи хармонични съчетания, тогава за всичко, свързано с този астрологичен дом и градина, той бива добър работник, добър помощник и уредник и дава от своите добри качества в уредбата на този дом, където се намира.

Когато, обаче Меркурий е в чужди астрологичен дом и градина с преобладаващи лоши съчетания, то в зависимост от лошите влияния, които получава от другите светила, неговото влияние ще бъде лошо в дома, в който се намира.

Доброто, което може да причини в другите астрологични домове и градини, се пренася като придобивки в III-я астрологичен дом и градина, а лошото, което Меркурий причинява в чуждите астрологични домове и градини, се заплаща от капиталите на III-я астрологичен дом и градина.

Собственик, главен домоуправител, постоянен уредник и отговорник за IV-я астрологичен дом и градина, за всичко, свързано с IV-я астрологичен дом и градина, е **Луната**. Следователно, когато Луната се намира в собствения си астрологичен дом и градина, с преобладаващи добри съчетания, тогава тя бива добър уредник, добър управител на всичко свързано с IV-я астрологичен дом и градина.

А когато Луната е в собствения си астрологичен дом и градина, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава всичко, свързано с IV-я астрологичен дом и градина, ще бъде ограбвано или разбърквано от външни врагове.

Когато Луната се намира в чужди астрологичен дом и градина с преобладаващи добри съчетания, тогава за всичко, свързано с този дом, Луната бива добра работничка, помощница, уредница и дава своите добри качества в уредбата на този астрологичен дом и градина, където се намира.

Когато, обаче, Луната е в чужди астрологичен дом и градина, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава влиянията ѝ върху този дом ще бъдат нечисти и лоши.

Доброто, което Луната може да причини в другите астрологични домове и градини, се пренася като придобивка в IV-я астрологичен дом и градина, а лошото, което Луната причинява в чуждите домове, се заплаща от капиталите на IV-я астрологичен дом и градина.

Собственик, главен управител, постоянен уредник и отговорник за V-я астрологичен дом и градина, за всичко, свързано с V-я астрологичен дом и градина, е **Слънцето**. Следователно, когато

Слънцето се намира в собствен дом, с преобладаващи добри съчетания, тогава той бива добър уредник, добър управител на всичко свързано с V-я астрологичен дом и градина.

Когато, обаче Слънцето е в собствения си дом, но с преобладаващи лоши съчетания с другите светила, той е лош управник и уредник за всичко свързано с V-я астрологичен дом и градина.

Когато Слънцето се намира в чужди дом с преобладаващи добри съчетания, тогава той ще действа там като добър уредник и работник и ще придобива добротворни семена от дома, в който се намира.

Когато, обаче, Слънцето се намира в чужди дом, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава той действа отрицателно и влиянията му са нечисти.

Доброто, което може да причини Слънцето в другите домове, се пренася като придобивка в V-я астрологичен дом и градина, а лошото, което Слънцето причинява в чуждите домове, се заплаща от капиталите на V-я астрологичен дом и градина.

Собственик, главен домоуправител, постоянен уредник и отговорник за VI-я астрологичен дом и градина, за всичко свързано с VI-я астрологичен дом и градина, е **Плутон**. Следователно, когато Плутон се намира в собствения си дом с преобладаващи добри съчетания с другите светила, тогава той бива добър уредник, добър управител с всичко, свързано с VI-я астрологичен дом и градина.

Когато, обаче, Плутон е в собствения си дом, но с преобладаващи лоши съчетания с другите светила, той е лош управник и лош уредник за всичко, свързано с VI-я астрологичен дом и градина.

Когато Плутон се намира в чужд дом с преобладаващи добри съчетания, тогава той ще действа като добър уредник и работник и ще придобива добри семена от дома, в който се намира.

Когато, обаче, Плутон се намира в чужди дом, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава той действа лошо, нечисто в дома, в който се намира.

Доброто, което може да причини Плутон в другите домове, се пренася като придобивка в VI-я астрологичен дом и градина.

А лошото, което Плутон причинява в чужди домове, се заплаща от капиталите на VI-я астрологичен дом и градина.

Собственик, главен домоуправител, постоянен уредник и отговорник за VII-я астрологичен дом и градина, за всичко, свързано със VII-я астрологичен дом и градина е **Венера**, следователно, когато Венера се намира в собствен дом, с преобладаващи добри съчетания, тогава тя бива добър уредник, добър управител за всичко, свързано със VII-я астрологичен дом и градина.

Когато, обаче, Венера е в собствен дом, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава всичко, свързано със VII-я астрологичен дом и градина ще бъде ограбвано или разбъркано от външни врагове.

Когато Венера се намира в чужди дом с преобладаващи добри съчетания, тогава за всичко, свързано с този дом, тя бива добра работничка, добра помощница, добра уредница и дава от своите добри качества в уредбата на този дом и градина.

Когато, обаче, Венера е в чужди дом, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава доброто ѝ влияние и доброто ѝ естество биват опорочавани, изопачавани, изцапвани, поради което домът, в който се намира Венера, ще внесе сърдечна нечистота и порочност.

Доброто, което Венера може да причини в другите домове, се пренася като придобивка в VII-Я астрологичен дом и градина, а лошото, което Венера причинява в чуждите домове, се заплаща от капиталите на VII-Я астрологичен дом и градина.

Главен градинар, собственик, главен домоуправител, постоянен уредник и отговорник за всичко свързано с **VIII-Я астрологичен дом и градина е Марс**.

Следователно, когато Марс се намира в VIII-Я астрологичен дом и градина с преобладаващи добри съчетания, той бива добър работник, добър управител за всичко, свързано с VIII-Я астрологичен дом и градина.

А когато Марс е лошо съчетан, той е лош управник и уредник за всичко, свързано с VIII-Я астрологичен дом и градина.

Когато Марс се намира в друг дом, а не в собствения си, то ако Марс има добри съчетания, когато се намира в чужди дом, той ще действа там като добър работник и сътрудник и ще придобива добри семена от дома в който се намира.

Когато, обаче, Марс се намира в чужди дом, но е с преобладаващи лоши съчетания, тогава той действа като крадец и разбойник спрямо всичко, което е свързано с дома, в който се намира Марс.

Всички добрини, които Марс може да направи в чужди дом, биват придобивка и печалба за физическия живот на човека.

А всички злини, които Марс може да причини в чужди дом, се пренасят като загуби и недостатъци на физическото тяло на човека.

Собственик, главен градинар, главен домоуправител, постоянен уредник и отговорник за **IX-Я астрологичен дом и градина** за всичко свързано с IX-Я астрологичен дом и градина, е **Юпитер**.

Следователно, когато Юпитер се намира в собствения си дом, с преобладаващи добри съчетания, тогава той бива добър управител, добър уредник на всичко, свързано с IX-Я астрологичен дом и градина.

А когато Юпитер е с преобладаващи лоши съчетания, той е лош управник, лош градинар на всичко, свързано с IX-Я астрологичен дом и градина.

Когато Юпитер се намира в чужди дом, то ако той е с преобладаващи добри съчетания с другите светила, той ще действа там като добър работник, добър помощник и сътрудник и ще произвежда доброкачествени семена в дома, където е поместен.

Когато Юпитер се намира в чужди дом, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава той действа като лош работник и помощник спрямо всичко, което е свързано с дома, в който се намира Юпитер.

Всички добрини, които Юпитер може да направи в чужди дом, биват придобивка и печалба за IX-Я астрологичен дом и градина.

А всички злини, които Юпитер може да причини в чужди дом, се пренасят като загуби за IX-Я астрологичен дом и градина.

Собственик, главен управител, постоянен уредник и главен градинар и отговорник за всичко свързано с **X-Я астрологичен дом и градина, е Сатурн**.

Следователно, когато Сатурн се намира в X-Я астрологичен дом и градина с преобладаващи добри съчетания, той бива добър домоуправител, добър уредник за всичко, свързано с X-Я астрологичен дом и градина.

А когато Сатурн е лошо съчетан, той е лош уредник, лош управник за всичко, свързано с X-Я астрологичен дом и градина.

Когато Сатурн се намира в чужди дом и с преобладаващи добри съчетания, той ще действа там като добър работник, като добър помощник и ще придобива доброкачествени семена от дома, в който се намира.

Когато, обаче, Сатурн се намира в чужди дом, но е с преобладаващи лоши съчетания, тогава той действа като голямо зло спрямо всичко, което е свързано с дома, в който се намира Сатурн.

Всички добрини, които Сатурн може да направи в чужди дом, биват придобивка и печалба за X-Я астрологичен дом и градина.

А всички злини, които Сатурн може да причини в чужди дом, се заплащат от капиталите на X-Я астрологичен дом и градина.

Собственик, главен домоуправител, постоянен уредник, главен градинар и отговорник за **XI-Я астрологичен дом и градина** и за всичко свързано с него е **Уран**.

Следователно, когато Уран се намира в XI-Я астрологичен дом и градина с преобладаващи добри съчетания, той бива добър домоуправител, добър уредник и градинар за всичко, свързано с XI-Я астрологичен дом и градина.

Когато, обаче Уран е лошо съчетан в собствения си дом, то тогава той е лош домоуправител, лош уредник за всичко, свързано с XI-Я астрологичен дом и градина.

Когато Уран се намира в чужди дом и с преобладаващи добри съчетания, той ще действа там като добър работник, добър помощник и сътрудник и ще придобива доброкачествени семена от дома, в който се намира.

Когато, обаче Уран се намира в чужди дом, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава той действа като злосторник, спрямо всичко, което е свързано с дома, в който се намира Уран.

Всички добрини, които Уран може да направи в чужди дом, биват придобивка и печалба за XI-Я астрологичен дом и градина.

А всички злини, които Уран може да причини в чужди дом, се заплащат от капиталите на XI-Я астрологичен дом и градина.

Собственик, главен домоуправител, постоянен уредник, главен градинар и отговорник за **XII-Я астрологичен дом и градина** и за всичко свързано с XII-Я астрологичен дом и градина е **Нептун**.

Следователно, когато Нептун се намира в XII-Я астрологичен дом и градина с преобладаващи добри съчетания, той бива добър домоуправител, добър уредник и градинар за всичко, свързано с XII-Я астрологичен дом и градина.

Когато, обаче, Нептун е лошо съчетан в собствения си дом и градина, тогава той е лош домоуправител, лош уредник за всичко, свързано с XII-Я астрологичен дом и градина.

Когато Нептун се намира в чужди дом с преобладаващи добри съчетания, той ще действа там като добър работник, добър помощник и сътрудник и ще придобива доброкачествени семена от дома, в който се намира.

Когато, обаче, Нептун се намира в чужд дом, но с преобладаващи лоши съчетания, тогава той действа като злосторник, спрямо всичко, което е свързано с дома, в който се намира Нептун.

Всички добрини, които Нептун може да направи в чужд дом, биват придобивка и печалба за XII-Я астрологичен дом и градина.

А всички злини, които Нептун може да причини в чужди дом, се заплащат от капиталите на XII-Я астрологичен дом и градина.

I-ят астрологичен дом и градина с всичките му положителни и отрицателни данни, е свидетелство и указание, до каква степен човек в миналите си животи е изпълнявал или нарушавал волята Божия с *волята си*, с делата си на физическото поле, в материалния свят. С каква естествена или противоестествена храна се е хранил и следователно в настоящия му живот до каква степен физическото му тяло правилно или неправилно е устроено и развиващо се, доколко е здраво или болнаво.

IV-ят астрологичен дом и градина според всичките му положителни и отрицателни данни, е свидетелство и указание, до каква степен в миналите си животи човек е изпълнявал или не изпълнявал волята Божия в *духовния* свят с *чувствата и желанията си*, т.е. доколко човек се е грижил и с добри желания е пожелавал радости, успехи и благоденствие на околната среда и доколко е бивал благодарен или неблагодарен на всички духовни същества, които са работили за неговото благуване, т.е. които са изпращали благопожелания на сърцето му. Следователно, в зависимост от изпълнението или неизпълнението волята Божия по отношение на *духовния свят* човек може да има правилно или неправилно устроено, правилно или неправилно развиващо се и здраво или болнаво духовно (астрално) тяло, с което правилно или неправилно ще се храни с духовна храна, произвеждащо сили.

VII-ят астрологичен дом и градина, в зависимост от всичките положителни или отрицателни данни, е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е изпълнявал или не изпълнявал волята Божия с *мислите си и законите*, които е познавал, т.е. до каква степен човек е имал правилни или неправилни връзки, отношения и обмяна с *умствения свят* изобщо, също така доколко човек правилно или неправилно ще се храни с умствена храна. И доколко за човеците на земята е бивал полезен или вреден със знанията си.

Следователно, доколко в настоящия си живот умственото тяло на човека е правилно или неправилно устройващо и развиващо се и доколко е здраво или болнаво и до каква степен може да има правилна обмяна с умствения свят, т.е. със света на Мъдростта.

X-ят астрологичен дом и градина, в зависимост от всички положителни и отрицателни данни, е свидетелство и указание, до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е изпълнявал или не изпълнявал волята Божия със *силата, знанието и властта*, когато е имал такива и до каква степен в настоящия си живот такъв човек има правилно или неправилно устройващо, развиващо се *причинно* тяло и доколко то е здраво или болнаво и доколко ще може да се ползва от небесната храна, дадена от любовта.

II-ят астрологичен дом и градина с всичките му положителни и отрицателни данни, е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е служил на Господа в материалния свят с всичките материални средства и богатства, с които

е разполагал, доколко с любов или без любов е употребявал материалните богатства, доколко с любов или без любов е придобивал материални богатства и доколко с любов или без любов се е отнасял спрямо всичко материално изобщо. Следователно, в настоящият му живот той ще има богати или оскъдни материални средства.

V-ят астрологичен дом и градина, в зависимост от всички положителни или отрицателни данни, е свидетелство и указание, до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи, правилно или неправилно е придобивал духовни богатства от *духовния* свят, чувства и желания, т.е. доколко с истината или посредством лъжа човек се е ползвал от любовта на човеците и другите същества.

Накратко казано, V-ят астрологичен дом и градина показва какви добрини или злини човек е направил чрез сърцето си на други човеци. Следователно, за настоящия си живот V-ят астрологичен дом и градина показва какви творчески или разрушителни чувства и желания ще бъдат образувани, а от тях какви радости или скърби ще бъдат породени.

VIII-ят астрологичен дом и градина, в зависимост от всички положителни или отрицателни данни, е свидетелство и указание, до каква степен човек в миналите си животи правилно или неправилно е придобивал умствени богатства, т.е. умствена светлина, знание и закони и до каква степен е възлюбил със сърцето си умствени богатства и доколко е дал от любовта си на ангелския свят или пък се е ползвал от любовта на ангелите и е извършил пакости. Следователно, в настоящия си живот човек ще придобива творчески или разрушителни сили на мисълта, които ще дават жизненателни сили на мислите и идеите му или пък силите ще бъдат разрушителни и ще разрушават идеите и мислите, които му се дават от ангелския свят, защото VIII-ят астрологичен дом и градина са производители на *сили* за живот, дейност и проявите на идеите и мислите от *умствения* свят.

XI-ят астрологичен дом и градина, в зависимост от всички положителни и отрицателни данни, е свидетелство и указание до каква степен човек в миналите си животи е възлюбил или намразил всички Божествени идеи, замисли и прояви, до каква степен и с каква сила човек се е стремил за осъществяване на всички Божествени идеи и замисли на земята или се е противил на всичко Божествено.

Следователно, през настоящия си живот човек ще има Божествени откровения, благословения и вдъхновения или пък заблуждения, изопачавания и необясними страдания.

XI-ят астрологичен дом и градина е свидетелство каква любов е внесъл и посял в душата си към Бога или пък с каква сила е намразил Бога.

III-ят астрологичен дом и градина, в зависимост от всички положителни и отрицателни данни, е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек е изпълнявал или нарушавал Божествената воля с мислите си и идеите си по отношение на материалния си живот, на материалния свят изобщо.

Добротворци в III-я астрологичен дом и градина с добри съчетания показват доброто, което човек е направил в материалния свят с материалния си ум.

А злосторници в III-я астрологичен дом и градина с лоши съчетания свидетелстват за злото, което човек е направил в материалния

свят с материалния си ум в миналите си животи.

Следователно силата, богатствата, дарбите, способностите и благоприятните условия за постижения в материалния свят в настоящия живот чрез разните природни науки ще зависи от добрите умствени семена, които човек е посял в миналите си животи с мислите си в материалния свят.

Болезните, безсилието, заблужденията и грешките на материалния ум през настоящия живот ще бъдат в зависимост от злото, което човек е посял в материалния свят през миналите си животи с мислите си.

VI-ят астрологичен дом и градина, с всичките му положителни и отрицателни данни, е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е изпълнявал или не изпълнявал волята Божия с духовния си личен ум в миналите си животи, какви добрини или злини е направил с духовния си личен ум, т.е. с мислите и идеите си по отношение на духовния свят.

Следователно, добротворците в VI-я астрологичен дом и градина с добри съчетания, показват добрините, които човек е направил с духовния си ум в духовния свят.

А злосторници с лоши съчетания в VI-я астрологичен дом и градина показват злините, които човек е направил с ума си.

Следователно здравето или болезните през настоящия си живот, силата или безсилието, богатствата или оскъдността, светлината или тъмнината, успехите или неуспехите на духовния ум по отношение на всичко духовно изобщо, ще бъдат в зависимост от всички положителни и отрицателни данни на VI-я астрологичен дом и градина.

IX-ят астрологичен дом и градина, с всичките му положителни или отрицателни данни свидетелства до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е изпълнявал или не изпълнявал волята Божия, т.е. какви добрини или злини е направил по отношение на умствения свят. Следователно добротворците в IX-я астрологичен дом и градина с добри съчетания показват до каква степен и в какво отношение човек през миналите си животи е правил добрини за умствения свят, т.е. бивал е добър възприемател, носител, изявител и служител на идеите и мислите, които са му били давани от умствения свят за осъществяване и приложение в материалния и духовния живот за себе си и за целия свят.

Злосторници в IX-я астрологичен дом и градина с лоши съчетания показват обратното на всичко гореказано.

Следователно, през настоящия живот светлината, силите, богатствата, здравето или пък тъмнината, оскъдицата, безсилието и безплодността на висшия човешки разум ще бъде в зависимост от всичките положителни или отрицателни данни на хороскопа.

XII-ят астрологичен дом и градина, с всичките му положителни и отрицателни данни, е свидетелство и указание до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е изпълнявал или не изпълнявал волята Божия с мислите и идеите си по отношение на Божествения свят, т.е. до каква степен и в какво отношение човек е правил добрини или злини на Божествения свят с мислите и идеите си, до каква степен е бивал добър възприемател, носител и изявител на Божествените идеи и мисли по отношение на материалния си, духовния си и умствен живот.

Или пък до каква степен е бивал противник на всички Божествени идеи и мисли за приложенията им в материално, духовно и умствено отношение.

Добротворци в XII-я астрологичен дом и градина с добри съчетания свидетелстват за добрините, които човек е направил с ума си на Божествения свят, както и за богатствата, светлината и благословенията, които може да получи през настоящия си живот.

Злосторници в XII-я астрологичен дом и градина с лоши съчетания показват обратното на гореказаното.

За сравнително благополучие и щастие в семейния и брачен живот на човека изобщо, необходимо е да преобладават добротворци и с добри съчетания, т.е. да преобладават положителни данни в I-я, V-я и VII-я астрологичен дом и градина, защото от първия дом зависи здравето на тялото, от петия - богатствата на чувствата и желанията като проводници на любовта, а от седмия дом зависи здравето и богатствата на умственото тяло, чрез което човек образува връзки, отношения и обмяна с противоположния пол и обществената среда изобщо.

За познаване качествата, дарованията, живота и съдбата изобщо на поколението по мъжки и женски хороскоп се съди по следния начин: по мъжки хороскоп - 1^{то} дете е свързано с данните на V-я дом, 2^{то} дете с данните на VII-я дом, 3^{то} дете е свързано с данните на IX-я дом и т.н.

По женски хороскоп, т.е. по майчина линия, 1^{то} дете е свързано с данните на IV-я дом, 2^{то} дете с данните на VI-я дом, 3^{то} дете с данните на VIII-я дом и т.н.

Следователно, за да се определят положителните или отрицателни данни в някое семейство на 1^{то} дете ще трябва да се разглеждат данните на бащиния хороскоп в V-я дом и данните на майчиния хороскоп от IV-я дом.

Иван Антонов

част III

**Учението
за
XII-те зодиакални
знака**

..... с. 773

Законът на Хермеса

..... с. 796

УЧЕНИЕ ЗА XII^{та} ЗОДИАКАЛНИ ЗНАКА

Зодиакалните знаци са образувани от милиарди Слънчеви системи, които се наричат *съзвездия*.

Гледани от земята, зодиакалните знаци образуват в небесното пространство един широк пояс, в средата на който се намира нашата Слънчева система.

По тази именно причина при въртенето на Земята около Слънцето в продължение на една година ние виждаме Слънцето да преминава през всички зодиакални знаци. Поясът, образуван от зодиакалните знаци, се разпростира на широчина от 7-8°.

Всяко зодиакално съзвездие заема от небесната окръжност, т.е. от пояса, който образуват дъга от 30°. Следователно всичките зодиакални знаци, които са на брой 12, образуват целия небесен пояс.

Според учението на Учителя и според неговите собствени думи, той нарича зодиакалните знаци **12 Божествени извора на живота** както и на всички Божествени сили, необходими за живота.

Едни от зодиакалните знаци са извори на живота и жизнедателните сили от световите на Божествената ЛЮБОВ и МЪДРОСТ, други от зодиакалните знаци са извори на живота и жизнедателните сили от световите на ИСТИНАТА, трети от знаците са извори на живота и жизнедателните сили, изхождащи от световите на Божествената ПРАВДА, и четвъртите знаци са извори на живота и жизнедателните сили, произхождащи от световите на Божествената Добродетел.

Огнените знаци (Овен, Лъв и Стрелец) са извори на живота и жизнедателните сили излизащи от световите на Божествената ЛЮБОВ и МЪДРОСТ. Тия знаци, както и всичко, което произхожда от тях, са свързани с дейността и проявите на човешкия дух в причинния, умствения, духовния и физически свят.

Въздушните знаци (Близнаци, Везни и Водолей) са извори на живота и жизнедателните сили, произлизащи от световите на Божествената ИСТИНА. Тия знаци са свързани с дейността и проявите на човешкия дух чрез ума и разума на физическия, духовния и умствения свят.

Водните знаци (Рак, Скорпион и Риби) са извори на живота и жизнедателните сили, излизащи от световите на Божествената ПРАВДА. Тия знаци са свързани с дейността и проявите на човешката душа чрез сърцето на физическия, духовния и умствения свят.

Земните знаци (Телец, Дева и Козирог) са извори на живота и жизнедателните сили, излизащи от света на Божествената ДОБРОДЕТЕЛ.

Тия три знака са свързани с дейността и проявите на човешката душа чрез ВОЛЯТА и тялото във физическия, умствения и духовния светове.

Огнените знаци са представители, носители, изявители и изразители на Божествените основи и начала (на Божествените принципи) във физическия, духовния и умствен свят.

Въздушните знаци са представители, носители, изявители и изразители на Божествените мисли и на Божествените закони във всички светове.

Водните знаци са представители, носители, изявители и изразители на Божествените чувства и Божествените жизнедеятелни сили във всички светове.

Земните знаци са представители, носители, изявители и изразители на Божествените форми, правила и дела във всички светове.

Огнените знаци са основи и представители на най-висшето състояние на материята, а именно светлинното и лъчисто състояние във всички светове. А само материята, която е в светлинно и лъчисто състояние, може да бъде най-добър носител, проводник и изявител на Божествената Любов и Мъдрост.

Въздушните знаци са основи и представители на въздухообразното състояние на материята във всички светове.

Трябва да се знае, че само въздухообразното състояние на материята е най-добър възприемател, носител, проводник и изявител на Божествената мисъл, проявяваща се във всички светове.

Водните знаци са представители на течното състояние на материята във всички светове, а само течното състояние на материята е най-добър проводник, възприемател, носител и изявител на Божествените чувства и желания във всички светове.

Земните знаци са представители на твърдото състояние на материята във всички светове. А само в твърдо състояние на материята могат да се образуват, да бъдат устойчиви и да изявяват Божествените форми чрез които действа и се изявява Божията воля във всички светове.

В зависимост от различието на силите, качествата и свойствата си 12^{та} зодиакални знаци се разпределят и групират по много начини, обаче главните разпределения и групирания са следните:

Всички огнени и въздушни знаци биват наричани *мъжки, електрични, положителни и активни*.

Всички водни и земни знаци биват наричани *женски, магнетични, отрицателни и пасивни*.

Чрез всички огнени и въздушни знаци действа и се проявява **БОЖЕСТВЕНИЯ ДУХ**, а чрез всички водни и земни знаци се проявява **БОЖЕСТВЕНАТА ДУША**.

С други думи казано чрез огнените знаци и въздушните знаци действат и се проявяват световите на *Божествената Мъдрост*, а чрез всички водни и земни знаци действат и се проявява *Божествената Любов*.

Чрез огнените и въздушните знаци действат и се проявяват **БОЖЕСТВЕНИТЕ ПРИНЦИПИ И ЗАКОНИ**, а чрез водните и земни зодиакални знаци действат и се проявяват **БОЖЕСТВЕНИТЕ СИЛИ И ФОРМИ**.

Чрез зодиакалния знак **ОВЕН** действа и се проявява Божественият дух на физическото поле като принципи.

Чрез зодиакалния знак ЛЪВ действа и се проявява Божественият дух в духовното поле като принципи.

Чрез зодиакалния знак СТРЕЛЕЦ действа и се проявява Божественият дух в умственото поле като принципи.

Чрез зодиакалния знак БЛИЗНАЦИ действа и се проявява Божественият дух посредством ума като закони и мисли на физическото поле.

Чрез зодиакалния знак ВЕЗНИ действа и се проявява Божественият дух посредством разума като закони и мисли в духовното поле.

Чрез зодиакалния знак ВОДОЛЕЙ действа и се проявява Божественият дух посредством разума като закони и мисли в умственото поле.

Чрез зодиакалния знак РАК действа и се проявява Божествената човешка душа като чувства и желания чрез сърцето на физическото поле.

Чрез зодиакалния знак СКОРПИОН действа и се проявява Божествената човешка душа като чувства и желания посредством сърцето в духовния свят.

Чрез зодиакалния знак РИБИ действа и се проявява Божествената човешка душа като сили, чувства и желания посредством сърцето в умственото поле.

Чрез зодиакалния знак ТЕЛЕЦ действа и се проявява Божествената човешка душа като чувства и желания посредством волята като форма и дела на физическото поле.

Чрез зодиакалния знак ДЕВА действа и се проявява Божествената човешка душа като чувства и желания посредством волята като форми и дела в духовното поле.

А посредством зодиакалния знак КОЗИРОГ действа и се проявява Божествената и човешка душа посредством волята като форми и дела в умственото поле.

Всички зодиакални знаци са свързани помежду си заедно и влизат в устройството, развитието, дейността и проявите на *ТЯЛОТО НА КОСМИЧНИЯ ЧОВЕК*, за когото се казва, че е създаден по образец и подобие на Бога, но и за земния човек се казва, че е малка вселена (микрокосмос), т.е. космичен човек, но още в зародиш.

Следователно всички зодиакални знаци също така имат отношение към устройството, развитието, дейността и проявите на телесния земен човек, т.е. на земното човешко тяло, както и на целия човек изобщо.

Както на космичния човек (макрокосмоса), също така и на земния човек (микрокосмоса) зодиакалните знаци извършват една и съща работа и служба.

Така например, както в тялото на космичния човек, така и в тялото на земния човек *огнените зодиакални знаци* имат отношение към устройството, развитието, дейността и проявите на главната нервна система, както и къмлъчистата, светлинната материя, която влиза в устройството на човешкото тяло изобщо.

Въздушните зодиакални знаци, както в космичния човек, така и в земния човек имат отношение към устройството, развитието, дейността

и проявите на дихателната и кръвоносна система, както и към въздухообразната материя, която влиза в устройството на горещите системи.

Водните зодиакални знаци, както в космичния човек (макрокосмоса), така също в земния човек (микрокосмоса) имат отношение към материята и силите, които образуват устройството на симпатичната нервна система, състава на кръвта, на лимфата и на течностите изобщо в организма.

Следователно водните зодиакални знаци имат отношение към устройството, развитието, дейността и проявите на тези системи.

Земните зодиакални знаци, както в космическия човек (макрокосмоса), така и в земния човек (микрокосмоса) имат отношение към твърдата материя и силите в твърдата материя, която материя и сили влизат в устройството на костната и мускулната системи, на стомашната и храносмилателната системи и на други органични части. Следователно, земните зодиакални знаци имат отношение към дейността, развитието и проявите на горещите системи.

Огнените зодиакални знаци са извори на Божествената Любов и Мъдрост, от които знаци както космичния човек, така и земният човек възприемат (черпят) живот, така също и всички жизнедеятелни сили.

Въздушните зодиакални знаци са Божествени извори на Истината, от която както космичният човек, така и земният човек непрестанно възприемат всяка разумност, знание и светлина, всяка свобода, красота и щастие.

Водните зодиакални знаци са извори на Божествената Правда, от която човек непрестанно възприема времето, трайността и Божествения порядък, както в себе си, така и вън в природата.

Следователно Божествената Правда е, която поддържа Божествения порядък и Божествените закони, както в космичния човек, така и в земния човек, също и в цялата природа.

Земните зодиакални знаци са вечни извори на Божественото Добро, от което както космическият човек (макрокосмоса), така и земният човек (микрокосмоса) непрестанно възприемат всяка храна и всички блага за тялото си, за сърцето си, за ума си, за душата и духа си.

Трябва да се знае и всякога да се помни, че земният човек (микрокосмоса) влиза като клетка в тялото (организма) на космичния човек (макрокосмоса).

Следователно, каквито са силите и законите за живота, дейността, развитието, проявите и постиженията на космичния човек, такива са и за земния човек (микрокосмоса).

Земният човек (микрокосмосът) трябва непрестанно да изучава силите, законите и порядъка в устройството и развитието на космичния човек, в неговия целокупен живот, защото същите сили, закони и порядък важат и за земния човек (микрокосмосът).

Огненият зодиакален знак **ОВЕН** е извор на Божествената Любов и Мъдрост, от които изтичат живота и жизнедеятелните сили и на всяка светлина и топлина за материалния и физически свят.

Огненият зодиакален знак **ЛЪВ** е извор на Божествената Любов и Мъдрост, от които непрестанно извира живота и жизнедеятелните сили на всяка светлина и топлина за всички духовни светове.

Огненият зодиакален знак **СТРЕЛЕЦ** е извор на Божествената Любов и Мъдрост, от които непрестанно извираят живота и жизнеспособните сили и на всяка светлина и топлина за всички умствени светове.

Въздушният зодиакален знак **БЛИЗНАЦИ** е извор на Божествената Истина, от който извор както космичният човек, така и земният човек непрестанно възприемат силите и законите за живота, развитието, дейността, проявите и постиженията на човешкия ум в материалния, физически живот.

Въздушният зодиакален знак **ВЕЗНИ** е извор на Божествената Истина, от който извор непрестанно черпят силите и законите всички духовни светове за дейност, развитие, прояви и постижения на духовния ум.

Въздушният зодиакален знак **ВОДОЛЕЙ** е извор на Божествената Истина, от който извор непрестанно извираят всички Божествени условия и благословения за дейност, развитие, прояви и постижения на разума във всички умствени светове.

Водният зодиакален знак **РАК** е извор на Божествената Правда, от който извор изтичат всички Божествени условия и благословения за дейност, развитие, прояви и постижения на човешкото сърце в материалния физически свят.

Водният зодиакален знак **СКОРПИОН** е извор на Божествената Правда, от който извор непрестанно извираят всички Божествени условия и благословения за дейност, развитие, прояви и постижения на човешкото сърце в духовните светове.

Водният зодиакален знак **РИБИ** е извор на Божествената Правда в умствените светове, от който извор непрестанно изтичат всички Божествени условия и благословения за дейност, развитие, прояви и постижения на сърдечния живот в умствените светове, както и на човешкото сърце свързано с умствените светове.

Земният зодиакален знак **ТЕЛЕЦ** е извор на Божественото Добро, от което непрестанно извираят всички Божествени условия и благословения за устройството, храната, дейността, проявите и постиженията на човешката воля и човешкото тяло в материалния физически свят.

Земният зодиакален знак **ДЕВА** е извор на Божественото Добро в духовните светове, от който извор непрестанно изтичат всички Божествени условия и благословения, всички видове Божествена храна за устройството, развитието, дейността и проявите и постиженията на човешкото духовно тяло и духовната му воля, посредством което тяло и воля човек може да има връзки, отношения и обмяна с всички духовни светове.

Земният зодиакален знак **КОЗИРОГ** е извор на Божественото Добро в умствените светове, от който извор непрестанно изтичат всички Божествени условия и благословения и Божествена храна за дейност, прояви и постижения на умственото човешко тяло и човешка воля, посредством които човек има връзки и обмяна с умствените светове.

Чрез *огнените зодиакални знаци* човек образува връзки, отношения и обмяна със световите на Любовта и Мъдростта, посредством духа и душата си.

Чрез *въздушните зодиакални знаци* човек образува връзки, отношение и обмяна с всички умствени светове, посредством ума и разума си.

Чрез *водните зодиакални знаци* човек образува връзки, отношения и обмяна с всички духовни светове, посредством сърцето си.

Чрез *земните зодиакални знаци* човек образува връзки, отношения и обмяна с всички материални светове, посредством тялото си.

Огнените зодиакални знаци са представители на Божествените светове, от които човек възприема Божествените идеи.

Въздушните зодиакални знаци са представители на умствените светове, от които човек възприема Божествените мисли.

Водните зодиакални знаци са представители на духовните светове, от които човек възприема Божествените чувства.

Земните зодиакални знаци са представители на материалните светове, от които човек черпи материали за устройството на своето тяло, както и силите за дейност на тялото.

Задачата на човека се състои в това, че той трябва от идеите, възприети от *огнените зодиакални знаци*, да образува правилни мисли.

От правилните мисли да образува правилни чувства, а от правилните чувства да образува правилни действия.

От Божествените мисли, които човек възприема чрез *въздушните зодиакални знаци* трябва да образува Божествени идеи, а също така правилни чувства, а от правилните чувства - правилни действия.

От Божествените чувства, които човек възприема от духовните светове чрез *водните зодиакални знаци* посредством сърцето си човек трябва да образува правилни мисли, от правилните мисли трябва да образува правилни идеи, а също от Божествените чувства трябва да образува правилни действия.

От материалите на доброто, които човек възприема от световите на *земните зодиакални знаци* посредством усетоспособностите си, трябва да образува правилни чувства и желания, от чувствата и желанията да образува правилни мисли, а от правилните мисли - правилни идеи.

Следователно човек е същество, което, за да живее и да се развива правилно в умствено, духовно и физическо отношение, необходимо е Божествените сили и благословения, които получава от материалния свят да ги преработва по законите на доброто и да изпраща плодовете на духовните, умствените и причинните светове.

Божествените сили и благословения, които човек получава от духовните светове, трябва да ги преработва по законите на Божествената правда и да създава и изпраща плодове на умствените, причинните и материалните светове.

Силите и благословенията, които човек получава от умствените светове чрез мислите си, трябва да ги преработва по законите на

истината и да създава и изпраща плодове за причинния, духовния и материалния светове.

Силите и благословенията, които човек получава от световите на Любовта и Мъдростта чрез Божествените идеи, трябва да ги преработва в духа и душата си и да образува и изпраща плодове в умствения, духовния и материалния светове.

С други думи казано с и от делата си в материалния свят човек трябва да образува правилни чувства, от правилните чувства - правилни мисли, а от правилните мисли - правилни идеи.

С чувствата и желанията на сърцето си човек трябва да създава правилни действия, а също правилни мисли и идеи.

С мислите на ума си човек трябва да образува висши идеи за Божествените светове, а после правилни чувства и желания за духовните светове, а от правилни действия за материалните светове.

От идеите на духа и душата си човек трябва да образува правилни мисли за разума си, от правилни мисли трябва да образува правилни чувства и желания за сърцето си, а от правилни чувства да образува правилни действия за волята си.

Според учението на Учителя устройството на човека е образувано и представлява две Божествени плодни дървета.

На едното дърво корените са в причинния свят, т.е. в огнените зодиакални знаци. Дънера, стъблата са в умствения свят, листата и цветовете са в духовния свят, а плодовете се раждат в материалния свят.

На второто дърво корените са в земните зодиакални знаци, т.е. в материалните светове, дънера, клоните и стъблата са в духовните светове, т.е. във водните зодиакални знаци, листата и цветовете са в умствените светове, т.е. във въздушните зодиакални знаци, а плодовете биват в причинния свят, т.е. в огнените зодиакални знаци.

Следователно, от соковете от храната, които човек придобива в материалния свят по законите на доброто, необходимо е част от тях сокове да изпрати в клоните и стъблата, и цветовете, и плодовете.

А от благословенията, които човек възприема от Божествените идеи с корените на духа и душата си в причинния свят трябва да изпраща част от тях благословения за стъблата и клоните в умствения свят, за листата и цветовете в духовния свят и за плодовете в материалния свят.

Накратко казано, всичко, което човек възприема с духа и душата си от висшите светове, трябва да даде част на ума, сърцето и волята.

Всички блага, които човек приема от материалния свят чрез тялото си и волята си трябва да се изпрати част от тях блага и за сърцето, ума, духа и душата си.

Следователно, най-важната наука, която човек трябва да знае, е да превръща силите от низшите светове в плодове за по-висши светове. А от силите и благословенията, които човек получава от по-висшите светове да създава плодове за по-низшите светове.

Човек е същество, което едновременно действа, развива се, проявява се и има постижения в четири свята, а именно:

В материалния свят човек действа, развива се, проявява се и придобива плодове посредством физическото си тяло и волята си.

В духовния свят човек работи, развива се, проявява се и придобива плодове чрез сърцето си и волята си.

В умствения свят човек работи с ума си и волята си и придобива плодове от мисли.

В причинния свят човек работи с духа, волята и душата си и придобива плодове от идеи.

Огнените зодиакални знаци служат за връзки, отношения и обмяна на човека със световите на Любовта и Мъдростта, т.е. с причинния свят, който свят дава всички условия и възможности за дейност, развитието, проявите и постиженията на човешкия дух и душа.

Чрез огнените зодиакални знаци световите на Любовта и Мъдростта посвят в духа и душата на човека семената на всички видове Божествени идеи и благословения.

Само чрез огнените зодиакални знаци човек може да познае дейността и проявите на Бога като Л. М. И. П. и Доброто в духа и душата на човека.

Въздушните зодиакални знаци служат за образуване на връзки, отношения и обмяна на човека с всички степени умствени светове, т.е. на световите на Истината, посредством висшия си разум.

Следователно, въздушните зодиакални знаци са полета, среди, условия и възможности за дейността, развитието, проявите и постиженията на висшия човешки разум.

Чрез въздушните зодиакални знаци умствените светове посвят семената на Божественото знание във висшия разум на човека.

Само посредством въздушните зодиакални знаци човек може да придобие истинско познание за дейността и проявите на Господа като Л. М. И. П. и Добро в умствените светове и във висшия разум изобщо.

Водните зодиакални знаци служат за образуване на връзки, отношения и обмяна на човека с всички духовни светове, т.е. със световите на Божествената Правда посредством сърцето си.

Чрез водните зодиакални знаци духовните светове посвят семената на всички добродетели в сърцето на човека. Следователно, чрез водните знаци човек може да има развитие, дейност, прояви и постижения на сърцето си и придобиване на всички видове добродетели.

Само чрез водните зодиакални знаци човек може да придобие истинско знание за дейността и проявите на Господа като Л. М. И. П. * и Доброто във всички духовни светове и в сърцето си.

Земните зодиакални знаци служат за образуване на връзки, отношения и обмяна на човека с всички видове материални светове посредством низшия си ум, усетоспособностите си и физическото си тяло изобщо.

Чрез земните зодиакални знаци всички видове материални светове посвят Божествените семена на доброто в ума и тялото на човека, от които семена се придобиват плодовете за истинското щастие на човека.

Земните зодиакални знаци дават всички условия и възможности за дейността, развитието, проявите и постиженията на човешкия ум и човешкото тяло изобщо.

Само чрез изучаване на земните зодиакални знаци човек може да придобие истинско знание за дейността и проявите на Господа като

*) Л. М. И. П. Д. = Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел

Любов, като Мъдрост, като Истина, като Правда и Добро в ума, в усетоспособностите, тялото и волята на човека, както и в цялата природа, т.е. във всички материални светове.

Чрез *огнените зодиакални знаци* човек може да изучава и да придобива истински познания посредством духа и душата си за дейността и проявите на Господа като ПРИНЦИПИ във всички светове и вътре в себе си.

Чрез *въздушните зодиакални знаци* човек може да изучава и придобива познания посредством висшия си разум за дейността и проявите на Бога като ЗАКОНИ във всички видове светове и вътре в себе си.

Чрез *водните зодиакални знаци* човек може да изучава и придобива познания посредством сърцето си, за дейността и проявите на Бога като СИЛИ във всички светове и вътре в себе си.

Чрез *земните зодиакални знаци* човек може да изучава и придобива познания посредством ума си, усетоспособностите си и тялото си изобщо, дейността и проявите на Бога като ФОРМИ и чрез формите си изобщо във всички материални светове и вътре в себе си.

Чрез *огнените зодиакални знаци* духът и душата на човека придобива и възприема от световите на Любовта и Мъдростта своята храна, която служи за устройството на причинното човешко тяло, а също така придобива и възприема жизнедеятелни сили за поддържането на живота, развитието, дейността, проявите и постиженията на причинното тяло.

Чрез *огнените зодиакални знаци* духът и душата придобиват и възприемат от световите на ЛЮБОВТА и МЪДРОСТТА онази материя, която служи за устройството, развитието, дейността и проявите на системите и органите във физическото човешко тяло, които системи и органи служат за възприемане, обработване и оползотворяване на храната и жизнедеятелните сили от слънчевата светлина и топлина.

Чрез *въздушните зодиакални знаци* духът и душата на човека посредством ума и разума придобиват и възприемат от всички умствени светове на ИСТИНАТА онази храна, която служи за устройството, развитието, дейността, проявите и постиженията на умственото човешко тяло във всички умствени светове.

А също така посредством ума и разума духът и душата придобиват и възприемат онази материя и жизнедеятелни сили, които служат за устройството, развитието, дейността и проявите на системи и органи във физическото тяло, които системи и органи служат за възприемане, обработване и оползотворяване храната и жизнедеятелните сили от въздуха.

Чрез *водните зодиакални знаци* духът и душата на човека посредством сърцето придобиват и възприемат храна и жизнедеятелни сили от всички духовни светове, която храна и сили служат за устройството, живота, развитието, дейността, проявите и постиженията на духовното, чувственото (астрално) тяло на човека. Чрез което тяло човек може да има връзки, отношения и обмяна с всички духовни светове.

Също така, духът и душата на човека придобиват и възприемат в духовните светове онази материя, която служи за устройството,

развитието, дейността и проявите на онези системи и органи на физическото човешко тяло, които системи и органи служат за възприемане, преработването и оползотворяването хранителните и жизнените сили от водата.

Чрез *земните зодиакални знаци* духът и душата на човека придобиват и възприемат посредством петте си усетоспособности от всички материални светове храна и жизнените сили, които служат за устройството, живота, дейността, проявите и постиженията на физическото човешко тяло в материалния свят.

Също така чрез *земните зодиакални знаци* духът и душата на човека придобиват и възприемат от всички материални светове онзи материя, която служи за устройството, дейността и развитието на онези системи и органи на физическото човешко тяло, които системи и органи служат за възприемане, придобиване и оползотворяване храната и жизнените сили от плодовете на земята, от земята изобщо.

Причинното тяло на човека служи за връзки, отношения и обмяна на човешкия дух и човешката душа със световите на ЛЮБОВТА и МЪДРОСТТА.

Умственото тяло на човека служи за връзки, отношения и обмяна на човешкия дух и човешката душа с всички светове на ИСТИНАТА, т.е. с всички умствени светове.

Духовното тяло на човека служи за връзки, отношения и обмяна на човешкия дух и човешката душа с всички духовни светове, т.е. със световите на ПРАВДАТА.

Физическото тяло на човека служи за връзки, отношения и обмяна на човешкия дух и човешката душа с всички материални светове, т.е. със световите на ДОБРОТО.

С други думи казано, *причинното тяло* на човека служи на човешкия дух и човешката душа за изучаване, опознаване и усвояване дейността и проявите на Господа като ЛЮБОВ и МЪДРОСТ, като ИСТИНА, ПРАВДА и ДОБРО в световите на ЛЮБОВТА и МЪДРОСТТА.

Умственото тяло на човека служи на човешкия дух и човешката душа за изучаване, опознаване и усвояване дейността и проявите на Господа като Л. М. И. П. и Добро в световите на ИСТИНАТА.

Духовното тяло на човека служи на човешкия дух и човешката душа за изучаване, опознаване и усвояване дейността и проявите на Господа като Л. М. И. П. и Добро в световите на ПРАВДАТА, т.е. в духовните светове.

Физическото тяло на човека служи на човешкия дух и човешката душа за изучаване, опознаване и усвояване дейността и проявите на Господа като Л. М. И. П. и Добро в световите на ДОБРОТО, т.е. във всички материални светове.

12^{та} зодиакални знаци са вечни Божествени извори на първични животворни и благодатни сили, от които произхождат милиарди разновидности животворни сили по качество в зависимост от световите, които са преработили първичните сили.

Първичните животворни сили на 12^{те} зодиакални знаци се подразделят главно на 4 разновидности, а именно:

- електрични положителни
- електрични отрицателни
- магнетични положителни
- магнетични отрицателни

Всички *огнени зодиакални знаци* са извори на първични живототворни сили, които са носители на положителни електрични сили.

Всички *въздушни зодиакални знаци* са извори и носители на първични отрицателни електрични сили.

Всички *водни зодиакални знаци* са извори и носители на първични магнетични положителни сили.

Всички *земни зодиакални знаци* са извори и носители на първични отрицателни магнетични сили.

Огнените зодиакални знаци са свързани с дейността и проявите на човешкия дух, който всякога е носител на първични положителни електрични сили, като противоположен полюс на човешкия дух е човешкият ум, който е свързан с отрицателните електрични сили на *въздушните зодиакални знаци*, защото всеки огнен зодиакален знак като противоположен полюс има въздушен зодиакален знак.

Всички *водни зодиакални знаци* са извори и носители на първични магнетични положителни сили, чрез които зодиакални знаци и сили действат, работи и се проявява човешката душа. Противоположен полюс на водните зодиакални знаци са *земните* такива, които са извори и носители на първични отрицателни магнетични сили, които сили се възприемат, обработват, видоизменят и оползотворяват от човешкото сърце.

Накратко казано, *огнените зодиакални знаци* са представители на човешкия дух, поле за дейност на човешкия дух, а като противоположен полюс на Духа бива умът, който е свързан с въздушните знаци.

Водните зодиакални знаци са поле за дейност на човешката душа, която като противоположен полюс има човешкото сърце, което като поле за дейност и прояви имат земните зодиакални знаци.

С други думи казано, *човешкият ум, който е производител на светлина, черпи своите живототворни и творчески сили от Духа.*

А човешкото сърце, което е производител на топлина и на чувства, черпи своите творчески сили от душата

Посредством *огнените зодиакални знаци* човешкият дух се свързва и има отношение с Божествения свят, от който свят черпи живототворни положителни електрични сили.

Чрез *въздушните зодиакални знаци* човешкият ум се свързва и има отношение и обмяна с умствените светове, от които черпи живототворни отрицателни електрически сили.

Чрез *водните зодиакални знаци* душата се свързва, има отношение и обмяна с всички духовни светове, от които черпи живототворни положителни магнетични сили.

Чрез *земните зодиакални знаци* човешкото сърце се свързва и има отношение и обмяна с всички материални светове, от които черпи живототворни отрицателни магнетични сили.

Корените на **човешкия дух** са **въздушните зодиакални знаци**, в които той действа и се проявява в ума.

А клоните на човешкия дух са в **огнените зодиакални знаци**, където той се проявява в своята пълнота и дава плодове.

Корените на **човешката душа** са в **земните зодиакални знаци**, от които тя черпи живототворни сили чрез сърцето.

А клоните на човешката душа са във **водните зодиакални знаци**, където тя се проявява в своята пълнота и дава плодове.

Главният и първичен **елемент** и представител на **земните зодиакални знаци** за земната природа, за природата на земята изобщо, е **въглерода**, който в най-чистия си вид бива **диамант**.

ВЪГЛЕРОДЪТ е първичният и най-главен елемент на земните зодиакални знаци, защото той влиза в състава на целокупния органически свят и защото е невъзможен органически живот без неговите съединения. Въглеродът е основа на целокупната твърда материя.

Първичният и най-главен елемент на **водните зодиакални знаци** за природата на земята е **ВОДОРОДЪТ**, който е главната съставна част на водата, както и на всички течности изобщо.

Първичният и най-главен елемент на **въздушните зодиакални знаци** е **АЗОТЪТ**, който е главната съставна част на въздуха, на атмосферата изобщо.

Първичният и най-главен елемент на **огнените зодиакални знаци** за природата на земята е **КИСЛОРОДА**, който е главния причинител на всички видове горения.

Накратко казано, **въглеродът** е главната съставна част на твърдата органическа материя.

Водородът е главната съставна част на течната материя изобщо.

Азотът е главната съставна част на въздухообразната материя и на въздуха изобщо.

Кислородът е важна съставна част на огнената лъчиста, светлинна материя.

12-те зодиакални знаци са вечни извори на първични живототворни и благодатни сили, от които впоследствие чрез различни видове изменения и преобразования се получават милиони и милиарди вторични, третични и т.н. разновидности жизнеспособни и благотворни сили.

Като **проводници, канали, носители и трансформатори** на първичните живототворни и благодатни сили, **извиращи от зодиакалните знаци**, биват **всички светила** всички тела изобщо на Слънчевата система, включително самото Слънце.

Когато в даден зодиакален знак се намира тази планета, която е представител на този знак и е с хармонични съчетания, тогава тази планета бива най-добър възприемател, проводник, носител, трансформатор и изявител на първичните сили от този зодиакален знак.

Когато планетата в даден зодиакален знак е добре съчетана, тя правилно възприема първичните сили на зодиакалния знак, правилно ги преобразява, правилно ги преработва и ги прави ползотворни и благоприятни за човека.

Когато дадено светило в някой зодиакален знак е в дисхармонично съчетание, тогава тя неправилно възприема първичните живототворни сили на знака, неправилно ги преобразява, неправилно ги преработва, неправилно ги проявява като вторични, третични сили и т.н. и ги прави вредни, неблагоприятни за човека.

Когато дадена планета се намира в някой зодиакален знак и е с преобладаващи хармонични съчетания, а отчасти е дисхармонично съчетана, тогава според процента на хармоничните съчетания правилно ще възприема, ще преобразява, ще преработва първичните живототворни сили на знака и ще ги преобръща в ползотворни и благодатни вторични и третични сили за човека.

А според процента на дисхармоничните съчетания неправилно ще преработва първичните сили на знака и ще образува от тях неблагоприятни вредни вторични и третични и т.н. сили за човека.

Когато дадена планета е в даден зодиакален знак и е изцяло с лоши съчетания, тогава тя изцяло преработва по неправилен начин първичните сили на зодиакалния знак и създава вторични и третични сили, които са изцяло неблагоприятни за човека.

Всяко светило в *огнените зодиакални знаци*, според количеството и силата на хармоничните съчетания, правилно ще възприема, ще преобразява и преработва положителното електричество, от което ще образува вторични и третични сили и т.н. творчески и благодатни за човека, които сили ще бъдат възходящи.

Светилата в *огнени зодиакални знаци* и с дисхармонични съчетания според силата и количеството на лошите съчетания, неправилно ще възприема, ще преработва и преобразява първичните сили на положителното електричество, от което ще образува вторични и третични и т.н. сили с низходяща насока и разрушителни прояви.

Всяко светило във *въздушните зодиакални знаци*, според количеството и силата на хармоничните съчетания, правилно ще възприема, ще преработва и ще преобразява първичните сили на отрицателното електричество, от което ще образува вторични, третични и т.н. сили с възходяща насока и творчески прояви.

А според дисхармоничните съчетания на планетата, тя неправилно ще преработва и преобразява първичните сили на отрицателното електричество и ще образува от тях вторични и третични т.н. сили с низходяща насока и разрушителни неблагоприятни прояви.

Всяко светило във *водни зодиакални знаци*, според количеството и силата на хармоничните съчетания, правилно ще възприема, преработва и преобразява първичните сили на положителния магнетизъм и ще образува от тях вторични, третични т.н. сили с възходяща насока и творчески благодатни прояви за човека.

А всяко светило във *водни зодиакални знаци*, съобразно количеството и силата на дисхармоничните съчетания, неправилно ще възприема, ще преработва и преобразява първичните сили на положителния магнетизъм, от който ще образува вторични, третични и т.н. сили с низходяща насока и неблагоприятни разрушителни прояви за човека.

Всяко светило в *земните зодиакални знаци*, според количеството и силата на хармоничните си съчетания, правилно ще възприема, преработва и преобразява първичните животворни сили на отрицателния магнетизъм, от който ще образува вторични, третични т.н. сили с възходяща насока и творчески благодатни прояви за човека.

А всяко светило в *земните зодиакални знаци*, според количеството и силата на дисхармоничните съчетания неправилно ще възприема, ще преработва и преобразява първичните животворни сили на отрицателния магнетизъм, от който ще образува вторични, третични и т.н. сили с низходяща насока и неблагоприятни разрушителни прояви за човешкия живот.

От количеството на светилата, които присъстват в *огнените зодиакални знаци* и от тяхното хармонично съчетание помежду си и с другите светила, можем да съдим за количеството, качеството, силата, трайността и плодотворността на идеите и вдъхновенията, които човек правилно възприема от Бога и Божествените светове на Любовта и Мъдростта и които идеи и вдъхновения правилно разбира, правилно обработва и правилно оползотворява.

С други думи казано, хармонично съчетаните светила в *огнени зодиакални знаци* са свидетелства до каква степен и в какво отношение човек правилно възприема небесния хляб и правилно храни Духа и душата си.

Хармонично съчетаните светила в *огнени зодиакални знаци* означават още до каква степен и в какво отношение човек с духа и душата си е възлюбил Господа и всички Божествени прояви във всички Божествени светове.

Хармонично съчетаните светила в *огнени зодиакални знаци* са свидетелства още за богатствата на човешкия дух и човешката душа, които богатства са придобити от благословенията, които Господ е дал на човека, заради изпълнението на волята Божия.

Хармонично съчетаните светила в *огнени зодиакални знаци*, според количеството и силата на съчетанията им, показват количеството и силата на приятелите, които човек си е спечелил от Божествените светове.

Също така светила в *огнени зодиакални знаци* и хармонично съчетани, свидетелстват до каква степен и в какво отношение човек правилно осъзнава, проумява и чувства дейността и проявите на Господа и на Божествените светове от Любовта и Мъдростта в духа и душата си.

Накратко казано, количеството на светилата в *огнените зодиакални знаци* и силата на хармоничните им съчетания показват до каква степен и в какво отношение човек правилно възприема и разбира Божественото слово и Божественото ръководство, което се нарича още ИНТУИЦИЯ.

Светила в *огнени знаци* и дисхармонично съчетани, според количеството и силата на лошите им съчетания означават обратното на всичко гореказано за хармоничните съчетания.

Общо казано за светилата в *огнени зодиакални знаци*: от количеството на светилата, от тяхното естество и от силата на хармоничните или дисхармонични съчетания можем да съдим за правилните или

неправилни връзки, отношения и обмяна на човешкия дух и човешката душа с Бога и Божествените светове на Любовта и Мъдростта.

Светила в огнени зодиакални знаци според естеството си и състоянието, показват количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на живота и жизнените сили на знанието, разумността и техните творчески сили.

От количеството на светилата във въздушните зодиакални знаци, от тяхното естество и от техните хармонични съчетания помежду им, може да се съди до каква степен и в какво отношение човек има правилни връзки, правилни отношения и правилна обмяна с всички умствени светове, т.е. със световите на ИСТИНАТА посредством разума.

Светила във въздушни зодиакални знаци с хармонични съчетания показват количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на жизнените и творчески сили, които човек получава от умствените светове.

От светилата във въздушните зодиакални знаци и от техните хармонични съчетания може да се съди до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа с ума си, и какви са изобщо умствените богатства, които човек е придобил във всички умствени светове.

С други думи казано, от количеството, естеството и хармоничните съчетания на светилата във въздушните зодиакални знаци, може да се съди за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на умствената човешка дейност, както и за умствената му светлина, а също така и за благоприятните умствени условия и възможности.

От количеството, качеството и силата на хармоничните съчетания на светилата във въздушните зодиакални знаци може да се съди за количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на умствените дарби и способности, на умствените заложби изобщо, а също така и за благоприятните условия и възможности за развитието, дейността, проявите и постиженията на добротворните умствени дарби и способности.

От светилата във въздушните зодиакални знаци и от техните хармонични съчетания може да се заключи до каква степен и в какво отношение човек правилно схваща и правилно разбира дейността и проявите на умствените светове, а също така до каква степен правилно възприема, правилно обработва и правилно оползотворява всички благословения, които умствените светове даряват на ума си.

Светила във въздушни зодиакални знаци с дисхармонични съчетания според количеството и силата на лошите съчетания показват до каква степен и в какво отношение човек е нарушавал Божествените закони с ума си, а изобщо казано означават обратното на казаното за светилата с добри съчетания.

От количеството, естеството и хармоничните или дисхармоничните съчетания на светилата във въздушните зодиакални знаци може да се съди за количеството, качеството, силата, трайността и добрата или лоша плодотворност на мислите и въображението, с които ще работи човешкия ум, т.е. които ще преминават през човешкия ум и ще му създават благотворни условия и възможности за правилна или неправилна дейност, прояви и постижения във всички светове.

Светила във въздушни зодиакални знаци с добри или лоши съчетания са свидетелства до каква степен и в какво отношение човек правилно или неправилно ще възприема и ще разбира дейността и проявите на Бога като мисъл и като образи във всички светове.

Светила във въздушни зодиакални знаци според степента и силата на хармоничните или дисхармоничните им съчетания показват до каква степен и в какво отношение човек в миналите си животи е служил с ума си на Господа или пък с ума си е нарушавал Божествените закони във всички светове.

От количеството на светилата във *водни зодиакални знаци* и от силата на техните хармонични или дисхармонични съчетания може да се съди до каква степен и в какво отношение човек може да има правилни или неправилни връзки, отношения и обмяна с всички духовни светове посредством сърцето си, т.е. с чувствата и желанията си.

Количеството на светилата във водни зодиакални знаци с хармонични съчетания, според силата на съчетанията им, показват количеството, силата, качествата, трайността и плодотворността на сърдечните добродетели и на правилните ползотворни чувства и желания, които човек е придобил от духовните светове.

Количеството на светилата във водни зодиакални знаци с дисхармонични съчетания, според силата на съчетанията си, ще означават количеството, силата, трайността и вредността на порочните чувства и желания, т.е. на добродетелите, които човек е изопачил.

Светилата във водни зодиакални знаци с хармонични съчетания, според силата на съчетанията си, ще показват количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на радостите, добрите разположения и на щастието, което човек ще изпитва в живота си.

Светила във водни зодиакални знаци с дисхармонични съчетания, според силата на дисхармонията си, ще показват количеството, силата, трайността на скърбите и страданията, сърдечните противоречия изобщо, които човек преминава през живота си докато изправи прегрешенията си със сърцето си.

Светила във водни зодиакални знаци с хармонични съчетания, според силата на съчетанията си, показват до каква степен и в какво отношение човек ще има правилни схващания и разбирания за дейността и проявите на Бога в духовните светове, за духовните светове изобщо чрез радостите, веселието, доволствата и добрите си разположения на сърцето.

Светила във водни зодиакални знаци с лоши съчетания показва заблужденията, които човек има по отношение на духовния свят и заблужденията по отношение на чувствата и желанията си.

От количеството на светилата във водни зодиакални знаци и от техните добри или лоши съчетания може да се съди за количеството, силата на приятелите или враговете, които човек има в духовния свят.

Светила с добри съчетания във водни зодиакални знаци показват количеството, силата и трайността на богатствата, които човешкото сърце е придобило от духовните светове и които богатства са негови благородни семена.

А светила във водни зодиакални знаци с лоши съчетания свидетелстват за плевелите, които човек е позволил да бъдат посяти в сърцето му.

Светила с добри съчетания във водни зодиакални знаци показват до каква степен и в какво отношение човек ще има през живота си благотворните влияния, добро ръководство и благодатни сили, които ще получава от висшите духовни светове.

А светила във водни зодиакални знаци с лоши съчетания според силата на дисхармонията, показват до каква степен и в какво отношение човек ще попадне под злотворните влияния, насилия и заблуждения на низшите духовни светове.

Накратко казано, светила с хармонично съчетание във водни зодиакални знаци свидетелства до каква степен и в какво отношение човек е възлюбил Господа със сърцето си и до каква степен е придобил Божествени качества за сърцето си.

Светила с лоши съчетания във водни зодиакални знаци означават до каква степен и в какво отношение човек е употребявал омраза срещу Господа и доколко с чувствата и желанията си е изопачавал Божествените духовни сили и е заблуждавал себе си и себеподобните.

Изобщо казано светилата във водни зодиакални знаци с всичките им хармонични или дисхармонични съчетания показват добрите или лоши условия и възможности за живота, проявите и постиженията на сърдечния човешки живот, на чувствата и желанията изобщо.

Светила във водни зодиакални знаци с добри съчетания показват жизнендателните и добротворни сили, които човек придобива от духовните светове с добрите си чувства и желания.

Светила във водни зодиакални знаци с лоши съчетания, според количеството и силата на лошите съчетания, показват до каква степен и в какво отношение човек превръща духовните добротворни сили в духовен спирт и отрови с които трови духовния си живот.

Накратко казано, светила във водни зодиакални знаци с добри или лоши съчетания, според степента на силата на съчетанията си показват печалбите или загубите на човешкото сърце, неговите условия и възможности за щастие или нещастие.

Светилата в *земни зодиакални знаци* с хармонични съчетания, според силата на хармоничните съчетания, показват до каква степен и в какво отношение човек има правилни връзки, отношения и обмяна с материалния свят.

Светилата в *земни зодиакални знаци* с дисхармонични съчетания, според силата на дисхармоничните си съчетания показват до каква степен и в какво отношение връзките, отношенията и обмяната на човека с материалния свят не са правилни.

Хармонично съчетаните светила в *земни зодиакални знаци* показват още до каква степен и в какво отношение устройството, развитието, дейността, проявите и постиженията на човешките усетоспособности са правилни.

Светила с лоши съчетания в *земни зодиакални знаци* означават до каква степен и в какво отношение устройството, развитието, дейността, проявите и постиженията на усетоспособностите не са правилни.

Следователно, от хармонично съчетани светила в *земни зодиакални знаци* и от дисхармонично съчетани светила в *земни знаци* човек може да познае за себе си и за другите до каква степен усетоспособностите му са правилно устроени и развити, правилно

работят и правилно възприемат проявите на природата, а оттам ще знае доколко ще може да има правилни познания за дейността и проявите на Бога в материалния свят, т.е. в природата.

Светила с хармонично съчетание в земни зодиакални знаци показват количеството, качествата, силата, трайността и благотворността на материалните условия и възможности, които ще бъдат дадени на човека.

Светила в земни зодиакални знаци с лоши съчетания ще означават нарушенията, които човек е направил в материалния свят на Божествения порядък в миналите си животи, а също така противоречията, спънките, ограниченията, лишенията, изпитанията които човек ще срещне през настоящия си живот в материалния свят.

Хармонично съчетани светила в земни зодиакални знаци свидетелстват до каква степен физическото тяло на човека ще бъде здраво и силно, работоспособно и ползотворно, а светила в земни знаци с лоши съчетания, според силата на съчетанията си, ще означават болестите на физическото тяло, както и недостатъците изобщо.

ОБЩО КАЗАНО ЗА ВСИЧКИ ЗОДИАКАЛНИ ЗНАЦИ

СВЕТИЛА в огнени зодиакални знаци според естеството и съчетанията си показват какви връзки, отношения и обмяна човек е установил в миналите си животи с Бога и Божествените светове посредством духа и душата си

Същевременно тия светила показват още количеството, качествата, силата, трайността и плодотворността на Божествените идеи и благословения. Такъв човек може да се ползва от Божествените идеи и благословения, получавани от другите човеци.

Светила във въздушни зодиакални знаци според естеството и съчетанията си показват какви връзки и отношения човек е установил с умствените светове посредством разума си и какво количество, качества, сила, трайност и плодотворност на мисли може да възприема от тия светове.

Липса на светила във въздушни зодиакални знаци показва, че такъв човек не може да има пряка връзка с умствените светове и не може от тях направо да получава мисли и въображения.

Такъв човек може да се ползва от мислите, въображенията от човеци, които имат връзки, отношения с умствените светове.

Светила във водни зодиакални знаци според естеството и съчетанията си, показват какви връзки и отношения човек е установил с духовните светове посредством сърцето си в миналите си животи и какви чувства и желания може да възприема от тия светове през настоящия си живот.

Липса на светила във водни зодиакални знаци показва, че такъв човек не е установил връзки, отношения с духовните светове и няма пряка обмяна с тях.

Следователно, такъв човек може да се ползва от чувствата и желанията на другите човеци, които имат връзки, отношения и обмяна с другите светове.

Светилата в *земни зодиакални знаци*, споредестеството и съчетанията си, показват какви връзки и отношения човек е установил с природата, т.е. с материалния свят в миналите си животи посредством своята физическа дейност, т.е. с тялото си.

Липса на светила в земните зодиакални знаци показва, че такъв човек още няма самостоятелни връзки и отношения към природата, поради което няма никакви собствени познания за нея.

Такъв човек може да се ползва от познанията за природата и нейните блага само посредством човеци, които имат връзки и отношения с природата.

ОБЩО КАЗАНО ЗА ДОМОВЕТЕ

Всички домове над хоризонта спадат в областта и под влиянието на ДУХА и на СВРЪХСЪЗНАНИЕТО.

А всички домове под хоризонта спадат в областта и под влиянието на ДУШАТА и ПОДСЪЗНАНИЕТО.

СЪЗНАНИЕТО има отношение към Асцендента и I, II и III-я домове.

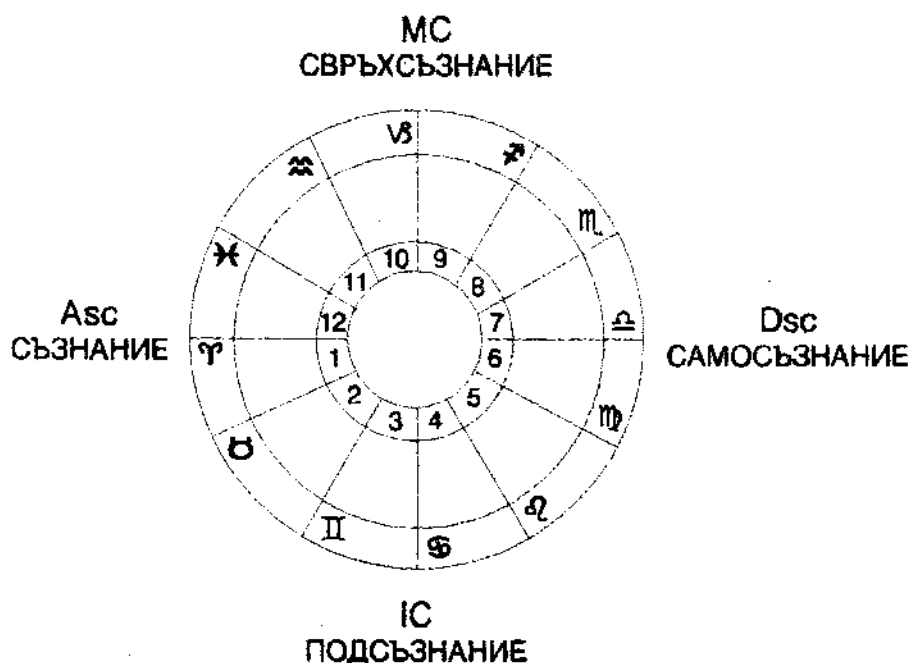
САМОСЪЗНАНИЕТО има отношение към Десцендента и IV, V и VI-я домове.

СВРЪХСЪЗНАНИЕТО има отношение към човешкия дух, към проявите на духа изобщо.

ПОДСЪЗНАНИЕТО има отношение към човешката душа, към проявите на душата изобщо.

САМОСЪЗНАНИЕТО има отношение към човешкото сърце, към всички прояви на сърцето.

СЪЗНАНИЕТО има отношение към човешкия ум, към всички прояви на ума изобщо.

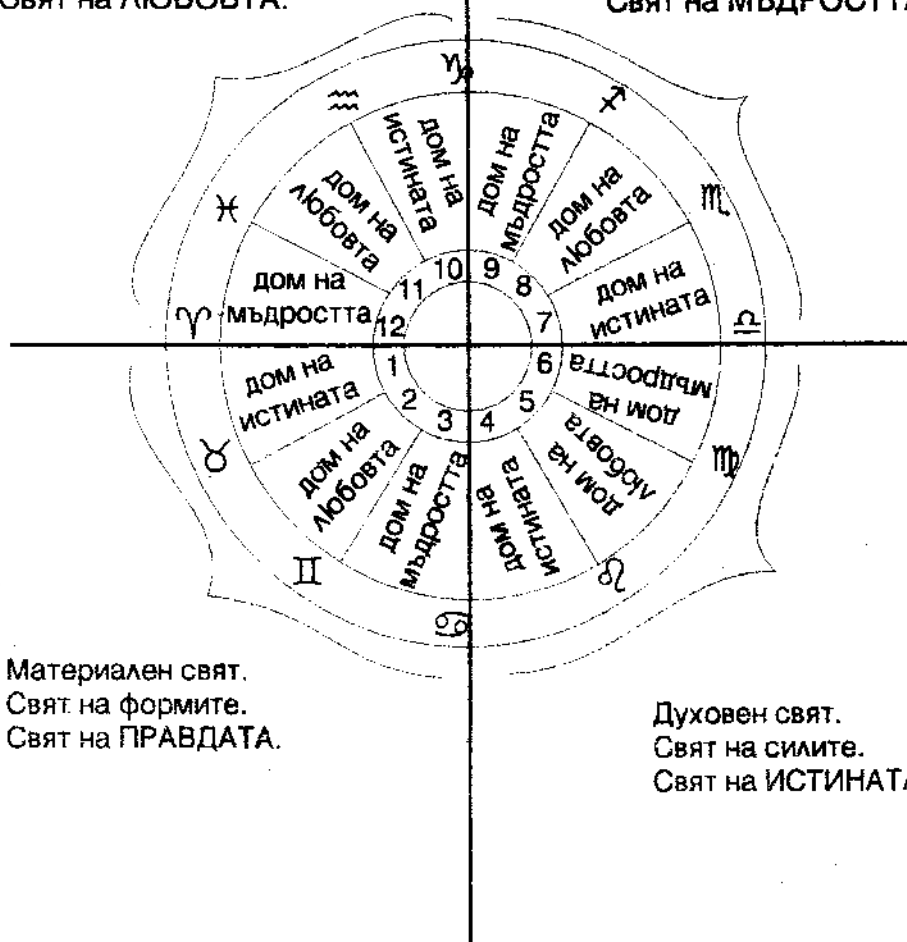

Дейността и проявите на всички гореказани светове образуват СВЕТОВЕ, образуват СВЕТЪТ и всички видове условия на Доброто, добродетелта изобщо, в който свят човек е поставен да живее, да работи и да се учи.

Връзки, отношения и обмяна с всички гореказани светове.

Причинен свят.
Свят на принципите.
Свят на основните начала,
на всички видове причини.
Свят на ЛЮБОВТА.

Умствен свят.
Свят на законите.
Свят на МЪДРОСТТА.

Духовен свят.
Свят на силите.
Свят на ИСТИНАТА.

ПЪТЯТ НА ВСИЧКИ БОЖЕСТВЕНИ БЛАГОСЛОВЕНИЯ ЗА ЧОВЕШКИЯ ЖИВОТ НА ЗЕМЯТА

Слънцето е представител на Бога, на Божественния Дух и на човешкия дух.

Луната е представител на Вселената, на човешката душа, на човешката личност.

Меркурий е представител на човешкия ум, на човешкото съзнание и на човешкото знание.

Венера е представител на Божествената, ангелската и човешката любов, на малкото добро и изобщо на сърцето.

Марс е представител на низшия свят, на малкото зло, на неорганизираните сили.

Юпитер е представител на ангелския ум, човешкия разум, на ангелския свят изобщо.

Сатурн е представител на падналите духове, на голямото зло, на всички видове изкушения и изпитания.

Когато Марс се намира между Слънцето и Луната показва, че хубавото се разваля, омърсява от Марс.

Много е важно знакът, който изгроява в **Асцендента** и светилото, което се намира в изгрев, то дава структурата на тялото и характера на човека.

Асцендента има отношение към ума на човека, **Десцендента** има отношение към сърцето, горният меридиан - към духа и долния меридиан - към душата.

При *новолуние*, когато някой добротворец (Венера, Слънце и Юпитер) се намира в същия знак, на същия градус в хороскопа на даден човек, ще му бъде дадено материално благополучие за един Лунен месец.

Мъжки ЧИСЛА са: 1, 4, 7, 10, 13 и т.н.

Женски числа са: 2, 5, 8, 11, 14 и т.н.

Неутрални числа са: 3, 6, 9, 12, 15 и т.н.

Благодетелни числа са тези, които съдържат мъжки, женски и неутрални цифри.

В *женски хороскоп* за възможностите в брака се гледа по Слънцето, Луната, Венера, Юпитер и техните съчетания със злосторниците. Или общо казано - отношението на добротворниците към злосторниците.

В *женски хороскоп* положението на ума до 7-та годишна възраст се гледа Луната и съчетанията ѝ, тя дава количеството и качествата на семената.

А в *мъжки хороскоп* се гледа положението на Слънцето и неговите съчетания.

А Меркурий действа върху ума от 14-та годишна възраст, той е градинарят, който обработва семената.

Когато Меркурий е в съвпад със Слънцето или паралел със Слънцето, такъв човек има възможност да се поучи от Господа. Той е под влияние на Божествената мъдрост, а когато Меркурий не е в съвпад или паралел със Слънцето, човек няма възможност правилно да възприема Божествената мъдрост.

ЗАКОНЪТ НА ХЕРМЕСА

Законът на Хермеса гласи:

Знакът, градусът, на който стои Луната в момента на ЕПОХА, става *Асцендент* при раждането, ако Луната расте, а *Десцендент*, т.е. знакът, който при раждането захожда на западния хоризонт, ако Луната се намалява

При раждането на всеки човек Луната може да се намира в една от 4^{те} си фази и главно при две различни положения, а именно:

1. Луната може да бъде *над хоризонта и пълнеща се*, което обстоятелство показва, че бременността е траяла по-малко от 273 дена и градусът, в който е била Луната в момента на зачеването става АСЦЕНДЕНТ при раждането.

2. Луната може да бъде *над хоризонта и празнеща се*, което обстоятелство показва, че бременността е траяла по-дълго от 273 дена и градусът, където е била Луната в момента на зачеването, става ДЕСЦЕНДЕНТ при раждането.

3. Луната може да бъде *под хоризонта и пълнеща се*, което обстоятелство показва, че бременността е траяла по-дълго от 273 дена и градусът, в който е стояла Луната в момента на зачеването, става АСЦЕНДЕНТ при раждането.

4. Луната може да бъде *под хоризонта и празнеща се*, което обстоятелство показва, че бременността е траяла по-малко от 273 дена и градусът, в който е стояла Луната в момента на зачеването, става ДЕСЦЕНДЕНТ при раждането.

Летопис
за
астролозите
от
Изгрева
(1922 г. – 1990 г.)

- I. **Георги Радев** (1900 г. – 1940 г.)
..... с. 798
- II. **Петър Манев** (1900? г. – 1963 г.)
..... с. 836
- III. **Георги Томалевски** (1897 г. – 1988 г.)
..... с. 838
- IV. **Влад Пашов** (1902 г. – 1974 г.)
..... с. 842
- V. **Иван Антонов** (1899 г. – 1964 г.)
..... с. 847

I.

Георги Радев

(12.IX.1900 г. – 22.VII.1940 г.)

**Дух на воин
и
душа на девойка**

Георги Радев

1. **Реалното в живота** / Георги Радев // *Житно зърно*, Г. XIV (1940 г.), кн. 7–8, с. 169–171 с. 800
2. **Георги Радев** / Georg Nordman [Георги Томалевски] // *Житно зърно*, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 172–174 с. 802
3. **На приятеля във вечността Георги Радев** / д-р Елиезер Рафаилов Коен // *Житно зърно*, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 175–181 с. 804
4. **Георги Радев – личност и дело** / П. Манев // *Житно зърно*, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 182–187 с. 809
5. **Георги Радев** / Боян Боев // *Житно зърно*, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 188 с. 814
6. **Провинцията и Георги Радев** / Буча Бехар // *Житно зърно*, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 189 с. 815
7. **Житно зърно** / Неделчо [Попов] // *Житно зърно* XIV г. (1940), кн. 7–8, с. 208 с. 816
8. **За Георги Радев** / Стефан [Кадиев] // *Братство* (Севлиево), бр. 265 (22.IX.1940), с. 4 с. 816
9. **Учението на Любовта** / Георги Радев // *Братство* (Севлиево), бр. 265 (22.IX.1940), с. 3 с. 817
10. **Георги Радев премина прага на земния живот** // *Братство* (Севлиево), бр. 265 (22.IX.1940), с. 3–4 с. 819
11. **Езикът на природата** / Георги Радев // *Братство* (Севлиево), бр. 311 (25.VII.1943), с. 3 с. 820
12. **Георги Радев – по случай 3 години от неговото заминаване** // *Братство* (Севлиево), бр. 311 (25.VII.1943), с. 3 с. 822
13. **Източникът на радостта** : Лекция от Учителя пред Общия окултен клас, 31.VII.1940 г. - В: Дънов, Петър Константинов. Наука за живота : т. 2. Лекции 24–48. София, ИК Жануа-98, 1999, с. 332–347. ISBN 954-9589-46-3 с. 824
14. **Бележки на съставителя** / Вергилий Кръстев с. 833
- *Последна и първа** : [Стихотворение] 13.IX.1940 / Олга Славчева с. 835
- *Иде Той** : [Стихотворение] / Д. А. [Димитрина Антонова] с. 835

1. Реалното в живота

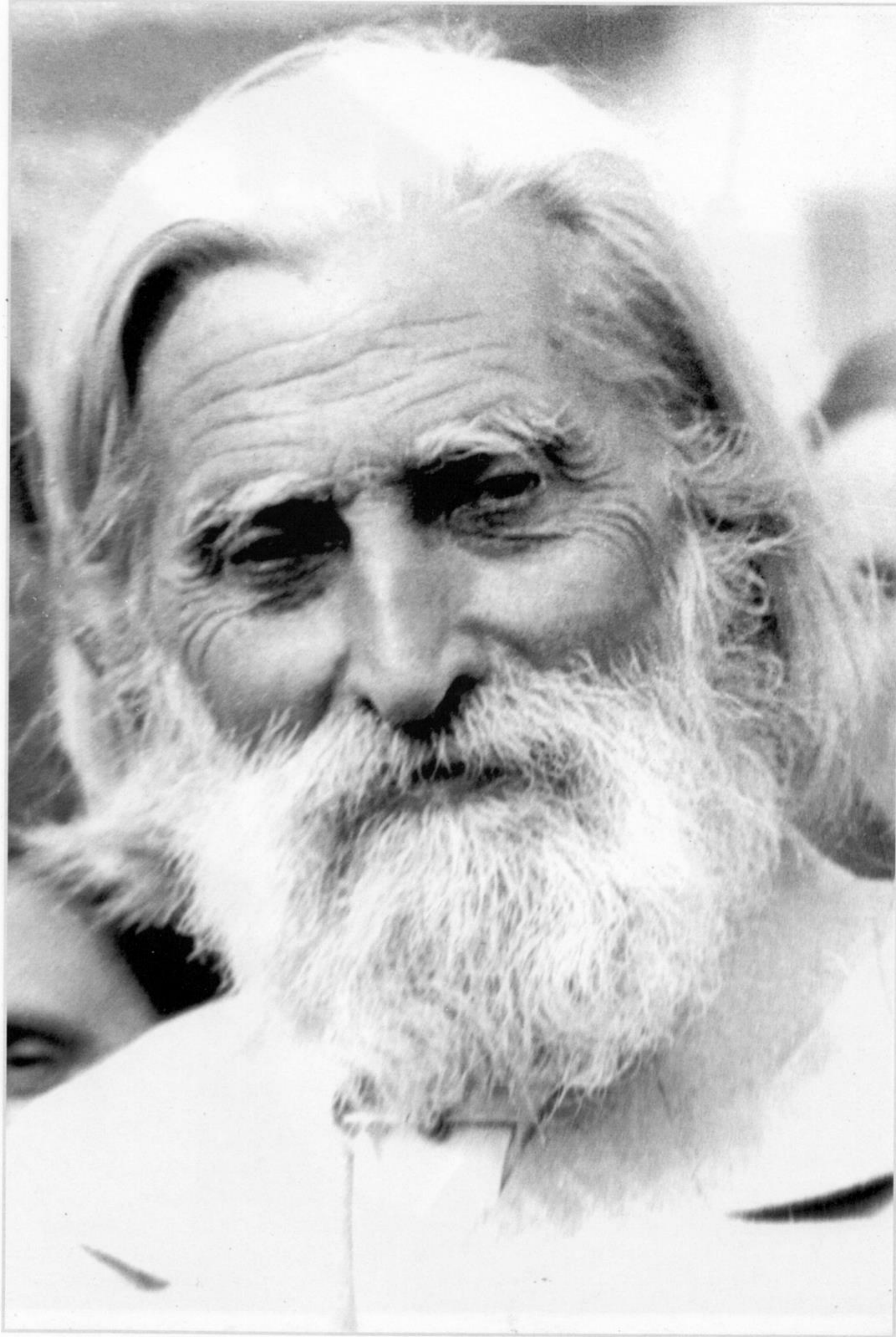
Георги Радев

Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 7-8, с. 169-171

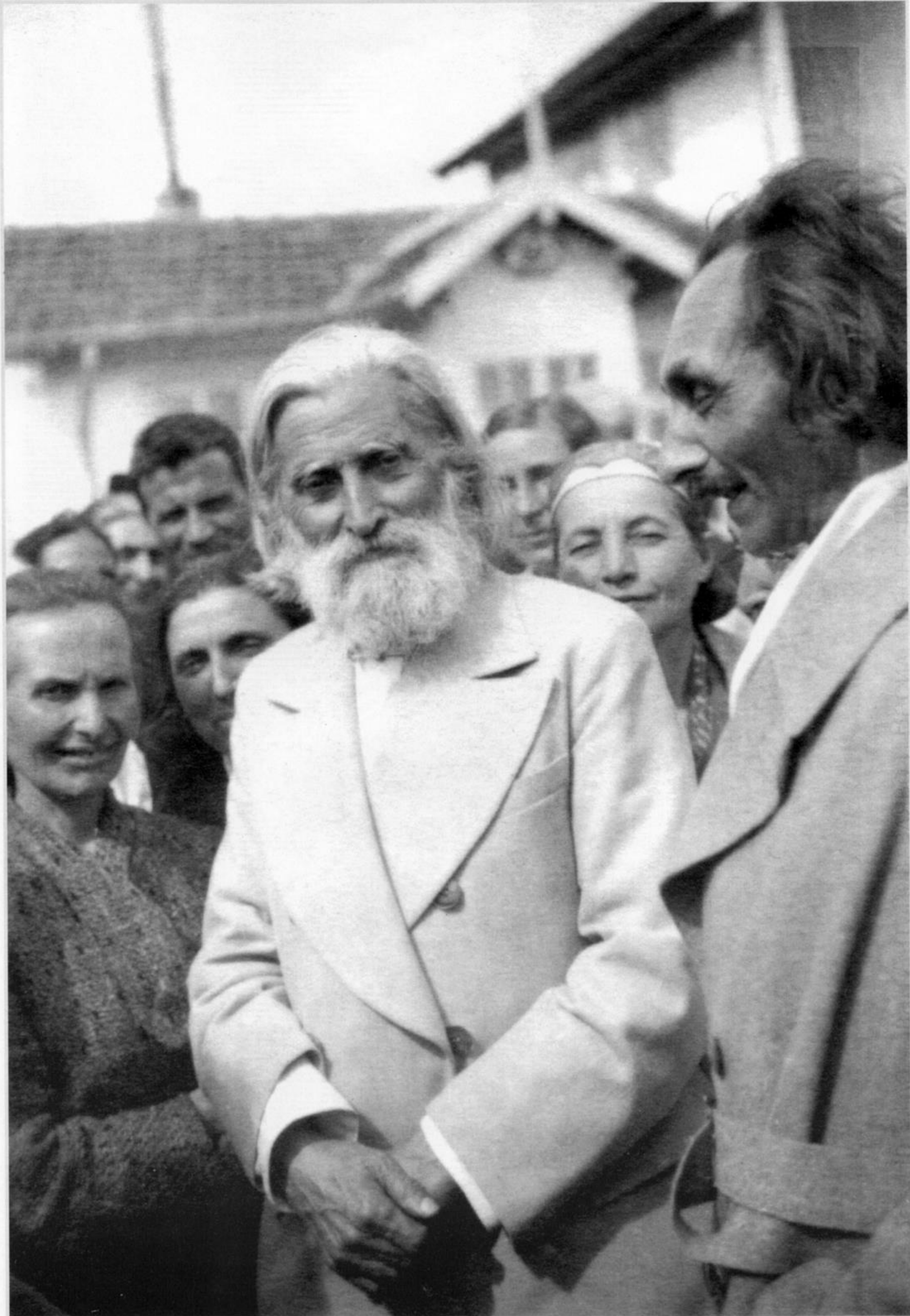
Животът трябва да се разглежда такъв, какъвто е. Всичките хора са дошли на земята да се учат. Няма по-хубаво нещо от учението. Най-първо човек трябва да се освободи от кривите разбирания, които има. Изучава човек един предмет или никаква наука, но след време не е доволен, не му харесва предметът. Художникът рисува една картина, но след време и той не е доволен от картината. Музикантът свири някои музикални парчета, но после и той не е доволен от свиренето. Каквото и да започне човек, в края на краищата ще се отегчи. Това виждаме днес, понеже знанието, което човек учи, не е в състояние да го приложи и не вижда реалните му резултати. Знанието, което човек изучава, трябва да му допринесе нещо. Ако то не стане част от неговия ум, човек не може да се ползува от него. Доброто и силата трябва да станат част от човека, за да може той да се ползува от тях. Човек може да се ползува само от онова, което влиза в съгласие с неговите сили, с неговия организъм. На земята човек е дошъл да се учи да стане силен, но преди това той трябва да стане умен.

Човек може да постигне това, което мисли. Мисълта трябва да бъде интензивна, за да бъде постижима. Запример, човек иска да бъде здрав. За да бъде здрав, трябва интензивно да вярва, че може да бъде здрав. Физическият свят е място, дето се опитват нашите мисли, реални ли са или не. Ако мисълта на човека е реална и интензивна, той всичко може да направи. Само при реалната и интензивна мисъл Христовите думи, че каквото човек намисли, може да го направи, са верни. С такава мисъл човек и планини може да премества. Когато се говори за преместване на планини, се разбира планини на мъчнотии. Няма мъчнотия, която човек да не може да премести. Една мъчнотия може да е голяма колкото планина, но с мисълта и тя може да се премести.

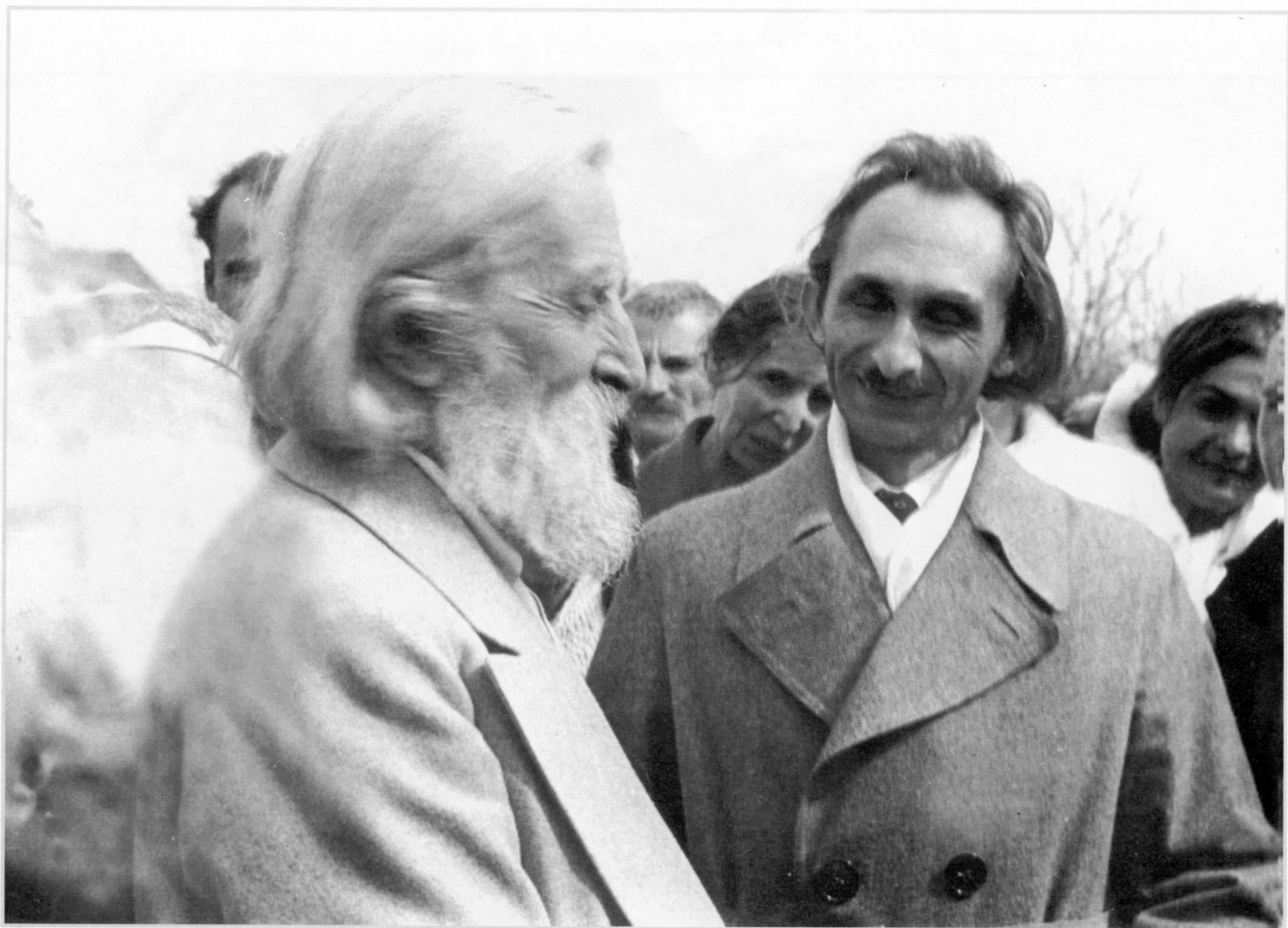
Една мисъл, която е проникната от любов, е силна. Когато говорим за любовта, разбираме, че е начало на живота. Тя е проявление на съзнателния живот. Любовта е основа навсякъде в живота. Ако любовта съществува във всичките мисли на човека, ако любовта съществува във всичките негови чувства и постъпки, той всичко може да постигне. Ако човек не постига всичко, показва, че не е умен. Той не трябва да се спъва от пречките и мъчнотиите в живота, защото мъчнотиите сам ги създава. Мъчнотиите са както капките. Докато падат капка по капка, не могат да направят пакост. Съберат ли се на милиарди заедно и влязат в някой тесен улей, тогава стават опасни и причиняват пакости. Мъчнотиите не трябва да ги събираме в тесни улеи, да стават порои. Такива порои са желанията на човека. Всички хора страдат от излишни желания. Хората желаят много неща и при това много бързат да ги постигнат. Умният човек желае неща, които са постижими, които му са потребни. Умният не иска излишни неща. Той носи само една дреха, която му е потребна, а глупавият иска много дрехи. Тялото на човека представя една Божествена дреха, която постоянно се подмладява. Благодарение на постоянната промяна, която става в тялото, човек се чувства здрав и бодър. Ако човек не знае как да изменя дрехата си, той остарява. Човек в тялото си представя една жива река, която тече. Водата, която тече, същата ли е? Човек иска водата да е все същата. Като погледне тялото си, казва: Какво стана с моите брегове? Разкопах се. Ако е умен, човек ще се учи по разкопаните брего-

1. Учителят Петър Дънов

2. Учителят и Георги Радев

3. Учителят и Георги Радев

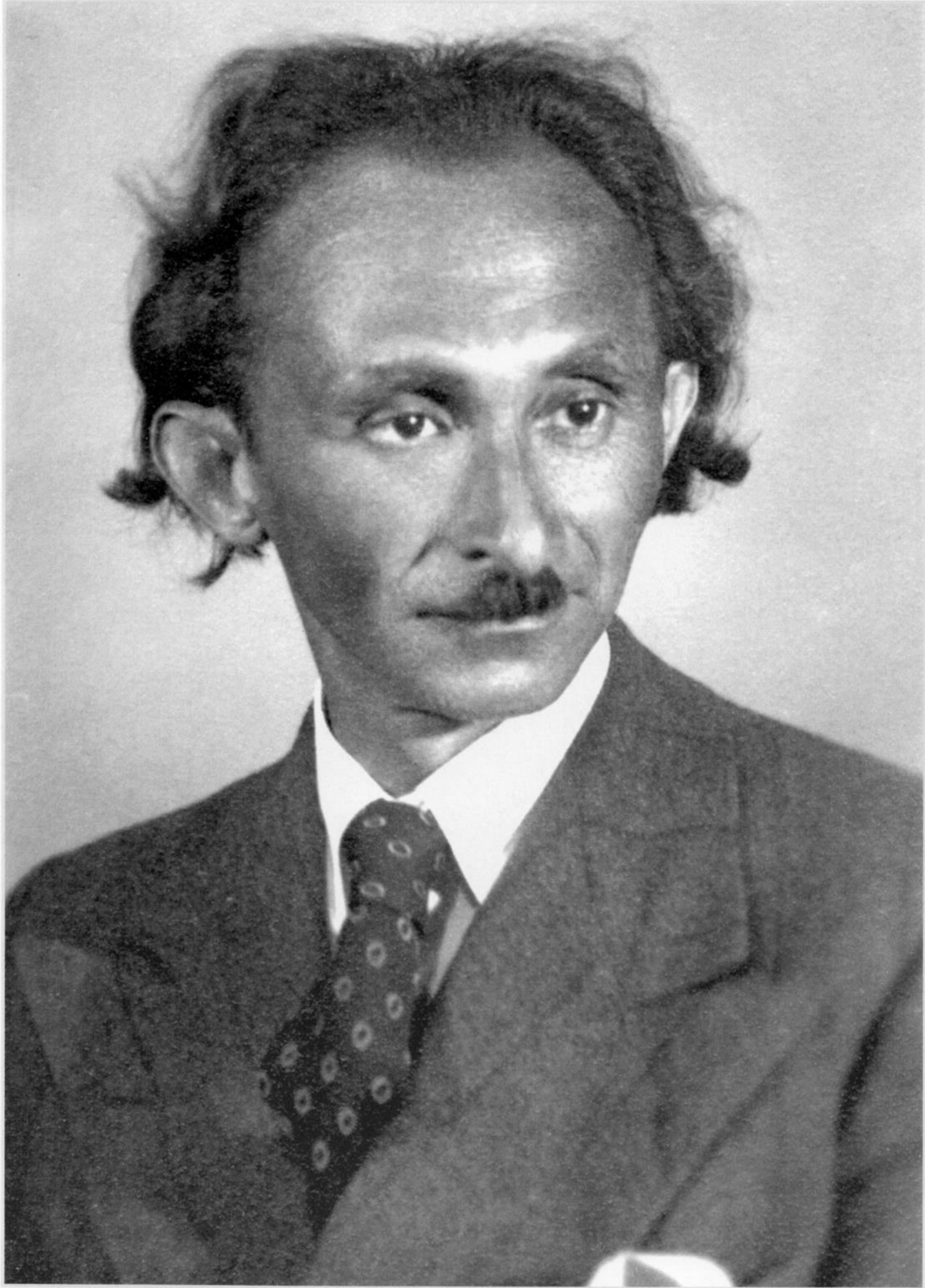
5. Учителят в молитвен Дух, вдясно е Георги Радев

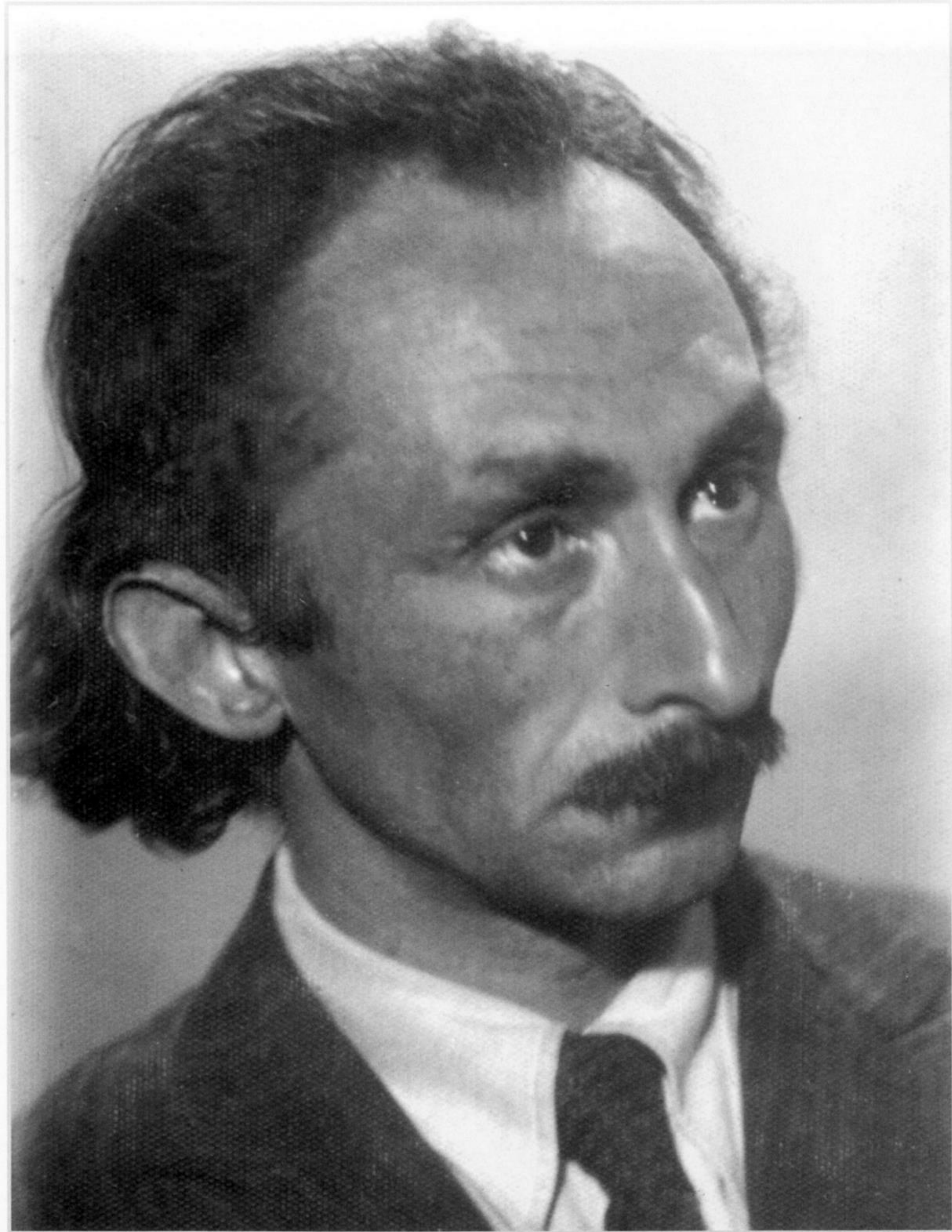
6. Салонът на Изгрева. Отпред е Георги Радев, отзад е Учителят

5. Учителят в молитвен Дух, вдясно е Георги Радев

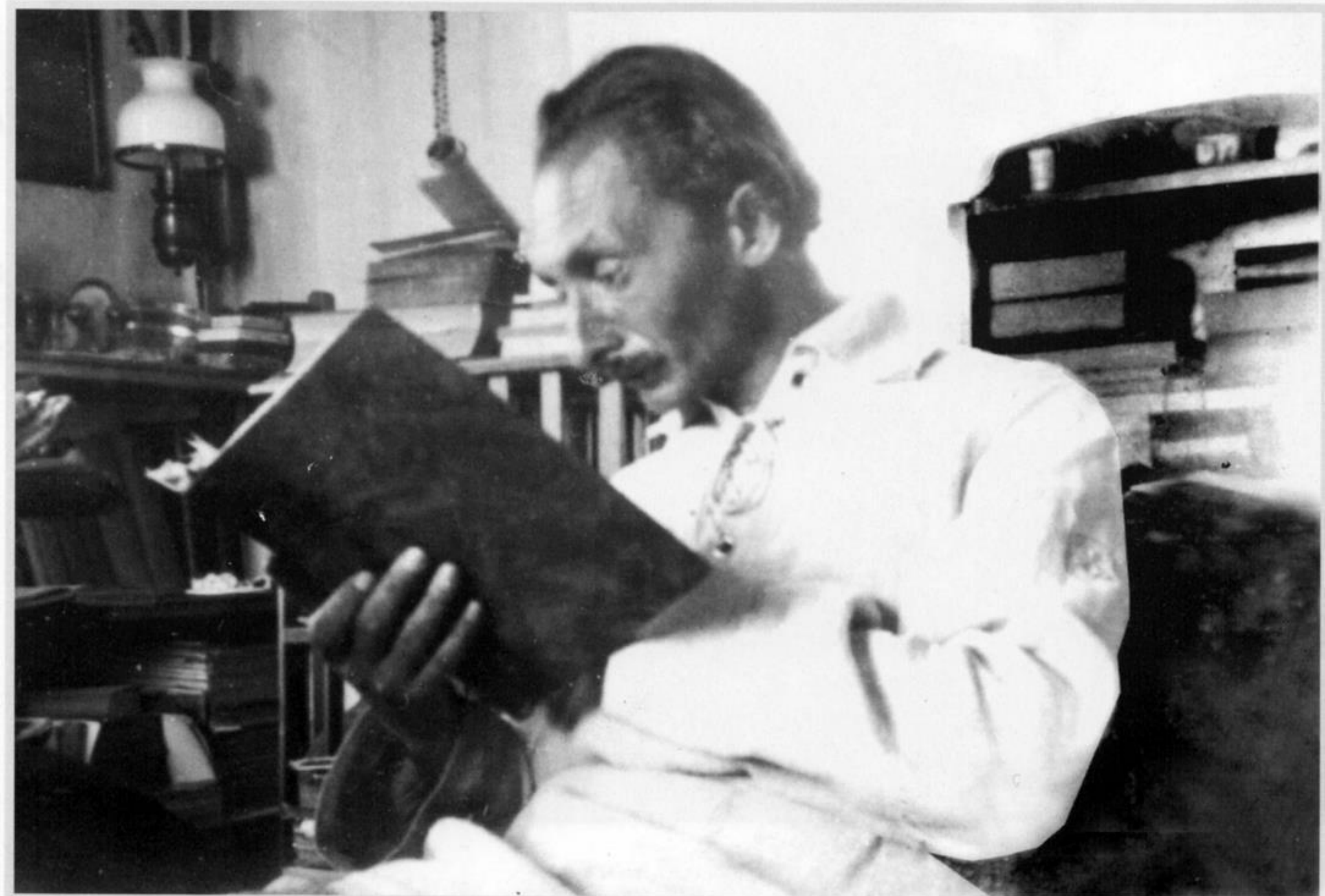
7. Георги Радев

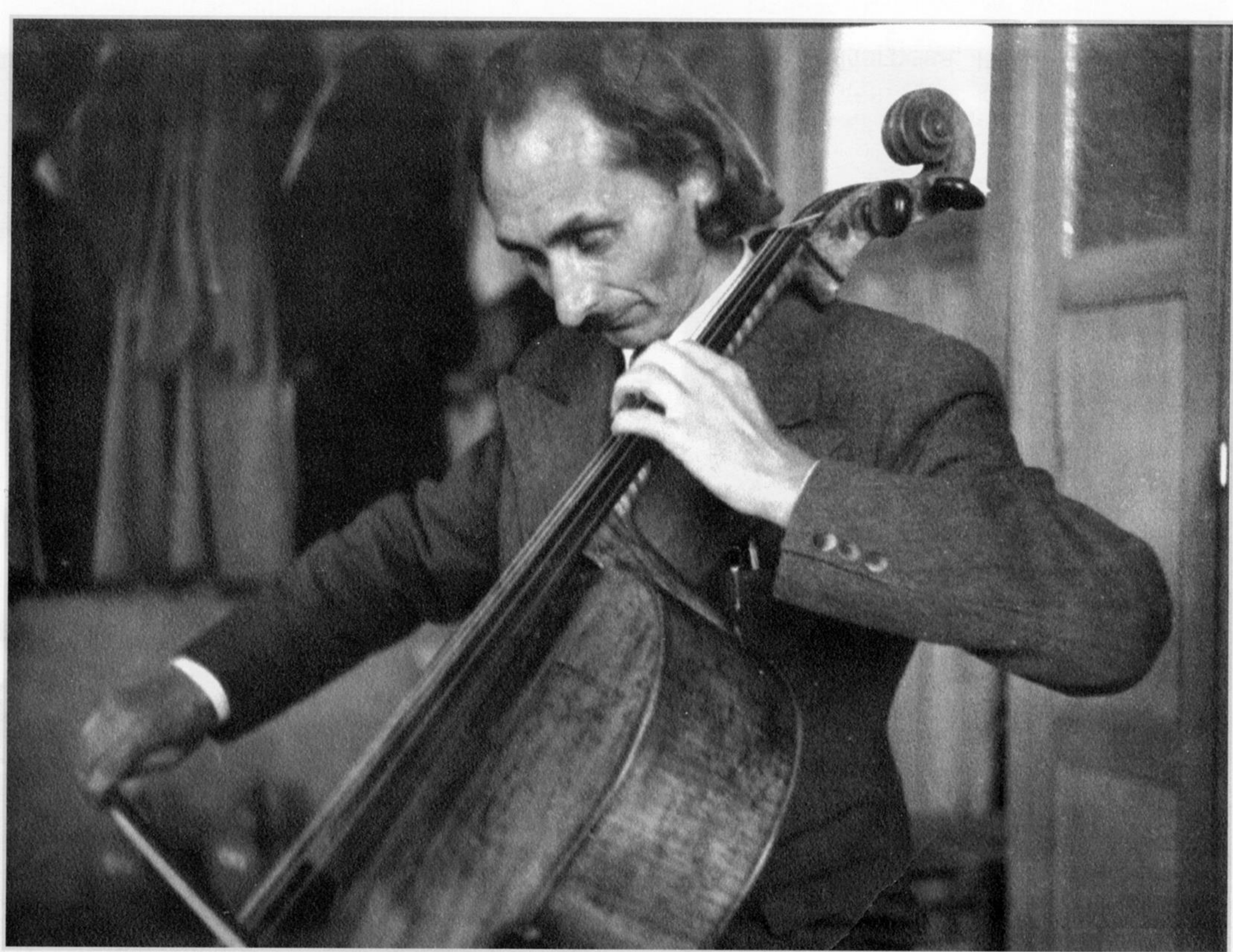
8. Георги Радев.

9. Георги Радев в стаята си.

10. Георги Радев в стаята си.

11. Георги Радев свири на виолончело.

12. Борис Николов, вляво, с бокала и Георги Радев, вдясно, в бяло, с книгата в ръка пред бараката на Изгрева, 1926 г.

13. Георги Радев, до него Борис Николов на перилата, а под Борис, вдясно, е брат му Николай.

14. Георги Радев, вдясно с бялата рубашка. В средата е Дора Карастоянова, седнал на перилата до Георги Радев е Николай Дойнов.

12. Борис Николов, вляво, с бокала и Георги Радев, вдясно, в бяло, с книгата в ръка пред бараката на Изгрева, 1926 г.

15. На Изгрева. Вторият е Георги Радев, с приятелите.

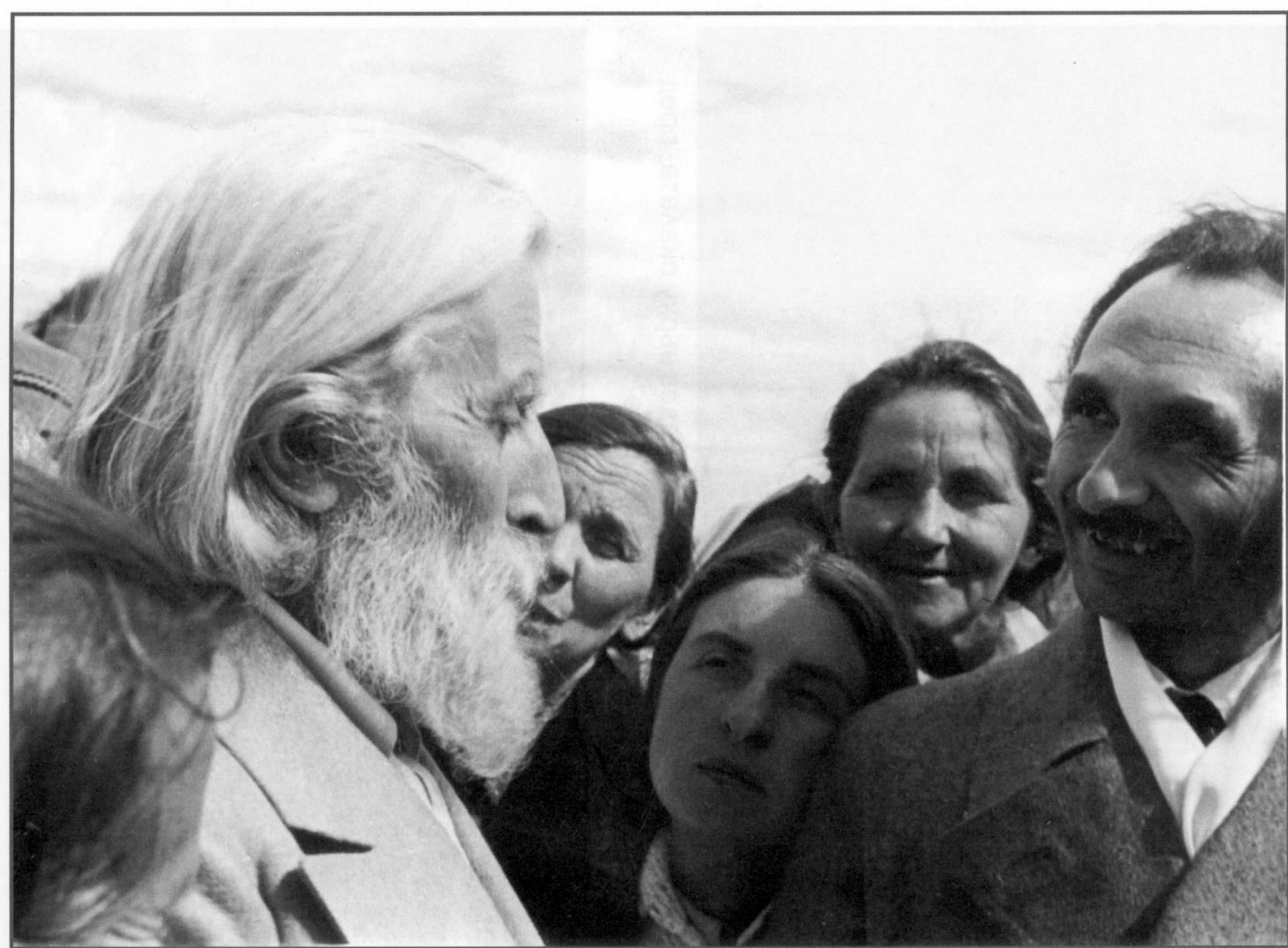
16. На Изгрева. Георги Радев до слънчевия часовник вдясно.

17. Борис Николов, Васко Искренов и Георги Радев.

18. Елиезер Коен и Георги Радев.

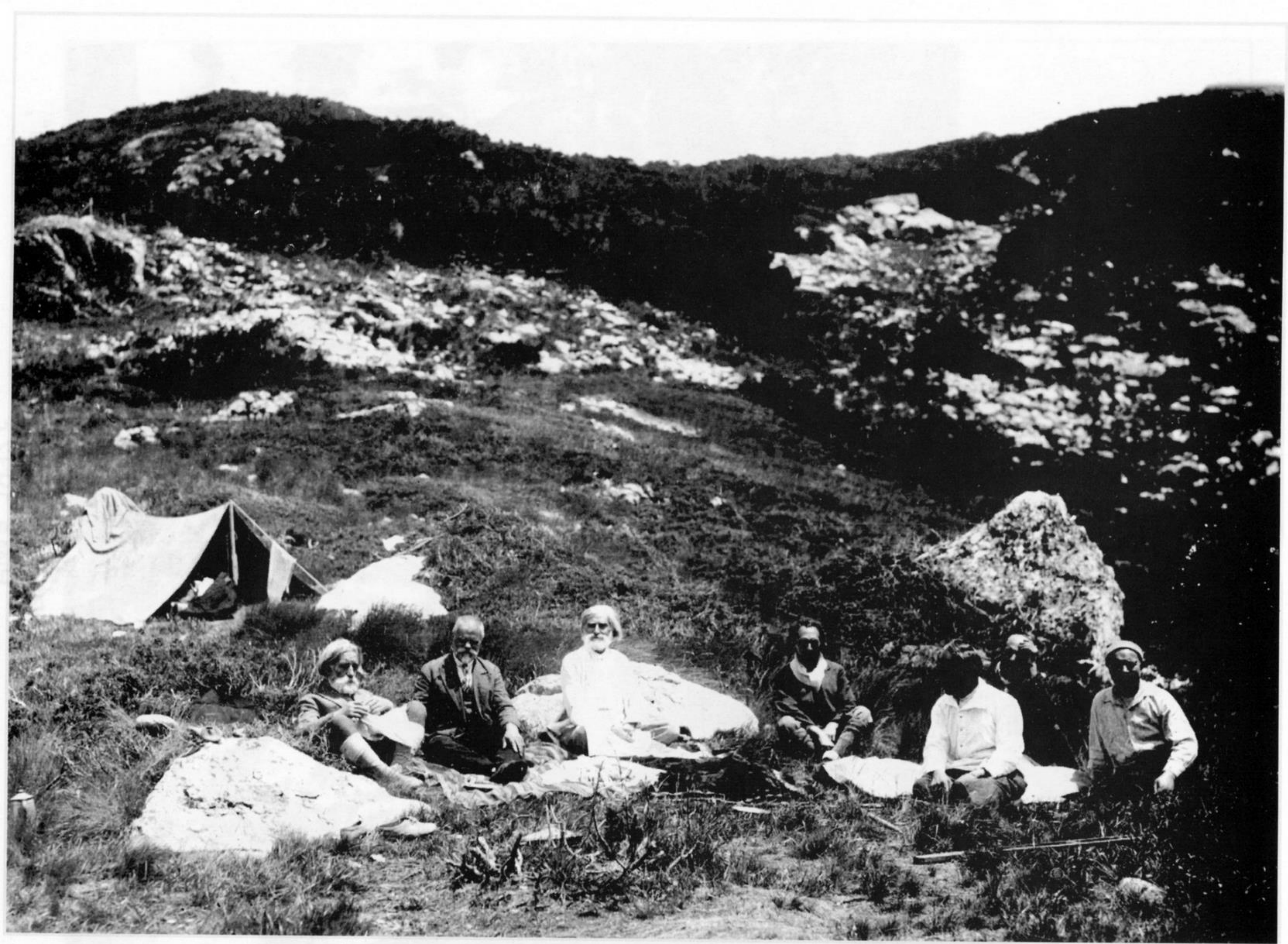
19. Учителят и Георги Радев, вдясно.

20. На Рила. Учителят и Георги Радев върху скалата, пред извора "Ръцете".

21. На Рила. Учителят и Георги Радев, седнал долу вдясно.

22. Учителят и Георги Радев, вдясно. Рила, 1931 г.

23. Учителят и Георги Радев при чешмичката "Ръцете",
Рила, 1937 г.

24. Учителят и Георги Радев до извора "Ръцете", Рила, 1937 г.

25. На Рила, при Скакавица. Учителя в средата, до него Никола Нанков.

26. Георги Радев, Георги Константинов, Пеню Ганев, при извора
Махабур до петото езеро "Бъбрека", Рила.

27. Младежката група на Изгрева - в средата е Георги Радев.

28. Младежката група на Изгрева с Георги Радев, вдясно втори по ред.

29. Петър Манев, пети поред, с приятели на Боровец.

30. Учителят на 3-то езеро играе Паневритмия. Музикантите са вдясно и свирят.

31. Петър Манев свири с цигулката на Паневритмия, в тъмен костюм, отпред вляво.

32. Петър Манев с цигулката, в тъмен костюм, вляво, свири на Паневритмия.

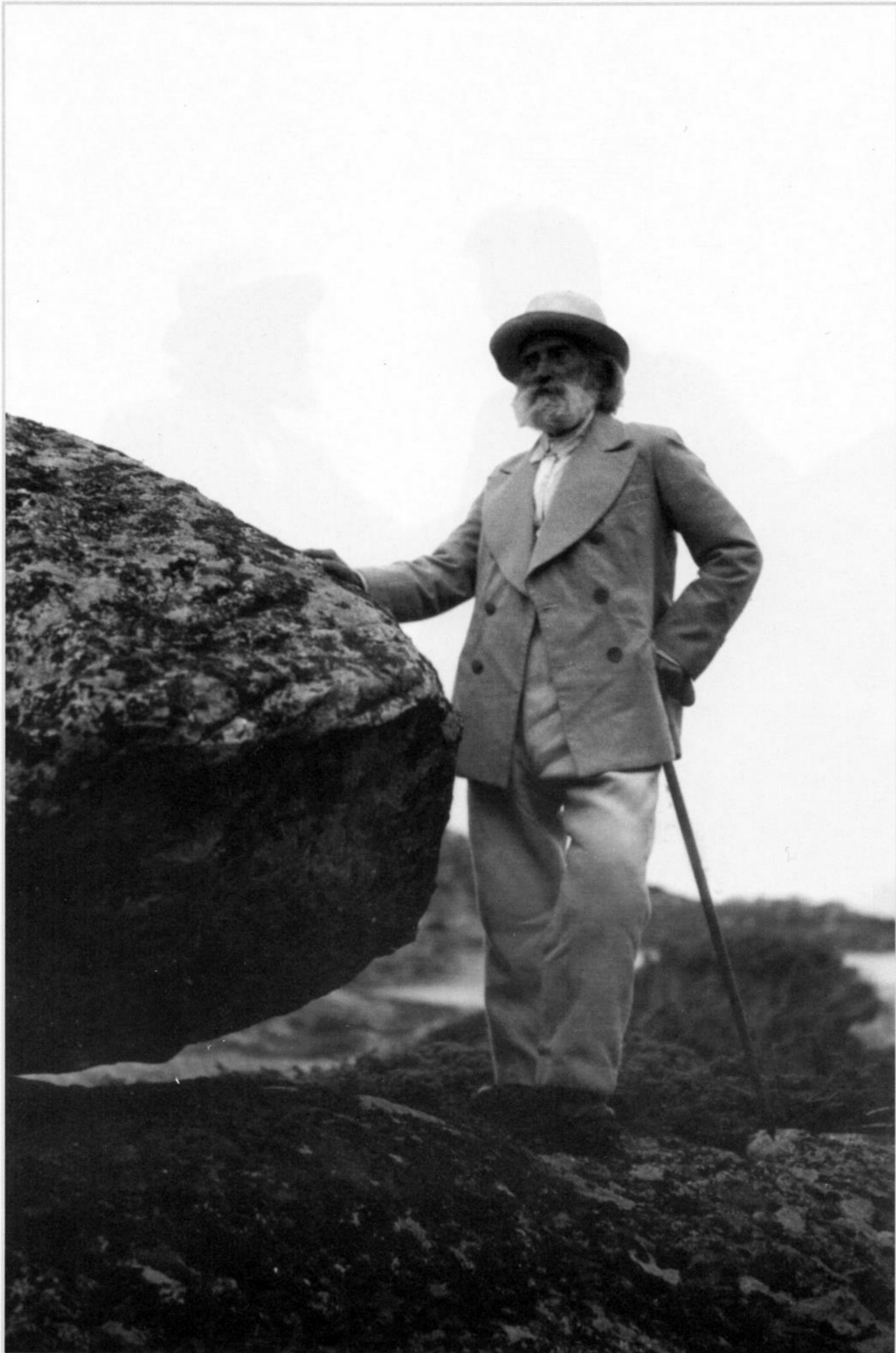
33. Петър Манев на Паневритмия, свири с цигулката, в тъмен костюм, вдясно.

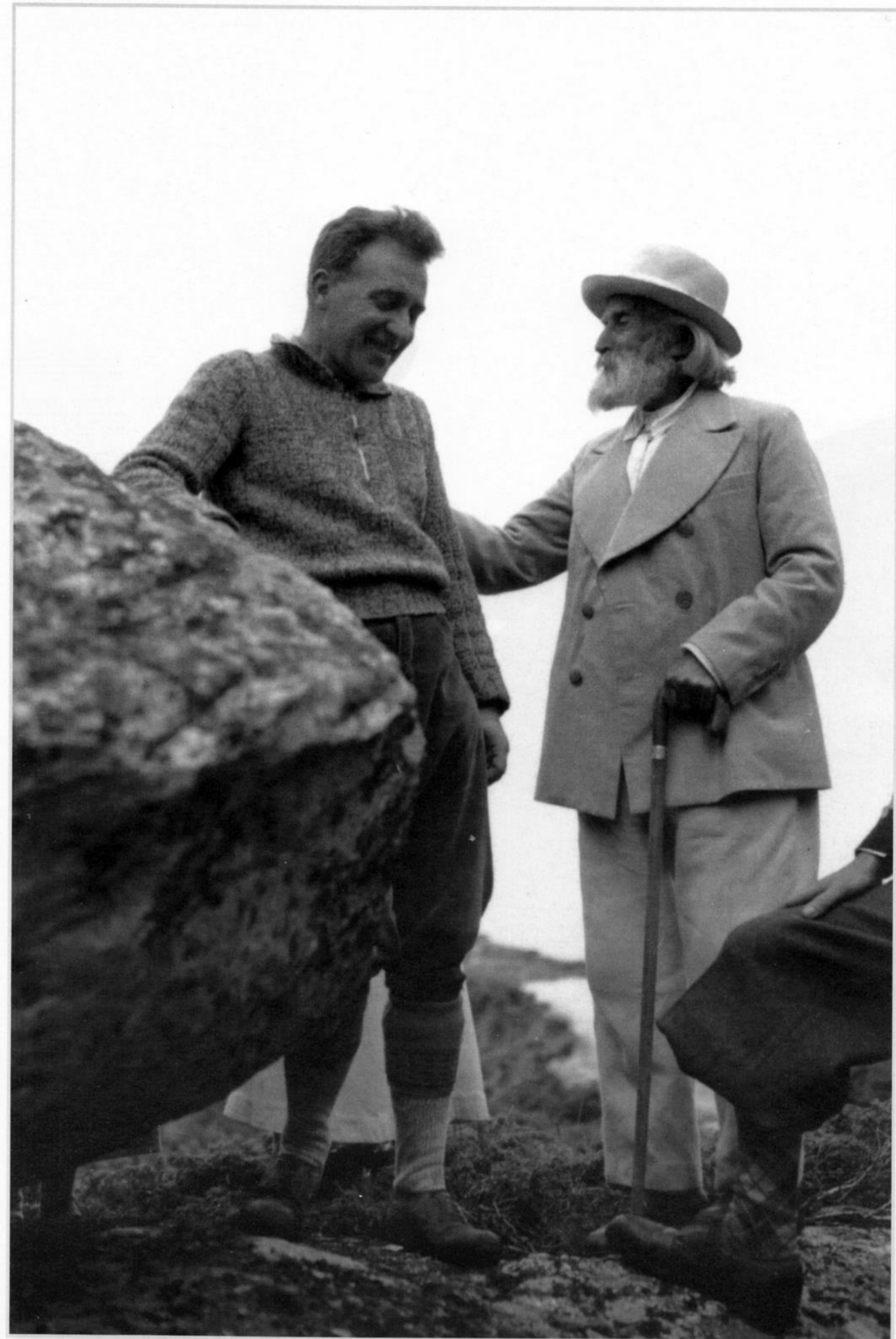
34. Петър Манев свири с цигулката на Паневритмия,
в тъмен костюм. Учителят играе вляво.

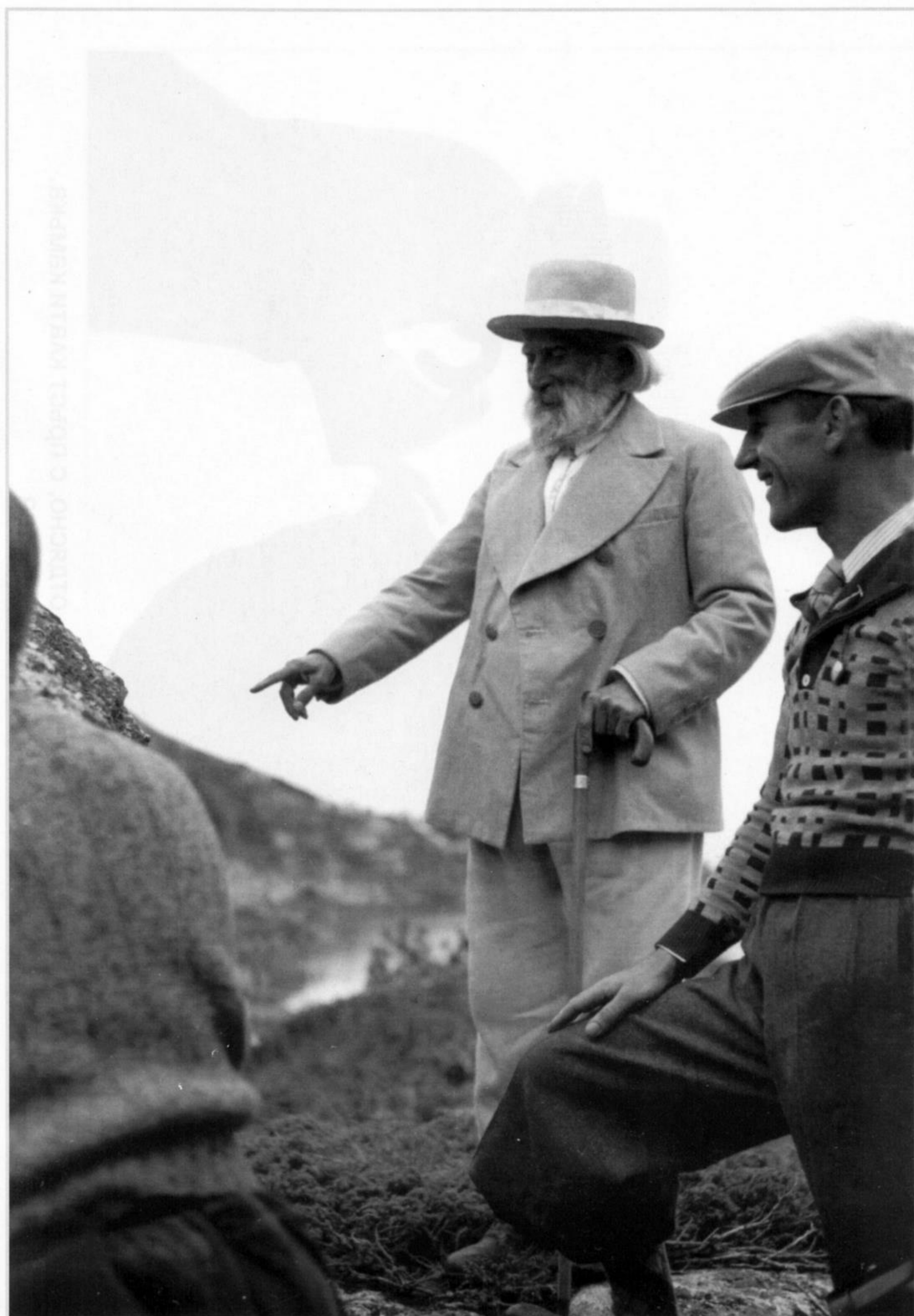
35. Петър Манев слуша обясненията на Учителя след Паневритмия.

36. , На Рила. Учителят при облия камък, канара, край извора
"Ръцете".

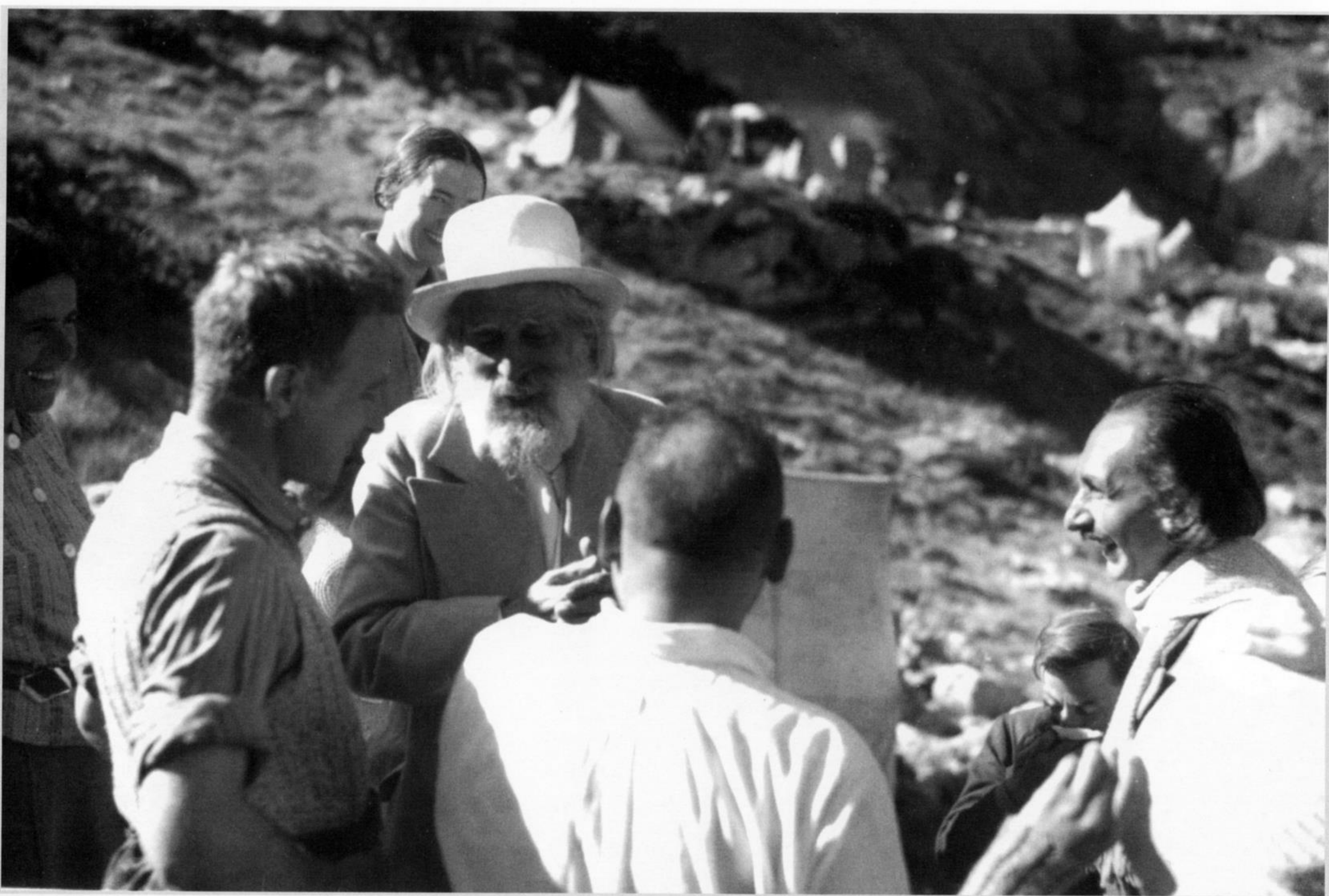
37. Георги Томалевски и Учителят на Рила, край облата канара

38. На Рила. Учителят обяснява, че този камък може да се движи и клати.

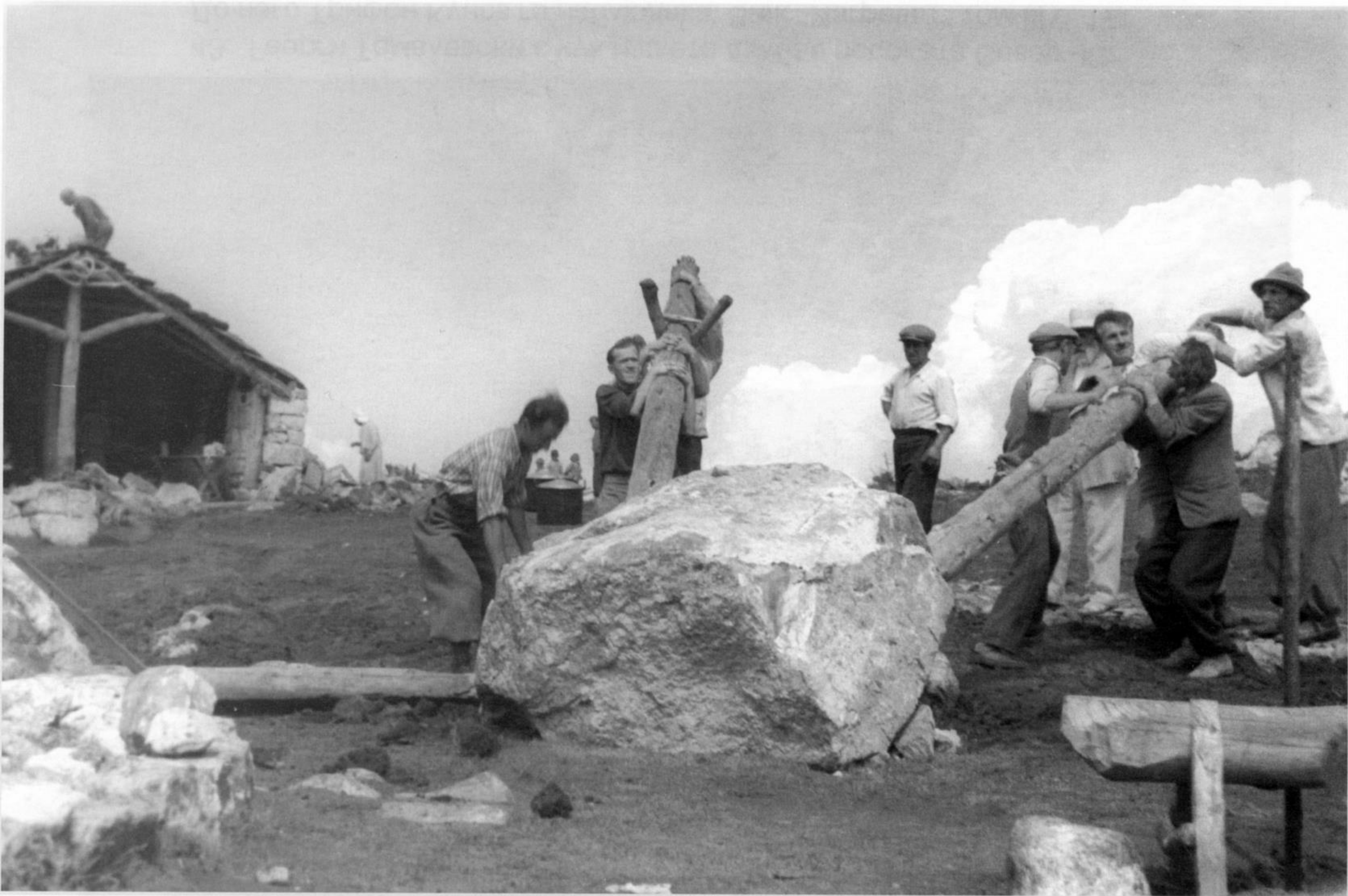
39. Георги Томалевски, отляво и Учителят, отдясно, с пръст клати камъка.
Виж "Изгревът" том III с. 168

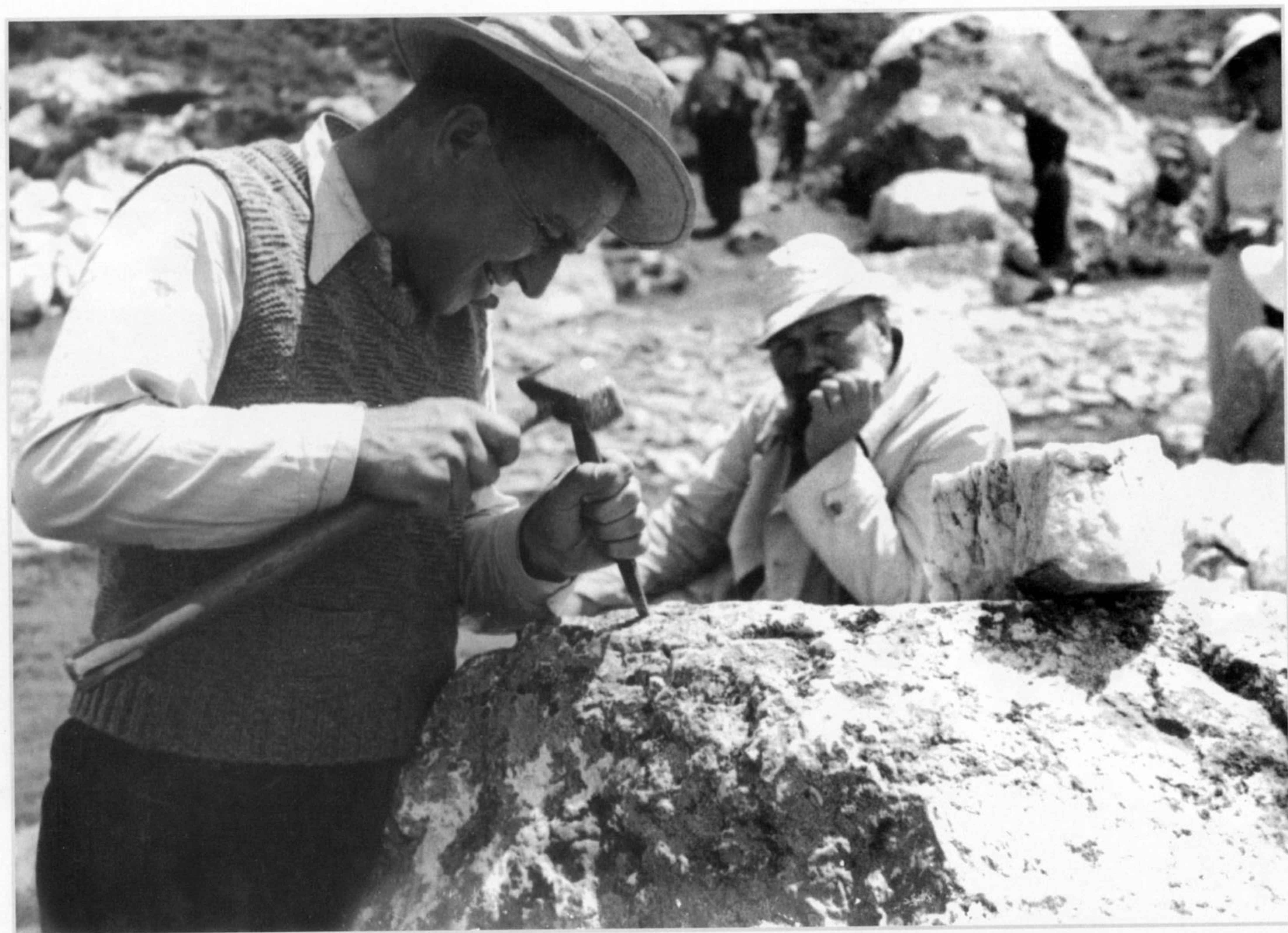
40. На Рила. Георги Томалевски, отляво, Учителят, Елиезер Коев, гърбом, и Георги Радев на 2-то езеро.

41. Преместването на историческия камък с Учителя.

42. Всички, с Учителя преместват историческия камък.

43. Георги Томалевски с чук и длето дълбае посоката Север -Юг.
До него Трифон Кунев го наблюдава. Виж "Изгревът" том III с. 171.

44. Георги Томалевски с приятели на Рила - втори отдясно.

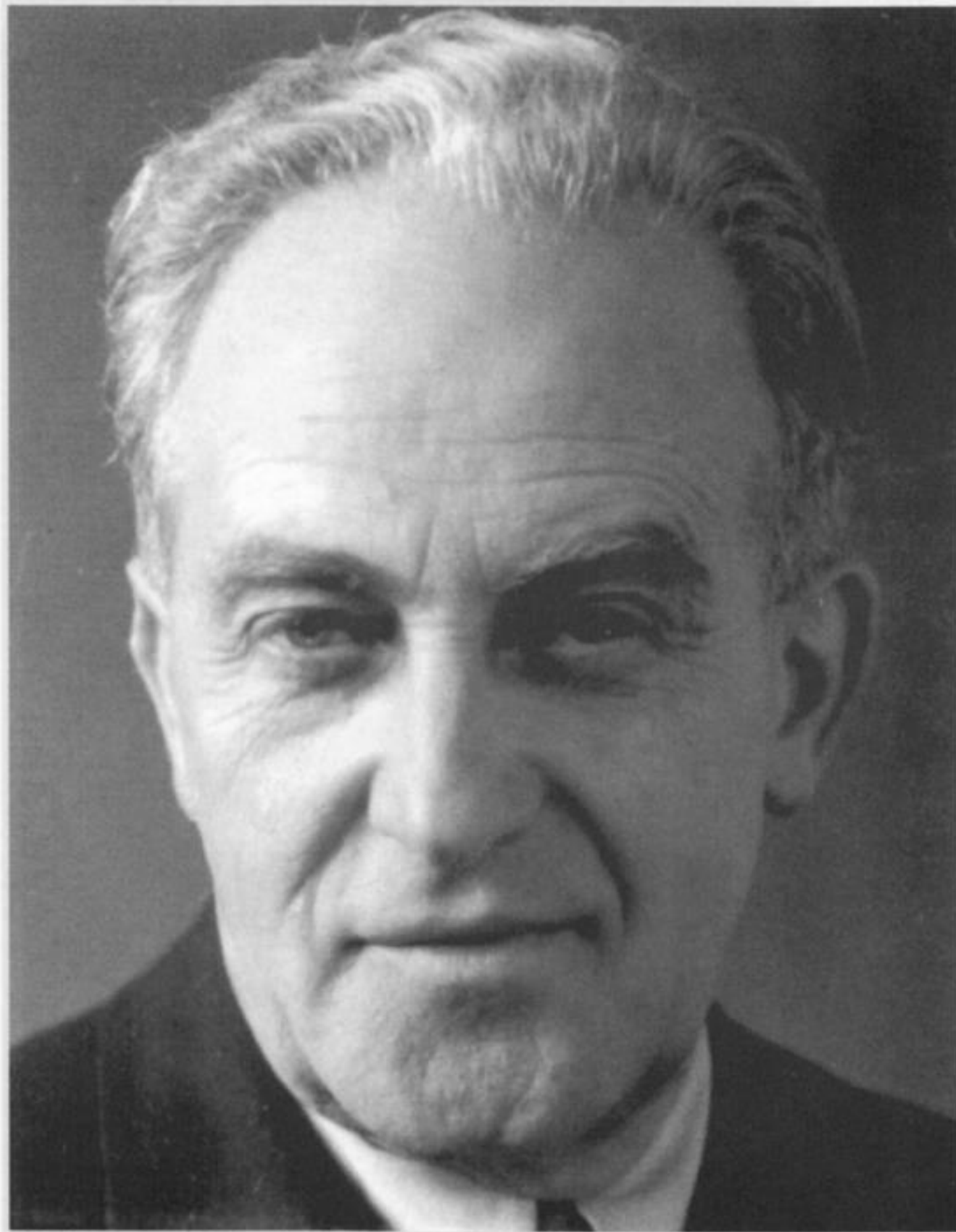
45. Георги Томалевски, Георги Радев и Петър Манев на лодката, Рила.

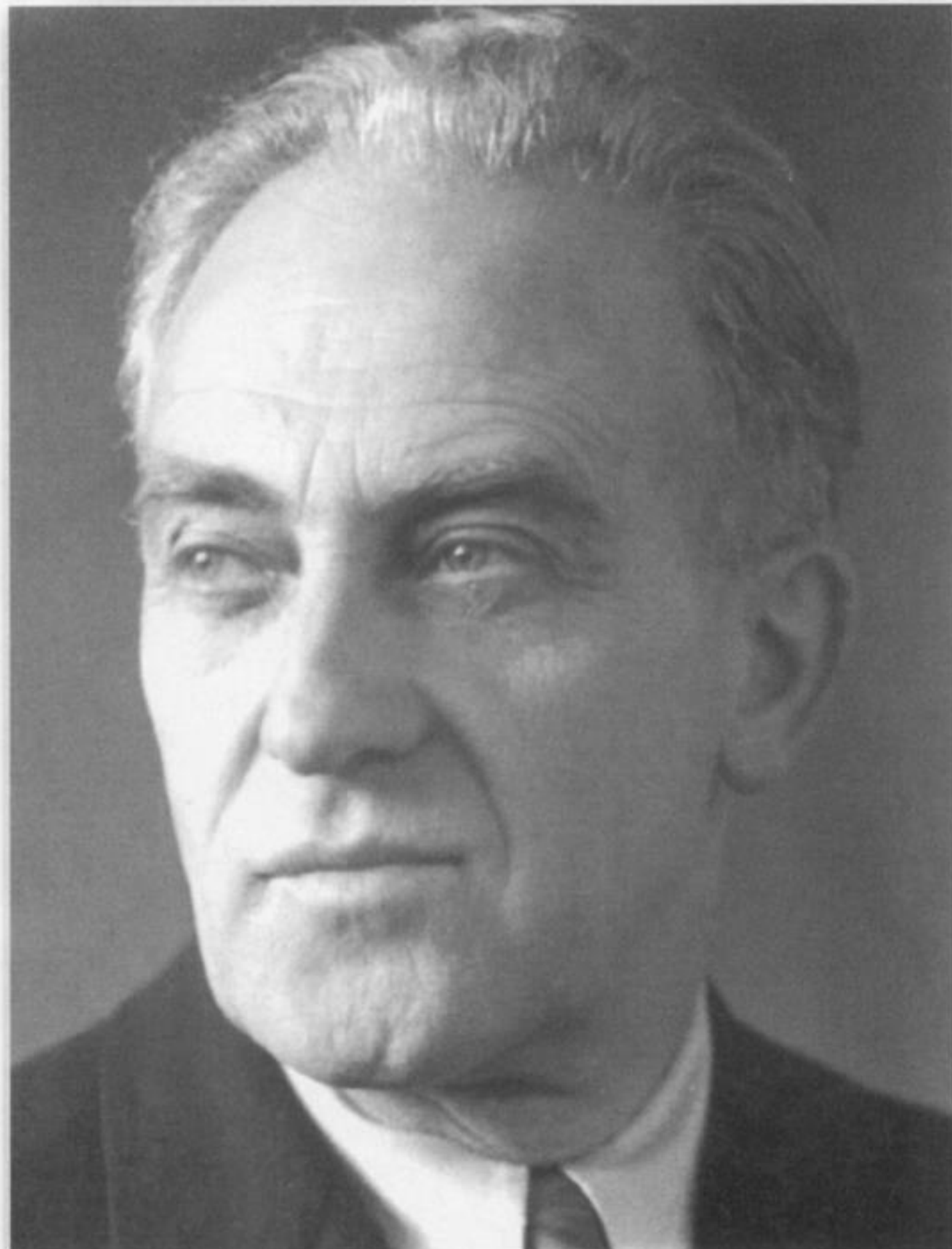
46. На Рила. В лодката Георги Томалевски, Георги Радев и Петър Манев.

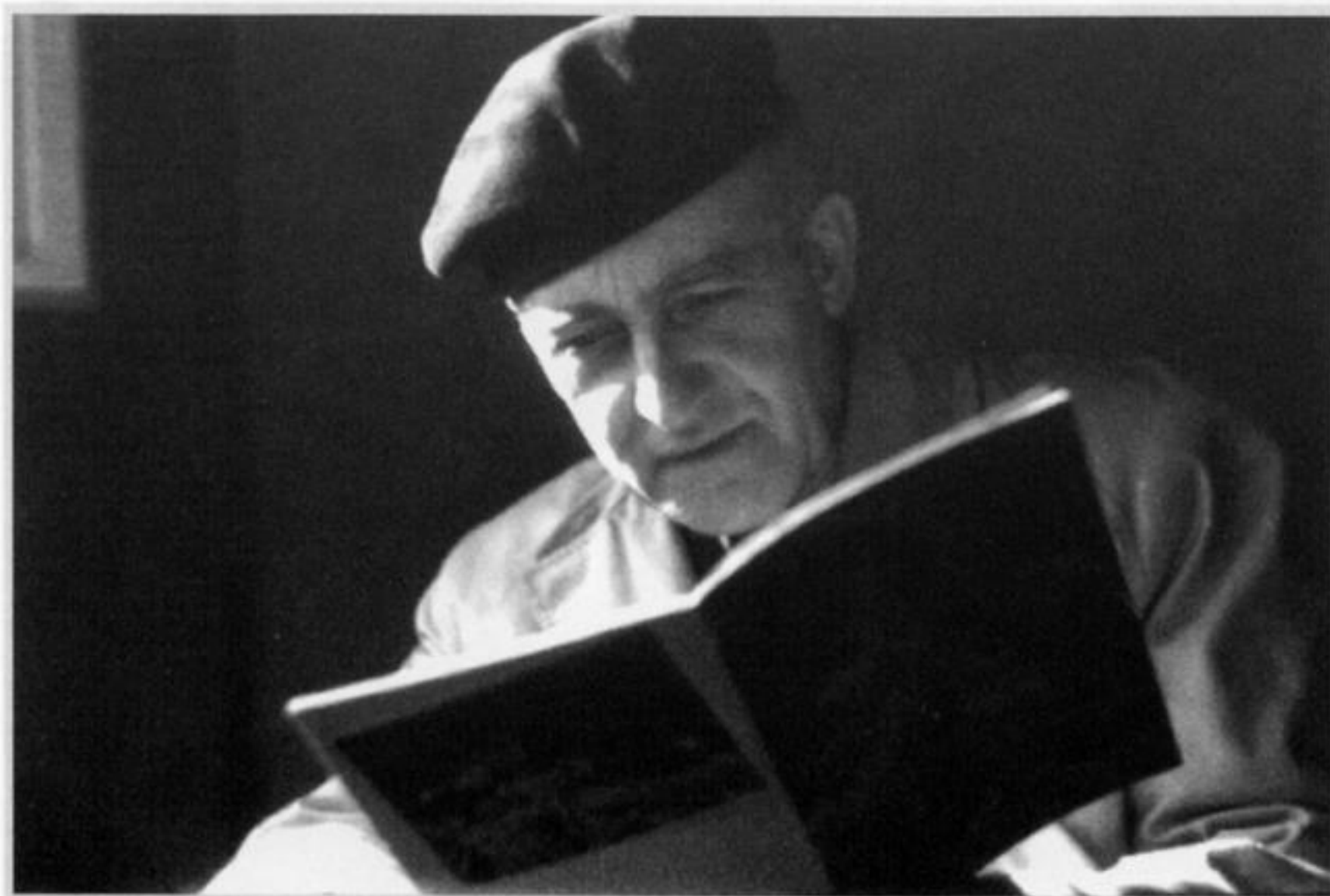
47. Учителят говори, а Георги Томалевски слуша - горе.

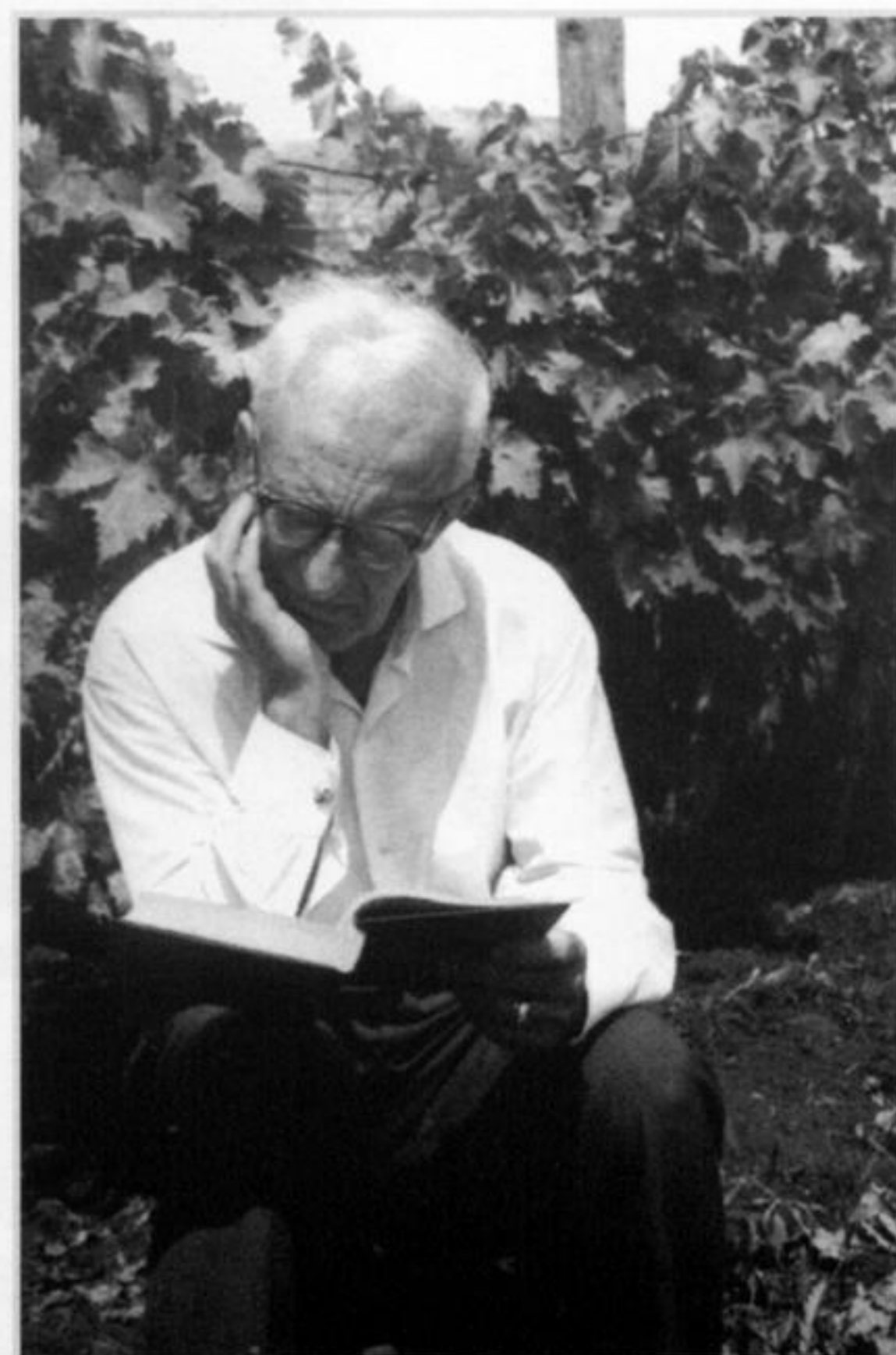
48. Георги Томалевски

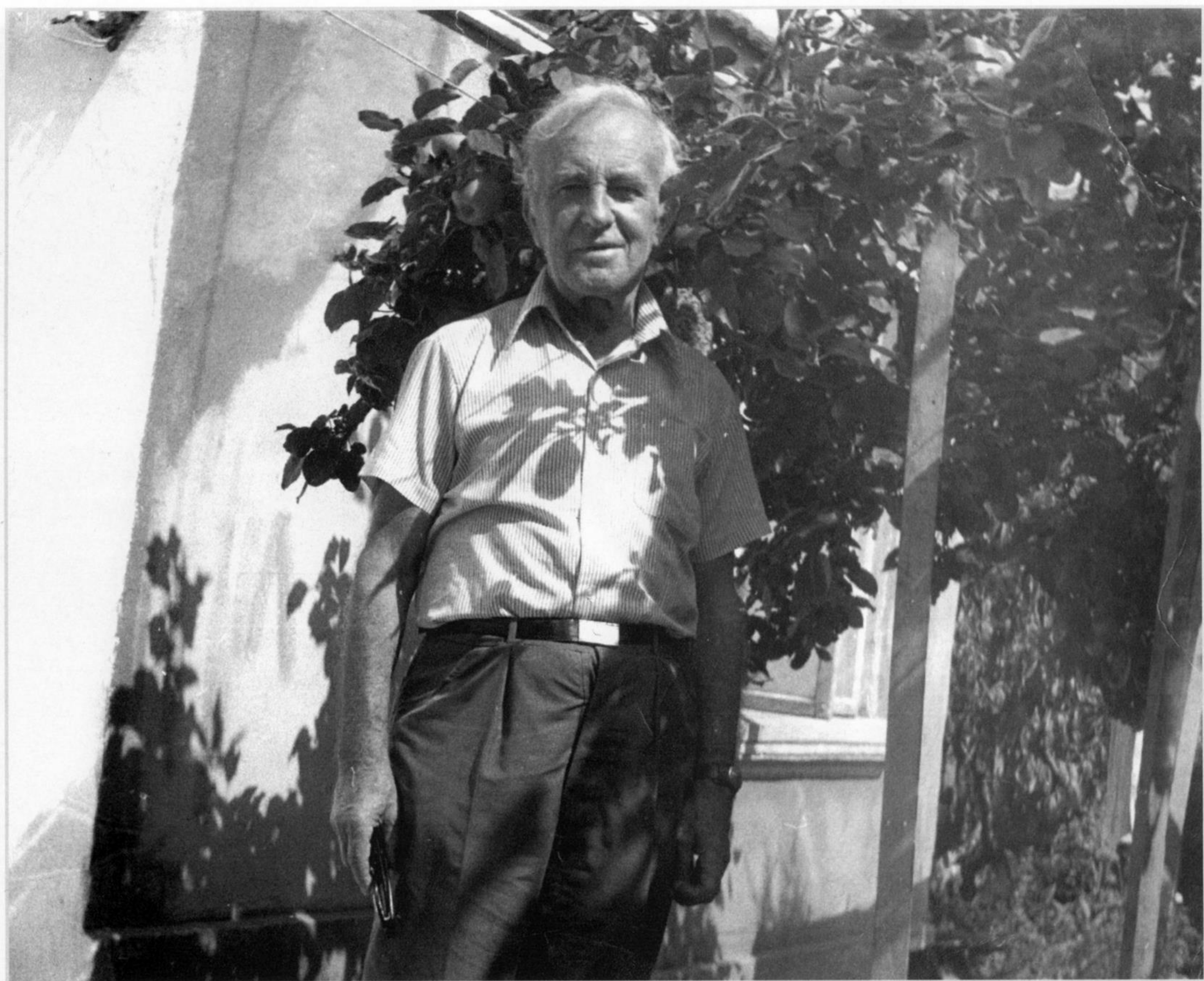
49. Георги Томалевски

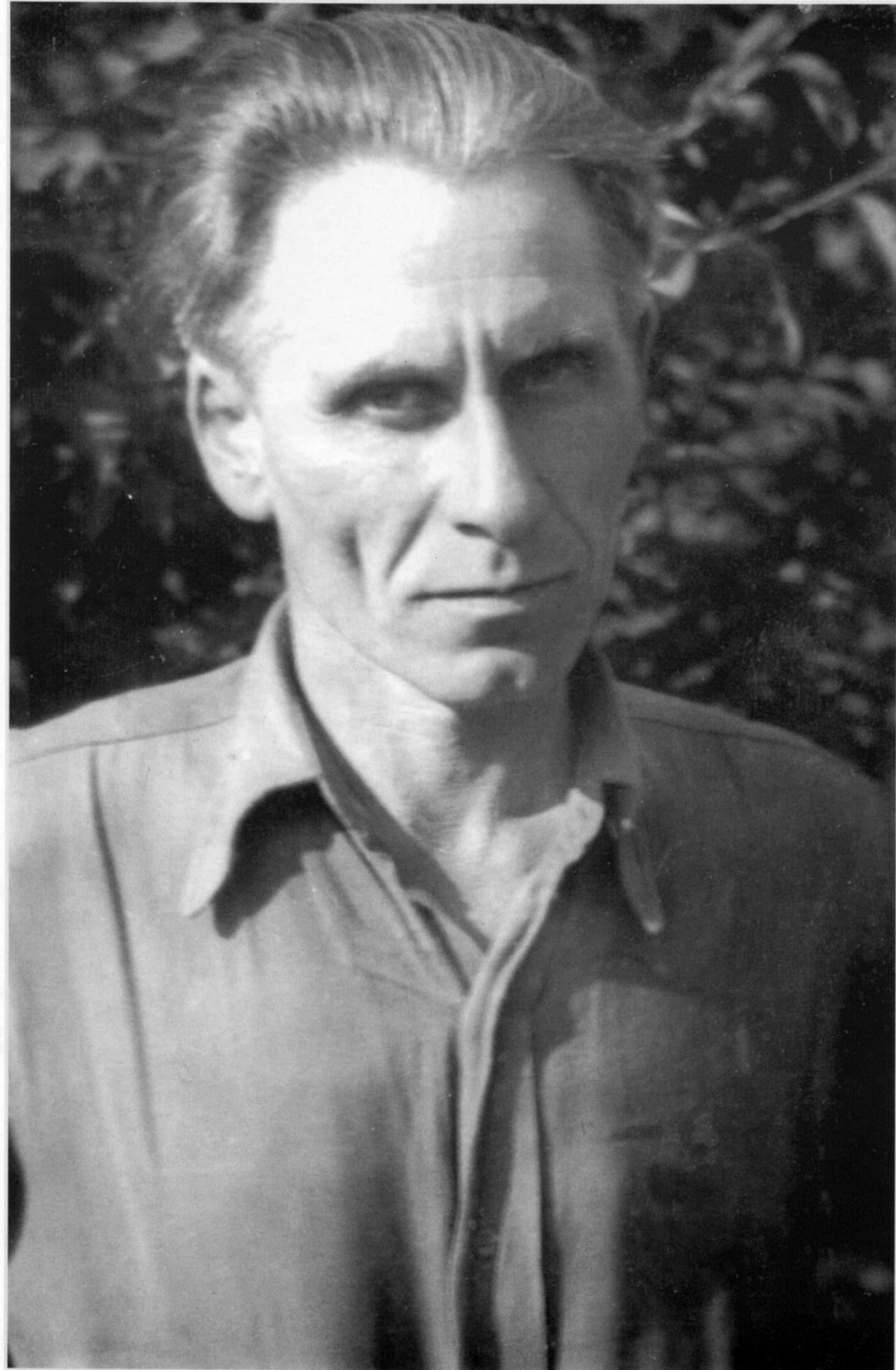
50. Георги Томалевски

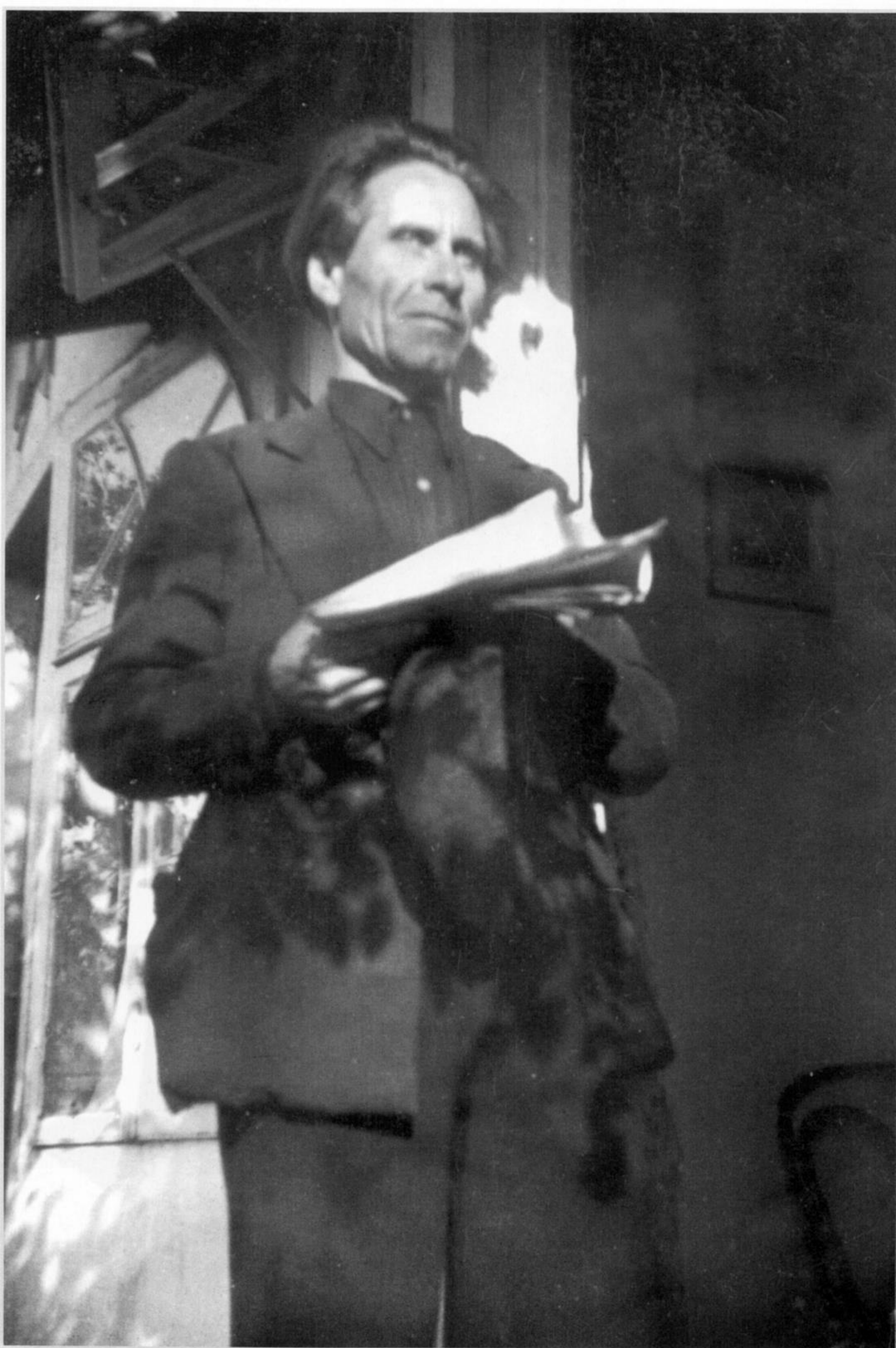
51. Георги Томалевски

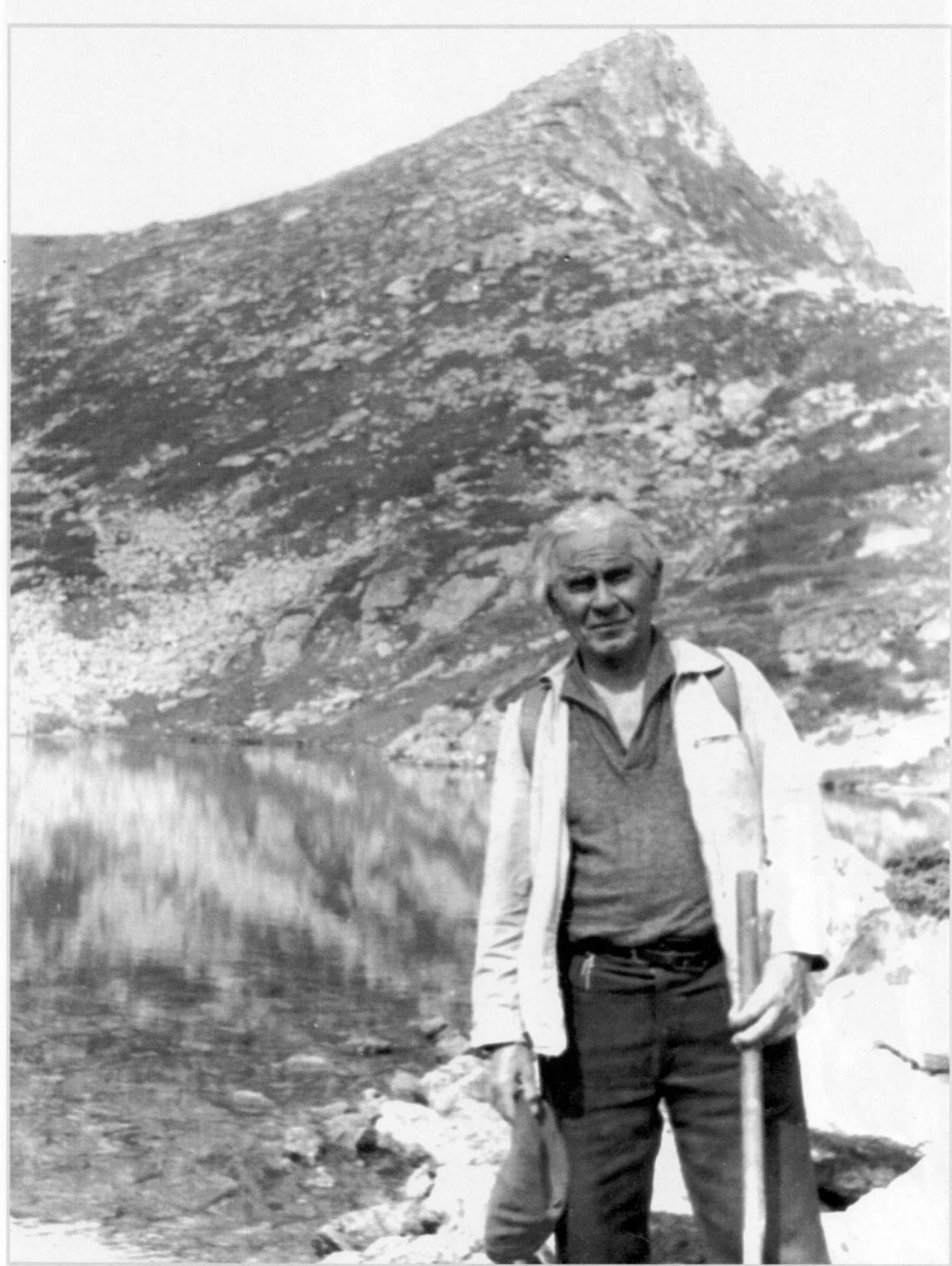
52. Георги Томалевски в зряла възраст.

53. Влад Пашов

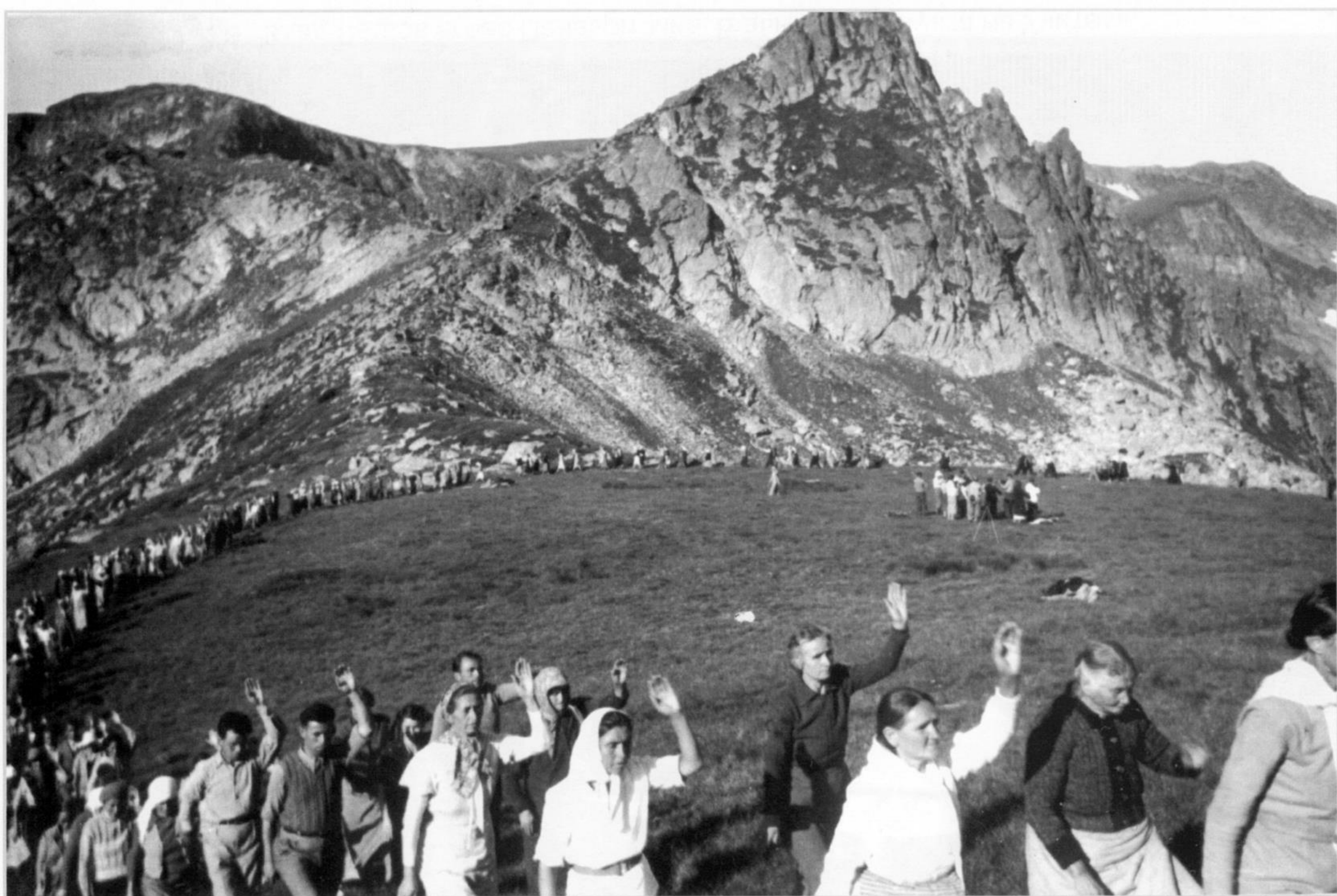
54. Влад Пашов

55. Влад Пашов на Рила.

56. Влад Пашов, правият отдясно, с приятели на Витоша.

57. Паневритмия над "Езерото на чистотата". В далечината се вижда Учителя.

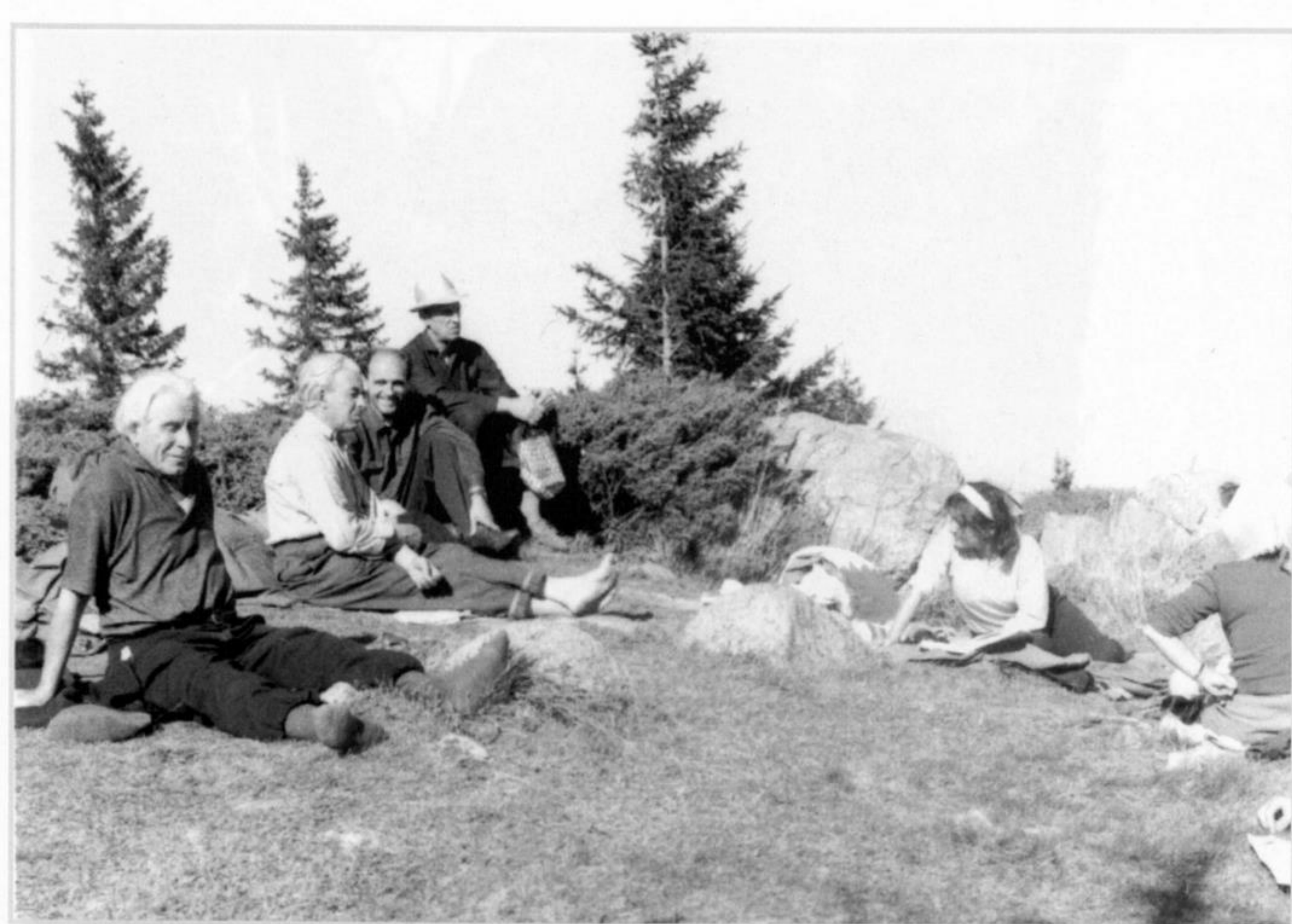

58. Влад Пашов играе Паневритмия. В дъното е силуета на Учителя.

59. Влад Пашов, втория, с приятели на Рила, 1939 г.

61. Влад Пашов - седнал отпред - на почивка.

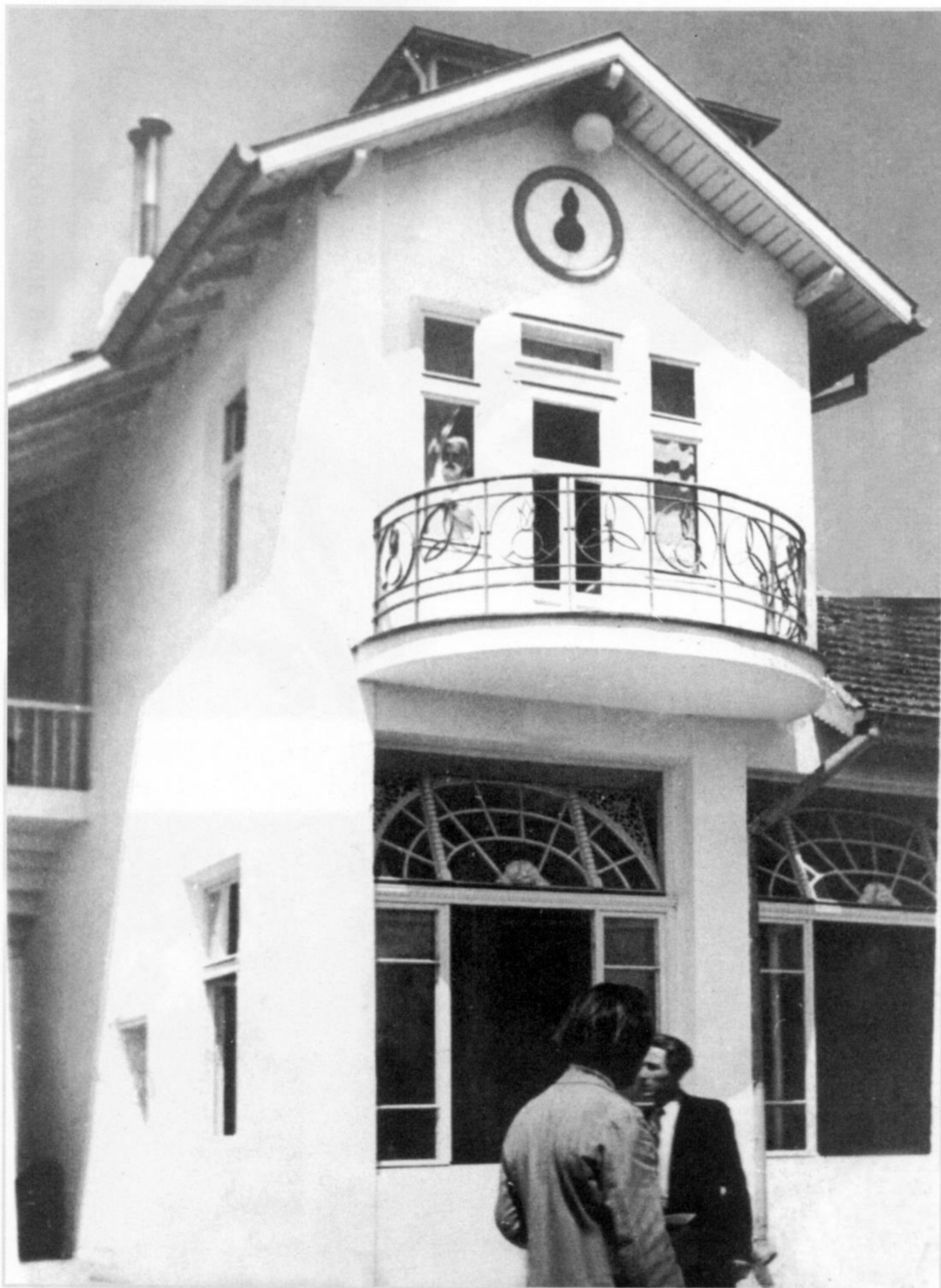
62. Влад Пашов - първият отдясно прав - се усмихва.

63. Влад Пашов на Рила.

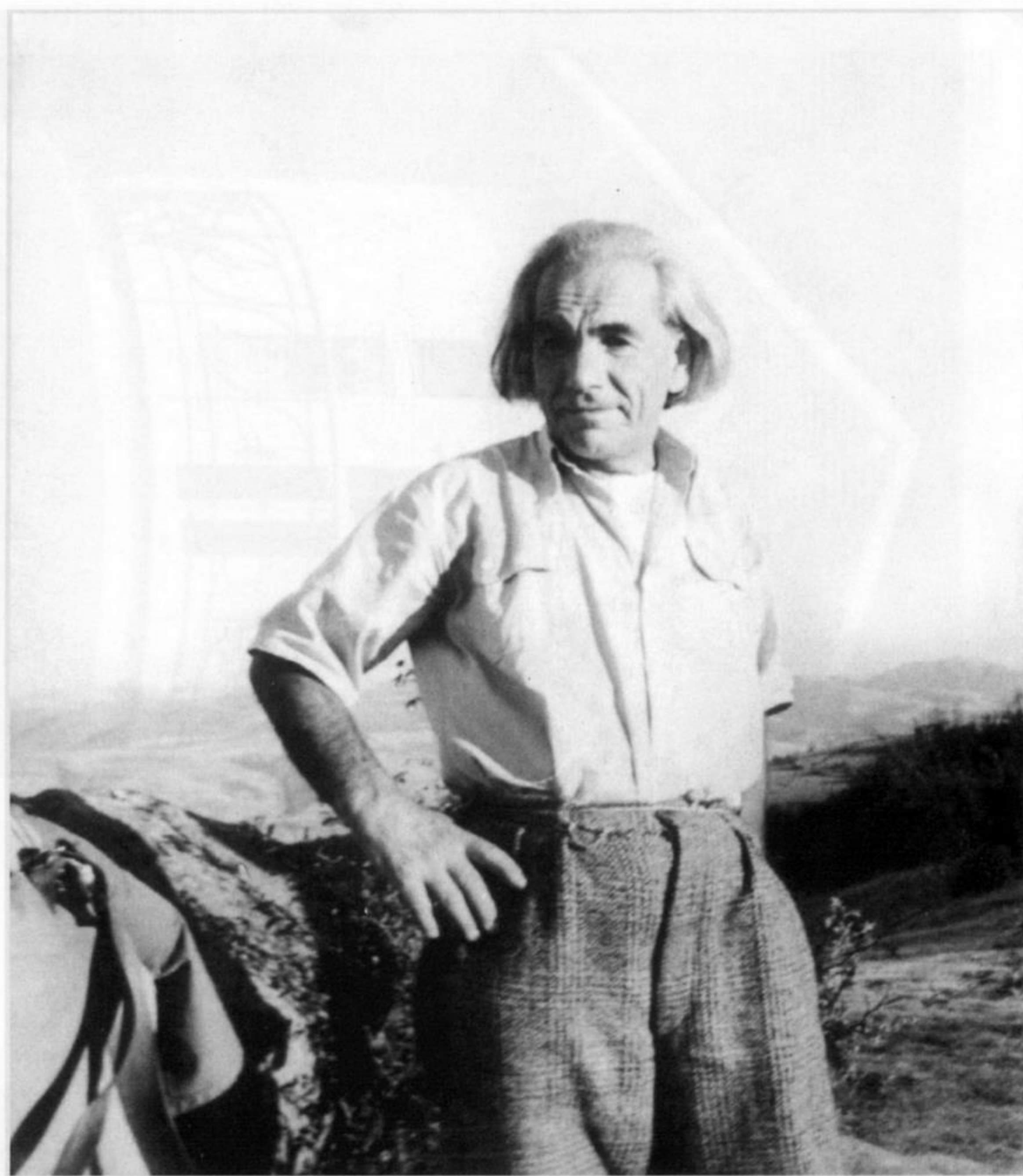
64. Влад Пашов на Витоша, с бастун и раница, готов за екскурзия за Невидимия свят.

65. Учителят е горе, на прозореца, при балкона, а Иван Антонов е долу, гърбом, със сакото.

66. Иван Антонов - в по-млада възраст.

67. Иван Антонов - в зряла възраст.

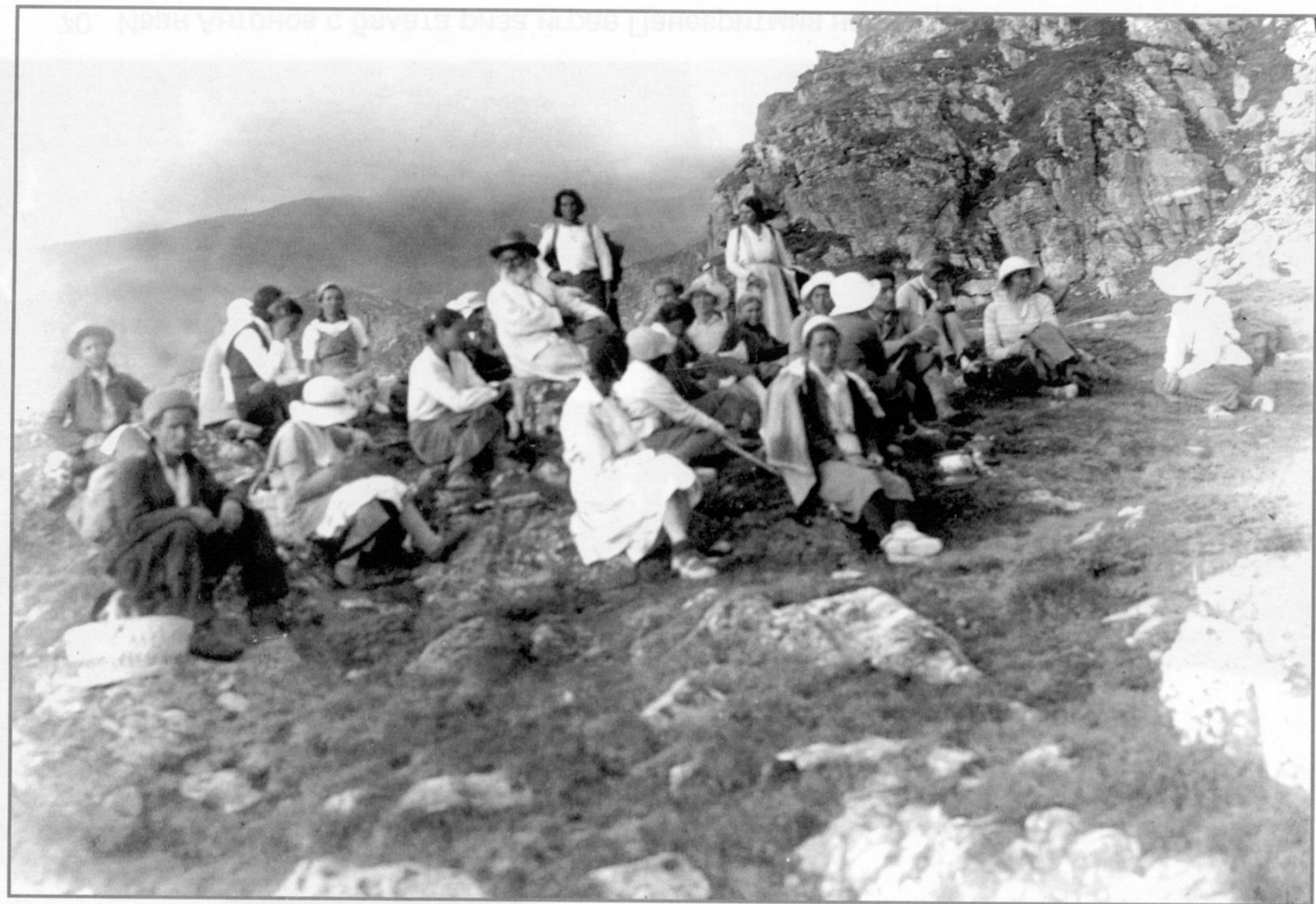
68. След Паневритмия - Иван Антонов е пети, най-отдясно с дългата коса.

69. Учителят играе Паневритмия над "Езерото на чистотата".

70. Иван Антонов с бялата риза играе Паневритмия над "Езерото на чистотата".

71. Иван Антонов над Учителя, с бялата блуза - на почивка при "Моста на будалите".

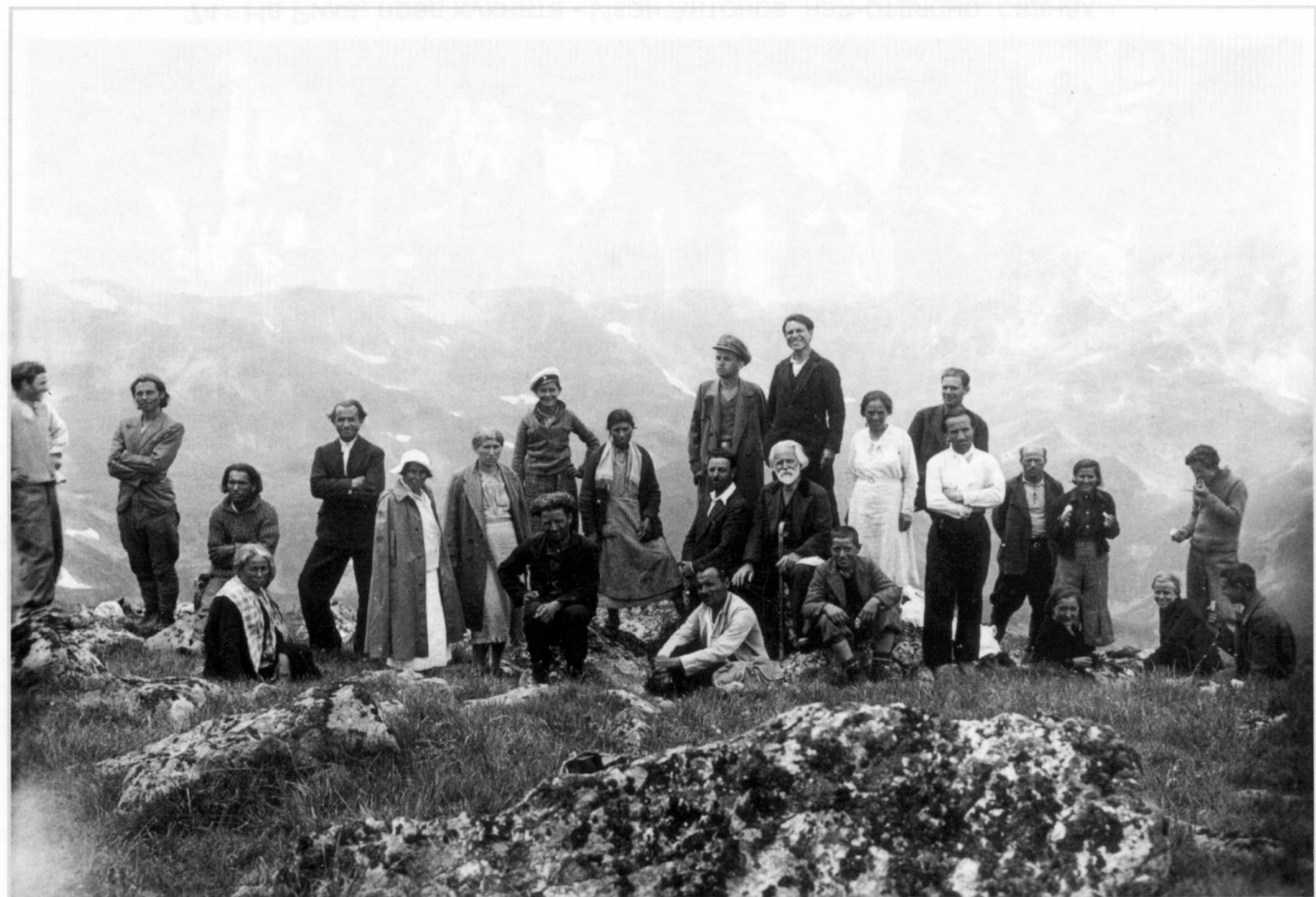
72. Иван Антонов на беседа при Учителя - горе, вляво с дългата коса.

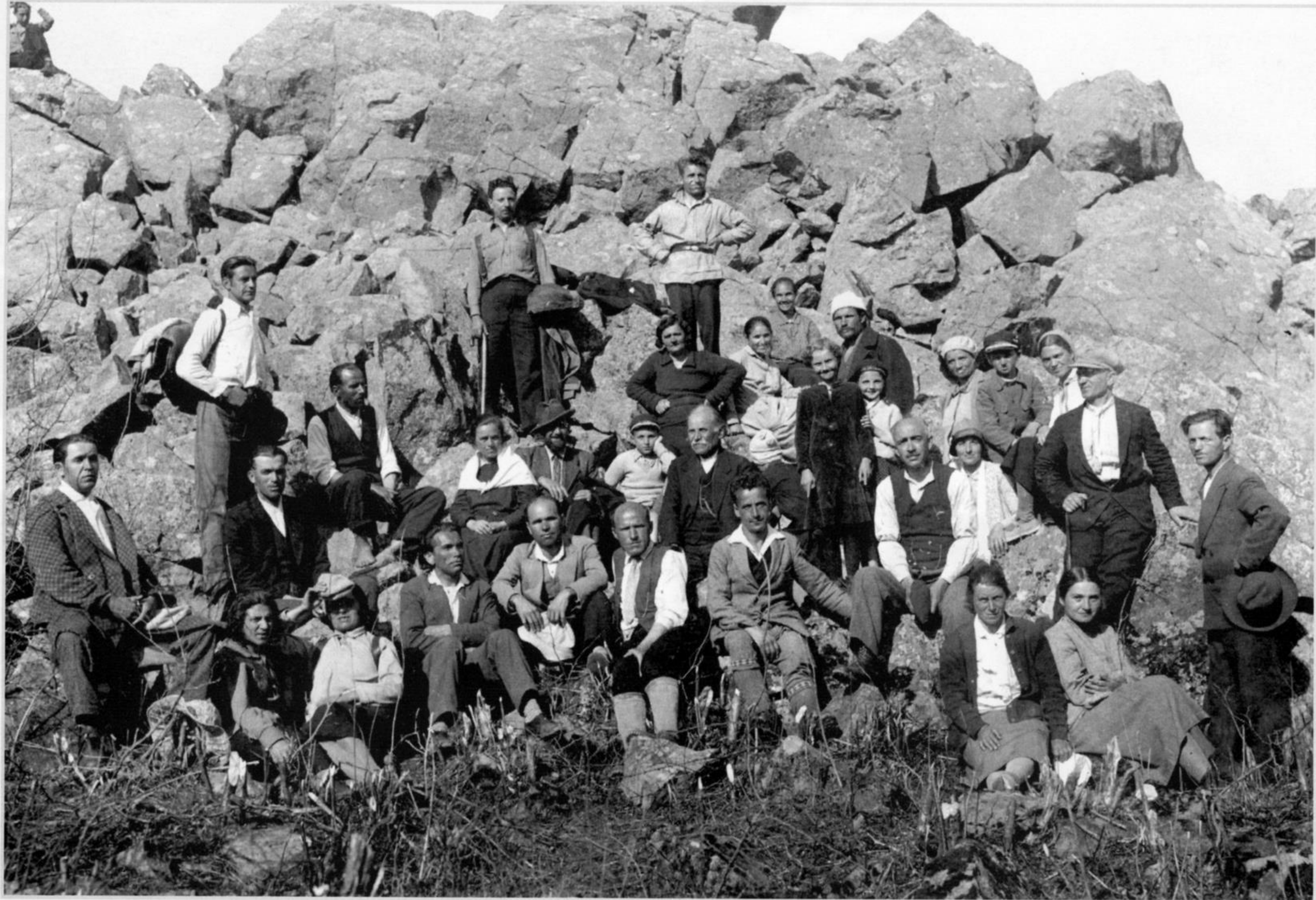
73. Георги Радев и Иван Антонов на Рила.

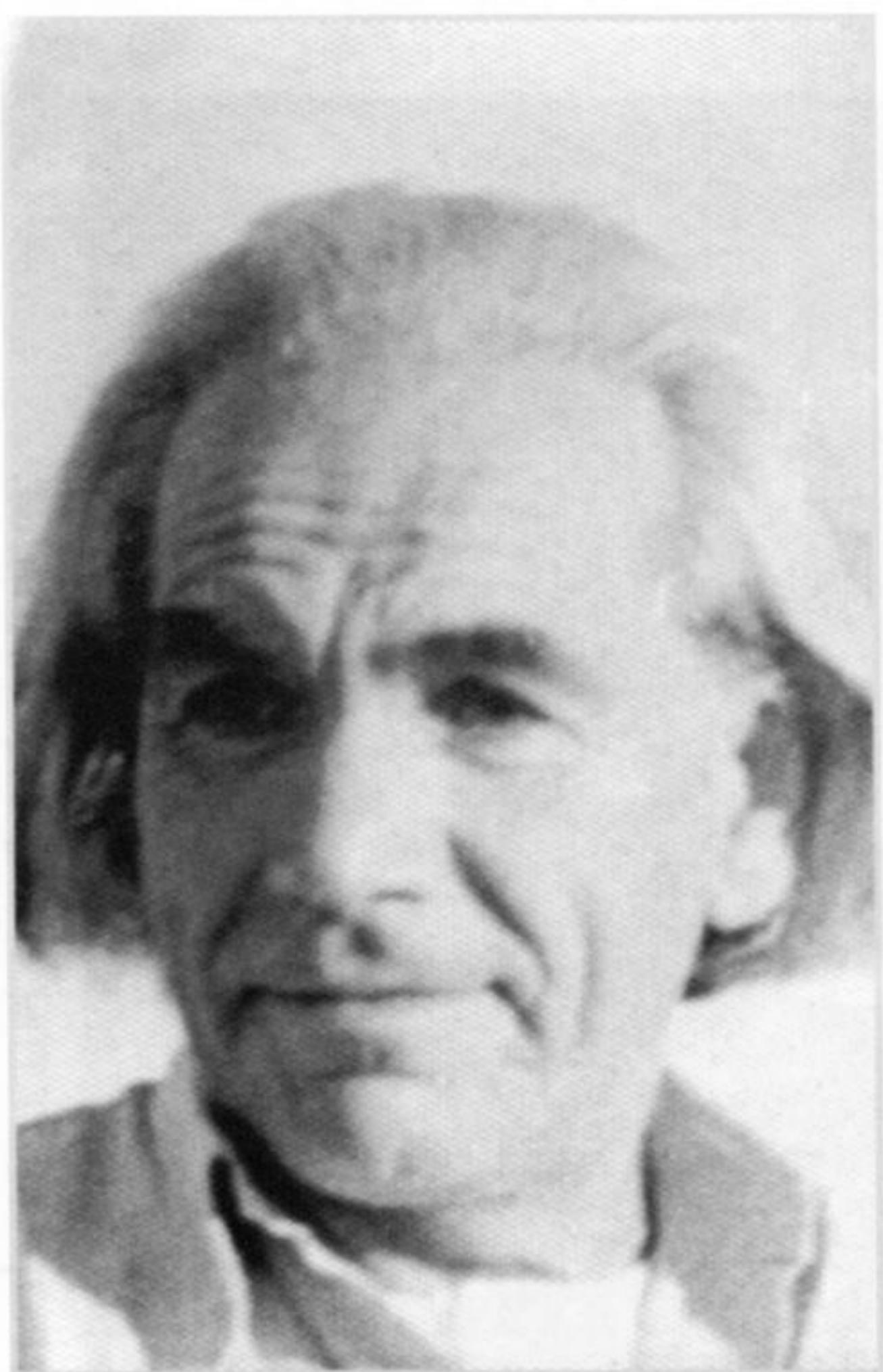
74. На Рила, пред кухнята - Иван Антонов, най-отдясно, седнал.

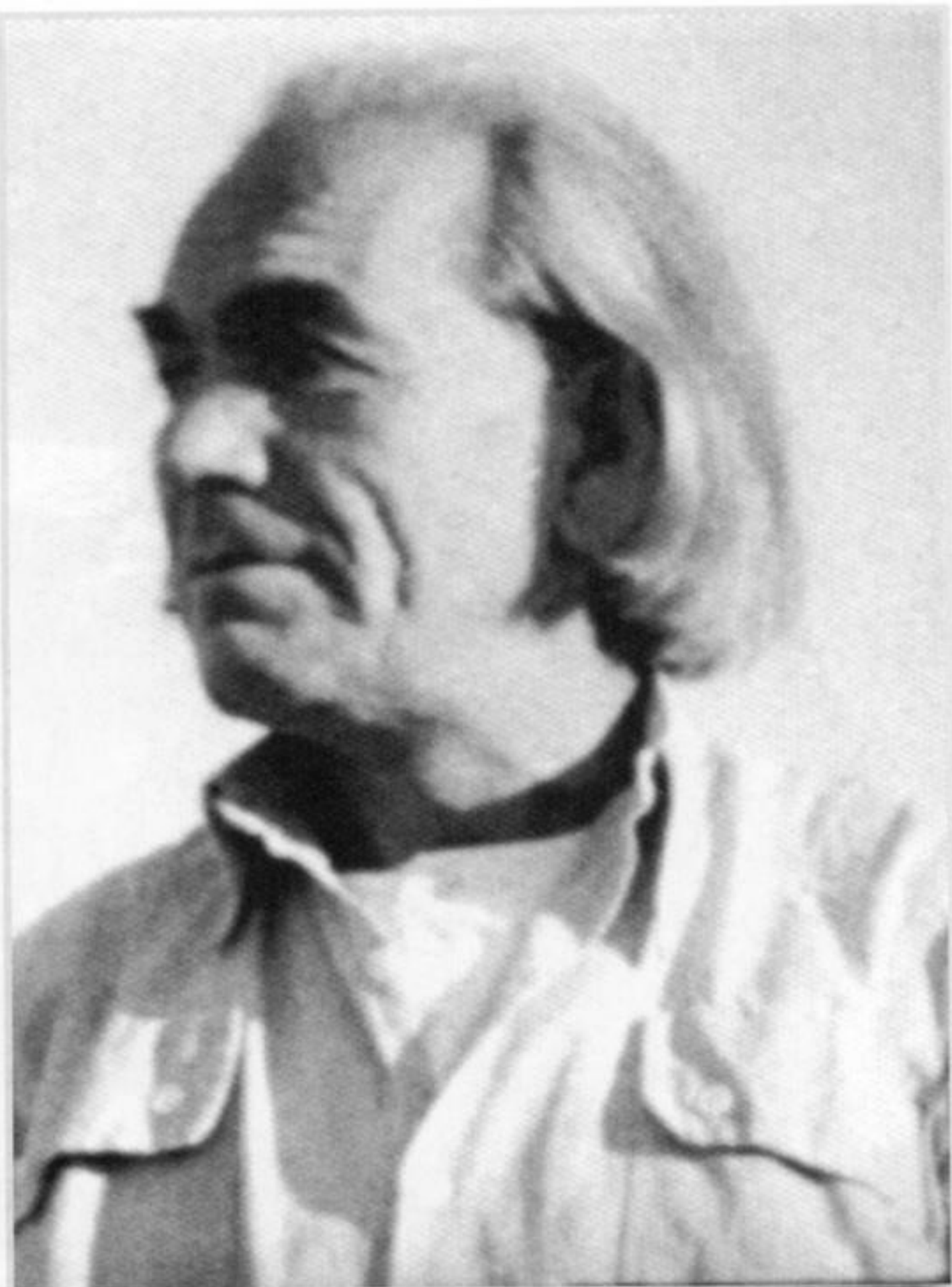
75. На екскурзия с приятели на Рила - Иван Антонов, трети отляво.

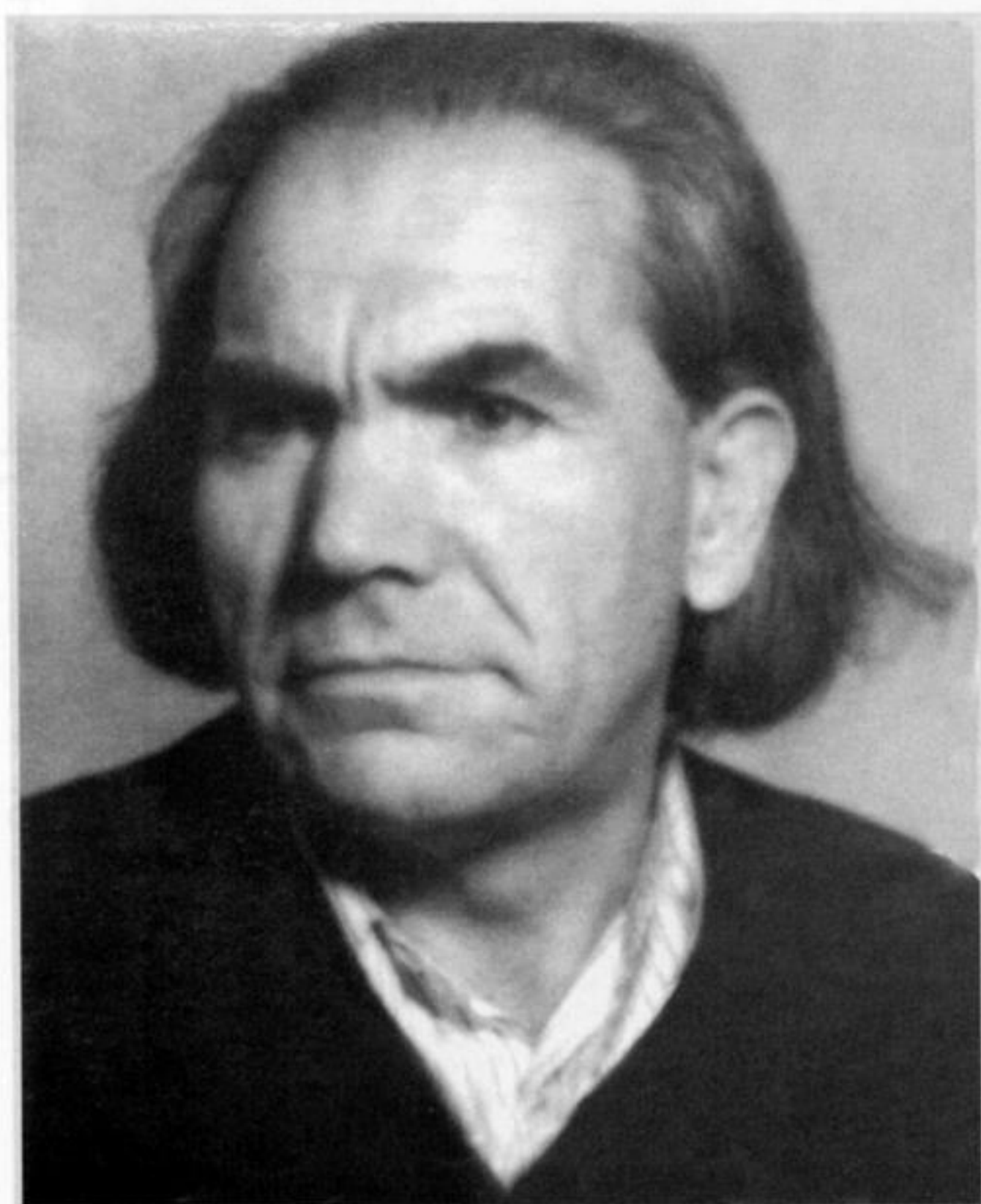
76. На екскурзия - Иван Антонов, трети поред от първия ред седнали.

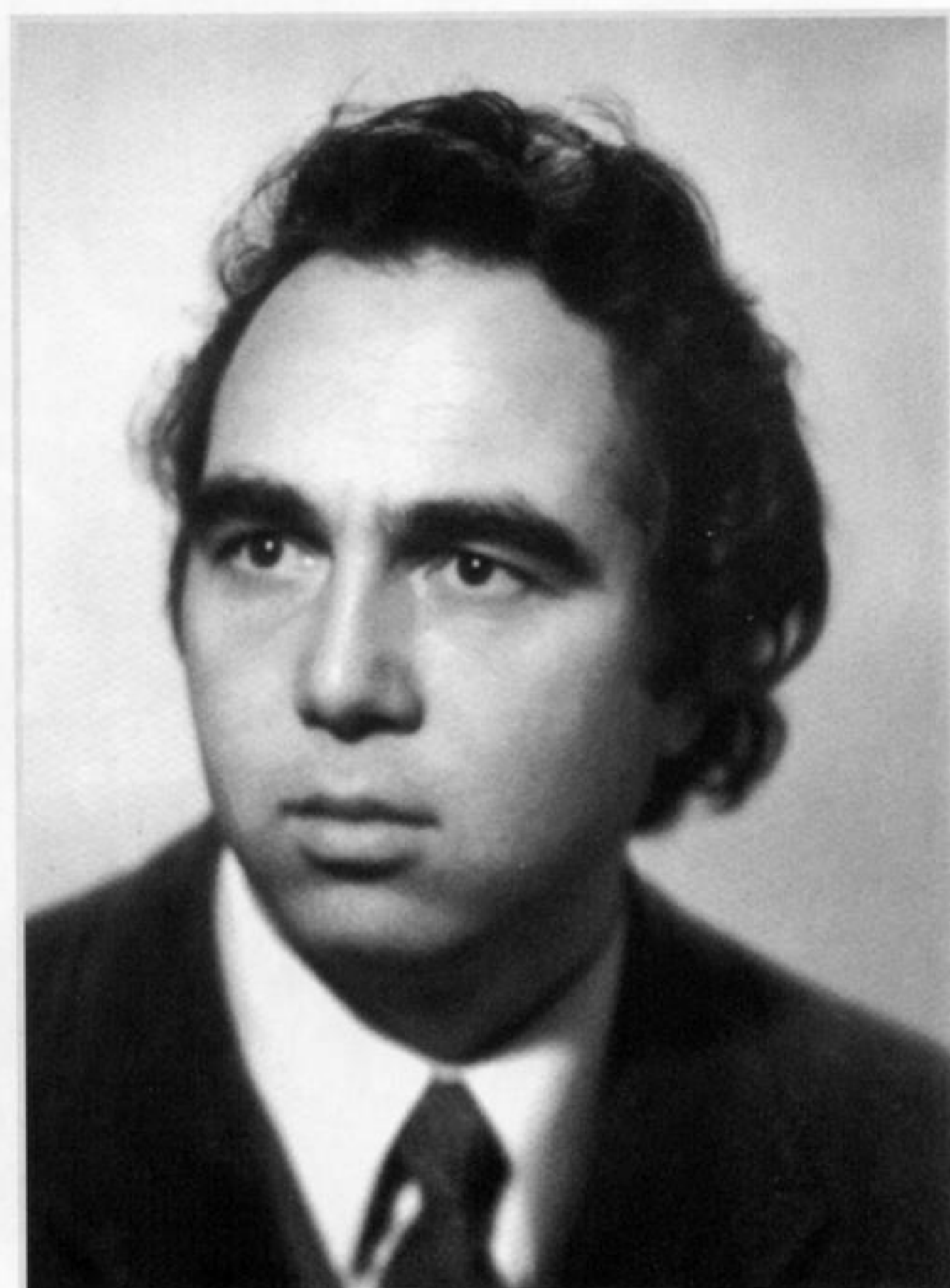
77. Иван Антонов

78. Иван Антонов

79. Иван Антонов

80. Тодор Ковачев

81. Иван Антонов, Светозар Няголов, Величка Нягорова.

82. Боян Златарев, Гита Стратева, Ваня, Иван Антонов и Галилей Величков.

83. Иван Антонов и Тодор Ковачев на Чадър тепе.

84. Иван Антонов и Тодор Ковачев на Рупейте, откъм
Страшното езеро, Рила.

85. На Рила. Иван Антонов е в средата, с бастун.

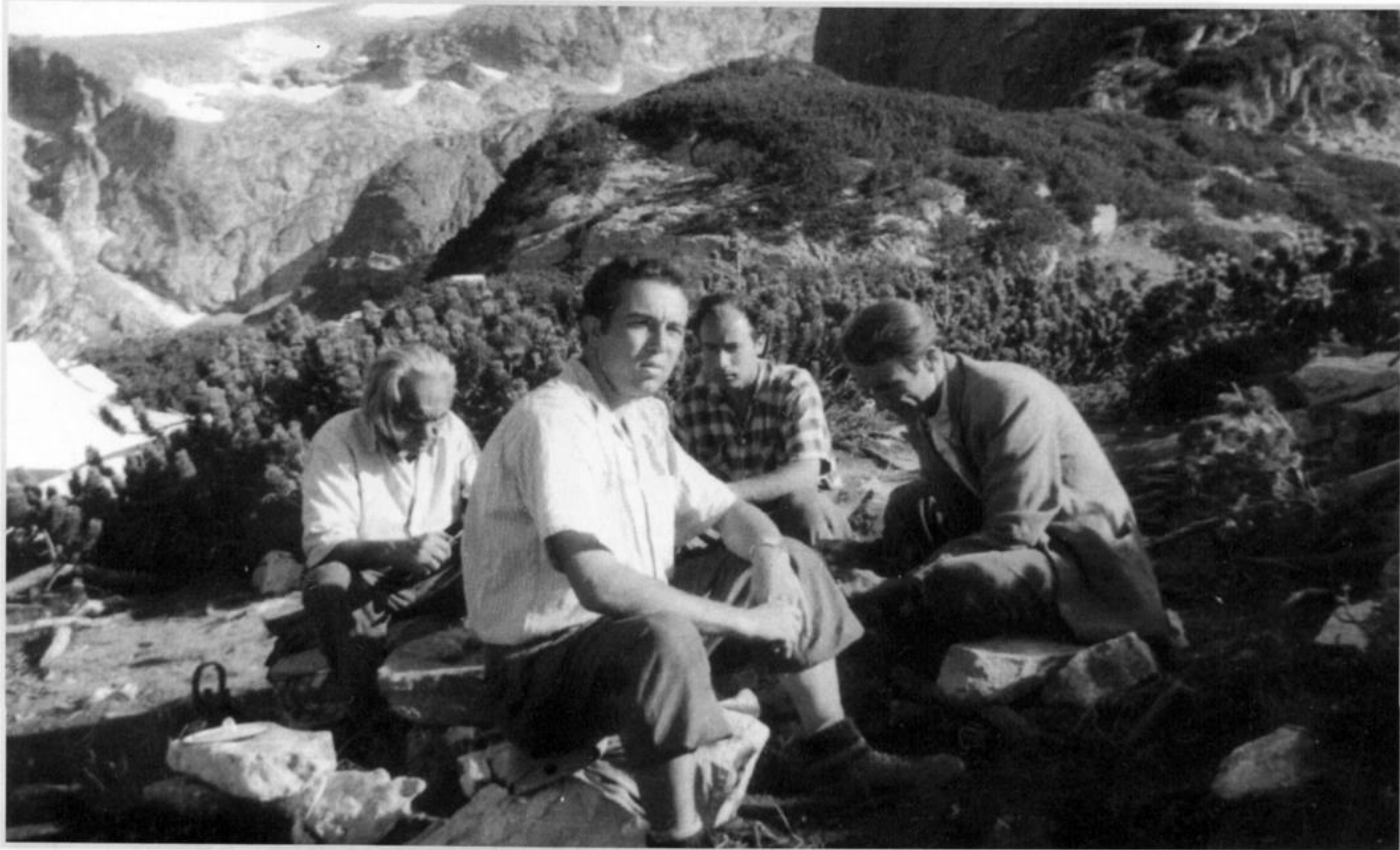
86. На екскурзия с приятели - с бастуна в средата е Иван Антонов.

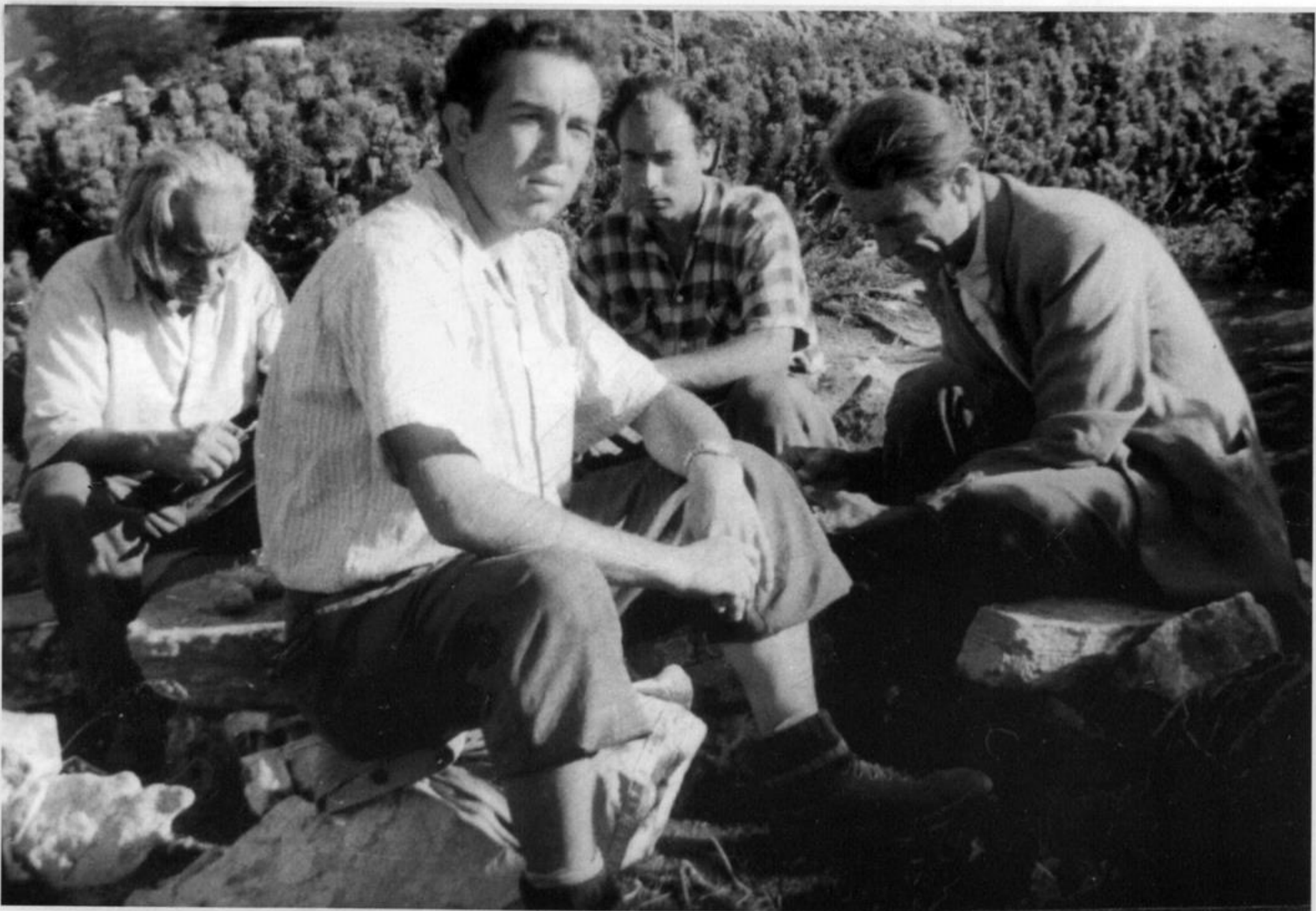
87. Иван Антонов и Крюгер играют Паневритмия.

88. На Рила. Иван Антонов, вляво и Васил, вдясно, пред езерото "Близнаците".

89. Иван Антонов, Тодор Ковачев, Христо Христов,
Николай Монов.

90. Иван Антонов, Тодор Ковачев, Христо Христов,
Николай Монов

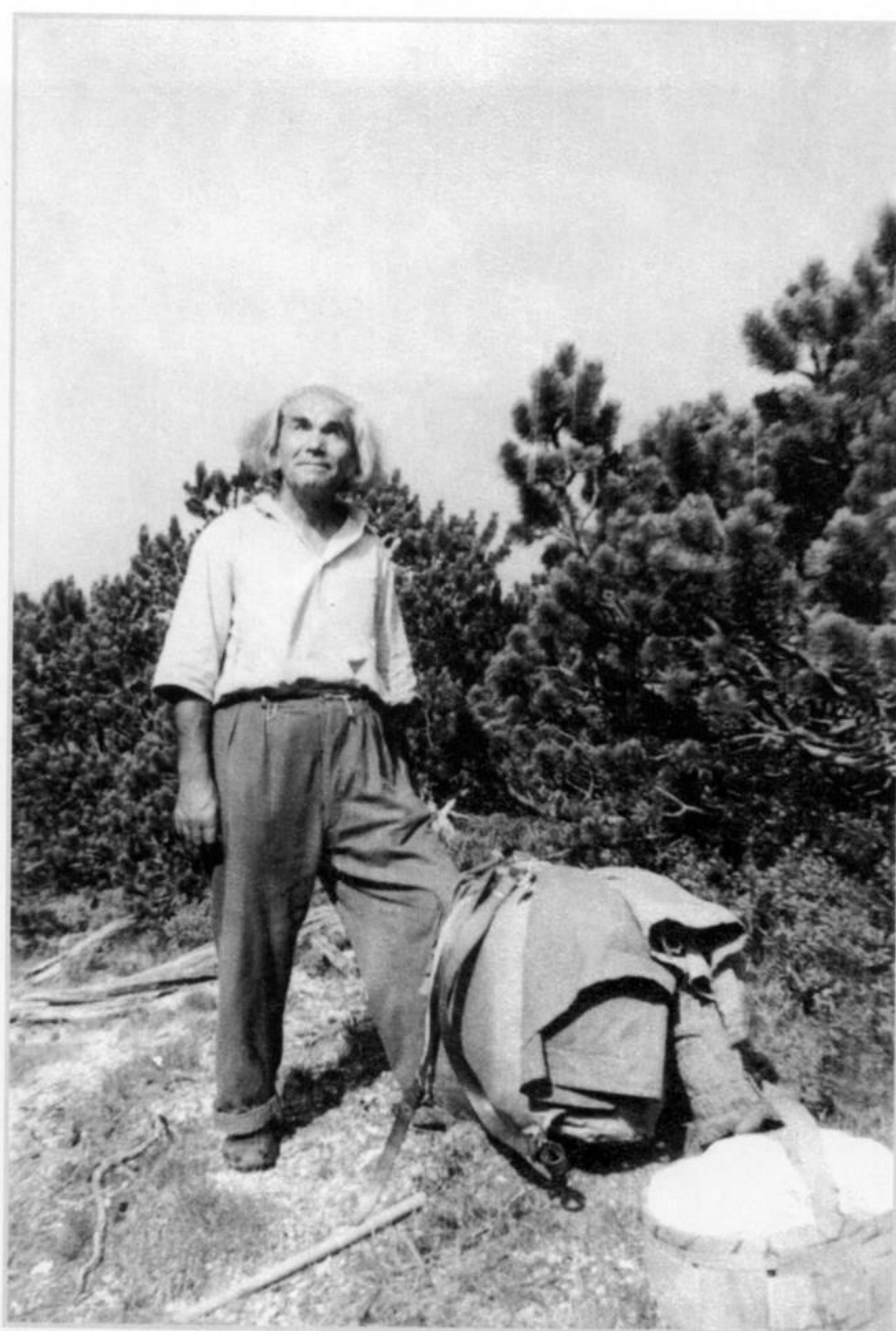
91. Иван Антонов, Тодор Ковачев,
Христо Христов, Николай Монов

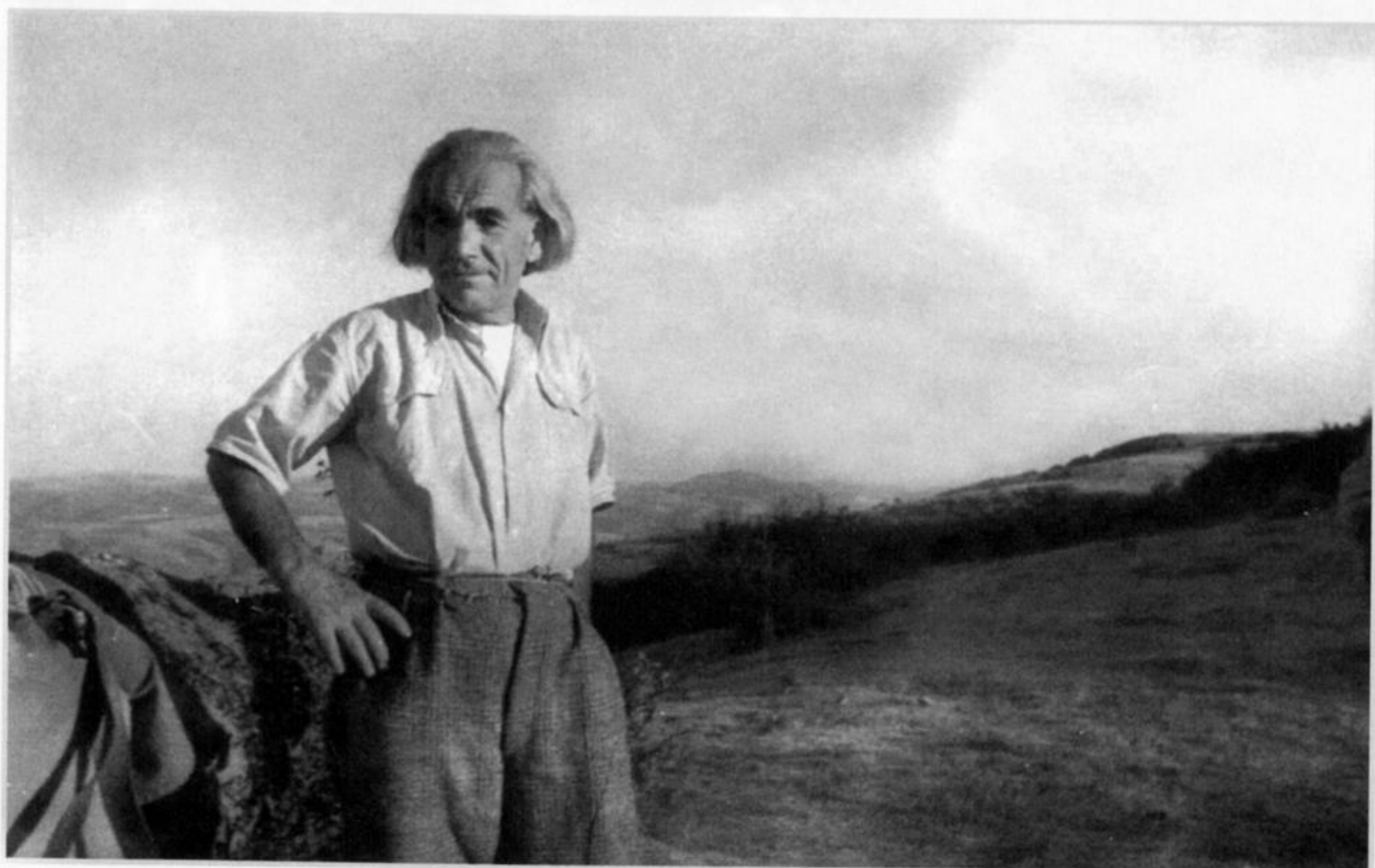
92. Иван Антонов, Николай Монов,
Христо Христов, Тодор Ковачев

93. Иван Антонов, Христо Христов, Николай Монов

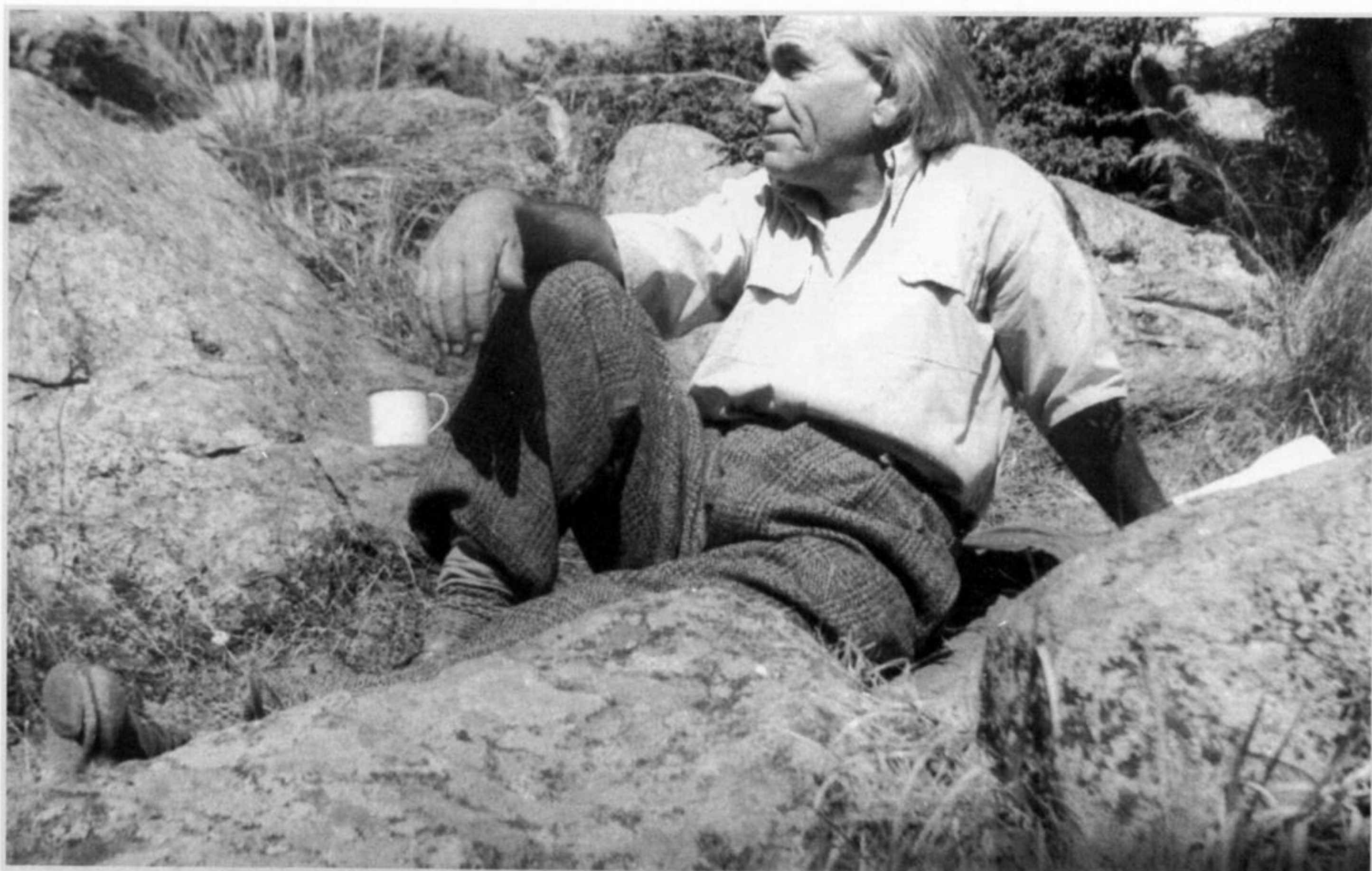
94. Иван Антонов

95. Иван Антонов

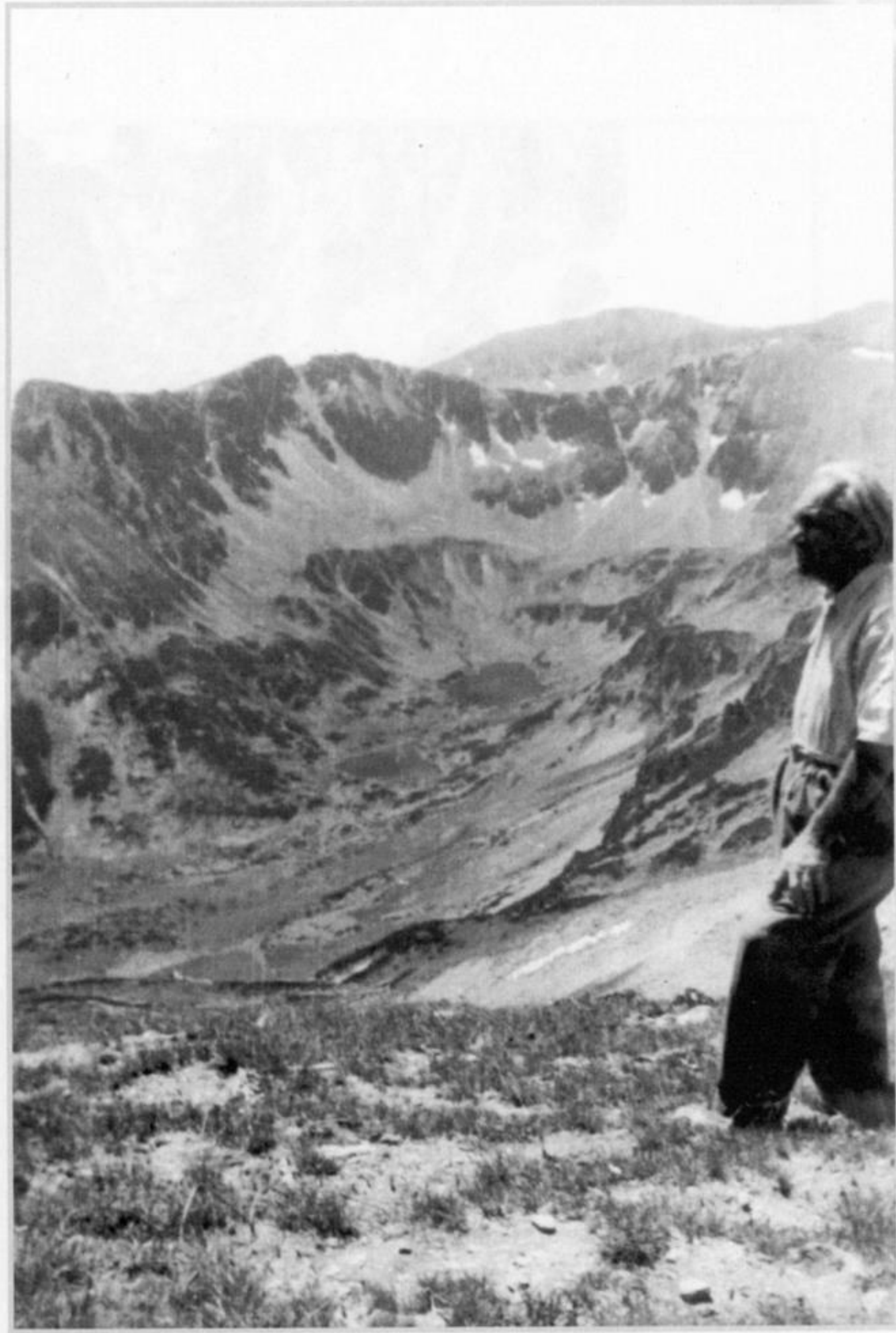
96. Иван Антонов на Страшното езеро, Рила.

97. Иван Антонов

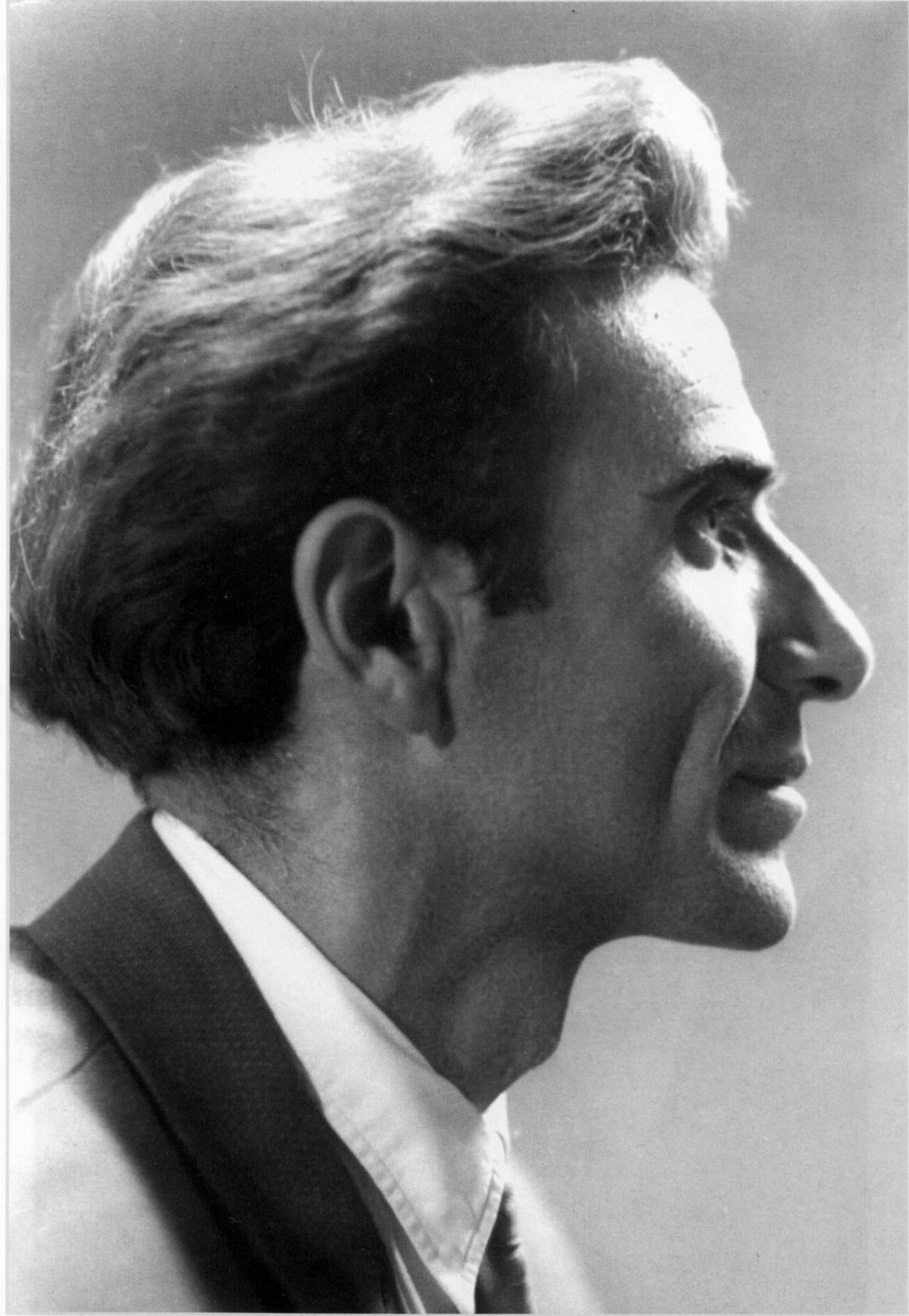
98. Иван Антонов на последна екскурзия
на Маричините езера, Рила.

99. Иван Антонов - последна екскурзия
на Рила, Маричините езера.

100. Тодор Ковачев

101. Николай Монов,
човекът, който записа астрологията на Иван Антонов.

102. Пчелинът на Николай Монов в село Дунавци.

103. Пчелинът на Николай Монов в село Дунавци.

ве и ще използва оставената кал на дъното на реката. Няма да мисли, че е остарял. Остаряването произтича от дисхармонията между мислите и чувствата. Човек остарява, понеже чувствата и мислите му постоянно се карат – няма съгласие между тях.

Не трябва да очакваме помощ от мисли, които не могат да ни помогнат, и от чувства, които не могат да ни стоплят. Казват за някого, че има студени чувства. Когато в човека мисълта вземе надмощие, чувствата стават студени. Когато чувствата вземат надмощие, мисълта става топла. Това е несъответствие между мислите и чувствата. В чувствата всякога трябва да присъствува топлината, а в мислите всякога трябва да присъствува светлината. Има едно съответствие между светлината и топлината. Никога топлината не трябва да прави мислите топли. Никога светлината не трябва да прави чувствата светли. Топлината е вътрешната светлина на чувствата, а светлината е външната топлина на мисълта. Топлината е вътрешната любов на чувствата, светлината е външната любов на мислите. Те като се съединят, образуват Божествения свят. Значи, вътрешната топлина и външната светлина, съединени в едно, образуват Божествения свят. Дето има светлина, там всякога има най-хубавата топлина. В Божествения свет топлината и светлината са еднакви. Човек може да обича другите хора само тогава, когато светлината е дреха на ума му и топлината – дреха на сърцето му. Този е пътът, по който могат да се реализират човешките стремежи.

Ние на земята имаме задача да добием вечния живот и да се освободим от смъртта. За да се освободим от смъртта, ние трябва да воюваме. Природата употребява войната като последно средство, за да постигне една цел. Когато е употребила всички средства и методи и не е могла да постигне целта, тогава войната иде. В света смъртта и животът се борят. В тая борба смъртта всяка година завлича по 35 милиона души, а животът внася по 40 милиона души. В края на краищата борбата ще бъде в полза на живота. Животът ще победи. Подобна борба има и в нашите мисли и чувства. Низшите мисли се борят с висшите. Законът е, че висшето трябва да подчини низшето и висшето трябва да възпитава низшето. Мисълта е като огън пояждащ, който изгаря всичко излишно. Сега ние всички сме на бойното поле и трябва да бъдем герои. Като умираме, да бъдем герои, и като живеем, да бъдем герои. Има една война, в която всеки един от нас участва. В тази война всеки, който победи смъртта, ще бъде свободен. Който не е победил, има още да воюва. Христос казва: "Който победи докрай, той спасен ще бъде." Някои искат другите да воюват, да победят, пък те да получат само благата. Човек трябва да бъде силен да воюва в света. Той трябва да воюва, за да спечели живота. Любовта е достояние само на онези, които побеждават в живота. Любовта е разбрана от силните. Слабите само се ползват от нея. Законът на любовта изисква жертви. За да получи любовта, човек трябва да бъде готов да пожертвува всичко. Съвременният свят се нуждае от хора, които са калени в любовта. В любовта човек няма никакви страдания. Никаква сила в света да не е в състояние да го разколебае. Това е любов. Умът на човека трябва да е кален в мъдростта, та каквито мъчнотии да дойдат, да не могат да го разколебаят. Човек трябва да бъде кален в истината, за да дойде благото в него. Ако той не се кали в Божията любов, ако не се кали в Божията мъдрост и в Божията истина, той не може да се ползува от тях. За да бъдат мислите, чувствата и постъпките хармонични, те трябва да бъдат проникнати от Божията любов. Тя е подтикът в живота. Божествената любов се изявява в цялото Битие, от най-големите дълбини до най-големите висини.

Най-първо човек трябва да изучава любовта. Тя е първото отделение, което трябва да завърши. Второто отделение е изучаване на мъдростта. Третото отделение е изучаване на истината. Когато изучи тия три отделения, човек ще постъпи в четвъртото отделение, където ще изучава изпълнението Волята Божия.

Забележка на съставителя: Из Словото на Учителя Дънов, поставено за уводна статия на брой 7–8, година XIV (1940) на сп. "Житно зърно", посветено на заминаването на Георги Радев от този свят.

2. Георги Радев

Georg Nordmann
[Георги Томалевски]

Житно зърно, Г. XIV (1940), бр. 7–8, с. 172–174

Колко е трудно да се обхване с погледа на един само човек необхватната многосложност на нечий човешки живот! Трудно е, защото ние всякога виждаме и наблюдаваме върхния слой на нечие битие, без да имаме всякога възможност да проникнем поне за миг в оная светиня на душата, където всъщност протича истинското съществуване.

Ще се помъча да изрисувам с твърде бегли и крайно бледи линии образа на един наш отминал брат, който образ ние сега трябва да повикаме наблизо и да му отдадем нашата размисъл, нашата непресъхваща обич, а може би и легналата в сърцата ни скръб по него, защото, нека си призная, скръбта, която ни посещава дори и на една железопътна гара при заминаването на любим човек, не може да не посети сърцата ни сега, когато един от най-първите приятели и работници за светлината отмина в тайното, велико и безответно за нас царство на отвъдното съществуване.

Спомням си ясно минутата, когато през 1921 г., в един прекрасен двор на град Търново, двор сяйнал от блясъка на бели премени и от възторга на едно множество, пълно с чиста жажда за светлина, аз стиснах наблизо до сенчестата чешма за първи път ръката на един строен, кдрокос младеж, чиято гъвкава походка и музикален почти говор ми направиха голямо, незабравимо впечатление.

В тая минута не подозирах колко сърдечна и братска ще бъде дружбата ми с него и колко време ще бъде той спътник в моя живот. Из ден в ден качествата на тоя рядък по интелигентност млад човек ме завладяваха и ми импонираха все по-силно и по-силно. В дълги проникновени разкази той ме посвещаваше в тайните на своята любима небесна наука – астрологията, с която аз винаги го свързвах. Словото му бе геометрично, свежо, с изящен стил, с гъвкава грациозност, с трепетен усет за естетика. Оттогава и до сетните дни, когато го бе обхванала коварната немощ, за мене е бивало неизмеримо удоволствие да беседвам с него, защото аз винаги се потапах в естетиката и брилянтното изящество на думите, както и в необикновената проникваемост на неговата остра като стрела мисъл.

В моето съзнание Георги Радев – нашият Жорж – се очерта като всеотранно надарена личност, защото тънкият му, понякога благородно строг критерий за философия, изкуство и музика, неговият звънящ френски език, ан-

глийските му и немски преводи, които са не по-лоши от всеки познат у нас превод, изисканите уроци по латински език, които той преподаваше на ученици и студенти, караха всеки, който идваше в контакт с него, да чувствава един необикновен човек.

Не много след началото на моята дружба с него, съдбата ни постави един до друг на университетската скамейка. Като че виждам и сега позата на моя съсед, в която той неподвижно и унесено следеше любимите за него науки. Помня блестящите му екзамени и като че чувам тихото скрибуцане на молива, под острието на който върху бялата хартия оставаха равни и съвършени в красотата и изящество букви, чертежи и символни знаци.

Все пак, тия качества човек би могъл да намери отчасти и другаде, но онова, с което той бе най-ценен, най-скъп, това е неговата любов към великата истина, неговата жажда да знае, неговата твърдост и решение да отдаде живота си изцяло като син на виделината за великото и безмълвно дело на светлите избраници, които работят за новото царство на обичта и мира върху земята. Той копнееше да стане ученик на своя учител, ученик на Христа, на Любовта.

Пред мене сега стоят безкрайните, окъпани в слънце полета на приморските южни равнини. По тия поля се люлеят зрелите златни класове на една богата жетва. Една група младежи от осем души въртят сърповете, прибират снопите, пълнят хамбарите. Наблизо край нас работи и той, жилив и мургав от яркото слънце. Ние правехме един привидно наивен опит да създадем модел на братски комунален живот. Резултатите от тоя опит ние отнесохме в душите си. Тогава чак се опознахме, а нашите тихи разговори в смълчания двор, над който като гроздове висяха летните съзвездия, ще останат като шепнения в храм. Ние спяхме в ръжена слама, в прости сайванти, но сънищата ни бяха приказни царства, където ние гонехме бялата птица на един висок идеал, еднакво влюбени в него, както не сме били влюбени никога в своя живот. И в свободните часове, след като изпяхахме нашите песни, след като напълвахме душите си със слънце, той – къркосият, мургав жътвар – вземаше в ръка молива и потъваше отново в царството на любимите си звездни светове, чийто символи тълкуваше с желание да възкреси, както той казваше, една забравена наука.

Ето и една надвиснала зима. Навън лежат дебели снегове. Мълчание обвива света. Младежите, оставили ниви, градини и широките хоризонти на равнината, са събрани отново за университетските занятия. Спомням си тая зима, в стаите на бащината ми къща. На печката ври чайникът, през завесите на облаците наднича залутано зимното слънце, а ние в някаква родилна тревога сме напрегнали мисъл. Най-послед един извика: "Да го наречем "Житно зърно"! То е хубаво, малко, но расте, крепне и се умножава." И стана любимото списание център, фокус, който събира вече четиринадесет години усилията на мнозина, докато най-послед то остана почти на ръцете на Жорж и до сетния ден, когато по неговата любима заглавка премина една скръбна сянка, а може би е капнала някъде и някоя сълза...

Трудно е да се говори за първите от тия, които поеха нагорнището, поеха служението, поеха светия път. Думите са малки, бледи знаци, немощни символи на нашата обич, тъга или възторг! Достатъчно е да споменем само неговото име, името на Жорж, и всеки ще го почувствува, защото той бе с всички близък, на всекиго бе скъп и приятен.

Той отмина, но отворете страниците на "Пътят на звездата", неговия мисловен и художествен шедевър, и вие ще застанете лице срещу лице с Жорж. Зачетете, и вие ще го почувствувате в цялото му богатство и финес.

Обикнал фанатично планината, той там завърши земния си път. На планината, където, седнали край буен огън, пеехме под тържественото мълчание на звездите, планината – символ на нашия път, планината – едната наша радост...

Умря, ще кажат хората! Отмина си по своя път, във великото царство, закъдето смъртта е само тъжна порта, ще кажем ние.

И тъкмо сега! Светът е раздрусан от основи. Без идеали, без надежда и радост хората ще подирят нов път и нови хоризонти. Уморени от ужасите на кървавите борби, изморени и изтощени от безпътица, човешките ще подирят, може би, небесната утеха, пътя към себе си. В тия изключителни времена умът и перото на такива като него, които можеха да превеждат на лек, приемлив и красив език словото на мъдростта, бяха най-потребни, защото сега е времето, когато жетвата ще стане богата, а работниците са малко.

С тия най-леки и бледни линии аз искам да извикам образа и душата на нашия обичен приятел и брат, към който образ и душа да отправим потока на своята обич, за да блесне тя като светилник на пътя му, една малка частица от който път той премина между нас. Не ми се иска да кажа, че си отиде завинаги!

Спомням си думите на Надсона:

Той умря, но той живее,

Жертвеникът е сломен, но огнят блести,

Разбита е арфата, но акордите ѝ още звучат!

3. На приятеля във вечността Георги Радев

Д-р Ел. Раф. Коев

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 7-8, с. 175-181

До нас дойде малка вест, че на висока планина ти напусна своето физическо тяло. Хиляди подобни вести се четат постоянно. А напоследък мозъкът на човека е изпълнен от мисълта за стотиците хиляди, които поради капризите на човешкото безумие падат по бойните полета в Западна Европа. Светът за тях ще си спомни с чувство на почит и достойнство: те паднаха за родината, те паднаха на поста си като войници. Ала и ти, приятелю наш, напусна нашите физически редове като войник на поста си. Ти не спря до последния си земен миг да работиш в полето на оная светлина, от която човечеството има най-много нужда, днес повече от всякога. Ние виждахме отдавна, пък и сам ти го знаеше, че дългогодишната болезън руши постепенно твоето земно тяло, с което бе призован да работиш тук долу. Нашите добри мисли, нашите хубави намерения и отношения към теб не можаха да ти помогнат. Имаше нещо пропуснато от време, когато се е ковала твоята настояща земна съдба, и тоз пропуск не можа да се запълни. Той докара така скоро твоя последен земен ден...

Не затова, защото ние сме убедени и знаем, че човек, неговото истинско "аз" не умира; не затова, защото ние знаем, че човек е вечен и със смъртта на физическото тяло не се свършва с него, ние не чувствуваме, че ти си ни напуснал. Ние не може да го чувствуваме и поради простото обстоятелство, че когато ти затвори очите си на земята, ние бяхме далеч от теб, чисто физически. Има един психологичен закон, според който човек все не може да възприеме нещо за вечно, докато не го види, не го чуе, не го пипне. Поради този прост закон, ние сме предразположени да мислим, че ти не си ни напуснал физически. Ние все очакваме, че ти пак ще се върнеш при нас от дългото си пътешествие из Родоп, откъдето дойде вестта, че ти си оставил тялото си там.

Ти напусна земята, остави своето физическо тяло като войник на поста си. Ти умря физически по планински висини, което подобава на твоя творчески дух.

който винаги обитаваше висините на човешкия ум. Не бе лека твоята задача на земята. Ти я понесе достойно в живота като доблестен войн, като работник, неотклоняващ се от службата си. За нас ти си винаги добрият работник, войникът на поста си. И оттук е голямото ни почитание към теб. Оттук е възхищението ни от теб.

Приятелю, ти не се нуждаеш от надгробни речи и паметници. Ти остави едно дело зад себе си на земята. То е най-красноречивото слово, най-хубавата паметна плоча за теб. Ние знаем, ти не обичаше славолубията. Ти направи много нещо, без да знаят другите. И твоето място е в списъка на мнозината, които всички почитат, но които остават неизвестни за света, за многолюдието. Ти си от "незнайните войни", чиято слава е слава за всички. Такъв бе твой земен път, такава бе волята на Провидението! Ти живееш отново между нас, макар и захвърлил вехтата си земна дреха. Тя принадлежи на земята. А нам принадлежи духът. Ти живееш с духа си при нас и с нас.

Приятелю наш, нека твой дух, който е вечно жив, който счита всичко на земята за мимолетно и не абсолютно най-важно, ни позволи да кажем няколко думи за твой настоящ кратък земен живот, за твоята телесна дреха, за нещо от твоето дело. Нека това, което духът ти ни продиктува да кажем за теб, да не бъде като надгробна реч, но като израз на живия опит на един творчески живот на земята, като назидание за нас и поколенията.

* * *

Георги Радев бе човек крайно оригинален, сиреч човек, който веднага се отличаваеше измежду другите. "Личен измежду мнозина", да използваме думите на мъдреца, създателя на "Песен на песните". Бе тънък, със среден ръст, с мургава кожа, винаги розово обагрена по бузите. Косата му бе кестенява до възчерна. Очите му – ярко кафяви, с поглед устремен някъде в далечината, дълбоко проникателен. Ръцете му бяха нежни, тънки, но мъжествени. Най-характерното в неговото физическо тяло бе устройството на главата му. Той бе долихокефал – дългоглав тип, с дълга ос на главата между темето и издадената напред възрастна брадичка. Туй обаче, което правеше веднага впечатление, бе неговото твърде високо чело. Долната част на челото – конкретният ум – у него бе извънредно развита. Оттук и неговите големи способности да схваща бързо нещата и да ги заучава лесно, без никакви затруднения. Основните ъгли на челото му бяха силно издути. Човек веднага можеше да съзре неговите големи склонности към математика, изчислителните науки и тънката критична мисъл. Носът му, доста дълъг и тънък, говореше за неговия тънък усет и вътрешно динамични качества. Ушите му бяха средно големи с разперена горна част и почти никаква долна част. Те говореха за неговия пламък и жаркост – той реагираше рязко на събитията и нещата в живота. Те говореха за неговия жизнен кредит. У него долната част на ушите сведочаха за това – капиталът на живота бе крайно малък, оскъден.

По своя органически вид той бе единствен човек в цяла София, а може би и в цяла България. Има един виден български художник и журналист, който има далечна прилика с него. Походката му бе отмерена, лека, аристократична. Той гледаше винаги отпреде си и никога в страна. Ето това са вкратце неговите характерни, отличаващи се веднага физически черти. В пълна хармония с всичките му физически особености бе и неговият почерк. Той изписваше всяка буква по отделно, леко. Те бяха издържани в продълговата, висока елипса. Пишеше крайно равномерно, едро, с особена красота, и понеже изписваше всяка буква поотделно, без да ги свързва много помежду им, когато пишеше, ръката му сякаш подскачаше като птичка от едно място на друго.

Особен бе той и в своя живот. Животът му не можеше да се облече в определени норми, закони и граници. И все пак, той живееше със свои вътрешни норми, които, макар често да влизаха в противоречие с нормите на света и другите хора, му даваха типичен облик и още по-типичен живот.

Основно и гимназиално образование той доби в родния си град Пловдив. Разправят, че като гимназист бил един от първите ученици. Ходел на училище без книги. В джоба си носел една тетрадка, където вземал стенографски бележки. Като гимназист е имал голям интерес освен към класическите и модерни езици, които усвоява превъзходно, още и към литературата и изящните изкуства, предимно музиката. Тогава още се запознава с окултизма и новото учение, на които остава верен и достоен работник до последния час на своя земен живот.

В София през 1919 г. записва първоначално химия, а след първия семестър се прехвърля да следва математика, която завършва през 1924–25 г. След това записва и физика, без да вземѐ изпитите. Като студент той бива един от първите. Може би биха му дали място да работи в Математическия институт при Университета, ала той, верен на своя характер, се отдалечава скоро от университетските среди. Като курioз и указание за неговата независимост и самобитност представя фактът, че той до последния ден не е взел университетската си диплома. Той не учи за диплома и за служебни постове! Следването му бе, за да добие знания. Той ги доби преизобилно. И се отказа доброволно от облагите, които добитото университетско знание можеше да му даде. Той беше работник, свободен работник, но не служащ в чиновнически смисъл на думата.

Животът на Жорж, така го наричахме ние, през университетските години и след тях до последния му ден, беше твърде интензивен и плодотосен. Той учи математика, и макар да беше подготвен за висша научна дейност, работи сравнително малко в тази област. Работил е за себе си и всичко ще да е останало недовършено. Най-голямо поле за работа за него бе списание „Житно зърно“. Той беше един от основателите и главно един от първите му редактори. Той остана стълб на списанието в течение на цели седемнадесет години: от основаването му – от лятото 1923 година до лятото 1940 година. Списанието излиза сега в 14-та годишнина. През това дълго време Жорж бе считан винаги за първи измежду нас. Много приятели минаха през редакционния комитет на списанието, но Жорж остана винаги вътре като стълб. Може да се каже, че той беше се срасъл със списанието и в него намираще главното място, където да приложи своите интелектуални способности и сили. Първата му статия бе озаглавена „Езикът на природата“ и излезе още в първия брой на списанието през януарий 1924 година. Последната излезе в кн. 6 от XIV година през юний т. г. Голяма част от статиите, печатани в списанието, излязоха през миналата 1939 година в една обща книга – „Пътят на звездата“. Статиите, които Жорж е писал в „Житно зърно“, засягат най-различни теми, предимно из областта на науката и живота, разгледани в светлината на окултизма и новото учение. Те са написани изящно, с вещина и образно. Най-ценното в неговата мисъл и стил бяха образността и сравнителните му способности. В това отношение беше рядък писател.

В „Житно зърно“ освен тези – да ги наречем общи – статии, Георги Радев написа редица, закръглени в себе си и художествено изнесени, статии из областта на окултните науки – астрология, физиогномика, характерология, френология, хирология и графология. Отделно от всички тези статии, той написа в списанието друг един цикъл статии по астрологична типология, изнесени със заглавия като: „Сфера на Сатурн“, „Сфера на Юпитера“ и пр. Статиите от този цикъл са красиви, просто музикални илюстрации на човешки типове, така както астрологията ги символизира в планетни типове. Те са ценен обект за издаване в отделна книга.

Един друг крайно интересен цикъл статии, писани от Георги Радев в списанието, е цикълът върху темата: "Жената в Евангелието". Това е една серия статии, крайно интересни, високо художествени и проникновени. И този цикъл представя ценен обект за издаване в отделна книга.

Неговото дело в "Житно зърно" не се свършва с това. Голяма е работата му върху беседите на Учителя. С дни и с седмици се ровеше той в тях и събираше бисери. С присъщата му похватност и ненадминат усет да подрежда, той събираше еднородни мисли и пасажки от беседите, засягащи определени теми. Така се родиха всички статии от отдела "Учителят говори", които впоследствие се издадоха в отделна книга под същото заглавие на български, френски, руски, латвийски и есперанто. Тези изящни статии, тези великолепни симфонични откъси от великата мисъл на Учителя върху Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Доброто и пр., и пр., можеха да бъдат събрани от човек с подобен литературен похват, какъвто имаше Жорж. Книгата на Учителя: "Живот за цялото", която излезе на български и на френски, представя първите статии от редица броеве на "Житно зърно". Тези статии представят също еднородни и сравнително еднотемни мисли, извадени от близки по време на самия брой на списанието беседи. Те не са обикновени резюмета на дадени беседи. Те са еднородни мисли или, по-право, мисли, изказани върху един или няколко свързани помежду си въпроси, взети обикновено не само от една, но от няколко близки по дати беседи и сглобени в едно цяло. Така тези статии запазиха изцяло онази звучност и красота, която е присъща на Словото на Учителя.

Говорейки за това, което Жорж извърши в списанието във връзка с беседите на Учителя, не трябва да се забравя да се спомене още за редицата символични приказки от беседите, които той взе и преразказа в сбита майсторска форма и реч. Това е вкратце литературната работа, която Жорж изнесе в сп. "Житно зърно". Тя не е малка работа. Едно голямо дело, погълнало цели 17 години!

Към "Житно зърно" Жорж има и други заслуги – те са в кръга на неговото издаване и администриране. "Житно зърно" е едно безвъзмездно идейно дело. В него всички работят всичко – пишат, грижат се за печата, за администрацията, за експедицията му, за събиране на абонамента му. Така "Житно зърно" е постоянна рожба на тия, които го възглавяват. Жорж беше измежду най-преданите всеотдадни служители на списанието. Той беше едно звено, около което се центрираха нещата.

Макар "Житно зърно" да беше неговата средишна работа, от европейската война насам Жорж направи редица преводи, а издаде и някои собствени книги. Като оставим настрана една малка книжка върху четвъртото измерение, която преведе непосредствено след голямата европейска война, други по-крупни преводи са три книги по окултни науки, именно: "Хирология" от Вреде, "Физиогномика" от Дюрвил и "Астрология" от Сефариал, почти единствени издания на библиотека "Водолей". Последната беше изключително дело на Георги Радев. Остана обаче в ръцете на други хора, понеже Георги нехаеше по отношение на материалните работи. За книгоиздателство "Посредник" преведе в началото на изтеклото десетилетие разкошната биография на Ганди, написана от Ромен Ролан. По-сетне той преведе и издаде на свои разноски три от най-хубавите книги на Бо Ин Ра – "Книга за Живия Бог", "Книга за човека" и "Книга за Отвъдния свят". Към преводите, които даде, трябва да се отбележи още като голямо дело и преводът на големия окултен роман от видния английски писател Булвер-Литон – "Занони". Първата премия, която сп. "Житно зърно" даде на своите читатели, бе книгата от А. Осборн-Ийвс – "Лекуване чрез цветните лъчи". Тази малка книжка е рядко ценна и може би единствена по рода си в световната литература. Жорж има щастливата идея да прибави към края една глава върху символиката на цвет-

ните лъчи от Учителя. Тази глава представя също така събрани от беседите мисли по този въпрос и подредени изясно.

Една втора премия, която сп. "Житно зърно" даде, това бе собствената книга на Георги Радев "Лица и души". Това са редица характерологични картини и паралелизации на известни големи световни личности. Официалната критика се отзова за тази книга твърде ласкаво.

Не бива да се пропусне неговата малка книжка "Живите сили на слънцето", която претърпя две издания.

В последно време той даде разкошния превод на книгата на Ромен Ролан "Жан-Жак Русо", която излезе като № 1 от библиотека "Безсмъртни мисли". Последната му преводна работа бе съветската графология от Инсаров, която е под печат.

Не може да се обгърне всичката литературно-преводаческа работа на Г. Радев. Освен споменатото, сигурно има още доста направено от него, което се намира по разни вестници и списания (предимно окултни) в страната и в чужбина. Като се има предвид колко голяма работа е това, сам да преведеш, напишеш и издадеш с всичките му финансови перипетии, коректорски главоболия и пр., ще се разбере какво грамадно дело е извършил Жорж в своята двадесетгодишна книжовна дейност. Голяма работа бе това! Ценна и полезна за окултната книжнина в България бе тя.

* * *

Приятелю наш, с позволението на твоя творчески дух изнесохме в сбити линии нещо от това, което ти извърши тук, на земята. Ти не се нуждаеш от това. Твоето дело не се нуждае от препоръки. То бе дело неръководно. Твоето дело бе част от Божественото дело в България. Затова се осмелихме да го обхванем в бегли черти. Да остане като назидание на поколенията. Но нека ни бъде простено да кажем няколко думи за теб като човек тук, на земята.

Впечатлението от даден човек за разните хора е напълно различно нещо. И все пак има нещо, което за всички е еднакво. Има известни прояви, които от всички хора се схващат еднакво. Ти, приятелю, беше чувствителен човек, един истински умствен наторел. Високо начетен, интелигентен, ти лесно схващаше и най-трудните проблеми на мисълта. Може би затова ти имаше живо чувство за себе си, за своите способности; обаче пред Бога, пред проявите на Божественото, ти сам се считахше скромнен служител. Ти имаше особено чувство пред хората заради висотата на идеите, които следваше, които се стремеше да бъдат твоя плът и кръв. Ти беше крайно самобитна натура. Благодарение идеите на окултизма и на новото, ти беше стигнал дотам да имаш изработено принципно мнение за нещата и за въпросите на живота. И умееше да държиш на тия принципи. Затова обикновените хора не всякога можеха да те разберат. Ти беше войнствена натура и често хората попадаха под ударите на твоя остър словесен меч. Те са ти прощавали всякога, защото това бе в твоя наторел и ти често се бореше с тази твоя черта на характера. Затова понякога имаше в теб величави проявяващи се толерантност и благоразположеност към другите. Тогава ти защищаваше отявляващо онеправданите.

С пълно съзнание за ценността на своите идеи, ти беше готов за големи жертви. Така ти си подпомогнал извънредно много млади хора в техните учебни занятия, като си им преподавал безплатни уроци по езици и математика. Който е учил при тебе, не може да забрави знанията ти и твоя похват да преподаваш. Ти упъти мнозина, които с перо са искали да кажат нещо на човечеството. Ти им

поправяше писанията и ту добиваха друг облик. Тези всички твои ученици ще те помнят винаги.

Голямо бе твоето участие в живота на Братството. Този живот, ученическото на Новото те вдъхновяваха безпределно. Дейно би твоето участие в съборите, в класа на младите, където бяхме те избрали задълго да бъдеш наш представител. Ти участвува през 1922 г. в Ачларския, а през 1923 г. – в Русенския опит за братско общежитие. Това бяха опити с голям импулс за нов колективен живот. Ти беше се сродил с всяка по-голяма проява на братствения живот и с вдъхновение се отдаваше на работа за своя идеал, комуто служи с голяма преданост и умение. Не те разбираха обаче някои хора. И оттам дойдоха за теб големи горчивини и страдания. В средата на своите приятели, в братствената среда ти бе в своята творческа обстановка. И всичко, каквото ти направи на земята, се подхранваше от високия идеал, от високите идеи на Всемирното Братство, на Учителя. Това бе ти, това бе твоята душа, една животрептяща брънка от живота на Всемирното Братство в България.

В своя личен живот ти бе свел нуждите до минимум. Ти не чувствуваше нужда да "събираш имущество на земята". Не ламтеше и никога не мислеше за пари и богатства. За тебе беше важно делото, услугата, която ще направиш на някого, уроците, които ще преподадеш, да му помогнат, да му услужат.

Много, много пъти сме прекарвали в колективна работа заедно. С песни сме я завършвали всякога. И след като се създаде добро разположение на духа, ти ни заливаше със смях с твоето хумористично-саркастично представяне на света, на проявите му, на дадени типове хора. Ти се разтваряше тогава, в тия часове на благоразположение, и се разливаше в потоци от благородна жизнерадост. Тия мигове ще останат в нас като най-хубавите спомени от твоя личен живот.

Ти напусна земята. Такава бе волята Божия!

Да бъде благословено далото ти, приятелю наш! Светъл да бъде пътят ти в света на отвъдното. Благословен да бъде твоят творчески дух!

4. Георги Радев – личност и дело

П. Манев

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 182–187

Изключителните времена изискват изключителни личности. При кризи, които бележат прехода на една епоха в друга, когато една остаряла жизнена форма се стреми да продължи съществуването си, като спъне естественото развитие, са нужни хора достатъчно чутки, за да открият новото, и достатъчно смели, за да го приемат и отстояват.

Наближаващата нова култура създава вече своите предвестници. Един от тия малцината е безспорно и Георги Радев, който неотдавна ни напусна, за да се прибере в истинската родина на всички ни.

За първите години от дейността на заминалия приятел в живота на Братството ще се изкажат други. Моите спомени се отнасят главно до последното десетилетие от земния му път.

Разбира се, далеч не е лесно да се обрисова в едно кратко изложение обликут на една богата индивидуалност, още повече когато тя е и мъчностна. А Жорж бе, въпреки всичката си приказливост, твърде непроницаем дори и за най-близките.

По необходимост, човек трябва да се задоволи в случая с впечатленията, получени при едно по-дълго сътрудничество, и редките случаи на по-интимно настрояване у нашия другар.

Още при първата ми среща с Георги Радев – то бе в самото начало на 1931 г. – получих впечатлението, че имам работа с един първокласен интелектуалец, но едва с течение на времето аз можах да се запозная с неговата многостранност.

Моят нов приятел се оказа човек с извънредна памет, която бе го направила полиглот, владеещ много добре модерните и класическите езици.

Оригиналността и подвижността на ума му изпъкваха още в неговите разговори, в които енциклопедични познания и житейска мъдрост се преплитаха във виртуозни импровизации, феерично осветлявани от искрите на един тънък хумор и едно рядко остроумие.

Изключителната острота на мисълта бе го напътила да избере за своя специалност една от най-трудните области на официалната наука – математиката. Но той бе работил доста и върху философските дисциплини, особено психологията.

Едновременно с това, нашият приятел задълбава в окултните науки и успява да овладее между друго френологията и физиогномиката, хирологията и графологията, кабалата и астрологията по начин, който му бе дал възможност да изработи свои мнения по ред въпроси.

Друга особеност на Жоржовия умствен апарат беше неговият естетичен характер. Като малцина, нашият другар умееше да даде и на най-отвлечената проблема пластична, художествена форма. Оттам и големият му интерес към изящната литература, музиката и изкуствата изобщо, дето той се чувствуваше също у дома си.

Разбира се, аз нямам претенцията с тия няколко шрихи да изчерпя неговата духовна физиономия. Аз исках само да набележа контурите на един щедро надарен човек, който бе успял да се справи с редица области както на официалната наука, така и на тайното познание, който умееше със сръчността на артист да ги доведе в хармонично отношение и бе поел пътя към идеала на всеки истински окултист – синтезата между наука и философия, религия и изкуство.

Жорж не се ограничи обаче само да работи върху себе си. Той направи не малко и за другите. От него имаме преди всичко цяла дузина преводи, между които "Астрология" от Сефариал, "Хирология" от Вреде, "Четене на характера" от Дюрвил, "Занони" от Б. Литон, една трилогия от Бо Ин Ра, биографиите на Русо и Ганди от Р. Ролан и др.

Същевременно той преминава и към оригинално творчество.

Още в първата му самостоятелна публикация, именно малката брошура върху "Живите сили на Слънцето" (1926 г.), проличава както научната подготовка, така и блестящите полемични качества на младия автор. В по-нататъшната си литературна дейност той си служи нашироко с своята богата начетеност, но, струва ми се, не прибегна вече до унищожителната критика, дето той се чувствуваше в своята стихия. Може би нашият приятел се бе съобразил с една мъдрост из беседите, според която истината не се нуждае от защита.

Главното поле на неговата дейност бе настоящето списание, макар че той периодически сътрудничеса и в други наши и чужди списания. През последното

десетилетие той бе поел редактирането на "Житно зърно" заедно с главната тежест на техническата работа около него.

И ако в българските интелектуални среди "Житно зърно" е минавало за едно от най-сериозните списания, това са дължи сигурно не на последно място на качествата на главния му редактор.

Дейността на Жорж като сътрудник на "Житно зърно" е твърде разнообразна. Читателите на списанието познават неговите математически отмерени, богати както с данни, така и с подтици, елегантно написани статии. Както се знае, една част от тия статии, третиращи най-различни проблеми в окултно осветление, бидоха издадени в сборника "Пътят на звездата". Тая работа, дори и без оглед на идейното ѝ богатство, осигурява на Г. Радев едно от първите места между българските есеисти.

В "Житно зърно" той завеждаше и няколко по-дълги работи, между друго и един курс по графология. Ако бе успял да го завърши, ние щяхме сега да притежаваме, може би, едно от най-хубавите съчинения върху тая област.

С цикъла "Жената в Евангелието" той създаде не само една галерия от класически образи, но даде и пример за едно по-задълбочено тълкуване на Новия Завет.

Сериата му "Планетни сфери" представлява току-речи най-пластичното изложение на планетарната типология, което съм срещал в астрологичната литература.

В последно време нашият другар бе започнал един нов цикъл според една класификация от Учителя, именно "Животът на старозаветните, новозаветните, праведните и ученика". За жалост обаче той не можа да продължи тоя труд, който обещавахе да се развие в монументални размери.

В "Житно зърно" Жорж бе разработил освен това редица притчи и приказки от Учителя, които са истински бисери както по съдържание, така и по форма.

Пак в "Житно зърно" той направи опит да систематизира материали из беседите, отнасящи се до някои основни принципи на новия мироглед. Известно е, че тия статии впоследствие бидоха събрани и издадени под заглавие "Учителят говори".

Един от нашите най-културни хора, който съвсем не обича да надценява нещата, нарече тая систематизация "симфония, достатъчна да увековечи един човешки живот".

Същевременно нашият приятел опитва и друг един път за популяризация на новите идеи, като поднася чрез уводните статии на списанието материали из текущи беседи върху дадена тема. От тия статии по-късно се роди "Живот за Цялото".

Така, с "Учителят говори" и "Живот за Цялото" Георги Радев пръв на наша почва посочи два от многото възможни начини за систематизиране на огромния материал, даден от Учителя.

Известна е ролята на френските издания на тия книги за запознаването на чуждия свят с новата идеология. В бъдеще тяхното значение ще се види още по-ясно, а заедно с това – и грамадната заслуга на нашия приятел.

Част от неговите характерологични проучвания бидоха издадени под заглавие "Лица и души" като премия на "Житно зърно" – една твърде интересна работа, която му донесе между друго и един ласкав отзив на проф. Михалчев.

По-специалните изследвания на Жорж, които сигурно са и най-значителните измежду оригиналните му работи, обаче останаха непубликувани, и, за жалост, може би, ще останат и завинаги неизвестни.

Плод на заниманията с една от най-любимите му науки – хармонията – и на окултните му познания бе една студия върху музиката, по-специално тая на Учителя.

Нашият другар е работил и върху произхода и символиката на формите, по-специално на някои кристални форми в светлината на окултизма.

Той бе направил, изглежда, няколко открития и в областта на висшата математика.

Главното внимание на Жорж обаче бе обърнато към математическата разработка на някои астрологични проблеми.

За жалост не е известно къде се намират ръкописите на горните трудове, някои от които трябва да са доста обемисти. Но, ако един ден те бъдат издадени, аз вярвам, че и специалистите от съответните области ще има да научат нещо от младия представител на Всемирното Братство в малка България.

Неведнъж в приятелски среди са подчертавани умствените способности на Жорж с тенденция да се изтъкне един предполагаем недостиг в сърдечно отношение.

Моите впечатления, пък и тия на хората, които го познаваха по-отблизо, са по-други. Вярно е, че интелектът бе доминиращият елемент в живота на нашия приятел. По всяка вероятност, не са липсвали и конфликти между двете области, каквито впрочем ги има и у нас в една или друга форма. Вън от това обаче аз можах неведнъж да констатирам у него една неподозирана готовност за жертви към по-близки и по-далечни.

За илюстрация ще спомена само един пресен случай. През последната пролет, при всичкото си неразположение, той се бе ангажирал да помогне на един позакъсал ученик, както е правил много пъти по-рано. На съвета на един приятел да не изразходва с такава работа и така оскъдняте си сили, Жорж отговаря: "Ако бяха богати, щях да ги отрежа най-безцеремонно, но те са бедни и не мога да им откажа."

Във всеки случай, едно е сигурно: той съвсем не обичаше да изнася на показ своите чувства.

Освен със споменатите качества, Г. Радев бе образец и с някои черти на характера си.

По общо признание, той притежаваше една финост, присъща на френския дух, само че у него тя бе в щастливо съчетание с една, бих казал, органическа ненавист спрямо всяка неискреност.

Известно е, че интелектуалните типове от тая категория не всякога са надарени и с усет за практическия живот. Случаят с Жорж не бе такъв. Той имаше чудно верен поглед за действителността, която познаваше отлично.

При наличността на това качество, което бе комбинирано, от една страна, с един изумително борчески темперамент и със солидна научна подготовка, от друга страна, той имаше изгледи да се нареди много добре в живота. Между друго, според мнението на сведущи, една академическа кариера по математика му е била почти сигурна. Но, за всички удобни сметки той имаше познатата на всички Жоржова иронична усмивка. И, доколкото ми е известно, той не прибра докрай от университета своя диплом за завършено с отличие математическо образование. С тоя акт Г. Радев показва, че в живота има нещо по-велико от едно добро социално положение и че той бе роден именно за това по-велико.

Друга интересна особеност на нашия духовен аристократ, който иначе нямаше никакъв афинитет към политическия живот, бяха неговите твърде напредничави социални възгледи. Дейното му участие в два опита за колективен живот – в Ачларе през 1922 г. и в Русе през 1923 г. – говорят, че тия възгледи не са били само външно лустро у нашия другар.

Въпреки своя краен индивидуализъм, Жорж бе постигнал забележителни превъзможвания в държанието си. Неговото място в салона на Братството беше или при вратата, или до някой краен прозорец, дето изготвяше своите майсторски резюмета. Ние го знаем като участник в братския оркестър, но никога – поне през последните десетина години – не чухме от сцената неговия чудно хубав тенор. Както е известно, статиите си обикновено подписваше само с едно малко "Г", а великолепните си преводи най-често пускаше без всякакъв подпис.

Нещо повече. Мимо положението, което заемаше като представител на младежкия клас и главен редактор на списанието, Жорж току-речи никога не изпадна в наставнически тон нито в писмата, нито в словесната си дейност – едно доказателство за силно развитата му самокритика.

Работата на Г. Радев се отличаваше с ред и експедитивност. Всеко негово дело носеше белега на прецизността. Не ми е известно доколко тая изисканост е наследено качество, но Жорж неведнъж подчерта, че го е развил до голяма степен под ръководството на Учителя.

Трудолюбието беше една от най-характерните черти на Жорж, която не го напусна и до последните му дни. Дори от Куртово той изпрати уводните статии за последната, шеста, книжка на "Житно зърно".

Аз не бих желал да завърша горния бегъл очерк, без да спомена за още едно качество на нашия приятел, което остана почти неизвестно поради съдържателността на Жорж – именно неговата проникателност, достигаща до ясновидски прозрения.

Наистина, достоен за удивление е фактът, че Г. Радев бе успял да реализира в един кратък живот гореспоменатите постижения, някои от които са диаметрално противоположни на основните наследени тенденции – един факт, който говори както за огромната работа, която Жорж е извършил съзнателно върху себе си, така и за Висшето Ръководство, което му е помагало.

Тоя мощен дух обаче разполагаше с твърде слаба физика. Жорж бе наследил твърде деликатно здраве, което при това е било атакувано от един воден плеврит през ученически години. Неговата крайна чувствителност и прекомерно критичното отношение към света също не бяха от естество да подобрят здравословното му състояние.

Онова, което природосъобразният режим в братска среда поправяше, е бивало често подравяно от една почти непонятна небрежност към собственото здраве.

Като астролог, Жорж е знаел, че 1940 г. е критична за него. Но той никога не се оплака пред нас. Напротив, неведнъж спомена с най-голямо спокойствие за едно евентуално заминаване от тоя свят.

Съгласно желанието си, той прекара три месеца на една висока поляна в Родопите, доминираща над далечни простори. Той предпочете последния месец да остане само с чужди хора, може би, за да се сбъдне онова, което бе предсказал сам за края на своя живот.

Иначе, той запази бодрост докрай. Последните му писма дишат свежест и възторг от дивната хубост на оня планински кът и говорят за една ненамалена жажда за работа.

На 22 юлий т. г. обаче, към 9 ч сутринта, Жорж е отлетял към един по-хубав свят, за който той копнееше в последно време.*

Така, земният път на Жорж завърши необикновено, както и бе протекъл.

Още при пръв допир с новото, младият Г. Радев съзнателно жертвува шансовете за едно блестящо обществено положение в полза на един висок идеал. Той зарязва гладкия, удобен друм на традицията, за да поеме стръмната пътека срещу общото течение. Негов дял бе да пробива нови пътища, да сочи нови хори-

* В 9 ч на 22 юли 1940 г. си заминава Георги Радев. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

зонти. В услуга на тая цел Жорж постави всичките си познания из областта на официалните и окултни науки и всичките си дарби. И той работи упорито, безшумно и крайно безкористно в продължение на повече от две десетилетия мимо всички семейни и обществени затруднения. Въпреки дори тежката болест, той остана докрай верен на своя пост като борец за един по-съвършен свят.

Неговият живот не бе дълъг. Жорж си замина едва четиридесетгодишен. Но той живя както намери за най-добре и създаде едно дело, за което само малцина могат да мечтаят.

Жорж ще продължи своята работа чрез своите творби. Неговият пример ще осветлява нашия път. Идеалът, на който той посвети живота си, ще върви въпреки всичко към своята реализация за щастието на едно по-добро, по-просветено и по-свободно човечество.

Нека мир придружава светлия дух на Георги Радев, пионерът на новото време.

5. Георги Радев

Боян Боев

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 188

Днес преживяваме преходно време между две епохи: една стара, която си отива, и друга, която се ражда. То се характеризира с бурни прояви в индивидуалния и колективния живот, с катаклизми от всякакъв вид, понеже новото напират, а старото не иска да даде своите позиции. Явява се един кипеж, водовъртеж, настъпват катастрофи, като че ли загива всичко, обаче след бурята ще имаме тих, красив слънчев изгрев и усмихнати, ведрни нови небеса.

Чутките души всред кипежа на днешното време долавят ясно кои идеи са животворни, пълни с вътрешна правда, на кои идеи принадлежи бъдещето. Такъв беше и Георги Радев, и затова именно той още от ранна възраст застана в редовете на борците за нов живот на земята.

Животът му може да се резюмира само със следните думи: работник за един нов свят, за една нова земя. Преди всичко той беше делови човек – делови в това отношение, че у него винаги беше дейна мисълта: какво може да направи за великата идея, която пълне + ще душата му с огън и възторг.

Той представяше хармонично съчетание на идеалиста и реалиста в този смисъл, че не се задоволяваше само с отвлечен идеен живот, но работеше да го превърне в плът и кръв, в дело.

Едничката му мисъл беше: Великото Дело.

Едничкият му блян беше: Идване на новия ден на земята.

Едничката му воля беше: Работа и работа за светлото утро, което изгрява.

И тая работа му беше едничкият източник на радост. Пред величието на идеята, която го вдъхновяваше, за него бледнееха всякакви лични интереси и планове.

И при най-малкия разговор с него проличаваха всестраниното му дарование и моогостранният му интерес. За целта е достатъчно да прелистиме и "Пътят на звездата", и другите му статии в "Житно зърно", които не влизат в този сборник, и да сравниме мистичните му статии, например "Образът на жената в Евангелието" с някоя чисто научна статия, например "Енергията на атома" и пр.

Може ли да угасне свещеният огън, който гореше у Георги Радев? Не, защото той идеше от дълбините на неговото естество. И поради това, дето и да е, той нито за миг не може да прекъсне своята красива работа за новото, което иде.

Когато няколко души на земята се сдружат за обща материална работа, щом тя престане, те се разделят и вече нищо не ги свързва. Но когато няколко души са обединени чрез общия идеал, там законът е друг. Ето защо връзките между Георги Радев и приятелите му тук са връзки неразривни, понеже са връзки на Духа. Те са свещени, понеже са от високоиндееен характер. И тези връзки, с постепенния растеж на душите, ще стават все по-светли, по-красиви и по-дълбоки.

Той дойде тук, за да извърши една ценна работа и да остави един светъл и незаличим образ в душите ни.

И този светъл образ ще бъде назидание и пример за мнозина, които вървят по вечния друм на живота.

6. Провинцията и Георги Радев

Буча Бехар

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 189

Ние го виждахме рядко. През време на светлите съборни дни и по време на нашите излети по Рила и Витоша. Но ние го познавахме; ние знаехме добре какво място заемаше той в нашия идеен живот, ние виждахме добре неговата голяма и рядка личност, неговото дарование, неговата душа, която така неотразимо трептеше във всеки ред, който се изливаше от неговата ръка.

В неговото лице ние виждахме един от първите работници, които строят пътища в нашето движение.

Думите не могат да изразят онова, което ние преживяхме по неговата загуба – загуба в обикновения човешки смисъл... Георги Радев за нас никога не ще бъде загубен, никога, защото ние не го виждахме в неговото тяло – крехък съсъд, а го виждахме в неговите трудове, в които умееше да изплете своите философски видения в чудно поетични форми.

Те ни звучаха като приказка, като песен от един отвъден мир, мир на красота, която той така горещо жадуваше да разкрие пред всички.

Ние виждахме за миг тия безбрежни хоризонти, тия приказни светове, до които той се възземаше, и сухата наука за неспециалисти се превръщаше в мощна стройна хармония и истинска поезия – каквото беше за него – математика, поета и човека Георги Радев.

Бихме казали, че неговото перо, не, неговата лира пресекна. Заслушани в последните му акорди, ние навеждаме ниско глава с очи, потопени в оня свят, за който той приживе мечтаеше, свят на вечния празник на духа, свят на красота, на човешчина и свобода.

Ще го чуем ли пак? Ще го видим ли пак? Ние се вслушваме все наново... Застанали обаче здраво на земята, нашите очи не стигат безкрая и ние казваме: Георги Радев не е вече между нас.

Като жадувана музика ние ще се вслушваме, за да чуем познат тон.

Като за отлетяла мечта ние ще копнеем да го видим пак.

“Житно зърно”, където той работи много години, ще стигне пак до нас, ние ще го прелистим, но по неговите страници не ще намерим малкото и познато “г”.

Сянка ще премрежи нашия поглед, топла влага ще блесне в нашите очи, със сърце, отворено за него, ние ще кажем:

Светли часове за теб, мили наш брат!

7. Житно зърно

Неделчо [Попов]

Житно зърно, Г. XIV (1940), кн. 7–8, с. 208

Посвещава се на Георги Радев

Ако не те хвърлях в жертва, житно зърно, не би ти дало плод. Заровено в земята, Божия сила те възрасна, и ти ставаш житен клас.

Твоята смърт е жертва благодатна, защото ти от смърт минаваш в живот. Кое е туй, което свързва теб, невидимото житно зърно, заровено в земята, с класа, узрял на Божията нива? Не си ли ти сега и клас, стебло, и корен? И где си ти в тоя миг? Не си ли ти като едно от поточетата малки, слели се в голямата река, която оросява красивите долини? Не си ли ти едно и сто, не си ли ти безбройно, че щедро храниш човеците по цялата земя?

Другарю мой, не си ли ти златно житно зърно? Не сме ли ние житен клас? Живеем ние и движим се в Него. Той е, който ни събира, умножава, изважда и дели. От Него сме излезли, при Него връщаме се пак.

8. За Георги Радев (послесмъртни думи)

Стефан [Д-р Стефан Кадиев]

Братство (Севлиево), бр. 265 (22.IX.1940), с. 4

Колкото пъти съм искал да намеря потвърждение на думите на Учителя от меродавни източници във от нас, винаги съм дохождал при него, в "Академията". Там, в шперплатовата барака, ме посрещаше неговата засмяна, въздушна личност.

– Ей, пак работим, пак четем, пак пишем! Стига толкова, ще се изпише перото! – казвах аз, като го удрях по рамото.

– О-о! – викаше той, като удряше с всичка сила слабицката си длан о моята. – Колко много се радвам, че се виждаме!

Абеше явно, че се радва. Сините очи сияеха, рядката руса коса над челото се тресеше. А с бегъл поглед аз вече доловях колко ясно прозираха през палтото ръбовете на плешките му, как са тънки бедрата под панталоните, нанизани сякаш на колове, как са стопени мазнините на бузите, как са изтънели свирките на ръцете. Рядката звучна кашлица, съпроводена с храчки, упорита и безпощадна, къртеше сякаш моите гърди.

– В тая френска книга се описва космичното влияние на Венера – минава той веднага към интересната за двамата ни тема. Изследвания на бележат френски окултист. Венера, разпростряна по цялата вселена, Венера – майка, Венера творец-любов. Оригинално е разгледана!

– А това е на немски – слънчевите петна и връзката им с живота на земята – казва той, като вдига друг дебел том. – Великолепна работа. Диаграми на слънчевите петна и паралелни диаграми за заразните болести. Интересна работа! От какви далечни наглед работи зависи нашият живот!

– Да, ти се интересуваше от диагностиката на нокътя: Чакай! Ще видим тоя каталог.

Един голям френски каталог със стотици книги по окултизма се разгръща пред мене.

– Значи моята характерология ти много харесва? – пита той с видимо удоволствие.

Да, тя ми харесва! Харесва ми и Георги страшно много! Като характер, като работник, като дух, но не и като тяло!

– Боже, Георги си отива! – си мисля аз със сълзи на душата си. Георги не е добре! Георги, нашият Георги, ще ни напусне без време!

Загатнах му да наблегне върху здравето си. Да се прегледа, да се лекува. Веднага съжалих за това. Очите му пламнаха, челото му се набърчи и по бузите бликна кръв – ясни розови петна.

– О, докторите само знаят да плашат хората – казваше той, като кашлица довърши изречението му.

Георги наистина си отиде.

Твърди се, че душата не умира, че и от онай свят духът продължава да работи в област, която обича. Може би. Даже ми се струва, че го вярвам да е така. И все пак, зарад Георги ми е страшно много мъчно. Защото работници трябва и на тоя свят – много и добри работници.

А Георги беше един от добрите работници за Делото на Учителя.

9. Учението на Любовта

Георги Радев

Братство (Севлиево), бр. 265 (22.IX.1940), с. 3

Новата наука, новото Божествено учение поставя нещата на един велик вътрешен опит.

Туй, което не можете да опитате, не го приемайте.

От години насам в България се проповядва учението на любовта. Малцина го познават, още по-малцина го живеят. А многото узнаха за него по онази жалка карикатура, която се яви из вестниците и църковните списания под измисленото от хората име „дъновизъм“. Още един път хората разпънаха едно живо учение на кръста на едно име и се втурнаха да го охулят. Това е една стара приказка – приказка от паметивека знайна. И живите духом човеци я знаят, защото очите на десетки вехтозаветни пророци, избивани от онези, на които те са вещаели Словото Божие, гледат през техните пробудени съвести, окото на Христа гледа през сърцата на пробудените човеци и те виждат онова, което е ставало, става и сега. Виждат как хората прокуждат живия дух на всяко учение, на всяка религия в някакво измислено от тях, човешко „небе“, заточват неговите вешатели в това небе, а тук наземи им правят мъртви истукани и им въздигат мъртъв култ. И днес земята е пълна със сухи кости – останки от мъртви богове, култове, обреди. И човек не може да даде волен замах на своята ръка, да не би да събори някой

кумир, пред който сонм поклонници правят метани. Защото ще го назоват богохулец и еретик – а може би и по-лошо...

Всички живи хора днес знаят това – всички ония, които кърмят в себе си една жива идея, от опит го знаят, макар често да не разбират защо. “Защото” на това малцина го знаят, ала че е така, свидетелствува и историята, и всички писания, в които човек е вписал своя вътрешен опит. Гъстият чад на толкова средновековни клади, на които са изгаряли борците за дух и истина, се стели още по небето на човешкото съзнание и в ушите на човека още звучат мрачните заклинания на онези, които, облечени в черни раси, са водели с кръст в ръка пустоверните тълпи. Днес и тълпите вече знаят!

От години насам в България се проповядва учението на любовта. И не само в България – по цял свят! Но сега са още ранните зори на това учение. И само най-ранобудните са приели първите трепети на зората, макар че душите на всички хора сънно предсещат, че иде нещо ново в света. Та мигар трепетните предчувствия на сума днешни опети, техните копнежи по една нова действителност, тяхното болно усилие да скъсат веригите, в които бездушният материализъм бе оковал душите, оня мистичен трепет, който се долавя в песните на някои от тях, все по-често и по-често звучащата и добиваща все по-дълбок и по-дълбок смисъл дума “любов” не са откровения за оня, който има око за дълбоките движения на човешката душа? Нима крепкият напън на масите да съберат своята пръсната душа и да изкажат ропотно своята воля за свобода не говори, че нещо ново се заражда в човешката душа? И малко ли още личби на времето?

Който има будно сърце и буден ум, вижда.

Човешките философски и научни системи са като механизми. За да ги разбере, човек трябва да ги анализира, сиреч да ги разглоби, та да види как са конструирани. Разглобяването, човъркането тук си е на място. Но да вземеш да човъркаш и разглобяваш едно житно зърно, един жив плод, то ще рече да го убиеш. Плодът трябва да се изяде, а зърното – да се посее. И ето, живото слово се яде и се посажда в душата. А има ли по-положителен опит от този?

Ония, които знаят нещо за живота познание, ще разберат това.

И ако някой би попитал какво носи новото учение, отговаряме: то носи учението за Божията Любов, онази велика, разумна Любов, в която ние живеем, движим се и съществуваме.

За тази любов, разумната Божия Любов, в която всичко “живее, движи се и съществува” – а не човешката – ни вести Дънов в новото учение. И не само я вести, а я учи. Той иска да направи да затрепти със своето слово основният тон в нашата душа – любовта, защото с него ще трепнат и всички обертонове на великия живот на безсмъртието. И както в лествицата на обертоновете, които произлизат от основния тон, се таят всички закони на музиката, така и в обертоновете на Божията Любов се крият всички сили, условия и закони на разумния живот.

Ние, хората, днес сме изгубили своята основа и затова висим в неизвестност – не знаем ни откъде сме, ни защо сме, ни какво сме. А трябва да турим тази основа, за да се осмисли животът ни. “Щом турим тази основа, тогава ще имаме условия да проучваме дълбочината на битието, дълбочината на небесата, на звездите, на далечните светове, на другите същества, които са минали нагоре по тази йерархия. Но ние в тази забавачница трябва да минем курса си, и добре да го минем.” (Царството Божие – 5-а серия беседи)

За великата музика на това учение сега се готви оркестърът – оркестърът от живи души по цялата земя. И кога той се приготви, ще дойде великият кълп-

майстор – Духът, ще дигне пръчицата си и ще каже: "Мир вам." И музиката ще започне, новият живот ще зазвучи.

Сега е още началото. И ония, които се готвят да станат музиканти, нагласят своите разстроени цигулки – един свири насам, друг – нататък, затова е чуто още само шум. И ето, вместо да слушаме как музикантите стържат на своите инструменти – те още не са засвирили – да вземем всеки своя инструмент, да поискаме нашата партия от великия капелмайстор и се приготвим, всеки на своето място, за великата симфония на Любовта, която ще започне, когато Божият Дух възвести "Мир вам!"

Забележка на редактора: Настоящото е извадка от статията на Г. Радев "Учение на любовта", отпечатана в брой 4, год. I (1924) на сп. "Житно зърно". Тук е публикувана за негово възпоменание.

10. Георги Радев премина прага на земния живот

Братство (Севлиево), бр. 265 (22.IX.1940), с. 3

Макар за нас да не съществува съмнение в това, че животът е вечен и че отделният индивид запазва своето съзнание и своя живот, след като мине през прага на така наречената "смърт". Макар ний да знаем с пълна сигурност, че всъщност Георги Радев е жив, че неговият ум е все още буден, че неговата мисъл все още продължава да се вдълбочава във въпросите на живота, да ги разчепква до най-голямата им тънкость и да обгръща и обединява фактите и явленията на живота във върховен синтез, също тъй, както това е било и допреди няколко месеца. Макар да знаем, че съзнанието на Георги Радев е също така будно, както и преди, и че със същата дълбочина и съвършенство то работи непрестанно, хвърляйки светлина върху тъмни, заплетени за мнозина въпроси и разкривайки велики истини там, гдето очите на мнозина не виждат нищо.

Все пак, ние не можем да не скърбим, днес, когато непосредствената ни, физическа връзка с него е прекъсната и когато не можем да общуваме с него във видимия за всички свят. Наистина, той пак е между нас, но ние не го виждаме. Той продължава да работи и там, гдето сега се намира, за това, за което е работил през целия си живот, но пътищата, по които става това, са други и... неговите безценни редове не ще изпълват вече страниците на нашето "Житно зърно".

Георги Радев имаше една способност, досега единствена и ненадмината, измежду учениците на Всемирното братство в България – да разглежда нещата, въпросите, с вещина и проникновение, с безпогрешна строго-научна точност, каквито рядко се срещат дори в средите на призваните и всеобщо признати първенци на положителната научна мисъл.

Всъщност, Георги Радев имаше много способности. Той бе рядко, изключително дарена натура: математика, чужди, модерни и древни езици, специални окултни науки: астрология, хиромантия, графология, физиогномия, френология, всичко това обединено, пречистено и осмислено от един дълбок, проникателен, проникващ в самата същина на нещата поглед, от един гениално-синтетичен ум – всичко му се поддаваше [удаваше], – никоя наука, никоя дисциплина, окултна или "положителна", не съдържахше непреодолими трудности за него...

Като прибавим към това голямата му любов, беззаветната му преданост към учението, ясно е, че с преминаването на Георги Радев отвъд границите на нашия земен живот, ние претърпяваме една голяма, много голяма загуба...

Но... всичко е за добро. Защото такава е била волята Му. Жорж пак ще дойде на земята. Може би в едно време на много по-голяма, от сегашната, светлина. И това, което той тогава ще донесе и ще даде на света, ще бъде възприето оценено и използвано от много повече люде, отколкото това бе в този му живот.

Нека Божият мир изпълва душата на неуморния работник на Неговата нива – Георги Радев.

Редакцията

11. Езикът на природата

Георги Радев

Братство (Севлиево), бр. 16 (311), 25.VII.1943, с. 3

Природата е проникната от дълбока разумност. И за да схванем тази разумност, няма защо да се катерим по големите канари на метафизиката – доволно е да спрем поглед на онези малките, дребните неща: цветята, насекомите, семенцата. И преди човек да перне и унищожи с нехайна ръка пъстрата мушица, която е кацнала на неговата книга – някой бележит трактат по философия или някоя "система на етиката", – нека отдели няколко мига поне, да разгледа крилцата на тази мушица, прозирни от светлината, нейните дивно устроени очи и пъргави крачка. И ще види, че всичко в нея е така разумно, така на място поставено: нищо лишно, нищо случайно. И бих казал, че тази неканена мушица ни е дошла на гости негли да ни припомни, че природата е върховно разумна. Няма и защо да чакаме откровение или чудо: откровения ни дава животът всеки ден. И защо ще чака човек чудо? Мигар е малко чудо нашето око, тънкото му и дълбоко устройство?

Ето, на дрехата ти казва едно крилато семенце. Ти го вземаш в ръка и се занимаваш: кой е научил това растение да постави крилца на своите семена? Знае ли то за динамичните свойства на вятъра, та е поверило нему грижата за увековечаване на поколението?

И ако се вмисли човек в дребните факти, които всеки ден му се изпречват пред очите, ако започне да наблюдава и проучва формите, в които се разраства животът, ще види, че живата природа пила с веща и разумна ръка.

Фактите – това са стъпки на Истината.

И тия стъпки са налице. Те са живият език на природата, който ние тепърва се учим да разчитаме. Тя записва, и то с трайни знаци, всичко, което става. По тези знаци, по тия белези, стига да знаем да четем, ние ще разбираме какво ни говори тя. Безпристрастно и строго отбелязва тя всичко, което става, всичко, за което се е похарчило макар и грам от нейната енергия. Бележи и добро, и зло, и строеж, и разстройство.

Тя изписва и по човека – точно и подробно – образа на онова, което той мисли, чувства и върши. И както когато четем някоя книга, ние не виждаме самата мисъл, не чуваме и звучно изказана реч, а разчитаме само онези символи, с които думите са изразени, и все пак разбираме, така и когато четем живата книга на човешкото лице. Стига да можем да разчитаме писмената на природата, ние ще знаем какво крие този човек в себе си. А това ще ни избави от опасността да съдим на презумица за охра и неща, ще ни избави и от склонността

едно да надценяваме, а друго да подценяваме. Па и няма нищо чудно в разчитане на белезите – нали когато видим нейде изровено корито, знаем, че вода е текла? Или кога видим корените на някое дърво изпокривени и гърчави, ние знаем, че сума пръчки е трябвало да превъзмогнат те в коравата и гъста почва. Па и не ни трябва да отиваме много надалеч, за да видим, че природата пише нашия живот по нас. Достатъчно е да наблюдаваме как тя бразди бръчка подир бръчка по човешкото лице от млада възраст до старини. Или вижте жилестата едра ръка на ковача, който всеки ден върти чук. Защо е наедряла? Защото към нея постоянно прелива повече кръв и я храни. Ония органи в човека, които най-дейтелно работят, най-се развиват и укрепват. Това са най-явните белези, които всеки знае. А има и други, по-тънки и по-скрити знаци и писмена на природата, за чието разгадаване се иска богат вътрешен опит и тънко, спазливо око.

Целият свят на форми, достъпен за нашето физическо възприемане, ни явствено говори, че природата пише. Всяка енергия, каквато и да е тя, на което и стъпало на проява да действа, има способността да твори форми. Спомнете си трептящите плочки. Посипем ли ги с прашец и докараме ли ги в трепет, те зазвучават в определен тон, прашецът заиграва и се занарежда по посока на известни линии, и ние добиваме някакъв образ. Знайно е, че този образ зависи от сума физични условия – строежа на плочката, форма, точките, в които е опряна и т. н. Явно е, че по този образ ние можем да отгадаем дори и условията, при които музикалната енергия се проявява.

И когато казват: "очите са огледало на душата" – това не е само поетичен образ. Защото ирисът на окото, ако внимателно се наблюдава, търпи непрекъснати промени, макар тънки и едва уловими. То е като онези чувствителни плочки, в които трептят образите, що образува светлината. Като в тия плаки, и в ириса се отразяват трептенията на светлината на нашето съзнание. И ако човек може интуитивно да схване тия живи образи, те по симпатия ще възбудят в него същите трептения и той ще долови техния език.

Днес за днес съществува особна наука за окото. По цвета и белезите на ириса – резцици, петна – се проследжат болезнените състояния на организма, органите, които са засегнати и т. н. Ще рече, окото се явява един от най-верните диагностични апарати. И това не са голословни твърдения, а факти, които могат да се наблюдават и да се проверяват.

Но в окото се отразяват не само физиологичните промени на организма. Окултната наука твърди, че в него се отразява мъничката вселена на човека с всички промени, които стават в нея – от мига на раждането до последно издихание. И не само окото на човека говори живия език на природата, а и целият му организъм.

Френологията, Физиогномията, Хиромантията, Графологията и сродните тям науки изучават този език във връзка с характера на човека. Те всички имат своята дълбока, вътрешна страна, която единичка може да ни разкрие невидимите връзки, които свързват организма на човека с целокупния организъм на живата природа. И ако някои от твърденията на тези науки ни се струват на пръв поглед странни и безосновни, то е защото ние виждаме, така да се рече, само мънички отсечки от цялостните процеси, в които се развива животът на природата. Запример, на всеки, който не може да се откъсне от ограничените представи на сетивата, изпървом ще се стори нелепица учението на Астрологията за планетните влияния. Та мигар онези светли точки, които виждаме в пространството, на милиони километри далеч от нас, могат да упражнят какво годе влияние върху нас! Пък и нали Астрономията ни учи, че в повечето от тях надали има органически живот? Така е, наивният реализъм на нашите сетива така ни казва. Ала онези, които виждат по-широко и по-дълбоко от нас, ни казват, че туй, което изглежда

разкъсано и далечно, всъщност е един целокупен жив организъм, в който тече един единен живот. Планетите си влияят една на друга така, както органите на нашето тяло си влияят един на друг, както сърцето влияе на мозъка и мозъкът – на сърцето. Нашите сетива ни представят и растенията пръснати отделно, без видимо влияние едно над друго. Но виждащите и ведящите казват, че растителното царство е един-единичък жив организъм, че отделните растения са свързани помежду си с органически връзки, че те са само отделни форми, които възникват в едно огромно море от жива, разумна енергия, което непрестанно се мени под ритъма на живота. Но нашите сетива виждат само разкъсани едно от друго мънички сечения от единното...

Странни или не, твърденията на поменатите окултни науки намират своето фактично оправдание. Данните, които те ни дават, подлежат на непрекъсната проверка. И макар, че нам са недостъпни засега, на това стъпало на развой, дълбоките основи на тия науки, за достигането на които са необходими висши способности, ние можем уверено да пристъпим към тяхното проучване на чисто опитна база и да се задоволим само с фактическа проверка.

Ключ на тези науки е законът за съответствията. Научи ли се човек нещо да борави с него, природата ще му се разкрива все по-дълбоко и по-дълбоко, щом в него трепне свещеният трепет на благоговение пред нейната върховна разумност.

И както проникателното око на математика схваща вътрешния динамизъм на физичните процеси и ни дава едно по-друго откровение за света, от това на сетивата, така и законът на съответствията, който се покои на окултната хармония на числата, ни дава едно по-пълно и по-дълбоко откровение за вселената.

В неговата светлина всичко оживява и започва да говори – и отвесните бръчки между очите на онова чело, и сключените електрически настръхнали вежди на оня човек, и опърничавата коса на другия, и мекият, пластичен поглед на този.

Лицето с всичките си линии и ъгли се превръща в жива геометрия и числата ни разкриват съотношения, които сами за себе си говорят...

Тези науки тепърва започват да растат. Те са били някога едри клонести дървета, които сега са изчезнали, ала семената им са се опазили и днес никнат тук-таме в разработената почва на наши мозъци.

Те излизат из приказните одежди на мита и иносказанието и встъпват в нова фаза на развой.

Наистина, езикът им звучи още странно за непривикналото ухо, мъчен е за проумяване и само хора с тънък ум, дълбока интуиция и богат вътрешен опит могат нещо да го разбират.

Забележка на редактора: Тази статия на Георги Раден е публикувана тук за негово възпоманение.

12. Георги Раден

(По случай три години от неговото заминаване)

Братство (Севлиево), бр. 16 (311), 25.VII.1943 г., с. 3

Никой човек досега не е "умрял" в смисъл, да е изчезнал напълно за живота, да е изчезнал напълно като индивидуално съзнание, да се е превърнал в "нищо". Затова и ние тук употребяваме думата "заминаване", а не думата "смърт", която може да бъде приета и употребена само като едно условно относително

понятие, тъй като фактически смърт няма – нито за материята, нито за съзнанието.

И ний знаем, че Георги Радев е жив, също така, както са живи и всички други, които са отминали от тоя свят преди или след него. Макар и невидим, Георги Радев е също така жив, както сме живи ние, които още обитаваме земята, облечени в грубата материална дреха. Ний знаем също така, че той е често, може би много често, при нас, неговите познати, и че неговата будна, дълбока, проникателна мисъл не престава да ни сътрудничи, да ни подпомага, да работи, изобщо, за великото дело, на което той беше се посветил всецяло още докато беше тук, на земята, във видима физическа форма...

Рядко, много рядко, в една-единствена индивидуалност са се събирали, като във фокус, толкова много способности, толкова много гениални заложби, толкова много и тъй добре осмислени и систематизирани знания и, всичкото това, върху основата на една висока и рядка културност и на една тънка, дълбоко проникваща интуитивност.

Георги Радев, наистина, е незаменим. И ний бихме били безкрайно скръбни и обезнадеждени, ако да не знаехме, че той не е изгубен. Че неговите способности и сили не са пропаднали завинаги и напълно. Че, изобщо, нищо от него не е загубено, че той продължава да работи в избраното от него поле и че утре, когато Провидението отреди, той отново ще бъде между нас, или между нашите следовници, тук, на земята, и отново неговата будна мисъл, неговият проникателен ум и неговите всестранны способности ще заработят в сред земната, видимата действителност за разпространението на тази светлина, която е спасение за хората, на която той беше предан до себеотрицание, на която той беше отдал земните си дни.

В краткия си живот, принуден често пъти да употребява голяма част от времето си във второстепенна работа като преводи, коректури и подреждане на чужди трудове, Георги Радев ни остави сравнително малко литературно наследство. Обаче всичко, което той ни остави, е облъхнато от дъха на гениалността, е съгрънато от творческия огън, който гореше в неговия дух, в неговото сърце и ум.

Вземете "Пътят на звездата" – сборник от негови статии, печатани преди това в списание "Житно зърно", вземете "Лица и души", вземете "Живите сили на слънцето", вземете всички други негови статии в същото списание, вземете всичко, което е излязло или преминало през ръката му, и вие ще видите все същия печат на съвършенството, на изискаността, на дълбоката проникателност, на истински научна ерудиция и рядка оригиналност.

Вземете неговите преводи, първо място между които държи възлюбения по своята красота и дълбочина роман на Булвер Литон – "Закони" – и в тях вие ще намерите все тоя съвършен и безукорен стил, излян в едни напълно класически форми, в които като че ли нищо повече не може да се бутне, да се поправи. Вземете най-после дори неговите преработки и коректури – и те са до крайност изискани и съвършени.

Наистина, Георги Радев е незаменим!

По случай тригодишнината от неговото отминаване, ние се прекланяме пред неговата светла памет, пред неговия мощен дух, отдаден в служба на светлината, пред неговия искрен висок идеализъм!

Скъпи Жорж, ние сме ти безкрайно благодарни за всичко, което ни даде, и никога те ще те забравим.

Редакция "Братство"

13. ИЗТОЧНИКЪТ НА РАДОСТТА*

*Наука за живота: Общ окултен клас, XIX г. (1939-1940): т. 2. Лекции 24-48.
София, ИК Жануа-98, 1999, с. 332-347. ISBN 954-9569-46-3*

Сряда, 5 ч. сутринта.

(Небето облачно. Ситен дъжд ръми. Времето тихо и хладно.)

"Отче наш"

Кое е най-същественото за един ученик? Има някои неща, които са съществени. Вие мислите, че знаете нещо. Не е лошо да мисли човек, че знае. И не е лошо да мисли човек, че не знае. И двете неща са добри. Не е лошо да знае, че шишето е пълно. И не е лошо да знае, че шишето е празно. Лошавината не стои в пълнотата и в празнотата. Лошото е, когато вземаме празното шише за пълно и пълното шише за празно.

Най-първо, ученикът трябва да държи главата си в изправно положение. А пък изправното положение на главата във всеки един момент не може да се спазва без светлина. Това е закон. После, той трябва да държи в изправно положение и своето сърце, своите чувства. Той не може да държи сърцето си в изправно положение без топлина. Но не тази обикновената топлина, която е един резултат. Тя е един факт. Като кажем "факт", ние разбираме истина, която не се оборва. Това не го тълкуват добре. Фактът е един резултат, който не може да се оспорва. Стомната е счупена. Какво ще ми доказваш? Доказано е, че е счупена, няма какво да доказваш за здравата стомна, че е здрава. Тя сама се доказва. Ти казваш: "Стомната е счупена." Ако стомната е здрава и казваш, че е счупена, това не е вярно. Ти доказваш, например, как някой е излъгал. Хубаво, ако отидете при говежди извержения и ги бъркате с пръста си, за да докажете, че са извержения, няма ли да се оцдпате? И всички се чудите защо съвременните хора боледуват и са нещастни. Някой ти казва: "Аз ти говоря истината, аз ти говоря за любовта", а пък той няма никаква любов! Каква ти любов! Истината освобождава човека. Ако носиш истината, щом дойдеш при болния, той оздравява, нищо повече, свободен е. Ако влезеш в един затвор, затворниците веднага излизат навън, свободни са. Истината дава свобода. Ако ти говориш истината, а сам не си свободен, тогава каква е тази истина? Може ли човек, който сам не е свободен, да освободи другите?

Сега аз като говоря, някои от вас си клати главата, с което показва, че това е вярно. Но това е неразбиране на въпроса. Нещата са верни само тогава, когато носят със себе си живот, знание и свобода. Една мисъл е права, когато тя носи светлина, знание и свобода в себе си. Сега вие ще кажете: "Ако го знаа това." Знаеш го това, но най-първо ти нямаш живот. Този живот, който имаш, е временен. Той е като малка локвичка и един ден, като я напече Слънцето, тя ще

* Забелжка на съставителя Вергилий Кръстев: Тази беседа от 31.VII.1940 г. от Учителя е посветена на Георги Радев, който си е заминал на 22.VII.1940 г. в 9 ч.

се изпари и мястото ще остане без вода. Едни жаби, които са уповавали на тази локва, ще останат на сухо и ще се чудят коя е причината, че се е изгубила водата.

Сега в света има едно заблуждение. Когато една стока е калпава, търговците и дават един много хубав цвят. Ще им турят много хубав, отличен цвят на калпавите стоки, да заблуждават. И като погледнеш цвета, ще кажеш: "Много хубав цвят има." Но хубавият цвят не показва ни най-малко, че съдържанието е добро, че дрехата е доброкачествена. Един човек, когато стане калпав, цветът му става ярък, придобива ярък цвят. Той е една калпава стока.

Мислите ли, че като забогатееете, вашето положение ще се подобри? Или мислите ли, че като придобиете сила, вашето положение се подобрява? Сега виждам противоречието. Аз сега разглеждам един въпрос много по-тънко. Има нещо, което постоянно ви безпокои. Имаш един ден най-хубаво разположение, като че си в рая. И не се минава половин час и ти изгубваш настроение, но не знаете как изгубихте настроението си. Много лесно е станало това. Случил се е един факт. Срещате един, комуто дължите 1000 лева. И той казва: "Срамота е за тебе, защо не сте изплатили хилядата лева?" Ти си чувствителен човек. Той не знае как да ти каже, че имаш да му даваш. И ти изгубваш настроението си. Ти казваш: "Отгде ме срещна този човек?" Че, ти сам го създаде. Ти намери този човек с девет бъклицы, ти взе 1000 лева назаем от него и не знаеш, че той е устат човек и на 100 души ще разпрати, че ти си такъв-онакъв, че не си седиш на думата. Ти, като си взел 1000 лева от него, ти си го подкупил да говори най-лошите работи заради тебе. Умен човек ли си тогаз, като си взел 1000 лева назаем от него?

Като ви говоря сега, вие казвате: "Какво да правим сега?" Идва един проповедник и казва как да вярваш в Христа. Дойде втори, и той проповядва как да вярваш в Христа. Дойде трети, четвърти и ти се забъркаш и не знаеш как да вярваш в Христа. Тази работа е толкова проста, но същевременно и много сложна. Да допуснем, че ви разправам теоретически за музиката. Знаете ли колко е сложна работата, докато разберете какво нещо е "интервал", какво нещо е "ритмус"? И професорът, който разправя за ритмуса, и той не знае и го обръща наляво и надясно, за да покаже какво нещо е ритъм. Или някой човек ви разправя какво нещо е "сладко". Разправя, разправя и ти казваш: "Не го разбирам." А пък тази работа е само за една минута! Ще близнеш една бучка захар и ти ще имаш вече един вътрешен усет и ще знаеш какво нещо е сладко. И след това може да го обясняваш както искаш. Но трябва най-първо да имаш едно възприятие.

Какво означаваме с тези знаци с числата 1 и 2 (фиг. 44.1)? Първата единица, със стрела надолу, показва, че зрънцето е посадено; а пък другата единица, със стрелата нагоре, показва, че зърното е поникнало. Числото 2 със стрела нагоре показва, че растението е вече узряло; а пък числото 2 със стрелата надолу показва, че трябва да се жени вече. Това са знаци, които трябва да разбираш.

Сега, често вие срещате един човек и казвате: "Това е набожен човек." Че, отгде го знаете, че е набожен? В какво седи набожността на човека? Човек не може да бъде набожен, ако няма горе на главата си развит център на набожността. Да не мислите, че набожността е тука? (*Учителят показва с пръст този център върху главата на един брат.*) Тук е място на формата, но набожността какво е? (Фиг. 44.2) У някои хора центърът на набожността има такава форма (1), у някои е така (2), а у някои е тъй (3). Каква е разликата? При фигура първа човек

е набожен, който само взема; при фигура втора човек е набожен, който дава; а пък при фигура трета човек и взема, и дава.

Някои казват: "Да печелим души." Как се печелят души? Ще се намерим в едно противоречие. Да кажем, че двама търговци донесат стока. Единият носи стока с хубави цветове, а пък друг носи стока от хубава материя, но цветът не е хубав, а пък на трети и цветът, и материята са хубави. Но пак има едно стълкновение. Онзи, на когото стоката е калпава, по-евтино я дава, а пък онзи, на когото цветът и материалът на стоката е хубав, по-скъпо я дава. И като дойдат купувачите, вземат евтината стока с хубавия цвят. Той я продава лесно, но хората като носят тази стока малко време, тя се разваля. Такива платове или продукти за ядене след кратко време се развалят.

Да допуснем, че вие имате вяра и уповавате на нея. Изпитали ли сте вярата си? Имате една вяра – мислите ли, че с вашата вяра всичко може да направите? Христос казва: "Ако имате вяра колкото синапово зърно, тази планина ще се дигне и ще се премести." Каквото кажете, ще стане. Опитвали ли сте вие за малки работи вашата вяра? За големи работи не искайте най-първо. Имаш едно чувство на неразположение в себе си. Нещо те е стегнало вътре. Мъчно ти е и не може да си намериш мястото. И ходиш от една къща в друга и казваш: "Тежко ми е, тежко ми е." И какво ти е тежко, за какво ти е тежко, ти не смееш да кажеш. Има работи, които не се казват. Питат те кои са причините. Ти казваш: "Не зная." Има причини за тежестта, които не се знаят. Тогаз ще туриш вярата си и това тежкото да се махне. Мъчна работа ли е това тежкото да се махне от тебе? Да допуснем, че имаш една раница на гърба си, която е тежка и не може да се освободиш от нея. Дойде един човек, който знае, откопчи ти ремъците и махне раницата. Най-първо ти трябва да знаеш как се турят раниците и как се снемат. Ти най-първо оставяш да ти турят раницата и не питаш как се сема.

Ти най-първо възприемаш една мисъл. Това е раница. Отгде знаете, че една мисъл е права? Ще дойде някой и ще ми каже така: "Аз много те обичам. Аз

съм готов да се жертвувам за тебе". Той като говори, че ме обича, всичките ми свещи в главата загасват. Той ми казва, че сърцето му гори. А пък виждам, че всичките огнища в сърцето ми изгасват. Той казва: "Аз те обичам." А пък аз

ставам хилав и болен. И му казвам в себе си: "Аз не се нуждаю от твоята любов." Този човек е един дявол. Той е един лукав дух. Казано е: опитвайте духовете от Бога ли са. Какво ще ми разправяш? Идва един човек при тебе и не ти говори за любов, но щом дойде, всички свещи в главата ти се запалват и всички огньове в сърцето ти се запалват и ти, който си бил хилав, ставаш здрав. Дали това същество е човек, или дух, или животно, или мравка, или е птица, то е от Бога. Някой път птицата като кацне отгоре ти, свещите светват в главата ти и огньовете се запалват в сърцето ти.

Сега наблюдавам, че някои от вас почват да се стягат и си казват: "Втасахме я." Питам: Ако криете една въшка в главата си от срам, какво ще ви ползува тази въшка? И ако не смее да бутате една бълха, скрита в ризата ви, какво ще ви ползува тя? Имате една мисъл, която прилича на бълха. Имате една мисъл, която прилича на въшка. Имате една мисъл, която прилича на дървеница. Питам: Каква полза имате вие от въшката, от една такава мисъл, която ви безпокои?

Трябваше да ви донесе нещо и да направя опит пред вас. Но все ще направя един опит. Ако някой ти дава подарък, например какъв подарък бихте искали?

1↓ 1↑ 2↑ 2↓

1 2 3

В света има по-хубави подаръци от следните. Като дойде човек вечерно време в стаята ви, да ви донесе една хубава свещ и тя да свети. Няма по-хубав подарък зимно време, когато е студено, да ви донесе някой въглища и да запали огъня. И няма по-хубаво нещо от това да ви донесе хубави дрешки, обувки и хлябец.

Та казвам: Някои наши братя са заминали за онзи свят. Те има да пътуват доста дълго време, докато отидат до главната станция. Казват ми: "Какво да правим за тях сега?" Дойде една сестра, чийто баща замина, и ми каза, че баща е умрял. Аз ъ казах: "Ти лъжеш, аз не вярвам в бащи, които умират." Тя ми каза: "Ние скърбим." Казах ъ: "Защо ще скърбиш? Баща ти е един човек, дошъл на Земята да изпълни Волята Божия. Изпълнил е Волята Божия и неговият Баща го вика. А пък ти сега мислиш, че това е твой баща."

Това са вашите фиктивни бащи. Твоят баща е като един идол, който представлява Бога. Хората са направили един идол и казват: "Този е Господ." Този не е Господ. И Слънцето не е Господ, макар и да е толкова светло. То е само една емблема. Запалената свещ не съм аз. Ти казваш, че някой е запалена свещ. Не, запалената свещ е един резултат. Бог е в това, което произвежда и светлина, и сила, и хубави мисли, и хубави чувства, и всяко добро и туря всичко в ред и порядък, и всичко извинява. Той променява всичко и сам остава неизменяем. Понеже Той е неизменяем и всичко в света Той променя и изменя.

И който разбира Божия закон, постоянно се ползува, постоянно се подмладява. А пък който не разбира Божия закон, постоянно остарява. Който разбира Божия закон, постоянно поумнява, а пък който не разбира Божия закон, постоянно оглуява. Който разбира Божия закон, постоянно неговото здраве се подобрява. И като дойдеш до 120 години, ще кажеш: "Няма какво да живея на Земята вече." Какво ще те ползува да седиш на Земята след 120 години? Ял си всичките яденета, които може да ядеш. Не е останало нещо, което да не си ял. Обличал си всички дрехи, които може да облечеш. Имал си всички апартаменти, които може да имаш. Дотегнали са ти и най-послед хората, като минават край тебе, казват за тебе: "Какво още търси тук този старичок? Тази баба, този дядо да си вървят."

И неспособните ученици, които не ценят способните ученици, казват: "Да се махне", защото способните ги засенчват. А пък те не знаят, че способните ученици някой път са много добри другари и когато другите не са разбрали уроците, те ги събират и им разправят по математика и по геометрия. А пък като си отидат тези, най-даровитите, никой на никого не разправя и все мислят недаровитите, че знаят.

Та казвам: В какво седи заминаването на някого? Ние се спираме и мислим какво е направил Христос за света. Когато човек е при нас, тогава трябва да го ценим. Оценявай човека, когато е при тебе. Трябва да оценяваш любовта му, когато е при тебе, а не като замине за другия свят. Вие казвате: "Онези наши братя са заминали." Не са заминали, но се освободиха от заблужденията си. Нашият брат Георги беше много даровит. Знаеше няколко езика. Имаше особени, хубави схващания. Разбираше много добре онзи свят, но той умря от едно противоречие на своя ум и на своето сърце. Казах му по един и по друг начин и най-послед му казах: "Аз мислех, че вие, младите, сте много силни хора, но вие сте били много слаби хора. Вие мислихте, че знаете най-същественото." Казах му един прост начин как да се освободи от болестта, а той не можа. Той искаше да го подтикват.

Аз нямам нищо против това, че отивате за онзи свят. И като отивате за другия свят, ще мислите, че ще спечелите нещо. Ако отидете 10 години по-рано за другия свят, 10 години ще обикаляте тук, на Земята, и не ще можете

да вървите нагоре. Не трябва и да закъсняваш. Ако закъснееш 10 години, пак е лошо. Та, трябва да заминеш точно навреме.

Та, ви казвам на вас: Които искате да отидете на онзи свят, да се пригответе точно навреме, нито по-рано, нито по-късно. **Този брат е знаел как ще умре.*** Той разправил някому как ще умре и така стана. Всичко знаел. А пък има едно противоречие, което той не можеше да преодолее. Та, един ден, като говорех с него, той ми каза: "Този лошия език, с който съм хапал хората, трябва да го оставя. И цялото ми семейство сме живели много разпуснат живот." И той разправя астрологически: "Благодарение, че влязох тук в този път. Ако не бях влязъл тук, щях да замина по-рано." Ако не беше влязъл тук, той щеше да си заmine 10 години по-рано.

Сега вие ще кажете: "Такъв ли е бил той?" Че, Давид направи едно прегрешение и повече от 2000 години четат за това в Библията и казват: "Какъв лош човек бил той: да накара да убият онзи човек и да му вземе жената." 2000 години хората четат това. Вие мислите, че някое ваше прегрешение може да бъде скрито. Не, не е така. **Вашите прегрешения не са скрити, за Невидимия свят са отворени.** Ние искаме сега да се представим, че сме много добри. Всъщност трябва да познаем, че там, отдето сме излезли, изворот е чист. Благ е само един Бог, но човек, като излезе вън, той ще се окаля. Една вода, като влезе от главния си извор, след като протече с километри, тя изгубва част от чистотата си. Не че се покваря в същината си, но някои елементи се премесват, влизат в почвата и водата изгубва своята цена.

Та казвам сега: Три неща са ви потребни, с които постоянно да боравите. Любовта винаги носи живот. Когато аз обичам, ако моята любов не може да внесе живот в мен, то и в другите не може да внесе живот. Някой ми казва: "Аз Ви обичам." А пък аз гледам, че той ме обича, а той е хилав и болен. Той не ме обича, а той търси пари назаем. Той иска да вземе нещо, а пък иска да ме заблуди, че ме обича. Най-първо любовта ти трябва да внесе живот вътре в тебе и от изобилието на този живот ще дадеш на другите. Ти трябва да бъдеш извор, който трябва да поиш всички други.

Второто положение е: Божията Мъдрост носи знания. Ако ти говориш за мъдростта и тази мъдрост не внесе в тебе знание, това не е мъдрост. Ти като помислиш за мъдростта, тя трябва да внесе знание в тебе.

И после, когато говориш за Истината, тази Истина трябва да внесе свобода вътре в тебе. Сега вие може да ми зададете въпрос: "Ние в даден случай свободни ли сме?" За да бъде човек свободен, той трябва да се е отрекъл от всичките противоречия на любовта, от всички противоречия на невежеството и от всичките противоречия на робството. И ако аз вярвам в Бога и съм свързан с Него, ако изпълнявам Волята Божия и спазвам Неговите закони, и слушам Гласа Му всеки ден, от какво има да се боя, от кого имам да се боя? Той е, Който е направил света и всички разумни същества се подчиняват на Него. Аз в света като някой заек треперя и казвам: "Ще ме гонят мене!"

Та, сега, за в бъдеще, да си турите за цел да пречистите вашите мисли. От любов към Бога да пречистите мислите си. От любов към Бога да пречистите чувствата си и от любов към Бога да пречистите своите постъпки.

Някой път вие говорите за любовта. Ти, който обичаш, ако не си свободен, тогаз това не е Божествена Любов. При Божествената Любов ти трябва да бъдеш свободен. Дойде при мене един, той обича двама души и го е страх да не би да обича единия повече. За мене този въпрос е много ясен. Идват при мен двама души. Единият носи шише от два килограма, а пък другия носи шише от един

* Става дума за Георги Радев. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

килограм. И двамата идат за любов, но те нямат знание. Единият, който идва при мене, носи шише от два килограма и не знае, че шишето му е от два килограма. Онзи, който идва с шише от един килограм, и той не знае, че шишето му е от един килограм. Наливам и в двете шишета. Онзи, който шише събира един килограм, казва, че аз съм налял в шишето на другия повече, а пък в неговото шише – по-малко и ми казва: “Защо наливаш в неговото шише повече, а в моето – по-малко?” Аз бил съм виновен, че съм налял първото шише повече, а във второто – по-малко и е недоволен. Така не се цени любовта. Казвам на онзи, който има шише един килограм: “Иди донес един джобур, но който трябва да носиш, а не да караш други да го носят. Ти ще го носиш.”

Казвам: “Този човек го обичам повече.” Защо? “Защото е по-умен, носи шише две кила, а пък тебе не обичам толкоз, понеже носиш шише един килограм.” Но поради своето тщеславие, онзи ще отиде сега и ще създаде една нова теория, ще каже: “Любовта, която Учителят тури в шишето с двете кила, тя е пониска, не е толкова чиста. В едното кило е по-чиста.” Той ще внесе първата лъжа. Аз му казвам: “Не, водата и в двете шишета е еднаква. Шишетата са чисти. Но онзи количествено има повече любов, пак ти количествено имаш по-малко любов.” Вторият наред пътя ще остане, а пък първият ще свърши пътя си добре. И ако някой донесе съд с хиляда килограма, с милиони килограми, с милиарди, трилиони и квадрилиони килограма, тия съдове ще бъдат пълни.

Та, този нашият брат* казал: “Аз ще умра, изхвърлен като някое псе отвън, няма да има никой при мене.” Така каза младият брат, който замина. Той каза още: “И ще има доста голям скандал при смъртта ми и после постепенно работите ще се оправят. Не зависи от мен това. Това е карма.” В ума на неговите близки влезе един бръмбар, че сме го отровили. И искат да направят аутопсия, че е отровен. Че е отровен, отровен е. Няма съмнение в това. Всеки човек, който умира, е отровен. Но дали ние сме го отровили, е въпрос. Че, кой не е умрял от отрова? Че, всеки човек умира от отрова. Има доста Георгиевци, които са заминали за другия свят. И доста Савовци имаме, които са заминали. Освен нашия брат Сава, който замина сега, имаме и друг – Савов**, който замина и мислеше, че ще живее 120 години. Дългият живот зависи от качеството на любовта. Дългият живот зависи от качеството на знанието. Дългият живот зависи от качеството на свободата, която човек има в себе си.

Та казвам сега: Тук вие много сте се индивидуализирали. Когато някой заболяе от вас, вие не се интересувате. И когато някой умре от вас, вие не се интересувате от него. Казва някой: “Да си върви в другия свят.” Той ще си върви, разбира се, независимо от това дали вие мислите за него или не. И не очаквайте, като заминете за другия свят, да мислят за вас. Онези, които заминават за другия свят, много мислят за тук. Те мислят за тук, щото докато отидат в онзи свят и намерят своите приятели, разделят се и от двата тези свята.

Как да ви представя работата сега? Да ви представя работата като един момък, който се жени и избира между две моми. Само за обяснение е това. Едната е богата: има апартамент, има автомобил, има всички удобства, на разходка може да ходиш, в странство може да ходиш. А пък другата е много добра, много учена, а пък няма никакъв апартамент, няма никакъв автомобил. Ти гледаш едната, гледаш и другата. Едната ти се харесва и другата ти се харесва и искаш да решиш за коя да се ожениш. Ако те налегне сиромашията, дръж богатата. А пък ако те налегне богатството, дръж добрата. Аз така бих решил. Ако те налегне сиромашията, дръж богатата. За Земята то е правият път; а пък ако те налегне богатството, дръж добрата – тя ще те освободи. Защото в първия случай сиромашията е един неприятел и богатството ще те освободи. А пък във втория

случай богатството е един неприятел и втората, умната, ще те освободи от богатството.

В земния живот, като вършите Волята Божия, като понесете всички страдания, от голямата сиромашия на греха само Божията Любов, само богатството на Божията Любов те избавя. А пък когато отидем за другия свят, само Божията Мъдрост ни избавя. Щом влезеш в другия свят, няма да отидеш с любов, а със знание. Любовта работи тук, за Земята, а пък Мъдростта работи за другия свят. А пък Истината – за Божествения свят. Щом дойде при тебе Истината, ти си в Божествения свят, ти напълно имаш Божествен живот, Божествено знание и Божествена свобода. И тогава с трите заедно се получава съвършеният човек, на когото може да повери Бог най-хубавата работа за благото на другите.

Този брат* почна да плаче, както никога не е плакал. Аз съм виждал само двама мъже така да плачат. Този брат съзнава нещата и ми казва: "Имам толкова тежка карма, с която не мога да се справя, нямам изходен път." Аз му показах пътя и му казах: "Само по този път може да вървиш, тук имаш само един конец, много тънък, по който можеш да минеш." Той не можеше да се справи със своята карма.

Друг един мъж съм гледал да плаче. Той пък плачеше за жена си. Тя го напуснала. Тя била млада и красива. Той казва: "Обичам я." Той плачеше заради нея. Тя избягала от него. Казвам: Щом плачеш, тя ще дойде при тебе. Питам: Кой е по-прав – мъжът или жената? Тая жена, за която плаче, тя няма нужда от неговия плач. Но нему му трябва обхода. Тази жена бяга от него, понеже той не я обича, както тя иска. Ако той я обича, тя никога няма да бяга. Кой вол ще бяга от хубавата храна? Като му даваш зимно време слама, то като дойде пролетта и му замирише зелената трева, ще напусне сламата и ще избяга. Напуснала го жена му. Аз разбирам: само слама не се яде. Само с гола душа любовта не идва. Не искам тук да изговаряте само голи думи: "Любов, любов." Вие казвате: "Божията Любов носи пълния живот."

Вие седите някой път и мислите: "Учителят ни върти." Така не се говори. Някой може да казва: "Той ни смята." И вие ме смятате. Аз виждам и отдалеч, и отблизо, но се правя спял. Някои с мен са много свободни. А някои седят като статуи. За мене това е лицемерие.

Когато минавам покрай някое цъфнало цвете, помириша го и си казвам: "Много е хубаво." Това цвете се извинява и ми казва: "Извини ме, че нямам онази поза, която трябваше да имам към тебе като Учител и съм се разголило." Това цвете е цъфнало и казва: "Искам да примамя някого. Имам стока. Пращам това ухание наоколо, за да дойдат малките мушички и да ми донесат едно благословение." Казвам му: "Много добре вършиш. Извърши си работата така, както Господ те е научил."

Дойде снощи един голям бръмбар. Той се обърна на гърба си. Гледам го, че прилича на дете – маха с краката си. Гледам го, седя при него. Мъчи се, горкият – не знае законите на равновесието. Турих си пръста до него, той се обърна с краката надолу, походи по балкона, ходи и търси къде да отиде. Търси място, отдето да хвъркне. От пода не може да хвъркне. И вие някой път, като този бръмбар, търсите някое високо място, от което да хвъркнете и не може да го намерите.

Претърпявате сега вашето минало, всички колебания на вашите деди и прадеди. Вие искате да знаете дали някой човек ви обича или не. В дадения случай има две възможности: или ви обича, или не ви обича. Но и двата метода,

* Георги Радев. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

** Йордан Савов. За него вж. В „Изгревът“ том III, с. 1124-1126 и в „Изгревът“ том V, с. 1583-1585. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

и двете неща са добри. Ако ви обича, е добре. И ако не ви обича, пак е добре. Вие сте здрави – добре е. Болни сте – пак е добре. Ще кажеш: "Защо е така?" Ако си една здрава, тлъста овца, то като мине един вълк, ще я хване за врата, ще я заведе някъде и ще я опапа. А ако сте болна овца, той само ще я побутне по корема и ще я остави. Ако сте здрава овца, вие ще бъдете в кошарата. За вас господарят ще взема повече грижи. Той се нуждае от вас. Като минава вълк, умният господар оставя винаги болните овце на вълците. Та, вълците пазят болните овце, а пък господарят пази здравите овце.

Та, ако сте здрави, Бог ви пази. Ако сте болни, дяволът ви пази. Дяволът никога не иска един грешен човек да умре преждевременно, защото нищо няма да вземе. Той иска да хване някой праведен човек, да умре праведният човек, за да вземе нещо от него. Той е търговец. Той може да вземе на праведния живота и богатството. В Пловдив двама-трима души са посетили едно семейство и ги гощават с черешово сладко. Единият брат обича да се шегува и като се шегувал, костилка влязла в съпото му гърло и се задавил, бил на умиране. Сестрата бръкнала с пръста си вътре и извадила костилката и му се отворило гърлото.

Любовта някой път може да влезе в кривото гърло на човека и трябва да се извади. Кривата любов в света е, която уморява. Кривата любов трябва да върви в стомаха, а пък правата любов – в дробовете. Щом дойде до любовта, трябва да имате най-хубавите мисли. Докато мислите, че един човек е лош, нито той се ползува, нито вие. Като съзнавате, че е лош, от какво аз разбирам по това? Той е енергичен човек. Лошият човек е човек, който работи само за себе си. А пък добрият човек е човек, който работи и за другите. Първият живее за себе си, дотам е дошъл. Той казва: "Аз трябва да уредя своите си работи и тогава да уреждам другите." Той е прав за себе си. Има една любов, която урежда своите работи; има и една любов, която урежда и работите на другите.

Когато някой се влюби, всички почват да одумват, има речено-казано. Казват: "Защо този обича онази. Че, тази ли е най-способната и най-красивата, че той ли е най-ученият?" Това са работи, от които всички трябва да се освободите.

Сега аз ви говоря за онзи вътрешен процес на противоречие. Да дойде човек до онази вътрешна чистота, да знае, че той служи на Бога. Бог иска да знаем кога правим погрешка и всяка погрешка да изпъква, за да може да се пречисти. Всяка погрешка в нашето съзнание трябва да излезе навънка, за да се изправи. Ако нашата погрешка не изпъква в съзнанието ни, тя прилича на венозна кръв. И старите хора страдат от непречистена кръв и това образува кръвното налягане. Кръвното налягане е венозна кръв, която се събира във вените, и кръвообращението не е правилно. И тези хора преждевременно остаряват. Значи, колкото се може по-малко венозна кръв, колкото се може по-малко лоши мисли. Добрите мисли са артериалната кръв на човека. Лошите мисли са венозна кръв. Онова, което можем да направим, е следното. Вие сте дошли в света и трябва да работите. Досега сте живели за себе си. Какво сте направили за Бога? Като отидете в онзи свят, какво ще занесете? Ако кажем, че заминавате за другия свят, коя мисъл ще ви крепи, какво сте направили за Господа?

Ще ви приведа примера, анекдота за онзи американски милионер. Умира той и отива в другия свят. Явява се при апостол Петра. Американците имат духовни приказки. Американецът казал на Петра: "Аз направих една църква." Петър казал: "Платено ти е, понеже вестниците писаха за църквата." – "Направих едно училище." – "И за него писаха вестниците. И то ти е платено." Той му разправя все за платени работи. "Ти си приел за тези работи долу, на Земята; кажи едно добро, за което никой не е писал." Онзи казал: "Веднъж излязох от дома си и бързах по работа. Прикомандирова се при мен една вдовица и, за да се освободя от нейната нахалност, аз извадих един долар, дадох го и е казах: "Вземи го,

да не ме безпокоиш. За това никой не писа." Апостол Петър казал: "Да отидем при Господа, да Му разправим, да видим какво ще каже." Господ казал: "Дайте му два долара и го върнете на Земята."

Вий някой път седите и искате да направите добро и казвате: "Този заслужава ли да му направя добро?" Господ, когато раздава благата, пита ли: "Той заслужава ли?" Благата, които Бог ви ги дава, давайте ги щедро. Не спирайте Божиите блага за себе си, давайте ги на другите. Не се месете в Божиите работи. Когато Бог някому дава болест, то е богатство. Когато Бог дава някому страдание, то е богатство. Каквото и благословение Бог да дава, всичко това е за добро. Всичко, каквото Бог дава, е добро. Един човек, след като е боледувал дълго време, той се пречиства.

Този брат Сава във време на болестта си каза: "Уча се сега да живея вече." Като страда, той се учи да живее, почва да мисли за другия свят. Почва да разбира, че когато човек живее за себе си, това не е живот още.

Човек иска да си поживее, да си има жена, деца, парици. Това е живот за себе си. Като дойде човек да остане без никакъв апартамент, без никакви дечица и без никаква жена и остане сам, тогава ще намери истинския път, да няма нищо. Само любовта да те крепи. Да останеш във въздуха. Да нямаш нито земя, нито нищо друго. Като влезете в онзи свят, няма да виждате Слънцето, Земята, въздуха. Тези хора няма да ги има. Знаете ли какво ще бъде положението ви.

Има едно друго положение, много по-красиво, но за да го видите, трябва да се отворят очите ви. Писано е: Око не е видяло и ухо не е чуло онова, което Бог е приготвил за онези, които Го любят. Тогава ще видите един реален свят. **Физическият свят е свят на фактите. Духовният свят е свят на законите, а пък Божественият свят е свят на принципите. Тези работи ги знаете.**

Да имате любов, която да внесе във вас живот. Да приличате на извор. Да имате Мъдрост и да приличате на запалена свещ, която никога не изгасва. И свобода да имате, която никой не може да ограничи. Да се събере целият свят против вас и пак да бъдете свободни.

Та сега казвам: Работете, за да получите онзи живот на Любовта и тази Любов да я почувствувате. Защото един ден човек, когато умира, ще се намери в трудно положение, ако не разбира това. Ако разбирате закона на любовта, ще си излезете спокойно из тялото. А пък ако не разбирате закона на любовта, дълго време ще се мъчите вътре. Защото човек е свързан с много връзки.

Та, на Земята сме дошли да се освободим от ненужните връзки, които имаме и които ни правят много неспокойни. И като се освободим от връзките, ще остане само една връзка. Тогаз ще дойде оная Божествената радост в нас и ще разберем какво означава физическият живот. **Физическият живот е подготовка за духовния, а пък духовният е подготовка за Божествения. Щом влезеш в съвършенството на Божествения живот, тогава ще разбереш смисъла на физическия, духовния и Божествения живот. Радостта иде от Божествения живот.**

Добрата молитва.

Мислете върху онзи стих, в който Христос казва: "Отивам да ви приготвя място и когато ви приготвя, ще дойда да ви взема."

Та, всички трябва да имате приготвено място. Трябва да имате любов и никой да не отива за другия свят, докато не му е приготвено мястото. Когато му е приготвено мястото, тогава да отива.

6 ч. 19 мин

XIX година (1939–1940)

44-та лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 31 юли 1940 г.,
София – Изгрев.

14. Георги Радев

(Бележки от съставителя Вергилий Кръстев)

1. Когато аз се родих за Духовния Изгрев през 1969 г. и когато тръгнах да търся последователите на Учителя Дънов, бяха изминали почти 30 години от заминаването на Георги Радев. По някаква случайност, от Невидимия свят ме закачиха за Борис Николов и Мария Тодорова и аз работих с тях: десет години – с Мария и двадесет години – с Борис. А те бяха първи приятели на Георги Радев. И затова можах да публикувам нещо за него.

2. За ролята на редактора на сп. "Житно зърно" вж. "Изгревът" том II, с. 215–218. Това е Георги Радев.

3. За началото на комуните, в които участва и Георги Радев, редом с Борис Николов, вж. в "Изгревът" том II, с. 129–156, 236–238, том V с. 407–419, 555–570, 694.

4. За метеорологичната клетка и слънчевия часовник, които са ръководени на Изгрева от Георги Радев, и за неговите изследвания вж. "Изгревът" том II, с. 172–173.

5. Много усилия употребих и много време, но накрая успях да накарам Борис Николов да напише нещо за Георги Радев. Не написа, а ми го разказваше и аз го записвах на магнетофон. Но за да стане това, му казах: "Той не ти е приятел, както и ти не си му пръв приятел, както твърдиш. Ако си такъв, то отдавна щеше да напишеш нещо за него." И след това склони да разкаже нещо. Вж. "Изгревът" том III, с. 81–86.

6. За големите спорове между Георги Радев – застъпник на хелиоцентричната астрология, и Георги Марков – застъпник на мондиалната астрология, вж. "Изгревът" том III, с. 124. Жалко че техните машинописни текстове не достигнаха до мен. Те бяха загубени през годините до 1945 г., а след това нямаше кой да ги съхрани. За Георги Марков вж. "Изгревът" том IV, с. 389–392, 394–395, 438.

7. Учителят поставя Георги Радев да играе ролята на "Змията ментор" във вътрешната школа. Вж. "Изгревът" том IV, с. 415–417, 419–420, 438.

8. Георги Радев и Дафинка – вж. "Изгревът" том V, с. 555–558.

9. Георги Радев и неговата гостенка – охтиката – вж. "Изгревът" том V, с. 557–559.

10. Георги Радев и последната беседа за него – вж. "Изгревът" том V, с. 559–566.

11. Георги Радев и новите дрешки – вж. "Изгревът" том V, с. 566–568.

12. Георги Радев и дипломата – вж. "Изгревът" том V, с. 569–570.

13. Георги Радев и отклонението – вж. "Изгревът" том V, с. 569–570.

14. Как рождените сестри на Георги Радев воюваха срещу Учителя – вж. "Мария Радева и ключът на Мъдростта", в "Изгревът" том V, с. 570–572.

15. За Верка Куртева, чийто възлюбен бе Георги Радев (Жорж), вж. "Изгревът" том V, с. 713–716.

16. За разказите на Верка Куртева за Георги Радев, за неговото заминаване, за творчеството му, за живота с Георги Радев, за възпоменанието с за човека с дух на воин и с душа на девойка вж. "Изгревът" том X, с. 460–465, 465–468, 468–471, 471–476, 476–480, 480–484.

17. Как отново се завърна Георги Радев и как работи с Милка Периклиева – вж. "Изгревът" том III, с. 218–220.

18. Около 30 години съм издирвал онова, което бе публикувал Георги Радев. Успях да го събера. Неговото творчество трябва да се публикува в един отделен том на "Изгревът". Там му е мястото, за да се запази чрез Дух и Истина. И дано имам години, условия и средства да го направя.

19. Снимковият материал, който прилагам тук, е онова, което съм събирал и което ми бе дадено от Верка Куртева и Борис Николов.

20. Реших да представя биографично Георги Радев по начина, по който го бяха представили неговите приятели, които бяха издали един специален, посветен на него брой на сп. "Житно зърно", година XIV (1940 г.), кн. 7–8. Аз го включих изцяло. За да се знае, да се помни и да не се загуби, защото това ми бе единственият брой. Едва ли днес някой го притежава. А сега ще се съхрани.

21. От вестник "Братство" извадих онези броеве, които бяха посветени на него. Бяха писали онези, които също влизаха като астролози в "Изгревът" том XVIII.

22. Ако ми се предадат негови материали, негови снимки, то може да се издаде един том специално посветен на неговото творчество в поредицата "Изгревът". Но досега никой нищо не дава. Загубени са, а онова, което е останало, не се познава и накрая умишлено се укриват.

23. Неговият почерк и подпис стоят под онзи документ, който доказва кой е съзателят на Изгрева. Вж. "Изгревът" том XIII, с. 805–807, а самият апел за създаване на поредицата "Изгревът" е даден на с. 94–96 от том XIII. Точно и ясно. Затова "Изгревът" го има днес! Макар че всички са срещу него.

24. Прилагаме на скенер-копие кориците и първата заглавна страница на "Астрология" на Сефариал, чийто превод той прави. А тогава в България тя е една от първите публикувани астрологии, която се ползва от изгревчани още от 1929 г. Това го сторихме в материала за астролога Георги Радев в началото на този том.

25. Астрологичната му карта, с хороскопа и коментара му, ще бъде дадена в следващия том – XIX, който е II част за астролозите на Изгрева.

26. А сега, за ваше удоволствие, ще публикуваме стихотворението на Олга Славчева, поместено в същия брой на "Житно зърно" бр. 7–8, с. 207, което е поместено в памет на Георги Радев.

27. А пък Димитрина Антонова възпява деня на свободата на земята, за да бъде както на небето, така и на земята. И то е в памет на Георги Радев.

ПОСЛЕДНА И ПЪРВА

Аз чакам тук съдбата да отвори
Вратата на заключения храм.
Но с мене чакат още много хора,
Тъптата изпревари ме и там.

Навсякъде последна във живота
За даровете на този свят,
А първа ме изпращат на Голгота
За ударите, сипещи отворед.

Там първа съм, и даже всички хора
Оставят ме пред тях да мина аз.
Надварят се кой път да стори,
Навреме да ме стигне лобни час.

13.IX.1940

Д. А. [Димитрина Антонова]

ИДЕ ТОЙ

О, иде той – денят на красотата
с потоци чудна светлина,
далеч прогонил тъмнината,
далеч за вечни времена.

О, иде той – денят на светлината,
разцъфнал в красота,
донесъл с себе си живота,
донесъл пролетта.

О, иде той – денят на свободата,
стопил вековни ледове,
покрил земята със надежда,
с безброй красиви цветове.

II.

Петър Манев

(?... –1963 г.)

**Астрологът
на
мълчанието
и
смирението**

**Бележки на съставителя
Вергилий Кръстев**

Петър Манев

(... – 1963 г.)

1. Аз не заварих Петър Манев. По разказите на Борис Николов, той е бил един от най-точните астролози на "Изгрева". На всички от "Изгрева" е изваждал ежедневно неблагоприятните аспекти и онова, което е трябвало да разрешават в този ден. Написвал е на листче съответния аспект, почуквал е сутринта на прозореца и на вратата, те се отваряли и той мълчаливо подавал и също така мълчаливо се оттеглял. На следващия ден му докладвали какво се е случило, а той си го отбелязвал. Посочвал събитията и след това ги проверявал. Не само той, но и всички обитатели на Изгрева. Било е изумително точно.

2. Един такъв случай описва Борис Николов в "Изгревът" том III, с. 122–123, 123–124.

3. Той публикува в "Житно зърно" от 1938–1941 г. една поредица от астрологически статии, които ги включих в този том. На някои от тях той е посочвал само три букви – началните букви на името, презимето и фамилията си. Скъмност. И мълчание.

4. Той е публикувал разработки по предсказанията по системата за предсказване на Нострадамус от 1941–1943 г., които не съм включил.

5. Снимките с образите на приятелите и на него самия ми бяха показвани от Галилей Величков и Пеню Ганев. Все пак успяхме да намерим образа му дори и в общи снимки.

6. Въпреки усилията ми, не можах да намеря негови сродници в София. Беше се измъкнал без следа. Бил е тих, скромнен и прикрит. Ако в бъдеще се доберем до биографични данни, ще бъдат публикувани.

7. Бил е близък с Борис Николов, свирил е добре на цигулка и го виждаме на снимките в състава на музикантите, свирещи Паневритмия на третото езеро на Рила. Засага – толкова. Друг път – повече.

8. Намерих на едно място записано следното съобщение: "Петър Манев – астрологът, си замина на 6 май 1963 г."

9. Нестор Илиев в "Изгревът" том IV, с. 267–268, разказва за Петър Манев.

10. Познати или сродници на Петър Манев, ако имат негови материали, снимки или биографични бележки, могат да ги предадат, за да ги включим в някой от следващите томовете от поредицата на "Изгревът".

III.

Георги Томалевски

(1897–1988 г.)

**Поетът
на
Зодиака**

**Бележки на съставителя
Вергилий Кръстев**

Георги Томалевски

(1897 – 1988 г.)

1. Биографичните данни за Георги Томалевски съм взел от "Енциклопедия България", том 7, с. 24. София, 1996.

Томалевски, Георги Христов (16.IX.1897, Крушово – 28.IV.1988, София) – есеист, белетрист, публицист. Брат на Н. Томалевски. Завършва физика и астрономия в Софийския университет (1926). Гимназиален учител и директор на III девическа гимназия в София. След 9 септември 1944 г. е директор на висшето образование и културните институти в Министерството на народната просвета. Печата за пръв път през 1924 г. във в. "Мир". Сътрудничи на периодичния печат, изнася сказки по обществени и научни въпроси. Томалевски е един от най-изтъкнатите български есеисти през периода между двете световни войни – "Душата на Македония" (1927, 2. прераб. изд. 1941), сборниците "Сигнали" (1940), "Всекидневните чудеса" (1941), "Слънце след буря" (1946). Автор е и на разкази, новели и повести – сборниците "Огнена земя. Разкази за Македония" (1928), "Майстор Стоян Везенков" (1964), "Воденските майстори" (1965), "Мраморната чешма" (1976) и др., на летописа "Крушовска република" (1954, 2 разш. и илюстр. изд. 1968) и др. В лирическата си художествена проза, проникната от хуманистични и патриотични идеи, Томалевски разработва нравствени, философски и исторически проблеми, с любов пресъздава образи на герои и творци, живота на македонските българи. Псевдоними: Sagittarius, Георг Нордман. Орден "НРБ" II степен (1977).

Съчинения: Шепа плодове. Избрани поризведения. С., 1977. Безмълвната сила. С., 1988.

Лит. Янчев, Т. Писател и публицист // Вечерни новини, № 7962. 1977.

2. Още в самото начало, през 1969 г., се запознах с него. Беше много разположен към мене, имали сме много срещи и разговори. Споделяше с мен, че от 1944 г., след заминаването на Учителя, за пръв път се възражда, след срещите си с мен. Аз се учудвах. Не можех да разбера тогава на какво се дължи тази негова изповед.

3. Той беше учител по физика и астрономия в гимназията "Антим I", в която аз също учех. Беше оставил учениците свободно да се движат между чиновете, изпитваше, поставяше бележки и си предаваше урока. Ние бяхме в X клас, бяха немирници и често удряше с голямата линия по нечия глава. Много по-късно споделих с него, че ми е бил учител по физика. Той се изненада и едновременно зарадва. А защо ли? Защото съм минал през него. Това рядко може да се случи на човек окултист – да премине през тебе оня, който е изпратен от Небето да свърши работата на всички.

4. Той също бе астролог. Но не написа нищо по астрология. Написа в една поетична форма "Зодиак", която няколко години се е публикувала в сп. "Житно зърно". Аз оттам взех онези материали и ги публикувах в този том, които ги бе обозначил със своите псевдоними: Sagitarius (Стрелец) и Georg Nordman.

5. През 1943 г. издателство "Братство" на Сава Калименов в Севлиево издава книжката "Зодиак", включваща основно публикуваните статии в сп. "Житно зърно". Понеже той е по зодия Стрелец, към съответната зодия прибавя своята автобиография, която е наниз от бисери. Аз тук я включих.

6. Той беше единственият от последователите на Учителя, който бе завършил математика, физика, астрономия и беше учител, при това, имаше знание и ако беше написал астрология, щеше да бъде много точен. Той ми е правил хороскопа, разглеждаше го е пред мен и ми говореше за тази епоха, която ще се разкрие пред мен и за това, което ми предстоеше да върша. Ето, дойде времето и това се изпълни. Сега аз издавам том "Изгревът" XVIII за астролозите на Изгрева. А това не е малко. Дори е много.

7. Георги Томалевски бе публикувал "Астрономия за народа" и през 1958 г. направиха второ издание. Илюстрациите са на Илия Бешков. Ако някой иска да учи астрономия, трябва да почне от нея. Написано е по много сполучлив и оригинален начин. Професор Звездолубов започва да обучава своя неук съсед, градинаря Ради. А това е образът на "брат Ради" от Изгрева, или Ради Танчев. Книгата е изпъстрена от невероятните илюстрации на Илия Бешков, с които са били приятели.

8. Георги Томалевски публикува през 1960 г. "Нашето звездно небе" за любителите астрономи, за запознаване със звездното небе. Дадени са кратки сведения за различните видове небесни тела и илюстрации на изгледите на звездното небе по дати и по часове. Книгата е голям формат: 24 см на 34 см.

9. Той беше участник в братските комуни в село Ачларе и в гр. Русе. Беше написал своите размишления и спомени. Аз публикувах за комуните спомените на Борис Николов – вж. "Изгревът" том II, с. 133–156. А Мария Тодорова описва комуната в София и в Русе – вж. "Изгревът" том V, с. 407–419.

10. За това как човек дава обещание за брак вж. "Изгревът" том III, с. 79–80, а за неговата майка – на с. 80.

11. Аз бях започнал да събирам материали за Школата на Учителя Дънов. Отивам при Георги Томалевски и му казвам: "Искам да ми разкажеш онова, което си спомняш за Учителя и за Школата Му." А той отговаря: "Ела, щом желаеш и щом намиращ, че това ти е необходимо." Аз бях се приготвил да отида и да

записвам с магнетофона. Но тогава, през 1982 г., аз се ожених, доведох булка и започнах да обслужвам невестата и така забравих за Георги Томалевски. Невестата беше при мен и тя бе изгонила от ума ми всяка мисъл за запис. Когато невестата, на третия месец от брака ни, избяга от мен – тогава тръгнах да търся Томалевски. Бяха изминали 6 месеца от последната ни среща. Когато се срещнахме, той се усмихна виновно и каза: "Ти закъсня. Аз вече нищо не помня от онова време." Онзи, който ме бе накарал да се оженя, бе същият, който бе изтрил от паметта на Томалевски спомена за Школата на Учителя. А той как само разказваше – да слушаш и да не се наслушаш. И така, ако имам грях пред някого, то е пред него. Още ме е яд и не мога да си простя, че го изпуснах. Заблудиха ме и ме отклониха. И то чрез брака ми! Жестока и безпощадна разправа с мен, от онези, които работят срещу мен и срещу "Изгревът".

12. Томалевски имаше няколко опитности с Учителя, които ми ги е разказвал. Разказвал ги е на мнозина. Част от тях бяха разказани от Борис Николов, Мария Тодорова, Нестор Илиев, Митко Грива, Елена Андреева. Ето защо аз сега ще ги цитирам по томовете и страници.

13. Вж. "Изгревът" том IV, с. 258–259, 272–273, 281–282. Това са спомени-те на Нестор Илиев за него.

14. А Димитър Грива разказва за Томалевски в "Изгревът" том VIII, с. 194–195, 233, 265–268.

15. Беше възникнала идеята да се напише книга за духовния образ на Учителя. И кой ще я напише? Разбира се, Томалевски, понеже е писател. Отвсякъде му носеха материали. Накрая той седна и за 6 месеца обработи материалите. Казвам му: "Напиши имената на сътрудниците!" А той не иска. А защо не иска? После, когато бе изкарана на ръкопис, всички знаеха, че той е авторът, а имената на сътрудниците ги няма. Стана голям конфликт. Аз бях свидетел. И онези, на които не бяха написали имената, беснееха и се оплакваха пред мен. Първият бе Никола Нанков, който написа едно изложение и аз го публикувах в "Изгревът" том VIII, с. 714–721. А моят отговор е даден на с. 724–729 в "Духът на Истината и Духът на плагиатството".

16. Аз бях направил много снимки на Георги Томалевски, включително и на филм 2 x 8 мм. Постарах се да го оставя за поколенията. Но го изпуснах. Не записах разказа му за Школата на Учителя. Другите, които бяха дошли при мен, за да ми пречат, ме заблудиха. Усетих се, но беше късно. Разминах се с него. Не мога да си простя за този пропуск. Но това бе поставена клопка за мен. И аз паднах в нея. Трудно се измъкнах от нея.

17. Снимките, които направих с него, със семейството му, останаха в негативите, които съхранявам. В бъдеще, когато събере материал за него и ако възлюбената му дъщеря Румяна предостави неща от него, то тогава ще бъдат публикувани. А дотогава ще се чака.

18. Снимките, които публикуваме, една част съм ги получавал от познатите на Томалевски. Това е вече отдавна една история, която искат да я потулят, след това да я изтрият и повече да я няма. Но друг е този, който ръкополага "Изгревът". И на него това му е задачата. Да съхранява!

IV.

Влад Пашов

(1902 г. – 1974 г.)

**ПЕЧАТАРЯТ
на
Изгрева
и
АСТРОЛОГЪТ
на
Космическия
и
Земен човек**

1. Предговор към Астрологията

на

Владо Лазаров Пашов

Тодор Ковачев

Измежду изявените ученици в обществото, което избра всред българите Учителят, беше и Влад Пашов. Или, както всички предпочитаха да го наричат – чичо Влад. Това обръщение те употребяваха от обич към него.

В годините след 1957, когато салонът в София беше вече закрит за ползване по предназначение, единственото място, където учениците на тая наука можеха да се събират, за да общуват помежду си, беше биваът Ел Шадай на планината Витоша. Това ставаше всяка неделя, независимо от годишните сезони и климатични условия.

Домакинската част за това присъствие се водеше от чичо Влад. Той беше поел тази, така да я наречем, служба, доброволно и естествено. Той беше инициатор на мероприятията, той изслушваше и одобряваше направени предложения.

Непринудено и постепенно се установи практиката да се прави там картофена супа, която всички дошли консумираха с удоволствие. Майсторът на тази супа беше Иван Антонов. А за да има картофена супа, трябваха картофи.

В преддверието на бараката си чичо Влад беше изкопал една голяма дупка, в която се съхраняваха закупените със събрани доброволни средства картофи. Всяка събота аз отивах у чичо Влад, напълвах раницата си с картофи и в неделя, рано сутринта, в пет часа, заедно с Иван Антонов се качвахме в първия автобус за Симеоново. Оттам тръгахме за Бивака на Витоша.

С Влад Пашов се познавам от 1956 г., когато дойдох в София да следвам висшето си образование и заживях на Изгрева. Квартирата ми беше на стотина метра от бараките на Иван Антонов и Влад Пашов. А техните бараки бяха залепени една до друга. Първоначално това не е било така. Но веднъж, по някакво невнимание, чичо Влад опожарил своята барака. Тогава Учителят казал да му предадат да иде да живее в София, а не на Изгрева. Това продължило известно време, защото чичо Влад изпълнил повелята на Учителя. По едно време Иван Антонов гледа, че Влад Пашов носи дървен материал в двора, вероятно за нова барака. Но бай Иван е осторожен. Той знае, че Учителят не е отменил още, така да наречем, интернирането на чичо Влад от София. Попитал чичо Влад дали Учителят е разрешил да се върне на Изгрева. Влад Пашов си признал, че не е направил това. Тогава бай Иван отишел при Учителя и Му казал за намеренията на чичо Влад. Учителят се усмихнал и казал: "Рекох, нека да си направи жилище."

Отговорът на Учителя успокоил и зарадвал бай Иван. Тогава той потърсил чичо Влад и Му предал радостния отговор на Учителя. И за да намали разходите на Влад Пашов по постройката на бараката, му казал: "Влади, за по-практично, използвай едната стена на моята барака, за да не правиш четири стени, а само три." Влад Пашов не чакал втора покана. Така бараките им бяха с общ покрив една до друга. Делеше ги една стена от дъски. Когато се говореше в едната стая, се чуваше говорът в другата. Това не пречеше на доброто и разумно съжителстване на двамата. Не наруши с нищо техния мир. Съдбата беше ги събрала на

това място, макар да бяха от различни краища на страната ни. Иван Антонов – от Радомирския край, а Влад Пашов – от Панагюрския край. Той е роден на 11 септември 1902 г. в село Поибрене. И един паралел между двамата – Иван Антонов е роден на 1 септември, но не в същата година. И двамата бяха от известните и знаещи астролози на Изгрева. Тук трябва да подчертая, че това занимание с тая сложна наука не водеше до конкуренция и конфликти помежду им, както биха очаквали някои. Напротив, обменяха знанията помежду си, както това правят всички разумни учени люде по света. И двамата написаха трудове по астрология, които четящите тези редове ще имат удоволствието да прочетат и ако имат воля, желания и качества – да ги изучават. За астрологията на Иван Антонов съм казал необходимото в съответния предговор. За Астрологията на Влад Пашов трябва да кажа, че тя е кратка, лесно се чете, стилът е достъпен за всички, изучаващият няма да срещне затруднения при проучването ѝ.

Влад Пашов е от групата ученици в Школата на Учителя от Панагюрския край като Пантелей Карапетров и Тодор Симеонов, направили връзка с тая наука чрез нашия обичан брат Боян Боев.

Освен издадената Астрология чичо Влад е написал и случки из живота на учениците от Школата на Учителя. Той обикаляше из страната и слушаше и записваше тези случки от самите участници в тях или от живите им наследници. Така, както ги е чул, така ги е записал и публикувал. Почти всички съм ги слушал от него на живо при общуването ни.

Брат Пашов беше специалист по печатарството. И когато на Изгрева се създаде печатница за печатане на Словото на Учителя, той беше един от участниците в това книгопечатане на Словото. Заедно с него там имаха участие и Димитрий Стоянов и Кирчо Лъвчето, които бяха също специалисти по печатарското дело.

В края на 1964 г. Иван Антонов напусна тоя свят. Бараките им (на Иван Антонов и на Влад Пашов) бяха вече стопанисвани от тогавашната социалистическа институция Софжилфонд. За известно време бараката на Иван Антонов беше дадена за квартира на Ганка Бончева и Ружа Чернева, защото тяхната барака трябваше да бъде съборена.

Наскоро след това държавната власт предприе разтурване на Изгрева, като разсели из различни краища на София живущите в квартала. Разбира се, това не стана изведнъж, а постепенно. Бараките на Иван Антонов и Влад Пашов, Елена Андреева и Паша Теодорова, на брат Боян Боев и Славчо Славянски бяха едни от първите, сполетяла ги участта да бъдат съборени поради това, че тия места бяха дадени на Съветската страна (СССР) тогава за построяване на нова сграда на тяхното посолство. Тогавя Влад Пашов беше настанен в част от апартамент в квартал Борово.

Квартирата, в която аз живеях на Изгрева, не беше още засегната от социалистическите мероприятия. Чичо Влад не изгуби връзката с Изгрева. Три пъти седмично той ходеше в село Дървеница, за да си продължи купуването на чисто мляко от един стар млекар. След това посещаваше Изгрева, като се отбиваше при приятелите и накрая идваше в моята квартира. Тук оставаше да преспи. С Боянчо Златарев бяхме му приспособили една стаичка, в която можеше да се преспива. Винаги, когато той идваше, се събирахме на вечеря и разговори след вечерята с приятели от Изгрева, като Гради Минчев, Методи Константинов, Боян Златарев, Драган Петков, разбира се, и хазайката Поля Недкова и други, които имаха възможност и желание да дойдат. Когато се ожених, в тия срещи вземаше участие и съпругата ми, Жечка.

През 1967 г., при едно събиране на импровизираната група от посетители в квартирата ми по случай идването на чичо Влад научихме за войната на Израел с арабския свят. И нали една част от групата са все астролози, спомням си, че се реши да направим хороскоп на събитието. И нали Методи Константинов е все по мондиалните въпроси, той най-много настояваше. На мен възложиха най-еле-

ментарната работа – да направя звездослова. Направих го, разбира се. На следващото събиране задължително трябваше да бъдат Методи Константинов и Влад Пашов. Нали те са баш специалистите в тая наука. Какво сме разисквали по звездната карта на тая война, не си спомням вече, но съм запомнил добре, че и двамата – Влад Пашов и Методи Константинов – предсказаха: Методи – в своя академичен стил и чичо Влад – в своя философски стил – дългогодишни военни събития. И както виждаме, това е така. Не бяха събъркали в тълкуванието. Войната там още не е завършила, въпреки усилията на дипломацията на големите държави. Военните действия непрекъснато мутират в най-различни форми. За края на войната не си спомням да сме уточнявали. Те и двамата – Методи и Влад – отдавна са в други светове и сигурно виждат нейния край и в каква форма ще бъде. Ние, които сме тук, ще следим събитията на живо.

След 1971 г. условията се промениха. Аз с жена ми успяхме да се сдобием със собствена къща близо до Американския колеж. Сега събиранията на приятелите ставаха вече тук, но много рядко, поради отдалечеността ни едни от други.

Настъпи годината 1973. Съпругата ми завърши медицинското си образование. По тогавашните закони я разпределиха на лекарско място за три години най-малко в Хасково. Отидохме на работа там.

Така външните условия разтуриха тези събирания. Нямаше център, който да прави това. Останаха хубавите спомени на преживяванията от тия срещи с разумни приятели. Но даже и те, спомените, постепенно избледняват. Новите събития ги изместват. Старите приятели постепенно, според плана на природата и капиталистите си за живот, напускат тоя свят и се преселват в другия свят. На тяхно място съдбата ни изпраща нови представители на тая наука. Всичко тече, всичко се променя, е казал древният философ. В съзнанието се запечатват новите събития. Но хубавата, мека, блага, добродушна, красива усмивка на чичо Влад няма да забравя никога. И да имаш за нещо да си недоволен от него, тая усмивка облагородяваше всяко недоволство. Такава усмивка не се забравя.

Тогавашните външни условия бяха трудни. Вътрешният живот обаче беше богат. Говорехме си тихо, но разумно, научно. Не търсехме външни изяви. Учихме науката чрез Словото на Учителя. Сега тия външни препятствия ги няма. Има условия за всякакви изяви. И те се правят. Но не всякога разумно. Създадох се братски съвети, оглавявани от председатели и рамкирани от устава. Външни форми и отношения има, но вътрешен дух няма. Голяма част от присъстващите в това общество не изучават Словото на тая наука и при среща с тях не може да се разговаря за наученото. Търсят се и се предпочитат старите отживели и отречени вече от природата форми. Но понеже Бог е дал свобода на всеки да се изяви както желае, нека да бъде Волята Му.

Това си спомних, и това написах за предговор към Астрологията на чичо Влад. То не е много, но този спомен е красив. Споменът избледнява, но написаното остава. Благодаря ти, чичо Влад, за хубавото, което научих от тебе, когато бяхме заедно в този свят.

2. Влад Пашов

Вергилий Кръстев

1. Влад Пашов е роден на 11.IX.1902 г. в гр. Панагюрище и си заминава на 5.II.1974 г. За неговото заминаване слово бе написал Борис Николов. То е публикувано в "Изгревът" том III, с. 62–63.

2. Той е печатарят на Изгрева. Набираше оловните букви в т. нар. "компас" и нанизваха буквите на коли. Правеха кола след кола – един уморителен труд, непонятен за сегашното поколение, което набира текста чрез компютър. За него вж. "Изгревът" том III, с. 61.

3. Елена Андреева, която бе една от стенографките, разказваше за неговата работа. Вж. "Изгревът" том IX, с. 193–194.

4. Влад Пашов беше публикувал "Астрология" и аз нея съм чел и изучавал. Веднъж бях на Витоша, където те ходеха всяка неделя на местността около Бивака, а после се бяха преместили нагоре в планината. Бяха ми направили хороскоп и аз отивам и му го поднасям. Той го разгледа и започна да ми говори, а аз записвах в една тетрадка. Изминаха 30 години оттогава. Всичко, което ми каза по проблемите на астрологичната ми карта, аз записах и проверих през следващите 30 години. Всичко бе точно. Бяха около 10–12 записани точки. Така че този астролог бе проверен от мен, с отлична оценка. А моят хороскоп затрудняваше почти всички астролози на Изгрева, през които бях минал. А тук Влад Пашов го пое, разгледа го 1–2 минути и започна да говори. Накрая каза: "Ето това е." Да, това е, за който знае и може.

5. В моята концепция за астролозите на Изгрева влизаше да се поместят последователно трудовете на всички. Правеше ми впечатление, че всеки последващ допълваше предишните, представени от мен. Така че за Влад Пашов включих това, което бе поместил във в. "Братство", сп. "Житно зърно", както и неговата книга "Астрология". Всичко, което е написал, се събра на едно място.

6. Бях много затруднен със снимките, понеже не можех да се добера до онзи, който бе прибрал неговите вещи. А това бе Кирчо Лъвчето (Кирил Стоянов), комуто милицията правеше често обиски. Всичко се загуби.

7. Помолих Тодор Ковачев да направи едно изложение за Влад Пашов. Той го написа и аз го включих тук.

8. По-голямата част от снимките на Влад Пашов бяха събирани с голяма мъка. Но успяхме да го представим. Ако в бъдеще се явят повече, то ще ги поместим в някой от томовете на "Изгревът".

9. Влад Пашов има голямо творчество. Той го бе пръснал на много места за съхранение. Аз му исках да ми го предаде, но той ми отказа. И така то се разпръсна. А трябва да се събере и да се издаде в един том от "Изгревът".

10. Той беше събрал опитностите на приятелите на Изгрева и ги бе описал по номера. Но те не бяха точни и верни при моята проверка. Борис Николов ги разказа така, както са всъщност – просто и ясно.

11. Аз бях включил един негов материал в "Изгревът" том XII, с. 796–807, 807–812, в раздела за Пентаграма.

12. Разказваше Влад, че през 1973/1974 г. имал тежки астрологични аспекти. Страдаше от аденом на простатата и не можеше да уринира. Беше принуден да се оперира. Но не можа да се възстанови и си замина, и то в болницата. Боян Златарев, който му беше придружител, се бе зарекъл повече да не бъде такъв. Казва му: "Какво си се отпуснал? Нали имаш знания, употреби ги!" – "Имам тежки аспекти." И те го прекатуриха. И си замина. А за неговото заминаване вж. спомените на Емилия Михайловска в "Изгревът" том VI, с. 609–611. Точно и ясно. И за поука на астролозите. И на другите!

V.

Иван Антонов

(1899 г. – 1964 г.)

**Астрологът
на
Духа от Изгрева,
София**

1. Предговор към "Астрология" на Иван Антонов
/ Тодор Ковачев с. 848
2. "Време" : Тема, зададена от Иван Антонов по време на
изучаването на астрология / Тодор Ковачев с. 862
3. Иван Антонов – Бележки / Вергилий Кръстев с. 878

1. Предговор към "Астрология" на Иван Антонов

Тодор Ковачев

Да започнем с "Изгубеният рай" на Джон Милтън:

"Гляха те така,
доде творецът призова по име всички свои
могъщи ангели и даде всекому поръка
какво да бъде отсега. На Слънцето бе първо
предписано тъй да се движи и така да грее,
че да извиква на Земята студове и жеги
непоносими, да докарва грохналата зима
от севера, а пък от юга - зноя нетърпим
на лятното слънцестояние. На Луната бледа
те очертаха службата, и на петте планети -
движенията свойствени, аспектите различни:
шестина, четвъртина, трета, противостояне
вредително, вмениха им кога да се събират
в синод злокобен, както и звездите неподвижни
кога да пръскат пагубно влияние, кои
в изгряващото и кои в захождащото слънце
да бъдат буреносни, всички ветри отделиха
по ъглите им, дадоха им срок кога да смесят
море, ефир и суша, гръм кога да проечи
с ужасен грохот в мрака на въздушния чертог.
Той, някои твърдят, накарал ангелите свои
с над две по десет градуса да извъртят Земята
от слънчевата ос и с труд централното кълбо
навели те; а други казват, че самото Слънце
от равноденствения път накарано било
да свърне също толкова нагоре през Телеца,
Атлантовите дъщери, Спартанските близнаци,
та до тропическия Рак, а после да се спусне
стремглаво пак през Лъв, през Дева и Везни наголу
до Козирога, та така във всеки край промяна
на времената да донася; инак пролет свежа
безспирно щеше да цъфти по цялата Земя
с еднакво дълги дни и нощи вред освен отвъд
полярните ъ кръгове – там щеше вечен ден,
непомрачен от нощ, да грее, слънцето снишено,
макар и тъй далечно, щеше винаги пред тях
да обикаля хоризонта, без дори да знае
какво са изток или запад, сняг не би валил
отсам Естотиландия на север, а на юг – под Магелан."

Така в поетична форма ни реди Милтън промените, настъпили в астрономията, когато бе отхапан онзи плод. А той безспорно е прав, защото, както казва

Учителят, е един от синовете на Адам и Ева, а написаното в "Изгубеният рай" е един далечен спомен ("Благословен", с. 241 – Неделни беседи)*.

В потвърждение на казаното от Милтън нека прочетем от "Наука за живота"*** какво е написано на с. 114–115: *"Когато растенията дойдоха на Земята, Северният полюс на друго място беше. И растенията показват къде е бил Северният полюс. Той е бил долу. Там е била и човешката глава, заровена долу в материята. Сега е точно обратното. Главата му е перпендикулярна, в обратна посока. Северният полюс сега е в друга посока. Когато се явили животните, тия, млекопитаещите, полюсът е бил към изток – дето е нашият изток, там е бил полюсът."*

Та казвам: Растенията показват къде е бил Северният полюс, когато са дошли растенията. Когато са дошли животните, той е бил към нашия изток, а когато е дошъл човекът – той е дошъл най-после, той е там, където е сега полюсът. Съгрешаването на човека се дължи на изместването на земната ос на 23 градуса. Това е човешкото падение. То е падение вътре във вас. На 23 градуса е отдалечена вашата ос от правата посока, от правата посока на Любовета. И понеже лъчите на Любовета в човешката душа не идат правилно, вследствие на това има един дисонанс в човека. Земята е отдалечена – не е погрешка това. Погрешката е вътре в нас."

Цитираните пасажии имат отношение към астрологията. А за нея Учителят казва: *"Астрологията е една стара наука. Тя води своя произход още от първата култура, зачената е с първата раса, която е съществувала на Земята в предисторически времена."*

Изучаващият науката астрология малко или много трябва да бъде запознат със знанията на математиката и астрономията. Защото *"Астрологията – това е физиологията на човешката душа. Можем да направим следното сравнение: както анатомията е необходима за един лекар, за един хирург, така съвременната астрономия представлява анатомия, а пък астрологията – физиология на небесните тела"* – ни осветлява Учителят за тази наука.

Особено е необходима математиката и наред с нея – астрономията в този дял от астрологията, който се занимава с изчисленията. А този изчислителен дял не може да се пренебрегне. Защото един невярно съставен хороскоп ще доведе до груби грешки в тълкуването, независимо от това дали го владеем идеално. Разбира се, може някой, отличаващ се с голяма практичност и остроумие, да ми възрази, че щом като изучи и овладее тълкувателната част на астрологията, то за изчисленията все ще се намери някой, който да ги направи точно и вярно. Сега даже това го правят на съвременните машинки, наречени компютри.

Е, наистина това е хитра идея и аз знам даже някои "астролози", които я прилагат. Но да се смяташ за астролог, а да даваш да ти правят други изчисления, е все едно да четеш книга и да се смяташ за неин автор.

Попитали веднъж знаменития Пирогов: "Вие познавате много добре анатомията! Навярно можете да лекувате всички болести?" – "Анатомите – отвърнал ученият – приличат на хамалите и файтонджии, в който и да е град. Те отлично познават всички улици, но рядко знаят какво става в къщите." Какъв е изводът? – Че ученият трябва еднакво добре да познава и физиологията, и анатомията на дадена наука, в случая – астрологията.

"Съвременните астролози – ни осветлява Учителят, – като имат предвид гатата на раждането на някой човек, правят изчисления във връзка с планетни-

* Благословен, Неделни беседи (1941–1942 г.), Кърджали 1998, Изд. "Уrania", изд. "АСК'93", ISBN 954-9589-07-2. Вж. "Изгревът" том XVI, с. 896. ** Наука за живота, XIX г. на Общия окултен клас (1939–1940), том II. ИК "Жануа 98", С. 1999, ISBN 954-9589-48-3. Вж. "Изгревът" том XVI, с. 898. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

те влияния върху този човек и въз основа на това определят характера му и способностите му. Обаче техните изчисления не са пълни. При изчисленията си те трябва да имат предвид не само зодията на Земята, но и зодиите на Слънцето и всички планети, както и на целия космос. Астролозите сами съзнават, че в изчисленията им липсват много подробности."

Ето защо всеки добросъвестен, смятащ се за астролог, трябва да се замисли за сметките си, дали са пълни и подробни. Да, не само зодията на земята, а на всички планети! - трябва да се замислим достатъчно добре!

А какво всъщност е зодиакът? Този термин – "зодиак", има своя произход от гръцкото "зодиакос киклос." Българският му превод е "животински кръг." Етимологията ни подсказва, че думата "зодиакос" води началото си от думата "зои", което означава "живот." Следователно зодиакът е свързан с различните прояви на живот. Сведенията за материалната същност на зодиака са малко. Знае се, че зодиакът представлява лента с широчина около 17 градуса. Колко е тази широчина, изразена в линейни единици, не се знае. По средата на тази зодиакална лента минава еклиптиката – видимият път на Слънцето.

Трябва да знаем, че зодиакалният кръг не е едно еднородно цяло. Зодиакалният кръг е съставен от дванайсет зодиакални знаци. В Свещеното Писание е писано: "Ще седнете и вие на дванайсетте престола, да съдите дванайсетте племена израелеви." А Учителят на с. 76 от томчето "Синове на възкресението"* разкрива астрологическия смисъл на тоя израз: "Дванайсетте престола представляват дванайсетте зодии на Слънцето, дванайсет метода, чрез които живота на земята може да се прояви. Всяка зодия представлява начин, по който могат да се придобият, да се използват силите, които се крият в човека."

"Когато изучавате астрологията – казва Учителят на с. 81 от "Синове на възкресението" – виждате, че за да придобие известна дарба, човек трябва да се роди в съответната на нея зодия. Голямото разнообразие на хората се дължи на това именно, че всеки човек е роден при съвършено специфични за него планетни съчетания, различни от тия на другите. Всеки градус на зодиите съдържа в себе си известни дарби и възможности. Всяка възможност пък съдържа известни принципи."

По повод групирането на дванайсетте зодиакални знаци в четири триади: водни, земни, въздушни и огнени, и връзката им с познатите четири състояния на материята, ето какво намираме на с. 76 от томчето "Мнозина казваха"***:

"Който познава възлєрога, неговите свойства и съединения, той познава твърдата материя и всякога може да извади живота от тази среда.

Който познава водорога, неговите свойства и съединения, той познава течната материя и всякога може да извади живота от тази среда.

Който знае всичко за азота, за неговите свойства и съединения, той познава въздухообразната материя и всякога може да извади живота от нея.

Който е запознат добре с кислорода, с неговите свойства и съединения, той разбира огъня и всякога може да извади живота от него."

"Индивидът, в пътя на своето самовъзпитание, трябва да направи един кръг, да премине през дванайсетте свята, дванайсетте зодии" – четем в съборните беседи "Пътят на ученика", с. 372***. "Трябва обаче да знаем, че индивидът в пътя на своето самовъзпитание няма да върви само "нагоре", или само

* Синове на възкресението. Неделни беседи, серия X, том III, 1928 г., София. Издание от 1934 г., Казанлък. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)** Мнозина казваха, Неделни беседи, серия X, том I, 1927 г., София, 1934 г., Казанлък. ***Пътят на ученика, Съборни беседи от 1927 г., гр. София. Изд. на просветния съвет от 1927 г.

“надолу”, или само “напред”, без да сменя посоката. Когато човек се движи в планината към някой връх, то докато стигне до него, той изкачва и слиза много други по-малки или по-големи върхове. Така е и в астрологията. И в нея имаме възходящи знаци – нагоре и низходящи знаци – надолу – намираме в томчето “Фактори в природата”, с. 136*. Изводът от тая истина в астрологията е, че резултатите при “възходящите” и “низходящите” знаци ще бъдат различни. По тоя повод, на с. 132 от “Великата разумност”**, Учителят ни дава един ясен и ценен образ: “Ако Слънцето е във възходящ или низходящ знак, какво влияние ще окаже върху човека? – То е все едно да посеем едно семе през пролетта или в ранна есен. В двата случая ще имате два различни резултата.” Следователно всеки индивид е посято семе в почвата на съответния възходящ или низходящ зодиакален знак.

“Раждането на човека се обуславя от известно планетно съчетание, което невидимият свят нарежда, а на човека предстои задачата разумно да използва тия съчетания. Човек не е господар на планетните влияния върху себе си, но е господар на положението да използва разумно това, което му носят. Колкото повече се развива съзнанието на човека, толкова повече той се свързва със звездите и планетите. Когато използва влиянието на всички слънца в космоса, човек дохожда до съвършенство.”

“Всеки човек носи белезите на часа, минутата и секундата на своето раждане – ни обяснява Учителят. – Тази е причината за голямото разнообразие, което съществува между хората. Някои хора носят в себе си повече от силите на тъмнината, другите – повече от силите на светлината.” И тук намираме едно потвърждение на Хермесовите правила, които са разгледани в отпечатаната тук “Астрология” от Иван Антонов. А именно: “Обаче, който се ражда вечер, той непременно е заченат денем, и при действието на светлината. Който се ражда денем, той е заченат вечер, при действието на тъмнината. Това показва, че в природата съществува закон на контрастите, на компенсация на нейните сили. Невъзможно е човек да е заченат през деня и да се роди през деня.” Тук може би ще трябва да поясним, че моментът на зачеването не е моментът на събирането на бащата и майката. – “Когато едно дете се зачене в момент на светлината, то ще носи в себе си благоприятни условия и възможности. Зачене ли се в момент на тъмнината, това дете ще носи в себе си неблагоприятни условия и възможности. Също така от значение е и момента на раждането. Човек, който се е родил вечер, се различава коренно от този, който се е родил сутрин, по обед или през деня. Който се е родил вечер, той има в себе си известно количество стока от бакалина на тъмнината, която трябва да обработи в себе си.”

Астрономията има два дяла на изучаване и изчисляване: геоцентрична астрономия и хелиоцентрична астрономия. По аналогия, също така имаме и хелиоцентрична астрология, и геоцентрична астрология. Ето какви знания ни дава Учителят в тази насока: “Какво разположение трябва да имат планетите, за да бъде един хороскоп хармоничен? Между хелиоцентричната и геоцентричната астрология има разлика. Първата – хелиоцентричната – засяга психическия живот на човека, а втората – физиологическия. Според хелиоцентричната астрология вътрешният живот на човека не зависи от влиянието, което дава знакът. Всяка планета има второстепенно влияние върху човека – вътрешно,

*) Фактори в природата. Младежки окълтен клас, Година XI, том II, 1932 г., София. Изд. от 1947 г. ***) Великата Разумност, Младежки окултен клас година XII, том I, 1932–1933 г., София. Изд. от 1949 г. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

психическо влияние. Ето защо, има случаи, когато някой дисхармоничен аспект от геоцентрично гледище, координиран с хармоничен аспект от хелиоцентрично гледище, излиза добър. Човек трябва да хармонизира и двете системи в себе си, защото Слънцето, както и всички останали планети, имат свой специфичен зодиак. За да има правилни, верни разбирания върху астрологията, човек трябва да носи в ума си зодиаците на всички планети."

Когато говорим за хубави – хармонични аспекти или за лоши – дисхармонични аспекти, трябва да знаем, че: "Човек сам е причина за своите лоши аспекти. Когато слиза на Земята – ни обяснява Учителят – човек носи със себе си благоприятни условия за трите свята: физически, духовен и умствен. Ако злоупотреби с тия условия, той си влошава живота."

В лекцията "Влиянието на планетите" от 12.III.1923 г. на Общия клас* четем: "Астрологията е една наука, която трябва да се проучи добре, защото има приложение навсякъде в живота. В човешкия организъм, във всяко едно положение на тялото, в устройството на челото и неговата форма, а също така и на лицето, можете да познаете един човек към кои типове спада. Всички планети оказват влияние върху човека. Всяка една планета си оказва своето влияние, тя си създава особен тип. Сега, разбира се, ученият човек трябва да мине през влиянието на тия планети, да ги проучи, да ги съчетае и оттам насетне той ще почне да работи с друга материя, да създаде новото си тяло."

И по-нататък в същата лекция Учителят ни известява защо всички планети влияят върху човека: "Планетите – това са един ключ Писанието казва, че Бог взел и направил човека от пръст. Тази пръст, този прах бе разпръснат из пространството при всички планети. И Бог взе тази пръст, направи от нея каша и от тази каша създаде човека. Затуй всяка една планета оказва влияние върху човека. Например Марс гледа колко желязо има в човешкото тяло. Той държи сметка за желязото, как се употребява. Слънцето държи сметка за златото; Месечината държи сметка за среброто; Меркурий се занимава с живака и т. н. Тия елементи, които са вътре в човешкия организъм, те упражняват влияние. Ако у някой човек желязото има преобладаващо влияние, той е марсианец. Ако преобладава златото, голямо влияние има Слънцето. Обаче благородното, възвишеното у човека не зависи от количеството на златото, но от неговата активност. Ако златото у човека е чрезмерно активно, то е защото има такива сили, които са свързани със златото. Когато известни магнетически и електрически течения минат през атомите на златото, те са, които правят човека един или друг тип. Те са, които превръщат неорганическото злато в органическо, което упражнява влияние върху човека. Има още много други съставни елементи в организма на човека, които упражняват влияние върху него."

И така, за да изучим науката Астрология, необходимо е да имаме познание по другите науки, каквито са астрономия, математика, анатомия на човешкото тяло, химия за химичните процеси в човешкото тяло, психология. Това са необходими науки, без които не може да познаем тая наука. На когото му се вижда много, да не се захваща. Да, трудна наука е астрологията. Бавно се усвоява.

А стигнем ли до тълкуването на звездословите, там работата е още по-трудна. Има много астрологии, написани от много автори. В тях има верни и неверни неща. Корекции могат да се направят само след като се изучи Словото на Учителя. В него Той ни дава светлина и по тия въпроси. И ако изучим всичко това, на астролога му е необходимо да притежава и интуиция, която да го води при разчитането на звездната карта. А това вече си е дарба, която четецът на

* Влияние на планетите, лекция от Общия окултен клас от 12.III.1923 г., отпечатана в Русе от Малджиев в томчето Окултни лекции, 1923г. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

звездослова трябва да е изработил. Така че от всеки индивид не става астролог. От всяко дърво свирка не става – казва народната поговорка. А Учителят прави едно разсъждение: Ако вземем една дъска и на нея опънем четири тела, от това устройство не може да се изкара музика. За да стане това, тази дъска трябва да се превърне в съвършен инструмент, а трябва да слезе маг отгоре и този маг да изкара музика от този съвършен инструмент. Аз даже си позволявам да кажа нещо повече, като наблюдавам някои от жадните за изява астролози. Виждат ми се не дъски с четири тела, а направо пънове без всякакви телове. Такъв инструмент музикален е тъпанът. Вярно, необходим е, и гениалните композитори го използват в произведенията си, но само в съчетание с другите музикални инструменти. Инак самостоятелно тъпанът вдига само шум. Астрологът, истинският тълкувател на звездослова, той е като поета, той е като музиканта – може да покаже знанието си само когато е вдъхновен. Без вдъхновението, без посещението на онзи маг отгоре, разчитането на звездната карта няма да е вярно. Знанията могат да оживеят само ако дойде оная интуиция, която носи магът на астролога. Това трябва да знаят и четящият звездната карта, и слушащият притежател на тая карта. В противен случай те ще се взаимно заблуждават.

“Казвам: Когато се изучава човек, трябва да бъдете много благороден, за да не би по външните признаци, които има, да си съставите едно понятие, да кажете: “Той е лош човек.” Под думата “лош човек” ние разбираме човек, който е в дисхармония с нас” – четем в лекциите на томчето “Прав път” на с. 360*. Следователно астрологът, освен всичко друго, трябва да бъде и благороден. Необходимо му е това качество. За да се прояви интуицията, е необходимо ученият да има благороден характер. Оня маг отгоре посещава само благородния. Инак ще дойде оня адепт, който посети Адам и Ева преди 8000 години, и пак ще говори, но не цялата истина, а само една малка част от нея. Останалото ще бъде заблуждения. А какво значи “интуиция”? Тази чуждица има две съставки: “ин” и “тао” (“тео”). “Ин” значи вътре, “тео” - значи Бог. Следователно интуицията е, когато Бог ни говори отвътре. Ето това е необходимо за звездотълкувателя.

А сега, време е да разкажем как стигнахме до материализиране в писмена реч на знанията на Иван Антонов – моя бай Иван. За него аз съм разказал много в том VII от сборника “Изгревът”*. Ще гледам тук да избегна по възможност повторения с казаното вече.

И така, трябва да се върнем в ония години, когато ставаше това. А кои бяха тия години? - Точно когато бяха събитията с делата, които водеше държавата с представителите на т. нар. “Братски съвет” и с цялата общност “Бяло Братство.” Те са трудни години за хората, които политическата власт у нас, наречена комунизъм, водеше на отчет като съмишленици на това общество. Така беше в цялата страна. Така беше и на Изгрева край София. И тук искам да отворя една малка скоба. Може би ще се намерят такива люди, които ще порицаят тия приятели, ще ги анатемосват, ще ги оплюват, ще се ровят в документи на правосъдните институции, за да доказват грешките им, ще чоплят в душите на хората. Даже ще пишат или ще напишат цели томове, с чието съдържание човек само ще си изцапа ума. И всичко това за какво? - За да си задоволят тщеславието, за да докажат, колко те са умни и прави, за да вгорчат душите на хората, за да покажат, че виждат само грозното. Защото те не могат да виждат красивото. А “красотата ще спаси света” – е казал Ф. Достоевски. Но това е тяхна работа. Нека го правят,

*) *Прав път*, Общ окултен клас XX година (1940–1941), том II. Издание на “Уrania” и “АСК’93”. ISBN 954-9590-01-1. Вж. “Изгревът” том XVI, с. 898. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев) **) “Изгревът” том VII, за Иван Антонов – спомени от Тодор Ковачев вж. на с. 333-405.

щом им харесва. Бог им е дал свобода и аз не мога да им я отнема. Аз ще кажа само като свидетел на тия събития и като представител на това общество, че вярно е, всички направихме и правим грешки, за които ще си платим глобата, според законите на Природата. Но не тия грешки бяха причина за тая съдба. Те само катализираха процесите. Просто това общество "Бяло Братство" държеше своя изпит пред Бога, както такъв изпит държеше праведникът Йов, описан в Библията. Той нямаше грешки и беше любимец на Бога. Но Бог се съгласи да бъде изпитан от оня адепт, както го нарича Учителят. И Йов си издържа изпита, макар и твърде труден. Искан ми се и надявам се да е така и с представителите на това общество "Бяло Братство" да са издържали своя изпит пред Бога. Затварям скобата и продължавам нататък. Така че, да изучаваш в тия години астрологията, беше, най-мекото казано, една авантюра. Но ние: **Благовест Жеков, Христо Христов** и аз - **Тодор Ковачев**, се впуснахме в дебрите на тая трудна наука, паралелно с изучаването на науките в университетите на държавата.

И така, в ден, определен от бай Иван, започнахме изучаването като прилежни ученици, с тетрадка и писалка в ръка.

Всеки четвъртък вечер ставаха сбирките за всяка лекция. Защо четвъртък вечер? – Защото това е седмичният ден за постене и времето за ядене използвахме за наука. А защо вечер? – Защото това беше нашето свободно време. Извън това време използвахме и всяко друго подходящо такова за разговори и изучаване на астронауката. Особено удобно беше времето, когато отивахме на екскурзии в планината. Колко време продължиха лекциите във вечерите на четвъртия ден от седмицата? – Не мога да кажа. Но налице са изписаните тетрадки от нас на тема "Астрология." За да запълним празнотите, бай Иван ни предложи да се уговорим с Николай Монов да ни даде обемистия материал по астрология, който той му е диктувал преди няколко години, по време на летуването на Рила край Второто езеро при Седемтях рилски езера, наречено от Учителя Елбур. Проблеми нямаше. Николай се съгласи охотно. Нещо повече – той се зае да го препише на пишештата си машина. И го направи. Така след време ние тримата притежавахме 3 еднакви екземпляра от ценната наука. А брат Влад Пашов ни ги подвързва.

Тук му е мястото да кажем няколко думи за Николай. И така, кой е **Николай Ванков Монов**? – С него аз бях много добър приятел. Разбира се с него ме запозна бай Иван. Николай е роден на 14.VIII.1921 г. в гр. Дунавци. Новоизлюпеното градче се е образувало от селата Видбол и Синаговци, намиращи се на около 9 км преди град Видин, по железопътната линия София-Видин. Семейството е заможно, земеделско. Николай е ученолюбив и завършва гимназия във Видин, като всеки ден изминава девеття километра до Видин и обратно, за да посещава училището. Бащата и майката не са учени, но искат децата да усвоят науката. И ето, след гимназията, Николай се записва за студент в известния Висш икономически институт в гр. Свищов. Завършва го успешно. Тук се настанява на квартира по време на следването в семейство, което изучава Словото на Учителя. Така чрез хазяите си се запознава с Учението на Учителя. Хазайката го харесва за зет и успява да го задоми за дъщеря си. И ето, заедно с икономическите науки Николай започва да изучава и семейния живот. Настаняват го на работа в свищовско предприятие. Николай започва да пътува до София. Посещава Изгрева. Запознава се с брат Б. Боев, Елена Андреева, Иван Антонов и много други приятели, живеещи на Изгрева.

Свищовското предприятие не се оказва подходящ климат за свикналия с полето Николай. Започва да мисли за завръщане в родното село. Тъщата и не

иска да чуе за такава маневра. Николай обаче успява да я убеди, и ето го с булката на село. Сега пък селският живот не харесва на младоженката. Майка е катализира процеса и след време тя се прибира в градския климат на Свищов. Започва нов вид семеен живот. Той – в Дунавци, тя – в Свищов. На Николай му се удаваше земеделието. Ето защо той не търси чиновническо място във видинските предприятия, а продължава земеделския труд на бащата. Разбира се, социализмът ги освобождава от селскостопанския имот, като го прибира в ТКЗС. Но Николай разработва големия селски двор. Създава пчелин. Притежаваше около 70 броя пчелни кошери, от които всяка година изкарваше по 1-2 тона хубав акациев мед. С този мед той стана известен на изгревяни, защото част от меда продаваше или раздаваше на тия, които имаха афинитет към тая продукция на пчелите. Оказа се, че всички обичаха този продукт на пчелите. Николай вече не е на този свят. Пресели се в другия преди няколко години. Имаше слаб стомах и често си страдаше от него, и от бъбречни кризи. Обичаше музиката и си беше направил една фонотека от над 2000 броя грамофонни плочи от произведенията на титаните в симфоничната музика. Освен музиката, обичаше и хубавиците. Но докато звуците на симфоничните оркестри му създаваха комфортно настроение, то дамите му създаваха само проблеми. Но тези проблеми той май си ги харесваше, което ми се вижда подходящо за финал на кратката биография на Николай.

Струва ми се, че в тоя предговор за астрологията, чийто автор е Иван Антонов, е уместно и наложително да изясня една неточност, допусната по моя вина в том VII от сборника "Изгревът." Това е мое задължение и аз го правя. Всъщност дълго се колебах дали да дам писмен израз на това, което ще прочетете по-нататък. Мисля, че съм изпаднал в положението на Достоевски, когато е написал статията си "Присъда", публикувана в списанието му "Дневник на писателя." Пишейки я, той е сметнал, че е изяснил логично необходимостта от вярата, че действително съществува Бог. Какво обаче било разочарованието му, когато почнал да получава писма от много интелектуалци, че е открил формулата за безсмислието от живота и самоубийството е логичен негов завършек. Направо се ужасил. Тогава се наложило да напише друга статия на същата тема в същото списание, озаглавена вече "Голословни твърдения." Тук по друг начин доказва необходимостта от вярата в Бога и от смисъла на живота. Препоръчвам тия статии на изучаващите астрология, да ги прочетат. И сега аз трябва да напиша моите "Голословни твърдения". Става въпрос за глава 38 от том VII на поредицата "Изгревът" и по-точно за с. 392. Тук съставителят на сборника В. Кръстев се мъчи да ме обори, като прави изявление за инцидент между Колю Каишев и Иван Антонов, и между брат Цеко и Иван Антонов. В момента на записа как съм пропуснал да изясня това твърдение, не знам и не мога да си го обясня. Когато го прочетох, след като той том на сборника беше отпечатан, нямаше начин да реагирам. Просто запазих мълчание. Отначало помислих, че съм направил голямо опущение. Но с времето знанията ми по отношение на Словото се увеличиха и днес смятам, че това не само че не е грешка, но мисля, че е добре, че така е станало. Но за да пиша сега тия редове, причината е, че има читатели, които след като прочели тия изказвания, са ги повярвали и се разочаровали от Иван Антонов, най-мекото казано. Затова се налага да напиша и аз моите "Голословни твърдения". Ето въпросните изречения, предизвикали разочарования у някои читатели, изказани от Кръстев – цитирам: "... И той, Иван Антонов, има един инцидент с Каишев. Той преследва Каишев, кара го да отиде да работи, за да може да си спечели, за да си купи хляб и да му го донесе. Правил е същото и с брат Цеко, вземал му парите. И такива случаи има, и аз ги знам, случките и т. н." – край на цитата.

Сега как да научим истината? – Вергилий Кръстев не се познава очно нито с брат Цеко, нито с Иван Антонов, нито с Колю Каишев. От тях той не е научил казаните от него изречения, които цитирахме точно. Затова научава от други разказвачи и ги поднася като достоверни факти, без да ги провери. Тогава? – Ами най-лесно може да проверим дали това е така, като питаме Цеко, Колю и бай Иван. Но и тримата отдавна са в ония светове с по-рядка материя. Връзката с тях е трудна, за да не кажа невъзможна за нас. Но ние не можем да отидем и до Слънцето, но знаем разстоянието до него, без да сме го мерили с метър и да отидем до него пеша. Как е станало това? – С помощта на математиката и астрономията, и то с най-голяма точност. Така и ние, с помощта на други науки, на разсъжденията, на логиката, на знания от минали събития, може да разберем коя е истината!

С Колю Каишев се познавах добре, даже много добре, и не съм останал с такова впечатление да може да направи такива изказвания. Пък и те бяха с Иван Антонов много добри приятели. Но човештина, всичко се случва?! С Цеко изобщо не съм се виждал, тъй като той е починал преди аз да отида в София. За него само съм слушал да се говори. Нямам лични очни впечатления от него. От друга страна, смятам, че Вергилий Кръстев не лъже. Той казва това, което е чул от някого, повярвал го е, защото му е харесало с негативизма на постановката, не го е проверил и го поднася като достоверен научен факт с високомерна убеденост. Това кара читателя да му вярва. Така доказателства, потвърждаващи или отхвърлящи случая, няма! Няма, но ние можем да подходим научно. Как? – Като разсъждаваме логично заедно с разочарования читател. Нека да започнем: знаем вече, че Иван Антонов е останал без баща и без майка още на 6 години. Той взема решение и тръгва от родното си село за София. Върви по железопътната линия. Дъжд вали. Гладен е. Приютяват го работниците, поддържащи релсовия път. Предлагат му храна, която той приема. Но когато единият от тях изказва съмнение по отношение на него, малкият тогава Иван не се колебае, оставя храната, оставя подслона и продължава пътя си в дъждовния ден. Той няма перспектива, че ще намери друга храна и друг подслон. Гладен, измокрен е, но това не му пречи да покаже достойнство и не приема помощ с такава подигравка. Питам тогава: може ли човек с такъв характер да издевателства над Каишев и Цеко. Пък и Каишев не беше човек, който би превил гръб пред когото и да било! Затова моят въпрос е: може ли? – И отговорът ми е, че не може. А твоят отговор, разочаровани читателю, какъв е?

По-нататък. Младият още Иван е вече в София. Спи в колите сено из ливадите на Красно село. Ходи да работи! Подчертавам дебело – да работи! Не ходи да проси или да краде или да кара някого да му донесе храна. Честен е и е почтен. Това установява и роднината на сестра Паша при описаната случка, когато го изпраща да купи хляб с едра банкнота. Той се забавя, защото отива далече да купи хубав хляб. Тя изтълкува забавянето с непочтена постъпка, че е откраднал парите. Когато той се връща с хляба и с педантична точност връща остатъка от парите, тя вижда, че има работа с високосъзнателен и почтен индивид. Затова го и препоръчва на сестрите Теодорови за домашен помощник, какъвто те отдавна търсят. Затова и те го приемат. Времето показва, че не са сбъркали. И пак трябва да си изясним: може ли човек с такъв характер, с такива качества, да издевателства над другите? – Отговорете си сами!

Друг случай: на с. 357 от същия сборник, 16-а глава е озаглавена "Пост и мобилизация." Той, Иван Антонов, е вече мъж на около 40 години. Вече е с висше образование и работи като журналист. Войната бушува в Европа. Тук, в България, се извършва мобилизация. Призован е той в редовете на армията. Неговото решение обаче е, че няма да изпълни тая заповед. Знае много добре последиците

от това си решение. Наказанието е смъртно. Учителят, научавайки за това, го проверява готов ли е да понесе последиците от решението си. Ясно, бил е готов, щом Учителят му показва легален изход от положението, който той използва, и резултатите са позитивни. И тогава пак се налага питането: Може ли човек, който е готов да го разстрелят, но да не изневери на идеята си, да праща някого да работи, и то за какво – за парче хляб?! Може ли, питам? Аз твърдя, че това е несъвместимо! А ти, читателю, който си се разочаровал, как мислиш? - Твоя си работа!

Работил ли е бай Иван на Изгрева в братските градини? – Разбира се, че да! Спомнете си случая, описан на с. 347 от същия том, озаглавен "Конят при Дианабад." Кой работи там на строящата се чешма цял ден сам, придружен единствено от Учителя? – Това е бай Иван! Да давам ли още примери? – Няма. Който иска още уверения, нека прочете още веднъж с разум биографичните разкази за бай Иван Антонов.

Дотук аз задавах въпросите, аз разказвах и аз правех заключенията. Но това са мои заключения! Аз разсъждавам с писалка в ръка и си правя изводите. Но това са мои изводи! А всеки друг ще си направи своите изводи и те ще важат за него. Ето защо мисля, че няма нищо фатално, че не съм реагирал в момента на изказването на Вергилий. Така има възможност да се провери кой как мисли, чете и разсъждава върху прочетеното. А инак всеки е свободен да мисли и постъпва, както смята, че е правилно, независимо дали греши или не. Последиците ще си носи обаче само той. Та Господ не погречи на Адам и Ева да срещат, и те вече цели 8000 години изучават резултатите от постъпката си. А сега нека да приемем за момент, че цитираните изречения на Кръстев, са истина. Тогава аз ще припомня на тия, които обвиняват Иван Антонов, думите на Христос: "Който е безгрешен, нека пръв да хвърли камък!" – Ако сте безгрешни, направете го!

И да продължим. Иван Антонов можеше да има пенсия. Съществуващите закони тогава му даваха такава възможност въз основа на трудовия му стаж. А защо не се възползва от това си право? – Ами защото не искаше нищо от комунистите. Може да се учудите, но той така смяташе за себе си. Той избра друг път на движение в живота. Труден път, но отговарящ на ученик със силен характер. Слабите не могат да му подражават. И като не могат, го хулят.

А той, бай Иван, знаеше астрология и правеше звездослови на тия, които искаха това от него. А какво го беше питал Учителят за това, като прави хороскопи, взема ли пари. Не взема, защото му е неудобно – е бил отговорът му. Но за изразходваното време може да взема заплащане – е било изказването на Учителя. И при тази мотивация, пак не му е удобно да иска заплащане за труда си. "Е – казал Учителят, – който ти даде, без да му искаш, вземи ги с благодарност. Който не ти даде, не му искай, възнаграждението ще ти дойде по друг начин." И той така и правеше.

А спомнете си за Катя Грива! За нея е казано пак в томове "Изгревът". Какво направи Учителят, докато я накара да си вземе гимназиалното образование, да стане учителка по музика, за набере трудов стаж, да си изкара пенсия, с която да преживее през пенсионните си години. Тя често си спомняше за това. И чак когато се пенсионира, разбра държанието на Учителя към нея през всичките предишни години, когато тя се смяташе за онеправдана от Него. Както виждате, контрастът между двамата ученици е твърде силен. Единият без пенсия не може, а другият с пенсия не може. Е, труден е животът без пенсия, но бай Иван се справи. От никого не искаше, от никого не чакаше, освен от Бог.

Нека продължим с "голословните твърдения" и да хвърлим светлина и към един друг въпрос. Подвеждал ли е бай Иван някого да си хвърли дипломата? Или някой друг да е правил това? Най-напред да разгледаме това, какво значи да си

хвърлиш дипломата? Къде да я хвърлиш? – На двора! На полето! В кошчето за смет! – Да я хвърлиш значи, казано алегорично, да не се ползваш от нея, от възможностите, които тя дава в съвременния свят. А знанията, които стоят зад нея (ако действително ги има), може ли да захвърлиш? – Ами не може! Тогава за какво подвеждане може да стане дума? Ако някой е решил да подражава на друг, който се е отказал да ползва облагите от дипломата, и това е довело до негативни резултати, то е налице поговорката: “Видяла жабата, че коват вола, и тя си вдигнала крака да я подковат.”

Ето един действителен пример, който Учителят ни разказва в една беседа*: Аделина Пати, знаменита оперна певица, отишла в банката да изтегли пари от влого си. Чиновникът учтиво поискал да се легитимира с документите си. Тя не ги носела у себе си. Тогава той отказал да извърши банковата операция. Тя казала тогава: “Аз съм Аделина Пати.” – “Не те познавам. Искam личните документи” – бил краткият, неумолим отговор на чиновника. Тогава певицата застанала в средата на банковия салон и започнала да пее. Всички в банката отишли да я слушат. Дошъл и директорът на банката. Уведомили го какъв е проблемът, т. е. защо прочутата певица Пати пее в салона на банката, а не на сцената на театъра. Той веднага се разпоредил да ѝ бъде изплатена исканата от нея сума и без документи! Ето на, може и без паспорт, може и без диплома, може и без документи! Но кой – само силният, само кадърният, само смелият, само съобразителният. Ако можеш да пееш като певицата Пати, не си носи документите, хвърли си дипломата, но ако не можеш, не прави това, опасно е! Зле е без тях! За слабия това не важи! За него Христос е казал: “Ако те ударят от едната страна, обърни и другата да те ударят.” И всеки, който реши да подражава на Аделина Пати, на бай Иван или на когото и да е друг, най-напред да помисли има ли тия качества, има ли тия сили, има ли тия знания, може ли да пее, и тогава да реши как да постъпи: с дипломата или без нея, за да не се извинява с тях, че са го подвели и после да се оплаква на Вергилий Кръстев, като на изповедник, за нещастиято си. Те така се извиниха и Адам и Ева пред Бога, че са били подведени от оня адепт, който беше приел формата на змия, когато преди 8000 години тръгнаха по пътя на знанието! И досега още не могат да разгадаят плодовете на дървото за познание на доброто и злото, с какъв вкус са. Кой плод е за добро и кой плод е за зло. А защо? – “Защото не му беше времето” - ни разкрива Учителят. Трябваше да изучат законите на любовта. Тая материя беше подходяща за тях и след като я усвоят, ще ще да дойде времето да изучат законите на мъдростта. Съмнявате ли се – тогава отворете Библията на 13-та глава на Посланието на Апостол Павел към коринтяните и ще прочетете това, което той е проумял. Ще цитирам само едно изречение: “И ако имам пророчество и зная всичките тайни и всяко знание, и ако имам всичката вяра, щото гори, да премествам, а любов нямам, нищо не съм.” И още: “Другите, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще изчезне, защото отчасти знаем и отчасти пророчуваме” – и т. н., прочетете цялата глава. А още по-добре ще е, като се проучи Словото на Учителя, където Той цели 22 години разяснява това и за хора с дипломи, и за хора без дипломи. Това е моят вариант на “Голословни твърдения” по Достоевски. Така, позволявам си да мисля, че разумният човек (подчертавам – разумният) ще бъде удовлетворен.

Наскоро ми се обади съставителят на сборника “Изгревът” – Вергилий – и възторжено ми разправя по телефона за идеята си: към астрологите, които ще съдържа този том, да се сложат в приложение и звездните карти на авторите на

* Великата възможност, Общ окултен клас, XXI година (1941–1942), том II, ИК “Жануа ’98”, София 1999. ISBN 954–9589–30–7, с. 241. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

тия астрологии, и на други известни ученици от Школата. Сега, идеята наистина е удачна, бих казал блестяща, но има един кусур (недостатък). Какъв? - Тя е неизпълнима! Защо? - Ами защото, за да се направи един звездослов, е необходимо да се знае рождената дата на индивида с точност поне до 4 минути, каквато е точността на таблиците за звездите, които се ползват. Хайде, понеже ние не сме такива специалисти, да е до половин час, пък после ще му мислим как да го уточняваме. А каква е действителността – с една дума казано: плачевна!

Наистина сложна е тая ситуация, да не кажа объркана. Трябва да се изясни, нали? Виждам, че трябва, и аз го правя. Ето как:

Всички астролози и всички приятели от онова време, които бяха със самочувствие, си криеха датата на раждане. Всеки по различни причини. Ако им я искаш и си много настойчив – казваха невярна дата. А после ти се надсмиваха, защото си ги подценил, а те са те надхитрили. Въвеждането на новия стил от месец април 1916 година ги улесняваше в заблужденията.

Записването на рождената дата в кръщелните свидетелства по онова време, от преди 100 години и повече, е ставало така, че почти всичките или по-голямата част са неверни. А защо ли? Ето защо: когато България се освобождава от турско робство, новата държава въвежда нови закони. Между тях е и този, който повелява на родителите и на съответните органи новороденото отроче да бъде записано немедленно, т. е. веднага, в общината. Нарушителите ще бъдат глобявани. Така законодателят е сметнал с тая заплаха да принуди българите да изпълняват закона, който пък цели да има ред и порядък в младата тогава държава. Това обаче не се постига. Голямото болшинство от поданиците на държавата тогава, пък и сега, като им се роди дете, изразяват голямата си радост с големи угощения и празненства, които са продължавали няколко дена. Когато веселието приключвало, законът е бил вече нарушен. За да се избегнат наказанията, денят на записването в общината се обявявал и за ден на раждането. Това за родителите било без всякакво значение. От значение е само за астролозите! И така чиновникът е издавал документ с невярно съдържание. Следователно рождената дата е невярна.

Други, даже и да им е вярна датата, вземат, че я заменят с друга, защото истинската не им харесва. Уверявам ви, аз познавам лично такива личности, живи са и здрави и днес. Няма, разбира се, да ги оглася публично. Те смятат, че като сменят датата, ще сменят характера си, условията си и всичко, което не им хареса. Какво велико самозаблуждение!

Има и такива, които знаят, че датата в документа не е вярна, но нямат възможност да научат истинската. Минало е много време и майката не може да си спомни момента на събитието. А там, където са повече деца, там датите напълно се объркват.

В съвременните условия има по-голям ред и порядък в това отношение. Раждането, в болшинството случаи, става в родилни домове и може да се твърди, че в датата денят, месецът и годината са верни. За часа обаче на такова твърдение не може да се осланяме. Защо? – Защото попълването става след като събитието е минало отдавна. Този, който попълва документите, слага часа на попълване на акта за раждане за час на раждане. Ако е по-съвестен, връща назад времето по предположение или каквото му интуицията подсказва. А кой е моментът на раждането? – Това е първата вдишка на новороденото! Е, кой стои там, в родилната зала, и с хронометър в ръка да засича този съдбовен момент? – Никой!!! Да не говорим и такива подробности, че съществува лятно и зимно часово време, което никъде не се отчита. Тогава? – Тогава на кого правим ние звездна карта? На този, на когото искаме, на този, който е пред нас, на този, който иска това от нас или на някого, който изобщо не съществува.

Това е моята обосновка. Такава е истината. Ако желаете, приемерте я, но не можете да я промените. Затова смятам, че хубавата идея на Вергилий е неосъществима. Още повече, че той смята да направи това на компютър. Тези машинки работят бързо, но по зададена програма от човека. А тази програма не може да обхване всички възможни ситуации, както това може да направи тренираният човешки мозък. Те, машинките, могат да помагат и аз нямам нищо против тях, даже ги използвам, но съществената работа е резултат от дейността на човешкия ум.

Въпреки моите доводи, аз знам, че това, което си е наумил Кръстев, ще го направи. (Дано да се лъжа.) И сигурно ще се появят хороскопи в страниците на сборника. То и сега има такива, които запълват по някоя страница в някои от тези томовете. Нека обаче бъдещият читател знае истината, или по-точно - моето становище за нея. Защото тя, истината, доста често ни се изплъзва, но с нашето съдействие. И нека се знае, аз харесвам идеята и адмираирам автора ѝ, но осъществяването ѝ смятам за неизпълнимо.

И накрая, всеки, който желае да изучава тая наука, наречена астрология, нека прочете книгите, които са написали по този въпрос автори като: Влад Пашов, Петър Манев, Георги Радев, Сефариал, Алан Лео, да не изброявам всички. Авторите са много. Всеки е отразил знанията си в творбата си. Нека прочете и това, което ни остави Иван Антонов. Той издиктува част от знанията на Николай Монов там горе – на Рила. А тия знания са ценни с това, че съдържат информация, който бай Иван научи от Учителя – пряко от Него, и косвено - чрез Словото Му. Той до последния си час изучаваше това Слово, защото беше познал още в ранната си възраст кой е Учителят и прилагаше наученото така, както го беше разбрал. Готов е бил винаги да изпълни всичко, каквото му нареди Учителят, без всякакво колебание.

И сега, имайки записана тая астрология и можейки по този начин да се ползваме от събраните знания в нея, трябва да благодарим на Иван Антонов и на Николай Монов. Но най-голяма благодарност трябва да отправим към Учителя, Който е имал добрината да ни дари със знанията Си. След това трябва да благодарим на стенографките, които положили много труд и усилия да запишат тия знания, за да може да ги четем ние сега. Но не трябва да забравяме да благодарим и на всички ученици, които слушаха това Слово по време на Школата, защото, ако не бяха те – учениците, на кого Учителят щеше да говори? Те са посредниците между нас и Учителя. Вярно, те, учениците, не винаги бяха на ниво и Учителят в беседите Си често им прави забележки. Стигал е дотам, че заради тяхното непослушание един път им е казал, че ще напусне България. Цитирам: *"Никой не трябва да се меси в работите на другите хора. Аз гледам, мнозина от вас, които постоянно проповядват, образуват кръжоци, учат другите. Оставете се от това. Излезте в света. Тук да образувате кръжоци - тия неща ги оставете. Вие разваляте работата, която аз върша, отколкото да я поправяте. Най-после съм намислил: ако вие не вземете това, което ви уча, аз сам ще напусна, ще се откажа от работата си в България, ще напусна България, ще намеря един народ, дето да прилагат любовта. Не обичам хора, които не обичат Бога. Досега всинца сте неблагодарни, като че аз съм дошел да уреждам живота си... Има някои неща, за което нещо ми казва: "Остави ги, какво ще ги учиш! Нека си теглят." Но пак има един егоизъм, казвам: ще паднат, пак ще ходя да ги вадя. Ще ми отнеме повече време тогава..."* – край на цитата от томчето "Прав път" с. 320*.

Но като баща, за добрите постъпки, след това ги е похвалявал. Похвалявал ги е за успехите, които са имали в пътя на ученичеството. Цитирам пак от "Прав път" с. 336: *"Всички имате добро желание. Сега мога да ви кажа, че от вас по-добри хора няма. Ще кажете, че е подигравка. Няма по-добри хора от вас. Че не сте добри – то е друг въпрос. То е ваше схващане сега. Не мога да кажа, че сте лоши, понеже по-добри хора няма. Даровити сте, но не използвате вашата даровитост"* – край на цитата. И още – от "Буден ум и будно сърце", с. 48**, четем: *"Сега, ако разгледаме вас, по-добри хора от вас няма в България. Даже един струва повече от българския народ. Вие сте тъй ценни, както Авраам."*

И така, такива цитати мога да предложа от порядъка поне на десетици. Но всеки, който изучава беседите, нека да ги намери.

Ето затова нашата благодарност трябва да е и към всички ученици, които слушаха Словото. Те струват повече от българския народ. Не трябва да си затваряме очите пред грешките им. Но не трябва и да ги критикуваме, особено с невъздържани, груби думи. Трябва да се учим от грешките им и от техните успехи, както подобава на всеки ученик в тази Школа. Без тези ученици, как това Слово щеше да стигне до нас?

Сигурен съм, че всички ще бъдат съгласни за благодарността ни към Учителя и Бога. Но за благодарността към учениците по времето на Школата, не всички ще бъдат съгласни. Критикуват ги, обвиняват ги, нагрубяват ги словесно и писмено. Някои от критикарите не познават тия ученици, но смело се изказват и поучават. От тяхна гледна точка сигурно са прави. Но само от тази тяхна позиция, а не от гледната точка на Природата, от гледната точка на Любовта. Трябва да призная, че и аз съм изтървал такива мисли, изречени после на глас. Прави ли сме? – Ами не сме, разбира се. А няма право ученик да критикува друг ученик. Учителят може да покаже грешките на ученика. Но ученик на ученик не трябва. Такъв е законът в Школата. Затова аз поднасям моите извинения към всички ония, към които съм си позволил това.

Ето това знаех, това написах. А читателят е свободен да се съгласи или да не се съгласи с мен. Но съм го направил с най-голяма обич и почитание към моя бай Иван и с най-голяма благодарност към Учителя, чието Слово проучвам с най-голямо старание и благоговение и с усилия за приложение.

* *Прав път*, Общ окултен клас, XX година (1940–1941), том II. ИК "Жануа'98", София, 1999. ISBN 954-9589-39-7. ** *Буден ум и будно сърце*, Общ окултен клас, XXI година (1941–1942), том I. ИК "Жануа'98", София, 1999. ISBN 954-9589-30-7. Вж. "Изгревът" том XI, с. 898. (Бел. на съставителя Вергилий Кръстев)

2. Време

Тема, зададена от Иван Антонов,
когато по онова време изучавах астрологията при него

Тодор Ковачев

*Сред неизвестното в окръжаващата ни
природа най-неизвестно е времето,
защото никой не знае що е време
и как то се управлява.*

Аристотел

Думата "време" в българския език има три значения. Обикновено в разговора се разбира в кое си значение е употребена тя. Първото значение е, когато "време" е употребена в смисъл на времето като метеорологическа същност: дали е слънчево, дали е облачно, дъждовно, топло или студено и т. н. В този случай си служим с въпроса "Какво е времето?" Второто значение на думата "време" е, когато с нея изясняваме времето като сезон: пролет, лято, есен и зима. Отговаря на въпроса "Кой сезон?" И най-после, думата "време" се употребява в нейния физичен смисъл, т. е. когато я дефинираме като интервал между две събития. Отговаря на въпроса "Колко?" Ние ще се спрем на последното значение на тази дума, ще се опитаме да я анализираме и осветлим в следващите редове.

В природата за ръководно начало на всичко съществуват пет основни закона, свързани с петта основни принципа. За нашата работа ние също ще изходим от тях или по-точно от единия от тях. За по-голяма прегледност обаче, ще кажем по няколко думи за всичките.

Първият основен закон гласи: "Всичко в човешкия живот бива условно, т. е. всичко се събъдва при точно определени условия, а всички видове условия се придобиват само от Божествената Любов."

Вторият закон гласи: "Всичко в човешкия живот е непрестанно променливо. А всички видове правилни и благотворни промени стават само чрез Божествената Мъдрост, защото само тя движи всичко във вселената и образува нови съотношения. Ако Мъдростта участва в нашите начинания, то и най-лошите неща можем да променим в благоприятни. На този закон почива и поговорката, че "Всяко зло е за добро".

Другият основен закон дефинира, че всичко в човешкия живот е гранично, т. е. става в точно определени граници. А всички видове граници се определят от принципа на Истината.

Следващия основен закон можем да изразим така: "Всичко в човешкия живот е относително, т. е. става при установени отношения между нещата, а всяко правилно и благотворно отношение се образува от Доброто."

И накрая, да се спрем и на последния основен закон, който всъщност ни е необходим за нашата работа, и да го разгледаме. Той гласи, че всичко в човешкия живот е временно, т. е. става в точно определено време, а всяко време се определя от Божествената Правда. Божествената Правда определя трайността на всяко нещо. Справедливо ли е или не дадено събитие - това може да определи само Правдата. Затова, колко ще продължи времето на дадено събитие, дали то

(времето) ще бъде удължено или ще бъде съкратено, зависи от тоя Божествен принцип на Правдата. С нея е свързана планетата Сатурн. Затова Сатурн е бог на времето. Неслучайно митологичното му име Кронос или Хронос означава Време.

Целият космос се управлява от различни същества, и то разумни, които са завършили своята еволюция. Те го управляват, защото "сами са взели участие в неговото създаване, под прямото ръководство на Великия Божи Дух." Едни от тези разумни същества, които управляват космоса, са известни с името Началства. Известни са още и с името "Братя на времето, състоянието и такта." Затова и времето е под тяхното пряко управление.

В триизмерния свят, който е свят на формите, нещата и събитията стават във времето и пространството. *"Пространството – казва Учителят – се отнася до външния, до обективния свят. Външният свят дава форма, израз на реалността. Без пространството, никаква външна форма, никаква реалност не може да се прояви. Пространството е външно качество на Битието, а времето – вътрешно. Всичко, каквото става в природата, има своето субективно отношение към нещата. Когато говорим за дълго и късо време, ние не можем да докажем обективно колко е дълго или късо времето. Това показва, че понятието за време е субективно."* Затова, *"когато някой се оплаква от себе си, че е нетърпелив, това не се дължи нито на майка му, нито на баща му, но на самия него. Чувството на време не е развито в него. Този човек не знае какво представя ритмусът на живота."* Значи у нетърпеливия чувството за време не е развито. Такъв човек не може да бъде добър музикант, защото в музиката всичко става в точно определено време. *"Който спазва времето, свири добре, който не го спазва, не е добър музикант."* Следователно един и същи интервал от време, необходимо за протичането на дадено събитие, за различните индивиди се схваща по различен начин, т. е. за едни тоя интервал от време ще им се струва, че е дълъг, а за други същото време ще им изглежда кратко. Тази особеност на схващането на времето от различните индивиди се дължи на това, че "времето и пространството зависят от съзнанието. Съзнанието е извън времето и пространството, извън противоречията, извън страха и съмнението. Пространството произвежда страх, а времето – съмнение."

"Когато любовта на човека трае най-много две години, това показва, че неговото съзнание е било будно само на физическия свят. Когато любовта на човека издържа до гроба, неговото съзнание е било будно и на физическия, и в духовния свят. Обаче ако любовта на човека издържа зад гроба и той я носи със себе си през цялата вечност, това показва, че неговото съзнание е било будно, освен в първите два свята, още и в Божествения свят." Чрез проявите на съзнанието си човек може да изправи всички свои погрешки. Защо? – Защото съзнанието се преражда на всеки 7 години. Следователно на 7, 14, 21, 28, 35, 42, 49 и т. н. годишна възраст човек има възможност да изправи всички свои погрешки."

В заключение трябва да кажем, че съзнанието, търпението и времето са в тясна зависимост помежду си и в различните индивиди те се проявяват различно. "Търпението е път, метод за постигане на всичко онова, което човешката душа желае." "Иска ли човек някакво благо или известно богатство, той трябва да чака времето, което е определено, за да го получи. Богатство, което иде от Божествения свят, пристига точно на определеното за него време, на определен час и по определен градус. Правило е: всяко желание може да се реализира най-късно в продължение на 22 години. В това време ще минеш през три възможности: ще реализираш една малка част от желанието си; ще реализираш си половината от желанието си или, при най-благоприятен случай, ще реализираш

желанието си напълно. Часът, градусът и зодията, които са определени за идване на богатството на някой човек, не отговарят на нашия час или на нашия градус. Това е Божествено време, затова е казано и в Писанието: "Последните ще бъдат първи, и първите – последни." Под думите "първи" и "последни" не се разбира както на Земята разбират първи и последни. В притчата за господаря, който наел работници за лозето си, се казва, че той заплатил на всички работници по 2 пеняза, безразлично в кой час на деня са дошли. На онези, които са работили от сутринта, както и на тия, които са дошли в последния час, господарят на лозето заплатил все по два пеняза."

"Значи явленията в живота се повтарят периодически, през всеки 22 години. Това показва, че съществува една периодичност, както в човешкия живот, така и в целокупния. Например, ако родителите дават на своето петгодишно дете да пие малко вино, след 22 години, като стане 27-годишен момък, в него ще се яви желание пак да пие, но повече, отколкото като е бил като дете. Той може да се опие и да разстрои организма си. След други 22 години желанието му да пие е още по-силно. Той пие и се разболява от пиене. Така, след всеки 22 години той пие все повече и повече, докато организмът му съвършено се разстрои, отслабне и не може повече да издържа. Законът за периодичността се проявява във възходяща и в низходяща степен, в зависимост от разположението на човека към добри или лоши навици. Като се говори за пиенето, нямам предвид само пиене на спиртни напитки; пиянство съществува и в сърдечния, и в умствения свят. Човек е пиян, когато между чувствата и между мислите му няма никакво съотношение."

Понеже разглеждаме понятието време от различни гледни точки, то добре ще бъде да видим как стои въпросът от гледна точка на икономиката. Трябва ли да икономисваме времето или не? Ако спестим от времето, което е необходимо за свършване на дадена работа, за чия сметка ще бъде това? – Много естествено, че това ще стане за сметка на изразходваната енергия. От физиката знаем, че това, което губим в разстояние (респективно – време) печелим в сила и обратно: това, което губим в сила, печелим от разстояние (време). В света на икономиката, на търговията тая формула я знаят много добре и я използват по своему. Затова и в тоя комерчески свят се е наложила всеизвестната формулировка: "Времето е пари." В природата нещата стоят така: "Тя (природата) дава на човека време и енергия, като му заповядва да пести енергията за сметка на времето." Следователно ние трябва да използваме времето, спестявайки си енергията, тъй като за нейното изразходване природата държи точна и строга сметка.

Учителят казва: "Знаете ли кой час от деня е определен за правене на добро? Кой час е определен за милосърдие; за възприемане и предаване на светли мисли и чувства? Кой час е определен за справедливи постъпки?" Да, всяко нещо, всяко дело, което трябва да направим, ние трябва да го съгласуваме във времето и мястото, така, че то да бъде в хармония с всичко останало. В противен случай добрите резултати, които очакваме от делата си, не ще дойдат и ние ще се разочароваме от последствията. Запример: "Когато човек забележи в себе си някоя отрицателна черта, отрицателна мисъл, той може да постигне два или три дена с цел да се освободи от отрицателното в себе си. Обаче той трябва да избере съответно време за пост. Ако не попадне на това време, той ще изгуби и онова, което е придобил."

Освен по време, постенето трябва да бъде съгласувано и по място. Учителят казва: "Онзи, който ще дохожда на нашите екскурзии, не трябва да пости. Разбирате ли? Онзи, който пости, на разходка да не излиза. Туй е едно от правилата. Ученик, който дойде на екскурзия, трябва да носи хлябец, да пие

вода и да благодари на Бога. А пък онзи, който иска без хляб да мине, нека остане в София. На екскурзия всички ще бъдете сити. Гладни хора ние не искаме, нито такива, които постят, защото ще се компрометират разходките ни. Постенето, това е начин за обновление на човешкия организъм. Във вас не трябва да влиза туй тщеславие, да се надминавате кой повече дни да пости. Не е това идеята. Главната идея на поста е да събужда скритата енергия в клетките и да обнови организма. Но трябва да работим по-разумно. В поста се върви последователно. Има известни закони, които трябва да се спазват. Ако ти си определиш пост, без да знаеш защо ти е, той не е полезен. И после, трябва да се спазва и времето, трябва да се спазват и дните, когато ще се пости. А вие нищо не спазвате. Ако започнете вашия пост в понеделник, ще имате един резултат; ако го започнете във вторник, ще имате друг резултат; ако е в сряда, четвъртък, петък, събота, неделя – различни резултати. При това, ако започнете поста от сутринта, от обяд или вечерта, пак ще имате различни резултати. Потънкости има в поста. Ученикът, който учи една наука, трябва да бъде внимателен. Има закони, които по възможност трябва да абсолютно да се спазват, за да дават резултати. В Библията се говори за пророк Илия, който постил 40 дена, за да се магнетизира. В поста не трябва да се плашиш. Постът, това е едно средство да се махне страха, да се контролира стомашната система, да се контролират кръвообращението и мозъкът. После, при поста трябва всякога да сте много буден, да сте нащрек, защото тогава човек става много чувствителен, привлича известни динамични сили от природата и трябва да знае как да се справя с тях. Другояче, ще си създаде неприятност.

Който спазва съзнателно или несъзнателно времето за всяко нещо, той ще има добри резултати. Знаят ли хората кога да стават от сън? Ето отговора на този въпрос: "Съвременните хора боледуват, защото не знаят кога да лягат и кога да стават от сън. Мнозина стават сутрин в 4 часа. Този час принадлежи на Земята, затова не е удобен. Ако станете в 2 часа, това време е на Луната – пак не е удобно. Добри часове за ставане от сън са: 12 часът среднощ, 1 часът, 3 часът, 5 и 6 часът. Някои спят до късно, до 9 или 10 часа – това е крайно нехигиенично време за ставане." А кога хората трябва да си лягат да спят? По този въпрос Учителят ни дава напътствия, че благоприятен час за лягане е 8 часа вечерта. Който не може да си легне в 8 часа, то следващото подходящо време за лягане е 10 часът вечерта. Пропусналите и това време имат възможност да сторят това в 12 часа среднощ. Който пропуснат и тая възможност, ще може вече да заспят чак в 4 часа сутринта. Това е така, защото всеки, който си легне да спи, се включва в природните енергии, протичащи през това време, като контакт на апарат към електрическа инсталация. След 12 часа среднощ вече почти всички "контакти" са заети, и който не е заспал до това време, няма вече възможност да се включи към така протичащата природна енергия. Затова трябва да чака времето около 4 часа сутринта, когато някои хора се събуждат, за да заеме тяхното място и да заспи.

А ето сега един важен въпрос за майките. Може ли майката да определи кога ще оздравее нейното болно дете? Окултната наука, по думите на Учителя, дава тая възможност на майките, стига техните мисли да са силно положителни и възходящи. "Ако някое дете се разболее в периода на празнене на Луната, то непременно ще оздравее. Ако се разболее през времето, когато Слънцето отива към южното полушарие, от 22 септември нататък, то непременно ще оздравее. Но и при тези благоприятни условия за оздравяване на детето, със своите отрицателни мисли майката може да усложни състоянието му и преждевременно да го изпрати на онзи свят."

А сега нека да кажем няколко думи за момите и момците, които искат да станат майки и бащи. Учителят дава един важен закон, който всички майки и бащи би трябвало да имат предвид и да го спазват, ако искат да станат родители на добри, умни, красиви и здрави деца, на които да се радват и да възпитават правилно. *"Ще ви дам един важен закон: когато двама души се свързват в името на любовта, връзката им трябва да става денем, на светлина – никога вечер. Те трябва да бъдат на светло, да виждат лицата си. Българите казват за младите, които се женят: "Дошла е вече съпътата събота за тях." Под "съпътата събота" разбирам тъмнината в живота. Момите и момците се срещат повече вечер, в тъмнината, да не ги виждат хората. Обаче тъмнината събужда отрицателното в човека. За да не става това, които се обичат, трябва да се срещат денем, на светло, да не се пробуди у тях нито едно отрицателно чувство, нито една отрицателна мисъл. И двамата трябва да бъдат свободни. Ако са роби, да не се женят. Защо? – Защото робът ражда пак роб."*

Следователно не е безразлично в кой момент момъкът и момата ще направят съдбовната за тях връзка в името на любовта. *"Два момента, като два полюса, са важни при опита с любовта: или най-лошият, който отговаря на 12 часа среднощ, или най-хубавият, а същевременно и най-силният, който отговаря на 12 часа по обяд, когато Слънцето е на меридиана, на най-високата точка. Любовта ще се прояви именно между тези два полюса. Има и два слаби момента: сутрин и вечер. Те представят отражение на силните моменти."* *"Когато едно дете се зачене в момент на светлината, то ще носи в себе си благоприятни условия и възможности. Зачене ли се в момент на тъмнината, това дете ще носи в себе си неблагоприятни възможности и условия. Също така от значение е и моментът на раждането. Човек, който се е родил вечер, се различава от този, който се е родил сутрин, по обед или през деня. Който се е родил вечер, той има в себе си известно количество стока от бакалина на тъмнината, която трябва да обработи в себе си. Всеки човек носи белезите на часа, минутата и секундата на своето раждане. Тази е причината за голямото разнообразие, което съществува между хората. Някои хора носят в себе си повече от силите на тъмнината, други – повече от силите на светлината. Обаче, който се ражда вечер, той непременно е зачат в денем, при действието на светлината. Който се ражда денем, той е зачат вечер, при действието на тъмнината. Това показва, че в природата съществува закон на контрастите, на компенсация на нейните сили."* Необходимо е тук да направим забележката като пояснение, че времето на събиране на младите в името на любовта и момента на зачеването не е едно и също. Това е истината по този въпрос. Нека всички млади помислят сериозно и постъпят разумно, с препоръка да се възползват от това знание, което ни дава Учителят.

От всичко казано дотук, виждаме, че не е безразлично кое време сме избрали, за да извършим някоя работа. Не е без значение по кое време ни е посетила някоя мисъл, по кое време сме извършили някоя постъпка, по кое време сме усетили някое чувство. Учителят казва: *"Изучавайте произхода на своите мисли, чувства и постъпки, като отбелязвате минутата, часа и деня, и времето, когато те са се родили. Мисъл, родена през пролетта, има едни свойства, през лятото – други, през есента и зимата различни свойства от тях на първите два сезона."* Следователно различните времена дават различни условия за раждането на мисли, идеи, чувства и постъпки. Условията, от своя страна, могат да бъдат благоприятни или неблагоприятни за развитието на тях мисли, идеи, чувства и постъпки. *"Благоприятните условия идват периодически. Окултната наука дава ред математически формули, чрез които могат да се правят изчисления, да се определи в коя година, в кой месец, кой ден и кой час през деня*

ще дойдат благоприятни условия за всеки човек отделно. Тези условия ще се изразят във вид на възходяща енергия, с определена интензивност и бързина на движение. Тази енергия ще повдигне човека и ще му даде тласък нагоре. Това се определя от благоприятните съчетания на планетите." Значи по всяко време съчетанията на планетите не е благоприятно за всеки вид дейност. Тогава, трябва да изучим кои съчетания на планетите са благоприятни за нашите начинания и кои не са благоприятни. Това знание може да ни даде науката астрология. Но това не влиза в обсега на обема на настоящата работа. Тук ще дадем един кратък метод за определяне на различните моменти във времето, пак чрез планетите. Ще разгледаме не само кой ден от седмицата под влиянието на коя планета се намира, но и ще дадем правилата за определяне влиянията на планетите поотделно за всеки час от денонощието. За тази цел ще използваме схемата, която са използвали още жреците от древните Египет, Вавилон, Гърция и след тях – и звездобройците от древния Рим. Рим! Да, от потомците на Ромул и Рем започва историята на днешния календар за времето, който е възприет и се използва официално сега от всички страни в света.

Системата на измърване на промеждутъци от време, по-големи от денонощието, е проблем на календара. Той може да ни отговори на въпросите: коя дата е, кой ден от седмицата е, колко дни, месеци или години са изминали? Думата "календар" е свързана с летоброенето на римляните и датира от времето, когато римските легиони са кръстосвали земите на Европа, Азия и Африка. Както при другите народи на древността, така и римляните поставят първоначално за основа отчитането на времето да става по движението на Луната и нейните фази. Те разделили месеца на три неравни части: първата част започвала, когато лунният сърп едва се е показвал в лъчите на залязващото Слънце. Тогава един, назначен от главния жрец на Рим, специален вестител известявал от площад на площад започването на новия месец с провикването "Савео." Думата е от гръцки произход и означава "поканвам". Така започвали първите дни на месеците и римляните ги наричали "календи." Оттук думата "календариум", което означава "книга за дълговете". По това време в Рим дълговете и техните лихви се плащали на първо число от месеца. Ето откъде иде произходът на думата "календар." Следващите няколко дена (приблизително първата четвърт на Луната) се наричали "нони", а дните от третата третина се наричали "иди." И така, главен фактор за известяването на първия ден от календите на новия месец било жреческото съсловие. А тъй като на тая дата се плащали дълговете, то изроденото вече жреческо съсловие често получавало подкупи, за да удължават и да скъсяват месеца, в зависимост от това как е удобно на заинтересованите римски граждани. И така, едни скъсявали, други удължавали месеца, докато всичко съвсем се объркало. И когато всички смятали, че всичко е така заплетено, че няма да може да се оправи, на политическата сцена излиза известният римски пълководец – Гай Юлий Цезар. Той възложил на александрийския астроном Сюзиген да преустрои обърквания до такава степен от жреците календар, щото по думите на Волтер: "Римските пълководци всякога са побеждавали, но никога не са знаели в кой ден се е случило това." Цезар дал неограничени пълномощия на Сюзиген по провеждане реформата с календара. Много е вероятно той да е ползвал знанията, които са имали египетските жреци 3000 години преди новата ера по времето на фараон Джосер и неговият архитект – Имхотеп, за когото се предполага, че е създател на слънчевия календар. Откъде са изходили жреците в Египет при създаването на календара? Те забелязали, че между две последователни хелиактически (слънчеви) появявания на звездата Сотис (Сириус) има 365 и 1/4 денонощия. Сюзиген също приел, че годината е равна на 365 и 1/2 денонощия. Той взел това за база и построил календара, почиващ на правилото: три поредни години да имат по 365

деноношия, а всяка четвърта година да има 366 деноношия. Възникнала обаче трудността: къде да бъде вмъкнат 366 ден? За случая Сюзиген се възползвал от пълномощията на Цезар, като взел предвид и тогавашните изисквания към религията, и вмъкнал този ден след шестия ден от календите на месец март. Този ден се наричал "втори шести", или на латински "биссектус." В гръцкия език тази дума влязла фонетично като "бисокос." Славяните по-късно произнесли гръцкото "бета" като "в" и се получила думата "високос", откъдето и досега произнасяме израза "високосна година." Календарът на Сюзиген влязъл в сила през 46 г. пр. н. е. и просъществувал до 1582 г., познат под името Юлиански календар. Той обаче не бил издържан, тъй като давал отклонение в броенето на дните по причини, понятни от гледището на съвременната астрономия. Това се почувствало осезателно върху религиозните празници. Тогава папа Григорий XIII направил нова реформа на календара и той приел днешния си вид, и е известен с името Григориански календар. У нас, в България, тая реформа е била извършена през месец април 1916 г., като датата 31 март е била последвана от датата 14 април.

И след тези няколко общи думи около историята на днешния календар, нека се върнем към пряката наша работа, т. е. нека разгледаме и анализираме схемата на фиг. 1, с която са си служели звездобройците от поречието на Нил, Тигър, Ефрат, Инд, Ганг, когато преди повече от 5000 години там е била съсредоточена мъдростта и културата на човечеството.

Нека най-напред направим описание на схемата, т. е. да се запознаем с нея. Тя представлява един кръг, който служи за основа. Този кръг е разделен на седем равни части (броя на дните на седмицата). Всяка точка от така разделения кръг е свързана със срещуположните две точки, така, както е показано на фигурата. Получава се една седмолъчка. На върховете на тая седмолъчка са разположени символите на седемте небесни светила, известни на древността. Земята е разположена в центъра. Фигурата фактически представлява една схема на звездна карта по геоцентричната система, но твърде опростена, тъй като са нанесени само планетите, и то статично. Всяка планета е свързана енергетично с един ден от седмицата, през който тя има доминиращо влияние. Още в древността са знаели, че денят неделя е свързан със Слънцето, денят понеделник – с Луната, вторник – с Марс, сряда – с Меркурий, четвъртък – с Юпитер, петък – с Венера, и събота – със Сатурн. Защо е така, ние не знаем. В западноевропейските народи, названието на дните е свързано с името на планетата, влияеща през този ден. Германците например казват "Sonntag", а англичаните – "Sunday", което се превежда на български "Ден на Слънцето." У французите денят понеделник се казва "Lundi", което се превежда "Ден на Луната." Вторник е ден на планетата Марс – "Mardi"; сряда – ден на Меркурий – "Mercredi"; четвъртък – ден на Юпитер – "Jeudi"; денят на Венера е петък – "Vendredi"; а Сатурн управлява съботата – "Samedi". У нас имената на седмичните дни не са свързани с имената на небесните светила, а отговарят или на това, което се върши през този ден, или на реда му в седмицата. Понеделник – това е ден след неделата. Вторник – вторият ден на седмицата, ако понеделникът е приет за първи. Сряда е средата на седмицата – средният ден, ако неделата е приет за първи ден. Четвъртък и петък съответстват на четвъртия и петия ден. Съботата вече нарушава това правило. Името на тоя ден произлиза от древноавилонската дума "шабат." За вавилонците и египтяните един ден от седмицата бил злокобен. В него ден не трябвало да се работи. Те го посветили на бог Нинурта, който бил и бог съдия на грешките, които правели хората. Този ден вавилонците наричали "шабат" и не работели през този ден. Денят "шабат" – събота – евреите също възприели като неработен ден, по указанията на Мойсей. Когато християнството взема надмощие, християните променили почивния ден от събота в неделя, той като в този ден е възкръснал Исус Хрис-

тос. Поради тая причина и сега у руснаците неделата се нарича "воскресение." У нас името произлиза от древнославянския глагол "делати" – работя. Изглежда, че посветените ръководители на древните вавилонци правилно са определили влиянието на светилата от Слънчевата система и тяхната връзка с дните от седмицата, защото Учителят прави същата връзка между влиянието на планетите и седмичните дни. Той казва: *"Посветете по един ден от седмицата на планетите. Понеделник посветете на Луната, вторник – на Марс, сряда – на Меркурий, т. е. на мисълта, четвъртък – на Юпитер – на благородните работи, петък – на Венера, съботата – на Сатурн – на философията. Как да посветим понеделник на Луната? – Ще се проявявате като нея. Тя е чиста, без никакви облаци. Тя има широки възгледи. Гледа весело на нещата."*

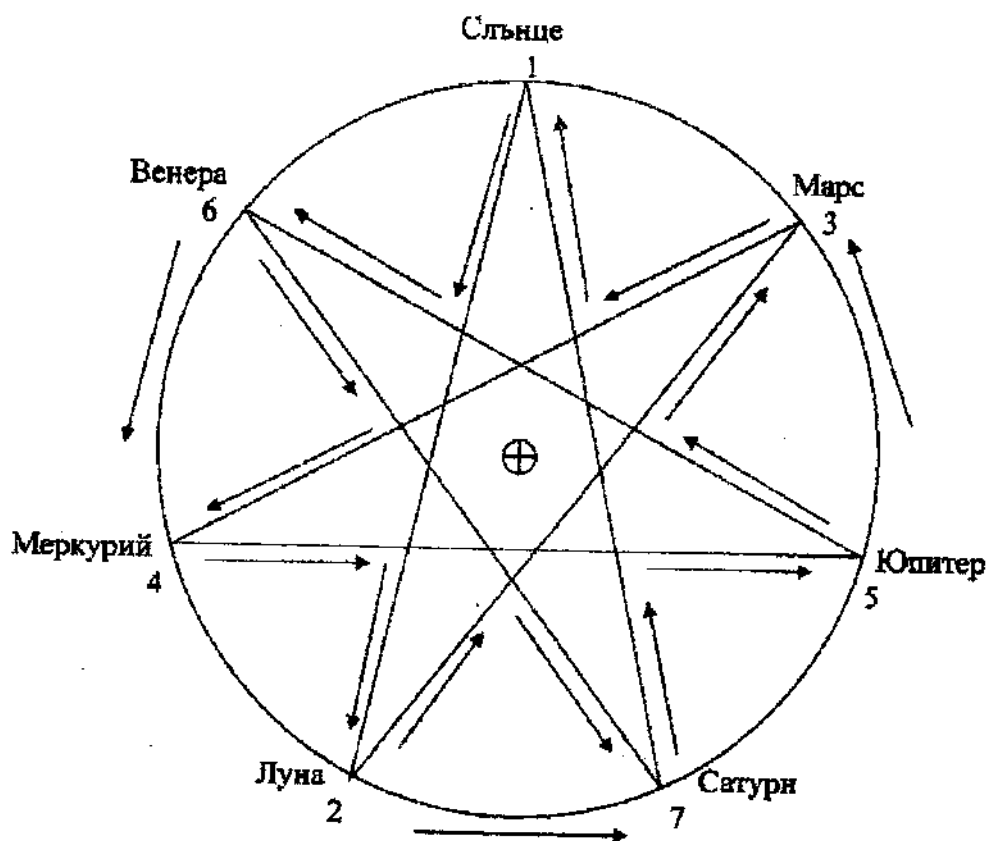
В заключение само можем да потвърдим, че:

1. Денят неделя е свързан със Слънцето;
2. Денят понеделник е свързан с Луната;
3. Денят вторник е свързан с Марс;
4. Денят сряда е свързан с Меркурий;
5. Денят четвъртък е свързан с Юпитер;
6. Денят петък е свързан с Венера;
7. Денят събота е свързан със Сатурн.

Обаче, освен че през целия ден влияние оказва светилото, свързано с него, то едновременно оказват също влияние и другите светила. Тук обаче трябва да поясним, че тяхното влияние не е през целия ден непрекъснато и с еднаква интензивност, а се променя във времето. В кой момент кое светило влияе заедно с титулярното на деня, можем да узнаем само след като направим определен вид пресмятания и се ползваме от схемата на фиг. 1. За щастие, математическите пресмятания тук се заключават в доброто познаване на четиритях аритметически действия (събиране, изваждане, деление и умножение) до степен такава, че да не правим грешки, чието влияние да изменя верния краен резултат. Освен това трябва да си служим добре и с една друга област от апарата на математиката – това е доброто познаване на шестдесетичната система, където единицата е разделена не на 100 равни части, както е при десетичната система на смятане, а на 60 равни части. Тая система е останала още от времето на вавилонската култура и е намерила приложение в отмерването на времето в часове, и на пространството – в ъгли.

Първоначално броенето на времето през денонощието започвало с изгряването на Слънцето и завършвало с неговия залез. Времето през деня се определяло по положението на Слънцето, а през нощта за тази цел се използвало разположението на характерните групи звезди. Различните народи са разделяли денонощието по различен начин. В Китай, например, още 3000 години пред нашата ера, дележали денонощието на 12 части (на 12 "ке") – 6 нощни и 6 дневни части, при което всяко "ке" (част) се дележала на 100 части, като през годината големината на "ке" се изменяла.

Съвременното деление на денонощието е дошло до нас от Вавилон, където била приета дваайсетичната система на броене. Затова вавилонските жреци, които се занимавали с астрономия, разделили денонощието на 12 двойни части. Древните гърци направили значителна крачка напред. Техният Клавдий Птоломей, който живял в Александрия през II век, разделил денонощието на 24 равни части. Той разработил и системи за измерване на слънчево време. Първите уреди за измерване на времето били примитивни. Гномонът–обелиск бил най-древният уред за определяне на времето по дължината на сянката. В Китай от него се ползвали стотици години преди новата ера. По думите на Витрувий, гномонът бил

Фиг. 1

1. Слънце – неделя
2. Луна – понеделник
3. Марс – вторник
4. Меркурий – сряда
5. Юпитер – четвъртък
6. Венера – петък
7. Сатурн – събота

пренесен през 547 г. пр. н. е. от Вавилон в Гърция от Анаксимандр и Анаксимен. В Рим през I век, по времето на император Август, за измерване на времето бил построен обелискът на Сезострис, висок 34 метра. Пак за същата цел през XV век Паоло Тосканели построил на катедралата във Флоренция най-високия гномон с височина 92 метра. Гномонът всъщност е първият слънчев часовник. Постепенно слънчевият часовник изменял своя вид, като се усъвършенствал.

Освен слънчевият часовник, в практиката намират приложение и други видове часовници. Такъв е така нареченият "огнен часовник." При него времето се измерва с количеството изгорена материя, от която е направен самият часовник. Водният часовник също намира приложение при измерването на времето. Гърците го наричат още "клепсидър", което ще рече "крадец на вода." При този вид часовник, времето се отчитало по количеството изтекла вода. Използвали са го и в Китай, и в Асирия. Водният часовник е бил усъвършенстван дотолкова, че можел да показва освен часовете, още дните, месеците и съзвездията на зодиака. Тъй като тези часовници можели да показват времето и през нощта, докато слънчевият действа само при наличие на слънце, през II в. от н. е. те се появили и в Рим. С водният часовник са свързани изразите: "Оттогава много вода е изтекло" и още: "Времето тече."

Подобен на водния часовник е пясъчният. По-нататъшното развитие на часовниковата техника довело до създаването на часовници с механичен двигател. За пръв за тях се споменава във византийските източници от 578 г. И всички тези видове часовници са измервали времето с точност, достатъчна за епохата, през която са били създадени, и са задоволявали напълно нуждите на практиката. Сега съществуват усъвършенствани астрономически електронни часовници, които осигуряват точност при измерване на времето от порядъка на 0,002 до 0,003 секунди.

И така, от всички теоретически и практически възможни периодични явления за еталониране и измерване на времето било избрано най-простото, а и най-изученото равномерно движение – денонощното въртене на Земята. Денонощието било разделено на 24 равни части. Една двайсет и четвърта част се равнява на 1 час. Всеки час се разделя на 60 равни единици – минути. А минутата съдържа 60 секунди. Така цялото денонощие се разделило на 86 400 секунди.

След тези бележки за измерването на времето, нека да се върнем пак към нашия въпрос за определяне влиянието на светилата през денонощието. Нека тогава да погледнем схемата на фиг. 1. Тя ще ни води, за да постигнем целта си. За да бъде мисълта ни по-ясна, ще си послужим с пример. Нека примерният ден бъде понеделник. Според казаното дотук, през целия ден ще влияе Луната. Нейното влияние започва от изгряването на Слънцето. В първият час от изгряването му ще влияе пак Луната. За да видим през втория час кое небесно светило ще има влияние заедно с това на Луната, трябва да погледнем фигурата. Намираме най-напред къде се намира Луната. След това гледаме по посока, обратна на движението на часовниковата стрелка, коя планета следва след Луната. Това е планетата Сатурн. Значи през втория час ще влияе Сатурн. След него по фигурата следва Юпитер. Той ще влияе пък през третия час на деня. В четвъртия час влияние ще окаже Марс. В следващия редът е на Слънцето, след него е Венера, а в седмия час ще се прояви Меркурий. Осмият час вече е повторение на първия, т. е. отново ще влияе самостоятелно Луната. Петнадесетият и двадесет и вторият часове от денонощието също принадлежат на Луната. Двадесет и третият час е на Сатурн, а през последния – 24 час – ще влияе Юпитер (виж схемата на фиг. 1). Настъпва отново първият час (смятан като първи от изгрева на Слънцето). Денят обаче е вече вторник. А вторник е денят на Марс – "пленника" на Кеплер, "който се предаде след упорита и трудна борба" и под конвоя на Аритме-

тиката и Геометрията, без съпротива бе доведен в нашия лагер” и след подробен разпит е издал трите основни тайни в механиката на небесното царство – трите основни закона на Кеплер. Макар и пленен, той продължава да владее вторника и първия, осмия, петнадесетия и двадесет и втория часове на това денонощие. Картината се повтаря и за останалите дни от седмицата, и тя би била съвсем еднообразна, ако денят беше 12 часа и нощта – 12 часа. Но това се случва два пъти през годината: около 22 март – времето на пролетното равноденствие, и около 22 септември – когато Слънцето за втори път през годината пресича екватора. През останалото време обаче констелацията се мени непрекъснато. Вследствие изменението на големината на деня и нощта в периода на една година, имаме изменение във времетраенето на влиянията на планетите през денонощието. От 22 март, когато денят е равен на нощта, започва увеличаване на деня, т. е. Слънцето изгрява по-рано и залязва по-късно. Това продължава до около 22 юни – точката на лятното слънцестояние. Стигайки северната екстремна точка, Слънцето поема обратния път на своето движение, т. е. тръгва към екватора. В денонощието това се отразява видимо, че денят започва да става по-малък, а да се увеличава времетраенето на нощта. Така достигахме до нулевото положение около 22 септември. Пресече ли Слънцето линията на екватора и навлезе в южната му страна, денят става вече по-малък от нощта. Намалението на светлото време продължава до около 22 декември, когато Слънцето достига южната екстремна точка от графиката на своя път по еклиптиката. Оттук започва процесът на увеличаване на деня и намаляване на нощното времетраене. Така достигахме до 22 март, откъдето започва повторението на описания цикъл.

Сега нека да видим как влияе промяна на времетраенето на светлото и тъмно време върху продължителността на влиянието на планетите през денонощието. За да намерим интервала от време на влиянието на планетите през деня, трябва да разделим продължителността на деня на 12, а за да видим колко е интервалът през нощта, ще повторим това аритметично действие втори път, като разделим дължината на нощта с числото 12. В тая аритметическа операция е необходимо да вземем предвид, че денят и нощта всеки ден имат различна продължителност, дължаща се на движението на Земята около Слънцето, и следователно ще трябва всеки ден да правим изчисления.

Нека покажем описаната теория с един практически пример: Да вземем датата 27 май 1971 г. Ако погледнем в календара, ще видим, че денят е четвъртък. Следователно през този ден преобладаващо влияние ще има Юпитер. Своите влияния той ще комбинира и с другите светила по определения начин от схемата на фиг. 1, като пръв ще бъде той – Юпитер. Колко ще бъде обаче времетраенето на влиянието на всяко светило, когато дойде редът му? Ето как ще узнаем това: от астрономическия календар (издание на БАН за всяка година) узнаваме, че Слънцето изгрява в този ден в 4 часа и 54 минути и залязва в 19 часа и 54 минути. Чрез обикновеното аритметическо действие изваждане (от часа на залеза вадим часа на изгрева) ще получим 15 часа продължителност на деня.

$$19 \text{ ч } 54 \text{ мин} - 4 \text{ ч } 54 \text{ мин} = 15 \text{ ч.}$$

Тогава за нощта остават 9 часа.

$$24 \text{ ч} - 15 \text{ ч} = 9 \text{ ч.}$$

За да намерим периода на влияние на всяко светило през деня и нощта, то е необходимо да извършим действие деление два пъти, а именно веднъж да разделим 15 часа, т. е. продължителността на деня, на числото 12, и втори път – 9 часа (продължителността на нощта) на числото 12.

$$15 \text{ ч} : 12 = 1 \text{ ч } 15 \text{ мин.}$$

$$9 \text{ ч} : 12 = 0 \text{ ч } 45 \text{ мин.}$$

Следователно времетраенето на влиянието на всяко светило през деня ще бъде по 1 ч и 15 мин., а през нощта – 45 мин. А сега нека видим кога, т. е. в кое време на деня и нощта, кое светило ще има влияние: В първият час ще влияе Юпитер. Неговото влияние започва от 4 ч и 54 мин. И продължава до 6 ч и 9 мин, т. е. 1 ч и 15 мин. От 6 ч и 9 мин започва влиянието на Марс. То ще бъде пак 1 ч и 15 мин и ще трае до 7 ч и 24 мин. А от това време настъпва влиянието на Слънцето и след като изтече 1 ч и 15 мин, достигаме времето 8 ч и 39 мин. В 8 ч и 39 мин, след завършване влиянието на Слънцето, започва да влияе майката на любовта – Венера. В 9 ч и 54 мин започва да оказва въздействие с влиянието си Меркурий, а след него, в 11 ч и 9 мин, настъпва влиянието на Цинтия – майката на въображението, или на български – Месечината, което продължава до 12 ч и 24 мин. Сега настъпва царството за влияние на Сатурн и продължава до 13 ч и 39 мин Осмият час е вече повторение на първия. Следователно на благородния Юпитер идва отново реда, т. е.:

- от 13 ч и 39 мин до 14 ч и 54 мин – Юпитер;
- от 14 ч и 54 мин до 16 ч и 09 мин – Марс;
- от 16 ч и 09 мин до 17 ч и 24 мин – Слънце;
- от 17 ч и 24 мин до 18 ч и 39 мин – Венера;
- от 18 ч и 39 мин до 19 ч и 54 мин – Меркурий.

Но 19 ч и 54 мин е моментът на залязването на Слънцето. Денят завършва. Започва нощта. С нейното започване времетраенето на влиянието на светилата е вече както пресметнахме – 45 мин. Тогава от 19 ч и 54 мин, когато ще започне да оказва своето влияние Луната, нейното време ще бъде вече 45 мин, или:

- от 19 ч и 54 мин до 20 ч и 39 мин – Луната;
- от 20 ч и 39 мин до 21 ч и 24 мин – Сатурн;
- от 21 ч и 24 мин до 22 ч и 09 мин – Юпитер;
- от 22 ч и 09 мин до 22 ч и 54 мин – Марс;
- от 22 ч и 54 мин до 23 ч и 39 мин – Слънце;
- от 23 ч и 39 мин до 0 ч и 24 мин – Венера;
- от 0 ч и 24 мин до 1 ч и 09 мин – Меркурий;
- от 1 ч и 09 мин до 1 ч и 54 мин – Луната;
- от 1 ч и 54 мин до 2 ч и 39 мин – Сатурн;
- от 2 ч и 39 мин до 3 ч и 24 мин – Юпитер;
- от 3 ч и 24 мин до 4 ч и 09 мин – Марс;
- от 4 ч и 09 мин до 4 ч и 54 мин – Слънце.

Но в 4 ч и 54 мин изгрява Слънцето. Следователно започва следващият нов ден, който е петък. А в петък започва най-напред да влияе Венера. И наистина в реда на влияние от нощта идва влиянието на Венера. Описаният цикъл се повтаря в същия начин, като се направят нови изчисления за новия ден. След няколко упражнения пресмятанията ще стават вече с лекота и даже наум, и много лесно ще намираме интересуваният ни час от деня под чие планетно влияние се намира. И следователно подходящ ли е този ден и час за нашата работа. Защото *“Всякой ден има своето предназначение. Но хората, като не разбират това, не отдават истински смисъл, който дните имат в човешкия живот. За пример, в първия ден Бог казал: “Да бъде виделина!” И видя Бог, че виделината е добро. И станало вечер, и станало утро – ден първи. Това е неделният ден, денят на виделината. Във втория ден Бог разлял водата от вода, т. е. разделил висшият живот от низшия, понеже водата, както казах, е емблема на живота. Той създаде твърдта, като граница между тия два живота, и понеже еволюцията на този ден не е завършена, Бог не се произнесъл за него. И станало вечер, и станало утро – ден втори. В третия ден Бог заповядал да се събере*

водата, която била под небето, т. е. низшият живот, в едно място, и да се яви сушата, която е емблема на човешкия мозък и на човешкия ум. И нарекл Бог събраната вода море, а сушата – земя. И видял Бог, че това е добро, и затова рекъл на земята да произведе всички видове растения, като подразбирал да се явят всички добри мисли в света. И станало вечер, и станало утро – ден трети. А в четвъртият ден Бог рекъл да се явят двете големи светила над твърдта небесна, за да разлъчат деня от нощта. Той подразбирал: първото светило, голямото, е умът, а второто – сърцето, чрез които човек прави разлика между доброто и злото, т. е. да разграничава едно състояние от друго. И тъй, четвъртият ден е ден, в който трябва да се създават условията за развитието на човешкия ум и човешкото сърце. И направил Бог всичките звезди, които означават всичките сили вътре в човешкия живот, поставил ги на твърдта небесна, която подразбира човешката душа, за да светят на земята заедно с голямото светило – умът, и малкото светило – сърцето, да владеят над деня и нощта и да разлъчат виделината от тъмнината. И видял Бог, че е добро, и станало вечер, и станало утро – ден четвърти. И рекъл Бог в петия ден – водата да произведе всички видове гадини одушевени и птици да летят над земята под твърдта небесна, а те показват всичките стремежи и ламтежи на човешкия живот. И понеже това давало насока и смисъл на човешкото развитие на земята, Бог видял, че е добро и ги благословил да се плодят и множат. Затова и нашите желания постоянно всеки ден се плодят и размножават. И станало вечер, и станало утро – ден пети. И в шестия ден Бог рекъл да направи човека, т. е. разумното по образ и подобие Свое, да владее над морските риби – над своите земни желания; над небесните птици – над своите мисли; и над скотите над всичката земя – значи на своите пориви, над всичките гадове, които пълзят по земята, т. е. над своите страсти, които пълзят в неговия мозък. И след това Бог вдъхнал на човека Своего дихание, дал му е разумна душа, за да Го познава във всичките си пътища и за да работи и действа, тъй както Бог е работил.

И така, когато искаш да посетиш някого, да осветиш живота му, ще отидеш при него само в неделята, защото тя е ден на виделината. Ще му занесеш значи виделината.

Когато искаш да посетиш някой болен, ще направиш това в понеделник, защото този ден носи живот в себе си и пр.

Чиш чиновници са жените? Кой ги застава да готвят? – Луната и Марс. Казват: трябва да се готви, за да ядем. Значи ядете вместо Луната и Марс. "Днес е сряда – ден, в който не се сяда." Ако човек седи, ако не ходи и не се движи, той ще пострада. Срядата някои я наричат "рада", което означава възприемане, работене. Следователно срядата е ден на мисъл, на работа, на учене. Който не разбира това, за него срядата е ден за почивка. Кога почива човек? – Когато е ходил да воюва. Във вторник човек воюва, а в сряда почива, лекува раните си. Не, това не е сряда. Срядата е ден на учене, на изкачване по високи места, на пиене на чиста вода, на ядене на чист хляб. Срядата е ден, в който човек се учи как да се моли, как да постъпва, как да се сприятелява, как да забогатява и т. н. Не знае ли човек тия работи, никаква сряда не съществува за него. Мъдрецът разбира значението на срядата в нейните букви."

"И стана вечер, и стана утро – ден четвърти. В този ден Бог създаде инсталацията на земния живот, да го осветява, а именно: Слънцето, Луната и звездите. Всеки трябва да освети своята земя и своето небе. Четвъртият ден е страшният ден, страшното число. В този ден се появили човешкия ум и човешкото сърце. Някои от формите, които Бог създаде в този ден, се привлекли към ума, а някои – към сърцето."

“Знаете ли за какво е определена съботата? – Тя е ден на Бога. В събота човек не трябва да мисли за себе си, нито за болките си, ако е болен, нито за грехи и обувки. В събота човек ще мисли само за красиви, велики неща, които не се отнасят до него.

Съботата е ден на почивка, а неделята – ден на възкресение, на избавление от оковите на ограничението и на смъртта.

А в седмия ден Бог си почива. Това подразбира, че седмият ден е ден на доброто, в който Бог е почнал да проявява своята любов към човека. Затова го е поканил да участва в това велико Божествено дело на Божествения живот.

И тъй, приложете съботата в живота си по новия начин. Опитайте това, което ви казвам. Доброто и Любовта трябва да бъдат празничните дни за човека. Това трябва да бъде почивката му през целия живот.”

Накрая на нашата работа, със схемата на фиг. 2 искаме да дадем връзката между планетите, музикалните тонове, цветовете, металите, дните от седмицата и принципите. На схемата това се вижда добре и е изразено добре. Ето го същото и в табличен вид:

принцип	планета	ден	Муз. тон	цвет	метали
ЛЮБОВ	Марс	Вторник	До	Ясночервен	Желязо
МЪДРОСТ	Меркурий	Сряда	Ми	Жълт	Живак
ИСТИНА	Юпитер	Четвъртък	Сол	Ясносин	Калай
ВЯРА	Слънце	Неделя	Ре	Оранжев	Злато
НАДЕЖДА	Луна	Понеделник	Фа	Зелен	Сребро
ДОБРОДЕТЕЛ	Венера	Петък	Ла	Тъмносин	Мед
ПРАВДА	Сатурн	Събота	Си	Виолетов	Олово

Схемата на фиг. 2 допълва схемата от фиг. 1.

И така, не е безразлично кога какво ще вършим. “Когато садите боб, царица, любеници или друго нещо, добре е това да става в периода на пълнене на Луната. Пълненето на Луната внася подтик, импулс за растене на растенията. Но в това време те не могат да растат. Те имат само вътрешен подтик за растене, обаче самото растене спира. Щом Луната започне да се празни, и растенето на растенията започва. Значи светлината на Луната при пълненето е се отразява отрицателно върху растенето, т. е. спира растежа на растението.

Същият закон се отнася и до растенето на човека. Когато болният иска да се излекува от болестта си, лекарите му препоръчват да гледа Луната, когато се празни, и да се свързва с нея. Пълни ли се Луната, той трябва да затваря кепенците на прозорците си, да не прониква светлината е в неговата стая.” И така нека вършим в определеното за това време. “Израстването на човека растат и се развиват в периода на празнене на Луната, а добродетелите – в периода на нейното пълнене. Пълненето на Луната се отразява отрицателно върху ония хора, които искат да се развият духовно.”

В заключение трябва да кажем, че настоящото не е рецепта за действията и постъпките на читателите. Това не е цел на нашата задача. Нашето намерение е да внесем светлина при осъществяване на постъпките си, така че те да бъдат в хармония със законите в природата и да не използват извън редните на развличността, за да не изпаднем в положението на евреите, които дълго време през-убави съботата, изпълнявайки препоръката на Мойсей неосъзнано. Затова нека да си припомним думите на Христа по този повод: “И ето, имаше човек с изсъхнала ръка, и за да го обвинят, попитаха го и казваха: “Позволено ли е да цери някой в събота? И той им рече: Кой е онзи човек от вас, който, ако има една овца и тя

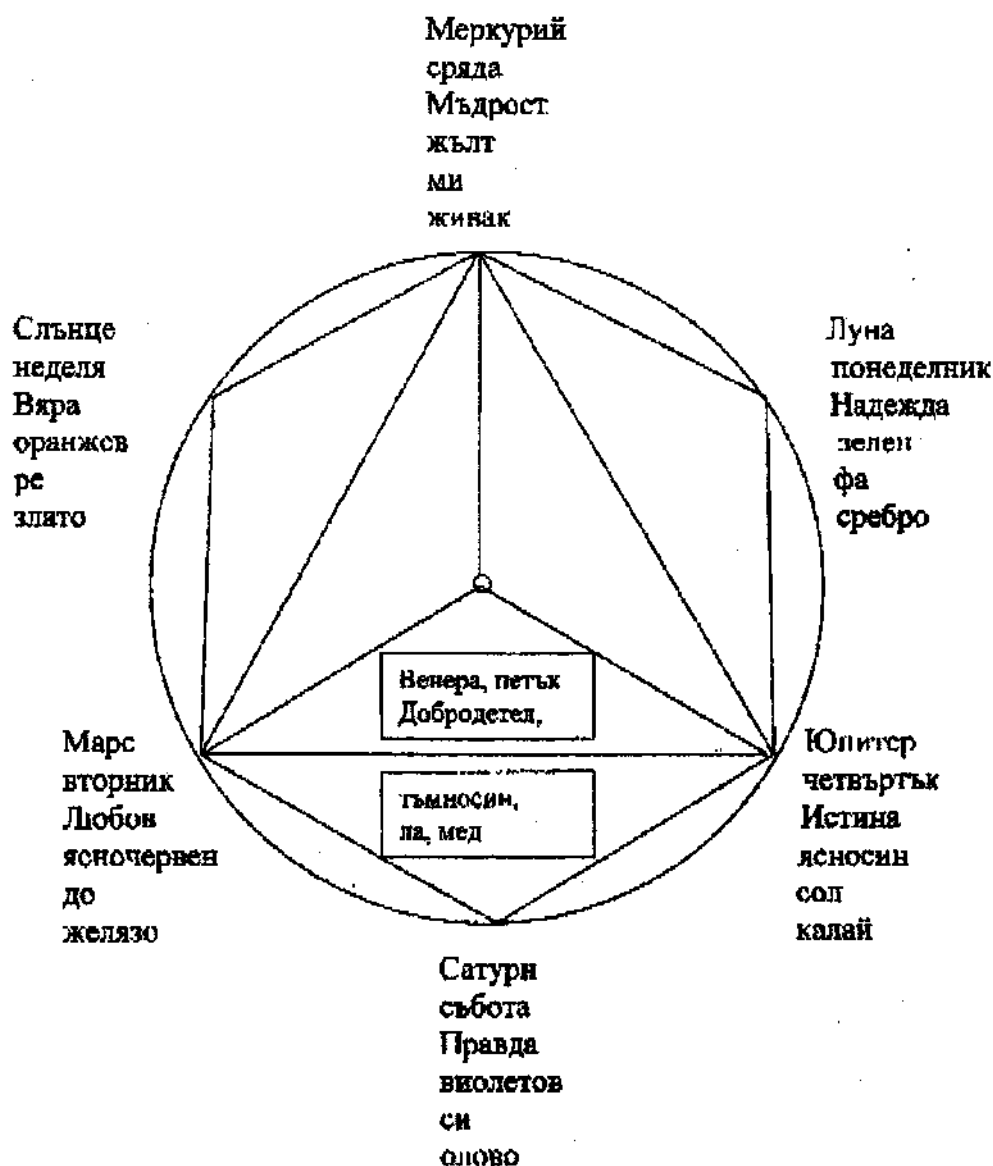

Fig. 2

падне съботен ден в яма, не ще я улови и извади. А колко е по-добър човек от овца! За то е позволено да прави някой добро в съботен ден. Тогаз казва на човека: Простри ръката си; и простря я, и стана здрава, като другата."

ПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА:

1. Влияние на светлината и тъмнината;
2. Добри навици;
3. Езикът на Любовта
4. Силите на природата;
5. Ценното из книгата на Великия живот;
6. Крадецът и пастирът;
7. Петимата братя;
8. Старото отмина;
9. Козативни сили;
10. Противоречията в живота;
11. Пътят на ученика;
12. Смени в природата;
13. Фактори в природата;
14. Закони на доброто;
15. Добри и лоши условия.

3. Иван Антонов

(1.IX.1899 г. – 29.X.1964 г.)

Вергилий Кръстев

1. За Иван Антонов ми е разказвал Галилей Величков. Вж. "Изгревът том I в "Кой управлява света?", с. 39–42. Тогава разбрах какво нещо е Учител и какво представляват преродените личности от Стария Завет, от Новия Завет, дошли в Школата на Учителя Дънов. Каквито си бяха навремето, такива си останаха и тука, на Изгрева. Проверих го чрез делата им.

2. Живях в дома на Мария Младенова три години, на ул. "Тракия" № 5, на таванския етаж, където по-рано бе живяла родната сестра Весела, която лично познавах. Тя често ми е разказвала за Иван Антонов. Излизали са често на екскурзии тримата – Иван с Мария и мъж е, Илия. Имам няколко снимки от тези екскурзии. Разказваше как е получил името Иван Салонски. Понеже българите са недисциплинирани и са скарани с времето и точността, то когато е почвал да говори Учителят в салона, всеки е влизал когато и както си иска. Това е смущавало Учителя и слушателите, понеже всички са се обръщали да видят кой е дошъл от града и с какви дрехи е облечен. Това се отнасяло много за тоалетите на жените. Накрая Учителят не издържал и казал: "Има ли някой от вас, който да застане на вратата и никого да не пуска, след като съм влязъл?" Мълчание. Иван Антонов скочил и рекъл: "Аз ще бъда този човек." И никого не пускал. Нарекли го Иван Салонски, понеже вардел салона. Оприличавали го на куче и на звяр, който пази вратата на господаря си. Но това не го е безпокояло. До края на Школата е изпълнил задачата си. Аз сега оценявам много тази негова роля на пазач и стражар на салона. Сега, когато организирам концерт-рециталите по спомени на "Изгревът" и с песни на Учителя, непрекъснато влизат в салона и се точат един след друг. После излизат, пак се връщат. Аз зная, че го правят нарочно и умишлено. Някои влизат в тях и те му изпълняват командата да пречат. Понякога несъзнателно го правят, друг път – напълно съзнателно. Все ми се иска да викна: "Къде си, Иван Антонов, да си поемеш поста и да застанеш страж на вратата! Ще те нарека Иван Концерта. Ще те повиша като титла." Но Иван Антонов го няма. Не е още дошел. Но ще дойде. Време е вече някой да заеме поста му достойно.

3. Искали са приятелите да го отстранят от поста му – охрана на вратата на салона. Но Учителят не е позволил. Питал ги е: "Вие бихте ли застанали на неговото място и да вършите неговата работа?" – "В никакъв случай – е бил отговорът им. – Ще се скараме с всички." Не приели поста му. Не могли да го отстранят.

4. В спомените си Драган Петков в "Изгревът" том VII, с. 138 говори за това как Учителят му е дал правото да работи и с двата метода – на доброто и на злото. А защо? Защото е могъл да издържи. Това е за силните. Такъв случай може да намерите и в спомените на Тодор Ковачев за Иван Антонов в "Изгревът" том VII, с. 348–350 – "Неизпълнената задача". Не всеки може да бъде силен и в едното, и в другото. Но окултният закон гласи: който е силен в злото, може също така да бъде силен и в доброто, но при условие, че Духът го обърне към Господа на Силите. Такъв е случаят с апостол Павел. А на Изгрева такива личности е имало много и те са описани в поредицата на "Изгревът". Някои са се обърнали с лице към Господа, а някои са били обърнати гърбом. И досега!

5. Аз не заварих Иван Антонов, но онова, което изследвах за него като астролог, беше необикновено. Аз го преценявах като астролог от разказите на

онези, на които е правил хороскопи, разрешавал им е съдбите и изричал пророчества. А това е много. Особено след заминаването на Учителя, това е било голям проблем. За всяко нещо са питали Учителя. А вече Него го няма – кого да питат? Астролозите, ясновидците, викали са духовете на спиритически сеанси. А Изгревът в София е бил пълен и с астролози, ясновидци и медиуми. А имало е и онези, които са запитвали, слушали и проверявали казаното с живота си. Едно такова семейство е било и това на Мария Младенова и полковник Илия Младенов – вж. "Изгревът" том VII, с. 3–54. Те са имали две дъщери, Лиляна и Анжела, и каквото им е казал Иван Антонов, всичко е било точно за тях. Аз се явявам у тях след 30 години. Мария Младенова ми говореше за Иван Антонов, за астрологическите съвети, които е давал на мъжа ѝ. Точни и верни!

6. Аз заварих и други, които говореха за неговите познания като астролог. Такъв случай описва и Мариета Бертоли в "Изгревът" том VII, с. 677–678 в "Силата на астрологията". Този астролог, който е владеел тази сила, е бил Иван Антонов. А Влади Симеонов го е проверил с живота си.

7. Много хора срещнах, които разказваха за него. Аз изучавах астролозите по два начина. Първия начин – проучвах разказите на онези, които са се доближавали до някой астролог. Там оценката е реална – те говорят точно, защото са го проверили в живота си след 10–20 години. Вторият начин е, когато лично съм се срещал с тях, когато са ми правили хороскопа, разглеждали са то пред мен, говорили са и аз съм записвал всичко или на ръка, или на магнетофон. И след това го проверявах чрез живота си. Така днес, след 20 години проверките ми са точни и аз най-добре зная каква е силата на всеки един от тях. Не само знание, но трябва да имат и пророческа сила. Така съм проверявал всички – никой не е останал непроверен в този том на "Изгревът" – XVIII, че дори и в следващия том на "Изгревът" – XIX, за астролозите.

8. Когато записвах спомените на Елена Андреева, я накарах да разкаже за всеки един от изгревци. Разказа и за Иван Антонов. Има го в "Изгревът" том IX, с. 171–172. Останал е в спомените на своите съвременници като човек, който изпълнява точно своите задължения на мястото, на което е поставен. С нахалните и войнстващите се е справял, защото е бил много силен физически, психически е бил устойчив и е можел да се справя с всичко.

9. Когато подреждах материала с историята на Русенското братство, което бе по спомените на Марийка Марашлиева, която бе от Русе и бе свидетел на цялата русенска история, то тя разказа и за съдбата на братския салон за Русе. Старият Тодор Ковачев го бе построил, а синът му Боян Ковачев бе го продал. Понеже тя познаваше Тодор Ковачев – внукът му и син на Боян Ковачев, поисках някои сведения. Накрая аз отидох при него и му разказах за това, което ще публикувам. А то сега е отпечатано в "Изгревът" том VI, с. 664–676, 667–679, 679–684, 684–687. Тогава Тодор Ковачев ми каза, чи историята е друга и е в противоречие с онова, което аз описвам. Накарах го да се подготви и да я разкаже. В уречения ден отидох с един ролков магнетофон и записах целия разказ от него. Прехвърлих ролковия запис на касетки и ги предадох на Марийка Марашлиева да ги прехвърли на машинописен текст на хартия. Тя го прехвърли и аз го предадох за печат. Не съм променил нищо. Вж. "Изгревът" том VI, с. 687–700. Така тук му дадох възможността да разкаже онова, което знае и да се защити от обвиненията срещу баща му, че е продал салона в Русе и че е оставил братството в Русе без салон.

Това го описвам, защото тогава се уточнихме, че ще ми разкаже и за Иван Антонов.

10. Доиде определеното време, аз отидох при него, той предварително се бе подготвил и разказваше всичко, което си спомняше за Иван Антонов, а аз

записвах на ролковия си магнетофон. Той можеше да разказва много добре, мисълта му течеше последователно, така че между разказа му и евентуалното описание на лист хартия едва ли щеше да има някаква голяма разлика. Отново прехвърлих записа от ролковия магнетофон на касетки, предадох ги на Марийка Марашлиева и тя ги прехвърли на машинописен текст на хартия. А това е много уморително. Вие прехвърляли ли сте запис на лист хартия? Пускаш едно изречение, спираш касетофона и каквото си запомнил, записваш чрез пишущата машина на хартия. Ами ако пишеш бавно и пишеш с 2–3 пръста? Върви много бавно. После връщаш записа назад, пускаш го, за да провериш дали е записано точно и продължаваш да записваш следващия ред. Така Марийка прехвърли целия запис за Иван Антонов. Аз не съм му променил нито една дума. Единствено сложих подходящи заглавия на разказите. Тодор Ковачев се съгласи. Аз бях съставителят на "Изгревът" и имах своя план и концепция по какъв начин трябва да се публикуват спомените на последователите на Учителя Дънов в "Изгревът". И го спазвам досега.

11. Публикувах материала в "Изгревът" том VII, с. 333–405. Обозначих отдолу кога са правени, в кои години и дати. Правени са два записа: единият – през 1994 г. в два дни – 23 и 29 май, а другият – през 1997 г. на 1 юни, когато подготвих неговия материал за публикуване в "Изгревът" том VII.

12. Тодор Ковачев ми разказваше, че Галилей Величков не е описал както трябва случките с Иван Антонов. Казах му да ги опише и да даде да ги публикувам. Съгласи се. Записах всичко и всичко точно е публикувано. Обикновено след всеки автор правя своите бележки, как съм работил с него. Но тук не направих никакви бележки, а ги правя сега. Вероятно тук име е мястото.

13. Тодор Ковачев ми разказа за това, че Иван Антонов има написана Астрология и тя е у него. Аз също имах тази Астрология на ксерокопие но това копие трудно се четеше – беше или бледо, или пък много черно. А изобщо не беше му дошло времето да се разправам с астролозите на Изгрева. Уточнихме се да ми предаде впоследствие целия материал, да го публикувам, когато му дойде времето.

14. И както се случва почти винаги, че когато се задвижи един автор или материал от поредицата на "Изгревът", веднага се явяват онези, които искат да пречат. Явяват се веднага, някои им внушават отгоре и започват да ме изпреварват. А целта е да ме изпреварят и да изопачат цялата стратегия на поредиците на "Изгревът". И така в един ден се явява Любомир Гълъбов и на уречения адрес търси "Тодор Ковачев-внук", така, както съм го отбелязал в "Изгревът" том VI и том VII. Искане от него съдействие, за да издаде "Астрология" на Иван Антонов и носи едно ксерокопие от нея. Тогава Жечка – съпругата на Тодор Ковачев, ми каза, че този материал е обещан на Вергилий Кръстев за издаване и не могат да си променят решението. Тогава Любомир Гълъбов си тръгва, а Тодор Ковачев ми съобщава цялата случила се история. Дори ме извикаха по телефона да отида при тях и ми разказаха всичко.

15. С Любомир Гълъбов и жена му Доброслава Гълъбова се познавах. Те бяха участвували в програмата за издаването на оригиналното Слово, която аз създадох, организирах и реализирах. Това е описано подробно – как съм работил с екипите, в "Изгревът" том XVI, с. 829–884. А на с. 853–854 е описано, че Любомир Гълъбов участвуваше във финансирането на няколко заглавия, дори от името на неговата фирма "Уrania". Впоследствие парите му бяха върнати чрез Жана Иванова, на която многократно заявявах, че неговите пари трябва да се върнат. И се върнаха до лев.

Освен това семейство Гълъбови успяха да въведат в компютъра си две томчета от Общ окултен клас по стария правопис до 1945 г. Вж. "Изгревът" том

XVI, с. 898, № 9 и № 10. Така че те участваха в две направления в програмата по издаването на оригиналното Слово, която аз ръководах. Веднъж финансираха и участваха чрез фирмата "Уrania", а втори път подготвиха две томчета за издаване, които те сами ги финансираха. Парите впоследствие им бяха върнати. Така че Любомир Гълъбов го познавах и бях работил вече с него. А каталогът за онова, което съм издал, е в "Изгревът" том XVI, с. 894–901.

16. Обаждам се на Любомир Гълъбов и му разказвам какво съм научил лично от Тодор Ковачев, защото те бяха много развълнували, лично ме извикаха в дома си и ми разказаха всичко. И че важи поетият ангажимент – да се предаде "Астрология" на Иван Антонов на мен. Любомир ми разказа, че изобщо не е запознат с историята за публикация на тази "Астрология". Обясних му, че ако иска, може да си я издаде и сам, но ако иска, може да работи с мен, ще го извикам, когато му дойде времето и ще му дам материалите да ги работи. Той се съгласи.

17. Дойде и другото време, когато аз месеци наред работих по автори, изучавах материалите, които ги бях прибрал, изкарвах ги на ксерокопия и ги подреждах в папките. После Онзи, Който ръководи от Небето вписването на "Изгревът", ми предаде концепцията в действие. И аз подготвих всички астролози и бяха запланирани, поради големия материал, да се отпечата в два тома на "Изгревът". А аз тази концепция я имах в ума си от 1970 г., когато преминавах през астролозите, за да ми разглеждат собствения хороскоп. И чрез него знам кой какво знае и какво може. Беше много трудно, но слобих материала в една верига и по нея протече онзи Космически ток, който свързва и тече в поредицата на "Изгревът". Този материал извън "Изгревът" не може да бъде действителен. И едва ли има някой човек в България, който да се ползва от ръкописите на астролозите на "Изгрева". Тези там са нами, те мълчат, те не говорят за живота на астрологията, защото го няма Духът на Астрологията. А Астрологията има ли Дух? Има. Прочетете в "Изгревът" том VI, с. 430–433 в разказите на Симеон Арнаудов (Дякона), за да се запознаете откъде идва истинската Астрология, защото съществуват "Двете астрологии", както ги описва самият той.

18. Извиках у дома Любомир Гълъбов, разказах му за концепцията си. Той я разбра. А тя е от ясна по-ясна, но за този, комуто се даде. Дадох му я. Предадох му целия материал, който бях издирвал 30 години и който бях подредил. Гласувах му доверие. Казах му, че отговаря пред "Изгревът", пред авторите астролози и пред мен. Съгласи се да го подготвя за печат. Трябваше да се набере целият текст, да се направи след това разпечатка на набрания материал, да се коригира и да се въведат корекциите в компютъра. И тогава да ми се предаде записаният материал на дискета, самата коригирана разпечатка и оригиналните папки. Той обеща да го направи както трябва. И го направи.

19. Любомир Гълъбов обеща да поеме финансирането на предпечатната подготовка. Заплащаше скъпо на онзи, който въвеждаше. С жена му Доброслава правеха корекциите на разпечатания материал. Един четеше оригинала, а другият следеше дали е правилно въведен. А това бе много трудно. И винаги, когато са решавали да работят върху този материал, изневиделица са пристигали неканени гости. След това разбират, че това е план от онези сили, които са изпратени да им пречат. Започват да излизат вън от града по разни мотели и хубави места, за да работят. След това са предавали коригирания от тях материал да се въведе в компютъра. И накрая те си свършиха работата. Тя продължи около три години. Бях го предупредил, че веднага се явяват онези, които крадат материали от мене, ползват моята концепция и ме изпреварват. Ще се явяват и ще му предлагат да издадат материалите без мен, като ме отстранят. И това впоследствие се случва. Но Любомир отбива всички домогвания на крадците.

20. Това е един огромен материал за два тома на "Изгревът" по Астрология. Двамата – Любомир и Доброслава, положиха невероятен труд, невероятно време и вложиха свои лични пари за предпечатна подготовка. Предупредих го, че тези пари не могат да се възстановят, понеже "Изгревът" се купува около 100 броя, а издаваме по 1000 броя. Освен това тези пари отиват за "Изгревът". Той финансира и онези консумативи за тонер, хартия и за паус. След това материалът бе предаден на Вихър Пенков и Ефросина Ангелова да го прочетат още веднъж, да се странира и да ми се предаде, за да го прегледам. аз уточнявах разделите и заглавията. Трябваше да сложа своя печат върху странирания материал, че го одобрявам. Този печат бе невидим за другите, но реален за мен. Разказваше ми Вихър, че когато му предали материала, двамата съпрузи въздъхнали от облекчение, че са се отървали от този огън. Който е работил за "Изгревът", много добре знае, че това не е само вътрешен и външен огън, но това са бури, урагани, светкавици и гръмотевици, които винаги падат върху нечия непокорна глава, вдигнала се срещу "Изгревът". И така, сега Вихър Пенков, жена му Ефросина Ангелова-Пенкова и сестра му Буряна Пенкова работят върху първия том. И то напълно безплатно. Призовах и Марина Иванова да помага – а тя подготви да се отпечата "Изгревът" том XVI и том XVII. И тя работи безвъзмездно. А за моя труд и за онези, които съдействуват от Небето и от Земята, да не говорим. Това не може да се опише. То трябва да се опита, за да се види. Но не всеки може да издържи. Някои бягат, но има и изключения – те остават с мен и с тях работя. Благодаря им за помощта.

21. Когато предадох подготвени всички материали за астролозите на Любомир Гълъбов, той отиде и взе от Тодор Ковачев копие от Астрологията на Иван Антонов, понеже бе на пишеша машина и бе запазено. А Любомир имаше ксерокопие. Така че е работено по материалите на Тодор Ковачев. Той знаеше за моята концепция и съдействуваше за "баи Иван".

22. И ето, ние навлизаме в последния етап при подготовката на този том. Вихър бе взел от Любомир целия материал, оригиналите, разпечатките с корекциите и записания материал на дискети. И когато започват да работят материала на Иван Антонов, се установява, че ги няма два материала. А това са **Предговорът** на Тодор Ковачев и една друга статия – **"Време"**. Имат я на дискета, а няма оригиналните статии на хартия и няма съответната разпечатка с корекциите. Обаждам се на Ефросина – съпругата на Вихър, която отново четеше целия материал, сверяваше с оригинала и коригираше съответните пропуснати грешки от първата корекция. Искам да се запозная с тези материали. Но ги няма при тях, не са им предадени. Обаждам се на Любомир да провери дали не са забравени при него. И при него ги няма. аз веднага разбирам причината, защо са изгубени тези материали. Ако нямаше оригиналите, не могат да се включат в този том. И този материал няма да се отпечата. А каква е причината? Не мисля, а тя веднага изплува в съзнанието. И веднага започвам да действам.

23. Когато задвижиха концепцията за астролозите, онези, които ръководеха от Небето поредицата "Изгревът", то аз отидох при Тодор Ковачев и го помолих да напише увод към Астрологията на Иван Антонов и да опише всичко, което знае за случая. Друг нямаше жив, който да знае. А освен това, онова, което той разказа, бе отпечатано за Иван Антонов в "Изгревът" том VII, с. 333–405. Той бе свързан с Иван Антонов и чрез него трябваше да се довърши работата му. Сега бе наред астрологията. Той написа своя увод, но не ми го предава на мен, за да го прочета, да влезе в моето съзнание и ако има нещо, да изисквам да донapiше – той да го напише. Предава го на Любомир. А той го предава на онзи, който го въвежда. аз тогава казах, че всичко трябва да преминава през мене, защото чрез мен се движи "Изгревът", а не чрез някой друг. Този материал не минава

през мене. Аз не съм го подписал, не съм го одобрил за печат. И горе, от Невидимия свят, знаят това. Щом не съм се подписал върху него, това означава, че не го одобрявам. А щом не съм съгласен, то материалът се отстранява и изчезва. И сега е изчезнал и сега го няма никъде. Но го има написан на дискета. Това означаваше, че без оригиналния текст не може да се включи за отпечатване. И така, това се отстранява от печат. А аз съм го задвижил като идея и изпълнение. Но някой решава да ме прескочи. И сега аз също трябваше да прескоча този материал. Поставяха ме на изпит. Но нали аз го движа, аз съм го решил. И действувам. Обаждам се по телефона на Тодор Ковачев, че оригиналният материал го няма и искам копие от него. Това е на 18 юли 2003 г. На следващия ден, 19 юли, той изважда ксерокопие, аз отивам при него и той ми го връчва. Но му разказвам цялата история и че това е станало, защото материалът не е предаден на мен, а на друг. Значи са ме прескочили като етап и като ръководител на тази програма. И онези от горе също прескачат материала и сега не може да му се отпечата материалът. И накрая, сега, на 18 юли 2003 г. аз научавам, че те са два материала. Да се чуда ли или да се ядосвам ли! Правя и двете. Накрая прибрах от Тодор Ковачев и двата материала. А още не бях ги чел. Ето сега, днес, на 23 юли 2003 г., ги чета и правя своите забележки. А на 31 юли трябва да се предаде за печат.

24. И което е най-важното, научавам от Тодор Ковачев, че някой си човек от Варна му се обадил, че иска да издава Астрологията на Иван Антонов и търси информация и бележки за него. Тодор му обяснил, че този материал се готви за печат. Онзи там му обяснява, че работи по някакви си астрологически бележки на някаква си Магда. Той не се съгласил да им дава материала. Същият човек се обажда на Любомир Гълъбов и също търси информация и някакви биографични данни. Изобщо, искат да попречат. Да разколебаят и сътрудниците на този том. Да ме преварят и да издадат първи и да изопачат нещата. Това са правила винаги. А те не знаят, че с лъжа, кражба и мошеничество няма чистота. **А само в Чистота може да се движи Духът. А там, където няма Дух, то няма и живот.** Затова всички написани Астрологии досега на Изгрева са безмълвни и те не могат да се четат. **На тъмно можеш ли да четеш? Трябва да светнеш електрическата крушка. Този космически плам, ток и сила преминава само през "Изгревът" и в него преминава Духът.** И той е там. И така, чак днес, 23 юли 2003 г., в ден сряда, аз за пръв път чета предговора за Астрологията на Иван Антонов от Тодор Ковачев. А този материал се подготвя цели 3 години от Любомир Гълъбов и цели 3 години този предговор стои при Любомир, а при мен не идва. И когато дойде времето да задвижим този том, то този материал за предговора изчезна. Изчезна. Няма го никъде. Да го включи ли или да не го включи? Някой от горе е бесен, че съм прескочен и затова отстранява този материал. Изобщо не ми е минавало през ума да го прескоча и аз и така да не се публикува. Та нали аз съм го искал да се напише?! Аз, а не някой друг. Накрая се сдобих с ново копие и сега го чета. А до 31 юли 2003 г. аз трябва да предам том XVIII за печат. След една седмица всичкият материал отива за печат, а аз сега преглеждам материала. Чудноватости, нали? Да се побъркаш!

25. Това, което е написал в предговора си Тодор Ковачев, друг не може да го напише. И затова съм търсил и изисквал това от него. Вие да не мислите, че това е много лесно? Само аз знам какво ми струва това – и време, и сила, и енергия. Ако не бях поставен за тази работа и ако не стаяха зад мен Сили и Власти от Небето, аз изобщо не бих направил нещо. И да исках, нямаше да мога. И нямаше да мога да издържа и отдавна да съм изгорял и отвлътен, и отвън. А трябва да си свърша работата. Друг, и да иска, не може да направи нещо. Нито

знае, нито може, нито може да издържи психически, умствено, физически, финансово и т. н. **Та аз съм човекът за тази работа.** А кой е този човек, вж. "Изгревът" том XVI, с. 820–821. **Всичко бе направено по Дух и чрез Слово** – вж. с. 821–822. А как съм си свършил и изпълнил задачата си за издаването на Оригиналното Слово на Учителя Бейнса Дуно, вж. в "Изгревът" том XVI, с. 818–905. **Така че аз съм изпитан. И така, аз съм се доказал. Аз съм реален и действащ в Сила, в Слово и в действие.**

26. Тодор Ковачев отбелязва в своя Предговор, че в отпечатания текст в "Изгревът" том VII, с. 392 аз се мъча да го оборвам. Няма такова нещо. А каква е истината? **Първо**, това е магнетофонен запис, при който Тодор Ковачев разказва и аз записвам на ролков магнетофон. През цялото време аз слушам внимателно, изобщо не го прекъсвам и той много точно разказваше онова, което бе решил да разкаже. Беше си отбелязал по точки на един лист хартия. А целият му разказ е публикуван без нито една пропусната дума или пък да е променена. И разказът му е много точен и на мен ми харесва. Той е документален, исторически е верен. И така Иван Антонов е оставен в историята първо благодарение на мен, че задвижих този "Изгрев". А без Тодор Ковачев – нямаше кой да го разкаже. Така че двамата го оставихме този Иван Антонов в историята. Нали сега е в "Изгревът" и оттам излизане няма. А и той от Невидимия свят ще си пази материяла в "Изгревът".

27. **Второ.** След като Тодор Ковачев завърши своя разказ и както се въртеше ролковият магнетофон и както магнетофонът бе поставен на масата, аз започнах да говоря. Говоря, а магнетофонът записва. Онова, което е записано на магнетофона, е публикувано на с. 391–392. Марийка Марашлиева го е прехвърлила дословно. Аз не съм променил нищо. След това следва включването на Тодор Ковачев, публикувано на с. 392. След това аз продължавам да говоря и магнетофонът – да записва и то е публикувано на с. 392–393 дословно, по запис от магнетофона. И накрая, след мен се включва Тодор Ковачев – на с. 393. И накрая записът завършва с думите на Тодор Ковачев. Отдолу има забележка на Редактора, че това е дословен запис. Не е променен. Съществува на две места този запис – на ролковия магнетофон и на касетки, от които Марийка Марашлиева го е слушала и го е прехвърлила на машинописен текст. Така че онова, което твърди Тодор Ковачев, че аз се опитвам да го оборвам, не е измислен текст впоследствие, а част от записа. А кога а правен записът, го има напечатано на с. 405 в том VII на "Изгревът".

28. **Трето.** А сега, онова, което съм казал и което е отпечатано, дали е вярно. Прочетете го. Всичко е вярно. Но ако на някой не му изнася, това е нещо съвсем друго. А защо не му изнася? Не желаят да се знае, за да могат впоследствие да се заблудят следващите поколения и да ги отклонят. Това бе направено. Едното отклонение бе направено през 1945 г., след заминаването на Учителя Дънов и то трая точно 45 години – от 1945 до 1990 г. През 1990 г. бе направено второто отклонение и то ще трае също 45 години – до 2035 г. И отклонението има своя път. Отклониха се по всичко. Промениха Словото на Учителя, песните промениха, промениха Паневритмията. Духът на Заблуджението сега ги води. Нека ги води. И той трябва да съществува. Върши си своята работа много добре. Моите поздравления към него.

И сега, като препрочитам този текст на том VII, с. 391–393, се учудвам как съм могъл да го изкажа в такава сбита форма и за толкова кратко време.

29. Познавах много хора, които не работеха и нямаше кой да ги храни, както по времето на Учителя, така и след това, от 1945 до 1990 г. Беше жестока картина за гледане. Но аз ще се спра на друго място по този проблем. Пример: Георги Радев от този том. Не е работил. Предавал е уроци по английски и френ-

ски. Правел е преводи, за които изобщо не са му заплащали. Лъгали са го. Едвам е живял. За това разказва Верка Куртева в "Изгревът" том X, с. 408, как е превеждал денонощно, а издателите на книгите не са му плащали. Казвали са му, че това е идейна работа, но са си прибирали парите в джоба. А той е гладувал. Мария Тодорова също разказва как Славчо Печеников-Славянски е окрал Георги Радев и не му е дал лев за преведената от френски книга "Жан-Жак Русо". Вж. "Изгревът" том V, с. 721-722. Крадат му труда, а той гладува. И се чуди защо гладува. Ще се чуди, няма как да не се чуди. Трябва да си научи урока за послушанието към Учителя в този си живот. Ако беше станал асистент в Университета и не си беше хвърлил дипломата, животът му по друг начин щеше да протече. Вж. по този проблем в "Изгревът" том II, с. 81-84, за да видите кой стои над астрологията и кой я управлява. А на с. 85 ще видите какво е мнението на Учителя за захвърлените дипломи. Защото сами Георги Радев и Борис Николов захвърлят дипломите си и не работят това, за което са завършили. А защо? Защото не могат да се подчиняват на човешките и на държавните власти и на Кесаря. Това е истинската причина. А другото е оправдание. Дори и Мария Тодорова колко пъти пред мен е упреждала Борис Николов, че цял живот е занаятчия-мозайкаджия, а можеше на тия години да бъде не професор, а академик. А той се оправдаваше така: "Имам квадратури в хороскопа си и трябва да работя с камъни." А защо не стана професор за тези камъни, а стана мозайкаджия? За този въпрос вж. "Изгревът" том V, "Георги Радев и дипломата", на с. 568-569 и "Георги Радев и отклонението", на с. 569-570. Това е за захвърлената диплома на Георги Радев.

30. А за захвърлената диплома на Борис Николов прочетете в "Изгревът" том II, с. 156-158, за историята на черния гарван. Мария Тодорова до края на живота си не можеше да се примири с това, че не е станал асистент по ботаника, когато са го викали в университета. Вж. "Изгревът" том V, с. 568-569. Аз бях свидетел как той много трудно взе пенсия, понеже не му признаваха годините, прекарани в затвора и тези преди 1945 г., понеже не беше си извадил осигурителна книжка и не бе си я облепил с таксови марки. Онези, които имаха такива облепени социалноосигурителни книжки, имаха право да им се зачетат тези години и получаваха пенсия. А той трябваше да храни освен себе си, но и Мария Тодорова и слугинята Станка, която живееше при тях. За нея вж. "Изгревът" том V, с. 199-202. Мария Тодорова нямаше пенсия, изхранваше я Борис. И нейната диплома не видях никога. Комунистическата власт бе изкарала един специален закон - онези, които са над 75-годишна възраст и нямат пенсия, получаваха социална пенсия. Но с нея тогава можеше да се изхранва човек на тази възраст. През 1975 г. бяха подготвени всички документи за тази социална пенсия, трябваше да се предадат през есента на 1975 г., но тогава тя се разболя, документите не се подготвиха и Мария си замина през 1976 г. без пенсия. Помагаша им другите около тях, за да се изхранват. Не ме предизвиквайте, че мога да разкажа още такива неща, че ще потънете в земята от срам. А защо? Защото е опорочен високият Идеал от Словото на Учителя.

31. Друг астролог, който си захвърли дипломата, бе Методи Константинов, който имаше при това докторат. За него вж. "Изгревът" том IV, с. 362-544. А за това какъв е финалът на неговия живот, вж. на с. 540-544. А обърнете внимание на с. 541-542, за да видите, че Небето не прощава за грешките на окултния ученик - от с. 542 от ред 6 отгоре до ред 38 отгоре. Дори му предлагат друга служба след неговото уволнение от министерството, но била за него незначителна. Не я приема, но приема да стане мозайкаджия. Вж. "Изгревът" том IV, с. 515, ред 9 отгоре до ред 18 отгоре. Точно и ясно. Ето как захвърли дипломата си. И после ще заблуждават останалите след тях. Но не пред мен.

32. Влад Пашов работи като печатар преди 9.IX.1944 г. Но той също не се осигурява, по съвсем понятни причини. Не си облепва осигурителната книжка със съответните държавни таксови марки. След 1945 г. до 1950 г. работи в братската печатница и получава малка заплата. Но също не се осигурява. От 1950 г. остава да работи в братската книговезница. И когато се закрива през 1957 г., той заедно с другите протестират и се подписват в едно писмо срещу Братския съвет, защото остава без работа и без малката заплата. После го назначават като домакин и накрая идва процесът срещу Братството през 1957–1958 г. и всичко се разтуря. И той остава без заплата. И започва трудният му живот. Накрая успява да подготви някои документи и получаваше една символична пенсия, с която можеше да си купи на ден по една кофичка мляко и парче хляб. Какъв е изводът? Не се подчиняваха на властите, на социалната система на комунизма и затова не се възползуваха от социалните придобивки на тази система от 1945 до 1990 г. А такива имаше. Днес никой не може да ги отрече.

33. И още едно доказателство за захвърлените дипломи. В "Изгревът" том XVI, на с.600 съм публикувал дипломата на Пеню Ганев за учител. В том XVII, на с.317–324 съм публикувал дипломите на Елена Хаджи Григорова за учителка. В същия том съм публикувал на с. 885–888 дипломата на д-р Стефан Кадиев. Така че ми предайте да публикувам дипломите на Иван Антонов. Да, ама ги няма. А защо ги няма? Защото ги е нямало или защото не си ги е взел, или са изчезнали? Много държа да ми се отговори.

34. Аз познавам много добре цялата обстановка на Изгрева от 1945 до 1957 г. и от 1957/58 до 1963 г. и от 1964 до 1990 г. И никой не може да ме заблуди. А защо изнасям всичко това? Да се знае и да се помни, защото това са етапи, през които са преминали предните поколения. Техните грешки са опитност и поука за останалите. **Аз не чопля в душите на хората. Аз трябва да ги превода в следващата епоха. Това може да стане само чрез мен и чрез "Изгревът". По друг начин не може.** Това нещо съм го написал и в "Изгревът" том IV, с. 646–647. Така че аз съм по професия каналджия, отговарям за отводящия канал на Изгрева и през него трябва да премине цялата мръсотия на Школата от 1900 до 1922 г., от 1922 до 1944 г., от 1945 до 1990 г. и от 1990 г. до сега, 2003 г. Та, аз съм каналът. Запуши ли се каналът отворе, с вас е свършено и няма да го има "Изгревът". И ще се задушите и ще се удавите. И няма да ви има. Затова пазете канала, да бъде винаги цял и проходим.

В една къща трябва да има комин. Моето съзнание представлява и комин едновременно за всичко онова, което по-горе описах за годините от 1900 до 2003 г. Благодарение на този комин, който поддържах в себе си, запазих оригиналното Слово на Учителя и го издадох. Вж. "Изгревът" том XVI, с. 818–905. така че, пазете комина, да работи, и канала също, да оттича мръсотията, защото няма да ви има. Тази служба съм я поел и я върша по достойнство.

35. А кой създаде "Изгревът", вж. "Изгревът" том XIII, с. 805–807. А на Изгрева съществува Черната ложа 75 % и Бялата ложа – 25 %. Вж. Общ окултен клас, I школна лекция от II година от 6.X.1922 г. – "Положителни и отрицателни сили в природата". Така че аз работя и за Бялата ложа, и за Черната ложа и ги оставям исторически в "Изгревът". А над "Изгревът" по време на Учителя и сега стоят двама архангели с мечове и посичат **всяка една непокорна глава**. Единият с меча посича тези от Бялата ложа, защото отговаря за тях пред Бога. А другият архангел, отговарящ за Черната ложа, посича своите непокорни подчинени. Посича ги. Аз съм изучавал това. Доказателствата са стотици и са в "Изгревът". Така че, не ми пречете да си довърша работата. Иначе ще имате работа с двама-та архангели. Това е обяснението. Точно и ясно. Вж. "Изгревът" том XV, с. 893–894 – "Изгревът – мястото на Бялата и Черната ложа". Идва един и ми заявява: "Те

какво се правих на Господ и обиждаш работите?" Отговорих му: "Аз не съм Господ. Но аз съм този, който свърши работата на всички, че дори и на баща ти, и го спасих от историческия му провал. И го има отпечатан в "Изгревът" том XV. Но това го направих аз, а не го направи ти – синът му. Аз съм нещо, а ти си нищо." Това е положението. Не може да се примири, че ме има и че си реализирам плана, спуснат ми от Небето и сега говори: "Вергилий има много недостатъци." Имам ги, защо да ги нямам? Колкото са по-големи постиженията на един човек, толкова се виждат и се открояват, че са по-големи недостатъците му. Щом се един голям връх, то до него има пропасти и бездни. Едното върви с другото. Качете се на връх Мусала и се огледайте наоколо и вижте бездните. Не лъжа, не крада, не обсебвам, не пия, не пуша, вегетарианец съм, не блудствувам и не притежавам никакви пороци на човешката развратна природа. Пенсионер съм, с труд честен съм си изкарал пенсията като лекар, и то на най-трудното място – на предните позиции – при народа! А това не е малко. Дори е много. Затова ме пазете, да ме има!

36. А въпросът, който повдига Тодор Ковачев за астрологичните дати, дали са верни, на последователите на Учителя Дънов, ще го засегна в следващия, XIX том със случки и доказателства. И не само ще се изумите, но ще се смеете и ще плачете едновременно. Тук не му е мястото за отговор, защото изисква много време за разказ, обяснение и доказателства. И много ще ви хареса. Обещавам ви. Ще се превивате от смях и от плач.

37. А сега ще говорим за Оногова, Който даде знанията на Иван Антонов, за да усвои астрологията. Ще говори и за онзи, който запамети това знание. Единият е Учителят Дънов, а другият е Иван Антонов.

38. А сега ще говорим за онзи, комуто "Астрологията" бе издиктувана от Иван Антонов и онзи, който я записа на Рила. А това бе **Николай Монов**. След това той я преписа на пишуща машина в 4 копия, от които едно предава на Тодор Ковачев. Без труда на Николай днес нямаше да я има тази "Астрология". А тя е диктувана, според Тодор Ковачев, преди процеса срещу Братството, който е през 1957/1958 г. Значи нейната рождена дата е около 1955/1956 г. И така трудът на Иван Антонов и Николай Монов се реализира. Дори Николай сам от невидимия свят си подготви да му сложи на финала неговата собствена снимка и две снимки от неговия пчелин. Прекрасна гледка! А той е имал много фотографски негативи, които е прибрал от д-р Иван Жеков, но сега те са прибрани от някого и едва ли някому трябва. Затова предайте материалите на Николай Монов на мен. За да го има него в "Изгревът" и да ви има и вас в него, като сътрудници. Благодаря на Николай.

39. А сега ще говорим за Тодор Ковачев, за разказа му за Иван Антонов в "Изгревът" том VII, с. 333–405. Ако не беше разказано и не беше публикувано от мен, Иван Антонов нямаше да го има вече. А сега го има, благодарение на Тодор Ковачев. Благодаря на Тодор. Благодаря и на себе си, че го направих.

40. А сега ще говорим за Любомир Гълъбов и съпругата му Доброслава, които работиха 3 години за подготовката на материалите за астролозите на Изгрева. И които финансираха предпечатната подготовка. Благодаря им.

41. А сега ще говорим за това, че Тодор Ковачев подготви и написа очерк за Влад Пашов, за Иван Антонов, предостави ми ги, и те се публикуват. А преди 3 години предаде своя оригинал от Астрологията на Иван Антонов, да се въвежда от нея на компютъра на Любомир Гълъбов. Благодаря му.

42. А сега ще говорим за това, че Тодор Ковачев подготви снимки и негативи за Влад Пашов и за Иван Антонов. Така че те остават исторически не само като автори, но ги има исторически като ликове и образи. Благодаря му.

43. А сега ще говорим и за Марина Иванова, която се включи и подготви за печат целия този материал за бележките на "Изгревът" том XVIII. А тя имаше сега бебе на 3 месеца, едно дете на 3 години и друго – на 8 години. Но успя да се справи. Благодаря на Марина.

44. А сега ще говорим за Вихър Пенков, за съпругата му Ефросина Ангелова и за рождената му сестра Буряна Пенкова, които участваха в последния етап. Четяха, поправяха корекциите, оформяха чертежите и астрономическите знаци и символи, странираха и подготвиха целия този материал. И то напълно безвъзмездно. А освен това снимковият материал бе подготвен от мен, но Вихър Пенков пресне снимките, работи върху тях и ги подготви за печат. Благодаря и на тримата.

45. И ето я цялата видима верига от приятели на Иван Антонов, които помогнаха да остане в историята на Братството и на човечеството. Радвай се, Иван Антонов! Описан си в Стария Завет, има те и в Новия Завет. Има те сега и в Третия Завет, в "Изгревът". Но благодарение на твоите верни приятели по Дух. Благодарение на тях. Но не на този или онзи – хора без лица и без дела.

46. А аз, рабът Божий на име Вергилий, крачещ още по земята българска, успях да спася тези бисери, нанизах ги на огърлица и ги оставих в "Изгревът". Успях да ги съединя. И да ги сваля, онези души и личности от Невидимия свят и да ги вкарам в "Изгревът". Пуснах Космическия ритъм, той протече през веригата, с която ги "завързах" в "Изгревът". Космическия ток го пуснах в "Изгревът", той протече и те светнаха като електрически крушки. Сега светят и осветяват тъмнината. И никой не може да каже, че не знае. Има го в "Изгревът". "Но не съм го чел." – Да си го чел! "Ами, не знаех, че съществува тази книга." Как да не знаеш, като по цяла България вървят изпратени проповедници и подставени лица, че дори и заплатени, и говорят срещу нея?! Така че, всички знаят, че я има. И никому не ще му се прости, че е невежа и незнаещ. И всеки ще си заплати за своето отклонение. Прощка няма да има. В никакъв случай.

46. Благодаря на Онзи, Който ми помогна от Небето да завърша този том за астролозите и да го издам. Името Му го знам. Духът Му го познавам. Изявил ми се е в Сила и Дух, в Слово и Живот. Жив е и го има. Той е Вездесъщ!

Благодаря на Всемировият Учител на Вселената – Беинса Дуно.

Коленича пред Духа Му и го зова: "Позволи ми да имам дни, години и сили, за да си довърша работата, за която съм изпратен на земята! Амин."

22 юли–23 юли 2003 г.

София

Вергилий Кръстев

Участието ми в подготовката за издаване в "Изгревът" на настоящите материали по астрология

Любомир Д. Гълъбов

За първи път разбрах за лекциите по Астрология на Иван Антонов по време на едно пътуване от Айтос за София. За тях ми спомена Благовест Жеков. Разказа ми, че лично е познавал Иван Антонов и преди време е притежавал негови лекции по астрология. Също така ми разказа, че знанията си по астрология Иван Антонов е получил лично от Учителят. Спомена ми, че преди време ги е дал на някого и той не му ги е върнал. Когато чух неговият разказ, си пожелах по някакъв начин да попадна на следи, които да ме отведат до тези лекции. Желанието ми се реализира след няколко години. По телефона ми се обади Красимир Хубанов, който тогава живееше в Шумен. Той ми предложи да ми донесе лекциите на Иван Антонов, защото разбрал, че се занимавам с издаване на книги. Веднага си спомних разговора ми с Благовест Жеков и се съгласих да ми ги донесе. Скоро след това Хубанов ми донесе една дебела, подвързана и напечатана на пишеща машина книга. Между другото прочетох в "Изгревът", че екземпляр от лекциите на Иван Антонов притежава и Тодор Ковачев от София, който лично е участвал в записването на същите лекции, диктувани лично от Иван Антонов.

След като подготвих книгата за печат като компютърен набор, намерих начин да се свържа с Тодор Ковачев лично и му занесох готовия набран материал, за да установи дали той е оригинален и дали е пълен. Няколко дни след това ми се обади Вергилий Кръстев и ми каза, че ще бъде грешка да се издава в самостоятелна книга този материал, защото той има идея и план да се издаде сборен материал в поредицата "Изгревът", съдържащ лекции от всички астролози – последователи и ученици на Учителят. За мен това беше нова информация и аз се съгласих с неговото предложение, прекратявайки самостоятелната си работа по издаването на лекциите на Иван Антонов.

След няколко години отново ме потърси Вергилий Кръстев и ми предложи да участвам в набирането на материала и подготовката му за печат. Аз приех с радост. Вергилий Кръстев ми предаде план за работа, както и всички ръкописи, които трябваше да се наберат на компютър, да се разпечатат, да се проверят спрямо оригинала и разпечатката. Тази работа отне три години. За свършването и ми помогна и семейството ми, съпругата ми Доброслава, защото обемът на материалите беше голям.

След като приключих цялата работа по плана, предадох вече подготвените материали на хартиен и магнитен носител на Вихър Пенков за предпечатна подготовка.

Радостно е, че чрез "Изгревът" един уникален и своеобразен сборник от лекции на астролози – светли улове и души, присъствали в Школата на Учителят – ще достигне до читателите, които се интересуват от тази древна окултна наука и ще се докоснат до различни възгледи и течения в нея.

Благодарен съм, че съм участвал в реализирането на тази идея.

23.VII.2003 г.
гр. София

Н.Л.К.Б.Л.
Подпис на Любомир Гълъбов

Бележки

КЪМ СНИМКИТЕ

в “Изгревът” том XVIII

1. Снимка № 2: *Отляво надясно*: 1. Мара Савова Чаталбашева. 2. Тодора Станчева. 3. ... 4. Учителят. 5. Магдалена Попова. 6. Георги Радев.

2. Снимка № 5: 1. Мара Савова Чаталбашева, сестра на Теофана Савова. 2. София Попова. 3. ... 4. ... 5. Тодора Станчева. 6. Учителят. 7. Георги Радев.

3. Снимка № 15: 1. Генчо Алексиев. 2. Георги Радев. 3. Елиезер Коен. 4. Никола Нанков. 5. Стефан Дойнов. 6. Христо Цонзоров. 7. Цанка Екимова. 8. Борис Николов. 9. Юрдан Екимов.

4. Снимка № 16: На Изгрева пред метеорологичната клетка. 1. Георги Радев пред слънчевия часовник. 2. Иван Кисьов. 3. ... 4. Борис Николов. 5. Иван Илиев.

5. Снимка № 19: 1. Учителят. 2. Райна Грозданова. 3. Маргарита Мечева. 4. Анна Шишкова. 5. Георги Радев.

6. Снимка № 22: Лагерът при второто езеро Елбур в първите дни на юли 1931 г. Обед на лагера на втория ден след пристигането – 29 юни 1931 г. 1. Йордан Савов. 2. Иван Дойнов. 3. Учителят. 4. Георги Радев. 5. Боян Боев. 6. Любомир Лулчев. 7. Петър Шишков.

7. Снимка № 23: При чешмичката “Ръцете”, 1937 г. 1. Учителят – в средата. 2. Георги Радев – до Него. 3. Петър Пампоров. 4. Лучия Бертоли. 5. Елфиери Бертоли. 6. ... 7. Боян Боев. Наоколо са група латвийки. Най-отляво седнал е Елиезер Коен, а най-отпред е Йордан Савов.

8. Снимка № 24: При чешмичката “Ръцете”, 1937 г. Почти същите лица като на снимка № 23. Но тук са дошли нови хора и подредбата е различна. 1. Учителят – в средата. 2. До Него е Георги Радев. 3. Петър Пампоров. 4. Тодор Стоименов. 5. Елфиери Бертоли. 6. ... 7. Боян Боев. Най-отляво долу е Йордан Савов. В групата латвийки.

9. Снимка № 25: На път за Скакавица. *Отдолу седнали*: 1. Михаил Стоицев. 2. Георги Тахчиев. 3. Боян Боев. 4. Над Боян е Иван Кисьов. В средата е Учителят, до Него е Никола Нанков, Георги Радев. Най-отдясно, застанал със скръстени ръце, е Пеню Ганев.

10. Снимка № 27: 1. Верка Куртева. 2. Николай Шиваров. 3. Борис Николов. 4. Георги Радев. 5. Пеню Ганев. 6. Елиезер Коен. 7. Георги Тахчиев. 8. Стефан Дойнов. Най-отгоре вляво е Руси Петров, а отдясно – Васко Искренов.

11. Снимка № 28: Младежката група на Изгрева. 1. Руси Петров. Георги Тахчиев. 3. Никола Шиваров. 4. Борис Николов. 5. Елиезер Коен. 6. Георги Радев. 7. Пеню Ганев. Отпред е Верка Куртева, а стоящи са Стефан Дойнов и Васко Искренов вдясно.

12. Снимка № 29: С автобуса, пренасящ багажа за Рила на Боровец. 1. Димитър Звездински. 2. Георги Томалевски. 3. Мария Тодорова. 4. Борис Николов. 5. Петър Манев. 6. Шофьорът – Начев. 7. ... 8. Върху автобуса: ...

13. Снимка № 31: Музиканти свирят Паневритмия на третото езеро. 1. С китарата е Верка Куртева. 2. Ангел Вълков – в бяло. 3. Петър Манев – с тъмния костюм, отпред. 4. Пеню Ганев. 5. Учителят. 6. ... 7. Руженка Кисьова. 8. Цанка Екимова. 9. Петър Камбуров. 10. Кирил Икономов – с бялата шапка, в гръб. 11. ...

14. Снимка № 32: Музикантите свирят на Паневритмия. Учителят се вижда вдясно. 1. Верка Куртева – с китарата. 2. Петър Манев – с тъмния костюм. 3. Ангел Вълков – с белия костюм. 4. Пеню Ганев. 5. ... 6. Руженка Кисьова – с шапката. 7. Цанка Екимова. 8. Кирил Икономов – с бялата шапка. 9. Петър Камбуров. 10. ... 11. Филип Стоицев.

15. Снимка № 33: Музиканти свирят на Паневритмия. Учителят е в средата горе. 1. Верка Куртева – с китарата. 2. Петър Манев – с тъмния костюм. 3. Ангел Вълков – в бяло. 4. Кирил Икономов – с бялата шапка. 5. Пеню Ганев. 6. Цанка Екимова.

16. Снимка № 35: След Паневритмия музикантите слушат обясненията на Учителя. 1. Таня Икономова гърбом на първия ред – дъщеря на Марин Камбуров. 2. Главата на Учителя. 3. Галилей Величков – гърбом с бялото яке. 4. Катя Грива – с бялата шапка. 5. Кирил Икономов. 6. Част от главата на Пеню Ганев. 7. Цанка Екимова – отпред, с лице към фотоапарата. 8. Петър Манев – отпред, държи ръка на цигулката си с лявата си ръка. 9. ... 10. Силуетът на Симеон Симеонов.

17. Снимка № 41: Преместване на историческия камък. Вж. в "Изгревът" том III, с. 171–172. 1. ... 2. Борис Николов – гърбом, с бялата риза и шапка. 3. Георги Томалевски – присвит под прав ъгъл. 4. ... 5. ... 6. ... 7. Учителят. 8. Михаил Влаевски. 9. Георги Радев.

18. Снимка № 42: Преместване на историческия камък. Вж. в "Изгревът" том III, с. 171–172. 1. ... 2. ... 3. ... 4. ... 5. Учителят. 6. Михаил Влаевски. 7. Георги Радев – придържа гредата. 8. Борис Николов – вдясно.

19. Снимка № 44: Георги Томалевски с приятели до езерото Сърцето. 1. Боян Златарев. 2. Над него – Кирчо Лъвчето (Кирил Стоянов). 3. ... 4. Мария Младенова. 5. Весела Гешева. 6. Димитрий Стоянов. 7. Георги Томалевски. 8. Над него е размазаният силует на фотографа Васко Искренов, който е направил снимките. 9. Надка Печеникова, по мъж Кьосева – най-вдясно.

20. Снимка № 56: С приятелите на Витоша. *Седнали*: 1. Иван Илиев. 2. Мариус Попов. *Прави*: 3. Влад Пашов (вляво). 4. Васил Карагеоргиев (вуйчото). 5. Пантелей Каранмиров.

21. Снимка № 58: Паневритмия над Езерото на Чистотата под връх Харамията. Влад Пашов играе Паневритмия, а зад него е Станка, дъщерята на Иван каруцаря.

22. Снимка № 59: Рила, 1939 г., пред Езерото на Чистотата. *Прави*: 1. Крюгер от село Вранестена, ок. Радомирско. 2. Влад Пашов. 3. Васил Карапетров (вуйчото). 4. Милан *Седнали*: непознати.

23. **Снимка № 60:** На Витоша на закуска. 1. Атанас Николов – есперантист, сътрудник на Сава Калименов при издаването на вестник “Братство”. 2. Елена ... 3. Сава Симов. 4. Боян Златарев – отпред. 5. Тодор Ковачев.

24. **Снимка № 61:** Почивка на Витоша. 1. Влад Пашов – отляво, седнал. 2. Боян Златарев. 3. Зиновиев. 4. Стефан Дойнов – с шапката. 5. Жечка Ковачева.

25. **Снимка № 62:** Почивка на Витоша. 1. ... 2. ... 3. Тодор Ковачев – усмихнат. 4. Стоянчо. 5. Иван Антонов. 6. Колю Драгнев. 7. Влад Пашов. Стоянка Драгнева.

26. **Снимка № 72:** На беседа пред Учителя, седнал на плетения стол. Отляво надясно изправена е Пенка Белева с бялата плетена шапка и с белия шал. 2. Над нея вляво е Иван Антонов. 3. Вляво долу е Боян Боев. 4. По средата долу се вижда главата на Савка Керемидчиева. 5. По средата седят две францужойки – вляво с панделката е Карден. 6. С бялата шапка и черните очила е Сабхай. 7. Горее усмихнат се вижда Васил Константинов.

27. **Снимка № 76:** На екскурзия с приятели. Първи ред седнали: 1. ... 2. ... 3. Иван Антонов. 4. Тодор Арабаджиев. 5. Пеню Ганев. 6. Петър Пампоров. 7. Бертоли. Най-отдясно прав е Борис Шаров.

28. **Снимка № 85:** На Рила, екскурзия с приятели. 1. Стоянчо. 2. Желю Танев. 3. ... 4. Иван Антонов. 5. Таничка – дъщеря на Желю Танев. 6. Марчето Петрова. 7. Ружа Чернева. 8. Стоянка Драгнева.

29. **Снимка № 86:** На екскурзия с приятелите. 1. ... 2. Таничка. 3. Иван Антонов. 4. Софийка – съпруга на Желю Танев. 5. Желю Танев.

“СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ КЪМ УЧЕНИКА”

“Изгревът”, том XIV, с. 336-338

БОЖЕСТВЕНИЯТ СВЯТ

Божественият свят е най-красивият.

Хората не могат да си представят тази красота. Съществата, които живеят там, са красиви, умни, учени и щастливи - най-просветените същества. И на вас не остава нищо друго, освен да влезете в този свят. Вън от Този свят щастие не съществува.

2215

ЗВЕЗДИТЕ

Всяка звезда е жилище на разумни същества, които изпращат своите светли мисли по цялата Вселена. За тях Земята представлява предметно учение. Понеже Разумните същества влизат в система, създадена от Първата Причина, затова Те мислят за всичко, за което и тя мисли.

2218

СЪЗНАНИЕТО

Единственото нещо, което човек запазва след смъртта си, това е неговото съзнание.

2219

ОНЗИ СВЯТ

Къде е онзи свят? - Не е много далеч. Разстоянието от този до Онзи свят е един ден път. Колкото време минава от изгряването до залязването на Слънцето., толкова време ще употребите да отидете до Небето, до Рая, т.е. до Онзи свят.

Как трябва да се разбира това - в буквалния или в преносния смисъл? Това може да се разбере в буквален, в преносен и в идеен смисъл.

Ако го разберете в буквален смисъл, ще намерите на Земята онази Школа, която е клон от Небесната Школа.

Ако го разберете в преносен смисъл, ще се пренесете в една област, в едно поле над Земята, гдете ще влезете в друга Школа, също тъй клон от Божествената. Там ще изучавате по-високи неща от земните.

Това ви се вижда чудно, отвлечено, защото мислите, че пространството над Земята е празно. Не, цялото пространство е населено със същества с по-висока култура от нашата. Цели царства ни заобикалят. Ако речете да тръгнете от Земята за Онзи свят, ще ви спрат на много места, ще ви спират пред всяко царство, ще ви искат свободен билет, паспорт, както правят на Земята. За да имате ясна представа за този свят трябва да се научите да излизате от тялото си, да посещавате тия светове - ще отивате и ще ги разгледате и ще се върнете пак в тялото си. Тогава няма да се страхувате от онова, което днес ви плаши. Колкото и да се страхувате, Ангелът на смъртта ще дойде, ще ви вземе и ще ви занесе на оня свят. На младини или на старини, ангелът ще дойде, няма да ви отмине.

Докато сте на Земята, вие трябва да работите, да изпълнявате онова, за което сте дошли, да не ви вземат предивременно и неподготвени.

От всички се иска работа: Да свършите онова, за което сте дошли.

Тогава като ви се заговори за Онзи свят, да не се страхувате. Вие няма да умрете, но ще възкръснете. Който е възкръснал, той не знае вече какво нещо е смъртта.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Георги Радев	 с. 6
2. Петър Манев	 с. 162
3. Георги Томалевски	 с. 235
4. Влад Пашов	 с. 256
5. Иван Антонов	 с. 512
6. <i>Летопис за астролозите</i> <i>от Изгрева</i>	 с. 797

Учителят Дънов казва:

**„Човек трябва да живее на Земята 120 години,
за да премине по 10 години
във всеки зодиакален знак“**

И книгата за Астрологията в школата на Всемирното
Велико Бяло Братство от поредицата „Изгревът“,
том XVIII издаваме в **тираж 1200** екземпляра -
по 100 броя за всеки зодиакален знак.

печат: СД Симолини'94 - София

СЪСТАВИТЕЛ:
Вергилий Николов Кръстев

Компютърен набор:

Любомир Гълъбов	 с. 5-796
Доброслава Гълъбова	 с. 5-796
Марина Иванова	 с. 797-892

Коректори:

Любомир Гълъбов	 с. 5-796
Доброслава Гълъбова	 с. 5-796
Ефросина Ангелова-Пенкова	 с. 1-796
Марина Иванова	 с. 797-892

Предпечатна подготовка:

Вихър Пенков
Буряна Пенкова

Компютърна обработка и снимки:

Вихър Пенков